

(இ - ள்.) பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்த தனைக் கடுகவெளியாக்கினீர்; இதலை, ஒருதீங்கின்றி நுங்கண்ணி வாழ்வதாக; இனி முன்புபோலே அகப்படப்பொதிந்து மறையக்காப்பீராயின், உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர்; காவாது வழுவீனீராயின், இங்ஙனம் வழுவிறைத் திருச்சேராளென்றானென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

1891. தொழுததங் கையி னுள்ளுந் துறுமுடி யகத்துஞ் சோர
அழுதகண் ணீரி னுள்ளு மணிகலத் தகத்து மாய்ந்து
பழுதுகண் ணிரிந்து கொல்லும் படையுட னெடுங்கும் பற்றா
தொழிகயார் கண்ணுந் தேற்றந் தெளிசுற்றார் விளிசுற்றாரே.

சோர - வார.

(இ - ள்.) கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், பூணிலும் கொல்லும் படை ஒடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாநட்புடையோரைத் தம்மிடத்துநின்ற ஈக்கிப் பின்னும் யாவர்சிலரிடத்தும் தெளிதலைப் பற்றாதொழிக; அன்றித் தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றானென்க.

அரசர்க்கு ஒருதன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுத கண்ணீரும் கொலையுழ்தலின் கண்ணீரிலும் படையொடுங்கிற்றும்; “ஒன்றர், அழுதகண்ணீரு மனைத்து” (குறள், 828) என்றார் தேவரும். (ங)

பொதிந்து ஒளிமறையக் காப்பின் உலகமெல்லாம் தழுவினீர்; சிக்கப் பொதிந்து - அகப்பட மூடி. காப்பின் - காப்பீரானால். தழுவினீர் - கைக் கொண்டீர். வழுவிறார் தம்மைச் செய்யாள் புல்லாள் - இங்ஙனம் காத்தலைத் தவறினாரைத் திருமகள் அடையாள். நுங்கண்ணி வாழ்க; “வாழ்கநின் கண்ணி” (புறநா. 198: 11); “வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி”, “வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்து” (மணி. 5: 28, 18: 63.)

1891. சோர - ஒழுகும்படி. அணிகலம் - ஆபரணம். கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், அணிகலத்திலும் கொல்லும் படை ஒடுங்குமாதலால் பழுது ஆய்ந்து கண்அரிந்து யார்கண்ணும் தேற்றம் பற்றாது ஒழிக; தொழுத கையிலும் படை: “தொழுத கையுளும் படையுள” (வி-பா. வாரண. 119.) ஒடுங்கும் - மறைந்திருக்கும். பழுது - அக்குற்றத்தை. கண் அரிந்து - கூடாநட்பினரைத் தன்னிடத்தே இல்லாதபடி நீக்கி; சீவக. 1240. தேற்றம் பற்றாது ஒழிக - தெளிதலைக் கொள்ளாமல் நீக்குக. விளிசுற்றார் - இறத்தலையுற்றாவர்.

1892. தோய்தகை மகளிர்த் தோயின் மெய்யணி நீக்கித் தூய்நீர்
ஆய்முது மகளிர் தம்மா லரிறபத் திமிரி யாட்டி
வேய்நிறத் தோளி னூர்க்கு வெண்டுதின் மாலை சாந்தம்
தானல கலங்கள் சேர்த்தித் தடமுலை தோய்க வென்றான்.

(இ - ள்.) கூடுதற்குரிய மகளிரைக் கூடவேண்டின், அவர்பூணீக்கீ
ஆராய்ந்துதெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூயநீராட்டி அவர்க
குத் துகின்முதலியவற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய்
வானுகவென்றானென்க. (ச)

1893. வண்ணப்பூ மாலை சாந்தம் வாலணி கலன்க ளாடை
கண்முகத் துறுத்தித் தூய்மை கண்டலாற் கொள்ள வேண்டா
அண்ணலம் புள்ளோ டெல்லா வாபிரம் பேடைச் சேவல்
உண்ணுநீ ரமிழ்தங் காக்க யூகமோ டாய்க வென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

(இ - ள்.) பூமாலைமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலும் சேவலின்முகத்
திலுமுறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலும்
சோற்றிலும் தீங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்க
வென்றானென்க.

அன்னம்கண் குருதிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்கடுக்கும்; கருங்குரங்கு
உண்ணாது. (டு)

1892. தோய்தகை - சேரும் தகுதியையுடைய. மகளிரைத் தோயின்;
தோயின் - சேரவேண்டுமாயின். மெய்யணிநீக்கி - அம்மகளிரது உடம்பி
லணிந்த ஆபரணத்தை அகற்றி. முதமகளிர் தம்மால் அரில் தபத்திமிரித்
தூயநீராட்டி; அரில்தப - குற்றம் நீங்க. திமிரிஆட்டி - பூசிஆட்டி; “திமிரி
யாடி”, “திமிரியாட” (கூர்ம. நவகண்ட. 27, 32.) வேய்போலும் தோள்;
நிறத்தையுடைய தோள். தோளிநூர்க்கு: அம்மகளிருக்கு. தான், அசை.
நலகலங்கள் சேர்த்தி - நல்ல ஆபரணங்களையும் அணிவித்து.

1893. வண்ணம், நிறத்தையுடைய. வால் அணிகலன்கள் - தூய ஆப
ரணங்கள். அடி, 1-2: வி-பா. வாரண. 120. அண்ணலம்புள்ளின் கண்ணி
லும் சேவலின் முகத்திலும் உறுத்தி; ஆயிரம் பேடைச்சேவல் - ஆயிரம்
பெடைகளுக்குச் சேவலொன்றாகவுள்ள சக்கரவாகப்பறவை. உறுத்தி -
பொருத்தி. கண்டலால் - கண்டல்லது. எல்லா - தோழனே; பதுமுகன்;
விளி. நீரையும், அமிழ்த்ததையும் காக்க; அமிழ்தம் - உணவு. காக்க -
தீங்குவாராமல் காத்தற்கு. யூகமோடு - கருங்குரங்கு.

1894. அஞ்சனக் கோலி னுற்று நாகமோ ரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம் புலம்பி வீழக் கூர்துதி யெயிற்றிற் கொல்லும்
பஞ்சியின் மெல்லி தேனும் பகைசிறி தென்ன வேண்டா
அஞ்சித்தற் காத்தல் வேண்டு மரும்பொரு ளாக வென்றான்.

(இ - ள்.) அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாதொருநாகம் தன்
எயிற்றிலே அருவிக்குன்றுவீழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவீழக் கொல்லும்;
ஆதலின், பஞ்சியிற்காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்று கருத
வேண்டா; அதனை அரும்பொருளாக நினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்க
வேண்டுமென்றானென்க. (சு)

1895. பொருந்தலாற் பல்லி போன்றும் போற்றலாற் றுய ரொத்தும்
அருந்தவர் போன்று காத்து மடங்கலா லாமை போன்றும்
திருந்துவேற் றெவ்வர் போலத் தீதற வெறிந்து மின்ப
மருந்தினான் மனைவி யொத்து மதலையைக் காமி னென்றான்.

இஃது இவனைக் காக்கும்வண்ணம் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) விடாமல் இவனிடத்திருத்தலிற் பல்லியைப்போன்றும், இவற்கு
வேண்டவனசெய்துபோற்றலின் தாயரையொத்தும், அருந்தவர் சீலமுதலிய
வற்றைத் தப்பாமற் காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற் காத்தும், ஐம்
பொறியும் தமக்கு அடங்கலின் ஆமையையொத்தும், இவற்குத் தீதுண்டா
னல் அதுதீரும்படி பகைவரைப்போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன் விரும்பு

1894. அஞ்சனக் கோலின் ஆற்றநாகம் - மை எழுதும் கோலினால்
அடித்தற்கும் பற்றாதொரு சிறிய பாம்பு. குன்றினைப்போல் குஞ்சரம் வீழக்
கொல்லும்; “சிறுவெள் ளரவி னவ்வரிக் குருளை, கான யானை யணங்கி
யாஅங்கு” (குறுந். 119: 1-2.) பஞ்சியின் - பஞ்சைக்காட்டிலும். என்ன
வேண்டா - என்று நினைக்கவேண்டாம். அரும்பொருளாக அஞ்சித் தற்காத்
தல்வேண்டும்; அரும்பொருளாக - சிறியபகையையும் அரிய பகையாக; “எரி
யுந் தீத்திர னெட்டுணைத் தாயினும், கரியச் சுட்டிடுங் கார்திக் கனலுமேற்,
நெறியிற் றெல்பகை தான்சிறி தாயினும், விரியப் பெற்றபின் வென்றிடு கிற்
குமே” (சூளா. சீயவதை. 71); “அருப்ப மென்று பகையை யு மாரழல்,
நெருப்பை யும்மிகழ்ந் தாலது நீதியோ” (கம்ப. முதற்போர். 92.)

1895. பல்லி: “அச்சடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய, சிறுவெண்
பல்லி போல” (புறநா. 256: 2-3.) போற்றலால் - வேண்டவன செய்து பாது
காத்தலால். அடங்கலால் ஆமை: குறள், 126. தெவ்வர் - பகைவர். தீது
அற - சேவகனுக்குத் தீங்கு நீங்கும்படி. எறிந்தும் - இடித்தும். இன்ப
மருந்தினால் - இன்பந்தரும் உணவுகளை நுகர்வித்தலால். மதலை - பற்றாக
வுள்ளவன். காமின் - காப்பிராக.

வனவே தேடி நுகர்வித்தலின் மனைவியையொத்தும் நமக்குப் பற்றாணவனைக் காப்பீராகவென்றனென்க.

“வான மூன்றிய மதலைபோல” (பெரும்பாண். 346) என்றார் பிறரும். தாம் அடங்கியே இவனையடக்கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங் கூறினென்க. பலரும் கேட்டலிற் காமினென்றான். (எ)

1896. பூந்துகின் மாலை சாந்தம் புனைகலம் பஞ்ச வாசம்
ஆயந்தளந் தியற்றப் பட்ட வடிசினீ ரின்ன வெல்லாம்
மாந்தரின் மடங்க லாற்றற் பதுமுகன் காக்க வென்றான்
கேந்துபூண் மார்ப் னேவ வின்னண மியற்றி னானே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டசேவகன், அவர்களை நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துபார்த்து அவர்களில் துகில்முதலிய இத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலே அளந்து பதுமுகன் காப்பாளுகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக் காத்தலை நடத்தினென்க. (அ)

(வேறு)

1897. சிறுகண்யா னையினினஞ் சேர்ந்துசே வகங்கொளத்
துறுகலென் றுணர்கலாத் துள்ளிமந் திம்மக
நறியசந் தின்னுணி நாறவெந் தனகர்கொண்
டெறியவெள் கும்மயிர்க் கவரிமா விரியுமே.

(இ - ள்.) யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கிள்குட்டிகள் அதனைக்கல் லென்றுகருதி யானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடு வெந் தனவற்றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டு கவரிமா துணுக் கென்று இரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க.

(க)

1896. துகில், மாலை, சாந்தம், கலம் : சீவக. 1893. பஞ்சவாசம் : சீவக. 838, 2358; பெருங். 2. 3: 46. மடங்கலாற்றல் - சிங்கம்போலும் வலியையுடைய. மார்பன் : சீவகன். பதுமுகன் இயற்றினான். துகில் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும் தொழிலை மிக்க உண்மையுள்ளவர்களிடம் ஒப்பித் தல் அரசாக்கு இயல்பு; “உடையு மடிசிலு முருமண்ணு வாவிற்குக், கடன வைத்தலிற் கைபுனைந் தியற்றி, அகன்மடி யவன்றா னமர்ந்து கொடுப்ப” (பெருங். 3. 9: 128-130.)

1897. சிறுகண்யானை : சிறுபாண். 142. இனம் - கூட்டம். சேவகம் கொள - துயில்கொள்ளுதலால். மந்திம்மக துறுகல் என்று உணர்கலா துள்ளி - குரங்குக்குட்டிகள். அவற்றைப் பெரிய கல்லென்று எண்ணி, யானை யென்று அறியாதனவாய், அவற்றின்மீது துள்ளியோடி. நறியசந்தின்னுணி - வாசனை யுள்ள சந்தனக்கட்டை. நாற - மணம்வீச. வெந்தனகள் - வெந்தனவற்றை. கவரிமா என்கி இரியும்; என்கி - துணுக்கென்று அஞ்சி.

1898. புகழ்வரைச் சென்னிமேற் பூசையிற் பெரியன
பவழமே யனையன பன்மயிர்ப் பேரெலி
அகழுமிங் குலிகமஞ் சனவரைச் சொரிவன
கவழயா னையினுதற் றவழுங்கச் சொத்தவே.

(இ - ள்.) பவழமேயனையவாகிய மயிரையுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பேரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வரையின் றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையின் துதலிலே தவழும் பட்டுக்கச்சை யொத்தனவென்க.

“வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்” (தொல். மரபு. 68) என்றார். (க0)

1899. அண்ணலங் குன்றின்மேல் வருடைபாய்ந் துழக்கலின்
ஒண்மணி பலவுடைந் தொருங்கவை தூளியாய்
விண்ணுளு வுண்டென வீழுமா நிலமிசைக்
கண்ணகன் மரமெலாங் கற்பக மொத்தவே.

(இ - ள்.) குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்தூளியாய் அத்தூளி தேவருலகை உளுவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாநிற்கும்; அங்ஙனம் விழுதலின், நிலத்தின்மாமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (கக)

1898. பூசையின் - காட்டுப்பூனையைக் காட்டிலும். பூசையிற் பெரியனவாகிய எலி, பவழமேயனையனவாகிய மயிரையுடைய எலி. அடி. 2-3 : “இந்திர கோப நிறத்தபன் மயிர்ப்பே ரெலியகழ்ந்து.....சுந்தரச் சுண்ணம்” (கூர்ம. வானவர். 9.) எலி, அஞ்சனவரையினின்று அகழும் இங்குலிகம், வரைச்சென்னிமேல் சொரிவன, யானையின் துதலில் தவழும் கச்ச ஒத்தன; அகழும் - தோண்டுகின்ற. இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம். வரைச்சென்னிமேல் - தாழ்வரையின் தலையில். சொரிவன - வீழ்கின்றவை. கச்ச - பட்டுக்கச்சு. பவளம், கவளம் என்பன பவழம் கவழமென்று வந்தன; சீவக. 191; “கவழக் களிப்பியன்மால் யானைசிற ருளி, தவழத்தா னில்லா ததுபோல்” (திணைமா. 42); “பவழவரை” “கவழமனை மேவுகளி யானை” (துளா. துறவு. 191.)

1899. அண்ணல் - பெருமை. வருடை - மலையாடு; சீவக. 1238, 1559. உழக்கலின் - மிதித்தலால். ஒருங்கு - ஒன்றாக. தூளியாய் - செந்தூளியாகி. உளுவுண்டென - உளுத்தது என்னும்படி. நிலமிசை வீழும். விழுதலால் மரமெலாம் கற்பக மொத்தன.

1900. மானிடம் பழுத்தன கிலுத்தம் தவற்றயற்
பான்முரட்பயம்பிடைப் பனைமடிந் தனையன
கானிடைப் பார்தள்கண் படுப்பன துயிலெழ
ஊனுடைப் பொன்முழை யாளிநின் னுலம்புமே.

(இ - ள்.) மக்கள்வடிவாகப்பழுத்தனவாயிருந்தன, கிலுத்தமென்னுமாம். பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடைய நிலத்திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பார்தள் துயில்வன துயிலெழும்படி யாளிநின்று இடிக்குமென்க.

முரண் - மாறுபாடு. முரட்பரம்பும் பாடம்.

(கஉ)

1901. சாரலந் திமிசுடைச் சந்தனத் தழைவயின்
நீரதீம் பூமரந் நிரந்ததக் கோலமும்
ஏரில வங்கமும் மின்கருப் பூரமும்
ஒருநா விகலந் தோசனை கமழுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

(இ - ள்.) திமிசுசூழ்ந்தசந்தனமரத்தில் தழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையுடைய தீம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூர மரமும் புழுகோடேகூடி நான்காதவெல்லு நாறுமென்க.

(கங)

1902. மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகண் மாக்குழாம்
சந்தன மேய்வன தவழ்மதக் களிற்றினம்
அந்தழைக் காடெலாந் தினைப்பவா மானினம்
சிந்தவால் வெடிப்பன சிங்கமெங் கும்முள.

1900. மானிடம் போற் பழுத்தன கிலுத்தம் ; “மானிடம் பழுக்குங் கிலுத்த நீள்வனம்” (கூர்ம சம்பு. 32); மானிடம் - மக்கள் வடிவம். கிலுத்தம்: ஒருவகை மரம். அயல் - பக்கத்திலே. கானிடையில் பால்போலும் முரட்பயம்பிடைப் பனைகிடந்தனையனவாகிய பார்தள்; முரட்பயம்பிடை - ஏற்றிழிவுடைய நிலத்தின் குழிகளில். பார்தள் - பாம்பு. பாம்பிற்குப் பனை: வி-பா. காண்டவ. 21. கண்படுப்பன - துயில்வனவற்றை. ஊனையுடைய முழையில் யாளி உலம்பும்; ஊன் - மாமிசம். முழை - குகை. யாளி - அத்தியாளி. உலம்பும் - முழங்கும்.

1901. தழைவயின் - தழைக்கு நடுவே. நீர - நீர்மையையுடைய. நிரந்த - வரிசையாகவுள்ள. ஒரும்; அசை. நாவி - புழுகு. ஓசனை: நாற்காத எல்லை; சீவக. 99, அடிக். இப்பாடலிற் கூறியவை பஞ்சவாசத்திற் குரிய மரங்கள்போலும்; சீவக. 1896, அடிக்.

1902. மைந்தரைப் பார்ப்பனவாகிய மகண்மாக்க் குழாமும்; “மகண் மாக்க, எம்பொ னுலயத் துண்ணுண் பாவையை யாடவரென.....நோக்கும்”

(இ - ள்.) பார்ப்பனவாகிய பெரிய மகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற்றினமும், திளைப்பனவாகிய ஆமானினமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப் பனவாகிய சிங்கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி, இவைநான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம். (கசு)

1903. வருக்கையின் கனிதோறும் வானரம் பாய்ந்துராய்ப்
பொருப்பெலாம் பொன்கிடர் தொழுகிமேற் திருவில்வீழ்ந்
தொருக்குலாய் நிலமிசை மிளிர்வவொத் தொளிர்மணி
கிருக்கிள ரொளிகுலாய் வானகஞ் செகுக்குமே.

(இ - ள்.) பொருப்பெலாம், கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதிற்
றேன் பார்தொழுகிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகிய திரு
வில் நிலமிசைவீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசம்பை
வெல்லுமென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பொருப்பெலாம் செகுக்கும்.
ஒருங்கு, விகாரம். (கசு)

1904. வீழ்பனிப் பாதைக ணெறியெலாம் வெவ்வெயிற்
போழ்தலின் வெண்ணெய்போற் பொழிந்துமட் டொழுகுவ
தாழ்முகில் சூழ்பொழிற் சந்தனக் காற்றசைந்
தாழ்துயர் செய்யுமவ் வருவரைச் சாரலே.

(காஞ்சிப். நகரேற்று. 86.) மைந்தரை : சீவகன் முதலியவரை. மகண்மா :
விலங்கின் சாதியுள் ஒன்று; நீல. சாங்கிய. 47, உரை. சந்தனம் மேய்வன -
சந்தனத்தழைகளை உண்ணுவனவாகிய. திளைப்பனவாகிய ஆமானினம்;
திளைத்தல் - இடைவிடாது பழகுதல். ஆமான் - காட்டுப்பசு. குழாமும்,
இனமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப்பனவாகிய சிங்கம்; வெடித்தல் - வீசுதல்.

1903. வருக்கை - பலா. பாய்ந்து - பாய்தலால். உராய்ஒழுகி - தேன்
பார்து ஒழுகி. திருவில் - இந்திரவில். ஒருக்கு உலாய் = ஒருங்குஉலாய் -
ஒன்றாகுவளைந்து. மணி - பலநிறமுடைய மணி. திரு கிளர் - அழகு விளங்கு
கின்ற. செகுக்கும் - வெல்லும். பொருப்பெலாம் பொன்கிடந்து, மணி ஒளி
குலாய், திருவில் நிலமிசை வீழ்ந்து ஒருங்குலாய் மிளிர்வவொத்து வானகத்
தைச் செகுக்கும் என முடிக்க.

1904. பனிப்பாதைகள் - பனிக்கட்டிகள். நெறி - வழி. வெயிற்
போழ்தலின் - வெயில் உருக்குதலாலே. மட்டு - தேன். தாழ்முகில் -
தங்கிய மேகம். மட்டு ஒழுகுவனவாகிய பொழிலில், அவ்வுருவரைச்சாரலின்
நெறியெலாம் ஆழ்துயரைச் செய்யும்; ஆழ்துயர் - மிக்க துன்பத்தை.

(இ - ள்.) வீழ்ந்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய் போலே பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுருவனவாகிய முகில் சூழ்பொழிலில் சந்தனக்காற்றமுசைந்து, இப்படி அவ்வுருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம் ஆழ்துயரைச் செய்யுமென்க. (கசு)

1905. கூகையுங் கோட்டமுங் குங்கும மும்பார்
தேகலா கானிலத் தல்கவிட் டெழுந்துபோய்த்
தோகையு மன்னமுந் தொக்குட னர்ப்பதோர்
நாகநன் காவினு ணயந்துவிட் டார்களே.

(இ - ள்.) கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரிய நிலத்தே தங்கி அவ்விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமாற்ப்பதொரு காவிலே விட்டாரென்க.

கூகை - ஒருகொடி.

(கஎ)

(வேறு)

1906. பூத்தகி தவழும் போர்வை பூசுசார் தாற்றி பொன்னூற்
கோத்துரீர் பிலிற்றுங் காந்தம் குங்கும வைரப் பொற்கோய்
சாத்துறி பவழக் கன்னல் சந்தன வால வட்டம்.
நீத்தவ ரிடத்து நாற்றி நிழன்மணியுலகஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பாக்கும் படாமுதலியவற்றையும், சிற்றாலவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைரமுத்தின் 1 குகையையும், பரணிக்கூட்டையும், பவழக்காகத்தையும், சந்தனமரத்தாற் செய்த பேராலவட்டத்தையும் தாபதரிடத்தேனாக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவ ருலகாக்கினாரென்க. (கடி)

1905. கோட்டம், குங்குமம் என்பன மாவகைகள். பார்து - பார்திருத்தலால். ஏகலாகா - செல்லுதற்கு முடியாத. நிலத்து அல்கி - பூமியில் தங்கி; (பி-ம்.) 'நிலத்தல்கி' தோகை - மயில். தொக்கு - சேர்ந்து. நாகத்தை யுடைய காவில் விட்டார்கள்; நாகம் - சுரபுன்னைமரம்; ஒருவகைமரமுமாம்; சீவக. 1569. விட்டார் - தங்கினார்கள்.

1906. அகில்பூத்துத் தவழும் போர்வை - அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப் பாக்கின்ற மேற்போர்வை. பூசுசார்தாற்றி - மேலே பூசிய சாந்தை ஆற்றுவது; சிற்றாலவட்டம்; சீவக. 839. பொன்னூல் - தலையிற்கட்டும் பொற்கயிறு. நீர்பிலிற்றும்காந்தம் - சந்திரகாந்தக்கல்; பிலிற்றும் - துளிக் கும். குங்குமம்வைக்கும் கோய்; கோய் - பரணி; சீவக. 764, அடி; சிறு பஞ்ச. 17. சாத்துறி - பரணிக்கூடு. கன்னல் - கமண்டலம். நீத்தவர் - துறவிகள். நாற்றி - தூக்கி. நிழல்மணியுலகம் - ஒளியையுடைய அழகிய தேவருலகம்.

(உரை.) 1 (பி-ம்.) 'கோயையும்', 'பேழையையும்',

1907. நித்தில முலையி னூர்த நெடுங்குண னேக்கப் பெற்றும்
கைத்தலர் தீண்டப் பெற்றும் கனிந்தன மலர்ந்த காண்க
வைத்தலர் கொய்யத் தாழ்ந்த மரமுயி ரில்லை யென்பார்
பித்தல ராயிற் பேய்க ளென்றலாற் பேச லாமோ.

(இ - ள்.) மகளிர் கண்ணால் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும் கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையைவைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ் செய்தன; காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார் பித்தர்; அல்லராயிற் பேய்களென்றுபேசுதலல்லதுவேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்கூறினாரென்க. (கக)

1908. பொறிமயி விழியும் பொற்றூர் முருகனிற் பொலிந்து மாவின்
நெறிமையி னிழிந்து மைந்தன் மணிக்கைமத் திகையை நீக்கி
வெறுமையி னவரைப் போக்கி வெள்ளிடைப் படாத நீரால்
அறிமயி லகவுங் கோயி லடிகளைச் செவ்வி யென்றான்.

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையையுடையார், வெள்ளிடை - வெள்ளிய இடம்.

(இ - ள்.) மைந்தன், மயிலினின்றிழியுமுருகனைப்போல மாவினின்று இழியுநெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி அறிவிலாதாரைச் செவ்வியறியப் போகவிடுத்தலால் தேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாகாததொரு தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறி யென்றானென்க.

1907. நித்திலம் - முத்துமலை. முலையினூர்: மகளிர். கனிந்தன - கனியாதன கனிந்தன. மலர்ந்த - மலராதன மலர்ந்தன. மகளிருறுப்பால் மலர்கள் அலர்தலுண்டு என்பர்; ஆணக்காப். ஆரஞ்சாத்து. 26. வைத்து - மகளிர் கையைவைத்து. கொய்ய - பறித்தற்கு. தாழ்ந்த - வணங்கிக் கொடுத்தன. மரங்களுக்கு உயிருண்டு என்பர்; நீல. மொக்கல. 96-108, உரை. பித்தலராயிற் பேய்கள்; “பெரும்பே டிகளாலேறற் பித்தரேயன்றோ” (நள. கலிதொடர். 72.) என்றலால் - என்று கூறுவதல்லது.

(மேற்.) அடி, க-உ: தஞ்சை. 276, சொக்க.

1908. பொறிமயில் இழியும் - புள்ளிகளையுடைய மயிலினின்றும் இறங்கும். முருகனின் - முருகக்கடவுளைப் போல. மாவின் - குதிரையினின்றும். நெறிமையின் - இறங்குகின்ற வழியால். மைந்தன்: சீவகன். கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி; மத்திகை - குதிரைச் சம்மட்டி. வெறுமையினவரை - அறிவிலாதாரை. போக்கி - போக்குதலால். வெள்ளிடைப்படாத நீரால் - வெளியாமிட மாகாததொரு தன்மையால். அடிகளைச் செவ்வியறி என்றான்; அடிகள்: விசயை. செவ்வி - சமயம். என்றான் - என்று பது முகனை நோக்கிக் கூறினான்.

அன்புசெலுத்தலின் அவனோடே கூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தே
சேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் தன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டுத
லானும் செவ்வியறியென்றானென்க. (உ0)

1909. எல்லிருட் கணவிற் கண்டேன் கண்ணிட னாடு மின்னே
பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி யென்று
சொல்லின டேவி நிற்பப் பதுமுகன் ரொழுது சேர்ந்து
நல்லடி பணிந்து நம்பி வந்தன னடிக ளென்றான்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திருளிலே கணவிலே நம்பிவாக்கண்டேன்; இடக்
கண் ஆடும்; நல்ல இடத்தே பல்லியும்பட்டன; ஆதலால் நம்பி இன்னேவரு
மோவென்று கூறினளாய்த்தேவிரின்ற அளவிலே, பதுமுகன்சேர்ந்துதொழுது
வணங்கி, அடிகளே, நம்பிவந்தானென்றானென்க.

எல் - பகல். நம்பி, நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்
பட வருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

1910. எங்கண னைய நென்றாட் கடியன்யா னடிக ளென்றப்
பொங்குவில் லுமிழ்ந்து மின்னும் புனைமணிக் கடக மார்ந்த
தங்கொளித் தடக்கை கூப்பித் தொழுதடி தழுவி வீழ்ந்தான்
அங்கிரண் டற்பு முன்னீ ரலைகடல் கலந்த தொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்ட நீர்மை; அல்தாவது, 'உதிரம் உறவறியும்' என்
னும்பழமொழி.

1909. எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருளிலே. கண்டேன்-சீவகன் இங்கு
வரப்பார்த்தேன். கண் இடனாடும்; பல்லியும்பட்டன; “பல்லியும் பாங்
கொத் திசைத்தன, நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே” (கலி. 11: 21-2);
“பூங்க ணிடமாடுங் கணவுந் திருந்தின.....பாங்கத்துப் பல்லி படும்” (ஐந்.
எழ. 41); பாங்கர் பல்லியும்பட்ட - நல்ல இடத்தே பல்லியும் ஒலித்தன;
“பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி” (அகநா. 9: 19.) நம்பி வருங் கொலோ
வென்று சொல்லினளாய்த் தேவிரிந்; நம்பி: சீவகன். தேவி: விசயை.
அடிகள், நம்பிவந்தனன் என்றான்; அடிகள்: விசயை; விளி.

1910. ஐயன் எங்கணன் என்றாட்கு - சீவகன் எவ்விடத்துள்ளான்
என்று வினாவிய விசயைக்கு. அடிகள் ஐயன் யான் என்னு; அடிகள்:
விசயை; விளி. என்னு - என்று சீவகன்கூறி. பொங்கி வில் உமிழ்ந்து -
மிக்கு ஒளியைச்சிந்தி. ஒளிதங்கிய தடக்கையைக் கூப்பி; கூப்பி - குவித்து.
அங்கு - அவ்விடத்து. முன்னீரால் இரண்டு அற்புக்கடல் கலந்ததொத்தார்;
முன்னீர் - முற்பட்ட நீர்மையால். முன்னீர்: நிலத்திற்கு முன்னே
தோன்றிய நீரென்று கூறிக் கடலுக்கு அடையாக்கினுமாம்,

(இ - ள்.) ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினாவினாக்குச் சீவகன்றனும அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன் கூறாமல், அடிகளே! அடியேன் யானெனதைத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான்; அவ் விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அற்புக்கடல் கலந்த தன்மையையொத்தாரென்க.

இதுகருதி, முன் (சீவக. 1908) 'வெள்ளிடைப்படாத' என்றார். (1)

1911. திருவடி தொழுது வீழ்ந்த சிறுவனைக் கண்ட போழ்தே வருபனி சுமந்த வாட்கண் வனமுலை பொழிந்த தீம்பால் முருகுடை மார்பிற் பாய்ந்து முழுமெயு நனைப்ப மாதர் வருகவென் களிமென் தேத்தி வாங்குபு தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகுகிற நீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின்ற காலத்தே மெய்யைநனைத்தலாலே, ஐய! நீயிங்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடைய மார்பிற்காட்டில் தன்மார்பு பாய்ந்து அவனை ஒடுங்கும்படி தழுவிக்கொண்டா ளென்க.

1 இன், உறழ்பொரு. பாய்ந்து பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி, வாங்கி அவை முருகுடைமார்பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம். (உரு)

1912. காளையாம் பருவ மோரான் காதன்மீக் கூர்த லாலே
வாளையா நெடிய கண்ணாண் மகனைமார் பொடுங்கப் புல்லித்
தாளையா முன்பு செய்த தவத்தது விளைவி லாதேன்
தோளையாத் தீர்ந்த தென்று டொழுதகு தெய்வ மன்னாள்.

1911. சிறுவனை : சீவகனை. வாட்கண்சுமந்தபனி; பனி - நீர்த்துளி. பனியும் பாலும் மெய்யை நனைப்ப; மெய் - சீவகனுடைய உடம்பு. நனைப்ப - நனைத்தலால். மாதர், என்களிமே வருக வென்று ஏத்தி மார்பின் பாய்ந்து வாங்குபு தழுவிக்கொண்டாள்; மாதர் : விசயை. களிற்று : காதற்சொல்; தொல். கிளவி. 56. வருகவென்களிற்று; "போர்யானை வந்தீக வீங்கு" (கலி. 86: 10); "செல்கவென் களிமென" (பெருங். 1. 36: 347); "அன்னை, பொருகளிறு வருகவளர் போரோறு வருகவெழிற் பூவை வண்ண, வருகவென ...மகிழ்வு பூத்தான்" (பாகவதம், சகடமுதைத்த. 21.) மார்பின் பாய்ந்து - சீவகன் மார்பைக்காட்டிலும் தன்மார்பு பாய்ந்து. வாங்குபு - ஒடுங்கும்படி.

(உரை.) 1 மார்பின் என்பதிலுள்ளது.

1912. காளையாம் பருவம் ஓரான் - சீவகனுக்கு இஃது இளமைப்பருவ மென்று எண்ணுதவளாய். காதன்மீக் கூர்தலால் - மகனிடைத்துள்ள அன்பு

(இ - ள்.) அருந்ததிபோல்வாளாகிய விசயை, ¹ ஈது இளமைப்பருவம்; இனித்தழுலலாகாதென்று ஓராளாய்க் காதல்பெருகிப்பரத்தலாலே மகனைக் குழவிப்பருவம்போலே தன்மார்பிலே ஒடுங்கும்படிதழுவி, ஐயனே! முற்பிறப்பின் முயற்சியாற்செய்த தவப்பயனில்லாதேன் தோளில் வருத்தந் தீர்ந்த தென்றொளன்க.

அரசனைக்கோறலின், ² வாளையொக்கும் நெடியகண்ணொன்று அவட குப்பெயராயிற்று; ஐ, அசைபுமாம். (உச)

1913. வாட்டிறற் குருசி றன்னை வாளம ரகத்து ணீத்துக்
காட்டகத் தும்மை நீத்த கயத்தியேற் காண வந்தீர்
சேட்டிளம் பருதி மார்பிற் சீவக சாமி யீரே
ஊட்டரக் குண்ட செந்தா மரையடி நோவ வென்றார்.

(இ - ள்.) பெருமையையுடைய இளைய பருதிபோலுமார்பிணையுடைய சீவகசாமியீரே! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி, அரசனை அமரிலே கைவிட்டு நும்மைச் சுடுகாட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர்; இஃதோரன் பின்மிகுதியிருந்தவாறு என்னென்றொளன்க.

“பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே” (தொல். விளிமரபு, 23) என்ற சூத்திரத்தில், சீவகசாமியென்னும் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை, தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் சீவகசாமியாரென ஆரீராய்ச் சீவகசாமியீரேயென ஈரொடு ஏகாரம்பெறுதல்கொள்கவெனக் கூறினாம். (உரு)

பெருகிப்பரத்தலால்: வாளை ஆம்நெடிய கண்ணாள்: விசயை; ஆதல் - ஒத்தல்; “ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ” (திருவா.); (பி-ம்.) ‘வாளயி நெடிய கண்ணாள்.’ “வாளையா நெடிய கண்ணாள்” என்பதும் அதனுரையும் “தாதுலராத கோதை” (திருவிளை. மாமனாக. 23) என்பதற்குரிய பொருளை விளக்கின. மகனை: சீவகனை. ஐயா - ஐயனே; என்றது சீவகனை; விளி. முன்பு தாள் செய்த தவத்து விளைவு இலாதேன் - முற்பிறப்பில் முயற்சியாற் செய்த நற்றவத்தின் பயனில்லாதேன்; என்றது சச்சந்தன் இறந்ததனை. தோள்அயா - தோளில் வருத்தம். தெய்வமன்னாள்: விசயை; எழுவாய்.

(மேற்.) அடி, ௩: தொல். விளி. 23, ந.

(உரை.) 1 (பி-ம்.) ‘இஃதிளமை.’ ² சீவக. 10, ந.

1913. குருசில்: சச்சந்தன். காட்டகத்து - சுடுகாட்டிலே. கயத்தியேற்காண - கொடியவளாகிய என்னைக் காணுதற்கு; கயத்தி - கொடியவன்; சீவக. 678, ந. சேடு - பெருமை. மார்க்குப் பருதி உவமை; “சேட்டிளம் பருதி போலு.....மார்பன்” (சீவக. ப. 225.) மார்பிணையுடைய சீவகசாமியீர்; விளி. ஊட்டரக்குண்ட செந்தாமரையடி - ஊட்டுதற்குரிய செம்மை ஊட்டப்பெற்ற செந்தாமரைபோலும் பாதம்.

1914. கெடலருங் குரைய கொற்றங் கெடப்பிறந் ததுவு மன்றி
நடலையு ளடிகள் வைக நட்புடை யவர்க ணைய
இடைமகன் கொன்ற வின்னா மரத்தினேன் மந்த துன்பக்
கடலகத் தழுந்த வேண்டா களைகவிக்க வலை யென்றான்.

குரைய, அசை. கொற்றம் கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்சந்த
னோடு நட்புக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடைய தந்தையரை.

(இ - ள்.) கொற்றங்கெட நட்புடையவர்களை அடிகள் வருத்தத்தே
தங்கப் பிறந்ததுவுமன்றி இப்பொழுதும் இடையன்கொன்ற மரத்தின்தன்
மைபுடையேனாகிய யான் மந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்தவேண்டா; இத்துன்
பத்தைக் களைகவென்றானென்க.

உயிருடனிருந்தேனாய்ப் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரை நீத்
தேனுமல்லேனென்று கருதி மரத்தினெனென்றான். (உசு)

1915. (க) யானல னெளவை யாவாள் சுநந்தையே யையற் கென்றும்
கோனலன் மந்தை கந்துக் கடனெனக் குணத்தின் மிக்க
பானிலத் துறையுந் தீந்தே ன்ணையவா யமிர்த மூற
மானலங் கொண்ட நோக்கி மகன்மன மகிழ்ச் சொன்னான்.

1916. (உ) எனக்குயிர்ச் சிறுவ னாவா னந்தனே யைய னல்லை
வனப்புடைக் குமர னிங்கே வருகென மருங்கு சேர்த்திப்
புனக்கொடி மாலை யோடு பூங்குழ றிருத்திப் போற்றார்
இனத்திடை யேற னானுக் கின்னளி விருந்து செய்தாள்.

1914. கெடலரும் - கெடுதற்கரிய. கொற்றம் - அரசரிமை; ஈண்டுச்
சச்சந்தனுக்கு ஆயிற்று. கெட - அழிபும்படி. அடிகள் நடலையுள்வைக;
அடிகள்: விசைய. நடலை - வருத்தம். வைக - தங்க. நட்புடையவர்கள் -
சச்சந்தனுக்கு நண்பாகவுள்ளவர்கள்; என்றது, தனபாலன், அசலன் முத
லியவர்களை. நைய - வருந்தும்படி. இடைமகன் கொன்ற இன்னா மரத்தி
னேன்: “இடையனெறிந்தமரமே யொத்திராமே...அருளாய்” (பேரியத்ந.
11. 8: 6); “இடையனெறிந்த மரம்” (பழ. 314.) இக்கவலை களைக என்றான்;
கவலை - துன்பம்.

1915. ஐயற்கு ஓளவையாவாள் சுநந்தையே, யானலன்; ஐயற்கு:
சீவகனுக்கு; முன்னிலைப் படர்க்கை. ஓளவை; தாய். தந்தையாவான் கந்
துக்கடனே, கோனலன்; கோன்: சச்சந்தன். பாலிலத்து உறையும் தீந்
தேன் அணையவாய் - பாலினிடத்தே தங்கிய இனிய தேனைப்போன்றனவாய்;
சீவக. 1761, அடிக்; அமிர்தம் ஊற - இனிமை ஊறும்படி. நோக்கி: விசைய.
மகன்: சீவகன்.

1916. எனக்கு உயிர்போலும் சிறுவனாவான் மந்தனே; கைகேயியின்
கூற்றாகவுள்ள, “இராமனைப் பயந்தவெந் கிடருண் டோவென்றான்” (கம்ப.
மந்தரை. 47) என்னும்பாடற்பகுதி ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலது. மந்தன்:

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இருமுதுகுரவர்க்கும் துன்பஞ்செய்தேனென்றலின், உனக்கு இவான்றோ இருமுதுகுரவரென்கின்றாள்.

(உ) ஐயன், முன்னிலைப்படர்க்கை.

(இ - ள்.) குணத்தினமிக்க விசயை, நினக்குத்தாயாவாள் சுநந்தையே ; யானல்லேன்; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே; கோனல்லென்று பாவிடத்தே தங்கும் தேனையொப்பனவாய் இனிமையூறும்படி வார்த்தைகூறினாள்; கூறிப் பின்னும் புனக்கொடிபோல்வாள் சேவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்போலுஞ் சிறுவனாவான் நந்தட்டனே ; நீயல்லே; ஆதலால், குமான் ! இவ்விடத்தே வருகவென்றுகூறி அருகேயணைத்துத் திருத்தி அவனுக்கு இனிய தண்ணளி யாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க.

(உஎ - அ)

1917. (க) சிறகராற் பார்ப்புப் புல்லித் திருமயி லிருந்த தேபோல் இறைவிதன் சிறுவர் தம்மை யிருகையி னாலும் புல்லி முறைமுறை குமரர்க் கெல்லா மொழியமை முகமன் கூறி அறுசுவை யமிர்த மூட்டி யறுபகல் கழிந்த பின்னாள்.

(வேறு)

1918. (உ) மரவ நாக மணங்கமழ் சண்பகம்
குரவங் கோங்கங் குடம்புரை காய்வழை
விரவு பூம்பொழில் வேறிருந் தாய்பொருள்
உருவ மாத ருரைக்குமி தென்பவே.

நந்தட்டன். ஐயனல்லே - நீயல்லே; என்றது சேவகனை. குமான்: நந்தட்டன்; விளி. புனக்கொடி: விசயை; எழுவாய். மாலையையும் குழலையும் திருத்தி; திருத்தி - அழகுபெறத் துடைத்து. போற்றாரினத்திடை - பகைவாது கூட்டத்திடையில். ஏறாணுக்கு: நந்தட்டனுக்கு. இன்னளி விருந்து - இனிய கருணையாகிய விருந்தை.

1917. பார்ப்பு - மயிற்றுஞ்சு. சிறகராற்புல்லி; புல்லி - தழுவி. இறைவி: விசயை. சிறுவர்: சேவகனும், நந்தட்டனும். குமார்: தோழர். அமைந்த முகமனாகிய மொழியைக் கூறி. அமிர்தம் - உணவு. அறுபகல் - ஆறுநாட்கள். ஆறுநாட் கூறுதல் மாபு; சீவக. 2193, 2393.

1918. மரவம்: சீவக. 1558. குரவம் - குராமம். குடம்புரைகாய்வழை - குடத்தை ஒத்தகாயையுடைய சுரபுண்ணைமரம். பொழிலில் வேறிருந்து; வேறிருந்து - காரியத்திற்குரியவரைத் தனியே அழைத்திருந்து. ஆய் இது பொருள் உருவமாதர் உரைக்கும்; ஆய் இதுபொருள் - ஆராய்ந்த இக்காரியத்தை. உருவமாதர்: விசயை; உருவம் - அழகு.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மயில் தன்பார்ப்புக்களை இரண்டு சிறகாலும் புல்லியிருந்த நிலைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினாலும் புல்லி அமைந்த முகமனாகிய மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி அடிசிலையூட்டி ஆறுநாள் கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரிய வரை வேறேகொண்டிருந்து தூங்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை உரையா நிற்குமென்க.

(உக - ௩௦)

1919. நலிவில் குன்றொடு காடுறை நன்பொருட்
புலிய னார்மகட் கோடலும் பூமிமேல்
வலியின் மிக்கவர் தம்மகட் கோடலும்
நிலைகொண் மன்னர் வழக்கென நேர்பவே.

(இ - ள்.) அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும் பொருளையுடைய குறுநிலமன்னர்களைக் கொள்ளுதலும், வலியவாசர்களைக்கொள்ளுதலும் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டிய மன்னர் முறைமையென்று மதிவல்லோர் நேர்வரென்றாலென்க.

எனவே வலியின்மிக்கவர்களை நீ கொண்டது நன்றென்றாள். (௩௧)

1920. நீதி யாலறுத் தந்நிதி யீட்டுதல்
ஆதி யாயவ ரும்பகை நாட்டுதல்
மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல்
பேது செய்துபி ளந்திடல் பெட்டதே.

1919. நலிவுஇல் - அழித்தற்கரிய. உறை - தங்கிய. நன்பொருளை யுடைய புலியனாது மகளைக்கோடலும்; நன்பொருள் - பெரும்பொருள். புலியனார்: குறுநிலமன்னர். வலியின் மிக்கவர்: முடியுடையாசர். கோடல் - மணம் செய்து கொள்ளுதல். மன்னர்வழக்கு என - அரசரது முறைமை யென்று. நேர்பவே - கூறுவார்கள்; ஏ, அசை.

1920. அறுத்து - அறுதியிட்டு. அந்நிதி - ஆறிலொருபாகமான அப் பொருளை. ஆதியாய அரும்பகை - தொன்றுதொட்டுவந்த அரிய பகையை. நாட்டுதல் - தம் நெஞ்சில் நிலைபெறுத்திக்கொள்ளல். மோதி - ஒருவரோ டொருவரைப் பொரவிட்டு. முள்ளொடு முட்பகைகண்டிடல்; “கள்ளினாற் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினான் முட்களைபு மாறு” (பழ. 54.) (பு-நீ.) ‘முட்புடை.’ பேது - பேதம்: யிளந்துஇடல் - வினைஞரைப்பிரித்துத் தம்மோடு கூட்டிக்கொள்ளல். பெட்டது - அரசரால் விரும்பப்பட்ட காரிய மாகும்.

(மேற்.) அடி, உ-௩: கல். ‘பகையுடன்’ 1-9, மயில்; ௩-௪: குறள், 450, பரிமேல்.

(இ - ள்.) அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக அறுதியிட்டு அப்பொருளை ஈட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலேநிலைபெறுத்துதல், 1 முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்னாய் உறவாயிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற்பேதுசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிற்கூடிவந்து வினைசெய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக் கோடல் இவை அரசர் விரும்பப்பட்ட காரியமென்றொளன்க. (௩௨)

1921. ஒற்றர் தங்களை யொற்றரி னுய்தலும்
கற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனக் கோடலும்
சுற்றஞ் சூழ்ந்துபெ ருக்கலுஞ் சூதரோ
கொற்றங் கொள்குறிக் கொற்றவற் கென்பவே.

(இ - ள்.) ஒற்றரை ஒற்றரைக்கொண்டு ஆராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமைச்சரைக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளுங்கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்றொளன்க. (௩௩)

1922. (க) வென்றி யாக்கலு மேதக வாக்கலும்
அன்றி யுங்கல்வி யோடழ காக்கலும்
குன்றி னார்களைக் குன்றென வாக்கலும்
பொன்றுஞ் சாகத்தி னுய்பொருள் செய்யுமே.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘முள்ளொடு முட்பகைக்கின்ற நிலையைக் கண்டவை யொன்றென்றைக்.’

1921. ஒற்றர் தங்களை ஒற்றரால் ஆய்தல்: “ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோர், ஒற்றினு லொற்றிக் கொளல்”, “ஒற்றொற்றுண ராமை யாள்க” (குறள், 588, 589); “ஒற்றொற் றியவரை யொற்றி னுய்ந்து”, “ஒற்று மாக்களை யொற்றரி னுயா” (பெருங். 3. 23 : 53, 3. 25 : 48.) கற்றமாந்தரைக் கண்ணெனக் கொள்ளுதல்; சீவக. 1924; “சூழ்வார் கண்ணை வொழுக்கல்” (குறள், 445.) சுற்றமாந்தர்: அமைச்சர். சுற்றம் சூழ்ந்து பெருக்கல்; “சுற்றமொடு, நுகர்த்த கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே” (பதிற். 12 : 24-5.) கொற்றம் கொள்ளும் குறியையுடைய கொற்றவற்குச்சூது; கொற்றம் - அரசரிமை; குறி - கருத்து; சூது - உபாயம்.

1922. ஆக்கல் - உண்டாக்குதல். மேதகவு - மேம்பாடு. குன்றி னார்களை - குறைந்தவர்களை. பொன்றுஞ்ச ஆகத்தினுய் - திருத்தங்கும் மாப்பினையுடையாய்; சீவக. 908, அடிக்.; என்றது சீவகனை; விளி. செய் யும் - தேடும்.

(மேற்.) அடி, ௪: கல். ‘நிணமுயிர்’, 9-11; ‘குரவமலர்ந்த’, 12-15, மயில்.

1923. (உ) பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை

தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்

பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள்

துன்னுங் காலைத்துன் னாதன வில்லையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) செய்தல் - தேடுதல்.

(இ - ள்.) ஆகத்தினும்! அங்ஙனந்தேடும்பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே படையாம்; அதனாலே தரணியாம்; அதனாலே பின்னைப் பெரிய பொருளாம்; அது கைகூடுமளவில் வீடும் கிடைக்குமென்றொள்க.

என்றவள் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிக்க.

(௩௪-௫)

1924. நிலத்தி னீங்கி நிதியினுந் தேய்ந்துநம்

குலத்திற் குன்றிய கொள்கைய மல்லதூஉம்

கலைக்க னுளாரு மிங்கில்லை காளைநீ

வலித்த தென்னென வள்ளலுங் கூறுவான்.

(இ - ள்.) இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னும், காளாய்! நிலத்தினின்றூங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நம்குலத்திற்றழ்ந்த கொள்கையே; இந்நிலையென்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை; இந்நிலைக்கு நீ துணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழி கூறுவானென்க. (௩௬)

1923. பொன்னின் பொருபடை ஆகும் - இப்பொருளால் போருக்குரிய சேனை உண்டாகும். தரணி - பூமி. தரணியால், பின்னைப் பெரும்பொருள் ஆகும். துன்னுங்காலை - வந்துசேருமளவில். துன்னாதன - அடைய முடியாத பொருள்கள்.

(மேற்.) அடி, ௩-௪: சிலப். பதிகம், 12-20, அடியார்.; மு: குறள், 437, பரிமேல்.

1924. நிலத்தின் நீங்கி - நமக்குரிய நிலத்தினின்றும் அகன்று. நிதி - பொருள். தேய்ந்து - குறைந்து. கொள்கையம் - கொள்கையை உடையோம். கலைக்கனுளர் : மந்திரிமார்; சீவக. 1921, அடிக். காளை : சீவகன்; விளி. நீவலித்தது - நீ துணிந்த காரியம். என் என - என்ன என்று விசயை கேட்ப. வள்ளல் : சீவகன். (பி-ம்.) 'கூறினான்.'

(வேறு)

1925. எரியொடு நிகர்க்கு மாற்ற விடிக்குரற் சிங்க மாங்கோர்
நரியொடு பொருவ தென்றும் சூழ்ச்சிநற் றுணையொ டென்னும்
பரிவொடு கவல வேண்டா பாம்பவன் கலுழ னாகும்
சொரிமதுச் சுரும்புண் கண்ணிச் சூழ்கழ னந்த னென்றான்.

(இ - ள்.) சிங்கம் 1 தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே
பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த சூழ்ச்சியும் துணைகளு
மென்றாய்முடியும்; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவை
வேண்டா; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன் பாம்பும் நந்தட்டன் கருட
னுமாயிருக்கும்; ஆதலால், எம்மேல்வைத்த அன்பாலே இதற்கு வருந்த
வேண்டாவென்றானென்க.

²இவனைக்காணக் கெடுவென்றான்.

(நட)

1926. கெலுழனோ நந்த னென்னாக் கிளரொளி வனப்பி னானைக்
கலுழத்தன் கையாற் றீண்டிக் காதலிற் களித்து நோக்கி
வலிகெழு வயிரத் தூண்போற் றிரண்டுநீண் டமைந்த திண்டோள்
கலிகெழு நிலத்தைக் காவா தொழியுமோ காளைக் கென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேவி, நந்தன்கருடனோவென்று காதலிற் களித்து
நோக்கி அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலே தீண்டி இத்தோள்கள்
உனக்கு நிலத்தைக்கொண்டு தந்து அதனைக்காவாதேயிருக்குமோவென்று
ளனென்க.

1 தந்தென வருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சீவகன். (நட)

1925. எரி - தீ. ஆற்றலையும் குரலையுமுடைய சிங்கம். ஆங்கு - அவ்
விடத்து. சூழ்ச்சியும் துணையும் என் ஆம்; என் ஆம் - என்னவாய்முடியும்.
சீவகனுக்குச் சிங்கமும் கட்டியங்காரனுக்கு நரியும் உவமைகள். பரிவொடு =
பரிவால் - எம்மேல்வைத்த அன்பாலே. அவன் பாம்பு - கட்டியங்காரன் பாம்பா
வான். சொரியும் மதுவைச் சுரும்பு உண்ணும் கண்ணி; மாலே. கண்ணியை
யும் கழலையுமுடைய நந்தன் கலுழனாகும்; நந்தன் : நந்தட்டன்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'தனக்குநோக்கி' ² இவனை : நந்தட்டனை; கரு
டனைக்காணுமளவில் பாம்பு கெடுமாதலின் இவ்வாறு கூறினார்.

1926. நந்தன் கெலுழனோ வென்றோ; என்னோ - என்று விசயைகூறி.
வனப்பினானை : நந்தட்டனை. கலுழ - மனமுருகும்படி. காதல் - அன்பு.
தோள் : நந்தட்டனுடைய தோள். கலி கெழுநிலத்தை - கட்டியங்கார
னிடத்துப் பொருந்திய நம்பூயியை. காளைக்கு : உனக்கு; என்றது சீவ
கனை; முன்னிலைப்பட்டுக்கை. இத்தோள், காளைக்கு நிலத்தைத்தந்து காவா
தொழியுமோ என்றான்.

(உரை.) 1 'நிலத்தை' என்பதன்பின் வருவிக்க.

1927. (க) இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வினைக் கண்ணு மஞ்சார்
மடப்பட வின்றிச் சூழு மதிவல்லார்க் கரிய துண்டோ
கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிரம் கோடி கூகை
இடத்திடை யழுங்கச் சென்றாங்கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே.
1928. (உ) இழைபொறை யாற்ற கில்லா திட்டிடை தளர நின்ற
குழைநிற முகத்தி னார்போற் குறித்ததே துணிந்து செய்யார்
முழையுறை சிங்கம் பொங்கி முழங்கிமேற் பாய்ந்து மைதோய்
வழையுறை வனத்து வன்க ணரிவலைப் பட்ட தன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மடம்படல், விகாரம்.

(இ - ள்.) காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற இடத்
தே அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ; சிங்கம் இட
மறியாதே செறிந்தவனத்தின் நரிமேலே 1 பாய்ந்து அந்நரியாகியவலையிலே
அகப்பட்டதல்லவோ; ஆதலால், யாம் வீரமுடையேமென்று மகளிரைப்
போலே தாம்நினைத்ததே துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையும் இடத்தையும்
நாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்தும் அஞ்சாராய்ச் சூழுமறிவினையும் வல்
லார்க்குப் பின்னை அரியவினையுண்டோவென்றாளென்க.

1927. இடத்தையும் பொழுதையும் நாடி எவ்வினைக்கண்ணும் அஞ்சார்;
“ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங், கருதியிடத்தாற் செயின்” (குறள், 484);
“கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து” (நீதிநெறி. 52.) மடப்படலின்றி = மடம்பட
லின்றி - அறியாமையிற்படுதலில்லாமல். சூழும் - சூழ்ச்சியெய்யும். அஞ்சாராய்ச்
சூழும் மதிவல்லார்க்கு அரியதுண்டோ; இல்லை; ஒ, எதிர்மறை. கடம் - காடு.
அழுங்க - அந்தக்கூகைகள் வருந்தும்படி. உயிர்செகுத்ததன்றே - அக்
கூகைகளின் உயிரை அழித்ததல்லவா? காக்கை கூகையைவெல்லல்; குறள்,
481. ஒரு காக்கை பல கூகையைக் கொன்றது என்று கூறியது ஒருவீரன்
பலரைக் கொல்வதற்கு முடியும் என்பதைப் புலப்படுத்தியது; “பலமென்
றிகழ்த லோம்புமின்” (புறநா. 301); “ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்
பகை, நாக முயிர்ப்பக் கெடும்” (குறள், 763); “பாயிரங் கூறிப் படைதொக்கா
லென்செய்ப, ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல்” (பழ. 165.)

1928. இழையின் பொறையை ஆற்றகில்லாது; இழை - ஆபரணம்;
பொறை - பாரம். இட்டிடை - சிறுகிய இடை. குழையையும் நிறத்தையு
முடைய முகத்தினார்; மகளிர்; நிறம் - ஒளி; (பி - ம்.) ‘குழையுடை முகத்தி
னார்.’ குறித்ததே - தாம் கருதியதையே. முழை - குகை. மேற்பாய்ந்து -
நரியின்மீது பாய்ந்து. மை - கருமைநிறம். வழை - சூரபுண்ணைமரம். சிங்கம்
நரியாகிய வலையிற்பட்டதன்றே.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘பாய்ந்தாலன்னதாகிய.’

வீரத்தையே கருதாமற் காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றான்; “பகல் வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை” (குறள், 481) என்றும், “காலாழ் களரி னரியடும்” (500) என்றும் தேவருங்கூறினார். (நக - 40)

1929. ஊழிவாய்த் தீயோ டொப்பான் பதுமுக னுரைக்கு மொன்றார்
ஆழிவாய்த் துஞ்ச மற்றெம் மாற்றலா னெருங்கி வென்று
மாழைநீ ணிதியந் துஞ்ச மாநிலக் கிழமை யெய்தும்
பாழியாற் பிறரை வேண்டேம் பணிப்பதே பாணி யென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுத் தீயோடொப்பானாகிய பதுமுகன், எம்மாற்ற லாற்றெருங்கிப் பகைவரை ஆழிவாயிலேபடும்படி வென்று நிலக்கிழமையை எய்தவேமாதலின், வலியாற்பிறரைவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாமத மென்றென்க.

எய்தும், பன்மைத்தன்மை, ‘பாழியேம்’ என்றும் பாடம். (சக)

1930. பொருவருங் குரைய மைந்தர் பொம்மென வுரறி மற்றித்
திருவிருந் தகன்ற மார்பன் சேவடி சேர்ந்த யாங்கள்
எரியிருந் தயரு நீர்மை யிருங்கதி ரேற்ற தெவ்வர்
வருபனி யிருளு மாக மதிக்கவெம் மடிக ளென்றார்.

பொருவுதல், விகாரம்.

1929. ஊழிவாய்த் தீ - ஊழிக்காலத்து நெருப்பு. ஒப்பானாகிய பது முகன் உரைக்கும். உரைக்கும் - சொல்லுவான். எம் ஆற்றலால் நெருங்கி ஒன்றரை ஆழிவாயில் துஞ்சவென்று; ஒன்றார் - பகைவர். துஞ்ச - இறக் கும்படி. மாழை - பொன். துஞ்சும் - தங்கிய. நிலக்கிழமை - நிலவுரிமையை. எய்தும் = எய்துதும் - அடைவோம்; ‘சூளுறும்’ (சீவக. 2126) என்பதுபோல ஈண்டும் தன்மைப் பன்மை. பாழி - வலி. பணிப்பதே - தாம் அருளிச்செய் வதே. பாணி - தாமதமாகும்.

1930. பொருவரும் - ஒப்பில்லாத. குரைய, அசை; சீவக. 1914. மைந்தர் : பதுமுகனொழிந்த தோழர்; எழுவாய். பொம்மென - கடுக. உரறி - முழங்கி. திரு இருந்த மார்பன், அகன்ற மார்பனென்பன சீவகனை. மார்ப னை சேவடியை. எரி - தீ. அயரும் நீர்மையையுடைய கதிர்; சூரியன். அயரும் நீர்மை - வருந்தும் தன்மை. ஏற்ற தெவ்வர் - எம்முடன் எதிர்த்த பகைவர். எம்அடிகள் மதிக்க என்றார்; அடிகள் : விசயை; விளி. மதிக்க - நினைத்தருளுக. சீவகனைச் சேர்ந்த தோழருக்குச் சூரியனும், பகை வருக்குப் பனியும் இருளும் உவமைகள்.

(இ - ள்.) ஒழிந்த தோழர், கடுகமுழங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்த யாங்கள் வெம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன் மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த தெவ்வார் பனியும் இருளுமாக எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றாரென்க. (சஉ)

(வேறு)

1931. கார்தோன்ற வேம லருமுல்லை கமலம் வெய்யோன்
தேர்தோன்ற வேம லருஞ்செம்மனின் மாமன் மற்றுன்
சீர்தோன்ற வேம லருஞ்சென்றவன் சொல்லி னோடே
பார்தோன்ற நின்ற பகையைச்செறற் பாலை யென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தேவி, செம்மால்! காரும் தேரும் தோன்றின அளவிலே முல்லைபூ கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழுதே நின்மாமன் அகமலர் மலரும்; ஆதலால், அவனிடத்தே சென்று அவனோவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றானென்க.

பார் நின்னாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற. (சாஉ)

1932. நன்றப் பொருளே வலித்தேன்மற் றடிக ணுளைச்
சென்றப் பதியு ளெமர்க்கேயென துண்மை காட்டி
அன்றைப் பகலே யடியேன்வந் தடைவ நீமே
வென்றிக் களிற்றா னுழைச்செல்வது வேண்டு மென்றான்.

(இ - ள்.) அடிகளே! கூறியது நன்று; தோழரறிவித்த அன்றைப்பகற் பொழுதே அந்தக் காரியமே யானும்துணிந்தேன்; இனி நானே இராசமா புரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை அறிவித்து ஒருநாளிருந்து மற்றைநாளேபோந்து அடியேனடைவேன்; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச் செல்லுநிலைமையை விரும்புமென்றானென்க.

1931. கார் - கார்காலம். முல்லைமலரும். கமலம் - தாமரை. வெய்யோனுடைய தேர், செம்மல்: சீவகன்; விளி. உன்சீர்தோன்றவேநின் மாமன் மலரும்; சீர் - புகழ். மாமன் மலரும் - கோவிந்தன் மனம் மலரும். சென்று - மாமனிடம்போய். அவன் சொல்லினோடே - கோவிந்தனுடைய ஏவலோடு. பகையை - கட்டியங்காரனை. செறற்பாலை - கொல்லத் தக்காய்.

1932. நன்று - கூறியது நல்லது. அன்றைப் பகலே அப்பொருளே வலித்தேன் - தோழர் என்திறத்தைக் கூறிய அன்றைப் பகற்பொழுதே அக் காரியத்தையே யானும் செய்யத் துணிந்தேன். அடிகள்: விசயை; விளி. நானேப்பதியுள் சென்று; பதியுள் - இராசமாபுரத்தே. எமர்க்கே - என் உறவினர்க்கு, ஏ; அசை. நீமே - நீர்; ஏ, பிரிநிலை. களிற்றா னுழை: கோவிந்தனிடத்தே.

“இளையவண் மகிழ்வ கூறி” (சீவக. 2101) என்னுங்கவியானும், “வீட்டகத்தோறும்” (ஐடி. 2110) என்னுங்கவியானும், “ஊர்தோறு” (ஐடி. 2111) என்றதனானும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. “கிளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிரிவவும்” (தொல். குற்றியலுகரப். 78) என்றதனால், நம்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதற் திரியாது மகாநிற்பத் திரிந்து நீமெனநின்றது; ஏகாரம், பிரிநிலை; இனி நீமென்று ஒரு திசைச்சொல்லுமாம். (சசு)

1933. வேற்றைவந் தன்ன நுதிவேம்பரற் கான முன்னி
நூற்றைவ ரோடு நடந்தானுதி வல்வின் மைந்தன்
காற்றிற் பரிக்குங் கலிமான்மிசைக் காவ லோம்பி
ஆற்றற் கமைந்த படையோடதர் முன்னி னானே.

நுதி - முன்பு; “மதியோர் நுதலார் நுதிக்கோலஞ் செய்து” (சிறு. 360) என்றாற்போல. ஒம்பி - ஒம்ப.

(இ - ள்.) வல்வின்மைந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவனும் அவன் போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னி நடந்தான்; நடந்த பின்பு அவன் மான்மிசையேறி அதரைப்போகத் தொடங்கினுனென்க.

பகைவர்க்கஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் நூற்றைவரோடே போனாள்; தவஞ்செய்வார் தனியே போதல் மரபன் றென்று. இனி வல்வின்மைந்தன் முன்பு படையோடே மான்மிசையிலே யேறி அதரைமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவன் நோன்புகொண்ட மகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தாளென்றுமாம். இனி நடந்தாளென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர்முன்னினவன் மாமிசையிலுள்ளா ரைத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றைவரோடும் போனானென்பாரு முளர். (சுடு)

1933. பரலுக்குவேல் : சிறுபாண். 7-8; மலைபடு. 373; சிறு. 228. வேல் தைவந்தன்ன நுதியையுடைய வெவ்விய பரலுக் கொண்ட கானத்தை. தைவந்தன்ன - தொட்டாற் போன்ற. நுதி - கூர்மை. பரல் - பருக்கைக்கல். படையோடு காவலோம்பி நுதி நூற்றைவரோடு கானமுன்னி நடந்தான். காவல் ஒம்பி = காவல் ஒம்ப - காவலிட. நுதி - சேவகன் போவதற்கு முன்பே. நூற்றைவர் : தாபதப்பள்ளியிலுறையும் மகளிர்; இவர்கள் விசயைக்குத் துணையாக இருப்பவர். மைந்தன் : சேவகன். காற்றினைப்போல்பரிக்கும் மான்மிசை; பரிக்கும் - செல்லுகின்ற; மான் : குதிரை. அதர் முன்னினான் - வழியைப் போகத் தொடங்கினான்.

1934. மன்றற் கிடனா மணிமால்வரை மார்பன் வான்கண்
நின்றெத் திசையு மருவிப்புன நீத்க மோவாக்
குன்றுங் குளிர்நீர்த் தடஞ்சூழ்ந்தன கோல யாறும்
சென்றப் பழனப் படப்பைப்புன னுடு சேர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தே மாறாதுபெய்தலின்,
அருவிநீர்ப் பெருக்கொழியாத குன்று. படப்பை - தோட்டம்.

(இ - ள்.) மார்பன், குன்றையும் ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்
தைச் சேர்ந்தானென்க. (சுக)

(வேறு)

1935. காவின்மேற் கடிமலர் தெகிழ்ந்த நாற்றமும்
வாவியு ளினமல ருயிர்த்த வாசமும்
பூவிரி கோதையர் புனைந்த சாந்தமும்
ஏவலாற் தெகிரெதிர் விருந்து செய்தவே.

(இ - ள்.) நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்து
செய்தனவென்க. (சுஎ)

1936. சுரும்பின்மேற் றொடுத்ததேன் கலிகொ டாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த் துளித்தலிற் றுவைத்த வண்டொடு
திருந்தியாழ் முரல்வதோர் தெய்வப் பூம்பொழிற்
பொருந்தினுன் புனைமணிப் பொன்செய் பூணினுன்.

1934. மன்றல் - கலியாணம். இடனாகிய மார்பன், வரைபோலும் மார்
பன்; சீவகன். வான் கண் நின்று - மேகம் தன்னிடத்தே இடையறாது
பெய்தலால்; நின்று - நிற்ப்; 'நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்துநின்றது'
(குறள், 11, பரிமேல்.) நீத்தம் - வெள்ளம். ஓவா - ஒழியாத. சென்று -
கடந்து. பழனத்தையும் படப்பையையுமுடைய நாட்டை; நாடு - ஏமாங்
கதம்.

1935. கா - சோலை. தெகிழ்ந்த நாற்றம் - வாய்விட்ட வாசனை; சீவக.
1440, அடிக், வாவி - தடர்கம். உயிர்த்த - வீசிய. கோதையர்: மகளிர்.
ஏவலாற்கு - வில்வல்லானாகிய சீவகனுக்கு; ஏ - அம்பு; விற்பொழில்.

1936. தொடுத்த - வைத்த. கலிகொள் - ஆரவாரத்தைக் கொண்ட.
சுரும்பு - ஒருவகைவண்டு. சுரும்பில்வைத்ததேன் தாமரையிலுள்ள சுரும்
பின்வாயில் துளித்தல்; "அறையுறு சுரும்பி ன்னிமடற் றொடுத்த, நிறையுறு
தீர்தே நெய்த்தொடை முதிர்வை, உழைக்கவின் நெழுந்த புழற்காற் றும
ரைச், செம்மல ரங்கட்.....உண்ணெகிழ்ந் துறைக்கும்" (பெருங். 1, 48:
146-150.) துவைத்த - ஒலித்தனவாய். சுரும்பும்வண்டும் யாழ்போல் முர
லும்; சீவக, 1196, அடிக்; பொருந். 211. பூணினுன் பொழிலைப் பொருந்
தினுன்; பூணினுன்: சீவகன்.

(இ - ள்) பூணினான், கரும்பில்வைத்ததேன் சுரும்பின்வாய்த் துளித்த
லின், அச்சரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்ப்போல முரலும்பொழி
லைப் பொருந்தினுனென்க. (சஅ)

1937. பொறைவிலங் குயிர்த்தன பொன்செய் மாமணிச்
செறிகழ விளைஞருஞ் செல்ல நீங்கினார்
நறைவிரி கோதையர் நாம வேலினார்
கறுசுவை நால்வகை யமுத மாக்கினார்.

(இ - ள்.) குதிரைமுதலியன சமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின; இளை
யரும் வருத்தம் நீங்கினார்; அவ்வளவிலே கோதையர் வேலினாற்கு அடிசில்
சமைத்தாரென்க. (சக)

1938. கட்டியி னரிசியும் புழுக்குங் காணமும்
புட்டில்வாய்ச் செறித்தனர் புரவிக் கல்லவும்
நெட்டிருங் கரும்பொடு செந்நென் மேய்ந்துநீர்
பட்டன வளநிழற் பரிவு தீர்ந்தவே.

(இ - ள்.) கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்த அரிசியும் காணமுமிட்ட புட்டிலை
நீரிலேயலைந்தனவாகிய புரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த எருது
முதலியனவும் மேய்ந்து நிழலிலே கிடந்து வருத்தந்தீர்ந்தனவென்க. (ரு0)

1939. குழிமதுக் குவளையங் கண்ணி வார்குழற்
பிழிமதுக் கோதையார் பேண வின்னமு
தழிமதக் களிற்றை நயின்ற பின்னரே
கழிமலர் விழித்தகண் கமலம் பட்டவே.

1937. விலங்கு பொறைபுயிர்த்தன - சீவகன் முதலியோர் ஏறிவந்த
குதிரை முதலியன சமத்தலை நீங்கி இளைப்பாறின. இளைஞர்: சீவகன் முத
லியவர். செல்லல் - வழிவந்த வருத்தம். நறை - தேன். கோதையர்: மக
ளர், நாமவேலினாற்கு - அச்சந்தரும் வேலையுடைய சீவகனுக்கு; நாம் - அச்
சம்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. அறுசுவையோடு கூடிய நால்வகை அமு
தத்தை ஆக்கினார். நால்வகை அமுதம்: பஞ்சு, போஜ்ய, லேஹ்ய, சோஷ
யங்கள் என்பர். அமுதம் - உணவு.

1938. கட்டியின் அரிசியும் - வெல்லக்கட்டியோடு கலந்ததாகிய
அரிசியும். புழுக்கும் - வெந்த. காணம் - கொள். அரிசியும் காணமும்
உடைய புட்டிலைப் புரவிக்கு வாயிலே செறித்தார்; புட்டில் - குதிரைக்கு
உணவுகட்டும் மொக்கணியென்னும் கருவி. அல்லவும் - அவையல்லாத
எருதுமுதலியனவும். நீர்பட்டனவாகிய புரவியென இயைக்க. பரிவு-வருத்தம்.

1939. கண்ணியையும் குழலையுமுடைய கோதையார்: மகளிர். பேண -
உபசரிக்க. அழிமதக்களிறு - ஒழுக்குகின்ற மதத்தையுடைய யானை. களிற்

குழிமதுக்குவளை - குழியிற்குவளை.

(இ - ள்.) களிற்றான் கோதையர் பேண இன்னமுதையுண்டபின்பு, கழியின்மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (௫௧)

1940. எரிமணி யிமைத்தன. வெழுந்த தீம்புகை
புரிநரம் பிரங்கின புகன்ற தீங்குமூல்
திருமணி முழவமுஞ் செம்பொற் பாண்டிலும்
அருமணி யின்குர லரவஞ் செய்தவே.

(இ - ள்.) அவ்வந்திக்காலத்தில் மணிவிளங்கின; அகிற்புகை எழுந்தன; நரம்பு இரங்கின; குமூல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழவமும் கஞ்சதாளமும் குதிரைமணியின் குரலோடே யொலித்தனவென்க. (௫௨)

1941. தெளித்தவின் முறுவலம் பவளஞ் செற்றவாய்க்
களிக்கயன் மழைக்கணூர் காமங் காழ்கொளீஇ
விளித்தவின் னமிர்துறழ் கீதம் வேனலான்
அளித்தபின் னமளியஞ் சேக்கை யெய்தினான்.

தெளித்தவின்முறுவல் - விளக்கிய இனிய முறுவல்.

(இ - ள்.) மகளிர் பாடிய கீதத்தைச் சீவகன் கொண்டாடிய பின்பு காமத்தே வயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை எய்தினானென்க. ( )

ஞன், கோதையார் பேண அமுதை அயின்ற பின்னர்; களிற்றான்: சீவகன். கழிமலர் கண் விழித்த - உப்பங்கழியிலுள்ள குவளைப்பூக்கள் மலர்ந்தன. கமலம் கண்பட்ட - தாமரை குவிந்தன. கண் என்பதை இரண்டற்கும் கொள்க. சைனர் பகலிலேயே உண்பவராதவின், 'பகலுணை' இக்கவியிற் கூறப்பட்டமை கூர்ந்து அறிதற்பாலது; வல்சி (சீவக. 591) என்பதற்குப் பகற்சோறென்று பொருளுழுதியதும் இக்காரணங்கொண்டே.

1940. இமைத்தன - விளங்கின. தீம்புகை எழுந்தது. புகை - அகிற்புகை. புரிநரம்பு இரங்கின - முறுக்கிவிட்ட நரம்பையுடைய வீணைகள் ஒலித்தன. குமூல் புகன்ற - புல்லாங்குமூல் பாடலை இசைத்தன, மணி - அழகு. பாண்டில் - கஞ்சதாளம். மணியின் குரலோடு அரவம் செய்த; மணி - குதிரைக்குக் கட்டிய மணி.

1941. தெளித்த-விளக்கிய. முறுவலையும் வாயையுமுடைய கண்ணூர்; மகளிர். கண்ணூர் விளித்த கீதத்தை வேனலான் அளித்த பின் காமத்தே காழ்கொளீஇ அமளியஞ் சேக்கையை எய்தினான்; விளித்தல் - பாடுதல்; "விளியாதான் கூத்தாட்டு" (திரு. 11); "சூயில் விளிப்பது காணாய்" (மணி. 4:13.) வேனலான் - மன்மதன் போன்ற சீவகன். அளித்தபின் - கொண்டாடிய பின்பு. காழ்கொளீஇ - வயிரம் கொண்டு. அமளியஞ் சேக்கை - படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை.

1942. தீங்கரும் பனுக்கிய திருந்து தோள்களும்
வீங்கெழிற் றோள்களு மிடைந்து வெம்முலை
பூங்குளிர் தாரொடு பொருது பொன்னுக்
சங்கனங் கணையிரு ளெல்லை நீந்தினுன்.

(இ - ள்.) கரும்பைக்கெடுத்த தோள்களும் எழிற்றோள்களும் மிடைத
லாலே முலை அவன்தாரோடே பொருது பூண்கள் சிந்தும்படி இரவெல்லையை
இங்ஙனம் நீந்தினுனென்க.

“வியநெறியால்விடுத்தான்” (சீவக. 1886) என்றலின் இவன் துகர்தற்
குரிய மகளிர் பலரும் வந்தாரென்க. (ருச)

1943. கணைகதிர்க் கடவுள்கண் விழித்த காலையே
நனைமலர்த் தாமரை நக்க வண்கையாற்
புனைகதிர்த் திருமுகங் கழுவிப் பூமழை
முனைவனுக் கிறைஞ்சினுன் முருக வேளானுன்.

(இ - ள்.) முருகவேளானுன், ஞாயிற்றால் உலகம் கண்விழித்த காலையிலே
தாமரைப்பூவைக் கெடுத்த கையாலே முகங்கழுவிப் பூமழையைப்பெய்து
முனைவனுக்கு வணங்கினுனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். நனைமலர், முதற்கேற்ற அடை. ‘மழை
பெய்து’ எனவருவிக்க. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம், முனைவனையென்று. (1)

1944. நாட்கடன் கழித்தபி னும வேலினுன்
வாட்கடி யெழினகர் வண்மை காணிய
தோட்பொலி மணிவளைத் தொப்பின் மாதரார்
வேட்பதோர் வடிவொடு விரைவி நெய்தினுன்.

1942. கரும்பை அனுக்கிய தோள்கள்; என்றது மகளிரது தோள்
களை; அனுக்கிய - தம் அழகால் அதனைக் கெடுத்த. எழிற்றோள்கள்; சீவக
னுடைய தோள்கள். மிடைந்து - நெருங்குதலால். தார்; சீவகனது மார்
பின்மலை. பொன் உக - பொன்னாலாகிய ஆபரணங்கள் சிந்தும்படி. சங்
கனம் - இவ்வாறு. கணையிருள் எல்லை - செறிந்த இரவின் எல்லையை.

1943. கதிர்க்கடவுளால் கண்விழித்த காலையில்; கதிர்க்கடவுள்: சூரி
யன். நனை - தேன். தாமரையை நக்க கையால்; நக்க - இகழ்ந்த. கதிரை
யுடைய முகத்தை. முகங்கழுவிக்க் கடவுளை வணங்குதல்; சீவக. 220, அடிக்.
பூவாகிய மழையை. முனைவனுக்கு; அருகனுக்கு. இறைஞ்சினுன் - வணங்கி
னுன். வேளானுன்: சீவகன்.

1944. நாட்கடன் - விடியற்காலத்துச் செய்யும் கடன்கள்; சீவக.
1991. வேலினுன்: சீவகன். வாள் கடி எழில்நகர் வண்மை காணிய - ஒளி

(இ - ள்.) வேலினை, நாட்காலத்துச்செய்யுங் கடன்களை முடித்தபின் மகளிர் விரும்புவதொரு வடிவைக்கொண்டு ஒளியின் மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு விரைவோடெய்தினுனென்க. (௫௬)

1945. அலத்தகக் கொழுங்களி யிழுக்கி யஞ்சொலார்
புலத்தலிற் களைந்தபூ ணிடறிப் பொன்னிதழ்
நிலத்துகு மாலைகா ரொடர்ந்து நீணகர்
செலக்குறை படாததோர் செல்வ மிக்கதே.

(இ - ள்.) அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழுக்கிப் பூணிலையிடை மாலைபும் சேரத் தொடரப்படுதலாலே போகத் தொலையாதிருப்பதொரு செல்வம் நீணகர்க்கு மிக்கதென்க. (௫௭)

(வேறு)

1946. கத்தி கைக்கழு நீர்கமழ் கோதையர்
பத்தி யிற்படு சாந்தணி வெம்முலை
சித்தி யிற்படர் சிந்தையி னுரையும்
இத்தி சைப்படர் வித்திடு நீரவே.

கத்திகை - தொடைவிசேடம்.

(இ - ள்.) கோதையருடைய முலை, பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலே செல்கின்ற துறவோரையும் இல்லறத்திலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையை யுடையவாயிருக்குமென்க. (௫௮)

யின் மிகுதியையும் அழகையுமுடைய இராசமாபுரத்தின் வளப்பத்தைக் காணும் பொருட்டு. வளையையும் தொய்யிலையுமுடைய மாதரார்; மகளிர். வேட்பதோர் - விரும்புவதொரு.

1945. அலத்தகக் கொழுங்களி இழுக்கி - சீவகன்பாதம் இங்குலிகச் சேற்றிலே வழுக்கப்பட்டு. அஞ்சொலார்; மகளிர். புலத்தலின் - தம்கணவ ரோடு ஊடுதலால். பூணிலே இடறி. நிலத்து உருத்த பொன்னிதழையுடைய மாலை. கால்தொடர்ந்து - ஒருசேரக் கட்டுதலாலே. நகர்: இராசமாபுரம். அடி, 2-3: சீவக. 1621. செல - போக. நகர்க்குச் செல்வம் மிக்கது.

1946. கத்திகை - குருக்கத்தி என்றுமாம். கழுநீர் - செங்கழுநீர்மலர். கோதையர்: மகளிர். பத்தி - வரிசையுமாம். கோதையரதுமுலை, பத்தியிற்படு சித்தியிற்படர்கின்ற சிந்தையினுரையும் இத்திசைப்படர்வித்திடும் நீர்; பத்தியிற்படு - பத்திசெய்தலிலே உண்டாகும், படர்தல் - செல்லுதல். சிந்தையினர் - துறவிகள். இத்திசை - இவ்வாழ்க்கையிடத்திலே; நீர் - தன்மையையுடையன.

1947. வஞ்சி வாட்டிய வாண்மி னுசப்பினர்
பஞ்சி யூட்டிய பாடகச் சீறடி
குஞ்சி சூட்டிய மைந்தர்கு நூமலால்
இஞ்சி வட்டமி டம்பிறி தில்லையே.

(இ - ள்.) வட்டமாகிய மதிலினிடமெல்லாம், மகளிரடியைக் குஞ்சி யிலே சூட்டிய மைந்தர்திரளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க. (ருக)

வாட்டிய - கெடுத்த.

1948. மின்னி னீள்கடம் பின்னெடு வேள்கொலோ
மன்னு மைங்களை வார்சிலை மைந்தனோ
என்ன நோவறி யோமுரை யீரோனப்
பொன்னங் கொம்பனை யார்புலம் பெய்தினர்.

(இ - ள்.) பொற்கொம்பனையார், இவன், மேனியினொளியாலே முரு கனோ! காமனோ! யார்தானறிகிலம்; உரையீரென்று வருந்தினாரென்க. (சுரு)

1949. விண்ண கத்தினே யானன்ன மெய்ப்பொறி
அண்ண லைக்கழி மீன்கவர் புள்ளென
வண்ண வர்குழ லேழையர் வானெடுங்
கண்ண லாங்கவார் துண்டிடு கின்றவே.

1947. வஞ்சி வாட்டிய நுசப்பினர், ஒளியையுடைய மின்போன்ற நுசப்பினர்; மகளிர். வஞ்சிவாட்டிய - வஞ்சிக்கொடியைக் கெடுத்த. பஞ்சி ஊட்டிய சீறடி, பாடகமணிந்த சீறடி. பஞ்சி - செம்பஞ்சக்குழம்பு. பாடகம்: மகளிர் காலிலணியும் ஒருவகை யாபரணம். குஞ்சி - தலை. நுசப்பினரது அடியைத் தம் குஞ்சியில் சூட்டிய மைந்தர் குழாமல்லது. மகளிரடியை மைந்தர் தலையிற் சூடியது, அவரது ஊடல்தீர்த்தற்கு. வட்டமாகிய இஞ்சியிடத் தில்; இஞ்சி - மதில். பிறிது - வேறுகூட்டம்.

1948. மின்னின் வேள் கொலோ - சீவகன், மேனியது ஒளியால் முரு கனோ; கொல், அசை. கடம்பினையுடைய வேள். ஐங்கணையையும் சிலையையு முடைய மைந்தனோ - மன்மதனோ. அடி, 1-2: சீவக. 1311. என்னனோ - யார்தான்; ஒ, அசை. கொம்பனையார்: மகளிர். புலம்பு - வருத்தம்.

1949. இளையான் அன்ன - முருகனைப்போன்ற. மெய்ப்பொறி அண்ணலை - மேனியில் உத்தம இலக்கணங்களை யுடைய சீவகனை. ஏழையரது கண்ணெலாம் அண்ணலை, கழியிலுள்ள மீனைக் கவர்கின்ற புள்ளெனக் கவர்த்து உண்டுகின்றவே; ஏழையர்: இராசமாபுரத்து மகளிர். கழி - உப்பங்கழி. கவர்த்து - சீவகனுடைய மேனியின் அழகை விரும்பி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புவம்பின ஏழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தமவிலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலை நீர்வடிந்த கழியின் மீனைக் கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டு நுகரானின்றன வென்க.

இது, தொழிலுவம்.

(சுக)

(வேறு)

1950. புலாத்தலைத் திகழும் வைவேற் பூங்கழற் காலி னானை
நிலாத்தலைத் திகழும் பைம்பூ ணிழன்மணி வடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக் கிடந்து மின்னுங் குவிமுலை பாய வெய்தாய்க்
கலாய்த்தோலைப் பருகு வார்போற் கன்னியர் துவன்றி னாரே.

புலால்நாற்றம் தலையிலே திகழும் வேல்.

(இ - ள்.) சீவகனைக் 1 கலவியிலே வெய்தாய்க் கலாய்த்து அக்கலார் தீர்ந்து தம்முலை பாய நுகர்வாரைப்போலே கன்னியர் நெருங்கினாரென்க.

நிலாத்தன்னிடத்தே திகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்து மின்னும் ஏந்திக்குவிந்த முலையென்க.

(சுஉ)

1951. வேனெடுங் கண்க ளம்பா விற்படை சாற்றி யெங்கும்
தேநெடுங் கோதை நல்லார் மைந்தனைத் தெருவி லெய்ய
மானெடு மழைக்க ணோக்கி வான்வர் மகளு மொப்பாள்
பானெடுந் தீஞ்சொ லாளோர் பாவைப் பாடு கின்றாள்.

(இ - ள்.) நல்லார், கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத் தெருவிலே எங்கும் எய்யாநிற்க, நோக்கினையுடையாள், நெடுவானவர்மகளு மொப்பாள், பால்போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்றா ளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(சுங)

1950. புலா - மாமிசநாற்றம்; வேலுக்கு அடை. வேலையுடைய கழற்காலினானை : சீவகனை. மணிவடத்தோடு பூண்கிடந்து மின்னும் முலை, ஏந்திக் குவிந்த முலை; மணிவடம் - முத்துமாலை. குலாய் - விளங்கி. வெய்தாய் - விரைவாக கலாய்த்து - கோபித்து. ஒலை = ஒல்லை - விரைய. பருகு வார் - இன்பம் நுகர்வார். துவன்றினார் - நெருங்கினார்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'கலாவி.'

1951. கண்கள் அம்பாக. சாற்றி - அமைத்து. தேனைக்கொண்ட நெடுங்கோதை; பூமாலை. கோதையையுடைய நல்லார்; மகளிர். மைந்தனை : சீவகனை. நோக்கியும், ஒப்பாரும், சொல்லாளுமாகிய ஓர் பாவை; என்றது விமலையை.

(வேறு)

1952. குழன்ம விர்த கோதை மாலை பொங்க வெங்க திரம்முலை
நிழன்ம விர்த நேர்வ டந்நி ழற்ப டப்பு டைத்தர
எழின்ம ணிக்குழைவில் வீச வின்னொ னேலை மின்செய
அழன்ம ணிக்க லாப மஞ்சி லம்பொ டார்ப்ப வாடுமே.

(இ - ள்.) அவள், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம்
முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவீச, ஒலை ஒளியையுண்டாக்க,
கலாபமும் சிலம்புமொலிப்ப ஆடுமென்க. (சுச)

1953. அங்கை யந்த லத்த கத்த வைந்து பந்த மர்ந்தவை
மங்கை யாட மாலை சூழும் வண்டு போல வந்துடன்
பொங்கி மீதெ ழுந்து போய்ப்பி றழ்ந்து பாய்த வின்றியே
செங்க யற்கண் புருவர் தம்மு னுருவஞ் செய்யத் திரியுமே.

(இ - ள்.) ஐந்துபந்து, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை
முதலாடுதலாலே, அதிலேயமர்ந்தவை பின் முறைமை குலைந்துபோய் வீழ்த
வின்றி மாலைசூழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனே
வந்து கண்ணும் புருவமும் கூடத்திரிந்து அழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (சுரு)

1954. மாலை யுட்க ரந்த பந்து வந்து கைத்த லத்தவாம்
ஏல நாறி நுங்கு ழற்பு றத்த வரண்மு கத்தவாம்
நூலி னேந்து சுப்பு நோவ வுச்சி மாலை யுள்ளவாம்
மேலெ முந்த மீறி லத்த விரல கைய வாசுமே.

1952. குழலில்மலிந்த கோதை; கோதை - பூமாலை. மாலை - மார்
பின்மாலை. பொங்க - மிகுத்துக் காட்ட; சீவக. 645, ந. நிழல்மலிந்த -
ஒளிரிறைந்த. நேர்வடம் - முத்துமாலை. நேர்வடம் முலையில் புடைத்தர;
புடைத்தர - அடித்தலைச்செய்ய. வில் - ஒளி. மின்செய - ஒளிவிட. அழல்
மணிக்கலாபம் - தீப்போலும் நிறத்தையுடைய மணிகளைக் கொண்ட கலாபம்;
கலாபம் - ஒருவகை மேகலை. கலாபமும் சிலம்பும் ஆர்ப்ப ஆடும்: ஆடும் -
விமலை பந்தாடுவாள்.

1953. அங்கையாகிய அம்தலத்தகத்த; தலத்தகத்த - இடத்தி
னுள்ளே யுள்ளனவாக. மங்கை: விமலை. ஆட - விளையாட. பொங்கி - மிகு.
பிறழ்ந்து பாய்தவின்றி - முறைமை குலைந்துபோய் வீழ்தலில்லாமல். கண்
ணும் புருவமும் உருவம் செய்யத் திரியும்; உருவம் - அழகு.

1954. கரந்த - மறைந்த. ஏலநாறு இருங்குழல் - மயிர்ச்சாந்தின்
மணம் வீசுகின்ற கரிய கூந்தல்; ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழற்புறத்தவாகிய
பந்து, முகத்தவாம். நூலின்னேர் - நூலை ஒத்த. உச்சி-உச்சியிற் சென்றதாகிய
பந்து.

(இ - ள்.) மாலையின் மறைந்த பந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவாகிய பந்து முகத்திடத்தவாம்; நுசப்புநோம்படி உச்சியிற்போன பந்து மீண்டும் மாலைக்குள்ளேயாம்; மாலைமேலேபோய் உயர்ந்த பந்து மீண்டும் விரலிடத் தன, கையிடத்தனவாமென்க. (சுசு)

1955. கொண்டு நீங்கல் கோதை வேய்தல் குங்கு மம்ம ணிந்துராய்
எண்டி சையு மேணி யேற்றி லங்க நின்றல் பத்தியின்
மண்டி லம்வ ரப்பு டைத்தன் மயிலிற் பொங்கி யின்னணம்
வண்டுந் தேனும் பாட மாதர் பந்து மைந்துற் றுடுமே.

(இ - ள்.) மாதர், வண்டுந்தேனும் தேனை நுகராதே நின்றுபாட மயில் போற் பொங்கி உராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டு உலாவுதல், இடையே குங்குமமணிந்து கோதைவேய்தல், படிமுறையாக அடித்தல், அப்பத்தி யோடே தன்னைச்சூழ்ந்துவர அடித்தலென்கின்ற இந்நிலைமைகளிலே வலி யுற்று இங்ஙனம் பந்தாடுமென்க. (சுஎ)

1956. பந்து மைந்துற் றுடு வாள்ப ணைம்மு லையிற் குங்குமம்
சுந்த ரப்பொ டுதெ ளித்த செம்பொற் சுண்ணம் வாணுதற்
றந்து சுட்டி யிட்ட சாந்தம் வேரின் வார்ந்தி டைம்முலை
இந்தி ரதி ருவி னைக்கு ருகி யென்ன வீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாடுகின்றவளுடைய நுதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டி யாகவிட்ட சாந்தமும், முலையிலிட்ட குங்குமமும், சிந்துரப்பொடியும், ஓட வைத்த பொற்சுண்ணமும், வியர்வையிறுக்கரைந்தொழுகி முலையிடையிலே இந்நிரலில் நெகிழ்ந்துருகி ஒழுகிறாற்போலே வீழ்ந்தவென்க. (சுஅ)

1955. உராய் - பரந்து. ஏணி - எல்லே. பத்தியின் - வரிசைப்படி. மண்டிலம் - வட்டம். புடைத்தல் - அடித்தல். மயிலைப்போல் பொங்கி. மாதர் - விமலை. மைந்துற்று - வலியுற்று.

1952-55. இவற்றிற் கூறிய பந்துவிளையாட்டு விகற்பங்கள் முதலியன, பெருங்கதை, 4. 12: பந்தடிகண்டது என்னும் பகுதியால் விளங்க அறிய லாகும்.

1956. ஆடுவாள் - ஆடுகின்ற விமலையினுடைய. சுந்தரப்பொடி - சிந்து ரப்பொடி. தெளித்த-ஓடவைத்த. நுதலில் தந்து சுட்டியாக இட்ட சாந்தம். சுந்தரப்பொடி: “சுந்தரப் பொடியுஞ் சுட்டிச் சுண்ணமும்” (பெருங். 1. 42: 73.) சுட்டி இட்ட சாந்தம் - சுட்டியாக இடப்பட்ட சந்தனம். வேரின் வார்ந்து - வேர்வையாற் கரைந்தொழுகி. குங்குமச்சாந்து முதலியன, வேரினால் வார்ந்து முலையிடையில் இந்நிரலில் நெக்குருகியென்ன வீழ்ந்த; “சாதிக் குலிக் மாதி யாகச், சுட்டிச் சுண்ணமொடு மட்டித்துக் கலந்த, குங்குமக் கொழுஞ்சேறு கூடக் குழைத்திட், டிந்திர வின்னெகிழ்ந் துருகி யாங்கு” (பெருங். 1. 40: 221-224.) பலநிறமுடைமையின் இந்நிர லில் உவமை ஆயிற்று. இந்நிரலிருவில்: சீவக. 539, அடிக்.

1957. நன்ம ணிச்சி லம்பி னோடு கிண்கி ணிந்ந கந்நகும்
மின்ம லர்ந்த முல்லை மாலை நக்கி மிக்கி றந்தெழுந்து
பொன்ம லர்ந்த கோதை பந்து பொங்கி யொன்று போந்துபாய்ந்து
மின்ம லர்ந்த வேலி னுன்முன் வீதி புக்கு வீழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) சிலம்பும் கிண்கிணியும் நகாநிற்பப் பொன்னைமலர்ந்ததொரு
மின்போல நகுந் கோதையதொரு பந்து, மலர்ந்த முல்லைமாலையை மிக்குத்
தீண்டுதலாலே தன்வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதி
புக்கு வேலினுன்முன்னே வீழ்ந்ததென்க. (சுக்)

1958. வீழ்ந்த பந்தின் மேல்வி ரைந்து மின்னி னுண்ணு சுப்பினாள்
சூழ்ந்த காசு தோன்ற வந்து கின்னெ கிழ்ந்து பூங்குழல்
தாழ்ந்து கோதை பொங்கி வீழ்ந்து வெம்மு லைக டைவரப்
போழ்ந்த கன்ற கண்ணி வந்து பூங்கொ டியி னோக்கினாள்.

(இ - ள்.) நுசுப்பினளாகிய ஆவியைப் போழ்ந்தகன்ற கண்ணி, துகில்
நெகிழ்தலிற் காசுதோன்றக் குழல் தாழ்ந்துவீழ்தலின் அதிற்கோதை முலை
யைத் தைவர வீழ்ந்த பந்தின்மேலே வேட்கை செலுத்தி விரைந்துவந்து
கொடிபோலே நோக்கினாள். (எ0)

(வேறு)

1959. மந்தார மாலை மலர்வேய்ந்து மகிழ்ந்து தீர்தேன்
கந்தாரஞ் செய்து களிவண்டு முரன்று பாடப்
பந்தார்வஞ் செய்து குவளைக்கண் பரப்பி நின்றாள்
செந்தா மரைமேற் றிருவின்னுரு வெய்தி நின்றாள்.

1957. மணிகளையுடைய சிலம்பு. சிலம்பும் கிண்கிணியும் நக; நக -
விளங்க. நகும்பந்து என்க. மலர்ந்த முல்லைமாலையை மிக்கு நக்கி;
நக்கி - தீண்டுதலால். இறந்தெழுந்து - தன் எல்லையைக் கடந்து மேலே
போய். கோதையது பந்து ஒன்று; கோதை: விமலை. பாய்ந்துபொங்கிப்
போந்து. மின் மலர்ந்த - ஒளி பரந்த. வீதிபுக்கு வேலினுன்முன் வீழ்ந்தது;
வேலினுன்: சீவகன்.

1958. மின்போலும் நுசுப்பினளாகிய போழ்ந்தகன்ற கண்ணி; விமலை.
போழ்ந்து - தன்னைப்பார்ப்பவருடைய உயிரைப் பிளந்து. சூழ்ந்த காசு -
அரையிற் சுற்றியுடுத்த மேகலை. கோதை - பூமாலை. தைவர - தடவ. பூங்
கொடியின் - பூங்கொடியைப்போல். கண்ணி, பந்தின்மேல் விரைந்து கொடி
யினைப்போல் நோக்கினாள்.

1959. மந்தாரமாலையின் மலரை. வேய்ந்து - மொய்த்து. தேனை
யுண்டு மகிழ்ந்த வண்டு. கந்தாரம் - கார்தாரம் என்னும் ஒருவகைப் பண்.

(இ - ள்.) களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரை மொய்த்து அதிற்றேனை யுண்டு மகிழ்ந்து கார்தாரமென்னும் பண்ணையாக்கி 1 ஆளாபஞ்செய்து பாடும் படி பந்திலே ஆர்வஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண் ணைப்பரப்பி இமையாதுநின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்த குறைபாடு தீர்த லின், திருவின்வடிவை நேரே பெற்றுநின்றாளென்க. (எக)

1960. நீர்தங்கு திங்கண் மணிநீணிலந் தன்னு ளோங்கிச்

சீர்தங்கு கங்கைத் திருநீர்த்தண் டுவலை மாந்திச்

கார்தங்கி நின்ற கொடிகாணையைக் காண்ட லோடு

பீர்தங்கிப் பெய்யா மலரிற்பிறி தாயி னாளே.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கங்கையினீரையுண்டு சந்திரகார்த்தக் கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து பசுமை தங்கி நின்றதொரு கொடி அவனைக் காண்டலோடே பழம் பூப்போலே வெளுத்து வேரூயினென்க. (எஉ)

1961. பெண்பா லவர்கட் கணியாய்ப்பிரி யாத நானும்

திண்பா னிறையுந் திருமாமையுஞ் சேர்ந்த சாயல்

கண்பாற் கவினும் வளையுங்கவர் திட்ட கள்வன்

மண்பா லிழிந்த மலரைங்கனை மைந்த னென்றான்.

முான்றுபாட-ஆளாபனம்செய்து பாடாநிற்க. பந்தில் ஆர்வம்செய்து - பந்தின் மீது வேட்கைகொண்டு. நின்றான் - நின்றவளாகிய விமலை. திரு - இலக்குமி. கண்ணிமையாது நின்றலின், 'திருவிண்ணுருவெய்தி' என்றார்.

(உஉ.) 1 (பி - ம்.) 'யாழாவஞ்', 'ஆளாவஞ்'.

1960. திங்கள் மணி நிலந்தன்னுள் - சந்திரகார்த்தக் கல்லாகிய நிலத் தில். ஒங்கி - வளர்ந்து. கங்கைநீரின் துவலையை மாந்தி; துவலை - துளி. மாந்தி - உண்டு. கார் தங்கி நின்ற கொடி - பசுமை உறைந்து நின்றதொரு கொடிபோலும் விமலை. காணையை: சீவகனை. பெய்யாமலரைப் போலப் பீர்தங்கிப் பிறிதாயினான்; பெய்யாமலர் - பழம்பூ. பீர்தங்கி - பசுலைபூத்து.

1961. பெண்பாலவர்கட்கு - மகளிர்க்கு, அணி - ஆபரணம், பிரியாத - நீங்காத. பெண்பால்.....நாண்: "சேணு மெம்மொடு வந்த, நானும்" (நற். 15:9-10.) திண் பால் நிறை - வலிய பருதியையுடைய மனவொருமை. திருமாமை - அழகிய நிறம். சாயல்: விமலை. தன் கண்ணால் என்கவினை யும் வளையையும் கவர்ந்திட்ட கள்வன்: சீவகன். மண்பால் இழிந்த - பூமியில் வந்திறங்கிய. மலராகிய ஐங்குணையையுடைய மைந்தன்; மன்மதன்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்குப் பூணய் நீங்காத நானும், நிறையும், மாமையும்
சேர்ந்த சாயலையுடையவர், தன்கண்ணிலே என்னழகையும் வளையையும்
கவர்த்த கள்வன், வடிவுகொண்டு உலகிலே வந்த காமனென்று கருதினானென்க.
சாயல், ஆகுபெயர். (எங்)

1962. என்ற ணினைந்தா ளிதுபோலுமில் வேட்கை வண்ணம்
சென்றே படினுஞ் சிறந்தார்க்கு முரைக்க லாவ
தன்ற யரிதா யகத்தேசுட் டிருக்கும் வெந்தி
ஒன்றே யுலகத் துறுநோய்மருந் தில்ல தென்றாள்.

(இ - ள்.) என்றுகருதினவள் தன்னிலேநினைந்தாள்; நினைந்தபடி:
இந்தவேட்கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது;
இதுதான், இறந்துபடினும் குரவர்க்குங்கூறலாவதொன்றன்றாய் பொறுத்
தற்குமரிதாய் உள்ளேநின்று சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இதுதான்
நோய்களிலேவைத்துக்கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவு
மொரு நோயென்று நினைந்தாளென்க. (எசு)

1963. நிறையாது மில்லை நெருப்பிற்சுடுங் காம முண்டேற்
குறையா நிறையி னொருகுன்றியுங் காம மில்லை
பறையா யறையும் பசப்பென்று பகர்ந்து வாடி
அறைவாய்க் கடல்போ லகன்காம மலைப்ப நின்றாள்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஒருகுன்றியளவும் காமம் இல்
லையாயிருந்தது; காமமுண்டாயின், நிறை ஒன்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவு
மன்றி அதனைமறைத்தாலும் பசப்புச் 1 சாற்றாமாயிருந்ததென்றுகூறி வாடிக்க
கடல்போலே காமம் மேன்மேல் அலைப்ப நின்றாளென்க. (எடு)

1962. என்றாள் - என்று கருதிய விமலை. இவ்வேட்கைவண்ணம்
இதுபோலும்; வேட்கை - காதல். சென்றேபடினும் - இறந்துபட்டாலும்.
சிறந்தார்க்கும் - தாய்தந்தையருக்கும்; உரைக்கலாவதன்றாய் - கூற முடியாத
தொன்றாய். அரிதாய் - உரையாக்கால் அவ்வேட்கையைப் பொறுத்தற்
கும் அரியதாய். அகத்தே - மனத்துள்ளே. தீ - காமத்தீ. அடி, 2-3:
பெருங். 1, 33: 202-3. தீயொன்றே உலகத்துறு நோய்களில் மருந்தில்லது
என்றாள்; மருந்தில்லது: “மருந்திற் தீராது மணியி னொது” (தொல்.
களவு. 11, ந. மேற்.)

1963. (பி - ட்.) ‘நிறையொன்று மில்லை,’ நெருப்பினைப்போல்
சுடுகின்ற காமம் உண்டாயின் நிறையாதுமில்லை; யாதும் - சிந்தும். அடி, 1:
மணி. 5: 20; சூளா. கல்யாண. 155. குறையா நிறையின் - குறையில்லாத
நிறையோடு இருக்குமிடத்து. ஒருகுன்றியும் - ஒரு குன்றிமணியினளவும்;
புறநா. 159: 25. பசப்புப் பறையாய் அறையும் - காதலை மறைத்தாலும் பசலை
நிறம் அதனைப் பறைசாற்றும். அறைவாய் - ஒலித்தல் வாய்த்தலையுடைய.

(உரை.) 1 சாற்றாமாய் - சொல்லுவதாய்.

1964. நெஞ்சங் கலங்கி நிறையாற்றுப் படுத்து நின்றாள்
அஞ்செங் கழுநீ ரலர்ந்தம்மதி வாண்மு கத்தே
வஞ்சம் வழங்கா தவன்கண்களி னோக்க மாதோ
தஞ்சம் வழங்கித் தலைக்கொண்டது காம வெந்தீ.

(இ - ள்.) பொய்கூறாதவன் தன்கண்ணாலே, அங்ஙனம் நெஞ்சுகலங்கி
நிறையைப்போக்கி நின்றவளது கழுநீர்மலர்ந்ததொரு மதிபோலுமுகத்தே
நோக்கினானாக, அவளெதிர்நோக்கினானிகழ்ந்த காமத்தீ அவற்கு எளிமையை
முதற்கொடுத்துப் பின்பு பாம்புபோல் தலைக்கொண்டதென்க. (எசு)

1965. பூவுண்ட கண்ணாள் புருவச்சிலை கோலி யெய்ய
ஏவுண்ட நெஞ்சிற் கிடுபுண்மருந் தென்கொ லென்னு
மாவுண்ட நோக்கின் மடவாளை மறித்து நோக்கிக்
கோவுண்ட வேலான் குழைந்தாற்றல னாயி னானே.

1 உண்ட, உவமவாசகம்.

(இ - ள்.) வேலான், பூப்போலங்கண்ணாள் புருவமாகிய வில்லை வளைத்
துக் கண்ணாகிய அம்பாலேயெய்தவின் ஏவுண்ட என்னெஞ்சிற்புண்ணுக்கு இடு
மருந்து யாதென்றாய்ந்து குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளே மருந்
தென்று அவளைமீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெற்றற்குக் 1 கூட்டியுரைக்கும் குறிப்
புரையாகிய நோக்காலே உயிரைப்பெற்று ஆற்றாமையிலே நின்றானென்க.

இதனால், முன்புபோலப் பொதுநோக்குப் பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு
மருந்தன்றென்று கருதினாலும். (எசு)

1964. (பி - ம்.) 'நெஞ்சங் கலுழ்ந்து.' நிறை ஆற்றுப்படுத்து நின்
றாள் - தன்னிறையைச் சீவகனிடத்துப் போக்கிநின்றவளது, கண்ணிற்குச்
செங்கழுநீர்மலர் உவமை. வஞ்சம் வழங்காதவன் - பொய் கூறாதவனான சீவ
கன். வழங்காதவன் நின்றாளுது முகத்தே நோக்க. மாது, ஓ, இரண்டும்
அசைகள். காமத்தீ தஞ்சம் வழங்கித் தலைக்கொண்டது. விமலையது நோக்
கினாற் பிறந்த காமத்தீ. தஞ்சம் வழங்கி - சீவகனுக்கு, முதலில் எளிமை
யைத்தந்து. தலைக்கொண்டது - பின்பு அதிகரித்தது.

1965. கண்ணாள்: விமலை. புருவமாகிய சிலையைக் கோலி; கோலி
வளைத்து. எய்ய - எய்தலால். ஏவுண்ட நெஞ்சிற்புண்-விமலையது கண்ணம்பால்
தைக்கப்பட்ட என்மனத்திற் புண்ணுக்கு. இடும் மருந்து என்கொல் என்னு;
என்ன - என்று எண்ணி. மா - மாவடு. மடவாளை: விமலையை. மறித்தும் -
மீட்டும். கோ உண்ட வேலான் - பகையரசர்களின் உயிரையுண்ட வேலை
யுடைய சீவகன். குழைந்து - வருந்தி.

(உரை.) 1 பூவுண்ட, மாவுண்ட என்பவற்றிலுள்ளன. 2 (பி - ம்.) 'கூடி.'

1966. காமக் கடுநோய்க் கனல்குழந்துடம் பென்னு மற்றிவ்
விமத்தி னோடு முடனேசுட வேக லாற்றான்
தூமத்தி னூர்ந்த துகிலேந்திய வல்கு ருதை
பூமொய்த் திருந்த கடைமேற்புலம் புற்றி ருந்தான்.

(இ - ள்.) காமநோயாகிய கனல்குழந்து உடம்பென்னும் விறகுடனே
உயிரை முழுக்கச் சுடுதலிற் போகலாற்றான். விமலையுடைய தாதையாகிய
சாகரத்தன்னுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (எஅ)

(வேறு)

1967. நாவிரோய் செய்த நறுங்குழலா ணணீலக்
காவிரோய் செய்த கருங்கயற்கட் பூங்கொடியென்
ஆவிரோய் செய்த வணங்கென் றறியாதேன்
மேவிரோய் தீர வினாத்தருவா ரில்லையே.

கயற்கண், ஒருபெயர். நறுங்குழலாள் - மானிடமாதது.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவன், காவிக்குநோய்செய்த கண்ணினையுடைய
கொடியை என்னுயிரையுமுட்பட வருத்தியதொரு தெய்வமென்றே கருதி
நறுங்குழலாளாகவுணராதே பின்னும் மயங்கினேனை மேலி மிக்க வருத்தந்
தீரும்படி என்னுற்றையென்று வினாவுவாரின்றாயிருந்ததென்றென்க.

1 இனி, குழலாள், கொடி, அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனை
யென்றுமாம். (எக)

1966. நோயாகிய கனல், உடம்பென்னும் ஈமத்தினோடு; ஈமம் - விறகு;
புறநா. 231. சுட - சுடுதலால். தூமத்தின் ஆர்ந்த துகில் - அகிற்புகையால்
ஊட்டப்பெற்ற ஆடை; (பி - ம்.) 'தூமத்தினனத் துகில்' அல்குல்: விமலை.
தாதை - சாகரத்தன்னுடைய. பூ மொய்த்திருந்த - பூமலைகள் அணியப்பெற்
றிருந்த; (பி - ம்.) 'பூமொய்த்த மார்பன்.' புலம்புற்று - வருந்தி; ஏகலாற்றா
னாய்த் தாதையது கடைமேல் புலம்புற்றிருந்தான்.

1967. நாவிக்கு நோய் செய்த நறுங்குழலாள்; நாவி - கஸ்தூரி. நீலக்
காவிக்கு நோய் செய்த கண்; கயல்போலுங் கண்; நீலக்காவி - நீலோற்பல
மலர், கண்ணினையுடைய பூங்கொடி. என் ஆவிக்கு நோய் செய்த அணங்கு;
அணங்கு - வருத்தும் தெய்வம். என்று - என்று கூறி. அறியாதேன் மேலி -
அறிவு கலங்கினேனை அடைந்து. நோய்தீர - எனது காம நோய் நீங்கும்படி.
வினாத்தருவார் - வினாவுவார்.

(மேற்.) அடி, 2 : தக்க. 380, உரை.

(உரை.) 1 இப்பொருள் சிறப்புடையது.

1968. தெண்ணீர்ப் பனிக்கயத்து மட்டவிழ்ந்த தேங்குவளைக்
கண்ணீர்மை காட்டிக் கடல்போல கன்றவென்
உண்ணீர்மை யெல்லா மொருநோக்கி நிற்கவந்த
பெண்ணீர்மை மேனாட் பிறந்து மறியுமோ.

(இ - ள்.) சிறியதொரு குளத்தே அலர்ந்த குவளைபோலும் கண்ணின்
தன்மையைக்கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளி
வறியையெல்லாம் கவந்ததொரு பெண்டன்மை முன்னாளிலும் பிறந்தறி
யுமோ? இன்று என்னை வருத்துதற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றானென்க.

1969. கருங்குழலுஞ் செவ்வாயுங் கண்மலருங் காதும்
அரும்பொழுகு பூண்முலையு மாருயிர்க்கே கூற்றம்
விருந்தினராய் வந்தாரை வெற்றுடலா நோக்கும்
பெருந்திருவி யார்மகள்கொல் பேரியாதாங் கொல்லோ.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாக நோக்
கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவுயி
ரொன்றினையும் அழித்தற்கேதான்; இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல்
வினையுடையோர் மகள்? இவட்குப் பெயர் கூற்றமென்றாமோ, பெண்ணென்
றாமோவென்றானென்க. (அக)

1970. வாருடுத்த வெம்முலைய வண்டார்பூங் கோதையைப்
பேர்கொடுத்தார் பெண்ணென்றார் கூற்றமே யென்றிட்டார்
ருருடுத்த நீண்மார்பர் தம்முயிர்தாம் வேண்டுபவெல்
நீருடுத்த விந்கரை நீத்திட் டொழியாரோ.

1968. பனி - குளிர்ச்சி. கயம் - குளம். மட்டு - தேன். குவளை
போலும் கண்ணின் நீர்மையைக் காட்டி; நீர்மை - தன்மை. என் உள்நீர்மை
யெல்லாம் - எனது உள்ளத்தில் அறிவு முழுவதையும். ஒரு நோக்கினில் -
ஒரு பார்வையாலே. பெண்ணீர்மை - பெண்டன்மை. அறியுமோ; ஓ, எதிர்
மறை.

1969. கண்ணாகிய மலரும். அரும்பு ஒழுகு - அரும்பின் தன்மை ஒழுகு
கின்ற. குழல் முதலியன ஆருயிர்க்கே கூற்றமாகும் என்றுமாம். வெற்றுடலா
நோக்கும் பெருந்திருவி - உயிரற்ற உடம்பாகும்படி பார்க்கின்ற இப் பெருஞ்
செல்வி; என்றது விமலையை; திருவி - செல்வி. பேர் யாது ஆங்கொல்.

1970. வார் உடுத்த - கச்சுச் சூழ்ந்த. (பி - டி.) 'பூண்முலைய வம்பார்பூ.'
முலையையுடைய பூங்கோதையை; விமலையை. பேர் கொடுத்தார் - பெயரிட்
டவர்கள். தார் - பூமாலை. மார்பர்: பெயரிட்டவர்கள். தம்முயிரைத் தாம்
வேண்டுபவராயின்; (பி - டி.) 'வேண்டுவரே.' இந்கரை - இராசமாபுரத்தை.
நீத்திட்டு - கைவிட்டு. ஒழியாரோ - நீங்காரோ.

வாருடுத்த - வார் சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) இவளைப் பெயரிட்டவர்தாம் தம்முயிர் தீங்குறுதிருத்தல் வேண்டுவாராயிற் கூற்றமென்றார், பெண்ணென்றார்; தாருடுத்த நீண்மார்பர் கூற்றமென்றிடுவாராயின், இந்நகரைக்கைவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோ ரிடத்தேயிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் பெண்ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூறினனென்க.

1 தந்தையைப் பேர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் றினார். நீண்மார்பரென்றது, அப்பெயரைச் சுட்டிக் கூறிற்று. (அஉ)

1971. பைங்கண் மணிமகர குண்டலமும் பைந்தோடும்
திங்கண் முகத்திலங்கச் செவ்வா யெயிறிலங்கக்
கொங்குண் குழறழக் கோட்டெருத்தஞ் செய்தநோக்
கெங்கெங்கே நோக்கினு மங்கங்கே தோன்றுமே.

(இ - ள்.) மகாவடிவாகச் செய்த குண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழச் சாய்த்த கழுத்துத் தந்த பார்வை பார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றாநின்றதென்றனென்க.

இஃது 1 எதிர்பெய்துபரிதல். 2 முன்பெற்ற அருணைக்கினை வியந்தான்.

1972. வாளார் மதிமுகத்த வாளோ வடுப்பிளவோ
தாளார் கழுநீரோ நீலமோ தாமரையோ
நீள்வேலோ வம்போ கயலோ நெடுங்கண்ணோ
கோளார்ந்த கூற்றமோ கொல்வான் றொடங்கினவே.

(இ - ள்.) இந்த மதிபோலமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் அருணைக்கமுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடுப்பிளவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமரையோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கமும்செய்து கொல்வான் தொடங்கினவாதலின், கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போ வென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தனவென்றனென்க. (அச)

(உரை.) 1 தந்தை : சாகாதத்தன்.

1971. (பி - டி.) 'பைம்பொன் மணிமகர குண்டலமும் பொற்றோடும்.' முகத்தே இலங்க. செவ்வாயில் எயிறு இலங்க; இலங்க - விளங்க. கொங்கு உண் - வாசனை ஊட்டப்பெற்ற. குழல் தாழ - கூந்தல் கழுத்திலே வீழ. கோட்டு எருத்தம் செய்த நோக்கு - சாய்த்த கழுத்துத் தந்த பார்வை.

(உரை.) 1 சீவக. 715, அடிக். 2 சீவக. 1965, ந.

1972. வாளார் - ஒளிபொருந்திய. முகத்த - முகத்திற்கிடக்கின்றவை. என்றது கண்களை. தாள் - தண்டு. நீலம் - நீலோற்பலமலர். கோள் ஆர்ந்த கூற்றமோ - உயிரைத் தன் வயமாகக் கொள்ளுதல் பொருந்திய கூற்றமோ. மு : குறள், 1085.

(மேற்.) அடி, க : நேயி. உரி. 2, உரை.

(வேறு)

1973. என்றாங்கொன் மாதர் நலமெய்துவ தென்று சிந்தித்
தொன்றார்க் கடந்தான் புலம்புகொண்டிருத்த லோடும்
அன்றே யமைந்த பசம்பொன்னட ராறு கோடி
குன்றமல் விற்றான் குளிர்சாகர தத்த னென்பான்.

(இ - ள்.) ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை எய்துந்
தன்மை என்று கூடுமென்று நினைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளே
ஆண்டுறையுஞ் சாகரத்தன் மாற்றமைந்த தகட்டுப்பொன் ஆறுகோடி
யென்னு மெண்ணிற்குறையாதபடி சரக்கை விற்றனென்க.

1 குளிர், திசைச்சொல்.

(அடு)

1974. திருமல்க வந்த திருவேயெனச் சேர்ந்து நாய்கன்
செருமல்கு வேலாய்க் கிடமாவிது வென்று செப்ப
வரிமல்கி வண்டுண் டறைமாமலர்க் கண்ணி மைந்தன்
எரிமல்கு செம்பொ னிலமாம்னொ டேறி னானே.

திருவேயென்று 1 உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டுகள்
மதுவையுண்டு வரியென்னும் பண்ணை அறைகின்ற கண்ணி.

(இ - ள்.) நாய்கன் எனக்குச் செல்வமிக வந்த திருவேயென்று சேர்ந்து
இனி இவ்வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்று 2 செப்ப, அதுகேட்ட
அம்மைந்தன் அம்மாமனோடே பொன்னிலத்தே ஏறினனென்க. (அசு)

1973. ஒன்றார்க் கடந்தான், மாதர் நலம் எய்துவது என்றாங்கொல்
என்று சிந்தித்துப் புலம்புகொண்டிருத்தலோடும்; ஒன்றார்க்கடந்தான் -
பகைவரை வென்றாகிய சீவகன்; மாதர் நலம் - விமலையின் இன்பத்தை;
புலம்பு - வருத்தம். அன்றே, சாகரத்தன் அடர் பசம்பொன் ஆறு கோடிக்
குக் குன்றமல் விற்றான். அடர்பொன் - தகட்டுப்பொன்.

(உரை.) 1 'குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத் தொழின்மேல்
நின்றது; இருப்பென்றவாறு' சீவக. 494, ந; 1782.

1974. திரு மல்க வந்த திருவே - எனக்குச் செல்வம் மிகும்படி வந்த
திருமகளே; என்றது சீவகனை; விளி. நாய்கன் : சாகரத்தன். செரு -
போர். வேலாய்க்கு என்றது சீவகனை; முன்னிலை. இது இடம் என்று செப்ப.
வண்டுமல்கி யுண்டு வரி அறைகின்ற மலர்க்கண்ணி; வரி : ஒரு வகைப்பண்;
வரிப்பாடல். கண்ணியையுடைய மைந்தன்; சீவகன். எரிமல்கு-ஒளி நிறைந்த.
மாமன் : சாகரத்தன். மைந்தன் மாமனோடு பொன்னிலத்தே ஏறினான்.

(உரை.) 1 உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாக மயங்க உவமிக்கப்
பட்டது; தொல். உவம. 6, பேர். (பி - ம்.) 2 'செப்புவது.'

1975. (க)நம்பன் சிறிதே யிடைதந்திது கேட்க நானும்
அம்பொன் எனரு ளமைந்தேன்மற் றெனக்க மைந்தாள்
கம்பம் மிலாதாள் கமலைக்கு விமலை யென்பாள்
செம்பொன் வியக்கு நிறத்தாடிரு வன்ன நீராள்.
- 1976.(உ)பூம்பாவை வந்து பிறந்தாளப் பிறந்த போழ்தே
ஆம்பால வெல்லா மறிவாரன் நெழுதி யிட்டார்
தூம்பியாது மில்லாக் குளம்போன்றதென் றோமில் பண்டம்
கூம்பாத செல்வக் கொடியேயிது கேண்மோ வென்றான்.
- 1977.(ஈ)மங்கைக் குரியான் கடையேறும்வந் தேற லோடும்
வங்கந் நிதிய முடன்வீழும்ற் றன்றி வீழா
தெங்குந் தனக்கு நிகரில்லவ னேற்ற மார்பம்
நங்கைக் கியன்ற நறும்பூவணைப் பள்ளி யென்றான்.

1975. நம்பன் : சீவகன் ; விளி. இடை - சமயம் ; “இடையின்று குறுகி” (புறநா. 54: 2) ; “தளரிடை யறியுந் தன்மையன்” (மணி. 4: 98.) நகருள் நானும் அமைந்தேன் ; நகர் : இராசமாபுரம். எனக்கு அமைந்தவனும் கம்பமில்லாதவனுமாகிய கமலைக்கு ; கம்பமிலாதாள் - கற்பில் அசைவில்லாத வள். கமலை : சாகரத்ததனுடைய மனைவி ; விமலையின் தாய். பொன்னோ வென்று வியக்கும் நிறத்தாள். திரு - திருமகள். இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் சாகரத்ததன் கூற்று.

(மேற்.) அடி, க : தோல். விளிமாபு, 12, ந ; இ - வி. பெயர். 49.

1976. பூம்பாவையாகிய இவள் வந்து பிறந்தாள். பிறந்த அப்போழ்தே. ஆம் பாலவெல்லாம் அறிவார் - மேல் நடக்கும் காரியங்களை யெல்லாம் அறிப வாகிய சோதிடர். என் தோமில் பண்டம் தூம்பு யாதும் இல்லாக்குளம் போன்றது ; தோமில் பண்டம் - குற்றமற்ற பொருள் ; தூம்பு யாதுமில்லாக் குளம் - மடை சிறிதுமில்லாத குளம். இது கூம்பாத செல்வக் கொடியே - பண்டத்தின் இந்நிலையும், உனக்குக் குறையாத செல்வம் வரும் ஒழுங்கே யாகும். கேண்மோ - மேலும் கேட்பாயாக. என்றான் - என்று சோதிடன் கூறினான்.

1977. மங்கைக்குரியான் - விமலைக்கு உரிய கணவன். கடையில் ஏறுவான். வங்கந்நிதியம் உடன்வீழும் - கப்பலால் ஈட்டப்பட்ட திரவியம் உன் கடையில் சேர்த்தங்கும். அன்றிவீழாது - அவ்வாறல்லாமல் பொருள் தங் காது. நிகரில்லவனுடைய மார்பமே நங்கைக்கு இயன்ற பள்ளியாகும் என் றான் ; நிகரில்லவன் - நிதியம் தங்கும்படி வந்த ஒப்பில்லாதவன். நங் கைக்கு : விமலைக்கு.

1978.(ச) ஏழாண்டின் மேலு மிரண்டாண்டிரண் டெய்தி நின்றான்

வீழா நிதியு முடன்வீழ்ந்தது வில்வ லாய்க்கே

ஊழாயிற் றெல்கு நுகுப்பஃக வருத்து வீங்கிச்

சூழாரம் வைத்த முலையாணலஞ் சூழ்க வென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கம்பமிலாதாள் - கற்பில் அசைவிலாதாள்.

(உ) தூம்பில்லாக்குளம் போன்றதென்றான், சாக்கு விலைபோகாமையின்.
கொடி - ஒழுங்கு; “கொடிக்கடரை” (புறநா. 22) என்றார்.

(ங) வீழும் - நின்னிடத்தே தாழும். மற்று, அசை.

(இ - ள்.) நம்பன், சிறிதேயிடந்தந்து இதனைக்கேட்க; இந்நகரிலே நானு
மிருந்தேன்; இங்ஙனமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளாகிய
கமலைக்கு, விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீராள், பாவை, இவள்வந்து பிறந்
தாள்; பிறந்தவப்பொழுதே மேல் ஆங்காரியங்கனையெல்லாமறிபுங் கணிகள்
சாதகஞ்செய்தார்; செய்தவன்றே எனது குற்றமற்ற பண்டம் தூம்பில்லாத
குளத்தை 1 யொத்தது; அதற்குக்காரணம் வினாவினானாக; அவர்களி
லொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம் வருமொழுங்கே; அது வரும்வழி
யும் கேளென்றான்; என்றவன் இவனுக்குரிய கணவன் கடையிலே வந்தேறும்;
ஏறினவளவிலே நிதியும் சேரவிழும்; அல்லது வீழாது; அங்ஙனம்வீழும்படி
வந்தவன்மார்பமே இவட்குப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதி
யும் இப்பொழுது வீழ்ந்தது; யாண்டும் பதினென்றற்றுப் பன்னிரண்டா
யிற்று. ஆதலின், நினக்கே ஊழாயிற்று; இனி இவள்நலத்தைத் தழுவுவாயாக
வென்றனென்க.

கமலைக்குப் பிறந்தாளென்க. 2 கணி சாகரத்ததினை உவந்து, ‘செல்வக்
கொடியே’ என்றனென்றுமாம். (அள - ௧0)

1978. ஏழாண்டின்மேலும் இரண்டு இரண்டு ஆண்டு எய்தி - பதினொ
ராண்டைக் கடந்து. வீழ்ந்தது - என்னிடத்தே வந்து தங்கியது. வில்வ
லாய்க்கே - வில்வல்லானாகிய உனக்கே; என்றது சீவகனை; (பி - ம்.) ‘வேலி
னாய்க்கே’. ஊழாயிற்று - மணம்புரியும் நல்வினை உண்டாயிற்று. ஒல்கு
நுகுப்பு அஃக - துவளும் இடை குறையும்படி. வீங்கி - பெருத்து. வைத்த -
வைக்கப்பட்ட. முலையாள்நலம்: விமலையது இன்பத்தை.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘ஒத்ததற்குக்,’ 2 கணி - சோதிடன்.

(வேறு)

1979. ஏற்ற கைத்தொடி வீழ்ந்தென வேந்தலைத்
தேற்றி னுன்றிரு மாநலஞ் செவ்வனே
தோற்ற மாதருந் தோன்றலைக் காண்டலும்
ஆற்றி னுடன தாவியுந் தாங்கினான்.

1 வீழ்ந்தது, விகாசம்.

(இ - ள்.) எடுத்த கையிலே ஒருதொடி தானேவந்து வீழ்ந்த தன்மை போல நமக்கும் இதுவந்ததென்று கருதும்படி அவன் ஏந்தலை இங்ஙனம் கூறித் தேற்றினான்; தேற்றினபின் மாதரும் தோன்றலை உள்ளே வரக்கண்ட வளவிலே தனதாவியையும் போகாமற்றடுத்தான்; தடுத்து, 'நலஞ்சூழ்க' என்று தந்தை அவற்குக் கூறியது தானும் பின்பு கேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ் செய்தாளென்க. (கூக)

1980. அம்பொற் கொம்பனை யானையும் வர்க்கழற்
செம்பொற் குன்றனை யானையுஞ் சீர்பெறப்
பைம்பொ னீணகர்ப் பல்லிய மார்த்தெழ
இம்ப ரில்லதொ ரின்பமி யற்றினார்.

இன்பமென்றது, மணத்தை; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நகரிலே பல்லியங்களாராநிற்பக் கொம்பனையானையும் குன்றையானையும் இன்பத்தையியற்றினானென்க. (கூஉ)

1981. கட்டி லேறிய காமரு கானையும்
மட்டு வாயவிழ் மாமலர்க் கோதையும்
விட்டு நீங்குத லின்மையின் வீவிலார்
ஒட்டி யீருடம் போருயி ராயினார்.

1979. ஏற்ற கைத்தொடி வீழ்ந்தென - எடுத்த கையிலே ஒருவனையல் தானே வந்து தங்கினாற் போல; "ஏற்ற முன்கைத் தொடிவீழ்ந் தற்றால்" (பெருங். 1. 36: 119.) ஏந்தலை: சீவகனை. திருமா நலம்செவ்வனே தோற்ற மாதர் - திருமகள்தன் பெரிய அழகு நேராகத் தோற்றற்குக் காரணமான விமலை. தோன்றலை: சீவகனை. ஆற்றினான்-வேட்கையைப் பொறுத்திருந்தான்.

(உரை.) 1 வீழ்ந்தது என்பது வீழ்ந்தென்றாயிற்று.

1980. நகரில் பல்லியம் ஆர்த்தெழக் கொம்பனையானையும் குன்றனையும் இன்பம் இயற்றினார்; கொம்பனையான்: விமலை. குன்றனான்: சீவகன். இம்பர் இல்லதொர் இன்பம் - இவ்வுலகில் நடந்ததில்லாததொரு இன்பத்தை.

1981. கட்டிலேறிய: பெருங். 2. 3-ஆம் பகுதியாகிய 'கட்டிலேற்றியது' என்பது இங்கே அறிதற்பாலது, கானை: சீவகன். கோதை: விமலை.

(இ - ள்.) பிணிப்பிணையுடைய இல்வாழ்க்கையிலே சென்ற காளையும் கோதையும் தம்மிரண்டுடம்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டு நீங்கி நுகருமக்களது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்ஙனம் ஒருடம் பாதலேயன்றி மனமுமொன்றாயினரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது போதரும். (கூங்)

1982. நிலவு வெண்கதிர் நீர்மைய பூந்துகில்
கலவங் கண்புதை யாதுக னற்றலின்
உலக மூன்றுமு றுவிலைத் தென்பவே
புலவு வேற்கண்ணி னுண்முலைப் போகமே.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூந்துகில் மேகலையை மறையாதே தானே நெகிழ்ந்து அவனைக்கனற்றுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற நுகர்ச்சியின்பம் உலகமூன்றுமுறுகின்ற விலையையுடைத் தென்க.

அவன் கொளுத்த அவள்கோடலிற் கனற்றுதல் அவன் மேலாயிற்று. முலைப்போகமென்றார், உடம்பைப் பற்றி இன்பநுகராநிற்க நிகழ்வதொரு காரண மென்பதுதோன்ற. (கூசு)

1983. தேன வாங்கமழ் கண்ணியுந் தெவ்வர்தம்
ஊன வாங்கதிர் வேலுறு காளையும்
காண வாங்கடி நாறுமென் பள்ளிமேல்
வான வாம்வகை யால்வகை னார்களே.

வீவிலார் - மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவராய். ஒட்டி - ஒன்றாகி. ஒட்டி யிருடம்போருயிராயினார் : “இருவராகத்துளோருயிர் கண்டனம்” (சிந். 71); “கூடியிரு வருமொருவ ரெனவித்யங் கலந்ததற்பின்” (வி-பா. அருச்சுனன் தீர்த்த. 30.)

1982. நிலவு வெண்கதிர் நீர்மைய பூந்துகில் - நிலாவினது வெள்ளிய கிரணங்களைப்போலும் தன்மையையுடைய பூத்தொழிலைக் கொண்ட ஆடை ; “நிலாவுறழ் பூந்துகில்” (பெருங். 5. 1: 137, 8: 80); “திங்கள் சொரி நிலவு.....எந்திழையார் பூந்துகிலா மென்று” (நண்டி. 53, மேற்.) கலவம் கண்புதையாது - மேகலையை மறையாமல். கனற்றலின் - துகில் நெகிழ்ந்து சீவகனைச் சுடுதலால். கண்ணினாது முலைப்போகம் உலகமூன்றும் உறும் விலைத்து ; கண்ணினாள் : விமலை. விலைத்து - விலையையுடையது.

1983. தேன் அவாம் - வண்டுகள் விரும்புகின்ற. கண்ணி : விமலை. தெவ்வர்தம் ஊன் அவாம் - பகைவரது மாமிசத்தை விரும்புகின்ற ; வேலுக்கு அடை. காளீ : சீவகன். காண் அவாம் கடி நாளும் மென்பள்ளிமேல் - காடு கள் விரும்புகின்ற வாசனை வீசுகின்ற மெல்லிய படுக்கையின்மேல். வான் அவாம் வகையால் - தேவர் விரும்புகின்ற தன்மையாலே ; வான் : ஆகுபெயர். வைகினார் - இன்பம் நுகர்ந்து தங்கினார்கள்.

(இ - ள்.) கண்ணியும் காணியும் கானம் விரும்பும் மணமெல்லாநாறும் பள்ளிமேலே வைகிறாரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகர்ந்தமைதோன்றத் தேவர் அவாவும் வகையென்றார். இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகர்ச்சி கூறிற்று. (கூடு)

(வேறு)

1984. வெண்மதி நெற்றி தேய்த்து விழுத்தழும் பிருப்ப நீண்ட

அண்ணனை மாடத் தங்க ணகிற்புகை யமளியேறிப்

பண்ணமை மகர வீணை நரம்புரீஇப் பாவை பாட

மண்ணமை முழவுத் தோளான் மகிழ்ச்சியுண் மயங்கி னானே.

(இ - ள்.) மதியின்றிலே தேய்த்தலின், தழும்பிருப்ப நீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவையாழ்வாசித்துப் பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியிலே மயங்கினானென்க.

இதுமுதல் மற்றைநானைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறியென்றதனால், நீங்கியிருந்து நாட்கடன் கழித்தெய்தினாரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டுநாள் நண்டுச்சென்றமை தோன்ற, மேலே, “நாளிரண்டுசென்ற” (சீவக. 1995) என்றார். (கூசு)

1985. இன்னரிச் சிலம்போ டேங்கிக் கிண்கணி யிகலி யார்ப்பப்

பொன்னரி மாலை தாழப் பூஞ்சிகை யவிழ்ந்து சோர

மின்னிருங் கலாபம் வீங்கி மிளிர்ந்துகண் ணிரங்க வெம்பித்

துன்னருங் களிகொள் காமக் கொழுங்கனி சுவைத்து விள்ளான்.

(இ - ள்.) ஊற்றின்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியை விரும்பிச் சிலம்பும் கிண்கணியுமாற்ப, மாலைதாழ், சிகைசோர, கலாபம் விம்மிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக் காமமாகிய கனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாம் நீங்கிற்றிலனென்க.

1984. மதிநெற்றி தேய்த்து - சந்திரனது உச்சி, தேய்த்தலால். அகிற்புகை ஊட்டப்பெற்ற அமளியில் ஏறி. பண் - இராகம். வீணையின் நரம்பை உரீஇ; உரீஇ = உருவி - தடவி. பாவை : விமலை. மண் அமை முழவு - மார்ச்சுணைமண் அமைந்த மத்தளம். முழவு போலும் தோளான் : சீவகன். மகிழ்ச்சி - ன்பத்தாலாகிய உவகை.

1985. அரியையுடைய சிலம்பு; அரி - பரல். ஏங்கி - ஒலித்து. இகலி - மாறுபட்டு. பொன்னரிமாலை-பொன்னை அரிந்து தொடுத்த மாலை. பூஞ்சிகை - பூவையணிந்த முடி; சீவக. 195; (பி - ம்.) ‘பூஞ்சிகை யலம்வந் தாட.’ மின் இருங்கலாபம் - ஒளியையுடைய பெரிய மேகலை. வீங்கி - விம்மி. கண்மிளிர்ந்து இரங்க - பிறழ்ந்து ஒலிப்ப. துன்னரு - கிட்டுதற்கரிய. காமமாகிய கனியை. விள்ளான் - நீங்காதவனான; சீவக. 188. அடி, 4: சீவக. 192, 2089.

கனி - சாரம். தாழ்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின
கரணமாம். (௯௭)

1986. தொழித்துவண் டிமிருங் கோதை துணைமுலை முள்கப் பூம்பட்
டழித்துமட் டொழுகுந் தாரான் மணிவள்ளத் தாய்ந்த தேறல்
எழிற்பொலி மாதர்க் கேந்த வினிதினி னுகர்ந்து காமக்
கொழித்திரை கடலுண் முழுகிக் கோதைகண் டுயின்ற வன்றே.

தொழித்து - சிதறி.

(இ - ள்.) அக்கரணம் நிகழ்ந்தபின், கோதை துணைமுலைகள் பூம்பட்டை
யழித்து நீங்காமன்முயங்கலின், மட்டொழுகுந்தாரான் மாதர்க்குத் தேறலை
வள்ளத்தே ஏந்த, அவன் அதனை இனிதாக நுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்து
இரைக்குங் கடலிலே மீண்டுமழுந்துதலின், அவன்துயில்வதற்கு முன்னே
அவள்கண்கள் சிறிது துயின்றனவென்க. (௯௮)

1987. பாசிலை சுருட்டி மைந்தன் கொடுக்கிய பரந்து மின்னும்
தூசலா மல்கு றீண்டத் துயிற் கண்கள் விழித்த தோற்றம்
வாசவான் குவளை மெல்ல வாய்விடா நின்ற தொக்கும்
ஏசுவ தொன்று மில்லா விணைவட முலையி னுட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக்கொடுத்தற்கென்றது இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண்
நாண் தோன்றலின், தூசு நெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவு
மென்றார்.

1986. தொழித்து - பூந்துகளைச் சிதறி; சீவக. 2673; “சிதர்சிதர்ந்
துகுத்த செவ்வி வேனில்”, “மலருண் வேட்கையிற் சிதர்சிதர்ந் துகுப்ப”
(அகநா. 277: 18, 317: 7); “சிதர்தொழிற் றும்பியொடு மதர்வண்டு
மருட்ட” (பெருங். 1. 33: 28.) (டி - ம்.) ‘கொழித்து’ இயிரும் - ஒலிக்
கின்ற. கோதை: விமலை. பூம்பட்டையழித்து முள்க; முள்க - முயங்குத
லால். தாரான்: சீவகன் மணி - அழகு. வள்ளம் - கிண்ணம். தேறல் -
காமபாணமாகிய மதுத்தெளிவு; சீவக. 2083; மதுரைக். 779-81. தாரான்
மாதர்க்குத் தேறலை வள்ளத்தில் ஏந்த; மாதர்க்கு: விமலைக்கு. காமமாகிய
கடலுள் மூழ்குதலால். கோதையது கண் துயின்ற. கோதை: விமலை.

1987. பாசிலை சுருட்டி - வெற்றிலையை மடித்து. மைந்தன்: சீவகன்.
கொடுக்கிய - கொடுத்தற்கு. தூசலாம் அல்குல் - துகில் பரந்த அல்குலை.
துயிலுதலையுடைய கண்கள். வாசவான்குவளை - வாசனையையுடைய சிறந்த
குவளைப்பூ. மெல்ல - சிறிது. வாய்விடாநின்றதொக்கும் - மலரும் தன்மை
யைப் போன்றது. ஊட்டி, 2-3: சீவக. 66, அடிக். ஏசுவது - இகழ்வது.
ஒன்றும் - சிறிதும். இணைவடம் - இரட்டைவடமான முத்துமாலை. முலையி
னுட்கு: விமலைக்கு. மைந்தன், முலையினுட்குக் கொடுக்கிய தீண்ட, விழித்த
தோற்றம் ஒக்கும் என முடிக்க.

(இ - ள்.) மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத் தீண்ட அவட் குக் கண்விழித்த தோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லென அலருந்தன்மையை ஒக்குமென்க. (௧௧)

1988. கங்குற்பாற் புகுந்த கள்வ னிவனெனக் கதுப்பிற் றுழந்த தொங்கலான் முன்கை யாத்துச் சொல்லுநீ வந்த தென்ன நங்கையான் பசித்து வந்தே நெப்பொரு ணயப்ப தென்றுட் கங்கலுழ் மேனி யாய்நின் னணிநல வமிழ்த மென்றான்.

1 அனந்தராதலின், தானறியாமற்புகுந்த கள்வனென்று அசதியாடி னான்.

(இ - ள்.) இவன் கள்வனென்று கூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையை யாத்து இனி நீவந்த காரியங்கூறென்று கேட்க, யான் பசியால் வந்தேனென்று கூற, நீவிரும்புவனவற்றில் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று வினாவினாவுக்கு, அழகொழுகுகின்ற மேனியாய்! நின் அழகாகிய அமிழ்தமுழுது மென்றானென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பது தோன்ற, எப்பொருளென் றான். (௧00)

1989. செயிர்த்தவள் சிவந்து நோக்கிச் சீறடி சென்னி சேர்த்தி அயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக் கருளிற்றுப் பொருள தென்ன உயிர்ப்பது மோம்பி யொன்று முரையலை யாகி மற்றிப் பயிர்ப்பில்லும் பள்ளி வைகு பகட்டெழின் மார்ப வென்றான்.

1988. கங்குல்பால் - இரவினிடத்து. இவன் கள்வன் என; என - என்றுகூறி. கதுப்பில் தாழ்ந்த தொங்கலால் - தன் கூந்தலில் தங்கிய மாலையாலே. யாத்து - கட்டி. நீ வந்தது சொல்லு என்ன; நீ, என்றது சீவகனை; என்ன - என்று விமலை கேட்ப. நங்கை: விமலை; விளி. யான் பசித்துவந்தேன் என்று சீவகன்கூற. எப்பொருள் நயப்பது என்றாட்கு; நயப்பது - விரும்புவது; என்றாட்கு-என்று வினாவிய விமலைக்கு. அம் கலுழ் மேனியாய் - அழகு ஒழுகுகின்ற மேனியையுடையாய்; “அங்கலுழ் மேனி” (குறுந். 143: 7); “அங்கலி ழாகம்”, “அங்கலிழ் மேனி” (ஐங். 106: 4, 174: 4.) மேனியாய், நின் என்பன விமலையை. நலமாகிய அமிழ்தமுழுவதும் வேண்டும் என்றான்.

(உரை.) 1 அனந்தர் - மயக்கம். 2 அசதியாடல். சீவக. 1871, அடிக்.

1989. செயிர்த்தவள் - ஊடல்கொண்ட விமலை. சிவந்து - கோபித்து. நோக்கி - சீவகனை நோக்க. அடியைச் சென்னியில் சேர்த்தி. அயிர்ப்பது

முன்பு நின்னலமென்றதனால், பிறர்நலமன்றி நின்னலமென்பது 1 போத ருதலின், அதுசெயிராம். நோக்கி - நோக்க. பயிர்ப்பு - அருவருப்பு.

(இ - ள்.) தான் குற்றங்கூறலின், அவள் கோபித்துப் பார்க்கச் சென்னி யை அடியிலே சேர்த்தி, என்னை அயிர்க்கின்ற தன்மை என்னென்றுவினாவ, அதற்கு மறுமொழிகொடாமையின், தான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு நினதே வலே செய்வேனுக்கு அருளினது யாதொன்று அது காரியமென்றானாக, அதற்கு வருந்தி, பயிர்ப்பில்லாத மார்பனே! நீ இத்தன்மையன சிறிதுங் கூறாயாகி அதனால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி இப்பள்ளியிலே இனித் தங்கென்றுளன்க.

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவே தனக்குப் பொருளென்பது தோன்ற. எனவே ஊடலும் கூடலும் கூறினாரென்க. ( )

1990. உள்ளிழு துடைய வெம்பி யுற்பல வருவு கொண்ட

வெள்ளியிற் புனைந்த கோல விளக்கொளி வெறுவி தாக

வள்ளிதழ்க் கோதை வல்லான் வட்டிகை நுதியின் வாங்கிப்

பள்ளிமே லெழுதப் பட்ட பாவைபோ லாயி னுளே.

(இ - ள்.) வெள்ளியாற்செய்த விளக்கு இழுதுடையும்படி தீ மிக்கொரி த லின் அரக்காம்பலின் வடிவைக் கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின் அவ்வொளி கெடாநிற்கக் கோதை புணர்ச்சியவசத்தாலே பாவைபோலாயினு ளென்க.

எழுதவல்லவன் துகிலிகைநுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித் துப் பள்ளிமேலெழுதினதொரு பாவை; வாங்குதல் ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று. இனி, “கட்டிலேறிய” (சீவக. 1981) என்னுங் கவிமுதலியவற்றை ஒருநாளாக் கூட்டமாக்கியுமுரைப்ப. (க0உ)

என் - என்னிடத்து ஐயம் கொள்கின்ற தன்மை யாது. அருளிறுப்ப பொருள தென்ன - தாம் அருளியதே காரியமாகும் என்று சீவகன் கூற. பயிர்ப்பில் லாத மார்ப, ஒன்றும் உரையலையாகி, உயிர்ப்பதுமோம்பி இப்பள்ளியில் வைகு என்றான்; உயிர்ப்பதும் ஒம்பி - இறந்துபடுதலையுங் காத்து.

(மேற்.) மு : தஞ்சை. 56, சொக்க.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘பொருந்துதலின்.’

1990. வெள்ளியாற் புனைந்த விளக்கு, உள்ளே இழுது உடைய வெம்பி; இழுது உடைய - நெய் கெடும்படி; வெம்பி - தீமிக்கு எரிதலால். உற்பல உருவுகொண்ட ஒளி வெறுவிதாக - செவ்வாம்பல்மலரின் வடிவத் தைக்கொண்ட தீப்பிழம்பு கெடாநிற்க; “பகலிற்றோன்றும் பல்கதிர்த் தீயின், ஆம்பலஞ் செறு” (ஐங். 57.) கோதை: விமலை. வல்லான் - சித்திரமெழுது தலில் வல்லவன். வட்டிகை நுதியின் - எழுதுகோலின் நுனியால். வாங்கி - எழுதும் பலகையை ஒழித்து. பள்ளி - படுக்கை,

(வேறு)

1991. மங்கையர் பண்ணிய மருத யாழ்குழல்
நங்கையைப் பிரியுமிந் நம்பி யின்றென
அங்கதற் கிரங்கின வாரும் பேதுறக்
கங்குல்போய் நாட்கடன் கழிந்த தென்பவே.

(இ - ள்.) புணர்ந்தோரெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றோமே
யென்று பேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழ
லும் இன்று தாமேயருளி, யாம் பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப்
பிரியாநிற்குமேயென்று அப்பிரிவிற்கு இரங்குவனபோலேயிரங்கின. அவை
அங்ஙனமிரங்க, கங்குல் அவ்விடத்தினின்றும் போக, நாட்கடன் கழிந்த
தென்க.

மருதம் - காலைப்பண். போய் - போக.

(க0ந)

1992. ஏந்துபூங் கோதைக டிருத்தி யேர்படச்
சாந்துகொண் டிளமுலை யெழுதித் தையறன்
காந்தள முகிழ்விரல் கையி னுற்பிடித்
தாய்ந்தவட் கிதுசொலு மலங்கல் வேலினான்.

(இ - ள்.) வேலினான், ஏர்படத்திருத்தி எழுதி அவள்விரலைக் கையாலே
பிடித்து ஆற்றுவீக்குநெறியையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்கு
மென்க.

(க0ச)

1991. பண்ணிய - வாசித்த. மருதயாழ் - மருதம் என்ற காலைப்
பண்ணையுடைய வீணை; “யாழோர் மருதம் பண்ண” (மதுரைக். 658);
புறநா. 149. யாழும் குழலும், ஆரும் பேதுற இந்நம்பி, நங்கையைப் பிரியும்
என அதற்கு இரங்கின; பேதுற - வருந்தும்படி. நம்பி : சீவகன். நங்கை :
விமலை. இரங்கின - இரங்குவனபோல இசைத்தன. கங்குல் - இரவு. நாட்
கடன் : சீவக. 1944.

1992. ஏந்திய பூங்கோதைகளை ஏர்படத்திருத்தி; கோதை - மாலை.
ஏர்பட - அழகுண்டாக. சாந்து - குங்குமச்சாந்து. முலையில் எழுதி. தையல்தன் :
விமலையினுடைய. காந்தள் அம்முகிழ் விரல் - காந்தளது அழகிய மொட்
டுப்போலும் விரலை; “காந்தண் மெல்விரல்” (குறுந். 167 : 1.) ஆய்ந்து - தன்
பிரிவைப் பொறுத்திருக்கும் வழியை ஆராய்ந்து. அவட்கு : விமலைக்கு. இது
சொலும் - இப்பிரிவைச் சொல்லுவான், அலங்கலையுடைய வேலினான் :
சீவகன்; எழுவாய்.

1993. பூவினுட் டாழ்குழற் பொன்செ யேந்தல்குல்
மாவினுட் டாழ்தளிர் மருட்டு மேனியாய்
காவிட் டோழரைக் கண்டு போதர்வேன்
ஏவினுட் டாழ்சிலை பெறிந்த கோலினே.

செய்பொன் - மேகலை.

(இ - ள்.) குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய் ! ஏத்தொழிலிடத்து வலியின்றிக் குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலே போய்த் தோழரைக் கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

‘தாழ்சிலையெறிந்தகோலின்’ என்றதனால் தாரிதன்றி அணியவிடத்தே போய்வருவேனென்றெனன்று அவள்கருதினாள்; அவள்கருதியது, வலியில்லாத அம்பு 1 இலக்கிற்பட்டுவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்து வாராது மாறிப்போமாறுபோலே யானும் நின்னிடத்து வாராது இந்நகரிலே ‘மீண்டுவருவேனென்பது; அது தமார்க்கு உண்மை காட்ட மேல்வருகின்ற மையை நோக்கிக் கூறினாள். (க00)

1994. என்றவ னுரைத்தலு மெழுது கண்மலர்
நின்றநீ ரிடைமணிப் பாவை நீந்தலின்
மன்றனா றிரிவையைத் தெருட்டி. மாமணிக்
குன்றனன் கொடியவள் குழைய வேகினான்.

(இ - ள்.) என்று அவன் கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய கண்மலரில் ததும்பி வீழாதே நின்ற நீரிடத்தே மணிப்பாவை நீந்துதலின், அவ் வரிவையைத் தேற்றி அவன் அவள் குழையப் போயினென்க. (க0௧)

அ.—விமலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, கககசு.

1993. செய்பொன் ஏந்து - மேகலையை ஏந்திய, மா - மாமரம். தாழ்தல் - தங்குதல். தளிரை மருட்டுகின்ற மேனியாய்; என்றது விமலையை; விளி. கா - சோலை. போதர்வேன் - மீள்வேன். ஏவினுள் - அம்புத்தொழிலிடத்து. தாழ்சிலை ஏறிந்த கோலின் - வலிகுறைந்த வில் எய்த அம்புபோல. கோலினேப்போற் போதர்வேன்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘இலக்கைப்பட்டு அதை.’

1994. அவன் : சீவகன். எழுது கண் மலர் - மையெழுதிய கண்ணாகிய மலரில்; “எழுதுவாட்டடங்கண்” (கூர்ம. சூரியன். 4.) மணியிலுள்ள பாவை. மன்றல் - வாசனை. அரிவையை : விமலையை. தெருட்டி - வருத்தத்தினின்றும் தெளிவித்து. குன்றனன் : சீவகன். கொடியாகிய அவள் என்று மாம்; அவள் : விமலை. குழைய - வருந்த. கொடியது கண்மலரில் பாவை நீந்தலின் தெருட்டிக் குன்றனன் அவள் குழைய ஏகினான் எனமுடிக்க.

ஒன்பதாவது சுரமஞ்சரியாநிலம்பகம்

1995. வாளி ரண்டு மாறு வைத்த போன்மழைக்கண் மாதரார்
நாளி ரண்டு சென்ற வென்று நைய மொய்கொள் காவினுட்
டோளி ரண்டு மன்ன தோழர் தோன்ற லைப்பு ணர்ந்தபின்
தாளி ரண்டு மேத்தி நின்று தைய னுமம் வேண்டினார்.

மாறு - எதிர். மாதரார் - 1 கூடவந்தவர்.

(இ - ள்.) காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தா
நிற்க, அவ்விடத்தே தோழர் தோன்றலைச் சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோலங்
கண்டு ஏத்திநின்று நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுக
வென்றாரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளாக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதரார்
நையும்படி தோழர் நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது: இவர்கேட்டது
கொண்டு சுரமஞ்சரியைச் சீவகன் கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன் கூற,
அவன் மற்றைநாளும் அவரைப்பிரிதலின், நாளிரண்டுசென்றவென்று அவர்
நைதற்குக் காரணமாயிற்றென்றவாறு. (க)

1996. பாடு வண்டி ருந்த வன்ன பல்க லைய கல்குல்
வீடு பெற்ற வரும் வீழும் வெம்மு லைவி மலையென்
ருடு வான ணிந்த சீர ரம்பை யன்ன வாணுதல்
ஊடி னும்பு ணர்ந்த தொத்தி னிய வரு ளாளரோ.

1995. மாறுவைத்த போல் - எதிராக வைத்தவற்றைப் போன்ற.
மாதரார் - சோலையிலே தங்கிய மகளிர். நைய - வருந்த. காவினுள்,
மாதரார் நைய. தோன்றலை: சீவகனை. புணர்ந்தபின் - அடைந்தபின்பு.
தையல் நாமம் - சீவகன் மணந்த பெண்ணின் பெயரை. வேண்டினார்-தமக்குக்
கூறும்படி வேண்டிக் கொண்டனர்.

(உரை.) 1 சீவகனுடன் வந்தவர்கள்.

1996. பாடுவண்டு - ஒலிக்கின்ற வண்டு. வண்டு இருந்தாலொத்த பல்
கலையையுடைய அல்குல்; “வரியல்குல், வண்டிருப் பன்ன தகைத்து”
(யா-வி. 84, மேற். ‘கல்லின்மேல்.’) பல்கலை - பலவடங்களை யுடைய. மேகலை.

“வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்குல்” (பொருந. 39) என்றார் பிறரும். வீடு பெற்றவரும் விரும்பும் முலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய அரம்பையென்க.

(இ - ள்.) ஊடல் கடிதிற்தலிற் புணர்ந்த தன்மையையொத்து இனியவளாய் அரம்பையையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர் கூறப்பட்டு உள்ளாயினுள்ளென்றனென்க. (உ)

1997. அம்பொ ரைந்து டைய்ய காம னைய்ய னென்ன வந்தணன்

நம்பு நீர ரல்லர் நன்கு ரங்கு நீர ராயினும்

தங்கு ரவ்வர் தாங்கொ டுப்பி னெஞ்சு நேர்ந்து தாழ்வர்தாம்

பொங்க ரவ்வ வல்கு லாரெ னப்பு கன்று சொல்லினான்.

நம்பு - நகை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

(இ - ள்.) அதுகேட்டவர் ஐயன் காமனென்றே வியந்தாராக, புத்திசேனன் கூறுவான்; குடிப்பிறந்த மகளிர்தாம் தம்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாராயின் அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர் விரும்புநீரரல்லராய்ப் பொல்லாராயினும் தாம் அதற்கு நெஞ்சாலே நேர்ந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்கவேண்டா வென்று நகையாடலை விரும்பிக் கூறினனென்க. (ங)

வீடுபெற்றவர் - துறவிகள். வீழும் - விரும்புகின்ற. ஆடுவான் அணிந்தசீர் - நாட்டியமாடும் பொருட்டு அலங்கரித்துக்கொண்ட சிறப்பினையுடைய. முலையையும் அல்குலையும் சீரையுமுடைய அரம்பை. இனியவளாய், அரம்பையன்ன வாணுதல், விமலையென்று உளாள். என்று - என்று பெயர்கூறப்பட்டு.

(மேற்.) அடி, ச : தக்க. 26, உரை.

1997. ஐந்து அம்புடைய காமன் : மன்மதன். ஐயனைக்காமன் என்ன ; ஐயன் : சீவகன். என்ன - என்று தோழர் முதலியவர் கூற. அந்தணன் : புத்திசேனன். அரவவல்குலார், தம்குரவர் தம்மைக் கொடுப்பின், நம்பும் நீர ரல்லராய், நன்குரங்கு நீரராயினும் நெஞ்சுநேர்ந்து தாழ்வர் எனப்புகன்று சொல்லினான் ; குரவர் : தாய்தந்தையர். நம்புநீரர் - விரும்பும் தன்மையுடையார். நன்குரங்கு நீரராயினும் - தீமைக்கு நன்றாய் குரங்கின் தன்மையை யுடையராணுலும் ; (பி - ம்.) ‘மென்குரங்கு.’ நேர்ந்து தாழ்வர் - கணவர்க்கு உடன்பட்டு வணங்குவர் ; (பி - ம்.) ‘நொந்து தாழ்வர்.’ புகன்று - விரும்பி. அடி, 1-3 : பிரபு. பிரபுதேவர். 78.

(மேற்.) மு. நொல். செய். 18, ந.; இ-வி. எழுத். 20 ; சிநம்பரப். ஒழிபு. 1, உரை.

1998. அற்று மன்று கன்னி யம்ம டந்தை மார ணிலம்
முற்றி னுரை நீடு வைப்பின் மூள்கும் வந்து பாவமும்
குற்ற மற்று மாகு மென்று கோதை சூழ்ந்து கூறினார்க்
குற்ற டெத்த யாவு யிர்த்தொ ழிதல் யார்க்கு மொக்குமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையதுமன்று.

(இ - ள்.) கன்னியராகிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே
நெடுநாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவம் வந்து புகுதும்; மற்றும் குடிப்
பழியுமுளதாமென்று கருதி, பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைச் சூழ்ந்து
கொண்டு சென்றுகொடுத்துத் தம்பாரங்கழித்து இளைப்புத் தீர்ந்துவிடுதல்
1 குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம்
வந்ததாதலின், நீர் வியத்தல்வேண்டாவென்றனென்க. (சு)

(வேறு)

1999. (க) மதுக்குடம் விரிந்தன மாலை யாரொடும்
புதுக்கடி பொருந்துதி புக்க ஹரெலாம்
விதிக்கிடை காணலாம் வீதி மாநகர்
மதிக்கிடை முகத்தியோர் மடந்தை யீண்டையாள்.

1998. அற்றும் - அத்தன்மையதும். கன்னியராகிய அம்மடந்தை
மார். நலம் முற்றினுரை - அழகு முற்றுப் பெற்றவர்களை. நீடு - நெடுநாள்.
பாவம்வந்து மூள்கும்; மூள்கும் - புகுதும். மற்றும் குற்றமாகும். என்று கூறி
னார்க்குக் கோதையைச் சூழ்ந்து உற்று அடுத்து; கோதை : பெண். உற்று
அடுத்து - கொண்டுசென்று கொடுத்து. அயா உயிர்த்து ஒழிதல் - இளைப்
புத்தீர்ந்து விடுதல்; சீவக. 600, அடிக்.; 2947; “பார்மக ளயாவுயிர்த் தடங்
கிய பின்னர்” (சிலப். 13: 29); “அழுதன ளெங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலும்”
(மணி. 21: 29); (பி - ம்.) ‘உற்றதேதயாவுயிர்.’ ஒக்கும் - பொருந்தும்.

(உரை.) 1 குறள், 794.

1999. மதுக்குடம் விரிந்தன மாலையார் - தேனையுடைய குடம் விரிந்
தாற்போலும் பூக்களைக்கொண்ட மாலையையுடைய மகளிர்; “மதுக்குடம்
விரிந்ததன்ன.....கமலப்போதோ” (கூர்ம. கண். மணம். 170); “மதுக்குடம்
விரிந்தாற்போலு மென்மலர்” (நைட. அன். தாது. 3.) புக்க ஹரெலாம்
மாலையாரொடும் புதுக்கடி பொருந்துதி; மாலையார் : மகளிர்; புதுக்கடி - புது
மணம். விதிக்கிடை காணலாம் வீதி - சிற்பநூலின் கட்டளைக்கு ஒப்புப்
பார்க்கலாகும் வீதியையுடைய; கிடை - ஒப்பு. மதி கிடை முகத்தி - சந்திர
னுக்கு ஒப்பான முகத்தையுடையவள். முகத்தியாகிய ஓர் மடந்தை; என்
றது சுரமஞ்சரியை.

2000. (உ) ஆடவர் தனதிடத் தருகு போகினும்
நாடிமற் றவர்பெயர் நயந்து கேட்பினும்
வீடுவ லுயிரென வெகுளு மற்றவள்
சேடியர் வழிபடச் செல்லுஞ் செல்வியே.

2001. (ஈ) காமனே செல்லினுங் கனன்று காண்கிலாள்
வேமெனக் குடம்பெனும் வேய்கொ டோளியை
ஏழுறுத் தவணல நுகரி நெந்தையை
யாமெலா மநங்கமா திலக நென்றுமே.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) விதிக்கிடை காணலாம் - சிற்பநூற்கு ஒப்புக்காணலாம் நகர் - வீடு.
மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடைய ஊரென்க.

(இ - ள்.) அவன் பின்னும் நீ புக்கூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ் செய்வை; ஆயினும் ஒரு மடந்தை நீமணஞ்செய்த இவ்வூரிடத்தே இருக்கின் றாள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகே செல்லினும், தன்னருகிருந் தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிரை விடுவேனென வெகுளாநிற்கும்; அச்செல்விதான் சேடியர் வழிபடச் செல்லாநிற்கும்; காமனே செல்லினும் காணுளாய் எனக்கு உடம்பு வேமென்னாநிற்கும். அவளை மயக்கமுறுத்தி அவள் நலத்தை நீ நுகரின் நினை யாங்கள் காமனுக்குத்திலகனென்று பெயர்கூறுவே மென்றானென்க.

1 மா, “தட்குமா காலே” (புறநா. 193) என்றாற்போனின்றது. (ஈ-எ)

(வேறு)

2002. தாசியர் முலைக டாக்கத் தளையவிழந் துடைந்த தண்டார்
வாசங்கொண் டிலங்கு முந்தூல் வலம்படக் கிடந்த மார்ப்
பேசிய பெயரி னளைப் பேதுறு தொழிவே னுகின்
ஆசுமன் பிலாத புன்பெண் கூந்தல்யா னனைவ லென்றான்.

2000. தனது இடத்து அருகு - தன்வீட்டிற்குப் பக்கத்தே. அவரது பெயரை நாடிக்கேட்பினும்; அவர்: ஆடவர். உயிர் வீடுவல் என வெகுளும்; வீடுவல் - விடுவேன். மற்று, அசை.

2001. காமன் - மன்மதன். கனன்று - கோபித்து. காண்கிலாளாய் எனக்கு உடம்பு வேம் எனும்; வேம் எனும் - வெந்துபோகும் என்று கூறு வான். தோளியை: சரமஞ்சரியை. ஏழுறுத்து - மயங்கச்செய்து; சீவக. 754, அடிக். அவள்நலம் நுகரின் - அவளது இன்பத்தை நுகர்ந்தால். எந்தையை: சீவகனை; முன்னிலைப்படர்க்கை. எந்தையை அநங்கமாதிலகன் என்றும்; என்றும் - என்று கூறுவேம்.

(உரை.) 1 அநங்கமாதிலகன் என்பதில் உள்ளது.

2002. தலை - கட்டு. உடைந்த - விரிந்த. தாரின்வாசம் கொண்டு இலங்குமார்ப்; தார் - பூமாலை. மார்ப்: புத்திசேனன்; விளி. பேசிய பெயரி

அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினங்கூறுகின்றான்.

(இ - ள்.) சேடியர்முயக்கத்தாற் பிணிப்பு நெகிழ்ந்து விரிந்த வாசங்கொண்டிலங்குந்தாரும் நூலுங்கிடந்த மார்பனே, நீ கூறிய பெயரையுடையாளை மயக்கமுறுத்தாதே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதாளை யான் கூடுவேனாகக் கடவேனென்றனென்க. (அ)

2003. வண்டுதேன் சிலைகொ ண்ண மாந்தளிர் மலர்க ளம்பாக்
கொண்டவன் கோட்டங் தன்னுட் கொடியினைக் கொணர்ந்து நீலம்
உண்டது காற்றி யாண்பே ருட்டுவ லுருவக் காமன்
கண்டபொற் படிவஞ் சார்ந்து கரந்திரு நாளை யென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலைகொண்ட நாணக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க. தளிர்போலும் மேனியையுடைய கொடி. இனிச்சிலைகள் பாடமாயிற் சேமவில்லைக்கூட்டுக. வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக் காற்றினுற்போல, அவள் புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப் போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற் குரிய ஆண்பெயரை ஊட்டுவேனென்றனென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான்; வடிவையுடைய காமனாகப் பொன்னுற்செய்த வடிவமென்க.

(இ - ள்.) காமன்கோட்டத்தே நீகூறிய கொடியினைக் கொணர்ந்து நாளை ஊட்டுவேன்; நீ அப்படிவத்தைச் சேர்ந்து கரந்திருவென்றனென்க. (க)

னளை - நீ கூறிய சுரமஞ்சரியை. பேதுறாது - மயங்கச்செய்யாமல், ஆசும் - சிறிதும். புன்பெண் கூந்தல் யான் அணைவல் - அற்பமான பெண்ணின் கூந்தலைப் பொருந்துவேன். கூந்தலை உரிமை கூறுவது ஒரு மரபு; சீவக. 1229, அடிக்; “கூந்த லணைகொடுப்பேம் யாம்” (கலி. 101: 42.)

2003. வண்டும் தேனும் சிலைகொள் நாணக் கொண்டவன் கோட்டம் - காமன் கோட்டம். மாந்தளிர்போலும் மேனியையுடைய கொடியினை; என் றது சுரமஞ்சரியை. நீலம் உண்டது காற்றி - வெண்ணூல் நீலநிறமுண்டதனைப் போக்கினுற்போலச் சுரமஞ்சரியின் புதிய கொள்கையைக் கெடுத்து; “நீல முண்டதும் வெள்ளை நிறமாமே” (தே. திருஞா. சிராப். 5); “ஆகாதே, உண்டது நீலம் பிறிது” (பழ. 168); “நீல முண்ட நூலிழை வண்ணம், கொண்டது விடாமைக் குறிப்பொடு கொளுத்தல்” (பெருங். 2. 9: 88-9.) ஆண்பேர் ஊட்டுவல் - அவள் மணம் செய்துகொள்ளுதற்குரிய ஆணின் பெயரைக் கொள்ளச் செய்வேன். காமனுடைய படிவத்தைச் சார்ந்து, கரந்திரு - மறைந்திரு.

(வேறு)

2004. இழைக்கண் வெம்முலை யிட்டிடை யேந்தல்குல்
மழைக்கண் மாதரை மாலுறு நோய்செய்வான்
முழைக்கண் வாளரி யேறன மொய்ம்பினுன்
உழைக்க னுளர்க்கு ரைத்தெழுந் தானரோ.

(இ - ள்.) மொய்ம்பினுன் முலைமுதலியவற்றையுடைய மாதரை நோய்
செய்யவேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்மை
யார்க்கு அங்ஙனங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க. (க0)

2005. சோருங் காரிகை யாள்சுர மஞ்சரி
ஆரஞ் சூடிய வம்முலைப் பூந்தடம்
தாரு மார்பமுந் தண்ணெனத் தோய்வதற்
கோரு முள்ளமு டன்றெழு கின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளம் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி
முலைத்தடத்தைத் தாருமார்பமுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்
றது, பலருங்கூறக் கேட்டிருத்தலின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று
ஓராநிற்குமென்க.

1 ஆண்டுக் கனகபதாகை கூறலானும், தானுணர்ந்தமை தோன்ற, “பணைத்
தோட்சுரமஞ்சரி” (சீவக. 1069) என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசேனன்
கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவை ஒருமென்றார். ‘தண்
ணென’ எனவே வருந்தினான். (கக)

2004. முலையையும், இடையையும், அல்குலையும், கண்ணையுமுடைய
மாதரை; சுரமஞ்சரியை. மால் உறுநோய் செய்வான் - மயக்கம் பொருந்தும்
காமநோயைச் செய்யும் பொருட்டு. அரியேறன மொய்ம்பினுன் - ஆண்
சிங்கம்போன்ற வன்மையையுடைய சீவகன்; எழுவாய். உழைக்கணுளர்க்கு -
தன்னிடத்துக் கண்போலும் தன்மையையுடைய தோழர்க்கு என்றுமாம்.

2005. சோரும் காரிகையாள் - ஒழுகுகின்ற பேரழகுடையவள். காரிகை
யாளாகிய சுரமஞ்சரியது. ஆரம் - முத்துமாலை. உள்ளம், முலைத்தடத்தைத்
தாரும் மார்பமுந் தண்ணெனத் தோய்வதற்கு உடன்றெழுகின்றது, ஓரும்;
உள்ளம் - சீவகனது மனம். தண்ணென - குளிரும்படி. உடன்று - வருந்தி.
ஓரும் - சுரமஞ்சரியின் வடிவை இத்தன்மைத்தென்று உணரும்.

(உரை.) 1 சீவக. 896, உரை.

(வேறு)

2006. (க) கடைந்தபொற் செப்பெனக் கதிர்த்து வீங்கின
வடஞ்சுமந் தெழுந்தன மாக்கண் வெம்முலை
மடந்தைதன் முகத்தவென் மனத்தி னுள்ளன
குடங்கையி னெடியன குவளை யுண்களை.

2007. (உ) ஏத்தரு மல்லிகை மாலை யேந்திய
பூத்தலைக் கருங்குழற் புரியி னாற்புறம்
யாத்துவைத் தலைக்குமீவ் வருளி லாணலம்
காய்த்தியென் மனத்தினைக் கலக்கு கின்றதே.

2008. (ஈ) சில்லரிக் கண்கிணி சிலம்புஞ் சேறடிச்
செல்விதன் றிருநலஞ் சேரும் வாயிறுன்
அல்லலங் கிழவனோ ரந்த னாளையச்
செல்லல்யான் நெளிதக வுடைத்தென் நெண்ணினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இவை, ஓர்கின்றபடியும் கூடுமுபாயமும் கூறுகின்றன.

(க) மனத்திலுள்ளன வென்றது, “ நங்கைகண், போலும் வேலவனே ”
(சீவக. 896) என்று சொன்னதை உட்கொண்டு.

(உ) ஏத்துதல் தரும், 1 விகாரம்.

2006. கதிர்த்து - ஒளியுடையனவாகி. மாக்கண்-கரிய கண்ணையுடைய.
முலை வீங்கினபோன்றன. மடந்தைதன் - சுரமஞ்சரியினுடைய. முகத்த
வாகி என்மனத்திலுள்ளனவாகிய கண்கள் குடங்கையின் நெடியன. குடங்
கையினெடிய கண் : சீவக. 342, 990, அடிக்.

2007. இவ்வருளிலாள், குழலாகிய புரியினால் என்னையாத்து அலைக்
கும்; புரி - கயிறு. யாத்து - கட்டி. அலைக்கும் - வருத்துவாள். நலம், என்
மனத்தினைக் காய்த்திக் கலக்குகின்றது; நலம் - இவளது அழகு. காய்த்தி -
வெம்மைப்படுத்தி; “ காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை ” (பதிநீ. 82 : 9.)

2008. சில்லரி - சிலவாகிய பரல்களையுடைய. சிலம்பும் - ஒலிக்கின்ற.
சேறடியையுடைய செல்வி : சுரமஞ்சரி. செல்வியின் நலத்தைச் சேரும்
வாயில்தான்; வாயில் - வழி. அல்லலையுடைய கிழவனாகிய ஓரந்தாளையம்
யான் செல்லல்; அல்லல் - பசித்துன்பம். செல்லல் - போதலே; தெளிதக
வுடைத்து - அங்ஙனம் செல்லுதலே அவள் சந்தேகியாமல் தெளியும் தன்
மையை யுடையதாகும்.

(உரை.) 1 ஏத்தரும் என்று விகாரமுற்றது.

(ங) அல்லல் - பசிப்பிணி.

(இ - ள்.) வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கின போலேயிருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையி னெடியனபோலே யிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன் குழலாகிய கயிற்றாலே என்னை யாத்து அலையாநின்றாள்; இவள்நலம் இங்ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்வி நலத்தை இனிச்சேரும் வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தணனாய் யான்செல்லு தலே; அங்ஙனம் செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமல் தெளிதகவுடைத் தென்று கருதினனென்க. (கஉ - ௪)

2009. அணங்கர வுரித்ததோ லனைய மேனியன்
வணங்குநோன் சிலையென வளைந்த யாக்கையன்
பிணங்குநான் மார்பினன் பெரிதொர் பொத்தகம்
உணர்ந்துமூப் பெழுதின தொப்பத் தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கருதினவன் பாம்பின்ரோலையொத்த மேனியனாய், வில்லெனவளைந்த யாக்கையனாய், உத்தரீயத்தோடு பிணங்கிய நுண்மார்பின னாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படி கூறிய நூலினையுடையதொருபொத்தகத்தை யுணர்ந்து, அம்மூப்பை எழுதிய தன்மையொப்பத் தோன்றினனென்க. (கரு)

2010. வெண்ணரை யுடம்பினன் விதிர்த்த புள்ளியன்
நுண்ணவி ரறுவைய நொசிந்த நோக்கினன்
கண்ணவிர் குடையினன் கைத்தண் டீன்றினன்
பெண்ணலங் காதலிற் பேயு மாயினான்.

(இ - ள்.) அவன் நரையுடம்பினனாய்த் தெறித்த புள்ளியனாய் நுண்ணி தாய்ப் பீறின புடைவையனாய்த் தலை வளைதலின் வளைந்த நோக்கினனாய்ப்

2009. அணங்கரவு - வருத்துகின்ற பாம்பு. வணங்கு நோன்சிலை - வளைந்த வலிய வில். பிணங்கும் - உத்தரீயத்தோடு மாறுபட்ட; பிணங்குநான் மார்பு: மணி. 6: 151. பொத்தகம் உணர்ந்து - மூப்பிலக்கணம் கூறிய புத்தகத்தை அறிந்து. மூப்பை எழுதினதொப்ப.

2010. வெண்ணரை உடம்பினன் - வெளுப்பாக நரைத்த உடம்பை யுடையவன். விதிர்த்த - தெறித்த. அடி, 1: “வெண்ணரைக், குறைந்த கூந்தலர் கோசிகம் போலப், புள்ளி விதிர்த்த வுள்ளாறு மேனியர்” (பெருங். 1. 43: 153-5). நுண் நவிர் அறுவையன் - நுண்ணிதாகிய பீறின ஆடையை யுடையவன். நொசிந்த - வளைந்த. கண் நவிர் குடை - பீறலையுடைய குடை. பெண்ணின் நலத்திடத்துள்ள காதலால் பேயும் ஆயினான்; பெண்: சுரமஞ் சரி. நலம் - இன்பம்.

பீறின குடையினனும் வலியாக ஒரு தண்டையுன்றிப் பெண்ணலத்தைக் காதலித்து அதனைப் 1 பெற்றே போதலிற் பேயின் றன்மையனுமாயினென்க.

“பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத், திறைகொண்டு பெயர்தி”
(பதி. 71) என்றற்போல. (கசு)

2011. யாப்புடை யாழ்மிட றென்னுந் தோட்டியாற்
றுப்புடை யவணலந் தொடக்கும் பாகனும்
மூப்பெனு முகபடாம் புதைந்து முற்றிழை
காப்புடை வளநகர் காளை யெய்தினுன்.

(இ - ள்.) காளை பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னும் தோட்டியாலே, ஆடவரை நீக்கின தூய நெஞ்சிடத்தையுடையவன் நலத்தைப் பிணிக்கும் பாகனும் மறைந்து சுரமஞ்சரிமனையை எய்தினென்க.

1 இவனையறியாதபடி மறைத்தலின், முகபடாமென்றார். 2 (கள)

(வேறு)

2012. தண்டுவலி யாகநனி தாழ்ந்துதளர்ந் தேங்கிக்
கண்டுகடை காவலர்கள் கழறமுக நோக்கிப்
பண்டையிளங் காலுவப்பன் பாலடிசி லிந்நாட்
கண்டுநயந் தார்தருவ காதலிப்ப னென்றான்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘பெறப்போதலிற் பேய்த்தன்மையுமாயினென்க.’

2009 - 10. பெரிய. தடுத்தாட். 29-32.

2011. யாப்பு - கட்டு. யாழை ஒத்த மிடறு. தூப்புடையவன் - தூய நெஞ்சிடத்தையுடைய சுரமஞ்சரியது. நலம் தொடக்கும் - இன்பத்தைப் பிணிக்கின்ற. மூப்பு - முதுமை. முகபடாத்தால் புதைந்து ; புதைந்து - தன் உருவம் தெரியாதவாறு மறைந்து. காப்பு - காவல். முற்றிழை வளநகர் : சுரமஞ்சரியது மனையை. காளை : சீவகன்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘இவனை.’ 2 இக்கவியின் பின்பு, பின்வரும் செய்யு ளொன்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது ; உரையில்லை.

“நற்றொடி மகளிரு நகர மைந்தரும், ஏற்றிவன் மூப்பென விரங்கி நோக்கவே, பொற்றொடி வளநகர் வாயில் புக்கனன், பற்றிய தண்டொடு பைய மெல்லவே.”

2012. தண்டு வலியாக - தன்கையிற் கொண்ட ஊன்கோலே பற்றுக்கோடாக. தாழ்ந்து - வணங்கி. ஏங்கி - இளைத்து நின்று. கடைகாவலர்கள் - வாயில்காப்பவர். கழற - வந்தகாரியம் என்னவென்று கேட்க. இளங்கால் - இளமைப்பருவத்தில். காவலர் கண்டு, கழற, தாழ்ந்து, ஏங்கி, நோக்கி, இளங்கால் பாலடிசில் உவப்பன் ; இந்நாள் நயந்தார் தருவன வற்றைக் காதலிப்பன் என்றான் ; நயந்தார் - என்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார் கண்டு கழற, அவர் முகத்தை நோக்கி, தண்டே பற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத்துநின்று, பண்டையினம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பேன் ; இப்பருவத்தில் யான் கண்டு விரும்பப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாம் காத விப்பேனென்றனென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செவிகேளாமையின், தம்பசியையே 1 கூறின ரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு, இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார் தரும் உணவுகளென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (கஅ)

2013. கையிறொழு தார்கழிய மூப்பிற்செவி கேளார்
மையலவர் போலமனம் பிறந்தவகை சொன்னார்
பையநடக் கென்றுபசிக் கிரங்கியவர் விடுத்தார்
தொய்யின்முலை யவர்கள்கடைத் தோன்றனனி புக்கான்.

(இ - ள்.) இதுகேட்ட அவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித் தரைப்போல மனத்திற்றேற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியுடைய ரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பைய நடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய் விடுத்தார் ; விடுத்தபின்பு தோன்றல் மகளிர் காக்கின்ற வாயிலிலே சென்ற ரென்க. (கக)

2014. கோதையொடு தாழ்ந்துகுழல் பொங்கினிமி ரூர்ப்ப
ஓதமணி மாலையொடு பூண்பிறழ வோடி
ஏதமிது போமினென வென்னுமுரை யீயான்
ஊதவுகு தன்மையினெ டொல்கியுற நின்றான்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'கூறினரென இருந்தார்.'

2013. கழிய - மிக. மூப்பின் - முதுமைப் பருவத்தால். மையலவர் - மயக்கங்கொண்டவர் ; பித்தர். மனம் பிறந்த வகை - தம் மனத்திற் றேன்றிய வாறு. அவர், பசிக்கு இரங்கி, பைய நடக்க என்று கையிறற் றொழுதாராய் விடுத்தார் ; அவர் : வாயில்காவலர். தோன்றல், முலையவர்களுடைய கடையிலு புக்கான் ; கடை - வாயில்.

(மேற்.) ம : நன். உரி. 12, மயிலை.

2014. கோதையும் குழலும் தாழ்ந்து ; கோதை - பூமலை. தாழ்ந்து = தாழ - கீழே சரிய. இனிது பொங்கி ஆர்ப்ப ; பொங்கி - மிக்கு. ஓதமணிமலை - கடலிற்றேன்றிய முத்தாலாகிய மலை. இது ஏதம் போமின் என - இவ் விடத்து நீர்வருதல் துன்பம் தரத்தக்கது ; மீண்டு செல்லும் என்று அம்மக ளிர் கூற. என்னும் - சிறிதும். ஊத உகு தன்மையினெடு - ஊதப்பறக்கும் தன்மையோடே ; "ஊதுறப் பறப்பதா யுலர்ந்த யாக்கை" (கம்ப. மீட்சிப். 249) ; "ஊதினும் பறக்கு மென்ன வுயர்நரம் பெழுந்து தோன்ற" (கூர்ம. அந்தகா. 94.) உற - கிட்ட.

(இ - ள்.) அம்மகளிர் கோதையுங்குழுவந்தாழ், ஞிமிறு பொங்கியார்ப்பக் கடலிற்பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும் பிறழ் ஒடிவந்து இவ்வரத்து நுமக்கு ஏத மாயிருக்கும்; மீண்டு போமினென்று கூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழி கொடாநாய் ஊதப்பறக்குந்தன்மையோடே வந்து கிட்ட நின்றனென்க.

தாழ்ந்து - தாழ்.

(உ0)

2015. கச்சுவிசித் தியாத்தகதிர் முலையர்மணி யயில்வான்
நச்சுநுனை யம்புசிலை நடுங்கவுட னேந்தி
அச்சமுறுத் தமுதுபுளித் தாங்குத்தம தீஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச் சொல்லிவிரி கோதையவர் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் உறநின்றலின், அவ்விரிகோதையவர் கச்சு விசித்த முலையராய், வாளையும் சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த நுனையினையுடைய அம் பையமேந்தி, இவன் நடுங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன்தன்மை திரிந் தாற்போலத் தஞ்சொல் வெவ்விதாகக் கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (உக)

2016. பாவமிது நோவவுரை யன்மின்முது பார்ப்பார்
சாவர்தொடி னேகடிது கண்டவகை வண்ணம்
ஒவியர்தம் பாவையிடுனெ டொப்பரிய நங்கை
ஏவல்வகை கண்டறிது மென்றுசிலர் சொன்னார்.

(இ - ள்.) அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரை நோவ உரைக்கின்றவிது பாவமாதலின், நோவவுரையன்மின்; தீண்டுவேமாயிற் கடிதுசாவர்; ஆதலின் தீண்டன்மின்; ஒவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாம் கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக் கண்டு பின்பு இவரை நீக்குந்தன்மையை அறிவேமென்று கூறினாரென்க. (உஉ)

2015. விசித்து யாத்த - இறுக்கிக் கட்டிய. முலையர் : வாயில் காக்கும் மகளிர். அயில் - வேல். நச்சுநுனை அம்பு - விடம் தோய்த்த நுனியை யுடைய அம்பு. நடுங்க - சீவகன் நடுங்கும்படி. அச்சமுறுத்து - பயங்கொளுத்தி. அமுது புளித்தாற்போலும் தீஞ்சொல்; “கன்னல் புளித்திட மொழியு மாம்பை” (கூர்ம. மனுவர். 27.) வெச்சென்றிட - வெம்மையுடையதாக. கோதையவர் : மகளிர்.

2016. முதுபார்ப்பாரை நோவ உரையன்மின். தொடின் கடிது சாவர் - தொட்டால் விரைவாக இறப்பர். வண்ணம் ஒப்பரிய நங்கைக்குக் கண்ட வகையைக் கூறி ஏவல் வகையைக் கண்டறிதும்; நங்கை : சுரமஞ்சரி. அறிதும் - இம்முதியவனை நீக்கும் தன்மையை அறிவோம்.

2017. கையவளை மையகுழ லையரிய வாட்கண்
நையுமிடை வெய்யமுலை நங்கையொரு பார்ப்பான்
உய்வதில னூழின்முது மூப்பினெனும் வந்தான்
செய்வதுரை நொய்தினெனச் சேறுமெழு கென்றாள்

(இ - ள்.) கையிடத்தனவாகிய வளையினையும், கருமையையுடைய குழ லினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையினையுமுடைய நங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதிய மூப்போடே வந்தான்; அவன்றான் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச் செய்யும் காரியத்தை அவனிற்பதற்கு முன்னே கடிதிற்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனாயின், யாம் செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னே செல்கவென்றா ளென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயின், காலமாக்குக.

(உரு)

2018. மாலைபல தாழ்ந்துமதுப் பிலிற்றிமணங் கமழும்
கோலவகிற் றேய்வைகொழுஞ் சாந்தமுலை மெழுகிப்
பாலைமணி யாழ்மழலை பசும்பொணிலத் திழிவாள்
சோலைவரை மேலிழியுந் தோகைமயி லொத்தாள்.

சாந்தமணிந்த முலையையுடைய மழலையாளென்க. காவிடத்திற் கன்னி மாடமாதலின், சோலைவரையென்றார்.

(இ - ள்.) பாலையாழ் போலும் அழகிய மழலைச்சொல்லையுடையாள், அகிற் றேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலை தாழ்தலின் மதுத் துளித்து மணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும் இழிகின்றவள் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலை யொத்தாளென்க.

(உசு)

2017. மைய - கருமையையுடைய. ஐ அரி - வியக்கத்தக்க செவ்வரி; ஐ-வியப்பு. வளையையும் குழலையும் கண்ணையும் இடையையும் முலையையு முடைய நங்கை; என்றது சுரமஞ்சரியை; விளி. உய்வதிலன் - பிழைக் குந்தன்மையில்லாதவன். ஊழின் - ஊழால். நொய்தின் செய்வது உரையென; என - என்று மகளிர் கூற. சேறும் - செல்வோம். எழுக என்றாள் - நீங்கள் முன்னே செல்லுக என்று சுரமஞ்சரி கூறினாள்.

2018. தாழ்ந்து - தாழ்தலால். பிலிற்றி - துளித்து. அகிற்றேய்வை மெழுகி - அகிலின் குழம்பால் மெழுகி; சீவக. 624, ந. பாலையாழ்போலும் மணிமழலை; சுரமஞ்சரி; மணி - அழகு; பாலைப்பண் இனிமைக்குக் கூறப்பட்டது; பதிற். 65: 14-5, உரை. மெழுகித் தாழ்ந்து பிலிற்றிக் கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும் இழிவாள். மழலையாளாகிய இழிகின்றவள் வரையினின்றிழியும் மயிலை ஒத்தாள்; பெரும்பாண். 330 - 31.

2019. சீறடிய கிண்கிணிசி லம்பொடுசி லம்ப

வேறுபடு மேகலைகண் மெல்லெனமி முற்றச்

சேறுபடு கோதைமிசை வண்டுதிசை பாட

நாறுமலர்க் கொம்பர்நடை கற்பதென வந்தாள்.

(இ - ள்.) அடியவாகிய கிண்கிணி சிலம்போடே ஒலிப்ப, மேகலைகள் மிழற்ற, தேன்விளைகின்ற கோதையிடத்து வண்டுகள் அத்தேன் புட்பதாளி யிலே கலந்து சேறாகையினால் அத்தேனை நுகரப்பெறாமல் திசைதோறு மெழுந்து பாட, கொம்பு நடைகற்கின்ற தன்மையென்ன வந்தாளென்க.

துகிலுள்ளும் புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார். (உரு)

2020. வந்தவர வெண்ணையென வாட்கண்மட வாய்கேள்

சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரி யாட

அந்திலதி னாயபய னெண்ணெமொழி கென்றான்

முந்திநலி கின்றமுது மூப்பொழியு மென்றான்.

(இ - ள்) நீ வந்த வரத்து என்னகாரியத்தைக் கருதியென்று அவள் வினவ, மடவாய்! கேள்; சிந்தையிலே நின்று வருத்துகின்ற அழகிய நீர்மையையுடைய நினைபு புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டுமென்றுநினைத்தலின், சித்தத்தே நலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆட வந்தேனென்றானாக அவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன் எத்தன்மைத்து? அதனைக்கூறென்றாள்; அவனும் தான்வருங்காலத்து வாராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

2019. கிண்கிணியும் சிலம்பும்; சீவக. 2008; பெருங். 2. 2: 207-8. சிலம்ப - ஒலிக்க. மிழற்ற - ஒலிக்க. சேறுபடு - தேன் உண்டாகின்ற. திசை தோறும் பறந்து பாட. நாறும் - வாசனைவீசுகின்ற. கற்பதென - கற்கின்றது என்று கூறும்படி.

2020. என்னை என - என்ன காரியத்தைக் கருதியென்று சுரமஞ்சரி கேட்ப. திருநீர்க் குமரியாட வந்தேனென்றான்; குமரி - குமரியாறு, பெண்; குமரியென்பதை இங்ஙனம் சிலேடைப் பொருளில் அமைத்தல் இயல்பு; “மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாட” (திருவால. 23: 19); “மூப்பகல.....குமரியெய்தி யினிதாட வேண்டிவரு கென்றான்” (கந்த. வள்ளி. 97); “குமரியாடக் குறுகிய விசய நென்றான்” (கூர்ம. கண். மணம். 133); “திரைக்குமுடன் மூப்பிது சிதைந்திளமை சேர்நும், வரைக் குமரியாடவென” (நணிகை. களவு. 129.) அந்தில்; அசை. அதினாய பயன் - அவ்வாற்றில் ஆடுவதாலுண்டாய நன்மை. முந்தி - முன்னே; (பி - ம்.) ‘முந்தை.’

(மேற்.) அடி, உ: பிரயோக. திங்கு. 6; மு: மாறன். பாயிரம். 25.

அஃது இவனைக்கூடலின் இம் மூப்பை நீக்குதலைக் கருதிக் கூறினான்; மேற்காமன்கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீக்கிற்று, இனிக் கூட்டத் திற்கு ஐயமில்லையென்று கருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப்போ மென்றாற்போலிருந்தது. (உ௬)

2021. நறவிரிய நாறுகுழ லாள்பெரிது நக்குப்
பிறருமுள ரோபெறுநர் பேணிமொழி கென்னத்
துறையறிந்து சேர்ந்துதொழு தாடுநரி லென்றாற்
கறிதிர்பிற நீவிரென வையமிலை யென்றான்.

நறவு இரிய - பூமணங்கனெல்லாம் தோற்க.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அவள் மிகநக்குக் குமரியாடி நின்னையொழிய இளமைபெறுவார் பிறருமுளரோ? அறிவீராயின், விசாரித்துக் கூறுவீரென் றாளாக; நீ கொண்ட விரதத்தைக் கெடுத்துக் கூடுந்துறை இம்மூப்பாவென் றறிந்து நின்னையணுகிக்கூடுவார் என்னையொழிய இல்லைக்காணென்றவனுக்கு இம் மூப்புப்போந்துறை அறிந்து ஆடுநர் இல்லைக்காணென்றானாக அவள் கருதி, நீர் உலகத்தாரறியுந் துறையன்றியே வேறொரு துறையறிவீரேயென்று இகழ்ந்து கூறினாளாக, அதற்கு ஐயமில்லைக்காணென்றனென்க. (உ௭)

2022 செத்தமர மொய்த்தமழை யாற்பெயரு மென்பார்
பித்தரிவ நுற்றபிணி தீர்த்துமென வெண்ணி
அத்தமென மிக்கசுட ரங்கதிர்சு ருக்கும்
மொய்த்தமணி மாடமிசை யத்தகவ டைந்தாள்.

(இ - ள்.) செத்ததொருமரம் பெருமழையால் உயிரைப்பெறுமென்கின்ற இவர் பித்தர்; இனி இவருற்ற பசியைத் தீர்த்துமென்று கருதி அப்பசியைத் தீர்க்கும்படி மாடமிசையே சேர்ந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு கதிரைக் குவிக்குமாடமென்க. (உ௮)

2021. நறவு இரிய நாறு குழலாள் - பூக்களின் மணம் தோற்றுக்கெடும் படி வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையுடைய சுரமஞ்சரி. பெறுநர் பிறரும் உளரோ, பேணி மொழிக என்ன; பெறுநர் - குமரியாடி இளமை பெறுபவர் கள். பேணி - விசாரித்து. என்ன - என்று சுரமஞ்சரி கேட்ப. ஆடுநர் இல் என்றற்கு - ஆடுபவர்கள் இல்லை என்று கூறிய சீவகனுக்கு. நீவீர் பிற அறி திர் என - நீர்வேறு துறை அறிவீரோ என்று சுரமஞ்சரி பரிசுதித்துக் கூற.

2022. செத்தமரம் - பட்டுப்போன மரம். மொய்த்த மழையால் பெய ரும் என்பார் - பெரிய மழையினால் திரும்ப உயிரைப்பெறும் என்று கூறுப வர். என்பாராகிய இவர் பித்தர். பிணி தீர்த்தும் - பசித்துண்பத்தைப் போக்குவோம். அத்தம் என - அத்தமன்கிரி யென்று எண்ணி. சுடர் கதிரைச் சுருக்கும் மாடம்; சுடர் - சூரியன். கதிர் - கிரணம். அத்தக-அழகு பொருந்த.

2023. வடிவமிது மூப்பளிது வார்பவள வல்லிக்
கடிகைதுவர் வாய்கமலங் கண்ணோடடி வண்ணம்
கொடிதுபசி கூர்ந்துளது கோல்வளையி னீரே
அடிசில்கடி தாக்கியிவ ணைகொணர்மி னென்றாள்.

(இ - ள்.) வளையினீர்! வாய் பவளக்கொடி துணித்ததாய்க் கண்ணும்
அடியும் கமலமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது;
இதனை அளியாதிருப்பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியும் மிக்குளதா
யிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக் கடிதாகச் சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்
மினென்றாளுன்க. (உக)

2024. நானமுரைத் தாங்குநறு நீரவனை யாட்டி
மேனிகிளர் வெண்டுதலும் விழுப்பொனிய னூலும்
பானலங்கொ டங்கிளவி பவித்திரமு நல்கத்
தானமர்ந்து தாங்கியமை தவிசின்மிசை யிருந்தான்.

(இ - ள்.) தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனை வாசவெண்ணெயை ஊட்டு
வித்து நறுநீரால் ஆட்டுவித்து, புனைந்த புடைவையையும் பொற்புணூலினையும்
பவித்திரத்தையும் நல்க, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்ட தவிசின்மேலே
இருந்தானென்க. (உ0)

2025. திங்கணலஞ் சூழ்ந்ததிரு மீன்களெனச் செம்பொற்
பொங்குகதிர் மின்னுபுகழ்க் கலங்கள் பல பரப்பி
இங்குசுவை யின்னமுத மேந்தமிகு சான்றோன்
எங்குமிலை யின்னசுவை யென்றுடன யின்றான்.

2023. துவர் பூசிய வாய் பவளவல்லிக்கடிகையாய், கண்ணும் அடியும்
கமலவண்ணமாயுள்ள மூப்பு வடிவமாகிய இது அளிது; கடிகை - துண்டம்;
அளிது = அளித்து - அன்புசெய்யத்தக்கது. கூர்ந்துளது - மிக்கதாயுள்
ளது. வளையினீர்: ஏவல் மகளிர்; விளி. கடிது - விரைவாக. இவனை -
இவ்விடத்தே.

2024. நானம் உரைத்து - வாசனை யெண்ணெயைப் பூசவித்து; சீவக.
864, 2692. அவனை: சீவகனை. மேனி கிளர் - நிறம் விளங்குகின்ற. பொன்
இயல் னூலும் - பொன்னாற்செய்த பூணூலையும். பாலின் நலத்தைக்கொண்ட
கிளவி; சுரமஞ்சரி; எழுவாய். தான் என்றது சீவகனை. தாங்கி - ஆடை
முதலியவற்றை யணிந்து.

2025. திங்களை நலத்தோடு சூழ்ந்த மீன்கள் கதிரைச் சூழ்ந்ததென்
னும்படி; கலம் - தட்டு. செம்பொற்றட்டுக்குச் சூரியனும், பக்கத்தட்டுக்க
ளுக்கு மீன்களும் உவமைகள். இங்கு சுவை - தங்கிய ஆறுசுவையையுடைய,

(இ - ள்.) மதியை நலத்தோடே சூழ்ந்த மீன்கள் பொங்குகதிரைச் சூழ்ந்த தென்னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பக்கத்தட்டங்களையும் பரப்பித் தங்கின அறுசுவையடிசிலை ஏந்த, சான்றோன், எவ்விடத்துமில்லை இத்தன்மைத்தாய சுவையென்று வியந்து, அவ்வியப்புடனே அயின்றனென்க. (நக)

2026. தமிழ்தழிய சாயலவர் தங்குமலர்த் தூநீர்
உமிழ்கரக மேந்தவுர வோனமர்ந்து பூசி
அமிழ்தனைப் பஞ்சமுக வாசமமைத் தாய்ந்த
கமழ்திரையுங் காட்டவவை கொண்டுக்வு ளுடுத்தான்.

(இ - ள்.) இனிமை தழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்தூநீரை உமிழும் கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக் கூட்டி ஆய்ந்த வெற்றிலையையுங்காட்ட, அவற்றை வாங்கிக்கொண்டு கவுளடுத்தானென்க. (நஉ)

2027. வல்லதெனை யென்னமறை வல்லன்மட வாயான்
எல்லையெவ னென்னப்பொரு ளெய்திமுடி காறும்
சொல்லுமினு நீவீர்கற்ற காலமெனத் தேன்சோர்
சில்லென்கிளிக் கிளவியது சிந்தையில் னென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்வினாவ, மடவாய்! யான் மறைந்த வேடங்கோடலை வல்லேனென்றானாக, அவள் அதனை வேதத்தை வல்லேனென்றானாகக் கருதி, அவ்வேதம் அந்தசாகைய தாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வளவென்று வினாவ, அவன் அதற்கு யான்

ஏந்த - மகளிர் ஏந்திநிற்க. சான்றோன்: சீவகன்; (பி - ம்.) 'சான்றோர்.' இன்னசுவை எங்கும் இல்லையென்று உடன் அயின்றான். இன்ன சுவை - இத்தன்மைத்தாகிய இனிய சுவை.

2026. தமிழ் தழிய சாயலவர் - இனிமை தழுவிய மென்மையையுடைய மகளிர்; "தமிழினு மினிய மென்மைய வாகி" (கூடம். வானவர். 13); தழிய - தழுவிய; "மரிய" (சீவக. 1792) போல; "வெங்குத்திழிவர், தூர்பூண்டன" (கம்ப. கரன்வதை. 99.) மலர்தங்கும் தூநீரை உமிழும் கரகத்தை ஏந்த; காகம் - கமண்டலம். உரவோன்: சீவகன். பஞ்சமுகவாசம்: சீவக. 1896, அடிக். அமைத்து - கூட்டி. திரை - வெற்றிலை; சீவக. 197, 1479, அடிக். கவுள் அடுத்தான் - கன்னத்திலடக்கிக் கொண்டான்.

2027. வல்லது எனை என்ன - நீர்வல்லது என்ன என்று சுரமஞ்சரி கேட்ப. மடவாய் யான் மறைவல்லன் என்று சீவகன் கூற; மறை - வேதம், மறைந்த வேடம். எல்லை எவன் என்ன - நீர்கற்ற எல்லை எவ்வளவு என்று சுரமஞ்சரி கேட்ப. பொருள் எய்தி முடிகாறும் - தத்துவத்தை உணர்த்தி முடியு

நினைத்த காரியத்தைப் பெற்றுமுடியுமளவுமென்றாக, அவள் அதனை வேதம் தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்தி முடியுமளவுமென்றாகக் கருதி, இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்ற காலத்தை இன்னுங்கூறுமென்று வினாவ, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்ற சிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற நினைவிலேனென்றனென்க.

என்றது : மேலும் வினாவும் உத்தரமும் பெருகுதல் கருதி, அஃது எனக்குக் கருத்தன்றென்றான் ; அவள் அதனை நினைந்திருந்திலேனென்றாகக் கருதினாள். (௩௩)

2028. இன்னவர்க ளில்லைநிலத் தென்றுவியந் தேத்தி
அன்னமன மென்னடையி னுளமர்ந்து நோக்கப்
பின்னையிவள் போகுதிதம் பேசுமென வெண்ணித்
தன்னஞ்சிறி தேதுயின்று தாழ்வவ ணக்காள்.

(இ - ள்.) சுரமஞ்சரி, இந்நிலத்தில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று ஏத்தி அவள் நோக்கினாள், அவன் இனி இவள் நம்மைப் போமாறு கூறுவளென்று கருதி மிகவும் சிறிதே துயின்று தலைதாழ, அவள் அதுகண்டு நக்காளென்க. (௩௪)

2029. கோலமணி வாய்க்குவளை வாட்கண்மட வாளேச்
சாலமுது மூப்புடைய சாமிமுக நோக்கிக்
காலுமிக நோஞ்சிறிது கண்ணுந்துயில் குற்றேன்
ஏலங்கமழ் கோதையிதற் கென்செய்குரை யென்றான்.

மளவும்; காரியத்தைப் பெற்று முடியுமளவும். நீவிர் கற்ற காலத்தை இன்னும் சொல்லும் என; என - என்று சுரமஞ்சரி கேட்ப. கிளியைப்போலும் சிலவாகிய கிளவியையுடையாய்; சுரமஞ்சரி; விளி. அதுசிறிதையிலன் - அதன் எல்லையை மறந்தேன்; எனக்குக் கருத்தன்றென்பது சேவகன் கருதிய பொருள்.

2028. நடையினாள், நிலத்து இன்னவர்கள் இல்லை யென்று ஏத்தி அமர்ந்து நோக்க; அன்னத்தை அன்ன நடையினாள்; சுரமஞ்சரி. அமர்ந்து நோக்க - விரும்பிப் பார்த்தனளாக. பின்னை - இனிமேல். இவள் : சுரமஞ்சரி. போகுதிதம் பேசும் என - நம்மை வெளியே போமாறு கூறுவாளென்று. தன்னம் சிறிது - மிகச் சிறிது. தாழ - தலையைச் சாய்க்க. அவள் : சுரமஞ்சரி.

2029. மணிவாய் - முத்துப்போலும் பற்களையுடைய வாய்; பவளம் போன்ற வாயுமாம். வாயையும் கண்ணையுமுடைய மடவாளே; சுரமஞ்சரியை. சால - மிக. சாமி - சேவகசாமி. சாமி, மடவாள் முகத்தை நோக்கி. காலுமிக நோம் - வாடைக்காற்று மிகுதலால் நெஞ்சு வருந்தும்; கால்கள் மிக வருந்தும். சிறிது - சற்றுநேரத்தில். கண்ணும் துயில்குற்றேன் - இறந்து

கோலமணி - அழகிய முத்து ; என்றது, முறுவிலே. இத்திங்கள் கார்த்தி கையாம்.

(இ-ள்.) சாமி, மடவாளைப்பார்த்து, வாடைக்காற்று மிகுதலாலே நெஞ்சு நோம் ; இதனாலே சிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையெய்தினேன் ; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன் ! உரையாயென்றனென்க.

1 'கண்ணிமைப்பளவும்' என்றது உயிருடனிருத்தலேபுணர்த்தினுற் போல, கண்டியிலுதலும் இறந்துபாட்டையுணர்த்திற்று. அதனை, காலு நோம் கண்ணுந்தாங்குமென்றாகக் கருதினாள். (நடு)

2030. மட்டுவிரி கோதைமது வார்குழலி னுடன்
பட்டுநிணர் கட்டில்பரி வின்றியுறை கென்றாள்
இட்டவணை மேலினிது மெல்லெனவ சைந்தான்
கட்டழல்செய் காமக்கட லைக்கடைய லுற்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கருதினவள், பட்டுக்கச்சு நிணர்த தன் கட்டிலி லிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றாள் ; அதுகேட்டு அழ வின்றன்மையைச்செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றி நின்றதனை அலைக்க லுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானென்க. (நடு)

2031. காலையொடு தாழ்ந்துகதிர் பட்டதுக லங்கி
மாலையொடு வந்துமதி தோன்றமகிழ் தோன்றி
வேலனைய கண்ணியர்தம் வீழ்துணைவர் திண்டோள்
கோலமுலை யாலெழுதக் கூடியதை யன்றே.

படும் தன்மையை எய்தினேன் ; கண்கள் தாங்குதலையும் எய்தினேன். ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. கோதை : சுரமஞ்சரி ; விளி. என் செய்கு - என்செய்வேன்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'கண்ணிமைப்பளவும்.'

2030. மட்டு - பூந்தாது. கோதையில் மது வார்கின்ற குழலினாள் ; சுர மஞ்சரி ; கோதை - பூமாலை. பட்டு நிணர் கட்டில் - பட்டுக்கச்சால் பிணித்த கட்டில் ; "பட்டுநிணர் கட்டிற் பல்படை குளிப்ப" (பெருங். 3. 5: 56.) நிணர்தல் - பிணித்தல் ; "கட்டி னிணக்கும்" (புறநா. 82 : 3) ; நிணவென்னு முதனிலையே பெரும்பாலும் வழங்கும் ; அண, அணரென வந்தாற்போல்வது இது. கட்டிலில் இட்ட அணைமேல் பரிவின்றி உறைக என்றாள் ; அணை - படுக்கை. பரிவு - வருத்தம். கட்டு அழல் செய் - மிக்க நெருப்பின் தன்மை யைச் செய்கின்ற ; கட்டு - மிகுதி ; சீவக. 253, அடிக். கடையலுற்றவன் அணைமேல் அசைந்தான்.

2031. கதிர் காலையொடு தாழ்ந்து கலங்கிப்பட்டது ; கதிர் - சூரியன். காலை - பகற்பொழுது. பட்டது - மேற்றிசையில் சாய்ந்தது. மாலை - மாலையின்

(இ - ள்.) கதிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலே வீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது ; பட்ட பின்பு மாலைக்காலத்தோடே மதி வந்து தோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சி தோன்றித் தம்கணவர்தோனை முலையாலே யெழுதும்படி இராக் காலம் கூடிற்றென்க. (௩௭)

2032. ஏந்துமலர்ச் சேக்கையகில் வளர்த்தவிடு புகையும்
ஆய்ந்தபலர்க் கோதையமிர் துயிர்க்குநதும் புகையும்
கூந்தலகிற் புகையுந்துகிற் கொழுமெனதும் புகையும்
வாய்ந்தவரை மழையினுயர் மாடத்தெழுந் தனவே.

(இ - ள்.) சேக்கையிடத்து அகில் வளர்த்த புகையும் 1 கோதைக்குப் புகைத்த அகிற்புகையும் கூந்தற்குப் புகைத்த அகிற்புகையும் துகிற்குப் புகைத்த அகிற்புகையும் பயன்றருமலையின் மழையென்ன, மாடத்தே எழுந் தனவென்க. (௩௮)

2033. ஆசிலடு பாலமிர்தஞ் சிறியவயின் றம்பூங்
காசில்கடி மாலைகல நொய்யமதி கவற்கும்
தூசுநறுஞ் சாந்தினிய தோடிவைக டாங்கி
மாசின்மட வார்கண்மணி வீணைநரம் புளர்த்தார்.

காலம். தோன்ற - தோன்றுதலால் ; (பி - ம்.) ‘மாலையொடு கங்குலிடை வந்துமதி தோன்ற.’ கண்ணியர் மகிழ்தோன்றித் துணைவர்தோனை எழுதக்கூடியது ; கண்ணியர் : மகளிர். மகிழ்தோன்றி - உவகைதோன்றி. தம்வீழ் துணைவர் - தம்மை விரும்புகின்ற கணவரது. கூடியது - இராப்பொழுது சேர்ந்தது. ஐ, அன்று, ஏ : அசைகள்.

2032. மலரை ஏந்திய சேக்கையிடத்து. அகிலால் வளர்த்த புகை. கோதை உயிர்க்கும் புகையும் ; கோதை - பூமாலை. அமிர்து - இனிமை. துகிலினது புகையும். வாய்ந்த - அழகு பொருந்திய, வரையிடத்து மழையைப் போல் மாடத்து எழுந்தன ; மழை - வெண்மேகம்.

(உரை.) 1 சீவக. 111, அடிக்.

2033. அடுபாலமிர்தம் - காய்ச்சிய பாற்சோறு. சிறிய அயின்று - சிறிது உண்டு ; “உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு” (கொன்றைவேந்தன்.) காசில் - குற்றமில்லாத. கடி - வாசனை. நொய்ய கலம் - அணிதற்கு மெல்லியவான ஆபரணங்கள். கவற்கும் - வருத்துகின்ற. தூசு - ஆடை. மணி வீணை நரம்பு உளர்த்தார் - அழகிய வீணையின் நரம்பைத்தடவி வாசித்தார்கள். மடவார், அயின்று, தாங்கி, உளர்த்தார் என முடிக்க.

ஆசில் - குற்றமற்ற. கூதிராதலின் பாலடிசில் கூறினார். சிறிய அயின் நென்றது, மடவார் 1 அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்ய கலம். மதி கவற்கும் - அறிவை வருத்தும்.

(இ - ள்.) மடவார், அடிசிலே அயின்று மாலைமுதலியவற்றைத் தாங்கி யாழை வாசித்தாரென்க. (ஈக)

2034. பூஞ்சதங்கை மாலைபுகழ்க் குஞ்சிப்பொரு வில்லார்
வீங்குதிர டோளுந்தட மார்பும்விரை மெழுகித்
தீங்கரும்பு மென்றனைய விற்பவளச் செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர் தார்ந்துசெழுந் தார்குழையச் சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருபுறமாலையினையும் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவர் தோளி லும் மார்பிலும் விரையை மெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பை மென்றனைய அமிர்த்ததையுண்டு மாலை வாடும்படி முயங்கினாரென்க. (ச0)

2035. பொன்னறைபு ளின்னமளிப் பூவணையின் மேலான்
முன்னியதன் மன்றலது முந்துறமு டிப்பான்
மன்னுமொரு கீதமது ரம்படமு ரன்றற்
கின்னமிர்த மாகவினே யாருமது கேட்டார்.

(இ - ள்.) அணையிடத்தான், அக்காலத்திலே தானினைந்திருந்த காந்த ருவமாகிய அதனை முற்பட முடிக்க வேண்டி, நிலபெற்றதொரு கீதத்தை இனி மையுண்டாகப் பாடினாற்கு இனையாரும் அதனை இனிதாகக் கேட்டாரென்க.

1 நான்காமுருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (சக)

(உரை.) 1 பதுமினி, “ அற்புண்டியான் ” என்பர் காமநூலார்.

2034. (பீ - மீ.) ‘புகழ்க்குருசில்.’ மாலையையும் குஞ்சியையுமுடைய பொருவில்லார் - ஆடவர். பொருவில்லார், மகளிரது தோளிலும் மார்பிலும் விரையை மெழுகி; விரை - வாசனைச்சாந்து. மகளிரது பவளம்போலும் வாயிடத்துக் கரும்பு மென்றாற்போலும் அமிர்த்தத்தை ஆர்ந்து; ஆர்ந்து - உண்டு. தார் குழையச் சேர்ந்தார் - மாலை வாடும்படி முயங்கினார்கள்; சீவக. 2062; “ குழைகவென்றாரே ” (புறநா. 73 : 14.)

2035. அமளியிடத்து அணையின் மேலானாகிய சீவகன். முன்னிய - தான் கருதிய, மன்றலது - காந்தருவமணமாகிய அதனை. முந்துற முடிப் பான் - முற்பட முடிக்கவேண்டி. கீதத்தை மதுரம்பட முரன்றற்கு : சீவக னுக்கு. கீதம் - பாட்டு. முரலுதல் - பாடுதல். இனையாரும் இன்னமிர்த மாக அது கேட்டார்; அது - சீவகன் பாடிய பாட்டை.

(உரை.) 1 முரன்றற்கு என்பதிலுள்ள நான்கனுருபு.

(வேறு)

2036. மன்ம தன்ம ணிக்கு ரன்ம ருட்டு மென்று மால்கொள்வார்
இன்ன தன்றி யக்க ரின்னி யக்க வந்த தென்றுதம்
பின்னு முன்னு நோக்குவார் பேது சால வெய்துவார்
கன்னி தன்ம னத்தி னைத்த காளை நாமம் வாழ்த்துவார்.

(இ - ள்.) காமனது அழகிய ருாலேயென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்
கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால் நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று
நோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டுடையான் சீவகனெயென்று அவனை
வாழ்த்துவாராயினுரென்க. (சுஉ)

2037. கொம்பி நெத்தொ துங்கி யுங்கு முங்கன் மாலை தாங்கியும்
அம்பி நெத்த கண்ணி னா டிக்க லம்ம ரற்றவும்
நம்பி தந்த கீத மேந யந்து காண வோடினார்
வெம்பு வேட்கை வேனி லானின் வேற லானு மாயினான்.

(இ - ள்.) 1 அங்ஙனமானவர், இடைவருந்துமென்று கலங்கன் அரற்றா
நிற்கவும் ஒதுங்கியும் தாங்கியும் கீதத்தை விரும்பிச் செவிப்புலனாற் கேட்டற்கு
ஒடினார்; அப்பொழுது அவனும் கட்டிலனாகையாலும் பாட்டினாலும் காமனே
யாயினுனென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினாரும் பாடம். (சு௩)

2036. மணி - அழகு. மன்மதனுடைய ருாலென்றும், மருட்டும் என்
றும் மால்கொள்வார்; கொண்டவர் மகளிர். இயக்கரின் இயக்க வந்ததென்று -
இயக்கரால் நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று. சாலப் பேது எய்துவார்; சால -
மிக. பேது - மயக்கம். கன்னிதன் மனத்திழைத்த காளை - சுரமஞ்சரியினுடைய
மனத்தில் வஞ்சினத்தை உண்டாக்கின சீவகனுடைய; கன்னி தனது மனத்
திலே அமைத்துக் கொண்ட எனலுமாம். நாமம் - சீவகன் பெயரை.

2037. கொம்பின் - பூங்கொம்பினைப் போல. குழங்கல்மாலை - வாசனை
யையுடைய பூமாலை. கண்ணினார்: மகளிர். அடிக்கலம் - பாதத்திலணிந்த
ஆபரணங்கள். நம்பி: சீவகன். காண - கேட்க; “பேச்சைக்கண்டு” (நீரு
வால. 16: 28.) கண்ணினார், அரற்றவும், ஒதுங்கியும், தாங்கியும் ஒடினார்.
வெம்பும் - விரும்புகின்ற; சீவக. 2, அடிக். வேனிலானின் வேறலானும்
ஆயினான் - கண்ணுக்குத் தெரியாமையாலும், பாட்டினாலும், மன்மதனது
தன்மையில் வேறல்லாதவனாயினான். மன்மதன் இசையறிவிற் சிறந்தவன்;
சீவக. 607, 664.

(உரை.) 1 (பி - ி.) ‘அங்ஙனம் அவர்.’

2038. தாம மாலை வார்து ழற்ற டங்க ணர்க்கி டங்கழி
காம னன்ன காலை தன்க ருத்தொ டொத்த தாகலான்
மாம லர்த்தெ ரிய லான்ம ணிமி டற்றி டைக்கிடந்த
சாம கீத மற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடினான்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்கு நம்வயத்தனாகொனென்று தம்மிடத்தினின்று நீக்கப் படுவானாகிய காமனையொத்த காலை, தன்னினவோடு அவர்கருத்துமொத்த தாதலிற் கொன்றைமாலையுடைய இறைவனது 1 நீலமணிபோலும் மிடற் றிடத்தே கிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச் சாமி பின்னும் நன்றாகப் பாடினா னென்க.

தெரியலானைச் சீவகனெனின், பின்னர்ச் சாமியென்னும்பெயர் வேண் டாவாம். (௪௪)

2039. கள்ள மூப்பி னந்த ணன்க னிந்த கீத வீதியே
வள்ளி வென்ற நுண்ணி டைமழைம லர்த்த டங்கணர்
புள்ளு வம்ம திம கன்பு ணர்த்த வோசை மேற்புகன்
றுள்ளம் வைத்த மாம யிற்கு ழாத்தி னோடி யெய்தினார்.

2038. தாமமாலை - ஒளியையுடைய பூமாலை. தடங்கணர்க்கு : மக ளிர்க்கு. இடம் கழி காமன் அன்ன காலை - தம்மிடத்தினின்றும் அகற்றப்படு வானாகிய மன்மதனை ஒத்த சீவகன் ; “ இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாய வன் ”, “ இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி ” (மணி. 10 : 22, 18 : 119.) தன் கருத்தோடு மகளிர் கருத்தும் ஒத்ததாகலால். மாமலர்த்தெரியலான் மணிமிடற்றிடைக் கிடந்த சாமகீதம் - கொன்றைமலர் மாலைவையுடைய சிவ பெருமானது நீலமணிபோன்ற கழுத்திடத்தே அமைந்த சாமவேதமாகிய கீதத்தை ; “ பாடினார் சாமவேதம் ”, “ சாமவேத கந்தருவம் விரும்புமே ” (தே. திருநா. அதிகை, மடக். 2, சந்தி. 1) ; “ வேத விண்ணிசை விளங்கிழை பாட ” (பெருங். 1. 37 : 130 ; “ வீணையினிசைபட வேதம் பாடுவான் ” (கம்ப. சடாயுவுயிர். 21) ; ‘ யாழ்கெழு மணிமிடறு - சாமவேதம் பாடின மணிபோலும் நிறத்தையுடைய மிடறு ’ (அகநா. கடவுள். 15, உரை.) மற்றும் - பின்னும். சாமி - சீவகசாமி.

(உரை.) 1 “ நீல மணிமிடற் றெருவன் போல ” (புறநா. 91 : 6.)

2039. கள்ளமூப்பினந்தணன் - பொய்த்தன்மைகொண்ட முதுமை வேடத்தையுடைய அந்தணனாகிய சீவகனது. கனிந்த கீத வீதியே - முற் றுப்பெற்ற பாட்டின் வழியே. வள்ளி - கொடியை. கணர் : மகளிர். புள்ளுவ மகன்-பறவைகளின் ஓசை யியல்பை அறிந்த வேட்டுவனாகிய மகன். மதியால் புணர்த்த ; மதி - அறிவு. புணர்த்த - வஞ்சித்த. புகன்று - விரும்பி. மயிற்குழாத்தின் - மயிலின்கூட்டம் அவ்வோசைவழியே ஓடுவதுபோல. மயிற் குழாத்தினைப்போல், தடங்கணர், கீதவீதியே ஓடி எய்தினார் என முடிக்க.

(மேற்.) மு : தக்க. 610, உரை.

(இ - ள்.) வேடனாகிய மகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாக அழைக்கின்ற ஓசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிரள் ஒடுமாறுபோலே தடங்கண்ணாரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின் வழியே ஒடிச் சேர்த்தாரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளிஞ்சையைத் தன்னிடத்தே யுடைய மகன். (சுரு)

(வேறு)

2040. இனிச்சிறி தெழுந்து வீங்கி யிட்டிடை கோறு நாங்கள்
எனக்கொறு கொறுப்ப போலு மிளமுலைப் பரவை யல்குற்
கனிப்பொறை மலிந்த காமர் கற்பக மணிக்கொம் பொப்பாள்
பணிப்பிறைப் பூணி னுன்றன் பாண்வலைச் சென்று பட்டாள்.

1 கொறுகொறுத்தல், குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி.

(இ - ள்.) நாங்கள் மேல் இந்நிலையிற் சிறிதெழுந்து வீங்கி இடையைக் கொல்வேமென்று கோபிப்பனபோலும் முலையினையும் அல்குலையுமுடைய தொரு பழமாகிய பாரமிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பாள், பூணிணுது பாட்டாகிய வலையிலே சென்று அகப்பட்டாளென்க. (சுசு)

2041. அடிக்கல மரற்ற வல்குற் கலைகலந் தொலிப்ப வந்து
முடிப்பதென் பெரிது முத்தேன் முற்றிழை யரிவை யென்ன
வடிக்கண ணக்கு நாணித் தோழியை மறைந்து மின்னுக்
கொடிக்குழாத் திடையோர் கோலக் குளிர்மணிக் கொம்பி னின்றள்.

2040. இட்டிடை - சிறிய இடை. இடையைக்கோறும்; கோறும் - கொல்வேம். அடி, 1-2: “இலும ருங்கொழி யப்பிணைத் தின்னும் வீங் குதும் யாமெனக், கொறுகொறுத்தெழுந் தோங்கிய கொம்மை வெம்முலைக் கோதைதன்” (கூடம். கண். மணம். 193.) பொறை மலிந்த - பாரம் மிக்க. காமர் - அழகு மருவிய. முலையையும், அல்குலையுமுடைய கனியாகிய கற்பகக் கொம்பொப்பாள்; சுரமஞ்சரி. பிறைப்பூண் - பிறைபோன்ற வடிவமுடைய முத்தமலை. பூணிணுன்: சீவகன். பாண்வலை - பாட்டாகிய வலையிலே. பட்டாள் - அகப்பட்டாள்.

(உரை.) 1 “கொறுகொறுத்தா ரென்றொருவர் கூறுங்கா லுள்ளம், துடி துடித்துத் துள்ளி விடும்” (நன். 395, மயிலை. மேற்.)

2041. அடிக்கலம் - பாதத்திலணிந்த ஆபரணம். அல்குலின்மீது அணிந்த கலை; கலை - மேகலை. அரிவை, வந்து முடிப்பது என்; யான்பெரிதும் முத்தேன் என்ன; அரிவை: சுரமஞ்சரி; விளி. முடிப்பது என் - முடிக்கும் காரியம் யாது. என்ன - என்று சீவகன் கூற. வடிக்கணுள்: சுரமஞ்சரி; வடி - மாவடுவின்வகிர். கொம்பின் - கொம்பினைப் போல.

முடிப்பது, இடக்கர்.

(இ - ள்.) அரிவை, அரற்ற ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது என்? யான் பெரிது மூத்தேனேயென்ன, அவள் நாணி நக்குத் தோழியை முன்னிடத்தே கொண்டு மின்னுக்குழாத்திடையிற் கொம்புபோலே நின்றாளென்க. (௪௭)

2042. இளையவற் காணின் மன்றோ வென்செய்வீர் நீவி ரென்ன
வினாமதுக் கண்ணி மைந்தர் விளிகெனத் தோழி கூற
முனையெயிற் நிவளை யாரு மொழிந்தன ரில்லை யென்றோ
உளைவது பிறிது முண்டோ வொண்டொடி மாதர்க் கென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் என்னையொழிய இளையவனைக் கண்டாயின், மிகவும் என் செய்வீரென்றாக, நீ கூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக் கெடுகவென்று தோழி கூற, இங்ஙனங்கூறியது இவளைப் பேசினரில்லையென்றோ? இவட்கு வருந்துங்காரியமாக அவர் செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க. (1)

2043. வாய்ந்தவிம் மாதர் சுண்ணஞ் சீவகன் பழித்த பின்றைக்
காய்ந்தன ளென்று கூறக் காளாமற் நிவட்குத் தீயான்
மாய்ந்தனன் போலு மென்ன மாதரா ரொருங்கு வாழ்த்தி
ஆய்ந்தன மைய னாய்ந்தா னறிந்தன மதனை யென்றார்.

வாய்ந்த, 1 விகாரம். 2 மாய்தல் - மறைதல், சாதல்.

(இ - ள்.) இம்மாதர்வாய்த்த சுண்ணத்தைச் சீவகன் பழித்த பின்பு ஆடவரைக் காய்ந்தனளென்று கூற, அதுகேட்டு இவட்குத் தீயானாகிய காளா மாய்ந்தான்போலுமே யென்றாக, மகளிரெல்லாம் 3 தூறும்புகுவானென்று

2042. இளையவற்காணின் - என்னையென்றி ஓரிளையவனை நீங்கள் பார்த்தீரானால். மது விளையும் கண்ணியையுடைய மைந்தர். மைந்தர் விளிகென - நீர் கூறிய இளையவரது பெயரும் கெடுவதாக என்று. முனையெயிற் நிவளை : சுரமஞ்சரியை; முளைஎயிறு - நாணல் முளைபோலும் பற்கள்; “கிளையரி னாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற, முளையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர் வாய்” (அகநா. 212: 4-5.) ஒண்டொடியாகிய மாதர்க்கு உளைவது பிறிதும் உண்டோ; மாதர்க்கு. சுரமஞ்சரிக்கு. உளைவது - வருந்தும்படி அவ் விளையவர் செய்தது. பிறிதும் - வேறு எதுவும்.

2043. இம்மாதரது வாய்ந்த சுண்ணத்தைச் சீவகன் பழித்த பின்றை; மாதர் : சுரமஞ்சரி. வாய்ந்த - எல்லாநன்மையுமுடைய. காய்ந்தனள் - எல்லா ஆடவரையும் கோபித்தனள். கூற - தோழி கூற. இவட்குத் தீயானாகிய காளா மாய்ந்தனன் போலும் என்ன; காளா : சீவகன். என்ன - என்று சீவகன் கூற. மாதரார் : தோழியர். வாழ்த்தி - சீவகனை வாழ்த்தி. ஐயன் உய்ந்தான்; அதனை ஆய்ந்தனம், அறிந்தனம் என்றார்; ஐயன் : சீவகன்.

(உரை.) 1 மெலித்தல் விகாரம். 2 இது சிலேடை. 3 தூறும்புகுதல்; “வேதநூற் பிராய நூறு மணிதர்தாம் புகுவ ரேனும்” (திருமாலை, 3.)

வாழ்த்தி ஐயன் உய்ந்தான்; அதனை ஆராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்
செய்தே மென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சக)

2044. காலுற்ற காம வல்லிக் கொடியெனக் கலங்கி நங்கை
மாலுற்று மயங்க யாங்கண் மடக்கிளி தூது விட்டேம்
சேலுற்ற நெடுங்கட் செவ்வாய்த் தத்தைதன் செல்வங் கண்டே
பாலுற்ற பவளச் செவ்வாய்த் தத்தையாற் பரிவு தீர்ந்தேம்.

(இ - ள்.) நங்கை அவற்குற்றது கேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறி மயங்குதலின்,
யாங்கள் தத்தையைக் கண்டறிந்துவாவென்று கிளியைத் தூதுவிட்டேம்; அங்
ஙனம்போய்ச் சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன் பொலிவைக்கண்டு
வந்து கூறிய அத்தத்தையொல்லாலே வருத்தந்தீர்ந்தேமென்றாரென்க.

1 சொல்லென்பதை வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட.

(இ0)

2045. அன்பொட்டி யெமக்கோர் கீதம் பாடுமி னடித்தி யாரும்
முன்பட்ட தொழிந்து நுங்கண் முகவியர் முனிவு தீர்த்தார்
பொன்றொட்டேம் யாமு நம்மைப் போகொட்டோம் பாடல் கேளா
தென்பட்டு விடினு மென்றா ரிலங்குபூங் கொம்பொ டொப்பார்.

2044. கால் உற்ற - காற்றால் அலைக்கப்படுதலுற்ற. நங்கை : சுரமஞ்சரி.
நங்கை, கலங்கி, மாலுற்று மயங்க; மயங்க - மயங்குதலால்; (பி - மீ.) 'மாலுற்ற
மயங்கி.' கிளியைத் தத்தையிடம் தூதுவிட்டேம். சேலுற்ற - சேல்மீனை
ஒத்த; உற்ற: உவமவுருபு; சீவக. 10, ந. தத்தைதன் செல்வம் கண்டு -
காந்தருவதத்தையின் பொலிவைப் பார்த்து. பால் உற்ற - பாலை உண்ட. செவ்
வாயையுடைய தத்தை: கிளி. தத்தைதன் செல்வத்தைக் கண்டு கூறிய
தத்தையொல்லால் பரிவு தீர்ந்தேம்.

(உரை.) 1 தத்தை என்பதன் பின் வருவிக்க.

2045. அன்பொட்டி - எம்மிடத்து அன்பு செய்தலைப் பொருந்தி.
அடித்தியார் - தலைவியார்; என்றது சுரமஞ்சரியை; அடித்தி - அடியவள்;
பெருங். 1. 47: 29, 226; இப்பெயர் அடிச்சியெனவும் வழங்கும்;
சீவக. 481, அடிக். முன்பட்டது - ஆடவரைக்கானேன் என்று விரதங்
கொண்டது; சீவக. 902. நுங்கண் முகவியர் - நம்மிடத்து முகம்புகுதலை
புடையராய். முனிவு - வெறுப்பு. என்பட்டுவிடினும் பாடல் கேளாது நம்
மைப் போகொட்டோம், பொன்றொட்டேம் என்றார்; பொன்றொட்டேம் -
திருமகள் போலுமிவளை ஆணையிட்டேம். ஒப்பார்: மகளிர்; எழுவாய்.

மூத்த அந்தணனாதலின், அடித்தியாரென்றார்.

(இ - ள்.) கொம்பொடொப்பார், அடித்தியாரும் ஆடவரைக்கானே
னென்று நெஞ்சிற்கொண்டதனைத் தவிர்த்து நும்மிடத்து முகவியராய் முனிவு
தீர்ந்தாராதலின், நீரும் எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப் பொருந்தி எமக்கு ஒரு
கீதத்தைப் பாடுமின்; நீர் என்பட்டுவிடினும் பாடல்களாமல் நும்மைப் போக
வொட்டோம்; அதற்கு யாமும் இவளை யாணையிட்டேமென்றாரென்க. (ருக)

2046. பாடுதும் பாவை பொற்பே பற்றிமற் றெமக்கு நல்கின்
ஆடமைத் தோளி னீரஃ தொட்டுமேற் கேண்மி நென்ன
நாடியார் பேயைக் காண்பார் நங்கைகா ளிதுவு மாமே
ஆடுவ தொன்று மன்றிவ் வாண்மக னுரைப்ப தென்றார்.

(இ - ள்.) தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவு தொடங்கி ஒழிந்
தவற்றையும் எமக்கு நல்குவாளாயின், பாடக்கடவேம்; அதனை ஒட்டுவாளா
யின், கேண்மினென்றாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னுயிருப்பதொரு
பேயைப் பிடித்து எமக்குத்தரிற் பாடுவேமென்றாகக் கருதி, பொன்னல்லாத
பேய்தன்னை நாடிக்காண்பார் யார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பே
யென்று கூறுகின்றது இவ்வுலகில் நிகழ்வதொன்றன்றதலால் இதுவும் நாமொ
ட்டுதற்காமேயென்றாரென்க.

உலகிலில்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனற் காட்டமுடியாதா
தலின். “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்” (தொல். எச்ச. 64) என்
னுஞ்சூத்திரத்து, ‘வரையார்’ என்றதனால், ‘பொற்பே’ என்னும் ஏகாரச் வீற்றுப்
பெயர் வேறுமொரு பொருடந்திறிற்றலிற் பேயென்று யகரவீறுமாய் நின்றது.
இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்; “அருங்கழி காத மகலுமென்
றுமென் றலந்துகண்ணீர், வருங்கழி காதல் வனசங்கள்” (சிற். 190) என்ற
விடத்து, ‘அலர்ந்து’ என்பது, 1 அலந்து என்று விகாரப்பட்டு நின்றாற்போல. (1)

2046. பாடுதும் - பாடுவேம். பாவை : சுரமஞ்சரி. பொற்பேபற்றி -
தோற்றப் பொலிவு முதலியன தொடங்கி, பொன்னுலாகிய பேயைப்பிடித்து.
ஒட்டுமேல் - ஒப்புக்கொண்டால். தோளினீர், பாவை நல்கின், பாடுதும்;
ஒட்டுமேல் கேண்மின் என்ன; என்ன - என்று சீவகன் கூற. இவ்வாண்
மகன் உரைப்பது ஆடுவது ஒன்றுமன்று ஆதலால், இதுவும் ஆமே என்றார்;
ஆடுவதொன்றுமன்று - இவ்வுலகில் நிகழ்வதொன்றன்று இதுவும் ஆமே -
இதற்கு உடம்படலாம்.

(மேற்.) அடி, க : தொல். எச்ச. 64, ந.

(உரை.) 1 ‘அலந்து கண்ணீர் வருமென்பது இருபொருட்டாதலின்,
மலர்ந்து கள்ளாகிய நீர் வருமென்றுரைக்க. இப்பொருட்கு அலர்ந்தென்பது
இடைக்குறைந்து நின்றதாகக் கொள்க’ (சிற். 190, பேர்.)

2047. பட்டுலாய்க் கிடந்த செம்பொன் பவளமோ டிமைக்கு மல்குல்
ஒட்டினு ளதனை யோரா துலம்பொரு தோளி னானும்
பட்டவா னுதனி னுய்க்குப் பாடுவல் காமன் தந்த
தொட்டிமை யுடைய வீணைச் செவிச்சுவை யமிர்த மென்றான்.

(இ - ள்.) பட்டுச் சூழ்ந்து கிடந்த அல்குலையுடையான், அவன் கருதிய பொருளையோராதே இல்லாததற்கு ஒட்டலாமென்று கருதி ஒட்டினான்; ஒட்டினபின் தோளிானும் காமன் பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவீணையாலாகிய, செவிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை வாணுதலையுடைய நினக்குப் பாடுவேனென்றென்க.

இனி, பொன்னுலே பேயைப் பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஒட்டினு ளென்பாருமுளர். காமனைக் கூறினான், இவள் வரம்வேண்டப் போதலைக் கருதி. (ருந்)

2048. வயிரவில் உமிழும் பைம்பூண் வனமுலை மகளிர் தம்முள்
உயிர்பெற வெழுதப் பட்ட வோவியப் பாவை யொப்பாள்
செயிரில்வாண் முகத்தை நோக்கித் தேன்பொதிந் தமுத முற
பயிரிலா நரம்பிற் கீதம் பாடிய தொடங்கி னானே. [ப்

(இ - ள்.) நின்ற மகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப் பார்த்துக் கீதத்தைப் பாடுதற்குத் தொடங்கினென்க.

நரம்பிற்பயிரில்லாத கீதம் - நரம்போடு கூடி மறைகின்ற அருவருப்பில்லாத கீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றார். அமுதம் - இனிமை. நரம்போடே பாடினென்பாருமுளர். (ருச)

2047. உலாய் - சூழ்ந்து. பவளமோடு இமைக்கும் அல்குல் - பவளத்தாலாகிய மேகலையால் ஒளிவிடுகின்ற அல்குலையுடைய சுரமஞ்சரி; “பவழப்படவர வல்குலார்” (சீவக. 1656.) அதனை ஓராது ஒட்டினான்; அதனை - சீவகன் கருதிய பொருளை. ஒட்டினான் - உடம்பட்டான். தோளினை : சீவகன். காமன் தந்த தொட்டிமையுடைய வீணையால், செவிக்குச் சுவைதரும் அமிர்தத்தை நுதலினுய்க்குப் பாடுவல் என்றான்; தந்த - பாடின. தொட்டிமை - ஒற்றுமை; சீவக. 1255, அடிக்.

2048. வயிரவில் உமிழும் - வயிரத்தின் ஒளியைச் சிந்துகின்ற. பாவை ஒப்பாள் : சுரமஞ்சரி. நரம்பிற் பயிரிலாத கீதம்; பயிர் - அருவருப்பு; சீவக. 1989, ந. பாடிய - பாடுதற்கு, பாவையை ஒப்பாளது முகத்தை நோக்கிப் பாடத் தொடங்கினான்.

(வேறு)

2049. தொடித்தோள் வளைநெகிழத் தொய்யின் முலைமேல்
வடிக்கேழ் மலர்நெடுங்கண் வார்புயலுங் காலும்
வார்புயலுங் காலும் வளைநெகிழ நந்திறத்த
தார்வமுறு நெஞ்ச மழுங்குவிக்கு மாலை.

(இ - ள்.) வட்டமான வளை நெகிழாநிற்க, வடுவகிர்போலும் நிறத்தை
புடைய கண்ணும் முலைமேலே நீரைக் காலும்; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ்
தற்குங்காரணமாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்ற நெஞ்சினை மாலை வந்து
வருந்துவிக்குமென்க. (ருடு)

2050. ஐதேந் தகல்கு லாவித் தழலுயிராக்
கைசோர்ந் தணலூன்றிக் கண்ணீர் கவுளலைப்பக்
கண்ணீர் கவுளலைப்பக் கையற் றியாமினையப்
புண்ணீரும் வேலிற் புகுந்ததான் மாலை.

(இ - ள்.) மெல்லிய காஞ்சியையேந்திய அல்குலையுடையாய், கொட்டாவி
கொண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையை அணலிலேயூன்றுதலாலே, கண்ணீர்
கவுளையலைப்ப வீழும்; அங்ஙனம் அலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே
இனையும்படி மாலை வந்ததென்க.

1 'வீழும்' எனவருவிக்க.

(ருசு)

2051. அவிழ்ந்தேந்து பூங்கோதை யாகத் தலர்ந்த
முகிழ்ந்தேந் திளமுலைமேற் பொன்பசலை பூப்பப்
பொன்பசலை பூப்பப் பொருகயற்கண் முத்தரும்ப
அன்புருகு நெஞ்ச மழுங்குவிக்கு மாலை.

2049. தொடி - வட்டம். தொய்யில் எழுதப்பட்ட முலைமேல். கேழ் -
நிறம். புயல் - நீர். கண், புயலை முலைமேல் காலும்; காலும் - சொரியும்.
காலுதற்கும், நெகிழ்த்தற்கும் காரணமான நெஞ்சு; நந்திறத்ததாகிய ஆர்வ
முற்ற நெஞ்சு. நெஞ்சத்தை மாலை அழுங்குவிக்கும்; மாலை - மாலுக்காலம்.

2050. ஐது ஏந்து - மெல்லிய மேகலையை ஏந்திய. அல்குல்: தோழி;
விளி. ஆவித்து - கொட்டாவி கொண்டு; சீவக. 346, 1572. அழல்
உயிரா - நெருப்புப் போல உயிர்த்து. கை அணலூன்றி - கையைக் கன்னத்
திலே ஊன்றுதலால்; "கையணல், வைத்த வெயிற்றியர்" (பு-வே. 12.) கண்
ணீர் கவுளலைத்தல்: "உயிரொழுக்கக் கண்ணீர் கவுளலைப்ப" (நெடநும், பிரி
வுறு. 13); கவுள் - கன்னம். கையற்று - செயலற்று. இனைய - வருந்தும்
படி. புண்ணை ஈரும் வேலைப்போல் மாலை புகுந்தது; குறள், 1221.

(உரை.) 1 கவுளலைப்ப வென்பதன்பின் வருவிக்க.

2051. கோதை: தோழி; விளி. ஆகத்தலர்ந்த முலை; ஆகம் - மார்பு.
முகிழ்ந்தேந்து இளமுலை; சீவக. 1004, அடிக். முகிழ்ந்து-அரும்பி. பொன்

(இ - ள்.) கோதாய் ! எனது ஆகத்தில் வீங்கின முலைமேலே பொன்போலும் பசலை பொலிவு பெறும்படிதோன்றும்; அங்ஙனம் பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சை மாலை வந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

1 ‘தோன்றும்’ எனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குக் கூறிற்றாகக் கூறினாள். இதனைத் தலைவன் ஆற்றாளுய்க் கூறிற் றென்பாருமுளர். (இள)

(வேறு)

2052. பாடினான் நேவ கீதம் பண்ணினுக் கரசன் பாடச்
சூடக மகளிர் சோர்ந்து செருக்கிய மஞ்ஞை யொத்தார்
ஆடகச் செம்பொற் பாவை யந்தணற் புகழ்ந்து செம்பொன்
மாடம்புக் கங்கற் பேணி வரங்கொள்வ னுளை யென்றாள்.

(இ - ள்.) பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப் பாடினான்; அங்ஙனம் பாடினானாக, மகளிர் சோர்ந்து மயங்கிய மயிலையொத்தார்; அப்பொழுது, சுரமஞ்சரி அந்தணைப்புகழ்ந்து நாளைக் கோயிலிலே புக்கு நமக்குத் தெய்வமாகிய காமனை வழிபட்டு இப்பாட்டையுடைய சீவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூறினாளென்க. (இஅ)

2053. மடலணி பெண்ணை யீன்ற மணிமருள் குரும்பை மான
உடலணி யாவி நைய வருத்தெழு முலையி னாளும்
அடலணி தோழி மாரு மார்வத்திற் கழும விப்பாற்
கடலணி திலகம் போலக் கதிர் திரை முளைத்த தன்றே

போலும் பசலை பூப்ப; பூப்ப - பொலிவுபெற. முத்தரும்ப - முத்துப் போலும் நீர்த்துளியைத் தோற்றுவிக்க. நெஞ்சத்தை மாலை அழுங்குவிக்கும்.

(உரை.) 1 பூப்பவென்பதன்பின் வருவிக்க.

2052. பண்ணினுக்கு அரசன் தேவகீதம் பாடினான். சூடகமகளிர் - சூடகமென்னும் முன்கைவளையை யணிந்த மகளிர். செருக்கிய - மயங்கிய; சீவக. 1283; “சொல்வகை செருக்கி” (பெருங். 1. 35 : 192.) பாவை : சுரமஞ்சரி. அந்தணன் : சீவகன். நாளை மாடம் புக்கு; மாடம் : காமன்கோட்டம். அநங்கனைப் பேணி. வரம் கொள்வல் - சீவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வேன்.

(மேற்.) அடி, க : நன். பொது. 5, மயிலை; பிரயோக. சமாச. 2; இ-வி. பொது. 35.

2053. மடலைத் தன்னிடத்தே அணிந்த பெண்ணை - பனை. மணிமருள் - நிறத்தால் நீலமணியைப் போன்ற. ஆவி - ஆடவரது உயிர். பெண்ணை

வடிவால், பனையீன்ற குரும்பையை மானத் தோன்றின முலை; நிறத் தால், மணிமருள் முலை.

(இ - ள்.) சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய் அவளைச்சூழ்ந்த தோழிமாரும் வரம்பேண்டவெண்ணும் வேட்கையிற்றிரள், இப்பாற் கடலிடத் தே கதிரொழுந்ததென்க. (இக)

2054. பொன்னியன் மணியுந் தாருங் கண்ணியும் புனைந்து செம்பொன் மின்னியற் பட்டஞ் சேர்த்தி யானெய்பால் வெறுப்ப லுட்டி மன்னியற் பாண்டில் பண்ணி மடந்தைகோல் கொள்ள வையம் இன்னியற் பாவை யேற்பத் தோழியோ டேறி னுளே.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை மணிமுதலியவற்றாற் புனைந்து சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக் கொள்ள, பாவை தோழியுடனே ஆடவரைக் காணுமற் போம்போக்கிற்கு இயைய வண்டியையேறினாளென்க. (சு0)

2055. ஆடவ ரிரிய வேகி யஞ்சொல்லார் சூழக் காமன் மாடத்து ளிழிந்து மற்றவ் வள்ளலை மறைய வைத்துச் சூடமை மாலை சார்தம் விளக்கொடு தூப மேந்திச் சேடியர் தொழுது நிற்பத் திருமகள் பரவு மன்றே.

(இ - ள்.) அரசனாணையால் ஆடவர் போக மகளிர் சூழ வேகி இழிந்து கூட வந்தவனைத் தான் பரவுகின்றது கேளாதபடி கடியறையிலே மறைய வைத்துச்

யீன்ற குரும்பை மான எழுமுலை; மணிமருள் முலை. உருத்து - தோன்றி; “உருத்தெழு வனமுலை” (குறுந். 276: 3.) முலையினான்: சுரமஞ்சரி; (பி - ம்.) ‘உருத்தவெம் முலையினானும்.’ ஆர்வத்தில் கழும் - காமனிடம் வரங்கேட்க எண்ணிய ஆசையால் திரள். கதிர் திரையிடத்து முனைத்தது.

2054. தார், கண்ணி என்பன மாலைவகைகள். சேர்த்தி - அணிவித்து. நெய்யையும் பாலைபும் வெறுப்ப ஊட்டி; வெறுப்ப - மிக. ஊட்டி - உண்பித்து. பாண்டில் - எருது; நாரை யெருது என்பர்; சிறுபாண். 260, ந. பண்ணி - ஊர்தற்கேற்பப் பூட்டி. பாண்டிலைப் புனைந்து, சேர்த்தி, ஊட்டிப் பண்ணி. மடந்தைகோல் கொள்ள - ஒரு மகள் எருத்தைச் செலுத்தும் கோலைக் கையிற் கொள்ள; “கோல்கொள் கன்னியர் மேல்கொண் டேறி”, “பாகனை யொழித்துக் கூன்மகள் கோல்கொள்” (பெருங். 1. 38: 156, 3. 5: 97.) பாவை, தோழியோடு ஏற்ப வையத்தை ஏறினாள்; வையம் - வண்டி.

2055. இரிய - போக. அஞ்சொல்லார்: மகளிர். காமன்மாடம் - காமன்கோட்டம்; பெருங். 3. 6: 99. இழிந்து - இறங்கி. வள்ளலை - சீவகனை. சூடுதற்கு அமைந்த மாலை. திருமகள்: சுரமஞ்சரி. பரவுதல் - போற்றுதல்.

சேடியர் சூடுதலமைந்த மாலைமுதலியவற்றையேந்தித் தன்னைத் தொழுது நிற்பத் திருமகள் பரவாநிற்குமென்க. (சூக)

2056. பொன்னிலஞ் சென்னி புல்ல விடமுழந் தானே யூன்றி
மின்னவிர் மாலை மென்பூங் குழல்வலத் தோளின் வீழக்
கன்னியங் கமுகின் கண்போற் கலனணி யெருத்தங் கோட்டித்
தன்னிரு கையுங் கூப்பித் தையலீ துரைக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) தையல், இடமுழந்தானேயூன்றி மாலைபுங்குழலும் வலத்தோளிலே வீழும்படி கமுகின் கண்போலுங்கழுத்தை வலத்தே சாய்த்து நிலத்தைச் சென்னி புல்லும்படி வணங்கி எழுந்திருந்து இரண்டுகையினையும் குவித்து நின்று இதனைக் கூறுமென்க. (சூஉ)

2057. தாமரைச் செங்கட் செவ்வாய்த் தமனியக் குழையி னாயோர்
காமமிங் குடையேன் காளை சீவக னகலஞ் சேர்த்தின்
மாமணி மகர மம்பு வண்சிலைக் கரும்பு மான்தேர்
பூமலி மார்ப் வீவ லூரொடும் பொலிய வென்றாள்.

(இ - ள்.) கண்ணையும் வாயையுமுடைய குழையினும், இவ்விடத்தே ஒருவரம் வேண்டுதலையுடையேன்; அது யாதெனின், பூமலிமாற்பனே, எனக்குச் சீவகனைத் தருதல்; அங்ஙனந்தரின் நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்பும், சிலையாகிய கரும்பும், தேரும் ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்றா னென்க.

காமமிக்கும் பாடம்.

(சூ௩)

2056. நிலத்தைச் சென்னி புல்ல; புல்ல - பொருந்தும்படி. மாலைபுங் குழலும் வலத்தோளில் வீழ. கன்னியங்கமுகு - ஈனாத இளங்கமுகு; சீவக. 169. கமுகினது கண்போலும் எருத்தம்; கலனையணிந்த எருத்தம்; எருத்தம் - கழுத்து; கலன் - ஆபரணம். கோட்டி - வலப்பக்கத்தே சாய்த்து. கூப்பி - குவித்து. தையல்; சுரமஞ்சரி; எழுவாய். ஈது - இதனை.

2057. அடி, 1: “தாமரைச் செங்கட் தமனிய வினைக்குழைக், காமன் கோட்டத்து” (பெருங். 3. 4: 58-9.) குழையினும் என்றது மன்மதனை; விளி. இங்கு ஓர் காமம் உடையேன் - இவ்விடத்தே ஒருவரம் வேண்டுதலை யுடையேன். காளையாகிய சீவகனகலத்தே என்னைச் சேர்த்தின்; சேர்த்தின் - சேர்வித்தால். பூமலிமாற்ப என்றது மன்மதனை; விளி. மகரமும், அம்பும், கரும்பும், தேரும், ஊரொடு ஈவல் என்றாள்; ஈவல் - தருவேன். மன்மதனை வணங்குதல்: “காமவேள் கோட்டந் தொழுதார்” (சிலப். 9: 60); நாச்சியார் திருமொழி. 1: 1-9.

2058. மட்டவிழ் கோதை பெற்றாய் மனமகிழ் காத லாளை
இட்டிடை நோவ நில்லா தெழுகென வேந்த றேழன்
பட்டிமை யுரைத்த தோரார் பரவிய தெய்வந் தான்வாய்
விட்டுரைத் திட்ட தென்றே வேற்கணுள் பரவி மீண்டாள்.

(இ - ள்.) கோதாய்! நின்காதலாளைப்பெற்றாய்; இனி இடைநோவ நில்
வாதே போவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பர
விய தெய்வம் தன்வாய்விட்டுக் கூறிற்றென்றே பின்னும் பரவி வேற்கண்ணுள்
மீண்டாளென்க. (சுசு)

2059. அடியிறை கொண்ட செம்பொ ணுடகச் சிலம்பி னுளக்
கடியறை மருங்கி னின்ற மைந்தனைக் கண்டு நாணி
வடியுறு கடைக்க ணைக்க நெஞ்சுதுட் கென்ன வார்ப்பு
கொடியுற வொசிந்து நின்றாள் குழைமுகத் திருவோ டொப்பாள்.

அடியிறை கொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொ
ணுற் செய்த சிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

(இ - ள்.) சிலம்பினுளாகிய திருவோடொப்பாள், அறையிடத்தே பழைய
வடிவைக்கொண்டு நின்ற சீவகனை நெஞ்சு துணுக்கெனக் கண்டு வடுவகிர்போ
லும் கடைக்கண் நோக்காநிற்க நாணிக் கொடிபோல வளைந்துநின்றாளென்க. ( )

2060. இலங்குபொன் னேலை மின்ன வின்முகஞ் சிறிது கோட்டி.
அலங்கலுங் குழலுந் தாழ வருமணிக் குழையோர் காதிற்
கலந்தொளி கான்று நின்று கதிர்விடு திருவில் வீச
நலங்கனிந் துருகி நின்ற னுமவேற் காமர் கண்ணுள்.

2058. கோதை : சுரமஞ்சரி ; விளி. காதலாளைப் பெற்றாய், இடை
நோவ நில்லாது எழுக என ; என - என்று காமன் கோயிலில் மறைந்திருந்த
புத்திசேனன் கூற. ஏந்தல் தோழன் - சீவகன் தோழனை புத்திசேனன்.
பட்டிமை உரைத்தது - வஞ்சனையாகக் கூறியதை. ஓரார் - அறியாதவளாய்.
பரவிய - தன்னுற் போற்றப்பட்ட. வேற்கணுள் : சுரமஞ்சரி.

2059. அடியில் இறைகொண்ட ; இறை - தங்குதல். சிலம்பினுள் :
சுரமஞ்சரி. கடியறை : பெருங். 3. 13 : 15, 44. மைந்தனை : சீவகனை. வடி
யுறுகடைக்கண் - வடுவகிர்போலும் கடைக்கண். மைந்தனை நெஞ்சு துட்டுகெ
னக் கண்டு நோக்க. கொடியுற ஒசிந்து - கொடியைப்போல வளைந்து. ஒப்
பாள் : சுரமஞ்சரி. சிலம்பினுளாகிய திருவோடொப்பாள் என்க.

2060. இனிய முகத்தைச் சிறிது கோட்டி ; கோட்டி - சாய்த்து.
அலங்கல் - மாலை. குழை திருவில் வீச. திருவில் - இந்திரவில் ; பலநிறத்
திற்கு உவமை. நலம் கனிந்து - அன்புமுற்றி. கண்ணுள் : சுரமஞ்சரி. கண்
னுள் உருகி நின்றாள் எனமுடிக்க.

(இ - ள்.) வேல்போலுங்கண்ணன், அலங்கலும் குழலுந்தாழ், குழைதிரு வில்வீச ஒலை மின்ன முகத்தைச் சிறிதுசாய்த்து, அன்புமுற்றி, நெஞ்சருகி நின்றானென்க.

கதிர்கலந்து நின்று ஒளியைக் கான்றுவிடு மணிக்குழை; அதற்கியல்பு. ( )

2061. எரிமணிக் கலாபத் திட்ட விர்திர நீல மென்னும்
ஒருமணி யுந்தி நேரே யொருகதி ருமிழ்வ தேபோல்
அருமணிப் பூணி னுட னவ்வயி றணிந்த கோலத்
திருமயி ரொழுக்கம் வந்தென் றிண்ணிறை கவர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நின்ற நிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தினை இந்திரநீலமென்னும் ஒப்பில்லாத மணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திநேரே ஒரு கதிரை உமிழுந்தன்மைபோலப் பூணி னுளது வயிற்றை அழகுசெய்த அழகு டைய மயிரொழுக்கம் வந்து என்னிறையைக் கவர்ந்ததல்லவோ, இனி ஒழிந் தன் என்செய்யுமென்று தன்னிலே கூறினானென்க. (சுஎ)

2062. தேறினேன் தெய்வ மென்றே தீண்டிலே னாயி னுய்யேன்
சேறடி பரவ வந்தே னருளெனத் தொழுது சேர்ந்து
நாறிருங் குழலி னுளை நாகணை விடையிற் புல்லிக்
கோடுறெடுத் தநங்க் னெய்யக் குழைந்துதார் திவண்ட தன்றே.

(இ - ள்.) நின்னடியைப் பரவவந்தேன்; வந்த யான் நினைத் தெய்வ மென்றே கருதிப் பின்பு மானிடமென்றே தேறினேன்; இனித் தீண்டேனாயின் உய்யேன்; அருளாயென்று சேர்ந்து அநங்கனெய்தலாற் கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி நாகை அணைகின்ற விடைபோலே புல்ல, தார் குழைந்து வாடிற்றென்க.

புல்லி - புல்ல.

(சுஅ)

2061. எரிமணிக் கலாபம் - ஒளி விளங்குகின்ற மணிகளையுடைய மேகலை. உந்தி - கொப்பூழ். பூணி னுள் : சுரமஞ்சரி. வயிறு அணிந்த கோலத் திருமயிரொழுக்கம் - வயிற்றை அழகுசெய்த அழகுடைய மயி ரொழுங்கு. என் திண் நிறை - எனது வலிய ஒருமைப்பட்ட மனத்தை; “என்றிண்ணிறை” (கம்ப. மிதிலைக். 147.) மு : நைடத. அன். தூது. 91.

2062. தெய்வமென்றே தேறினேன் - நினைத் தெய்வம் என்றே எண்ணிய யான். பின்பு மானிடப் பெண்ணென்று தெளிந்தேன். குழலி னுளை : சுரமஞ்சரியை. நாகு அணை விடையின் - பசுவை அணைந்த ஏறு போல; சீவக. 751, அடிக். புல்லி = புல்ல - தழுவ. கோல் - மலரம்பு. அநங்கன் எய்தலால், விடைபோற் புல்ல, தார்குழைந்து திவண்டது; தார் குழையச் சேர்தல்: சீவக. 2034, அடிக். திவண்டது - வாடியது.

2063. கலைபுறஞ் சூழ்ந்த வல்குற் கார்மயிற் சாய லானும்
மலைபுறங் கண்ட மார்பின் வாங்குவிற் தடக்கை யானும்
இலைபுறங் கண்ட கண்ணி யின்றமி ழியற்கை யின்பம்
நிலைபெற நெறியிற் றுய்த்தார் நிகர்தமக் கிலாத நீரார்.

(இ - ள்.) மயிற்சாயலானும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகிய கண்ணியையுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானுமாகிய தமக்கு ஒப்பிலாத நீரார் இனிய தமிழ் கூறிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம் நிலைபெறும்படி முறைமையின் றுகர்ந்தாரென்க.

இது, 1 சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல் வழக்கான கார்த்தருவமாம். (சுக)

2064. குங்குமங் குயின்ற கொம்மைக் குவிமுலை குளிர்ப்பத் தைவந்
தங்கலுழ் மேனி யல்குற் காசுடன் றிருத்தி யம்பொற்
பொங்குபூஞ் சிலம்பிற் போர்த்த பூந்துக ளவித்து மாதர்
கொங்கலர் கோதை சூட்டிக் குழனலந் திருத்தி னானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் றுகர்ந்து, வேட்கைதீர றுகராமையிற் பிறந்த வெப்பம் நீங்கும்படி மாதருடைய முலையையும் அழகொழுகுகிற மேனியையும் குளிரத்தலி, புணர்ச்சியாற்குலைதலின் அல்குலில் மணிகளையுஞ் சேரத்திருத்தி, சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாழையுந்துடைத்து, கோதையை முன்புபோலே சூட்டிக் குழனலத்தையுந் திருத்தினானென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக் கிடத்தலின், பூந்துகள் கூறினார். (எ௦)

2063. கலை - மேகலை ; ஆடையுமாம். கார்மயிற் சாயலான் - கார்காலத்து மயில்போலும் சாயலையுடைய சுரமஞ்சரி ; “ கமழ்பூம் புறவிற் கார்பெற்றுக் கலித்த, ஒண்பொறி மஞ்ஞை போல்வதோர், கண்கவர் காரிகை ” (தொல். களவு. 23, ந. மேற்.) மலைபுறம் கண்ட - மலையைத்தோற்கச் செய்த. கண்ணியை அணிந்த மார்பினையுடைய தடக்கையான் ; சீவகன். இலை புறம் கண்ட - பச்சிலையைத் தன்னிடத்தே உடைய. இன்றமிழ் இயற்கை இன்பம் - இனிய தமிழகப்பொருள் தூல் கூறிய இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிய இன்பத்தை ; சீவக. 1328, அடிக். நெறியின் - அகப்பொருள் தூலிற் கூறிய முறையால். னுய்த்தார் - றுகர்ந்தார். சாயலானும் தடக்கையானுமாகிய நீரார், னுய்த்தாரென முடிக்க.

(உரை.) 1 சீவக. 1328, ந.

2064. குங்குமம் குயின்ற - குங்குமச்சாந்தைப் பூசிய. கொம்மை - பெருமை ; வட்டமுமாம். அங்கலுழ்மேனி : சீவக. 1988, அடிக். மேனியையும் முலையையும் தைவந்து ; “ தொய்யி லிளமுலை யினிய தைவந்து ”

(வேறு)

2065. வானார் கமழ்மதுவுஞ் சாந்து மேந்தி மதுத்துளித்து வண்டுஞ் சுரும்பு மூசும், தேனார் பூங்கோதாய் நினக்குக் காமன் சிலையிரண்டுஞ் செவ்வனே கோலித் தந்தான், தானாரப் பண்ணித் தடறு நீக்கித் தண்குருதி தோய்த்துத் தகைமை சான்ற, ஊனார்ந்த வோரிணை யம்புந் தந்தா நென்னை யுளனாக வேண்டி னானே.

(இ - ள்.) வானின்கண்ணே நிறைந்து கமழுகின்ற மதுவையும் சாந்தையும் ஏந்தி அம்மதுவைத் துளித்தலின், மூசும் வண்டும் சுரும்பும் தேனினமும் நுகருங்கோதாய், நின்னைக் கண்டுவைத்து நினக்குக் காமன் தன்கையில் வில்லையும் சேமவில்லையும் நேரே வளைத்துத் தந்தான்; அதுவுமன்றி அவன்றான் தாழ் வறப்பண்ணிக் குருதியைத் தோய்த்து உறையை நீக்கி அழகுநிறைந்த ஓரிணையம்பையும் தந்தான்; ஆதலால், என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டியிருந்தா நென்று இகழ்ந்து கூறினானென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். நோக்கிய மேனி வாடுதலின், 'ஊனார்ந்த' என்றார். ( )

2066. கண்ணக்க கண்ணிக் கமழ்பூங்குழற் கரும்பேர் தீஞ்சொலாள் கதிர்முலைகளின், வண்ணக்கு வானு நிலனு மெல்லாம் விலையே மழையின்னு நுகப்பி னானேப், பெண்ணுக் கணியாக வேண்டி மேலைப் பெரியோர் பெருமான் படைத்தா நென்று, புண்ணக்க வேலான் புகழ் நாணிப் பூநோக்கிப் பூக்கொசிந்த கொம்பொத் தாளே.

(கலி. 54: 12); தைவந்து - தடவி. அல்குலிற் காசை உடன்திருத்தி; காசு - மேகலையிற் கட்டிய மணிகள்; உடன் - சேர. சிலம்பிற் போர்த்த பொங்கு பூந்துகளவித்து; சீவக. 1333; துகள் அவித்து - ஊசியைத் துடைத்து. மாதர்: சுரமஞ்சரி. கோதை - பூமாலையை. குழலின் நலத்தை யும்; நலம் - அழகு.

2065. வான் - சிறப்பு எனலுமாம். துளித்து - துளித்தலால். மூசுகின்ற வண்டும், சுரும்பும், தேனும் ஆர்கின்ற கோதாய்; மூசுதல் - மொய்தல். ஆர்தல் - உண்ணுதல். கோதாய்: சுரமஞ்சரி; விளி. சிலையிரண்டு மென்றது புருவமிரண்டனையும். கோலி - வளைத்து. தடறு - உறை. ஊன் - மாமிசம். இணையம்புமென்றது கண்களிரண்டையும். உளனாக - உயிருடனிருக்கும்படி.

(மேற்.) ழ: சிலப். 2: 42-5, அடியார்.

2066. கள் நக்க கண்ணி - தேனைச் சிந்தவிட்ட பூமாலை. கண்ணியையும் குழலையுமுடைய தீஞ்சொலாள்: சுரமஞ்சரி. முலைகளின் வண்ணக்கு; வண்ணக்கு = வண்ணத்துக்கு - அழகுக்கு. விலையே - விலையாகுமா? ஆகா வென்றவாறு; ஏ, எதிர்மறை. மழையில் மின்னுப்போலும் நுகப்பினானே;

(இ - ள்.) புள் மகிழ்ந்த வேலான், நுசப்பினுளை அயன் படைக்கின்ற பொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாக வேண்டிப் படைத்தானாதலின், இவளுடைய முலைகளின் வண்ணத்துக்கு வானும் நிலனுமெல்லாம் விலைபோதா வென்று புகழ், அவள் நாணிப் பூவுக்கு ஒசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இது முன்னிலைப்படர்க்கை. மதுவைப் புறப்படவிட்ட கண்ணியையும் குழலையுமுடைய சொல்லாள், சுட்டுப்பெயர். (எஉ)

(வேறு)

2067. இறங்கிய மாதர் தன்னை பெரிமணிக் கடகக் கையாற்
குறங்கின்மேற் றழுவி வைத்துக் கோதையங் குருதி வேலான்
அறந்தலை நீங்கக் காக்கு மரசன்யா னாக நானைச்
சிறந்தநின் னலத்தைச் சேரே னாய்விடிற் செல்க வென்றான்.

(இ - ள்.) வேலான், அங்ஙனம் நாணிய மாதரைக் கையாற்றழுவிக் குறங்கின்மேலே வைத்துக்கொண்டு நானை நின்னலத்தைச் சேரேனாயின், யான் கட்டியங்காரனாகக் கடவேன்; நீ இனிச் செல்வாயாகவென்றானென்க. (எங)

2068. வில்லிடு மணிசெ யாழி மெல்விரல் விதியிற் கூப்பி
நல்லடி பணிந்து நிற்ப நங்கைநீ நடுங்க வேண்டா
செல்கெனச் சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி மிழற்ற வொல்கி
அல்குற்கா சொலிப்ப வாயம் பாவைசென் றெய்தி னுள்ளே.

சுரமஞ்சரியை; மழை - மேகம். பெண்ணுக்கு அணியாக - பெண்களுக்கெல்லாம் ஓர் ஆபரணமாக. பெரியோர் பெருமான் : பிரமன். புள் நக்க வேலான் - பருந்து முதலிய பறவைகள் மகிழ்தற்குக் காரணமான வேலையுடைய சீவகன். வேலான், நுசப்பினுளைப் பெருமான் படைத்தானாதலின், தீஞ்சொலானது, முலைகளின் வண்ணக்கு வான்முதலிய விலையே யென்றுபுகழ். பூநோக்கி நாணி - பூப்போலும் பார்வையினையுடைய சுரமஞ்சரி நாணம் கொண்டு. பூவுக்கு ஒசிந்த. (பி - ம்.) 'பூத்தொசிந்த.'

2067. இறங்கிய மாதர்தன்னை - நாணங்கொண்ட சுரமஞ்சரியை. கையால் தழுவிக் குறங்கின்மேல் வைத்து; குறங்கு - துடை. கோதை - பூமாலையையுடைய. வேலான் : சீவகன். அறம் தலை நீங்கக் காக்கும் அரசன் - தருமம் தன்னிடத்தினின்றும் நீங்கும்படியாக உலகைக் காவல்செய்கின்ற கட்டியங்காரன். வேலான், வைத்து, நானைச் சேரேனாய்விடின், யான் அரசனாக; ஆக - ஆகக்கடவேன். செல்க - நீ செல்வாயாக.

2068. வில்லிடுமணிசெய் ஆழி - ஒளிவிடுகின்ற மணியாற்செய்த மோதிரத்தையுடைய. அடி - சீவகனது பாதத்தை. நங்கை : சுரமஞ்சரி; விளி. என - என்றுசீவகன்கூற. சிலம்பும், கிண்கிணியும் மிழற்ற. அல்குலிற் காசு ஒலிப்ப; காசு - மேகலையிற் கட்டிய மணிகள். ஆயம் - தோழியர் கூட்டம். பாவை : சுரமஞ்சரி. (பி - ம்.) 'பரவச்.' பாவை, மிழற்ற ஒலிப்ப ஆயத்தைச் சென்றெய்தினுள்.

ஆழி - மோதிரம்.

(இ - ள்.) அவள் போதற்கு ஒருபட்டுக் கணவனைத் தொழுதல் விதியாதலின், கைகட்பித் தொழுது வணங்கி நிற்ப, நங்காய் ! நீ நடுங்கவேண்டா ; செல்கென்று அவன்கூற, அவள், சிலம்பும் கிண்கிணியுமிழற்றக் காசு ஒலிப்ப ஒல்கிச் சென்று ஆயத்தைச் சேர்ந்தாளென்க. (எசு)

2069. பருமணிப் படங்கொணுகப் பையெனப் பார்த வல்குல்
எரிமணிப் பூணி னானுக் கின்னல மொழிய வேகித்
திருமணிச் சிவிகை யேறிச் செம்பொனீண் மாடம் புக்காள்
விரிமணி விளங்கு மாலை வெம்முலை வேற்க னாளே.

(இ - ள்.) பரிய மணியைப் படத்தே கொண்டபாம்பினது படமென்னப் பார்த அல்குலையும் மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணுள், சீவக னிடத்தே அன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தே புக்கா னென்க. (எஊ)

2070 (க) திருவிற்றான் மாரி கற்பான் றுவலைநாட் செய்வ தேபோல்
உருவிற்றாய்த் துளிக்குந் தேற லோங்குதார் மார்பன் றோழர்
பொருவிற்றா நம்பி காம திலகனென் றிருந்த போழ்கிற
செருவிற்றாழ் நுதலி னாள் கண் மணத்திறஞ் செப்பு கின்றார்.

2069. மணியைப் படத்தே கொண்ட நாகத்தினது பை; பை - படம். அல்குலையும், மாலையையும் முலையையுமுடைய வேற்கணுள்; சுரமஞ்சரி. பூணி னானுக்கு: சீவகனிடத்து. நலம் ஒழிய - அன்பு நிற்க. சிவிகை - பல்லக்கு. (பி - ம்.) 'செம்பொனின் மாடம்.' மாடத்தே புக்காள்.

2070. திருவில், தான் மாரிகற்பதற்குத் துவலையை நாட்செய்வதே போல; “வெண்மழை, அகலிரு விசும்பிற் றுவலை கற்ப” (நெடுநல். 19-20.) உருவிற்றாய் - வடிவுடையதாய். தேறலைத் துளிக்கும் தார். பூமாலைக்கு இந் திரவில் உவமை: சீவக. 2424, 2425; புறநா. 10: 10, 36: 12, 61: 14. மார்பன் தோழர்: சீவகன் தோழர். பொருவிற்றா நம்பி - நாம் உவமிக்கின்ற நம்பி; நம்பி: சீவகன். செரு வில் தாழ்நுதலினாள் கண் - போரில் நாண் ஏறிடப்பட்ட வில் தோற்கின்ற நெற்றியினையுடைய சுரமஞ்சரியிடத்து. சீவகன் மணம் செய்த திறத்தை.

(மேற்.) அடி, க: தொல். வினை. 32, ந.; நன். வினை. 25, மயிலை; இ-வி. வினை. 21,

2071.(உ)கனைகட லமுதுந் தேனுங் கலந்துகொண் டெழுதப் பட்ட
புனைகொடி பூத்த தேபோற் பொறுக்கலா நுசப்பிற் பாவை
நனைகுடைந் துண்டு தேக்கி நன்மணி வண்டு பாடும்
புனைகடி மாலை மாதர் திறத்திது மொழிந்து விட்டார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி; கொடி, அமுதையும்
தேனையும் தன்னுள்ளே கலந்துகொண்டு, இரண்டு முகையைப்பூத்த 1 தன்மை
போலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறுத நுசப்பினையுடைய பாவைபோலுமாதர்;
வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றை நிறைத்துப் பாடும் மாலையையுடைய
மாதரென்க. திறம் - சுற்றம்.

(இ - ள்.) இந்திரவில் தான் மழைபெய்யக் கற்பதற்குத் துவலையை நாட்
கொள்வதுபோலும் வடிவிற்குய்த் தேறலைத் துளிக்கும் தாரையுடைய மாம்பி
னையுடைய சீவகன்றோழர், யாம் உவமிக்கின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்று
கூறி இருந்தவளவிலே, ஏறிடப்பட்ட வில் தோற்கின்ற நுதலினுளிடத்து
இவன் மணஞ்செய்யுந்திறம் இஃதென்று செப்புகின்றவர்கள் அம்மாதருடைய
சுற்றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக் கூறிவிட்டாரென்க. (எசு - ஏ)

2072. ஐயற்கென் றுரைத்த மாற்றங் கேட்டலு மலங்க னாய்கன்
வெய்யதேன் வாய்க்கொண் டாற்போல் விழுங்கலோடு மிழ்த் தேற்றான்
செய்வதெ னோற்றி லாதே னோற்றிலா டிறத்தி னென்று
மையல்கொண் டிருப்ப வப்பாற் குமரி தன் மதியிற் சூழ்ந்தாள்.

2071. கனைகடல் - ஒலிக்கின்ற கடலிடத்து. பூத்ததேபோல் பொறுக்
கலா - இரண்டு அரும்புகளைப் பூத்ததைப்போலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறுக்க
முடியாத. நுசப்பினையுடைய பாவை, நனை - அரும்பு. தேக்கி - வயிற்றை
நிறைத்து. கடி - வாசனை. வண்டு, உண்டு தேக்கிப் பாடும் மாலை. மாலையை
யுடைய மாதர். பாவைபோலும் மாதருடைய திறத்து; மாதர்: சுரமஞ்சரி.
திறத்து - உறவினரிடத்து. இது - கலியாணத்தை.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'தன்மைபெற விருக்கின்ற.'

2072. ஐயற்கு: சீவகனுக்கு. மாற்றத்தை நாய்கன் கேட்டலும்; மாற்றம்-
வார்த்தை. நாய்கன்: குபேரத்ததன்; சுரமஞ்சரியின் தந்தை. வெய்ய தேன் -
வெப்பத்தையுடைய தேனை. விழுங்குதலையும், உமிழ்தலையும் தேற்றானாய்;
தேற்றானாய் - அறியாதவனாய்; என்றது, அவர்கள் கூறிய மாற்றத்திற்கு உடம்
படுதலும், மறுத்தலும் இல்லாதிருந்த நிலையைக் கூறியபடி. நோற்றிலாதேன்,
நோற்றிலாள் திறத்துச் செய்வது என்னென்று; நோற்றிலாதேன் - நல்வினை
யில்லாத யான்; நோற்றிலாள்: சுரமஞ்சரி. மையல் - மயக்கம். குமரி: சுர
மஞ்சரி. தன்மதியிற் சூழ்ந்தாள் - தன் புத்தியால் தாய்தந்தையர்க்குத்
தொழிவாயிலாக அறத்தொடு நின்றலை ஆராய்ந்தாள்.

(இ-ள்.) சீவகற்கு இவளைத் தாவேண்டுமென்று கூறிய மாற்றத்தை நாய்கன் கேட்ட அளவிலே, உடம்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றினாய் நல்வினையில்தான் நல்வினையில்லாதாள் திறத்திற் செய்வது என்னென்று கலங்கியிருப்ப, குமரி அவ்விடத்தே தன்மதியாலே அறத்தொடுநிற்பதாகச் சூழ்ந்தாளென்க.

வெய்ய தேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெம்மையால் நஞ்சென்று விழுங்காதேயும் இனிமையால் உமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்தால் உடம்படாதேயும் சீவகனாதலின் மருதேயும் இருந்தான். (எஅ)

2073. பொற்பமை தாமக் கந்து பொருந்திய மின்னுப் போல
எற்பக வெரியு மாலைப் பவளத்தூண் பொருந்தி யின்னீர்க்
கற்பெனு மாலை வீசி நானெனுங் களிவண் டோப்பிச்
சொற்புக ரின்றித் தோழிக் கறத்தினே டரிவை நின்றாள்.

(இ-ள்.) சுரமஞ்சரி தாமத்தையுடைய கந்தைப் பொருந்திய மின்போலே ஞாயிறு தோற்க எரியும் மாலையையுடைய தூண்சேர்ந்து நின்று கற்பாகிய மாலையை வீசி நானென்னும் வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத் தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றாளென்க.

மாலையாலோட்டவே வண்டு மிகவும் நீங்காதாம்; “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணை நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” (தோல். களவு. 22) என்றதனால், சிறிது நாணைவிட்டாள். 1 இன், அசை. (எக)

2074. வழிவளர் மயிலஞ் சாயற் பவழப்பூம் பாவை யன்ன
கழிவளர் கயற்க ணங்கை கற்பினை யறிந்து தோழி
அழிமது மாலை சேர்த்தி யடிபணிந் தார வாழ்த்திப்
பொழிமதுப் புயலைங் கூந்தற் செவிலியைப் பொருந்திச் சொன்னாள்.

2073. பொற்பு - அழகு. தாமக்கந்து - மாலையையுடைய தூண். எல்பக எரியும் - சூரியன் தோற்கும்படி ஒளிவிளங்குகின்ற. பவளத்தூண் : “பவளத் தூண்களும்” (சூளா. சுயம். 222.) ஒப்பி - ஒட்டி. நாண் நீக்கி அறத்தொடு நிறைவு : இறை. 29. சொற்புகரின்றி - சொற்குற்றமில்லாமல். அரிவை : சுரமஞ்சரி ; எழுவாய்.

(உரை.) 1 அறத்தினோடு என்பதில் உள்ளது.

2074. வழிவளர் - நல்லநெறியிலே வளர்ந்த என்னுமாம். மயில் போலும் சாயல். பவழத்தாலாகிய பாவை. கழிவளர்கயல் - உப்பங்கழியில் வளர்ந்த கயல்மீன். கயல்போலும் கண். சாயலையுடைய பாவைபோலும் - நங்கையது ; சுரமஞ்சரியினுடைய. மதுவைப் பொழியும் புயலைப் போன்ற கூந்தலையுடைய தோழி அறிந்து. அழிமது - ஒழுகுகின்ற தேனையுடைய. மாலை யைச் சேர்த்தி, வாழ்த்தி அடியைப் பணிந்து செவிலியைப் பொருந்திச் சொன்

(இ - ள்.) 1 ஆசாரத்திலே வளர்ந்தொரு மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பாவையன்ன நங்கையது கற்பினை, மதுவைப் பொழிவதொரு புயல் போன்ற ஐங்கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச் சேர்த்தி வாழ்த்திப் பணிந்து போய்ச் செவிலியைப் பொருந்தி அறத்தொடு நின்றாளென்க.

கழியில் வளர்ந்த கயல்.

(அ0)

2075. நனைவளர் கோதை நற்றாய் நங்கைக்கீ துள்ள மென்று
சுனைவளர் குவளை யுண்கட் சுமதிக்குச் செவிவி செப்பக்
கணையிருட் கணவிற் கண்டேன் காமர்பூம் பொய்கை வற்ற
அனையதாங் கன்னி நீரின் றற்றதா நங்கைக் கென்றாள்.

(இ - ள்.) அச்செவிலி கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு இது நங்கைக்கு நினைவென்று அறத்தொடுநிற்ப, அவள் இரவுக்கனவிலே ஒருபொய்கை வற்றக் கண்டேனாதலால், அப்பொய்கையினீர் போன்ற தன்மையதாம் கன்னி நீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றாளென்க.

(அக)

2076.(க)கெண்டையுஞ் சிலையுந் திங்க ளிளமைபுங் கிடந்து தேங்கொள்
தொண்டையங் கனியு முத்துந் தொழுதக வணிந்து தூங்கும்
குண்டல முடைய திங்க ளிதுவெனு முகத்தி தாதை
வண்புகழ்க் குபேர தத்தன் கேட்டனன் மனைவி சொன்னாள்.

2077.(உ)செருவினைத் தனலும் வேலோய் சிறுமுதுக் குறைவி தானே
பெருவளைப் பிட்டுக் காத்த கற்பிது போலு மையன்
கரிவினைத் தாய்ந்த சுண்ணம் வாட்டின னென்று கண்டாய்
திருவினை தேம்பெய் மாரி பாற்கடற் பெய்த தென்றாள்.

ளை; சேர்த்தி - அணிவித்து. இப்பாடலில், தோழி செவிலிக்கு அறத் தொடுநிற்பல் கூறப்பட்டது.

(உரை.) 1 ஆசாரம் - அருவி பெருகும் மலைப்பக்கம்; “மணிவரைச் சாரன் மஞ்ஞை போல” (பெருங். 3. 13: 50.)

2075. நனை - அரும்பு; தேன் எனலுமாம். செவிவி, கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு, ஈது நங்கைக்கு உள்ளமென்று செப்ப; கோதை: சரமஞ்சரி; ஈது - சீவகனை மணக்கின்றதாகிய இக்காரியம். (பி - டி.) ‘நங்கைக்கிஃ துள்ளம்.’ கனைஇருள் - மிக்க இருளிடத்து. பொய்கை வற்றக் கண்டேன். அனையதாம் கன்னிநீர் - அத்தன்மையதாகும் கன்னித்தன்மை. நங்கைக்கு இன்று அற்றதாம் - சரமஞ்சரிக்கு இன்றோடு நீங்கியதாகும்.

2076. கெண்டையின் கண்களுக்கும், சிலை புருவத்திற்கும், இளமையையுடைய திங்கள் றுதலுக்கும், தொண்டைக்கனி வாய்க்கும், முத்து பற்களுக்கும் உவமைகள். தூங்கும் - தொங்குகின்ற. முகத்தி: சரமஞ்சரி. முகத்தியினுடைய தாதையாகிய குபேரதத்தன். மனைவி: சுமதி.

2077. வேலோய் என்றது குபேரதத்தனை; விளி. சிறுமுதுக் குறைவி - சிறுபருவத்திலேயே பேரறிவுடையவள்; “சிறுமுதுக் குறைவி”

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இளமையையுடைய திங்கள், கெண்டை முதலியன கிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதொரு திங்கள் ; இல்பொருளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

(இ - ள்.) அச்செய்தியை, மனைவி, வேலோய், சிறியாளாகிய பேரறி வாட்டிதானே பெரிய காவலிட்டுக் காத்த இந்தக்கற்பு, தனது ஆய்ந்த சுண்ணத் தைச் சீவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றெனென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்று சொன்னான் ; சொல்லி இதுநமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலே பெய்தது கண்டாயென்றான். இதனை மதிபோலுமுகத்தி தாதையாகிய குபேரத்தன் கேட்டனென்க.

இனி, பிரித்து முடிப்பாருமுள்.

(அஉ - ஈ)

2078. கேட்பது விரும்பி நாய்கன் கிளைக்கேலா முணர்த்தி யார்க்கும்
வேட்பன வடிசி லாடை விழுக்கலன் மாலை சாந்தம்
கோட்குறை வின்றி யாக்கிக் குழுமியங் கறங்கி யார்ப்ப
நாட்கடி மாலை யாற்கு நங்கையை நல்கி னானே.

(இ - ள்.) நாய்கன், கேட்கப்படுவதாகிய அதனை விரும்பிக் கேட்டுச் சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றை யார்க்கும் கொள்ளக் குறைவின்றாகவுண்டாக்கி இயம் ஆர்ப்ப நல்ல நாளிலே சீவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக் கொடுத்தானென்க.

‘கேட்டலும்’ என்றும் பாடம்.

(அச)

(அகநா. 17 : 9); “சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்” (சிலப். 16 : 58); “சிறுமுதுக் குறைவி” (பெருங் 2. 18 : 83, 3. 22 : 68.) வளைப் பிட்டு - காவல்செய்து. ஆய்ந்த சுண்ணத்தை ஐயன் கரிவிளைத்து வாட்டின னென்றுபோலும்; ஐயன் : சீவகன். கரி - சாட்சி; என்றது வண்டுகளை, வாட்டினன் என்றுபோலும் - சுண்ணம் தீதெனக் கூறினெனென்று எண்ணிப் போலும். அடி, 4: சீவக. 1761, அடிக்.; “ஆன்பாற் றெண்கட லமுதுற வளைஇய, தேன்பெய் மாரியிற் றிறவ தாக” (பெருங். 1. 34 : 101-2); “நெய்த்தலைப் பாலுக் காங்கு” (சூளா. சுயம். 275.)

2078. நாய்கன் கேட்பது விரும்பி - குபேரத்தன் கேட்கப்படுவன வாகிய அவற்றை விரும்பிக்கேட்டு. கிளை - சுற்றம். வேட்பன - விரும்பப் படுவனவாகிய. யார்க்கும் கோட்குறைவின்றி ஆக்கி; கோட்குறைவின்றி - கொள்ளுதலிற் குறைபாடில்லாமல். குழுமு இயம் - கூடிய வாத் தியங்கள். நாள் - நல்லநாளிலே. கடி - வாசனை. மாலையாற்கு : சீவகனுக்கு. நங்கையை ; சுரமஞ்சரியை.

2079. பரியகஞ் சிலம்பு பைம்பொற் கிண்கிணி யார்ந்த பாதத்
தரிவைய ராடன் மிக்கா ரருமணி வீணை வல்லார்
உரியதூற் றெண்மர் செம்பொ னென்றரைக் கோடி மூன்றூர்
எரியழன் முன்னர் நேர்த்தே னென்மகட் கென்று சொன்னான்.

(இ - ள்.) நல்கினவன், பரியகமுதலியன ஆர்ந்த பாதத்தையுடைய
ஆடன்மிக்கார் வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் தூற்றெண்மர், பொன்
ஒன்றரைக்கோடி, ஊர் மூன்று இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்று
அழலின்முன்னே நின்று கூறினானென்க. (அரு)

2080. மாசறு மணியு முத்தும் வயிரமு மொளிநு மேனி
ஆசறு செம்பொ னார்ந்த வலங்கலங் குன்ற னானும்
தூசறு பரவை யல்குற் றாமணிக் கொம்ப னாளும்
காசறக் கலந்த விற்பக் கடலகத் தழுந்தி னாரே.

(இ - ள்.) மணிமுதலியனவும் அலங்கலும் ஒளிரும் மேனியையுடைய
மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பாளும் இன்பக்கடலிலே
அழுந்தினாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (அசு)

2081. பொன்வரை பொருத யானைப் புணர்மருப் பனைய வாகித்
தென்வரைச் சாந்து மூழ்கித் திரள்வடஞ் சுமந்து வீங்கி
மின்வளர் மருங்குல் செற்ற வெம்முலை மணிக்கண் சேப்பத்
தொன்னலம் பருகித் தோன்ற றுறக்கம்புக் கவர்க ளொத்தான்.

2079. பரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபரணம். அடி, 1: "பரியகஞ்
சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி பாதஞ் சேர்த்தி" (சீவக. 674.) ஆடன்மிக்கா
ரும், வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் தூற்றெண்மர். என்மகட்கு
நேர்த்தேனென்று எரியழல் முன்னர்ச் சொன்னான்; நேர்த்தல் - கொடுத்தல்.

2080. மணியும், முத்தும், வயிரமும், அலங்கலும் ஒளிர்கின்ற மேனியை
யுடைய குன்றானும்; என்றது சீவகனை. தூச - ஆடை. கொம்பாளர்: சுர
மஞ்சரி.

2081. சீவகன் மார்பிற்குப் பொன்வரையும், சுரமஞ்சரியின் முலை
களுக்கு மருப்பும் உவமைகள். தென்வரைச் சாந்து மூழ்கி - பொதியில்மலையின்
சந்தனத்தால் மூழ்கப்பட்டு; "தென்மலைச் சாந்து மூழ்கி", "தென்மலைச்
சந்தனஞ் செறிந்து" (சூளா. சுயம். 83, 137.) முலையினது கண். சேப்ப -
சிவப்ப. தோன்றல்: சீவகன். (பி - ம்.) 'துறக்கம்பெற் றவர்கள்.'

‘பொன்வரை’ என்றது இவன்மார்பை. மூழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருங் குலைச் செற்ற முலை.

(இ - ள்.) தோன்றல், மருப்பனையவாகி மார்பைப் பொருத முலைக்கண் சிவக்கும்படி அவள்தொன்னலத்தைப் பருகித் துறக்கம் புக்கவர்களை யொத்தா னென்க. (அள)

2082. வரிக்கழற் குருசின் மார்பு மடந்தைவெம் முலையுந் தம்முட் செருச்செய்து திளைத்துப் போரிற் சிலம்பொலி கலந்த பாணி அரிப்பறை யனுங்க வார்க்கு மேகலைக் குரலோ டுண்டிப் புரிக்குழல் புலம்ப வைகிப் பூவணை விடுக்க லானே.

திளைத்து - திளைக்க. ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) குருசில்மார்பும் முலையும் தம்மிலே முற்படப் போர்செய்து பின்பு செய்யும்போரிலே திளைத்தலின், பாணி கலந்த பறை கெட ஆர்க்கும் மேகலைக்குரலோடே சிலம்பொலி ஈண்டக் குழல் குலைந்து தனிப்பத் தங்கி விடுக்கலானாயினென்க.

1 திளைத்த போரும் பாடம்.

(அஅ)

2083. மணியியல் வள்ளத் தேந்த மதுமகிழந் தனந்தர் கூர அணிமலர்க் குவளைப் பைம்போ தொருகையி னருளி யம்பொற் பிணையனா ளருகு சேரிற் பேதுறு துசுப்பென் றெண்ணித் துணையமை தோள்க டம்மாற் றோன்றறான் புல்லி னானே.

(இ - ள்.) தோன்றறான் பின்னும புணரக் கருதி அதற்குக் களிகூரும் படி மதுவை வள்ளத்தே ஒருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கமிகுதலின்,

2082. வரி - கீற்று. குருசில் : சீவகன். மடந்தை : சுரமஞ்சரி. போரில் திளைத்து ; திளைத்து = திளைத்தலால் - இடைவிடாது பயிலுதலால். பாணி கலந்த அரிப்பறை அனுங்க ஆர்க்கின்ற மேகலையோடு சிலம்பொலி ஈண்டி ; பாணி - தாளம். அனுங்க - கெட. ஈண்டி = ஈண்ட - நெருங்க. புலம்ப - தனித்திருப்ப. வைகி - தங்கி. விடுக்கலான் - விட்டு நீங்கலனாயினான்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘இளைத்த போரும்.’

2083. மதுவை மணியாலியன்ற வள்ளத்திலேந்த ; வள்ளம் - கிண்ணம். கிண்ணத்தில் மதுவேந்தல் : சீவக. 1986. மகிழ்ந்து அனந்தர் கூர - அம்மதுவை உண்டலால் மயக்கம் மிகுதலின். பிணையனாள் சேரின், துசுப்புப் பேதுறுமென்றெண்ணிக் குவளைப் போதை ஒரு கையினாலருளி ; குவளைப் போதை யருளியது மோந்து இன்புறுதற்பொருட்டெனினுமாம் ; பதிந். 42 : 10-11, உரையைப் பார்க்க. பிணையனாள் : சுரமஞ்சரி. துணை அமை - ஒப்பில்லாத. தோன்றல் : சீவகன் ; எழுவாய்.

இப்பிணையனோட்புணரின் இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை ஒருகையாலே கொடுத்து மார்புற முயங்கிற் புணர்ச்சிவேட்கை மிகுமென்று சிறிது நீங்கித் தோளால் நெகிழப் புல்லினனென்க.

‘அஞ்சொற், பிணையலு நறிய சேர்த்தி’ என்பது பாடமாயின், புகழ்மலை சூட்டியென்க. (அக)

2084. (க)மல்லலங் கங்கை போலும் பலர்முயங் கார மார்பிற் புல்லன்மின் போமின் வேண்டா வென்றவள் புலந்து நீங்க முல்லைங் கோதை யொன்றும் பிழைப்பிலேன் முனிய னீயென் மல்லலுற் றரத்த மார்ந்த சீறடி தொழுதிட் டானே.

2085. (உ)வட்டிகைப் பாவை நோக்கி மகிழ்ந்திருந் திலிரோ வென்னுத் தொட்டிமையுருவந் தோன்றச் சுவரையே பொருந்தி நின்றாய் கட்டழ குடைய நங்கை நீயெனக் கருதிக் கண்ணன் ஒட்டியா னோக்கிற் றென்றா னொருபிடி நுசுப்பி னுட்கே.

2086. (ஈ)துண்டுகி னெகிழ்ந்த வல்குன் மணிபரந் திமைப்ப நொந்து கண்களை யிடுகக் கோட்டிக் காமத்திற் செயிர்த்து நோக்கிக் குண்டல மிலங்கக் கோதை கூந்தலோ டவிழ்ந்து சோர ஒண்டொடி யூடி நின்றா னொளிமணிப் பூங்கொம் பொப்பாள்.

2084. மார்பினுற் புல்லன்மின். வேண்டா - எம்மைத் தீண்ட வேண்டா. அவள்; சுரமஞ்சரி. புலந்து - ஊடல்கொண்டு. கோதை: சுரமஞ்சரி; விளி. ஒன்றும் - சிறிதும். பிழைப்பு - தவறு. நீ முனியல் என்று. அல்லலுற்று - துன்பமடைந்து. அடி - சுரமஞ்சரியின் பாதத்தை.

2085. வட்டிகைப்பாவை - வட்டிகையால் எழுதிய பாவைபோல்வாள்; சுரமஞ்சரி. தொட்டிமை உருவம் தோன்ற அதைநோக்கி மகிழ்ந்திருந் திலிரோ என்னு; தொட்டிமை உருவம்: சீவக. 1255, அடிக். தோன்ற - பளிங்குச் சுவரிலே தோன்ற. என்னு - என்று சுரமஞ்சரி கூறி ஊடல் கொள்ள. நுசுப்பினுட்கு, நங்கை, யான்கண்ணன் ஒட்டி நோக்கிற்று, சுவரையே பொருந்திநின்ற நின்நிழலைக் கட்டழகுடைய நீயெனக் கருதி என்றான்; ஒருபிடி நுசுப்பினுள்: சீவக. 613, அடிக். நங்கை: சுரமஞ்சரி; விளி. நோக்கிற்று - நோக்கியது.

2086. அல்குவிடத்து மணிபரந்திமைப்ப; மணி - மேகலையிற் கட்டிய மணிகள். கண்களை இடுகக் கோட்டி: “மழைக்கண், கொழுங்கடை யிடுக நோக்கிமணி பிறழ” (பெருங். 1. 35: 186-7); இடுகக் கோட்டி - சுருங்கப் பார்த்து. காமத்தாலே செயிர்த்து நோக்கி; செயிர்த்து - கோபித்து. கோதை - பூமலை. பூங்கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி ஊடலின்றாள்; ஒண்டொடி; சுரமஞ்சரி; எழுவாய்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மார்புற முயங்கா மையின், பிறர் முயங்க வைத்தானென்று கருதி, பலரும் கங்கைபோல் ஆயிர முகமாக முயங்குமாற்பினால் இனிப் புல்லன்மின்; தீண்ட வேண்டா; போமி னென்று அவள் புலந்து நீங்கிநிற்ப, அவளுருவம் பளிக்குச்சுவரிலே எறித்த தனை அவளேயென்று கருதி, கோதாய்! யான்பிழைப்பிலேன்; நீ முனியலென்று அடியைத் தொழுதான்; அதனால், எம்மையே தொழுதானென்று புலவிதீராது பின்னும் வட்டிகைப்பாவைபோல்வாள், என்னுருவம் பளிங்கிலே தோன்றலிற் சிறிது 1 பாடமிக்குத் தோன்ற அதனிடத்து நன்மையே நோக்கி மகிழ்ந்திருந் திலிரோவென்றாக் காமத்தாலே மனநொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடுகக் கோட்டி நோக்கி யிமைப்ப இலங்கச்சோர ஊடி நின்றான்; நின்ற அந்நுண்ணு ஈப்பினாட்கு, நங்காய்! யான் கண்ணால் ஒட்டி நோக்கிற்று, நீ பளிக்குச்சுவரிலே பொருந்தினின்றயாதலின், நின்னிழலைக் கட்டழகுடைய நீயென்று கருதிக்கா ணென்றானென்க.

நம்மின் மிக்க வடிவு கண்டு விரும்பினானென்று ஊடினான்.

(உ) 2 'என்ன' என்று பாடமாயின், என்றுகூறியுடினானென்க.(க0-கஉ)

2087. கிழவனாய் பாடி வந்தென் கீழ்ச்சிறை யிருப்பக் கண்டேன்
எழுதிய பாவை நோக்கி யிமையவித் திருப்பக் கண்டேன்
ஒழிகவிக் காம மோரு ரிரண்டஃக மாயிற் றென்றங்
கழுதகண் ணீர்கண் மைந்த னாவிபோழ்ந் திட்ட வன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனந் தேற்றவும் கொண்டது விடாத குணமுடைமையின், கேளாளாய், கிழவனாய் என்காவலிடத்தே வந்து பாடியிருப்ப அதுகண்டேன்; பளிங்கிற்றோன்றிய பாவையை விரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமை யாதுநோக்கியிருப்பவும் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமை நிகழ்ந்த தாதலால், ஈண்டு நிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுத கண்ணீர் கள் மைந்தனுயிரைக் கெடுத்தவென்க.

(உரை.) 1 பாடம் - சோதி. 2 'என்ன' (சீவக. 2085) என்ற இடத்து 'என்ன' என்று பாடம் கொள்க.

2087. கிழவனாய் என்கீழ்ச்சிறை வந்து பாடியிருப்பக் கண்டேன்; சிறை - காவலிடம். பாவையை எழுதிய நோக்கி இமையவித்திருப்பக் கண் டேன்; பாவையை - பளிங்கிற்றோன்றிய என்னிழலாகிய பாவையை. எழு திய - எழுதும்பொருட்டு. ஒரூரில் இரண்டு அஃக மாயிற்றாதலால் இக்காமம் ஒழிக என்று; அஃகம் - முறைமை; "அஃகஞ்சுருக்கேல்" (ஆதீந்திடி); "ஒரு ரிரண்டஃகங் காட்டினையால்" (பதினேராந் திருமுறை, பொன்வண். 73.) என்று - என்று கூறி. சுரமஞ்சரி அழுத கண்ணீர்கள். மைந்தன் : சீவகனது.

நீர்களுன்றதனை, “என், பாராட்டைப் பாலோசில” (கலி. 85) என்றும் போலக்கொள்க. (கூட)

2088. அலங்கறா தவிழ வஞ்செஞ் சீறடி யணிந்த வம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற் சென்னி சேர்த்திச் சிறியவர் செய்த தீமை
புலம்பலர் பொறுப்ப ரன்றே பெரியவ ரென்று கூறி
இலங்குவேற் கண்ணி யூட லீளையவ நீக்கி னானே.

(இ - ள்.) இளையவன், இது தீருமுபாயநாடி, வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர் செய்த தீமையைப் பெரியவர் வெறாராய்ப் பொறுப்பரல்லவோ வென்று கூறி, சிலம்பின்மேலே தாதவிழும்படி தன்சென்னியைச் சேர்த்தி நீக்கினென்க. (கூச)

2089. யாழ்கொன்ற கிளவி யாட னமிழ்துறழ் புலவி நீக்கிக்
காழின்றிக் கனிந்த காமக் கொழுங்கனி நுகர்ந்து காதற்
றழ்கின்ற தாம மார்பன் றையலோ டாடி விள்ளான்
ஊழ்சென்ற மதியம்வெய்யோ ணொட்டியொன் றுயதொத்தான்.

(இ - ள்.) காதலால் தங்குகின்ற சீவகன், கிளவியாளது புலவியை நீக்கி அவளோடே கூடி நீங்காணய் விதையின்றிப் பழுத்த காமமாகிய கனியை நுகர்ந்து முறையானிறைந்த உவவுமதியை வெய்யோன் பொருந்தி ஒன்றான தன்மையை யொத்தானென்க. (கூரு)

2088. அடி - சுரமஞ்சரியின் பாதம். அடியில் அணிந்த சிலம்பின்மேல், தன் அலங்கலின் தாது அவிழும்படி சென்னியைச் சேர்த்தி; சேர்த்தி - அணிவித்து, சிறியவர் செய்த தீமையைப் பெரியவர் புலம்பலராய்ப்பொறுப்பரன்றே என்று கூறி; “பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்கிறு நாய்கடம் பொய்யினையே” (திருவா. நீத்தல். 6); “பேதையர் பிழைத்தது பொறுத்தல் வேண்டுமால்” (கூளா. அரசியற். 80); “பிழைத்தது பொறுத்த லென்றும் பெரியவர் கடனே யென்பர்” (கம்ப. அகலிகை. 80.) புலம்பலர் - வெறுப்பில் லாதவராய்; (பி - ம்.) ‘புலம்பலர் பொறும்பர் பொய்தீர்.’ கண்ணியது ஊடலை; கண்ணி: சுரமஞ்சரி. இளையவன்: சீவகன்.

2089. யாழ் கொன்ற கிளவியான் - வீணையினிசையை அழித்த இனிய சொல்லையுடைய சுரமஞ்சரி. அமிழ்துறழ் புலவி - அமிழ்தத்தை ஒத்த இனிய ஊடல்; ஊடல் இனியதென்பது: சீவக. 1378, 1996. காழ் - விதை. கனிந்த - பழுத்த. காழின்றி.....கனி: குறள், 1191. காதலால் தாழ்கின்ற மார்பன்; சீவகன்; தாழ்தல் - தங்குதல். தையலோடு ஆடி விள்ளான் - சுரமஞ்சரியோடு கூடி நீங்காதவனாய். ஊழ் - முறை. மதியத்தை வெய்யோன் ஒட்டி ஒன்றாயதொத்தான்; “வெங்கதிர்க் கனலியுந் தண்கதிர் மதியமும் தங்கதி வரு

2090. பச்சிலைப் பட்டு முத்தும் பவளமு மிமைக்கு மல்குல்
நச்சிலை வேற்கண் மாதர் நகைமுக முறுவன் மாந்தி
இச்சையுங் குறிப்பு நோக்கி யெய்வதே கரும மாகக்
கைச்சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்.

பச்சிலைப்பட்டு - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. மாந்தி - மாந்த.

(இ - ள்.) அல்குலையும் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன்
மாந்தும்படி அவனினைவையும், அவண்முகத்திற் குறிப்பையு நோக்கி, எய்
வதே தனக்குத் 1 தொழிலாகக் கையிலே வில்லை அம்புடனே யேந்தி இவ்வா
யிலை இப்பொழுது காப்பான் காமனே, வேறொருவனல்லவென்று தேவர்கூறி
ஹொன்க. (கக)

2091. கடிப்பிணை காது சேர்த்திச் சிகழிகைக் காத நாதத்
தொடுத்தலர் மாலை சூட்டிக் கிம்புரி முத்த மென்றோள்
அடுத்தணிந் தாகஞ் சாந்தி னணிபெற வெழுதி யல்குல்
உடுத்தபொற் கலாபந் தைவந் தொளிவளை திருத்தி னானே.

வித் தலைப்பெய்தாற்போலவுந்தலைப் பெய்து” (இறை. 2, உரை); “மதியமு
ஞாயிறுங் கதிதிரிந் தோடிக், கடனிற விசம்பி னுடனின் றுங்குப்.....இரு
வரு மவ்வழிப் பருகுவனர் நிகழ” (பெருங். 1. 32 : 22-7); “அஞ்சுடர்நீள்
வாண்முகத் தாயிழையு மாநிலா, வெஞ்சுடர்நீள் வேலானும் போதாக்கண் -
டஞ்சி, ஒருசுடரு மின்றி யுலகுபா ழாக, இருசுடரும் போந்தனவென் றார்”
(திணைமலை. 71.) சுரமஞ்சரிக்கு மதியமும் சீவகனுக்குச் சூரியனும் உவ
மைகள்.

2090. நச்ச இலைவேல் - விடந்தோய்த்த இலைபோற் கூரிய வேல்.
மாதரது நகைமுகத்துத் தோன்றிய முறுவலை மாற்றி; மாதர் : சுரமஞ்சரி.
மாந்தி = மாந்த - சீவகன் உண்ணும்படி. இச்சையும் - சீவனது வேட்கை
யையும். குறிப்பும் - சுரமஞ்சரியது முகத்திற்குறிப்பையும். கருமம் - காரி
யம். சிலையைக் கணையோடு ஏந்தி இக்கடையைக் காப்பான் காமனே;
“விரைமலர் வாளியொடு.....திரிதர” (சிலப். 4: 82-3); “பூமென் கணை
யும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுங் கருவூரா” (சிலப். 5 : 49,
அடியார். மேற்); பெருங். 1. 54 : 138.

(மேற்.) அடி, ௪ : சிலப். 4 : 77-84, அடியார்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘தொழிலாதலாலே.’

2091. காதிலே கடிப்பிணையைச் சேர்த்தி; சீவக. 295, அடிக்.; 1323
பெருங். 1. 34 : 199. கடிப்பிணை : காதிலணியும் ஒருவகை அணி. சிகழி
கையில் மாலைசூட்டி; சிகழிகை - முடி. தோளில் கிம்புரிவடிவமுள்ள முத்து
மாலையை அணிந்து; சீவக. 170, அடிக்.; கிம்புரி - மகரவாய்; நெடுநல்.
95-7, ந. அடுத்து - சேர்த்து. ஆகத்தைச் சாந்தால் எழுதி. அல்குலை
உடுத்த கலாபத்தை; உடுத்த - சூழ்ந்த. தைவந்து - தடவி,

(இ - ள்.) பிரியக்கருதி, காதுலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மாலை யைச்சூட்டி, தோளிலே கிம்புரி வடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி அணிந்து, ஆகத்தைச் சாந்தாலே எழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து வலையைத் திருத்தினுனென்க. (கௌ)

2092. இலங்குவெள் ளருவிக் குன்றத் தெழுந்ததண் டகரச் செந்தி
நலங்கிள ரகிலுந் தேனுங் கட்டியு நன்கு கூட்டிப்
புலம்பற வளர்த்த வம்மென் பூர்புகை யமளி யங்கண்
விலங்கர சனைய காலை வெள்வளைக் கிதனைச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) குன்றிலெழுந்த தகரவிறகிற்றீயிலே அகின்முதலியவற்றைக் கூட்டியிட்டுக் குற்றமற வளர்த்த புகையிணையுடைய அமளிக்கண்ணே யிருந்து சிங்கவேற்றையொத்த காலை சுரமஞ்சரிக்கு இத்னைக் கூறினானென்க. (கௌ)

2093. கருமரீ கவல வேண்டா கயற்கணுய் பிரிவல் சின்னாள்
அருமைநின் கவினைத் தாங்க லதுபொரு ளென்று கூறப்
பெருமரீ வேண்டிற் றல்லால் வேண்டுவ பிறிதொன் றுண்டோ
ஒருமைநின் மனத்திற் சென்றே னுவப்பதே யுவப்ப தென்றான்.

(இ - ள்.) கயற்கண்ணாய்! நீ கவலவேண்டா; யான் கூறுகின்ற காரியம் யாதெனின், சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவினைத் தாங்குவா யாக; அஃது அருமையைபுடைய பொருள்காணென்று கூற, பெரும! நீ விரும் புவதன்றி யான்விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யான் ஒருபடிப்பட்ட நின் னுடைய மனம்போலே ஒழுகினேனாதலின், நின்மனமுவப்பதேகாண் என்மன முவப்பதென்றானென்க.

தாங்கல், அல்லீற்று வியங்கோள். பொருள் - காரியம். வேண்டுவ, ஒருமை பன்மைமயக்கம். (கௌ)

2092. தகரச்செந்தி - தகரவிறகா லாக்கின தீயில்; தகரம் - ஒருவகை யாசனமரம். கட்டி - நெர்கட்டி. யென்னும் வாசனைப் பொருள்; சீவக. 534, அடிக். புலம்பு அற - குற்றங்கெட. அம்மென் புகை - அழகிய மெல்லிய புகை. புகை ஊட்டப்பெற்ற அமளியிடத்து. அடி, 1-3: சீவக. 349, அடிக். விலங்கரசு; சிங்கம். காலை: சீவகன். வெள்வளைக்கு: சுர மஞ்சரிக்கு.

2093. கயற்கண்ணாய், நீ கவலவேண்டா; கருமம்; சின்னாள் பிரிவல்; கருமம் - யான் அவ்விதம் கூறுதற்குக் காரியம் யாதென்றால். பிரிவல் - பிரி வேன். நின்கவினைத் தாங்கல்; தாங்கல் - தாங்குவாயாக. அஃது அருமையை புடைய பொருள் என்று சீவகன்கூற. பெரும: விளி; என்றது சீவகனை. வேண்டிற்று - விரும்புவது. ஒருமையைக் கொண்ட நின்மனம்போலச் சென்றேனாதலால்.

2094. நானொடு மிடைந்த தேங்கொ ணடுக்குறு கிளவி கேட்டே
பூண்வடுப் பொறிப்பப் புல்லிப் புனைநலம் புலம்ப வைகேன்
தேன்மிடை கோதை யென்று திருமக நெழுந்து போகி
வாண்மிடை தோழர் சூழத் தன்மனை மகிழ்ந்து புக்கான்.

(இ - ள்.) அவன், அங்ஙனங்கூறிய நானொடு மிடைந்த கிளவியைக்கேட்டு,
கோதாய் ! நின்னலம் புலம்ப வைகேனென்று புல்லிச் சீவகன்போய்த் தோழர்
சூழச்சென்று தன்மனையிலே புக்கானென்க.

பிரிவாற் சிறிது நடுக்குற்ற கிளவி.

(க00)

2095. புரவியுங் களிறு நோக்கிப் பொன்னெடுந் தேரு நோக்கி
இரவினுங் பகலு மோவா தென்மகன் யாண்டை யானென்
றமுதகண் ணீரி னாலே கைகழீஇ யவலிக் கின்ற
மெழுகெரி முகந்த தொக்குந் தாய்மெலி வகற்றி னானே.

(இ - ள்.) புரவிமுதலியவற்றை நோக்கி, இவற்றை விட்டு என்மகன் எவ்
விடத்திருக்கின்றானென்று இரவும் பகலும் ஓவாது அழுத கண்ணீராலே
கைகழவி வருந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்பை முகந்தாற்போல நெஞ்
சுருகுகின்ற வருத்தத்தை நீக்கினென்க.

1 இருடி கூற்றைச் சிந்தித்திருத்தலின், கந்துகன் மெலிவையகற்றினா
னெனல் வேண்டாவாயிற்று.

(க0க)

2096. ஒற்றரு முணர்த லின்றி யுரையவித் துறுப்பி னாலே
சுற்றத்தார்த் குரைப்ப வீண்டித் தொக்குடன் றழுவிக் கொள்வார்
எற்றுவா ரிணந்து சோர்வார் நம்பியோ நம்பி யென்னு
உற்றுடன் றழுத கண்ணீர் காலலைத் தொழுகிற் றன்றே.

2094. மிடைந்த - நெருங்கிய தேம் கொள் - இனிமைகொண்ட.
கிளவி - சுரமஞ்சரியின் சொல்லை. தன்பூணினது வடு சுரமஞ்சரிமீது பொறிப்
பப் புல்லி; பெருங். 2. 16: 87; பூண் - ஆபரணம். கோதை, நலம்புலம்ப
வைகேனென்று கூற; புலம்ப - தனித்து வருந்தும்படி. வைகேன் - பிரிந்
திரேன். கோதை: சுரமஞ்சரி; விளி. திருமகன்: சீவகன். மனையிற்
புக்கான்.

2095. ஓவாது - இடைவிடாமல். என்மகன் என்றது சீவகனை.
கழீஇ - கழவி. அவலிக்கின்ற - வருந்துகின்ற. அவலிக்கின்ற தாயினுடைய
மெழுகு எரி முகந்ததொக்கும் மெலிவை அகற்றினான்; தாய்: சுநந்தை.
மெலிவு - வருத்தம்.

(உரை.) 1 இருடி கூறியது: சீவக. 1124 - 1131.

2096. ஒற்றர் - அரசனால் ஒற்றியறிய விடப்பட்டவர்கள். உரை
யவித்து - தன் வாயினாலொன்றுங் கூறாமல். உறுப்பினால் - தன் அங்கங்களி

(இ - ள்.) ஒற்றரும் உணர்தலின்றாக உரையைத்தவிர்த்து உறுப்பாலே சுற்றத்தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவர் ஈண்டிச் சேரத் தழுவிக்கொள்வாராய், ஏற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த் தொக்கு, நம்பியோ! நம்பியோ! என்னு அழுத கண்ணீர் காலையிழுத்து ஒழுகிற்றென்க.

இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி.

(க௦௨)

2097. கந்துகன் கழறக் கல்லென் கடற்றிரை யவிர்த வண்ணம்
வந்தவர் புலம்பு நீங்க மறைபுறப் படுமென் றெண்ணி
எந்தைதா னிறந்த நாளின் றெனநக ரியம்பி யாரும்
அந்தமி லுவகை தன்னு லகங்குளிர்ப் பெய்தி னாரே.

(இ - ள்.) இவ்வழகையால் இம்மறை புறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்து கன் கழறினாக, கடற்றிரை கல்லென்கின்ற ஒலியவிந்தாற்போல வந்த சுற்றம் அழகையைத் தவிர, பின்னரும் அந்தமிலுவகையாலே, 1 நாயனார் போன நாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாரும் கூறி அழுத பின்பு அகமகிழ்ச்சி யெய்தினாரென்க.

(க௦௩)

2098. செங்கயன் மழைக்கட் செவ்வாய்த் தத்தைபு மகிழ்ந்து தீஞ்சொல்
எங்கையைச் சென்று காண்மி னடிகளென் றிரந்து கூற
மங்கல வகையிற் சேர்ந்து மதுத்துளி யறாத மாலை
கொங்கலர் கண்ணி சேர்த்திக் குங்கும மெழுதி னானே.

இலே. உரைப்ப - தன்வரவை உணர்த்த. ஈண்டி - உறவினர்கள் செறிந்து. கொள்வார் - கொள்வாராய். ஏற்றுவார் - புடைத்துக் கொள்வாராய். என்னு - என்றுகூறி. கால் அலைத்து - காலையிழுத்து.

2097. மறை புறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்துகன் கழற, திரையிடத்துக் கல்லென்னு மொலி அவிர்தவண்ணம் வந்தவர் புலம்பு நீங்க; மறை - சீவகன் இராசமாபுரத்து வந்துள்ளான் என்னும் இரகசியம். புறப்படுதல் - வெளிப்படுதல். கழற - அழுபவர்க்கு இடித்துக் கூறுதலால். புலம்பு நீங்க - அழகையை அகற்ற. உவகை தன்னால், எந்தை இறந்தநாள் இன்று என நகரில் இயம்பி, யாரும் அகம் குளிர்ப்பெய்தினார். எந்தை: கந்துக்கடனின் தந்தை. சீவகனுக்காகச் செய்த ஆரவாரத்தை மறைக்கும்பொருட்டு 'எந்தையிறந்த நாள் இன்று என' அழுதனர்.

(உரை.) 1 நாயனார்: கந்துக்கடனுடைய தந்தை.

2098. தத்தை: கார்தருவதத்தை. மகிழ்ந்து - சீவகனைக்கண்டு உவந்து. அடிகள், எங்கையைச் சென்று காண்மின் என்று தீஞ்சொல்லால் கூற; அடிகள்: சீவகன்; விளி. எங்கை யென்றது குணமாலையை. கூற - தத்தை சொல்ல. சேர்ந்து, மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலவகையிறற் சேர்த்தி; சேர்ந்து - குணமாலையை அடைந்து; சேர்த்தி - குணமாலுக்கு அணிந்து.

(இ - ள்.) இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து, அடிகளே, சென்று குண மாலையைக் காண்மினென்று புலவியில்லாத தீஞ்சொல்லாலே இரந்து கூற, அவ னுஞ் சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக்கூற்றாலே முதற்சேர்த்திக் குங்குமத்தை அணிந்தானென்க.

1 தேவன், “ பன்னிருமதியின் ” (சீவக. 1220) என்றதனைத் தானுணர் தலிற்² தனக்குக்கூட்டமின்மையுணர்தலானும், ³ அவள்வருத்தமிகுதியானும் இங்ஙனமிரந்து கூறினாள். குணமாலை, கணவன் வருதலின் மங்கலவணிக்கு உடம்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாது கூறுகின்றாள். (க௦௪)

2099. தீவினை யுடைய வென்னைத் தீண்டன்மி னடிகள் வேண்டா
பாவியே நென்று நொந்து பரிந்தழு துருகி நையக்
காவியங் கண்ணி யொன்றுங் கவல்லயா னுய்ந்த தெல்லாம்
நாவியே நாறு மேனி நங்கைநின் தவத்தி னென்றான்.

1 இவனைத் தீண்டிச் சீவகன் கொலையுண்டானென்று உலகங்கூறலின், தீவினையுடைய வென்னையென்றாள். தான் விலக்கவும் இவன் தீண்டலின், பின்னும் வேண்டாவென்றாள். இவனைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனம் நீக்கிக் கூறவேண்டலிற் பாவியேனென்றாள்.

(இ - ள்.) ‘அடிகளே ! தீண்டன்மின் ; வேண்டா ; பாவியேன்’ என்று அன்புற்று அழுது நையாநிற்க, கண்ணி, கவல் ; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது, நீ செய்துவைத்த நல்வினையாலேகாணென்றானென்க.

“ நந்ததிண்டோர்.....பண் ” (சீவக. 1088) என ²ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்ததையும், “ பெண்ணிடர் விடுப்ப ” (1752) என வந்த தன்மையை யும், தான் கட்டியங்காரன் ³ பரிகரத்தைக் கொல்வேமோவென்று நினைத்த தையுங்கருதி ‘ எல்லாம் ’ என்றான். (க௦௫)

(உரை.) 1 தேவன் : சுதஞ்சணன். ² தனக்கு என்றது காந்தருவதத் தையை. ³ அவள் : குணமாலை.

2099. அடிகள், என்னைத் தீண்டன்மின், வேண்டா, பாவியேன் என்று ; அடிகள் : சீவகன் ; விளி. என்று - எனக் குணமாலை கூறி. பரிந்து * வருந்தி. நைய - நைந்துகின்றாளாக. கண்ணி : குணமாலை ; விளி. ஒன்றும் கவல் - சிறிதும் வருந்தாதே. நாவி - கஸ்தாரி. மேனியையுடைய நங்கை யாகிய நினது. யான் எல்லாவற்றிலும் உய்ந்தது, நினது தவத்தினால் என்றான்.

(உரை.) 1 (பி - டி.) ‘ இவள்காலைத். ’ ² ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்தது : ‘ கட்டியங்காரனிடத்து ஓர் யாண்டிறுதியளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவல் ’ என்று அச்சணந்தி யாசிரியன் கூறிய கூற்றைத் தவறிக் கட்டியங்காரனிடத் துக்கோபம் கொண்டமை ; சீவக. 393. ³ பரிகரம் : நாற்புறத்தும் தொழில் செய்வோர் தொகுதி.

2100. அன்னமென் னடையு நோக்குஞ் சாயலு மணியு மேரும்
மின்னினுண் ணுசுப்பும் வெய்ய முலைகளு முகமுந் தோன்ற
என்மனத் தெழுதப் பட்டா யாயினு மரிவை கேளாய்
உன்னையான் பிரிந்த நாளோ ருழியே போன்ற தென்றான்.

அணி - அழகு, ஏர் - எழுச்சி.

(இ - ள்.) என்று பின்னும், அரிவாய்! கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்
லாம் என்மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாயினும் நினை மெய்யுறு
புணர்ச்சியின்றிப் பிரிந்த ஒருநாள் ஒருழிக்காலம்போலே யிருந்ததுகாண்; இன்
னும் என்னைவருத்தாதே கொள்ளென்றானென்க. (கௌ)

2101. இளையவண் மகிழ்வ கூறி யின்றுயி லமர்ந்து பின்னாள்
விளைபொரு ளாய வெல்லாந் தாதைக்கே வேறு கூறிக்
கிளையவர் சூழ வாமான் வாணிக னாகிக் கேடில்
தளையவிழ் தாம மார்பன் மன்னகர் நீங்கி னானே.

(இ - ள்.) தாமமார்பன், இங்ஙனம் அவள் மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறி
அவளைக்கூடி மற்றைநாள் தாதைக்கு மேல்முடியுங் காரியங்களைத் துணிந்து
கூறிச் சுற்றம் சூழத் தாவுங்குதிரையைக் கொள்ளும் வாணிகனாகி அதற்கு ஒரு
வேடங்கொண்டு தன்மனையினின்றும் போனானென்க.

‘பின்னாள்’ என்று சுண்டுக் கூறலின், “அன்றைப்பகலே .....
வந்தடைவன்” (சீவக. 1932) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. (கௌ)

கூ.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உகௌ.

2100. என்மனத்து எழுதப்பட்டாயென்றது சீவகன், குணமாலையை
இடையறாது நினைத்திருந்தமையை உணர்த்தியது. அரிவை: குணமலை;
விளி.

2101. இளையவன்: குணமலை. மகிழ்வ-மனமகிழ்வனவற்றை. (பி-ம்.)
‘மகிழ்ந்து கூறி.’ பின்னாள் - மற்றைநாள். விளைபொருள் - மேல் விளை
யுங் காரியத்தை. தாதைக்கு: கந்துக்கடனுக்கு. வேறு கூறி - துணிந்து
சொல்லி. கிளையவர் - சுற்றத்தார். வாமான் வாணிகனாகி - குதிரைகொள்
ளும் வணிகரது வேடங்கொண்டு. மார்பன்: சீவகன்; எழுவாய். தன் நகரி
னின்றும் நீங்கினான்.

ப த் த ா வ து

ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்

2102. குடம்புரை செருத்தற் குவளைமேய் கயவாய்க் குவிமுலைப் படர்மருப் பெருமை, நடந்தவா யெல்லா நறுமலர் மரையி னாகிலைச் சொரிந்தவர் தீம்பால், தடஞ்சிறை யன்னங் குருகொடு நாரைப் பார்ப் பின மோம்புதண் மருதம், மடங்கல்போற் றிறலார் மாமணி கறங்க வளவயற் புள்ளெழக் கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரிய வாய். பால், எழுவாய்.

(இ - ள்.) திறலார், செருத்தன்முதலியவற்றையுடைய எருமை தான் போனவிடமெல்லாம் தாமரையின் இளைய இலையிலே சொரிந்த பால், அன்ன மும் குருகும் நாரையுமாகிய பார்ப்பினத்தை வளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணி கறங்குதலிற் புள்ளெழப் போயினுரென்க.

1 இவை பாலுண்டல் நிலப்பண்பு. (க)

2103. புரிவளை யலறிப் பூசலிட் டன்ற பொழிகதிர் நித்தில முழக்கி, வரிவளை சூழும் வலம்புரி யினத்துட் சலஞ்சல மேய்வன நோக்கி, அரிதுண ரன்னம் பெடையெனத் தழுவி யன்மையி னலமர லெய்தித், திரிதரு நோக்கந் தீதிலார் நோக்கி நெய்தலுங் கைவலத் தொழிந்தார்.

தீது - ஈண்டு வேட்கை.

2102. செருத்தல் - பால் தங்கிய மடி. கயம் - பெருமை. செருத்தலே யும் வாயையும் முலையையும் மருப்பையும் உடைய எருமை. அடி, 1: கூர்ம. சூரியன் மரபு. 43; நைடத. நாடு. 20. நடந்த வாய் - சென்ற இடம். மரையின் நாகிலை - தாமரையின் இளைய இலையில். எருமையின்பால் இலையில் சொரிதல்: “பைங்க ணெருமை படுகன் றோம்பிச், செருத்தல் செற்றிய தீம்பா லயல, உருவ வன்னமொடு குருகு பார்ப்பெழப், பாசடைப் பிலிற்றும் பழனப் படப்பை” (பெருங். 1. 48: 142-5.) ஒம்பும் - பாதுகாக்கும். மரு தம் - மருதநிலத்தை. திறலார்: சீவகன் முதலியவர். மணி கறங்குதலால் புள் எழ. கழிந்தார் - கடந்து சென்றார்கள்.

(உரை.) 1 இவை: அன்னமுதலியன.

2103. புரிவளை - முறுக்கிய சங்கு. அலறி - நொந்து. பூசலிட்டி - முழங்கி. நித்திலம் - முத்து. வலம்புரியைக்காட்டிலும் சலஞ்சலம் சிறந்தது. அரிது உணர் அன்னம் - பாலையும் நீரையும் அரிதாக உணர்ந்து பிரிக்கவல்ல

(இ - ள்.) தீதிலார், புரிந்த வளை சூன்முதிர்ச்சியினாலே மெய்ந்நொந்து கூப்பிட்டு ஈன்ற முத்தையுழக்கி ஆயிரஞ்சங்கு சூழத்திரியும் வலம்புரியாயிரத் துக்குள்ளே சலஞ்சலமேய்வனவற்றை நோக்கிப் பாலையும் நீரையும் பிரிக்க வல்ல அன்னம் பெடையென்று சென்று தழுவி அவையன்மையின் வருந்தி மறித்துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத் தின் நெய்தனிலத்தையும் போனாரென்க. (உ)

2104. கோட்டிளங் கலையுங் கூடுமென் பிணையுங் கொழுங்கதிர் மணிவிளக் கெறிப்பச், சேட்டிளங் கொன்றைத் திருநிழற் றுஞ்சச் செம்பொறி வண்டவற் றயலே, நாட்டிளம் படியார் நகைமுகம் பருகு நல்லவர் போன்மலர் பருகும், மோட்டிள முல்லை மொய்ம்மலர்க் கான முருகுவந் தெதிர்கொள நடந்தார்.

(இ - ள்.) உயர்ந்த கொன்றைநிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பக் கலையும் பிணையும் துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலே நின்ற முல்லைமலர்களை மக ளிர்முகத்தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப் போலப் பருகுதற்குக் காரண மான முருகு எதிர்கொள்ள அம்முல்லைமலரையுடைய கானத்தைப் போனா ரென்க. (ங)

2105. குழவிவெண் டிங்கட் கோட்டின்மேற் பாயக் குளிர்புனல் சடைவிரித் தேற்கும், அழலவிர் சூலத் தண்ணலே போல வருவிநீர் மருப்பினி னெறியக், கழைவளர் குன்றிற் களிற்றுநின் றுடுங் கடிநறுஞ் சந்தனச் சாரல், இழைவளர் முலையார் சாயல்போற் றேகை யிறை கொள்பூங் குறிஞ்சியு மிறந்தார்.

அன்னம். சலஞ்சலத்தைப் பெடையன்னமெனத் தழுவி. அன்மையின் - பெடையன்னமல்லாமையால். அலமால் - மனச்சுழற்சி. திரிதரும் நோக்கம் - திரும்பிச் செல்கின்ற நோக்கத்தை. கைவலத்து நெய்தலும் ஒழிந்தார் - தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தைபுடைய நெய்தனிலத்தையும் நீங்கினார்.

2104. கலை - ஆண்மான். பிணை - பெண்மான். கொன்றை நிழலில் விளக்கெறிப்ப, கலையும் பிணையும் துஞ்ச; துஞ்ச - உறங்காநிற்க. பொறி - புள்ளி. அவற்றயலே - கொன்றைமரங்களினருகே. வண்டு, அயலே நாட்டிய முல்லை மலரை, இளம்படியாரது முகத்தைப் பருகும் நல்லவர்போலப் பருகு தற்குக் காரணமான முருகு எதிர்கொள்ள மலர்க்கானத்தை நடந்தார்; இளம் படியார் - மகளிர்; “இல்லிருக்கு மிளம்படியார்” (கூளா. துறவு. 208); “இளம்படி யிவளுக் கென்னினைந் திருந்தா யிடவெந்தை யெந்தைபி ரானே” (பேரியதிரு. 2. 7: 2); (பி - ம்.) ‘இளம்படியார்.’ நல்லவர்: ஆடவர். முருகு - வாசனை. இப்பாடலில் முல்லைநிலம் கூறப்பட்டது.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘துஞ்சம்படி.’

2105. புனல், திங்களது கோட்டின்மேற்பாயும்படி சடையை விரித்து ஏற்கும் சூலத்தண்ணல்; புனல்: கங்கைநீர். கோடு - நுனி. சூலத்தண் ணல்: சிவபெருமான். அருவிநீர் மருப்பினில் ஏறியும்படி களிற்று குன்றில்

(இ - ள்.) கங்கையினீர் இளையதாகிய பிறைக்கோட்டிலே வீழ ஒற்றைச் சடையை விரித்துநின்று ஏற்கும் இறைவனைப்போலே அருவிநீர் மருப்பிலே வீழக் களிந்து குன்றிலே நின்றாடுஞ்சாரலிலே தோகைகள் தங்குதல் கொண்ட குறிஞ்சிநிலத்தையும் போற்றொன்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. 1 கங்கைக்குத்தலைப்பாகிய இமவானிற் பதுமையென்னும் பொய்கையில் நீர்விழுகின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிம மிருத்தலின், 'சூலத்தண்ணல்' என்றார். (ச)

2106. ஊன்றலைப் பொடித்தாங் கனையசெஞ் சூட்டி நொளிமயிர் வாரண மொருங்கே, கான்றபூங் கடம்பின் கவட்டிடை வளைவாய்ப் பருந்தொடு கவர்குரல் பயிற்றும், ஆன்றவெம் பாலை யழன்மிதித் தன்ன வருஞ்சாஞ் சுடர்மறை பொழுதின், ஊன்றினார் பாய்மா னொளிமதிக்கதிர்போற் சந்தன மொருங்குமெய் புதைத்தே.

ஆங்கென்றது முற்கூறிய 1 முல்லையும் குறிஞ்சியுஞ்சேர்ந்த இடத்தை. கவர்குரல் - இரைகளைக் கவர்ந்துகொள்ளுகைக்கு விரும்புகின்ற குரல். வாரண மும் பருந்தும் பாலைநிலத்தினது வெப்பமிகுதியின் நாவழியினிப்பால் ஓரிடத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர்குரல் பயிற்றுமென்றார். 2 வெம்மை, விகாரம்.

நின்றாடும் சாரல்; மருப்பு - தந்தம். எறிய - வீழ. சாரல் - மலைச்சாரலில். இறை - ஆபரணம். முலையார் : மகளிர். தோகை : மயில். இறை - தங்குதல். குறிஞ்சியும் இறந்தார் - குறிஞ்சிநிலத்தையும் கடந்தார்.

(உரை.) 1 கங்கைக்குத் தலைப்பில் 'கங்காகுடம்' என்று ஒரு சிறுமலை யுண்டென்பர்.

2106. ஊன்றலை பொடித்தனைய - மாமிசம் தலையில் தோன்றின லொத்த. சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை. வாரணம் - கோழி. அடி, 1: கூர்ம. பிலக்க. 40. கான்ற - பூக்களையுதிர்ந்த; (பி - ம்.) 'கான்றபூ மராவின்.' கவடு - கிளை. வாரணம் பருந்தொடு கவர்குரல் பயிற்றும்; கவர்குரல் - விரும்புங் குரல்; பெடையை யழைக்கின்ற ருரலெனலுமாம்; மலைபடு. 510, ந; "கலவ மஞ்ஞை கவர்குரல் பயிற்றி" (பெருங். 1. 54: 35.) அழல் மிதித் தன்ன வெம்மை யான்ற பாலையாகிய சுரத்தை; அழல் - தீயை. சுடர்மறை பொழுதின் - சூரியன் மறைகின்ற காலத்தே. மதிக்கதிர்போலும் சந்தனத்தே மெய்புதைத்து மாவை ஊன்றினார்; சந்தனக்கலவை குளிர்ச்சியை உடைமையினால், மதிக்கதிர்போல் என்றார். புதைத்து - மறைக்கப்பட்டு. மா ஊன்றினார் - குதிரையை விரையச் செலுத்தினார்கள்.

(உரை.) 1 முல்லையுங் குறிஞ்சியும் சேர்ந்த இடம் பாலையாதல், "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதய ருறுத் துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்" (சீலப். 11: 64-6) என்பத னாலுமறியப்படும். 2 வெம்மை யென்பது வெம் எனக் கடைக்குறைந்தது.

(இ - ள்.) ஊன் தலையிலே தோற்றினாலொத்த சூட்டினையுடைய வாரணம், வெம்மையாற் பூவையுதிர்ந்த கடம்பிலிருக்கின்ற பருந்துடனையிருந்து சேரக் குரலைப்பயிற்றும் அவ்விடத்து அழன்மிதித்தன்ன வெம்மையமைந்த பாஸையாகிய சுரத்தை அந்திக்காலத்தே மதிபோலுஞ் சந்தனத்தே உடம்பு சேர மறையப்பட்டு மாவை விசையிலே செலுத்தினாரென்க.

வெம்மைமிகுதியால், அந்திக்காலத்தே போனார். “நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப், படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே” (தொல். அகத் திணை. 2) என்று பாலைக்கு நிலமின்றென்றமையானும், “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” (ஐடி. ஐடி. 9) என்றமையானும், அக்காலமன்றி இவர் செல்கின்ற காலம் முன்பனிதொடங்குகின்ற காலமாகவும் பாலை கூறியவாறு என்னையெனின், 3 காலம் பொதுவாய்த் தேயந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும்; சித்திரையும் வைகாசியும் சூடகமலைக்குக் கார்காலத்தை யாக்கினாற்போல மார்கழித் திங்களும் இவர்போகின்ற தேயத்திற்கு முதுவேனிலாய் வெம்மையை விளைத்துப் பாலை யையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்தவிடம் தெய்வத்தினுணையால் எக் காலமும் மாறாமல் ஓரிடம் ஒருகாலமாயேயிருக்குமாதலின், அவ்விடத்தே இவர் போகின்றாரென்றுமாம். (௫)

2107. நிலையிலா வுலகி னின்றவண் புகழை வேட்டவ னிதியமே போன்றும், இலைகுலாம் பைம்பூ ணிளமுலைத் தூதி னின்கனித் தொண்டையந் துவர்வாய்க், கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றுங் கடவுளர் வெகுளியே போன்றும், உலைவிலார் நில்லா தொருபக லுள்ளே யுருப்பவிர் வெஞ்சுரங் கடந்தார்.

இதுவும் அவ்விடத்தே அவர் போகின்ற கடுமை கூறிற்று.

3 ‘ஒரோர் தேயத்திற்கு ஒருகாலம் மாறி நிகழ்தலின் வேற்றுப்புலம் படர வென்றார்’ (சிலப். 14: 120-25, அடியார்.)

2107. வேட்டவன் - விரும்பியவனது. வண்புகழ்-கொடையாற்பெறும் புகழ். அடி. 1: “நில்லாமையே நிலையிற் ருகலின், நல்லிசை வேட்ட நய னுடை நெஞ்சிற், கடப்பாட் டாள னுடைப்பொருள் போலத், தங்குதற் குரிய தன்று” (குறுந். 143: 3-6.) இலைகுலாம்பைம்பூண் : சீவக. 1371, அடிக். முலையாகிய தூதினையும், தொண்டைக்கனிபோலும் வாயினையுமுடைய கலை வலார்; கலைவலார் : பரத்தையர்; சிலப். 14: 167, 22: 138-9; மணி. 2: 29; பெருங். 1. 35: 84-6. கடவுளர் வெகுளியே போன்றும் - முனிவரது கோபம் கணத்திற்குேன்றி மறைதல்போலவும்; குறள், 29, பரிமேல். உலைவிலார் - கேடில்லாராகிய சீவகன் முதலியவர். ஒருபகல் - ஒருமுகூர்த்தம்.

(இ - ள்.) கேடிலார், தாமாதே ஒருமுகூர்த்தத்தே, புகழை விரும்பின வன் கையிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதி னையும் தொண்டைபோலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையர்காமம் போமாறு போலேயும், இருடிகள்கோபம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுகப்போளு ரென்க.

கனி, முதற்கேற்ற அடை. கலைகளாவன : “வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக், கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும், பண்ணியாழ்க் கரண மும் பாடைப் பாடலும், தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்த்திந் குழலும், கந்துகக் கருத்து மடைதூற் செய்தியும், சுந்தரச் சுண்ணமூந் தூநீ ராடலும், பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும், காயக் கரணமூந் கண்ணிய துணர்தலும், கட்டுரை வகையுந் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும், கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்பும், காலக் கணிதமூந் கலைகளின் றுணிவும், நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த, ஒவியச் செந்நூ லுரைதூற் கிடக்கையும்” (2: 18-31) என மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டன வாம். (சு)

2108. புதுக்கலம் போலும் பூங்கனி யாலும் பொன்னிணர்ப் பிண்டியும் பொருந்தி, மதுக்கலந் தூழ்த்துச் சிலம்பிவீழ் வனபோன் மலர்சொரி வகுளமு மயங்கிக், சுதிர்த்ததண் பூணி கம்புடாழ் பீலிக் கனைகுர னுரைவண் டானம், எதிர்த்ததண் புனல்குழி நின்னதிக் கரை மே லினையவ ரயாவுயிர்த் தெழுந்தார்.

(இ - ள்.) வேட்கோவரிடத்துப் புதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்ற கனியையுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காம்பு கழலுதலிற் சிலம்பிவீழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழு மயங்கி, பூணியும் கம்புளும் சிறுசின்னம்போலும் செறிந்த குரலையுடைய நாரையும் வண்டானமும் எதிர்த்த நதிக்கரைமேலே இளையவர் இளைப்பாறிப் போளுரென்க.

பூணி, கம்புளென்பன இறந்தவழக்கு.

(எ)

2108. புதுக்கலம் - புதிய பாளை ; ஆலங்களிக்கு உவமை ; “புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்” (ஐங். 303.) கனியையுடைய ஆலம். பிண்டி - அசோகு. மதுவைக்கலந்து ஊழ்த்து ; ஊழ்த்து - சொரிந்து. வகுளம் - மகிழம்பூ. பூணி - ஒருபறவை ; பெருங். 1. 51 : 69. கம்புள் - சம்பங் கோழி. தாழ்ப்பீலிக் கனைகுரல் நாரை - சிறுசின்னம்போலும் செறிந்த குரலை யுடைய நாரை ; “நாரை.....பீலி தகைதரப் பிளிறும்” (ஆணக்காப். நாடு. 84.) (பி - ம்.) ‘எதிர்த்தபூம் புனல்.’ இளையவர் : சீவகன் முதலியோர். அயா வுயிர்த்து - இளைப்பாறி ; சீவக. 600, 2947, ௩.

2109. அள்ளிலைப் பலவி னளிந்துவீழ் சூளையுங் கனிந்துவீழ் வாழையின் பழனும், புள்ளிவா ழலவன் பொறிவரிக் கமஞ்சூன் னெண்டினுக் சூய்த்துநோய் தணிப்பான், பள்ளிவாய் நந்து மாமையும் பணித்துப் பன்மலர் வழிபடக் குறைக்கும், வெள்ளநீர்ப் படப்பை விதையம்வந் தடைந்தே வேந்தனுக் குணர்த்தமுன் விடுத்தார்.

(இ - ள்.) செறிந்த இலையையுடைய பலவின் சூளையையும், வாழைப் பழத்தையும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டு வாழும் அலவன், நிறைந்த சூலை யுடைய பெடைக்குக் கொடுத்து அதன் வேட்சையைத் தணித்தற்கு நத்தை யையும் ஆமையையுமிதித்து மலரை வழியாம்படி குறைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே ஆள்விட்டாரென்க. (அ)

2110. வீட்டிடந் தோறும் வில்லக விரல்போற் பொருந்திரின் றொருங்கெதிர் கொள்கென், தேட்டின்மேற் றீட்டித் திருவெழுத் திட்ட டாங் கிறைவனுந் தமார்களைப் பணிப்ப, நாட்டகத் தமிழ்து நளிகட லமிர்து நல்வரை யமிர்தமு மல்லாக், காட்டகத் தமிழ்துங் காண்வரக் குவவிக்க ண்ணகன் புறவெதிர் கொண்டார்.

2109. அள்ளிலைப் பலவின் அளிந்து வீழ்சூளை ; “ அள்ளிலைப் பலவி னெற்றி யளிந்துவீழ் சூளையின் ” (கூர்ம. இராமனவ. 73); அள் - செறிவு. அளிந்து-கனிய முதிர்ந்து. புள்ளியையுடைய அலவன்; ஆண்ரண்டு. கமஞ்சூல் னெண்டினுக்கு - நிறைந்த கருப்பத்தையுடைய பெடைரண்டிற்கு. ஆணண்டு பெண்ணண்டிற்குப் பழம் அளித்தல்; “ அகலிலை நாவ லுண்டுறை யுதிர்த்த, கனிகவின் சிதைய வாங்கிக் கொண்டுதன், தாழை வேரலை வீழ்துணைக் கிடு உம், அலவற் காட்டி. ” (அகநா. 380 : 4-7); “ அலவன்றன் சீர்ப்பெடையின், வாய்வண் டனையதொர் நாவற் கனிரணி நல்க ” (சீந். 84.) தணிக்கும்பொருட்டு நந்தையும் ஆமையையும் பணித்து மலரை வழிபடக் குறைக்கும்; நந்து - சங்கு. பணித்து - மிதித்து. விதையம் - விதேகதேசம். வேந்தன் : கோவிந்த ராசன்; விசயையின் சகோதரன். தூதுவரை விடுத்தார்.

2110. வீட்டிடம் - விட்ட இடம்; தொகுத்தல். வில்லகவிரல்போல் பொருந்தி - வில்லை அகப்படப் பிடித்த விரல்களைப்போல நெருங்கி நின்று; கவவுக்கை நெகிழாமல் அணைந்து நின்றலை உணர்த்தியது. ஒருங்கு - சேர. சீவகனை எதிர்கொள்கவென்று. தீட்டி - எழுதி. இறைவன் : கோவிந்த ராசன். தமர் - உறவினர். அமிர்து - நுகரும் பொருள்கள். குவவி - குவித்து. புறவற் சீவகனை எதிர்கொண்டார்; புறவு - முல்லையிலம்.

வீட்டிடம், ¹ விகாரம். “வில்லக விரலிற் பொருந்தி” (குறுந். 370) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) இறைவனும் தன்னாட்டவர்க்கு விடுதலையுடைய இடங்கடோறும் விற்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேர எதிர்கொள்கவென்று நினைப்பிட்டுத் திருவெழுத்துச் சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்துக் ² காரியப்பெயரையும் ஏவ, அவரும் அமிர்துகளைக் குவித்து முல்லைநிலத்தே சென்று எதிர்கொண்டாரென்க.

நாட்டிலமீர்து: “செந்நெற் சிறுபயறு சேதா நறுநெய்தீங், கன்னற் கதலியோ டைந்து.” கடலமீர்து: ³ “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்தம், நீர்ப்படு முப்பிளே டைந்து.” வரையமீர்து: ⁴ “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிவவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” காட்டிலமீர்து: “அரக்குவண்டு செந்தே னணிமயிற் பீலி, திருத்தகு நாவியோ டைந்து.” அமிர்தென்றது, பொருள்களை. (க)

2111. பொருமத யானைப் புணர்மருப் பேய்ப்பப் பொன்சுமந் தேந்திய முலையார், எரிமலர்ச் செவ்வாய் திறந்துதே னூற வேத்து வார் பூக்கடுய்த் தொழுவார், வருகுலைக் கழுகும் வாழையு நடுவார் வரையுமி ழாவிபோன் மாடத், தருநறும் புகையு மேந்துவா னூர்தோ மமர்த முலகமொத் ததுவே.

ஆவி - நெடுயிர்ப்பு.

(இ - ள்.) ஊர்தோறும் பூணைச் சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்திய முலையார் ஏத்துவார் தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் கன்னிக்கமுக்கும் வாழையும் நடுவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்கெய்தி கூறுகின்றார்.

(க0)

(வேறு)

2112 பாடி னருவிப் பயங்கெழு மாமலை
மாட நகரத்து வாயிலுங் கோயிலும்
ஆடம் பலமு மாங்கமுஞ் சாலைபும்
சேடனைக் காணிய சென்றுதொக் கதுவே.

(உரை.) ¹ நீட்டல்விகாரம். ² காரியப்பெயர் - காரியஸ்தர்; “காரியப்பேர், ஆர்தட் டினுந்தட்டு வாராமலே” (தனிப்பாடல்.) ³ சிலப். 10 : 102-11, அடியார். மேற். ⁴ சீவக. 838, அடிக்.

2111. பொன்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்திய முலையார்; அந்நாட்டு மகளிர்; பொன் : ஆபரணம். எரிமலர்ச் செவ்வாய் - முருக்கிதழ் போலும் சிவந்த வாய். தாய் - தாவி. (பி - ம்.) ‘வரையுமிழருவி.’ ஊர்தோறும் ஏத்துவார், தொழுவார், நடுவார், ஏந்துவாராக.

2112. பாடி - ஒலி. பயம் கெழு - பயன்பொருந்திய. அடி, 1: “பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசை” (மலைபடு. 278.) மலைபோலும் மாடத்தை

பாடினருவி - ஒலி இனிய அருவி. உலகைத் தாங்குமவனாதலின் சேட
னென்றார்.

(இ - ள்.) சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிடத்து
வாயின்முதலியவற்றிலே ஊர் தொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடு மிடம். ( )

2113. பல்கதி ராரமும் பூணும் பருமித்துக்
கொல்சின வெந்தொழிற் கோடேந் திளமுலை
நல்லெழின் மங்கையர் நன்னுதற் சூட்டிய
வெல்கதிர்ப் பட்டம் விளங்கிற் றொருபால்.

(இ - ள்.) ஆரத்தையும் பூணையும் பல பிரகாரமாக அணிந்து இளமுலையா
கிய கோட்டையேந்திய மங்கையராகிய யானைகளின் நுதலிற் சூட்டிய பட்டம்
ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க. (கஉ)

2114. சுண்ணமுஞ் சூட்டுஞ் சொரிந்து வார்முழற்
கண்ணி மகாரொடு காற்சிலம் பார்த்தெழ
அண்ணலைக் காணிய வார்வத்திற் போதரும்
வண்ண மகளிர் வனப்பிற் றொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையும்
சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்து குலைகின்ற குழலையுடைய மகாரை
யெடுத்துக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடே போதும் மகளிர்வனப்
பிளையுடைத்தென்க.

தலையிற்சுண்ணமணிந்தார், மகாராதலின். (கங்)

யுடைய நகரத்தில். ஆடுதற்குரிய அம்பலம்; பெருங். 3. 14: 21. சேடனை :
சீவகனை.

2113. ஆரம் - முத்துமலை. பூண் - ஆபரணம். பருமித்து - பல
வரிசையாக அணிந்து. மங்கையரது நுதலில் சூட்டிய பட்டம்; சீவக. 1791,
அடிக். ஒருபால் விளங்கிற்று.

2114. சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி. சூட்டு - நெற்றிச்சூட்டு. சுண்
ணத்தையும் சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்து; சீவக. 193. வார்முழல்
மகாரொடு - குலைகின்ற குஞ்சியையுடைய குழந்தைகளுடன். அண்ணலை :
சீவகனை. காணிய - பார்க்கவேண்டி. போதரும் - செல்கின்ற.

2115. எதிர்நலப் பூங்கொடி யெள்ளிய சாயற்
கதிர்நல மங்கையர் காறொடர்ந் தோட
முதிரா விளமுலை முத்தொடு பொங்க
அதிரரிக் கிண்கிணி யார்க்கு மொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், தோற்றின நலத்தையுடைய கொடியையிகழ்ந்த சாயலினையும் கதிர்த்த நலத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்முலைகள் முத்தோடு கோபிக்க ஓடலின், இடை முரியுமென்று நடுங்கின கிண்கிணி இங்ஙனம் போகன்மினென்று காலக் கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடு பொங்குதல் - முத்துவடம் புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (கசு)

2116. கருங்க ணிளமுலை கச்சற வீக்கி
மருங்கு றளர மழைமருண் மாடம்
நெருங்க விறைகொண்ட நேரிழை யார்தம்
பெருங்க ணலமரும் பெற்றித் தொருபால்.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கம், முலையைக் கச்சாலிறுக வீக்கி இடைதளர வந்து மாடத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்கண்கள் இவனைக் காண்டற்கு இடம் பெறுது அலமருந்தன்மையுடைத்தென்க. (கரு)

2117. மின்னு குழையினர் கோதையர் மின்னுயர்
பொன்வரை மாடம் புதையப் பொறிமயில்
துன்னிய தோகைக் குழாமெனத் தொக்கவர்
மன்னிய கோல மலிந்த தொருபால்.

2115. எதிர்நலம் - தோற்றின நலத்தையுடைய. கொடியை எள்ளிய; எள்ளிய - இகழ்ந்த. சாயலையும் நலத்தையுமுடைய மங்கையர் ஓட. முதிரா - முற்றாத. பொங்க - புடைத்தலாற் கோபிக்க. கிண்கிணி கால் தொடர்ந்து ஆர்க்கும்; சீவக. 637; கால்தொடர்ந்து - காலக் கட்டி.

2116. முலையைக் கச்ச அற வீக்கி; அற வீக்கி - இறுக்கக்கட்டி. மருங்குல் தளரும்படி. மழை - மேகம். மாடத்தே இறைகொண்ட நேரிழை யார்; இறை - தங்குதல். நேரிழையாரது கண் அலமரும் பெற்றித்து; அலமரும் - சுழலுகின்ற.

2117. மின்னு - ஒளிவிடுகின்ற. மின் உயர்-ஒளியால் உயர்ந்த. புதைய-மறையும்படி. துன்னிய தோகையையுடைய பொறிமயிற் குழாமென; துன்னிய - நெருங்கிய. பொறி - புள்ளி. மாடம் புதையும்படி குழையினராய்க் கோதையராய் மயிற் குழாமெனத் தொக்கவரது கோலம் மலிந்தது; மலிந்தது - மிக்கது.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலும் மாடம் புதையும்படி குழையினராய்க் கோதையராய்த் துன்னிய தோகையையுடைய பொறிமயிற் குழாமெனத் தொக்கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (க௬)

2118. பாடன் மகளிரும் பல்கலை யேந்தல்குல்
ஆடன் மகளிரு மாவண வீதிதொ
றோட வுதிர்ந்த வணிகல முக்கவை
நீடிருள் போழு நிலைமைத் தொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிரும் ஒடுதலிற் கழன்ற கலம் சிந்தினவை நிலைபெற்ற இரவினிருளாக் கெடுக்குநிலைமைத்தா யிருந்ததென்க.

குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம். (க௭)

2119. கோதையுந் தாரும் பிணங்கக் கொடுங்குழைக்
காதன் மகளிரு மைந்தருங் காணிய
வீதியு மேலும் மிடைந்து மிடைமலர்த்
தாதடுத் தெங்குந் தவிசொத் ததுவே.

(இ - ள்.) மகளிருமைந்தரும் காதலால் இவனைக் காண்டற்குத் தம்மாலே கள் பிணங்கும்படி வீதியிலும் மேலும் மிடைதலின், அம்மலரிற்றா துநெருங்கி யெங்கும் தவிசையொத்ததென்க. (க௮)

2120. மானக் கவரி மணிவண் டகற்றவங்
காணை யெருத்தத் தமர குமரனிற்
சேனைக் கடலிடைச் செல்வனைக் கண்டுவந்
தேனை யவரு மெடுத்துரைக் கின்றார்.

2118. கலை - மேகலை. ஒடுதலால் உதிர்ந்த அணிகலம் உக்கவை; உக்கவை - சிந்தியவை. நீடு - நிலைபெற்ற. இருளேப்போழும் நிலைமைத்து; போழும் - கெடுக்கும்.

2119. கோதை, தார் என்பன மாலையகைகள். பிணங்க - தம்முள் மாறு பட. காணிய - சீவகனைக் காணவேண்டி. மிடைந்து - நெருங்குதலால். மலரிலுள்ள தாது. அடுத்து - நெருங்கி. தாது தவிசுபோல்வது: 'தண்டாது தவிசுபடப் போர்த்ததோர் பளிக்குப் பாரை' (இறை. 2, உரை); தவிசு - ஆசனம்.

2120. கவரி - சாமரை. மணிபோலும் வண்டென்றது, சீவகனணிந்த பூமாலையின் மீது மொய்த்த வண்டுகளை. (பி - ம்.) 'வண்டகற்றவோ, ராணை.' ஆணையின் எருத்தத்தில்; எருத்தம் - கழுத்து. அமரகுமரனின் - தேவ குமரனேப்போல, செல்வனை; சீவகனை. ஏனையவரும் = ஏனையவரும் - எல்லாரும்.

மானக்கவரி ; “ மயிரீப்பின் வாழாக் கவரி ” (குறள், 969) ; ஆகு பெயர்.

(இ - ள்.) அவ்வீதியிடத்திற் சேனைக்கடலிடையிலே யானையெருத்தத்தே தேவகுமாரிணப்போலே சாமரை வீச இருந்த செவ்வனைக் கண்டு உவந்து எல்லாரும் எடுத்துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (கக)

2121. (க) தேமல ரங்கட் டிருவே புகுதக
மாமலர்க் கோதை மணுளன் புகுதக
காமன் புகுதக காளை புகுதக
நாம வெழில்விஞ்சை நம்பி புகுதக.

2122. (உ) மின்றோய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுதக
இன்றேன் கமழ்தா ரியக்கன் புகுதக
வென்றோன் புகுதக வீரன் புகுதக
என்றே நகர மெதிர்கொண் டதுவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மலரிடத்துத் திரு ; மலரங்கண் - மலர்போலும் கண்ணுமாம். 1 உவப் பின்கட் பான்மயங்கிற்று. கோதை - திரு ; இலக்கணையுமாம்.

(இ - ள்.) திருப் புகுதுக, திருமால் புகுதுக, காமன் புகுதுக, காளை புகுதுக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதுக, மேகத்தைத் தீண்டின வரையைப் பிளந்த முருகன் புகுதுக, இயக்கன் புகுதுக, அருகன் புகுதுக, வீரன் புகுதுக வென அந்நகரி எதிர்கொண்டதென்க.

புகுதக, ஒரு சொல்விழுக்காடு.

(உ0 - உக)

2121. (பி - ம்.) ‘தேமல ரலங்கட் டிருவே.’ புகுதக என்று வரவேற் றல் : “ நல்லார் புகுதகவென ” (நீல. குண்டல. 22.) கோதை : திருமகள். மணுளன் : திருமால். காளை - காளைபோல்வாய். விஞ்சைநம்பி - வித்தியாதர குமான்.

(மேற்.) அடி, க : தோல், கிளவி. 57, ந. பரயோக. திங். 7 ; இ - வி. பொது. 5 ; க-உ : கல். ‘ வடிவிழி ’ 2-13, மயில். மு. நன். பொது. 28, மயிலை. நேம். மொழியாக்க. 12, உரை.

2122. வரை - கிரவுஞ்சகிரி. வேலோன் : முருகன். . இயக்கன் - யட்சகுமான். வென்றோன் - காதிகன்மங்களை வென்ற அருகன் ; சீவக. 878. என்றே - என்று வரவுகூறி.

(உரை.) 1 சீவக. 1974, அடிக்.

(மேற்.) மு : நன். பொது. 41, மயிலை. சங்கர. இ-வி. பொது. 24.

2123. (க) இடிநறுஞ் சுண்ணஞ் சிதறியெச் சாரும்
கடிகமழ் மாலையுங் கண்ணியுஞ் சிந்தித்
துடியடு நுண்ணிடைத் தொண்டையஞ் செவ்வாய்
வடியடு கண்ணியர் வாழ்த்துபு நிற்பார்.

இக்கவிமுதல், “என்றோ” (சீவக. 2128) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

(க) இடையினையும், வாயினையுமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும் இடித்த சுண்ணத்தைச் சிதறி, மாலையையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார்.

2124. (உ) சுரும்பிமிர் மாலை தொழுவனர் நீட்டி
இரும்பிடி நின்னடை கற்ற வெமக்கு
விரும்பினை யாய்விடின் மெல்ல நடமோ
கருங்கணிற் காமனைக் காணமற் றென்பார்.

(உ) பிடியைத் தொழுவாராய் மாலையை நீட்டி, இரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக் கற்றவெமக்கு அன்புற்றாயிற் காமனை இக்கண்ணாலே காணும்படி மெல்ல நடப்பாயாகவென்பார்.

இது, 1 பிடிக்கு முன்னின்ற மகளிர்கூற்று.

2125. (ஈ) மடநடை பெண்மை வனப்பென்ப தோராய்
கடுநடை கற்றாய் கணவ னிழப்பாய்
பிடியலை பாவி யென்புண் பிறழ்ந்து
புடைமுலை விம்மப் புலந்தனர் நிற்பார்.

2123. இடித்த நறுஞ்சுண்ணத்தை; இடி - மாவுமாம். எச்சாரும் - எவ்விடமும். கடிக - வாசனை. வாழ்த்துபு - சீவகனை வாழ்த்தி. கண்ணியர், சிதறி, சிந்தி வாழ்த்துபு நிற்பார்.

2124. தொழுவனராய் மாலையை நீட்டி; தொழுவனர் - பெண் யானையை வணங்கினராய். பிடி : விளி. விரும்பினையாய்விடின் - அன்புற்ற யானால். கண்ணால், காமனைக் காணும்படி மெல்ல நடமோ என்பார்; காமனை : சீவகனை. நடமோ - நடப்பாயாக; “எலாஅ மடப்பிடியே யெங்கூடற் கோமான், புலாஅ நெடுநல்வேன் மாறன் - உலாஅங்காற், பைய நடக்கவுந் தேற்றாயா னின்பெண்மை, ஐயப் படுவ துடைத்து” (முத்.)

(உரை.) 1 (பி - ி.) ‘பிடிக்குப்பின்.’

2125. பெண்மைக்கு வனப்பு மடநடை யென்பது ஓராயாய்; மட நடை - மெல்லிய நடை. கற்றாய் - கற்ற நீ; என்றது பெண்யானையை. பாவி பிடி யலை யென - பாவியாகிய நீ பெண்யானை யல்லே என்று கூறுதலால், புலந்தனர் - வெறுத்தனராய்.

(௩) பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராயாய்க் கடிய நடையெக்கற்ற நீ கணவனையிழக்கக் கடவை ; பாவி, நீ தான் பிடியல்லேகாணென்று கூறி, அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும் பிறழ்ந்த முலையுமொருபக்கத்தே விம்ம வெறுத்து நிற்பார்.

இது பிடிக்குப் பின்னின்ற மகளிர்கூற்று.

2126. (ச) மயிர்வாய்ச் சிறுகட் பெருஞ்செவி மாத்தாட்
செயிர்தீர் திரள்கைச் சிறுபிடி கேள்வன்
அயிரா வணத்தொடு சூளுறு மையன்
உயிர்கா வலற்கொண் டுவநில் லென்பார்.

(ச) மயிரையுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கேள்வனாகிய ஐராவணத்தோடே சூளுறுவேம் ; இனிச் சூளுறுதபடி ஐயனாகிய உயிர் காவலனைக்கொண்டு அவன் எமக்கு உதவுமபடி நில்லென்பார்.

‘சூளுறும்’ என்பது, ‘சேறும்’ என்றற்போலப் பன்மையுரைக்கும்தன்மைச்சொல்.

2127. (ரு) கருணைக் கவளந் தருதுங் கமழ்தார்
அருமை யழகிற் கரசனை நாளைத்
திருமலி வீதியெஞ் சேரிக் கொணர்மோ
எரிமணி மாலை யினம்பிடி யென்பார்.

(ரு) இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகிற்கு அரசனானவனை எம்சேரியில் வீதியிலே நாளைக்கொணர்வாயாக ; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவளத்தைத் தருவேமென்பார்.

2128. (சு) என்னோர் மருங்கினு மேத்தி யெரிமணிப்
பொன்னார் கலையினர் பொற்புஞ் சிலம்பினர்
மின்னார் குழையினர் கோதையர் வீதியுள்
மன்ன குமரனை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்.

2126. “மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடி” (நைடத. அன் - தூது. 74.) மா - பெருமை. திரள்கை - திரட்சியையுடைய துதிக்கை. சிறுபிடி : விளி. நின் கேள்வனாகிய அயிராவணத்தொடு ; (பி - ம்.) ‘அயிராவதம்.’ சூளுறும் - சூளுறுவேம் ; இச்சொல் சூளுறும் எனவும் வழங்கும் ; “என்னொடு சூளுறும்” (தே. சுந்தர. திருப்புவனவாயில். 1, 7.)

2127. கருணைக்கவளம் - பொரிக்கறியையுடைய உண்டையை. அழகிற்கு அரசனை : சீவகனை. எம்சேரியிடத்து வீதியில் கொணர்மோ ; கொணர்மோ - கொணர்வாயாக. இளம்பிடி : விளி.

2128 (பி - ம்.) ‘எறிமணிப்’, ‘அரவல்குற்.’ வீதியுள் கலையினராய், சிலம்பினராய், குழையினராய், கோதையராய் மருங்கின் என்னோரும் ஏத்தி

(சு) ஏத்துதல் - புகழ்தல். வாழ்த்துதல் - பல்லாண்டுமுதலியன கூறல்.

(இ - ள்.) அந்நகரில் வீதியிலே சிலமகளிர் வாழ்த்துபு நிற்பார், நடமோ வென்பார், புலந்தனர் நிற்பார், நில்லென்பார், தருதுமென்பாராய்க் கலையின ராய்ச் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்நின்ற எவ் லோரும் அரசகுமரனை ஏத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க. (உஉ-எ)

(வேறு)

2129. விளங்குபாற் கடலிற் பொங்கி வெண்டிரை யெழுவ வேபோற் றுளங்கொளி மாடத் துச்சித் துகிற்கொடி நுடங்கும் வீதி உளங்கழித் துருவப் பைந்தார் மன்னவன் கோவில் சேர்ந்தான் இளங்கதிர்ப் பருதி பெளவத் திறுவரை யிருந்த தொத்தான்.

(இ - ள்.) இளங்கதிர்ஞாயிறு கடலிடத்து உதயகிரியிலே யிருந்த தன் மையையொத்தவன், பாற்கடலில் வெண்டிரை பொங்கி யெழுவனபோல மாடத்துச்சியிற் கொடி நுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச் சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

2130. இழையொளி பரந்த கோயி லினமலர்க் குவளைப் பொற்பு விழைதரு கமல வட்டத் திடைவிராய்ப் பூத்த வேபோற் குழையொளி முகமுங் கோலக் கொழுங்கயற் கண்ணுந் தோன்ற மழையின்னுக் குழாத்தின் மாலை மங்கையர் மயங்கி நின்றார்.

(இ - ள்.) கோயின்மங்கையர், கமலப்பூவின் வட்டத்திடையே குவளை விராய்ப் பூத்ததுபோலே முகமும் கண்ணுந்தோன்ற மெய்ம்மறைந்து மின் றிரள்போலே கலந்துநின்றாரென்க. (உக)

மன்னகுமரனை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தார்; மன்னகுமரன்: மணி 4: 63, 24: 1; பெருங். 1. 33: 131.

2129. மாடத்துக்குப் பாற்கடலும், துகிற்கொடிக்கு வெண்டிரையும் உவமை. நுடங்கும் - அசைகின்ற. வீதியுளம் கழித்து - வீதியின் நடுவே போய். மன்னவன் கோயில் - கோவிந்தராசனுடைய அரண்மனையை. பெளவம் - கடல். வரை - உதயகிரி. ஒத்தான்: சீவகன்; எழுவாய்.

2130. மலராகிய குவளைப்பூ. (பி - ம்.) 'இனமலர்க் கமலப் பொற்பு, விழைதரு குவளை.' கமல வட்டத்திடைப் பூத்த குவளைப்பூப்போல் முகமும் கண்ணும் தோன்ற; சீவக. 2133; "தாமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண், மாயி தழ்க் குவளை மலர்பிணத் தன்ன, திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக் கண்" (அகநா. 361: 1-3); "குவளை மலர்ந்த தாமரை" (கம்ப. மாரீசன் வதைப். 115.) கோயில்மங்கையர், மழையிடத்து மின்னுக்குழாத்தைப்போல மயங்கி நின்றார்; மழை - மேகம். மயங்கி - கலந்து.

2131. எரிக்குழாஞ் சுடரும் வைவே லேந்தலைக் கண்டு கோயிற்
 திருக்குழா மனைய பட்டத் தேவியர் மகிழ்ந்து செய்ய
 வரிக்குழா நெடுங்க னூரக் கொப்புளித் துமிழ வம்பூ
 விரைக்குழா மாலைத் தேனும் வண்டுமுண் டொழுக நின்றார்.

(இ - ள்.) பட்டத்தேவியர், ஏந்தலை நெடுங்கண்ணாலே கண்டு இங்ஙனம்
 ஒருமகனைப் பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தே மறைந்துநின்றா
 ரென்க.

பூவில் விரையொழுகுதலாலே தேனும் வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப்
 பின் ஆரவண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகிய மாலையென்க. (௩௦)

2132. அலங்கறா தனிழ்ந்து சோர வல்குற்பொற் றேரை மின்னச்
 சிலம்பின்மேற் பஞ்சி யார்ந்த சீறடி வலத்த தூன்றி
 நலந்துறை போய நங்கை தோழியைப் புல்லி நின்றாள் [பாள்.
 இலங்கொளி மணித்தொத் தீன்ற வேந்துபொற் கொடியொ டொப்

அவிழ்ந்து - அவிழ்.

(இ - ள்.) மாணிக்கக்கொத்தையீன்ற பொற்கொடியொடொப்பாளாகிய
 அழகின் கூறெல்லாம் நிரம்பிய நங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ, அல்குற்பொன்
 வடமின்ன இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாகிய சீறடியை ஊன்றித்
 தோழியைச் சார்ந்துநின்றாளென்க. (௩௧)

2131. எரிக்குழாம் சுடரும் - தீயின் தொகுதி ஒளிவிடுகின்ற. ஏந்
 தலை: சீவகனை. கோயில் - அரண்மனையில். திருக்குழாம் அனைய -
 திருமகள் பலரின் தொகுதியைப் போன்ற. (பி - ம்.) 'திருக்குழாமலையப்.'
 தேவியர், ஏந்தலைக் கண்ணூரக் கண்டு மகிழ்ந்து. பூவில் விரை ஒழுகுதலால்
 தேனும் வண்டும் கொப்புளித்து உண்டு உமிழும்படியுள்ள மாலையிடத்து
 மறைந்து நின்றார்; விரை - வாசனை.

2132. அலங்கல் - பூமலை. அல்குலில் பொற்றேரை மின்ன: "தணிப்
 பொற் றேரைத் தகையொளி சுடர" (பெருங். 1. 34: 205); பொற்
 றேரை - பொன்வடம். (பி - ம்.) 'பொற்றேரை', 'பொற்றாரை.' வலத்த
 தாகிய சீறடியை. நலம் துறைபோய - அழகெல்லாம் நிரம்பிய. மணித்தொத்து
 ஈன்ற - மாணிக்கக் கொத்தை ஈன்ற. பொற்கொடியொப்பாளாகிய நங்கை
 தோழியைப் புல்லிநின்றாள்.

2133. தாமரைப் போதிற் பூத்த தண்ணறுங் குவளைப் பூப்போற்
காமரு முகத்திற் பூத்த கருமழைத் தடங்கண் டம்மாற்
றேமலர் மார்பி னானே நோக்கினுள் செல்வன் மற்றப்
பூமலர்க் கோதை நெஞ்ச மூழ்கிப்புக் கொளித்திட் டானே.

(இ - ள்.) அவள், தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவளைப்பூப்போலே முகத்
திலே பொலிவுபெற்ற கண்களாலே மார்பினானே நோக்கினுள்; அவனும் அவள்
நெஞ்சிலே மறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும் போந்து கட்புலனாகாமையா
யாயினனென்க.

மூழ்கவெனத்திரிந்து. நெஞ்சிலே புக்கு மூழ்க ஒளித்தானென்றுமாம். ()

(வேறு)

2134. விண்ணறு செல்வார் மனம்பேதுறப் போந்து வீங்கிப்
பண்ணறு சொல்லான் முலைபாரித்த வென்று நோக்கக்
கண்ணறு சென்ற களியைங்கணைக் காம னன்ன
புண்ணறு வேலான் மனமூழ்கினள் பொன்ன னானே.

தேவருலகிலே 1 சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்ற
பொழுது அத்தேவர் இவன் ஈண்டுப் போகின்றானென்று மனம்வருந்தும்
படி போந்து, இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப் புலனாதலைப் பொருந்தினானெரு
காமனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனை வியந்துகூறினர். புண்தோற்று
தற்குக்காரணமான வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பண் தோற்றுஞ்சொல்லான் முலை வீங்கிப் பாரித்த
வென்று நோக்கினானாக, அவன்மனத்தே அவள் மறைந்தானென்க.

2133. அடி, 1-2: சீவக. 2130, அடிக். கண்தம்மால் - கண்ணால்.
தேமலர் மார்பினான்: சீவகன். (பி - ி.) 'தேமலர்த்தாரினானே.' செல்வன்:
சீவகன். கோதை நெஞ்சம் - அந்நங்கையது மனத்திடையில். மூழ்கி -
மறைந்து.

2134. விண் - தேவருலகில். செல்வார் - தேவர்களது. பேதுற -
மனம் வருந்தும்படி. (பி - ி.) 'வெய்துறப்.' சொல்லான்: அந்நங்கையது.
பாரித்த - ஒருப்பட்டன, அடியிட்டன; சிந். 132, பேர். கண் ஆறு சென்ற -
கண்ணுக்குப் புலனாதலைப் பொருந்தின. வேலான்: சீவகன். விண்ணறு
செல்வார் மனம் பேதுறப் போந்து கண்ணறு சென்ற காமனன்ன வேலான்
நோக்க. மனம் - சீவகன் மனத்தே. பொன்னான்: அந்நங்கை.

(உரை.) 1 சீவகன், முற்பிறப்பிலே, பதினாறு கற்பலோகங்களுள் ஒன்றா
கிய ஸஹஸ்ரா கற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனதலால் இங்ஙனம் கூறி
னர்; பதினாறு கற்பங்களாவன: (க) சௌதர்மம், (உ) ஈசானம், (ங) சனற்

இனி 2 அமிர்தகலசம்போந்தென்றால், முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்தினை
ரென்றே பொருள்தருதலிற் குற்றமாம். (௩௩)

2135. மைதோய் வரையி னிழியும்புலி போல மைந்தன்
பெய்தாம மாலைப் பிடியின்னிழிந் தேகி மன்னர்
கொய்தாம மாலைக் கொழும்பொன்முடி தேய்த்தி லங்கும்
செய்ப்புங் கழலைத் தொழுதான்சென்னி சேர்த்தி னானே.

(இ - ள்.) மைந்தன் வரையினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றி
ழிந்துபோய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான்; தொழுது மன்னர்முடி
தேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினை
னென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடைய மன்னர். 1 கழல், ஆகு
பெயர். (௩௪)

2136. பொன்னங் குவட்டிற் பொலிவெய்தித் திரண்ட திண்டோள்
மன்னன் மகிழ்ந்து மருமானை விடாது புல்லித்
தன்னன்பு கூரத் தடந்தாமரைச் செங்கண் முதத்தம்
மின்னும் மணிப்பூண் விரைமார்ப நனைப்ப நின்றான்.

குவட்டின் - குவடுபோல.

(இ - ள்.) மன்னன் மருமானை விடாமற் றோளாற்புல்லி அன்பு மிகுத
லின், தான் அழுதகண்ணீர் அவன்மாற்பை நனைக்கும்படிநின்றனென்க. (1)

குமாரம், (ச) மாகேந்திரம், (ரு) பிரமம், (சு) பிரமோத்தரம், (எ) இலாந்த
வம், (அ) காமிஷ்டம், (க) சுக்கிரம், (க௦) மகாசுக்கிரம், (க௧) சதாரம், (க௨)
ஸஹஸ்ராரம், (க௩) ஆந்தம், (க௪) பிராணதம், (க௫) ஆரணம், (க௬) அச்
சுதமென்பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும் மேநமந்தாபுராணத்திலும்
சொல்லப்பட்டன. 2 (பி - ம்.) 'அமிர்தமும் கலசமும்.'

2135. மைந்தன் : சீவகன். பிடியின் - பெண்யானையினின்றும்.
மன்னரது முடிதேய்த்து இலங்கும் கழலைத் தொழுவவனாய்ச் சென்னியைச்
சேர்த்தினான்; கழல் : கோவிந்தராசனது பாதம்.

(உரை.) 1 கழலையுடைய பாதத்துக்காயிற்று.

2136. அடி, 1: "பொன்னங் குவட்டிற் பொலிதோட்சக தேவன்
மன்னோ" (பாகவதம், 10. 41: 41.) (பி - ம்.) 'திரண்ட தோளான்.' மன்
னன் : கோவிந்தராசன். மருமான் - உடன்பிறந்தானுடைய மகன்; என்றுது
சீவகனை. கூர - மிகுதலால். கண்முத்தம் சீவகனது மார்பத்தை நனைப்ப;
முத்தம் நீர்த்துளி.

(மேற்.) அடி, ௧ : தோல். குற்றியலுகரம். 78, ௩

2137. ஆனாது வேந்தன் கலுழ்ந்தானெனக் கோயி லெல்லாம்
தானாது மின்றி மயங்கித்தடங் கண்பெய் மாரி
தேனார் மலரீர்த் தொழுகச்சிலம் பிற்சி லம்பும்
காணார் மயிலின் கணம்போற்கலுழ் வுற்ற தன்றே.

(இ - ள்.) வேந்தன் தானென்கின்றதன்மை யாதாமின்றி மயங்கி ஆனா தழுதானென்று கருதிக் கோயிலெல்லாம் மலையிலழுகின்ற மயிற்றிரள் போலே கண்பெய்த மாரி மலரீர்த்து ஒழுகும்படி அழுதலுற்றதென்க.

உற்றது, ஒருமைபன்மைமயக்கம். காணாசிலம்பு.

(௩௬)

(வேறு)

2138. பகைநரம் பிசையுங் கேளாப் பைங்கதிர்ப் பசம்பொற் கோயில்
வகைநலம் வாடி யெங்கு மழுகுரன் மயங்கி முந்ரீர்
அகமடை திறந்த தேபோ லலறக்கோக் கினைய நங்கை
மிகைநலத் தேவி தானே விலாவணை நீக்கி னானே.

(இ . ள்.) நரம்பிசையிற்பகையும் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளார் சச்சந் தன் தன்மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி அழுகுரலெங்குங் கலந்து கடவி டத்துக் கரையைத்திறந்தாற்போல அலறுதலிற் கோவுக்கு இனைய நங்கை யாகிய விசயை தானே வந்து அழுகையை நீக்கினுளென்க.

மிகையாகிய குணத்தையுடைய தேவி.

(௩௭)

2137. வேந்தன், தானாதுமின்றி மயங்கி ஆனாது கலுழ்ந்தானென ; வேந்தன் : கோவிந்தராசன். தானாதுமின்றி - தான் அரசன் என்கின்ற தன்மை சிறிதுமில்லாமல். ஆதும் - யாதும். ஆனாது - அமையாமல். என - என்று கருதி. கோயிலெல்லாம், காணார்ந்த சிலம்பிற் சிலம்பும் மயிலின் கணம் போற் கண்பெய்மாரி ஒழுகக் கலுழ்வுற்றது. கோயில் : அரண்மனையிலுள்ளவர் கள். காண் - காடு. சிலம்பிற் சிலம்பும் - மலையிடத்தழுகின்ற.

2138. பகைநரம்பிசையும் கேளா - பகைநரம்பினது ஒலியையும் கேட் டிராத எனலுமாம் ; பகைநரம்பு ; யாழில் நின்ற நரம்பிற்கு ஆறாவது நரம்பும், மூன்றாவது நரம்பும் ; “நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றும், சென்றுபெற நிற்பது கூடமாகும்” (சிலப். 8 : 38-4, அடியார். மேற்.) கூடமெனினும் பகை யெனினுமொக்கும். கோயில் : அரண்மனையிலுள்ளாரது. நலம்-அழகு. மயங்கி - கலந்து. முந்ரீரகம் - கடவிடத்து. மடை - கரை. அலற - அலறுதலால். கோக்கினைய நங்கையாகிய தேவி ; என்றது விசயையை. கோ : கோவிந்த ராசன். விலாவணை - அழுகையை ; பிராகிருதம். பின்பு, அந்தப்புரவிலாவணை, கோயில் விலாவணை, நகர விலாவணை என வருவனவற்றாலும், பெருங்கதை யில் உள்ள உழைச்சனவிலாவணை, உரிமை விலாவணை யென்பவற்றாலும் அறிக.

2139. பல்குதிர் மணியும் பொன்னும் பவழமுங் குயிற்றிச் செய்த
செல்வப்பொற் கிடுகு சூழ்ந்த சித்திர கூட மெங்கும்
மல்குபூர் தாமந் தாழ்ந்து மணிப்புகை கமழ வேந்தன்
வேல்புகழ் பரவ மாதோ விதியுளி யெய்தி னானே.

(இ - ள்.) மணிமுதலியவற்றை அழுத்திச்செய்த கிடுககள் சூழத்
தூக்கின சித்திரகூடமெங்கும் தாமந் தாழ்ப்பட்டுப் புகை கமழாரிற்,¹ ஏத்தாளி
கள் புகழைப்பரவ, வேந்தன் முறையாலே அதனைச்சேர்ந்தானென்க. (௩௮)

2140. எரிமணி யடைப்பை செம்பொற் படியக மிலங்கு பொன்வாள்
கருமணி முகடு வேய்ந்த கஞ்சனை கவரி கொண்ட
வருமுலை மகளிர் வைத்து வான்றவி சடுத்த நீங்கப்
பெருமக னெண்ணங் கொள்வா னமைச்சரோ டேறி னானே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பாளை. காஞ்சனக்கவரி பாட
மாயின், பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

(இ - ள்.) அவனெய்தின பின்பு, அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட
மகளிர் அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன், மாமனுடனே காரி
யம் விசாரித்தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினானென்க. (௩௯)

2141. உலந்தநா ளவர்க்குத் தோன்று தொளிக்குமீன் குளிக்குங் கற்பிற்
புலந்தவே னெடுங்கட் செவ்வாய்ப் புதவிநாட் பயந்த நம்பி
சிலம்புநீர்க் கடலந் தானைச் சீதத்தற் கரசு நாட்டிக்
குலந்தரு கொற்ற வேலான் கொடிநகர் காக்க வென்றான்.

2139. குயிற்றி - அழுத்தி. கிடுகு - தட்டி; சட்டமென்றுமாம்; சீவக.
113, ௩. தாமந் தாழ்ந்து-மாலை தாழவிடப்பட்டு. வேந்தன் : கோவிர்தராசன்.
விதியுளி - முறையாலே.

(உரை.) ¹ ஏத்தாளிகள் - வாழ்த்துக் கூறுபவர்; சீவக. 1844, அடிக்.

2140. அடைப்பையும் படியகமும்: “பயில்வினை யடைப்பையொடு
படியகந் திருத்தி” (பெருங். 3. 14: 88); அடைப்பை - வெற்றிலை முதலி
யவை வைத்த பை. மணியால் முகட்டை வேய்ந்த கஞ்சனை; கஞ்சனை -
கலசப் பாளை. கவரி: சாமரை. வருமுலை - எழுகின்றமுலை. தவிசை அடுத்து
வைத்து நீங்க.பெருமகன் : சீவகன். எண்ணம் கொள்வான் - காரியாலோசனை
செய்யும் பொருட்டு. அமைச்சரோடு-கோவிர்தராசனுடைய மந்திரிமாரோடு.

2141. நாளுலந்தவர்க்கு - தமக்குரிய வாழ்நாள் கெடுதலையுற்றவர்க்கு,
ஒளிக்கும் - மறைகின்ற. மீன் குளிக்கும் - அருந்ததி தோற்கின்ற. கற்பினை
புடைய புதவி. அடி, 1: “வாழ்நா ளறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து, மீனெடு
புரையுங் கற்பின்” (பதிற். 89: 18-9.) புதவி: பிருதிவிசந்தரி என்பதன்

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளற்றவர்க்குத் தோன்றாதே மறையும் அருந்ததி தோற்குங் கற்பிணையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயிணையுமுடைய புதவியென்னுந் தேவி பயந்த நம்பியாகிய சீத்தத்தனுக்கு நல்ல நாளிலே அரசைநாட்டி நீ இந்நகரைக் காப்பாயாகவென்றனென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலுங் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன் படாரென்று அவரை வினவாது தானே அரசளித்தான்; “வீறுசால் புதல் வற் பெற்றனை யிவணர்க், கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப” (பதிந். 74) என்றற்போல.

(௪௦)

2142. மாற்றவ னொற்ற ரொற்ற வகையினின் மறைய நம்பிக்
காற்றின தோழர்க் கெல்லா மணிகல மடிசி லாடை
வேற்றுமை யின்றி வேண்டூட் டமைத்தன னருளி யிப்பால்
ஏற்றுரி முரசு நாண வெறிதிரை முழக்கிற் சொன்னான்.

(இ - ள்.) பகைவனொற்றர் ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சீவகற்கு உதவியாகிய தோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சீவகற்கமைத்தார் போல அமைத்தனனாய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் 1 வென்ற ஏற்றி னுரிபோர்த்த முரசுநாணத் திரைமுழக்குப்போல் ஒருமொழி கூறினா னென்க.

வேண்டூட்டிசில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில். இன்றி - இன்றாக. “வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, தின் பணி முரசம்” (புறநா. 288) என்றாற்பிறரும். 2 நீகொன்ற சீவகன் ரோழர்க் குக் கோவிந்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக் கூறினால் மேலுறவாகி யாம் கொலைசூழ்கின்றது தவறுமென்று கருதி மறையக் கொடுத்தான். சீவகன் வேறொரு வேடமாதலின், அவனை ஒற்றலாகாதாம். (௪௧)

சிதைவு; இவள் கோவிந்தராசனுடைய மனைவி. புதவி பயந்த நம்பியாகிய சீத்தத்தனுக்கு. வேலான்: கோவிந்தராசன்; எழுவாய். நகரைக் காக்க என்றான்.

2142. மாற்றவன் ஒற்றர் - பகையரசனுடைய ஒற்றர்கள். ஒற்றாவகையினின் - ஒற்றியறியாதவகையால். நம்பிக்கு: சீவகனுக்கு. ஆற்றின - உதவி செய்த. அணிகலத்தையும், வேண்டூட்டிசிலையும் ஆடையையும் வேற்றுமையின்றி அமைத்தனனாய். அருளி - தலையளிசெய்து. ஏற்றுரி முரசம்: சீவக. 2152; மணி. 1: 29-36; பெருங். 1. 38; 100; 43: 195; யா-வி. 93, மேற். ‘தாழிரும்பிணர்.’

(உரை.) 1 சீவக. 2899; மதுரைக். 732-3; அகநா. 334: 1-2; சிலப். 5: 88, அடியார். 2 (பி - ம்.) ‘நீ தோற்ற.’

2143. கட்டியங் கார நம்மைக் காண்பதே கரும மாக

ஒட்டித்தான் விடுத்த வோலை யுளபொரு ளுரைமி னென்னத்
தொட்டுமேற் பொறியை நீக்கி மன்னனைத் தொழுது தோன்ற
விட்டலர் நாகப் பைந்தார் விரிசிகன் கூறு மன்றே.

(இ - ள்.) தன் மைத்துனன் அரசவரிமையைக் கோவிந்தனே எய்தக்
கருத்துடையனென்று தான்கருதிக் கட்டியங்காரன்றான் 1 கருத்தறிதலே
காரியமாகத்துணிந்து வரவிட்ட ஓலையிலுள்ள காரியத்தை நீருமைமினென்ன,
விரிசிகன் அவ்வோலையெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையை வாங்கி அரசு
னைத் தொழுது தோன்றக் கூறாநின்றனென்க. (சஉ)

2144. விதையத்தார்வேந்தன் காண்க கட்டியங் கார னோலை, புதை
யவிப் பொழிலைப் போர்த்தோர் பொய்ப்பழி பரந்த தென்மேற்,
கதையெனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானுங் கொண்டான்,
சிதையவென் னெஞ்சம் போழ்ந்து தெளிப்பினுந் தெளிநர் யாரே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானாக,
ஒருபொய்ப்பழி உலகிலுள்ளோரறிவைக் கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத்
தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச் செய்யானாய் மெய்
யென்று கொண்டான்; இனி என்னுயிர் கெடும்படி என்மனத்தைப் பிளந்து
காட்டித் தெளித்தாலும் வேறுதெளிவாரில்லை; ஆயினும் தானாதலிற் றெளி
விக்கின்றேனென்றனென்க. (சஉ)

2143. கருமம் - காரியம். ஒட்டி - துணிந்து. ஓலையிலுள்ள பொருளை
உரையின் என்ன; என்ன - என்று கோவிந்தராசன் கூற. பொறியைநீக்கி -
அவ்வோலையின் மீதிட்ட இலச்சினையை அகற்றி. (பி - ம்.) 'பொறியை
வாங்கி,' மன்னனை : கோவிந்தராசனை. விரிசிகன் : கோவிந்தராசனுடைய
வேலைக்காரன். (பி - ம்.) 'விரிசிகன்,' விரிசிகன், ஓலையைத்தொட்டு, நீக்கித்
தொழுது தோன்றக் கூறும்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'கருத்திற்கே.'

2144. கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார் வேந்தன் காண்க; சீவக
843, 1041, அடிக். ஓர் பொய்ப்பழி, இப்பொழிலைப் புதையப் போர்த்து என்
மேற் பரந்தது; பொய்ப்பழி யென்றது சச்சந்தனைக் கட்டியங்காரன் கொன்
றானென்பதை. பொழில் - பூமியிலுள்ளார். போர்த்து - அறிவை மறைத்து.
கதையென - பொய்யென்று. மெய் - உண்மை சிதைய - என்னுயிர் கெடும்
படி. போழ்ந்து - பிளந்து. தெளிப்பினும் - தெளிவித்தாலும். இது முதல்
நான்கு பாடல்கள் கட்டியங்காரன் அனுப்பிய ஓலையிலுள்ள செய்திகள்.

(மேற்.) அடி, நு : சிலப். உரைப். பக். 9, அடியார்.

2145.(ச)படுமணிப் பைம்பொற் சூழிப் பகட்டின மிரியப் பாய்ந்து
கொடிநெடுந் தேர்க ணூறிக் கொய்யுளை மாக்கள் குத்தி
இடுகொடி யணிந்த மார்ப ரிருவிசும் பேறச் சீறி
அடுகளிற் றசனி வேக மலமர வதனை நோனான்.

2146.(உ)தூற்றுவர் பாகர் தம்மைப் பிளந்துயி ருண்ட தென்னும்
மாற்றத்தைக் கேட்டுச் சென்று மதககளி றடக்கி மேற்கொண்
டாற்றலங் கந்து சேர்த்தி யாப்புற வீக்கும் போழ்திற்
கூற்றென முழங்கி வீழ்த்துக் கொல்லக்கோ லினகிற் றன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பையுடைய ஆடவர்;
வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தல் மரபு.

(இ - ள்.) அசனிவேகம் பாய்ந்து தூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப்
பொருளாய்ப் பாகரை ஏவினானாக, அது பாகர்தூற்றுவரைக் கொன்றதென்
கின்ற வார்த்தையைக் கேட்டுச் சென்று தான் அதனை அடக்கி ஏறிக் கந்திலே
சேர்த்திக் கட்டுகின்ற அளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றெனக் கோறலின், அர
சன் பட்டானென்க

கோலினகிற்று, 1 மங்கலமரபு.

(சச - ரு)

2145. பகட்டினம் - யானைக்கூட்டம். இரிய - கெடும்படி. தூறி -
அழித்து. கொய்யுளை மாக்கள் - கத்தரித்து மட்டஞ்செய்த பிடரிமயிரை
யுடைய குதிவரகளை. இடுகொடியணிந்த மார்பர் - எழுதுகொடியை யணிந்த
மார்பினையுடைய வீரரை; சீவக. 2181, 2264; 2477, 2483; “மீளிவன் கொடி
விடை வேந்தர் மார்பினும், தோளினுந் தீட்டிய தொண்டை மன்னவா”
(சிலாசாஸனப்பாடல்); “வாணன் கொடியெழுதா மார்பில்லை” (தனிப்.)
சீறி - கோபித்து. அசனிவேகம் : கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்து யானை.
அலமர - சுழல. நோனான் - பொருதவனாய்.

2146. மாற்றம் - வார்த்தை; கேட்டு - சச்சந்தன் கேட்டு. (பி - ம்.)
‘மாற்றத்தைக் கேட்ட லோடு மால்கொண் மணிமதக் களிறு.’ களிறு :
அசனிவேகத்தை. மேற்கொண்டு - அதன்மேலேறி. கந்து - கட்டுத்தறி.
யாப்புற - பிணிப்புறம்படி. கோல் இளகிற்று : சச்சந்தனிறந்தான்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘மங்களமுமாம்.’

2147. தனக்கியா னுயிரு மீவேன் றுன்வரப் பழியு நீங்கும்
எனக்கினி யிறைவன் றுனே யிருநிலக் கிழமை வேண்டி
நினைத்துத் தானெடிதல் செல்லா தென்சொலே தெளிந்து நொய்தாச்
சினக்களி யானே மன்னன் வருகெனச் செப்பி னானே.

(இ - ள்.) மன்னன் உலகங்கூடும் பொய்யை நினைத்துத் தான் தாழாதே
யான்தெளித்த சொல்லையே தெளிந்து தான்வந்து தெளியப் பழியும் நீங்கும்;
தனக்கு யான் உயிரையுமுட்படத்தருவேன்; இனி எனக்கு இறைவன் தானே
யாதலின், இந்நிலக்கிழமையை விரும்பிக் கடுக வருகவென்று விரிசிகள் வாசித்
தானென்க.

‘வருக’ என்னுமளவும் ஒலைப்பாசரம். 1 நெடித்தல், விகாரம். உயிரு
மீவேனென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (சுசு)

2148. ஒலையுட் பொருளைக் கேட்டே யொள்ளையி நிலங்க நக்குக்
காலனை யளியன் றுனே கையினால் விளிக்கு மென்ற
நூல்வலீ ரிவனைக் கொல்லு நுண்மதிச் சூழ்ச்சி யீதே
போல்வதொன் றில்லை யென்றான் புனைமணிப் பொன்செய் பூணன்.

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற்காரியத்தைச் சேவகன்கேட்டு நக்குத் தானே
காலனைக் கையால் விளிக்குமென்று தன்னிலே கருதி, நூல்வலீர்! இவனைக்
கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி இதுவேபோல்வது வேறில்லையென்று
னென்க.

மதியாற்குழுஞ்சூழ்ச்சியீதென்றது, நட்பாய்ப் போதுகின்றதனை. (சுஎ)

2147. ‘தனக்கு’ ‘தான்’ ‘தானே’ என்பன கோவிந்தராசனை.
இறைவன் - அரசன். தானேயாதலால். நிலக்கிழமை வேண்டி - நிலத்தின்
உரிமையை விரும்பி. நெடிதல் செல்லாது - தாமதியாமல். நொய்தா - விரை
வாக. மன்னன் : கோவிந்தராசன்.

(உரை.) 1 நெடித்தலென்பது நெடிதலென்றாயிற்று; “நெடித்தல்
செல்லாய் விடுத்த னீயென” (பெருங். 1. 54 : 89.)

2148. ஒலையுள் - கட்டியங்காரணனுப்பிய திருமுகத்தில். கேட்டு -
சேவகன் கேட்டு. அளியன்றானே, காலனைக் கையினால் விளிக்கும் என்னு :
“கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால்.....செயல்” (குறள், 894.) அளி
யன்றானே - நம்மிடத்தன்புள்ளவனாகிய கட்டியங்காரன்தானே. காலன் -
யமன். விளிக்கும் - அழைக்கின்றான். என்னு - என்று சேவகன் எண்ணி.
இவனை : கட்டியங்காரனை. கொல்லுதற்குச் சூழ்ச்சியீதேபோல்வதில்லை;
சூழ்ச்சி - உபாயம். ஈதே - இதுவே. (பி - ம்.) ‘புனைவினைப்பூண்.’ பூணன் :
சேவகன்; எழுவாய்.

2149. கள்ளத்தா னம்மைக் கொல்லக் கருதினா னுமந் தன்னைக்
கள்ளத்தா லுயிரை யுண்ணக் கருதினே மிதனை யாரும்
உள்ளத்தா லுமிழ வேண்டா வுறுபடை வந்து கூட
வள்ளுவார் முரசு மூதூ ரறைகென வருளி னானே.

இஃது, அதுகேட்ட கோவிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார், பெயர்த்திரி சொல்.

(இ - ள்.) யாவர் சிலரும் உள்ளத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கவேண்டா ; கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான் ; நாமும் அவனை அங்ஙனங்கரு தினேமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடும்படி சாற்றி ஊரிலே முரசறைகவென்று கோவிந்தனருளிச்செய்தானென்க. (சஅ)

2150. கட்டியங் கார னோடு காவல னொருவ னானான்
விட்டுநீர் நெல்லும் பொன்னும் வழங்குமின் வினைவ கூறின்
ஒட்டல னிறைவன் சொன்னீர் நானும் வல்ல வென்னக்
கொட்டினான் நடங்கண் வள்வார்க் குளிறிடி முரசு மன்றே.

மேல்வினையும் காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவற் றைக்கூறின், அந்நா றும்முடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவில் லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினென்க. இது முரசறைவான் கூற்றெ னின், பகைமை கூறிற்றேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

(இ - ள்.) காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானான் ; இனி அவ்விறைவன் நெல்லும் பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்படாறா தலின், நீர் அவற்றை இரண்டுநாட்டிலும் ஒக்க வழங்குமினென்று உறவு தோன்ற முதற்சாற்றினென்க. (சக)

2149. கள்ளம் - வஞ்சனை. தன்னை - கட்டியங்காரனை. உள்ளத் தால் உமிழவேண்டா - மனத்தினின்றும் வெளிப்படுத்த வேண்டா. (பி - ம்.) 'உள்ளத்தில்.' உறுபடை - மிக்கசேனை. கூட - கூடும்படி. வள்ளுவார் - முரசறையும் வள்ளுவர். மூதூரில் முரசத்தை அறைகவென்று. கோவிந்த ராசன் அருளினான்.

2150. காவலன் : கோவிந்தராசன். விட்டு ஒருவனானான் - பகையை விட்டு ஒற்றுமையுடையனானான். நெல்லும் பொன்னும் ஒக்கவழங்கி முரசறை தல், இருநாட்டினரும் பகைமை நீங்கி உறவாயிருத்தலைப் புலப்படுத்தும் ; "தன்னுஞ் சேனையுந் தகைக்கோ சம்பியும், பண்டுகண் ணழிந்த பகையினை நீக்கிப், பொன்னு நெல்லும் புரிவின் வழங்குகென், றென்றெனப் பயிற்றி யுருமிடித் தன்ன, வென்றி முரசம் வீதிதோ றெருக்கி" (பெருங். 1. 37 : 194-8.) வினாவகூறின் இறைவன் ஒட்டலனாதலால். சொன்னீர் நா நும் அல்ல - சொன்னவராகிய உங்களது நாக்கு நும்முடையனவல்ல எனலுமாம். தடங்கண் - பெரிய கண் ; கண் - அடிக்கப்படும் டம். (பி-ம்.) 'மணிக்கண்.' முரசத்தைக் கொட்டினான்.

2151. விண்டவ ருடவங் கீறிச் சுளித்துநின் றழலும் வேழம்
ஒண்கொடி யுருவத் திண்டே ரொளிமயிர்ப் புரவி பண்ணி
வண்கழ லணிந்து மள்ளர் வாள்வலம் பிடித்து நாளைத்
தெண்டிரைப் பரப்பு நாணத் திருநகர்த் தொகு க வென்றான்.

(இ - ள்.) மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி அணிந்து பிடித்து
நாண நாளை நகரிலே தொகுவாராகவென்று பின்பு சாற்றினானென்க. (இ0)

2152. ஏற்றுரி போர்த்த வள்வா ரிடிமுர சறைந்த பின்னாட்
காற்றெறி கடலிற் சங்கு முழவமு முரசு மார்ப்பக்
கூற்றுடன் றனைய தானை கொழுநில நெளிய வீண்டிப்
பாற்கடற் பரப்பின் வெள்வாட் சுடரொளி பரந்த வன்றே.

நண்டி - நண்ட.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சாற்றின மற்றைநாட் கடல்போல் சங்குமுதலி
யன ஆர்ப்பத் தானை நண்டுதலிற் பாற்கடல்போலே வானொளி நகரிலேபரந்த
வென்க. (இக)

2153. புதையிரு ளிரியப் பொங்கிக் குங்குபக் கதிர்க ளோக்கி
உதையத்தி னெற்றி சேர்ந்த வொண்சுடர்ப் பருதி போலச்
சுதையொளி மாடத் துச்சி வெண்குடை நீழற் றோன்றி
விதையத்தார் வென்றி வேந்தன் விழுப்படை காணு மன்றே.

(இ - ள்.) வேந்தன், செறிந்த இருள்கெடும்படி கதிர்களைப் புறப்பட
விட்டுப் பொங்கி உதயகிரியைச்சேர்ந்த பருதிபோல மாடத் துச்சியிலே குடை
நிழலிலே தோன்றிப் படையைக் காணுநிற்குமென்க. (இஉ)

2151. விண்டவர் - பகைவரது. சுளித்து - மாறுபட்டு. (பி - ம்.)
'சுவைத்து.' பண்ணி - ஏறுதற் கேற்ப அமைத்து. மள்ளர் - வீரர். திரை -
கடல். வேழமும், தேரும், புரவியும் பண்ணி, மள்ளர், வாளைப் பிடித்து
நாளை நகரில் தொகுக என்றான்; தொகுக - ஒன்றுசேருக.

2152. ஏற்றுரி போர்த்த முரசம்: கீவக. 2142, அடிக். பின்னாள் -
மற்றை நாளில். காற்றுவெறியப்பட்ட கடலைப்போல. முழவம் - மத்தளம்.
கூற்றுடன் றனைய - யமனோடு மாறுபட்டாலொத்த. (பி - ம்.) 'கூற்றுடன்
றன்ன.' நிலம் நெளியும்படி நண்டுதலால். பாற்கடலின் பரப்பினைப்போல,
வானொளி பரந்தது.

2153. புதை இருள் இரிய - செறிந்த இருட்டு கெட்டு ஓடும்படி. குங்கு
மக்கதிர்கள் - சிவந்த கிரணங்களை. ஒக்கி - புறப்படவிட்டு; (பி - ம்.) 'ஏந்தி.'
உதையம் - உதயகிரி; "உதயமென்னு மணிவரை யுச்சி" (இறை, 3, உரை.)
பருதி - சூரியன். சுதை ஒளி மாடம் - வெண்சாந்தின் ஒளியையுடைய
மாடம். வேந்தன்: கோவிந்தராசன். படையைக்காணும்.

(வேறு)

2154. (க) அரும்பனைத் தடக்கை யபரகாத் திரம்வாய் வாலெபி
றைந்தினுங் கொல்வ, கருங்கடற் சங்குங்கறந்தவான் பாலுங் கனற்றிய
காலுகி ருடைய, பெரும்புலி முழக்கின் மாறெதிர் முழங்கிப் பெரு
வரை கீண்டிடுந் திறல், திருந்தியே முறுப்புந் திண்ணிலந் தோய்வ
தியுமிழ் தறுகணிற் சிறந்த.

இதுமுதல், “செம்பொண்ணமுடி” (சீவக. 2167) அளவும் ஒரு
தொடர்.

2155. (உ) கவிழ்மணிப் புடைய கண்ணிழ னூறிற் கணன்றுதந்
நிழலோடு மலைவ, அவிழ்புயன் மேக மனையமும் மதத்த வறுபதிற்
றறுபதா நாகம், புகழ்ப்பருந் தார்ப்பப் பூமதம் பொழிவா னின்றன
விராயிரந் கவுள்வண், டிகழ்மதஞ் செறித்த விராயிரத் தைஞ்ஞா றிளை
யவு மத்துணைக் களிநே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

அவரகாத்திரத்திற்கு, “கடாந்திறந்து” (சீவக. 806) என்னுங்கவியிற்
கூறினும்.

(இ - ள்) கை, பின்கால், முன்கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற
ஐந்தாலுங்கொல்வன, சங்கையும் பாலைபும் வெண்மையாற்கெடுத்த உகிரை
புடையன, புலிமுழக்கினால் எதிரேமுழங்கி அதனைக் காணாமையின், அது
தங்குமலையைக்கிழிக்குந்திறல், ஏழுமுழமுந் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்பு
மூன்றும் நிலந்தோய்வன, சிறந்தன, புடையன, மலைவனவாய்ச் சொரிகின்ற
நீரையுடைய மேகமனைய மதத்தவாகிய நாகம் மூவாயிரத்தறுநூறு; புகழும்
பருந்துமார்ப்ப, மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம்; கவுளைவண்டு
இகழும்படி மதமடைத்தன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு; களிற்றுக் கன்றுகள்
இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறென்க.

2154. அபரகாத்திரம் - கால்கள்; சீவக. 806, ந; அடிக் (பி - ம்.)
‘அவரகாத்திரமும் வாலெயிறெனு மைந்தினும்.’ அடி, 1: சீவக. 806. ஆன் -
பால் - பசுவின்பால். சங்கையும் ஆன்பாலையும் தன்வெண்மை நிறத்தால்
கனற்றிய உகிருடையன; கனற்றிய - கெடுத்த. புலியின் முழக்கிற்கு மாறாக
எதிர்முழங்கி. கீண்டிடும் - கிழித்திடுகின்ற. ஏழுறுப்பும் நிலம் தோய்வ;
“ஏழுறுப்புறத் தாழ்ந்த” (வி.பா. சூது. 79.) சிறந்த - சிறந்தன.

2155. கவிழ்ந்த மணியைப் புடையில் உடையன; புடை - பக்கம்.
(பி - ம்.) ‘கவிழ்மணியுடைய.’ கண் நிழல் நாரின் - தம்கண்களிடத்துத் தம்
நிழல் தோன்றினால். யானை தன் நிழலோடு மலைதல்: “தன்னிழல் கண்டு
சீறுங் கருத்தது” (வி - பா. 16-ஆம் போர். 23.) நாகம் அறுபதிற்குறுபது -

ஆக யானை பதினாயிரத்தறுநூறு. ஏழும் திருந்தியெனமுடிக்க. உறுப்பு மூன்றாவன; கையும், 1 கோசமும், 2 தாலவட்டமும்; இவற்றோடு கால்நான் குங்குட்டி ஏழுறுப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுளர். (௫௩ - ௪)

2156. குந்தமே யயில்வாள் குனிசிலே மூன்றுங் குறைவிலார் கூற்றோடும் பொருவார், அந்தர மாறு யானைகொண் டேறப் பறக் கெனிற் பறந்திடுந் திறலார், முந்தமர் தம்முண் முழுமெயு மிரும்பு மேய்ந்திட வெஞ்சமம் விளைத்தார், கொந்தழ லஞ்சாச் குஞ்சர மிவர்ந் தார் கோடியே விருத்தியா வுடையார்.

(இ - ள்.) தீக்கு அஞ்சாத குஞ்சரங்களை ஏறினவர்கள் எறிகோல், வாள், வில்லென்கின்ற மூன்றிலும் தாழ்வற்றவராய்க் கூற்றோடும் பொரு மவராய் அந்தரம் வழியாக ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற் பறக்குந்திறலாராய் முற்பட்ட போரிலே மெய்முழுதும் இரும்பு மேயும்படி சமரத்தை விளைத்தவராய்க் கோடிபொன்னைச் சீவிதமாக வுடையாராயிருப்பா ரென்க. (௫௫)

2157. குங்கும நறுநீர் பந்திநின் றுடுங் குதிரையா றுயிரத் திரட்டி, பொங்குவெண் மயிர்கூழ் பொற்படை பொலிந்த வறுபதி னுயிரம் புரவி, வெங்களை தவிர்ப்ப வெள்ளிவெண் படைய வாய்விடி னிலவரை நில்லாப், பைங்கதிர்க் கொட்டைக் கவரிசூழ்ந் தணிந்த பக ரினத் தொகையன பாய்மா.

யானை மூவாயிரத்தறுநூறு. பொழிவான் - பொழிதற்கு. இராயிரம் - இரண்டாயிரம் யானைகள். கவுளை வண்டு இகழ்கின்ற மதம் செறித்த யானைகள் இராயிரத்தைஞ்ஞாறு; கவுள் - கன்னம். இளையவும் - யானைக்கன்றுகளும்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'கொம்பும்.' 2 தாலவட்டம் - வால்.

2156. குந்தம் - எறிகோல். அயில் -- வேல். அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக. முந்தமர்தம்முள் - முற்பட்ட போரிடத்து. இரும்பு மேய்ந்திட - ஆயுதங்கள் உண்ணும்படி. சமம் - போர். அழலுக்கு அஞ்சாத குஞ்சரத்தை இவர்ந்தவர். கோடியே - ஒரு கோடி பொன்னை. விருத்தியா - சீவிதமாக; சீவக. 1374.

2157. பந்தியில் நின்று குங்குமநீரை ஆடும் குதிரை. ஆறுயிரத்திரட்டி - பன்னாயிரம். பொற்படை பொலிந்த வெண்மயிர் சூழ்புரவி பதினாயிரம்; பொற்படை - பொன்னாலாகிய கலனை. வெங்களைதவிர்ப்ப: சீவக. 1770, அடிக். வெள்ளிவெண்படைய - வெள்ளியாலாகிய கலனையையுடையன. (பி - ம்.) 'வெண்குசைய.' வாய்விடின - வாயிற் பூட்டப்பட்ட கடிவாளத் தைத் தளர்த்தினால். கொட்டைக்கவரி - குமிழையுடைய கவரி; இது குதிரையின் நெற்றியுச்சியிற் கட்டுவது. அணிந்த பாய்மாவைப் பகரின் அறுபதி னுயிரம் என்னும் தொகையன.

(இ - ள்.) புறப்படாமற் பந்தியிலேநின்று குங்குமங்கலந்த பனிரீரையா
டும் 1 நம்பிரான் பன்னீராயிரம்; பொற்கலனையாற்பொலிந்த மயிர்கூழ்புரவி
அறுபதினாயிரம்; தம்மேலிருந்து எய்த அம்பைப் பின்னிடுவன, வெள்ளிக்
கலனையுடையன, குசையை நெகிழ்விடிற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரி
யணிந்த பாய்மாக் கூறின், அறுபதினாயிரமென்கின்ற எண்ணையுடையவா
யிருக்குமென்க.

ஆகக் குதிரை நூறுயிரத்துமூப்பத்தீராயிரம். (ருசு)

2158. வேய்நிறக் கரும்பின் வெண்ணிறப் பூப்போன் மிடைந்
தொளிர் குந்தமும் வாளுந், தோநிலை யரவின் ரோற்றமே போலுஞ்
சிலைகளும் பிறகளுந் துறைபோய், ஊனமொன் றில்லா ருயர்குடிப்
பிறந்தா ராயிர மடுகளங் கண்டார், பாணிலாப் பூணர் படைத்தொழிற்
கலிமாப் பண்ணுறுத் தேறின ரவரே.

(இ - ள்.) மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலும் குந்தமுதலியவற்
றையும் ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக் கற்றுப் பிற குறைவற்றார், குடிப்பிறந்தார்,
களங்கண்டார், பூணராகிய அவர் அம்மாவைப் பண்ணி ஏறினாரென்க.

தோம் - குற்றம். அயிலாலே பொருது. இனி ஏறினாராகிய அவர் இத்
தன்மையரென்றுமாம். (ருசு)

(வேறு)

2159. (க) தறுக னுண்மைய தாமரை நிறத்தன தகைசால்

மறுவில் வாங்குளம் புடையன மாளவத் தகத்த

பறையி னாலுவ படுசினை நாவலின் கணிபோற்

குறைவில் கோலத்த குளிர்புனற் சிந்துவின் கரைய.

(உரை.) 1 உத்தம இலக்கணமமைந்த குதிரையைக் குதிரை நம்பிரான்
என்று கூறுதல் மாபு; இது வைணவ சம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது;
“குதிரை, நம்பிரா னேறி நடந்தருளி” (அழகர் கிள்ளைவிடு தூது, 152.)

2158. வேய்ப்போலும் கரும்பு. கரும்பின் வெண்பூப்போன்று ஒளிரும்
குந்தம்; “கரும்பின், வேல்போல் வெண்முகை பிரிய” (நற். 366: 7-8);
“தோடுகொள் வேலின் ரோற்றம் போல, ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ துடங்
கும்” (புறநா. 35: 9-10.) தோம்நிலை - குற்ற நிலையையுடைய. அரவு
சிலைக்கு: சீவக. 1850, அடிக்.; 2308; வி- பா. 16-ஆம் போர்.
23. பிறகளும் - ஒழிந்தவற்றையும். துறைபோய் - முற்றக்கற்று; சீவக.
717, அடிக்.; “வீணையொ டவைதுறை போகி” (பெருங். 1. 37: 178.)
ஊனம் - குறைவு. (பி - ம்.) ‘உயர்குடிப் பிறந்தா ரயிலம் ரடுகளங்.’ பால்,
நிலாவுக்கு அடை. நிலாப்போலும் ஒளியையுடைய பூணர். மாப்பண்
னுறுத்து - குதிரையை ஏறுதற்கேற்பப் பண்ணி. (பி - ம்.) ‘ஏறினார்
பவரே.’

2159. தறுகண் ஆண்மைய - அஞ்சாமையையும் வீரத்தையுமுடையன.
வாங்குளம்பு - வெண்மையான குளம்பு. மாளவத்தகத்த - மாளவதேசத்திடத்

2160.(உ) பார சூரவம் பல்லவ மெனும்பதிப் பிறந்த

வீர வாற்றல விளைகடுந் தேறலி னிறத்த

பாரிற் றேர்செலிற் பழிபெரி துடைத்தென நாணிச்

சோரும் வார்புய றுளங்கவிண் புகுவன தூரகம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மாளவதேசத்திடத்தனவாகிய தூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவிற்கரையனவாகிய தூரகம் பறையொலிபோல முழங்குவ, நாவலின்கணிபோலுங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பார சூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற் பிறந்த தூரகம் ஆற்றல, நிறத்த, விண்புகுவனவாயிருக்குமென்க.

வீரத்தை நடத்துதலைபுடையன.

(இஅ - கூ)

2161. பீலி மாமயி லெருத்தெனப் பெருவனப் புடைய

மாலை மாரட்டத் தகத்தன வளரிளங் கிளியே

போலு மேனிய பொருகடற் கலத்தின்வந் திழிந்த

கோல நீர்ப்பவ ளக்குளம் புடையன குதிரை.

மாலை - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடிலாக ஒதுக; மஹாராஷ்டிரம்.

(இ - ள்.) மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிரைகள் மயிற்கழுத்துப் போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; கலத்தின் வந்திழிந்தன குதிரைகள் கிளி போலுநிறத்தனவாய்ப் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (கூ0)

தனவாகிய குதிரை. (பி - ம்.) 'மாளுவத் தகத்த, பறையி னெலுறுபடு.' பறையின் ஆலுவ - பறையொலியைப் போல முழங்குவன. குதிரையின் நிறத்திற்கு நாவற்கனி உவமை. கோலம் - நிறம். சிந்துவிற்கரைய - சிந்துநதியின் கரையிடத்தவாகிய குதிரை.

2160. பாரசூரவம், பல்லவம் என்பன ஊர்களின் பெயர்கள். தேறலின் நிறத்த - தேன்போன்ற பழுப்பு நிறமுடையன. சோரும் - நீரைச்சொரி கின்ற. புயல் - மேகம். விண் - ஆகாயத்திடத்தே. அடி, 3-4: சீவக. 2525; "தூய்மையின்றென மாநிலத் தியங்கா...புரவி" (பெருங். 1. 38: 322-7.)

2161. மயிலெருத்தென - மயிலின் கழுத்தைப்போல. வனப்பு - நிற அழகு. மாரட்டம்: மஹாராஷ்டிர தேசம். பச்சைக் குதிரையின் நிறத்திற்குப் பச்சைக்கிளி உவமை; சீவக. 1860, அடிக். கலம் - கப்பல். இழிந்த - இறங்கியவை; மதுரைக். 321 - 3. பவளம்போலும் குளம்பு.

2162. இன்ன பொங்குளைப் புரவிபண் ணுறுத்தன வியறேர்
பொன்னும் வெள்ளியு மணியினும் பொலிந்துவெண் மதியம்
தன்னை யூர்கொண்ட தகையன தொகைசொலி னறுதூ
றென்னு மீறுடை யிருபதி னுயிர மிறையே.

மதி, குறட்டிற்குவமம். 1 பரிவேடிப்பு, சூட்டிற்குவமம்.

(இ - ள்.) தகையனவாய்ப் பொன்முதலியவற்றாற்புணையப்பட்டு இத்
தன்மையவாகிய புரவி பண்ணுறுத்தனவாகிய தேர்த்தொகை சொலின், அறு
தூறென்னுமெண்ணினை ஈற்றிலேயுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இறையே, விளி.

(சுக)

2163. நொச்சி மாமலர் நிறத்தன நொடிவரு முந்நீர்
உச்சி மாக்கதிர் போற்சுடு மொளிதிக முயில்வாள்
எச்சத் தல்லவு மெறிபடை பயின்றுதம் மொன்னார்
நிச்சங் கூற்றினுக் கிடுபவர் தேர்மிசை யவரே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலும் நிறத்தனவாய் முந்நீரை மாக்கதிர் உச்சி
யிற்சுடுமாறுபோலச் சுடும் ஒளிதிகழ் வானென்க. எச்சத்து நொடிவருமென்க.

(இ - ள்.) தேராட்கள், தமக்குரிய வில்லொழிந்தவிடத்துக் கற்றற்குரிய
வென்று கூறுதல் வரும் வானையும் அல்லாத படைகளையும் உட்படப்பயின்று
தம்பகைவரை நிச்சம் கூற்றினுக்கு விருந்தாக இடுபவராயிருப்பாரென்க. ()

2162. பண்ணுறுத்தன இயல்தேர் - ஊர்தற்கேற்பச் சமைக்கப்பட்
டனவாகிய செல்கின்ற தேர்கள். ஊர்கொண்ட - பரிவேடம் கொண்ட;
அடி, 2-3 : சிறுபான். 250-53. தொகை சொலின் - தேர்த்தொகையின்
எண்ணைக் கூறினல். இருபதினாயிரத்து அறுதூறு. இறையே - அரசனே;
விளி.

(உரை.) 1 பரிவேடிப்பு : சுற்றியதென்பது பொருள்.

2163. நொச்சிமலர் போன்ற நிறத்தன. நிறத்தனவாய் முந்
நீரை உச்சியிற் கதிர்சுடுமாறுபோல் சுடும் ஒளிதிகழ்கின்றனவாகிய
வாள்; அயில் - கூர்மை; வேல் எனலுமாம். (பி - ம்.) 'நொடிவரு முந்நீர்.'
எச்சத்து நொடிவரும் வானையும் அல்லனவற்றையும்; எச்சத்து - வில்
லொழிந்தவிடத்து. நொடிவரும் - பயிலுதற்குரியவென்று கூறுதல் வரும்.
ஒன்னார் - பகைவரை. நிச்சம் - நித்தம். தேர்மிசையவர் : தேர்வீரர்.

(வேறு)

2164. (க) எயிற்றுப்படை யாண்மையினி னிடிக்கும்புலி யொப்பார்
யபிற்றியவில் வாள்பணிக்கும் வேலோடுன் வல்லார்
துயிற்றியபல் கேள்வியினர் தூற்றிக்கொளப் பட்டார்
அயிற்றுப்படை யார்கண்மத யானைகத னறுப்பார்.

2165. (உ) காலனோடு சூழ்ந்தகடு நோய்களையு மொப்பார்
ஆலுங்கட றூர்த்தன்மலை யகழ்தலினை வல்லார்
ஞாலமறி யாண்டொழிலர் நான்கிலக்க முள்ளார்
மேலுதம ராலுரிமை யுட்சிறப்புப் பெற்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எயிலது துப்பை அடைகின்ற வலியினாலென்றுமாம்.

(இ - ள்.) தமதாண்மையால் எயிருகிய படையையுடைய புலியையொப் பார், வில்லையும் வானையும் பிறர் தம்பக்கலிலே கற்கும்படி வேலோடே கூட வல்லார், தம்மிடத்தே தங்கப் பண்ணிய பலதூற்கேள்வியினையுடையார், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினது வலியாலே பகைவரது யானையைக் கத னறுப்பார், வருத்திக்கோறலிற் காலனையும் பற்றின நோயையுமொப்பார், செருக்கினற் கடல்நூர்த்தல் மலையகழ்தலென்கின்ற இத்தொழிலை வல்லார், ஆண்டொழிலர், 1 நுமராற் சிறப்புப் பெற்றாராகியவர் நான்குநூறுயிரமென் னும் எண்ணிடத்தாரென்க.

(கூட - ச)

2164. ஆண்மையினால் எயிருகிய படையையுடைய புலி. பணிக்கும் - பிறர் தம்மிடம் கற்கச்செய்யும். துயிற்றிய - தம்மிடத்தே தங்கச்செய்த. கேள்வி - அறிவு. தூற்றிக்கொளப்பட்டார் - எல்லோராலும் தெரிந்துகொள் ளப்பட்டவர்கள். அயில்துப்பு - வேலின் வலியாலே. அடையார்களது மத யானையை; அடையார் - பகைவர். கதன் அறுப்பார் - கோபத்தைக் கெடுப் பார்.

2165. காலன் - யமனுக்கு ஏவல் செய்பவன்; சீவக. 1144, அடிக். காலனைச் சூழ்ந்த நோய்; சீவக. 1144, அடிக். ஆலும் - ஒலிக்கின்ற. கடலைத் தூர்த்தல் மலையையகழ்தல் என்ற இவைகளில் வல்லார்; “மலையகழ்க் குவனே கடலூர்க் குவனே” (படீ. 271); கலிங்கத். 330. இவைவல்லார் - இத்தொழில் களில் வல்லவர்கள். (பீ - மீ.) ‘இவைகிற்பார்,’ ஞாலம் அறி - உலகத்தவரால் அறியப்பட்ட. நுமரால் - நும்மால்.

(உரை.) 1 (பீ - மீ.) ‘அரசரார்.’

2166. சிங்கத்துரி போர்த்தசெழுங் கேடகமும் வாளும்
பொங்குமயில் வேலும்பொரு வில்லுமுடன் பரப்பி
மங்குவிடை மின்னுமதி யுஞ்சுடரும் போல
வெங்குட்டொழிற் கூற்றுமரண் சேரவிரிந் தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வாளிற்கும் வேலிற்கும் மின்னும், வில்லிற்குப் பிறையும் உவமை.

(இ - ள்.) இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப் பரப்பிக் கூற்
றும் தனக்கு ஓராணைச்சேரும்படி விரிந்ததென்க. (சுந்)

(வேறு)

2167. செம்பொ னீண்முடித் தேர்மன்னர் மன்னற்குப்
பைம்பொ னாழிதொட் டான்படை காட்டினான்
அம்பொ னெண்கழ லானபி ராவணம்
வெம்ப வேறினன் வெல்கென வாழ்த்தினார்.

ஆழிதொட்டான் - 1 ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் படையைக் காண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழி
தொட்டான், இறையே, மதத்தவாகிய நாகம் அறுபதிற்றறுபது, மதம்பொழி
வானின்றன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இனைய களி
றும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு; இக்குஞ்சரங்களையேறினவர்கள் கோடியே விருத்
தியாவுடையராயிருப்பார்; குதிரை ஆறாயிரத்திரட்டி, புரவி அறுபதினாயிரம்,

2166. சிங்கத்துரி - சிங்கத்தின் தோல். கேடகம் - பரிசை. கேடக
மும் வாளும்: “வாளொடு கேடகம் வயந்தகற் கீந்து” (பெருங். 1. 53: 117.)
பொங்கும் அயில்வேல் - மிகுந்த கூர்மையையுடைய வேல். மங்குல் - மேகம்.
மின் - மின்னல். சுடர் - சூரியன். கூற்று - யமன். அரண்சேர - தனக்கு
ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தை அடையும்படி. பரப்பி விரிந்தது.

2167. மன்னர் மன்னற்கு: கோவிந்தராசனுக்கு. ஆழி தொட்டான் -
ஏனாதிப் பட்டத்திற்குரிய மோதிரத்தை அணிந்த சேனாபதி. படையைக்
காட்டினான். கழலான்: கோவிந்தராசன். அயிராவணம்: கோவிந்தராச
னுடைய பட்டத்து யானைக்குப் பெயர். வெம்ப - கடுக; விரும்பும்படி எனலு
மாம். வெல்கவென்று.

(உரை.) 1 ஏனாதி யென்பது அரசனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டம்; சீவக.
2569, ந. “போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தோப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற
கரையன்றே - போர்க்கெல்லாந், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர்,
ஏனாதிப் பட்டத் திவன்” (தொல். புறத். 8, ந. மேற்.); “சோழிக வேனாதி”
(மணி. 22: 205.)

பாய்மாஷம் அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்; பூணாகிய அவர் அம்மாவைப் பண்ணி யேறினார்; மாவைத்தகத்தனவாகிய தூகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண் குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் கரையனவாகிய தூகம் ஆலுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரகூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற் பிறந்த தூ கம் ஆற்றல, நிறத்தன, விண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தன வாகிய குதிரை மயிர்கழுத்துப்போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; மாக்கலத்தின் வந்திழிந்த குதிரைகள் கிளிபோலும் நிறத்தவாய்ப் பவளக்குளம்புடையன வாயிருக்கும். இப்புரவிபண்ணுறுத்த தேர் இருபதினாயிரத்தனுநு. இத் தேராட்கள் கூற்றினுக்கு இடுபவராயிருப்பவர்; சிறப்புப்பெற்றாராகிய அவர் நான்குநாயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையும் கூற்றும் அரண் சேரும்படி பரந்ததென்று சொல்லிப் படைகாட்டினான்; அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக் கடுக ஏறினான்; அப்பொழுது வெல்கவென்று வாழ்த்தினாரென்க.

இவ்வியானைக்கு அது பெயர்.

(கூசு)

2168. சிறுவெண் சங்குமு ரன்றன திண்முர
சறைபு மாக்கடல் காரென வார்த்தன
நெறியி னல்கின புள்ளுநி மித்தமும்
இறைவன் கண்வல னுடிற்றி யைந்தரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலும் காருமென ஆர்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையே அறிவித்தன; இறைவன் வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க. (கூஎ)

2169. மல்லல் யானைக் கறங்கு மணியொலி
அல்ல தைங்கதி மாண்கொழுந் தாரொலி
கல்லெ னார்ப்பொலி மிக்கொளிர் வாண்மினிற்
செல்லு மாக்கடல் போன்றது சேனையே.

2168. முரன்றன - முழங்கின. அறையும் - ஒலிக்கின்ற; கடற்கு அடை. முரசு, கடலையும் காரையும் போல ஆர்த்தன; கார் - மேகம். நெறியில் - வழியிலே. (பு - ள்.) 'நெறியின் மல்கின.' புள்ளும் நிமித்தமும் நல்கின; புள் - பறவைகள். நிமித்தம் - புள்ளொழிந்த நன்னிமித்தங்கள். இறைவன்கண் - கோவிந்தராசனது வலக்கண். ஆடவர்க்கு வலக்கண் துடித்தல் நன்னிமித்தம்.

2169. யானைக்கறங்கும் - யானையினிடத்து ஒலிக்கும். அல்லது - அல்லாமல். ஐங்கதிமான் - ஐந்துவகையான செல்வையுடைய குதிரையது. தார் - கிண்கணிமாலை. கல்லென் : ஒலிக்குறிப்பு. ஒளிர்வாள் மினின் - விளங்குபென்ற வானொளியோடு.

(இ - ள்.) சேனை, இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடே நடப்பதொரு கடலையொத்ததென்க.

“விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து.”

2170. மாலை மாமதி வெண்குடை மல்கிய
கோலக் குஞ்சி நிழற்குளிர் பிச்சமும்
சோலை யாய்ச்சொரி மும்மதத் தானிலம்
பாலை போய்மரு தம்பயந் திட்டதே.

(இ - ள்.) பாலைநிலம், குடையாலும் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலும் குளிர் நிழற்சோலையாய், மதத்தாலே பாலைத்தன்மை போய் மருதத்தன்மையை உண்டாக்கிற்றென்க. (சுக்)

2171. மன்றன் மரமயி லார்த்தெழ மாநினம்
கன்றி னோடுக லங்கின காற்பெய
வென்றி வேற்படை யஞ்சிவ னத்தொடு
குன்றெ லாங்குடி போவன போன்றவே.

(இ - ள்.) பெடையோடு கூடுகின்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மாநினங்களெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கு அஞ்சிக் காடும் மலையும் குடிபோவனபோலே இருந்தனவென்க. (எ0)

(வேறு)

2172. படுகண் முழவி னிமிழருவி வரையுந் காடும் பலபோகி
இடுமண் முழவி னிசையோவா வேமாந் சுதநாட் டெய்தியபின்
நெடுவெண் ணிலவி னெற்றிதோய் நிழலார் செம்பொற் புரிசையே
கடிமண் காவல் கருதினான் கோயி லாகக் கருதினான்.

2170. மாலை - வரிசை. மதிபோலும் குடை. மல்கிய - நிறைந்த. குஞ்சி - சிற்றணுக்கன் என்னும் ஒருவகை விருது. பிச்சம் - பீலிக் குடை. குஞ்சியும் பிச்சமும்: சீவக. 437, அடிக். குடையாலும் குஞ்சத் தாலும் பிச்சத்தாலும் குளிர்ந்த நிழலையுடைய சோலையாய். நிலம் - பாலை நிலம்; எழுவாய். யானைசொளிகின்ற மதத்தாலே பாலைத்தன்மை போய் மருத நிலமாயிற்று.

2171. மன்றல் மாமயில் - பெடையோடு கூடிய ஆண்மயில்; மன்றல் - மணத்தல். கன்று - மான்கன்று. கலங்கினவாய்க் காற்பெய; காற்பெய - ஓட; சீவக. 1850. எழுதலாலும் காற்பெய்தலாலும். படைக்கு அஞ்சி.

2172. படுகண் முழவின் - ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய மத்தளத்தைப் போல; சீவக. 2865. மண் இடு முழவு - மாச்சீனையிட்ட மத்தளம். ஒவா - நீங்காத. எமாங்கதநாட்டை எய்தியபின். நிலவிடத்து நெற்றி தோய்கின்ற;

(இ - ள்.) சீவகன் காத்தற்றொழிலுடைய மண்ணை அவன்காக்குமாறு கருதிய கோவிந்தன், அருவியையுடைய பல வரையையும் காட்டையும்போய் ஏமாங்கதத்தைச் சேர்ந்தபின்பு புரிசையின் புறத்தையே தனக்குக் கோயிலாகக் கருதினனென்க.

மதிப்புறத்தே 1 விட்டான்.

(எக)

2173. போக மகளிர் வலக்கண்க டுடித்த பொல்லாக் கணக்கண்டார்
ஆக மன்னற் கொளிமழுங்கிற் றஞ்சத் தக்க குரலினுற்
கூகை கோயிற் பகற்குழறக் கொற்ற முரசம் பாடவிந்து
மாக நெய்த்தோர் சொரிந்தெங்கு மண்ணும் விண்ணு மதிர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அவன்விட்ட பொழுது கட்டியங்காரன் தேவிமார் வலக்கண் துடித்த; அவர் கணக்கண்டார்; அவற்கு மேனி ஒளிகெட்டது; அவையே யன்றிக் கூகை கோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சதக்க குரலாலே குழற, முரசு ஒலியவிய, மாகத்தினின்றும் குருதி சொரிய, மண்ணும் விண்ணும் அதிர்ந்த வென்க.

1 பூகம்பமும், வெள்ளிடியும்.

(எஉ)

2174. கூற்றம் வந்து புறத்திலுத்த தறியான் கொழும்பொ னுலகாள்வான்
வீற்றிங் கிருந்தே னெனமகிழ்ந்து வென்றி வேழ மிருநூ றும்
காற்றிற் பரிக்குந் தேர்நூ றுங் கடுங்கா லிவுளி யாயிரமும்
போற்றி விடுத்தான் புனைசெம்பொற்படையே யணிந்து புனைபூணன்.

நெற்றி - மதிலுச்சி. நிழல் - ஒளி. புரிசை - மதில். கடிமண்காவல் கருதி னான் - சீவகன் காத்தற்றொழிய பூமியை அவன் காவல்புரியுமாறு கருதிய கோவிந்தராசன்; ஏழுவாய். (பி - ம்.) 'கடியன காவல்.' கோயில் - தனக் குரிய இருப்பிடம். புரிசையிடத்தையே கோயிலாகக் கருதினான்.

(உரை.) 1 விட்டான் - தங்கினான்.

2173. போகமகளிர் - கட்டியங்காரனுடைய போகத்திற்குரிய மகளிர் - மனைவியர். மகளிரது வலக்கண் துடித்தல் முதலியன தீய நிமித்தங்கள். பொல்லாக்கை - தீய கனவு. மன்னற்கு ஆகத்தே ஒளிமழுங்கிற்று; மன்னற்கு: கட்டியங்காரனுக்கு, ஆகம் - மேனி. கூகை - கோட்டான். கோயில் - அரண்மனையில். கூகை பகற்காலத்துக் குழறல் தீய நிமித்தம்; "பின்பகலே யன்றியும் பேரை ஈகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை நகும்" (பு - வெ. 39.) (பி - ம்.) 'தோமின் முரசம் பாடவிந்து.' பாடவிந்து - ஒலிகெட்டுப்போக. மாகம் நெய்த்தோர் சொரிந்து - ஆகாயத்தினின்றும் இரத்தம் சொரிய.

(உரை.) 1 மண்ணிற்குப் பூகம்பமும், விண்ணிற்கு வெள்ளிடியும் கொள்க.

2174. கூற்றம்: சீவகன்; கட்டியங்காரனுடைய உயிரைக் கொள்ளு தற்கு வந்தமையால், 'கூற்றம்' என்றார். புறத்து இறுத்தது - மதிலின்

(இ - ள்.) பட்டுப்போய்ப் பொன்னுலகை ஆளுதற்குரியானாகிய பூணன், சீவகன்வந்து தன்னைக்கோற்றகுப் புறத்திருந்ததரியானாய் இனிக் கோவிர்தனையுங்கொன்று வீற்றிருந்தேனன்றோவென்று கருதித் தன்னினைவு முடிந்ததென்று தன்னைப்போற்றி மகிழ்ந்து வேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைகளாலே அணிந்து கோவிர்தனுக்குப் போகவிட்டானென்க.

பொன்னுலகாளுதற்கென்றுமாம்.

(எஃ)

2175. மன்ன னாங்கோர் மதவேழம் வாரி மணுள நென்பதூஉம், மின்னுங் கொடித்தேர் விசயமும் புரவி பவன வேகமும், பொன்னிற் புனைந்து தான்போக்க நிகழ்வ தோரான் மகிழ்வெய்தி, முன்யான் விட்ட வினக்களிற்றி னிரட்டி விடுத்தா னெனப்புகழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவற்றிற்கு நிகராகக் கோவிர்தன்றான் வேழங்களில் வாரி மணுளனென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேரையும், புரவிகளிற் பவனவேகமென்னும் புரவியையும் அணிந்து அவனிடத்தே போகவிட, மகிழ்ந்து யான் முன் களிற்றோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட்டித்த சிறப்புடையவற்றை வரவிட்டானென்று கட்டியங்காரன் புகழ்ந்தானென்க.

நின்பெரும்படை என்சிறுபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற வரவிட்டானென்றுணராமையின், 'நிகழ்வ தோரான்' என்றார்.

(ஏஃ)

(வேறு)

2176. வீங்குநீர் விதையத் தார்கோன் கட்டியங் காரன் றன்றோ
டாங்கவ னொருவ னாகி யன்பெனு மயில்கொள் வாளால்
வாங்கிக்கொண் டுபிரை யுண்பான் வஞ்சத்தாற் சூழ்ந்த வண்ணம்
ஓங்குநீ ரோத வேலிக் குணரயா முரைத்து மன்றே.

புறத்தே வந்து தங்கியதை. அறியான் - அறிந்து கொள்ளாதவனாய். காற்றின் பரிக்கும் - காற்றைப்போலச் செல்லுகின்ற. கடுங்கால்இஷளி - விரைந்து செல்லும் காலையுடைய குதிரை. போற்றி - தன்னைப் புகழ்ந்துகொண்டு. பொற்படையால் அணிந்து விடுத்தான். பொன்னுலகாள்வானாகிய பூணன் : கட்டியங்காரன்; எழுவாய்.

2175. மன்னன் : கோவிர்தராசன். வாரிமணுளன் என்னும் வேழத்தையும், விசயமென்னுந் தேரையும் பவனவேகமென்னும் புரவியையும் கட்டியங்காரனிடத்துப் போக்க; போக்க - போக விட்டானாக. நிகழ்வது ஓரான் - மேல் நடப்பதை அறியானாகிய கட்டியங்காரன். களிற்றின் - யானைப்படையைக் காட்டிலும். இரட்டி - இரட்டித்த சிறப்புடையவற்றை.

2176. நீர்வளப்பமுடைய விதையநாடு; விதையம் - விதேகம். கோன் : கோவிர்தராசன். ஒருவனாகி - கூடியிருந்து. அன்பெனும் வாளால் அவனுயிரை ஆங்கு வாங்கிக்கொண்டு உண்பதற்கு; அன்பு : சீவுகன். அவன்; கட்டியங்காரன்.

(இ - ள்.) கோவிந்தன் கட்டியங்காரன்மன்னோடு கூடியிருந்து அன் பென்னும் கூர்மைகொண்ட வாளாலே அவனுயிரை அவ்விடத்தே 1 வாங்கிக் கோடற்கு வஞ்சனையாலே சூழ்ந்த செய்தியை யாம் உலகிற்கு அறிய உரைப்பே மென்றாரென்க.

அன்பென்றது, சீவகனை; ஆகுபெயர்.

(எடு)

2177. பெருமகன் காதற் பாவைப் பித்திகைப் பிணையன் மாலை
ஒருமக னோக்கி னுரை யுயிரொடும் போகொ டாத
திருமக ளவட்குப் பாலா னருந்திரி பன்றி யெய்த
அருமக னாகு மென்றாங் கணிமுர சறைவித் தானே.

(இ - ள்.) கோவிந்தன் அன்புவைத்த பாவையாகிய ஒப்பில்லாத மகள், தன்னைநோக்கினுரை உயிரை வாங்குந்திரு, அவட்குக் கணவனாவான் எய்தற் கரிய திரிபன்றி எய்த அரிய மகனென்று முரசைச் சாற்றுவித்தானென்க. ()

2178. ஆய்மதக் களிறு திண்டே ரணிமணிப் புரவி யம்பொற்
காய்க்திர்ச் சிவிகை செற்றிக் கலந்தவை றுரைக ளாகத்
தோய்மழை யுலக வெள்ளந் தொன்னகர்த் தொக்க தேபோல்
ஆய்முடி யரச வெள்ள மணிநக ரீண்டிற் மன்றே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக் கொள்ளும் வெள்ளம்.

கோன் சூழ்ந்தவண்ணத்தை. ஓதவேலி: பூமி. பூமியிலுள்ளவர்க்கு உரைத்தும்; உரைத்தும் - கூறுவேம். இது கவிக்கூற்று.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'வாங்கிக் கொண்டென்றற்கு.'

2177. பெருமகன்: கோவிந்தராசன். பாவை: இலக்கணை; இவள் கோவிந்தராசனுடைய பெண். பித்திகைப் பிணையல் - பிச்சிமாலை; சீவக. 971, அடிக். பிணையல்மாலை: சீவக. 488, அடிக். (பி - ம்.) 'பாவை பழிப்பிலாப்.' மாலையையுடைய ஒருமகள். போகொடாத - திரும்பப்போகவிடாத. (பி - ம்.) 'போகடாத.' பாவையும், மகளும், திருமகளுமான அவட்கு; இலக்கணைக்கு. பாலான் - ஊழ்வினையாற் கணவனாவான். திரிபன்றி யெய்து மணம் செய்து கொள்ளுதல்; 'ஆசுரமாவது:—கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி யெய்தல், வில்லேற்றுதல் முதலியன செய்து கோடல்' (தொல். களவு. 1, ந.) அரிய மகனென்க.

(மேற்.) அடி, உ-ந: பிரயோக. திங்வு. 4.

2178. சிவிகை - பல்லக்கு. செற்றி - நெருங்கி. கலந்தவைகள் றுரைகளாக. தோய் மழை உலகவெள்ளம் - செறிந்த நீரையுடைய யுகாந்த வெள்ளம். (பி - ம்.) 'தோய்மணி', 'தோய்வரை.' நகரில் தொக்கதைப் போல். அரசவெள்ளம் - அரசர்களுடைய கூட்டம். நகர் - இராசமாபுரத்தில்.

(இ - ள்.) செறிந்த நீரையுடைய உகாந்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரிலே தொக்கதுபோலே அரசுவெள்ளம் களிறுமுதலியன செற்றிக் கலந்தவை நுரைகளாகக்கொண்டு அணிநகரிலே ஈண்டிற்றென்க. (எஎ)

2179. நல்லவள் வனப்பு வாங்க நகைமணி மாலை மார்பர்
வில்லன்றே யுவனிப் பாடும் வெங்களை திருத்து வாரும்
சொல்லுமி னெமக்கு மாங்கோர் சிலைதொட நானென் பாடும்
பல்சரம் வழங்கு வாரும் பரிவுகொள் பவரு மானார்.

(இ - ள்.) தம்மை இலக்கணையது அழகு மனத்தை வளைவித்தலின், அவ்வரசர் அன்றே வில்லை எய்யத் தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும் இவையும் அறியாதே பரிவுகொள்வாராமாயினுரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றுமாம். (எஅ)

2180. பிறையெயிற் றெரிகட் பேழ்வாய்ப் பெருமயிற் பைம்பொற் பன்றி
அறையெனத் திரியு மாய்பொற் பூமியி னிறைந்து மன்னர்
உறுகளை யொன்றும் வில்லு முடன்பிடித் துருவ நேமிப்
பொறிதிரி வதனை நோக்கிப் பூமுடி துளக்கி நின்றார்.

அறை - 1 பத்திராலாபனம்.

(இ - ள்.) எயிறுமுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி, என்னை யாவராலும் எய்ய அரிதென்று சாற்றுகின்றதென்னத் திரியுமநிலத்தே மன்னரெல்லாம் நிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையும் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தினுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித் தலையசைத்து நின்றாரென்க. (எக)

2179. நல்லவள் வனப்பு வாங்க - இலக்கணையினது அழகு அரசர்களது மனத்தை வளைவித்தலால். நகை - ஒளி. மார்பர் : அரசர். அன்றே வில்லை உவனிப்பாரும் ; உவனிப்பார் - குறிபார்த்தெய்வார் ; “உவனித் தெறிந்த, குந்தக் கடைமணி” (பெருங். 1. 45: 17-8.) எமக்கும் ஆங்குச் சிலைதொட நாள் சொல்லுமின் என்பாரும். சரம் - அம்பு. வழங்குதல் - எய்தல். பரிவு - வருத்தம்.

2180. எரிகண் - எரிகின்ற கண். பேழ்வாய் - பெரியவாய். (பி - ம்.) ‘பெருமயிர்த் துறுகட் பன்றி.’ அறையென - தன்னை எய்ய அரிதென்று கூறுவதென்ன. திரிகின்ற பூமியில். (பி - ம்.) ‘பூமியு ணின்று.’ மன்னர் நிறைந்து. உடன் - சேர. உருவநேமிப் பொறி திரிவதனை - அழகிய சக்கரத்தினுள்ளே பன்றிப்பொறி திரிவதனை. முடிதுளக்கி - தலையையசைத்து.

(உரை.) 1 பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதிருத்தலைச் சொல்லுதல். (பி - ம்.) ‘பத்திராலம்பனம்’, ‘பத்திராலேபனம்’, ‘வச்சிராலம்பனம்.’

2181. ஏந்தெழி லாகஞ் சாந்தி னிடுகொடி யெழுதிக் காதிற்
காய்ந்தெரி செம்பொற் றோடுங் கனமணிக் குழைபு மின்ன
வேந்தருள் வினிதை வேந்தன் வெஞ்சிலை தளர வாங்கி
ஆய்ந்தபொற் பன்றி நெற்றி யருந்துக ளார்ப்ப வெய்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாசரில், வினிதையிலரசன் தனதாகத்தே எழுதுகொடி யைச் சாந்தாலே எழுதிக் காதிலே தோடும் குழையுமின்ன வில்லை வளைய வாங்கிப் பன்றியின் நெற்றியிலே அம்புபட்டுத் துகளெழு எய்தானென்க. (அ0)

2182. குடர்தொடர் குருதிக் கோட்டுக் குஞ்சர நகரத் தார்கோன்
கடர்நுதற் பட்ட மின்னச் சூரும்பிமிர் கண்ணி சிந்த
அடர்கதிர்ப் பைம்பொற் பூணு மாரமு மகலத் தொல்கப்
படர்சிலை குழைய வாங்கிப் பன்றியைப் பதைப்ப வெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்ற பெயர்க்கு அடை; குஞ் சரநகரம் - அத்தினபுரம். அடர் - நெருக்கம்.

(இ - ள்.) கோன், மின்னச் சிந்த ஒல்க வில்லை வளைய வாங்கிப் பன்றி யைத் துளங்க எய்தானென்க. (அக)

2183. வார்மதுத் துளிக்கு மாலை மணிமுடித் தொடுத்து நாலக்
கார்மதங் கடந்த வண்கைக் காம்பிலிக் காவன் மன்னன்
ஏர்மதக் கேழ லெய்வா னேறலும் பொறியி னேறுண்
டார்மதக் களிற்று வேந்தர்க் கருநகை யாக வீழ்ந்தான்.

2181. தனது ஆகத்தே இடுகொடியைச் சாந்தால் எழுதி; இடுகொடி - எழுதுகொடி. காதிற் தோடும், குழையும் மின்ன. வேந்தர்களுள், வினிதை நாட்டிற்கு வேந்தன்; எழுவாய். திரிபன்றியின் நெற்றியில். துகள் ஆர்ப்ப - தூசி எழ.

2182. கோடு - தந்தம்; யானைக்கு அடை. குஞ்சரநகரம் - அஸ்தின புரம். கோன் - அரசன். கண்ணி - மாலை. அடர்கதிர்ப் - நெருங்கிய கிரணங் களையுடைய. ஆரம் - முத்துமாலை. அகலத்து ஒல்க - மார்பிலே அசைய. குழைய வாங்கி - வளைய வளைத்து. பதைப்ப - அசையும்படி.

(மேற்.) அடி, க: கல். 'சலியாப்பராரை' 38-9, மயில்.

2183. மாலையை முடியில் தொடுத்து; தொடுத்து - கட்டி. நால - ஆம் மாலை தொங்கும்படி. கார்மதங்கடந்த - மேகத்தின் செருக்கை வென்ற. காம்பிலிதேசத்தைக் காத்தலையுடைய மன்னன்; எழுவாய். கேழல் எய்வான் - திரிபன்றியை எய்யும்பொருட்டு. பொறியினால் ஏறுண்டு; ஏறுண்டு - எறியப் பட்டு. நகையாக - சிரிப்பிற்கிடமாக.

(இ - ள்.) காரினது செருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின் மன்னன், கேழலை எய்யவேண்டி முடியிற்கட்டி மதுத்துளிக்கு மாலை நாலும் படி விசையுடனே சக்கரத்தே ஏறின அளவிலே அதன்விசையினாலே ஏறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒரு நகையாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

2184. முலைவட்டப் பூணு முத்து முள்கலிற் கிழிந்து பொல்லா
இலைவட்டத் தாம மார்பிற் கோசலத் திறைவ நெய்த
குலைவட்டக் குருகி யம்பு வானின்மேற் பூச லுய்ப்பான்
சிலைவட்ட நீங்கி விண்மேற் செவ்வனே யெழுந்த தன்றே.

முலையிடத்து வளைந்த பூணும் முத்தும் படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லா தாகிய தாமம்; இனிப் பொல்லாமுத்தென்று கூட்டித் துலையிடாத நாயகமுத் தென்றுமாம். குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை.

(இ - ள்.) கோசலநாட்டின் இறையவனெய்த அம்பு, வானிடத்தே பூச லைச் செலுத்துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்று நீங்கி நேரே எழுந்ததென்க.()

2185. ஊடிய மடந்தை போல வுறுசிலை வாங்க வாரா
தாடெழு வளைய திண்டோ ளவந்திய னதனை நோனான்
நாடெழுந் தார்ப்ப மற்றந் நன்சிலை முறித்திட்டம்பை
வாடினன் பிடித்து நின்றான் மணமகன் போல நின்றான்.

ஆடு - வெற்றி.

(இ - ள்.) அவந்தியின் வேந்தன், தன்சிலை ஊடிய மடந்தையைப்போலே வளைக்க வளையாதாக அதனைப் பொருளாய் அச்சிலையை வலியுடனே வாங்கி நாடார்ப்ப முறித்து அம்பையே பிடித்து வாடினனாய் நின்றான்; 1 நின்றவன் மணமகன்போல நின்றானென்க. (அசு)

2184. வட்டப்பூண் - வளைந்த ஆபரணங்கள். முலையிடத்துப் பூணும் முத்தும் முள்குதலால். (பி - ம்.) 'முயங்கலிற் கிழிந்து.' கிழிந்து - பூக்கள் கிழிந்து. - தாமம் - மாலை. மார்பினையுடைய கோசலத்திறைவன். பூசல் உய்ப்பான் - போரைச் செலுத்துதற்கு. சிலையின் வட்டத்தினின்றும் நீங்கி, செவ்வனே - நேராக.

2185. வாங்க வாராது - வளைக்க, அது வளையாததாக. அவந்தியன் : அவந்திநாட்டின் அரசன். நோனான் - பொருதவனாய். நாடு - ஏமாங்கத நாட்டிலுள்ளவர்கள். (பி - ம்.) 'மற்றத் தனிச்சிலை முறித்திட்டம்பே.' அம்பைப் பிடித்து வாடினனாய் நின்றான்.

(மேற்.) அடி, க: நன். பொது, 30, மயிலை.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'நின்றவனினையுடுத்த கோமகன் அம்பை (மகளி ரை)ப்பிடித்து நின்றாற்போலே.'

2186. பில்கித்தே நொழுகுங் கோதைப் பிறர்மனை யாங்கட் சென்ற
உள்ளத்தை யுணர்வின் மிக்கா நொழித்திடப் பெயர்ந்த தேபோல்
மல்லனீர் மகத ராசன் றுரந்தகோன் மருள வோடிப்
புல்லியப் பொறியை மோந்து புறக்கொடுத் திட்ட தன்றே.

(இ - ள்.) பிறர்மனையாளிடத்துச் சென்ற நெஞ்சை அறிவால் மிக்கான்
மீட்க அது மீண்டாற்போலே, மகததேயத்தரசன் எய்தகோல் கண்டார் இது
படுமென்று மருளும்படி ஓடி அப்பொறியைப் பொருந்தித் தீண்டி மீண்டு
போயிற்றென்க. (அடு)

2187. தென்வரைப் பொதியி லார மகிலொடு தேய்த்த தேய்வை
மன்வரை யகலத் தப்பி மணிவடந் திருவில் வீச
மின்னென விட்ட கோலை விழுங்கக்கண் டழுங்கி வேர்த்துக்
கன்மலிர் திவங்கு திண்டோட் கலிங்கர்கோன் மெலிந்து மீண்டான்.

(இ - ள்.) கலிங்கத்தினரசன், ஆரம் அகிலொடு தேய்த்த குழம்பையப்பி
வடம் மின்னென வில்லை வீசாநிற்க எய்த கோலைப் பொறிவிழுங்கக் கண்டு
இரங்கி வேர்த்து மேனி மெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

2188. கன்மழைப் பொற்குன் றேந்திக் கணநிரை யன்று காத்து
மன்னுயி ரின்று காக்கும் வாரண வாசி மன்னன்
மின்னிழை சுடர வாங்கி விட்டகோ லுற்று ருதாய்
மன்னுயிர் நடுங்க நாணி மண்புக்கு மறைந்த தன்றே.

2186. பில்கி - துளித்து. கோதையையுடைய பிறர்மனையாளிடத்து.
உணர்வு - அறிவு. ஒழித்திட - அவ்வுள்ளத்தை மீட்க. (பி - ம்.) 'ஒளித்தி
டாப்.' பெயர்ந்ததேபோல் - அவ்வுள்ளம் மீண்டாற்போல. துரந்த
கோல் - எய்த அம்பு. மருள - கண்டோர் மயங்கும்படி. பொறியைப் புல்லி
மோந்து; பொறி: திரிபன்றி. மோந்து - தீண்டி. புறக்கொடுத்திட்டது -
மீண்டது.

2187. தென்வரையாகிய பொதியிலிடத்துப் பிறந்த ஆரம்; ஆரம் -
சந்தனம். தேய்த்த - அரைத்த. தேய்வை - குழம்பை. அகலம் - மார்பு.
மணிவடம் - முத்துமலை. வில் - ஒளி. மின்னென வீசாநிற்க. மின்னைக்
கோலுக்கு உவமை யாக்கினுமாம். தான்விட்ட கோலைத் திரிபன்றி விழுங்கக்
கண்டு; கோல் - அம்பு. அழுங்கி - வருந்தி. கலிங்கதேசத்தரசன்; எழுவாய்.

2188. அன்று, கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிரையைக்காத்து; என்
றது இவனைத் திருமாலாகக் கூறியபடி.. (பி - ம்.) 'கணநிரை.' வாரணவாசி -
காசி. இழை - ஆபரணம். வாங்கி - வளைத்து. உற்று உருதாய் - திரிபன்றி
யிடத்தே சிறிது பொருந்தியும் பொருந்தாததுமாய்.

(இ - ள்.) அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிரையைக் காத்து இன்று உயிரைக்காக்கும் வாரணவாசியின் மன்னனெய்த 1 அம்பு, அதனிடத் தே அழுந்த நாணிச் சிறிதுற்று மிகவுறாதாய் மக்கள் தம்மேலே வருமென்று நடுங்கும்படி போய் மண்புக்கு மறைந்ததென்க. (அஎ)

2189. எரிகதிர்ப் பைம்போற் சுண்ண மிலங்கமெய்ம் முழுது மப்பிப் புரிகழ லணிந்த நோன்றூட் போதன புரத்து வேந்தன் அரிதினிற் திகிரி யேறித் திரிந்துகண் சுழன்று சோர்ந்து விரிகதிர்க் கடவுள் போல வெறுநிலத் தொலிப்ப வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) சுண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்த காலையுடைய போதன புரத்தின் வேந்தன் சக்கரத்திலே அரிதாக ஏறி அது கொள்ளிவட்டம்போல் திரிதலின், அதில் நின்றலாற்றாதே கண்சுழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக் கும்படி ஞாயிறு தன்வட்டத்தினின்றும் நிலத்தே வீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தா னென்க. (அஅ)

2190. மலையச்செஞ் சாந்து முந்நீர் வலம்புரி யீன்ற முத்தும் இலைவைத்த கோதை நல்லா ரிளமுலைப் பொறியு மார்ந்து சிலைவைத்த மார்பிற் றென்னன் திருமணிப் பன்றி நோக்கித் தலைவைத்த தம்பு தானுந் தரணிமேற் பாதம் வைத்தான்.

(இ - ள்.) சாந்தும் முத்தும் முலைத்தழும்பும் நிறையப்பட்டு மலையை யொப்பாக வைத்த மார்பிற்றென்னனெய்த அம்பு பன்றியை நோக்கிச் சென்று தலைவைத்தது; தானும் நின்றலாற்றாது நிலத்திலே காலையைத்தானென்க. ( )

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'கோல்.'

2189. சுண்ணத்தை மெய்யில் அப்பி. நோன்றூள் - வலிய காலையுடைய. அரிதினின் - அரிதாக. திகிரி - திரிபன்றியின் சக்கரத்திலே. கதிர்க்கடவுள் - சூரியன்.

2190. மலையம் - பொதியமலை. வலம்புரி - ஒருவகைச் சங்கம். இலைவைத்த கோதை - பச்சிலைவைத்துத் தொடுத்த மலை. முலைப்பொறி - முலைத்தழும்பு. சிலை - மலை. மார்பினையுடைய தென்னன் : பாண்டியன். அடி, 1-3: அகநா. 13: 1-6. தென்னன் எய்த அம்பு பன்றியை நோக்கித் தலைவைத்தது 'தானும்' என்றது பாண்டியனை.

2191. விறற்றில் விசய னென்பான் வெங்களை செவிட்டி நோக்கி
ஒற்றுபு திருத்திக் கைம்மே லுருட்டுபு நேமி சேர்ந்தாங்
குற்றதன் சிலையின் வாய்ப்பெய் துடுவமை பகழி வாங்க
இற்றுவின் முறிந்து போயிற் றிமைப்பினி னிலங்கித் திட்டான்.

(இ - ள்.) விசயன், தன்கணையை ஒருக்கடித்துநோக்கி இடக்கைமேலே
யமுக்கித் திருத்தி உருட்டாநின்று நேமியிலே குதித்துத் தனக்குற்ற வில்லிலே
தொடுத்துச் சிறகமைத்த 1 பகழியை வாங்கினானாக, வில் இரண்டாய் முறிந்து
போயிற்று; ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (க0)

2192. குண்டல மிலங்க வாங்கிக் குனிசிலை யுறையி னீக்கிக்
கொண்டவன் கொழும்பொற் றுரு மாரசுழி மிளிர வேறிக்
கண்டுகோ னிறைய வாங்கிக் காதுற மறித லோடும்
விண்டுநா ணற்ற தாங்கே விசயனும் வீக்க மற்றான்.

(இ - ள்.) அவன் குண்டலமிலங்கும்படி சேமவில்லை வாங்கிக்கொண்டு
உறையினின்றூக்கித் தாரும் ஆரமும் பிறழ ஏறிப் பன்றிமூன்றும் கூடுங்
காலத்தைக்கண்டு கோலை நிறைய வாங்குதலாலே, அது காதுலே செல்ல மறி
கின்ற அளவிலே நாண் அற்றது; அப்பொழுதே எய்கின்ற கருத்தைக் கை
விட்டு விசயனும் தன்பெருமை குறைந்தானென்க.

விண்டு, 1 விகாரம். 2 சீவகனிடத்தே கற்றவின், எய்தற்குரியனாகிய
இவற்கு ஊழ் இங்ஙனஞ் செய்தது. (கக)

2191. விசயன் : கணகமாலையின் சகோதரருள் ஒருவன். கணையைச்
செவிட்டி நோக்கி; செவிட்டி - நேராகநின்று. (பி - ம்.) 'செவிட்ட நோக்கி.'
கைம்மேல் ஒற்றுபு - கையின்மேல் அமுக்கி. உருட்டுபு - உருட்டி. நேமி -
திரிபன்றியின் சக்கரத்தை. (பி - ம்.) 'உற்றவன் சிலையை.' சிலையின்வாய்ப்
பெய்து - வில்லினிடத்தே தொடுத்து. உடு அமை பகழி - பக்கத்தே சிற
கமைந்த அம்பின. வாங்க - வளைத்தானாக. வில் இற்றுமுறிந்து போயிற்று.
இலங்கித்திட்டான் - குதித்தான்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'அப்பகழியை.'

2192. அவன், வேறு சிலையை வாங்கிக்கொண்டு உறையினின்றும்
நீக்கி; அவன் : விசயன். மிளிர - பிறழ. கோல் - அம்பு. மறிதலோடும் -
மீள்கின்றவளவிலே. விண்டு - விட்டு. நாண் - கயிறு. வீக்கம் அற்றான் -
பெருமை குறைந்தான்.

(உரை.) 1 சீவக. 1749, ந. 2 (பி - ம்.) 'சீவகனுடனே,' சீவக
னிடத்து விசயன் கற்றது; சீவக. 1647, 1675-9.

2193. உளைவனப் பிருந்த மான்றே ரொளிமுடி மன்ன ரெல்லாம்
வளைவனப் பிருந்த தோளாள் வருமுலைப் போகம் வேண்டி
விளைதவப் பெருமை யோரார் விற்றிறன் மயங்கி யாரும்
களைகலார் பொறியை யாங்கோ ராறுநாள் கழிந்த வன்றே.

(இ - ள்.) மன்னர் யாவரும் விற்றிறல்விளைத்தற்குக் காரணமான தவத்
தின்பெருமை நமக்கில்லையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்
தை விரும்பி அறிவுமுதலியன கலங்குதலிற் பொறியைக் 1 களையாராக, இப்
படியே ஆறுநாள் சென்றவென்க.

மயங்கி - மயங்க.

(கஉ)

(வேறு)

2194. பனைக்கை யானை மன்னர் பணியப் பைம்பொன் முடியிற்
களைக்குஞ் சுரும்பார் மாலை கமழ மதுவுந் தேனும்
நனைக்குங் கழலோன் சிறுவ னும வெள்வேல் வலவன்
நினைக்க லாகா வகையா னேரா ருயிர்மே லெழுந்தான்.

(இ - ள்.) மன்னர் வணங்குதலின், அவர்முடியிற் களைக்குஞ் சுரும்பும்
தேனுமார்ந்த மாலையின் மதுக்கமழும்படி நனைக்கும் அடியையுடைய சச்சந்
தன் புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர் நினைக்கவொண்ணாத
வஞ்சனையாலே பகைவருயிரைக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

1 உம்மை மாற்றுக.

(கங)

2193. உளைவனப்பு - பிடரிமயிரின் அழகு. மான் - குதிரை. வளை -
தோள்வளை. தோளாள்: இலக்கணையினுடைய. வருமுலை - எழுகின்ற முலை.
விற்றிறல் விளைத்தற்குரிய தவப்பெருமை, தமக்கு இல்லை யென்பதை ஓரா
ராய் மயங்கி. பொறியைக் களைகலாராக; பொறி: திரிபன்றி. ஆறுநாள்
கழிந்தது என்றல்: சீவக. 2393.

(உரை.) 1 (பி - டி.) 'களையாராயப்படியே.'

2194. பணிய - வணங்குதலால். முடியில் - அம்மன்னரது தலையில்.
(பி - டி.) 'முடிமேல்.' களைக்கும் - ஒலிக்கின்ற. (பி - டி.) 'மாலை தவழ்ந்து.'
சுரும்பும் தேனும், ஆர்ந்த மாலையில் மதுக்கமழும்படி நனைக்கும் கழலோன்;
என்றது சச்சந்தனை. சிறுவனாகிய வலவன்: சீவகன்; வலவன் - வெற்றியை
யுடையவன். நேரா - பகைவர்.

(உரை.) 1 'மதுவும்' என்பதிலுள்ள உம்மையை, 'சுரும்பு' என்பதற்கு
மாற்றுக.

2195. காரின் முழங்குங் கனிநுங் கடலின் முழங்குந் தேரும்
போரின் முழங்கும் புரவிக் கடலும் புகைவாட் கடலும்
சீரின் முழங்கு முரசு மலநுஞ் சிறுவெண் சங்கும்
நீரின் முழங்க முழங்கு நீல யானை யிவந்தான்.

முன்னின்ற இரண்டின்னும் உவமப்பொரு. போரின்: இன், ஏது
சீரின் - சீரோடு.

(இ - ள்.) கனிநுமுதலியன நீர்மையோடே முழங்காநிற்கத் தான் கரிய
யானையை மேற்கொண்டானென்க. (கச)

2196. கல்லார் மணிப்பூண் மார்பிற் காம நிவனே யென்ன
வில்லார் கடலந் தானே வேந்தர் குழாத்துட் டோன்றப்
புல்லான் கண்ணி னோக்கிப் புலிகாண் கலையிற் புலம்பி
ஒல்லா னொல்லா னாக யுயிர்போ யிருந்தான் மாதோ.

(இ - ள்.) அவ்வியானையின்மேல் வந்த வேலான், வேந்தர் இவனே காம
னென்னும்படி அவர் குழாத்திலே தோன்றினானாக, தானிற்குமுறைமையில்
நிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணால் நோக்கிப்
புலிகாண் கலைபோல் அறிவுமுதலியன போயிருந்தானென்க. (கரு)

2197. புலியாப் புறுத்திக் கொண்டேன் போக்கி விட்ட பிழைப்பும்
வலியார் திரடோண் மதனன் னவனைப் பிழைத்த பிழைப்பும்
நலியு மென்னை நலியு மென்னக் களிற்றி னுச்சி
இலையார் கடகத் தடக்கை புடைத்து மெய்சோர்ந் திருந்தான்.

2195. காரின் - மேகத்தைப்போல, கடலின் - கடலைப்போல, போரின் -
புத்தத்தினால். புகை வான் - கோபிக்கின்ற வாட்படை. சீரின் - சிறப்பி
னோடு. அலறும் - ஒலிக்கின்ற. நீரின் - தமக்குரிய நீர்மையோடு. முழங்க -
முழங்காநிற்க. யானையில் இவந்தான்.

2196. (பி - ம்.) 'கல்லார் காமர் மணிப்பூட் காமன்,' என்ன - என்று
கூறும்படி. தோன்ற - தோன்றினானாக. ஒல்லான் ஒல்லான் புல்லான் -
தான் நிற்கும் முறைமையில் நிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தியிரா
னாக. கண்ணினால் சேவகனை நோக்கி. புலிகாண் கலையின் - புலியைக்கண்ட
மானைப்போல. அறிவழிந்திருந்தமையின், 'உயிர்போ யிருந்தான்' என்றார்.

2197. புலியாப்புறுத்திக் கொண்டேன் - புலியை அகப்படுத்திக்
கொண்ட யான்; "புலியையாப் புறுத்த தென்ன.....வன்சிறைப் படுத்த
மாற்றம்" (கூர்ம. கண் - பூமி. 52.) போக்கி விட்ட - அப்புலியை வாலுருவிப்
போக விட்ட. மதனன்: கட்டியங்காரனுடைய மைத்துனன் பிழைத்த

(இ - ள்.) புலியை அகப்படுத்திக்கொண்ட யான் அதனை ¹ வாலுருவி விட்ட தப்பும் என்னை நலியாநிற்கும்; மதனனாகிய அவனை இவன் தப்பின தப்பும் என்னை நலியாநிற்குமென்று கூறிக் களிற்றிறுச்சியிலே கையைப் புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது, ² அநங்கமாலேகூத்திற் சீவகன் தனியே வந்தமை கருதி. (கக)

2198. மைபூத் தலர்ந்த மழைக்கண் மழை மானேர் நோக்கிற்
கொய்ப்பூம் கோதை மடவார் கொற்றங் கொள்கென் நேத்தப்
பெய்ப்பூம் கழலான் வேழத் திழிந்து பிறைபோற் குலாய்
செய்ப்பூண் சிலைநா னெறிந்தான் சேரார் நாளுக் கனவே.

மழை - இளமை. குலாய் சிலை; செய்யப்பட்ட சிலை; நாண் பூண்ட சிலை.

(இ - ள்.) மை அழகுபெற்றவர்த் த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவார் ஏத்தக் கழலான் இழிந்து நின்று சிலையின் நாணையெறிந்தான்; அப்பொழுதே பகைவார்தான் உலந்தனவென்க.

¹ பிள்ளைகளையும், ² அவனையும் சேரக் கோறலின், 'சேரார்' என்றார். ( )

(வேறு)

2199. கனிபடு மொழியி னுடன் காரிகை கவற்ற வந்து
குனிசிலை தோற்ற மன்னர் கொங்குகொப் புளிக்கு நீலப்
பனிமலர்க் காடு போன்றார் படர்சிலை தொடாத வேந்தர்
இனிதினின் மலர்ந்த வேரார் தாமரைக் காடு போன்றார்.

பிழைப்பும் - தப்பவிட்ட தப்பும். நலியும் - வருத்தும். என்ன - என்று கூறி, களிற்றின் உச்சியிற் கையைப்புடைத்து. கடக்கை புடைத்தல்: சீவக. 1282.

(உரை.) ¹ "வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின் றீரே" (வி - பா. குது போர். 265.) ² சீவக. 672.

2198. பூத்து - அழகுபெற்று. மழைமான் நேர்நோக்கு - இளைய மாணப்போன்ற பார்வை. கண்ணையும், நோக்கையும், கோதையைபுமுடைய மடவார். கொற்றம் - வெற்றி. கழலான்: சீவகன். வேழத்தினின்றும் இழிந்து. பிறைபோற் குலாய் சிலை - பிறைச்சந்திரனைப் போல் வளைந்த வில்; "இடைநாட் பிறையி னேற்றிய திருவில்" (பெருங். 1. 37: 26); கம்ப. இந்திரசித்துவதை. 45. எறிந்தான் - தெறித்தான்.

(உரை.) ¹ பிள்ளைகளென்றது, கட்டியங்காரனுடைய பிள்ளைகள் தூற்று வரை, ² அவன் - கட்டியங்காரன்.

2199. மொழியினுள்தன்: இலக்கணயினுடைய. காரிகை கவற்ற - அழகு வருத்துதலால். சிலையில் தோற்ற. கொங்கு கொப்புளிக்கும் - தேனைத் தன்னிடத்தினின்றும் சொரிவன்ற. நீலம் - நீலோற்பலமலர்.

(இ - ள்.) கனிபோலுமொழியினுளது அழகு கேள்வியான் வருத்துதலின், வந்து சிலைதோற்ற மன்னர் 1 ஞாயிறுபோன்ற சீவகனைக்கண்டு நீலத்தின் நெருக்கத்தையொத்தார்; சிலைதொடாத வேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்கு கொப்புளிக்கும் தாமரையின் நெருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (கூஅ)

2200. போர்த்தகல் விசம்பில் வந்து பொறித்திரி பன்றி மூன்றும்
நீர்த்தகப் புணர்ந்த போதி நெடுந்தகை மூன்றுமற்றுச்
சூர்த்துடன் வீழ நோக்கிச் சுடுசரஞ் சிதற வல்லான்
ஓர்த்தொன்றே புணர்ப்ப நாடி யொருபகல் காறு நின்றான்.

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி ; என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று வலந்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

(இ - ள்.) நெடுந்தகை, பொறியாலே விசம்பிற்றிரிகின்ற பன்றிமூன்றும் வந்து நீர்மைதகப் புணர்ந்த காலத்து அவை சேர அற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி ஓர்த்துப் பல சரத்தைச் சிதறவல்லவன் அப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றாந் தன்மையே 1 கூட்டுதற்கு நாடி ஒருமுகூர்த்தத்தளவும் நோக்கினின்றனென்க.

இவன் குப்புற்று நேமியில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றாமாதலின், ன்றே புணர்ப்ப' என்றார். (கூக)

2201. பொறியின்மே லேற தேற்றா னாணினுற் போதல் செய்யான்
நெறியின்வீல் லூன்றி நிற்ப நிழன்மணிப் பன்றி யற்று
மறியுமோ வென்று முன்னே மணிமுடி சிதறி வீழ்ந்த
செறிகழன் மன்னர் நக்குத் தீயத்தீ வினோத்துக் கொண்டார்.

பனி - குளிர்ச்சி. திரிபன்றியை எய்தற்குச் சிலையைத் தொடாத வேந்தர். ஏர் ஆர் - அழகு நிறைந்த. சீவகனுக்குச் சூரியனும், பன்றியை எய்தலில் தோற்ற அரசருக்கு நீலமலரும், பன்றியை எய்யக் கருதாதிருந்த அரசருக்குத் தாமரையும் உவமைகள்.

(உரை.) 1 இது வருவித்துக்கொள்ளப்பட்டது.

2200. போர்த்தகல் - போருக்குத் தகுதியாதலையுடைய ; பன்றிக்கு அடை. பொறியால் விசம்பில் திரிகின்ற பன்றி மூன்றும் வந்து. நீர்த்தக - நீர்மைக்குப்பொருந்த. புணர்ந்த போதின்-அவை மூன்றும் ஒன்றாகச் சேர்ந்த போது. நெடுந்தகை :சீவகன் ; எழுவாய். சூர்த்து - சுழன்று. வீழ - விழும்படி. சுடுசரம் - கொதிக்கும் அம்பு. நெடுந்தகையாகிய வல்லவன். ஓர்த்து - கூர்ந்து பார்த்து. ஒன்றே புணர்ப்ப - மூன்றும் ஒன்றாதலைக் கூட்டுதற்கு. (பி - ம்.) ஒன்றாய்ப் புணர்ப்ப.' ஒருபகல் - ஒரு முகூர்த்தம்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'கூட்டுதற்கு.'

2201. பொறி - பன்றி சுழலும் சக்கரம். ஏறுதலைத் தேற்றான்; தேற்றான் - அறியாதவனாய். நாணினுல் - சக்கரத்தின்மேலேறின அரசர்

(இ - ள்.) திகிரிமேலேறுதலும் அறியானாய் போகின் நகுவரென்னு நாணிநாற் போதலைச் செய்யானுமாய் வில்லை ஊன்றிநிற்ப, பன்றி அற்று விழுமோ வென்றுகூறி, முன்பு வீழ்ந்த மன்னர் நக்குத் தீயும்படி கோபத்தை விளைத்துக்கொண்டாரென்க.

‘நெறியின்’ என்றார், 1 அத்தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற. சிதறி - சிதற. (க00)

2202. சிரற்றலை மணிகள் வேய்ந்த திருந்துபொற் நிகரிச் செம்பொன் உரற்றலை யுருவப் பன்றி யிடம்வலந் திரிய நம்பன் விரற்றலைப் புட்டில் வீக்கி வெஞ்சிலை கணையோ டேந்திக் குரற்றலை வண்டு பொங்கக் குப்புற்று நேமி சேர்ந்தான்.

சிச்சிலியின்தலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகள் வேய்ந்த உருவப் பன்றி. புட்டில் - 1 விரற்சாடு. குரல் - மயிர்.

(இ - ள்.) திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரலிடத்துப் பன்றிகள் இடத்திலும் வலத்திலும் திரியாநிற்க, நம்பன் வீக்கி ஏந்தி வண்டு பொங்கும்படி குதித்து அத்திகிரியைச் சேர்ந்தானென்க. (க0க)

2203. ஒள்ளழல் வைரப் பூணு மொளிர்மணிக் குழையு மின்ன ஒள்ளழற் கொள்ளி வட்டம் போற்குலாய்ச் சுழல்ப் பொன்றாண் ஒள்ளழ நேமி நக்க மண்டல மாக நின்றான் ஒள்ளழற் பருதி மேலோர் பருதிநின் ததனை யொத்தான்.

இகழ்வர் என்னும் நாணத்தினால். போதலைச் செய்யானுமாய். (பி - ம்.) ‘போதறேற்றான்.’ நிழல் - ஒளி. மறியுமோ - விழுமோ. மறியுமோ வென்று மன்னர் நக்குத் தீய; தீய - கெட. தீ - கோபம்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘தொழிற்கேற்ப.’

2202. சிரல்தலைமணிகள் - சிச்சிலியென்னும் பறவையின் தலையைப் போன்ற நிறமுள்ள மணிகள். உரற்றலை - உரல்போலும் தலையையுடைய பன்றியெனலுமாம்; “உரற்றலைக், கேழற்பன்றி” (புறநா. 152: 3-4, உரை.) நம்பன் : சீவகன். விரற்றலை - விரலினிடத்து. புட்டில் : விரலிற் கோத்துக் கொள்வது. வீக்கி - கட்டி. குரல்தலை - மயிரினிடத்து. குப்புற்று - குதித்து.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘கைச்சாடு.’

2203. பூண் - ஆபரணம். குழை - குண்டலம். குலாய்ச்சுழல் - வளைந்து சுழலாநிற்க. (பி - ம்.) ‘குலாய்ச்சுடர்ந்து.’ அழலை நக்க நேமி, கொள்ளிவட்டம்போல் சுழல். மண்டலமாக - வட்டமாக. பருதிமேல் - வட்டத்தின்மேல். பருதி - சூரியன்.

வைரப்பூணும், அழல்போலும் மணிக்குழையும், பொன்னுணும் மின்ன நின்றனென்க.

(இ - ள்.) அழலை நக்க நேமி அவ்வழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே சுழலாநிற்க, அதன்மேலே மண்டலவீருப்பாக நின்றவன் தானிருத்தற்குரிய மண்டலத்தினுள்ளிராதே அதன்மேலே ஒருனாயிறு நின்ற தன்மையையொத் தானென்க.

பருதி - வட்டம்; “பருதி போகிய புடைகளை கட்டி” (பதிந். 74) என்றோற்போலக் கொள்க. (கௌ)

2204. அருந்தவக் கிழமை போல விருதவில் லருத நாண்வாய்த் திருந்தினர் சிந்தை போலும் திண்சரஞ் சுருக்கி மாறாய் இருந்தவன் பொறியும் பன்றி யியற்றரும் பொறியு மற்றான் கொருங்குட னுகிர வெய்தா னாழித்தீ யுருமொ டொப்பான்.

தவக்கிழமை¹ இரண்டிற்குமுதலும்; இவ்வுவமைகூறிற்று,² விசயனுக்கு அவை இற்றும், அற்றும் போனமை கருதி. திருந்தினர் - இருநிகள்.

(இ - ள்.) உருமேற்றையும் தீயையுமொப்பான், தவக்கிழமைபோல இருதவில்லில் அருத நாண்வாய்த் தொடுத்த சரத்தை வில்லினுள்ளேயாம்படி நிரம்ப வளைத்துக் கட்டியங்காரன் நல்வினையும் பன்றியாகிய பொறியும் சேர அற்று அவ்விடத்தே விழும்படி எய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே³ அவனும் படுதலின், ‘உடன்’ என்றார். (கௌ)

2205. இலங்கெயிற் றேன மேவுண் டிருநிலத் திடித்து வீழக் கலங்குதெண் டிரையுங் காருங் கடுவளி முழக்கு மொப்ப உலம்புபு முரசங் கொட்டி யொய்யெனச் சேனை யார்ப்பக் குலம்பகர் தறைந்து கோமான் கோவிந்தன் கூறி னானே.

2204. இருத - முறியாத. அருத - அற்றுப்போகாத. திருந்தினர் சிந்தை - தருமநெறியினின்றும் தவருத முனிவரது மனம். சரம் சுருக்கி - அம்பினை வில்லினுள்ளே பொருந்த வளைத்து. மாறாக இருந்தவன் பொறி - கட்டியங்காரனுடைய நல்வினை. பன்றியுள்ள பொறியும், ஒருங்குடன் அற்று ஆங்கு உதிர எய்தான். தீயையும் உருமினையும் ஒப்பான் : சீவகன்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘இரண்டற்கும்.’ 2 “வினமுறிந்து போயிற்று”, “நாணற்றது” (சீவக. 2191, 2192.) 3 அவன் : கட்டியங்காரன்.

2205. ஏனம் - பன்றி. ஏவுண்டு - அம்புபட்டு. இடித்து - முழங்கி. திரை - கடல். கார் - மேகம். கடுவளிமுழக்கு - கடுங் காற்றின் ஒலி. (பி - ம்.) ‘முழக்கு மேய்ப்ப.’ உலம்புபு - முழங்கி. ஒய்யென : ஒலிக்குறிப்பு. (பி - ம்.) ‘குலம்பறைந் தறைந்து.’ கோமானாகிய கோவிந்தன்,

(இ - ள்.) அப்பன்றி அங்ஙனம் ஏவுண்டு இடித்து நிலத்தே விழுதலிற் சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநின்று முாசைக்கொட்டி ஆரா நிற்ப, கோமானுகிய கோவிந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முற்படக் கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினனென்க.

இனி, குலத்தைப்பகர்ந்து நினைக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங் கூறினனென்றுமாம். (க௦௪)

2206. வானிடை யொருவன் றோன்றி மழையென முழங்கிச் சொல்லும்
தேனுடை யலங்கல் வெள்வேற் சீவக னென்னுஞ் சிங்கம்
காணுடை யலங்கன் மார்பிற் கட்டியங் கார னென்னும்
வேன்மிடை சோலை வேழத் தின்னுயிர் விழுங்கு மென்றான்.

(இ - ள்.) வானிடத்தே தோன்றிச் சொல்லுமொருவன், சீவகனென்னுஞ் சிங்கம் வேலாகிய சோலையில் நிற்கின்ற கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தினுயிரை விழுங்குமென்று கூறினனென்க.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(க௦௫)

(வேறு)

2207. விஞ்சையர் வெம்படை கொண்டு வந்தாயென
அஞ்சுவ லோவறி யாயென தாற்றலை
வெஞ்சம மாக்கியுன் வீக்கறுத் துன்னொடு
வஞ்சனை வஞ்சம றுத்திடு கென்றான்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர்படையைக் கொண்டு வந்தாயென்று யான் அஞ்ச வேனோ? 1 எனதாற்றலை நின்தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர் செய்திட்டால் உன்னையும் என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த கோவிந்தனையும் அக்களவைத் தீர்த்து வீக்கமறுத்திடுவேனென்றனென்க.

வீக்கம் - பெருமை.

(க௦௬)

2206. வானிடைத் தோன்றிச் சொல்லும் ஒருவன். அலங்கல் - மாலை. கான் - வாசனை. மார்பினையுடைய கட்டியங்காரன். (பி - ம்.) 'அலங்கன் மாலைக்.' வேன்மிடை சோலை: "வேலின் வனம்" (கம்ப. கரன்வதைப். 166.) கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தினது உயிரை.

2207. விஞ்சையர் - வித்தியாதாரர். அஞ்சவலோ - யான் பயப்படு வேனோ? எனதாற்றலை நீ அறியாய். சமம் ஆக்கியுன் - யாம் போர்செய்தால். உன்னையும் வஞ்சனையும் வஞ்சமறுத்து வீக்கம் அறுத்திடுவேனென்றான்; வஞ்சன்: கோவிந்தராசன். வஞ்சம் - என்னைக் கொலை சூழ்ந்த வஞ்சகத்தை; வீக்கம் - பெருமை. (பி - ம்.) 'அறுத்திடுகின்றேன்.' இப்பாடல் கட்டியங்காரன் கூற்று.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'என்வலியை.'

2208. சூரியற் காண்டலுஞ் சூரிய கார்தமஃ
தாரழ லெங்ஙனங் கான்றிடு மங்ஙனம்
பேரிசை யானிசை கேட்டலும் பெய்ம்முகிற்
காரிடி போன்மத னன்கனன் திட்டான்.

(இ-ள்.) சூரியகார்தமாகிய அது சூரியனைக்கண்ட அளவிலே அழலை எங்ஙனம் காலும்? அதுபோல மதனன் சீவகன்வெற்றியைக் கேட்ட அளவிலே கார்காலத்தின் முகிலிடிபோலக் கோயித்தானென்க. (க௦௭)

2209. காற்படை யுங்களி றுங்கலி மாவொடு
நூற்படு தேரு நொடிப்பினிற் பண்ணி
நாற்படை யுந்தொகுத் தான்மக்க ணச்சிலை
வேற்படை வீரரொர் நூற்றுவர் தொக்கார்.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் காலாளாகிய படையும் களிறும் மாவும் நூல்வழிப் பட்ட தேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற் சமைத்துத்தொகுத் தான்; தொகுத்த அளவிலே வேற்படைவீராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவரும் தொக்காரென்க.

நஞ்சு தோய்த்த அலகையுடைய வேல். (க௦௮)

2210. விற்றிற லான்வெய்ய தானையும் வீங்குபு
செற்றெழுந் தான்படை யஞ்சின மொய்ம்பொடு
மற்றவர் மண்டிய வாளமர் ஞாட்பினுள்
உற்றவர்க் குற்றதெ லாமுரைக் குற்றேன்.

2208. சூரியகார்தமாகிய அஃது சூரியனைக் காண்டலும் அழலை எங்ஙனம் கான்றிடுமோ அங்ஙனம்; கான்றிடும் - கக்கும்: அங்ஙனம் - அது போல. மதனன், பேரிசையானுடைய இசையைக் கேட்டலும் கார்காலத்து முகிலிடிபோல் கனன்றிட்டான்; பேரிசையான் இசை - சீவகனுடைய வெற்றி.

2209. காற்படை - காலாட்படை. கலிமா - குதிரைப்படை. நூற்படு தேர் - நூலிற் கூறியவழியே உண்டாக்கப்பட்ட தேர்ப்படை. நொடிப்பினில் - ஒருகணத்தில். பண்ணி - போரிட்கேற்பச் சமைத்து. நச்சு = நஞ்சு - விடம். இலைவேல் - அலகையுடைய வேல்; சூளா. அரசியற். 104. வேற்படைவீர ராகிய மக்கள்; என்றது கட்டியங்காரனுடைய பிள்ளைகள் நூற்றுவரை.

2210. விற்றிறலான் : சீவகன். வீங்குபு = வீங்கி - மிக்கு. செற்றெழுந் தான் : கட்டியங்காரன். மொய்ம்பு - வன்மை. மற்று, அசை. வாளமராகிய ஞாட்பினுள்; அமர் - போர். ஞாட்பு - போர். உற்றது - நடந்த செய்தியை.

(இ - ள்.) சீவகன்ருளையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களு முற்று மொய்ம்பொடு மிக்குச்சென்ற வாட்போராகிய போரிலே, அவர்கட் குற்ற செய்திகளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றொன்க.

உற்றதெல்லாம், ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

(க௦௭)

(வேறு)

2211. அத்தமா மணிவரை யனைய தோன்றல
மத்தகத் தருவியின் மணந்த வோடைய
முத்துடை மருப்பின முனைக்கண் போழ்வன
பத்தியிற் பண்ணின பரும யானையே.

(இ - ள்.) அத்தகிரியையொத்த தோன்றல ; அதனருவி போல் மத்த கத்தே மணந்த ஓடைய ; மருப்பின ; பகைப்புலத்தை அவரெதிர்த்த இடத்தே கொல்வனவாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க. (க௦௮)

2212. கோல்பொரு கொடுஞ்சிலை குருதி வெம்படை
மேலவ ரடக்குபு வேழ மேறலின்
மாலிரு விசும்பிடை மணந்த வொண்கொடி
கால்பொரு கதலிகைக் கான மொத்தவே.

(இ - ள்.) மேலாட்கள், வில்லையும் ஒழிந்த படைகளையும் வேழங்களின் மேலே அடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்த கொடி காற்றடித்து இலை கிழிந்த கதலிகைக்காட்டையொத்தனவென்க. (க௦௯)

2211. அடி, 1: சீவக. 18; களவழி. 7. தோன்றல - நெடுந்தாரத்தா ராலும் காணுதற்குரிய தோற்றத்தையுடையன; பெருங். 3. 26: 69. அரு வியைப்போல் மத்தகத்தே மணந்த ஓடைய; மணந்த - கலந்த; ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். அடி, 1-2: “குன்றுகண் டன்ன தோன்றல குன்றின் அருவி யன்ன வருவுகொளோடைய” (பெருங். 1. 48: 22-3.) முனைக்கண் - போர்முனையிடத்தே. போழ்வன - எதிர்த்தவரைக் கொல்வன. யானை பத்தி யிற் பண்ணின; பத்தி - வரிசை.

2212. கோல் - அம்பு. வேழங்களின் மேல் அடக்குபு ஏறலின்; அடக்குபு - அடக்கி. மணந்த - கலந்தெழுந்த. கால்பொரு - காற்றூலடிக்கப் பட்ட. கதலிகைக் கானம் - வானமக்காடு.

2213. (க) குடையுடை நிழலின கோல மார்ந்தன
கிடுகுடைக் காப்பின கிளர்பொற் பீடிகை
அடிதொடைக் கமைந்தன வரவத் தேர்த்தொகை
வடிவுடைத் துகின்முடி வலவர் பண்ணினார்.

2214. (உ) கொய்யுளைப் புரவிகள் கொளீஇய திண்ணுகம்
பெய்கயி றமைவரப் பிணித்து முள்ளுறழீச்
செய்கயி ருய்ந்தன சிலையு மல்லவும்
கையமைத் திளைஞருங் கருவி வீசினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 1 மேலே நாட்டின குடையினுடைய நிழலின; அம்புபடாத படி நாற்றின 2 கிடுகுடைத்தாகிய காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமார்ந்தன; எய்யுங்காலத்து அடிவைத்து நின்றற்கும், எய்தற்றொழிற்கும் அமைந்தனவாகிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட்டினையுடைய பாகர் புரவிகளைப்பூட்டின நுகத்திற்பெய்த கயிற்றைத் தேருடனே பிணித்துப் பண்ணினார்; பண்ணின பின்னர் அவை முள்ளுறுத்தி வாய்க்கயிறும் ஆய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தேர்வீரரும் வில்லையும் ஒழிந்த படைகளையும் கையிலேயமைத்துக் கவசத்தை அணிந்தாரென்க. (ககஉ - ஈ)

2215. (க) பறந்திய றருக்கின பரவை ஞாட்பினுட்
கறங்கெனத் திரிவன கவரி நெற்றிய
பிறந்துழி யறிசெனப் பெரிய நூலவர்
குறங்கெழுத் துடையன குதிரை யென்பவே.

2213. கோலம் - அழகு. கிடுகுடைக் காப்பின - அம்பு படாதபடி தடுத்தற்கமைந்த கிடுகையுடையனவாகிய காவலையுடையன. அடிதொடைக் கமைந்தன - அடிவைத்து நின்றற்கும் அம்புகளை வைத்து எய்தற்கும் அமைந்தன. அடி, 2: “அடிதொடைக் கமைந்த கிடுகுடைக் காப்பின்” (பெருங். 1. 48: 17.) அரவம் - ஒலி. வடிவு - அழகு. துகில்முடி வலவர் - தலைக்கட்டையுடைய தேர்ப்பாகர். வலவர் தேர்த்தொகைகளில் குதிரைகளைப்பண்ணினார்.

2214. கொய்யுளை - கத்தரித்து மட்டஞ்செய்த பிடரியிர். புரவிகளைக் கொளீஇய நுகத்தில்; கொளீஇய - பூட்டிய. பெய்கயிறு - நுகத்திற் கோத்த கயிற்றை. பிணித்து - தேரிற்கட்டி. முள் உறீஇ - தாற்றுக் கோலைப் பொருத்தி. கயிறு - கடிவாளம். கையில் அமைத்து. இளைஞர் - வீரர். கருவி - கவசத்தை. வீசினார் - அணிந்தார்; சீவக. 777, 1847.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘மேல்நட்ட.’ 2 கிடுகுடைக்காப்பை ரதகுப்தியென்றும் வருதமென்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

2215. பறந்தியல் தருக்கின - பறந்து செல்லும் தருக்குடையன; “புள்ளியற் கலிமா” (தொல். கற்பியல். 35); “பறத்தால் விசையி

2216. (உ) கொன்னுனைக் குந்தமுஞ் சிலையுங் கூர்நுதி
மின்னிலை வானொடு மிலேச்ச ரேறவிற்
பொன்னரிப் புட்டிலுந் தாரும் பொங்குபு
முன்னுருத் தார்த்தெழப் புரவி மொய்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பறந்துசெல்லுஞ்செலவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய
போரிலே திரிவன; நெற்றிய; நூலவர் பிறந்தவிடமறிக்கவென்று குறங்கிலே
எழுதின எழுத்தையுடையனவாகிய குதிரைகளை 1 மேலாளாகிய மிலேச்சர்
குந்தத்தோடும் வில்லோடும் வானோடும் ஏறலின், அப்புரவிகள் 2 கெச்சையும்
தாருமார்ப்ப மொய்த்தனவென்க.

என்ப, அசை.

(ககச - னு)

2217. மாலைபுங் கண்ணியு மணந்த சென்னியர்
ஆலுபு செறிகழ லார்க்குங் காலினர்
பாலிகை யிடையறப் பிடித்த பாணியர்
சாலிகை யுடம்பினர் தறுக னுளரே.

னும்”, “பறவை யிரும்பிடி” (பெருங். 1. 48 : 72, 133.) பாவை ஞாப்பி
னுள் - கடலைப்போன்ற போர்க்களத்தில் எனலுமாம். கறங்கு - காற்றாடி.
கவரியையுடைய நெற்றியன. பிறந்துழி - குதிரைகள் பிறந்த இடத்தை. குறங்
கில் எழுதிய எழுத்துடையன; குறங்கு - துடை.

2216. கொல்நனைக் குந்தம் - கொல்லுதற்குரிய முனையையுடைய
எறிகோல்; வேல் எனலுமாம். (பி - ம்.) ‘கொன்னிலைக் குந்தமுஞ்’ இலை
போலும் நுதியையுடைய வான். மிலேச்சர்: ஒருவகைவீரர்; இவர்கள் குதி
ரையைச் செலுத்தும் ஆற்றலிற் சிறந்தவர்கள்; “மிலேச்ச ரேறித் தலைப்
படைத் தருக்குவ” (பெருங். 3. 26 : 74.) (பி - ம்.) ‘மிலேச்ச ரேற்றலிற்.’
பொன்னரிப்புட்டில் - பொன்னுலாகிய பால்களைக்கொண்ட கெச்சை. கெச்
சையும் தாரும்: சீவக. 1772, அடிக். தார் - கிண்கிணிமாலை. பொங்குபு -
மிகுத்து.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘மேலாகிய.’ 2 (பி - ம்.) ‘செச்சை.’

2217. மாலை: மார்பிலணிவது. கண்ணி: முடியிலணிவது. ஆலுபு -
முழங்கி. பாலிகை இடையறப் பிடித்த பாணியர் - கத்திப்பிடியின் நடு
வறம்படி பிடித்த கையினர்; “பாலிகை விளிக்கும் பண்ணமை பற்றினர்”
(பெருங். 3. 20 : 13.) சாலிகை உடம்பினர் - கவசமணிந்த மெய்யினர்.

(இ - ள்.) தறுகணூர், ஆலுடி, சென்னியர், காலினர், 1 வாண்முட்டியை இடையறும்படி பிடித்த கையினர், கவசமணிந்த உடம்பினராயிருந்தா ரென்க. (ககௌ)

இவர் காலாட்கள்.

2218. போர்மயிர்க் கேடகம் புளகத் தோற்பரம்
வார்மயிர்க் கிடுகொடு வள்ளித் தண்டையும்
நேர்மரப் பலகையு நிரைத்த தானையோர்
போர்முகப் புலிக்கடல் புகுந்த தொத்ததே.

(இ-ள்.) மயிர் போர்த்த பரிசையையும், கண்ணாடி தைத்த கடிகிணையும், மயிர்க்கிடுகிணையும், பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையிணையும், வலிய பலகையிணையும் நிரைத்த அக்காலாளாகிய படை புலிக்கடல் புகுந்த தன்மையை ஒத்ததென்க.

‘பரந்தது’ எனவும் பாடம்.

(ககௌ)

(வேறு)

2219. பார்நனை மதத்த பல்பேய் பருந்தொடு பரவச் செல்லும்
போர்மதக் களிறு பொற்றேர் நான்கரைக் கச்சமாகும்
ஏர்மணிப் புரவி யேழா மிலக்கமேழ் தேவ கோடி
கார்மலி கடலங் காலாள் கற்பகத் தாரி னுற்கே.

(இ - ள்.) சீவகற்குப் பேயும் பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிறும் தேரும் ஒரோவொன்று நான்கரைக்கச்சமாகும்; புரவி ஏழுநூறுயிர மாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

கச்சம், தேவகோடியென்பன 1 சில எண்ணுப்பெயர்கள். கார் - கறுப்பு.

(உரை.) 1 வாண்முட்டி - கத்திப்பிடி.

2218. அடி, 1: பெருங். 1. 46: 60. மயிர்போர்த்த கேடகம்: சூளா. அரசியற். 159. புளகத் தோற்பரம் - கண்ணாடி தைத்த கிடுகு: சூளா. அரசியற். 274. மயிரணிந்த கிடுகு. வள்ளித்தண்டை - பிரப்பங்கொடியாற் செய்த கிடுகு. தானையோர்: காலாட்படையினர்.

2219. பேயும் பருந்தும் பரவச் செல்லும் மதத்தவாகிய களிறு. கச்சம்: ஒருவகைப் பேரெண்; கூர்ம. கண் - பூமி. 21. ஏழாம் இலக் கம் - ஏழுலட்சம். காலாட்படை ஏழு தேவகோடியளவாகும். தாரிணற்கு: சீவகனுக்கு.

(உரை.) 1 சில எண்ணுப் பெயர்கள் - ஒருவகையான பேரெண்கள்.

2220. நிழன்மணிப் புரவித் திண்டேர் நிழறுழாய்க் குனிந்து குத்தும்
அழறிகழ் கதத்த யானை யைந்தரைக் கச்ச மாகும்
எழின்மணிப் புரவி யேழா மிலக்கமேழ் தேவ கோடி
கழன்மலிந் திலங்குங் காலாள் கட்டியங் காரற் கன்றே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரற்குத் தேரும் யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்த்
ரைக்கச்சமாம்; புரவி ஏழுதூறுயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

(வேறு)

2221. குலங்கெழு மகளிர் தங் கோலநீப்பவும்
அலங்குளைப் புரவியுங் களிறு மாளவும்
நிலமக ணெஞ்சுகை யெறிந்து நையவும்
புலமகன் சீறினன் புகைந்த தெலிகமே.

(இ - ள்.) மகளிர் கோலத்தைக் கைவிடவும், புரவியும் களிறும் படவும்
தன்கணவராகிய மன்னர்படுதலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே அடித்
துக்கொண்டு வருந்தவும், சீவகன் சீறினான்; அவனெலிகமும் 1 புகைந்த
தென்க.

“நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” (புறநா. 365) என்றார் புறத்திலும். ‘புல
மகன்’ என்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்று சேரலின். (கஉ0)

2222. குணில்பொரக் குளிறின முரசம் வெள்வனை
பணைபரந் தார்த்தன பம்பை வெம்பின
இணையில வெழுந்ததாழ் பீலி யெங்கணும்
முணையினுற் கடலக முழக்க மொத்தவே.

2220. நிழல் - ஒளி. நிழலைத் துழாய்க் குனிந்து குத்துகின்ற யானை;
துழாய் - துழாவ்; “கவிழ்ந்து நிழறுழாய் யானை” (தண்டி. மேற்.)
இப்பாடலிற் கட்டியங்காரனுடைய சேனையின் அளவு கூறப்பட்டது.

2221. குலம் கெழு - நற்குலத்திற் பொருந்திய. கோலம் - மங்கல
வணிகள். மாளவும் - இறக்கவும். நெஞ்சில் கையால் எறிந்து; எறிந்து -
புடைத்து. புலமகன் - அறிவுடைய சீவகன். எலிகம் புகைந்தது.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘எரிந்ததென்க.’

2222. குணில் பொருதலால் முரசம் குளிறின; குணில் - குறுந்தடி;
குளிறின - முழங்கின. வளையும் பணையும் ஆர்த்தன; வளை - சங்கம். பணை -
ஒருவகை முரசம். வெம்பின - ஒலித்தன. தாழ்பீலி இணையிலவாய் எழுந்
தன; தாழ்பீலி: சிறுசின்னம்; சீவக. 2108. முணையினுல் - ஓசை மிகுதி
யால்: முணை - மிகுதி. கடலகத்து முழக்கத்தை ஒத்தன.

(இ - ள்.) பெருங்கடிப்பு எறிதலின் முரசம் முழங்கின; வளையும் பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை ஒலித்தன; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியே எழுந்தன; இவ்வோசைகளின் மிகுதியாலே எவ்விடத்தொலியும் கடலிடத்து முழக்கையொத்தனவென்க.

பணை - முரசின்விசேடம். பம்பை - வாச்சியவிசேடம். (கஉக)

2223. முடிமன ரெழுதரு பருதி மொய்களி
றுடைதிரை மாக்கல மொளிது வாட்படை
அடுதிற லெறிகுறு வாகக் காய்ந்தன
கடலிரண் டெதிர்த்தோர் கால மொத்ததே.

(இ - ள்.) மன்னர் பருதியாகக் களிது மாக்கலமாகக் குதிரை திரையாக வாட்படை சுறுவாகத் தம்மிற் காய்ந்தனவாகிய இரண்டு கடல் போர்செய் நற்கு எதிர்த்தொரு காலமுண்டாயின் அதனை ஒத்தது, இக்காலமென்க. (1)

2224. அருங்கணை யடக்கிய வாவ நாழிகை
பெரும்புறத் தலமரப் பிணித்த கச்சினர்
கருங்கழ லாடவர் கருவில் வாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர் கணைமழை விசம்பு தூர்ந்ததே.

(இ - ள்.) கொடிய கழலையுடைய வீரர், கட்டின 1 கச்சினராய் அம்பரத் தூணி தம்முதுகிலேயசையும்படி வில்லிடத்தே அம்பைத் தொடுத்து அதனைச் சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசம்பு தூர்ந்ததென்க.

தூணியைப் பிணித்த கச்சமாம். (கஉஉ)

2223. முடிமன - கிரீடத்தையுடைய மன்னர். பருதி - சூரியன். களிறுகலமாக; கலம் - சுப்பல். மா திரையாக; மா - குதிரை. திரை - அலை. காய்ந்தன-கோபித்துப் பொருதனவாகிய சேனை. போர்க்களத்திற்குக் கடல்: “வங்கமு மீனெறியு மாக்களு மீன்சுறவும், பொங்குந் திரையும் பொரு கடலும் - இங்கிவை, தேர்த்திரளுந் காலாளுந் தின்களிறும் வெம்பரியும், போர்க்களமும் போலும் பொலிந்து” (களவிதீதேளிவு.)

2224. கணை - அம்பு. ஆவநாழிகை - அம்பரத்தூணி. புறம் - முதுகு. அலமர - அசையும்படி. கருங்கழல் - கொடிய வீரக்கழல். கச்சினராகிய ஆடவர். வில்வாய்க் கணையைக் கொளீஇ மழைபோற் சொரிந்தனர்; கொளீஇ - தொடுத்து.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘கச்சையராய்.’

2225. நிணம்பிறங் ககலமுந் தோளு நெற்றியும்
அணங்கருஞ் சரங்களி னழுத்தி யையென
மணங்கமழ் வருபுனன் மறலு மாந்தரிற்
பிணங்கமர் மலைந்தனர் பெற்றி யின்னதே.

(இ - ள்.) சரங்களால் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே அச்ச
ரங்களை அழுத்துதலிற் பெருகின குருதியிலே நின்று, புதுப்புனலிற் போர்
செய்யும் மாந்தரைப்போலே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவர்தன்மை
இன்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கஉச)

2226. கழித்தனர் கனலவாள் புகைந்து கண்கட
விழித்தன தீந்தன விமைகள் கூற்றெனத்
தெழித்தனர் திறந்தன ரகல மின்னுயிர்
அழித்தன ரயிலவ ராவ மிக்கதே.

(இ - ள்.) அவர், கூற்றுப்போலே கோபித்தார்; கோபித்தலிற் கண்கள்
தீப்போல் விழித்தன; அதனால் இமைகள் தீந்தன; அக்கோபத்தை முடித்
தற்கு வாள்புகைந்து கனலும்படி உறைகழித்தார்; கழித்து அகலத்தைத்
திறந்தார்; திறந்து உயிரைப்போக்கினார்; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின்றவர்
போராவம் மிக்கதென்க.

(கஉரு)

2227. பொருங்கனத் தாடவர் பொருவில் பைந்தலை
அரும்பெறற் கண்ணியோ டற்று வீழ்வன
கருங்கனிப் பெண்ணையங் கானங் கால்பொர
இருங்கனி சொரிவன போன்ற வென்பவே.

2225. நிணம் - கொழுப்பு. அகலம் - மார்பு. அணங்கரும் - வருத்துதற்
கரிய; மார்பு முதலியவற்றிற்கு அடை. சரங்களினால் அழுத்தி. ஐயென;
ஒலிக்குறிப்பு; வியப்பெனலுமாம். வருபுனல் - புதிதாக வருகின்ற செந்நிற
நீரில். மறலும் மாந்தரின் - விளையாட்டுப் போரைச்செய்யும் மனிதரைப்
போல. (பி - ம்.) 'மதித்து மாந்தரிற்.' பிணங்கமர் - மாறுபட்ட போரில்.

2226. வாளைக் கனலும்படி உறையினின்றும் கழித்தனர். கண்கள்
தீப்போல் விழித்தன. இமைகள் தீந்தன; தீந்தன - கருகின; (பி - ம்.)
'தீய்ந்தன.' தெழித்தனர் - ஆரவாரித்தனர். அகலத்தைத் திறந்தனர்;
அகலம் - பகைவருடைய மார்பை. உயிரை அழித்தனர். அயிலவர் ஆரவம் -
வேல்வீரரது போர்முடிக்கம்.

2227. களம் - போர்க்களம். ஆடவரது தலைகள். கண்ணி - மாலை.
தலை, கண்ணியோடு அற்றுவிழ்வன என்றுமாம்; வீழ்வன - வீழ்கின்றவை.
கரிய கனியையுடைய பெண்ணைக் கானம்; பெண்ணை-பனை. கால்பொர-காற்று

(இ - ள்.) தும்பைமாலையோடும் பொரும் ஆடவர் செவ்வித்தலைகள் அற்றுக்களத்தே வீழ்கின்றவை, கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின் அப்பழத்தைச் சொரிவன போன்றனவென்க.

இது முதற்கூறிய அம்பாலும் வாளாலும் தலைகளற்றதற்குவமை. (1)

2228. பணைமுனிந் தாலுவ பைம்பொற் றுரின
கணைவிசை தவிர்ப்பன கவரி நெற்றிய
துணையமை யிளமைய தோற்ற மிக்கன
இணையிர்ப் புரவியோ டிவுளி யேற்றவே.

(இ - ள்.) பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன; தாரின; தவிர்ப்பன; நெற்றியன; போரிற்ரு உதவியாயமைந்த இளமையன; வடிவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியும் தம்மிற் 1 போரைத் தொடங்கினவென்க. (கஉஎ)

2229. கூருளி முகம்பொரக் குழிசி மாண்டன
ஆரொளி யமைந்தன வாய்பொற் சூட்டின
காரொளி மின்னுமிழ் தகைய காலியற்
மேரோடு தேர்தமுட் சிறந்து சேர்ந்தவே.

(இ - ள்.) உளிவாயால் தொழிற்படுதலின், நடுவுநிற்குங் குறடு மாண்டன; அதனிற்றைத்த ஆர் அமைந்தன; சூட்டின; காரின் மின்னொளியைக் காலும் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செல்லுதலையுடைய தேரும் தேரும் தம்மின் மிக்குப் போரைத் தொடங்கினவென்க. (கஉஅ)

அடித்தலால். இருங்கனி - கரிய பனம்பழம். வீரர்தலைக்குப் பனங்கனி உவமை: “தலையிறுபு தாரொடு புரள, நிலைதொலைபு வேர்தூர்மடல், குருகு பறியா நீளிரும் பணைமிசைப், பலபதி னுயிரங் குலைதரை யுதிர்வபோல்” (பரி. 2: 41-4); “இலங்கையர் கோணைப், பானுநெர் சரத்தாற் பனங்கனி போலப் பருமுடி யுதிரவில் வளைத்தோன்” (பெரியதிரு. 9. 1: 7); “பெண்ணைத் திங்குலைத் தொடுத்த, விளைவுறு திங்கனி வீழ்ச்சி யேய்ப்பத்.....தலைபல புரளவும்” (பெருங். 1. 46: 20-22); களவழி. 24; மேரு. பலதேவன். 15.

2228. பணை - குதிரைப்பந்தி; நெடுநல். 93. ஆலுவ - முழங்குவன. தார் - கிண்கிணிமலை. கணையின் விசையைத் தவிர்ப்பன: சீவக. 1770, அடிக். கவரிநெற்றிய: சீவக. 2215. துணை - உதவி. தோற்றம் - வடிவு. இவுளி - குதிரை.

(உரை.) 1 (பி - டி.) ‘பொரத்தொடங்கின.’

2229. உளி முகம் பொர - உளியின் வாயால் தொழிற்பட்டமையால். குழிசி - குறடு. மாண்டன - மாட்சிமைப்பட்டன. ஆர் - ஆரக்கால். சூட்டு - விளிம்பு. காரின் மின்னொளியை உமிழ்தகைய, தகையவாகிய தேர். தமுள் - தம்முள்.

2230. அஞ்சன மெழுதின கவள மார்ந்தன
குஞ்சரங் கூற்றொடு கொம்மை கொட்டுவ
அஞ்சன வரைசிற குடைய போல்வன
மஞ்சிவர் குன்றென மலைந்த வேழமே.

(இ - ள்.) எழுதப்பட்டன; ஆர்ந்தன; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டுவன; ஒடுகின்ற விசையாற் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.

1 மஞ்சு, கொடிக்குவமை.

(கஉக)

2231. மாக்கடற் பெருங்கலங் காலின் மாறுபட்
டாக்கிய கயிறரிந் தோடி யெங்கணும்
போக்கறப் பொருவன போன்று தீப்படத்
தாக்கின வரசுவாத் தம்மு ளென்பவே.

(இ - ள்.) பெருங்கலங்கள் நங்கூரத்திற்கட்டிய கயிறு காற்றாலற்று எவ்விடத்தினும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறிய யானைகள் 1 கோடுங்கோடும் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற் பொருதன வென்க.

(கஉ0)

2232. விசுரம் விசும்பிடை மிடைந்து வெய்யவன்
படுகதிர் மறைந்திருள் பரந்த தாயிடை
அடுகதி ரயிலொளி யரசர் மாமுடி
விடுகதிர் மணியொளி வெயிலிற் காய்ந்தவே.

2230. அஞ்சனம் - மை; யானைக்கு மைபூசுதல் : சீவக. 2434; பெருங். 1. 48 : 184. கூற்றொடு கொம்மை கொட்டுவ : சீவக. 1109, அடிக்; “கூற்றொடுங் கொம்மை கொட்டிக் குனிக்கும்” (நைடத. போர். 27); கொம்மை கொட்டல் - தட்டியழைத்தல். அஞ்சனவரை - கரிய மலை. குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றென மலைந்தன. யானைக்கு மலை உவமை : துளா. அரசியற். 104.

(உரை.) 1 மஞ்சு - வெண்மேகம்.

2231. கலம் - சுப்பல். காலின் - காற்றால். ஆக்கிய கயிறு அரிந்து - நங்கூரத்திற்கட்டிய கயிறு அற்று; “வீங்குபிணி நோன்கயிறீஇ” (மதுரைக். 376.) தீப்பட - தீப்பிறக்கும்படி. அரசுவா தம்முள் தாக்கின; அரசுவா - அரசரேறிய யானைகள். ழு : மணி. 4: 30 - 44.

(உரை.) 1 கோடும் கோடும் சந்தித்தல் : சீவக. 2254.

2232. மிடைந்து - நெருங்குதலால். வெய்யவன் - சூரியனுடைய. ஆயிடை - அப்பொழுது. கதிரையுடைய அயிலின் ஒளி; அயில் - வேல்; (பி - டி.) ‘அடுகதி லயிலொளி.’ வெயிலின் - சூரியனைப்போல். அவ்விருளை, அயிலொளியும், மணியொளியும் வெயிலைப்போல் காய்ந்தன; காய்ந்த - கெடுத்தன.

(இ - ள்.) சரம் விசம்பிடத்தே நெருங்குதலின் வெய்யவன் கதிர்கள் மறைந்து இருள்பார்த்தது; அப்பொழுது அவ்விருளைப் படைக்கலங்களினொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. (கஙக)

2233. பூண்குலாம் வனமுலைப் பூமி தேவிதான்
காண்கலேன் கடியன கண்ணி னுலெனச்
சேண்குலாங் கம்பலஞ் செய்ய தொன்றினால்
மாண்குலாங் குணத்தினான் மறைத்திட்ட டாளரோ.

(இ - ள்.) மண்மகடான், தனது நற்குணத்தாலே, இங்ஙனம் கடிய மறங்களை என் கண்ணாற் காணமாட்டேனென்று கருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பார்த்த உதிரமென்கின்ற செய்யதொரு படாத்தாலே மறைத்தாளென்க.

குணத்தினானும் பாடம்.

(கஙஉ)

(வேறு)

2234. கலைக்கோட்ட வகல்குற் கணங்குழையார் கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டா லுழப்பட்ட மொய்ம்மலர்த்தா ரகன்மார்பர்
மலைக்கோட்ட வெழில்வேழந் தவநூறி மதயானைக்
கொலைக்கோட்டா லுழப்பட்டுக் குருதியுட் குளித்தனரே.

கலையையுடைய அல்குல்; கோடு - பக்கம்.

(இ - ள்.) கோட்டவாகிய அல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டால் உழப்பட்ட மார்பர், இப்பொழுது மலைக்குவட்டின் தன்மையையுடையவாகிய வேழத்தை நூறி அவற்றின் கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தாரென்க. (கஙஉ)

2233. பூண் - ஆபரணம். கடியன - கொடியனவாகிய பாவச்செயல் களை. சேண்குலாம் - நெடுந்தூரம் பார்த்த. செய்யது கம்பலம் - இரத்தமாகிய சிவந்ததாகிய போர்வை. மாண்குலாம் - மாட்சிமை பொருந்திய. பூமிதேவி, குணத்தினால், கடியனவற்றைக் கண்ணினாற் காண்கலேனெனக் கம்பலமொன்றினால் தன்னை மறைத்திட்டாள்.

2234. கலைக்கோட்ட - மேகலையை யணிந்த பக்கத்தையுடைய. குழையார்: மகளிருடைய. முலைக்கோடு - முலையாகிய கொம்பு. உழப்பட்ட மார்பரென்றது வீரரை. மலைக்கோட்ட எழில் வேழம் - மலைச்சிகரத்தின் அழகையுடைய யானையை. தவ நூறி - மிக அழித்து. கோடு - தந்தம்.

2235. மணமாலை மடந்தையர் த மெல்விரலாற் றெடுத்தணிந்த
இணர்மாலை யிருங்குஞ்சி யீர்ங்குருதிப் புனலைப்ப
நிணமாலைக் குடர்கூடி நெருப்பிமையா நெய்த்தோரிற்
பிணமாலைப் பேய்மகட்குப் பெருவிருந் தயர்ந்தனரே.

1 ஈர்க்குங் குருதி, விகாரம்.

(இ - ள்.) மணஞ்செய்த இயல்பையுடைய மகளிரணிந்த மாலையை
யுடைய குஞ்சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்த்தோரிலே
நெருப்புப்போலே விழித்துக் கிடந்து நிணவொழுங்கையுடைய குடரைச் சூடிப்
பிணத்தைத் தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தா
ரென்க. (கடச)

2236. தோலாப்போர் மறமன்னர் தொடித்தோள்க ளெடுத்தோச்சி
மேலாண்மே நெருப்புமிழ்ந்து மின்னிலங்கு மயில்வாளாற்
காலாசோ டறவெறிந்த கணைகழற்கா லலைகடலுள்
நீலநீர்ச் சுருவினம்போ நெய்த்தோருட் பிறழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) மன்னர் தோளையுயர்த்து வாளாலே ஒச்சி மேலாண்மேல்
வெட்டுகின்ற காலத்து, 1 சந்நாகத்தோடேயுறும்படி வெட்டப்பட்ட கழற்கால்
கள், கடலினீரிலே நீலச்சுருவினம் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிறழ்ந்
தனவென்க. (கடரு)

2235. மணமாலை மடந்தையர் - கலியாணம்செய்த இயல்பையுடைய
மகளிர்; நறுமணமுள்ள மாலையை யணிந்த மகளிர் எனலுமாம். இணர்
மாலை - பூங்கொத்துக்களையுடைய மாலை. மாலையைக் கொண்ட குஞ்சியை.
ஈர்க்குருதி = ஈர்க்குங்குருதி - இழுத்துச்செல்லும் இரத்தம்; குளிர்ந்த
இரத்தம் எனலுமாம். அலைப்ப - அலைத்தலால். நிணமாலை - நிணத்தின்
ஒழுங்கு. நெருப்பைப் போலிமைத்து. நெய்த்தோர் - இரத்தம். விருந்
தயர்ந்தனர் - தம்மை விருந்துசெய்தார்கள்.

(உரை.) 1 தொகுத்தல் விகாரம்.

2236. தோலாத போரையுடைய மன்னர். (பி - ம்.) 'விறன்மன்
னர்.' தோள்களை எடுத்து; தோள் - கை. எடுத்து - உயர்த்தி. வாளால்
ஒச்சி. மேலாண்மேல் காலாசோடு அற எறிந்த - யானை மேலேயுள்ள வீரர்
மீது, காற்கவசத்தோடே அறும்படி வீசப்பட்ட; ஆச - கவசம். கவசத்
தோடு கூடிய காலுக்கு நீலச்சுருவினம் உவமை: "காலாசோ டற்ற கழற்கா
லிருங்கடலுள், நீலச் சுருப்பிறழ்வ போன்ற புனனாடன், நேராரை யட்ட
களத்து" (களவழி. 9.)

(மேற்.) அடி, ௪: நன். உயிரீற்றுப். 22, மயிலை.

(உரை.) 1 சந்நாகம் = ஸந்நாஹம் - கவசம்.

237. கருவியூ ளுங்கழிந்து கணைமொய்ப்பக் கதஞ்சிறந்து
குருவிசேர் வரைபோன்ற குஞ்சரங் கொடியணிந்த
உருவத்தே ரிறமுருக்கி யுருணைமி சுமந்தெழுந்து
பருதிசேர் வரைபோலப் பகட்டினம் பரந்தனவே.

(இ - ள்.) பலகாரத்தினூடே போய்க் கணைகள் மொய்த்தலிற் சில குஞ்ச
ங்கள் நினைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன; சிலபகட்டினம் பருதி
பழுந்து சேர்ந்த வரைபோலக் கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருளையைச்
மந்து பரந்தனவென்க.

இற முருக்கி - பொடியாக முறித்து.

(க௭௬)

238. மாலைவாய் நெடுங்குடைமேன் மதயானைக் கைதுணிந்து
கோலநீள் கொழங்குருதி கொளவீழ்ந்து கிடந்தன
மேலைநீள் விசம்புறையும் வெண்மதியம் விசம்பிழுக்கி
நீலமா சுணத்தோடு நிலத்திழிந்த தொத்தனவே,

(இ - ள்.) யானையின்கோலம் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகள் அற்றுக்
டைமேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விசம்பிலேயுறையும் மதியம்
தனைத் தப்பிக் கரும்பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்த தன்மையை யொத்தன
வன்க.

மேலை: ஐ, அசை.

(க௭௭)

2237. கருவி - யானைக்கு அணியும் ஒரு கருவி. ஊடு - நடுவே.
யம்ப்ப - மொய்த்தலால். கதம் - கோபம். குஞ்சரம் வரைபோன்ற.
னையின்மேல் தைத்த அம்புகளுக்கு மலைமீது சேர்கின்ற குருவிகள்
வமை; “குன்றத் திறுத்த ஞீஇயினம் போல, அம்புசென் றிறுத்த வரும்
ன் யானை” (புறநா. 19: 8-9); “யானைமேல் யானை நெரிதர வானது,
ன்னேர் கடுங்கணை மெய்ம்மறைப்ப வெவ்வாயும், எண்ணருங் குன்றிற் றீஇ
ரம் போன்றனவே” (களவழி. 8); “கோல்பொரக் குளித்த யானை குருவி
ர் குன்ற மொத்த” (மேரு. பலதேவர். 15.) நேமி - தேருருளையை.
ந்தி - ஞீரியன். பகட்டினம் - சிலயானைகள். தேருருளையைச் சுமந்தெழுந்த
னைக்குப் பருதி சேர்ந்த மலை உவமை; “அத்தோப், பருதி சுமந்தெழுந்த
னை யிருவிசம்பிற், செல்சுடர் சேர்ந்த மலைபோன்ற” (களவழி. 4.)

2238. யானையின் கோலம் குருதிகொள்ளும்படி கைதுணிந்து குடை
ல் வீழ்ந்துகிடந்தன; கோலம் - அணியப்பட்டவை. கை - துதிக்கை.
ந்தன - கிடந்தவை. விசம்பினின்றும் இழுக்கி; இழுக்கி - தப்பி. நீலமா
னம் - கரும்பாம்பு; என்றது இராகுவை. குடைமேல் யானைத்துதிக்கை
ந்து கிடத்தலுக்கு, மதியம் பாம்போடு நிலத்தே வீழ்ந்து கிடத்தல்
வமை; களவழி. 22; சூளா. அரசியற். 276.

2239. அஞ்சன நிறக்கி யரத்தம்போர்த் தமருழக்கி

இங்குலிக விறுவரைபோன் றினக்களி றிடைமிடைந்த
குஞ்சரங்கள் பாய்ந்திடலிற் குமிழிவிட் டுமிழ்குருதி
இங்குலிக வருவிபோன் றெவ்வாயுந் தோன்றினவே.

(இ - ள்.) முற்படவே அஞ்சனநிறத்தைப்போக்கி அரத்தத்தைப் பூசுத
லின், சாதிலிங்கத்தையுடைய பெரிய வரையையொத்து மிடைந்த இனக்
களிறுகள், அமரையுழக்கிச் சென்று பகைவரையானைகளைப் பாய்தலின், உமிழ்
குருதி சாதிலிங்கவருவிபோலே எங்குந் தோன்றினவென்க. (கநஅ)

2240. குஞ்சரத் தலையடுத்துக் கூந்தன்மாக் காலணையாச்

செஞ்சோற்றுக் கடனீங்கிச் சினவுவாள் பிடித்துடுத்த
பஞ்சிமேற் கிடந்துடைஞாண் பதைத்திலங்கக் கிடந்தாரை
அஞ்சிப்போந் தினரரியோ டோரிநின் றலறுமே.

நீங்கி - நீங்க. 1 பஞ்சி, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) குஞ்சரத்தைத் தலையணையாக அடுத்து மாவைக் காலணையாக
அடுத்து வானைப்பிடித்து உடுத்த துகிலின்மேலே 2 வல்லிக்கயிறு கிடந்து
துளங்கியிலங்கச் செஞ்சோறுகிய கடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவரை
அஞ்சிக் குதித்துப்போய் நின்று இனரரியும் ஓரியும் அலறுமென்க. (கநக)

2239. அஞ்சனநிறம் - கருநிறம். அரத்தம்போர்த்து - சிவப்பைப் பூசு
தலால். அமர் - போர். இங்குலிக இறுவரை - சாதிலிங்கத்தையுடைய
பெரிய மலை. அடி, 1-2: “அஞ்சனக் குன்றேய்க்கும் யானை யமருழக்கி;
இங்குலிகக் குன்றேபோற் றோன்றுமே” (களவழி. 7.) வரையைப்போன்று
மிடைந்த இனக்களிறுகள் குஞ்சரங்களைப் பாய்தலால்; குஞ்சரங்கள்: பகை
வர் யானைகள். குமிழி - கொப்புளம். எவ்வாயும் - எவ்விடத்தும்.

2240. குஞ்சரத்தைத் தலையடுத்து; தலையடுத்து - தலைக்கு அணை
யாகச் சேர்த்து. மா - குதிரை. செஞ்சோற்றுக்கடன் நீங்கி - தாம் உண்ட
செஞ்சோற்றுக்கடன் நீங்கும்படி; “சோறுவாய்த் தொழிந்தோர்” (முல்லைப்.
72); குறள். 780; கம்ப. கும்பகருண. 156; வி-பா. நீரைமீட்சி. 90, 17.
ஆம் போர். 20. பஞ்சிமேல் - ஆடையின்மீது. உடைஞாண் கிடந்து பதைத்த
இலங்க; உடைஞாண்: சீலக. 2263. பதைத்து - துளங்கி. கிடந்தாரை.
வீழ்ந்துகிடந்தவராகிய வீரரை; இதன்பின் ‘கண்டு’ என ஒருசொல் வரு
விக்க. நரியும் ஓரியும் அலறும்; ஓரி: கிழநரி.

(உரை.) 1 பஞ்சியாலாகிய ஆடைக்காயிற்று. 2 இஃது அல்லிக்கயிறென
வும் வழங்கும்.

2241. காதலார்க் கமிர்தீந்த கடற்பவழக் கடிகைவாய்
ஏதிலாப் புள்ளுண்ணக் கொடேமென்று வாய்மடித்துக்
காதணிந்த பொற்றோடுங் குண்டலமு நகநகா
வீததைந்த வரைமார்பர் விஞ்சையர்போற் கிடந்தனரே.

(இ - ள்.) வரைமார்பர், தம்மனைவியர்க்கு அமிர்தீந்த வாயை அவ்வமிர்
தைபுண்டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றற்போல
வாயை மடித்து, தோடும் குண்டலமும் நகத் தாமும் நக்கு விஞ்சையர்போற்
கிடந்தாரென்க.

ஏது - காரணம். உயிர் போகாதாரைப்போற் கிடத்தலின், 'விஞ்சையர்
போல்' என்றார். (கச௦)

2242. குடர்வாங்கு குறுநரிகள் கொழுநிணப் புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்கு கதநாய்போற்றேன்றின தொடித்திண்டோள்
படர்தீரக் கொண்டெழுந்த பறவைகள் படநாகம்
உடனேகொண் டெழுகின்ற வுவணப்பு ளொத்தனவே.

(இ - ள்.) புலால் நாற்றத்தைபுடைய நிணச்சேற்றிலே நின்று குடரை
வாங்கும் நரிகள் சங்கிலியை 1 வலிக்கும் நாய்போற்றேன்றின; இரைதேரும்
நினைவு தீரத் தோளைக் கொண்டெழுந்த பறவைகள் படநாகத்தைக் கொண்
டெழுகின்ற கருடனை ஒத்தனவென்க. (கசக)

2241. காதலார்க்கு-மனைவியர்க்கு. கடலிற்றேன்றிய பவழம். பவழக்
கடிகைவாய் - பவழத்துண்டம்போலும் வாயை. ஏது இலா - காரணமில்லாத.
தோடும் குண்டலமும் நக; நக - ஒளிவிடாநிற்க. நகா - தாமும் நக்கு. வீ -
மலர். மார்பர்: வீரர். மார்பர், வாய்மடித்து நக்குக் கிடந்தனர்.

2242. புலாலைபுடைய நிணச்சேற்றுள் குடரை வாங்குகின்ற குறுநரி
கள், தொடரை வாங்குகின்ற நாய்போற்றேன்றின; “குடர்கொண்டு வாங்
குங் குறுநரி கந்திற், றொடரொடு கோணய் புரையும்” (களவழி. 34;)
புலால் - புலால் நாற்றம். தொடர் - சங்கிலி. படர்தீரத் தோளைக்கொண்
டெழுந்த பறவைகள், படநாகத்தைக் கொண்டெழுகின்ற உவணப்புள்ளி ஒத்
தன; “வயவர் துணித்திட்ட, கைவாயிற் கொண்டெழுந்த செஞ்செவிப் புன்
சேவல், ஐவாய் வயநாகங் கவ்வி விசம்பிவரும், செவ்வா யுவணத்திற் றேன்
றும்” (களவழி. 26); படர்தீர - இரையுண்ணும் வருத்தம் நீங்கும்படி,
தோள் - கை. உவணப்புள் - கருடன்.

(உரை.) 1 வலிக்கும் - இழுக்கும்.

2243. வரையோடு முருமிடிப்ப வளையெயிறுக் கொழுங்குருதி
நிரையுளை யிரன்மா நிலமிசைப் புரள்வனபோற்
புரையறுபொன் மணியோடைப் பொடிப்பொங்கப் பொருதழிந்
தரைசோடு மரசவா வடுகளத்து ளாழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) எயிற்றினையும் உளையினையுமுடையவாகிய அரிமா உருமேத
இடித்தலின் வரைகளோடே வீழ்ந்து குருதியையுடைய நிலத்தே புரள்வன
போல, அரசுகள் அரசவாக்களோடே களத்தே வீழ்ந்து புரண்டனவென்க.

புரையறு மணி - 1 குற்றங்கெட்ட மணி. பொன்னோடையின்மணி பொடி
யாய்ப் பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்ந்தனவென்க. (கசஉ)

2244. தடம்பெருங் குவளைக்கட் டாழ்குழலார் சாந்தணிந்து
வடந்திளைப்பப் புல்லிய வரைமார்பம் வாள்புல்ல
நடந்தொழுகு குருதியு ணகாக்கிடந்த வெரிமணிப்பூண்
இடம்படு செவ்வானத் திளம்பிறைபோற் றேன்றினவே.

(இ - ள்.) மகளிர் தாமே சாந்தணிந்து எரிகிற மணிவடம் திளைப்பப்
புல்லிய மார்பை வாள் புல்லுதலின் நடந்துபோகின்ற குருதியிலே விளங்கிக்
கிடந்த முத்துவடம் செக்கர்வானிற் பிறைபோற்றேன்றினவென்க.

இத்துணையும் இரண்டுபடைக்கும் பொது. (கசந)

2243. உரும் - இடி. நிரை உளை - ஒழுங்குபட்ட பிடரிமயிரை
யுடைய. அரிமா - சிங்கம். புரை - குற்றம். பொன்னோடையின் மணி;
ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். பொடிப்பொங்க - பொடியாய் மிகும்படி. பொருது -
பொரலால். அரைச - அரசர்கள்; எதுகைபற்றிய போலி; கம்ப. கையடை.
9. அரசவா - இராசயானை; சீவக. 2231, 2968. அரசர்க்கு அரிமாவும்,
யானைக்கு மலையும் உவமை : களவழி. 35.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'குற்றங்கைவிட்ட.'

2244. குவளைபோலும் கண்ணையுடைய குழலார்; மகளிர். சாந்து -
குங்குமச்சாந்து. வடம் - ஆடவர் மாப்பிலணிந்த முத்துமலை. புல்லிய மார்
பத்தை வாள்புல்லுதலால். குருதியுள் நகாக்கிடந்த - இரத்தத்தில் ஒளி
விட்டுக்கிடந்த; நகா - நக்கு. எரிதல் - விளங்குதல். மணிப்பூண் - முத்து
வடம். இடம்படு - இடமகன்ற. குருதியையுடைய மார்பிற்குச் செவ்வான
மும், முத்துவடத்திற்கு இளம்பிறையும் உவமைகள்.

(வேறு)

2245. காளமா கிருளைப் போழ்ந்து கதிர்சொரி கடவுட் டிங்கள்
கோளரா விழுங்க முந்ரீர்க் கொழுந்திரைக் குளித்த தேபோல்
நீளம ருழக்கி யானை நெற்றிமேற் றத்தி வெய்ய
வாளின்வாய் மதனன் பட்டான் விசயன்போர் விசயம் பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கருமை மேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக் கெடுத்துக்
கதிரையின்ற திங்கள் பாம்பு விழுங்குதலின் உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலே
அழுந்தியதொரு தன்மைபோலே, மதனன் அமரையுழக்கி விசயனது யானை
நெற்றியிலே பாய்ந்து அவன் வாளின்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்
தான் ; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப் பெற்றானென்க. (கசச)

2246. மன்மத நென்னுங் காலை மணியொலிப் புரவித் தேர்மேல்
வின்மழை சொரிந்து கூற்றிற் றெழித்தனன் றலைப்பெய் தார்ப்பக்
கொன்மலி மார்பன் பொற்றேர் கொடுஞ்சிலை யறுப்பச் சீறிப்
பொன்வரைப் புலியிற் பாய்ந்து பூமிமேற் றேன்றி னானே.

(இ - ள்.) அவன்றம்பி மன்மதநென்னுங்காலை விசயனைத் தலைப்பெய்து
தேர்மேலே நின்று வில்லாலே மழையைச்சொரிந்து தெழித்தனனாய் ஆர்ப்ப,
அவ்விசயன் தேரிற்கயிற்றையும் வில்லையுமறுப்ப, அவன்சீறி வரையினின்றும்
பாயும் புலிபோலே நிலத்திலே பாய்ந்து தோன்றினானென்க. (கசடு)

2245. காளம் ஆகு இருளை - கருமைநிறம் மேன்மேலும் பெருகு
கின்ற இருட்டை. (பி - ம்.) 'காளமரிருளை.' கதிர் - கிரணம். திங்கள்
தன்னைக் கோளரா விழுங்குதலால் முந்ரீரிடத்துக் குளித்ததேபோல் ;
கோளரா : இராகுவென்னும் பாம்பு. குளித்தல் - அழுந்துதல். யானை
விசயனுடையது. தத்தி - பாய்ந்து. மதனன் : கட்டியங்காரன் மைத்துனன்.
விசயன்போரில் விசயத்தைப் பெற்றான் ; விசயன் : கனகமாலையின் சகோதர
ருள் ஒருவன்.

2246. மன்மதன் : மதனனுடைய தம்பி. 'தேர்மேல்' என்பதன்
பின் 'நின்று' என ஒருசொல் வருவிக்க. விசயனுடைய தேர்மேற் சொரிந்து
என்றுமாம். வில்லால் அம்பாகிய மழையைச் சொரிந்து. கூற்றினைப்போல்
தெழித்தனனாய் ; தெழித்தல் - முழங்குதல். தலைப்பெய்து - விசயனைக் கூடி
எதிர்த்துநின்று. மார்பன் : விசயன். மன்மதனுடைய தேரையும் சிலையையும்
அறுப்ப, சீறி - மன்மதன் கோபித்து. வரையிடத்துப் புலியைப்போல்
பூமிமேற்பாய்ந்து.

2247. நெற்றிமேற்கோல்கண் மூன்று நெருப்புமிழ்ந்தவெய்யச்
சுற்றுபு மாலை போலத் தோன்றறன் னுதலிற் சூடிப்
பொற்றதோர் பவழந் தன்மேற் புனைமணி யழுத்தி யாங்குச்
செற்றெயி றமுந்தச் செவ்வாய் கௌவிவா ஞரீஇ னானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்றின மன்மதநெற்றியை மாலைபோலே
சூழ்ந்து 1 சென்று அந்நெற்றியிலேயழுந்தும்படி விசயன் மூன்றம்பை எய்தா
னாக, அவன் அவற்றை மாலைபோலே தன்னுதலிலே சூடிக் கோபித்துப் பவ
ழத்தின்மேலே முத்தையழுத்தினற்போலச் செவ்வாயிலே எயிறழுந்தும்படி
வாயை மடித்து வாளாயுருவினனென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது. (கசுசு)

2248. தோளினு லெஃக மேந்தித் தும்பிமே லிவரக் கையால்
நீளமாப் புடைப்பப் பொங்கி நிலத்தவன் கவிழ்த்து வீழக்
கீளிரண் டாகக் குத்தி யெடுத்திடக் கிளர்பொன் மார்பன்
வாளினுற் றிருகி வீசி மருப்பின்மேற் றுஞ்சி னானே.

தும்பி - யானை.

(இ - ள்.) அந்தவாளை அவன் கையாலே ஏந்தி விசயனேறியிருந்த யானை
யின்மேலே பொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியானை அவன்னூரியனும்படி தன்
கையிற் 1 நண்டாலடிக்கையினால் அவன் கவிழ்த்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியானை
சென்று அவனை இரண்டு கூறாகக் குத்திக் கொம்பிலே எடுப்ப, அப்போது
உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்பு சிறிதுதிருகி வாளாலே வெட்டி அக்கொம்பிலே
பட்டானென்க.

2247. மன்மதனுடைய நெற்றியின்மேல். கோல்கள் - அம்புகள்.
சுற்றுபு எய்ய - சூழ்ந்து எய்தானாக. (பி - ம்.) 'சுற்றுறு மாலை.' தோன்றல்:
மன்மதன். நுதல் - நெற்றி. மாலை யென்றதற்கேற்பச் 'சூடி' என்றார்.
பொற்றதோர் - பொலிவு பெற்றதொரு. பவழத்தில் மணியை அழுத்தியாங்கு;
மணி - முத்து. செற்று - கோபித்து. செவ்வாயில் எயிறழுந்தக் கௌவி.
வாய்க்குப் பவளமும், பற்களுக்கு முத்தும் உவமை. வானை உருவினன்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'சென்ற நெற்றியிலே.'

2248. எஃகத்தைத் தோளினால் ஏந்தி; எஃகம் - வாள். தோள் - கை.
தும்பிமேல் - விசயனுடைய யானையின்மீது. இவர - எதிர்த்துச் செல்ல.
கையால் - துதிக்கையால். நீளமா - மன்மதன் தூரியனாகும்படி. அவன்
கவிழ்த்து நிலத்து வீழ; அவன்; மன்மதன். இரண்டு கீளாக - மன்மதன்
இரண்டு கூறாகும்படி. மார்பன்; மன்மதன். திருகி - மாறுபட்டு எனலுமாம்.
வாளினால் யானையை வீசி; வீசி - வெட்டி. துஞ்சினான் - இறந்தான்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'தண்டா லொத்துகையில்,'

இத்துணையும் மதனனும் மன்மதனும் விசயனோடு பொருது பட்டபடி கூறினார். (கசஎ

2249. நனைகலந் திழியும் பைந்தார் நான்மறை யாளன் பைம்பொற் புனைகலக் குப்பை யொப்பான் புத்திமா சேனன் பொங்கி வனைகலத் திகிரித் தேர்மேன் மன்னரைக் குடுமி கொண்டான் கனையெரி யழலம் பெய்த கண்ணுதன் மூர்த்தி யொத்தான்.

நனை கலந்து இழியும் பைந்தார் - அரும்புகள் இடையிலே கலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றில் தேனிறியுந்தார்; நனை - தேனுமாம். மா, அசை. எரிகிற அழலாகிய அம்பு.

(இ - ள்.) அந்தணன், பொற்கலத்தொகுதியையொப்பான், புத்தி சேனன், அவன்பொங்கித் திகிரிபோலே வட்டமாக வருந்தேரில் அரசமை வெற்றிகொண்டான்; அப்பொழுது அவன் திரிபுரமெரித்த இறைவனை யொத்தானென்க. (கசஅ)

2250. செண்பகப் பூங்குன் றொப்பான் தேவமா தத்தன் வெய்தா விண்புக வுயிரைப் பெய்வான் வீழ்தரு கடாத்த வேழம் மண்பக விடிக்குஞ் சிங்க மெனக்கடாய் மகதர் கோமான் தெண்கடற் றுனை யோட நாணிவேல் செறித்திட் டானே.

(இ - ள்.) பொன்னணிதலிற் சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானாகிய தேவதத்தன், பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலே புகும்படி செலுத்த வேண்டி வேழத்தின்மேலே சிங்கமென இருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் தானையோடலின் நாணி மீண்டானென்க. (கசக)

2249. நனை - தேன்; அரும்பு எனலுமாம். கலக்குப்பை - ஆபரணத் தொகுதி. நான்மறையாளனும் ஒப்பானாகிய புத்திமாசேனன்; சீவக. 1790. கலம் வனைதற்குரிய திகிரிபோன்ற கதியையுடைய தேரின்மேல். மன்னர்: பகையரசர். குடுமிகொண்டான் - வெற்றிகொண்டான்; “தொல்லிலங்கைக் குடுமிகொண்டு” (கூர்ம. சுவேத. 5.) எரிகின்ற அழலாகிய அம்பைத் திரிபுரத்தின்மீது எய்த; அழலம்பு: சிலப். 6: 41. கண்ணுதல் மூர்த்தி: சிவபெருமான்.

2250. செண்பகப்பூவையுடைய குன்று. செண்பகப்பூ பொன்னாபரணத்திற்கு உவமை. ஒப்பானாகிய தேவமாதத்தன்; சீவக. 1792; மா, அசை. வெய்தா - விரைவாக. பகைவருடைய உயிரை விண்புகப் பெய்ய வேண்டி; பெய்தல் - செலுத்தல். (பி - ம்.) ‘சொரிதரு கடாத்த.’ தன்வேழத்தைச் சிங்கமெனக்கடாய்; கடாய் - செலுத்தி. மகதர்கோமானுடைய தானை ஒடுதலால். வேலை உறையிற் செறித்திட்டான்.

2251. சின்னப்பூ வணிந்த சூஞ்சிச் சீதத்தன் சினவு பொன்வாள்
மன்னருட் கலிங்கர் கோமான் மத்தகத் திறுப்ப மன்னன்
பொன்னவிர் குழையும் பூணு மாரமுஞ் சுடர வீழ்வான்
மின்னவிர் பருதி முந்நீர்க் கோளொடும் வீழ்வ தொத்தான்.

சின்னப்பூ - விடுபூ.

(இ - ள்.) சினவுமன்னரிற் கலிங்கர்கோமான் தலையிலே ஸ்ரீ தத்தன்
வாள் தங்கிற்றாக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப் படைநடுவே வீழ்கின்றவன்,
பருதி கோளுடனே கடலில் வீழ்வதனை ஒத்தானென்க.

கோளிற்சூக் குழைமுதலியனவுவமம்.

(கக0)

2252. கொடுஞ்சிலை யுழவன் மான்தேர்க் கோவிந்த னென்னுஞ் சிங்கம்
மடங்கருஞ் சீற்றத் துப்பின் மாரட்ட னென்னும் பொற்குன்
றிடந்துபொற் றாளி பொங்கக் களிற்றோடு மிறங்கி வீழ
அடர்ந்தேரி பொன்செ யம்பி னழன்றிடித் திட்ட தன்றே.

மடக்கரு, விகாரம்.

(இ - ள்.) மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றாளி பொங்கும்படி மார்
பிடந்து களிற்றோடுந்தாழ்ந்து வீழும்படி வில்லுழவனாகிய கோவிந்தனென்
னுஞ் சிங்கம் அழன்று அடர்ந்துசென்று அம்பாலே இடித்ததென்க.

சிங்கமுமலையுமாதலின், 'இடித்திட்டது' என்றார். கோவிந்தமகாரா
சன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினார்.

(கக1)

2251. சின்னப்பூ - விடுபூ; "வேலவற்கு மலர்ச்சின்னஞ் சொரி
வன" (சூளா. இரத. 53); "நறுங்கோதை யோடு நனைசின்னமு நீத்த நல்
லார்", "சின்னப்பூச் செருகு மென்பூ" (கம்ப. பூக்கொய். 12, கோலங்காண்.
17.) சீதத்தன்: சீவக. 1789. சினவுதல் - கோபித்தல். சீதத்தனுடைய வாள்
கலிங்கர்கோமானுடைய மத்தகத்தில் இறுப்ப; மத்தகம் - தலை. இறுப்ப -
தங்கிற்றாக; என்றது வெட்டியதைக் கூறியபடி. மன்னன்: கலிங்கராசன்.
ஆரம் - முத்துமலை. சுடர - ஒளிவிட. வீழ்வான் - வீழ்கின்றவன். பருதி,
கோளொடு முந்நீரில் வீழ்வதனை ஒத்தான். பருதி - சூரியன். கோள் - மற்
றைய கிரகங்கள். குழைமுதலியவற்றிற்குக் கோள்களும் கலிங்கராசனுக்குச்
சூரியனும் உவமைகள்.

2252. சிலையுழவனாகிய கோவிந்தன்: கோவிந்தராசன். மடங்கரு =
மடக்கரு - மடக்குதற்கரிய. துப்பு - வன்மை. மாரட்டனென்னும் பொற்
குன்றத்தைப் பொற்றாளி பொங்கும்படி இடந்து; இடந்து - பிளந்து.
இறங்கி - தாழ்ந்து. வீழும்படி அழன்று அடர்ந்து, அம்பினால் இடித்திட்ட
து; அழன்று - கோபித்து.

2253. கோங்குபூத் துதிர்ந்த குன்றிற் பொன்னணி புளகம் வேய்ந்த
பாங்கமை பரும யானைப் பல்லவ தேச மன்னன்
தேங்கமழ் தெரியற் நீம்பூந் தாரவ னூர்ந்த வேழம்
காம்பிலிக் கிறைவ னூர்ந்த களிற்றொடு மலைந்த தன்றே.

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

(இ - ள்.) கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னாற்
செய்த கண்ணாடி தைத்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின் மன்னனா
கிய தாரவனேறின வேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறின களிற்றோடே மலைந்த
தென்க. (கருஉ)

2254. கொந்தழல் பிறப்பத் தாக்கிக் கோடுகண் மிடைந்த தியால்
வெந்தன விலையி லாத சாமரை வீர மன்னன்
அந்தரம் புதைய வில்வா யருஞ்சரம் பெய்த மாரி
குந்தத்தால் விலக்கி வெய்ய கூற்றென முழங்கி னானே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல் பிறப்பத் தாக்க
மிடைந்த தியாலே சாமரை வெந்தன; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசம்பு
மறையும்படி தன்வில்வாயினின்றும் பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன்
தன் ஏறிகோலாலே விலக்கி முழங்கினானென்க.

தாக்கி - தாக்க.

(கருங்)

2255. மற்றவ னுலோக பாலன் வயங்குபொற் பட்ட மார்ந்த
நெற்றிமே லெய்த கோலைப் பறித்திட வுமிழ்ந்த நெய்த்தோர்
உற்றவன் களிற்றிற் பாயத் தோன்றுவா னுதயத் துச்சி
ஓற்றைமாக் கதிரை நீட்டி யொண்கூட ரிருந்த தொத்தான்.

2253. குன்றின் - மலையெப்போல. புளகம் - கண்ணாடி. வேய்ந்த -
தைத்தணிந்த. கண்ணாடிக்குக் கோங்கமலரும், யானைக்குக் குன்றும் உவமை
கள்; கலி. 42 : 16-8; பெருங். 3. 27 : 73-5. யானையையுடைய பல்லவ
தேச மன்னன்; என்றது உலோகபாலனை; இவன் பதுமையின் சகோதரன்;
சீவகனுடைய மைத்துனன். தெரியல் தார் - விளங்குதலையுடைய மாலை. மன்ன
னாகிய தாரவன் ஊர்ந்த வேழம். காம்பிலி : ஒருதேசம்.

2254. அழல் பிறப்பத் தாக்கி - தீப்புறப்படப் பொருது; “தீப்படத்
தாக்கின வாசுவா” (சீவக, 2231.) கோடு - தந்தம். கோடுகள் தாக்க மிடைந்த
தியாலே சாமரை வெந்தன. வீரமன்னன் : உலோகபாலன். அந்தரம் -
ஆகாயம். வில்வாயினின்றும் பெய்த சரமாரியை. குந்தம் - ஏறிகோல். விலக்
கியவன் காம்பிலி மன்னன்

2255. மற்று, அசை. அவன் : காம்பிலி மன்னன். உலோகபால
னுடைய நெற்றியின்மேல். கோல் - அம்பு. பறித்திட - உலோகபாலன்தான்

(இ - ள்.) அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் தன்வில்லையேந்தி, உலோகபாலனது நெற்றியிலேயழுந்த எய்த கோலைத் தான்பறித்திடுதலின் உமிழ்ந்த குருதி தானேறின வலிய களிற்றிலே வீழத் தோன்றுகின்ற உலோக பாலன், ஞாயிறு ஒற்றைக்கதிரைப் புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சியிலே இருந்த தன்மையையொத்தானென்க.

1 இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றுவாருமுளர். (கருசு)

2256. கொடுமரங் குழைய வாங்கிக் கொற்றவ னெய்த கோல்கள்
நெடுமொழி மகளிர் கோல நிழன்மணி முலைக ணேர்பட்
டுடனுழ வுவந்த மார்ப மூழ்கலிற் சிங்கம் போலக்
கடன்மருள் சேனை சிந்தக் காம்பிலி மன்னன் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் வில்லை வலித்து எய்த கோல் கள் சென்று அவன்மாப்பிலே மூழ்கலின், தன்சேனை கெடும்படி சிங்கம் பட்டு வீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தம் கற்பின் மிகுதியால் வஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர், இத்துணையும் காம்பிலிமன்னனும் உலோகபாலனும் பொருதபடி கூறினார். (கருடு)

2257. பொன்னிறக் கோங்கம் பொற்பூங் குன்றெனப் பொலிந்த மேனி
நன்னிற மாவின் மேலா னலங்கொடார் நபுல னென்பான்
மின்னிற வெஃக மேந்தி வீங்குநீர் மகதை யார்கோன்
கொன்னிறக் களிற்றி னெற்றிக் கூந்தன்மாப் பாய்வித் தானே.

பறித்திடலால். நெய்த்தோர் - இரத்தம். உற்ற வன்களிற்றிற்பாய - உலோக பாலன் ஏறிய வலிய யானையின்மீது வீழ. தோன்றுவான் - தோன்றுகின்ற உலோகபாலன். சுடர் ஒற்றைக் கதிரை நீட்டி உதயத்துச்சியில் இருந்ததை ஒத்தான்; சுடர் - சூரியன்; உதயம் - உதயகிரி; சீவக. 2153, அடிக். உலோகபாலனுக்குச் சூரியனும், அவன் நெற்றியிற்றோன்றும் இரத்தத்திற்கு ஒற்றைக்கதிரும், யானைக்கு உதயகிரியும் உவமைகள்.

(உரை.) 1 இதனை : உலோகபாலனுக்குக் கூறியதனை.

2256. கொடுமரம் - வில்லை. வாங்கி - வளைத்து கொற்றவன் : உலோக பாலன். மகளிரது முலைகள் உழுதலால் உவந்த மார்பத்தில். உலோகபால னெய்த கோல்கள் காம்பிலிமன்னனுடைய மார்பத்தில் மூழ்குதலால். சேனை சிந்தும்படி சிங்கம்போலக் காம்பிலி மன்னன் வீழ்ந்தான்.

2257. பொற்பூங் கோங்கமும் பொன்னிறக்குன்றமும் என்ன. மேனி யையுடைய புரவிமேலானாகிய தாரணிந்த நபுலனென்பான்; நபுலன் : சீவக னுடைய தம்பி. எஃகம் - வாள். தன்னுடைய கூந்தன்மாலை மகதையார் கோனுடைய களிற்றினெற்றியிலே பாய்வித்தான்; மா - குதிரை. (பி - ம்.) 'கொன்னிறக் களிற்றுச்சிக்.'

(இ - ள்.) பொலிவினையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிறக்குன்றமு
மென்னப் பொலிந்த மேனியையுடைய புரவிமேலானாகிய நபுலனென்கின்ற
வன், வாளையெடுத்து மகதையார்கோன் களிற்றினுச்சியிலே அம்மாவைப்பாய்
வித்தானென்க

கொன் - அச்சம்.

(கடுசு)

2258. ஏந்தறன் கண்கள் வெய்ய விமைத்திட வெறித லோம்பி
நாந்தக வழுவ னுணி நக்குநீ யஞ்சல் கண்டாய்
காய்ந்திலே னென்று வல்லே கலினமாக் குன்றிற் பொங்கிப்
பாய்ந்ததோர் புலியின் மற்றோர் பகட்டின்மேற் பாய்வித் தானே.

நாந்தகம் - வாள்.

(இ - ள்.) அம்மகதையார்கோன் கண்களிமைத்தலின், நபுலன் அவனை
வட்டாதே, இவன்மேலே வந்தேனெயென்று நாணி நக்கு, நினைக்க காய்கின்
றிலேன்; நீ அஞ்சலென்று தேற்றித் தன்மாவை ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்
றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேறொரு வெய்ய
களிற்றின்மேலே பாய்வித்தானென்க.

(கடுசு)

2259. கைப்படை யொன்று மின்றிக் கைகொட்டிக் குமர னார்ப்ப
மெய்ப்படை வீழ்த்த னுணி வேழமு மெறிதல் செல்லான்
மைப்படை நெடுங்கண் மாலே மகளிர்தம் வனப்பிற் சூழ்ந்து
கைப்படு பொருளி லாதான் காமப்போற் காளை மீண்டான்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் பாய்வித்த களிற்றிலிருந்த குமரன் தன்
கையிற் படைகளொன்றுமின்றாய் மற்போர் செய்தற்குக் கையைத் தட்டி ஆர்த்
தானாக, அவனை வெட்டுதலை நாணி அவன்வேழத்தையுமெறியானாய் மீண்டா
னென்க.

2258. ஏந்தலுடைய கண்கள் இமைத்திடலால் உழவன் எறிதல் ஒம்பி
நாணி; ஏந்தல்: மகதராசன். உழவன்: நபுலன். எறிதல் ஒம்பி - அவனை
வெட்டுதலினின்றும் நீங்கி. கண்ணிமைத்தவர்களோடு வீரர்போர் செய்யார்;
“விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பின், ஒட்டன்றோ வன்க
ணவர்க்கு” (குறள், 775.) அஞ்சல் - பயப்படாதே. காய்ந்திலேன் - உன்
னைக் கோபிக்கின்றிலேன். தன் கலினமாவை, குன்றிற் பாய்ந்ததொரு
புலியினைப்போல ஓர் பகட்டின்மீது பாய்வித்தான்; மா - குதிரை. பகடு -
யானை.

2259. கைகொட்டியது மற்போர்செய்தற்கு. குமரன்: ஒரு போர்வீரன்.
அக்குமரன் மெய்யிற் படையால் வீழ்த்தலை நாணி; வீழ்த்தல் - வெட்டு
தல். வேழம்: குமரனுடைய யானை. எறிதல் - வெட்டுதல். நிராயுதபாணிக
ளோடு போர்செய்தல் குற்றம்; சிறுபஞ்சு. 41. மை பூசிய கண், படைபோலும்
நெடுங்கண். கண்ணையும் மாலையையுமுடைய மகளிருடைய வனப்பினாலே,
சூழ்ந்து-இம்மகளிர் புணர்தற்குரியர் என்று எண்ணிச்சென்று, காளை: நபுலன்.

மகளிர்தமழகாலே இவர் புணர்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச்சென்று அவர்க்குப் பொருள்வேட்கையென்கின்ற குறைபாடுண்மை கண்டு, அக்காலத்து அவர்க்குக் கொடுத்துப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன் காமம்போலே மீண்டானென்க. அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்கைப்படையொழிய வேறின் மையிற் படைவழங்காது மீண்டான். இனி மகளிர், தம்மழகாலே ஒருவனை இவன் புணர்ச்சிக்குத் தக்கானென்று கருதிச்சென்று தன்கையிடத்தேயுண்டாம் பொருளையுடையனல்லாதானிடத்து அவர்வேட்கை மீளுமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்குவமம். 1 மற்போர் - எருமைமறமாம். இத்துணையும் நபுலன்போர் கூறினார். (கருஅ)

(வேறு)

2260. மண்காவலை மகிழாதிவ னுடனேபுக ழொழிய
விண்காவலை மகிழ்வீர்நனி யுளிரோவென விபுலன்
வண்காரிருண் மின்னையுமிழ் நெய்வாயதொ ரயில்வான்
கண்காவல கழுக்கோம்புவ துயராநனி வினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையுமிழும் நெய்தோய்ந்த வாயையுடைய வாள். கண் காவல - கண்ணைக் குத்துவ.

(இ - ள்.) விபுலன், கழுகை ஒம்புவதாகிய வாளை யுயர்த்து மண்காவலை மகிழாதே இவ்வுலகுடனே புகழ் நிற்க என்னோடே பொருது விண்காவலை மிகவும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாயின், மேல் என்னோடு பொருதற்கு வாராமென்று வினவுமென்க.

நபுலன் சென்று மீளுதலின், இவன் வினவிச் சென்றான். (கருக)

(உரை.) 1 மற்போர் எருமை மறமென்பது, புறநா. 80, 274-ஆம் பாடல் களின் உரைகளாலும், 'எருமைமறம்' (பு - வெ. 139) என்னும் துறையாலும் விளங்கும்.

2260. மண்காவலை - நிலத்தைக் காத்தலை. இவனுடனே - இவ்வுலகத்துடனே. ஒழிய - நீங்கிநிற்க. மகிழ்வீர் உளிரோ - விரும்புகின்ற வீரர் உள்ளீரோ. என - என்று. விபுலன் : சீவகனுடைய தம்பி. அயில் - கூர்மை. கழுகை ஒம்புவதாகிய வாளை உயர்த்து; ஒம்புவது - பாதுகாப்பது; என்றது வீரர்களையும் யானைமுதலியவற்றையும் வெட்டி மாமிசத்தை உண்ணக்கொடுத்தலைக் குறித்தது. வினவும் - வினவுவான். விபுலன், வாளை யுயர்த்து உளிரோவென வினவும்.

2261. வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியான்
ஏறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் மெறியான்
மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றினையாரையு மெறியான்
ஆறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழுவன்.

(இ - ள்.) அதற்கு எதிர்ப்பாரின்மையின், 1 வேலுழுவன், மதவேழத்தை எறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பொன்று கினைத்து அதனாலே வெற்றியின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டாறும், முன்பு வெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிற்படை தீண்டின எச்சிலென்று அவரையும் வெட்டாறும், தனக்கினையாரையும் நிகரன்மையின் மறம் வாடுமென்று வெட்டாறும், அற மன்மையின் தன்னின் மூத்தோரையும் வெட்டாறும் கின்றானென்க. (கக0)

2262. ஒன்றாயினும் பலவாயினு மோரோச்சினு னெறிய
வென்றாயின மதவேழமு முளவோவென வினவிப்
பொன்றாழ்வரைப் புலிப்போத்தெனப் புனைதார்மிஞி ரூர்ப்பச்
சென்றானிகல் களிராயிர மிரியச்சின வேலோன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நின்ற வேலோன், இத்திரளிலே சென்றால் ஒன்றே யாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும் வென்று எனக்குப் 1 பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டோவென்று வினவி

2261. வீறு - வெற்றி. விலங்கென்று எண்ணி ஒரு வீரன் யானை யுடன் போர்செய்யவில்லை என்பது; “யானைக்கீ தென்கையி லெஃகமால் - தானும், விலங்கா லொருகைத்தால்” (தக07. ‘வான்வணக்கி’); “தானால் விலங்காற் றனித்தாற் பிறன்வரைத்தால், யானை யெறித லினிரவால் - யானை, ஒருகை யுடைய தெறிவலோ யானும், இருகை சுமந்துவாழ் வேன்” (தொல். புறத். 5, ந. மேற்.) ஏறுண்டவர் - வெட்டுப்பட்டவர்; பிறர்மிச்சி லென்று எறியான் - பிறருடைய படையால் தீண்டப்பட்ட எச்சில் என்று வெட்டான்; சீவக. 809, அடிக். இனையாரையும் மாறன்மையால் மறம்வாடு மென்று எறியான்; மாறு - ஒப்பு. மறம்வாடும் - வீரம் கெடும். ஆறு - நல்ல ரெறி; தருமம். அயிலுழுவன்: விபுலன்; எழுவாய்.

(மேற்.) மு: குறள், 384, பரிமேல்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘விபுலன்.’

2262. ஓரோச்சினுள் - ஒரு வெட்டிலே. எறிய - வெட்டுதற்கு. வென்று ஆயின வேழம் - பலபோரிலும் வெற்றிபெற்று எனக்குப் போதியனவாகிய யானை. பொன் தாழ்வரை - பொன்தங்கிய மலையிடத்துள்ள, புலிப்போத் தென்னும்படி ஆயிரங்களிறிய மிஞிரூர்ப்பச் சென்றான்; புலிப்போத்து - ஆண்புலி. வேலோன்: விபுலன்; எழுவாய். யானையுடன் போர்செய்வோர் வேலேந்தி நிற்கல் இயல்பு; புறநா. 301, 323; குறள். 774; பு - வெ. 140.

(உரை.) 1 பற்றுவன - போதியன.

மேருவிலிருக்கிற புலியேறென்னும்படி ஆயிரங்களிறிய மிகுறார்ப்ப யானை யின்மேலே சென்றனென்க.

‘அயிலுழவன்’ (சீவக. 2261), ‘வேலோன்’ என்றது, யானையிலிருந்து பொருமிடத்து வேல்வேண்டுமென்று கருதி. (ககக)

2263. புடைதாழ்குழை பொருவில்லயர் பொன்னேலையோ டெரிய உடைநாடுண்டு கடிவட்டினு டொளிர்வாளினு டொருவன் அடையாநிக ரெறிநீயென வதுவோவென நக்கான் கிடையாயின னிவனேயெனக் கிளராணாழ குடையான்.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத உயர்ந்த ஒலையோடே குழைவிளங்க வல்லிக் கயிற்றோடும் மிக்க வட்டுடையோடும் வாளோடும் ஒருவீரன் வந்து அவனைச் சேர்ந்து, நீயெனக்குநிகர்; என்னைவெட்டுன்றானாக, இவனை உலகிற்கெல்லாம் ஒப்பாயினென்று கூறும்படி விளங்கும் ஆணழகையுடைய விபுலன் நக்கானென்க.

‘அதுவோவென நக்கான்’ என்றது, முற்பட மார்பு கொடுத்தானென்னும் புகழை நீ எய்தக்கருதியோ? அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானென்ற வாறு. (ககஉ)

2264. இன்னீரின திரைமேலிரண் டிளவெஞ்சுட ரிகலி மின்னோடவை சுழன்றாயிடை விளையாடுகின் றனபோற் பொன்னுணினர் பொருவில்லயர் புனைகேடகந் திரியாக் கொன்வாளினர் கொழுந்தாரினர் கொடிமாற்பினர் திரிந்தார்.

(இ - ள்.) கடவிடத்தனவாகிய திரைமேலே இரண்டிளராயிற்று இருந்து அவைதாம் இகலிக் கையிற்பிடித்த மின்னோடே சுழன்று விளையாடுகின்றவை போலே நாணினர் வாளினர் தாரினர் மாற்பினராய்க் கேடகத்தைத் திரித்து யானையைக்கொண்டு சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின், வாளிற்குவமை.

(ககங)

2263. புடை - பக்கத்தில். பொருவில்லாத உயர்ந்த ஒலை. ஒலை குழையோடு எரிய; எரிய - விளங்க. உடைநாண் - அரைநாண்; சீவக. 2240. வட்டுடையும் வாளும்: சீவக. 767, அடிக். வட்டுடை - முழந்தாளளவாக வீரர் உடுக்கும் உடை விசேடம். ஒருவன் அடையா - ஒருவீரன் விபுலனைச்சேர்ந்து. நீ எனக்கு நிகர்; என்னை எறிவாய் என; என - என்று அவ்வீரன் கூற. ஆணழகுடையான், இவனை கிடையாயினென்றெண்ணி அதுவோ வென நக்கான்; ஆணழகுடையான்: விபுலன். கிடை - ஒப்பு.

2264. நீரின - கடவிடத்தனவாகிய. திரை - அலை. இளவெஞ்சுடர் - பாலகூரியன். இகலி - தம்முள் மாறுபட்டு. மின் - ஒளி எனலுமாம். ஆயிடை - அவ்விடத்து. பொருவில்லாத உயர்ந்த கேடகத்தைத் திரித்து. கொன் - அச்சம். கொடியையெழுதிய மார்பினர்.

2265. விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற்
கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே
எரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான்
சொரிந்தார்மல ராமங்கையர் தொழுதார்விசும் படைந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் களிற்றோடு திரிதவிற் சேர்ந்து வெட்டுதல்கூடா
மையின் வேற்போரைக் கருதி, யான் வந்தபின் வந்தமையின் நீ எனக்கு
விருந்தாயினுயாதலின் நீ முற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் தன்மார்பைக்
கொடுத்தவற்கு, அவனும் கவசத்தளவு அழம்படி எறிந்து, இனி எறியுமுறை
நினக்கென்றாக, விபுலனெறிந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவின
படியை அவன்றானறியாதே விசம்பைச்சேர்ந்தான்; சேர்ந்து அவன் ஆங்கு
நின்றான்; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச் சொரிந்தார்; சொரிந்து
தொழுதாரென்க.

விண்ணுலகை விரும்பிய விபுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்வினையால் அவன்வின்
ணுல்கிலே நின்றானென்று தேவர்கூறினார்; அவன் ஆங்கு நின்றானென்க;
நிலைபெற்றிருந்த நிலையை அவன் அங்கே நின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி
'அடைந்தார்' என்ற பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின்
ருனென்பதனை யானைமேல் நின்றானென்றல் மரபன்மையின், காலாளாய்
இருவரும் நின்றாரெனல்வேண்டும்; அது முற்கூறிய உவமங்கட்குப் பொருந்தா
தாம். அயிலை வாளாக்குதல் பொருத்தமின்று. இத்துணையும் விபுலன் பொருத
படி கூறினார். (ககசு)

2265. விருந்தாயினையாதலால், நீ எறி என மார்பகத்தைக் கொடுத்தாற்
தாற்கு; என - என்கூறி. கொடுத்தாற்கு - கொடுத்த விபுலனுக்கு. பூண் -
கவசத்தை. அவன் - அவ்வீரன். பூண் - விபுலனெறிந்த கவசம். இனி நினது
ஊழ் எனவே - இனிமேல் உன்னுடைய முறையாகுமென்று அவ்வீரன்
கூறவே; போரில் முறையுண்டென்பதை, “வாண்மிகு மறமைந்தர், தோண்
முறையான் வீறுமுற்றவும்” (மதுரைக். 53-4), “என்முறை வருக வென்றான்
கம்மென, எழுதரு பெரும்படை விலக்கி, யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே”
(புறநா. 292), “இணையாருமி லவனேர்வா வெய்தாவலி செய்தாய், அணை
யாயினி யெனதூழென வடராவெளி படராப், பணையார்புய முடையானிடை
சிலவிம்மொழி பகர்ந்தான்” (கம்ப. முதற்போர். 180) என்பவற்றாலுணர்க.
(பி - ம்.) ‘இனி யென்ன.’ விபுலனெறிந்த அயில்போழ்ந்தமையை அவன்
உணராது நின்றான்; அவன் - அவ்வீரன். சொரிந்து தொழுதார்.

(மேற்ப்.) அடி, க-உ : சிறுபாண். 232; மதுரைக். 53-4, ந.

(வேறு)

2266. நித்திலக் குப்பை போல நிழலுமிழ்ந் திலங்கு மேனிப்
பத்திப்பூ ணணிந்த மார்பிற் பதுமுகன் பைம்பொற் சூழி
மொய்த்தெறி யோடை நெற்றி மும்மதக் களிற்றின் மேலான்
கைத்தலத் தெல்க மேந்திக் காமுகற் கண்டு காய்ந்தான்.

(இ - ள்.) மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணிலே நித்திலத்
திரள்போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகபடாத்
தையும் ஒடைநெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எல்கத்தையேந்திக்
காமுகனைக் கண்டு காய்ந்தானென்க. (ககந)

2267. மாற்றவன் சேனை தாக்கித் தளர்ந்தபின் வன்கண் மள்ளர்
ஆற்றலோ டாண்மை தோன்ற வாருயிர் வழங்கி வீழ்ந்தார்
காற்றினும் புடைக்கப் பட்டுக் கடலுடைந் தோடக் காமர்
ஏற்றிளஞ் சுருக்க னெங்குங் கிடந்தவை போல வொத்தார்.

மாற்றவன் - காமுகன்.

(இ - ள்.) அவன் காய்ந்தவனைக்கண்டு காமுகன்சேனை வந்து தாக்குத்
தின், பதுமுகன்படை கெட்டது; அதன்பின்பு அதனோடு கெடாதே மீண்டு
நின்ற வன்கண்மள்ளர், ஏறுகிய சுருக்கள்போல வலியும் ஆண்மையும்
தோன்றநின்று பொருது பட்டுக்கிடந்தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்
பட்டுக் கடலுடைந்துபோக அச்சுருக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை ஒத்தா
ரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதுமுகன் படைக்குமுதலமை.
போல, ஒத்தாரென்ற இரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனை
முன்னே கூட்டுக. (ககந)

2266. மார்பிலணிந்த பூணல் நித்திலக்குப்பை போல நிழலுமிழ்ந்திலங்
கும் மேனியையுடைய பதுமுகன்; பூண்: முத்துமால. குப்பை - தொகுதி.
நிழல் - ஒளி. சூழி - முகபடாம். களிற்றின் மேலானாகிய பதுமுகன், எல்க
த்தை ஏந்திக் காமுகனைக் காய்ந்தான்; காமுகன்: கட்டியங்காரன்படை
யைச் சார்ந்த ஒருவீரன்.

2267. மாற்றவன் சேனை - பகைவனான காமுகனுடைய சேனை.
தாக்க - தாக்குதலால். தளர்ந்த பதுமுகன்படை தோல்வியடைந்தது.
பின் - பின்பு. மள்ளர்: பதுமுகன்படையில் எஞ்சிய வீரர். மள்ளர், சுருக்
கள் போலத் தோன்ற நின்று, அச்சுருக்கள் கிடந்தவற்றை ஒத்தார்.

2268. தூசலாம் பரவை யல்குற் றுணைமுலை மகளி ராடும்
ஊசல்போற் சேனை யோடப் பதுமுகன் களிற்றை யுந்தி
மாசில்சீர் மழையி னெற்றி மாமதி துழைவ தேபோற்
காய்சினக் களிற்றி னெற்றி யாழிகொண் டழுத்தி னானே.

கெட்ட படை மீண்டும் பொருது கெடுதலின், ஊசலோடுவமித்தார்.

(இ - ள்.) 1 தன்முன்னின்ற சேனைகெடுதலிற் பதுமுகன் பொருளாய்க் களிற்றைச்செலுத்தி ஆழியைக் கையிலே வாங்கிக்கொண்டு சென்று மழையி னெற்றியிலே மதி துழையுமாறுபோலக் காமுகன்களிற்றினெற்றியிலே அழுத் தினானென்க. (கசுஎ)

2269. பெருவலி யதனை நோனான் பிண்டிபா லத்தை யேந்தி
அருவரை நெற்றிப் பாய்ந்த வாய்மயிற் றேகை போலச்
சொரிமதக் களிற்றின் சும்பத் தழுத்தலிற் றேன்றல் சீறிக்
கருவலித் தடக்கை வாளிற் காணையை வெளவி னானே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலே பீலிகட்டப்பட்டு எறிவதொரு படை. யானை சேர்ந்தமையின், வாளாலே வெட்டினான்.

(இ - ள்.) காமுகன் அதனைப் பொருளாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து மலைத்தலையிலே பாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின் மத்த கத்தே அழுத்துதலின் அவன் சீறித் தன்கையில் வாளாலே காமுகனை வெட்டினானென்க.

பீலியையுடையதாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி - பெரியவலி. ()

2268. தூச - ஆடை. மகளிர் ஆடுகின்ற ஊசலைப்போல; ஊசல் - ஊஞ்சல். உந்தி - செலுத்தி. மழை - மேகம். (பி - ம்.) 'மாமதி செல்வ தேபோல்.' ஆழி - சக்கரத்தை. களிற்றின் நெற்றிக்கு மேகத்தின் உச்சி யும், சக்கரத்திற்கு மதியும் உவமைகள்; "செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி.....எல்லைநீர் வியன்கொண்டும் விடைநுழையு மதியம்போல், மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்புக் கொளித்ததே" (யா - வி. 15, மேற்.) களிறு : காமுகனுடைய யானை.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'இவன்றன்முன்.'

2269. பெருவலி : காமுகன். நோனான் - பொருதவனாகி. வரையின் நெற்றியிற் பாய்ந்த மயிற்றேகைபோல. சும்பம் - மத்தகம். பதுமுகனு டைய யானைக்கு மலையும், பிண்டிபாலத்திற்குத் தோகைமயிலும் உவமைகள்; "அருவரை புகுமயி லணைய வாயின, கருவரை யணையன் களிநல் யானையின், பெருவரை முகம்புகும் பிண்டி பாலமே" (சூளா அரசியற். 270.) தோன்றல்; பதுமுகன். வலியையுடைய தடக்கைவாளினால் காணையை வெளவினான்; காணை : காமுகனை. வெளவினான் - வெட்டினான்.

2270. தீமுகத் துமிழும் வேற்கட் சில்லரிச் சிலம்பி னூர்தம்
காமுகன் களத்து வீழக் கைவிர னுதியிற் சுட்டிப்
பூமுக மாலை மார்பன் பொன்னணி கவச மின்னக்
கோமுகன் கொலைவல் யானை கூற்றெனக் கடாயி னானே.

மகளிர்தம்மிடத்துக் காமுகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் செவ்வி
கூறினார்.

(இ - ள்.) காமுகன் பட்ட அளவிலே, அவன்றம்பி மாலைமார்பனாகிய
கோமுகன், என் தமையனைக் கொன்றவனவென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவச
மின்னக் களிற்றைக் கடாவினானெனக். (கசுக)

2271. சாரிகை திரியும் யானை யுழக்கலிற் றாணி தன்மேல்
ஆர்கலிக் குருதி வெள்ள மருந்துகள் கழுமி யெங்கும்
வீரியக் காற்றிற் பொங்கி விசம்புபோர்த் தெழுதப் பட்ட
போர்நிலைக்களத்தை யொப்பக் குருதிவான் போர்த்த தன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனஞ்சேறலின், போர்செய்யும் நிலைமை எழுதப்
பட்ட இடத்தை ஒப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலே திரிகின்ற யானைகள் கடல்
போலங் குருதிவெள்ளத்தையுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரவி
யுங்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றாலே பொங்கி விசம்பெங்கும் போர்த்துச்
செக்கர்வானிட்டதென்க. (கஎ0)

2272. சென்றது தடக்கை தூணி சேந்தகண் புருவங் கோலி
நின்றவிற் குனிந்த தம்பு நிமிர்ந்தன நீங்கிற் றாவி
வென்றிகொள் சரங்கண் மூழ்கி மெய்ம்மறைத் திட்டு மின்றேய்
குன்றின்மேற் பவழம் போலக் கோமுகன் றேன்றி னானே.

2270. தீயை முகத்து உமிழ்கின்ற வேல். வேல்போலும் கண்.
கண்ணையுடைய சிலம்பினார்; மகளிர். வீழ - வீழ்ந்தானாக. மாலைமார்பனாகிய
கோமுகன் விரலின் னுதியாற் சுட்டி, கவசம் மின்ன, யானையைக் கடாயினான்;
கோமுகன் : காமுகன் தம்பி; சுட்டி - பதுமுகனைச் சுட்டிக்காட்டி.

2271. யானை குருதிவெள்ளத்தை உழக்குதலால்; உழக்கல் - மிதித்
துக் குழப்புதல். துகள் - தூசி. கழுமி - திரண்டு. வீரியக்காற்று - பெருங்
காற்று. போர்த்து - மறைத்து. குருதிவான் - செக்கர்வானம்.

2272. கை தூணியிற் சென்றது; தூணி - அம்பறத் தூணி. கண்ணேந்த;
சேந்த - சிவந்தன. கோலினின்ற - வளைந்து நின்றன. குனிந்தது - வளைந்
தது. ஆவி நீங்கிற்று; ஆவி - கோமுகன் படையிலுள்ளவருடைய உயிர்.
மெய் மறைத்திட்டு - கோமுகன் உடம்பை மறைத்து.

(இ - ள்.) பதுமுகன் கை தூணியிலே சென்றது ; அப்பொழுது கண்கள் சிவந்தன ; புருவங்கள் வளைந்தேறின்றன ; வில்லும் வளைந்தது ; அம்புகள் நேரேசென்றன ; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின ; போன பின்பு அவன்மேலே அம்புகளழுந்தி மெய்யை மறைத்து அதிலே சில உருவிப் போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்த மலையிற் பவழம்போலத் தோன்றினானென்க. (கஎக)

2273. பனிவரை முளைத்த கோலப் பருப்புடைப் பவழம் போலக்
குனிமருப் புதிரந் தோய்ந்த குஞ்சரங் கொள்ள வுந்திக்
கனிபடு கிளவி யார்தங் கதிர்முலை பொருது சேந்த
துனிவரை மார்பன் சீறிச் சுடுசரஞ் சிதறி னானே.

(இ - ள்.) முலைபொருது சிவந்த மார்பன், பனிவரையிலே முளைத்த பரு
மையைபுடைய பவழம்போலே குருதிசெறிந்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்
சரத்தைப் போர்கொள்ளும்படி செலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினானென்க.

வரைவெறுக்கு மார்பன் - கோமுகன்.

(கஎஉ)

2274. பன்னலம் பஞ்சிக் குன்றம் படரெரி முகந்த தொப்பத்
தன்னிரு கையி னாலுந் தடக்கைமால் யானை யாலும்
இன்னுயிர் பருகிச் சேனை யெடுத்துக்கொண் டிரிய வோட்டிக்
கொன்முரண் டோன்ற வெம்பிக் கொலைக்களிற் றுழவ னாத்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சிதறி, எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகிய மலையை எரி
முகந்த தன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதுமுகன்சேனை
விசையெடுத்து ஓடும்படி பொருது ஆண்டுப் போகாதுநின்றவருயிரைப்பருகிப்
பெரிய வலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகன் ஆர்த்தானென்க.

இதனைப் பதுமுகன் பொருதானென்பாருமுளர்.

(கஎங)

2273. முளைத்த - தோன்றிய. பருப்புடை - பருமையையுடைய.
(பி - ம்.) 'பருஉப்புடைப் பவளமேபோல்.' வரையில் முளைத்த பவளத்தைப்
போல உதிரம் தோய்ந்த மருப்புடைய குஞ்சரத்தை; குஞ்சரம் - கோமுகனது
யானை. கொள்ள - போரில் எதிர்கொள்ளும்படி. வரைதுனி - மலையை
வெறுக்கின்ற. மார்பன் : கோமுகன் ; எழுவாய். மார்பன், உந்திச் சீறிச் சரத்
தைச் சிதறினான்.

2274. பன்னலம்பஞ்சி - சுகிர்தலையுடைய பஞ்சு ; அம், சாரியை. பஞ்சி
யாகிய மலை. தன் என்றது கோமுகனை. உயிர் - பதுமுகன் படையிலுள்ளாரது
உயிரை. சேனை - பதுமுகனுடைய சேனை. எடுத்து - விசையெடுத்து. கொன்
முரண் தோன்ற - அஞ்சத்தக்க மாறுபாடு தோன்றும்படி ; கொன் - அச்சம்.
வெம்பி - கோபித்து. உழவன் : கோமுகன்.

2275. தருக்கோடு குமர னூர்ப்பத் தன்சிலை வளைய வாங்கி
ஒருக்கவன் கையும் வாபு முளங்கிழித் துடுவந் தோன்றச்
சுருக்குக்கோண்டிட்ட வண்ணந் தோன்றலெய் திடுத லோடும்
மருப்பிறக் களிது குத்தி வயிரந்தான் கழிந்த தன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருத செருக்கோடே கோமுகன் வளையை
வாயிலேவைத்து ஆர்த்தானாக, பதுமுகன் அதுபொறுதே தன்வில்லை வலித்துச்
சேரச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையும் கிழித்துப் பின்பு
அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத் தோன்றும்படி பலஅம்பையும் எய்கிற
அளவிலே, கோமுகன்களிறு தன்மருப்பிறும்படி பதுமுகன் களிற்றைக் குத்த
லின், அதன்கோளகை போயிற்றென்க. (கஎசு)

2276. நித்தில மணிவண் டென்னு நெடுமதக் களிது பாய
முத்துடை மருப்பு வல்லே யுடைந்துமுத் தொழுகு குன்றின்
மத்தக யானை வீழ்ந்து வயிரங்கொண் டொழிந்த தாங்குப்
பத்திரக் கடிப்பு மின்னப் பதுமுகன் பகடு பேர்த்தான்.

(இ - ள்.) 1 கோடு புயக்கலாது நின்ற அக்களிற்றைப் பதுமுகனேறின
நித்திலமணிவண்டென்னுங்களிறு திருகிக் குத்துதலின், முன்பு தைத்துநின்ற
மருப்பு முரிந்து முத்தைச்சொரிந்து முத்தொழுகுமலைபோலே அவ்வியானை
வீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது; அப்பொழுது பதுமுகன் தன் களிற்றை
மீட்டாடுனென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகிய குதம்பை. இத்துணையும் பதுமுகன்
பொருதபடி கூறினார். (கஎரு)

2275. தருக்கு - செருக்கு. குமரன் : கோமுகன். ஆர்ப்ப - ஆர்த்தா
னாக. தன் என்றது பதுமுகனை. வளைய வாங்கி - குழைய வளைத்து; சீவக.
2182, 2256. ஒருக்கு = ஒருங்கு - ஒரே சமயத்தில். அவனுடைய கையை
யும் வாயையும் உள்ளத்தையும் கிழித்து; அவன் : கோமுகன். உடுவம் -
ஈர்க்கு. தோன்றல் - பதுமுகன். களிது - கோமுகன் யானை. பதுமுகன்
யானையைக் குத்தி. வயிரம் - யானைத்தந்தத்திற்கிடம்பூண்; சீவக. 83, அடிக்.
“நிரைவயிரக் கோட்டா னிலவும்” (தண்டி. 57, மேற்.) கழிந்தது - கழன்று
போயிற்று.

2276. நித்திலமணி வண்டு : பதுமுகனுடைய யானைக்குப் பெயர். பாய -
பாய்தலால். குன்றின் - மலையைப்போல. யானை - கோமுகனுடைய யானை.
வயிரம் - தீராத கோபம். ஆங்கு - அவ்விடத்து. பத்திரக் கடிப்பு - அழ
குடைய குதம்பை என்னும் அணி; சீவக. 2277; “பத்திரக் கடிப்பினன்”
(சூளா. அரசியற். 257.) பகடுபேர்த்தான் - தன் யானையை அவ்விடத்தினின்
றும் மீட்டான்.

(உரை.) 1 கோடுபுயக்கலாது நின்ற - கொம்பை மீள வாங்கமாட்டாது
நின்ற; “கோடுபுயக் கல்லா அழக்கு நாடகேள்”, “மறமிகு வேழந்தன்

2277.(க)பத்திரக் கடிப்பு மின்னப் பங்கியை வம்பிற் கட்டிக்

கொத்தலர்த் தும்பை சூழிக் கோவிந்தன் வாழ்க வென்றாக்
கைத்தலத் தெல்க மேந்திக் காளைபோய் வேறு நின்றான்
மத்தக யானை மன்னர் வயிறெரி தவழ்ந்த தன்றே.

2278.(உ)மேகலைப் பரவை யல்குல் வெள்வளை மகளிர் செஞ்சாந்
தாகத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட வணிமுலைத் தடத்து வைகிப்
பாகத்தைப் படாத நெஞ்சிற் பல்லவ தேய மன்னன்
சேவகன் சிங்க நாதன் செருக்களங் குறுகி னானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) வைகி-வைக. (க) குருகுலத்தை விளக்குதலானும், சேவகற்கும்
உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிந்தனை வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) மகளிரது ஆகத்தை இடங்கொண்டு பெருத்த சாந்தணிந்த
முலைத்தடத்தே தங்காரிற்கவும் அவர்கள் கூற்றிலே செல்லாத நெஞ்சினை
புடைய உலோகபாலன்சேவகனாகிய சிங்கநாதன் மயிரைக் கச்சாலே கட்டிச்
சூழ வேலையேந்தி வாழ்கவென்ற மின்ன வேறே நின்றான் ; ஆண்டுத் தன்
னெதிர்சென்றேரின்மையின், அக்காளை செருக்களத்தைக் குறுகினான் ;
அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரி தவழ்ந்ததென்க.

பாகம், பங்கமுமாம்.

(கங்௭ - ௭)

மாறுகொண் மைந்தினற, புகர்நுதல் புண்செய்த புய்கோடு போல” (கலி.
38 : 9, 53 : 3-4) ; “கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துய்த்து” (மணி.
13 : 47) ; புய்த்தல் : புறநா. 28 : 12 ; களவழி. 39 ; கம்ப. அதிகாயன்.
222.

2277. பத்திரக்கடிப்பு : சீவக. 2276, அடிக். பங்கி - தலைமயிர்.
வம்பு - கச்ச. தும்பை சூடுதல், போர்க்கெழுதல்பற்றி. கோவிந்தன் : கோவிந்த
ராசன். தலைவனை வாழ்த்திப் போர்க்கெழுதல் ; சீவக. 778, அடிக். காளை :
உலோகபாலனுடைய சேவகனான சிங்கநாதன். மன்னர் : பகையரசர்.

2278. மகளிரது ஆகத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட செஞ்சாந்து பூசிய
முலைத்தடத்து வைகி ; ஆகம் - மார்பு, வைகி - தங்கி. பாகத்தைப்படாத -
அப்பெண்டிரது கொள்கை வகையே செல்லாத. நெஞ்சினை புடைய மன்
னன். பல்லவதேய மன்னன் : உலோகபாலன். செருக்களம் - போர் செய்
பும் இடத்தை.

2279. புனைகதிர் மருப்புத் தாடி மோதிரஞ் செறித்துப் பொன்செய்
கனைகதிர் வாளை யேந்திக் கால்கழ லணிந்து நம்மை
இனையன பட்ட ஞான்ற ளிறைவர்க ணினைப் ப தென்றே
முனையழன் முளிபுற் கான மேய்ந்தென நீந்தி னானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் குறுகினவன், யானைக்கொம்பாற் செய்த ஆசின்
கண்ணே புனைகதிரையுடைய மோதிரத்தைச் செறித்து அவ்வாசிலே பொன்
ளிட்ட வானையேந்திக் கால்க் கழலாலணிந்து நம்மை இறைவர்கள் நினைத்துக்
கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலே
யென்று கருதி உலர்ந்த புற்கானத்தை அழல் மேய்ந்தாற்போலப் போரை
வெட்டிக் கடந்தானென்க.

1 பாடு குறித்தவின், வானைவாங்கினான். இத்துணையும் சிங்கநாதன்செயல்
கூறினார். (கஎஅ)

2280. தாரணி பரவை மார்பிற் குங்கும மெழுதித் தாழ்ந்த
ஆரமும் பூணு மின்ன வருவிலைப் பட்டி னங்கண்
ஏர்படக் கிடந்த பொன்ஞா ணிருள்கெட விழிப்ப வெய்ய
பூண சேனன் வண்கைப் பொருசிலே யேந்தி னானே.

(இ - ள்.) தாரணிந்த மார்பிலே ஆரமும் பூணும் மின்னநிற்கக் குங்கு
மத்தையெழுதிப் பட்டின்கண்ணே அழகுபடக்கிடந்த வல்லிக்கயிறு விளங்கப்
பூணசேனன் வில்லையேந்தினென்க.

இருள் கெடுகையினாலே விழிப்ப - ஓட வைக்கையினாலே விளங்க. (கஎக)

2279. மருப்புத் தாடியின் மோதிரத்தைச் செறித்து; மருப்புத்தாடி -
யானைக்கொம்பாற் செய்த கைப்பிடி. காலிற்கழலை அணிந்து. நம்மை இறை
வர் நினைப்பது இனையன பட்ட ஞான்றலென்று; இறைவர் - அரசர். இனை
யன பட்ட ஞான்றல் - இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான காலத்துத்
தான். என்று - எனக்கருதி. முளிபுற்கானத்தை அழல் மேய்ந்தாற்போலப்
போரை நீந்தினான்; சீவக. 813, அடிக்; முளி புற்கானம் - உலர்ந்த புல்லை
யுடைய காடு. நீந்தினான் - கடந்தான்.

(உரை.) 1 பாடு - இறந்துபடுதல்.

2280. தாரையணிந்த பரவை மார்பில்; தார் - பூமாலை; பரவை - பரத்
தல். தாழ்ந்த - தங்கிய. ஆரம் - முத்துமாலை. அரிய விலையையுடைய பட்டு. பட்
டின் அங்கண் - பட்டினிடத்து. ஏர்பட - அழகுபொருந்த. பொன்ஞாண் -
பொன்னாற்செய்த அரைஞாண். விழிப்ப - விளங்க. பூணசேனன்; கட்டியங்
காரணுடைய படைத்தலைவன். கையிற் சிலையை ஏந்தினான்.

2281. ஊனமர் குறடு போல விரும்புண்டு மிகுத்த மார்பிற்
 நேனமர் மாலை தாழச் சிலைகுலாய்க் குனிந்த தாங்கண்
 மானமர் நோக்கி னொரு மைந்தரும் குழீஇய போருட்
 கானமர் காம னெய்த கணையெனச் சிதறி னுனே.

(இ - ள்.) இறைச்சி கொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து
 பசிதீர்ந்து மிகுத்துவைத்த மார்பின் மாலை தாழ் மெய் விளைதலாலே சிலை
 குனிந்தேறின்றது; அப்பொழுது, மகளிரும் மைந்தரும் திரண்ட போரிலே
 காமனெய்த கானமர் கணையென்னும்படி கணையைச் சிதறினானென்க.

காமன் ஒருவனாய் நின்று பலரைபுமெய்தலின், உவமம். (கஅ௦)

2282. வண்டலை மாலை தாழ் மதுவுண்டு களித்து வண்கைப்
 புண்டலை வேலை யேந்திப் போர்க்களங் குறுகி வாழ்த்திக்
 கண்படு காறு மெந்தை கட்டியங் கார னென்றே
 உண்டொலை யார்க வேலென் றுறுவலி தாக்கி னுனே.

வண்டு அலைமாலை-மதுவுண்டு களித்து வண்டு அலைகிற மாலை; நிகழ்கால
 முனர நின்றுது. களித்த பாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறு
 வலியென்க.

(இ - ள்.) அப்பூரணசேனன், வில்லைக்கி மாலைதாழ்க் கையாலே வேலை
 யேந்திக் களத்தைக் குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியள
 றும் வாழ்வானாகவென்று வாழ்த்தி இவ்வேல் உயர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறு
 நிறைவதாகவென்று கூறிப் பொருதானென்க. (கஅக)

2281. ஊன் அமர் குறடுபோல இரும்புண்டு மிகுத்த மார்பின் -
 ஊனைக்கொத்துதலையுடைய மசக்கட்டையைப்போல இரும்பால் உண்ணப்
 பட்டு மிகுத்துவைத்த மார்பிலே; “எல்கா னேங் கடுப்ப மெய்சிதைந்து”
 (பதிற். 67: 17.) குலாய் - மெய்வளைதலால். சிலை குனிந்தது - வில்வளைந்
 தது. நோக்கினார்: மகளிர். குழீஇய போருள் - திரண்ட காமப் போரிடத்து.
 காமன் எய்த கானமர்களை யென்னும்படி. கான் - வாசனை. மன்மதன் அம்பு
 மலராதலின் ‘கானமர் களை’ என்றார்.

2282. மதுவை உண்டு களித்து வண்டு அலைகின்ற மாலை தாழும்படி.
 கையில் வேலை ஏந்தி. எந்தையாகிய கட்டியங்காரன், உலகம் கண்படுகாறும்
 வாழ்கவென்று வாழ்த்தி; இறைவனதலின் ‘எந்தை’ என்றான். கண்படுதல் -
 இறத்தல். வேல் ஒலை உண்டு ஆர்கவென்று; ஒலை=ஒல்லை - விரைவாக.
 உண்டு - பகைவரது உயிரை உண்டு. ஆர்க - வயிறுநிறைவதாக. உறுவலி;
 பூரண சேனன்.

2283. கூற்றென வேழம் வீழாக் கொடிநெடுந் தேர்க ணூறு
ஏற்றவர் தம்மைச் சீறு வேந்திர நூழில் செய்யா
ஆற்றலங் குமான் செல்வா னலைகடற் றிரையி னெற்றி
ஏற்றுமீ னிரியப் பாய்ந்த வெறிகுறு வேறு போன்றான்.

(இ - ள்.) பூரணசேனன், வீழ்த்து நூறிச் சீறி 1 ஒருகண்மாயம்போலக் கொன்றுகுவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன், கடல்முகட்டில் ஏறுகிய மீன்க ளிரியப் பாய்ந்த சுறுவேறுபோன்றானென்க. (கஅஉ)

2284. மாலைக்க ணும்பல் போல மகளிர் தங் குழாத்திற் பட்டார்
கோலவாட் போருட் பட்டாற் குறுமுயற் கூடு கண்டு
சாலத்தாம் பணிக்கும் பொய்கைத் தாமரை நீர ராயின்
ஞாலத்தா ராண்மை யென்னு மெனநகா வருகின் றானே.

(இ - ள்.) மகளிர்குழாத்தில், மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சி யுற்றவர்கள், வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக் கண்டு மயங்கும் தாமரையின் தன்மையராயினராயின், ஞாலத்தார் வீரத்தையானுந்தன்மை என்னாய்முடியு மென்று நக்கு வாராநின்றானென்க.

இத்துணையும் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல் கூறினார். (கஅங)

2285. முடிச்சடை முனிவ னன்று வேள்வியிற் கொண்ட வேற்கண்
மடத்தகை மகளிர் கோல வருமுலை யுழக்கச் சேந்து
கொடிப்பல வணிந்த மார்பிற் கோவிந்தன் வாழ்க வென்று
நடத்துவா னவனை நோக்கி நகாச்சிலை பாரித் தானே.

2283. வேழம் வீழா - யானையை வீழ்த்து; தேர்களை நூறு; நூறு = நூறி - அழித்து. ஏற்றவர் - எதிர் பொருதவர். சீறு - கோபித்து. ஏந்திர நூழில் செய்யா - ஏந்திரத்தைப் போலக் கொன்று குவித்தலைச் செய்து; எந்திரம் ஏந்திரமென்று நீட்டல் விகாரமுற்றது. குமான் : பூரணசேனன்; ஏழு வாய். திரையினெற்றி - கடல்முகட்டில். ஏற்றுமீன் - ஏறுகிய மீன்கள். செல்கின்றவன் சுறுவேறுபோன்றான்.

(உரை.) 1 கண்மாயம் - கண்கட்டு வித்தை; “கண்டுங் கண்டிலே னென்ன கண் மாயமே” (நீருவா. திருச்சத. 42.)

2284. மகளிர் குழாத்தில் மாலைக்கண் ஆம்பல்போலப்பட்டார்; பட்டார் - மகிழ்ச்சியுற்றவர்கள். போருன்பட்டால் - போரிடத்துச் சென்றால். முயற்கூடு - சந்திரனை; “முயற்கூடு தாக்க விரற்கூடுடைய முடிச்சிலம்பா” என்பர். சால - மிக. பணிக்கும் - மயங்குகின்ற; தாமரைக்கு அடை. தாமரை நீரராயின் - தாமரைமலரைப்போன்ற தன்மையையுடையரானால். நகா - நக்கு.

2285. அன்று வேள்வியிற் கொண்ட சடைமுடியையுடைய முனிவன் போலும் கோவிந்தன்; மார்பினை யுடைய கோவிந்தன்; வேள்வி - தக்கன்

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன் ; இறைவன் தன்னைப்போலே படைத்த வின், அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான் வேண்டி இறைவன் தானாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலுங் கோவிந்தன் ; வேற்கண்மகளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பினை யுடைய கோவிந்தன்.

(இ - ள்.) கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்ற சிங்கநாதன், பூரண சேனனைநோக்கி நக்கு வில்லை வளைத்தானென்க. (கஅச)

2286. போர்த்தெய்தத் தோர னாகிப் புலாற்பருந் தார்ப்பச் செல்வான்
சீர்த்தகை யவனைக் கண்டென் சினவுவே லின்னு மார்த்தின்
மூர்த்துயி ருன்னை யுண்ணக் குறைவயி ருரு மென்றும்
கார்த்தவாய் நிறைய வெய்தா னம்புபெய் தூணி யொத்தான்.

(இ - ள்.) போர்த்த குருதியனாய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன், சிலை பாரித்த சிங்கநாதனைக்கண்டு, என்கையில் வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்த தில்லை ; உன்னுயிரை ஊற்றியுண்ணக் குறைவயிறு நிறையுமென்று ஆர்த்த வாய் அப்பொழுதே நிறையும்படி சிங்கநாதனெய்தான் ; அப்பொழுது பூரண சேனன் அம்புபெய் தூணியையொத்தானென்க. (கஅரு)

2287. மொய்ப்படு சரங்கன் மூழ்க முனையெயிற் றுளி போல
அப்பிணைக் கிடந்த மைந்த னருமணித் திருவில் வீசும்
செப்பிள முலையி னார்கண் சென்றுலாய்ப் பிறழ்ச் சிந்திக்
கைப்பட வெடுத்தித் டாடும் பொலங்கழற் காயு மொத்தான்.

செய்த யாகம். கொண்ட - சிவபெருமானால் படைத்துக்கொள்ளப்பட்ட. முனி வன் : வீரபத்திரக் கடவுள். பல கொடிகளை அணிந்த மார்பு. நடத்துவான் - போரைநடத்துபவனாகிய சிங்கநாதன். அவனை : பூரணசேனனை. நகா - நக்கு. பாரித்தான் - வளைத்தான்.

2286. போர்த்த - மறைத்த. தெய்த்தோராகி - இரத்தத்தை உடை பவனாகி. புலாழையுடைய பருந்து ஆர்ப்ப. செல்வான் : பூரணசேனன். அவனை : சிங்கநாதனை. என் வேல் இன்னும் ஆர்த்தின்று ; ஆர்த்தின்று - வயிறு நிறைந்ததில்லை. உன் உயிரை ஊர்த்து உண்ணக் குறைவயிறுஆரும் ; ஊர்த்து - ஊற்றி ; ஆரும் - நிறையும். என்று - என்று கூறி. சிங்கநாதன் எய்தான். பூரணசேனன் வாய் அம்பு பெய்த தூணியை ஒத்தது ; “வாயே, பொங்குநனைப் பகழி மூழ்கலின்.....ஆவ நாழிகை யம்புசெறித் தற்றே” தோல். புறத். 24, ந. மேற்.)

2287. மொய்ப்படு சரங்கன் - போரிற் சிங்கநாதன் எய்த அம்புகள். மூழ்க - பூரணசேனன் உடம்பில் மூழ்குதலால். முனை - கூர்மை. ஆளி - னங்கம். அப்பிணைக் கிடந்த மைந்தன் - அம்புப் படுக்கையில் கிடந்த பூரண

(இ - ள்.) பின்னும் சிங்கநாதனெய்த சாங்கள் சென்று மூழ்குதலின், ஆளிபோல அப்பணையிலே கிடந்த பூரணசேனன், கழலினுடைய காயையு மொத்தானென்க.

பொலஞ்செப்பையொத்த முலையினூடுமென்க; “பொற்பே பொலிவு” (தொல். உரி. 37) என்றும், “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட” (ரேடி புள்ளி மயங்கு. 69) என்றும் சூத்திரஞ்செய்தமையின், பொலம் பொலி வாகாமையுணர்க. கண்பிறழ்ப்பரப்பி ஆடுங்கழலென்க. இத்துணையும் சிங்கநாத னோடு பொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார். (கஅக)

2288. புனைகதிர்ப் பொன்செய் நாணிற் குஞ்சியைக் கட்டி நெய்த்தோர்
நனைகதி ரெஃக மேந்தி நந்தன்வாழ் சென்ன நின்ற
வினையொளிர் காளை வேலைக் கடக்கலார் வேந்தர் நின்றார்
கனைகடல் வேலை யெல்லை கடக்கலா வண்ண நின்றார்.

(இ - ள்.) பொன்றஞ்செய்த நாணல் தன்மயிரைக் கட்டிக் குருதியால் நனைந்த வேலையேந்தி நந்தட்டன் வாழ்வானாகவென்று நின்ற போரில் விளங் கின காளைகையில் வேலைக்கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன், நந்தட்டன் சேவகன். (கஅஎ)

2289. நின்றவப் படைபு ளானே யொருமக னீலக் குஞ்சி
மன்றல மாலை நெற்றி மழகளி மன்றி வீழான்
வென்றியங் கொளிறும் வெள்வேன் மின்னென வெகுண்டு விட்டான்
சென்றவேல் விருந்து செங்கண் மறவன் கெதிர்கொண் டானே.

சேனன்; “அப்பணைக் கிடந்த காளை” (தகடூர்யாத்திரை.) முலையினார்: மக ளிர். உலாய் - உலாவி. பிறழ் - மாறுபட. சிந்தி - கழற்காயை யெறிந்து. ஆடும் - விளையாடுகின்ற. மகளிர் ஆடுகின்ற கழற்காய்; கழற்காய் - கழற்சிக்காய். அடி. 2-4: “அப்பணைக் கிடந்தோன், கமழ்பூங் கழற்றிங் காய்போன் றனனே” (தொல். புறத். 24, ந. மேற்.); “கதிரவன் காதன் மைந்தன் கழலிளம் பசங்கா யென்ன, எதிரெதிர் பகழி தைத்த யாக்கையன்” (கம்ப. நாகபாசப். 200.)

2288. பொன்னுணிநூற் குஞ்சியைக் கட்டல்: சீவக. 977, அடிக். நெய்த்தோரால் நனைந்த எஃகத்தை. நந்தன் - நந்தட்டன். வினையொளிர் - போர் செய்யும் தொழிலால் விளங்குகின்ற. காளை: நந்தட்ட னுடைய சேவகன். காளையினுடைய வேலைக் கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர் நின்றவர். எல்லை - கரையினெல்லையை.

2289. அப்படையிலுள்ளானாகிய ஒரு மகன், நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன்; அப்படை யென்றது கட்டியங்காரனுடைய படையை. மன்றல - வாசனையையுடைய. மாலையை நெற்றியிலேயுடைய மழகளிறு. வென்றி யொளிறுகின்ற வேலை விட்டான்; வேலாகிய விருந்தை மறவன் எதிர்கொண் டான்; மறவன்: நந்தட்டன் சேவகன்.

(இ - ள்.) களிற்றி லீழானாய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளாய் நின்ற நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னென விட்டான்; அங்ஙனஞ் சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டானென்க.

மன்றல : அ, அசை. வென்று புகழ்பார்த்த ஒளிறும் வேல். (கஅஅ)

2290. மான்வயி றூர்ந்து நோக்கும் வெருவுறு மருளி னோக்கிற்
நேன்வயி றூர்ந்த கோதைத் தீஞ்சொலார் கண்கள் போலும்
ஊன்வயி றூர்ந்த வெள்வே லொய்யெனப் பறித்து நக்கான்
கான்வயி றூர்ந்து தேக்கிக் களிவண்டு கனைக்குந் தாரான்.

மணத்தைத் தேக்கி வயிறுநிறைந்து வண்டொலிக்குந் தாரான் ; நந்தட்டன் சேவகன்.

(இ - ள்.) தாரான், மான் வயிறு நிறைந்தபொழுதுநோக்கும் அச்சமுற்ற மருணோக்கினைபுடைய மகளிர்கண்கள் போலும் வேலை விரையப்பறித்து இதுவும் ஒரு வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

1 இன், அசை. (கஅக)

2291. விட்டழல் சிந்தி வெள்வேல் விசும்பின்வீழ் மின்னி னொய்தாக்
கட்டழ் னெடுங்கண் யாது மிமைத்திலன் மகளி ரோச்சம்
மட்டவிழ் மாலை போல மகிழ்ந்துபூண் மார்பத் தேற்றுக்
கட்டழ் லெல்கஞ் செல்லக் கானெறி யாயி னானே.

(இ - ள்.) நந்தன்சேவகன் கையில் வேல் அழலை விட்டுச்சிந்தி மின்னின் நொய்தாகச் செல்ல அவன் கண்கள் சிறிதுமிமைத்திலன் ; அங்ஙனமிமை யாதே நின்று பின்னும் அவன் விட்ட வேல்களையும் மகளிரோச்சம் மாலை போலே மகிழ்ந்து மாப்பிலேயேற்றுச் சாளரமாய் நின்றானென்க.

2290. வயிறூர்ந்து - வயிறு நிறைந்து. வெருவுறு - அச்சமுற்ற. மருளின் நோக்கின் - மருண்ட நோக்கினைபுடைய. நோக்கினையும் கோதையை யும் உடைய தீஞ்சொலார்; மகளிர். கண்கள்போன்ற வேலை. ஓய்யென விரைய. கான் - வாசனை. கனைக்கும் - ஒலிக்கின்ற. தாரான் : நந்தட்டன் சேவகன்.

(உரை.) 1 மருளின் என்பதிலுள்ளது.

2291. வேல் அழலை விட்டுச் சிந்தி மின்னினைப்போல் நொய்தாகச் செல்ல. அழல்போலும் கண். யாதும் - சிறிதும். ஓச்சம் - வீசுகின்ற. இமைத்திலனும், எல்கத்தை மாலைபோல மார்பத்தேற்றுக் கானெறியாயினான் ; என்றது கட்டியங்காரன் சேவகனை. கால் நெறியாயினான் - காற்றுச் செல்லும் வழியாகிய சாளரமாயினான்.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருது பட்டான். காற்றும்போம் வழி சாளரமாம்; “மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்கனும்” (சிலப். 5 : 8) என்றார் பிறரும். (கக௦)

2292. கவிமதங் கடந்து காமர் வனப்புவிற் றிருந்த கண்ணார்
குவிமுலை நெற்றித் தீந்தேன் கொப்புளித் திட்ட பைந்தார்ச்
செவிமதக் கடலங் கேள்விச் சீவகன் கழல்கள் வாழ்த்திச்
சவிமதுத் தாம மார்பிற் சலநிதி தாக்கி னானே.

(இ - ள்.) செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலநிதியென்னும் வீரன்
புகழுங் 1 கவிஞர்மதத்தைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்
தலையிலே தேனைக் கொப்புளித்த தாரினையும் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்
துவதாகிய கடல்போலங் கேள்வியினையுமுடைய சீவகன்கழல்களை வாழ்த்
திப் போரைத் தொடங்கினென்க.

இவன் சீவகன் றேழன்.

(ககக)

2293. (க) குஞ்சரங் குனிய நூறித் தடாயின குருதி வாடன்
நெஞ்சக நுழைந்த வேலைப் பறித்துவான் புண்ணு ணீட்டி
வெஞ்சம நோக்கி நின்று மிறைக்கொளி திருத்து வாற்கண்
டஞ்சிமற் றரசர் யானைக் குழாத்தொடு மிரிந்திட் டாரே.

2294. (உ)தோட்டுவண் டொலியன் மாலைத் துடியிடை மகளி ராய்ந்த
மோட்டுவெண் முத்த மின்னு முகிழ்முலை யுழுது சாந்தம்
கோட்டுமண் கொண்ட மார்பங் கோதைவான் குளித்து மூழ்கிக்
கோட்டுமண் கொள்ள நின்றான் குருசின்மண் கொள்ள நின்றான்.

2292. கவிமதம் கடந்து - கவிஞர் கற்பிக்கின்ற கொள்கையைக்
கடந்து; பாகவதம், இரணியனை. 93. காமர் - அழகிய. வனப்பு - பலவுறுப்
பும் திரண்டவழித் தோன்றுவதோரழகு. நெற்றி - உச்சி. கொப்புளித்
திட்ட - உமிழ்ந்த. கண்ணாறு முலையின் நெற்றியில் கொப்புளித்திட்ட தார்.
செவி மதக்கடலங் கேள்வி - காதிற் குப் பொருந்திய மிக்க கடல்போலங் கேள்
வியினையுடைய. சவிமது - செவ்வியையுடைய தேன். மார்பினையுடைய சல
நிதி; சீவகன் தோழன்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘கவிஞர் கருத்தை.’

2293. குஞ்சரத்தைக் குனிய நூறி; குனிய - வீழ. தடாயின -
வளைந்த; சீவக. 284. வானைப் புண்ணுள் நீட்டி; நீட்டி - செருகி. நெஞ்ச
கம் - மார்பிடத்தை. சமம் - போர். மிறைக்கொளி திருத்துவானைக்கண்டு;
மிறை - வளைவு. (பி - ம்.) ‘கொளீஇத்திருத்து.’ ழ - சீவக. 284, அடிக்.

2294. தோட்டு வண்டு - இதழில் வண்டையுடைய எனலுமாம். ஒலி
யன்மாலை: சீவக. 2700. மாலையையும் இடையையுமுடைய மகளிர்.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) நுழைந்த வேல் - பட்டுருவாத வேல். வெஞ்சமநோக்கிநின்று - யாம் சவர்க்கமெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதி நின்று ; நோக்கி : இது நோக்கவேக்கம்.

(உ) தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகொத்த. மகளிர்முலையுமுது சாந்தைத் தலையிலே கொண்ட மார்பு ; சலநிதிமார்பு.

(இ - ள்.) அவன் குஞ்சரங்களை வீழ்வெட்டி வளைந்தவானைத் தன்னெஞ் சினின்றவேலைப்பறித்து அப்புண்ணிலேசெருகி அவ்வாளின்வளைவுக்கு 1 இளக் கத்தைப் போக்குகின்றவனைக் கண்டு அரசர் கெட்டார் ; கெடுதலின், நமக்கு இனி வெஞ்சமமில்லையென்று கருதி நின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம் பென்னுநினைவின்றிக் கை அம்மாப்பிற் புண்ணிலே அவ்வானைப் பலகாலுஞ் செலுத்துதலின், அவ்வாள் முழுகித்தசையைக் குத்தியெடுப்பின்றவன் சீவ கன் மண் பெற நின்றானென்க.

வாள் உருவாதிருத்தலின், தசையைக் குத்தியெடுத்துக் குருதியிலே குளித்துநின்றதென்க. கெட்ட அரசர் மீண்டுவந்து வெட்டினாரென்பார்க்கு வாளுக்குளித்து மூழ்கிற்றென்றல் மரபன்மை புணர்க. இத்துணையும் சலநிதி பொருதுநின்றபடி கூறினார். (ககஉ - ஈ)

2295. எரிமணிக் குப்பை போல விருளற விளங்கு மேனித்
திருமணிச் செம்பொன் மார்பிற் சீவகன் சிலைகை யேந்தி
அருமணி யரச ராவி யழலம்பிற் கொள்ளை சாற்றி
விரிமணி விளங்கு மான்தேர் விண்டொழ வேறி னானே.

(இ - ள்.) மேனியையும், மார்பினைபுமுடைய சீவகன், சிலையையேந்தி அரசருயிரைத் தன்னம்பினாலே கொள்ளைகொள்ளுந் தன்மையைத் தன்னெஞ் சிலே அமையப்பண்ணித் தேரை யேறினானென்க.

முத்தம் - முத்தமாலை. சாந்தைக் கோட்டில் மண்கொண்ட மார்பம் ; மண் கொண்ட மார்பம் ; “அகலம், கோட்டுமண் கொள்ளா முலை” (முத்.); நள. சுயம். 102; கூர்ம. ஆதவர். 8. கோடு - உச்சி ; மண்கொண்ட - அலங்கரித் தல்கொண்ட. மார்பத்தில் வாள்மூழ்கி. கோட்டுமண் கொள்ள நின்றுன் - குத்தியெடுத்தவனான சலநிதி. குருசில் : சீவகன். மண் - தனக்குரிய பூமியை.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘விளக்கத்தை.’

2295. குப்பை - தொகுதி. சிலையைக் கையில் ஏந்தி. அரசர் ஆவியை அழலம்பினுற் கொள்ளை சாற்றி ; சீவக. 2309 ; அழலம்பு - தீயாகிய அம்பு ; சீவக. 2249. கொள்ளை சாற்றி - கொள்ளைகொள்ளும் தன்மையைக்கூறி. விண்டொழும்படி தேரில் ஏறினான் ; விண் : விண்ணிடத்துள்ள தேவர்.

செம்பொன் : 1 ஆகுபெயர். பார்த்துநின்ற விஞ்சையர் தொழ. (ககசு)

2296. கருவளி முழக்குங் காருங் கணைகட லொலியுங் கூடி
அருவலிச் சிங்க வார்ப்பு மாங்குடன் கூடிற் றென்னச்
செருவினை கழனி மள்ள ரார்ப்போடு சிவணிச் செம்பொற்
புரிவளை முரசு மார்ப்பப் போர்த்தொழி றெடங்கி னானே.

(இ - ள்.) பெருங்காற்றின்முழக்கும் காரின்முழக்கும் கடலினொலியும்
தம்மிற் கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கஆர்ப்பும் சேரக்கூடிற்றென்னும்படி
செருவினைகிற கழனியில் வளைமுரசுமார்க்கிற ஆர்ப்போடே பொருந்தி வீரரும்
ஆராதற்கப் போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினென்க. (ககரு)

2297. அரசர்த முடியும் பூணு மரசமும் வரன்றி யார்க்கும்
முரசமுங் குடையுந் தாரும் பிச்சமுந் சுமந்து மாவும்
விரைபரித் தேரு மீர்த்து வேழங்கொண் டொழுகி வெள்ளக்
குரைபுனற் குருதி செல்லக் குமான்விற் குனிந்த தன்றே.

‘அரசர்தம்’ என்பதனை எங்குங் கூட்டுக.

(இ - ள்.) வெள்ளமாகிய நீர்போலுங் குருதி, முடி முதலியவற்றை
அரித்து முரசு முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையும் தேரையுமிழ்த்து வேழத்
தையும் மெல்லக் கொண்டொழுகி நடக்கும்படி குமான் வில் வளைந்ததென்க.

இது பொருகின்ற முறைமை கூறிற்று.

(ககசு)

2298. கேழ்கிள ரொரிகட் பேழ்வாய்க் கிளர்பெரும் பாம்பி னோடும்
சூழ்கதிர்க் குழவித் திங்க டுறுவரை வீழ்வ தேபோற்
றாழிருந் தடக்கை யோடுந் தடமருப் பிரண்டு மற்று
வீழ்தரப் பரந்த வப்பு நிழலிற்போர் மயங்கி னாரே.

(உரை.) 1 செம்பொன்னுலாகிய ஆபரணத்திற்காயிற்று.

2296. கருவளி - பெருங்காற்று. வளியின் முழக்கும், காரின் முழக்
கும்; கார் - மேகம். அரிய வலியையுடைய. செரு - போர். கழனியில் மன்
ளர் ஆர்ப்போடு; கழனி - ஈண்டுப் போர்க்களம். மள்ளர் - வீரர். சிவணி -
பொருந்தி. வளையும் முரசமும் ஆர்ப்ப.

2297. வரன்றி - வாரிக்கொண்டு. ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற. பிச்சம் -
மயிற்பீலி. மா - குதிரை. ஈர்த்து - இழுத்து. வேழத்தைக் கொண்டு.
குரைபுனல் - ஒலிக்கின்ற நீர். குமான் : சீவகன். குனிந்தது - வளைந்தது.

2298. கேழ் கிளர் - நிறம் விளங்குகின்ற. பாம்பு - இராகு வென்னும்
பாம்பு. குழவித்திங்கள் - பிறைச்சந்திரன். துறுவரை - பெரிய மலையினின்
றும். தடக்கை - வளைந்த அதிக்கை, தடமருப்பு - வளைந்த தந்தம். மருப்

(இ - ள்.) அது குனிந்தபொழுது, பெரும்பாம்போடே இரண்டு இளம் பிறை மலையினின்றும் வீழ்ந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டுமற்று யானையினின்றும் வீழும்படி பார்த்த அம்பினிழலாலே அரசர் மனங்கலங்கிப் போரை அறிந்திலரென்க. (கக௭)

2299. ஆடவ ராண்மை தோற்று மணிகிளர் பவழத் திண்கை
நீடெரி நிலைக்கண் ணாடிப் போர்க்களத் துடைந்த மைந்தர்
காடெரி கவரக் கல்லென் கவரிமா விரிந்த வண்ணம்
ஓடக்கண் டுருவப் பைந்தா ரரிச்சந்த னுரைக்கின் றானே.

(இ - ள்.) ஆடவராண்மை தோற்றும் நிலைக்கண்ணாடியாகிய போர்க் களத்தே நெஞ்சுடைந்த மைந்தர் காட்டை எரி கவரக் கவரிமா ஓடினற்போல ஓடக்கண்டு கட்டியங்காரணமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழி கூறாநின்ற னென்க.

கண்ணாடியில் அழகும் அழகின்மையும் தோன்றுமாறுபோலக் களத்தி லும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந் தோன்றலின், அதனை யுவமித்தார். மிக்க வீரரன்மையின், கவரிமா உவமமாயிற்று. (கக௮)

2300. மஞ்சிவர் மின்ன னூர்தம் வாலரிச் சிலம்பு சூழ்ந்து
பஞ்சிகொண் டெழுதப் பட்ட சீறடிப் பாய்த லுண்ட
குஞ்சியங் குமரர் தங்கண் மறம்பிறர் கவர்ந்து கொள்ள
அஞ்சியிட் டோடிப் போகி னுண்மையார் கண்ண தம்மா.

(இ - ள்.) அவன், இதனைக் கேட்பீராக : மைந்தர் ! மகளிருடைய சீறடி யாலே பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடைய குமரர் தம் வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள ஓடுவராயின், இனி ஆண்மை யாரிடத்ததென்றென்க.

சிலம்புகுழப்பட்டு எழுதின அடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரிலும் ஆட வராக வேண்டுமென்றான். குமரர் : முன்னிலைப்படர்க்கை. கேட்பிக்குமிடத்தே

பிற்குப் பிறையும், துதிக்கைக்குப் பாம்பும் உவமைகள். வீழ்தர - வீழும்படி. அப்புநிழலின் - சீவகனுடைய அம்பின் நிழலாலே.

2299. ஆண்மை - வீரம். வீரம் தோற்றுகின்ற நிலைக்கண்ணாடியாகிய போர்க்களத்தில். உடைந்த மைந்தர் - தோற்றுப்போன வீரர். காட்டை எரி கவரக் கவரிமா இரிந்த வண்ணம்; கல்லென்னும் ஒலியையுடைய கவரிமா. மைந்தர், கவரிமா இரிந்தவண்ணம் ஓடக்கண்டு. உருவம் - அழகு.

2300. மஞ்ச - மேகம். மின்னனூர் - மகளிர். மின்னனூருடைய சீறடி யாற் பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடைய குமரர். மறம் - வீரத்தை. அஞ்சியிட்டு - பயந்து; ஒருசொல். ஆண்மை யார்கண்ணது - வீரம் யாரிடத்தது. (பி - ம்.) 'ஆண்மையார்க் கான தம்மா.'

(இ - ள்.) வீர்தாம், தம்மைப் பாதுகாத்து இவர் இடுக்கண்வந்தால் உதவுவரென்றுவைத்த தம்தலைவற்கு அங்ஙனமுதவி வீரந்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீர்தால் அவர்தாம் சுவர்க்கத்தே சென்று அரமகளிரைக் கூடுவர்; அதுவே யன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச் சூட்டிப் புகழக் கன்மேல்நிற்பர்; ஆதலால், நமக்கும் இவை எய்தலாமென்றென்க. (உ0க)

2303. பச்சிரும் பெஃகிட் டாங்குப் படையைக்கூர்ப் பிடுத லோடும்
கச்சையுங் கழலும் வீக்கிக் காஞ்சனத் தளிவம் வாய்க்கிட்
டச்சுற முழங்கி யாரா வண்ணலங் குமரன் கையுள்
நச்செயிற் றம்பு தின்ன நாளிரை யாக லுற்றார்.

(இ - ள்.) உருகின இரும்பிலே எஃகு வைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்ஙனம் கூர்மையிட்ட அளவிலே அவர் வீக்கி இட்டு முழங்கி ஆர்துச் சீவகன் கையிலம்புண்ணத் தமது நாள் அதற்கு இரையாதலையுற்ற ரென்க.

1 பொற்றளிவம் - பொற்சின்னம். அம்: அசை. (உ0உ)

2304. வடதிசை யெழுந்த மேகம் வலனுராய் மின்னுச் சூழிக்
குடதிசைச் சேர்ந்து மாரி குளிறுபு சொரிவ தேபோற்
படர்கதிர்ப் பைம்பொற் றிண்டேர் பாங்குற விமைப்பி னூர்ந்தான்
அடர்ச்சிலை யப்பு மாரி தாரைநின் றிட்ட தன்றே.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனம் வருதலின், சீவகன் தேரை அழகுபெற ஏறினான்; அப்பொழுது அப்புமாரி, தாரைமாரி சொரியுந் தன்மைபோல் மாறாது நின்றதென்க.

தொறும், பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்” (அகநா. 131: 9-11); “நல்லிசை சூடி, நடுக லாயினன் புரவல னெனவே” (புறநா. 221: 12-3.); பு - வெ. 176, 248-52.

2303. பச்சிரும்பு - உருகிய இரும்பிலே, கூர்ப்பிடுதலோடும் - கூர்மையிட்டவளவிலே. கச்சை - அரையிற் கட்டுவது. காஞ்சனத்தளிவம் வாய்க்கிட்டு - பொன்னாலாகிய சின்னத்தை வாயுள் இட்டு; சீவக. 778, அடிக். ஆரா - ஆர்த்து. குமரன் கையுள் உள்ள அம்பு தின்ன; குமரன்: சீவகன். தமது வாழ்நாள் இரையாகலுற்றார்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘பொற்றெளிவம்.’

2304. வலன் உராய் - வலமாக உலாவி. மின்னுச்சூழிக் குளிறுபு மாரியைச் சொரிவதேபோல்; குளிறுபு - முழங்கி. தேரில் ஊர்ந்தான். அப்புமாரி தாரைபோல் நின்றிட்டது; அப்புமாரி - அம்புமழை. தாரை - இடையறாத மழைக்கால்.

வடதிசையெழுந்த மேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின் னைச் சூடி முழங்கி மாரியைச் சொரிவதுபோலென்க. (௨௦௩)

2305. அற்றுவிழ் தலைகள் யானை யுடலின்மே லழுந்தி நின்ற
பொற்றதிண் சரத்திற் கோத்த பொருசுரந் தாள்க ளாகத்
தெற்றிமேற் பூத்த செந்தா மரைமலர் போன்ற செங்கண்
மற்றத்தா தூரிஞ்சி யுண்ணும் வண்டின மொத்த வன்றே.

(இ - ள்.) அவ்வம்பால் அற்று வீழ்கின்ற தலைகள் பட்ட யானைகளின்மேல்
நின்ற பொலிவையுடைய சாங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தாள்களாகத்
திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமரைமலரை ஒத்தன; அவற்றின் கண்கள்
அப்புவின் வண்டினத்தை ஒத்தனவென்க.

1 ஏவன்மையிற் சரத்திற் கோக்க எய்தான். (௨௦௪)

(வேறு)

2306. திங்க ளோடுடன் குன்றெலாந் துளங்கி மாநிலஞ் சேர்வபோற்
சங்க மத்தகத் தலமரத் தரணி மேற்களி றழியவும்
பொங்கு மாநிரை புரளவும் பொலங்கொ டேர்பல் முறியவும்
சிங்கம் போற்றொழித் தார்த்தவன் சிறுவர்தேர்மிசைத் தோன்றினார்.

(இ - ள்.) அதனைக் கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர், சிங்கம்போலே
கோபித்து ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவும் தோன்றினாரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம் பட அவர் தோன்றினாரென்க. திங்களோடே
குன்றுகளெல்லாம் சேர வீழ்ந்தாற்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக்
களிறுகள் வீழ்ந்தன. (௨௦௫)

2305. தலைகள், சரத்திற் கோத்தன. சரம் தாள்களாக - அம்புகளே
தாமரைத்தண்டுகளாக. தெற்றிமேல் - திண்ணையின்மீது. கோத்தவை,
மலர்போன்றன. மற்று: அசை. அத்தாது - அந்தத் தாமரையிலுள்ள பூந்
தாதை. செங்கண், வண்டினம் ஒத்தன. தலைகளுக்குத் தாமரையும், யானை
களுக்குத் திண்ணையும், அம்புகளுக்குத் தாமரைத்தண்டுகளும், கண்களுக்கு
வண்டுகளும் உவமைகள்.

(உரை.) 1 ஏவன்மை - விற்பொழில் வன்மை.

2306. துளங்கி - அசைந்து. சங்கம் மத்தகத்து அலமர - சங்குகள்
யானையின் மத்தகத்தே அசைய. யானைக்கு மலையும், சங்குகளுக்குத் திங்களும்
உவமைகள். மாநிரை - குதிரைக் கூட்டங்கள். தொழித்து - கோபித்து;
சீவக. 2337, ௩. அவன் சிறுவர் - கட்டியங்காரனுடைய மைந்தர்கள்.

2307. சந்த னஞ்சொரி தண்கதிர்த் திங்க ளந்தொகை தாம்பல
குங்கு மக்கதிர்க் குழவியஞ் செல்வ னோடுடன் பொருள்போல்
மங்குன் மின்னென வள்ளறேர் மைந்தர் தேரோடு மயங்கலின்
வெங்கண் வில்லுமிழ் வெஞ்சா மிடைந்து வெங்கதிர் மறைந்ததே.

(இ - ள்.) குங்குமம்போலங் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்த
னம்போலம் தண்கதிரைச்சொரிகிற பலதிங்களந்தொகைதாம் சேரப் பொரு
வனபோலே வள்ளல் தேரோடே மைந்தர்தேரும் மயங்குதலின், சரம் மிடைத
லாலே கதிர் மறைந்ததென்க. (உ௦௬)

2308. குருதி வாலொளி யரவினாற் கொள்ளப் பட்டவெண் டிங்கள்போற்
றிருவ நீர்த்திகழ் வலம்புரி வாய்வைத் தாங்கவன் நெழித்தலும்
பொருவில் கீழ்வளி முழக்கினாற் பூமி மேற்சன நடுங்கிற்றே
அரவ வெஞ்சிலை வளைந்ததே யண்ணல் சுண்ணழ லுமிழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அவன் குருதிபோலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம்பாம்பாலே
கொள்ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப் பிடித்து வாயி
டத்தே வைத்து முழக்கின அளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்
றின் முழக்காலே சனம் நடுங்கிற்று; அப்பொழுது வில்லும் வளைந்தது; கண்
ணும் அழலை உமிழ்ந்ததென்க.

திருவ : அ, அசை; திருத் திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (உ௦௭)

2309. கங்கை மாக்கடற் பாய்வதே போன்று காளைதன் கார்முகம்
மைந்த ரார்த்தவர் வாயெலா நிறைய வெஞ்சரங் கான்றபின்
நெஞ்சம் போழ்ந்தழ லம்புண நீங்கி னாருயிர் நீண்முழைச்
சிங்க வேறுகள் கிடந்தபோற் சிறுவர் தேர்மிசைத் துஞ்சினார்.

2307. சந்தனம் போலும் தண்ணிய கதிரைச் சொரிகின்ற பலதிங்களந்
தொகை, கட்டியங்காணுடைய மைந்தர்க்கு உவமை; திங்களந் தொகை -
சந்திரர்பலரின் கூட்டம். குங்குமம்போலும் கதிரையுடைய குழவியஞ்செல்
வன் சீவகனுக்கு உவமை; குழவியஞ் செல்வன் - பாலசூரியன். மங்குல் -
மேகம். வள்ளலின் தேரோடு மைந்தர் தேர்மயங்கலின்; வள்ளல் - சீவகன்.
மைந்தர் - கட்டியங்காரன் புதல்வர். வில்லுமிழ்ந்த சரம். மிடைந்து - நெருங்
குதலால். கதிர் - சூரியன்.

2308. குருதிதோய்ந்த வால்போலும் ஒளியையுடைய அரவு எனலு
மாம். வலம்புரி - சங்கத்தை. அவன் - சீவகன். நெழித்தலும் - முழக்குதலும்.
சங்கத்திற்குத் திங்களும், கைக்குப் பாம்பும் உவமைகள். கைக்குப்பாம்பு :
சீவக. 2468. கீழ்நோக்கி யெழுந்த பொருவில்லாத முழக்கினால். அரவம் -
பாம்பு. வில்லுக்குப் பாம்பு உவமை : சீவக. 1850, அடிக். அண்ணலது
கண் அழலை உமிழ்ந்தது; அண்ணல் : சீவகன்.

2309. கங்கை கடலில் பாய்வதைப் போன்று. (பி - ம்.) 'கங்கைமால்.'
காளைதன் கார்முகம் - சீவகனுடைய வில்; எழுவாய், மைந்தராகிய ஆர்த்தவ

(இ - ள்.) சீவகன் வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப் பாயுந்தன்மையையொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாம் நிறையும்படி அம்பைக் கான்ற பின்பு சில அம்புகள் அவர் நெஞ்சைப் பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிர்நீங்கப்பட்டாராய் முழைகளிலே சிங்கவேறு கிடந்தாற்போலே சிறுவர் தேர்மிசையிலே பட்டுக் கிடந்தாரென்க.

நீங்கினார்: வினையெச்சமுற்று. இத்துணையும், கட்டியங்காரற்கு உதவியான அரசருடனும், அவன் படைத்தலைவருடனும், 1 அவன்புதல்வர் அணிவகுத்துவந்தவருடனும் சீவகன் பொருதபடி கூறினார். (உ0அ)

2310. நிவந்த வெண்குடை வீழவும் வேந்தர் நீள்விசம் பேறவும்
உவந்து பேய்க்கண மாடவு மோரி கொள்ளைகொண்டுண்ணவும்
கவந்த மெங்கணு மாடவுங் களிற்று மாவொடு கவிழவும்
சிவந்த சீவக சாமிகண் புருவ மும்முரி முரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதமவியூகம் வகுத்துநின்ற கட்டியங்காரனுடன் சீவகன் பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) குடை வீழவும், அவனைச் சூழ்ந்த வேந்தர் விசம்பேறவும் ஆடவும், உண்ணவும், குறைத்தலை எங்குமாடவும், களிறும் மாவும் கவிழவு. சீவகசாமி கண்கள் சிவந்தன; அவற்றிற்கு உதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச் செய்தவென்க.

எச்சங்கள் எதிர்காலம் நோக்கின. குறையாகிய தலையையுடையதனை குறைத்தலையென்று ஆகுபெயர். அவன் படைவகுப்பைக்கண்டு சீவகற்கு கோபம் நிகழ்ந்தமை கூறினார். ‘முரிமுரிந்த’ என்பதனை, “அணியலுமண்தன்று” (புறநா. கடவுள்வாழ்த்து) என்றாற்போலக் கொள்க. (உ0.

ருடைய வாயெல்லாம் நிறையும்படி. ஆதாத வாய நிறைய அம்பெய்து சீவக. 2286. அம்பின் செலவிற்குக் கங்கையின் பரந்த செலவும், மைந்வாய்க்குக் கடலும் உவமைகள். வில், கான்றபின். அழலம்பு நெஞ்சத்தைப் போழ்ந்து உண்ணுதலால் உயிர் நீங்கினார்; அழலம்பு: சீவக 2295. (பி - 1) ‘நெஞ்சம் பொங்கழல்.’ முழையில் சிங்கவேறுகள் கிடந்தாற்போல். சிறுவர் கட்டியங்காரன் புதல்வர். துஞ்சினார் - இறந்தார்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘அவனுடனும் அவன் புதல்வாதனியை வகுத்த

2310. நிவந்த - உயர்ந்த. உவந்து ஆடவும். ஓரி - கிழநரி. ௧ தம் - தலையற்ற உடல். மா - குதிரை. சீவகசாமியின் கண்கள் சிவந்த முரிமுரிந்த - வளைதலைச் செய்தன.

2311. பொய்கை போர்க்களம் புறவிதழ் புலவு வாட்படை புல்லிதழ்
ஐய கொல்களி நகவித ழாச ரல்லிதன் மக்களா
மையில் கொட்டையம் மன்னனா மலர்ந்த தாமரை வரிசையாற்
பைய வுண்டபின் கொட்டைமேற் பவித்தி ரத்தும்பி பறந்ததே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ்
வாட்படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லிய இதழ் களிறாக, உள்ளிற் சிறியவிதழ்
அரசராக, அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்ந்ததொரு பதும
வியூகத்தை முறையாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே தும்பி
பறந்ததென்க.

குலனுங்குணனுமுதலியன அயனென்பது தோன்ற, 'பவித்திரத்தும்பி'
என்றார். (உக௦)

(வேறு)

2312. கலைமுத்தங் கொள்ளு மல்குற் கார்மழை மின்ன னூர்தம்
முலைமுத்தங் கொள்ளச் சாந்த மழிந்துதார் முருகு விம்மும்
மலைமுத்தங் கொள்ளு மார்பின் மன்னனுங் கண்டு காய்ந்தான்
சிலைமுத்தங் கொள்ளுந் திண்டோட் செம்மலுந் தீயிற் சேந்தான்.

(இ - ள்.) மேகலை பொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர்
தம்முலைகள் புல்லுதலிற் சாந்தமழிந்து தாரிற்றேன் விம்மும் மார்பினையுடைய
மன்னனும் சீவகனைக்கண்டு காய்ந்தான்; விற்பொருந்தும் தோளினையுடைய
சீவகனும் அவனைக் கண்டு தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை உவமிக்கப் பொருந்தும் மார்பு. (உகக)

2311. போர்க்களம் முதலியன முறையே பொய்கை முதலியனவாக
உருவகம் செய்யப்பட்டன. ஐய - வியக்கத்தக்க. மையில் - குற்றமில்லாத.
மன்னனா - கட்டியங்காரனாக. மலர்ந்த தாமரை - மலர்ந்ததொரு பதுமவியூ
கத்தை. வரிசையால் - முறைமையால். பைய உண்டபின் - மெல்லக்
கொன்ற பின்பு. கொட்டைமேல்: கட்டியங்காரன்மீது. பவித்திரத்தும்பி -
பரிசுத்தமான சீவகனாகிய வண்டு; சீவக. 1169, அடிக். தாமரையென்றதற்
கேற்பத் தும்பி என்றார். தாமரையின் இதழ்வகை இகிற் கூறப்பட்டிருத்
தல்போல, பிண்குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களிலும் ஒருவகையாகக் கூறப்பட்டுள்
ளது; பெரும்பாண். 402-5; பரி. திரட்டு. 7; பெருங். 3. 3: 50-109,

2312. கார்மழை - கரிய மேகத்திடத்து. முலை முத்தங்கொள்ள -
முலைகள் புல்லுதலைச் செய்தலால். தார்முருகு - மாலையிலுள்ள தேன்;
முருகு - வாசனை எனலுமாம். மலைமுத்தம் கொள்ளும் மார்பின் - மலையை
ஒப்பிடப் பொருந்துதலைக் கொண்ட மார்பினையுடைய. மன்னன்: கட்டியங்

ககருசு

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

2313. தன்மதந் திவண்ட வண்டு தங்கிய காட்டுள் வேழம்
பின்மதஞ் செறித்திட் டஞ்சிப் பிடிமறந் திரிந்து போகும்
வெண்மதக் களிற்று வெய்ய வசனிலே கத்தின் மேலான்
மின்னுமிழ் மாலை வேந்தன் வீரற்கு விளம்பி னானே.

(இ-ள்.) தன்மதத்திலே 1 தினைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே
வேழங்கள் அவற்றின்நாற்றத்தாலே அஞ்சி மதஞ் 2 செறித்துப் பிடியை மறந்து
கெட்டுப்போதற்குக் காரணமான களிறுகிய அசனிலேகத்தின் மேலானாகிய
வேந்தன் சீவகனுக்கு ஒருமொழி கூறினனென்க.

இதனால், யானையின் வலி கூறினார்.

(உகஉ)

2314. நல்வினை யுடைய நீரார் நஞ்சுணி அமுத மாகும்
இல்லையே லமுது நஞ்சா மின்னதால் வினையி னாக்கம்
கொல்வல்யா னிவனை யென்று மிவன்கொல்லு மென்னை யென்றும்
அல்லன நினைத்தல் செல்லா ரறிவினாற் பெரிய நீரார்.

காரன். காய்ந்தான் - கோபித்தான். சிலமுத்தம் கொள்ளும் திண்டோட்
செம்மல் - வில்பொருந்துதலைக்கொண்டவலிய தோனையுடைய சீவகன்; “சில
முத்தங் கொண்ட திண்டோட் டேவகன்” (கூர்ம. கண். அவ. 1.)

2313. மதத்திலே திவண்ட வண்டு; திவண்ட - மூழ்கிய. அஞ்சி,
மதம் செறித்திட்டுப் பிடியை மறந்து இரிந்துபோகும்; அஞ்சி - மதத்தின்
நாற்றத்திற்குப் பயந்து. செறித்திட்டு - மிக்கு; ஒருசொல். இரிந்துபோ
தற்குக் காரணமான களிறுகிய அசனிலேகம்; இவ்வியானை கட்டியங்கார
னுடைய பட்டத்துயானை. மின் - ஒளி. மேலானாகிய வேந்தன்: கட்டியங்
காரன். வீரற்கு: சீவகனுக்கு.

(உரை.) (பி - டி.) 1 ‘துதைந்த.’ 2 ‘செறிந்து.’

2314. நீரார் - தன்மையார். நஞ்சு உணின் அமுதமாகும் - தாம்
விடத்தையுண்டாலும் அது அமுதம்போலாகும். இல்லையேல் - நல்வினை
இலரானால். உண்டது அமுதானாலும் நஞ்சுபோலாகும். வினையின் ஆக்கம்
இன்னதால். அடி, 1-2: “அஞ்சதரு தீவினையி னாமுது நஞ்சாம், நஞ்சு
மமு தாமுரிய நல்வினையின் மாதோ” (வி-பா. சம்பவ. 100.) அறிவினாற்
பெரிய நீரார், யான் இவனைக் கொல்வல் என்றும், இவன் என்னைக் கொல்லு
மென்றும் அல்லன நினைத்தல் செய்யார்; அல்லன - தம் காரியமல்லன
வற்றை. நினைத்தல் செல்லார் - நினையார்; “இமைத்தல் செல்லான்” (சீவக.
2506) என்பது போல.

(இ - ள்.) நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவும் கொல்லாது; அந்நல்வினையின்றேல் தானழியாதிருத்தற்கு உண்ட அமிர்தம் கொல்லும்; இருவினையினுக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; ஆதலின், அறிவுடையார், யான் இவனைக்கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வெனன்றும் பொருளல்லன நினையார்; ஆதலின், இது நின் செயலென்று கருத வேண்டா வென்றானென்க.

என்றது: தன்சிறையை 1 அவன் தெய்வத்தால் நீங்கின தன்மையையும், 2 தனக்கு அரணாகவிட்ட வியூகம் பட்ட தன்மையையும் காட்டியபடி. (உகந)

2315. அகப்படு பொறியி னாரை யாக்குவா ரியாவ ரம்மா
மிகப்படு பொறியி னாரை வெறியராச் செய்ய லாமோ
நகைக்கதிர் மதியம் வெய்தா நடுங்கச்சட் டிடுத லுண்டே
பகைக்கதிர் பருதி சந்து மாலியும் பயத்த லுண்டே.

(இ - ள்.) நீ கேளாய்: நின்கையிலே அகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினை யுடையாரை ஆக்குவார் யாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூறினான். ஆதற்கு வேண்டுகநல்வினையுடையாரை வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர்கள் நூற்றுவராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூறினான். இங்ஙனம் என் புதல்வர் நின் கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறும் தன் தன்மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாதலும் உலகிலேயுண்டாம். நீ அவரைக் கோறலின், மதியம் 1 தன் தன்மை திரிந்து வெவ்விதாதலும் உலகிலுண்டாமென்று அவரை வியந்து கூறினானென்க.

ஏகாரங்கள், தேற்றம். பகை - மதிக்குப் பகை. (உகச)

2316. புரிமுத்த மாலைப் பொற்கோல் விளக்கினுட் பெய்த நெய்யும்
திரியுஞ்சென் றற்ற போழ்தே திருச்சுடர் தேம்பி னல்லால்
, எரிமொய்த்துப் பெருக லுண்டோ விருவினை சென்று தேய்ந்தாற்
பரிவுற்றுக் கெடாமற் செல்வம் பற்றியா ரதனை வைப்பார்.

(உரை.) 1 அவன்: சீவகன். 2 தனக்கு என்றது கட்டியங்காரனை.

2315. அகப்படுதற்குக் காரணமான பொறியினாரை; பொறி - ஈண்டுத் தீவினை. ஆக்குவார் - உண்டாக்குவார். மிகப்படு பொறியினாரை - மிகுதியாக உண்டான நல்வினை உடையவரை. வெறியரா - நல்வினையில்லாதவராக. மதியம் வெய்தாகச் சட்டிடுதல் உண்டே; “வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற், நிங்களுட் மத்தோன்றி யற்று” (கலி. 41: 23-4.) பருதி சந்தையும் ஆலியையும் பயத்தலுண்டே; சந்து - சந்தனம்; ஆலி - ஆலங்கட்டி.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘தன்றண்மை.’

2316. பொற்கோல் விளக்கு - பொன்னாலாகிய தண்டையுடைய விளக்கு. அற்ற போழ்தே - கெட்ட போதே. சுடர் - பிழம்பு. தேம்பினல்

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

(இ - ள்.) நெய்யும் திரியும் மாண்ட பொழுதே அழகிய விளக்கு அவித லன்றி நெருப்புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ? அதுபோலப் பெரிய நல்வினை மாண்டாற் செல்வம் கெடாதபடி அதனைப் பிடித்து வைப்பார் யாவருமில்லை; ஆதலின், இது நினைசெயலன்று காணென்றானென்க.

முன்னே, “மொய்யமர் பலவும் வென்றான்” (சீவக. 205), தன்புதல்வர் சூழக் கிடக்கின்றமை கண்டும் செற்றம் மிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனம் கூறி னான், 1 அரசகுலமன்மையின். (உகடு)

2317. நல்லொளிப் பவனச் செவ்வாய் நன்மணி யெயிறு கோலி
வில்லிட நக்கு வீர னஞ்சினு யென்ன வேந்தன்
வெல்வது விதியி னாகும் வேல்வரி னிமைப்பே னாயிற்
சொல்லிநீ நகவும் பெற்றாய் தோன்றன்மற் றென்னை யென்றான்.

(இ - ள்.) சீவகன் அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனம் குறைந்தேறிப்படு யின், கோறல் அரிதென்று கருதி, அவற்குச் செற்றமிகும்படி பெருகச்சிரித்து, நீ அஞ்சினாய்காணென்ன, வேந்தன் கூறுவான்: வெல்லுந்தன்மை விதியா லுண்டாம்; அது யான் கூறேன்; தோன்றல்! நின்கையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், நண்டு என்னைக்கூறிய அஞ்சினாயென்ற சொல்லை ஆண்டுக் கூறி நீ சிரிக்கவுங்கடவை என்றானென்க.

பெற்றாய்: காலமயக்கம்.

(உககூ)

லால் - கெட்டாலல்லாமல். எரிமொய்த்து - தீச்செறிந்து. அடி, 1-3: “விளக்கு நெய், தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை, தீர்விடத்து நிற்கு மாந் தீது” (நாலடி. 51); “புண்ணிய நறுநெயிற் பொருவில் காலமாம், திண் ணிய திரியினில் விதியென் றீயினில், எண்ணிய விளக்கவை யிரண்டு மெஞ்சி னால், அண்ணலே யவ்வதற் கையம் யாவதோ” (கம்ப. கிளைகண்டு. 75.) இருவினை - பெரிய நல்வினை. செல்வம் கெடாமல் அதனைப்பற்றி வைப்பார் யார்.

(உணா.) 1 அரசகுலமன்மையினென்றது கட்டியங்காரன், அரசகுலத் தானல்லாமையைக் குறித்தது.

2317. மணியெயிறு - முத்துப்போலும் பற்கள். கோலி வில்லிட - வரிசையாக ஒளிவிடும்படி. வீரன் நக்கு: வீரன் - சீவகன்; நக்கு - பெருகச் சிரித்து, என்ன - என்றுகூற. வேந்தன் - கட்டியங்காரன். உன்வேல் என்மேல் வரின். நீ என்னை அஞ்சினாயென்ற சொல்லைச் சொல்லி. நகவும் பெற்றாய் - சிரிக்கவும் பெறுவை. தோன்றல் - சீவகன்; விளி.

2318. (க) பஞ்சிமெல் லடியி னூர்தம் பாடகந் திருத்திச் சேந்து
நெஞ்சநொந் தழுத கண்ணீர் துடைத்தலி னிறைந்த கோல
அஞ்சனக் கலுழி யஞ்சே றுடிய கடக வண்கை
வெஞ்சிலை கொண்டு வெய்ய வருமென முழங்கிச் சொன்னான்.

(வேறு)

2319. (உ) இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகம் கொன்ற நெஞ்சிற்
புல்லாள னாக மறந்தோற்பி னெனப்பு கைந்து
வில்வா ளமுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக்
கொல்யாளை யுந்திக் குடைமேலுமொர் கோரேரு நுத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின் அஞ்சனமாகிய கலக்
கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்த கோலத்தையுடைய கை.

(உ) அமுவம் - பரப்பு.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமென முழங்கி,
மறம் தோற்றேனாயின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முகத்தை மகிழ்ச்சியெய்
யாதுவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான்; சொல்லிப்
புகைந்து பிளந்து நோக்கி உந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின் 1 மேலே
சீவகளைபுந் கொல்லக் கருதி ஓரம்பைத் தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடை கவித்தலின், குடையிட்டுநிற்பதன்மேலு
மெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றாம். இனி, 'மேலும் வழங்கினானே'
என்று பாடமோதி, சீவகனெய்தமை பொருது கட்டியங்காரன் அம்புதொடுத்த
தானென்பாருமூர்.

(உக - அ)

2318. பாடகம் - மகளிர் காலில் அணிவது. அஞ்சனக் கலுழியஞ்சேறு-
மையாகிய கலங்குதலையுடைய சேற்றை. ஆடிய நிறைந்த கோலத்தையுடைய
கை. கையிற் சிலையைக் கொண்டு. உரும் - இடி.

2319. மறம் தோற்பின், இல்லாளை அஞ்சி விருந்தின் முகத்தைக்
கொன்ற நெஞ்சினையுடைய புல்லாளனாக என்ப்புகைந்து; "இல்லாளை யஞ்
சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும், நல்லார்க்கு நல்ல செயல்" (குறள், 905);
"இன்னோக்கிய ரில்வழி யெய்திய நல்விருந்தும்.....ஆமென மீண்ட தவ்
வேல்" (கம்ப. சடாயுவுயிர். 119.) மறம் - வீரம். புல்லாளன் - அற்பன்.
புகைந்து - கோபித்து. வில்லும் வானுமாகிய அழுவத்தைப் பிளந்திட்டு;
பிளந்திட்டு - பிளந்து; ஒருசொல். கோல் - அம்பு.

(மேற்.) அடி, க-உ: குறள், 905, பரிமேல்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'மேலும்.'

2320. தொடுத்தாங்க வம்பு தொடைவாங்கி விடாத முன்னம்
அடுத்தாங்க வம்புஞ் சிலையும்மத னுணு மற்றுக்
கடுத்தாங்கு வீழக் கதிர்வான்பிறை யம்பி னெய்தான்
வடித்தாரை வெள்வேல் வயிரம்மணிப் பூணி னுனே.

(இ-ள்.) சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத் தொடுத்த அவ்வம்பைத் தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுதற்குமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர அவ் விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போனாற்போல வீழும்படி எய்தானென்க.

‘தொடுத்த’, ‘வடித்த’ என்பன விகாரம். கடுத்து - கடுகியென்று மாம். (உகக)

2321. அம்புஞ் சிலையு மறுத்தானென் றழன்று பொன்வாள்
வெம்பப் பிடித்து வெகுண்டாங்கவன் தேரின் மேலே
பைம்பொன் முடியான் படப்பாய்ந்திடு கென்று பாய்வான்
செம்பொன் னுலகி னிழிகின்றவொர் தேவ னொத்தான்.

(இ-ள்.) பொன்முடியான், அம்பையும் வில்லையும் அவனறுத்தானென்று வெகுண்டு வாளை அழன்று வெம்பும்படி பிடித்துச் சீவகன் தேரிலே பட்டுக் கிடக்கும்படி அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின்றவன், யானே யினின்றும் போந்தபொழுது, நல்வினையுலந்து பொன்னுலகினின்றும் போது கின்ற ஒரு தேவனை ஒத்தானென்க. (உஉ0)

2322. மொய்வார் குழலார் முலைப்போர்க்கள மாய மாற்பிற்
செய்யோன் செழும்பொற் சராஞ்சென்றன சென்ற தாவி
வெய்தா விழியா வெருவத்துவர் வாய்ம டியா
மையார் விசம்பின் மதிவீழ்வது போல வீழ்ந்தான்.

2320. ஆங்குத் தொடுத்த அவ்வம்பை. தொடை - மீண்டும் தொடுத்தலை. விடாத முன்னம் - விடுவதற்குமுன்பு. (பி - ம்.) ‘எல்லை மடுத்தாங்கு வம்பு.’ அவ்வம்பும் சிலையும் நானும் ஆங்கு அடுத்து அற்றுக் கடுத்தாங்கு வீழும்படி. பிறையம்பினால் எய்தான்; அடுத்து - ஒன்றாக. கடுத்தாங்கு - கோபித்துப் போனாற்போல. வடித்தல் - பயிற்றல். தாரை - ஒழுங்கு. வேலை யுடைய பூணிணன் : சீவகன்.

2321. அவன் அறுத்தானென்று: அவன் - சீவகன். அழன்று - கோபித்து. வாளை வெம்பும்படி பிடித்து. முடியான் தேரின்மேலே படப் பாய்ந்திடுகென்று பாய்வான்; முடியான் - சீவகன். பட - இறக்கும்படி. பாய்ந்திடுகென்று - சீவகன் தேரின்மேலே பாய்வேனென்று. பாய்வான் - பாய்கின்ற கட்டியங்காரன்.

2322. மொய்வார் குழலார்-நெருங்கிய நீண்ட கூந்தலையுடைய மகளி ராது. முலைக்குப் போர்க்களமாகிய கட்டியங்காணுடைய மாற்பில். செய்யோன் -

(இ - ள்.) மகளிர்முலைக்குப் போர்க்களமாகிய மாப்பிலே சீவகனம்புகள் சென்றனவாக, அவனது ஆவிசென்றது; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டார் வெருவ வாயைமடித்து விசம்பினின்றும் மதி வீழ்ந்தன்மை போல வீழ்ந்தா னென்க.

சச்சந்தனை, “வெஞ்சுடரி ஞண்டகை யவிர்தான்” (சீவக. 289) என்று ஞாயிற்றினோடு உவமை கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனையாமாதலின், ஈண்டும் சீவகனைச் செய்யோனென்று ஞாயிராக்கி அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னர் மதி நில்லாதே கெடுமென்பதுதோன்ற, ‘மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்’ என் றார். மேகத்தை யானைக்குவமைகூறினார். இதனால், சச்சந்தன் பட்ட அன்று தொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருள் பரப்ப அரசாண்ட தன்மைபும், அதுதான் இராக்காலத்தே இருள் பார்து நிற்ப மதியாண்ட தன் மைத்தென்றும் கூறினார்.

(உஉக)

(வேறு)

2323. கட்டியங் கார னென்னுங் கலியா சழிந்த தாங்குப்
பட்டவிப் பகைமை நீங்கிப் படைத்தொழி லொழிக வென்னுக்
கொட்டினர் முரசு மள்ள ரார்த்தனர் குருதிக் கண்ணீர்
விட்டழு தவன்க னூர்வ மண்மக ணீக்கி னாளே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனென்னும் கலியாகிய அரசு பட்டது; இனி மாறுபாடு நீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகவென்று அவ்விடத்தே முரசைக் கொட்டினார்; அதுகேட்டு வீரார்த்தனர்; அப்பொழுது மண்மகள், குருதி யாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்து அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டா னென்க.

(உஉஉ)

சீவகனுடைய. சரம் - அம்பு. கட்டியங்காரனுடைய ஆவி சென்றது. வெய்தாக விழித்து. வெருவ - கண்டார் அஞ்சும்படி. மை - மேகம். வாயை மடித்து, விசம்பினின்றும் மதிவீழ்வது போல வீழ்ந்தான்.

(மேற்.) அடி, உ : நன். வினை. 32, மயிலை, சங்கர; பிரயோக. திங்கு. 5.

2323. கலியாகிய அரசு அழிந்தது; சீவக. 1926. பட்ட - தோன் றிய. படைத்தொழில் ஒழிக - போர்த்தொழில் நீங்குக. ஆங்கு முரசத் தைக் கொட்டினர். மள்ளர் - வீரர். குருதியாகிய கண்ணீரை விட்டு அழுது. அவன்கண் - கட்டியங்காரனிடத்து. மண்மகள் - பூமிதேவி. மண்மகள், விட்டு அழுது நீக்கினாள் என்க.

2324. ஒல்லை ருலக மஞ்ச வொளியுமிழ் பருதி தன்னைக்
கல்லெனக் கடலி னெற்றிக் கவுட்படுத் திட்டு நாகம்
பல்பகல் கழிந்த பின்றைப் பன்மணி நாகந் தன்னை
வல்லைவாய் போழ்ந்து போந்தோர் மழகதிர் நின்ற தொத்தான்.

(இ - ள்.) நாகம் ஒளியுமிழ்பருதியை உலகமஞ்சும்படி கடலிலே கடுக
விழுங்குகையினாலே அப்பன்மணி நாகத்தைப் பலநாட்சென்ற பின்பு வாயைப்
பிளந்து போந்து அக்கதிர் நின்ற தன்மையையொத்தான் சீவகனென்க.

அது, “மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்று” (சீவக. 290) என்றதனை.
இது 1 தந்தை புதல்வனாய் பிறப்பனென்னும் விதிபற்றிக் கூறினார். (உஉ௩)

2325. கோட்டுமீன் குழாத்தின் மள்ள ரீண்டினர் மன்னர் சூழ்ந்தார்
மோட்டுமீன் குழாத்தி னெங்குந் தீவிகை மொய்த்த முத்தம்
ஆட்டுநீர்க் கடலி னூர்த்த தணிநகர் வென்றி மாலை
கேட்டுநீர் நிறைந்து கேடில் விசயைகண் குளிரந்த வன்றே.

கோட்டுமீன் - சுறா. மோட்டுமீன் - உடு. முத்தை அலைக்கின்ற நீர்.
இன்கள், பொரு. 1 கனவு புணையாக இறந்துபடாதிருத்தலின், ‘கேடில்
விசயை’ என்றார். மாலை - ஒழுங்கு.

2324. நாகம், பருதிதன்னை உலகமஞ்சும்படி கடலின் நெற்றியிலே
ஒல்லைக்கவுட்படுத்திடலால்; நாகம் - கேதுவென்னும் பாம்பு. நெற்றி - உச்சி.
ஒல்லை - விரைவு. கவுட்படுத்திடல் - விழுங்குதல். வல்லை - விரைய. வாயைப்
போழ்ந்து போந்து மழகதிர் நின்றதொத்தான்; சீவக. 2371, 2523; பெருங்.
1. 33: 129-31. மழகதிர் - பாலஞ்சுரியன்.

(உரை.) 1 நாலடி. 367.

2325. கோட்டுமீன் - கொம்பையுடைய சுறாமீன். வீராக்குச் சுறாமீன்
கள் உவமை; சீவக. 1845, அடிக். ஈண்டினர் - நெருங்கினர். மோட்டுமீன் -
மேலேயுள்ள நட்சத்திரம். நட்சத்திரக் குழாத்தினைப்போல் தீவிகை மொய்த்
தன்; தீவிகை - விளக்கு. முத்தை ஆட்டுகின்ற நீரையுடைய கடலைப்போல
நகர் ஆர்த்தது; ஆட்டுதல் - அலைத்தல். வென்றிமாலையைக்கேட்டு விசயை
கண் நீர் நிறைந்து குளிரந்தன்; மாலை - இயல்பு.

(உரை.) 1 “முன்னுரைத்த மூன்று கனவும் புணையாக, என்னுயிரைத்
தாங்கி யிருந்தேன்” (சீவக. 1803.)

(இ - ள்.) மள்ளர் ஈண்டினார்; அரசர் சூழந்தார்; விளக்கு மொய்த்தன; நகர் ஆர்த்தது; விசயை வெற்றியொழுங்கைக் கேட்டு அரசனை நினைத்தலின், கண் நீர்நிறைந்து பின்பு குளிர்த்தனவென்க.

அவன்புதல்வரைக் கொன்று பின் அவனைக் கொன்றதனை ‘ஒழுங்கு’ என்றார். (உஉச)

2326. அணிமுடி யரசர் மாலை யழனுதி வாள்க ளென்னும்
மணிபுனை குடத்தி நெய்த்தோர் மண்ணுநீர் மருள வாட்டிப்
பனைமுலைப் பைம்பொன் மாலைப் பாசிழைப் பூமி தேவி
இனைமுலை யேக மாக நுகரிய வெய்தி னானே.

(இ - ள்.) முடியினையும் மாலையினையும் குருதி தோய்ந்த வாள்களையு முடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னும் அரசர், சீவகனை மணிபுனை குடத் தின்மண்ணுநீராலே ஆட்ட, அவன் நிலமகள்முலையைப் பொதுவற நுகர்தற்கு அவளைப் பொருந்தினென்க.

ஆட்டி - ஆட்ட. இது 1 வீராபிடேகம். முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நிலமகள். இனி அரசரைக்கொண்டு வாள்களென்னும் குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்து அவளை வெய்தினென்பாருமுளர். (உஉரு)

க௦.—மண்மகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக் கவி, உருஉசு.

2326. மாலையையுடைய அரசரைக் கொண்டு. குடத்தின் - குடத்தினால். நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீரால். மண்மகளை ஆட்டி; ஆட்டி - ஆட்டு வித்து. பூமிதேவியின் முலையை ஏகமாக நுகரிய எய்தினான்; ஏகமாக - தானொருவனாக. நுகரிய - அனுபவித்தற்கு.

(உரை.) 1 வீராபிடேகம் - பகைவரை வென்ற வீரார்க்குப் பண்ணும் அபிஷேகம்; இது விசயாபிஷேகமெனவும் வழங்கும்; “திருமகண் மருவிய செங்கோல் வேந்தன்” என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில் ‘திசையது நிகழ வீராபிஷேகம் பண்ணி’ எனவும், “திருமாதர் புலியெனும் பெருமாதர்” என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில் ‘விசயாபிஷேகஞ் செய்து’ எனவும் வருதல் காண்க. இவை சிலாசாசனத்திற் கண்டவை.

ப தி னே ரா வ து பு ம க னி ல ம் ப க ம்

—: 0 :—

2327. கண்ணாடி யன்ன கடிமார்பன் சிவந்து நீண்ட
கண்ணாடி வென்று களங்கண்டு நியம முற்றிக்
கண்ணாடி வண்டு பருகுங்கமழ் மாலை மூதூர்க்
கண்ணாடி யானை யவர்கைதொழச் சென்று புக்கான்.

கண்ணாடி, தன்னைச் சேர்ந்தவர் செயலாயே இருக்குமாறுபோல இம்மார் பும் தன்னைச் சேர்ந்த மகளிர்செயலாயே இருத்தலின், 'கண்ணாடியன்ன மார் பன்' என்று இன்பச்சிறப்புக் கூறினார்; கடி - வரைவு; "கையுங் காலுந் தாக் கத் தூக்கும், ஆடிப் பாவை போல, மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் ருய்க்கே" (குறுந். 8) என்றாற்போல; கண்ணாடிபோல முதுகுகாட்டாத மார்பனென் பாரமுளர்; பகைவர் வீரத்தினழகை விளக்கும் மார்புமாம். கண் ஆடி வென்று - கண் எல்லாரிடத்தும் உலாவி வென்று; "காலாடு போழ்தின்" (நாலடி. 113) என்றாற்போல. நியமமுற்றி - களவேள்விமுதலியன முடித்து, முன்னே மஞ்சனமாதெலிற் பின் களவேள்விமுடித்தான். கள் நாடி - கள் னைத் தேடி. மாலைகளணிந்த மூதூர்க்கண்ணே. ஆடு யானையவர் - வெற்றி யானை யுடையவர்.

(இ - ள்.) மார்பன், நியமமுற்றி மூதூரிலே சென்று புக்கானென்க. (க)

2328. கூடார் புலியு முழைக்கோளரி யேறு மன்ன
கூடார் மெலியக் கொலைவேனினைந் தானை யேத்திக்
கூடார மாலைக் குவிமென்முலைக் கோதை நல்லார்
கூடார மாட மயில்போலக் குழியி னாரே.

2327. கண்ணாடியின் இயல்பு: சீவக. 957, அடிக்; "ஆடியுட் பாவை யன்னாள்" (தஞ்சை. 389.) மார்பன் - சீவகன். கண்ஆடி - கண்கள் எல்லா ரிடத்தும் உலாவிச் சென்று. நியமம்முற்றி - போர்க்களவேள்வியை முடித்து. கள்ளை நாடி வண்டு பருகுகின்ற. மூதூர்க்கண் - இராசமாபுரத்தே. ஆடு யானையவர் - வெற்றியைக் கொண்ட யானையையுடைய வீரர்.

(மேற்.) அடி, க: நன். உரி. 16, மயிலை; சங்கர; நேம். உரி. 3.

2328. கூடு ஆர் புலி - கூட்டிலே இருந்த புலி; பகைவர்க்குவமை; "கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு" (பட். 221.) முழையிலுள்ள

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையில் அரியையுமொத்த பகைவரென்றது, சூரபன்மனையும் ஒழிந்த அவுணரையும்; அவர்வருந்தும்படி வேல் நினைந்தானென்றது முருகனை; “அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர், மாமுதறடிந்த.....சேஎய்” (முருகு. 59-61) என்றார்; தேவர், இவனுக்கு முருகனென்று ஒருபெயர் கூறினார்; மேலும், “திருமால் போந்தான்” (கீவக. 2369) என்பார்.

(இ - ள்.) கூடின ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார், சீவகனை ஏத்திக் கூடகாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போலத் திரண்டாரென்க.

கூடாரம் - கூடகாரம்; நெற்கூடுகள்.

(உ.)

(வேறு)

2329. மாலைச் செற்றான் மக்களொ டெல்லா முடனேயிம்
மாலைச் செற்றான் வைந்நனை யம்பின் னிவனென்பார்
மாலைக் கின்றே மாய்ந்தது மாயாப் பழியென்பார்
மாலைக் கேற்ற வாரகுழல் வேய்த்தோண் மடநல்லார்.

மால் - சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) நல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களொடு எல்லாருஞ் சேர இம் மாலைக்காலத்தே அம்பாலே இவன் கொன்றனென்பார்; குணமாலைக்கு மாயாப் பழி இன்றே மாய்ந்ததென்பாராயினாரென்க.

1 இவனைத் தீண்டித் துன்பமுற்றனென்னும் பழி. பூமாலைக்கேற்ற குழல்.

(ங.)

2330. நாகந் நெற்றி நன்மணி சிந்தும் மருவிபோல்
நாகந் நெற்றிந் நன்மணி யோடை நறவிம்மும்
நாகந் நெற்றிந் நன்மலர் சிந்தி நளிர்செம்பொன்
நாகந் நெற்றி மங்கைய ரொத்தார் மடநல்லார்.

அரியேறு; ஆண்சிங்கம். அன்ன - ஒத்த. கூடார் - பகைவர். வேலை நினைந்தான்; என்றது ஈண்டுச் சீவகனை. கூடு ஆரமாலை - கூடின முத்துமாலையை யணிந்த. நல்லார் - மகளிர். கூடாரத்திலும் மாடத்திலும்.

2329. மாலைச் செற்றான் - சச்சந்தனைக் கொன்றவனான கட்டியங்காரனை. மக்களொடு - அவன் மக்கள் நூற்றுவரோடு. இம்மாலை இவன் அம்பினால் செற்றான் என்பார்; இம்மாலை - இம்மாலைக்காலத்தே. இவன் - சீவகன். மாலைக்கு - குணமாலைக்கு. பழி மாய்ந்தது என்பார். மாலை - பூமாலை. நல்லார் - மகளிர்; எழுவாய்.

(உரை.) 1 கீவக. 2099, ந.

2330. மணியையுடைய நாகநெற்றியில் சிந்துகின்ற அருவிபோல; நாகநெற்றி - மலையின் உச்சியில். மணியோடையையுடைய நாகநெற்றியில் மலர்சிந்தி; நாகம் - யானை. நற விம்முகின்ற நாகநெற்றியிலுள்ள மலரை;

(இ - ள்.) மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்து வீழும் அருவிபோலே மணியோடையையுடைய யானையினெற்றியிலே சுரபுன்னைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச் சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல் நின்ற மடநல்லார், சுவர்க்கத் திடத்திற் பூச்சொரிகின்ற மங்கையரை ஒத்தாரென்க. (சு)

2331. கோடிக் கோடுங் கூம்புயர் நாவாய் நெடுமாடம்
கோடிப் பட்டிற் கொள்கொடி கூடப் புனைவாரும்
கோடித் தானைக் கொற்றவற் காண்பா னிழைமின்னக்
கோடிச் செம்பொற் கொம்பரின் முன்முன் நெழுமுவாரும்.

(இ - ள்.) கோளாலே திக்குக்களிலே ஓடுகின்ற நாவாய் தந்த புதிய பட்டி னுற்றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கொற்றவனைக் காண வேண்டிக் கொம்புபோலே வளைந்து அவனைத் தொழுவாருமாயினு ரென்க.

இருபது பட்டிற்குக் கோடியென்பதைப் பெயராக்கியுமுரைப்ப. கோடி யென்னும் எண்ணையுடைய படை. (ரு)

2332. அம்புகை வல்வில் லார்கழன் மள்ளர் திறலேத்த
அம்புகைக் கொண்டா லாரிவற் கீண்டு நிகராவார்
அம்புகை யார்ந்த வந்துகி ல்குல் லவிற்கோதாய்
அம்புகைக் காணு மையனைக் கையிற் நெழுமுதென்பார்.

நற - தேன்; நாகநெற்றி - சுரபுன்னைமரத்தின் உச்சி. யானைக்கு மலையும், சுரபுன்னைமலருக்கு அருவியும் உவமைகள். நாகநெற்றி மங்கையர் - சுவர்க் கத்திடத்துத் தேவமங்கையரை.

2331. கோள் திக்கு ஓடும் கூம்பு உயர்நாவாய் கோடிப்பட்டு - கோள்க ளால் திக்குகளில் செல்லுகின்ற பாய்மரத்தையுடைய உயர்ந்த தோணியால் தருவித்த புதிய பட்டு; கோடி - புதுமை. பட்டினுற் கொண்ட கொடியை மாடத்திற் புனைவாரும். தானை - சேனை. கொற்றவன் - சீவகனை. கோடிச் செம்பொற் கொம்பரின் - செம்பொன்னாலாகிய கொம்பைப்போல வளைந்து. முன் - சீவகன் முன்பு. காணும் பொருட்டுக் கொம்பரைப்போல் தொழுவார்; தொழுவார் - வணங்குவார்.

2332. அம்பு உகை - அம்பைச்செலுத்துகின்ற. வில்லையும் கழலை யு முடைய மள்ளர் - வீரர். திறல் - சீவகனது வன்மையை. அம்பு கைக் கொண்டால் - பூமியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டால்; அம்பு - நீர்; நீர்க்குழந்த பூமிகாயிற்று. இவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யார்? அம் புகை ஆர்ந்த - அழகிய அகிற்புகை நிறைய ஊட்டப்பெற்ற. அவிர்தல் - விளங்குதல். கோதாய் : ஒருத் தியை நோக்கிய விளி. ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையில் அம்பைக்காணும் என்பார்; ஐயன் : சீவகன்; அம்பு - வளையல்.

(இ - ள்.) அம்பை உகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகை இங்
வனம் கைக்கொண்டால் இனி இவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும்,
கோதாய்! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையில் வளையைக் காண்கிலேமென்
பாருமாயினொரென்க.

அம்பு சூழ்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர்.
அழகிய புகையார்ந்த துகில். (சு)

2333. மைத்துன நீண்ட மாமணி மாடம் மிசையேறி
மைத்துன நீண்ட வாட்டடங் கண்ணூர் மலர் தூவ
மைத்துன மன்னர் மாஸ்களி நேறிப் புடைசூழ
மைத்துன நீண்ட மாமணி வண்ணை நவனெடுத்தான்.

மை துன்ன - மேகம் நெருங்க. வாள் மைத்து உன்ன நீண்ட கண் - வாள்
ஒளி மழுங்கி நினைக்கும்படி நீண்ட கண்; மைத்தல் - ஒளிகெடுதல்; “மைம்
மைப்பி னன்று குருடு” (பழ, 188) என்றாற்போல, மை துன்ன - கருமை
பொருந்த.

(இ - ள்.) மாடத்தையேறி மகளிர் மலர் தூவ, மைத்துன அரசர் சூழச்
செல்கின்ற அவன் மணிவண்ணை ஒத்தானென்க. (ஏ)

(வேறு)

2334. ஊது வண்டரம் றும்முயர் தாமரைப்
போது பூங்கழு நீரோடு பூத்துடன்
வீதி மல்கின போன்மிளிர் வேற்கணும்
மாத ரார்முகப் பூவு மலர்ந்தவே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பூக் கழுநீரோடே பூத்து மல்கினபோலே மகளிர்
முகப்பொலிவும் கண்ணும் பரந்தனவென்க. (அ)

2333. மை துன நீண்ட மாடம்; மை - மேகம். துன = துன்ன -
நெருங்க. வாள் மைத்து உன நீண்ட கண்ணூர்; மைத்து - ஒளிமழுங்கி. உன -
கண்ணின் ஒளியையும் நீட்சியையும் நினைக்கும்படி. மைத்துனமன்னர்
புடைசூழ: “மைத்துன மன்னரும்.....புடைசூழ” (பெருங். 1. 38: 132-4.)
மை துன - கருமை பொருந்த. அவன் மணிவண்ணை ஒத்தான்; அவன்;
சீவகன்; மணிவண்ணன் - திருமால்.

2334. ஊதுவண்டு - தாதை ஊதுகின்ற வண்டு. கழுநீர் - செங்
கழுநீர்மலர். மல்குதல் - நிறைதல். முகப்பூ - முகப்பொலிவு. மகளிர் முகத்
துக்குத் தாமரையும், கண்களுக்குச் செங்கழுநீர்மலர்களும் உவமை; சீவக.
2130, அடிக்.

2335. வீணை வித்தகன் வேந்தடு வீங்குதோள்
காணுங் காரிகை யார்கதிர் வெம்முலைப்
பூணு மாரமு மீன்றுபொன் பூத்தலர்ந்
தியாண ருரம ராபதி போன்றதே.

(இ - ள்.) ஊர், காரிகையாரையும் அவரணிந்த கலங்களையும் தான்
நன்று, வேய்ந்த பொன்னாற்பொலிவு பெற்றுப் பரத்தலின், சீவகனை வந்து
காண்பதோர் அமராபதியை ஒத்ததென்க. (க)

2336. தேம்பெய் சுற்பகத் தாரவன் சேர்தலும்
பூம்பெய் கோதைப் புரிசைக் குழாநலம்
ஓம்பு திங்க ஞுலந்து சுடர்கண்ட
ஆம்ப லாய்மலர்க் காடொத் தமிழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) சீவகன் கோயிலைச் சேர்ந்த அளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங்
கோதையையுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதி படுதலின் இளஞா
யிறறைக் கண்ட ஆம்பலினுடைய குவிந்த மலர்த்திரை ஒத்துக் கெட்ட
தென்க. (க0)

(வேறு)

2337. மாகம் முழக்கின் மணிநாகம் பதைப்ப வேபோல்
ஆகம் மறவ ரகன்கோயில்புக் கம்பொன் மாலைத்
தோகைம் மடவார் துவர்வாய்துடித் தஞ்ச வெம்பா
வேகம் முடைத்தாய் விழியாத்தொழித் தேகு கென்றார்.

2335. வேந்தை அடுகின்ற தோளையுடைய வித்தகன்; வேந்து - பகை
யரசர்; சாதினொருமை. வீணைவித்தகன் - சீவகன்; சீவக. 28, 1002, அடிக்.
பொன்பூத்து அவர்ந்து - பொன்னாற் பொலிவு பெற்றுப் பரத்தலின். யாண
ரார் - புதுவருவாயையுடைய இராசமாபுரம். அமராபதி - இந்திரானுடைய
நகரம். ஊர், காரிகையாரையும் பூண் முதலியவற்றையும் நன்று அலர்தலின்
வித்தகனைக் காணும் அமராபதியைப் போன்றது.

2336. தாரவன் - சீவகன். புரிசையிடத்திருந்த மகளிர் குழாத்தின்
நலம்; மகளிர் - கட்டியங்காரனைச் சேர்ந்த மகளிர். நலம் - அழகு. திங்கள்
உலந்து - சந்திரன் கெடுதலாலே. சுடர் - சூரியனை. நலம் ஆம்பலின் மலர்க்
காட்டை ஒத்து அழிந்தது. கட்டியங்காரனுக்குத் திங்களும், சீவகனுக்குச்
சூரியனும் உவமைகள்.

2337. மாகம் முழக்கின் - ஆகாயத்திடத்து இடியாலே. நாகம் -
பாம்பு. பதைப்பவே போலாகும்படி. மறவர் - சீவகனுடைய வீரர். கோயில்
புக்கு - கட்டியங்காரனைச் சார்ந்த மகளிரிருக்கும் அரண்மனையில் புகுந்து. மட
வார் - அம்மகளிர். வெம்பா - வெம்பி. விழியா - விழித்து. தொழித்து -
கோயித்து. மறவர், மடவார், துடித்து வெம்பி அஞ்சும்படி ஏகுகின்றார்.

(இ - ள்.) மடவார், விசம்பில் இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப்பன போலே ஆம்படி, மறவர் கோயிலிலே புக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏகுக வென்றாரென்க.

அப்பொழுது, அவர் துடித்து வெம்பி அஞ்ச, விழித்துக் கோபித்துக் கூறினாரென்க. அழாமற் பொருமுதலின் வாய் துடித்தது. (கக)

2338. செய்பாவை யன்னார் சிலம்பார்க்குமென் சேற டியார்
செய்பூந் தவிசின் மிசையல்லது சேற லில்லார்
மையார்ந்த கண்ணீர் மணிப்பூண்முலை பாய விம்மா
வெய்தா மடவார் வெறுவெந்நிலத் தேகி னாரே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, திருவையொப்பார் சேறடியார் சேறலில்லாக்கிய மடவார், கண்ணீர் முலையிலே பாயும்படி பொருமி வெய்தாக அழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே போயினாரென்க. (கஉ)

2339. நெருப்புற்ற போல நிலமோந்துழிச் செய்ய வாகிப்
பருக்கென்ற கோல மரற்பல்பழம் போன்று கொப்புள்
வருத்தம் மிழற்றிப் பசும்பொற்சிலம் போசை செய்யச்
செருக்கற்ற பஞ்சி மலர்ச்சேறடி நோவச் சென்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்ற போலச் செய்ய வாகுதலாலே வாடின இலவமலரையொத்த சிற்றடியில் மரற்பழம் போன்று கொப்புளித்த கொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம் பொலிப்ப அவ்வுடி நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டினவெனவே 'கொப்புளித்தன' என்பதாயிற்று. (கஉ)

2338. பூந்தவிச - பூக்களாலாகிய மெத்தை. சேறலில்லார் - வேறு இடங்களிற் செல்லாதவர். கண்ணீர் முலையிற் பாயும்படி. விம்மா - விம்மி. வெய்தா - வெம்மையாக. வெவ்விய வெறுநிலத்து.

2339. நிலத்தை மோந்துழி நெருப்புற்ற போலச் செய்யவாகுதலால்; மோந்துழி - பொருந்தியவிடத்து. செருக்கற்ற மலர்போலும் சேறடி பருக்கென்ற மரற்பழம் போன்று கொப்புள் கொண்டுவருத்த, மிழற்றி ஓசைசெய்ய நோவச் சென்றார்; செருக்கற்ற - வாடின. மலர் - இலவமலர். பருக்கென்ற - பருத்துக்காட்டின. மரற்பழம்போன்ற கொப்புள்; "மரற்பழுத் தன்ன மறுகு நீர் மொக்குள்" (பொருந. 45); கொப்புள் - கொப்புளம். மிழற்றி - சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி.

2340. (சு)பொற்பூண் சுமந்து பொருகோட்டை யழித்து வெம்போர்
கற்பா நெழுந்த முலையார்களங் கண்டு நீங்கி
நற்பூ ணணிந்த முலையார்நிலை கால்ச ரிந்து
நெற்றிந் நிறுத்து வடம்வைத்த முலையி னானும்.

2341.(உ)செங்காற் குழவி தழீயினூர்கிங்கள் புக்க நீரார்
அங்கான் முலையி னரும்பால்வரப் பாயி னானும்
பைங்காசு முத்தும் பவழத்தோடு பைம்பொ னூர்ந்த
பொங்கார் முலையார் திருமுற்ற நிறைந்து புக்கார்.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) அழித்தென்பது, எதிர்காலம் நோக்கிய இறந்தகாலச் சொல்.

(உ) நிறைந்து - நிறைய.

(இ - ள்.) பூணச்சுமந்து யானைக்கோட்டைக் கெடுத்துப் போரைக் கற்
பனவாக எழுந்த முலையாரும், ¹ நுகர்ந்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலை
யாரும், நிலைதளர்ந்து ஏந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளஞ்சூலுடை
யாரும், திங்கள்சென்றவரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூல்முதிர்ந்தாருமா
கிய மகளிர் முற்றத்தே நிறையச் சென்றாரென்க.

சீவகன், இவர்பெறும் புதல்வர் அரசகுலமன்மையின், தன்குலத்திற்குப்
பகைவரன்மை உணர்ந்து அருளால் தீங்குசெய்யாது அவரைப் போகவிடு
கின்றானென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருளின்மையாற் பகை
யென்றும், பெண்கொலைபுரிந்து குலத்தொடுங் கோற (சீவக. 261)லெண்ணின
னென்றும் ஆண்டுக் கூறினார். எதிர்வந்து பொருதலின், முன்பு அவன் புதல்
வரைக் கொன்றானென்றார்.

(கச - இ)

2340. பூண் - ஆபரணம், கோடு - யானைத்தந்தம். அழித்து - கெடுத்து.
நிலைகால் சரிந்து - நிலைதளர்ந்து. நெற்றிநிறுத்து - உச்சியில் ஏந்திய. வைத்த-
கிடந்த.

2341. திங்கள் புக்க நீரார் - ஒருமாதக் கருவுடையார். முலையிற் பால்
வரும்படி பாயினரும்; பாயினர் - கருப்பமுற்றியவரும். (பி - ம்.) 'பாலவ
ராயினரும்.' தழீயினரும் நீராரும் பாயினருமாகிய முலையார் புக்கார்.

(உரை.) ¹ (பி - ம்.) 'களத்தை விட்டு.'

2342. பெய்யார் முகிலிற் பிறழ்பூங்கொடி மின்னின் மின்னா
நெய்யார்ந்த கூந்த னிழற்பொன்னரி மாலை சோரக்
கையார் வளையார் புலிகண்ணுறக் கண்டு சோரா
நையாத் துயரா நடுங்கும்பிணை மான்க ளொத்தார்.

(இ - ள்.) அவர், சீவகனைக் கண்டு பெய்கின்ற முகிலிற் பிறழும் மின்
போலே மின்னிக் குலைந்த கூந்தலினின்று மாலை சோரும்படி நைந்து வருந்
துச் சோர்ந்து புலியைக் கண்டு நடுங்கும் பிணைமான்களை ஒத்தாரென்க. (கக)

2343. (க) வட்டம் மலர்த்தா ரவனாலருள் பெற்று வான்பொற்
பட்டம் மணிந்தா ளிவர்தங்களுள் யாவ ளென்ன
மட்டா ரலங்க லவன்மக்களுந் தானு மாதோ
பட்டா ரமருட் பசம்பொன்முடி சூழ வென்றார்.

2344. (உ) மாலே றனையா னெடுமக்களுக் கஃதோ வென்னா
வேலேறு பெற்ற பிணையின்னனி மாழ்கி வீழ்ந்து
சேலேறு சின்னீ ரிடைச்செல்வன போன்று செங்கண்
மேலேறி முழுகிப் பிறந்தாழ்ந்த விறந்து பட்டாள்.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) உழையரை நோக்கிக் கட்டியங்காரனால் அருள் பெற்றுப் பட்ட
மணிந்தவர் இவர்களுள் யாவளென்று சீவகன் கேட்க, நீ கேட்டவட்குக் களத்
திற்செய்தி கூறுகின்றவர் அவள் பொறுக்கும்படி கூறாதே முடிகள் சூழ்ந்து

2342. பெய்தலார்ந்த முகிலிடத்துப் பிறழும் மின்னினைப்போல்
மின்னி. நெய் - புழுகு. நிழல் - ஒளி. கூந்தலினின்றும் மாலை சோர. கையி
லார்ந்த வளையார்; மகளிர். சோரா - சோர்ந்து. நையா - வருந்தி. துயரா -
துன்பமுற்று. பிணைமான் - பெண்மான். சீவகனுக்குப் புலியும், அம்மகளிருக்
குப் பிணைமான்களும் உவமைகள்.

2343. வட்டமாகிய தாரையணிந்த அவனால்; அவன் - கட்டியங்காரன்.
பட்டம் அணிந்தாள் - மாதேவிப் பட்டமணிந்த மங்கை. என்ன - என்று சீவகன்
கேட்ப. அவளுக்குக் களத்துச் செய்தி கூறியவர், முடிசூழ, அவன் தானும்
மக்களும் பட்டார் என்றார்; பசம்பொன் முடிசூழ: சீவக. 2371. என்றார் -
என்று அவளிடம் கூறினார்கள்.

2344. ஏறனையானெடு மக்களுக்கும் அஃதோ என்னா. ஏறனையான் -
கட்டியங்காரன். என்னா - என்று கூறி. வேலேறு பெற்ற பிணையின் நனி
மாழ்கி - வேலால் புண்பட்ட பெண்மாளைப் போல மிகக் கலங்கி; சீவக. 715,
அடிக். சின்னீர் - வற்றி அரித்துச் செல்லும் நீர். கண்கள் ஆழ்ந்தன.
உடனே இறந்துபட்டாள்; இதன்பின், 'என்றார்' என ஒரு சொல்வருவிக்க.

கிடக்கக் கட்டியங்காரன் தானும் மக்களும் பட்டாரென்று கூறினார்; அது கேட்டு அவன், ஏறனையானெடு மக்களுக்குமுற்றது அஃதோவென்ற இறந்து பட்டாள்காணென்றாரென்க.

யாவனென்று வினாவ இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினார். என்ற ரென வருவிக்க. வட்டத் தார். மால் - பெருமை. அஃதோவென்றது, “மன்னர்தீ, ஈண்டு தங்கிளையோடு மொரித்திடும்” (சீவக. 250) என்று அமைச்சர் கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருத்தலின், அது பின்பு பயந்த படியோவென்றார். சேல் வற்றின சின்னீரீர் கடித்திற் சேறலின்றி மெல்லச் செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்ல ஏறி மறிந்து கீழ்மேலாய் வீழ்ந்தன வென்று இறந்துபட்ட செய்தி கூறினார். (க௭ - அ)

2345. ஐவா யரவி னவிராழல் போன்று சீறி
வெய்யோ னுயிர்ப்பின் விடுத்தேனென் வெகுளி வெந்தீ
மையா ரணல மணினாகம் கலுழன் வாய்ப்பட்
டுய்யா வெனநீ ருடன்றுள்ள முருகல் வேண்டா.

(இ - ள்.) பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவும் வெகுண்டு அவ்வுயிர் போய்பின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானும் கட்டியங்காரன் உயிர்போய பின்னரே என்வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; இனி, நீர் கருமை நிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங்கள் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா; அதுபோல் எமக்கும் இனி உய்தலின்றென்று கருதி உள்ளம் வருந்தி உருகல்வேண்டாவென்றானென்க. (க௭)

2346. மண்கேழ் மணியி னுழையுந்துகி னூலின் வாய்த்த
துண்கேழ் துசப்பின் மடவீர்தும்மை நோவ செய்யேன்
ஒண்கேழ்க் கழுநீ ரொளிமுத்த முமிழ்வ தேபோற்
பண்கேழ் மொழியீர் றெடுங்கண்பனி வீழ்த்தல் வேண்டா.

2343-4. சீவக. 224, அடிக்.

2345. ஐவாய் அரவின் அழல்போன்று சீறி: “ஐந்தலை நாக மூல வெகுட்டி” (பெருங். 2. 8 : 29); அழல் - விடம்; சினத்துக்கு உவமை; சீவக. 157, ந. வெய்யோன் - கட்டியங்காரன். மை ஆர் அணல மணினாகம் - கருமை நிறைந்த கழுத்திலே மணியையுடைய பாம்பு, என - அதுபோல் நமக்கும் உய்தலின்றென்று கருதி, உள்ளம் உடன்று - மனம் வருந்தி.

2346. துகில்தூலைப்போல துழையும் துசப்பினையுடைய மண் கேழ் மணியின் வாய்த்த மடவீர்; மண் கேழ் மணியின் - கழுவுதல் பொருந்தின மணியினைப்போல. நோவன - துன்புறுத்தும் செயலை. கேழ் - நிறம். கழுநீர் - செங்கழுநீர்மலர்; கண்களிற்குவமை. முத்தம் - நீர்த்துளி, பண்கேழ் மொழியீர் - இராகத்தை ஒத்த மொழியை உடையீர்.

(இ - ள்.) துகிலினுள்ளே மறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல் வாய்த்த மடவீர்! யான் நும்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன் ; ஆதலால், மொழியீர்! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றா னென்க.

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. நூலிற்காட்டில் நுண்ணிய நுசப்பினை புடைய மடவீர், கேழ் - நிறம். (உ௦)

2347. என்னுங்கட் குள்ள மிலங்கீர்வளைக் கையி னீரே
மன்னிங்கு வாழ்வு தருதும்மவற் றானும் வாழ்மின்
பொன்னிங்குக் கொண்டு புறம்போகியும் வாழ்மி னென்றான்
வின்னுங்க வீங்கி விழுக்கந்தென நீண்ட தோளான்.

(இ - ள்.) வில்லை வலிக்க வீங்கி நீண்ட தோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கை யினீரே! நும்மன்னன் நுமக்குத் தந்த சீவிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தரு வேம் ; அவற்றைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின் ; அன்றி ஈங்குநின் றும் பொன்னைக்கொண்டு நும் சீவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின் ; இரண் டில் நும் கருத்து யாது? கூறுமினென்றானென்க. (உ௧)

2348. தீத்தும்மும் வேலான் றிருவாய்மொழி வான்மு முக்கம்
வாய்த்தங்குக் கேட்டு மடமஞ்ஞைக் குழாத்தி னேகிக்
காய்த்தெங்கு சூழ்ந்த கரும்பார்தம் பதிகள் புக்கார்
சேய்ச்செந் தவிச நெருப்பென்றெழுஞ் சேற டியார்.

(இ - ள்.) மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்று நீங்குஞ் சேறடியார், தீயைப் புறப்படவிடும் வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முமுக்கத்தை

2347. உங்கட்கு உள்ளம் ஏன்? இலங்குதல் - விளங்குதல். ஈர்வளைக் கையினீர் - அறுக்கப்பட்ட வளையல்களையணிந்த கையைபுடையீர். மன் வாழ்வு இங்கு தருதும் - நுமக்குக் கட்டியங்காரன் கொடுத்த விருத்திகளை யாமும் இங்குக் கொடுப்பேம். இங்கு நின்றும் பொன்னைக் கொண்டு. புறம் போகியும் - வெளியிடங்களிலே சென்றும். வில் நங்க - வில்லை விழுங்கும்படி. விழுக்கந்தென - சிறந்த தூணைப்போல. தோளான் : சீவகன்.

2348. தீத்தும்மும் வேலான் - நெருப்பைப் புறப்படவிடும் வேலைபுடைய சீவகன் ; கூர்ம, இரா - வதை. 20. திருவாய்மொழியாகிய முழுக்கத்தை அங்கு வாய்த்துக் கேட்டு; வாய்த்து - வாய்ப்ப. தெங்கங்காய் சூழ்ந்த. பதி - ஊர். சேய்ச்செந்தவிசம் - மிகச் சிவந்த மெத்தையையும். எழும் - அங்குநின்றும் நீங்கும். சேறடியார் : மகளிர்; எழுவாய்.

(மேற்.) அடி, க : நேமி. உரி, 2, உரை ; பரையோக. திங்வு, 13.

அவ்விடத்தே வாய்ப்பக்கேட்டு, போவேமென்று கூறி, மயிற்சூழும்போலே மகிழ்ந்து போய்த் தம் பதிகளிலே புக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (௨௨)

2349. காதார் குழையுங் கடற்சங்கமுங் குங்கு மமும்
போதா ரலங்கற் பொறையும்பொறை யென்று நீக்கித்
தாதார் குவளைத் தடங்கண்முத் துருட்டி விம்மா
மாதார் மயிலன் னவர்சண்பகச் சாம்ப லொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

(இ - ள்.) காதல்நிறைந்த மயிலன்னவர்; தம் கணவனையிழத்தலிற் குழை முதலியவற்றைப் பாரமென்றே நீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடலை ஒத்து- நோன்பை மேற்கொண்டிருந்தாரென்க. (௨௩)

2350. ஆய்பொற் புரிசை யணியாரகன் கோயி லெல்லாம்
காய்பொற் கடிக்கைக் கதிர்க்கைவிளக் கேந்தி மள்ளர்
மேய்பொன் னறையும் பிறவும்விரைந் தாய்ந்த பின்றைச்
சேய்பொற் கமல மகள்கைதொழச் சென்று புக்கான்.

கடிகை - துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்த மூங்கிற்குழாயை.

(இ - ள்.) மள்ளர் கடிக்கையோடு கூடிய கைவிளக்கை ஏந்திப் புரிசை சூழ்ந்த கோயிலையும் பொன்னறையையும் பிற இடங்களையுமெல்லாம் கடுகிச் சோதித்துக் காவலிட்ட பின்பு, திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகன் சென்று புக்கானென்க. (௨௪)

2349. குழை - குண்டலம். சங்கம் - சங்கினாற் செய்யப்பட்ட வளை; ஆகுபெயர். அலங்கலாகிய பொறையும்; அலங்கல் - மலை; பொறை - பாரம். குழையை நீக்குதல்: சீவக. 2355. கண்ணினின்றும் முத்தை உருட்டி; "மாதர் செங்கண்.....புலம்புரீ ருருட்டி" (மணி. 3: 8-9); முத்து - நீர்த்துளி. விம்மா - விம்மி. மாது ஆர் மயிலன்னவர் - காதல் நிறைந்த மயிலைப் போன்ற மகளிர். சண்பகச் சாம்பல் - சண்பகப் பூவின் வாடலை; சாம்பல் - பூவின் வாடல்; "ஆம்பற் பூவின் சாம்ப லன்ன" (குறுந். 46: 1.)

2350. புரிசையையுடைய கோயிலெல்லாம்; கோயில் - அரண்மனை. கடிக்கை - மூங்கிற்றுண்டு. கதிர் - ஒளி. மள்ளர், கைவிளக்கை ஏந்திப் பொன்னறையையும் பிறவற்றையும் ஆய்ந்த பின்றை; பொன்னறை - பொக்கிஷம். கமலமகள் - திருமகள். சேய் புக்கான்; சேய் - சீவகன்.

2351. முலையீன்ற பெண்ணைத் திரடாமங்க டாழ்ந்து முற்றும்
மலையீன்ற மஞ்சின் மணிப்பூம்புகை மல்கி விம்மக்
கலையீன்ற சொல்லார் கமழ்பூவணைக் காவல் கொண்டார்
கொலையீன்ற வேற்கண் ணவர்கூடிய மார்பற் கன்றே.

தாழ்ந்து - தாழ். முலைபோலும் காயையீன்ற பனைபோலும் தாமம். மலை
யீன்ற மஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புகை நிறைந்து புறம்போத.

(இ - ள்.) கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், சீவகற்குப் பள்ளி
யிடத்தை, தாழ் விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (உரு)

2352. போர்க்கோல நீக்கிப் புகழ்ப்பொன்னி நெழுதப் பட்ட
வார்க்கோல மாலை முலையார்மண் ணுறுப்ப வாடி
நீர்க்கோலஞ் செய்து நிழல்விட்டுமிழ் மாலை மார்பன்
தார்க்கோல மான்தேர்த் தொகைமாமற் றொழுது சொன்னான்.

(இ - ள்.) முத்தமாலை நிழல்விசு மார்பன், போர்க்கோலத்தைப் போக்கி,
பொன்னுலே எழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய
முலையார் நீராட்ட ஆடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழகினை
யும் தேர்த்திரையையுமுடைய மாமனை வணங்கி ஒருமொழி கூறினானென்க.

களவேள்வி முடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலின், பின்னும் மஞ்சன
மாடினான். (உசு)

2351. பெண்ணை - பனை. பெண்ணைபோன்ற திரண்ட தாமங்கள்
தாழ் மலையீன்ற மஞ்சினைப்போல் மாட முற்றும் புகை விம்ம; மஞ்சு - வெண்
மேகம்; விம்ம - மாடமெங்கும் சூழ்ந்துபோக. கலை - நூற்கலைகள். கலை
யீன்ற சொல்லாரென்றது, 'சொல்வித்தகமுடையார்' என்பதைக் குறிப்பித்த
வாறு. பூவணை - பூவாலாகிய படுக்கையை. கண்ணவர் - மகளிர். மார்பற்கு -
சீவகனுக்கு. சொல்லார், மார்பற்குப் பூவணையைக் காவல்கொண்டார்.

2352. போர்க்கோலம்: "போர்க்கோலஞ் செய்து" (கம்ப. சும்ப.
154.) வார் - கச்சு. கோலம் - அலங்காரம். வாரையும் கோலத்தையும் மாலை
யையுமுடைய முலையார்; நீராட்டும் மகளிர். மண்ணுறுப்ப - சீவகனை
நீராட்ட. நீர்க்கோலம் செய்து - நீராடியபின், அணிதற்குத் தக்க அணிகளை
அணிந்து. நிழல் - ஒளி. மார்பன் - சீவகன். தார்க்கோலம் - தூசியின்
அழகு. கோலத்தையும் தேர்த்தொகையையுமுடைய மாமனைத் தொழுது;
மாமன் - கோவிர்தராசன்.

2353. எண்கொண்ட ஞாட்பி னிரும்பெச்சிற் படுத்த மார்பர்
புண்கொண்டு போற்றிப் புறஞ்செய்கெனப் பொற்ப நோக்கிப்
பண்கொண்ட சொல்லார் தொழப்பாம்பணை யண்ணல் போல
மண்கொண்ட வேலா னடிதைவர வைகி னானே.

ஞாட்பின் : இன், பொரு.

(இ - ள்.) 1 தேவாசரம், இராமாயணம், மகாபாரதமென்கின்ற போரில்
வீரர் புண்படுமாறுபோலப் புண்பட்ட வீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்
தருளுவீராகவென்று கூறினான்; கூறித் தானும் கூடப்போய்ப் பொற்ப நோக்
கிப் பின்பு பள்ளிகொண்டானென்க.

பலர் புண்களை யுமறிந்து பரிகரித்தமையால், 2 அவனைக்கூறினான்.செய்க:
வேண்டிக்கொடற்பொருட்கண் வந்த வியங்கோள். இனி, அப்போரோடு எண்
னுதல்கொண்ட போரென்று தேவர்கூற்றுமாம். “மண்கருதும் வேலான்”
(சீவக. 1225) என்றதற்கு ‘மண்கொண்ட வேலான்’ என்றார். (உஎ)

(வேறு)

2354. வாள்க ளாலே துகைப்புண்டு வரைபுண் கூர்ந்த போல்வேழம்
நீள்கால் விசைய நேமித்தே ரிமைத்தார் நிலத்திற் காண்கலாத்
தாள்வல் புரவி பண்ணவிழ்த்த யானை யாவித் தாங்கன்ன
கோள்வா யென்க மிடம்படுத்த கொழும்புண் மார்ப ரயாவுயிர்த்தார்.

2353. எண்கொண்ட ஞாட்பின் - எண்ணுதலைக் கொண்ட பழைய
போர்களைப்போல. இரும்பெச்சிற்படுத்த மார்பர் - இரும்பாலுண்ணப்பட்ட
மார்பினையுடைய வீரர்; சீவக. 2281, அடிக். புறஞ்செய்க - காத்துக்கொள்க.
சொல்லார் - மகளிர். பாம்பணையண்ணல் - திருமால். வேலான் : சீவகன். அடி
தைவர - தன்பாதத்தை ஏவல்செய்வோர் வருட. வைகினான் - தானும்
நித்திரை செய்தான்.

(உரை.) 1 இவ்வுரையும், இதற்குரிய மூலமும், “உயிர்த்தொகை யுண்ட
வொன்பதிற் றிரட்டியென், நியாண்டு மதியு நாளுங் கடிகையும், ஈண்டுநீர்
ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள” (சிலப். 27: 8-10) என்பதனாலும், “தேவாசர
யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும் இராமராவணயுத்தம் பதினெட்டு மாதத்தி
லும் பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும் செங்குட்டுவனும்
கனகவிசயரும் செய்த யுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென்று
எண்ண’ என்னும் அதன் அரும்பத வுரையாலும், “தேவாசர ராமாயண மாபா
ரத முளவென், ரோவாவுரை யோயும்படி யுளதப்பொரு களமே” (களம்பாடி
யது, 1) என்னும் கலிங்கத்துப்பராணியாலும் பொருட்டொடர்பு பெற்று விளங்
குதல் காண்க. 2 அவனை : திருமால்.

2354. வரையிடத்துப் புண் கூர்ந்துபோலும் வேழம். கால் - காற்று.
தாளால் வலிய புரவி. ஆவித்தன்ன - கொட்டாவி கொண்டாற்போன்று.
என்கம் - வாள். இடம்படுத்த - புண்ணாகும்படி இடம் உண்டாக்கின. அயா
வுயிர்த்தார் - இளைப்பாறினார்; சீவக. 2108.

கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

(இ - ள்.) வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகிய தேரும், இமைத் தவர் பின்பு நிலத்திற் காணாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்த யானை கொட்டாவி கொண்டாலினையவாம்படி வாள் இடம்படுத்தின புண்ணையுடைய மாம்பரம் இளைப்பாறினானென்க. (உஅ)

2355. கொழுவாய் விழுப்புண் குரைப்பொலியுங் கூந்தன் மக ளிர் குழைசிதறி, அழுவா ரழுகைக் குரலொலியு மதிர்கண் முரசின் முழக்கொலியும், குழுவாய்ச் சங்கின் குரலொலியுங் கொலைவல் யானைச் செவிப்புடையும், எழுவார் யாழு மேத்தொலியு மிறைவன் கேளாத் துயிலேற்றான்.

(இ - ள்.) அழகிய இடும்பைதரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்பட விடு கின்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழுகின்ற அழுகைக்குரலிற் பிறந்த ஒலி யையும், முரசினது நடுங்கின கண் முழங்குதலிற் பிறந்த ஒலியையும், திரண்ட வாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஓசையையும், நொந்த யானையது செவிப்புடையையும், எழுவுவார் யாழையும், ஏத்துகிற ஒலியையும் இறைவன் கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தானென்க. (உக)

2356. தொடித்தோண் மகளி ரொருசாரார் துயரக் கடலு ளவரீந்த, வடிக்கண் மகளி ரொருசாரார் வரம்பி லின்பக் கடனீந் தப், பொடித்தான் கதிரோன் நிரைநெற்றிப் புகழ்முப் பழநீர்ப் பளிங்களைஇக், கடிப்பூ மாலை யவரேந்தக் கமழ்தா மரைக்கண் கழீஇ யினுன்.

2355. விழுப்புண் - முகத்திலும் மாப்பிலும் பட்ட புண் ; குறள், 776, பரிமேல். புண்குரைப்பொலி : “மலர்மாப்பின், வென்வேன் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்ப” (பு - வெ. 62.) குழைசிதறியது மங்கலமிழந்ததைக் குறித் தது ; “மாற்றரசர் மணிமுடியுந் திறலுந் தேச மற்றவர்தங் காதலிமார் குழை யுந் தந்தை, காற்றையு முடன்கழல வந்து தோன்றி” (பெரியதிரு. 4. 4 : 1.) செவிப்புடை - காதைப் புடைத்தலாற் பிறந்த ஓசை. இறைவன் : சீவகன். கேளா - கேட்டு. துயிலேற்றான் - தூக்கத்தினின்றும் விழித்தான் ; “கய லேர் கண்ணி துயிலேற் றெழுவே” (பெருங். 2. 11 : 66.)

2356. அவர் : “செல்லா றிழுக்கிச் சுடுகாடவன் சேர்ந்த வாறும்” (சீவக. 9) என்பதனுள் ‘அவன்’ என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரை இங்கே அறிதற்பாலது. வடிக்கண் - மாவடுவின் பிளவைப்போன்ற கண். வரம்பு இல் - எல்ல இல்லாத. பொடித்தல் - தோன்றுதல். நெற்றி - உச்சியில். முப்பழநீர் : சீவக. 75. அனைஇ - கலந்து. கடி - மணம் ; சிறப்புமாம். கண் கழீஇயினுன் : அவையல்கிளவி ; தோல். எச்ச. 46, ந.

(இ - ள்.) பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தா நிற்க, வென்றவர்களிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதி ரோன் கடலிலே தோன்றினான்; அப்பொழுது அவன் கடு, நெல்லி, தான்றி ஊறின நீரிலே கருப்பூரத்தைக் கரைத்து மகளிரோந்தக் கண்ணைக் கழீஇயினு னென்க. (௩௦)

2357. முனைவற் றொழுது முடிதுளக்கி முகந்து செம்பொன் கொளவீசி நினை ய லாகா நெடுவாழ்க்கை வென்றிக் கோல விளக்காகப் புனையப் பட்ட வஞ்சனத்தைப் புகழ் வெழுதிப் புனைபூணன் கனைவண் டார்க்கு மலங்கலுங் கலனு மேற்பத் தாங்கினான்.

(இ - ள்.) பூணன், பிறாற் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற் கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாய்படி முனைவனை அஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம் பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி அலங் கலையும் கலத்தையும் பொருந்தத் தாங்கினுனென்க. (௩௧)

2358. முறிந்த கோல முகிழ்முலையார் பரவ மொய்யார் மணிச்செப்பில் உறைந்த வெண்பட் டுடுத்தொளிசேர் பஞ்ச வாசங் கவுட்கொண்டு செறிந்த கழுநீர்ப் பூப்பிடித்துச் சேக்கை மரீஇய சிங்கம்போல் அறிந்தார் தமக்கு மரங்களு யண்ணல் செம்மார் திருந்தானே.

(இ - ள்.) அண்ணல், தளிர்ந்த கோலத்தையுடைய முகிழ்த்த முலையார் பரவ உடுத்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார்க் கும் அரங்கனையாய், ஆண்மையினற் சேக்கையை மரீஇயதொரு சிங்கம் போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

முலையார் மெலியவும் பாடம் இது மற்றைநாளிற் 1 சமயம். (௩௨)

2357. முனைவற் றொழுது - அருகனை வணங்கி; துளக்கி - வணங்கி; “துளங்கா மணிமுடியார்” (தே. திருநா. பந்தனை.) கொள்ளும்படி செம் பொன்னை வீசி. நெடுவாழ்க்கை - அரசர் செல்வம். அஞ்சனம் - மை; அரசர் மை யணிந்துகொள்ளுதல் மரபு; “அமிழ்தியல் யோகத் தஞ்சனம் வருத்து” (பெருங். 1. 34: 15.) கனைவண்டு - மிகுதியான வண்டு. அலங்கல் - மாலை. கலன் - ஆபரணம். மு: பெருங். 1. 34: 14-8.

2358. முறிந்த - தளிர்ந்த. முகிழ் - அரும்பெனினுமாம். செப்பி லுறைந்த பட்டு: சீவக. 1299, அடிக். பஞ்சவாசம்: சீவக. 838. கழுநீர்ப்பூப் பிடித்து: சீவக. 429. சேக்கை.....இருந்தான்: சீவக. 2371; பெருங். 1. 34: 146; துளா. அரசியற். 388. சேக்கை - ஆசனத்தில். மரீஇய - பொருந் திய. அரங்கனையென்றது அறிய முடியாமை பற்றி.

(உரை.) 1 சமயமென்றது சமயமிருக்கும் மண்டபத்தே வீற்றிருந்த காட்சியை; சீவக. 2370, ந; மலைபடு. 549, ந.; “சமயமண்டப நிறைந் திருந்த திரிசங்கு மைந்தன்” (அரிச்சந்திர. வேட்டஞ்செய். 16.)

2359. வார்மீ தாடி வடஞ்சூடிப் பொற்பார்ந்திருந்த வனமுலையார்
ஏர்மீ தாடிச் சாந்தெழுதி யிலங்கு முந்நீர் வலம்புரிபோற்
கார்மீ தாடிக் கலம்பொழியுங் கடகத் தடக்கைக் கழலோனைப்
போர்மீ தாடிப் புறங்கண்ட புலால்வேன் மன்னர் புடைசூழ்ந்தார்.

ஆடி - ஆட.

(இ - ள்.) கச்சையறுத்துச் சூடி ஆர்ந்து அடிபாரந்த முலையாரது அழகு
மேலாம்படி சாந்தையுமெழுதித் காலைவென்று சங்கறிதிபோற் கலத்தையும்
பொழியும் கையினைபுடைய கழலோனைப் போரை வென்று பகைவரைப் புறங்
கண்ட அரசர் சூழ்ந்தாரென்க. (நா.)

(வேறு)

2360. தொல்லை நால்வகைத் தோழருந் தூமணி நெடுந்தேர்
மல்லத் தம்பியு மாமனு மதுவிரி கமழ்தார்ச்
செல்வன் றுதையுஞ் செழுநக ரொடுவள நாடும்
வல்லைத் தொக்கது வளங்கெழு கோயிலு ளொருங்கே.

(இ - ள்.) தோழரும் தம்பியும் மாமனும் தாதையும் பழைய ஊரும் நாடும்
கோயிலிலே விரையத் திரண்டனவென்க.

நந்தட்டன் சிறந்தமையிற் கூறினார். 1 திணைவிராய் எண்ணி அலறினை
யான் முடிந்தது; 2 பன்மையொருமை மயக்கம். (நா.)

2359. வார் - கச்சு. வடம் - முத்துவடம். பொற்பு ஆர்ந்திருந்த -
பொலிவு நிறைந்திருந்த. முந்நீர் வலம்புரி - கடலிற்றேன்றிய வலம்புரியென்
னும் சங்கு. கார் மீதாடி - மேகத்தை வென்று. கலம்பொழியும் கை - இரப்
போர்க்கு ஆபரணங்களை அளிக்கும் கை; “இலம்படு புலவ ரேற்றகைந்
நிறையக், கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்” (மலைபடு. 576-7);
“கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கை” (அகநா. 213); “கழறொடி
கவைஇய கலம்பொழி தடக்கை” (பெருங். 1. 35: 102.) போர்மீதாடி -
போரில் வென்று. புறங்கண்ட - பகைவர் முதுகைக் கண்ட.

2360. தொல்லை - பழமை. நால்வகைத் தோழர் : சீவக. 776, அடிக்.
மல்லல் - வளன். மாமன் - கோவிந்தராசன். மது விரி - தேன் பரவுகின்ற.
தாதை - சுந்துக்கடன். வல்லை - விரைய. கோயிலுள் தொக்கது என்க.

(மேற்.) மு : நன். பொது. 27, மயிலை. சங்கர; இ - வி. பொது. 6.

(உரை.) 1 தொல். கிளவி. 51, 2 மயக்கமென்றது தொக்கதென்னும்
ஒருமை வினைமுற்றைக் கருதி,

2361. துளங்கு வெண்மதி யுகுத்தவெண் கதிர்தொகுத் ததுபோல்
விளங்கு வெள்ளியம் பெருமலை யொழியவந் தெழிலார்
வளங்கொண் மாநகர் மழகதிர் குழீஇயின போலக்
களங்கொண் டண்டினர் கதிர்முடி விஞ்சையர் பொலிந்தே.

(இ - ள்.) மதி சொரிந்த கதிரைக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும்
வெள்ளிமலையிலே கலழவேகணிநுப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து
மாநகரை இடங்கொண்டு இளங்கதிர் திரண்டாற்போலே பொலிந்து ஈண்டின
ரென்க.

ஒழிய - தங்க.

(௩௫)

2362. (க) எண்ண மென்னினி யெழின்முடி யணிவது துணிமின்
கண்ண னாரொடு கழிகையும் வருகென வரலும்
பண்ணி னார்முடி பழிச்சிய மணிபொனிற் குயிற்றி
அண்ண லாய்கதி ரலம்வரப் புலமக ணகவே.

2363. (உ) விரியு மாலையன் விளங்கொளி முடியினன் றுளங்கித்
திருவின் மால்வரைக் குலவிய தனையதோர் தேந்தார்
அருவி போல்வதோ ராரமு மார்பிடைத் துயல
எரியும் வார்குழை யிமையவ னொருவன்வந் திழிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) இனியென்றது, காலங்கழிக்குமது அன்றென்றவாறு. என்றதனானே,
புரோகிதன்முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரை வரித்ததுவும்,
அங்குரார்ப்பணம் அதிவாசம் முதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்

2361. உகுத்த - சொரிந்த, வெள்ளியம் பெருமலை - வித்தியாதார்
வாரும் மலை. ஒழிதல் - தங்குதல்; “மின்னுக்கொடியொத் தொழிந்திட்
டாள்” (சீவக. 2504.) மழகதிர் - இளஞ்சூரியன். களம் - இடம். விஞ்சை
யர் குழீஇயின போலப் பொலிந்து ஈண்டினர்.

2362. இனி எண்ணம் என் - இனிமேலும் கருதுவது யாதானது;
முடி அணிவது - கிரீடத்தைச் சூட்டுவதை. வரலும் - வந்தவுடன். மண்
யைப் பொன்னிற் குயிற்றி முடிபண்ணினார்; குயிற்றி - அழுத்தி. கதிர் அலம்
வர - சூரியன் மனம் சுழலும்படி. புலமகள் - நாமகள்.

2363. திருவில் - இந்திரவில். வரைக்குலவியது அனையது - மலையில்
விளங்கியதைப் போன்றதாகிய. தார் - மாலையும்; உம்மை விரிக்க. மலைக்
குத் திருவில்; சீவக. 2425; அகநா. 175: 15-6; பெருங். 3: 14: 168.
ஆரம் - முத்துமலை. அருவி முத்துமலைக்கு; சீவக. 35, அடிக். துயல -
அசைய, எரியும் - விளங்கும்.

தம் பார்த்திருந்ததுவும் தோன்றக் கூறிற்றும். கண்ணனார் - உபதிருஷ்டா; என்றது புரோகிதனை; இஃது 1 ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. கடிகை - 2 முகூர்த்த விதானி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த. மணிகளைப் பொன்னிலே அழுத்தி அவற்றின் கதிர்கள் அசையும்படி முடியைப் பண்ணினாருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

(இ - ள்.) முன்தொக்கவரெல்லாரும் முடியணிபுந்தன்மையைத் துணிமினென்று அமைச்சரை நோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப் பண்ணினாரும், கடிகையும், கண்ணனாரும் வருகவென்றழைப்ப, அவர்கள் வந்த அளவிலே, திருவில் துளங்கி மால்வரையிலே குலவிய தன்மையையொப்பதொரு தாரும், அருவிபோல்வதொரு முத்தாரமும் மார்பிலே துயலாரிற்ப, விளங்கொளி விரிபுமியல்பினாய் முடியினாய் இமையவனொருவன் வந்திழிந்தாரென்க.

முடியமைத்தற்குக் கூறிய தூலெல்லாம் முற்ற முடித்தலின், நாமகள் மகிழ்வென்றார்; புலமகள் நகப் பண்ணினாருமென்க. (நக - எ)

2364. கொம்மை யார்ந்தன கொடிபட வெழுதின குவிந்த
அம்மை யார்ந்தன வழகிய மணிவட முடைய
வெம்மை செய்வன விழுத்தகு முலைத்தட முடைய
பொம்மெ லோதியர் பொழிமின்னுக் கொடியென விழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவன்தேவியர், பெருமையார்ந்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைநிறைந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலையை முடைய ஒழுக்குகின்ற மின்னொழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்ற ஒதி. (நஅ)

2365. மையல் யானையின் படுமதங் கெடப்பகட் டாசன்
செய்த மும்மதம் போற்றிசை திசைதொறுங் கமழும்
தெய்வ வாசத்துத் திருநகர் வாசங்கொண் டொழிய
வெய்யர் தோன்றினர் விசும்பிடைச் சிறப்பொடும் பொலிந்தே.

(உரை.) 1 தொல். களவி. 27. 2 முகூர்த்தம் விதிப்பவன்.

2364. கொம்மை - வட்டம் எனினும் ஆம். கொடி - தொய்யிறகொடி. அம்மை - அழகிய கருமை. மணிவடம் - முத்துவடம். வெம்மை - விருப்பம். தடம் - உயர்ந்த இடம். பொம்மெலோதி : சீவக. 1674. மின்னுக்கொடி - மின்னலின் ஒழுங்கு; கொடி - ஒழுங்கு; “கொடிக்கூரை” (புறநா. 22 : 15, உரை.) இழிந்தார் - இறங்கினார்.

2365. மையல் - மயக்கம். படுமதம் - தோன்றிய மதம்; மிக்க மத மெனலுமாம். பகட்டாசன் - யானைகளுக்குத் தலைவனான யூதநாதன்; சீவக. 2436; கம்ப. வரைக்காட்சி. 7. யானையின் மும்மதம் நாறுதல்: “நாகாதி

(இ - ள்.) இழிந்தவர்கள், யானையின்மதங் கெடும்படி களிற்றரசனுண் டாக்கின மதம்போலே திசைதோறும் கமழும் தெய்வமணத்தாலே நகரி லுள்ள மணம் கைக்கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரி டத்தே தோன்றினரென்க.

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (நக)

2366. வெருவி மாநகர் மாந்தர்கள் வியந்துகை விதிர்ப்பப்
பருதி போல்வன பாற்கட னூற்றெட்டுக் குடத்தாற்
பொருவில் பூமழை பொன்மழை யொடுசொரிந் தாட்டி
எரிபொ னீண்முடி கவித்தனன் பவித்திரற் றெழுதே.

சொரிந்து - சொரிய.

(இ - ள்.) பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பருதி போலும் னூற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலே முகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

‘பவித்திரன்’ என்றார், நெஞ்சிற்றாய்மை தோன்ற. 1 ஆசிரியனாதலிற் றெழுதான். (சு0)

2367. தேவ தூந்துபி தேவர்கட் கோகையுய்த் துரைப்பான்
ஆவி யம்புகை யணிகளர் சுண்ணமோ டெழுந்த
நாவி னேத்தின ராம்பையர் நரம்பொலி யுளர்ந்த
காவன் மன்னருங் கடிகையுங் கடவது நிறைத்தார்.

தேவதூந்துபி - தெய்வவாச்சியம். ஆவி ஆவி யெனவிகாரம்; என்றது, ஹோமத்தால் வினைந்த ஹவிஷஸு. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப் பட்டன; மன்னர் கைக்காணிக்கையிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம் பாடினார்.

பன் விடுமும்மத நாறுந்திசை புக்கான்” (வி - பா. அருச்சுனன் தீர்த்த. 10.) வாசத்து - வாசனையால். ஒழிய - நீங்கும்படி. யானையரசன் தன்மதத்தால் மற்ற யானைகளைக் கெடுத்தல்: சீவக. 750, 2313. விசம்பிடைச் சிறப்பு - தேவலோகத்திலுள்ள சிறந்த பொருள்கள்.

2366. வெருவி - அச்சமுற்று. கைவிதிர்த்தல்: பெருங். 1. 32 : 58. பருதி - சூரியன். குடத்தால் ஆட்டி. பொரு - ஒப்பு. முடிகவித்தல் சுதஞ் சணன் செயல். பவித்திரன் - தூயவன்; என்றது சீவகனை; சீவக. 1169, 2655.

(உரை.) 1 பஞ்சநமஸ்காரத்தை உபதேசித்தமையின் சீவகனை ஆசிரிய னென்றார்.

2367. தேவதூந்துபி எழுந்த என்க. நரம்பு - வீணையின் நரம்பு. ஒலி - மிடற்றுப்பாட்டின் ஒலி. கடிகை : சீவக. 1844, ந. கடவது - கடமையை; என்றது கடிகையார் மண்ணுமங்கலம் பாடுதலை; தோல். புறத். 36, ந.

(இ - ள்.) துந்துபி, உரைத்தற்கு அவியோடும் புகையோடும் சுண்ணத் தோடும் எழுந்தன ; அரம்பையரேத்தினார் ; உளர்ந்தன ; மன்னரும் கழிகையரும் நிறைத்தாரென்க.

ஏத்துநர் பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க. (சக)

2368. திருவ மரமணிக் காம்பொடு திரள்வடந் தினைக்கும்
உருவ வெண்மதி யிதுவென வெண்குடை யோங்கிப்
பரவை மாநில மளித்தது களிக்கயன் மழைக்கட்
பொருவில் பூமகட் புணர்ந்தன னிமையவ நெழுந்தான்.

திருவமாமணி - அழகிய மணி; அ : அசை. காம்பும் வடமும் தினைக்கும் மதி ; இல்பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

(இ - ள்.) குடை ஒங்கி நிலத்தை அளித்தது ; அங்ஙனமளித்தலிற் கயல் போலுங் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன் புணர்ந்தான் ; புணர்ந்தபின் சுதஞ் சணன் போயினுனென்க. (சஉ)

(வேறு)

2369. மின்னுங் கடற்றிரையின் மாமணிக்கை வெண்கவரி
விரிந்து வீசப், பொன்னங் குடைநிழற்றப் பொன்மயமா முழைக்கலங்
கள் பொலிந்து தோன்ற, மன்னர் முடியிறைஞ்சி மாமணியங் கழ
லேந்தி யடியீ டேத்தச், சின்ன மலர்க்கோதைத் தீஞ்சொலார் போற்
நிசைப்பத் திருமால் போந்தான்.

2368. வடம் - முத்துமலை. தினைக்கும் - இடைவிடாமல் தங்கும். உருவம் - அழகு. வெண்குடைக்கு மதி உவமை. பூமகட் புணர்ந்தனன் - பூமியாகிய பெண்ணைச் சேர்ந்தனன் ; இவ்விலம்பகத்தின்பெயர் இதனுட் குறிப்பிடப்பட்டமை காண்க.

2369. கடற்றிரையின் - பாற்கடலின் அலையைப்போல ; “பாலின் வெண்பா வைத்திரை.....பாந்தெனச் சாமரை பதைப்ப” (கம்ப. நிந்தனைப். 16.) பொன்னங்குடை நிழற்ற : சிலப். 28 : 1-2 ; நிழற்ற - நிழலைச் செய்ய. உழைக்கலம் - பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளுதற்குரியனவும், பொன் வெள்ளி முதலியவற்றால் செய்யப்பட்டனவுமான பாத்திரங்கள் ; பெருங். 1. 39 : 58, 56 : 197 ; “உழைக்கல மாதர்களேந்தி வா” (மேரு. சமவசரண. 232) ; “மங்கல வுழைக்கல மருங்கு சேர்ந்தன” ; “மங்கல வுழைக்கலம் பரப்ப” ; “மகளிர் மங்கல வுழைக்கலஞ் சுமந்தனர்” ; “உழைக்கலமகளி ரென்று” (சூளா. குமாரகால. 19, மந்திரசாலை. 140, தூதுவிடு. 39, கல்யாண. 172.) மன்னர்...அடியீடேத்த : “அருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்த” (சிலப். 26 : 90) ; “அணங்கனையா ரடியீடேத்த” (சூளா. சுயம்வர. 247.) சின்ன மலர் : சீவக. 2251, அடிக். ; “சின்னமாம் பன்மலர்க ளன்றே சூடி” (தே. திருநா. காணகக் காரோணம்.)

(இ - ள்.) திரைபோற் கவரி வீசத் திருவின் வடிவாகிய குடை உலகை நிழற்றக் கலங்கள் தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் நன்னிலமிதித்தற்குப் போந்தானென்க.

பொன் - திரு; “நன்பொன் போகிய வொண்பொன் ஞாம்” போல. இது பவனிக்குடையாதலிற் பொற்குடையாயிற்றென்றுமாம். கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடியாலே யிறைஞ்சி ஏத்த. சின்னமலர் - விடுபூ. காத் தற்றொழிலாலும், வடிவாலும் திருமாலென்றே கூறினார். அடுத்து இரண்டு பவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத்திற்குப் பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தே புகுந்தமை தோன்ற ‘அடியீடேத்த’ என் றார். (சுந.)

2370. மந்தார மாமலை மேற்றொடர்ந்து தழுவவராத் தாம மல்கி, அந்தோவென் றஞ்சிறைவண் டேக்கற விற்புகைபோய்க் கழுமி யாய்பொற், செந்தா மரைமகளே யல்லதுபெண் சாராத திருவின் மிக்க, சிந்தா மணியேய்ந்த சித்திரமா மண்டபத்துச் செல்வன் புக் கான்.

தழுவவராத் தாமங்களில் தேனை உண்ணப்பெறுதே வண்டுகள் ஏக்கறும் படி புகை பரந்து. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே 1 சமயமிருக்குமண் டபமாம்.

(இ - ள்.) தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண் சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் தன்மைபொருந் திய செல்வன் புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தன கொடுக்கின்றனாதலின், ‘சிந்தா மணியேய்ந்த செல் வன்’ என்றார். (சசு)

2371. பைங்க ணுளையெருத்திற் பன்மணி வாளெயிற்றுப் பவள நாவிற, சிங்கா சனத்தின்மேற் சிங்கம்போற் தேர்மன்னர் முடி கள் சூழ, மங்குன் மணிநிற வண்ணன்போல் வார்புகழைக் கிருவில் வீசச், செங்கட் கமழ்பைந்தாரச் செஞ்சுடர்போற் தேர்மன்ன னிருந்தா னன்றே.

2370. கழுமி - செறிந்து. சீவகனைச் சிந்தாமணி யென்று அவன் தாய் அழைத்தது (சீவக. 311) இங்கே நினைத்தற்குரியது. செந்தாமரை மகளே யல்லது பிறபெண் சாராத மண்டபம்: பெருங். 2. 4: 21-2.

(உரை.) 1 சமயமிருக்கும் மண்டபம் - திருவோலக்க மண்டபம்.

2371. பைங்கண்...சிங்கம்: “பைங்கண் மதர்வைப் பகுவா யரியேறு” (சூளா. பாயிரம், 1.) உளை - பிடரிமயிர். சிங்கம் மன்னர்களுக்கு உவமை. மங்குல் - மேகமாமாம். மணிநிறவண்ணன் - திருமால். செஞ்சுடர் - சூரியன். சூரியனை உவமை கூறுதலின் தேர்மன்னனென்று கூறினார்.

(இ - ள்.) பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ் சீவகன், முடி களையுடைய தோர்மன்னர் சிங்கம்போற் சூழக் குழைகள் திசையெங்கும் வில்லை வீசக் கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிருந்தா னென்க.

மங்குல் - திசை. எனவே தந்தையைப்போல் இருந்தானென்றார். (சுடு)

(வேறு)

2372. வார்பிணி முரசு நாண வானதிர் முழக்க மேய்ப்பத்
தார்பிணி தாம மார்பன் றம்பியை முகத்து நோக்கி
ஊர்பிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துருதவ னுண்ட நாட்டைப்
பார்பிணி கறையி னீங்கப் படாமுரசு கறைவி யென்றான்.

1 உள்: உருபுமயக்கம். பாரிற்சூக் கட்டின கடமையினின்று நீங்க. என்றது, ஆறிலொன்றையும் தவிரவென்றவாறு.

(இ - ள்.) சீவகன், தம்பியை முகத்தை நோக்கி ஊர்களிலுள்ளாரைப் பிணித்த சிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுருதவன் ஆண்ட நாட்டைப் 2 பதினாறியாண்டளவும் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசுகறைவி யென்று முரசும் நாண வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினானென்க.

கறையினீங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய் நாட்டையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று; ஐ: அசையுமாம். (சுக)

2373. கடவுள ரிடனுங் காசில் கணிபெறு நிலனுங் காமர்
தடவளர் முழங்குஞ் செந்தீ நான்மறை யாளர் தங்கள்
இடவிய நிலத்தோ டெல்லா மிழந்தவர்க் கிரட்டி யாக
உடனவை விடுமி னென்றா னெளிநிலா வுமிழும் பூணன்.

2372. முரசும் வான்முழக்கமும் : சீவக. 543, ந. அரசர் முடி சூடுங் காலத்தும் மகப்பெற்ற காலத்தும் சிறைவிடுதலும் வரிநீக்குதலும் மாகியவற்றைச் செய்தல் மாபு; சீவக. 306; “சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமி னியாவதும், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மின்”, “சிறை யோர் கோட்டஞ் சீமி னியாங்கணும், கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மின்” (சிலப். 23: 126-7, 28: 203-4); மணி. 19: 157-62; பெருங். 3. 27: 220. தாமமார்பன் - சீவகன். உருதவனென்றது கட்டியங்காரனை. பார்பிணி கறை - நிலத்தை வரையறுத்துக் கட்டி அளவிட்ட வரி. படா - ஒலி அடங்காத.

(உரை.) 1 ‘முகத்துள்’ என்பதில் உள்ளது. 2 ஏழாண்டென்பதும் ஒரு மரபென்று தெரிகின்றது; “சிறைவிடுமின் சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமி னேழாண்டு தேயத் தீட்டும், இறைவிடுமின்” (திருவிளா. 4: 28.)

2373. கடவுளர் இடன் - தேவாலயங்களுக்கு விட்ட இறையிலி நிலங் கள். தடவென்றது தூபமுட்டியின் பெயர்; இங்கே ஒமகுண்டத்திற்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ் சாற்றக் கூறிய பூனான், பின்பு அமைச்சரை நோக்கி, அந்தணர்தம்முடைய பெரிய இறையிலிநிலத்தோடே தேவர்கள் இறையிலிநிலத்தையும் சோதிடநூலோர் இறையிலிநிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலிநிலங்களையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விடுமினென்று பின்னும் அவனாண்ட காலத்து அவற்றையுடனிடீர்த்தவர்க்கு இரட்டியாக விடுமினென்று னென்க.

விடுமினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சரை நோக்கிக் கூறினமை யுணர்க. 1 விடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக். உடனிடத்தல் - அவன் சேர மாற்றுதலின் இடத்தல். (சஎ)

2374. (க) என்றலுந் தொழுது சென்னி நிலனுநீஇ யெழுந்து போகி வென்றதிர் முரசும் யாளை வீங்கெருத் தேற்றிப் பைம்பொற்குன்றுகண் டனைய கோலக் கொடிநெடு மாட மூதூர்ச் சென்றிசை முழங்கச் செல்வன் றிருமுரசறைவிக் கின்றான்.

2375. (உ) ஒன்றுடைப் பதினை யாண்டைக் குறுகட னிறைவன் விட் இன்றுளீ நுலகத்தென்று முடனுளீ ராகி வாழ்மின் டான் பொன்றுக பசியு நோயும் பொருந்தலில் பகையு மென்ன மன்றல மறுகு தோறு மணிமுர சார்த்த தன்றே.

2376. (ங) நோக்கொழிந் தொடுங்கி னீர்க்கு நோய்கொளச் சாம்பி னீர்க்கும் பூக்குழன் மகளிர்க் கொண்டான் புறக்கணித் திடப்பட்ட டீர்க்கும் கோத்தரு நிதியம் வாழக் கொற்றவ னகரோ டென்ன வீக்குவார் முரசங் கொட்டி விழுநக ரறைவித் தானே.

காழிற்று; “வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றி” (புறநா. 201: 8); “வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர், தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கை” (சிலப். 26: 248 - 9.) தடாவென்பது தடவு, தட, தடமெனவும் வழங்கும்; சிந். 202, கொளு, போர்; தக்க. 475. இடவிய - பரந்த இடங்களை யுடைய. உடன் - ஒருங்கே.

(உரை.) 1 நிலத்தோடு இடனும் நிலனும் எல்லாம் விடுமின், அவை விடுமினென இரண்டிடத்தும் கூட்டி உரைசெய்தார்.

2374. குன்று மாடத்திற்கு உவமை.

2375. ஒன்றுடைப் பதினையாண்டைக்கு - பதினாறு வருடங்களுக்கு. கடன் - வரி. பசியும் நோயும் பகையும் பொன்றுக: சீவக. 377; “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி” (சிலப். 5: 72, மணி. 2: 70); குறள், 734. மன்றல மறுகு - மணத்தையுடையனவாகிய வீதிகள்.

2376. நோக்கு - பார்வை. மகளிர் - பரத்தையர் பொருட்டாக. கொண்டான் - கணவன்; புறக்கணித்திடப்பட்டிரென்பதற் கேற்ப எழுவாய்

இவைமூன்றும் ஒரு தொடர்.

(க) அறைவிக்கின்றான் : பெயர்.

(உ) உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன் கூறாநிற்க; என்ன முரசம் ஆர்த்ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

(ங) நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளினதிக் குவிதல். *மகளிர் - பரத்தையர்; பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொண் டவன் பாதுகாவாத வறுமையையுடைய மகளிர்க்கும். கோ - பசு : 1 கோத் தலை விகாரமாக்கி, கோத்தலைத் தருநிதியம் - இடையறாத பொருளென்றுமாம்.

(இ - ள்.) என்று சீவகன் கூறின அளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது வணங்கிப்போய் மூதாரிலே விரையச் சென்று முழங்கும்படி முர சறைவிக்கின்றவன், முரசறைகின்றவனுக்கு இறைவன் அருளிய மொழியைச் சாற்றென்று கூற, அவனும் வென்றதிர்முரசத்தை யாணையெருத்தத்திலேற்றி பசியும் நோயும் பகையும் பொன்றுக; இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுள் ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்நாட்டைப் பதினாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க, முரசமார்த்தது; அப்பொழுதே நோக் கொழிந்திர்க்கும் சாம்பினீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டிர்க்கும் கொற்றவன் மனை களுடனே கோவையும் நிதியத்தையும் நீர் வாழும்படி தருமென்று முரசறை வான் கூறும்படி அவனுக்கறிவித்து அவனைக் கொண்டு நகரிலே முரசைக் கொட்டி அறைவித்தானென்க.

2 அரசன் கூறாத தான் கூறிச் சாற்றுவித்தானல்லன்; அவன் அரசாட்சி பெற்றாற் செய்யும் அறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்றுவித்தானென்று கொள்க. (சஅ - ௫0)

பன்மையாக வாராமையின் ஒருமை பன்மை மயக்கம்; “ஏவ லினையர் தாய் வயிறு கரிப்ப” என்புழிப்போல. நகர் - வீடு. வீக்கு வார் முரசம் - வாரால் கட்டப்பெற்ற முரசம்.

(உரை.) 1 கோ - கோத்தல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயரெனக் கொள் ளுதலும் பொருந்தும். 2 2372, 2373 - ஆம் பாடல்களில் சீவகன் இட்ட கட்டளையினும் வேறான சில செய்திகள் இம்மூன்று செய்யுட்களில் உள்ளமை பற்றி இங்ஙனம் எழுதினார்.

ககஅக

சீவகசிந்தாமணி

2377. திருமக னருளப் பெற்றுத் திருநிலத் துறையு மாந்தர்
ஒருவனுக் கொருத்தி போல வுளமகிழ்ந் தொளியின் வைகிப்
பருவரு பகையு நோயும் பசியுங்கெட் டொழிய விப்பாற்
பெருவிறல் வேந்தர் வேந்தற் குற்றது பேச லுற்றேன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் அரசன்றான் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின்
மக்களெல்லாம், பகையும் நோயும் பசியும் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி
போல மனமகிழ்ந்து ஒளியோடே தங்காநிற்கச் செல்கின்ற நாளிலே, வேந்தற்
குற்றதொன்று கூறுதலுற்றேனென்றாரென்க.

வைகி - வைக.

(இக)

கக.—பூமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக் கவி, உடனள.

2377. திருமகன் - சீவகன். குடிகளும் அரசனும் மனமொன்றி
இன்பவாழ்வில் ஈடுபட்டமையின் 'ஒருவனுக்கு ஒருத்திபோல மகிழ்ந்து' என்
றார். ஒளி - தாம் உளராகும் காலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை; குறள்,
971, பரிமேல். பருவரு - துன்பத்தைச் செய்யும். பகையும் நோயும் பசியும்
கெடுதல்: சீவக. 2375, அடிக்,

பன்னிரண்டாவது இலக்கணையாரிலம்பகம்

(வேறு)

2378. அலங்க லேந்திய குங்கும வருவரை மார்பன்
கலந்த காரிகை யவர்களைத் தருகென வருள
இலங்கு மாலைவெள் ளருவிய வெழில்வரை மணந்த
புலம்பு நீள்சுரம் போய்க்கொணர்ந் தருளொடுங் கொடுத்தார்.

(இ - ள்.) மாலையேந்திய வரைபோலுமார்பன், தான் மணஞ்செய்த
மகளிரைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அவனருளிச்செய
லோடே வருத்தமிக்க சுரத்தைப் போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வரைகள்.

(க)

2379. மோடு கொண்ணிலா முளைத்தெழு பருதிகண் டறியாப்
பாடு வண்டொடு பறவையு நடுக்குறுங் காப்பின்
மாட மாமணிச் சிவிகையின் மயிலென விழிந்தார்
வீடு கண்டவர் போன்றுமின் னிடுகொடி யணையார்.

(இ - ள்.) மின்னையும், எழுதுகொடியையுமணையார், மதியையும் பருதி
யையும் கண்டறியாத மாடத்தின்கண்ணே வண்டும் பறவையும் அஞ்சும்
காவலையுடைய சிவிகையினின்றும் மயிலிழிந்தாற்போல இழிந்தாரென்க.

2378. இலங்கு மாலை - விளங்குகின்ற வரிசையாகிய; இது வரைக்கு
அடை, மணந்த - கலந்த. புலம்பு - வருத்தம்.

2379. மோடு - பெருமை. நிலாவும் பருதியும் கண்டறியாத மாடம்.
காப்பினையுடைய மாடமென்பதும் பொருளாகும்; “புள்ளு மில்லா வொள்
ளொளி யிருக்கையுள், மறைபுறப் படாஅச் சிவின் ராகி” (பெருங். 3. 24:
216-7); “உள்ளுணின் றொலிபுறப் படாத னென்கிறைப், புள்ளுமல் வாத
வும் புகாத நீரது...மந்திர சாலை” (குளா. ம. 2); கம்ப. நகர்நீங்கு. 184;
புத்த மந்திர. 8. மாடத்தின்கண் சிவிகையின் மயிலைப்போல இறங்கி
னார். மாடச்சிவிகை யெனலுமாம்; பெருங். 3. 255. வீடு - சாபத்தி
னின்றும் விடுபடுதல். மின்னும் இட்ட கொடி அணையார்; மின்னற்
கொடிபோன்றவரென்பதும் ஆம். சீவகன் பிரிவார் கள். முன்பு வருத்த
முற்றிருந்தனர்.

துன்பமுறுதற்கு ஒருசாபம் பெற்று அச்சாபம் வீடுகண்டவரைப்போலே மகிழ்ந்து இழிந்தாரென்க; வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்கினுற்போல இவரும் வருத்தநீங்கினுரென்றுமாம். (உ)

2380. அன்று சூடிய மாலைய ராடிய சாந்தர்
பொன்றி வாடிய மேனியர் பொன்னிறை சுருங்கார்
சென்று காதலன் றிருவிரி மரைமல ரடிமேல்
ஒன்றி வீழ்ந்தனர் குவளைக்க ணுவகைமுத் துகவே.

(இ - ள்.) இவன் பிரிகின்ற அன்று சூடிய மாலையராய், ஆடின சாந்தினராய், கெட்டு வாடிய மேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள், கண் உவகைமுத்து உகும்படி சென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (ந)

2381. இலங்கு பூணவரை மார்புற வெடுத்தவன் முயங்க
மலங்கி வாட்கண்கள் வருபனி சுமந்துடன் வெருவிக்க
கலங்கு நீரிடைக் கலக்குறு கருங்கய லிணைபோற்
புலம்பி யோடின செவியுற நெடியன பொலிந்தே.

(இ - ள்.) சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோல இவன் பிரிவிற்கு மலங்கிப் புலம்பி ஓடின வாட்கண்கள், நண்டு அவன் அவரைச் சேர்வெடுத்து முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச் சுமந்து, செவியுற நெடியனவாயினவென்க.

வெருவி, வெருவவென்க. ஓடுதல் - கெடுதல்; “ஓடிய துணர்தலும்” (சிறுபாண். 214) என்றற்போல. (ச)

2382. வேனல் வாய்ப்பட்டு விரிமுகை தளிரோடு கரிந்த
கானக் கார்முல்லை கார்மழைக் கெதிரந்தன போல
மான மங்கையர் வாட்டமும் பரிவுந்தங் கணவன்
தேனெய் மார்பகந் தீண்டலுந் தீர்த்தொளி சிறந்தார்.

2380. அன்று : பண்டறி சுட்டு. பொனநிறை - பொனப்பானற பெறுதற்கரிய நிறை. காதலன் - சீவகன். மரைமலர் - தாமரைமலரைப்போன்ற உவகைமுத்து - ஆனந்தக்கண்ணீர்.

2381. மார்பு உற - மார்பிலே பொருந்த. அவன் - சீவகன். முயங்க தழுவுதலால். வரு பனி - கண்ணீர். வெருவி - வெருவ; எச்சத்திரிபு. கண்கள் ஓடின என்க.

2382. வேனல் - வேனில்; “இளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொலின்று, வளவேனற் கண்ணி மனம்” (சிலப். வேனிற் காதை, இறுதிவெண்பா. கரிந்த - கருகிய. கார்மழைக்கு - கரிய மழையை. எதிர்தல் - ஏற்றுக்கொள்ளல். தேனாகிய நெய்யைப் போன்ற மார்பகம். அடி. 2-4: சீவக. 195 தோளவன்.....மாரிப்புயலொத்தான் : “குலம்பாராட்டுங் கொம்புமொர் முல்லைக் கொடியொத்தான்” (குளா. கலியாண. 297.)

(இ - ள்.) முதுவேனிவிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்த முல்லை மழையை ஏற்றுக்கொண்டனபோல மங்கையர் தம் கணவன்மார்பைத் தீண்டின அளவிலே மேனியில் வாட்டமும் மனத்தில் வருத்தமும் தீர்ந்துபோய் ஒளி மிக்கா ரென்க.

மழைக்கு : கு, உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி. தேனைப்போன்ற மார் பென்றார், தேனுக்கு இன்சுவை நிகழ்ந்தகாலத்தே புளிச்சுவை நிகழுமாறு போல, இம்மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பம் நிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்பம் நிகழ்த்துமேயென்னும் கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்த வன் ; இனி, தாதாய் வந்த தேனினம் இளைக்கிற மார்புமாம். (ரு)

2383. சேலுண் கண்ணியர் சிலம்பொடு திலகமுந் திருத்தி
மாலை நல்லன மதுக்கமழ் தகையன மிலைச்சிக்
கோல மென்முலைக் குங்கும மிடுகொடி யெழுதிச்
சோலை வேய்மரு டோண்முத்துந் தொழுதக வணிந்தார்.

(இ - ள்.) சேடியர், தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவும் திருத்தி முடியிலே மதுக்கமழ் தகையனவாகிய மாலைகள் நல்லனவற்றைச் சூட்டி முலையிலும் தோளிலும் குங்குமத்தாலே எழுதுகொடி எழுதிக் கண வன் தொழுதல் தரும்படி முத்துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (சு)

2384. நஞ்சு மேய்ந்திளங் களிக்கயன் மதர்ப்பன போல
அஞ்சி வாட்கண்கண் மதர்த்தன வலர்ந்துடன் பிறழப்
பஞ்ச சூழ்மணி மேகலை பரிந்தவை சொரிய
வஞ்சி நுண்ணிடை கவின்பெற வைகினன் மாதோ.

1 அவசத்தாற் பிறந்த 2 அனந்தர்நோக்கினை, 'நஞ்சு' என்றார். உடன்- எல்லாம். பஞ்ச : ஆகுபெயர். 3 தனது நுண்மையான் ஊற்றின்பம் நிரம்பப் பெறாத இடை 4 மெய்புகுவன்ன முயக்கத்தாலே (அகநா. 11:10, 365: 7) ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், 'நுண்ணிடை கவின்பெற' என்றார்.

2383. சேலுண் கண்ணியர் - சேலையொப்பப் பிறமும் கண்ணையுடைய தோழியர். திருத்தி - திருத்தமாக அணிந்து. நல்லன வென்றது சாதிக் கிறப்பையும் மதுக்கமழ்தகையன வென்பது செவ்வியையும் உணர்த்தின. இடு கொடி . மன்மதனது கரும்புபோல எழுதும் தொய்யில்.

2384. நஞ்சு மேய்ந்த கயல் : "விடங்கொண்ட மீனைப் போலும்" (தனிப்.). மதர்த்தன - செருக்கடைந்தனவாய். பஞ்ச - ஆடை. பரிந்து - அற்று.

(உரை.) 1 அவசம் - உணர்வழிதல். 2 அனந்தர் நோக்கு - மயக்கத் தோடு பார்க்கும் பார்வை. 3 சிறுபாண். 59-60, ந. 4 மெய்புகு அன்ன முயக் கம் - ஒருவரது மெய் மற்றவரது மெய்யுட் புகுந்தாற்போன்ற புணர்ச்சி.

(இ - ள்.) கயல் நஞ்சை மேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் அலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ், மேகலை அற்று அவை மணியைச் சொரிய, இடை கவின்பெற வைகிறனென்க. (எ)

2385. அரிபொற் கிண்கிணி யணிகளர் சிலம்பொடு சிலம்பும்
திருவச் சீறடிச் செழுமலர்க் கொழுங்கயன் மழைக்கண்
உருவ துண்ணிடை யொளிமணி வருமுலை யுருவார்
எரிபொன் மேகலை யிலக்கணை கடிவினை நொடிவாம்.

ஐதாகிய பொன்னுவது தகடு. திருவ : அ, அசை.

(இ - ள்.) கிண்கிணி சிலம்பொடு சிலம்பும் திருவையுடைய சீறடித் தாமரை முதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணவினையைக் கூறுவா மென்றொன்க. (அ)

2386. ஆழி மால்கட லகன்பெருங் கேள்விக டுறைபோய்
ஊழி னன்றியு முறுவினை யோரையின் முடிப்பான்
சூழி யானையுந் துளங்குபொற் சிவிகையு முடையான்
வேழ வேந்தற்கு விழுப்பெருங் கணிவிரித் துரைத்தான்.

(இ - ள்.) கரையையுடைய பெரிய கடல்போன்ற தூல்களை முற்றக் கற்று யானையும் சிவிகையும் பெற்றானாகிய கணி, விதியால் தானே முடிதலே யன்றி இந்நல்வினையை ஓரையானும் முடித்தற்குப் பொருந்திய நாள்களை அரசனுக்கு விரித்துரைத்தானென்க. (க)

2387. (க) ஓங்கு கொற்றவற் கோதிய வுயர்பெரு நாளால்
வீங்கு வெள்ளியங் குன்றென விளங்கொளி யுடைய
தேங்கொண் மாலையுந் திலகமு மணிந்ததிண் குணத்த
பாங்கிற் பண்ணின தூற்றெட்டுப் படுமதக் களிநே.

இதுமுதல், “மலை வாண்முடி” (சீவக. 2392) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) கொற்றவற்கோதிய நாளென்றதனால், “நவநகூத்தரோந்ருபதி” என்ற படி, சன்மநகூத்திரமுதலாக ஒன்பது நாள்களாதலின், இக்கல்யாணத்துக்கு அந் நாளொன்பதிலும் பொருந்துவதொரு நாளுக்குப் பொருந்துவதொரு

2385. அரி - மென்மை. உருவத்தால் துண்ணிதாகிய இடை, நொடி வாம் - சொல்லோம்.

2386. ஆழி - கரை; “பெருங்கடற், காழி யானையன் மாதோ” (புறநா. 330 : 3 - 4.) துறைபோதல் - முற்றக்கற்றல். யானைபெறுதல் : பெருங். 2. 2 : 20. கணி - சோதிடன்.

2387. குன்றெனப் பண்ணினவென்க. பாங்கிற் பண்ணின - அலங் கரிக்கப்பெறும் வகைபட அலங்காரம் செய்யப்பெற்றன.

நாளிலே முரசு சாற்றுகின்றாரென்க. மாலைபும் திலகமும் அணியப்பட்ட களிறு. திண்குணம் - மாறுபடாத சீலம்; குணத்தவாய் மதத்தையுடைய களிறுகள் விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டன; வெள்ளணியணிந்தனவென்க.

2388. (உ) விளங்கு வெண்கு லுடுத்துவெண் சாந்துமெய் பூசித்
துளங்கு மஞ்சிகை துளைச்சிறு காதினுட் டுளங்க
வளங்கொண் மாலைகள் சூடிமுத் தணிந்துவண் முரசும்
களங்கொள் வேழத்தி னேற்றினர் கடிமுரசுறைவான்.

(உ) மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக் காது. முரசுறைய வேண்டி, துளங் காநிற்க உடுத்துப் பூசிச் சூடி அணிந்து முரசை அவற்றில் தலைவனாகிய வேழத்திலே ஏற்றினாரென்க.

2389. (ங) கேண்மின் கேண்மின்கள் யாவரு மினியன கேண்மின்
பூண்மி னித்தில மணிவடம் பூசமின் சாந்தம்
வாண்மி னுண்ணிடை வருந்தினுஞ் சூட்டணிந் தழகார்
ஆண் மாகிய வருவிலை வண்ணப்பட்ட டுடுமின்.

(ங) கேண்மின் விரைசொல்லடுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. ஆணம் - நேயம்.

2390. (ச) பிள்ளை வெண்பிறைச் சிறுநுதற் பெரும்பட்ட மணிமின்
உள்ள மேனியு மொளிர்மணிக் கலங்களிற் புனைமின்
வள்ளல் வாய்மொழி யான்படு பாலமிர் தல்லால்
உள்ள மேவினும் பிறவுணப் பெற்றோழு நாளும்.

(ச) பிள்ளைப்பிறையென்பது, “பிள்ளை குழவி” (தொல். மாபு. 24) என்னுஞ் சூத்திரத்து உம்மையை எச்சப்படுத்தி அதனாற் கொள்க. உள்ள மேனி - முன்பு அணியணிந்த இடமொழிய உள்ள மேனி. வள்ளல் வாய் மொழி - அரசன் அருளிச்செயல். நெஞ்சம் பிறவற்றிலே மேவினும்.

2388. களங்கொள் வேழம் - பகைவர் போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக் கொள்வதற்கு உதவும் வேழம்; புறநா. 53 : 5.

2389. நித்திலவடத்தையும் மணிவடத்தையும் பூண்மின். வாள்மின் நுண் இடை - ஒளியையுடைய மின்னலைப்போன்ற நுண்ணிய இடை. ஆணம் - அன்பு; பெருங். 3. 8 : 72. வண்ணப்பட்டு - பலநிறங்களையுடைய பட்டு.

2390. பிள்ளை வெண்பிறை யென்றது மூன்றாம் பிறையை. பால மிர்து - பாற்சோறு. ஏழுநாள் : சீவக. 2392.

2391. (ரு) வாழை மல்கிய மணிக்குலைக் கழுகொடு நடுமின்
தாழ நாற்றுமின் றுமங்க ளகிற்குடம் பரப்பி
யாழின் பாடலு மாடலு மாங்குதோ றியற்றிப்
போழு மால்விசம் பெனப்பல பொலங்கொடி யெடுமின்.

(ரு) கழுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசம்பைட்
போழுமென.

2392. (சு) மாலை வாண்முடி மன்னவன் மணவினை யெழுநாட்
சீல மில்லன சினக்களி நகற்றுகென் றணிந்த
கோல மார்முர சிடியுமிழ் தழங்கென முழங்க
நீல மாக்கட னெடுநகர் வாழ்கென வறைந்தார்.

(சு) மணவினை நிகழும் எழுநாளும் சீலமில்லனவாகிய கொலைக்களிற்றை
அகற்றுக.

(இ - ள்.) கொற்றவற்கோதிய நாளிலே முரசறைதற்குக் களிறுகள்
பண்ணின; அக்களிற்றில் தலைவனாகிய வேழத்திலே முரசையேற்றினார்; ஏற்றி
நெடுநகர் வாழ்கவெனக் கூறி அரசன் திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றை
யாவருங் கேண்மின்: இவ்வெழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூச
மின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமின்; புனைமின்; பாலடிசிலே யுண்மின்;
நடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி இயற்றி எடுமின்; இன்னும் இவ்வெழுநாளும்
களிற்றை அகற்றுகவென்று கூறி இடியொலி போலே முரசை முழங்க
அறைந்தாரென்க. (க0 - கடு)

2391. நீலமணி போன்ற குலையுடைய கழுகு. தாமங்களைத்
தாழும்படி நாலவிடுங்கள். அகிற்குடம்: “தூமக் குடமா யிரமாய்” (சீவக.
2455); “தசம்புறு மகிலின் னூபம்” (வி- பா. இந்திரப்பிரத்த. 33.) அரங்கு -
ஆடரங்கு. என - என்று கண்டோர் சொல்லும்படி.

2392. சீலம் இல்லன சினக்களிறு - நிறையழிகொல் யானை; அவற்றை
அகற்றாவிட்டாலும், அவற்றின் செலவை முன்னர்ப் பறையறைவித்துத் தெரி
வியாவிட்டாலும் மனிதர் துன்புறுவராதலின் இங்ஙனங் கூறினார்; “நிறை
யழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்கும், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க
வென்றோ, இறையே தவறுடை யான்” (கலி. 56: 32-4.) இடி உமிழ்
தழங்கு என - இடி வெளிப்படுத்தும் ஒசையைப் போல.

2387-92. பெருங். 2. 2: 28 - 55.

(வேறு)

2393. முரசு மார்த்தபின் மூவிரு நாள்கள்போய்
விரைவொ டெங்கணும் வெள்வளை விம்மின
புரையில் பொன்மணி யாழ்குழ றண் ணுமை
அரவ வானி னதிரந்த வணிமுழா.

ஆர்த்த : விகாரம். போய் - போக; போகாநிற்க இவையும் நிகழ்ந்தன
வென மேல் வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குக. புரை - குற்றம்.

(இ - ள்.) முரசுமார்த்தபின், ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் விரை
புடனே வளை விம்மின; யாழ் குழல் தண்ணுமை முழா இவை வான்போலே
அதிரந்தனவென்க. (கக)

2394. விண்வி ளக்குவ போல்விரி பூந்துகள்
கண்வி ளக்கிக் கலந்தவெண் சாந்தினால்
மண்வி ளக்கி மலர்ப்பலி சிந்தினார்
பண்வி ளக்கிய பைங்கிளி யின்சொலார்.

(இ - ள்.) பண்ணைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், தேவருலகத்துத் 1 துரா
லைத் துடைக்குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள்முதலியவற்றோடே கண்கலந்த
விரிந்த பூந்துகளைத் துடைத்துச் சாந்தினால் நிலத்தை மெழுகி இல்லுறை
தெய்வத்துக்குப் பூப்பலியையும் சிந்தினாரென்க.

2 விளக்குதல் : தகுதி பற்றிய வழக்கு. (கக)

2395. ஆய்ந்த மோட்டின வான்படு பாலுலை
போந்து பொங்கிய வாவியி னாற்பொலிந்
தேந்து மாடங்க டாமிழி னென்பன
பூந்து கில்புறம் போர்த்தன போன்றவே.

2393. வெள்வளை - வெள்ளிய சங்குகள். பொன்னும் மணியும்
புனைந்து செய்த யாழ். அரவத்தையுடைய மேகத்தைப்போல.

2394. விளக்குவ - விளக்குதல்; தொழிற்பெயர். பலி - பூசைத்திர
வியம். பசங்கிளியைப் போன்ற இனிய சொல்லினையுடைய மகளிர்.

(உரை.) 1 துரால் - குப்பை. 2 'பூந்துகள் கண்விளக்கி' என்பதில்
உள்ளது.

2395. ஆய்ந்த - அழகமைந்த. மோடு - வயிறு. "பாலா ராவிப் பைந்
துகில்" (சீவக. 1094) என்பது கருதி இங்கே ஆவிக்குத் துகிலென்று மாற்றிக்
கூறினார். பூந்துகில் - மெல்லிய துகில். "ஆன்படு பாலமிர் தல்லால்...
உணப்பெறீர்" (சீவக. 2390) என்னும் அரசனது கட்டளை கருதிப் பாலுலை
வைத்தனர்.

(இ - ள்.) இழினென்னும் ஓசையையுடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழகிய வயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலே தோற்றிய பாலுலை பாணையின் புறம்பே போந்து பொங்கிய ஆவியினுலே பொலிந்து பூந்துகிலைப் புறம்போர்த்தன போன்றனவென்க. (கஅ)

2396. திருவி னல்லவர் செம்மலர்ச் சீறடி
பரவி யூட்டிய பஞ்சரத் தக்களி
விரவி மீநிலஞ் சேர்த்தொளி பூத்துராய்க்
குருகி வானிலங் கொண்டது போன்றதே.

(இ - ள்.) திருவினும் நல்லவர்தம்மடியைச் சேடியர் பரவி யூட்டிய செம் பஞ்சின்சேறு நிலத்தின்மீதே விரவிச் சேர்த்தவின், அவ்வொளி, பூத்துப் பார்த்து செக்கர்வான் நிலத்தைக் கொண்ட தன்மை போன்றதென்க. (கக)

2397. பால்வெண் டிங்கண் மணிக்கை படுத்தவை
போலு மாடியி னோக்கிப் பொலங்கலக்
கோலஞ் செய்பவர் கோல வெறிப்பினால்
மாலே வண்டின மாலேக்கண் கொண்டவே.

(இ - ள்.) திங்கள் மணிக்காம்பு சேர்த்தினவற்றையொக்கும் கண்ணடியில் நோக்கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச் செய்பவர் கோலத்தால் வரும் கண்வெறிப்பாலே ஒழுங்கையுடைய வண்டினங்கள் கண் தோன்ற வாயினவென்க. (உ0)

2398. போக மாமழை போழ்ந்து புதத்தொறும்
மாக மேந்துவ போன்மணித் தோரணம்
ஆக நாற்றின தாம மணிக்குடம்
ஏக மாநகர் வீதி நிரைத்தவே.

2396. செம்பஞ்ச ஊட்டினும் பொறுத்தலருமை குருகிப் பரவினார். பஞ்ச அரத்தக்களி - செம்பஞ்சக் குழம்பின் சிவந்த சேறு. மீநிலம் - நிலத்தின்மேல்; மீகண்ணென்பது போல மாறிநின்றது. உராய் - பரவி. குருகி வான் - செந்நிறங் கொண்ட வானம்.

2397. கோலம் செய்பவர் - ஆபரணங்களை அணிவிப்பவர். வெறிப்பு - கண்ணளி மழுங்கல்; கண்வெறியோடிற்றென்பது வழக்கு. மாலே - ஒழுங்கு. மாலேக்கண் - பார்க்கும் ஆற்றலின்றி மயங்கிய கண். மிக்கஒளியை நோக்கிற் கண் வெறியோடுதல் இயல்பு; “வாளற்றுக், கண்ணுங் காட்சி தவ்வின்” (நழி. 397 : 2-3); “கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வானிழந் தனவே” (குறுந். 44 : 1-2); “வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிரங்கி” (புறநா. 177 : 2.)

2398. போகம் மாமழை - நுகர்வதற்குரிய பொருள்களைத் தரும் மழை; இங்கே மேகம்; “துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்,

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்   கக்கந்

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயில்தோறும் மழையைப் போழ்ந்து மாகத்தை ஏந்துவபோலும் தோரணங்களிலே தாமங்கள் பொருந்த நாற்றப்பட்டன; மணிக்குடங்கள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டன வென்க. (உக)

2399. ஆடன் மங்கையர் கிண்கிணி யார்ப்பொலி
பாட வின்னொலி பண்ணமை யாழொலி
மோடு கொண்முழ விண்முழக் கீண்டிய
மாட மாநகர் மாக்கட லொத்ததே.

மங்கையர் கிண்கிணி அசைதலிற் பிறந்த ஒலி.

(இ - ள்.) இவ்வொலிகளாலே நகர் கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தால் ஈண்டின ஒலி. (உஉ)

2400. சுந்த ரத்துகள் பூந்துகள் பொற்றுகள்
அந்த ரத்தெழு மின்புகை யாலரோ
இந்தி ரன்னகர் சாறயர்ந் திவ்வழி
வந்தி ருந்தது போன்மலி வுற்றதே.

(இ - ள்.) 1 இந்நகர், சிந்துரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகையாலும் அமராபதி சாறயர்ந்து ஈண்டு வந்திருந்தாற்போலே மிகுதி யுற்றதென்க. (உங)

துப்பாய தூஉ மழை” (குறள், 12.) போழ்ந்து - பிளந்து. மாகம் - ஆகாயம். ஆக - பொருந்த; “ஆக வமைக வதுவேயவ் வரசநீதி” (சூளா. அரசியற். 211.) ஏகமாநகர் - தனிச்சிறப்புடைய இராசதானி நகரம். நிரைத்த - வரிசையாக அமைக்கப்பெற்றன.

2399. ஆடல் மங்கையர் - கூத்துப் பயிலும் மகளிர். தாளத்துக்கேற்ப அடிபெயர்த்து ஆடுதலின் அவர் கிண்கிணி ஆர்ப்பொலியைக் கூறினார். மோடு - பெருமை. ஈண்டிய - சேர்ந்த.

2400. சுந்தரத்துகள் - சிந்துரப்பொடி. அந்தரம் - வானம். சாறு - விழா.

(உரை.) 1 மலிவுற்றதென்று ஒருமையால் முடிதலின் அதற்கேற்ப ‘இந்நகர்’ என்ற எழுவாயை வருவித்தார்.

(வேறு)

2401. நிரந்து கன்னலு நெய்யு நீந்தப்பெய்
 திரந்து பாலமிர் தெங்கு மூட்டுவார்.
 பரந்து பூந்துகில் பன்ம ணிக்கலம்
 சுரந்து கொள்கெனச் சுமக்க நல்குவார்.

(இ - ள்.) எவ்விடமும் பரந்து சென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும்
 நெய்யையும் தொலைக்கவொண்ணாதபடி பெய்து பாலமிசிலை ஊட்டுவார்; துகி
 லையும் கலத்தையும் கொண்டுவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவா
 ரென்க. (உச)

2402. வருக்கை யின்பழம் வாழை யின்கனி
 திருக்கொண் மாங்கனி தெளித்த தேறலைக்
 கருப்புச் சாற்றோடு கலந்து கைசெய்து
 புரித்த தெங்கின நீரும் பூரிப்பார்.

(இ - ள்.) பலாப்பழம் முதலியவற்றை நீராக்கின தேறலை இனிய கருப்
 புச் சாற்றோடே கலந்து சமைத்து அதனையும் விரும்புவித்த இளநீரையும்
 பூரிப்பாரென்க. (உரு)

2403. கூந்த லேந்திய கமுகங் காய்க்குலை
 ஆய்ந்த மெல்லிலை பளித மாதியா
 மாந்தர் கொள்ளுகொண் டுண்ண மாநிலம்
 ஏந்த லாம்படித் தன்றி யீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை.

2401. நிரந்து - நிரல்படக் கோத்து (குறள், 648, பரிமேல்.); “நிரந்
 திலங்கு வெண்பன் மடந்தை” (குறுந். 52:4.) கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு.
 வெள்ளம் போலப் பெய்தலின் நீந்தப் பெய்தென்றார். பாலமிர்து - பாற்
 சோறு. மிகுதியாக அளித்தலின் சுமக்க நல்குவாரென்றார்.

2402. முக்கனியுங் கூறினார். தேறல் - தெளிந்த சாறு. கைசெய்து -
 பக்குவம்பண்ணி. புரித்த - புரியும்படி செய்த; புரிதல் - விரும்புதல். பூரிப்
 பார் - நிரப்பிவைப்பார்.

2403. கூந்தலின்கண் ஏந்திய; கூந்தல் - உச்சி; “பூகமுங் கூந்த
 லின்குலை வாரி” (தே. திருஞான.) ஆய்ந்த - காம்பிற்கிள்ளிய; மெல்லிய
 எனலுமாம். பளிதம் - கருப்பூரச் சண்ணம். ஆதியாவென்றது ஏலமுதலிய
 தாம்பூலத்திற்குரிய வாசப்பொருள்களை நினைந்து. கொள்ளுகொண்டு - மிகுதி
 யாகக் கொண்டு.

(இ - ள்.) கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர் கொள்ளுகொண்டு, சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலம் உண்ணும்படி ஈட்டுவாரென்க.

1 வெற்றிலையுண்ணவென்றல் மாபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ணவெனவே மண்ணுண்ணும்படி யென்னும் பொருட்டாம்; “அடகுபுலால் பாசு பாளிதமு முண்ணுன்” என்பது பன்மைபற்றிக் கூறிற்றெனவேவேண்டும்; பாசு பசிப்பிணி தீர நுகரும்பொருளன்மையின். இனி, மாந்தர் முற்கூறிய பாலடிசில்முதலியவற்றை உண்டவின், அவர் தின்றற்குப் பளிதமுதலியவற்றைக் கொள்ளுகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரென்றுமாம். ஏந்தல் - சுமத்தல். (உசு)

2404. தூம மார்த்தன துப்பு ரவ்வுகள்
ஏம மாயின வேந்தி நிறற்றலால்
நாம நன்னகர் நன்பொற் கற்பகம்
காம வல்லியுங் களங்கொண் டிட்டதே.

(இ - ள்.) மெய்க்குறுதியாகிய தூமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர்ந்தனவாகிய நுகர்பொருள்களையும் ஆடவரும் மகளிரும் ஏந்திநிறற்றலின், இந்த நன்னகரைக் கற்பகமும் காமவல்லியும் இடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக்கைவிட்டன போன்றனவென்க.

இட்டது : ஒருமைபன்மை மயக்கம். (உ௭)

2405. வழுவின் மாந்தரு மாவு மல்கிய
தொழுதி தன்னையான் சுமக்க லேனென
முழுது மண்மகண் முற்றும் வாய்திறந்
தழுதிட் டானையும் பா லு மாகவே.

(உ௮.) 1 உண்ணவென்னும் சொல் பசிப்பிணி தீர நுகரும் பொருளொடு சார்த்தி வழங்குவதாதலின் இங்ஙனம் உரையெழுதினார்.

2404. துப்புரவுகள் - நுகர்பொருள்கள். ஏமம் - பாதுகாப்பு; இன்பமுமாம். நாமம் - புகழ். ஆடவருக்குக் கற்பகமும் மகளிருக்குக் காமவல்லியும் உவமைகள்.

2405. வழு - குற்றம். வழுவடை மாந்தர் மல்குங் காலத்து நிலமகள் அழுதல் இயல்பு; அவ்வியல்புபற்றியதன்று இது. மா - விலங்குகள். தொழுதி - தொகுதி. வழிந்தோடும் ரெய்யையும் பாலைபும் மிக்க ஒலியையும் மண்மகளின் கண்ணீரென்றும் அழுகை யொலியென்றும் கூறினார்.

(இ - ள்.) மண்மகள் மாந்தரும் மாவும் நிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதும் சுமக்கலாற்றேனென்று வாய்முற்றுந் திறந்து நெய்யும் பாலுமாக அழுதிட்டாள்போலே இருந்ததென்க.

எனவே அரவம் கூறினார்.

(உஅ)

(வேறு)

2406. கொடியெழுந் தலமருங் கோயில் வாயில்கள்
மடலெழுந் தலமருங் கழுகும் வாழையும்
மடியிருந் துகிலுடை மாக்க னாடியும்
புடைதிரள் பூரண குடமும் பூத்தவே.

(இ - ள்.) கோயில்வாயில்களெல்லாம், கழுகும் வாழையும் மடித்துகி லையுடைய கண்ணாடியும் நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (உக)

2407. கடிமலர் மங்கையர் காய்பொற் கிண்கிணி
உடைமணி பொற்சிலம் பொலிக்குங் கோயிலுட்
குடைநிழன் மன்னர்தங் கோதைத் தாதுவேய்ந்
தடிநிலம் பெறுததோர் செல்வ மார்ந்ததே.

(இ - ள்.) மங்கையர்கிண்கிணியும், மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோயி லிடமெல்லாம், மன்னர்தங் கோதையிற்றாது வேய்தலின், அம்மகளிரடி தாதொழிந்து நிலத்தைத் தீண்டப்பெறுததொரு செல்வம் மிக்கதென்க. (உ௦)

2408. துளங்குபொற் குழைகளுந் தோடுஞ் சுண்ணமும்
கிளர்ந்தகில் சாந்துபூக் கமழ்ந்து கேழ்கிளர்
இளங்கதி ரெறிமணிப் பூணு மாரமும்
விளங்கிமே லுலகினை வெறுப்பித் திட்டதே.

(இ - ள்.) இக்கோயில், குழைகளும் தோடும் ஒளி கிளரப்பட்டுச் சுண் ணமும் அகிலும் சாந்தும் பூவும் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங்கப் பட்டு மேலுலகை இகழப்பண்ணிற்றென்க. (உ௧)

2406. கொடி - துவசம். அலமரும் - சுழலும். துகில் - கண்ணா டிக்கு உறை. புடைதிரள் - பக்கந் திரண்ட. வாயில்கள் பூத்த என்க.

2407. கடி - வாசனை. மலரையணிந்த மங்கையர். காய்ந்த பொன் னாற் செய்த கிண்கிணி. உடைமணி: சிறி. 385. கோயில் - அரண்மனை. கோதை - மாலை. அடிநிலம் பெறுததோர் செல்வமென்றது அடி நிலம் தீண்டப் பெறுத தேவர் நிலையை நினைப்பித்தற்பொருட்டுக் கூறியது.

2408. குழைகளும் தோடும்: “குழையுந் தோடும் பையவே கனிவிப் பாரும்” (சூளர். சுயம்வர. 84.) கேழ் - நிறம். மேலுலகு - சுவர்க்கம்.

2409. விரிந்துவான் பூத்தென விதானித் தாய்கதிர்
அருங்கலப் பொடியினு லாய்பொற் பூமகள்
மருங்குல்போற் குயிற்றிய நகரின் மங்கலப்
பெருந்தவி சடுத்தனர் பிணையன் மாலைபார்.

(இ - ள்.) வான் மீனை விரிந்து பூத்தென விதானித்து அருங்கலங்களை
இடித்த பொடியாலே மண்மகளிடைபோலே நுடங்கும்படி கோலமிட்ட
விடத்தே அரசர்க்கு உரிய மகளிர் மங்கலமாகிய ஆசனத்தையிட்டாரென்க. (1)

2410. நலங்கிளர் காணமு மணியு நன்பொனும்
வலம்புரி முத்தமுங் குவித்த மங்கலம்
இலங்கின மணிவிளக் கெழுந்த தீம்புகை
கலந்தவா யிரத்தெண்மர் கவரி யேந்தினார்.

காணம் - பழங்காசு.

(இ - ள்.) காணம் முதலியன குவிக்கப்பட்டன; அவற்றின்மேலே
அட்ட மங்கலம் இலங்கின; விளக்கு எழுந்தன; புகை கலந்தன; ஆயிரத்
தெண்மர் கவரி வீசினாரென்க. (1௩௩)

2411. மங்கலப் பெருங்கணி வகுத்த வோரையால்
மங்கல மன்னவன் வாழ்த்த வேறலும்
மங்கல வச்சதந் தெளித்து வாய்மொழி
மங்கலக் கருவிமுன் னுறுத்தி வாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) மங்கலங் கூறுநிற்க, மன்னவன், மங்கலநானாக் கூறுங் கணி
வகுத்த முகூர்த்தத்துடனே ஆசனத்திலே ஏறினவளவிலே மங்கலமாகிய
அறகும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகள் சேர்த்தினு
கை வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி - உறுத்த.

(1௩௪)

2409. வான் - ஆகாயம். பூத்தென - நட்சத்திரங்களைத் தோற்று
வித்தாற்போல. விதானித்து - மேற்கட்டி கட்டி. பூமகள் - பூமியாகிய
பெண். பிணையல்மாலை - தொடுத்தலைபுடைய மாலை; சீவக. 488, அடிக்.

2410. காணம் - பொற்காசு. குவித்த - குவிக்கப்பட்டன. விளக்கு
எழுந்தன. தீம்புகை கலந்தன. ஆயிரத்தெட்டுக் கூறுதல் ஒருமரபு; சீலப்.
5: 164-6; பேரூங். 2. 5: 10.

2411. கணி - சோதிடன்; பெருங்கணி: அரசனுடைய கணியைப்
பெருங்கணியென்றல் மரபு; “ஆசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்”
(சீலப். 26: 3); “வெற்ற வேந்தன் கொற்றப் பெருங்கணி, கூறிய முழுத்
தம்” (பேரூங். 3. 22: 244-5.) ஒரை - முகூர்த்தம். மங்கல அச்சுதம்
தெளித்து; “சாலவச்சுதந் தெளித்த பின்றை” (பேரூப். தெய்வயா. 123.)

(உரை.) 1 மஞ்சிகள் - மயிர்வினைஞன்.

2412. முழங்கின வின்னிய மொய்த்த தேத்தொலி
கொழுங்கயற் கண்ணினூர் கொண்டு பொன்னகல்
இழிந்தனர் திருமயி ரேற்ப நீரதில்
நிழன்றன சாமரை நிரைசங் கார்த்தவே.

(இ - ள்.) இன்னியம் முழங்கின; ஏத்தொலியும் சிறந்தது; சாமரை நீர்
மையோடே நிழன்றன; சங்கு ஆர்த்தன; அப்பொழுது மகளிரும் திருமயி
ரைப் பொன்னகலிலே பொருந்தக் கொண்டு மண்டபத்தினின்று இழிந்தா
ரென்க. (நடு)

2413. பாற்கடன் முனைத்ததோர் பவளப் பூங்கொடி
போற்கடர்ந் திலங்கொளிப் பொன்செய் கோதையை
நாட்கடி மயிர்வினை நன்பொற் றுமரைப்
பூக்கடி கோயிலாள் புலம்ப வாக்கினூர்.

பாற்கடல் கூறினார், 1 குலத்தின் தாய்மைக்கு.

(இ - ள்.) பவளக்கொடிபோல் விட்டு விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய
இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வெமென்று
வருந்தும்படி நல்ல நாளிலே 2 மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை ஆக்கினாரென்க.

‘கடிக்கோயில்’ என்றும் பாடம்.

(நக)

(வேறு)

2414. விரைத்தலை மாலை சூட்டி மின்னனா ரங்கை சேப்ப
அரைத்தசாந் தணிந்த கோட்ட வாயிரத் தெட்டு வேழம்
நிரைத்தன மண்ணு நீர்க்கு முரசொடு முழுவம் விம்ம
வரைத்தலைத் துவலை போன்று மதநில நனைப்ப வன்றே.

2412. இயம் - வாத்தியங்கள். ஏத்து ஒலி - புகழ்தலாலுண்டான ஒலி.
திருமயிரைப் பொன்னகிலிலே ஏற்பக்கொண்டு இழிந்தனர். நிழன்றன -
நிழலைச்செய்தன; “ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை” (சிறுபாண். 233.) நிரை
சங்கு - வரிசையான சங்குகள்.

2413. கோதை - இலக்கணை. கடிக்கோயிலாள் - சிறந்த கோயிலை
யுடைய திருமகள். புலம்ப - வருந்த.

(உரை.) 1 சீவக. 223, அடிக். 2 மயிர்வினைக் கல்யாணமென்றது
இங்கே புருவமொதுக்குதலை என்பர்.

2414. விரைத்தலைமாலை - வாசனையைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாலை.
சேப்ப - சிவப்ப. கோட்ட - தந்தத்தையுடைய. ஆயிரத்தெட்டு யாளை மண்ணு
நீர்க்குச் செல்லல் : “கோல யாளை நாலிரண்டு மிகையா, ஆயிர மணிந்தவை
கோயிலுட் டருஉம்” (பெருங். 2. 2 : 203-4.) விம்ம - ஒலிப்ப. வரைத்தலை -
மலையினிடத்து. மதநீருக்குத் துவலை உவமை. நனைப்ப வேழம் நிரைத்தன.

(இ - ள்.) வரைத்தலைத் துவலைபோலே மதம் நிலத்தை நனையாநிற்க மின் னனார் மாலையைச் சூட்டித் தாம் அரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங் கள், இயங்கள் விம்மாநிற்க மஞ்சனநீர் கொண்டுவருதற்கு நிரைக்கப்பட்டன வென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்.

(ந௭)

2415. கான்முகம்புதைத்த தெண்ணீர் கவர்ந்துபொற் குடங்க ளாந்தி ஊன்முகம் புதைத்த வேற்கண் ணவர்களிற் றுச்சி யேற்றி வான்முகம் புதைத்த பன்மீன் மதியென மருண்டு நோக்கத் தேன்முகம் புதைத்த மாலைக் குடைநிழற் றிருவிற் றந்தார்.

கான் : ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நிணத்தை யழுத்திய வேல்போலும் கண்ணினார், பூமுகமறைத்த நீரை முகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களை நிறைத்து அவற்றை மீனும் மதியு மென்று நோக்கும்படி அக்களிற்றிலே யேற்றி அவர் குடைநிழலிலே செல்வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப் பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியமும் உவமமாயின. 1 தேனினம் முகத்தை மறைத்த மாலை. (ந௮)

2416. (க) இழைத்தபொன் னகரின் வெள்ளி யிடுமணை மன்ன ரேத்தக் குழைப்பொலிந் திலங்கு காதிற்கொற்றவ னிருந்த பின்றை மழைக்கவின் றெழுந்த வான்கோண் மணிநிற வறுகை நெய்தோய்த் தெழிற்குழை திருவில் வீச மகளிர்நெய் யேற்று கின்றார்.

2415. கான் - வாசனை; அதனையுடைய பூவுக்கு ஆயிற்று. ஆர்த்தி - நிறைத்து. ஊன்முகம் புதைத்தல் வேலுக்கு அடை. உச்சியில் ஏற்றி. மீனும் மதியும் என்ன. மாலைக்குடை - மாலையை யணிந்த குடை. திருவின் - செல்வத்தோடு.

(உரை.) 1 தேனினம்: வண்டினுள் ஒரு வகை.

2414-5. மு. பெருங். 1. 42: 134-6; 2. 5: 9-16.

2416. இழைத்த.....இடுமணை : “ நுண்ணிது வரித்த...மணை சேர்த்தி” (பெருங். 1. 42: 95-7.) ஏத்த, மீனையில் இருந்த பின்றை. மழைக் கவின்று - மழையால் அழகுபெற்று. மணிநிற அறுகை - நீலமணிபோன்ற அறுகம்புல்லை; “ பயம்பம லறுகைத், தழங்குஞால் வானின் றலைப்பெயற் கீன்ற, மண்ணுமணி யன்ன மாயிதழ்ப் பாவை” (அகநா. 136: 11-3.) அறுகை நெய் தோய்த்து ஏற்றல்; சீவக. 487, அடிக்.

2417. (உ) மின்னுமிழ் வைரக் கோட்டு விளங்கொளி யிமய மென்னும்
பொன்னெடுங் குன்றம் போலப் பூமிமே னிலவி வையம்
நின்னடி நிழலின் வைக நேமியஞ் செல்வ னாகி
மன்னுவாய் திருவோ டென்று வாழ்த்திரெய் யேற்றி னாரே.

இவை இரண்டும் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) பொன்னுலிழைத்த நகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே அரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்த பின்பு, மகளிர் மழைக்குக் கிளைத் தெழுந்த அறுகை நெய்யைத் தோய்த்துக் குழை வில்லை வீச நெய்யேற்று கின்றவர்கள், இமவாணப்போலே நிலத்திலே நிலைபெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம் வைகச் 1 சக்கரவாளசக்கரவர்த்தியாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாக வென்று வாழ்த்தி நெய்யை யேற்றினாரென்க. (நக - ௪௦)

(வேறு)

2418. நீடு நீர்மணி நீரு மல்லவும்
ஆடு நீரன வத்து மண்களும்
ஊடு மின்னொ ருரிஞ்சி யாட்டினார்
கூடி யின்னியங் குழுமி யார்த்தவே.

நீடு நீர் - கங்கைமுதலிய தீர்த்தநீர். மணிநீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லினீர். அல்லவென்றது, அத்தையும் மண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவிரையையும், முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையையுமாம். அத்து - துவர்; 'பத்துமண்' என்றும் பாடம். மண்ணாவன: "ஆணையே நெனக்கோ டாற்றங் கரைபுற்று, வான வர்தங் கோயிலெழில் வான்கழனி - பானிலவு, முத்தெரியும் வெண்டிரைநீர் மூதூர் வடதருவோர், பத்துமிதன் மண்ணாகப் பார்." ஒழிந்தனவற்றிற்கு, "கங்கையின் களிற்றி னுச்சி" (சீவக. 623) என்ற கவியிற் கூறினும். ஊடு - இடை.

2417. வயிரக் கோட்டு இமயம்: "இமயத்துப் பிறந்த வயிரச் சாதி" (பெருங். 1. 58: 38.) இமயமென்னும் குன்றுபோல் நிலவல்: "நிலியரோ... பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே" (புறநா. 2); "பொன்னணி நெடுமலை போலவும்.....மன்னுகவிவர்" (பெருங். 2: 3: 92-3); "பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற, மாமலைபோன் மன்னுக நீ" (பு - வெ. 226.) அடிநிழல்: சீவக. 1087; "தாணிழல் வாழ்நர்" (புறநா. 161: 30.)

(உரை.) 1 சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள்: புறநா. 175-ஆம் பாடலின் விசேடவுரை.

2418. அத்து - துவர்; துவர் உரிஞ்சி ஆட்டுதல்: சீவக. 623. கூடி - தம்முள் ஒத்து. குழுமி - திரண்டு. ஆர்த்த - ஒலித்தன.

(இ - ள்.) இடை மின்னையொப்பார், பூசநீரனவாகிய அத்தாலும், மண்ணும், அல்லனவற்றாலும் உரிஞ்சி நீர்களாலே ஆட்டினார்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில் அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (சக)

2419. திருவ மன்னவன் சென்னித் தேர்மன்னர்
பொருவெண் பொற்குட முமிழும் பொங்குநீர்
பருதி தன்னொளி மறையப் பான்மதி
சொரியுந் திங்கதிர்த் தோற்ற மொத்தவே.

திருவ : அ, அசை.

(இ - ள்.) சீவகன்சென்னியிலே உமிழும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக் குடத்துநீர், பருதியினொளி மறைய மதி சொரியும் கதிரையொத்தனவென்க.

வெண்பொனென்ப, வெள்ளியை.

(சஉ)

2420. துளங்கு மாமணித் தூண்க ணன்கினால்
விளங்கு வெள்ளிவேய்ந் தாய்ந்த மாலைசூழ்
வளங்கொண் மாமணிக் கூடஞ் சேர்த்தினார்
இளங்க திர்கொலோ விருந்த தென்னவே.

மணித் தூண் நான்கினால் விளங்கு கூடம், வெள்ளியால் வேய்ந்து மாலைசூழ் கூடம்.

(இ - ள்.) கதிர் இருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணினாரென்க. (சங)

2421. ஆய்ந்த பானிற மாய்பொற் கம்பலம்
வேய்ந்த பொங்கணை வெண்பொற் கட்டின்மேல்
நீந்து நித்தில விதான நீழலாம்
கேந்தி னாரணி யேந்து நீர்மையார்.

2419. மன்னவன் - சீவகன். வெண்பொன் - வெள்ளி. பருதி - சூரியன்; இது கிரீடத்துக்கு உவமை. பால்மதி - பாலேப்போன்று வெள்ளிய சந்திரன்.

2420. துளங்கும் - ஒளி அசையும். மணிக்கூடம் - அழகிய கூடம். இளங்கதிர் - பாலசூரியன்.

2421. நீந்து நித்திலம் : சீவக. 858, ந. நீழலால் - நிழலில்; உருபு மயக்கம்.

(இ - ள்.) தெரிந்த பானிறம் ஒளிகெட்ட பொலிவினையுடைய கம்பலம் வேய்ந்த அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நீத்தத்திலுண்டான நித்திலவிதானத்தின் நிழலிலே இருந்தவற்கு 1 ஒப்பனைக்குரியார் அணியை ஏந்தினாரென்க.

ஆய்தல் - 2 உள்ளதனுணுக்கம். மானிறவாய்பொனும் பாடம். (சச)

2422. ஈரங் கொன்றபி னிருண்ம ணிச்சுடர்
நீர வாய்நிழ லுமிழுங் குஞ்சியை
ஆர கிற்புகை வெறியி னுலமைத்
தேர்ப டச்செய்தா ரெழுதிற் றென்னவே.

(இ - ள்.) நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழுங்குஞ்சியை ஆற்றின பின்பு அகிற்புகையினது மணத்தாலே அமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகுபட முடித்தாரென்க. (சரு)

2423. ஈடில் சந்தன மேந்து தாமரைத்
தோடின பயில்வினற் பூசித் தூமலர்
வீடு பெற்றன வின்றொ டென்னவே
சூடி னுனரோ சுரும்புண் கண்ணியே.

இடுதலில் : விகாரம்; இடுதல் - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடுபெற்றனவென்றது, இவன் சூடிய மலர் பெற்ற அழகு தாம் சூடுங் காலத்திற் பிற வாமை கண்டு எல்லாரும் தம்மைச் சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர் பெற்றனவென்றவாறு.

(இ - ள்.) சந்தனத்தைத் தாமரையிதழின் கனத்தோடே பூசி மலர் வீடு பெற்றன இன்றோடென்னும்படி அம்மலரையுடைய கண்ணியைச் சூடினாரென்க. (சசு)

2424. மற்ப கம்மலர்ந் தகன்ற மார்பின்மேல்
விற்ப கக்குலா யாரம் வில்லிடக்
கற்ப கம்மலர்ந் தகன்ற தோவெனப்
பொற்ப கப்பொலங் கலங்க டாங்கினான்.

(உரை.) 1 ஒப்பனை - அலங்காரம். 2 தோல். உரி. 32.

2422. கொன்றபின் - போக்கிய பின்பு. மணி - நீலமணி. வெறி - மணம். ஏர்பட்ட - அழகு உண்டாக.

2423. தாமரைத் தோடின பயில்வு - தாமரைப்பூவினது அகவிதழின் அளவு; “சாந்தின், காசறு குவளைக் காம ரகவிதழ் பயில மட்டித்து” (சீவக. 622.) வீடு - கைவிடப்படுதலை. கண்ணி - தலையிலணியும் மாலை.

2424. மல் - மல்புத்தம். பக - நீங்க. மலர்ந்து - பரந்து. மற்பக மலர்ந்தகன்ற மார்பு: “மற்பக மலர்ந்த திண்டோண் மைந்தரும்” (பாசுவதம், 10. 17: 32.) வில்பக - இந்திரவில் கெடும்படி. குலாய் - விளங்கி; வளைந்து எனலுமாம். பொற்பு - பொலிவு.

(இ - ள்.) மற்றொழில்தான், பிறரிடத்தினின்றும் போம்படி தன் னிடத்தே பரக்கப்பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே இந்திரவில் தோற்கும்படி குலாவி ஆரம் வில்லிடாநிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி. பொற்பை அகத்தேயுடைய ஒழிந்த கலங்களை அணிர்தானென்க. (சௌ)

2425. உருவ மார்த்தன வுரோமப் பட்டுத்
தெரியும் வார்குழை சுடர விந்திர
திருவி லன்னதார் தினைப்பத் தேங்குழல்
அரிபெய் கண்ணியர்க் கறங்க னாயினான்.

(இ - ள்.) எலிமயிர் முதலியவற்றாற் செய்த பட்டை உடையாக வுடுத்துக் குழை சுடரத் தார் தினைப்பக் கண்ணியர்க்கு அறங்கனாயினென்க.

செயவெனெச்சங்கள், “ஆன்வந் தியையும் வினைநிலையான்” (தொல். வினை. 35) முடிந்தன. இவனை யொழிந்தோர்க்கு அரியனாய் வருத்துதலின், அறங்கனென்றார். (சஅ)

2426. தாவி றுழ்வடந் தயங்க நீருநீஇ
மேவி யச்சுதந் தெளித்த பின்விரைந்
தாவி யம்புகை சுழற்றி யாடியும்
வீவில வெஞ்சுடர் விளக்குங் காட்டினார்.

(இ - ள்.) மகளிர், வடந்தயங்க விரைந்துமேவி அச்சுதத்தை நீரிலேபுறுத் தித் தெளித்த பின்பு தூபபாத்திரம்¹ ஆவித்த புகையைச் சுழற்றிவிளக்கையும் ஆடியையும் காட்டினாரென்க.

ஆவி அம் புகை : வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (சக)

2427. உவரி மாக்கட லொல்லென் வெண்டிரை
இவரி யெழுவபோன் றிலங்கு வெண்மயிர்க்
கவரித் தொகைபல வீசங் காவலர்
இவரித் தொகையென்ப தின்றி யாயினார்.

2425. உருவம் - செந்நிறம். உரோமப்பட்டு - எலிமயிராற் செய்த பட்டு. எரிதல் - விளங்குதல். இந்திரதிருவில்லன்ன தார் - இந்திர வில்லைப் போன்ற மாலை; சீவக. 2070. தினைப்ப - தங்க. அரி - செவ்வரி, கருவரி. கண்ணியர் : மகளிர்.

2426. தா - கெடுதல். உநீஇ = உறுத்தி - பொருத்தி. அச்சுதம் : சீவக. 2411. ஆடி - கண்ணாடி. வீவு - அவிதல்.

(உரை.) ¹ ஆவித்த - வாய்விட்ட.

2427. கவரிக்கு அலை உவமை; சீவக. 2369. இவரி - பரந்து.

உவரிநீரையுடைய கடற்றிரை பரந்து எழுவன போன்றிலங்கும் கவரி;
மயிர்க்கவரி: 1 முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். இத்தொகையர்:
விகாரம்.

(இ - ள்.) இவர் இத்தொகையரென்பதின்றாகக் கவரி வீசும் காவலர்
திரண்டாரென்க. (இ0)

2428. அறுகு வெண்மல ரளாய வாசநீர்
இறைவன் சேவடி கழுவி யேந்திய
மறுவின் மங்கலங் காட்டி னூர்மணக்
குறைவில் கைவினைக் கோல மார்ந்ததே.

(இ - ள்.) அறுகையும் மலரையுங் கலந்த நீராலே இறைவனடியைக்
கழுவி, எடுத்த அட்டமங்கலங்களையும் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்
லாத கைவினையையுடைய மணக்கோலம் ஆர்ந்ததென்க. (இக)

(வேறு)

2429. ஊனிமிர் சுதிர்வெள்வே லுறைகழித் தனபோலும்
தேனிமிர் குவளைக்கட் டிருமக ள்ளையானைப்
பானிமிர் சுதிர்வெள்ளி மணைமிசைப் பலர்வாழ்த்தி
வானிமிர் கொடியன்னார் மணியனை மிசைவைத்தார்.

(இ - ள்.) ஊனிலே வளர்ந்த வேல் உறை கழித்தவற்றையொக்கும் கண்
னையுடைய இலக்கணையை மேகத்திலே பரந்த மின்னுக்கொடியையொப்
பார் பலரும் வாழ்த்தி வெள்ளிமணையிலிட்ட அழகிய அணையிலே இருத்தின
ரென்க.

பால்போலப் பரந்த சுதிர்.

(இஉ)

2430. வரைவினை வளர்பொன்னே வலம்புரி யொருமணியே
திரைவினை யமிர்தம்மே திருவிழை யெனவேத்தி
வரைவினை முழுவீழ்ம மணிகள ரொலியைம்பால்
அரைவினை கலைநல்லா மறுகினெய் யணிந்தனரே.

(உரை.) 1 கவரி - இங்கே மானைக் குறித்தமையின் இங்ஙனம் உரை
எழுதினார்.

2428. அறகும் வெண்மலரும். அளாய - கலந்த. இறைவன் - சீவ
கன். குறைவில் மணக்கோலமென மாறிக் கூட்டுக. ஆர்ந்தது - நிறைந்தது.

2429. உறைகழித்த வேல் கண்ணுக்கு உவமை. துன்பத்தைச் செய்
தலின் வேலும், இன்பத்தைச் செய்தலின் குவளையும் உவமை ஆயின; சீவக.
491, ந.

2430. வரைவினை - மலையில் விளைந்த. அடி, 1: சிலப். 2: 73. அமிர்
தம்மே: சந்தம்நோக்கி ஒற்று விரிந்தது. வரி - சீற்று. முழ - முழா. மணி

(இ - ள்.) நல்லார், திருவிழையானவள், பொன்னே, மணியே, அமுதே யென்று ஏத்தி வளையும் முழவும் விம்மாநிற்க அவளைம்பாலிலே அறுகாலே நெய்யை யணிந்தாரென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். ‘திருவிழை’ என்று பாடமாயின், விளியாக்கி, நின்னைத் திரு விரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர், அரையெனப் பண்புமாத்திரை விளக்கிற்று; அரசியல் முற்றுப்பெற்ற நூற்கலையைவல்ல நல்லாரென்க. (ரு௩)

2431. கள்ளவிழ் கமழ்கோதைக் காவலன் நிருமகளை
வெள்ளணி மதயானை விழுமணிக் குடமேற்றித்
தெள்ளறன் மண்ணுந்நீ ராட்டினர் தேமலர்மேல்
ஒள்ளிழை யவளொத்தா னுருவநுண் ணுசப்பினனாள்.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டின்மேலே குடத்தை யேற் றிக் காவலன்மகளை நீராட்டினார்; அங்ஙனம் இரண்டினாலும் ஆட்டுதலின் ‘திருவையொத்தாள், அவளென்க. (ரு௪)

2432. வான்மலர் நுரைசூடி மணியணி கலன்சுந்தாத்
தானிள மணலெக்கர்த் தவழுகதிர் மணியாரம்
ஏனைய நறுஞ்சண்ணங் குங்கும மிடுங்களியாத்
தேனின் மிசைபாடத் தீம்புன னடந்தஃதே.

(இ - ள்.) அவராட்டின தீம்புனல்தான், மணியும் ஆரமும் இளமணலா லிடும் எக்கராக ஏனையவாகிய சண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக் கொண்டு மலராகிய நுரையைச் சூடி அணிகலங்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தித் தேனினம் பாட நடந்ததென்க. (ரு௫)

கிளர் - நீலமணியின் தன்மை விளங்கும். ஒலி ஐம்பால் - தழைத்த ஐந்து பகுதியான கூந்தலில். நல்லார் - மகளிர், அறுகின் - அறுகம்புல்லால்.

2431. காவலன் - கோவிந்தராசன். மங்கலத்தின் பொருட்டு யானைக்கு வெள்ளணியணிதல் இயல்பு; “வெண்டுகில் பூட்டிய வேழக் குழவியும்” (பெருங். 1, 39: 74.) விழுமணி - சிறந்த மணி. மண்ணுந்நீர்: ஒற்று விரித் தல் விகாரம். மலர்மேல் ஒள்ளிழையவள் - திருமகள். நுசப்பினாள்: சுட்டுப் பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

2432. மலருக்கு நுரை உவமை. சிந்தா - சிந்தி. களி - சேறு. புனல்: எழுவாய். நடந்தஃது - நடந்தது; “என்னலனே, ஆன நோயொடு காண லஃதே” (குறுங். 97: 1-2) என்புழிப்போல விரித்தல் விகாரம்.

2433. நான்றபொன் மணிமாலை நகுசுதிர்ப் பவளத்தூண்
ஊன்றின லொளிமுத்த மண்டபத் தொளிர் திங்கள்
கான்றன கதிர்காய்த்தும் வட்டணைக் கதிர்முத்தம்
நான்றபொன் விதானத்தின் நீழலுய்த் திரீஇயினரே.

(இ - ள்.) பொன்மாலையும் மணிமாலையும் நான்ற பவளத்தூண் நாட்டப் பட்ட முத்தமண்டபத்தே அவளையுய்த்துத் திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதிரைத் தானெறிக்கும் வட்டவணையிலே இருத்திறொன்க.

விதானத்தின் நீழலில் அணை.

(இசு)

2434. மையணி மதயானை மத்தக வகல்குல்
நெய்யணி குழன்மாலை நிழலுமிழ் குழைமங்கை
மெய்யணி கலன்மாலை மின்னிநுந் துகிலேந்திக்
கையணி குழன்மாலைக் கதிர்முலை யவர்குழந்தார்.

(இ - ள்.) கையாலணிந்த குழலையும் மாலையையும் முலையையுமுடைய மகளிர், அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி, அஞ்சனமணிந்த யானையின் மத்தகம் போலும் அல்குல்முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கையணி - கைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம்.

(இஎ)

2435. அவ்வளை யவிராழிக் கால்பொலிந் தழகார்ந்த
மைவிளை கமுநீர்க்கண் விலாசியு மணியல்குற்
கைவளை யலங்கார மாலையுங் கமழ்கோதை
ரைவள மிருசாய னங்கையைப் புனைகின்றார்.

(இ - ள்.) கோதையினையும், நட்பாடையினுமிக்க மெல்லிய மொழி யினையுமுடைய நங்கையை அழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய கால் பொலிவுபெற்று அழகார்ந்த விலாசியும், கையிலவளையையும் மணியல் குலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் 1 ஒப்பியாநின்றாரென்க.

2433. நான்ற - தொங்கிய. மாலையைப் பொன்னோடும் கூட்டுக. காய்த்தும் - எறிக்கும். வட்டணை - வட்டவணை; தொகுத்தல்.

2434. மையணி யானை : “மையணி யிரும்பிடி”, “மையணி வேழமு மாலும் பண்ணி”, “மையணி யானை தாங்கித் தழும்பிய” (பெருங். 1. 48 : 184, 55 : 134, 56 : 133, 2. 12 : 37); “இழையஞ்சன மால்களிறு” (கம்ப. அதிகாயன். 21.) மத்தகம் அல்குற்குவமை. நெய் - புழுகு. குழை - காதணி. மங்கை - இலக்கணையை.

2435. வளையாழி : விளைத்தொகை. ஆழி - காலாழி. மை - கருமை. விலாசி, அலங்காரமாலை - இலக்கணையின் தோழிமார்கள். ரைவளம் - ஒரு பண். சாயல் - மெல்லிய மொழி; ஆகுபெயர்.

(உரை.) 1 ஒப்பியா நின்றார் - அலங்கரிக்கின்றார்.

மைவினை கழுநீர் - நீலோற்பலம்.

(௫௮)

2436. யானையு ளரசன்ற னணிகிளர் வலமருப்பீர்ந்
தூனமி லொளிர்செம்பொன் பதித்தொளி மணியழுத்தி
வான்மண முறச்செய்த மங்கல மணிச்சீப்புத்
தான்முகில் கழிமதிபோற் றன்னுறை நீக்கினளே.

(இ - ள்.) களிற்றரசனது வலக்கொம்பை அறுத்துப் பொன்னைப் பதித்து
மணியழுத்தி மணந்தங்கச்செய்த சீப்பை விவாசிதான் முகிலினின்றும் கழியு
மதிபோல அதனுறையினின்றும் நீக்கினாளென்க. (௫௯)

(உ வ று)

2437. மைந்தூற் றனைய மாவிழோதி வகுத்துந் தொகுத்தும் விரித்
கைந்தூற் றிறத்திற் கலப்ப வாரிக் கமழு நானக் கலவை தூம்
ஐந்தூற் றிறத்தின் னகிலின் னாவி யனைந்து கமழ லூட்டி
எந்தூற் றிறமு முணர்வா ளெழிலேற் றிமிலின் னேற்ப முடித்தாள்.

(இ - ள்.) எந்தூற்றிறமுணர்வாள், தன்கையாலே, இருளை நூற்றனைய
வண்டுவிழோதியைக் கலவையையும் புகையையும் வியக்கத்தக்க நூல்வழி
யோடே அனைந்து ஊட்டிக் கலக்க வாரி முகத்துக்கேற்ப இமில்போலே முடித்
தாளென்க.

கையால் முடித்தாள். 1 குழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்
டையைத் தொகுத்தும், பனிச்சையைத் துஞ்சையையும் விரித்தும் நூற்
றிறத்தின்.....முடித்தாளென்க. (௬௦)

2438. கரும்புந்தேனும் மமிழ்தும் பாலுங் கலந்த தீஞ்சொன் மடவாட்
கரும்பும் மிலையு மயக்கி யாய்ந்த முல்லைச் சூட்டு மிலைச்சித்
திருந்து திங்கள் சூழ்ந்த மின்னிற் செம்பொற் பட்டஞ் சேர்த்தி
விரும்பும் முத்தம் மாலை நான் ற விழுப்பொன் மகரஞ் செறித்தாள்.

2436. யானையு ளரசன் : சீவக. 2365, அடிக். “இருங்களிற் றின
நிரை யேந்தல்” (குறுந். 180 : 2.) வலமருப்பு - வலப்பக்கத்துத் தந்தம்,
ஊனம் - குற்றம். வான் மணம் - சிறந்த வாசனை. முகில்கழிமதி - மேகத்தி
னின்றும் நீங்கிய சந்திரன்.

(மேற்.) அடி, 1 : பாயோக. திங். 15.

2437. மை நூற்றன்ன - மையை நூலாக நூற்றற்போன்ற; “இரு
டிருக்கிட்டு” (சீவக. 164.) மா - வண்டு. ஒதி - கூந்தலை. அகிலின் ஆவி -
அகிற்புகை. ஏற்று இமிலின் - காணையின் திமிலைப்போல. மு. பெருங் 1. 34:
190-93.

(உரை.) 1 குழல் முதலியன ஐம்பாலின் வகைகள்.

2438. கரும்பும்.....தீஞ்சொல் : “குழலும் யாழு மமிழ்தும் குழைத்த
நின், மழலைக் கிளவிக்கு” (சிலப். 2 : 58-9); “கரும்பு மமுதும் கோற்றேனும்

(இ - ள்.) திஞ்சொன்மடவாட்குத் திங்களைச்சூழ்ந்த மின்போலே பட்டத் தைச் சேர்த்தி அரும்பும் இலையும் இடையிட்டுக் கட்டின 1 முல்லைச்சூட்டைக் கற்புக்கு மிலைச்சி முத்தமாலே நான் மகாவாயான பணியை அணிந்தா ளென்க. (சுக)

2439. கள்ளுந்தேனும்மொழுகுங் குவளைக் கமழ்பூ நெரித்து வாங்கிக் கிள்ளை வளைவா யுகிரிற் கிள்ளித் திலகந் திகழப் பொறித்துத் தேள்ளும் மணிசெய் சண்ணம் மிலங்கத் திருநீர் நுதலின் னப்பி உள்ளம் பருகி மதர்த்த வாட்கண் ணுருவம் மையிற் புனைந்தாள்.

கள்ளும் - களவு காணும் ; “ கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்” (குறள், 282) என்றார். கமழ்தேனும் பொசியுமளவன்றி யொழுகும் குவளைப்பூவென்க.

(இ - ள்.) கிள்ளையின் வளைவாய்தான் தன்றன்மையைக் கள்ளும் உகிராலே மயிரைக் கோத்து வாங்கி அதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் புறவிதழைக் கிள்ளி நெரித்துத் திகழப் பொறித்துத் திருநீர் நுதலிலே திலகத்தை மணிச் சண்ணத்தாலே இலங்க அப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலே புனைந்தா ளென்க.

பொறித்து - எழுதினாற்போல வைத்து. கணவனுள்ளத்தைப்பருகி.(சுஉ)

2440. நாகம் மருப்பி னியன்ற தோடுந் நலங்கொள் சுறவுக் குழையும் போக நீக்கிப் பொருவிஃ றிருவில் லுமிழ்ந்து மின்னுப் பொழியும் ஏக மாகி யெரியும் மணியின் னியன்ற கடிப்பு வாங்கி மேக விசம்பிற் தேவர் விழைய விளங்கச் சேர்த்தி னானே.

கலந்த கனிவா யந்திஞ்சொல்” (கூர்ம. கண் - மணம். 234.) அரும்பும் இலையும் கலந்த சூட்டு : “புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த, மலரரி மாலை” (புறநா. 33.) முல்லைச் சூட்டு மிலைச்சி : “மங்கல நறுஞ்சூட்டு மரபினணிந்து” (பெருங். 3. 22 : 211.) பட்டத்திற்கு மின்னல் உவமை. நான் - தொங்கிய. விழுப்பொன் - மாற்றுயர்ந்த பொன்.

(மேய்.) அடி, 1 : சிலப். 2 : 53 - 61, அடியார்.

(உரை.) 1 சீவக. 624, அடிக்.

2439. நெரித்து - புறவிதழை ஒடித்து. கிள்ளை - கிளி. கிளியின் மூக்கு உகிருக்கு உவமை: பொருந். 34; பெருங். 2. 15 : 76, 4. 7 : 42. உகிரின் - நகத்தால். திலகம் - பொட்டு. மணியாற் செய்யப்பட்ட சண்ணம். சண்ணத்தை அப்பி எனலுமாம் ; “அளகத் தப்பிய, செம்பொற் சண்ணஞ் சிதர்ந்த திருநுதல்” (பெருங். 1. 33 : 119-20.) உருவம் - நிறம்.

2440. நாகமருப்பு - யானைத்தந்தம். சுறவுக்குழை - மகரகுண்டலம். பொருவில் திருவில் ; திருவில் - இந்திரவில் போன்ற பலநிற ஒளி. எரியும் - ஒளிவிடும். கடிப்பு - ஒருவகைக் காதணி, தேவர் - தெய்வமகளிர்.

(இ - ள்.) நாகமருப்பினியன்ற தோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக் குழையையுங் காதினின்றும் போக நீக்கி, மின்னானது சொரியும் பொருவில்லாத திருவில்லைத் தான் உமிழ்ந்து ஏகமாகி எரியும்ணியின் இயன்ற குதம்பையை ஏந்தி நின்றவன் கையினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு அவன் விளங்கச் சேர்த்தினை ளென்க.

தேவர்: ஈண்டுப் பெண்பன்மை.

(கஉ)

(வேறு)

2441. விலங்கரம் பொருத சங்கின் வெள்வளை தெளிர்க்கு முன்கை
நலங்கிளர் பவள நன்பொன் விரன்மணி யாழி மின்னக்
கலந்தின்று பணைத்த தோளுங் கவின்வளர் கழுத்து மார்ந்த
வலம்புரி யீன்ற முத்த மணிநிலா நக்க வன்றே.

(இ - ள்.) வளைந்த வாளரமறுத்த சங்கவளை யொலிக்கும் முன்கையில் நலங் கிளர் பவளம்போலும் விரலிலணிந்த நன்பொன்மணியாழி மின்னாநிற்க, தோளிலும் கழுத்திலும் அணிந்த முத்தம் நிலாவைக் கெடுத்தனவென்க.

1 இன் : அசை.

(கஉ)

2442. மாமணி முகடு வேய்ந்த மரகத மணிச்செப் பன்ன
தூமணி முலைக டம்மைத் தொழுதகக் கமழுஞ் சாந்திற்
காமரு காம வல்லிக் கொடிகவின் கொண்டு பூத்துத்
தூமணிக் கொழுந்து மென்றோட் டுயல்வர வெழுதி னுளே.

மரகதமணியைத் தலையிலே அழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவளநிறம் பவழத்தின் நிறமென்றார், பல்விடத்தும்.

(இ - ள்.) காமவல்லியாகிய கொடி முலைகடம்மை இடங்கொண்டு கவின் துத்துத் தோளிலே கொழுந்து அசையும்படி தொழுதகச் சாந்தினால் எழுதின ளென்க.

(கரு)

2441. விலங்கு அரம் பொருத - வளைந்த அரத்தால் அராவப்பட்ட; 'வேளாப் பார்ப்பான் வாளந் துமித்தவனை' (அகநா. 24 : 1-2) தெளிர்க்கும் - ஒலிக்கும்; "செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி" (அகநா. 106 : 8.) பவளத்தைப்போன்ற விரலில். கலந்தின்று - ஆபரணத்தை உள்ளே அடக்கி, பணைத்த - பெருத்த. தோளிலும் கழுத்திலும் ஆர்ந்த.

(உரை.) 1 'சங்கின்' என்பதிலுள்ளது.

2442. முகடுவேய்ந்த - உச்சியிலே அழுத்திய. மணி - அழகு. சாந்தினால் கொழுந்தை எழுதினாள் என்க. காமரு - விருப்பம் மருவின. மென்றோள் துயல்வர - மெல்லியதோளில் அசையும்படி. இதிற் கூறப்பட்ட சிற்ப விசேடம் மிகப் பாராட்டற்பாலது; சீவக. 1081, அடிக்.

2443. நாண்சுமக் கலாத நங்கை நகைமின்னு நுசப்பு நோவப்
பூண்சுமக் கலாத பொன்னாண் வடத்தோடுபுரள நோக்கிப்
பாண்குலாய் வண்டு பாடும் படுகனை மறந்து காமன்
காண்கிலேன் கடிய வென்னு வருகிமெய் கரந்திட் டானே.

(இ - ள்.) பிறராத் சுமக்கலாகாத நாணியையுடைய நங்கையது நுசப்பு
நோம்படி சுமக்கலாகாத பூணும் ~~பூணும்~~ முத்துவடமும் புரளவணிய, அத
னைக் காமனோக்கி மலர்க்கணையை எய்ய மறந்து இங்ஙனம் கடியன காண்கி
லேனென்று கருதி இவடன் மெய்யிலே கரந்து வேட்கையை விளைவித்தா
னென்க.

அநங்கனான்.

(சுசு)

2444. அவாக்கிடந் தகன்ற வல்கு லணிகிளர் திருவிற் பூப்பத்
தவாக்கதிர்த் காசு கண்டா ராவியைத் தளரச் சூட்டிக்
கவாய்க்கிடந் தணங்கு நாறுங் கண்கொளாப் பட்டு டுத்தாள்
உவாக்கதிர்த் திங்க ளம்மென் கதிர்விரித் துடுத்த தொத்தாள்.

(இ - ள்.) கண்டாராவி தளரும்படி காசுகள் அவாத்தன்மை கிடந்தகன்ற
அல்குலிலே சூட்டப்பட்டுத் தெய்வத்தன்மை நாரும் பட்டைத் தானுடுத்தவள்
நிறைமதியின் கதிரை விரித்துடுத்த தன்மையை ஒத்தாளென்க.

திருவிற்போலப் பூப்பச் சூட்டி. ஆவியை: ஐ, அசை. கவாய் - கவ்வி.
கண்கொளா - 1 இழைதெரியாத. அணிந்தாள்பாடமாயின் விலாசியாக்குக. ( )

2443. நகைமின்னு நுசப்பு - ஒளியையுடைய மின்னலைப் போன்ற
இடை. பூணும்ஞாணுமென உம்மை விரிக்க. வண்டுபாடும் கனை யென்றது
மலர்க்கணையென்றபடி. காமன்: எழுவாய்.

2444. அவாக்கிடந்து - ஆசையைப் போலப் பார்த்து; “அவாப்போ
லகன்றத னல்குல்” (யா. கா. ஒழிபு. 8, மேற்.) தவாக்கதிர்க்காசு - கெடாத
ஒளியையுடைய முணிகளை. அல்குலிற் காசைச் சூட்டி. கண்கொளாப்பட்டு:
“நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய.....அறுவை” (பொருந. 82-3.) உவா -
கலைநிறைதல். திங்களுடைய கதிரை.

(உரை.) 1 “இழைமருங் கறியா நுழைநூற் கலிங்கம்” (மலைபடு. 561.)

2445. இடைச்செறி குறங்கு கௌவிக் கிம்புரி யிளக. மின்னும்
புடைச்சிறு பரடு புல்லிக் கிண்கிணியும் சிலம்போ டார்ப்ப
நடைச்சிறு பாதங் கோல மணிவிர லணிந்து நாகத்
துடைச்சிறு நாவிற் றேகை யிரீஇயினண் மாலை சேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) ஒருகூறு கிம்புரிவடிவான குறங்குசெறி குறங்கைக் கௌவி
நெகிழப் பரட்டைப் புல்லிக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப அணிந்து பாதத்திலும்
விரலிலும் அணிவனவற்றையும் அணிந்து பாம்பினுடைய சிறிய நாப்போலுந்
தோகையை விலாசி தாழ் இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலை சேர்ந்தா
ளென்க. (சுஅ)

2446. அம்மல ரடியுந் கையு மணிகிளர் பவழ வாயும்
செம்மலர் நுதலு நாவுந் திருந்தொளி யுகிரோ டங்கேழ்
விம்மிதப் பட்டு வீழ வலத்தக மெழுதி யிட்டாள்
அம்மலர்க் கண்ட முள்ளிட் டரிவையைத் தெரிவை தானே.

(இ - ள்.) அம்மாலைதான், அரிவையை மாலையணிந்த கழுத்தையுள்
ளிட்டு உகிரோடே அடிமுதலியவற்றையெல்லாம் அதிசயித்து விரும்பும்படி
அலத்தகத்தை எழுதினாளென்க.

செம்மலர் - நெற்றிமாலை.

(சுக)

2447. வாண்மதர் மழைக்க ணோக்கி வருமுலைத் தடமு நோக்கிக்
காண்வர வகன்ற வல்குற் கண்விருப் புற்று நோக்கிப்
பாணுவண் டரற்றுங் கோலச் சிகழிகைப் படிபு நோக்கி
ஆண்விருப் புற்று நின்ற ரவ்வளைத் தோளி னாரே. |

2445. குறங்குசெறி - துடையில் அணியும் ஓராபரணம்; சீவக. 174,
அடிக்.; காற்சிறுபரடுபுல்லிக் கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஆர்த்தல்: சீவக. 177,
அடிக். பெருங். 1. 35 : 208; 2. 3: 85-6; 19: 185-6. நாகத்து - பாம்பினது.
தோகை - முன்றானே.

2446. அம்மலரடி - அழகிய மலரைப்போன்ற பாதம். விம்மிதப்
பட்டு - கண்டவர் ஆச்சரியப்பட்டு. வீழ - விரும்ப. அலத்தகம் - செந்நிறம். 7
இக்கவியிற் கூறப்பெற்ற கோலம் பிற்காலத்தில் வழங்காதாயிற் நென்பர்;
தோல். செய். 80, ந.

(மேற்.) மு : தோல். செய். 80, ந.

2447. காண்வர - அழகுவர. பாணு - பாட்டு. சிகழிகை - மயிர்முடி.
(பி - ம்.) 'சிகழிகை வடிவும்.' மகளிர் ஆண் விருப்புறுதல்: சீவக. 587,
அடிக்.; கம்ப. கோலங்காண். 19. அ வளை - அழகிய வளை.

(இ - ள்.) தோளிளார், விருப்பமுற்றுத் தம் கண்ணிலே அவள்கண்ணையும் நோக்கி, முலையையும்நோக்கி, அல்குலையும்நோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொலிக்கும் முடியின் வடிவையும் நோக்கி இவளை நுகர்த்தற்குரிய ஆண்மையை விரும்பி நின்றாரென்க. (எ0)

(வேறு)

2448. தெருள்கலான் படைத்தவன் காணிற் செவ்வனே
மருள்கலா தவர்களு மருள்வர், மம்மர்நோய்
இருளிலா ரெங்ஙன முய்வ ரின்னதால்
அருளிலா ரவணல மணிந்த வண்ணமே.

(இ - ள்.) அருளிலாதார் அவளழகை அணிந்தவண்ணம், இப்படி ஆண்மையை விரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனி அயனும், காணின், நாம் படைத்த வடிவன்றென்று மயங்குவன்; இருடிகளும் நேரே மயங்குவார்; இத்தன்மையாயதனைக் கண்டால் மயக்கநோயையுடைய இவ்வாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றென்க. (எக)

2449. அலர்ந்தவந் தாமரை யல்லிப் பாவையைப்
புலந்துகண் சிவந்தன போன்று நீர்பிரிந்
திவங்கியின் னுமிழ்ந்துலா மேனி யேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர் கற்பக மணிக்கொம் பாயினாள்.

(இ - ள்.) பூண்கள் இலங்கி மின் உமிழ்ந்து உலாம் மேனியையுடையாள் திருவை நிகராகக் கூற்றகுப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிக்கப்பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினென்க.

நீர்பிரிந்து - கோபித்து. மையெழுதுதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல்வினையுடையாரிடத்தே சென்று மீளுந் திருவையொப்பாகக் கூறியதற்குப் பொருது கோபித்தவனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிற்றாம். (எஉ)

2450. மருடகு மல்லிகை மாலை வல்லவன்
பொருடகத் தொடுத்தன புனைந்த பூஞ்சிகை
இருடுணித் திடையிடை யியற்றி வெண்ணிலாச்
சுருடுணித் தொருவழித் தொகத்த தொத்ததே.

2448. படைத்தவன் - பிரமதேவன். மருள்கலாதவர்களும் - முனிவர்களும். மம்மர் - மயக்கம். இலார் - இவ்வாழ்வார். அருளிலாரென்றது இலக்கணையை அலங்கரித்தவர்களை. அணிந்த வண்ணம் இன்னது.

2449. தாமரை அல்லிப்பாவை - திருமகள்; “அல்லி சேரணங் கிற் கணங் கன்னவன்” (சீவக. 162.) புலந்து - வெறுத்து. கற்பகக்கொம்பு; “கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ” (பெரிய. தடுத்தாட்கொண்ட. 140.)

2450. மருள்தகு - மயக்கம் பொருந்தற்குக் காரணமான. வல்லவன் - தொடுத்தலில் வல்லவன். எழுத்து வடிவுபட மல்லிகைமாலை கட்டப்பட்ட

(இ - ள்.) வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலையைப் புனைந்தமுடி, இருளையுந் துணித்து நிலாச்சுருளையுந் துணித்து ஒன்றை விட்டொன்றாக இயற்றி ஓரிடத்தே குவித்ததன்மையை யொத்ததென்க. (எங்.)

2451. கோமக னுருவமாய்க் கூற்றம் போந்தது
போமினும் முயிருயக் கொண்டு போய்மனம்
காமின மெனக்கலை சிலம்பு கிண்கிணி
தாமனும் வாயினுற் சாற்று கின்றவே.

(இ - ள்.) கூற்றம் கோமகள்வடிவாய்க் கோற்றகு வந்ததாதலின், நும் உயிரை உய்யக்கொண்டு போமின் ; போனாலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலைக் காமினென்று கலைமுதலியனதாம் தம் வாயினுலே மிகவும் சாற்றுகின்றன வென்க.

அம் : அசை.

(எசு)

2452. அருளிலா ரிவடம ரன்ன ராயினும்
உருடிரை புலகெலா முருளு மின்றெனக்
கருதின கவரிசார் தாற்றி வெண்குடை
அரிவையை மறைத்தன வால வட்டமே.

(இ - ள்.) அரிவையை ஆண்டுக் கவரி சார்தாற்றி முதலியன மறைத்தன ; அவை, இன்று உருளுகிற திரையையுடைய உலகமெல்லாம் கெடுமெனக் கருதி, அணிந்த இவள்தமர் அருளிலாராயிருந்தார் ; அவர் அத்தன்மையராயினும் யாம் அவை கெடாமல் அருளுதுமென்று கருதினபோலே இருந்தன வென்க. (எடு)

தென்று இங்கே கூறியிருத்தல் பண்டைக்காலத்திற் சிற்பவேலையின் நுட்பம் நன்கமைந்திருந்த தென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது ; தன் கருத்தை மானனீகையென்பவள்மட்டும் அறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு வாசவதத்தையின் நெற்றியில் உதயணன் கோலஞ்செய்து அவள்பால் அனுப்பினனென்று பெருங்கதையில் முகவெழுத்துக் காதையிற் கூறப்பட்டிருத்தல் இதனை வலியுறுத்தும். கூந்தலுக்கு இருளும், மல்லிகைப் பூவிற்கு நிலாச்சுருளும் உவமைகள் ; “மறுவகத் தடக்கிய மதியம் போலச், சிறுமுகச் சிகழிகை புடைமுதல் புதைஇய, மல்லிகை நறுஞ்சூட்டு வெள்ளிதின் விளங்க” (பெருங். 1. 46: 231-3.)

2451. கோமகனுருவிற்குக் கூற்றம் : “வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொல்” (கலி. 56: 9) ; சிலப். 5 : 219-23. கலை - மேகலை மனும் = மன்னும் - மிகவும்.

2452. தமர் - உறவினர். உருளும் - கெடும். சார்தாற்றி - சிற்றால் வட்டம். சார்தாற்றியும் ஆலவட்டமும் : சீவக. 839. அரிவை - இலக்கணை.

(வேறு)

2453. (க) கரும்பே தேனே யமிர்தே காமர் மணியாமே
அரும்பார் மலர்மே லணங்கே மழலை யன்னம்மே
சுரும்பார் சோலை மயிலே குயிலே சுடர்வீசம்
பெரும்பூண் மன்னன் பாவாய் பூவாய் பிணைமானே.

2454. (உ) அம்மேல் லனிச்சம் மலரு மன்னத் தூவியும்
வெம்மை யாமென் றஞ்சி மெல்ல மிதியாத
பொம்மென் னிலவப் பும்போ தனரின் னடிபோற்றி
இம்மென் கலையா ரிடுவென் றேத்த வொதுங்கினாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின், கரும்பு. நல்லாருறுப் பெல்லாங் கொண்டு இயற்றலின், தேன். இவ்வுலகிலில்லாத மிக்க சுவையும், உறுதியுங்கொடுத்தலின் அமிர்து. காமவேட்கையை விளைவித்து இனியப் பண் தோற்றலின், மழலையையுடையதொரு யாழ். கணவற்குச் செல்வத்தைக் கொடுத்தலின், திரு. நடையால் அன்னம். சாயலால் மயில். காலமன்றியும் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், குயில். மன்னன்மகளேயென்றல் புகழ்ந்மையின் மன்னன் பாவாயென்றது, அவன் 1 கண்மணிப்பாவையென்ப துணர்த்திற்று; இனி இவள் கொல்லிப்பாவையல்லள், மன்னன் பாவையென்றுமாம். சேடியர் கற்பித்த கட்டளை தப்பாமற் கூறலின், பூவை. நோக்கத்தால் மான்.

(இ - ள்.) இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார் பலரும், கரும்பு முதலிய பெயர்களாலே விளித்து, அனிச்சத்தையும் தூவியையும் மெல்ல மிதித் தாலும் வெம்மை பிறக்குமென்றஞ்சி அவற்றை மிதியாத நின்னடியைப் பேணி இடுவாயாகவென்று ஏத்த அவளும் அங்ஙனம் நடந்தாளென்க. (எசு - எ)

2453. மழலை யன்னம் - இளைய அன்னம்; சீவக. 1526, அடிக். பிணை மான் - பெண்மான்.

2454. அடி, 1-2: குறள், 1120. இலவம் போது அடிக்கு: சீவக. 1588. அடிபோற்றி: சூளா. சுயம்வரச். 247; கம்ப. மிதிலைக். 30. இம்மென் - இம்மென்னும் ஒலிபட ஒலிக்கும். கலையார் - மேகலையையணிந்த மகளிர். ஒதுங்கினாள் - நடந்தாள்.

(உரை.) 1 சீவக, 26, ந.

2455. தூமாண் டூமக் குடமா யிரமாய்ச் சுடர்பொற்றூண்
தாமா யிரமாய்த் தகையார் மணித்தூ ன்னொருதூறாய்த்
பூமாண் டாமத் தொகையாற் பொலிந்த குளிர்பந்தர்
வேமா னியர்தம் மகளின் விரும்ப நனிசேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) தூய்மைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற்
றூண்தாம் ஆயிரமாய்க் குளிரந்த பந்தரிலே சமைத்த மணித்தூண் ஒருதூறாய்த்
தாமத்தாற் பொலிந்த வேள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளைப்போல விரும்பும்படி
சேர்ந்தாளென்க. (எஅ)

2456. தேனார் காமன் சிலையுங் கணையுந் திறைகொண்ட
வானார் மதிவாண் முகமும் மடமான் மதர்நோக்கும்
கோனார் மகடன் வடிவு நோக்கிக் குடைமன்னர்
ஆனார் கண்ணூர் டமுல்போ யமையா ரானாரே.

காமன் சிலையையும் தேனார் கணையையும் வென்ற புருவமும் கண்ணும்;
முகத்திற்கு அடை.

(இ - ள்.) அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பார்வையையும், வடிவையும்
நோக்கி, மன்னராயினாரெல்லாம் கண்பொறிபோய் அமையாராயினாரென்க. ()

(வேறு)

2457. வண்டலர் கோதை வாட்கண் வனமுலை வளர்த்த தாயர்
கண்டியி ருண்ணுங் கூற்றங் கயிறுரீஇக் காட்டி யிட்டார்
உண்டியிர் சிலர்கண் வாழ்கென் றுத்தரா சங்கம் வைத்தார்
தெண்டிரை வேலி யெங்குந் தீதின தாக மாதோ.

2455. தூ - தூயமை. தகை - அழகு. பூமாண் தாமம் - பூக்களால்
மாட்சிமைப்பட்ட மாலை. வேமானியர் - விமானத்தாற் சஞ்சரிப்பவர்; பாக
தச் சிதைவு; “விண்ணக மருங்கின் வேமா னியர்மகள்” (பெருங். 3. 5 :
89); “வேமானியரென வைவரித் தேவர்” (நீல. தரும. 61.)

2456. காமன்சிலை - கரும்பு; இது புருவத்திற்கு உவமை. திறை
கொண்ட - வென்ற. கோனார் - கோவந்தராசனுடைய.

2457. வண்டு அலர் - வண்டு பரவிய. கண்ணையும் முலையையுமென
உம்மை விரிக்க. முலையுடைய: சீவக. 637. கயிறுரீஇக் காட்டியிட்டார்;
“காவார் கயிறுரீஇவிட் டார்” (நீணைமா. 47.) சிலர்கண் உயிரையுண்டு. உத்
தராசங்கம் - மேலாடை; “உத்தரா சங்கமிட் டொளிக்குங் கூற்றமே”
(கம்ப. எழுச்சி. 17.) திரைவேலி - உலகம். அடி, 4: சீவக. 2466.

(இ - ள்.) கோதையை வளர்த்த தாயர் அவள்கண்ணையும் முலையையும் கூற்றமென்றே யறிந்து உலகெங்கும் தீதிடத்ததாம்படி கோற்றகுக் கயிறுரீஇக் காட்டினார்; பின்பு அருள் பிறந்து, இவற்றுள் வாட்கண் சிலருயர்களை யுண்டு வாழ்க, முலைகள் அதனை ஒழிகவென்று உத்தரீயத்தை வைத்தாரென்க. (அ0)

2458. கண்ணினு ளீன்று கண்டாங் கூற்றினைக் காமர் செவ்வாய்
ஒண்ணுத லுருவக் கோலத் தொருபிடி துசுப்பிற் றீஞ்சொல்
வண்ணித்த லாவ தில்லா வருமுலை மதர்வை நோக்கிற்
பெண்ணுடைப் பேதை நீர்மைப் பெருந்தடங் கண்ணிற் றம்மா.

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

(இ - ள்.) இன்று கூற்றினைக் கண்ணாலே கண்டனம்; அதன் தன்மை கூறின், செவ்வாய் முதலியவற்றை உடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார் கூறினாரென்க. (அக)

2459. அரத்தக மருளிச் செய்த சேறடி யளிய தம்மாற்
குரற்சிலம் பொலிப்பச் சென்னிக் குஞ்சிமேன் மிதிப்ப நோற்றான்
திருக்குலாய்க் கிடந்த மார்பிற் சீவக னாங்க ளெல்லாம்
தரித்திலந் தவத்தை யென்று தார்மன்ன ரேமுற் றுரே.

மருளி - மருள; திரிந்தது.

(இ - ள்.) பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளிய சேறடிகளாலே சென்னியிற் குஞ்சியிலே சிலம்பு ஒலிக்கும்படி மிதிக்க நோற்றான் சீவகனே; யாங்க ளெல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்திலெமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. (அஉ)

2460. கோவிந்த னென்னுஞ் செம்பொற் குன்றின்மேற் பிறந்து கூர்வேற்
சீவக னென்னுஞ் செந்நீர்ப் பவளமா கடலுட் பாய்வான்
பூவுந்தி யமுத யாறு பூங்கொடி துடங்கப் போந்து
தாவிரி வேள்விச் சாலை மடுவினுட் டாழ்ந்த தன்றே.

2458. இன்று கண்டாம் கூற்றினை: குறள், 1083; கூற்றினை - கண்ணுக்குப் புலப்படாத யமனை. கோலத்து - அழகையும். பெண் - அமைதித் தன்மை. கண்ணிற்று - கண்களையுடையது.

2459. அரத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு. அளியவாகிய சேறடிதம்மால், குஞ்சிமேல் மிதித்தல் ஊடற் காலத்து; சீவக. 134. நோற்றான் - தவஞ்செய்தவன். குலாய் - விளங்கி. தவத்தைத் தரித்திலெமென்று. ஏமுற்றார் - மயக்கமடைந்தனர்.

2460. இலக்கணையை ஆராக உருவகிக்கின்றார். பாய்வான் - பாயும் பொருட்டு. பூவுந்தி - நந்தியாவட்டப் பூவைப்போன்ற கொப்பூழ்; பூவை யுடைய நீர்ச்சுழி. தாவிரி - குற்றம் நீங்கிய. தாழ்ந்தது - தங்கியது.

செந்நீர் - புதுநீர். பூவுந்தி : உவமமும் வேற்றுமையுந்தொக்கன. உந்தி கொப்பூழையும் ஆற்றிடைக்குறையையும், கொடி மருங்குலையும் படர்கொடியையும் உணர்த்தும்.

(இ - ள்.) பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகிய யாறு, கோவிந்தனென்னும் மேருவிலே பிறந்து சீவகனென்னும் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடி துடங்கப் போந்து யாகசாலையாகிய மடுவிலே சிறிதுபொழுது தங்கிற்றென்க.()

2461. சாணிடை நெடிய வாட்சண் டனையவிழ் குவளை பூப்பப்
பூணுடை முலையின் பாரம் பொறுக்கலாச் சுளியின் மேலும்
நாண்ட நடுங்கிக் கையா னகைமுகம் புதைத்த தோற்றம்
சேணிடை யரவு சேர்ந்த திங்களை யொத்த தன்றே.

(இ - ள்.) முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதே வருத்தத்தின் மேலும் நாண் அடுதலாலே நடுங்கி நடுவு சாணளவாக நெடியகண் அலர்நு கின்ற குவளைபோலப் பொலிவுபெறும்படி முகத்தைக் கையாலே மறைத்த தோற்றம், விசும்பிடையில் அரவுசேர்ந்த மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண் தோன்றுதலின், அலர்கின்றாற்போன்றதென்றார்.()

2462. (க) முத்துமிழ் திரைக ளங்க மொய்கொள்பா தால முத்தி
ஒத்தன வேலை வேள்வி யொலிகட னுன்கு நாண்
வைத்தநான் மறையு நீந்தி வான்குண மென்னுஞ் சாவி
வித்திமே லுலகத் தின்பம் விளைத்துமெய் கண்ட நீரார்.

மு. “ஆள்வரை யனைய தானை யச்சுவக் கிரீவ நென்னும், நீள்வரை மருங்கி னின்ற திருவெனு மருவி நீத்தம், தாள்வரை யிழிந்து வந்து தகை மணி நீல வண்ணன், வாள்வரை யகல மென்னுங் கருங்கடன் மடுக்கு மன்றே” (தூளா. அரசியற். 64.)

2461. சாணிடை - சாணளவு. குவளைப்பூவின் தன்மை தோன்ற. சுளியு - கோபம். நாண் அட - நாணம் வருத்துதலால்; “நாண்டச் சாய்ந்த நலங்கிள ரொருத்தின்” (பொருந். 31.) சேணிடை - ஆகாயத்தில். அரவு கைக்கு உவமை. முகம்புதைத்தது நாணத்தால். அடி, 3-4: சீவக. 2468.

2462. இச்செய்யுளில் மணம் புரிவிக்கும் அந்தணரியல்பு கூறப்படும். அங்கம் - வேதாங்கம். கடல் நான்கு : “நாற்கடல் கடந்த வனமோவென் றிட்டிட” (சீவக. 3035.) மேலுலகத்தின்பம் - சுவர்க்கத்தின்பத்தை. மெய் - உண்மைப்பொருளை.

2463. (உ) தருமணற் றருப்பை யார்ந்த சமிதையிற் றுமன்றி னானும்
 விரிமல ரணிந்த கோல வேதிகை யியற்றி யானெய்
 ஒருமணி யகலுட் பெய்தோர் பொன்னக லார்ந்த தூபம்
 இருமணி யகலு ணீர்பெய் திடவயி னிரீஇயி னாரே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மொய்கொள் பாதாலம் - வலிகொண்ட பாதாலம் ; என்றது வடவா முகாக்கினியை ; கடலிடையிலே பாதாலத்தே செல்ல நீரை வாங்குதலின், அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினார். குணம் : ஆகுபெயர்.

(உ) தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்டிலாவது அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பாப்புகின்ற மணல். தருப்பை - தர்ப்பை. ஆர்ந்த சமிதை - சமிதைக்குக்கூறுமிலக்கணம் குறைவற்ற சமிதை ; என்றது 1 பருதிகளையும், வேண்டும் சமிதைகளையும். வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுவதாவது வேதிகையில் அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிக்கு மிடத்தே தண்டிலத்தைக் கற்பித்து அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையை நான்குவிளிம் பிலும் சூழ வைத்துப் பருதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலே வைத்தல் முதலியன. இருமணியகலென்பது பிரணீதபாத்திரமும், புரோக்ஷணீ பாத்திரமும். ஒருமணியகல் - 2 ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்ந்த தூபம் பெய்தென்றதும், மேலற் கவியில் “ஆன்பாலவி” என்றதும் மதுபர்க் கார்த்தமாக வைத்தவை. 3 “ ஸௌமதாயவராயஸிஷ்யுதெ ஸாரி நாதுவயபிஜயுவபிவபுக்ஷம் | ஸாவ்யதெவவிவாஹிஹீதயெ வாவகொவியிவநுயுவகூபுஃ || ” என்று விவாக வேதிகையிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்து மதுபர்க்கக் கூறினார்.

(இ - ள்.) திரைகள் அங்கமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தன வாகிய கரைகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனம் ஒலிசெய்யுங் கடனானும் நாணும் படிவைத்த நான்மறைகளைநீந்தி நற்றொழிலாகிய சாலிரெல்லை வித்திச் சுவர்க் கத்தின்பத்தை விளைத்து வீடுணர்ந்த நீராராகிய அந்தணர் வேதிகையிலே மணல்முதலிய மூன்றினாலுமியற்றி இருமணியகலிலே நீர்பெய்து ஒருமணிய கலிலே நெய் பெய்து பொன்னகலிலே தூபம் பெய்து வைக்குமிடமாகிய இடங் களிலே வைத்தாரென்க.

(அரு - சு)

2463. வேதிகை - திண்ணை. பொன்னகல் - பொன்னாற் செய்த அகல். இரீஇயினர் - இருத்தினர்.

(உரை.) 1 பருதி - நீளமான சமிதை ; சமிதை 12 - அங்குல நீளமுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டுமென்பர். 2 ஆச்சியம் - நெய். 3 இது கபர்த்தி காரிகையென்பர்.

2464. நெற்பொரி நிறையப் பெய்து நிழலுமிழ் செம்பொன் மூழிக்
கற்புரி கடவு ளான்பா லவியொடு கலப்ப வைத்து
முற்பெரி யானை யாகத் தருப்பையான் முடிந்து மூன்று
பொற்புரி வரையும் பொய்தீர் சமிதைக ளிரண்டும் வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப் பெய்து; பொரி - இலாசஹோ
மார்த்தமான பொரி. கற்புரி கடவுள் - அச்மாரோபணர்த்தமான அம்மி.
ஆன்பாலவி - பாலுநெய்யுங் கலந்தது. முற்பெரியான் - பிருஹ்மா. தருப்பை
யான் முடிந்து - பிருஹ்மமுடியாகத் தருப்பையான் முடிந்து. மூன்றுபொற்
புரி வரையென்றது தண்டிலத்தை மேற்கே தொடங்கிக் கிழக்கே முடியத் தெற்
கில் விளிம்பிலும் நடுவிலும், வடக்கில் விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி
வடக்கே முடிய மேற்கில்விளிம்பிலும், நடுவிலும், கிழக்கில்விளிம்பிலும் கீறு
கின்ற கீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்கு மூன்பே கீறுகின்ற
வற்றை ஈண்டுக் கூறினாரென்றுணர்க. முதன் மூன்று கீறிக் குறுக்குமூன்று
கீறுதல் தோன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்த
வரையென்றார். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்
தீர் சமிதைகளிரண்டாவன : தென்கீழைக்கோடியிலும், வடகீழைக்கோடியி
லும் வைக்கும் ஆகார சமிதைகள் இரண்டும்.

(இ - ள்.) நிறையப் பெய்து அவியொடு கலப்பக் கடவுளையும் வைத்து
முடிந்து வரையையுங் கீறிச் சமிதைகளிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அள)

2465. மந்திர விதியின் மாண்ட சிறுவிரற் றருப்பை சூழ்ந்து
முந்துநா மொழிந்த நெய்யை முனைமுதிர் தருப்பை தன்னால்
மந்திரித் தமைய முக்கான் மண்ணிமற் றதனை நீக்கிச்
சிந்தித்து மறையிற் செந்தீத் தண்டிலத் தங்கண் வைத்தார்.

மந்திர விதியின் - வேதோத்தமானபடியே. முனையென்றது நறுக்கி
நெய்க்குள்ளே போகடுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமைய மந்திரித்து முனை
முதிர்ந்த நெய்யென்க.

(இ - ள்.) தருப்பை நுனியை நறுக்கியிட்ட நெய்யை சிறுவிரலாலே
தருப்பையைச் சூழ்ந்து அத்தருப்பைதன்னாலே இருகையாலும் இடையறாத
படி முக்கால் மண்ணி, அதனைச் செந்தீயிலே போகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந்
தீக்கு அருகே வைத்தாரென்க.

2464. நெல்லினது பொரியை. மூழி - பாண்டவிசேடம். பெரியானை :
ஐ, அசை.

2465. சிறுவிரலால் சூழ்ந்து. நாம் மொழிந்த. முக்கால் மண்ணி -
மும்முறை சுழலி.

மறையிற் சிந்தித்து - வேதோத்தமானபடியே தியானித்து; தியானித்து வைத்தாரென்க. (அஅ)

2466. தண்டிலத் தகத்திற் சாண்மே லெண்விரற் சமிதை நானுண்
கெண்டிசை யவரு மேத்தத் துடுப்புநெய் சொரித லோடும்
கொண்டழற் கடவுள் பொங்கி வலஞ்சுழன் நெழுந்த தென்ப
தெண்டிரை வேலி யெங்குந் திருவினை யாட மாதோ.

(இ - ள்.) சமிதை பதினாறையும் நெய்யையும் சொரிந்த அளவிலே சாண்
மேல் எண்விரல்கலமாகப் பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழற்கடவுள் அவற்
றைக் கைக்கொண்டு பொங்கி எண்டிசையவரும் எத்தும்படி திரு வினையாட
வலத்தே சுழன்றெழுந்ததென்க.

துடுப்பு - தருவி. என்ப : அசை. (அக)

2467. கரையுடைத் துகிலிற் றேன்றங் காஞ்சன வட்டின் முந்நீர்த்
திரையிடை வியாழந் தோன்றத் திண்பிணி முழவுஞ் சங்கும்
முரசோடு முழங்கி யார்ப்ப மொய்கொள்வேன் மன்ன ரார்ப்ப
அரசரு ளரச னாய்பொற் கலசநீ ரங்கை யேற்றான்.

(இ - ள்.) வெண்கிலிற்றேன்றங் பொன்வட்டுப்போலே, கரையை
யுடைய முந்நீர்த்திரையிலே பிருகற்பதி உதயமாக முழவு முதலியனவும் அரச
ரும் ஆர்ப்ப அரசரிற்றலெவன் அகங்கையில் நீரையேற்றானென்க.

அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலும் உளதாகலின், இங்
னம் கூறினார். (க௦)

2468. குளிர்மதி கொண்ட நாகம் கோள்விடுக் கின்ற தேபோல்
தளிர்வுரை கோதை(மாதர்)தாமரை முகத்தைச் சேர்ந்த
ஒளிர்வளைக் கையைச் செல்வன் விடுத்தவ ளிடக்கை பற்றி
வளரெரி வலங்கொண் டாய்பொற் கட்டிறு னேறி னானே.

2466. தண்டிலம் - ஓமம் பண்ணுதற்குக் கற்பித்த இடம். துடுப்பு
நெய் சொரிதலோடும்: “துடுப்பிற் றேய்த்த சேதா நறுநெய்” (பெருங்.
2. 3: 83.) திரு - அழகு; திருமகள். அழற் கடவுள் கொண்டு பொங்கி,
எத்தும்படி வினையாட எழுந்தது என முடிக்க.

2467. கரையையுடைய முந்நீர் என்க. காஞ்சன வட்டில் - பொற்
கிண்ணம். கடலுக்குத் துகிலும், வியாழத்திற்குப் பொன்வட்டிலும் உவமை
கள். அரசருள் அரசன் - சீவகன்.

2468. நாகம் - இராகுவென்னும் பாம்பு. கோள் - கிரகணம். கோதை
முகத்தைச் சேர்ந்த கையை மாதர் விடுக்க; கோதை - இலக்கணை. இலக்
கணை முகத்துக்கு மதியும் மாதாது கைக்கு நாகமும் உவமைகள்; சீவக. 2461.
செல்வன் - சீவகன். கட்டிலேறல்: பெருங். 3. 22: 285.

(இ - ள்.) நாகம் மதியைக் கொண்ட கோளை விடுக்கின்றாற்போலே கோதைமுகத்தைச் சேர்ந்த கையை மாதர் விடுக்க, செல்வன், அவள் இடக் கையைப் பற்றி எரியை வலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினானென்க.

தளிப்புரை கை. 1 விடுத்து - விடுக்க. 2 அநந்தரமுள்ள ஓமங்களை யும் பண்ணிப் பாணிக்கிரகணமும் பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே பொரியாலுள்ள ஓமமும் அம்மியிற் கால்வைத்ததும் பெற்றும். கட்டில் - விவாகம்பண்ணி எழுந்திருந்து சாந்தியான கூத்தும் ஆலத்தியும் கண்டு அருந்ததி காணப் போமளவும் இருக்கும் கட்டில். இஃது அரசியல். (கக)

2469.(க)விளங்கொளி விசம்பிற் பூத்த வருந்ததி காட்டி யான்பால் வளங்கொளப் பூத்த கோல மலரடி கழீஇய பின்றை இளங்கதிர்க் கலத்தி னேந்த வயினிகண் டமர்ந்தி ருந்தான் துளங்கெயிற் றுழுவை தொல்சீர்த் தோகையோடிருந்த தொத்தான்.

(வேறு)

2470.(உ) பொன்னங் காழிற் பொலிந்த முத்து விதானம் புணர்ந்துதேன் மன்னு மாலை பலதாழ்ந்து மணப்புகை விம்மி மல்கிய அன்னத் தூவி யடர்பஞ்சி யவிர்மயி ராதி யாகப் பண்ணிச் சொன்ன பதினைந்தும் படுத்தார் பாவை மார்களை.

இவை இரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) 1 உண்ணுதிருத்தல் மாபு. உவமை, இல்பொருளுவமை.

(உ) பொற்காம்பிலே விதானம் புணரப்பட்டு மாலை தாழ்ப்பட்டுப் புகை மல்கிய மணவறையிலே தூவிமுதலியவற்றைப் படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தா ரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுதற்குச் சமைத்த முத்துப்பந்தர்.

(உரை.) 1 எச்சத்திரிபு. 2 பின்பு செய்தற்குரியனவாக உள்ள.

2469. பூத்த - தோன்றிய. ஆன்பால் - பசுவின்பால். ஆன்பாலால் அடியைக் கழுவி. வளங்கொளப் பூத்த கோலம் : மலருக்கு அடை. கலம் - பாத்திரம். கலத்தில் அயினியை ஏந்தக் கண்டு. அயினி - அன்னம். உழுவை - புலி. தோகை - மயில். சீவகனுக்குப் புலியும் இலக்கணைக்கு மயிலும் உவமைகள் ; பெருங். 2. 7 : 126-7.

2470. பொன்னங்காழ் - பொற்காம்பு; அம் : அசை. விதானம் - மேற்கட்டி. புணர்ந்து - புணரப்பட்டு. தாழ்ந்து - தாழ்ப்பட்டு. தூவி, பஞ்சி, மயிர் முதலிய பதினைந்து; இவை மிக மென்மையையுடையன. பன்னிச் சொன்ன - ஆராய்ந்து சொல்லிய. படுத்தார் - பரப்பினார்கள்.

(உரை.) 1 அயினி கண்டு என்றமையின் இங்ஙனம் எழுதினார்.

(இ - ள்.) அருந்ததியை மனைவிக்குக் காட்டிக் கூறி அறைவாசலிலே பாலாலே மலாடியைக் கழுவிய பின்பு பாலடிசிலேயேந்தக் கண்ணாற் கண்டு பாவைமார் படுத்த படுக்கையிலே அமர்ந்திருந்தவன், புலி மயிலோடிருந்த தன்மையை ஒத்தானென்க. (கஉ - ஈ)

(வேறு)

2471. பனிமயிர் குளிர்ப்பன பஞ்சின் மெல்லிய
கனிமயிர் குளிர்ப்பன கண்கொ ளாதன
எலிமயிர் போர்வைவைத் தெழினி வாங்கினார்
ஒலிமயிர்ச் சிகழிகை யுருவக் கொம்பனார்.

(இ - ள்.) தழைத்த மயிரான் முடித்த முடியையுடைய கொம்பனார், பனித்தலால் மயிர் பிறர்க்குக் குளிர்ப்பன ; மெல்லியன ; நெருப்பின்கண் வேதற்குரிய மயிரை வேவாமற் குளிரப்பண்ணுவன ; நுண்மையாற் கண்கொ ளாதனவாகிய எலிமயிர் போர்வையை வைத்து உருவுதிரையை வளைத்தா ரென்க. (கசு)

2472. விழுத்தகு மணிச்செவி வெண்பொற் கைவினை
எழிற்பொலி படியக மிரண்டு பக்கமும்
தொழிற்பட வைத்தனர் துளும்பு மேகலைக்
கழித்தீவ விரண்டுகண் டனைய கண்ணினார்.

(இ - ள்.) கண்ணினார், மணியாற் செய்த வளையினையும் வெள்ளியாற் செய்த தொழிலினையுமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்கும் தொழிற்படும்படி இரண்டு பக்கத்திலும் வைத்தாரென்க. (கரு)

(வேறு)

2473. (க) அங்கருங் காலி சீவி யூறவைத் தமைக்கப் பட்ட
செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழுக் காயுந் தீந்தேன்
எங்கணுங் குளிர்த்த வின்னீ ரிளம்பசங் காயு மூன்றும்
தங்களி செய்யக் கூட்டித் தையலார் கைசெய் தாரே.

2471. பனித்தல் - நடுங்குதல். மெல்லிய - மென்மையையுடையன. எலிமயிர் போர்வை : சீவக. 819, அடிக். எழினி - ஈண்டு உருவுதிரை. ஒலித்தல் - தழைத்தல் ; சீவக. 653, அடிக்.

2472. மணியாற் செய்த செவி ; செவி - படியகத்தின் காது. கைவினை - தொழில். படியகம் - காளாஞ்சி. மேகலையையுடைய கண்ணினார் ; மகளிர் ; எழுவாய். கழித்த - உறையினின்று கழற்றிய ; சீவக. 2429.

2473. செங்களி விராய காய் - செங்குழம்பு கலந்த பாக்கு ; களிப்பாக்கு. தேன்போல் குளிர்த்த ; குளிர்த்த - குளிர்ப்பித்த. இன்னீரிளம் பசங்காய் : மதுரைக். 400, கைசெய்தார் - கலந்து அமைத்தார்.

2474. (உ) கைசெய்து கமழு தூறுங் காழ்க்கும்வெள் ளிலையுங் காமம்
எய்தநன் குணர்ந்த நீரா ரின்முக வாச மூட்டிப்
பெய்தபொற்செப்பு மாலைப் பெருமணிச் செப்புஞ் சண்ணம்
தொய்யறப் பெய்த தூரீர்த் தொடுகடற் பவளச் செப்பும்.

2475. (ஈ) தாமணி நானச் செப்புஞ் சலஞ்சலக் கலன்பெய் செப்பும்
தாமணித் துகில்க ளார்ந்த வலம்புரித் துலங்கு செப்பும்
காமநீர்க் காம வல்லி கவின்கொண்டு வளர்ந்த தேபோல்
நாமவே னெடுங்கட் பாவை நயப்பன வேந்தி னாரே.

இவை மூன்றும் ஒரு தொடர்.

(க) கருங்காலிமரத்தைச் சீவி ஊறவைத்துக் காய்த்தின செங்களியைக்
கலந்த காயும் பழுக்காயும் தேன்போலே மெய்ம்முழுதையுங் குளிர்ப்பித்த
இனிய நீரையுடைய பசங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங் கூட்டிக் கருப்பூரமுத
லியவற்றைக் கலந்தாரென்க; தம் களி - தமக்கு இயல்பாகிய களி.

(உ) கைசெய்யப்பட்டுக் கமழும் சண்ணும்தும். ஊட்டி - கூட்டி. தொய்
யற - குற்றற.

(ஈ) தாமமணிந்த செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரி வடி
வாகிய விளங்கு செப்பு.

(இ - ள்.) நன்குணர்ந்த நீராராகிய தையலார், இவர்களுக்குக் காம
வேட்கை பொருந்தும்படி கைசெய்த பாக்கிளையும் வெற்றிலையினையும் தூற்றை
யும் இனிய முகவாசத்தோடே கூட்டிப் பெய்த செப்பையும், ஒழிந்த செப்
புக்களையும், காமவல்லி வளர்ந்ததேபோலும் பாவை மற்றும் விரும்புவனவற்
றையும் ஏந்தினாரென்க. (கக - அ)

(மேற்.) அடி, 1-2 : மதுரைக். 400-401, ந.

2474. கமழும் தூறு - வாசனைச் சண்ணும்தும். காழ்க்கும் வெள்ளிலை -
உறைக்கின்ற வெற்றிலை. நீரார் - மகளிர். மாலை வைத்த செப்பு. சண்ணம்
பெய்த செப்பு. தொய் - குற்றம்.

2475. தாமணி : விகாரம். கலன் - ஆபரணம். துகில்கள் வைத்த
செப்பு. காமவல்லி வளர்ந்ததே போலும் பாவைக்கு நயப்பனவற்றை ஏந்தி
னார்; பாவை - இலக்கணை.

2473-75. பெருங். 2. 2: 70-74, 3. 14: 81-6.

2476. விரிகதி ரா மின்னித் தாரெனுந் திருவில் வீசிக்

குரிசின்மா மேகம் பெய்த கொழும்புயற் காம மாரி

அரிவைதன் நெஞ்ச மென்னு மகன்குள நிறைந்து வாட்கட்

கரியமை சேறு சிந்திக் கலிங்குடி டிறந்த வன்றே.

(இ - ள்.) சீவகனாகிய கொழுவிய நீரையுடைய கரிய மேகம், ஆரமாகிய மின்னை மின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லை வீசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியாலே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுங் குளம் நிறைந்து கண்ணாகிய கலிங்குள் மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச் சிந்தித் திறந்தனவென்க.

என்றது, அவன் விளைவித்த காமவின்பம் நிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர் வீழ்ந்தனவென்றவாறு. 1 புயல் - நீர்; “புயலன் தலர்சடை யேற்றவன்” (சிந். 240) என்றார். (கூக)

2477. தோக்கையந் துகிலி னுடன் றுணைமுலை பொருது சேந்த

ஏக்கொசி விலாத வில்லா னிடுகொடி யகல மின்றேன்

தேக்கிவண் டிமிருங் கோதை செல்வன்ற ருழக்க ரைந்து

பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின் பொற்பின ளாயி னுளே.

தோக்கை - கொய்சகம். ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்பு, கோபமும், தார், தாசியுமாக வேறும் பொருள் பயந்து நிற்கும்.

(இ - ள்.) சீவகனது மார்பாகிய மலையுடனே இலக்கணையுடைய முலைகளாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன; அதுபொருதே அச்செல்வன் தார் பின்பு உழக்க, அக்கோதை, ரைந்து, பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின் தன்மையளாயினொன்க.

இதனால் இருவர் புணர்ச்சியுங் கூறினார். இடுகொடி முலையென்க. (க00)

2476. ஆரம் - முத்துமாலை. தார் - பூமாலை. குரிசிலாகிய மேகம்; குரிசில் - சீவகன். மா - கருமை. காமமாகிய மாரியால்; மாரி - மழை. அரிவை - இலக்கணை. கலிங்குள் - ஒருவகை மதகுகள்.

(உரை.) 1. மேகமென்று முன் வந்தமையின் புயல் நீராயிற்று.

2477. தோக்கையந்துகிலினுள் - கொய்சகத்தையுடைய புடைவையை யணிந்த இலக்கணை; அம் - அசை; “நீடாழ்பு தோக்கை” (பரி. 22: 49.) சேந்த - சிவந்தன. ஏக்கு ஒசிலிலாத - விற்பெறுழிவுக்குக் கெடுதலில்லாத. வில்லான் - சீவகன். வில்லானுடைய அகலத்தோடு முலைபொருது சேந்த. மார்பிற் கொடி ஏழுதுதல்: சீவக. 2483. கோதை - இலக்கணை. செல்வன் - சீவகன். பொற்பு - ஈண்டுத் தன்மை.

2478. அணித்தகு பவள மேற்பக் கடைந்துமுத் தழுத்தி யம்பொன்
துணித்தடி விளிம்பு சேர்த்தித் தொழுதகச் செய்த வண்கை
மணிச்சிரற் சிறகு நாண வகுத்தசார் தால வட்டம்
பணித்தகு மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித் தாரே.

பவளத்தைக் கடைந்து அடியிலே ஏற்ப முத்தை யழுத்தித் தொழுதல்
ககச்செய்த காம்பிணையுடைய ஆலவட்டம்.

(இ - ள்.) பொற்றகட்டை நறுக்கி விளிம்பிலே சேர்த்திப் பீலியிட்டுச்
சிச்சிலியின் சிறகு நாண வகுத்த சந்தன ஆலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழித்
குத் தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (க0க)

(வேறு)

2479. சேந்து நீண்டசெழுந் தாமரைக் கண்களின்
ஏந்தி மாண்டமுலைக் கண்களி னெழுதிச்
சாந்த மாகடுமு தித்தகை மாமலர்
ஆய்ந்து சூட்டியவ னஞ்சலி செய்தான்.

(இ - ள்.) அவள் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர் குளிர்ப்பித்த நிலையைக்
கண்டு தானும் அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே ஆகத்தை யெழுதி மலரைச் சூட்
டிக் குளிர்ப்பித்த நிலையைக் கூட்டத்திற்கு இடையீடு செய்தானெனக் கருதி
அவளுடைய நிலையைக் கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலும் கண்களாலே
அவள் முலைக்கண்களிலே யெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமை கூறிற்று.

(க0உ)

2480. மணிசெய் வீணைமழ லைக்குழல் பாண்டிலொ
டணிசெய் கோதையவர் பாடிய கீதம்
பணிவில் சாயல்பரு கப்பவ ளக்கொடி
மணியு முத்துமலர்ந் திட்டதொத் தாளே.

பாண்டில் - தாளம்.

2478. கை - விசிறியின் காம்பு. கையிணையுடைய ஆலவட்டம். மணிச்
சிரல் - நீலமணியைப் போன்ற சிச்சிலியென்னும் பறவை. ஆலவட்டத்தின்
பாப்பிற்குச் சிச்சிலியின் சிறகு உவமை. பணித்தகு = பணிக்குத்தக்க - வீசு
தற்றொழிற்குத் தக்க. பாவை - இலக்கணை. மு : பெருங், 1. 34 : 214-8.

2479. சேந்து - சிவந்து. மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட. சாந்தத்
தால் ஆகத்தே எழுதி. அவன் - சீவகன். அஞ்சலிசெய்தல் - அடியைத்
தொழுதல்.

2480. மணியினுற் செய்த கோட்டையுடைய வீணை. மழலைமொழியைப்
போலும் ஒலியையுடைய குழல்; மழலையென்பது சிறுபான்மை வாச்சியங்கட்

(இ - ள்.) கோதையவர் வீணை குழல் பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடிய கீதத்தைச் சாயல் கேட்டு, ஒருபவளக்கொடி மணியையும் முத்தத்தையும் பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க.

மணி - பவளம்; வாய்க்குவமை. இவர் பண்டு செய்த நிலைமை தோன்றப் பாடிய பாட்டினுற் சிறிது முறுவல் கொண்டாளென்றார்; அது பாடுதல் மரபு. பாட்டுக்குப் பரிசில் கொடுத்தாளென்றற்போலவும் நின்றது. (க0௩)

2481. எய்த்து நீர்ச்சிலம் பிண்குரன் மேகலை

வித்தி மாதர்வருத் தம்விளைத் தாளெனத்

தத்து நீர்த்தவ னைக்குரம் கிண்கிணி

உய்த்தொர் பூசலுட னிட்டன வன்றே.

(இ - ள்.) அவன் புணர்தலால், தவளைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண்கிணியும் நீர்மையையுடைய சிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன; அப்பொழுதே - அந்நிலையை உணர்ந்து அவள்புணர்தலால் இன்குரல் மேகலையும் - காதலை வித்தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தாளென்பனபோல அவற்றிடனே பூசலையிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன் புணர்ச்சியை நீக்கி. (க0௪)

2482. ஏந்தி நாங்களுட னேயிடு பூசலை

வேந்தர் வேந்தன்கொடுங் கோலின னாகி

ஆய்ந்து கேட்டுமரு ளானென் றவிர்தன

சாந்த மேந்துமுலை யாள்கலந் தாமே.

ஏந்தி - எடுத்து.

(இ - ள்.) இருவரும் வேறு வேறுக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத் தவிர்தலின், அவளணிந்த கலங்கள் தாம், இவள் வருந்துமென்று யாங்கள் சேரவிடுகின்ற பூசலை வேந்தன் கேட்டும் கொடுங்கோன் மன்னனாய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவேமென்று கருதினற்போலே ஒலியவிர்தனவென்க.

கலங்கள் இரண்டு காலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமென்றே கூறினார். (க0௫)

கும் கூறப்படும்; பெருங். 1. 40: 86; “மழலை வீணையர் மகிழ்திரு வலஞ் சுழி” (தே.) கோதையவர் - மகளிர். கீதத்தைச் சாயல் பருகி; சாயல் - மென்மையையுடைய இலக்கணை. மணி - பவளம். முத்து, பற்களுக்குவமை.

2481. எய்த்து - உணர்ந்து. தவளைக்குரம் கிண்கிணி; “தவளையங் கிண்கிணி” (பெருங். 4. 12: 161.) இன்குரலையுடைய மேகலை பூசலிட்டன.

2482. உடனேயிடு பூசலை - சேர்ச்செய்கின்ற ஆரவாரத்தை. கேட்டும் கொடுங்கோலினனாய் ஆய்ந்து அருளான். அவிர்தன - ஒலியடங்கின. கலம் - ஆபரணம்.

(வேறு)

2483. வீடுமலி யுலகினவர் போலவினையாடும்

தோடுமலி கோதையோடு துதைந்தவரை மின்போல்

ஆடுகொடி யணிந்தவுய ரலங்கல்வரை மார்பன்

கூடுமயிர் களையும்வகை கூறுவது கின்றேன்.

வீடுமலி யுலகினவர் - சிவலோகம், பாம்பதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அரணும் அரியும். இவர்களுக்கு நித்த சம்போகமுள்ளது. இனி, அதிகார தேவர்கள் அதிகாரத்தின்முடிவின் கற்பம் அறுதியாகவிருந்து முத்தியெய்து வரென்பதனால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக் காரணமான சுவர்க்க மென்றுமாம். இனி, போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுதன்மிக்க உலகமென் றும் சுவர்க்கமாம். கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பு; வரையிற்றுதைந்த மின்போலே மாலையைத் தனக்கென்றே வரைந்த மார்பு.

(இ - ள்.) கோதையுடனே உலகினவர்போலே வினையாடும் மார்பன் இலக்கணையுடனே கூடுவதொரு மயிர் களையுஞ் சடங்கினைக் கூறுதலுறு கின்றேனென்றொருன்க.

நாலாம்நாள் அரசார்க்கு மயிர் களையல் முறைமையென்று கூறுதலின், அது கூறுகின்றார். (க0க)

2484. உச்சிவரை வளர்ந்திளமை யொழிந்தவுயர் திண்காழ்

இச்சுவிய வல்லவென வெழுதியவை யூன்றிக்

கச்சுவிளிம் பணிந்ததொழிற் கம்பல விதானம்

நச்சுமணி நாகருறை நாகமென விரித்தார்.

(இ - ள்.) வரைபுச்சியிலே வளர்ந்து முற்றின காம்புகள் இப்படி அழகுடையன வல்லவென்னும்படி எழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதானத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (க0௪)

2483. அடி, 1; சீவக. 2081; மேரு. மன்னனுந். 36. தோடு - இதழ். கோதை - இலக்கணை. கொடியணிந்த மார்பு: சீவக. 2477. கோதையோடு வினையாடும் மார்பன். கூறல் உறுகின்றேன் - கூறுதலைச் செய்கின்றேன்.

2484. இளமை ஒழிந்த - முற்றிப்போன. காழ் - மூங்கில். இச் சுவிய - இத்தகைய அழகுடையன; சுவி - அழகு. ஊன்றி - நட்டு. கம்பல மாகிய விதானத்தை. நஞ்சையும் மணியை உடைய நாகர். நாகம் - நாகலோகம்.

2485. முத்தக நிறைந்தமுனை யெயிற்றுமத யானை
மத்தகமுந் திருமகடன் வடிவும்பட மாதோ
ஒத்தகல மெண்முழமென் றோதிநக ரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம் பொற்றுகளி னூன்முடிவு கண்டார்.

மத்தகமும் எயிறுமுடைய யானை.

(இ - ள்.) நூன்முடிவு கண்டார், நகரைத் தன்னில் ஒத்த அகலம் எண் முழமென்றோதி அதனுள்ளே இரண்டருகும் யானையும் பொற்றுகளால் நடுவே திருவுமாகக் கோலஞ்செய்தாரென்க. (க௦அ)

2486. உழுந்துபய றுப்பரிசி யப்பமருங் கலங்கள்
கொழுந்துபடக் கூப்பிநனி யாயிர மரக்கால்
செழுந்துபடச் செந்நென்றைத் தந்துண்கொடி யறுகின்
கொழுந்துகுறைத் தணிந்துகொலை வேற்கணவ ரமைத்தார்.

(இ - ள்.) வேற்கண்ணவர், உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக் கூப்பி ஆயிரமரக்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்பட நிறைத்து அவற்றிலே அறுகை யணிந்து இங்ஙனம் அமைத்தாரென்க.

செழுந்து : உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. (க௦க)

2487. செங்கய விரட்டைதிரு வார்சுடர்க ணாடி
பொங்குகொடி வார்முரசந் தோட்டிபுணர் கும்பம்
மங்கலங்க ளெட்டுமிவை மணியிற்புனைந் தேந்தி
அங்கயற்க ணரிவையர்க டென்கிழக்கி னின்றார்.

(இ - ள்.) அரிவையர், தம்மை மணியாலே புனைந்து, புணர்கயல் முதலிய மங்கலங்களெட்டையும் ஏந்தித் தென்கிழக்கே நின்றாரென்க.

2485. முத்து அகத்தே நிறைந்த முனைபோன்ற கொம்பினையும் மதத் தையுமுடைய யானை. இரண்டு யானைகளினிடையே வீற்றிருக்கும் திருமக ளின் (கஜலக்ஷ்மியின்) திருவுருவத்தை அமைத்தல் மாபு; சீவக. 2595, ந.; நெடுநல். 81-3, ந.; “வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதாப், புரி நெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித், திருநயந் திருந்தன்ன” (கலி. 44 : 5-7.) நகர் - மண்டபம். இழைத்தார் - கோலஞ் செய்தார். நூல் - சிற்பநூல்.

2486. அப்பம் என்பனவற்றை அருங்கலங்களிற் குவித்து. செந்நெல் லைச் செழுந்துபட நிறைத்து; செழுந்து = செழுமை - வளப்பம். அறுகின் கொழுந்தைக் குறைத்து அணிந்து. வேற்கண்ணவர் : எழுவாய்.

2487. கணாடி - கண்ணாடி. தோட்டி - அங்குசம்.

(மேற்.) அடி, க : சிலப். 5 : 151, அரும்பத.

1 திருவாரென்றது, சாமரையடியை இனி, சும்பத்தோடே புணர்ந்த மங்கலங்களெட்டுமெனவே சாமரை கூற்றிறென்றுமாம். (கக0)

2488. வெள்ளுருவ மாலைவட கீழிருவர் மின்போல்
ஒள்ளுருவ வாளுருவி நின்றனர்தென் மேல்பால்
உள்ளுருக நோக்கியுய ருழுத்தகலு மேந்திக்
கள்ளுருவ மாலையவர் கைதொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய வடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிரிருவர் வாளை புருவி வடகிழக்கே நின்றார்; கள்ளையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடைய மகளிர் உழுத்தகலையுமேந்தி அன்பினால் நெஞ்சருகத் தெய்வத்தை நோக்கித் தொழுது தென்மேற்கே நின்றாரென்க. (ககக)

2489. தோரைமலர் நீரறுகு துளும்புமணித் தாலம்
ஆரவட மேற்றிசைக்க ணிருந்தவ்விர் பஞ்சிச்.
சீர்நிறைய வரையகலந் திருத்தத்திரு நோக்கும்
வாரமுறைக் கருவிவடக் கிருந்தனகண் மாதோ.

(இ - ள்.) மூங்கிலரிசி முதலியன துளும்பும் மணித்தாலம் வடமேற் றிசையிலே ஆரவிருந்தன; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத் திருத்துதற்கு, பட்ச பாத முறைமையாகத் திருமகனோக்கும் பொற்கருவி பஞ்சியின்மேலே வட திசைக்கண்ணே இருந்தனவென்க.

பஞ்சி - வெண்டுகில். 'உறைகருவி' பாடமாயின், வாரம் உறைகிற கருவியென்க. (ககஉ)

2490. பானுரையி னெய்யவணைப் பைங்கிதர்கள் சிந்தித்
தானிரவி திங்களொடு சார்ந்திருந்த தேபோல்
வேனிரைசெய் கண்ணியொடு மெல்லென விருந்தான்
வானுயர வோங்குருடை மன்னர்பெரு மானே.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'திருவாரந்த தென்றது, சாமரையை; விகாரம்.'

2488. ஒள்ளிய உருவத்தையுடைய வாள். உழுத்தகல் - உழுந்தை நிரப்பிய அகல். கள் - தேன். உருவம் - அழகு.

2489. தோரை - மூங்கிலரிசி. மணித்தாலம் - மாணிக்கத்தட்டு. இருந்த - இருந்தன. கருவி பஞ்சியின்மேல் வடக்கே இருந்தன. இருந்தனகள்; கள், அசை.

2490. பால் நுரையினைப்போலும் அணையில். இரவி - சூரியன். வேல் நிரைசெய் - வேலின் வரிசையைப்போன்ற. கண்ணி - இலக்கண. மன்னர் பெருமான் - சீவகன்.

(இ - ள்.) இரவிதான் பைங்கதிர்களைச் சிந்தித் திங்களோடே சார்ந்து அணையிலே இருந்த தன்மைபோலே மன்னர்பெருமானும் இலக்கணையோடே பொருந்தி இருத்தலின் மென்மைதோன்ற இருந்தானென்க.

செய், உவமச்சொல்.

(ககந)

(வேறு)

2491. குளநென் முன்றிற்கனி தேன்சொரி சோலைக் குளிர்ப்பணி
வளமை மல்கியெரி யம்மட மந்திகை காய்த்துவான்
இளமை யாடியிருக் சும்வனத் தீர்ஞ்சடை மாமுனி
கிளையை நீங்கிக்கிளர் சாபத்தி னாவித னாயினான்.

(இ - ள்.) குளநெல் உணங்கும் முன்றிலின் கண்ணே கனி தேனைச் சொரிகின்ற சோலையிடத்தே மணி எரிய, அதனைத் தீயென்று மந்தி கருதிக் கைகாய்த்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வனத்தின் முனி தன்னை ஒருவன் சபித்தலின், வந்துதோன்றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி நாவிதனாயினான்.

(ககச)

2492.(க) ஆய்ந்த கேள்வியவன் கான்முனை யாய்வழித் தோன்றினான்
தோய்ந்த கேள்வித்துறை போயலங் காரமுந் தோற்றினான்
வேந்தன் மன்னாற்களிற் றூர்தி சிறப்பொடு மேயினான்
வாய்ந்த கோலமுடை யான்பெரு மஞ்சிகர்க் கேறனான்.

(வேறு)

2493.(உ) நித்தில வடமும் பூணு மாரமு நிழன்று தாழ
ஒத்தொளிர் குழைகள் காதி னுன்றுபொன் னூச லாடப்
பைத்தர வல்குற் பாவை கரகநீர் சொரியப் பாங்கின்
வித்தகன் பூசி வெள்வேல் வேந்தனுக் கிறைஞ்சி னானே.

2491. குளநெல் - ஒருவகை நெல். கனி தேனைச் சொரிகின்ற சோலையில். மணி எரிய. மடமந்தி - இளைய பெண்குரங்கு. கைகாய்த்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வனத்தில். (பி - ம்.) 'உளமையாடி.' முனி - ஒரு முனிவன். கிளை - சுற்றம். சாபத்தால் நாவிதனாயினான்.

2492. ஆய்ந்த கேள்வியவன் வழியில் கான்முனையாய்த் தோன்றினான்; கேள்வியவன் - அம்முனிவன். கான்முனை - பிள்ளை. துறைபோய் - முற்றக்கற்று. தோற்றினான் - கண்டான். சிறப்பொடு - வரிசையோடு. மஞ்சிகர் - நாவிதர்.

2493. நிழன்று - ஒளிவீசி. நானு - தொங்கி. பொன்னூசலைப் போல் ஆட. பாவை - பெண்ணொருத்தி. பாங்கின் - முறைமைப்படி. வித்தகன் : நாவிதன். பூசி - வாங்கமுவி. வேந்தனுக்கு - சீவகனை.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பிள்ளையாய்த்தோன்றி னான்; தொக்க நூற்கேள்வி முற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதொரு நூலும் கண்டான்; அரசனாலே வரிசையுடனே யானையும் பெற்றான்; அழகுடையான்; தன்தொழில் மிகுதியால் நாவிதர்க்கேற்றான்; வித்தகன்; அவன், ஒருபாவை போல்வான், நித்திலவடமுதலியன தாழ்க் குழைபூசலாடக் கரகத்தின் நீரைவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்ப்பூசி வேந்தனை வணங்கினானென்க.

வேந்தனுக்கு: கு, உருபுமயக்கம். (ககரு - சு)

2494. நச்செயிற் றரவி னோக்கின் மன்னரை நடுங்க நோக்கி
வச்சிர வண்ணன் காப்ப வாழிய ருழி யென்ன
அச்சுதங் கொண்டு மன்ன னடிமுடித் தெளித்து நங்கை
உச்சிவண் டிமிரு மாலை யொளிமுடிச் சிதறி னானே.

(இ - ள்.) அரவினோக்குப்போலே உன்பகைவரை நடுங்கும்படி நோக்கி வச்சிரவண்ணன் காப்ப ஊழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று அறுகையும் அரிசியையும் கைக்கொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுந் தெளித்து அவற்றை இலக்கணையுடைய முடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவண்ணைக் கூறினான். (ககஎ)

2495. வாக்கினிற் செய்த பொன்வாண் மங்கல விதியி னேந்தி
ஆக்கிய மூர்த்தத் தண்ணல் வலக்கவு ன்றுறுத்தி யார்ந்த
தேக்கணின் எனகிவி னாவி தேக்கிடுங் குழலி னானே
நோக்கல னுனித்து நொய்தா, விடக்கவு ன்றுறுத்தி னானே.

(இ - ள்.) நூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னாற்சமைத்த மங்கலமான கத்தியையெடுத்து மூர்த்தத்தே அண்ணலது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி இலக்கணையைக் குறித்து நோக்காதே சிறிதே நோக்கி அவளிடக்கவுளிலே உறுத்தினானென்க.

2494. நோக்கின் - நோக்கினைப் போல, மன்னரை - பகையரசரை, வச்சிர வண்ணன் காப்ப வாழி: “வச்சிர வண்ணனாய் வாழ்வான்” (ஏலாதி, 50); “வச்சிர வண்ணனை வழிபட்டுடமுருவேன்” (பெருங். 5. 2: 47); வச்சிரவண்ணன் - குபேரன்; ‘வைச்சிரவண்ணன்’ என்னும் வடமொழிச் சிதைவு. ஊழிவாழியார்: அர், அசை. அச்சுதம் - அரிசியும் அறுகும், நங்கையது முடியினுச்சியில் சிதறினான்; சிதறுதல் - தெளித்தல்

2495. வாக்கினிற் செய்த பொன்வாள் - மயிர்க்கத்தி; வாக்கு - திருத்தம். அண்ணலது வலக்கவுளில் உறுத்தி; கவுள் - கன்னம். குழலினானே - இலக்கணையை. நுனித்து நோக்கலன் - குறித்துப் பாராதவனாய். இடக்கவுள் - இடக் கன்னத்தில். மு: பெருங். 2. 4: 162-205.

ஆக்கிய மூர்த்தத்து - பொருந்தவிட்ட முகூர்த்தத்தே. நெய்யை இடத்தே யுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிடும் குழல். (ககஅ)

2496. ஆய்ந்தபொன் வாளை நீக்கியவிர்மதிப் பாகக் கண்மேற்
காய்ந்தவாள் கலப்பத் தேய்த்துப் பூநிறீஇக் காமர் பொன்னாண்
தோய்ந்ததன் குறங்கில் வைத்துத் துகிலினிற் றுடைத்துத் தாய்தா
வாய்ந்தகைப் புரட்டி மாதோ மருடகப் பற்றி னானே.

(இ - ள்.) உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃகும் ஒருநீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம் போலும் கல்லிலே தீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலே நிறுத்தித் தன் துடையிலே வைத்துப் பின்பு சீலையிலே துடைத்துக் கையிலே தூய்தாகப் புரட்டி உற்றது தெரியாத படி முகத்தைத் தீண்டினனென்க.

1 “பூவைநிறுத்தியிட்டு” என்ப. குனிதலின், பொன்னாண்டோய்ந்த குறங்கென்றார். (ககக)

(வேறு)

2497. ஏற்றி யும்மிழித் தும்மிடை யொற்றியும்
போற்றிச் சந்தனம் பூசுகின் றானெனக்
கூற்ற னுன்முகங் கோலஞ்செய் தான்கடற்
ரோற்றுஞ் செஞ்சுடர் போலச் சுடர்ந்ததே.

(இ - ள்.) ஏற ஒதுக்கியும் இழிய ஒதுக்கியும் நடுவுதிறந்தும் கூற்றான் முகத்தை அழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க.

சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றானென ஏற்றியும் இழித்துமென்க. (1)

2496. பொன்வாளை, மதிப்பாகம் போலும் கல்லின்மேல் தேய்த்துத், துகிலினாற் றுடைத்துக் கையில் தூய்தாகப் புரட்டி; “வாளினைப், பஞ்சிப் பட்டொடு தூளுக்கிழி நீக்கிய, பைங்கதி ரவிர்மதிப் பாகத் தன்ன, அங்கேழ்க் கன்மிசை யறிந்துவாய் தீட்டி, வெங்கேழ்த் துகின்மிசை விதியுளி புரட்டி” (பெருங். 2. 4: 165-169.) மாதா, ஒ: அசைகள். மருடக - செய்தது தெரியாதபடி.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘பூவுதிரத் தீண்டி’, ‘பூவுதிரத்தீட்டி.’

2497. ஒற்றி - ஒதுக்கி. சந்தனம் பூசுகின்றானென வென்றது குளிர்ச்சியா யிருந்ததென்பதைக் குறிப்பித்தவாறு. கூற்றானுடைய முகத் தைக் கோலம் செய்தான்; கூற்றான் - சீவகன். கோலம் - அழகு. முகம் சுடர்ந்தது.

2498. கோதைப் பாரத்தி னுணந்தன் னுணினும்
ஏதி லான்முக நோக்கும் மிளிவினும்
பாத நோக்கிய பான்மதி வாண்முகம்
ஏத மின்றியெ டுத்தனண் மெல்லவே.

(இ - ள்.) மாலைபின் பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ள நாணத்தாலும், நாவி
தன் முகத்தை நோக்குகின்ற இளிவாவாலும் கவிழ்ந்த முகத்தை ஏதமின்றும்
படி அவள் மெல்ல எடுத்தாளென்க. (கஉ.க)

2499. உருவச் செங்கய லொண்ணிறப் புள்வெரீஇ
இரிய லுற்றன போன்றிணைக் கண்மலர்
வெருவி யோட, விசம்பிற் குலாவிய
திருவிற் போற்புரு வங்கடி ருத்தினான்.

(இ - ள்.) சிச்சிலிக்கு வெருவிக் கயல் கெடுதலுற்றனபோலே கண்கள்
வெருவியோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினானென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசம்பில் வளைத்த திருவில். (கஉ.உ)

2500. ஆர மின்ன வருங்குயர் தான்களைர்
தோரு மொண்டிறற் கத்தரி கைத்தொழில்
நீரிற் செய்தடி யேத்துபு நீங்கினான்
தாரன் மாலைத் தயங்கிணர்க் கண்ணியான்.

தான், சட்டு.

(இ - ள்.) தாரன் கண்ணியாலாகிய அந்நாவிதன், மயிர்க்கத்தியை நீக்கிக்
கத்தரிகையாற் செய்யுந்தொழிலை நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்தி நீங்கினு
னென்க. (கஉ.௩)

2498. கோதை - பூமாலை. நாண் - நாணம். ஏதிலான், முகத்தை
நோக்குகின்ற இளிவினாலும்; ஏதிலான் - நாவிதன். இளிவு - இளிவரவு.
தன்பாதத்தை நோக்கிய முகத்தை எடுத்தனள்; எடுத்தனள் - மேலே தூக்
கினாள்.

2499. புள்ளிற்கு வெரீஇக் கயல் இரியலுற்றன போல; புள் - சிச்சிலிப்
பறவை. வெரீஇ - வெருவி. கயல், கண்ணிற்கு உவமை. திருவில்போலும்
புருவங்களை.

2500. குயம் - மயிர்க்கத்தியை. ஓரும் : அசை. கத்தரிகையாற் செய்
யும் தொழிலை நீரிற் செய்து; நீரின் - நீர்மையால். ஏத்துபு - புகழ்ந்து. கண்ணி
யான் : நாவிதன்; எழுவாய்.

(வேறு)

2501. அன்னப் பெடைநடுக்கி யசைந்து தேற்றா நடையாளும்
மன்னர் குடைநடுக்கும் மாலை வெள்வேன் மறவோனும்
மின்னு மணிக்குடத்தின் வேந்த ரேந்தப் புனலாடிப்
பொன்னங் கடிமலருந் துகிலுஞ் சாந்தும் புனைந்தாரே.

(இ - ள்.) அன்னப்பெடையை அஞ்சலித்து இளைத்து, நடக்கின்ற
ளென்று பிறரைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளும் மறவோனும் வேந்தர்
மணிக்குடத்தே நீரையேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை அணிந்தா
ரென்க. (கஉசு)

2502. எஞ்சுற்ற மென்றிரங்கா தாக மெல்லாங் கவர்ந்திருந்து
தஞ்சுற்றம் வேண்டாத முலைக்கீழ் வாழ்வு தளர்கின்ற
நஞ்சுற்ற வேனெடுங்கட் பாவை நல்குர் சிறுநுசுப்பிற்
கஞ்சுற் றுழிப்புலர்ந்தாங் கணிந்தா ரம்ம மணிவடமே.

(இ - ள்.) இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ்
வாகத்தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தஇடத்தைபுட்பட
வேண்டாமற் கொடியவாகிய முலையின்கீழேயிருந்து குடிவாழ்க்கை தளருகின்ற
நுசுப்பிற்கு, இவ்விடத்தை விடிவதற்கு முன்னே தப்பிப்போக வேண்டுமென்று
அஞ்சினவிடத்தே விடிந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீங்கினைக்
கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சு தோய்த்த வேல். பாவையது நுசுப்பு. 1 நல்குர், அடை. (கஉரு)

2503. சுடுமண் மிசைமாரி சொரியச் சூழ்ந்து சுமந்தெழுந்து
நெடுநன் னிமிராவி நாறு நெய்தோய் தளிர்மேனி
துடிதுண் ணிடைப்பெருந்தோட்டுவரவா யேழைமலர்மாப்பன்
கடிநன் மலர்ப்பள்ளி களிப்பக் காமக்கடலாழ்ந்தான்.

2501. அன்னப்பெடையை நடுக்கி; நடுக்கி - அஞ்சலித்து. அசைந்து -
இளைத்து. மன்னர் - பகையரசரது. மறவோன் - சீவகன். வேந்தர் குடத்
தில் நீரை ஏந்தப் புனலாடி. (பி - ம்.) 'ஏந்த மண்ணாடிப், பொன்னும்.'

2502. எம் சுற்றம் என்று இரங்காது - முலைதோற்றுதற்கிடம் கொடுத்த
ஆகத்தை எமது உறவினரென்று எண்ணியருளாமல், ஆகம் - மார்பு. தம்
சுற்றம் - தம் உறவினராகிய ஆகத்தை. தளர்கின்ற நுசுப்பிற்கு, பாவையது
நுசுப்பிற்கு. அஞ்சுற்றுழிப் புலர்ந்தாங்கு - அச்சமுற்ற விடத்து விடிந்தாற்
போல. மணிவடம் - முத்துமாலை.

(உரை.) 1 நுசுப்பிற்கு அடை; சிறுபாண். 59.

2503. மாரி சுமந்தெழுந்து சுடுமண்மிசைச் சொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோல
நாறும் மேனி; மகளிர் மேனியின் நறுமணத்திற்குக் கூறிய இவ்வுவமை.

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்   கஉங்

(இ - ள்.) மாரி நீரைச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார் மண்ணிலே சொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோல நாளும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை கடிமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே அழுந்தினனென்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(கஉக)

(வேறு)

2504. வழங்கு தாரவன் மார்பிடை மட்டுகப்
புழுங்கு கோதைபொற் பின்றிறம் பேசலாம்
விழுங்கு மேகம் விடாது தழீஇக்கிடந்
தொழிந்த மின்னுக் கொடியொத் தொழிந்திட்டாள்.

உலகம் கொண்டாடப்படுதலின், 'வழங்குதாரவன்' என்றார். மட்டு உகாநிற்கவும் பின்னரும் மட்டையுக்குத்தற்குப் புழுங்குவதொரு கோதையென்று இக்கோதைக்கு விசேடங்கூறினார்; புழுக்கம், வேட்கையாற்றேற்றுமென்க.

(இ - ள்.) தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்கூற்றைச் சிறிது உவமைகூறலாம்; தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகத்தை உள்ளடக்கமாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழைய தன்மையை ஒழிந்ததொரு மின்னையொத்துத் தங்கினுளென்க. (கஉஎ)

2505. தாம மார்பனுந் தையலு மெய்யுணர்
வாமி தென்றறி யாதுக ளித்தவர்
தூமங் கொப்புளிக் குந்துகிற் சேக்கைமேற்
காம னப்பணைக் கள்ளுக வைகினார்.

ஸ்ரீ காளிதாச மகாகவியாலும் கூறப்பெற்றுள்ள தென்பர். ஏழை மலர்ப் பள்ளியில் களிக்கும்படி மார்பன் காமக்கடலில் ஆழ்ந்தான்; ஏழை - இலக்கணை.

2504. தாரவன் - சீவகன். மட்டு - தேன். புழுங்குகோதை - காம வேட்கையால் வெம்புகின்ற இலக்கணையினுடைய. பேசலாம் - சிறிது கூறலாம். தழீஇ - தழுவி. சீவகனுக்கு மேகமும், இலக்கணைக்கு மின்னுக்கொடியும் உவமைகள்.

2505. இது மெய்யாம் என்று உணர்வறியாது; உணர்வு - உணர்தற்குரிய உணர்ச்சியை. தூமம் கொப்புளிக்கும் - அகிற்புகையைக் கக்குகின்ற. காமனுடைய அப்பணையில்; அப்பணை என்றது மலர்களாலாகிய படுக்கையை. கள் - தேன்.

கஉநஅ சீவகசிந்தாமணி

(இ - ள்.) சீவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்று உணர உணர்வறியாது ஒருவர்மெய்யில் ஒருவர்மெய் மயங்கிக் களித்தவர்கள் பிணும் சேக்கைமேலே காமன் அப்பு அணையிலே வைகிறாரென்க. (கஉ.

(வேறு)

2506. மாதர்தன் வனப்பு நோக்கி மகிழ்ந்துகண் ணிமைத்தல் செல்லா
காதலித் திருப்பக் கண்கள் கரிந்துநீர் வரக்கண் டும்ம
பேதைமை பிறரை யுள்ளி யழுபவர்த் சேர்த லென்றாள்
வேதனை பெருகி வேற்கண் டயுமிழ்ந் திட்ட வன்றே.

(இ - ள்.) அவளழகை நோக்கி மகிழ்ந்து கண் இமையானாய்க் காதல் திருத்தலால் அவன்கண்கள் கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயா! பிறரை நினைந்து அழுபவரைச் சேர்தல் அறியாமைகாணென்றாள்; அவ்வ விலே வருத்தமிருத்தலிற் கண்கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது, 1 ஆக்கம் பற்றிப்பிறந்த மருட்ல யென்னு மெய்ப்பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉ.

2507. நாறுசாந் தழித்து மாலை பரிந்துநன் கலன்கள் சிந்திச்
சீறுபு செம்பொ னாழி மணிவிர னெரித்து விம்மா
ஏறியு மிழிந்து முழுந் புருவங்கண் முரிய நொந்து
தேறுநீர் பூத்த செந்தா மரைமுகம் வியர்த்து நின்றாள்.

(இ - ள்.) சீறாநின்று அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரித்து விம்மிப் புருவ கள் ஏறியுமிழ்ந்தும் முரியும்படி நொந்து முகம் வியர்த்துநின்றாளென்க. (கஉ.

2508. இற்றதென் னாவி யென்னு வெரிமணி யிமைக்கும் பஞ்சிச்
சிறற்றிப் போது புல்லித் திருமகன் கிடப்பச் சேந்து -
பொற்றதா மரையிற் போந்து கருமுத்தம் பொழிப வேபோ
உற்றுமை கலந்து கண்கள் வெம்பனி யுருத்த வன்றே.

2506. மாதர் - இலக்கணை. இமைத்தல் செல்லான் - இமையானா கண்டு - அதனை இலக்கணைபார்த்து. அம்ம : முன்னிலை யசைச்சொ ள்ளளி - நினைந்து. அழுபவரைச் சேர்தல் பேதைமை என்றாள். வேதனை வருத்தம்.

(உரை.) 1 தொல். மெய்ப். 7, பேர்.

2507. சாந்து - மார்பிற் பூசிய கலவைச் சந்தனம். பரிந்து - அறுத்த சீறுபு - கோபித்து. ஆழி - மோதிரம். ஆழியையுடைய விரலை நெரித்து விம்மா - விம்மி. ஊழும் - முறை முறையே. முரிய - வளையும்படி. வியர்த்த முகத்திற்கு நீர்பூத்த தாமரை உவமை.

2508. பஞ்சிச்சிறற்றி - செம்பஞ்சு பூசிய சிறிய பாதம். திருமகன் புல்லிக் கிடப்ப; திருமகன் - சீவகன், பொற்ற - பொலிவுடைய. தாமரையி

(இ - ள்.) திருமகன், வேறேருபாயத்திற்கு இவளாற்றுகொன்றுணர்ந்து இற்றது என்னுவினென்னுச் சேறடியைப் புல்லிக் கிடப்ப, அவனும் அதுகண்டு ஊடல்தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீரையுருத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க; பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது. தாமரையினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிது கரிய நீர்மையையுடைய முத்தம் சிந்து வனபோலே கண்கள் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுருத்தன; ஊடல் முழுதுந்தீராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை. உற்று - ஊடலீர்த்தலுறவெனத்திரிக்க. “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங் கிற் றப்பினென், என்றடி சேர்தலு முண்டு” (கலி. 89) என்றாராகலின், அடியில் வணங்கிய பின்னும் ஊடல்தீராதமுதானென்றல் கற்பிற்குப் பொருந் தாது. “இளிவே யிழவே” (தோல். மெய்ப்பாடு. 5) என்னுஞ்சுத்திரத் தில் அழகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், “கயமலருண்கண்ணாய்” என்னும் (37) கலியில், “தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமன்***சே யேன்மன் யானுந்துயருழப்பென்” 1 என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளி வரல் பொருளாக அவலந்தோன்றினற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல் பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்கொள்க. வணங்குதல் - அவற்கு இளிவரவு. அதனற் கருணைபிறந்தது. அழகை ஈண்டுக் கருணை. இதனால் ஊடலீரக் கருதினோம். (கஉக)

2509. கொண்டபூ ணின்னைச் சார்ந்து குலாய்க்கொழுந் தீன்ற கொம்பே
கண்டுகண் கரிந்து நீரா யுருவது கரக்க லாமே
பண்டியான் செய்த பாவப் பயத்தையார்க் குரைப்பென் றேன்காள்
வண்டுகாள் வருடி நங்கை வரந்தர மொழிமி னென்றான்.

(இ - ள்.) அக்கருணை பிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இட மென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாய்க் கொழுந்தீனு தற்குக் காரணமான கொம்பே! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து நீராயுருவதனை நீ அறியாது கரக்கலாமேயெனவினாவினன்; ஆண்டு அவட்குச் சிதைவுபிறர்க்கின்மை யென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின்; அவள் உத்தரங்

னின்றும் போந்து. கருமுத்தம்; பாம்பிற் றேன்றிய முத்து நீலநிறத்தது; திருவினை. 17:55. உற்று - ஊடல்தீர எண்ணி. வெம்பனி: பெருங். 1. 40: 192, அடிக்.

(உரை.) 1 ‘இது பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல் பொருளாக அவலச் சுவை பிறந்தது; இது கருணையெனவும்படும்’ என்பர் பேராசிரியர் (தோல். மெய்ப். 5.)

2509. பூண் - ஆபரணம். குலாய் - குலாவி. கொம்பே என்றது, இலக் கணையை; விளி. கண்டு - நின்வனப்பைப் பார்த்து. கரக்கலாமே - மறைக்கலாமோ. தேன்காள் - வண்டுகளே; என்றது ஒருவகை வண்டுகளை. நங்கையின் பாதத்தை வருடி.

கூறுமையால் தான் அதனையுணர்ந்து நிறையழிந்து, தேன்காள்; வண்டுகாள்! யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின் விளைவை நுமக்கன்றி வேறு யார்க்கு உரைப்பேன்; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலை வருடி வரந்தரும்படி கூறுமினென்றனென்க.

1 சிதைவுபிறர்க்கின்மையாவது, புணரக்கருதி உள்ளஞ்சிதைந்து நிறையழிந்துழிப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினையிறுத்தல்; பிறர்க்கின்மையெனவே தலைவனுணரும். இது சுற்றிற்குமுரித்தென்றார். இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையில் வந்த புள்ளை நோக்கி, இனி நுமக்கு எளிது; நீர் ஊடறீர்ப்பீராகவென்றான்; ஊடற்குக் காரணமின்றியும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினாகலின். (கஉஉ)

2510. பூவையுங் கிளியுங் கேட்டுப் புழைமுகம் வைத்து நோக்கிக் காவலன் மடந்தையுள்ளங் கற்கொலோ விரும்பு கொல்லோ சாவம்யா முருகி யொன்றுந் தவறில நருளு நங்கை பாவையென் றிரத்து மென்ற பறவை கடம்முட் டாமே.

(இ - ள்.) பூவையும் கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட்டின்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து, தம்மிற்றும் யாமும் நம் சேவல் இங்ஙனம் வணங்கி ஊடறீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி இறந்துபடுவேம்; இதுகண்டும் அருளாத இவள்மனம் கல்லோ? இரும்போ? அறிகின்றிலமென்றன; என்று பின்னும் அப்பறவைகள்தாம், நங்காய்! பாவாய்! இவன் சிறிதுந் தவறிலன்; இனி நீ அருளாயென்று இரக்கக்கடவேமென்றும் கூறினவென்க.

அவை அவளுடல் தீரக்கருதிய தன்மை தாமுணர்தல் தேற்றாமையின், இவனிறந்துபடுமெனக் கருதி இங்ஙனங்கூறின. (கஉஉ)

(உரை.) 1 'சிதைவு பிறர்க்கின்மை யென்பது, அங்ஙனம் நகுநயம் மறைத்தவழியும் உள்ளஞ் சிதைந்து நிறையழியுமாகலின் அச்சிதைவு புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினையிறுத்தலும் என்றவாறு' (தொல். மெய்ப். 13, பேர்.)

2510. பூவை - நாகண வாய்ப்புள். புழையில் முகத்தை வைத்து; புழை - கூட்டின் வாயிலில். ஒன்றும் தவறிலன் - சீவகன் சிறிதும் பிழை செய்தானில்லை. அருளு - அருள்வாயாக. இரத்தும் - இரக்கக்கடவேம்.

(மேற்.) அடி, சு : இ - வி. து. பெயர். 29, சிவஞா.; மு : நன். பெயர். 28; மயிலை; இ-வி. பெயர். 29.

2511. பெற்றகூ முண்டு நாளும் பிணியுழந் திருத்தும் பேதாய்
முற்றிமை சொல்லி நங்கை மூன்றுநாள டிசில் காட்டாள்
பொற்றொடி. தத்தை யீரே பொத்துதும் வாயை யென்றே
கற்பித்தார் பூவை யார்தங் காரணக் கிளவி தம்மால்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் உசாவின அளவிலே, பூவையார், தமக்கு மேல்வரும்
காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய்! யாம் பெற்றசோற்றை
யுண்டு நாடோறும் கூட்டிலேபிணிப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம்; இத்தன்
மையேமாகிய யாம் முதுக்குறைமை கூறின், பொற்றொடியாகிய நங்கை நமக்கு
மூன்றுநாள் அடிசிலைக் காட்டாளாதலால், தத்தையீரே! நம்வாயைப்
பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரேயென்றது இழிவுசிறப்பு.

(கஉச)

2512. (க) பழியொடு மிடைந்த தேனுஞ் சீறடி பரவி னாற்கு
வழிபடு தெய்வ மாகி வரங்கொடுத் தருளல் வேண்டும்
ஒழிபடைக் களிது போல வுயங்கவு முருகி நோக்காப்
பிழிபடு கோந்த போலாம் பெண்டிரைக் கெடப்பி றந்தாள்.

2513. (உ) ஈன்றதா யானு மாக விதனைக்கண் டியிரை வாழேன்
நான்றியான் சாவ லென்றே நலக்கிளி நூலின் யாப்ப
மான்றவண் மருண்டு நக்காள் வாழிய வரம்பெற் றேனென்
முன்றவ னூரப் புல்லி யணிநலம் பரவி னானே.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிர் - உபாயத்தால் தேனைவாங்கிக்
கொள்ளப்படும் கோதைபோலேயாம் பாத்தையர்; தம்மியல்பு கெட்டுப்
பொருள்வேட்கையால் அதன்றன்மையராவாதலின், ஆமென்றார். அக்
கோதையை உபாயத்தால் நெகிழ்த்து வாங்கினற்போல இவர்க்கும் பொரு
ளால் மனம் நெகிழ்த்து இன்பங்கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்
வாராகவென்னும்பொருட்டு. ஐ, அசை.

2511. கூழை உண்டு. பிணி உழந்திருத்தும் - கூட்டிலே பிணிப்புண்டு
வருந்தியிருப்பேம், பேதாயென்றது கிளியை நோக்கிய விளி. முற்றிமை -
முதுக்குறைமை. (பி - ம்.) 'முத்திமை' 'முற்றன்மை.' தத்தையீரே;
என்றது கிளியை நோக்கிய விளி. பூவையார் - நாகணவாய்ப் புள்.

2512. மிடைந்ததேனும் - பொருந்தியதானாலும். பரவினாற்கு - சீவக
னுக்கு. அடி, 1-2 : துளா. அரசியற். 407. படை ஒழி களிதுபோல - வேல்
தங்கிய யுகளையைப் போல; பெருங். 1. 33 : 109. உயங்கவும் - சீவகன்
வருந்தவும். கோதை - பூமலை.

2513. ஈன்றதாய் யானுமாக - இவளைப்பெற்ற கொடியதாய் யானாகும்
யீடி. நூலின் யாப்ப - நூலால் கழுத்தை இறுக்கிக் கட்டிக்கொள்ள. மான்ற
வன் - மயங்கின இலக்கணை. ஆன்றவன் - சீவகன். நலம் - அழகு.

(உ) இதனை - இவனிறந்துபட்டால் இவட்கு உளதாம் பழியை. யானும் - இவட்கும் 1 பிள்ளையாகிய யானும்.

(இ - ள்.) நற்குணத்தைபுடைய கிளி, புவையின்மொழியைக் கேளாதே வேல்தைத்துகின்ற களிறுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சருகாத பரத்தை யர் தன்குடிப்பிறப்பாற் பொல்லாராகப் பிறந்தவன், தன்கணவன்செயல் பழி யோடே மிடைந்ததாயினும் அதுதீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவே வேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய்யாமையின், நிகழ்கின்றவிதனை யான் கண்டு உயி ரைக்கொண்டிரேன்; யானும் இங்ஙனம் மான்றவனைப் பெற்ற தாயாந்தன் மையேனும்படி நானற்கொண்டு சாவக் கடவேனென்று கூறி தூலாலே கழுத்தை யாப்ப, அவள்இதனைக்கண்டு இதனன்புடைமையாலே மருண்டு நக் காள்; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி நலத்தைப் பரவினென்க.

(உ) வாழியவென்றது கிளியை. தாயாந்தன்மையெனென்றது, இங்ஙனங் கொடியவனைப்பெற்ற கொடியவளாகக் கடவேனெனக் கருதி; கொடுமை - வலியச்சாதல். (கநடு-சு)

(வேறு)

2514. நிறையோத நீர்நின்று நீடவமே செய்யினும் வாழி நீலம்
அறையோ வரிவை வரிநெடுங்க ணைக்கிலையால் வாழி நீலம்
கண்ணெவ்வா யேனுங் களித்து நகுதிரின்
வண்ண மிதுவோ மதுவுண்பார் சேரியையோ வாழி நீலம்.

வாழி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்து நகுதி - தேனை உட்கொண்டு அலர்தி; செருக்கிச் சிரியாநின்றயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமும் சாதியும் தோன்றின்றது.

(இ - ள்.) நீலமே! நீ இவள்கண்ணை ஒக்கவேண்டுமென்று கடலிலே ஒருகாலாலேறின்று உயர்ந்த தவத்தைச்செய்யினும் இவள்கண்ணை ஒவ்வாயாய் நின்றாய்; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீ கண்ணை ஒவ்வாதிருக்கவும் களித்து நகாநின்றாய்; அதற்குத் தாழ்வில்லை; நின்வண்ணம் யாது? கரும்புறமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தகும்; அஃது ஒழிந்து கள்ளுண்பார்சேரியிலே நின்றவின், இக்குணமும் பட்டதோவென்றென்க.

இஃது, “அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தளையொடு, நெறிபெற்று வருஉ ரேரடி மூன்னை” (தொல். செய். 64) எனச் செய்யுளியலிற் கலிக்கு அறு

(உரை.) 1 சீவக. 1035, அ.க.

2514. ஒதநீர் - கடல்நீரில். நீலம் - நீலோற்பலமலர்; வளி. அறைபடியா - வஞ்சினம் கூறவோ. அரிவை - இலக்கணையினுடைய. நகுதி - நகா நிற்பாய்; என்றது அதன் மலர்ச்சியை. மது - கள்.

சீரடி விதித்தலின், 'வாழி நீலம்' என ஆசிரியத்தளைபெற்ற அறுசீரடிகள், 'கண்ணெவ்வா யேனுங் களித்து நகுதிநின்' என்னும் நேரடியின் முன்னும் பின்னும் வந்த அகநிலைக்கொச்சகம், உம்மையான் வெண்டளையும் விரவும். "பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென, நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே" (மெ. மெ. 155) என 1 அகநிலைக்கொச்சகத்திற்கு விதிக்கறவின் ஓசை துள்ளியவாறுமுணர்க. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார்க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கவியிற்கூறிலும். (கஉஎ)

(வேறு)

2515. பாண்குலாய்ப் படுக்கல் வேண்டா பைங்கிளி பூவை யென்னும் மாண்பிலா தாரை வைத்தா ரென்னுற ரென்று நக்கு நாண்குலாய்க் கிடந்த நங்கை நகைமுக வழுத மீந்தாள் பூண்குலாய்க் கிடந்த மார்பிற் பொன்னெடுங் குன்ற னாற்கே.

(இ - ள்.) நங்கை, நீ 1 பாண்மைச்சொல்லாலே வளைத்து எம்மை அகப் படுத்தல்வேண்டா; கிளி பூவையென்னும் மாட்சிமையில்தாரை வளர்த்து வைத்தார் என்ன இளிவாவுறாரென்று நக்குக் குன்றறற்கு அமுதத்தை ஈந் தாளென்க.

பூவைக்கும் கருத்து அதுவாதலின், சேரக்கூறினாள். (கஉஅ)

2516. நலங்குவித் தனைய மாதர் நன்னல மாய வெல்லாம் புலம்புவித் தருளி நீங்கிப் பகைப்புலம் புக்க வேந்திற் கலங்குவித் தனைய நம்பி கவர்ந்திடக் கலாப மேங்கச் சிலம்புநொந் திரங்கத் தேன்றார் பரிந்துதே நெழுந்த தன்றே.

நலம் - மகளிர்நலம். புலம்புவித்து - அவசமாக்கி. பகைப்புலம் புக்க வேந்து போலே அருளின் நீங்கிக் கவர்ந்திட. 1 கலம் பல நிலங்களிற் பிறந்த பலமணி களையும் தன்னிடத்திற்சேர்த்தாற்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்க ளெல்லாம் தான்சேர்ந்தானென்றார். பரிந்து - பரிய.

(இ - ள்.) நம்பி, மாதர்நலமெல்லாவற்றையும் சிலம்பு இரங்கத் தார் பரியப் புலம்புவித்துக் கவர்ந்திட, அம்மாதரும் கலாபமேங்க நம்பி நலத்தைக் கவர்ந்திடத் தேனினம் எழுந்ததென்க. (கஉக)

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'வகைநிலைக் கொச்சகம்.'

2515. பாண் - தாழ்ச்சி; சீவக. 1624. படுக்கல் - அகப்படுத்தல். நாண் - நாணம். மார்பினையுடைய குன்றறற்கு - சீவகனுக்கு.

(உரை.) 1 பாண்மைச்சொல் - வணக்கச்சொல்.

2516. நலம் - இன்பம். வேந்தினைப் போல் கவர்ந்திட. "அன்னு பறங்கொல்" (யா - வி. 66, மேற்.) நம்பி - சீவகன். தேனையுடைய தார்; தேன் - ஷண்முகன்.

(உரை.) 1 புறநா. 218 : 1-5.

2517. திருநிறக் காம வல்லி திருக்கவின் கொண்டு பூத்துப்
பெருநிறங் கவினி யார்ந்த கற்பகம் பிணைந்த தேபோல்
அருநிறக் குருசின் மார்பத் தசைந்தன ளலங்கல் வேலும்
நெரிபுறத் தடற்று வாளு நீலமு நிகர்த்த கண்ணாள்.

நெரிபுறத்தடறு - சருச்சரைபட்ட புறத்தையுடைய உறை; 'நெரிவுற்ற
தடத்து வாழும்' என்ற பாடத்திற்கு நெரிவுற்ற நீலமென்க; வலிய அலர்த்தின
நீலம்.

(இ - ள்.) கண்ணாள், காமவல்லி, திருவினழகைக்கொண்டு பூத்துக்
கற்பகத்தைப் பிணைந்தாற்போலே குருசின்மார்பிலே அவசத்தாலே துயின்ற
ளென்க. (கசு0)

(வேறு)

2518. (க) மணிக்கண் மாமயிற் சாயன் மாதரும்
அணிக்கந் தன்னதோ ளரசு சீயமும்
பிணித்த காதலாற் பின்னிச் செல்வுழிக்
கணித்த நாள்களேழ் கழிந்த காலையே.

2519. (உ) சூட்டுஞ் சுண்ணமு மணிந்து சுந்தரம்
ஓட்டி யொன்பொனூ லோங்கு தாரோடு
பூட்டிக் குண்டலம் பொற்பப் பெய்தபின்
மோட்டு முத்தொளிர் வடம்வ ளாயினார்.

2520. (ஈ) பானு ரைய்யன பைந்து கிலணிந்
தானி ரைய்யினத் தலங்க லேறனன்
மானி ரைய்யினம் மருளு நோக்கினார்
ஊனு யிருனு மொருவ னாயினான்.

2517. திரு - அழகு. திருவின் கவினைக் கொண்டு. சீவகனுக்குக்
கற்பகமும் இலக்கணைக்குக் காமவல்லியும் உவமைகள்; சீவக. 1129; துளா.
நகர. 5. குருசில் - சீவகன். வேலையும் வாணையும் நீலத்தையும் நிகர்த்த கண்
னாள் : இலக்கணை.

2518. மாதர் - இலக்கணை. அணிக்கந்து - அழகிய தூண். அரசு
சீயம் - சீவகன். பிணித்த - கட்டப்பட்ட. கணித்த - நிச்சயித்த.

2519. ஓட்டி - பூசி. பெய்தபின் - அணிந்த பின்பு. வடத்தால்
வளாயினார்; வளாயினார் - வளைத்தார்.

2520. பால்துரையன்ன துகிலை யணிந்து. ஆனிரையினத்தே - ஏற
னான் : சீவகன்; ஏறு - விடை; சீவக. 751, 1475, 1723, 1916. நோக்கினார் -
மகளிர். நோக்கினுடைய ஊனையும் உயிரையும் உண்ணும் ஒருவனாயினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) சூட்டு - பூ. சுந்தாமோட்டி - சிந்தரப் பொடியைப் பூசி.

(ங) அலங்கல் - மாலை.

(இ - ள்.) மாதரும் அரசசீயமும் முற்பிறப்பிற் பிணித்த காதலாலே பிணைந்து செல்கின்ற அளவிலே அறுதியிட்ட நாள்களேழுங்கழிந்த எட்டா நாளிலே, ஒப்பித்தற்குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயினார்; அவர் வளைத்ததன்பின், ஏறனான், அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவனுயினென்க. (கசுச - ங)

2521. சுந்தை தன்மகன் சுடர்பொற் சூழித்தேன்

இனங்க வரந்துண விளிற்று மும்மதத்

தநந்த னன்னகை யானே யேறினான்

குனிந்த சாமரை சூளிர்சங் கார்த்தவே.

(இ - ள்.) முன்பு சுந்தைமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப் பொழுது சூழியினையும் சொரியுமதத்தினையும் அநந்தனையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையேறினான்; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (கசுச)

(வேறு)

2522.(க)இரும்பிடி நூறு சூழ விழுவரை நின்ற தேபோற்

கரும்பொடு காய்நெற் துற்றிக் கருப்புரக் கந்தி னின்ற

சுரும்புசூழ் மதத்த சூளா மணியெனுஞ் சூழி யானைப்

பெருந்தகைப் பிணையன் மன்னர் முடிமிதித் தேறி னானே.

2523.(உ)சட்டகம் பொன்னிற் செய்து தண்கதிர் வெள்ளி வேய்ந்து

வட்டநல் வைரம் வாய்ப்ப நிரைத்துமேன் மணிகள் சேர்த்திச்

சட்டுதற் கரிய முத்தின் ரொத்துவாய் நாற்ற முந்நீர்ப்

பட்டவான் பவளக் காம்பின் குடைநிழற் பருதி யொத்தான்.

2521. மகன் - சீவகன். உண்ணுதற்கு இலிற்றும்; இலிற்றும் - பிலிற்றுகின்ற; புறநா. 68 : 8. அனந்தன் - ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பு; யானையின் துதிக்கைக்கு உவமை; முல்லைப். 69-70. சூழியையும் மதத்தையும் கையைமுமுடைய யானையை ஏறினான்; சூழி - முகபடாம். குனிந்த - வீசின.

2522. பிடி - பெண்யானை. இழுவரை - பெரியமலை; ஆண்யானைக்கு உவமை. துற்றி - உண்டு. கந்து - கம்பம். சுரும்பு - வண்டு. சூளாமணி பெண்ணும் யானைமீது ஏறினான்.

2523. பொன்னிற் சட்டகம் செய்து; சட்டகம் - சட்டம். வைரத் தான் வட்டத்தை நிரைத்து. முத்தின் தொத்து வாய் நாற்ற - முத்துத் தொகுதிகள் விளிம்பிலே தொங்கவிடப்பட்டன. பவளக்காம்பையுடைய குடை நிழலில்; "பவளக்கார் குடையி னீழலான்" (சூளா. துறவு. 41.)

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏறினான் : தொழிற்பெயர் ; சுட்டு.

(இ - ள்) கரும்போடே நெல்லைத் துய்த்து தூறு பிடி சூழ ஒரு பெரிய வரையின்றிற் போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சேர்ந்துநின்ற சூளாமணி யென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்து ஏறின அவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச் செய்து வெள்ளியாலே வேய்ந்து வைரத்தாலே வட்டத்தை நிரைத்து அதன்மேலே முத்துமணிகளையழுத்தி விலையிடுதற்கரிய முத்துத் தாமங்கள் வளிம்பிலே நாற்றவும்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதொரு குடை நிறுவிநுந்த பருகியை ஒத்தானென்க.

யானையின் பெயரும் ஏறின முறைமையும் முற்கூறாமையின், பிற்கூறி னார். (கசரு - சு)

2524. மடற்பனைக் குழாத்திற் பிச்ச நிரைத்தன, மன்னர் சூழ்ந்து
புடைக்களி நேறித் திங்கட் பொழிகதிர்க் குப்பை யன்ன
எடுத்தெறி கவரி வீச வியம்பல முழங்கி யார்ப்பக்
கடற்படை வெள்ளஞ் சூழக் காவலன் வீதி சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிரைத்தன; அவ்வளவிலே காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலே ஏறிச் சூழ்ந்து கவரியை வீச இயம் ஆர்ப்பப் படைவெள்ளம் சூழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசஎ)

2525. அடிநில முறுத னுணி யருவருத் தமரி னுலித்
திடுமயிர் சிறக ராக வெழுந்துமேற் பறப்ப போலப்
படுமழைத் துளியிற் பாய்மாப் பரந்தன நிரந்த பொற்றேர்.
இடைநில மின்றி வேழ மீண்டின மள்ளர் தொக்கார்.

அப்படை சூழ்ந்தபடி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) அமரில் வந்து ஆலித்து அடிநிலமுறுதலை அருவருத்து நாணி இட்ட மயிர் சிறகுபோலே தோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்து செல் கின்ற மாப் பரந்தன; தேர் நிரந்தன; இடைவெளி இன்றும்படி வேழம் ஈண் டின; வீரரும் தொக்காரென்க.

துளி, எண்ணிறத்தற்கு உவமை.

(கசஅ)

2524. குழாதன - தொகுதியைப்போல. பிச்சம் - பீல்க்குடை; சீவக. 416; “பிச்சக் குடைநீழற் சமணர்” (தே. திருஞா. நல்லூர். 10.) புடை - பக்கத்தில். இயம் - வாத்தியம். கடல்போற் படைவெள்ளம் சூழ. காவலன் : சீவகன்.

2525. அடி நிலத்தை உறுதற்கு நாணி. ஆலித்து - முழங்கி. மயிர்-இட்ட வாசங்கள்; மதுரைக். 391, ந. மழைத்துளியைப் போலப் பரந்தன. அடி, 1-3 : சீவக. 2160, அடிக். தேர் நிரந்தன, மள்ளர் - வீரர்.

2526. கொழுமடற் பெண்ணை யீன்ற குரும்பையுஞ் செப்புங் கொன்ற
இழைமுலைத் தடத்தி னுடன் கணவனைக் காண வேகிக்
கழுமொலி யரவ வானங் களைபெயல் கடற்பெய் தன்ன
குழுமொலி யரவ மீண்டிக் கொடிநகர் பொலிந்த தன்றே.

(இ - ள்.) மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக் காண ஏகி
அரவம் ஈண்டுதலின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானம் கடலிலே பெய்த ஒலியன்ன திரண்ட அரவத்தோடே யீண்டி.
கடல் பழையவொலிக்கும் பெய்தல் புதியவொலிக்கும் உவமை. (க௪௬)

2527. ஒள்ளிலைச் சூலந் தெண்ணீ ருலாமுகில் கிழிக்கு மாடக்
கொள்கொடிக் குழாத்தி னாலுங் கொழுநறும் புகையி னாலும்
தெள்ளுறு சுண்ணத் தாலுந் தேமலர்த் துகளி னாலும்
புள்ளினம் பொழுது காணு புலம்பிக்கு டடைந்த வன்றே.

(இ - ள்.) சூலம், தெளிந்த நீர்ப்பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற்கு கட்டின
கொடித்திரள் முதலியவற்றாலே கதிர்மறைதலிற் பறவைத்திரள் பகற்பொழு
தைக் காணவாய் வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேபுலாவும் முகிலுமாம்.

(க௫௦)

2528. பைந்தொடி மகளிர் பாங்கர் பரிந்துநூல் சேரிரந்த காசு
சிந்தின தழலென் றஞ்சிச் சிறையன்ன நிலத்தைச் சேரா
இந்திர கோப மாமென் றிளமயில் குணிந்து குத்திச்
சிந்தையிற் றேம்பத் தாமே திருமணி நக்க வன்றே.

(இ - ள்.) கணவர், ஊடின மகளிர் மேகலையைப் பற்ற, அதுபரிதலின்
நூல்சொரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி அன்னம் நிலத்
தைச் சேராவாயின; அவற்றை இந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவை
யன்மையின் நெஞ்சாலே வருந்த, ஒளிவிட்ட மணிகள் அதற்கு நக்காற்போன்
றிருந்தனவென்க.

இப்பறவைகள் ஆண்டு வளர்ந்தன.

(க௫௧)

2526. பெண்ணை - பனை. இழை - ஆபரணம். தடத்தினுள்ள்தன்
கணவனை - இலக்கணையினுடைய கணவனாகிய சீவகனை. கழும் ஒலி = கழுமு
ஒலி - நிறைந்த ஒலி. வானம் - மேகம்.

2527. சூலம் முகிலைக் கிழிக்கும் மாடத்தில்; “மணிமாடத் துச்சி
மிசைச் சூலஞ் செழுங்கொண்ட லகடிரிய” (பெரியநீரு. 3. 9: 4); “சூல
நெற்றி, அந்தரந் திவஞ் ஞாயிற் கோயில்” (சூளா. மந்திர. 123.) புள்ளி
னம் - பறவைக் கூட்டம். பொழுதைக் காணவாய்.

2528. பாங்கர் - பக்கத்தே. பரிந்து - மேகலை அறுதலாலே. காசு -
மணிகள். சிந்தினவற்றை. மயில் இந்திரகோபத்தை உண்ணல் : சீவக.
1819. சிந்தையிற்றேம்ப - நெஞ்சால் வருந்த,

2529. வெள்ளைமை கலந்த நோக்கிற் கிண்கிணி மிழற்றி யார்ப்பப்
பிள்ளைமை காதல் கூரப் பிறழ்ந்துபோற் றோடு வீழத்
துள்ளுபு செலீஇய தோற்றந் தொடுகழற் காமன் காமத்
துள்ளுயி ரறியப் பெண்ணாய்ப் பிறந்ததோர் தோற்ற மொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக 1 வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும் பிறக்கின்ற பருவத்தா
ரும், பிறந்த பருவத்தாருமென மூன்றுகூறுக்கிக் கூறுகின்றார்; “பேதை
யல்லீ மேதையங் குறுமகள், பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென”
(அகநா. 7) என்றவின், பேதை வேட்கை பிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை
வேட்கை பிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்றும். இவையொழிந்த மங்கை,
மடங்கை, அரிவை, தெரிவை யென்னும் பெயர்கள் வேட்கை பிறந்த பருவத்
துப் பெயர்களாம். அன்றி அவையும் பல பருவத்தையுணர்த்தும் பெயர்க
ளெனின், அது முதனூல்களிற் கூறுமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறு
மல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள் செய்தலானும் தேவர்க்கும் அது
கருத்தென்றும். இனி, உலாவிற்கு அங்கமாகப் புதிய நூல்களிற் கூறிய விதி
இதற்காகாலமயுணர்க. உள்ளொன்று கொள்ள நோக்காது வெள்ளைமை
கலந்த நோக்கோடென்க.

(இ - ள்.) வேட்கை பிறவாத மகளிர், தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே காண்
டற்குக் காதன்மிகக் கிண்கிணியார்ப்பத் தோடு வீழத் துள்ளாநின்று நோக்
கோடு சென்ற தோற்றத்தார் காமன் காமத்தினின்பத்தையே நுகர்ந்தறிதற்
குப் பெண்ணாய்ப் பிறந்த தோற்றத்தை ஒத்தாரென்க.

இது வேட்கை பிறவாப் பருவத்தாரைக் கூறிற்று. (கடுஉ)

2530. தன்னெறி வளரக் காமன் றுன்முலை யிரண்டு மாகி
முன்னரே வளர்கின் றற்போன் முகிழ்முலை முத்த மேந்திப்
பொன்னெறி மணியிற்பொங்கிக் குழல்புறம் புடைப்ப வோடிப்
பின்னிநீஇ வைத்த போலப் பெதும்பையர் விதும்பி நின்றார்.

2529. வெள்ளைமை கலந்த நோக்கின் - உள்ளே ஒன்றுங் கொள்ளாத
தன்மை கலந்த நோக்கினோடு. பிள்ளைத்தன்மையாற் காதல் கூர. செலீஇய -
சென்ற. காமத்துள்ளுயிர் அறிய - காமத்தின்பத்தை நுகர்ந்தறிதற்கு.

(உரை.) 1 வேட்கை பிறவாப் பருவத்தாரும் வேட்கை பிறக்கின்ற பரு
வத்தாரும் வேட்கை பிறந்த பருவத்தாருமென இங்கே கூறியதுபோல் மக
ளிரை மூன்று கூறுக்கி வழங்குவர் வடநூலாரும்.

2530. தன் நெறி வளர - தனது காமரீதி உலகில் வளரும்படியாக.
முகிழ்முலை முத்தம் ஏந்தி - அரும்பிய முலையில் முத்துமாலையைத் தாங்கி.
பொன் எறி மணியின் - பொன்னில் அழுத்திய நீலமணியைப்போல; சீவக.

(இ - ள்.) பெதும்பையர், காமன் தன்னீதி உலகிலே வளரும்படி மகளிர் முலையாண்டுந்தானாகி வளர்கின்றிற்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தை யேந்திப் பொன்னிலே வந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கி முதுகிலே புடைக்கும்படி ஒடி மனமசைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போல் முகிழ்த்தவென்க. எறிதல், “திரையெறிதல்” போனின்றது. பின்னும் தலை நிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது, சேரநிறுத்தினும் போல நின்றமைகூறிற்று. இனிக் காமன்றான் தன்னெறி வளர முலையாண்டும் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றிற்போலே நின்றாரென்றுமுரைப்ப.

இது வேட்கைபிறக்கின்றாரைக் கூறிற்று.

(கருந்)

2531. அணிநிலா வீசு மாலை யாங்குபுல் லென்னப் போகித்
துணிநிலா வீசு மாலைப் பிறைநுதற் றோழி சேர்ந்து
மணிநிலா வீசு மாலை மங்கையர் மயங்கி நின்றார்
பணிநிலா வீசும் பைம்பொற் கொடிமணி மலர்ந்த தொத்தார்.

(இ - ள்.) ஒளியை வீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையர், தாம் ஆடுகின்ற ஒளியை வீசும் மாலையையுடைய அரங்கு புல்லென்னப்போய் நிலாவை வீசும் மாலைக்காலத்துப் பிறைபோலும் நுதலையுடைய தோழியைச் சேர்ந்து மயங்கி நின்றவர்கள், ஒளியைவீசும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்த தன்மையை யொத் தாரென்க.

பணிகொடி - ஒழிந்தகொடிகள் தாழ்கின்ற கொடி; பணி - பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்து மயங்கினாரைக் கூறிற்று. (கருசு)

2532. வள்ளுகிர் வரித்த சார்தின் வனமுலை நோக்கி னாரை
உள்ளுயி ருண்ணுங் கூற்றி னுடன்றுகண் கரிந்து பொங்கக்
கள்ளுயி ருண்ணு மாலைக் கதுப்பொரு கையி னேந்தி
நள்ளிருள் விளக்கிட் டன்ன நங்கைமார், மல்கி னாரே.

335, அடிக். புறம் - முதுகில். கூந்தலுக்கு நீலமணியும் முதுகு புறத்திற்குப் பொன்னும் உவமைகள். பெதும்பையர் விதும்பி நின்றார்: “பெதும்பை மகளிர் விதும்பி நோக்கினர்” (பெருங். 2. 7 : 71.) பெதும்பையர் - வேட்கை பிறக்கின்ற பருவத்தார்.

2531. நிலா - ஒளி. மாலையையுடைய அரங்கு. அரங்கு புல்லென்னப் போகி; “செவ்வம் புல்லென வெய்தினார்” (கூளா. குமார. 10.) புல்லென - பொலிவழிந்து தோன்ற. நிலாவை வீசும் மாலைக்காலத்துப் பிறையைப் போலும் நுதலையுடைய தோழியை. பொற்கொடி மங்கையருக்கு உவமை. நின்றவர் மணியை மலர்ந்த தொத்தார்.

2532. வள்ளுகிர் வரித்த - பெரிய நகத்தாலே எழுதின. நோக்கி னாரை - தம்மைப் பார்த்தவர்களை. கூற்றைப்போல் உடன்று. மாலையில் கள் ளினது உயிரை உண்ணும் கதுப்பை; கள் - தேன். உயிர் - ஈண்டு மணம். கதுப்பு - கூந்தல். இருளில் விளக்கிட்டாலன்ன நங்கைமார்.

உகிராலே எழுதின முலை, எழுவாய், 'கரிந்து' என்றார், கோபத்தாற் கருகியென்றாற்போலவும் தோன்ற. மாலையின் தேனினது மணத்தையுண்ணு மயிர்.

(இ - ள்.) செறிந்த இருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலும் தோற்றப்பொலி வையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மை நோக்கினாரைக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைந்த கதுப்பை ஒருகையாலே ஏந்தி நிறைந்தா ரென்க.

இனி, கதுப்பையேந்துதலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம்.

இது முதலாக வேட்கையிக்காரைக் கூறுகின்றார். (௧௫௫)

2533. மட்டொளித் துண்ணு மாந்தர் மாண்புபோன் மறைந்து வண்ணப் பட்டொளித் தொழிய வல்குற் பசங்கதிர்க் கலாபந் தோன்றக் குட்டநீர்க் குவளைக் கண்கள் விருந்துண விரும்பி நின்றார் அட்டுந்தே னணிந்த மாலைப் பவளக்கொம்பணிந்த தொத்தார்.

மாலையையுடையதொரு பவளக்கொம்பை ஒப்பித்த தன்மையை யொத் தாரென்றது, முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவும் தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே ஒளித்துக் கிடவா கிற்கவும் சிறிதுதோன்றுறவென்க.

(இ - ள்.) அவர்கள், மேகலை தோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப் புது மையை மறைந்து நுகர விரும்பியேயின்றாரென்க. (௧௫௬)

2534. பெரும்பொரு ணீதிச் செங்கோற் பெருமக னாக்கம் போலப் பரந்திட மின்றி மேலாற் படாமுலை குவிந்த கீழால் அரும்பொரு ணீதி கேளா வரசனிற் சுருங்கி நந்து மருங்குநொந் தொழிய வீதி மடந்தைய ரிடங்கொண்டாரே.

பெரிய பொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். 1 ஆல்கள் அசைகள்.

2533. மட்டு - கள்ளை. மாந்தரது மாண்புபோல. வண்ணம் - நிறம். கலாபம் பட்டில் ஒளித்து ஒழியவும் தோன்ற; கலாபம் - மேகலை. விருந்து உண - சீவகனிடத்துப் புதுநலத்தை நுகரும்படி. மாலையையுடைய பவ ளக்கொம்பை. ஒத்தார், நின்றார் என்க.

2534. பொருளாகிய நீதியையுடைய, பெருமகன்: சீவகன். ஆக்கம் - செல்வப் பெருக்கு. மேலால் பரந்து குவிந்த படாமுலையின் கீழால்; படா முலை: சாயாத முலை. கேளாத அரசனைப்போல் சுருங்கி நந்தின மருங்கு; மருங்கு - இடை. நொந்தொழிய - வருந்தும்படி.

(உரை.) 1 மேலால், கீழால் என்பவற்றில் உள்ளன.

(இ - ள்.) தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாக்கம்போல மார்பு இடமின் றும்படி பார்த்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக் கேளாத அரசனைப்போலே சுருங்கி நந்தின இடை நோம்படி மடந்தையர் வந்து வீதியை இடமாகக் கொண்டாரென்க.

இது முதலிய மூன்றுகவி 1 பின்பு வந்தோரைக் கூறுகின்றன. (கரு௭)

2535. செல்வர்க்கே சிறப்புச் செய்யுந் திருந்துநீர் மாந்தர் போல
அல்குற்கு முலைக்கு மீந்தா ரணிகல மாய வெல்லா
நல்கூர்ந்தார்க் கில்லை சுற்ற மென்றுநுண் ணுசுப்பு நைய
ஒல்கிப்போய் மாடஞ்சேர்ந்தா ரொருதடங் குடங்கைக் கண்ணூர்

(இ - ள்.) கண்ணூர், தமது 1 நுசுப்பு மிடித்தார்க்குச் சுற்றமின்றாயிருந்த தென்று வருந்தாநிற்கவும் செல்வர்க்குப் பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச் செய்யும் பொல்லாத நீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்கும் முலைக்கும் அணிகலமாயவெல்லாம் ஈந்தார்; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத்தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கரு௮)

2536. கார்வளர் மின்னு வீசங் குண்டலங் காய்பொ ணேலை
ஏர்வளர் பட்ட மேற்ப வணிந்திருள் சுமந்து திங்கள்
நீர்வளர் நீலம் பூத்து நிரைத்தபோ னிரைத்த மேலால்
வார்வளர் முலையி னுர்த மாழைவாண் முகங்கண் மாதோ.

(இ - ள்.) திங்கள் பலவும் காரிலே தோன்றிய மின்னை வீசங்குண்டல முதலியவற்றைப் பொருந்த அணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப் பூத்து நிரைத்தனபோலே முலையினுர்தம் இனைய முகங்கள் மேனிலத்தே நிரைத்தன வென்க. (கரு௯)

1 பின்பு வந்தோரென்றது வேட்கை மிக்க பருவத்தாரை.

2535. திருந்துநீர் - பொல்லாத தன்மையையுடைய. அடி, 1: “செல்வரை, யெல்லாருஞ் செய்வார் சிறப்பு” (குறள், 752) ஆதியிலா, 136-8. நுசுப்பு, நல்கூர்ந்தார்க்குச் சுற்றம் இல்லை என்று நையவும்; நாலடி. 118. ஒல்கி - அசைந்து. மாடத்தைச் சேர்ந்தார். குடங்கைபோலும் கண்ணூர்; சீவக. 342; அடிக்.

(உரை.) 1 நுசுப்பு மிடித்தார் - இடைவறுமை யுற்றார்; “இடை மிடித் தார்தமை” (வேங்கைக்கோவை, 31.)

2536. காரில் வளர்ந்த மின்னல்; கார் - மேகம். ஏர் - அழகு. இரு ளென்றது கூந்தலை. திங்களென்றது முகத்தை. நீலம் என்றது கண்களை. மேலால் நிரைத்தவென்க; ஆல், அசை. வார் - கச்சு. மாழை - இளமை.

2537. குறையணி கொண்ட வாறே கோதைகா ரொடா வோடிச்
சிறையழி செம்பொ னுந்தித் தேன்பொழிந் தொழுக வேந்திப்
பறையிசை வண்டு பாடப் பாகமே மறைய நின்றார்
பிறையணி கொண்ட வண்ணல் பெண்ணொர்பால் கொண்ட தொத்தார்.

(இ - ள்.) செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்த அளவிலே சீவகன் வந்தா
னாக, முன்பே அவற்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம்
மிற்பிணங்க ஓடிச்சென்று சிறையழிந்த தேன் செம்பொனாந்தியிலே பொழிந்
தொழுக அக்கோதையையேந்திச் செம்பாதி யணியாத நாணத்தாலே ஒரு
பாகமறைய நின்றவர்கள், அண்ணல் ஒருபாலிலே கொள்ளப்பட்ட பெண்ணை
யொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல்.

(கசு0)

2538. பொன்னரி மாலை பூண்டு பூஞ்சிகை குலாவி முன்கை
மின்னரிச் சிலம்பு தொட்டு விருப்பொடு விரைந்து போவான்
கன்னிய ராடி நோக்கித் தம்மைத்தாம் கண்டு நாணிப்
பின்னவை யணிந்து செல்வா ரிடம்பெறு தொழிந்து போனார்.

(இ - ள்.) கன்னியர், அவனைக் காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே
போதற்கு விரைந்து பொன்னரிமாலையைக் கழுத்திலே பூண்டு பூஞ்சிகையிலே
அதனை வைத்தாராகக் கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையை முடித்துத்
தொட்டுக் கண்ணாடியைப் பார்த்துத் தம்மை அதிலே கண்டு நாணிப்பின்பு
அவை அணிந்து செல்கின்றவர்கள் காண்டற்கு இடம்பெறுதே தவிரந்து
போனாரென்க.

(கசுக)

2539. முத்துலாய் நடந்த கோல முலைமுதன் முற்ற மெல்லாம்
வித்திய வேங்கை வீயும் விழுப்பொனும் விளங்கக் காமத்
தொத்துநின் நெரிந்து கண்டார் கண்கடச் சுடர்ந்துநின்றார்
ஒத்தொளிர் காம வல்லி யொருங்குபூத் துதிர்ந்த தொத்தார்.

2537. குறை அணிகொண்டவாறே - உடலில் பாதி குறையாக
ஆபரணங்களை அணிந்தவாறே. கோதை - கூந்தல். தேன் - உந்தியிற
பொழிந்து ஒழுக. கோதையை ஏந்தி. பறை - பறத்தல்; “பறைதபு
முதுகுரு கிருக்கும்” (ஐங். 180.) பாகமே - ஒரு பாகம். அண்ணல்: சிவ
பெருமான். பெண் - உமை.

2538. பூஞ்சிகை - பூக்களை யணிந்த முடி. போவான் விரைந்து -
போதற்கு விரைவுகொண்டு. ஆடி - கண்ணாடி.

2539. முத்து - முத்துமாலை. முலைமுதல் முற்றமெல்லாம் - முலையின்
அடிப் பாகமான மார்பெல்லாம். வேங்கை வீயும் விழுப்பொனும் விளங்க :

(இ - ள்.) கண்ணாற் கண்டவர்களுக்குக் காமத்தீயின் தொத்து நின்று எரிந்து சுடுதலாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் வித்திய போ லும் பசுலை, உலாவிநடந்த முத்தணிந்த முலை தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் சுடர்ந்து விளங்க நின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியை ஒத்தாரென்பது, சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனி, பசுந்த தம்மை நோக்கினார் கண் சுடும்படி நின்றார், வல்லிபூத்துப் பொலி வழிந்த தன்மையையொத்தாரென்றுமுரைப்ப. இத்துணையும், மணங்கலை வகையிற்றிந்த பெண்பாலாரையும் பாத்தையரையும் கூறினார். இது மக்கள் வகையாற் காமப்பொருட்பகுதிபற்றி முன்னோர்கூறிய குறிப்புவகையான் வந்த செந்துறைப்பாடாண்பகுதியாம். (ககூஉ)

2540. உகிர்வினை செய்து பஞ்சி யொள்ளொளி யாத்த மூட்டி
அகில்கம முங்கை சேப்ப வரிவைய ரலங்க றாங்கி
வகிர்படு மழைக்கண் சின்னீர் மாக்கய லெதிர்த வேபோன்
முகில்கிழி மின்னி கேக்கி முரிந்திடை குழைந்து நின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளிரைக் கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) மகளிர், தம்மழகிய கை சிவக்கும்படி உகிரைச்சீவிப் பஞ்சாலே ஊட்டி அகில்கமழ் அலங்கலை யணிந்து கயல் சின்னீரை எதிர்த்தாற்போலே வடுவகிர்போலுங்கண் உகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ் வரசனைப் பெற்றேமேயென்று முரிந்து முகில்கிழி மின்னினீர்நின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறி னார். (ககூஉ)

2541. முனித்தலைக் கண்ணி நெற்றிச் சிரார்முலை முழாலிற் பில்கிப்
புனிற்றுப்பால் பிலிற்றித் தேமா வடுவிறுத் தாங்குப் பாய
நுனித்துக்கண் ணரக்கி நோக்கா தொசிந்துநின் றார்க ளன்றே
கனிப்பொறை மலிந்து நின்ற கற்பகப் பூங்கொம் பொத்தார்.

“திருக்கிளர் வேங்கையும் பொன்னும் பிதிர்து” (பெருங். 1. 33 : 181.) வேங்கைப்பூவும் பொன்னும் பசுலைக்கு உவமை. தொத்து - கொத்து. கண்ணாற் கண்டவர்களுக்கு எரிந்து சுடுதலால்.

2540. உகிர் வினைசெய்து - நகங்களை அழகுபடச் சீவி. அகில் கமழ் கின்ற அலங்கலைத் தாங்கி. வகிர் - மாவடுவின் பிளவு; கண்களிற்குவமை. கயல் சின்னீரை எதிர்த்தாற்போல் கண்ணில் நீரரும்பநோக்கி, மின்னினீர்ப்போல் நின்றார்.

2541. முனித்தலைச் சிரார் - முனிவர்களுடைய தலைபோன்ற தலையை யுடைய சிறு பிள்ளைகள்; “முனித்தலைப் புதல்வர்” (புறநா. 250); “முனித் தலைச் சிரரை” (பெருங். 2. 2 : 107.) கண்ணியை நெற்றியிலேயுடைய சிரார், முழாலின் - தழுவுதலால்; “முழாலிற் பொலிவண் முழவும்” (தணிகைப்.

(இ - ள்.) இருடிகள் தலைபோலும் புன்றலையையும், கண்ணிறற்றியை யுமுடைய சிறுர் முலையிலே சேர்தலாலே ஈன்றணிப்பாற் பாலுறி வடுவிறுத் தாற்போலே பிலிநிப்பாயக் கண்ணை யமுக்கி அரசனை நுனித்து நோக்காதே நாணி நின்றவர்கள் கற்பகத்தையொத்தாரென்க.

கனியாகிய பாரமிக்குடின்றதொரு கற்பகமெனவே புதல்வனாகிய பயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினார். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிருதியால் தம் கண வர்க்குச் செல்வமெல்லாம் கொடுப்பாரென்று கருதி. (ககசு)

2542. அவிரிழை சுடர முல்லை யலங்கலங் கூந்தல் சோரத்
தவீர்வெய்ய காமந் தாங்கித் தடமுலைக் கால்கள் சாய
இவர்தரு பிறவி யெல்லா மின்னமா கென்று நின்றார்
சுவர்செய்தாங்கெழுதப் பட்ட துகிலிகைப் பாவை யொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச் சூடினார். தவீர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடிய காமத்தையுடையராய்; வெய்ய, அடை. இது, “வீதராகர்” என்றும்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும் பிறவியெல்லாம் 1 நீ காக்கின்ற உலகிலே இங்ஙனம் இனிது உறைவேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான் கெடுமளவும் குலையாததன்மைபோல, அவர் தாம்கொண்ட கற்பும் குலையா திருத்தலின், ‘பாவை’ என்றார்.

(இ - ள்.) சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூறிநின்றார், பாவையையொத்தாரென்க. (ககரு)

2543. வேரிநா றலங்கன் மாலை மின்னிழை மயங்கி யெங்கும்
பூரித்துப் புதவந் தோறுங் குவளைபு மரையும் பூத்துப்
பாரித்துப் பைம்பொ னாக ருலகிவண் வீழ்ந்த தேபோல்
மாரிமா மயில னொரு மைந்தரு மயங்கி னாரே.

வள்ளி. 59.) கண்ணை அரக்கி நுனித்து நோக்காது; அரக்கி - அமுக்கி; பெருங். 1. 36 : 99. கனியாகிய பொறை; என்றது புதல்வர்களை, பொறை - பாரம். நின்றவர்கள் ஒத்தார்.

2542. இழை - ஆபரணம். தவீர் - போகப்பட்ட. முலைக்கால்கள் - முலையின் அடிகள். இவர்தரு - தாம் இனிமேலுமின்ற. இன்னம் ஆக - இத்தன்மையையுடையதாக. துகிலிகைபால் எழுதப்பட்ட பாவையை ஒத்தார்; துகிலிகை - எழுதுகோல்.

(உரை.) 1 பெருங். 1. 40 : 386 - 90.

2543. வேரி - தேன். அலங்கலும் மாலையும் இழையும் மயங்கி; மயங்கி - கலந்து. புதவம் - வாயில். மரை - தாமரை. குவளையென்றது கண்களையும் மரையென்றது முகங்களையும் குறித்தன. பூத்து - பொலிவுபெறப்பட்டு, பொன்னுலகும் நாகருலகும் பாரித்து வீழ்ந்ததேபோல்; பாரித்து - பரவி. மாரி - மையக் கண்டமயிலன்னவரும்; என்றது மகளிரை.

(இ - ள்.) நாகரும் பொன்னுலகிற்றேவரும் பாக்கவந்த இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும் மணிமாலைபும் இழையும் பூரித்து மயங்கப்பட்டு, வாயிரோறும் கண்ணும் முகமும் பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினாரென்க.

தம்மைக் காக்கின்ற அரசனாதலின், 1 அன்புமிகுதியால் இருபாலாரு முடன்வந்தார். (ககசு)

2544. கோதைதாழ் குடையி னீழற் கொற்றவன் பருதி யாக
மாதாரர் முகங்க ளென்னுந் தாமரை மலர்ந்த தெண்ணீர்க்
காதநான் ககன்ற பொய்கைக் கடிநகர் குவளை பூத்துப்
பேதுறு கின்ற போன்ற பெருமழைக் கண்கண் மாதோ.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனென்னும் மதியாற்குவிர்த மாதாரர்முகமென் னுந்தாமரை இக்கொற்றவன் பருதியாக நாத்காதத்தளவும் அகன்ற நகராகிய பொய்கையெங்கும் மலர்ந்தன; மலர்ந்தபின் அவற்றிற் கண்களும் குவளை பூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இன்மையுற்று மயங்குதல். (ககசு)

2545. மாந்தரு மாவஞ் செல்ல மயங்கிமே லெழுந்த நீறு
தேந்தரு கோதை யார்தந் தெண்மட்டுத் துவலை மாற்ற
ஆய்ந்தபொன் னகா மெங்கு மணிகல வொளியி னாலே
காய்ந்துகண் கலக்கப் பூத்த கற்பக மொத்த தன்றே.

முற்கூறிய மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி கூறுகின்றார்.

(உரை.) 1 பெரிய மகிழ்ச்சியைத் தரும் காலங்களிலும் திருவிழாக் காலங் களிலும் ஆடவரும் மகளிரும் வேறுபாடின்றி அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டாடுவ ரென்பது ஈண்டு அறியத்தக்கது.

2544. கோதை - பூமாலை. கொற்றவன் : சீவகன். தெண்ணீரையுடைய நகராகிய பொய்கையில் மலர்ந்தன. 'காத நான்ககன்ற' என்றதனால், இராச மாபுரம் நாத்காத அகலமுடைய தென்பது பெறப்பட்டது; "காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பி" (சிலப். 5:183) என்பதனால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி னெல்லையும் நாத்காதமுடையதென்று தெரிகின்றது; இவ்விரண்டையும் உற்றுநோக்குமிடத்து, பெரிய நகரத்தினெல்ல நாடகாதமாக இருந்தல் வேண்டுமென்று வெளியாதலுடன், காதம் என்ற சொல்லுக்குத் துணிந்த பொருள் யாதோ என்ற ஐயமும் உண்டாகிறது. பேதுறல் - துன்புறுதல்.

2545. மா - குதிரை. நீறு - தாசி. மட்டுத்துவலை - தேனின் துளி. நீற் றைக் கோதையாருடைய மட்டுத்துவலை மாற்ற; "தேநிற் துகளைத் திருந் திழையார் பூங்குழலின், வேரிப் புன னனைப்ப" (நள. சுயம். 22.) நகரம் - இராச மாபுரம்.

(இ - ள்.) மாந்தரும் மாகும் செல்லுதலாலே மயங்கி எழுந்த நீற்றை, மகளிர் வீசுகின்ற பூவிற்பேன் மாற்றுகின்ற, ஆய்ந்த கலங்களை அரசன் வேண்டாதிருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ் மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்ற விளக்கத் தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக்கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக் காய்ந்த எதிர்ப்பட்ட அளவிலே கொடுத்ததொரு கற்பகத்தையொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல். பூத்ததனாற்பயன், கொடையேயாம். (

2546. பெண்பெற்ற பொலிசை பெற்றார் பிணையனார். பெரியயாமுங்
கண்பெற்ற பொலிசை பெற்றா மின்றெனக் கரைந்து முந்நீர்
மண்பெற்ற வாயுள் பெற்று மன்னுவாய் மன்ன வென்றப்
புண்பெற்ற வேலி னன்மேற் பூமழை தூவி னாரே.

முற்கூறிய மகளிர், இங்ஙனங்கூறிப் பூவை வீசுகின்றார்.

(இ - ள்.) வீரமகளும் திருமகளும் நின்னை விடாதேயுறைதலின், தாப பெண்டன்மையைப் பெற்றதனாலுள்ள இலாபத்தைப்பெற்றார்; அதனால் அவர்கள் நின்னை விடாதுறைவாமாகவென்று யாம் கூறவேண்டா; கற்புமிருத் தால் அவர்களிற் பெரிய யாமும் சச்சந்தன் மகளாகிய நின்னை எமக்கரசனாக காணப்பெறுதலின், இன்று கண்பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றே மென்று கூறி அவனது ஆயுளுக்குக் கரைந்து, மன்னனே! முந்நீரும் மண்ணுப் பெற்றஆயுளை நீ பெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி அவன் மேலே பூவைத் தாவினாரென்க.

இஃது, 'உப்பு முலகு முள்ளவளவும் வாழ்வீர்' என்னும் உலகவழக்கு உம்மை, சிறப்பு. இங்ஙனம் நீடுவாழ்கென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடை மகளிர். ஏனையோர் வாழ்த்தவரேற் பயனின்றும். இத்துணையுள், உயர்குடிபு பிறந்தோருறைகின்ற வீதிகூறினார். (கசுக்)

(வேறு)

2547. சுண்ண மேற்சொ ரிவார் தொழுது தொங்கல் வீழ்ப்பார்,
தண்ணென் சந்த னநீ ரார்த்து தேன்று னும்பும்
வண்ணப் பந்தெ றிவார் வளையோ லிப்ப வோச்சிக்
கண்ணி யிட்டெ றிவார் கலவை நீர்தெ ளிப்பார்.

2546. பெண்பெற்ற பொலிசை - பெண் தன்மையைப் பெற்றதனாலுள்ள இலாபத்தை; பொலிசை - இலாபம். பிணையனார் - மகளிர். இன்று பெற்றும். கரைந்து - வாயாக்கூறி. முந்நீரும் மண்ணும்பெற்ற ஆயுளைப்பெற்று மன்னுவாய்.

2547. சுண்ணத்தை மேலே சொரிவார். தொங்கல் - மலை. சந்தன மும் நீரும் ஆர்ந்து; ஆர்ந்து - நிறையப்பட்டு. வண்ணப்பந்து - பலவண்ணங்களை யுடைய பூக்களாலாகிய பந்து. வளை - வளையல்; சங்கு எனலுமாம். கலவையீர் - வாசனைப் பொருள்கள் கலந்த நீர்.

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம் கஉருள

(இ - ள்.) ஒழிந்த மகளிர், ஒச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பணிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூம்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசங்கூட்டையும் பணிநீரையும் கூட்டித் துருத்தி முதலிய வற்றால் தெளிப்பாராயினுரென்க. (கஎ0)

2548. முந்து சூர்த டிந்த முருக னம்பி யென்பார்
ஐந்து ருவ வம்பி னநங்க னென்ற யர்வார்
கந்து கன்வ ளர்த்த சிங்கங் காண்மி னென்பார்
சிந்தை யிற்க ளிப்பார் சேணெ டிய கண்ணார்.

(இ - ள்.) சிந்தையிற் களிப்பார்ந்த மிக நெடிய கண்ணார், இந்நம்பி, முருகனென்பார்; காமனென்று வருந்துவார்; சிங்கங்காணுங்கோளென்பாராயினுரென்க. (கஎக)

2549. தேசி கழு டியுந் திருந்து பட்டு டையும்
பாச மாக நின்று பன்ம லர்க்க முரீர்
முசி வண்டி மிரும் மொய்ய லங்க ருழக்
காசில் காமஞ் செப்பிக் கண்ணி னாவி ரப்பார்.

(இ - ள்.) வண்டியிரும் கழுநீர்மாலை தாழும்படி சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடியும் உடையும் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்கும் கயிறாகக் கருதிநின்று தம் கண்ணாலே காமத்தைச் சொல்லி நின்று இரப்பாராயினுரென்க. (கஎஉ)

2550. வண்ட றைந்த தாரான் வண்ணங் கண்ட பின்றைக்
கண்டி லேனென் மாமை கைவ னையோ டென்பார்
ஒண்டொ டியி வன்றன் னுருவு கண்டு வாழ்வார்
பெண்டி ராயப்பி றந்தார் பெரியர் போத வென்பார்.

2548. முந்து - முன்பு. சூர்தடிந்த முருகன்; “அணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்கும், சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின விறல் வேள்” (பதிந். 11: 4-5); சூர் - சூரபன்மா. நம்பியை முருகன் என்பார். ஐந்து உருவ அம்பின் - ஐந்து அழகிய மலரம்புகளையுடைய. சேண் நெடிய - மிக நீண்ட.

2549. தேசிகமுடி - ஒளியையுடைய கிரீடம்; தேசிகம் - ஒளி; ‘தேசு, தேசிகமெனத் திரிந்தது’ (சீவக. 1480, ந.); “சிறப்பிடை யருத தேசிக முடையது” (பெருங். 3. 3: 43.) பாசம் - கயிறு. வண்டியிருகின்ற கழுநீரலங்கல் தாழும்படி. காமஞ் செப்பல்: நந். 94: 2.

2550. தாரான் - சீவகனுடைய. கைவளையையும் மாமையையும் கண்டி லேனென்பார். ஒண்டொடி: விளி. போதப் பெரியர்; போத - மிக.

ஒண்டெட்டி, இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டுவாழ்கின்ற யாமேகாண் பெண்டிராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோ வென்று வினியினார்க்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்காண்; அதனை விடலாகா தென்பார். தம்மைப் பிறப்போற்குறினார்.

(இ - ள்.) என்பார்; என்பாராயினாரென்க.

(களங்)

(வேறு)

2551. கொழித்திரை யோத வேலிக் குமாணப் பயந்த நங்கை
விழுத்தவ முலக மெல்லாம் விளக்கின் றிட்ட தென்பார்
பிழிப்பொளி கோதை போலாம் பெண்டிற் பெரியனோற்றாள்
சுழித்துநின் றறாத கற்பிற் சுநந்தையே யாக வென்பார்.

(இ - ள்.) கொழித்த இரைக்கின்ற கடலை வேலியாகவுடைய உலகிற் பெண்டிருள் இவனைப்பெற்ற விசயைதவமேகாண் உலகெல்லாம் விளக்கி கிலைபெற்றதென்பார்; அதுவன்று; பெண்டிருட்பெரியளாக நோற்றாள் சுநந்தையேகாணென்பாராயினாரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. 'ஆக' என்பதனை மாற்றுக். சுழித்தல் - வேறோரிடத்தின்றி நின்றல். அறாத கற்பு - அருட்கற்பு. (களங்)

2552. (க)சாந்தகம் கிழிய மாலைத் தடமுலை நெழுங்கப் புல்லிச்
சேர்த்தெழு நங்கை மாறே திருநங்கை மார்க ளல்லார்
கூந்தலு முலையு முத்துங் கோதையுஞ் சுமந்து நைவான்
போந்தவந் நங்கை மார்கள் பொய்நங்கை மார்க ளென்பார்.

இதுமுதல், "நஞ்சுகடித் தாலும்" (சீவக. 2557) என்னுங்கவியளவும் ஒருதொடராக்குக.

(இ - ள்.) ஆகங்கிழியும்படி நெழுங்கப் புல்லிப் புணர்ந்தெழு முலையி னையுடைய நங்கைமாரே நல்வினை செய்த நங்கைமார்; அந்நங்கைமால்லா தார், கூந்தல்முதலியவற்றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்ந் நங்கைமார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாதிரையேயாய்ப் பயன்பெறுமையின், 'பொய்நங்கைமார்கள்' என்றார். (களங்)

2551. இரை - ஒலிக்கின்ற. ஒதவேலி - உலகம். குமாண்: சீவகன். நங் கையது தவம்; நங்கை - விசயை. பிழி - தேன். பெண்டிருள் பெரியளாக நோற்றாள் சுநந்தையே என்பார்.

2552. சாந்தகம் கிழிய - சாந்துபூசிய மாப்பு கிழியும்படி. நெழுங்க - அழுந்த; தூளா. சுயம். 63. திருநங்கைமார்கள் - நல்வினையையுடைய மகளி ராவர்; திரு - நல்வினை; சீவக. 2556. அல்லார் - அவர்களல்லாதார். கோதை - பூமாலை. நைவான் போந்த - வருந்துதற்கென்றே பிறந்த.

2553.(உ)இடம்பட வகன்று நீண்ட விருமலர்த் தடங்க னென்னும்.
குடங்கையி னெண்டு கொண்டு பருகுவார் குவளைக் கொம்பின்
உடம்பெலாங் கண்க ளாயி னெருவர்க்கு மின்றி யேற்ப
அடங்கவாய் வைத்திட் டாரப் பருகியிட் டமி னென்பார்.

(இ - ள்.) கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டு பருகுவார்;
குவளையை முழுதும் பூத்ததொரு கொம்புபோலே உடம்பெல்லாம் பொருந்தக்
கண்ணையிற்றாயின், இவர்களொருவர்க்கும் இன்றும்படி இவன் மேனியடங்க
அக்கண்களிடத்தே வந்துநிறைய அதனையிட்டுவைத்து துகருமின்; அல்லது
இவ்விரண்டு கண்களாலும் துகர முடியாதென்பாரென்க.

இட்டமின், வினைத்திரிசொல். (களஞ)

2554.(ஈ)முலைமுத துறந்த வன்றே மூரித்தா ளாளி யானைத்
தலைநிலம் புரள வெண்கோ டுண்டதே போன்று தன்கைச்
சிலையிடம் பிடித்த ஞான்தே தெவ்வரைச் செகுத்த நம்பி
நிலவுமிழ் குடையி னீழற் றஞ்சுக வைய மென்பார்.

(இ - ள்.) யாளி முலையைத் துறந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தே
கிடந்து பதைக்கும்படி அதன்கோட்டை வாங்கி உண்ட தன்மைபோல, உலகநி
யத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிரைமீட்டவன்றே தெவ்வரைக்கொன்ற
நம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரென்ற பன்மை, பிள்ளைகள் தூற்றுவரையுங்கருதி. வேடர் பகை
வரன்மை முன்னர்க் கூறினும். யானைக்குக் கோட்டைப் பறித்த பின்னரும்
சிறித்பொழுது பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிரைமீட்ட அன்றுதொட்டும்
இவன் நமக்குப் பகையாவனென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டா

2553. குடங்கையி னெண்டுகொண்டு பருகல்: சீவக. 1258, அடிக்;
“குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடும்” (சிலப். 10: 85.) குவளைக்
கொம்பின் - குவளையைப் பூத்த கொம்புபோல. உடம்பெலாம் கண்களாயின்;
“உடம்பெலாங் கண்ணாய்” (திருவா. சதகம். 21.) ஆர இட்டுவைத்து - நிறைய
அதனை இட்டுவைத்து.

2554. யாளி முலை முதல் துறந்தவன்றே - இளையசிங்கம், தந்தாயின்
முலையை யுண்ணுதலை நீங்கிய அப்பொழுதே. நிலத்தே புரளும்படி. தன் கை
யிடத்தில் சிலையைப் பிடித்தஞான்தே; தன் என்றது சீவகனை. தெவ்வரை-
கட்டியங்காரன் முதலியவரை. அடி, 1-3: “ஆளி நன்மா னணங்குடைக்
குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி, முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை
ஞெரோரெனத், தலைக்கோள் வேட்டங் களிற் ட டாஅங்கு” (பொருந.
139-42); “ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத்தல், மீளி வேழத்து ரெடுத்தகை
புலம்ப, ஏந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருகருந்தும்” (அகநா. 381: 1-3.).
நம்பியின் குடைநிழலில் வையம் தஞ்சுக.

னென்று தாம் கருதியிருந்தமை கூறினார். அவன் பதைத்தமை, “வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவேலெறிந் திற்ற தேபோல்” (சீவக. 455) என்றதன னுணர்க. (கஎஎ)

(வேறு)

2555. (ச) இந்நகரப் புறங்காட்டி விவன்பிறந்த வாறும்
தன்னிகரில் வாணிகனிற் றுன்வளர்ந்த வாறும்
கைநிகரில் வேந்தர்தொழப் போந்ததுவுங் கண்டால்
என்னைதவஞ் செய்யா திகழ்ந்திருப்ப தென்பார்.

(இ - ள்.) இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத் திற்கு ஒத்தலில்லாத வாணிகனில்லிலே தான்வளர்ந்தபடியும், தம் ஒழுக்கத் திற்கு ஒப்பில்லாத அரசர்தொழப் போந்த தன்மையுங்கண்டால், நல்லறிவுடை யோர் தவஞ்செய்யாதிருப்பது என்னையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றாதலிற் 1 பிள்ளையார்குலத்திற்கு ஒவ்வாத வாணிகனென்றார். (கஎஅ)

2556. (ரு) பெருமுழங்கு திரைவரைக ணீந்திப்பிணி யுறினும்
திருமுயங்க இல்லையெனி னில்லைபொரு ளீட்டம்
ஒருமுழமுஞ் சேறலில ரேனும்பொரு ளூர்க்கே
வரும்வழிவி னுபுழந்து வாழ்கதவ மாதோ.

பெருந்திரை - கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தி யென்றார்.

(இ - ள்.) திரையையும் வரையையும் நீந்தி வருந்தினும் ஒருவர்க்கு நல் வினையின்றேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழநீளமும் செல்லுதலிலராயினும் அவர் நல்வினையுடையாராயின், பொருள் தானே வழிகேட்டு உழந்து அவ ரிருந்த ஊரிலே வரும்; ஆதலால் அதற்கு ஏதுவாகிய தவம் வாழ்வதாக வென்பாரென்க.

தந்தை முறையால் தேடிய பொருள் தானே வந்து இவனுக்கு எய்திற் றென்றார். (கஎக)

2555. புறங்காடு - சுடுகாடு. இவன் : சீவகன். வாணிகன் இல் - கந்துக் கடனுடைய வீட்டில். தவம் செய்யாது திகழ்ந்திருப்பது என்னை என்பார்.

(உரை.) 1 பிள்ளையார் - சீவகன்.

2556. முழங்குகின்ற பெரிய திரை - கடல். பிணியுறினும் - பொருளீட் டற்காக வருந்தினாலும். திரு முயங்கல் இல்லையெனின் - அவரை நல்வினை பொருந்துதல் இல்லையானால். பொருளீட்டம் இல்லை. பொருள் வழிவினைய் உழந்து ஊர்க்கே வரும்; “ஆக்க மதர்வினைய்ச் செல்லும்.....உழை” (குறள், 594.) தவம் வாழ்க.

2557. (சு) நஞ்சுசூடித் தாலுநவை யின்றுதவ நின்றால்
அஞ்சியொளித் தாலுமர ணில்லைதவ முலந்தார்
குஞ்சரத்தின் கோட்டிடையு முய்வர்தவ மிக்கார்
அஞ்சலில் ரென்றுமற னேகளைக ணென்பார்.

தன்னையாக்கிய சச்சந்தனைக் கொன்ற பின்னும் கட்டியங்காரன் அர்
சாண்டிருந்தமைகருதி, நஞ்சைக் சூடித்தாலும் தவம் நின்றால் நவையின்றமா
யிருந்ததென்றார். தாமரைவியூகம் வருத்து அதனுள்ளேநின்றும் அவன்பட்
டமை கருதி, அஞ்சியொளித்தாலும் தவம் மாண்டால் அரணில்லையாயிருந்த
தென்றார். இவையிரண்டானும் கட்டியங்காரனிருவினையையும் வியந்தார்.
கட்டியங்காரன் இவனைச் சிறைசெய்து யானைக்கு இடக்குறித்தமை கருதி, தவ
மிக்கார் கோட்டிடையினுமுட்பட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனால்,
சீவகனது நல்லினையை வியந்தார். ஆதலால், தவஞ்செய்தார்க்கும் சிறிது
தீவினையால் இடர் வந்தவிடமெங்கும் களைகணுவது அறக்கடவுளையா
யிருத்தலின், அதனையுடையார் அஞ்சதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க. களை
கண், 1 'முதுகண்' என்றற்போலும் வழக்கு. முன்னிற்பீவினை தவஞ்செய்
தார்க்கும் இடையே நுகரவேண்டும்.

(இ - ள்.) என்பார்; என்பாராயினாரென்க.

(கஅ0)

(வேறு)

2558. முரல்வாய சூற்சங்க முடமுட் டாழை முகைவிம்மும்
கரைவாய முத்தீன்று கானன் மேயுங் கடற்சேர்ப்பன்
உரைவாய நகர்பரவப் போகி யொண்பொ னெயில்சூழ்ந்த
விரைவாய பூம்பிண்டி வேந்தன் கோயிற் கெழுந்தானே.

வளைந்து நிலத்தே வீழ்ந்த தாழையின்முகை அலரும் கரையை இடத்தே
யுடைய கானலிலே சங்கு முத்தையின்று வருத்தமின்றித் தானேபோய்

2557. நஞ்சு - விடம். தவம் நின்றால் நவையின்று, தவம் உலந்தால்
அஞ்சி ஒளித்தாலும் அரணில்லை. தவமிக்கார் உய்வர், குஞ்சரத்தின் கோட்
ட்டிடையும் உய்வரென்றது, சீவகன் குணமாலையைப் பிழைப்பித்தற்காக
அசனிலேகத்தின் கோட்டிடையில் நின்று பொருதமையைக் குறித்தது.
அறனைக் களைகணுகவுடையார் அஞ்சலிலர்.

(உரை.) 1 முதுகண் - பாதுகாப்பாக இருக்கும் முதியவர்; "முற்றிழை
மகளிர்க்கு முதுகணுமென" (பெருங். 1. 36: 198); இச்சொல் சிலாசாஸனங்
களிலும் காணப்படுகிறது.

2558. முரல்வாய - ஒலிக்கின்ற வாயையுடைய. முடமுட்தாழைமுகை -
வளைந்த முள்ளையுடைய தாழையின் மொட்டு. விம்மும் - அலருகின்ற. கானல் -
கடற்கரைச்சோலையில். சேர்ப்பன் : சீவகன். நகர், தன்னையப்பரவ, பொன்
ளில் - பொன்மதில். பிண்டிவேந்தன் கோயிற்கு - அருகதேவனது கோயிற்கு.

மேயுமெனவே, தன்பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முக்கை வளர்க்குமென்று கருதிற்றென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறு காண்க; 1 சங்கு தாழையின் முகைக்கு உவமையாதலின். உரையிடத்தனவாகிய நகர்; “நிலநாவிற் றிரித ருஉம்” (கலி. 35) என்றாற்போல். தெய்வத்தன்மையால் விரையை மாறாமல் இடத்தேயுடையவாகிய பிண்டி.

(இ - ள்.) சேர்ப்பன், நகரை வலமாகப் போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயி லுக்குப் போயினுனென்க. (கஅக)

2559. அருகு மயிலகவ வன்ன மேங்கக் குபில்கூவக்.
குருகு பொறையுயிர்க்குங் கொடுமுட் டாழை வெண்டோட்டு
முருகு பொறையுயிர்க்கு மொய்ப்புங் காவிற் படைநீக்கித்
திருகு கணிகழலான் செம்பொற் கோயில் சேர்ந்தானே.

அருகே நின்று அகவ ஏங்கக் கூவக் குருகினம் ஈனும் காவெனவே, அக் குருகின் வருத்தத்திற்கு அவையும் வருந்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை தோட்டிற்சுமந்திருந்த தேனாகிய பாரத்தைச் சொரியும் கா.

(இ - ள்.) கழலான், காலிலே படையை நிறுத்திக் கோயிலைச் சேர்ந்தா னென்க. (கஅஉ)

2560. திறந்த மணிக்கதவந் திசைக ளெல்லா மணந்தேக்கி
மறைந்த வகிற்புகையான் மன்னர் மன்னன் வலஞ்செய்து
பிறந்தே னினிப்பிறவேன் பிறவா தாயைப் பெற்றேனென்
றிறைஞ்சி முடிதுளக்கி யேத்திக் கையாற் றொழுதானே.

அரசன் வருங்காலத்துப் பிறர் புகுதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திறத்தலியல்பு. அகிற்புகையால் மணம் தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாம் மறைந்தன.

(இ - ள்.) அங்கனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன; திசைகள் மறைந்தன; அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து, பிறவாத நினைப்பைப் பெற்றேனெனின், இதற்கு முன்பிறந்த யான் இனிப் பிறவேனெனென்று முடி துளக்கி இறைஞ்சி ஏத்தாநின்று தொழுதானென்க.

‘ஏத்தி’ என்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று. (கஅங)

(உரை.) 1 துளா. காட்டுச். 14, மந்திர. 17.

2559. ஏங்க - ஒலிக்க. குருகு - நாரை. பொறையுயிர்க்கும் - ஈனுகின்ற. வெள்ளிய தோட்டினின்றும். முருகுபொறை யுயிர்க்கும் - தேனை ஈனுகின்ற. படை - சேனை. கழலான் - சீவகன்; எழுவாய்.

2560. கதவம் திறந்தன. அகிற்புகையால் மணந்தேக்கித் திசைக ளெல்லாம் மறைந்தன. மன்னன் - சீவகன். பிறவாதாயை - பிறவாத உன்னை; என்றது அருகனை. மு:மேரு. மன்னனுந். 67; துளா. இரத. 61.

(வேறு)

2561. திருமறு மார்பினை திலகமுகக் குடையினை
அருமறை தாங்கிய வந்தணர் தாதையை
அருமறை தாங்கிய வந்தணர் தாதையின்
எரிபுரை மரைமல ரிணையடி தொழுதும்.

(இ - ள்.) மார்பினையுடையை; குடையினையுடையை; ஆகிவேதத்தை
முற்றக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையாந் தன்மையையுடையை; நீ அங்ஙன
மாதலின், நின்னடியைத் தொழுகின்றேமென்றனென்க.

உளப்பாடு, ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று; “உம்மொடு வருஉங் கடதற்”
(தொல். வின. 5) ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்துதல் காலமயக்கு. எரி
புரையும்டியென்றார், பிறவியைச்சுடுதலின்; மலர்மேலேற்றுதலுமாம். (கஅச)

2562. உலகுணர் கடவுளை யுருகெழு திறவினை
நிலவிரி கதிரணி நிகரறு நெறியினை
நிலவிரி கதிரணி நிகரறு நெறியைநின்
அலர்கெழு மரைமல ரடியினை தொழுதும்.

(இ - ள்.) கடவுட்டன்மையையுடையை; அநந்தவீரியத்தையுடையை;
சுக்கிலத்தியானத்தையுடையை; நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுது
மென்றனென்க.

நிலவிற்கதிரையொத்த நெறி. அணி, உவமவுருபு. (கஅரு)

2563. மறுவற வுணர்ந்தனை மலமறு திகிரியை
பொறிவரம் பாகிய புண்ணிய முதல்வனை
பொறிவரம் பாகிய புண்ணிய முதல்வநின்
நறைவிரி மரைமலர் நகுமடி தொழுதும்.

2561. திருமறு மார்பினை - திருமகளாகிய மறுவையுடைய மார்பினை
உடையாய். திலகம் - மேலாதல்; சீவக. 3001. அந்தணர்க்குத் தாதையாக
வுள்ளாய். எரிபுரை மரைமலர்: சீவக. 2741; மரை - தாமரை; முதற்குறை.

(மேற்.) அடி, ச: கல். ‘திங்கண்முடி’ 32, மயில்.

2562. கடவுளை - கடவுட்டன்மையையுடையாய். திறல் - வீரியம். கதி
ரணி - கதிரை ஒத்த. நெறி - சுக்கிலத்தியானமாகிய நெறி.

2563. மறு - குற்றம். மலத்தை அறுக்கின்ற திகிரியையுடையாய்;
மலம் - குற்றம்; திகிரி - தருமசக்கரம். பொறி - இரத்திரியங்கள். நறை -
தேன், மலரை நகும் அடியைத் தொழுதும்; நகும் - இகழும்.

திகிரி - அறவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது, அவற்றிற்கு அவ்வருகு பட்டிருக்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

(இ - ள்.) உணர்ந்தாய்; திகிரியையுடையாய்; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையையுடைய; அத்தன்மையையுடையவனே! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

இவைவழன்றும் தாழம் பட்ட ஓசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருள் மேல் மூன்றடுக்கிக் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடை மடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (கஅசு)

(வேறு)

2564. நந்தா விளக்குப் புறமாகென நான்கு கோடி.

நொந்தார்க் கடந்தான் கொடுத்தான்பின்னை நூறு மூதூர்

கந்தார் கடாத்த களிறுங்கொடித் தேர்க ணூறும்

செந்தா மரைமே னடந்தானடி சேர்த்தி னானே.

(இ - ள்.) நொந்தார்க்கடந்தோன், இறைவற்கு விளக்குப்புறமாக வென்று நூறுரையும், பூசனைக்கு நான்குகோடி பொன்னையும் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னரும் சேவித்தற்கு, நூறுகளிறற்றையும், நூறுதேரையும் அவனுக்குச் சேர்த்தினானென்க. (கஅஎ)

2565. வாடாத மாலை மணிமாலைபொன் மாலை முத்த

நீடார மாலை நிழன்மாண்ட பவழ மாலை

மாடார்ந் திழியு மருவிம்மலர் பொற்ப வேற்றிக்

கூடார்க் கடந்தான் வலங்கொண்டிட்டுச் சென்று புக்கான்.

நீடு ஆரம் - சந்தனம்; தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு - பக்கம்.

(இ - ள்.) கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமாலைகளின்றொழும் மணிமாலை முதலியவற்றையும் மலரையும் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன் கோயிலிடத்தே புக்கானென்க. (கஅஅ)

2564. நந்தாவிளக்கு - அவிவாவிளக்கு; சீவக. 3144. விளக்குப்புறம் - விளக்கெறிப்பதற்காக அளித்த கொடை. கடந்தோன் : சீவகன். தாமரைமேல் நடந்தானடி - அருகன் பாதத்திற்கு.

2565. முத்தமாலை. நிழல் மாண்ட - ஒளி மாட்சிமைப்பட்ட. மாடு ஆர்ந்து - மலையின் பக்கத்தே பொருந்தி. பொற்ப - அழகுபட. கூடார்க் கடந்தான் - பகைவரை வென்ற சீவகன். இடம் - தன் அரண்மனையில்.

(வேறு)

2566. உலமரு நெஞ்சி னெட்டா மன்னவ ஞர்ந்த யானை
வலமருப் பீர்ந்து செய்த மணிகளர் கட்டிலேறி
நிலமகள் கணவன் வேந்தர் குழாத்திடை நிவந்தி ருந்தான்
புலமகள் புகழப் பொய்தீர் பூமகட் புணர்ந்து மாதோ.

(இ - ள்.) நிலமகள்கணவன், நாமகள் புகழத் திருமகளைப் புணர்ந்து
வேந்தர்திராளிலே சிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தானென்க.

‘நிவந்து’ என்றார், அரசரில் தான் மேலாயிருத்தலின். (கஅக)

2567. எத்துணைத் தவஞ்செய் தான்கொ லென்றெழுந் துலக மேத்த
வித்திய புகழி னாற்கு விருந்தா சியற்றி நாடும்
ஒத்தன னல்கித் தன்னை யுழந்தனள் வளர்த்த தாய்க்குச்
சித்திரத் தேவிப் பட்டந் திருமக னல்கி னானே.

(இ - ள்.) திருமகன், இவன் எவ்வளவு தவஞ்செய்தானென்று உலகமேத்
தும்படி கந்துக்கடனுக்கு இதற்கு முன்பில்லாத அரசரிமையை வலியக்
கொடுத்து நாட்டையும் நல்கித் தன்னை வருந்தி வளர்த்த சுநந்தைக்கு நன்றாகிய
தேவியென்னும் பட்டத்தையும் நல்கினானென்க.

“அந்த னாளர்க் கரசுவரை வின்றே” (தொல். மாபு. 82) என்
பதனால், அந்தணரொழிந்த இருவர்க்கும் முடியுடைவேந்தராதற்றன்மை இன்
மையின், ஈண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (கக௦).

2568. இனக்களி யானை மன்ன ரிளவுடை யானென் றேத்தத்
தனக்கிளை யானை நாட்டித் தான்றனக் கென்று கூறிச்
சினக்களி யானை மன்னர் மகளிரைச் சேர்த்தி நம்பன்
மனக்கினி துறைக வென்று வளங்கெழு நாடு மீந்தான்.

2566. உலமருநெஞ்சின் - அலமருகின்ற மனத்தையுடைய. யானையின்
மருப்பையீர்ந்து; ஈர்ந்து - அறுத்து. கணவன் : சீவகன். நிவந்து - உயர்ந்து.
புலமகள் - நாமகள்; புலம் - அறிவு. பூமகள் - திருமகளை.

2567. எத்துணைத்தவம்செய்தான்கொல் என்று உலகம் ஏத்த;
“இவன் தந்தை.....என்னுஞ் சொல்” (குறள். 70.) புகழினாற்கு; கந்துக்
கடனுக்கு. விருந்தரசு - புதிய அரசரிமையை. ஒத்தனவற்றை நல்கி. தன்னை
உழந்தன்னளாய் வளர்த்த தாய்க்கு; சுநந்தைக்கு. சித்திரம் - நன்மை. தேவிப்
பட்டம் : சூனா. மந்திர. 73, அரசியற். 417. திருமகன் - சீவகன்; எழுவாய்.

2568. மன்னர் - சிற்றரசர். இளவுடையான் - இளவரசன். தனக்கு இளை
யானை யென்றது நந்தட்டனை. நாட்டி - இளவரசாக்கி, தான் - சீவகனானான்.

(இ - ள்.) நம்பன், நந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென் றேத்தும்படி இளவரசாக்கி, அவன்ருன், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீங் கள் இக்காரியத்தைச் செய்தல்வேண்டுமென்று இரந்துகொண்டு கூறிக் குறு நிலமன்னர் மகளிரை நடுவற்கும் விபுலற்கும் மணஞ்சேர்த்தி, இனி நீங்கள் மனத்திற்கு இனிதாக உறவீரென்று கூறி அவர்க்கு நாடுகளையும் கொடுத் தானென்க.

நடுவனை, “காமம்போற் காளை மீண்டான்” (சீவக. 2259) என்றும், விபு லனை, “உணராதவனின்ருன்” (முடி. 2265) என்றும் அவர் படாமை கூறுத லின், அவருக்கு இந்த வரிசைகொடுத்தானென்று கூறுதல் தேவருக்குக்கருத் தாம். அது மன்னர்மகளிரையென்ற பன்மையானுமுணர்க. அன்றி, விபுலன் பட்டானென்று கூறுவார் நம்பனென்றது நடுவனையாக்கி அவனுக்கு மகளிரைச் சேர்த்தியென்ப. (ககக)

2569. ஆழ்கடல் வையத் திஸ்லா வருந்தி யரசு நல்ல
சூழ்மணி யாழி செம்பொற் சூட்டொடு கண்ணி காதற்
றோழர்கட் கருளித் தொல்லை யுழந்தவர் தம்மைத் தோன்ற
வாழ்கென நிதியு நாடு மன்னவன் கொடுப்பித் தானே.

(இ - ள்.) மன்னவன், காதற்றோழர்கட்கு உலகில் வேறு சிலர்க்கில்லாத பழைய அரசையும் ஏனாதிமோதிரத்தையும் செம்பொறாற்செய்த பட்டத்தை யும் கண்ணியையும் நிதியையுமருளி, அவர்களையொழியத் தனக்கு உழந் தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்று கூறி அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும் நாட்டையும் கொடுப்பித்தானென்க. (ககஉ)

2570. வளர்த்தகைத் தாயர் தம்மை வருகென வருளித் தங்கள்
களைக்கெலாஞ் சிறப்புச் செய்து கேட்டவர் மருள. வைந்தூர்
விளைத்துள கெடாத வைக லாயிர மிறுப்புத் தண்டக்
கொளக்கொடுத் தபாவு யிர்த்தான் கொற்றவ னென்ப வன்றே.

தனக்கென்கூறி - தனக்கு இக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சிற் றரசரிடம் இரந்துகூறி. மன்னர் - சிற்றரசருடைய. சேர்த்தி - நடுவலிபுலற்கு மணம் புணர்த்தி. நம்பன் - சீவகன்; எழுவாய். மனத்திற்கு இனிதாக.

2569. ஆழி - ஏனாதிமோதிரம்; சீவக. 2167, அடிக். சூட்டு - பட்டம். கண்ணி - முடி மாலைமையும். தோழர்கட்கு - பதுமுகன் முதலிய நண்பர்க ளுக்கு. தொல்லை உழந்தவர் தம்மை - முதலில் தனக்காகத் துன்பமுற்றவர் களை. மன்னவன் - சீவகன்; எழுவாய்.

2570. கைத்தாயர் - செவிலித்தாயர். தங்கள் களைக்கெலாம் - அவர் களுடைய உறவினர்க்கெல்லாம். உளவிளைத்து, வைகல் ஆயிரம் இறுப்புத் தண்டக்கெடாத ஊர் ஐந்தைக் கொளக்கொடுத்தது; உளவிளைத்து - உலகில்

(இ - ள்.) கொற்றவன், தன்னைவளர்த்த செவிலித்தாயரை வருகவென்று அழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள் கொள் ளும்படி உலகில் விளைதற்குள்ளனவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னிறப்புத்தண்டக் கெடாத ஊர்கள் ஐந்தைக் கேட்டவர் மருளக் கொடுத்து இளைப்பாறினானென்க. (கஉ௬)

2571. கைத்தல மந்தி கொண்ட கைமகப் போன்று தன்கட்
பத்திமைவிடாது மேனாட் படைக்கல நவின்ற பொற்றேர்
மைத்துன மன்னர்க் கெல்லாம் வளரிதி மணிசெய் மான்தேர்
தத்துரீர் மிசைச்சென் மாவுந் தவழ்மதக் களிறு மீந்தான்.

(இ - ள்.) மந்தியைக் கையாலே தழுவிக்கொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய மகப்போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நவின்ற மன்னர்க்கு நிதிமுதலிய வற்றை யீந்தானென்க.

உம்மை விரிக்க. “மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பார்ப்பும், அவையு மன்ன வப்பா லான” (தொல். மரபு. 14) என்றார். (கஉ௭)

2572. கோமகன் கோல மான்தேர்க் கோவிந்த னென்னுங் கொய்தார்
மாமற்கு மடங்க லாற்றற் கட்டியங் காரனென்ற
தீமக னுடைய வெல்லாந் தேர்ந்தனன் கொடுத்துச் செல்வன்
ஒவலில் கறவை யொத்தா னுலோகபா லற்கு மாதோ.

(இ - ள்.) சீவகன், கோவிந்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து கொடுத்துச் செல்வனாகிய உலோக பாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க. (கஉ௮)

2573. பேரிடர் தன்க ணீக்கிப் பெரும்புணை யாய தோழற்
கோரிடந் செய்து பொன்னு லவனுரு வியற்றி யூரும்
பாரிடம் பரவ நாட்டி யவனது சரிதை யெல்லாம்
தாருடை மார்பன் கூத்துத் தான்செய்து நடாயினானே.

உள்ளவற்றை யெல்லாம் விளைவித்து. (பி - ற்.) ‘ஆயிரமீடுகண்ட’ ஆயா வுயிர்த்தான் - இளைப்பாறினான்.

2571. கைமகப்போன்று - ஒழுக்கத்தையுடைய இளைய குரங்கைப் போல. பத்திமை - பத்தி. மைத்துனமன்னர்க்கெல்லாம் - உலோகபாலன், விசயன் முதலாயினார்க்கெல்லாம். அடி. 1-2 : “மரணிவர் குரங்கின் மகக்கோட் போல, நிலைமையொடு திரிதரு நீதியனாகி” (பெருங். 1-36 : 53-4.)

2572. கோமகன் - சீவகன். மாமற்கு - மாமனுக்கு. தேர்ந்தனன் - ஆராய்ந்து. செல்வனாகிய உலோகபாலனுக்குக் கறவை ஒத்தான். ஒவலில் கறவை - இடைவிடாது பொழிகின்ற சுரபி.

2573. தன்கண் பேரிடரைக்கி. புணை - தெப்பம். தோழற்கு - சுதஞ் சணனுக்கு. பாரிடம்பரவ - பூமியிலுள்ளவர் புகழும்படி. தாருடைமார்பன் - சீவகன்; எழுவாய். கூத்து - நாடகம். நடாயினான் - நடத்தினான்.

(இ - ள்.) தாருடைய மார்பன், தன்கணிடரைக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ் சணனுக்கு ஒரு கோயிலைச்செய்து அவன் வடிவைப் பொன்னுலியற்றி ஒருரையும் நிலைபெறுத்தி அவன்சரித்ததைத் தான் ஒரு நாடகமாகச் செய்து நடத்தினுனென்க. (ககக)

2574. ஊன்விளை யாடும் வைவே ஹுவலி சிந்தித் தேற்பத்
தான்விளை யாடி மேனா ளிருந்ததோர் தகைநல் லாலைத்
தேன்விளை யாடு மாலை யணிந்துபொற் பீடஞ் சேர்த்தி
ஆன்விளை யாடு மைந்தூ ரதன்புற மாக்கி னானே,

(இ - ள்.) உறுவலி, இனிப்பெறாதார் யாரென்று சிந்தித்து, மேனாள் தான் விளையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யும் உபகாரம் இதுவென்று அதற்கேற்ப மாலையையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி ஐந்தூரை அதற்கு இறையிலியாக்கினுனென்க.

அதனிலிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கு அறமாகுமென்றும், அவற்றின் பால் அதற்குச் சொரிதல் தகுமென்றுங் கருதி, 'ஆன்விளையாடு மைந்தூர்' என்றார். (ககக)

(வேறு)

2575. கொட்ட மேகம முங்குளிர் தாமரை
மொட்டின் வீங்கிய வெம்முலை மொய்குழல்
அட்டெந் தேனழி யும்மது மாலையார்
பட்ட மெண்மரும் பார்தொழ வெய்தினார்.

இன், பொரு.. தேனினமொய்க்குங்குழல். அழியும் மதுவைச் சொரியும் மாலை.

(இ - ள்.) முலையினையும் கொட்டமே கமழுங் குழலினையுமுடைய மாலை யாரெண்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினுனென்க. (ககஅ)

2574. ஊன் - மாமிசம். உறுவலி - மிக்கவலியுடைய சீவகன்; எழுலாய். மேனாள் தான் விளையாடியிருந்த ஆலை; ஆல் - ஆலமரம். ஆன் - பசுக்கள். சீவகன் இளமையில் தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத்திற்குச் செய்யுமுபகாரமாக அதற்கு ஏற்ப மாலையை யணிவித்தானென்பது முதலிய செய்திகள், துன்பக் காலத்தில் தன்னை ஏற்றிக்கொண்டு வந்து இளைப்பால் இடைவழியில் இறந்துபோன பெண்யானை ஒன்றற்கு உதயணன் மாடஞ் சமைப்பித்தான் என்பது முதலிய செய்தியை ஒத்துள்ளன; பெருங் 4. 3: 10-46.

2575. கொட்டமே கமழும் குழல்; "கொட்டமே கமழுங் குழலாள்", "கொட்டமே கமழுங் கொள்ளம்பூதூர்" (தே. திருஞா. கோயில். 2, கொள்ளம். 1.) தாமரை மொட்டைப்போல வீங்கிய; வீங்கிய - பெருத்த. அழியும் மதுவை அட்டெம் மாலையார்; அட்டெம் - சொரிகின்ற. எண்மரும் பட்டத்தை எய்தினார்; எண்மர் - காந்தருவதத்தை முதலிய மனைவியரெண்மர்.

2576. பஞ்சிசு மல்கும் பல்வளை வீங்குதோள்
வஞ்சி நுண்ணிடை வம்பணி வெம்முலை
விஞ்சை யன்மகள் சீறடி வீழ்ந்தனர்
அஞ்சி லோதிய ரும்பவிழ் கோதையார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பட்டமணிந்த பின்பு குணமலைமுதலிய எழுவரும்
அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினாரென்க. (ககக)

2577. வீடி லைந்தரைக் கோடி விருத்திமேல்
நாடி யாயிர நாடொறு நங்கைமார்க்கு
காடு சாந்தடி சிற்புற மாக்கினான்
கோடு வாலொளிக் குங்குமக் குன்றனான்.

கோடு வால் ஒளி - நுடங்குகிற அழகிய ஒளி.

(இ - ள்.) குன்றனான், நங்கைமார்க்கு ஐந்தரைக்கோடிபொன் விடுத
லில்லாத நாடுகளைச் சீவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே அவர்க்கு அண்ணிதாக
வேண்டுமென்று நாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடொறும் ஆயிரம்பொன்
னுக்கு இறையிலியாக்கினானென்க. (உ00)

2578. ஆனை மும்மத மாடிய காடெலாம்
மாளை நோக்கியர் வாய்மது வாடின
வேனன் மல்கிவெண் டேர்சென்ற வெந்நிலம்
பானன் மல்கிவெண் பாலன்னம் பாய்ந்தவே.

2576. பஞ்சி - துகில்; ஆகுபெயர். வம்பு - கச்சு. விஞ்சையன் மகள் :
காந்தருவதத்தையினுடைய. அம் சில் ஒதி - அழகிய சிலவாகிய கூந்தற்பிரிவு.
கோதையார் - குணமலை முதலிய எழுவர்.

2577. வீடி - விடுதலில்லாத. விருத்தி - சீவிதம்; சீவிப்பதற்காக
விட்ட நிலம்; சீவக. 1374, அடிக். சாந்துக்கும் அடிசிற்கும் நாடொறும்
ஆயிரம் புறமாக்கினான். புறம் - இறையிலிலம். (பி - ம்.) 'கோடுவாலொளி,'
குன்றனான் : சீவகன்.

2578. ஆடிய - திரிந்த. மாளை; ஐ, அசை யெனலுமாம். மது - கள்.
வேனல் - வேனிற்சூரியன்; "வேனலானையுரித்து" (தே. திருநா. கட. ஆர். 3);
"இளவேனல் வந்ததால்", "வேனற்பாணிக் கலந்தான்" (சீலப். 8, இறுதி
வெண்பாக்கள்); "இளவேனல் வந்தெதிர்" (நள. சுயம். 21.) வெண்டேர் -
வெள்ளிய பேய்த்தேர். வெந்நிலம் - பாலநிலம். பானல் - குவளை. பால்போ
லும் அன்னப்பறவை. இப்பாடலில் சீவகன் காடு கெடுத்து நாடாக்கியதைக்
கூறினார்.

மான் நைகின்ற நோக்கியர்.

(இ - ள்.) இவன் திருத்துதலின், ஆனேதிரிந்த காடுகளெல்லாம், கணவரோடு கூடிய மகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின; பேய்த்தேர் பார்த நிலமெல்லாம் பானல் பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பார்தனவென்க.

“புறவே, ஒள்ளினை மகளிரோடு மள்ளர்மேன” (பதிற். 13) என்றார் பிறரும். (௨௦௧)

2579. மாரி மல்கிவ ளங்கெழு மண்மகள்
வாரி மல்கிவ ரம்பில ளாயினாள்
ஆரியாவடி சிற்றளியா நெய்வார்ந்
தேரி யாயின வெங்கணு மென்பவே.

(இ - ள்.) இவன்செய்கின்ற அறத்தின் மிகுதியாலே, திங்கண்மும்மாரி பெய்து உலகம் விளைவுமிக்குத் தன் எல்லையைக்கடந்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்றும் நெய்யொழுகுதலாலே எவ்விடமும் ஏரியாயின வென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (௨௦௨)

2580. ஏக வெண்குடை யின்னிழற் றண்ணளி
மாக மாய்க்கட லெல்லை நிழற்றலாற்
போக பூமியும் பொன்கிளர் பூமியும்
நாகர் நாகமு நாணி யொழித்தவே.

(இ - ள்.) இன்னிழற்குடை மாகத்திலே தீண்டித் தண்ணளியாலே உல கைநிழற்றலால், இதற்கு உத்தராகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடைய நாக லோகமும் நாணித் தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (௨௦௩)

2581. வண்டு மேய்ந்து வரிமுரல் பூஞ்சிகைக்
கெண்டை வென்றகண் ணார்களுங் கேள்வரும்
உண்டு மூத்திடை யூறிலர் சேறலாற்
பண்டை யூழியிற் பார்மலி வுற்றதே.

2579. மாரி - மழை. மண்மகள் - பூமி. வாரிமல்கி - விளைவுமிக்கு. ஆரியா - அதற்கு மேலாக. அடிசிற்றளியான் - மடைப்பள்ளியினின்றும்.

2580. தண்ணளியால் நிழற்றலால். போகபூமி - உத்தராகுரு. பொன்கிளர்பூமி - சுவர்க்கம். நாகருடைய நாகம்; பவணலோகம். ஒழித்த - தம் பெருமையைக் கைவிட்டன. உத்தராகுருவும் பவணலோகமும் இன்பத்திற் சிறந்தவை யென்பர்.

2581. வரிமுரல் - பாட்டை ஒலிக்கின்ற. கெண்டை - கெண்டை மீனை. கேள்வர் - கணவர். உண்டு - இன்பம் நுகர்ந்து. மூத்து - மூப்புற்று.

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தருநகர்ந்து முறையே முதிர்ந்து மக்கட்கு விதித்த ஆயுளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே, பார் பண்டையூழி போலே மலிவுற்றதென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - 1 கிருதயுகம். (உ0௪)

(வேறு)

2582. செருநாடு செஞ்சுடர்வேற் றிருகு செம்பொற் கணிகழற்கால்
திருநாடு தேம்பைந்தார்ச் செல்வன் செவ்வி பெற்றதொழிந்து
பெருநாட் டருங்கலங்கள் சுமந்து பேரு மிடம்பெறுஅ
தொருநாட் டரசுணங்க வுரவோன் கொற்ற முயர்ந்ததே.

(இ - ள்.) செருவை நாடும் வேலினையும், காலினையும், திருமகனாகும் தாரினையுமுடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெறுமையினாலே காட்சி யொழிந்து வேற்றுநாட்டிற் கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறுதே ஒரு நிலையிலேநின்று அரசுணங்கும்படி அவன்வெற்றியுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு - நிலை ; இனி, ஒருநாட்டுக்கு வேண்டும் அரசனென்றுமாம்.(உ0௫)

(வேறு)

2583. வலையவர் முன்றிற் பொங்கி வாளை பாயச்
சிலையவர் குரம்பை யங்கண் மானினஞ் சென்று சேப்ப
நிலைதிரிந் தூழி நீங்கி யுத்தர குருவு மாகிக்
கொலைகடிந் திவற லின்றிக் கோத்தொழி னடாத்து மன்றே.

(இ - ள்.) அவன், முன்றிலிலே வாளை பாயக் குரம்பையிலே மானினம் தங்கக் கொலைகடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இடையூறலராய்ச் சேறலால். பண்டையூழி - முதலூழியாகிய கிருதயுகம். மலிவுற்றது - சிறப்புற்றது.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'திரோதாயுகம்.'

2582. செருநாடும் வேல் - போரை விரும்புகின்ற வேல். திருநாடும் தார்-திருமகள் விரும்புகின்ற மாலை. வேலையும் காலையும் தாரையுமுடைய செல்வன் ; சீவகன். செல்வனுடைய செவ்வியைப் பெறுது ; செவ்வி - சமயம். பெறுது - பெறுமையால். பேரும் இடம் பெறுஅது - பெயர்தற்கு இடம் பெறுமல். ஒருநாட்டு - ஒரே நிலையில். உணங்க - வருந்த. உரவோன் கொற்றம் - சீவகனுடைய வெற்றி. கொற்றமென்பதற்கு அரசவுரிமையென்றும் பொருளுண்டு ; சீவக. 204, அடிச்.

2583. வலையவர் முன்றில் - வலைஞருடைய முற்றத்திலே. வாளை பாய ; சீவக. 1180; "வாளைவாளிற்பிறழ்" (நம். 390); "வாளை பிறழங்கயங்கடுப்ப.....ஆடினார்" (பு - வெ. 147); "வாளைவாளிகள்

இவ்வூழியிலே உலகம் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி உத்தராகுருவுமாகவெனத் திரித்து, நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (உ0சு)

(வேறு)

2584. சுதங்கனல் யானை நெற்றிக் கட்டிய பட்ட மேபோல்
மதங்கமழ் கோதை யல்குன் மனாக்கிடந் திமைத்துக் காமப்
பதம்பல பார்க்குஞ் சாயற் பாவைமற் றநங்க மாலே
விதம்படக் கருதி மாதர் விளைத்தது விளம்ப லுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே அல்குவிலே மணிகிடந்திமைக்கப் பட்டுக் காமத்தையுண்டாக்கும் செவ்வி பல்வற்றையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன். கோதையையும் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்றது தேசிகப்பாவையை. மற்று; வினைமாற்று.

(இ - ள்.) அவள், அநங்கமாலே கூற்றிலே தான்படவே இவற்குக் காதல் விளையுமென்றுகருதித் காதலை விளைத்தமை கூறலுற்றேனென்றனென்க.

என்பது, பதுமையாருடன் கூட அழைத்துக்கோடல் முறைமையன்மை யிற் பின்பு அழைக்கக் கருதியிருந்த தேசிகப்பாவை, சீவகன் தன்னிடத்து அன்பின்மையின், தன்னை மறந்தானாகக்கருதித் தானே வந்தவள், சீவகன் கருத்தறியாதே அவன் அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக் கருதி அவள் தோழி ஓல்கொண்டு வந்தாளாக நடித்ததொரு செய்தியைக் கூறுகின்றாரென் றவாறு; “தானுடை முல்லை யெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட்டானே” (சீவக. 686) எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றாம். அதனால், சீவ கன் அவளைப் புணர்ந்தானாக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்ப துணர்க. (உ0எ)

பாய” (கம்ப. பம்பை. 22.) சிலையவர் - வேடருடைய. குரம்பையங்கண் - சிறுகுடிசையிடத்து. சேப்ப - தங்க. ஊழிநிலைதிரிந்து நீங்கி. இவறலின்றி - பேராசையில்லாமல். அடி. 1-4: “வலைஞர் முன்றின் மீன் பிறழவும்..... கொலை கடிந்துங் களவு நீக்கியும்” (படீ. 197-9.) உத்தராகுருவுமாகிக் கோத் தொழில் நடாத்தும்: “உத்தர குருவி னொளியொத் தன்றால், வித்தக வீரன் விற்றப்படை வீடு” (பெருங். 1-57: 116-7.)

2584. சுதம் - கோபம். கோதை - கூந்தல்; பூமாலையெனலுமாம். மனா - மணி; ‘மனவு என்னும் செய்யுட் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற்று’ (சீவக. 2781, ந); “மனவே ரல்குன் மடந்தை” (பொருளியல்.) காமப்பதம் - காமத்தை யுண்டாக்கும் செவ்வி. பாவை: தேசிகப்பாவை; இவள் பதுமை யின் தோழி; சீவகனாற் காதலிக்கப்பட்டவள். கருதி - சீவகனுக்குக் காத லுண்டாகுமென்றெண்ணி. மாதர்: கேசிகப்பாவை.

(வேறு)

2585. நார்தண்கோதையினையார் குழாத்திடையாளெங்கோனடி
சேர்வலென், றார்ந்தசெந்தாமரைமுகத்தினாடிகள் வந்திங்ககன்கடை
யுளாள், சார்ந்தசாயற்றடமாழலைத்தையல்லலேவருகென்றான், சேர்ந்
துமன்னர்முடிவைவரவிறிறிளைக்குஞ்செம்பொற்செறிகழலினான்.

மன்னர் முடிசேர்தலாலே வைரத்தினொளி திளைக்கும் அடியினான்.

(இ - ள்.) அடிகளே! தாமரைமுகத்தினாகிய கோதை சேடியர் திர
ளிடத்தாளாய்வந்து எம்மரசனைக் காண்பேனென்று தலைவாயிலிலே வந்து
நின்றொளென்று வாயிலோனிசைப்ப, அவனும் அவள் விரையவருவாளாக
என்றொனென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவை வந்தாளென்றுணர்தலின்
'வல்லே வருக' என்றான். அன்றி அநங்கமாலையை வல்லே வருக வென்றா
றாயின், இனி, அவள் எக்காலத்து வருவாளென்று அவள்வரவை விரும்பியிருந்
தானாம்; ஆகவே அவளைத் தீண்டி 1 ஒப்பித்தலின், தனக்கு நிகழ்ந்தவேட்
கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கார்திருந்து அவன் அவளை வலிதிற் கொண்டு
போதற்கும் பொறுத்திருந்தானாம்; ஆயின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந்தங்கு
மென்றுணர்க. (உ0௮)

2586. அருவிலைநன்கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்
கிச்சென், றுருவமொவ்வாதொசியுறுசுப்பொல்கிக்கோமானடிதொழுத
பின், மருவின்சாயன்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலைமாபினீட்ட, இரவி
யென்னவிளங்குமொலியிறைவன்கொண்டாங்குநோக்குமே.

நல்ல கலத்தைப் புறத்தே காட்டும் போர்வை. ஒசியும் - முறியும்.

2585. தாமரைமுகத்தினாகிய கோதை; தேசிகப்பாவை. இளை
யார் குழாத்திடையாள் வந்து - தோழியர் கூட்டத்தினளாய் வந்து. கடை -
வாயில். கடையுளாள் என்று வாயிலோன் இசைப்ப. தையல்: தேசிகப்பாவை.
மன்னர் முடி சேர்ந்து. கழலினான்: சீவகன்.

(உரை.) 1 ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல்.

2586. அரிய விலையையுடைய போர்வை, நன்கலம் செய் போர்வை
என்க; கலம் - ஆபரணம். போர்வையுடன் உருவம் ஒவ்வாது நாண ஒதுங்கிச்
சென்று; உருவம் ஒவ்வாது - தன்பழைய வடிவம் கட்டிலனாகாதபடி. கோமான் -
சீவகனுடைய. சாயல்: தேசிகப்பாவை. இரவி - சூரியன். இறைவன்: சீவகன்.
கொண்டு - அவ்வோலையைக் கொண்டு.

(இ - ளீ.) சாயல், போர்வைபுடனே தன் பழையவுருவமொவ்வாதபடி அன்னம்நாண நடந்துசென்று நுசுப்பு வளையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விரலைக்கூப்பி முறைமையாலே ஒலையை நீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்கும் இறைவனென்க.

இது, பெயரெச்சம்.

(உ0க)

2587. (க) அடிகள் கண்டாங்குவந்தருளுகவருங்கமாலையடிவீழ்ச்சி முன், கொடியவேலாங்கொதித்தாங்கினீக்கிக்கோயிற்சிறைவைத்த பின், கடிசெய்ப்பந்தார்க்கமழ்மாலேவேற்கந் துகற்குச்சி றுவயானிப், படியனல்காய்ப்சமணிகள்வேய்ந்தோங்கும்பைம்பொற்செறிகழலினாய்.

இதுமுதல், “அறனிழலாய்” (சீவக. 2590) என்னுங் கவியளவும் ஒலைப் பாசாம்.

மலை, வேலிற்கடை. அனலைக்காயுமணியும், பசுமணியும் வேய்ந்து.

2588. (உ) என்னநாளுமாற்றப்பொருள் விடுப்பப்போகியின மழைகண்மொய்த், தன்னந் துஞ்சுமடிக்குடிவினுள்ளன் றியான்கொண்ட நாடகத்தினைத், துன்னிநம்பிபுருவுதிட்டித்தொங்கல்வேய்ந்துதொழு தாற்றநீ, மன்னர்மன்னமகிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைத்தொழி தியோ.

(உ) துன்னி - துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுது செல்ல. மகளிரிடத் திற்காமத்திற் புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றயோ.

2589. (ங) கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாலுங்கையார்வளைகழலு மாற், பண்கொள்சொல்லார்மாமைநீங்கிப்பைம்பொன்போர்த்தபடா முலைகளும், மண்கொள்வேன்மன்னர்நண்பின்மைமையவையக்கெல்லா முடனறையவோ, பெண்களாவிவிடுத்தொழிபவோபெரியோர்நண் படைந்தார்பெயர்பவோ.

2587. அடிகள் : சீவகன் ; விளி. அடிவீழ்ச்சி - வணக்கம். அடி, 1-2 : “மற்றடிகள் கண்டருளிச் செய்கமல ரடிக்கீழ்ச், சிற்றடிச்சி தத்தையடி வீழ்ச்சி” (சீவக. 1873.) வேலான் : கட்டியங்காரன். கொதித்து - கோபித்து. கோயில் - தன் அரண்மனையில். கந்துகற்குச் சிறுவ என்றது சீவகனை ; விளி. யான் இப்படி, கழலினாய், என்பதன்பின், என்னநாளுமாற்ற (சீவக. 2588) என்பதை இயைத்துக்கொள்க.

2588. பொருளாய்விடுப்ப. அடிக்குடில்-அடிச்சேரி. துன்னி = துன்ன-பொருந்தியிருந்தாகை. நம்பி - சீவகனுடைய. தொங்கல் - மலை. ஆற்ற - செல்ல. ஒழிதியோ - தவிர்கின்றயோ.

2589. துஞ்சாவாய் முத்தமே காலும் ; துஞ்சுதல் - உறங்குதல். முத் தம் - நீர்த்துளி. மாமை - பொன்னிறம். முலைகள் பொன்போர்த்த ; பொன்

(௩) மன்னர்க்கு நட்பின்மையை உலகுக்கெல்லாம் சாற்றவோ, மகளி ராவி அவரைக் கைவிட்டுப்போக அமையுமோ, பெரியார்நட்பை யடைந்தார் விட்டுநீங்க அமையுமோ.

2590.(ச) அறனிழலாயுலகளிக்குநின்ற மாலையணிவெண்குடைப்

புறனிழலினயலேனோயான் புல்லாமன்னர்நிணம்பொழியும்வேன்

மறனிழன் மதயானையாய்வந்தவென்றோழிவாமலேகை

திறனழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே

(ச) அறனிழலாய் - அறத்தினிழையுடையாய். புறன் - இடம். மற னிழல் - மறத்தினது ஒளி.

(இ - ள்.) ஓலையை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவன், அடிகள் அநங்க மாலைவணக்கத்தை ஆங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்ற அவன் வணக்கத்தை நோக்கி, பின்பு சுட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றுநீக்கிச் சிறை வைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினாயென்று யான் இப்படி நாரும் அரற்றப் பொருளாய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே இருந்ததன்றி யான் ஆடின நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றாளுகத் தன்னுருவென்ன வெழுதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீ ஒழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிபவோவென்றுகூறி அவ்வுருவைத்தொழுது யான் செல்லா நிற்கவும், என்கண்கள் துஞ்சர்வாய் நீரையேகாலும்; வளை கழலாநிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து நிழ லின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்த எந்தோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி இன்னே விடுத்தருளு வாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன், அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி இவற்கு அவ னெழுதின ஓலைகொண்டு வந்தானொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித் தாள். இதனால், தன்வேட்கையை அறிவித்தாளாயிற்று. (உக0-க௩)

போர்த்த - பசிலகொண்டன. மன்னாது நண்பின்மையை, வையக்கு உலகத்திற்கு. அறையவோ - கூறவோ.

2590. அறனிழலா யென்றது சீவகனை; விளி. யான் நின் வெண்குடை யின் நிழலின் அயலேனோ. புல்லாமன்னர் - பகையரசரது. நிழல்மறல் - தன்னிழ லைக் கோபிக்கின்ற. திறனழியாமை - வருந்தாமல், மறுமொழி விடுத்தருளுக.

2591. புள்ளும்பாழுங்குழலுமேங்கப்புனைந்துவல்லானினைந்
தியற்றிய, பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேன்மழலைமணியாழ்தான்
வெளவிக், கொள்ளுந்திஞ்சொல்லங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லிமணிக்
குவட்டினை, எள்ளிவீங்கித்திரண்டதோண்மேற்குழைவில்வீசவிருந்
தானே.

புள் - வளை ; “ புட்கை போகிய புன்றலை மகார் ” (மலைபடு. 253) என்
றார். பள்ளி - இடம். யாழ் கருதும் மழலைத்திஞ்சொல்லையுடைய கொடி.

(இ-ள்.) அங்கனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவை நடித்த நிலைக்கு மகிழ்ந்து
அவள்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்காரத்
தையுடைய வல்லியையொப்பானைத் தன்றோள்மேற்புல்லி, வல்லான் நினைந்து
கைசெய்தியற்றியவிடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தை ஒற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார். (உகச)

2592. அங்கைசேப்பக்குருகிரங்கவலங்கலம்பூங்குழறுயல்வர
மங்கைநல்லார்பவழவம்மியரைத்தசாந்தமலர்பெய்மலை,
பொங்குதுமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்,
தங்குதாமமார்பினுற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்தினாரே.

(இ - ள்.) மங்கை அங்கைசேப்ப வளையிரங்கத் துயல்வர அரைத்தசாந்த
முதலியவற்றைச் சீவகற்கும் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினாரென்க.

கொண்டு - இவர்கள் கூட்டத்தைபுட்கொண்டு. தாமம் - 1 தாமமுட்டி ;
ஆகுபெயர். (உகரு)

2593. அருளுமாரென்றையநங்கமாலையடித்திதோழியன்றோ
வெனத், தெருளான் செல்வக்களிமயக்கினற்றிசைக்குமென்னறிவளக்
கியகருதி, மருளிற்சொன்னாய்மறப்பேனையானின்னையென்னமகிழைங்
கனை, உருளுமுத்தார்முகிழ்முலையினுள்ளுள்ளத்துவகைதோற்றினுளே.

2591. குழல் - வேயங்குழல். ஏங்க - ஒலிக்க. வல்லான் - வல்லவன்.
மழலையாழ் : சீவக. 2480, அடிக். பூங்கொடி : தேசிகப்பாவை. மணிக் குவட்
டினை எள்ளி - மாணிக்கமலையை இகழ்ந்து.

2592. குருகு இரங்க - வளைஒலிப்ப. குழல் துயல்வர - கூந்தலசைய.
நல்லார் : தோழியர். மார்பினுற்கும் : சீவகனுக்கும். தையலாட்கும் : தேசிகப்
பாவைக்கும்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘ தாமமுட்டி. ’

2593. யான், அனங்கமாலையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோ.
(பி - ம்.) ‘ அடிச்சீதோழி. ’ என - என்று தேசிகமலை கூற. நாற்றிசைக்கும்

(இ - ள்.) நீ என்னை அருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமாலே யாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதிபாடிக்கூறினானாக, அவனும் அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன், நாற்றிசைக்கும் என்னறிவை அளந்துகாட்டவேண்டி இவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே என்னைத் தெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே இங்ஙனங்கூறினாய்; இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நினை மறப்பேனாவென்ன, அவன் உள்ளத்தே உவகைதோற்றினுள்ளென்க.

மயக்கின் : இன், ஏதப்பொருட்டு. அறிவை அளந்துகாட்டவெனவே குறிப்பான் அறிவின்மையையே நண்டுக் காட்டிற்று. இனி, 'ஆற்றிசைக்கும்' என்று பாடமோதி, மயக்கினால் தெருளலானென்றுகருதி, நன்னெறியிலே இசைக்குமென்னறிவை அளக்கியவென்றுமாம். 'திசைக்கும்' என்றுபாடமாயின், மயக்கினால் திசைக்கும் தெருளலானென்க. யான் நினை மறப்பேனாவெனவே தேசிகப்பாவையெய்யாயிற்று. காமனைங்கணையைத் தன்னிடத்தே யுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தான் நிகழ்த்துவாளாயிற்று. தோற்றினுள்ளெனச் சினைவினை முதலொடுமுடிந்தது. (உகக)

2594. முறுவற்றிங்கண்முகவரங்கின்மேன்முரிந்துநீண்டபுருவக் கைக, ணெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிறழ்ந்து மாடப், பொறிகொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னியங்க ளார்ப்பவேந்த, னறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலாந்துமாதர்நலங் குழைந்ததே.

(இ - ள்.) வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய இன்னியமார்ப்ப முறுவலையுடையதொரு திங்கள்போலும் முகமாகிய அரங்கிலே புருவமாகிய கைகளைச்சுழற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை மீட்டும் கண்டான்; அப்பொழுது அவணலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

நெறியின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நீகமுமுறையானே, சென்று - செவியுறச்சென்று. அவன்தொழிலாற் சிலம்பும், அவன்தொழிலான் மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்பு புணர்ந்த தேசிகப்பாவையென்பது பெற்றும். (உகஎ)

என் அறிவு அளக்கிய கருதி செல்வக்களி மயக்கினால் தெருளலான் என்று மருளிற் சொன்னாய்; அளக்கிய - அளத்தற்கு. தெருளலான் - தெளியான். மருளின் - பேதைமையாலே. என்ன - என்று சீவகன்கூற. முலையினுள் : தேசிகப்பாவை.

2594. முறுவலையுடையதொரு திங்கள்போலும் முகமாகிய அரங்கில். புருவமாகிய கைகளை வட்டித்து; வட்டித்து - சுழற்றி. சிலம்பும் மேகலைகளுமாகிய இன்னியங்களார்ப்ப. வேந்தன் : சீவகன். மாதர் : தேசிகப்பாவை. குழைந்தது - நெகிழ்ந்தது.

2595. நான்மருப்பின்மதயானைநறியபைந்தாமரைமடந்தையைத்
தீதன்மதர்ப்பத்தினைத்தாங்கவள்ளிருவின்சாயனலங்கவர்ந்தின்
ஊன்மதர்த்தவொளிலேற்கண்ணூர்பரவவிவ்வொழுமுகுமன்றே
வானகத்துநிலத்துமில்லா வண்ணமிக்கமணிப்பூணிஞன்.

நான்மருப்பின் மதயானையென்பது, யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு - அழகு. தம்மை நோக்கினாருடம்புமதர்த்தற்குக் காரணமான கண். வானிலும் நிலத்திலுமில்லாதவனென்றார், பிறன் தாரம் நச்சாத குணமுண்மையின்.

(இ - ள்.) பூணிஞன், இரண்டானை பக்கத்தேநின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகனைத்தினைத்தாற்போலே அத்தேசிகப்பாவை நலத்தை நுகர்ந்தபின்பு, 'மகளிர்பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனம் ஒழுகாநிற்குமென்க.

“வரிதுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப், புரிநெகிழ் தாமரை மலர்நகன் வீறெய்தித், திருநயந் திருந்தன்ன” (கலி. 44) என்றார்பிறரும். இனி, 1 ஐராவத்தின்மேலே பொய்கையாய்தில் தாமரையிலேயிருக்கும் திரு வென்பாருமுளர். (உகஅ)

2595. நால் மருப்பின் - நான்கு தந்தங்களையுடைய, யானையிரண்டைப் பக்கத்தேயுடைய தாமரை மடந்தையை; சீவக. 2485, அடிக். தினைத் தாங்கு - இடைவிடாது பயின்றாற்போல. அவன்: சீவகன். சாயல்நலம் - தேசிகப்பாவையினுடைய இன்பத்தை. கண்ணூர் - மகளிர். பூணிஞன்: சீவகன்.

(உரை.) 1 'ஐராவத்தின்மேல்' என்ற வாக்கியத்திற்குத் திக்கஜபர்வதங்களுள் ஒன்றாகிய ஐராவத்தின்மேலுள்ள பொய்கையில் மலர்ந்த தாமரை மலர்மேலுள்ள திருமகனென்றும், ஐராவதமென்பதற்கு ஐராவத கேடத்திரமென்னும் பொருள் கூறுவர்; ஸ்ரீ புராணத்தில் 23-வது பாரசுவதீர்த்தங்கரர் புராணத்திலுள்ளதாகிய 'ஸ்வாமி பிறந்தவுடன் ஜன்மாபிஷேகத்திற்குக் கொண்டு போகுங்காலத்தில், ஜம்பூத்வீபப்பிரமாணமாகி, முப்பத்திரண்டு முகத்தையுடைத்தாகி, முகமொன்றுக்கு எட்டுக் கொம்பையுடைத்தாகி, கொம்பொன்றுக்கு ஒரு பொய்கையாகி, பொய்கையொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு கமலபுஷ்பமுள்ளதாகி, புஷ்பமொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு இதழாகி, இதழொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு நர்த்தனஸ்திரீகளாகி, நிரமிக்கப்பட்ட தோனாராவதம்' என்னும் வாக்கியமும், “பொலம்பூங்காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பும், இலங்குநீர்த் தருத்தியு மிளமரக் காவும், அரங்கும் பள்ளியு மொருங் குடன் பரப்பி, ஒருதுற்று நாற்பதி யோசனை விரிந்த, பெருமால் களிற்று” (சிலப். 25: 12-6) என்னும் பகுதியும் அதனரும்பதவுரையும் இங்கே அறியத்தக்கன.

(வேறு)

2596. நரம்புமீ திறத்தல் செல்லா நல்லிசை முழுவும் யாழும்
இரங்குதீங் குழலு மேங்கக் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்ப்பப்
பரந்தவா ணெடுங்கட் செவ்வாய்த் தேசிகப் பாவை கோல
அரங்கின்மே லாடல் காட்டி யரசனை மகிழ்வித் தாளே.

(இ - ள்.) அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பி
னோசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியன ஏங்கக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப
அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி அரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

“இடக்க ணிளியா வலக்கண் குரலா, நடப்பது தோலியற் கருவி
யாகும்” என்றார். (உகக)

2597. கடற்படை மன்னர் தம்மைக் காதலின் விடுத்துக் காமன்
தொடுத்த கோன் மார்பிற் றங்கத் தூமலர்க் கொம்ப னானே
வடித்தவின் னமிர்தி னாரப் பருகலின் மழைக்கட் செவ்வாய்
துடித்துவண் டண்ணத் தூங்குஞ் செந்தளி ரொத்த தன்றே.

விடுத்து - விடுக்க.

(இ - ள்.) கூடலிருந்து நாடகங்கண்ட அரசரைக் காதலோடே போக
வீட, காமனம்பு அவனெஞ்சிலே தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை அமிர்து
போலே பருக, அவள் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத் தூங்குஞ்
செந்தளிரை ஒத்ததென்க.

வண்டு, அதரத்தில் வடுவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. 1 இசையும்
கூத்தும் காமத்திற்குத் 2 தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூறினார். (உஉ௦)

2596. நரம்புமீது இறத்தல் செல்லா - நரம்பின் ஓசையைத் தப்பாத.
இரங்கு - ஒலிக்கின்ற; குழலுக்கு அடை. அரசனை : சீவகனை.

2597. காதலின் - அன்போடு. விடுத்து - அவர்களிருப்பிடத்திற்குப்
போகவிடுத்து. கோல் - மலரம்பு. கொம்பனானே : தேசிகப்பாவையை. அமிர்
தின் - அமிர்த்ததைப்போல. ஆர - நிறைய. செவ்வாய் தளிரைஒத்ததென்க.

(உரை.) 1 இசை காமத்தை வளரச்செய்யும் என்பது; சீவக. 28, அடிக்;
பாகவதம், 10.12 : 6. 2 தீபனம் - வளரச்செய்யும்கருவி.

2598. இளமையங் கழனிச் சாய லேருழு தெரிபொன் வேவி
வளைமுயங் குருவ மென்றோள் வரம்புபோய் வனப்பு வித்திக்
களைநரம் பிசையங் கூத்துங் கேழ்த்தெழுந் தீன்ற காம
விளைபய னினிதிற் றுய்த்து வீணேவேந் துறைபு மாதோ.

1 பொன், ஆகுபெயர். போய் - போக.

(இ-ள்.) பூணுகிய வேலிகூழ்ந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணே
வேந்து தன்சாயலாகிய ஏராலேபுழுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே,
அஃது இசையும் கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளை
வின் பயத்தை அவன்றன் இனிதின் நுகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்க உழுதென்க. தனதுசாயலால்
விளைந்த அழகைக்கண்ட அளவில் காமவேட்கைவிளைவித்தற்குக் கூத்தையும்
பாட்டையும் நடத்துதலிற் பிறந்தது, காமமென்க. (உஉக)

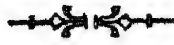
கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உருகஅ.

2598. இளமையாகிய கழனியில். சாயலாகிய ஏரால் எழுது. தோளா
கிய வரம்பு. நரம்பாலாகிய இசை. கேழ்த்து - நிறத்து. காமமாகிய விளைவின்
பயத்தை. துய்த்து - நுகர்ந்து. வீணேவேந்து: சீவகன்; சீவக. 28, அடிக்;
2885.

(உரை.) 1 பொன்னாலாகிய ஆபரணத்திற்காயிற்று.

பதின்மூன்றாவது முத்தியிலம்பகம்

க.—விசயமாதேவியார் துறவு

2599. நீரேந்தி நெய்ம்மிதந்து நிணம்வாய்ப் பிஸ்கி யழல்விம்மிப்
போரேந்திப் பூவணிந்து புலவு நாளும் புகழ்வேலோன்
காரேந் திடிமுரசு மார்ப்பக் காய்பொற் கலன்சிர்திப்
பாரேந்திச் செல்லுநாட் பட்ட தாநாம் பகர்வதே.

(இ - ள்.) நெய் மிதந்தே கிடக்கப்பட்டுக் கோபத்தீ நிறைந்து போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு நிணத்தை வாயினின்றும் சிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணுநீராடிப் பூவைக்கொண்டு வழிப்படப்பட்டுப் பின்னும் புலவுநாறுதற் குக் காரணமான வேலையுடையோன், காரேந்தின இடிபோலும் தியாகமுரசு முழங்கப் பூண்களை வரையாமற்கொடுத்துப் பாரைக்காத்துச் செல்லுநாளிலே, பிறந்ததொரு செய்தி நாம் மேற்கூறுகின்றதென்றொரென்க.

“வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற” (தொல். புறத்திணை. 13) என்று உழிஞையிலும், “மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும்” (ஐடி. ஐடி. 36) என்று பாடாண்டிணையிலும் கூறிய வாளினை வாகைத்திணையிற் கூறாது, “பெரும்பகை தாங்கும் வேலிஞலும்” (ஐடி. ஐடி. 21) என்று வேலிற்கே வாகை கூறியது, காவற்றொழில்பூண்ட மாயோனைம்படையும் போலாது அழித்தற்றொழிலோர்க்கேபுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருகனும் கூற்றுமேந்தி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்ததென்பதுபற்றியெனப் புறத்திணையிலுட் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினைவியந்து மண்ணுநீராட்டின வெற்றியைக் கண்டோர் புகழ்தலின், ‘புகழ்வேல்’ என்றார். இது கட்டியங் காரன் பட்டபின் பகையாசரை வென்றமை கூறிற்று. (க)

2599. அழல் விம்மி - கோபத்தீ நிறைந்து. புலவு - மாயிசு நாற்றம். வேலோன் : சீவகன். அடி, 1-2 : “அரும்பவிழ்தார்க் கோதை யாசெறிந்த வொள்வான், பெரும்புலவுஞ் செஞ்சாந்து நாறிச் - சுரும்போடு, வண்டாடும் பக்கமு முண்டு முதுநரி, கொண்டாடும் பக்கமு முண்டு” (முத்.) கார் - மேகம். இடிபோலும் முரசம். முரசம் - கொடை முரசு; மும்முரசத்துள் ஒன்று. கலன் - ஆபரணங்களை. கலன்சிர்தி யென்றது கொடுத்தலைச் சிறப்பித்தது. பட்டது - பிறந்த செய்தி.

2600. விண்பாற் சுடர்விலக்கி மேகம் போழ்ந்து விசம்பேந்தி
மண்பாற் நிலகமாய் வான்பூத் தாங்கு மணியல்கிப்
பண்பால் வரிவண்டுந் தேனும் பாடும் பொழிற்பிண்டி
எண்பா விகந்துயர்ந்தாற் கிசைந்த கோயி வியன்றதே.

(இ - ள்.) எட்டுக்கண்மங்களினீங்கி எட்டுக் குணங்களால் உயர்ந்தாற்குப்
பொருந்தின கோயில், அரசனேவலாலே, மேகத்தைப்பிளந்து இருசுடரையும்
விலக்கி வான் மீனைப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசம்பின்மேலாய்
மண்ணிற் கோயில்கட்குத் திலகமாய்ப் பொழிலாகிய பிண்டிக்குள்ளே
சமைந்ததென்க.

விசம்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு. (உ)

2601. அடிசிறு கலங்கழீஇக் கருனை யார்ந்த வினவானே
மடுவின் மதர்த்துணரா வானைத் தண்டிற் பலதுஞ்சும்.
நெடுநீர்க் கழனிசூழ் நியமஞ் சேர்த்தி விழவ யர்ந்து
வடிநீர் நெடுங்கண்ணார் கூத்தும் பாட்டும் வகுத்தாரே.

நியமம், ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

(இ - ள்.) மடுவின்கண்ணே அடிசிலாக்குங் கலங்களைக் கழுவுதலாலே
பொரிக்கறியை நுகர்ந்த வானைகள் செருக்கிக்கரையேற அறியாவாய் வானைத்
தண்டின்மேலே பலவுந்துயிலும் கழனிசூழ்ந்த ஊரை இறையிலியாக விட்டுத்
திருநாளையுயிரற்றிப் பரத்தையருடைய கூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கி
ஞொன்க.

அரசனேவலின், அமைச்சர் இயற்றுவித்தார். (ங)

2600. சுடர் - சந்திரசூரியரை. விசம்பேந்தி - ஆகாயத்தின் மேலாய்.
மண்பால் - பூமியிடத்து. திலகமாய் - எல்லாவற்றிலும் மேன்மையுடையதாகி.
வான்பூத்தாங்கு - வின் மீனைப் பூத்தாற்போல. மல்கி - நிறைதலால். வரியை
வண்டும் தேனும் பாடுகின்ற; தேன் - வண்டினுள் ஒருவகை. எண்பால் இகந்து -
காதி முதலாகிய எட்டுக் கண்மங்களினின்றும் நீங்கி; எண்பால் உயர்ந்தாற்கு -
எட்டுக் குணங்களாலும் உயர்ந்தாற்கு; என்றது அருகனை; “எண்குணன்
பாத்தில் பழம்பொருள்” (சிலப். 10: 188.) பிண்டியினிடத்து இயன்றது.

2601. மடுவில் அடிசிறு கலம் கழுவுதலால். கருனை - பொரிக்கறியை.
வானே - ஒருவகை மீன். உணரா - அறியாவாய். நியமம் - ஊரை. சேர்த்தி -
அருகன் கோயிலுக்கு இறையிலியாகவிட்டு. விழவு - திருவிழா. கண்ணார்
பரத்தையர்.

2602. அல்லி யரும்பதமு மடகுங் காயுங் குளநெல்லும்
நல்ல கொழும்பழனுங் கிழங்குந் தந்து நவைதீர்த்தார்க்
கில்லையே கைம்மாறென் றின்ப மெல்லா மவர்க்கீந்தாள்
வில்லோன் பெருமாட்டி விளங்கு வேற்கண் விசையையே.

விசையை தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைபற்றி, 'நவை தீர்த்தார்' என்றார். கைம்மாறில்லையென்றது, அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின் அவர் செய்த உதவிக்குத் தன்னாற்செய்யவலாமுதவி இன் றென்று கருதி. தான் கோயில் சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு ரீர்பெய்து கொடுத்தாள்.

(இ - ள்.) சச்சந்தன் தேவியாகிய விசையை அல்லிமுதலிய உணவைத் தந்து நவைதீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க. (ச)

2603. தனியே துயருழந்து தாழ்ந்து வீழ்ந்த சுடுகாட்டுள்
இனியா ளிடர்நீக்கி யேமஞ் சேர்த்தி யுயக்கொண்ட
கனியார் மொழியாட்கு மயிற்கும் காமர் பதிநல்கி
முனியாது தான்காண மொய்கொண் மாடத் தெழுதுவித்தாள்.

(இ - ள்.) அருளுடைமையின் எல்லார்க்கும் இனியாளாகிய விசையை, தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பிழைப்பித்துக் கொண்ட தெய்வத்திற்கும் அஃதுறையும் சுடுகாட்டிலே கோயிலியற்றி, மயிற் கும் எழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க.

விசையை தனித்து வருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பைய வீழ்ந்த மயிற்கும் தானிருக்கின்ற மாடத்தே தான் எப்பொழுதும் காணும்படி எழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க. 'மயிற்கும்' என்னும் நான்காவது, அச்சிறப்பைக் கொடுத்தா ளென்பதனோடு முடியும். உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. (இ)

2604. அண்ணல் பிறந்தாந் கைஞ்ஞாற் றைவர்க் களந்தான்பால்
வண்ணச் சுவையமுதம் வைக நாளும் கோவிந்தன்
வெண்ணெ யுருக்கெடுந் வெள்ள மாகச் சொரிந்தூட்டப்
பண்ணிப் பரிவகன்றாள் பைந்தார் வேந்தற் பயந்தாளே.

2602. அல்லியரும்பதம் - அல்லியரிசியாலாக்கிய உணவு. அடகு - இலை அடி, 1-2; சீவக. 355. நவைதீர்த்தாரென்றது, சீவகனுக்கு உதவிசெய்தவர் களை. கைம்மாறில்லையென்று, வில்லோன் பெருமாட்டியாகிய விசையை; வில் லோன் : சச்சந்தன்.

2603. இனியாள் : விசையை; எழுவாய். ஏமம்சேர்த்தி - பாதுகாப்பான தாபதப் பள்ளியில் சேர்ப்பித்து. மொழியாட்கும் - கூனிவடிவாக வந்த தெய் வத்துக்கும். மயிற்கும் - மயிற் பொறிக்கும்.

2604. அண்ணல் பிறந்த ஆங்கு - சீவகன் பிறந்த இடமாகிய சுடுகாட் டில். ஆன்பால் அளந்து - பசுவின் பாலைப் பங்கிட்டளந்து. வண்ணம் - வர்

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்க்கும் சீவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்து பிள்ளை
களுக்குப் பாலளந்து. வண்ண அமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிந்தன் -
நந்தகோன்.

(இ - ள்.) விசயை, சீவகன் பிறந்த இடம் சுடுகாடாகக் கிடவாதபடி
சாலையாக்கிக் கோவிந்தன் அதற்குரியனாய் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலு
மளந்து நெய்யைச் சொரிந்து அமுதத்தையும் ஊட்டப்பண்ணி அவ்வறம்
வைகுகையினாலே பரிவை அகன்றனென்க.

பரிவு - இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாம் செய்து முடிக்கவேண்டு
மென்று நினைத்திருந்த வருத்தம். (சு)

2605. தோடார் புனைகோதை சுநந்தை சேர்ந்து தொழுதானைப்
பீடார் பெருஞ்சிறுவற் பயந்தீர் வம்மி நெனப்புல்லி
நாடார் புகழானை நாண மொழிகள் பலகூறிச்
கோடாக் குருகுலத்தை விளக்கிட டானை விளக்கினான்.

புகழான் - விசயை; ஐ, அசை. விளக்கிட்டான் - சுநந்தை. இது சுட்
டப் பெயராம்.

(இ - ள்.) விசயையைச்சேர்ந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதானை
அவ்விசயை புல்லிக்கொண்டு பின்னும் அவனை, சிறுவற்பயந்தீர்! அணித்தாக
வம்மினென நாணமுடைய மொழிகள் பல கூறி விளக்கினென்க.

உலகம் பெருமை நிறைதற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்
தீராதலின் என்னிலும் நல்லின்புடையீரென்றலின், இது நாணமொழியா
யிற்று. இவனே இவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், விளக்கினான்
மாயிற்று. (எ)

2606. மறையொன் றுரைப்பனபோன் மலர்ந்து நீண்டு செவிவாய்வைத்
துறைகின்ற வோடரிக்க ணுருவக் கொம்பி நெண்மரும்
இறைவி யடிபணிய வெடுத்துப் புல்லி யுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப் பயந்திறைவற் நெளிவீ ரென்று டிருவன்னான்.

ணம். கோவிந்தன் - கோவிந்தக்கோன் ; கோவிந்தையின் தந்தை. ஊட்டப்
பண்ணி; ஒரு சொல். வேந்தற்பயந்தான் - சீவகனைப்பெற்ற விசயை; எழு
வாய்.

2605. சேர்ந்து - விசயையையடைந்து. கோதையும் சுநந்தையுமாகிய
தொழுதவனைப் புகழான், புல்லிச் சிறுவற்பயந்தீர், வம்மினென நாணமொழிகள்
கூறி; புகழான்: விசயை. கோடா - மாறுபடாத. சீவகன் குருகுலத்திற் பிறந்
தவன்; சீவக. 290, 805. விளக்கிட்டானை - சுநந்தையை.

2606. மறை - இரகசியம். செவியில் வாயைவைத்து. எண்மர் - கார்
தருவத்ததை முதலிய மனைவியரெண்மர். இறைவி - விசயையினுடைய. சிறு

(இ - ள்.) மலர்ந்து நீண்டு ஒருமறைமொழி கூறுவனபோலச் செவியி டத்தே வாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடைய எண்மரும் விசயையடி யைக் கொம்பு பணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவரை யெடுத்துக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவரைப் பயந்து தெளிமினென்றாளென்க.

எனவே இருமைக்கும் பயன் கூறினாளென்க. இறைவன் - சருவக்கியன். முன்பு திருவையொப்பாள். சிறுவரில் நால்வர் உலகாளுதற்கு உரியான் றேனும் தம் குலத்தொழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியரென்பதுபற்றி, ‘உலகா ளுஞ் சிறுவர்’ என்றாள்; “மெய்தொரி வகையி னெண்வகை யுணவின்” (தொல். மாபு. 78) எனவும், “கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ராண்டே” (றொடி. றொடி. 79) எனவும் ஆசிரியர் கூறினமையின், தம்குலத்துக்குரிய உழுது பயன்கோடலும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்களுமன்றித் தன் புதல்வ ராதலின், அரசாட்சி முதலியன கொடுப்ப அவர்தாமும் தம்வழித் தோன்றி னேரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென்னுஞ்சொல், மண்ணுலக முழுதுமே யன்றித் தன்கட்கூறுபட்ட நிலங்களை யுமுணர்த்துமென்பது, “மாயோன்மேய காடுறை யுலகமும்” (றொடி. அகத்திணை. 5) என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க. (அ)

2607. பொங்கு மணிமுடிமேற் பொலிந்தெண் கோதைத் தொகையாகிக் கங்குற் கனவகத்தே கண்ணுட் டோன்றி வந்தீர்நீர் எங்கும் பிரியற்பீ ரென்று கண்கண் மலர்ந்திருந்து கொங்கு ணறும்பைந்தார்க் கோமா னிங்கே வருகென்றாள்.

(இ - ள்.) என்று கூறியவள், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே எட் டிப் பூமலைத்திரளாய்ப் பொலிந்து தோன்றி வந்தீர்; இவ்வாறு வந்தநீர்மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப் பிரியற்பீராகவென்று கூறி உடம்பு முழுதுங்கண்ணா யிருந்து, பின்னர்ச் சீவகனை நோக்கி இவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றாளென்க.

முன்னர், “இறைவற்றெளிவீர்” (சீவக. 2606) என்றும், ஈண்டு, ‘பிரியற்பீர்’ என்றும் கூறினமையால், பின்னர் என்னிடத்தே வந்து துறப்பீ ராக என்றாளாயிற்று. (க)

வரைப் பயந்து; என்றது இம்மைப்பயனை. இறைவன் தெளிவீர் - கடவுளை அறிவீர்; என்றது மறுமைப்பயனை. திருவன்னாள்; விசயை.

2607. எண்கோதை - எட்டுப் பூமலை. தோன்றி வந்தீர்நீர் என்றது காந்தருவதத்தை முதலிய எண்மரை. கனவகத்தே தோன்றியது; சீவக. 223. எங்கும் - எவ்விடத்தும். கோமான்: சீவகன்; வளி.

2608. சிங்க நடப்பதுபோற் சேர்ந்து பூத்தூய்ப் பலர்வாழ்த்தத்
தங்கா விருப்பிற்றம் பெருமான் பாத முடிதீட்டி
எங்கோ பணியென்ன வஞ்சா நடுங்கா விருவிற்கட்
பொங்க விடுதவி சிலிருந்தான் போரே றனையானே.

(இ - ள்.) ஏறனையான், அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கம் நடப்பதுபோல
நடந்துசென்று முதற் பூவைத்தூவிப் பின்னர் விசையடியிலே தன்முடி
யைத் தீண்டிவித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்நடுங்கி எனக்கு ஒல்லும் பணிவிடை
இனி எவ்விடத்தேயென்றுவினா இரண்டுவிற்கிடை நீளம் அகலவிட்ட தவி
சின்மேலே இருந்தானென்க.

பெருமான்; னன்கானொற்று மகடேவணர்த்திற்று. இவள்கூறிய அற
மெல்லாம் தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோவென்பது
தோன்ற, 'எங்கோபணி' என்றான். (௧0)

(வேறு)

2609. கொற்றவி மகனை நோக்கிக் கூறின ளென்ப நுங்கோக்
குற்றதைப் பிறர்கள் கூற வுணர்ந்தனை யாயி னானும்
இற்றென வுரைப்பக் கேண்மோ விலங்குபூ ண்லங்கன் மார்பிற்
செற்றவாச் செகுத்த வைவேற் சீவக சாமி யென்றான்.

உணர்ந்தனை என்பவென மாறுக. ஆயினுமென்புழி ஆன், சாரியை.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்த மகனை நோக்கித் தேவி ஒருமொழி கூறினாள்;
அஃது யாதெனின், சீவகசாமி! நுந்தந்தைக்குற்ற தீங்கைப் பிறர்கூற அறிந்தா
யென்று சொல்லுவார்கள்; ஆயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக்
கேட்பாயாகவென்று கூறினாளென்க.

சாமியென்னுமொருமை நம்மென்னும் பன்மையோடு மயங்கிற்று.
பூணினையும், மார்பினையும் கட்டியங்காரினையும் ஒழிந்தோரையும்வென்ற
வேலினையுமுடைய சீவகசாமியென்க. (௧௧)

2608. பூத்தூய் - விசைய பாதத்தில் பூவைத்தூவி. தம்பெருமானென்
றது விசையைய. பாதத்தில் தன் முடியைத் தீட்டி; தீட்டி - தீண்டிவித்து;
"சென்றவர் திருந்தடி முடியிற் றீட்டினான்" (தூளா. இரத. 75.) அடி, 1-2 :
"இளஞ்சிங்க நடப்பதே போற்சென்றவன் பணிந்தெழுந்து" (மேரு. பூரண.
43.) பணி எங்கோ என்ன - யான் செய்யத்தக்க பணிவிடை எவ்விடத்தே
யென்று வினாவி. இருவிற்கண் - இரண்டுவிற்கிடையில். பொங்கவிடுதவியில் -
அகலவிட்ட ஆதனத்தில். ஏறனையான் : சீவகன்.

2609. கொற்றவி - விசைய. மகனை : சீவகனை. நுங்கோக்கு உற்றதைப்
பிறர்கள் கூற உணர்ந்தனை யென்ப; என்ப - என்று சொல்லுவார்கள். (பி-ம்.)
'உற்றது நாங்கள்கூற' (நன். 458, சிவஞா. மேற்.) செற்றவர் - பகைவரை.

2610. (க) நாகத்தால் விழுங்கப் பட்ட நகைமதிக் கடவுள் போலப்
போகத்தால் விழுங்கப் பட்டுப் புறப்படான் புன்சொ னுணன்
ஆகத்தா னமைச்சர் நுண்ணூற்றோட்டியா லழுத்தி வெல்லும்
பார்க்குந் தொடக்க நில்லாப் பகடுபோற் பொங்கி யிட்டான்.
2611. (உ) நுண்மதி போன்று தோன்று நுணுகிய நுசப்பி னூர்தங்
கண்வலைப் பட்ட போழ்தே கடுநவை யரவோ டொக்கும்
பெண்மையைப் பெண்மை யென்னார் பேருணர் வுடைய நீரார்
அண்ணலைத் தெருட்ட நேற்று தமைச்சரு மகன்று விட்டார்.
2612. (ங) கற்சிறை யழித்து வெள்ளங் கடற்கவா யாங்குக் கற்றோர்
சொற்சிறை யழித்து வேந்தன் றுணைமுலை துறத்தல் செல்லான்
வற்சிறை கொண்ட போலும் புருவத்து விளங்கு வேற்கண்
நற்சிறைப் பட்டு நாடு நகரமுங் காவல் விட்டான்.
2613. (ச) பிளிறுவார் முரசுத் தாணைப் பெருமகன் பிழைப்பு நாடிக்
களிறுமென் றுமிழப் பட்ட கவழம்போற் தகர்ந்து சில்லா
தொளிறுவேற் சுற்ற மெல்லா முடைந்தபி னொருவ னுணன்
வெளிறுமுன் வித்திப் பின்னை வச்சிரம் விளைத்த லாமோ.

2610. நாகம் - இராகுவென்னும் பாம்பு. போகம் - மகளிரின்பம். புன்
சொல்லிற்கு நாணாவையம். நுண்ணூலாகிய தோட்டியாய். பாகர் தொடக்க
வும் நில்லாத பகடுபோல; பகடு - யானை; சீவக. 200, ந.

2611. நுண்மதி - நுட்பமான அறிவு. கண்ணுகிய வலையில். கடுநவை
யாவு - கடிய குற்றத்தையுடைய பாம்பு. அண்ணலை - சச்சந்தனை. தெருட்டல்
தேற்றாது - தெளிவித்தலை யறியாது. அமைச்சர் - நிமித்திகள் முதலியோர்.

2612. வெள்ளம் கற்சிறையை யழித்துக் கடற்கு அவாயாங்கு; “வரு
புனர் கற்சிறை கடுப்ப” (மதுரைக். 725); “வருவிசை புனலைக் கற்சிறை
போல” (தொல். புறத். 8); “புனல்கொல் கரையின்” (பெருங். 1. 33 :
197.) அவாயாங்கு - விரும்பினற்போல. கற்றோரது சொல்லாகிய சிறையை.
வேந்தன் : சச்சந்தன். கண்ணுகிய சிறைப்பட்டு. காத்தலை விட்டான்.

2613. தாணையையுடைய பெருமகனது பிழைப்பு நாடி; பெருமகன் :
சச்சந்தன். பிழைப்புநாடி - தப்பை ஆராய்ந்து. கவழம் - கவளம். தகர்ந்து -
சிதறி. சுற்றம் - உறவினர். உடைந்தபின் - தோற்றபின்பு. வெளிமென்
றது தீவினையையும் வச்சிரமென்றது நல்வினையையும் உணர்த்தியது. மு :
மேரு. வச்சிராயுதன், 6.

2614. (ந) வணிகலக் குயவ னுணின் மன்னரை யறுத்து முற்றிக்

கணைகுர லுருமி னூர்ப்பக் காவல னின்னை வேண்டி

வினைமயிற் பொறியி னென்னைப் போக்கிவின் விரும்பப் புக்கான்

புனைமுடி வேந்த போவல் போற்றென மயங்கி வீழ்ந்தான்,

இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கூறுகின்றாள், பாம்பாலே தனது ஒளிமறைக்கப் பட்ட மதியைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளி மறைக்கப்பட்டுப் புறப்படாநாய்க் காமத்தாற் கெட்டானென்று பிறர்கூறும் புன்சொற்கு நாணாக, அதுகண்டு அத்தீங்கைத் தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனம் நுண்ணிய நுசுப்பினுர்தம் கண்வலைப்பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லுமென்று கருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடைய நீரார் பெண்மையைப் பெண்மையென்றார் கானென்றுகூறிப் பின்னும் நுண்ணூற்றோட்டியாலமுத்தித் தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந்தன், துணைமுலையைத் துறத்தல் செய்யானாய் வில்லைச் சிறைசெய்து வைத்தாற் போலும் புருவத்திடத்தே விளங்கும் கண்ணகிய தப்பாத சிறையிலே அகப் பட்டுத் தீவினையாலே கூரிய அறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தையும் தான் காத்தலைக் கைவிட்டுக் கட்டியங்காரன் கையிலே கொடுத்துப் பாகர் தொடக்கவும் அவர்க்கு நிலலாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அதுகண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார்; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெள்ளம் கற் சிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாவியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறை யழித்துப் பிழைத்த பிழைப்பைச் சுற்றமெல்லாம் நோக்கி அரசனுழை நிலலாதே கவழம் போற் சிதறியுடைந்து போனபின் தானெருவனுமேயாயினான்; அதனைக் கட்டியங்காரனுணர்ந்து குயவன் நாண்போலே மன்னரைக் கீழறுத்து அவர் தன் சுற்றத்தாரானபின் வந்துருழ்ந்து ஆர்ப்ப, அரசன் நின்னை யான் பெற வேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் துறக்கம்புக்கான். அந்நிலை அவற்குவந்தது, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வினையாக வினாவிக்கலாகாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய காமத்தினைப் போற்றுவாயாக; இனி யான் துறத்தற்குப் போவலென்றுகூற, அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

‘வெளிறுவித்தி வச்சிரம் விளைத்தலாமோ’ என்றது, ‘ஆமணக்குநட்டு ஆச்சாவாக்கலாகாது’ என்னும் பழமொழி. (௧௨ - சு)

2614. குயவன் நாணப்போல மன்னரை அறுத்து. காவலன் : சச்சந்தன். போவல் - யான் துறத்தற்குப் போவேன். போற்று - காப்பாற்றிக் கொள். என - என்று விசயை கூறியவுடன்,

2615. (க) சீதரீர் தெளித்துச் செம்பொற் நிருக்குசாந் தாற்றி தம்மான்
மாதரார் பலரும் வீச வளர்ந்தெழு சிங்கம் போலப்
போதொடு கலங்கள் சோர வெழுந்துபொன் னூர் மார்பன்
யாதெனக் கடிகண் முன்னே யருளிய தென்னச் சொன்னான்.

2616. (உ) பிறந்துநாம் பெற்ற வாணு ளித்துணை யென்ப தொன்றும்
அறிந்திலம் வாழ்து மென்னு மவாவினு ளழுந்து கின்றும்
கறந்துகூற் றுண்ணு ஞான்று கண்புதைத் திரங்கி னல்லால்
இறந்தநாள் யாவர் மீட்பா ரிற்றெனப் பெயர்க்க லாமோ.

2617. (ஈ) சுமைத்தயிர் வேய்ந்த சோற்றிற் றுய்த்தினி தாக நம்மை
அமைத்தநா ளென்னு நாகம் விழுங்கப்பட்ட டன்ன தங்கண்
இமைத்தகண் விழித்த லின்றி யிறந்துபா டெய்து கின்றும்
உமைத்துழிச் செறியப் பெற்ற முதியம் பெரிதும் பெற்றும்.

2618. (ச) கடுவளி புடைக்கப் பட்ட கணமழைக் குழாத்தி னாமும்
விடுவினை புடைக்கப் பாறி வீற்றுவிற் றுயி னல்லால்
உடனுறை பழக்க மில்லை யொழிமதி யத்தை காதல்
வடுவுடைத் தென்று பின்னு மாபெருந் தேவி சொன்னான்.
இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

2615. சீதம் - குளிர்ச்சி. போது - மலர். கலம் - ஆபரணம். மார்
பன் : சீவகன். அடிகள் : விசயை; விளி. முன்னே - முன்பு. அருளியது
யாது என்ன; என்ன - என்று சீவகன் கேட்ப.

2616. வாணன் - வாழும் நாட்கள். இத்துணை - இவ்வளவு. ஒன்றும் -
சிறிதும். வாழ்தும் - நீண்ட நாட்கள் உயிருடனிருப்போம். அவா - ஆசை.
கண் புதைத்து - கண்ணைப் பொத்தி. இற்றென - இத்தன்மைத்தென்று
கூறி.

2617. சுமைத்தயிர் - கட்டித்தயிர். சோற்றின் - சோற்றைப்போல.
நான் என்னும் நாகம், சுமைத்த தயிர்ச் சோற்றைப்போல் நம்மை இனிதாகத்
துய்த்து விழுங்கப்பட்டு. உமைத்துழி - தினவுதின்ற இடத்தே. (பி - ம.)
'உமைத்துழிச் செறியப்பெற்றும்.' ஊதியம் - இலாபம்.

2618. வளியால் புடைக்கப்பட்ட மழைக்குழாத்தைப்போல்; வளி -
காற்று. விடுவினை - தீவினை. பாறி - சிதற அடிக்கப்பட்டு. வீற்றுவிற்றாயி
னல்லால் - வேறு வேறாய் போவதல்லது. வடுவுடைத்தாதலால், காதலை
ஒழி என்று. மதியும் அத்தையும் அசைகள். தேவி; விசயை.

(ஈ) ஈண்டு, 'உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றும்' என்பது, விழுங்கு சற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும் பெற்றோ மாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்துகொடுமென வெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்ணே அதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றேமென்றவாறும்.

(ஐ) என்று சொன்னானென, "சீதகீர்" (சீவக. 2615) என்ற கவியோடு கூட்டுக. மதி, அதனை இரண்டும் அசை.

(இ - ள்.) அங்கனம் வீழ்ந்த ஆரமார்பன், மாதரார் பலரும் பனிரீரைத் தெளித்துச் சார்தாற்றியால் வீசுதலாலே துயில்கொண்டெழுநின்ற சிங்கம் போலப் போதும் கலமும் சோர எழுந்து, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச் செய்தது யாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவனும், வாழ்தமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்கனம் அழுந்து நின்ற நாம் பிறந்து அறுதியாகப் பெற்ற வாணன் இவ்வளவென்பது சிறிது மறிந்திலம்; அதனை நம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்றுக் கறந்து உயிரையுண்ணும் என்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ்செய்யப் பெற்றிலேமேயென்று வருந்தி விடுத்தல்லது அதனைச் செய்தற்குக் கழிந்த நானே மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மாலு மீட்கலாகாது; அக்கூற்று ஏவிய காலமென்னும் பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித் தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோல நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்னர் ஒன்றாக விழுங்கப் பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்ற நாம் இப்பொழுது அவ்விறந்துபாட்டினுடைய அழகிய இடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த நல்வினையாலே தினவுதின்ற இடத்தே சொறியப் பெற்றாமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்றும்; இங்ஙனம் இடம்பெற்ற காலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலை விரும்புவோமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து; அஃதென்னையெனின், காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாம் சிதறுமாறுபோலச் சிதறிவிடுதற்குக் காரணமான தீவினை சிதற அடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம் வெவ்வேறாய்ப் போவ தல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆதலால், எம்மிடத்துக் காதலை நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னான்; இங்ஙனஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அறவுரை சொன்னானென்க.

(கௌ - ௨0)

(வேறு)

2619. (க) முருந்தனைய தாமுறுவன் முற்றிழையார் சேரி

இருந்திளமைக் கள்ளுண் டிடைதெரித லின்றிக்

கருந்தலைகள் வெண்டலைக ளாய்க்கழியு முன்னே

அருந்தவமுந் தானமு மாற்றுமினே கண்டீர்.

2619. முருந்தனைய தாமுறுவல் - மயிலிறகின் முனையைப்போன்ற வெள்ளிய பற்கள். இழையார் : மகளிர். சேரி - சேர்ந்த இடத்தில். இள மையாகிய கள்ளை. ஆற்றுமின் - செய்யுங்கள்.

2620. (உ) உடற்றும் பிணித்தீ யுடம்பினுயிர் பெய்திட்
டடுத்துணர்வு நெய்யாக வாற்றறுவை யாகக்
குடித்துண்ணுங் கூற்றங் குடிப்பிரியா முன்னே
கொடுத்துண்மின் கண்டிர் குணம்புரிமின் கண்டிர்.

2621. (ஈ) உழந்தாலும் புத்தச்சொன் றிட்நீர்த தேற்றா
திழந்தார் பலரா லிடும்பைநீர் யாற்றுள்
அழுந்துமா லப்பண்டி யச்சிறு முன்னே
கொழுஞ்சிலங் கூலியாக் கொண்டிர்மின் பாகிர்.

2622. (ச) பிறந்தவர்க ளெல்லா மவாப்பெரிய ராகித்
துறந்துபுகழ் வேண்டாரோர் துற்றவிழு மீயார்
அறங்கரிது சேய்த்தென்ப தியாதுமறி யாரேல்
வெறும்பொருள தம்மா விடுத்திடுமி னென்றாள்.

(வேறு)

2623. (ரு) முல்லை முகைசொரிந்தாற் போன்றினிய பாலடிசின்
மகளி ரேந்த, நல்ல கருணையா னுள்வாயும் பொற்கலத்து நயந்துண்
டார்கள், அல்ல லடைய வடகிடுமி னோட்டகத்தென் றயில்வார்க் கண்
டுஞ், செல்ல நமரங்கா ணினையன்மின் செய்தவமே நினைமின் கண்டிர்.

2620. பிணியாகிய தீயையுடைய உடம்பில் உள்ள உயிரை. பெய்
திட்டு - சோறாகப் பெய்துகொண்டு. ஆற்றலைத் துவையாக; துவை - துவை
யல். குடில் - உடம்பை. பிரியாமுன்னம் - உயிர்வேறு உடல்வேறாகக்
குலைப்பதற்கு முன்பு. குணம் புரிமின் - நற்குணத்தை விரும்புங்கள்.

2621. உழந்தாலும் சகடம் பழகினாலும், புத்தச்சு ஒன்று இட்டு -
புதிய அச்ச ஒன்றை இட்டு. இடும்பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றில்;
இடும்பை - துன்பம். அப்பண்டி - அந்தச் சகடம். அச்ச என்பதற்கு உயி
ரென்றும் ஒரு பொருள் தோற்றியது. கொளும் - கொள்ளுதற்குரிய
சீலத்தையே கூலியாகக்கொண்டு. பாகிர் - பாகர்களே.

2622. புகழை வேண்டாராய்த்துறந்து. துற்று அவிழும் - உண்ணப்
படும் சோற்றையும். அறம் - தருமம். சேய்த்து - சிவப்பு நிறமுடையது.
தருமம் கறுப்புச் சிவப்பென்று தெரியாதவரென்றது, அதன் தன்மையை
அறியாதவர் என்று கூறியவாறு; “ஆருள் சுரக்குநீதி யறநிறங் கரிதோ
வென்றான்” (கம்ப. விபீடணனடைக்கலப். 137.) அது வெறும்பொருள் -
அந்த ஆசை பயனில்லாத பொருள்.

(மேற்.) அடி, க : நொல். பெயர். 15, ந.

2623. முல்லைமுகைபோலும் பாலடிசில். மகளிர் அடிசிலேந்தல் :
நாலடி. 1. கருணை - பொரிக்கறி. நான்வாயும் - நான்தோறும். அல்லல் -

2624. (க) அம்பொற் கலத்து ளடுபா லமர்ந்துண்ணு வரிவை யந்தோ, வெம்பிப் பசிரவிய வெவ்வினையின் வேறுயோ ரகல்கை யேந்திக், கொம்பிற் கொளவொசிந்து பிச்சை யெனக்கூறி நிற்பாட் கண்டு, நம்பன்மின் செல்வ நமரங்கா ணல்லறமே நினைமின் கண்டர்.

2625. (எ) வண்ணத் துகிலுடுப்பின் வாய்விட் டழுவதுபோல் வருந்து மல்குல், நண்ணச் சிறுகுறை பாகமோர் கைபாக முடுத்து நாளும், அண்ணந் தடகுரீஇ யந்தோ வினையேயென் றழுவாட் கண்டும், நண்ணன்மின் செல்வ நமரங்கா ணல்லறமே நினைமின் கண்டர்.

2626. (அ) மைதிரண்ட வர்குழன்மேல் வண்டார்ப்ப மல்லிகை மென் மாலை குடிக், கைதிரண்ட வேலேந்திக் காமன்போற் காரிகையார் மருளச் சென்றார், ஐதிரண்டு கண்டங் குரைப்பவோர் தண்டுன்றி யறிவிற றள்ளி, நெய்திரண்டாற் போலுமிழ்ந்து நிற்கு மிளமையோ நிலையாதேகாண்.

இவையெட்டும் ஒருதொடர்.

(க) (இ - ள்.) மகளிர்சேர்ந்த இடத்தேயிருந்து இளமையாகிய கள்ளை உண்டு அறமுதலியவற்றை அறிதலின்றிப் பயன்படாமல் மூப்பதற்கு முன்பே

துன்பம். ஓட்டகத்து அடகையிடுமின் என்று; அடகு - இலக்கறி. அயில் வார் - உண்பவர்களை. செல்வத்தை நினைவன்மின். நமரங்காள்; சீவக. 547, அடிக்.

2624. அடுபால் - காய்ச்சிய பாலை. அமர்ந்து - விரும்பி. வெவ்வினையின் - தீவினையால். அகலைக்கையிலேந்தி. கொம்பின் - பூங்கொம்புபோல. செல்வத்தை நம்பன்மின்.

2625. உடுப்பின் - உடுத்தால். அல்குலில் உடுத்து. நண்ணச் சிறு கூறை - பிறர் அணுக முடியாது அருவருக்கத்தக்க சிறிய ஆடையை. அல்குலில் கூறை ஓர் பாகமும், கை ஓர் பாகமும் உடுத்து. அண்ணாந்து - மேலே பார்த்து. அடகு உரீஇ - இலையைப்பறித்து. அடி. 3: 'பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவிற்கண் அந்தோ வினையேயென்றழங்குவார்' (குறள். 275, பரிமேல்.)

(மேற்.) அடி, ந : குறள். 275, பரிமேல்.

2626. மை - கருமை. கைதிரண்ட - காம்புதிரண்ட; ஐ - சிலேட்டுமம். கண்டம் குரைப்ப - கழுத்தில் ஒலி யுண்டாதலால்; இருமுதலால். இளமை நிலையாதேகாண்.

இளமைப்பருவத்தே தவமும் தானமும் நிகழ்த்துமினென்று சொன்னு
ளென்க.

கண்டொன்றது, வினாவொடு சிவனுது நின்றதோர் அசை.

(உ) (இ - ள்.) வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய உடம்பினுய்
ரைச் சோராக முன்னே பெய்துகொண்டு உணர்வை நெய்யாக ஆற்றலைத்
துவையாகக்கூட்டி அதனை உண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்கு
முன்னே கொடுத்துணமின்; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னு
ளென்க.

உயிர்போவதற்கு முன்னே உணர்வும் ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

(ங) (இ - ள்.) உடம்பாகிய சகடத்தை நடத்தும் பாகீர், அச்சகடம்
தொழில்செய்து வருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டு
வந்து இட்டு ஊர்தலொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த கால
முள்ள அளவும் செலுத்திப் பின்னர் இழந்தார்பலர்; இனி அங்ஙனமன்றித்
தனக்கடைத்த காலத்திற்கு நடுவேயும் தீவினைமிகுதியால் உள்ளதாகிய இடும்
பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அச்சகடம் அமுந்தாநிற்கும்; அங்ஙன
மமுந்தி அஃது உயிராகிய அச்ச முறிவதற்கு முன்னே அதனாற் கோடற்குரிய
சீலத்தை நமக்குப் பெறுபயனாகக்கொண்டு அதனைச் செலுத்துமினென்று
சொன்னுளென்க.

(ச) (இ - ள்.) பிறந்த மக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழை வேண்
டாராய் அதனைத்துறந்து துற்றப்படுவதோர் அவியையும் ஈயாராய் அறம் இத்
தன்மைத்தென்பது சிறிதும் அறியாராயின், அந்த அவாப் பயனில்பொரு
ளாம்; அதனைக் கைவிட்டுப்போகடுமினென்று சொன்னுளென்க.

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

(ரு) (இ - ள்.) முல்லை முகையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய்
இனிய அடிசிலை மகளிரெடுக்க, அதனைவிரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப்
பொற்கலத்தே நாடோறும் உண்டவர் தீவினைசேர இவ்வோட்டகத்தே அட
கையிடுமினென்றுகூறி இரந்துண்பாரைக் கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை ஒன்
ருக நினையன்மின்; நமரங்காள்! செய்கின்ற தவத்தையே ஒன்றாக நினைமி
னென்று சொன்னுளென்க.

அம், அசை.

(சு) (இ - ள்.) அடுபாலை மனம்பொருந்திப் பொற்கலத்திலுண்ணாத
அரசனேறிவி, ஐயோ! தீவினையால் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசி,
வெம்பி நலிகையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபோல நுடங்கிப் பிச்சை
யிடுமினென்றுகூறி நிற்பாளைக் கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை நச்சன்மின்;
நமரங்காள்! அறத்தையே நச்சமினென்றுளென்க.

(எ) (இ - ள்.) துதிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்தும்ல்குலிலே பிற ரணுகாது அருவருக்கும் சிறுகுறை ஒருபாகமும், ஒருகை ஒருபாகமுமாக உடுத்து மேனோக்கி அடகையுருவி அதனை இடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வினையே! நீ என்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவானைக் கண்டு வலத்தி, மடமாங்காள்! செல்வத்தை நணுகன்மின்; தவத்தை நணுகுமி எனென்று சொன்னொளென்க.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினாள்.

(அ) (இ - ள்.) தம்மை அறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை ஆர்ப்பச் சூடி ஏந்திக் காரிகையார்மருளக் காமன்போற்சென்றார், பின்பு ஐ திரண்டு இருமுதலாலே உமிழ்ந்து தண்டையூன்றி நிறற்றற்குக் காரணமான இளமை நிலையாதுகாணென்று சொன்னொளென்க.

கை - கம்பு. இது சீவகனை நோக்கிக்கூறினாள்.

அறவுரைகூறினாள், எங்ஙனங்கூறினாளெனின், இங்ஙனமிங்ஙனம் கூறினாளென எல்லாவற்றோடும் கூட்டுக. (உக - அ)

(வேறு)

2627. என்றலுஞ் சுநந்தை சொல்லு மிறைவிதான் கண்ட தையா
நன்றுமஃகாக வன்றே யாயினு மாக யானும்
ஒன்றினன் றுறப்ப லென்ன வொள்ளெரி தவழ்ந்த வெண்ணெய்க்
குன்றுபோல் யாது மின்றிக் குழைந்துமெய்ப் மறந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) இறைவி இங்ஙனங்கூறின அளவிலே, அதனைத் தனக்கு உறுதியாகக் கருதி ஒருமொழிகூறுஞ்சுநந்தை, ஐயனே! இவள் கருதியகாரியம் நன்றாயினுமாக; தீசாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டுச் சீவகன் எரிதவழ்ந்த வெண்ணெய்க் குன்றுபோல் உருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலின், சுநந்தையைத் துறவுவிலக்கிக்கூறு தல் அறனன்றென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென்றார். கந்துக்கடன்றிறத்தமை இத்தொடர்நிலைச் செய்யுளில் தேவர்கூறிற் நிலர், தருதியன்றென்றுகருதி; இத் துறவால் உய்த்துணர வைத்தார். ()

2627. என்றலும் - என்று இவ்வாறு விசையை கூறுதலும். சொல்லும் - சொல்லுவாள். இறைவிதான் கண்டது - விசையை கருதியது; தான்; அசை. ஐயா; சீவகனை; வளி. அஃது நன்றாக; அன்றே யாயினுமாக. ஒன்றினன் - அக்காரியத்திற்குப் பொருந்தினேன். என்ன என்று சுநந்தை கூறுதலும். குன்றுபோல் குழைந்து. யாதுமின்றி - மறுத்துக் கூறுஞ் சொல் சிறிதுமில்லாமல்.

(வேறு)

2628. ஒருநி ரொழித்திரண் டுடம்பு போவபோல்
ஆரிய னெழியவங் கெளவை மார்கடாஞ்
சீரிய துறவொடு சிவிகை யேறினார்
மாரியின் மடந்தைமார் கண்கள் வார்ந்தவே.

(இ - ள்.) உடம்பையொழித்து உயிர்போமாறன்றி ஒருயிரைக் கைவிட்டு
இரண்டுடம்பு போந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு
1 தாம் நின்ற நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே ஏறிப்
போயினார்; அங்கிருந்த தேவிமார்கள் கண்கள் மாரிபோல நீர்வடிந்தன
வென்க. (ந.0)

2629. நன்மயிற் பொறியின்மேற் போய நாளினும்
புன்மையுற் றமுகுரன் மயங்கிப் பூப்பரிந்
திந்நகர் கால்பொரு கடலி னெங்கணும்
மன்னனி லாகுல மயங்கிற் றென்பவே.

(இ - ள்.) இந்நகரெவ்விடமும் சச்சந்தன் பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்
மையுற்றுப் பூப்பரிந்து கால்பொருகடல்போலே அழுகிற குரல்மயங்கிப் பின்
னர்ச் சீவகனைப்போலே 1 கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப, அசை.

(நக)

2630. அழுதுபின் னணிநகர் செல்ல வாயிரந்
தொழுதகு சிவிகைகள் சூழப் போயபின்
இழுதமை யெரிசுடர் விளக்கிட் டன்னவன்
பழுதில்சீர்ப் பம்மைதன் பள்ளி நண்ணினான்.

2628. ஆரியன் : சீவகன். ஓளவைமார்கள் : விசயையும், சுநந்தை
யும். சீவகனுக்கு உயிரும், தாயரிருவர்க்கும் இருவுடம்புகளும் உலமைகள்.
சிவிகை - பல்லக்கு. மடந்தைமார் : காந்தருவதத்தை முதலியவருடைய.
மாரியின் வார்ந்த - மேகத்தைப்போல நீர் வடிந்தன.

(உரை.) 1 தாம் நின்ற நோன்பென்றது, மகன் வாழவேண்டுமென்று
முன்பு நோற்றிருந்ததனை.

2629. நாளினும் - நாளைக் காட்டிலும். புன்மையுற்று - வருத்தத்தை
யடைந்து. கால் - காற்று. கடலின் - கடலைப்போல, மன்னனில் - சீவகனைப்
போல. ஆகுலம் - வருத்தத்தில்.

(உரை.) 1 கையறவு - செயலறுதல்.

2630. நகர் பின்னே அழுது செல்ல. தொழுதகு - தன்னைத் தொழத்
தக்க. இழுது - நெய். சுடரை விளக்கிட்டன்னவளாகிய பம்மையுடைய

சுடர் - ஒளி. விளக்கிட்டன்னவளாகிய பம்மை; என்றது, பிறப்பாகிய இருளைப்போக்கி வீடாகிய ஒளியைப் பாப்புதற்கு உரியனென்றவாறு.

(இ - ள்.) நகர் பின்னே அழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழ்த்தக்க சிவிகைகள் ஆயிரம் சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்தா னென்க.

ஆயிரஞ்சிவிகையிற் போகிய மகளிரும் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டுப் போயினு ரென்றுணர்க. (ந.உ)

2631. அருந்தவக் கொடிக்குழாஞ் சூழ வல்லிபோல்
இருந்ததம் பகர்வுழி யிழிந்து கைதொழு
தொருங்கெமை யுயக்கொண்மி னடிக ளென்றனர்
சுருங்கய னெடுத்தடங் கண்ணி யென்பவே.

(இ - ள்.) அவள், தவத்தினொழுகையுடைய மகளிர்திரளாகிய புறவி கழ் சூழ்த்திருப்பத் தான்நடுவே அல்லிபோல் இருந்து அறங்கூறுகின்ற இடத் தே தேவி இழிந்துசென்று கைதொழுது, அடிகளே! எம்மையெல்லாம் சேரப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்று வீராகவென்றாளுன்க.

முன்பு கயல்போலுங் கண்.

(ந.உ)

(வேறு)

2632. ஆரழன் முளரி யன்ன வருந்தவ மரிது தானஞ்
சீர்கெழு நிலத்து வித்திச் சீலரீர் கொடுப்பிற் தீந்தேன்
பார்கெழு நிலத்து னூறிப் பல்புக ழீன்று பின்னால்
தார்கெழு தேவ ரின்பந் தையலாய் விளைக்கு மென்றாள்.

முளரி - விறகு. தீந்தேனையுடைய தார்.

பள்ளியை; பம்மை - பத்மை; துறவுபூண்ட ஒருத்தி. பள்ளி - தவப் பள்ளியை. விசயை நண்ணினாள்.

2631. தவக்கொடிக் குழாம் - தவவொழுங்கையுடைய மகளிர்கூட்டம். அல்லி - அல்லிப்பூ; பம்மைக்கு உவமை. பகர்வுழி - கூறுகின்ற இடத்தே. இழிந்து - விசயை இறங்கி. எம்மை ஒருங்கே உயக்கொண்மின். கண்ணி : விசயை; எழுவாய். கன்னிப் பருவத்தும் விவாகமான பின்பும், கணவனிறந்த பின்பும் பெண்பாலார் துறத்தற்குரியர் என்பர்; திருவிளை. சமணரைக்கழு. 17.

2632. தவம் முளரியில் அழலன்ன; ஆதலால் அரிது. தானத்தை நிலத்து வித்தி. சீலமாகிய ரீரை. நிலம் - உத்தராகுரு. நாறி - தோன்றி. தேவரின்பத்தை விளைக்கும்; தையலாய்; விசயை; விளி.

(இ - ள்.) தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழல்போலக் கொடிய; ஆதலால், நினக்கு மேற்கோடலரிது; அதனைக்கைவிட்டுத் தானத்தினை ஐம் பொறியும்வென்று அவாவற்ற இடத்தே வித்தி அதுமுனைக்கும்படி சீலமாகிய நீரை எப்பொழுதும் கொடுப்பின், அஃது உத்தராகுருவிலே முளைத்துப் புகழை ஈன்று பின்பு தேவரின்பத்தை விளைத்துவிடுமென்று கூறினானென்க.

தானப்பயனாற் போகபூமியிலே பிறந்து ஆண்டுள்ள நுகர்ச்சியை எய்திப் பின் துறக்கம் பெறுவாரென்றாள். (நஉச)

2633. அறவுரை பின்னைக் கேட்டு மடிகண்மற் றெமக்கு வல்லே
துறவுதந் தருளு கென்னத் தூநக ரிழைத்து மேலால்
நறவிரி தாம நாற்றி வானகம் விதானித் தாய்ந்து
திறவிதிற் றவிசு தூபந் திருச்சுடர் விளக்கிட் டாரே.

(இ - ள்.) தேவி அதனைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுரை பின்னைக்கேட் டும்; இப்பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ள தவமக ளிரும், துறவுக்குச் செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத்தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவிசையும் தூபத்தையும் விளக்கையுமிட்டாரென்க. (நரு)

(வேறு)

2634. பாலினாற் சீறடி கழுவிப் பைந்துகில்
தூலினா லியன்றன நுனித்த வெண்மைய
காலனைக் கண்புதைத் தாங்கு வெம்முலை
மேல்வளாய் வீக்கினார் விதியி னென்பவே.

மெல்லிதாக தூற்ற வெண்மையுடையதால்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை; கண்புதைத்தல் - அவன் கொலைத்தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

2633. கேட்டும் - கேட்கின்றோம். அடிகள் : பம்மை; விளி. மற்று, அசை. என்ன - என்று விசயை கூற. நகரிழைத்து - நகரை அழகு செய்து. மேலால் - மேலே; ஆல், அசை. தாமம் - மலை. விதானித்து - மேற்கட்டு கட்டி. திறவிதின் - நன்றாக.

2634. துகிலை முலைமேல் வளாய் வீக்கினார்; வளாய் - சூழ்ந்து. தவ மகளிர் வெண்குலால் மார்பைச் சுற்றல்; சீவக. 2635, 2993; மேநு. பூரண. 46.

(இ - ள்.) அவற்றையிட்ட பின் ஆகமவிதிபாலே சேறடிபைப் பாலாற் கழுவி நூலாலியன்ற கோடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீக்கினாரென்க .

இஃது, 1 இருவர் தீக்கையும் கூறிற்று. (௩௬)

2635. தேனுலா மாலையுங் கலனுஞ் சிந்துபு
பானிலாக் கதிரன வம்மென் பைந்துகில்
தானுலாய்த் தடமுலை முற்றஞ் சூழ்ந்தரோ
வேனிலான் வருநெறி வெண்முள் வித்தினார்.

(இ - ள்.) மாலையையும் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு நிலாப்போன்ற ஒளியினவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும் வழியை முள்ளாலடைத்தாரென்க.

உலாய் - உலாவ. வெண்டுகிலாதவின், 'வெண்முள்' என்றார். இஃது, ஒழிந்தமகளிருடைய தீக்கைகூறிற்று. (௩௭)

2636. முன்னுபு சீழ்த்திசை நோக்கி மொய்ம்மலர்
நன்னிறத் தவிசின்மே விருந்த நங்கைமார்
இன்மயி ருகுக்கிய விருந்த தோகைய
பன்மயிற் குழாமொத்தார் பாவை மார்களே.

(இ - ள்.) தவிசினைப்பொருந்தி அதன்மேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த தாயரிருவரும் அல்லாதமகளிரும், மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிரளை ஒத்தா ரென்க.

தோகையவாகிய மயில். (௩௮)

(உரை.) 1 இருவர் : விசயை, சுநந்தை.

2635. கலன் - ஆபரணம். சிந்துபு - சிந்தி. பால் : நிலாவுக்கு அடை ; உவமையன்று. நிலாப்போலும் கதிரனவாகிய துகில் உலாய் ; கதிர் - ஒளி. உலாய் = உலாவ - பரக்க. முலைமுற்றம் - முலையின் முன்னிடத்தை. வேனிலான் : காமன். நெறியில் வெண்முள்ளை வித்தினார். வெண்முள் என்றது வெண்டுகிலை.

2636. முன்னுபு - ஆதனத்தைப் பொருந்தி. மலராகிய தவிசு ; மலர்போலும் நிறத்தையுடைய தவிசெனலுமாம். நங்கைமார் : விசயையும் சுநந்தையும். உகுக்கிய - உகுத்தற்கு. தோகையையுடைய மயிற் குழாத்தை. நங்கைமார்களும் பாவைமார்களும் ஒத்தாரென்க.

2637. மணியியல் சீப்பிடச் சிவக்கும் வாணுதல்
அணியிருங் கூந்தலை யெளவை மார்கடாம்
பணிவிலர் பறித்தனர் பரமன் சொன்ன நூற்
றுணிபொருள் சிந்தியாத் துறத்தன் மேயினார்.

மணியாலியன்ற சீப்பிட அது பொருமற் சிவக்கு துதலைச் சேர்ந்தகூந்தல்.

(இ - ள்.) இறைவன் கூறிய ஆகமத்தில் துணியும்பொருளைச் சிந்தித்
துத் துறத்தலைச் செய்ய மேவினவர் கூந்தலை ஆரியாங்களைகடாம் ஒன்றிற்
ருழ்வில்லாராய்ப் பறித்தாரென்க. (நக)

2638. கன்னிய ராயிரர் காய்பொற் கொம்பனார்
பொன்னியற் படலிகை யேந்திப் பொன்மயிர்
நன்னிலம் படாமையே யடக்கி நங்கைமார்
தொன்மயி ருசுத்தநன் மயிலிற் றேன்றினார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் பறித்த அழகிய மயிரினைக் கொம்பனாகிய கன்னி
யராயிரவர் பள்ளியில் வீழாமற் படலிகையிலே ஏந்திக்கொண்டுபோய் அடக்கி,
அந்நங்கைமார் பழையமயிரையுசுத்த மயிலிற்றேன்றினாரென்க.

அடக்கி : இது பிறவினை கொண்டது. (சு0)

2639. பொற்குடந் திருமணி பொழியப் பெய்தபோல்
எற்புடம் பெண்ணிலாக் குணங்க ளானிறைத்
துற்றுட னுயிர்க்கருள் பரப்பி யோம்பினார்
முற்றுட னுணர்ந்தவ னமுத முன்னினார்.

2637. சீப்பிடுதலால் சிவக்கின்றதுதல். ஓளவைமார்கள் - தவமகளிர்
கள். பணிவிலர் - தாழ்வில்லாதவராய். பரமன் : அருகன். சிந்தியா -
எண்ணி. துறத்தல் மேயினவர் கூந்தலை ஓளவைமார்கள் பறித்தனர். தவ
மகளிர் தலைமயிரைப் பறித்தல்; “அனிச்சப்பூம் போது கொய்வார்போ லணி
மயிரை வாங்கி” (மேந். பூரண. 46.)

2638. கொம்பனாகிய கன்னியராயிரவர். படலிகை - தட்டு ; பெட்டி
எனலுமாம். நங்கைமார் - மயிர்பறிக்கப்பட்ட மகளிர். மயிலின் - மயிலைப்
போல்.

2639. பொற்குடத்தில் மணியைப் பெய்ததுபோல. எற்புடம்பைக்
குணங்களால் நிறைத்து. உடனே உற்று. உணர்ந்தவன் அமுதம் - இறைவ
னாகிய அருகன்கூறிய அமுதம்போலும் ஆகமத்தை. முன்னினார் - பொருந்
தினவர்கள் ; எழுவாய்.

தவம்புரிந்து அடங்கத்தக்க நல்வினையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு உவமித்தார். பல்லுயிர்க்கும் வந்த துன்பங்களைத் தாமும் உடனேயுற்று அவ் வுயிர்களுக்கு அருளைப்பார்ப்பி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இறைவனாகமத்தைப் பொருந்தினவர்கள், பொற் குடத்தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்து வழிய நிரப்பினாற்போலே எந் புடம்பை எண்ணிறந்த குணங்களாலே நிறைத்துப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணி னாரென்க. (சுக)

2640. புகழ்ந்துரை மகிழ்ச்சியும் பொற்பில் பல்சனம்
இகழ்ந்துரைக் கிரக்கமு மின்றி யங்கதூல்
அகழ்ந்துகொண் டரும்பொருள் பொதிந்த நெஞ்சினார்
திகழ்ந்தெரி விளக்கெனத் திலக மாயினார்.

(இ - ள்.) அங்கத்தையுடைய ஆகமத்தின் பொருளைக் கல்லியெடுத்துக் கொண்டு கட்டிவைத்த நெஞ்சினையுடையவர்கள், தமக்கு மயக்கமின்மையின், எரிகின்ற விளக்கெனத் திகழ்ந்து பல்சனமும் புகழுமுரைக்கும் இகழு முரைக்கும் மகிழ்ச்சியும் இரக்கமுமின்றித் திலகமாயினாரென்க. (சஉ)

(வேறு)

2641. அலைமணிக் கவரி மான்றே ரடுகளி யானை பாய்மா
நிலநெளி கடலந் தானை நிரந்துபூச் சுமப்ப மன்னன்
சிலமலர் தானு மேந்திச் சென்றுசீர் பெருக வாழ்த்தி
இலமலர்ப் பஞ்சிப் பாதத் தெழின்முடி தீட்டி னானே.

(இ - ள்.) நால்வகைப்படையும் பரந்து பூவைச்சுமப்ப மன்னனா னும் சிலமலரையேந்திச்சென்று வாழ்த்தி மலர்போலும் பாதத்தே தன்முடியைச் சேர்த்தினானென்க. (சங)

2640. புகழ்ந்துரைக்கு மகிழ்ச்சியும் இகழ்ந்துரைக்கு இரக்கமும் இன்றி; சீவக. 2825 ; “உவத்தல் காய்தலோ டிலாது” (வணையாபதி.) புகழ்ந் துரை - புகழ். இகழ்ந்துரை - இகழ். அங்கத்தையுடைய தூவின் பொருளை அகழ்ந்துகொண்டு பொதிந்த நெஞ்சினார்; தூல் - அருகன் கூறிய ஆகமம். பொதிந்த - கட்டி வைத்த.

2641. மணியையும் கவரியையும் உடைய மான்பூட்டிய தேர்; மான் - குதிரை. நிரந்து - பரந்து. மன்னன் - சீவகன். இலமலர்போலும் பஞ்சி பூசிய பாதத்தே; இலமலர் - இலவம்பூ. தீட்டினான் - சேர்வித்தான்.

2642. (க) கடியவை முன்பு செய்தேன் கண்ணினுற் காணச் சின்னாள்
அடிகளின் நகரி னுள்ளே யுறைகென வண்ணல் கூற
முடிகெழு மன்னற் கொன்று மறுமொழி கொடாது தேவி
படிமம் போன் றிருப்ப நோக்கிப் பம்மைதான் சொல்லி னுனே.

2643. (உ) காதல னல்லை நீயுங் காவல நினக்கி யாமும்
ஏதில மென்று கண்டா யிருந்தது நங்கை பென்னத்
தாதலர் தாம மார்ப னுரிமைபுந் தானு மாதோ
போதவிழ் கண்ணி யீர்த்துப் புனல்வரப் புலம்பி னுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அண்ணல், முன்பு நம்மைக்காண்டற்கு வேண்டும் நல்வினை
செய்யாதேன் கண்ணுலே எப்பொழுதுங் காணும்படி, சின்னாள், அடிகள்
இந்நகரினுள்ளே உறைவீராகவெனக்கூற, அவற்கு விசயை உத்தரஞ்
சொல்லாது பாவைபோன்றிருந்தாளாக, அத்தன்மையேநோக்கிச் சொல்
லிடத்தாளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாற் காதலிக்கப்படுமவனல்லே;
காவல! நினக்கு யாங்களும் சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கை இருந்ததென்று
சொல்ல, அதுகேட்டு அரசன், தேவிமாரும் தானுமாக அழுதானென்க.

(சுச - ௫)

2644. ஏதில னாயி னாலு மிறைவர்தம் மறத்தை நோக்கக்
காதல னடிக ளென்னக் கண்களின் துருகிக் காசின்
மாதவ மகளி ரெல்லா மாபெருந் தேவியாரை
ஏதமொன் றில்லை நம்பிக் கின்னுரை கொடுமி னென்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமழுத அரசன், அடிகளே! யான் தேவிக்குச் சுற்றமன்
றேனும் இறைவர் அறத்தைத் துணிந்துநிற்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்க அத

2642. கடியவை - தீவினை. காண - காணும்படி. அடிகள் : விசயை,
விளி. உறைக என்று அண்ணல்கூற; அண்ணல் - சீவகன். ஒன்றும் -
சிறிதும். தேவி - விசயை. பம்மை : தவப்பள்ளியிலுள்ள துறவி.

2643. காதலன் அல்ல - எம்மால் அன்பு செய்யத் தக்கவனல்ல. ஏதிலம் -
அயலாராக உள்ளேம். நங்கையிருந்தது என்ன; நங்கை : விசயை. என்ன -
என்று பம்மைகூற. மார்பன் - சீவகன். உரிமை - மனைவியர், கண்
னியையீர்த்துப் புனல்வரும்படி புல்லினாள்.

2644. ஏதிலனாயினும் - யான் அயலானாலும். அடிகள் : விசயை. ஏதம் -
குற்றம். நம்பிக்கு - சீவகனுக்கு.

ஹைந்தாதலிக்குந் தன்மையையுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மன முருகிக் கண்ணோட்டஞ்செய்து தேவியாரை இனி மறுமொழி கொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று ; நம்பிக்கு மறுமொழி கொடுமினென்றாரென்க. (சக)

2645. திரைவள ரிப்பி ஈின்ற திருமணி யார மார்பின்
வரைவளர் சாந்த மாரந்த வைரக்குன் றனைய திண்டோள்
விரைவளர் கோதை வேலோய் வேண்டிய வேண்டி னேமென்
றுரைவிளைத் துரைப்பக் காளை யுள்ளகங் குளிர்ந்து சொன்னான்.

இப்பி ஈன்ற ஆரம் ; மாணிக்கம் கலந்து கோத்தஆரம். கோதையை யுடையவேல்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தேவி, மார்பினையும் தோளினையுமுடைய வேலோய் ! நீ விரும்பின காரியங்களை யாமும் விரும்பினேமென்று உரையை வலிய எழுப்பிக் கூற, அரசன் மனமகிழ்ந்து ஒருமொழி கூறினென்க.

வேண்டியவென்ற பன்மை, உறைகவென்றதும் காதலனென்றதும்.(சஎ)

2646. அடிகளோ துறக்க வொன்று முற்றவர் யாது மல்லர்
சுடுதுய ரென்கட் செய்தாய் சுநந்தைநீ யெளவை யல்லே
கொடியைநீ கொடிய செய்தாய் கொடியையோ கொடியை யென்னா
இடருற்றோர் சிங்கந் தாய்மு னிருந்தழு கின்ற தொத்தான்.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனங்கூறினெனின், அடிகள் என்னிடத்து ஒன்றும் வருத்தமுற்றவரல்லர் ; ஆதலான், அவரோ துறக்க ; சுநந்தாய் ! வருந்தி வளர்த்தலின், நீயே எனக்குத்தாய் ; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல்லே யாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுடுதுயர் செய்தாய் ; அங்ஙனஞ்செய்த நீ மிகவும் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைச்செய்து சிங்கம் ஈன்பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்து அழுகின்ற தன்மையை ஒத்தானென்க. (சஅ)

2645. இப்பியின்றமணி - சங்கம் பெற்ற முத்து. விரை - வாசனை. மார்பினையும் தோளையும் கோதையையும் உடைய வேலோய் ; என்றது சீவகனை ; விளி. நீ வேண்டியதை யாமும் வேண்டினேம் என்று. உரைவிளைத்து உரைப்ப - சொல்ல வலிய எழுப்பிக் கூற. காளை : சீவகன்.

2646. அடிகள் ஒன்றும் உற்றவரல்லராதலால் துறக்க ; 'அடிகள் - விசயை. ஒளவையாகிய நீ என்கட் சுடுதுயர் செய்தாய் ; ஒளவை - தாய். நீ முன்பு கொடியையல்லையாயினும் இன்று கொடிய செய்தாய். சிங்கம் இடருற்றுத் தாய்முன் இருந்து அழுகின்ற தொத்தான்.

2647. சென்றதோ செல்க விப்பாற் றிருமக ளனைய நங்கை
இன்றிவ டுறப்ப யானின் னரசுவந் திருப்பே னுயின்
என்றெனக் கொழியு மம்மா பழியென விலங்கு செம்பொற்
குன்றனாண் குளிர்ப்பக் கூறிக் கோயில்புக் கருளு கென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சுநந்தை, தன் கணவனையிழந்து புதல்வனாசை
உவந்திருந்தாளென்று இதற்குமுன்னர் உலகத்து நிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தே
போக; இனி நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னாசை
உவந்திருப்பேனாயின், கேளாய்; இப்பாற் பிறக்கும்பழி என்றுதான் எனக்குப்
போவது; போகாமை நீயே யறிதியென்று அரசன் மனங்குளிர்ப்பக் கூறி,
இனிக் கோயிலிலே புக்கு உலகத்தைக் காப்பாயாகவென்றாளென்க. (சக)

2648. பந்தட்ட விரலி னூர்தம் படாமுலை கிழித்த பைந்தார்
நந்தட்டன் றன்னை நோக்கி நங்கையா ரடிகள் சொன்னார்
நொந்திட்டு முனிய வேண்டா துறந்தில றும்மை யென்னக்
கந்தட்ட திணிதிண் டோளான் கற்பக மலர்ந்த தொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தை வருத்தின.

(இ - ள்.) சுநந்தை அங்ஙனங் கூறினபின்பு, நங்கையாராகிய அடிகளும்
நந்தட்டனை நோக்கி, றும்மை யாம் துறந்திலம்; அதனாலே நீ நொந்து வெறுக்க
வேண்டாவென்று சொன்னார்; அவனும் கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (இ௦)

2649. துறந்தவந் நங்கை மார்தந் தூமல ரனைய பாதம்
உறைந்தவென் சென்னிப்போதின் மிசையவென் றெப்பவேத்திக்
கறந்தபா லனைய கந்திக் கொம்படுத் துருவப் பைம்பூண்
பிறங்குதார் மார்பன் போந்து பெருமணக் கோயில் புக்கான்.

2647. சென்றதோ செல்க - நிகழ்ந்த பழி நிகழ்க; ஓ, அசை. நங்கை
யாகிய இவள் துறப்ப; இவள் - விசயை. பழி என்று ஒழியும் என. குன்
றனாண் - சீவகன். கோயில் - அரண்மனை.

2648. பந்து அட்ட விரலினார் - பந்தை விளையாடுதலால் வருத்தின
விரலையுடைய மகளிர்கள். நங்கையாராகிய அடிகள்; விசயை. நொந்திட்டு -
நொந்து; ஒரு சொல். றும்மைத் துறந்திலமென்ன. தோளான் - நந்தட்
டன். கற்பகம் மலர்ந்ததைப்போல் மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

2649. பாதம், என் சென்னியிலுறைந்த போதின் மிசையவென்று.
கந்தியாகிய கொம்பு; கந்தி; ஆரியாங்களைகளுக்குப் பொதுப் பெயர்; சீவக,
1089; அடிக். மார்பன் - சீவகன்.

(இ - ள்.) அவன் மகிழ்ந்தபின், அரசன், இந்நங்கைமாருடைய பாதம் என்சென்னியிலுறைந்த போதின்மிசையனவென்று அவருறைகின்ற தன்மைக்குப் பொருந்தவாழ்த்திப் பால்போல் மிகவுந்தாய கந்தியாகிய கொம்பு இவர்களைப் புரக்கும்படிச் சேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில் புக்கானென்க. (ருக)

2650. வடிநிரை நெடிய கண்ணூர் மாமிமார் விடுப்ப வேகிக்
கடிநிரை சிவிகை யேறிக் சுதிர்மணிக் குடைபின் செல்ல
உடைதிரைப் பரவை யன்ன வொளிறுவேன் மறவர் காப்பக்
கொடிநிரைக் கோயில் புக்கார் குங்குமக் கொடிய னுரே.

கடிச்சிவிகை - வரைவினையுடைய சிவிகை ; என்றது, அரசனால் தேவியர் குலங்கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியவென்று முன்போதற்கும் பின்போதற் கும் வரையப்பட்ட சிவிகையென்றவாறு ; “ ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணு, முரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற், பெருமையிற் நிரியா வன்பின் கண் ணும் ” (தொல். கற்பு. 6) என்றார், கற்பியலின்கண்.

(இ - ள்.) கொடியனாகிய வடுவகிர்நிரையன்ன கண்ணூர், மாமிமார் விடுப்பப் பள்ளியினின்றும்போய் நிரைத்த சிவிகையிலே ஏறிக் குடை பின்னே செல்ல மறவர்காப்பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (ருஉ)

(வேறு)

2651. முழுதுல கெழிலேத்து மூரிவேற் றுனை மன்னன்
தொழுதகு பெருமாட்டி தூமணிப் பாவை யன்னான்
பொழிதரு மழைமொக்குட் போகம்விட் டாசை நீக்கி
வழிவரு தவமெய்தி வைகின டெய்வ மன்னான்.

‘ பாவையன்னான் ’ என்றார், ஐம்பொறியால் நுகர்தற்குரியனவற்றை நுகராதிருந்தமை நோக்கி. முன்பு அருந்ததியென்று தொழத்தக்க.

2650. வடிநிரை - வடுவகிரின் வரிசையைப்போன்ற. கண்ணூர் : காந்த ருவதத்தை முதலியவர்கள். மறவர் - வீரர். கொடி நிரைக் கோயில் - கொடிகளின் வரிசையையுடைய அரண்மனை. கொடியனாகிய கண்ணு ரென்க.

2651. மன்னனுடைய பெருமாட்டி, தொழுதகு பெருமாட்டி யென்க ; மன்னன் - சச்சந்தன். பெருமாட்டி - விசயை. மழை மொக்குள் போலும் போகத்தை.

(இ - ள்.) எழிலை உலகமுழுதுமேத்தும் சச்சந்தன் பெருமாட்டி, பாவையன்னாள், தெய்வமன்னாள், அவள் மழைமொக்குள் போலும் போகத்தைத் தீதென்று நீக்கி ஆசையையுநீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலே வருகின்ற பரமாகமத்திற்கூறிய தவத்தையெய்தித் தங்கினுளென்க.

எனவே ஒழிந்தோர் கூறிய தவங்கள் வீடுபெற்றிற்கு வழியல்லவாயின. ( )

உ.—நீர் விளை யாட்டணி

2652. உடைதிரை முத்துஞ் சிந்த வோசனிக் கின்ற வன்னம்
படர்கதிர்த் திங்க ளாகப் பரந்துவான் பூத்த தென்னா
அடர்பிணி யவிழு மாம்ப லலைகடற் கானற் சேர்ப்பன்
சுடைகெழு வேந்தற் கிப்பா லுற்றது கூற லுற்றேன்.

(இ - ள்.) முரிகின்றதிரை முத்தைச் சிந்துகையாலே அதற்கு வெருவிச் சிறையடிக்கொள்கின்ற அன்னம் திங்களாகக் கடல் வாறாக அதுசிந்தின முத்தம் அவ்வான் மீனைப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியவிழும் ஆம்பலலைகின்ற கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப்பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க. (௫௪)

2653. (க) துறவின்பாற் படர்த லஞ்சித் தொத்தொளி முத்துத் தாமம்
உறைகின்ற வருவக் கோலச் சிகழிகை மகளி ரின்பத்
திறைவனை மகிழ்ச்சி செய்து மயக்குவா னமைச்ச ரெண்ணி
நிறையநீர் வாவி சாந்தங் கலந்துடன் பூரித் தாரே.

2652. திரை முத்தத்தைச் சிந்துதலால். ஓசனிக்கின்ற அன்னம் அஞ்சிச் சிறைக அடித்துக்கொள்கின்ற அன்னப்பறவை; “ஓசனிக்கின்ற வறு வெயிற் கடைநாள்” (சிலப். 14 : 125.) கடலை ஆகாயமாகவும், அன்னத்தைச் சந்திரனாகவும், முத்துக்களை நட்சத்திரங்களாகவும் கூறினார். என்னா - என்று உட்கொண்டு. அடர்பிணி அவிழும் ஆம்பல் - இதழ் பிணித்த கட்டு அவிழ்கின்ற ஆம்பற்பூ. சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு; சீவகனுக்கு.

(மேற்.) அடி, க : சிலப். 14 : 125, அரும்பத; 120-25, அடியார். கந. சிலப். 7 : 29, அரும்பத.

2653. இறைவன், துறவின்பாற் படர்த்தற்கு அஞ்சி; இறைவன் : சீவகன். படர்தல் - செல்லுதல். சிகழிகை - மயிர் முடியையுடைய, மகளி ரின்பத்தால் மகிழ்ச்சி செய்து. மயக்குவான் - சீவகனை மயக்கும் பொருட்டு. நீரைச் சாந்தம் கலந்து வாவி நிறையப் பூரித்தார்; பூரித்தார் - அடக்கினார்.

2654.(உ) நீரணி மாட வாவி நேரம்புணை நிறைத்து நீணீர்ப்
போரணி மாலை சாந்தம் புணைமணிச் சிவிறி சுண்ணம்
வாரணி முலையி னூர்க்கு மன்னற்கும் வகுத்து வாவி
ஏரணி கொண்ட விரீநீ நிறைவகண் டருளு நென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) முத்துத்தாமத்தைபுடைய சிகழிகை.

(இ - ள்.) அமைச்சர், இறைவன் துறவின்பாற்சேறற்கு அஞ்சி அக்கருத்
தைப் போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர் செய்தற்குத் தம்மிடத்தே
கொண்ட அணியின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சி செய்து பின்னர்
இன்பத்தே மயக்குதற்கு எண்ணி நீரைச் சாந்துடனே கலந்து வாவிநிறையப்
பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த மாடத்தைபுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்ய
தெப்பங்களைபு நிறைத்து அழகிய மாலை முதலியவற்றை அம்மகளிர்க்கும்
மன்னற்கும் படைக்கலமாக வகுத்து இந்நீர்வாவியை, இறைவனே! கண்டரு
ளுகவென்றாரென்க. (௩௩-௬)

2655. கணமலை யரசன் மங்கை கட்டியங் கார னாகப்
புணைமுலை மகளி ரெல்லாம் பவித்திரன் படைய தாக
இணைமலர் மாலை சுண்ண மெரிமணிச் சிவிறி யேந்திப்
புணைபுறந் தழுவித் தூநீர்ப் போர்த்தொழி றொடங்கி னாரே.

வேறொரு பகையரசைத் தாம் கேட்டறியாமையானும் கட்டியங்காரன்
கொடுமை இக்காலத்தும் தம்மனத்து நிகழ்தலானும், 'கட்டியங்காரனாக'
என்றார்.

(இ - ள்.) அவ்வமைச்சர் வாவியைக் காட்டினபின்பு, தேவியரிற் காந்
தருவதத்தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம் அரசன் படையாகப்
படைவகுத்து, மாலைமுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத் தழுவி,
நீர்க்கண்ணே போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினாரென்க. (இள)

2654. மாடத்தைபுடைய நீரணிவாவியில்; பரி. 10 : 27; சிலப். 10 :
25; பெருங். 1. 40 : 17, 42: 39. நேரம்புணை-மெல்லிய தெப்பத்தை. சிவிறி-
நீர்வீசு கருவி. மன்னற்கும் - சீவகனுக்கும். வகுத்து - செய்தது. இந்நீர்
வாவியைக் கண்டருளுக என்றார். இறைவ; என்றது சீவகனை; விளி.

2655. கணம் - கூட்டம். மலையரசன் மங்கை - காந்தருவதத்தை.
பவித்திரன்: சீவகன்; சீவக. 2311. மாலை முதலிய கருவிகள்; சீவக.
2654; 2656. புணையின் புறத்தைத் தழுவி; புணை - தெப்பம். நீர் - நீரின்
கண்ணே. மு : "மாற்று மன்ன ராகுமி நெனத்தம், உரிமை மகளிரொடு செரு
மீக் கூறிக், ...அரச குமர ஶார்ப்பொலி யரவமும்" (பெருங். 1. 41: 20-23.)

2656. தூமலர் மாலை வாளாச் சுரும்பெழப் புடைத்துத் தேன்சோர்
தாமரைச் சதங்கை மாலை சக்கர மென்ன வீழ்த்தும்
காமரு கணைய மாகக் கண்ணிக ளொழுக விட்டும்
தோமர மாகத் தொங்கல் சிதறுபு மயங்கி னாரே.

தேன்சோர் தாமரை - கைகள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்தொடங்கின மகளிர், கையாலே மாலையை
வாளாக ஓச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கை மாலையைப் 1 பாராவளையாக ஏறிந்தும்,
கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலையைத் தண்
டாகச் சிதறாநின்றும் தம்மிற் கலந்தாரென்க. (இஅ)

2657. (க) அரக்குநீர்ச் சிவிறி யேந்தி யாயிரந் தாரை செல்லப்
பரப்பினுள் பாவை தத்தை பைந்தொடி மகளி ரெல்லாம்
தரிக்கல ராகித் தாழ்ந்து தடமுசிற் குளிக்கு மின்போற்
செருக்கிய நெடுங்கண் சேப்பச் சீதரீர் முழுகினாரே.

2658. (உ) தானக மாட மேறித் தையலார் ததும்பப் பாய்வார்
வானகத் திழியுந் தோகை மடமயிற் குழாங்க ளொத்தார்
தேனின மிரியத் தெண்ணீர் குளித்தெழுந் திருவி னன்னார்
பான்மிசைச் சொரியுந் திங்கள் பனிக்கடன் முளைத்த தொத்தார்.

2656. வால் - அறுகுகும வாள; ரம்பமெனப்படும; பெருங். 1. 41 :
12. தாமரை யென்றது கைகளை. சதங்கை மாலையைச் சக்கரமாக வீழ்த்தி
யும்; பெருங். 1. 41 : 9. கண்ணிகளைக் கணையமாக ஒழுகவிட்டும்; பெருங். 1.
41 : 13. தொங்கலைத் தோமரமாகச் சிதறுபு; தொங்கல் - பெரியமலை.
தோமரம் - தண்டு. இதிற கூறப்பட்ட மாலையின் இயல்பு; குறிஞ்சிப்.
103 - 4, அடிக்.

(உரை.) 1 பாராவளையம் - சுழல்படை; இது பாராவளையெனவும் வழங்
கப்படும்; பரி. 15 : 61, பரிமேல்; நிருவால. 39 : 19; “சுழல் வட்டம் பாரா
வளையே” (பிங்கலநீதை, 15 : 60.)

2657. சிவிறி; நீர்வீச கருவி. பாவையாகிய தத்தை பரப்பினுள்.
முகிலிற் குளிக்கும் மின்னலைப்போல; குளிக்கும் - மறையும். மகளிரெல்லாம்
நீரில் மூழ்கினர்.

2658. தானகமாடம் - விரிந்த இடத்தையுடைய நீர்மாடம்; “தானக
மாடமொடு தலைமணந் தோங்கிய” (பெருங். 1. 38: 81); “தானகமணி நிலைச்
சுடர்” (குளா. இரத. 62.) மாடமேறிப் பாய்வார் மயிற் குழாங்களை ஒத்தார்.

2659. (ங) கண்ணிகொண் டெறிய வஞ்சிக் காறளர்ந் தசைந்து சோர்வார்
சுண்ணமுஞ் சாந்தும் வீழத் தொழுதன ரிரந்து நிற்பார்
ஒண்மலர் மாலை யோச்ச வொசிந்துகண் பிறழ வொல்கி
வெண்ணையிற் குழைந்து நிற்பார் வேற்கணு ராயி னாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) அரக்குநீர் - இங்குவிகம் கரைத்தநீர்; தடத்துநீர். வெண்முகி
வின்மறைபுமின்போல்.

(உ) தன்னகமாடம், விகாரம்; நீரகத்துச்செய்த பல நிலங்களைபுடைய
மாடம். பால் - பால்போலுமொளி.

(ஈ) காறளர்ந்து அசைந்து - நின்ற நிலை குலைந்து இளைத்து. கண் பிறழ
ஒல்கி - கண் பிறழ்ந்து பார்க்கும்படி ஒதுங்கி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இரண்டு படையும் கலந்த பின்னர்த் தத்தை சிவிறி
யை ஏந்தி ஆயிரந்தாரையை முன்னர் நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள்;
அதனைத் தையலாரொல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்சிவப்ப
நீரிலே மூழ்கினார்; அங்ஙனமூழ்கி அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைதலாற்றா
ராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார், மயிற்றிரளை ஒத்தார்; அதனுட் சிறிதுபொழுது
உறைந்தெழும் திருவினன்னார், தமது முகந்தோன்றியபொழுது திங்கள்
கடலில்முளைத்த தன்மையை ஒத்தார்; இங்ஙனமிவர்கள் குறைந்த பின்
பின்னே வந்துபொருத வேற்கண்ணார், அவள் அதனை நீக்கிக் கண்ணிகொண்
டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; சுண்ணமும் சாந்தும் வீழ ஏறிய இரந்துநிற்பார்;
மாலையை ஒச்சக் குழைந்து நிற்பாராயினாரென்க. (ருக - கூக)

2660. கூந்தலை யொருகை யேந்திக் குங்குமத் தாரை பாயப்
பூந்துகி லொருகை யேந்திப் புருமிடங் காண்டல் செல்லார்
வேந்தனைச் சரணென் றெய்த விம்முறு துயர நோக்கிக்
காய்ந்துபொற் சிவிறி யேந்திக் கார்மழை பொழிவ தொத்தான்.

தேனினம் - வண்டுக் கூட்டங்கள். குளித்து - மூழ்கி. பால்போலும் ஒளி
யைச் சொரிகின்ற திங்கள். முளைத்தது - தோன்றியதை. மகளிர் முகத்
துக்குத் திங்கள் உவமை.

2659. ஏறிய - தத்தை ஏறிதலால். ஒச்ச - ஒச்சதலால். வெண்ணெ
யின் - வெண்ணெயைப்போல. வேற்கணுர் இவ்விதம் நிற்பாராயினாரென்க.

2660. கூந்தலை...துகிலொரு கையேந்தி; கலிங்கநீ. 46; “அகிலேந்து
கூந்த லொரு கையி லேந்தி யசைந்தொருகை, துகிலேந்தி” (நஞ்நை. 27.)
சரண் - அடைக்கலம். சிவிறி - நீர்வீசு கருவி. கார் - மேகம்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டும் சிவிறியை ஏந்தி வேந்தனருகே அணியாக நின்ற மகளிர்மேலே விட்ட குங்குமத்தாரை அவர்கள் மேலேபரக்க, அவர்கள் அதற்கு ஆற்றாதே கூந்தலை ஒருகையாலே ஏந்தித் துகிலை ஒருகையாலே ஏந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவனும் அவர்கள் வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியை ஏந்திக் கார்தான் மழைபொழியுந் தன்மையை ஒத்தானென்க. (௧௨)

2661. வீக்கினுன் றுரை வெய்தாச் சந்தனத் தளிர்நன் மாலை
ஒக்கினார் கண்ணி சுண்ண முடற்றின ருருவச் சாந்திற்
பூக்கமழ் துகிலுந் தோடு மாலையுஞ் சொரியப் போர்தோற்
றுக்கிய வறங்கன் சேனை யாறலா றுயிற் றன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்த மகளிர் சந்தனத்தளிர்விரவிய மாலையை ஒச்சினார்; ஒச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலும் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலுமெறிந்து அவளை உடற்றினார்; அவனும் பின்னர்ச் சிவிறியிற்றரையை வெய்தாம்படி முறுக்கினுன்; அதற்கு ஆற்றாதே முன் போரையாக்கிய அச்சேனை, துகிலும் தோடும் மாலையுஞ்சிந்தக் கெட்டு வழியல்லா வழிகளிலே போயிற்றென்க.

1 மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைசேனையையும் 'அறங்கன்சேனை' என்றார். (௧௩)

2662. அன்னங்க ளாகி யம்பூந் தாமரை யல்லி மேய்வார்
பொன்மயி லாகிக் கூந்தல் போர்த்தனர் குனிந்து நிற்பார்
இன்மலர்க் கமல மாகிப் பூமுகம் பொருந்த வைப்பார்
மின்னுமே கலையுந் தோடுங் கொடுத்தடி தொழுது நிற்பார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேய்வார்; மயிலாய் மயிரால் மறைத்துக்கொண்டு நிற்பார்; உடம்பை மறைத்துத் தாமரைப்பூவாய்ப் பூவுடன் முகத்தைப் பொருந்தவைத்து நிற்பார்; திறை கொடுத்துத் தொழுது நிற்பாராயினென்க. (௧௪)

2661. வெய்தா - வேகமாக. மாலையை ஒக்கினார். உடற்றல், மகளிர் தொழில். தோடு - காதணி. அறங்கன் சேனை - மகளிர்.

(உரை.) 1 சீவக. 458.

2662. மகளிர்க்கு அன்னமும், மயிலும், தாமரையும் உவமைகள். கமலம் - தாமரைப் பூ.

2663. பண்ணுரை மகளிர் மாலை பைந்துகில் கவர்ந்து கொள்ளக்
கண்ணுரை மகளிர் சோர்ந்து காரிருட் டிவளு மின்போற்
பெண்ணுரைப் பிடிக்கைக் கூந்தற் பொன்னரி மாலை தாழ
வெண்ணுரை யுடுத்து நின்றார் வேந்தனோக் குண்ண நின்றார்.

பண்போலும் உரையின்புடைய மகளிரென்றது, அரசன் படையை.
தம் கண்ணினாலே அரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்கு மகளிரென்றது, அரசனைச் 1 சேலித்தற்குரிய மகளிராய் ஈண்டுத்தத்தையோடு கூடின படையை.
பிடிக்கைபோலப் பின்னின கூந்தல்.

(இ-ள்.) அவர்கள் அங்ஙனமாய பின்னர்ப் பண்ணுரைமகளிர் கண்ணுரை
மகளிருடைய மாலையையும் துகிலையும் கவர்ந்து கொள்ளுதலிற் பொன்னரி
மாலை இருளில் நுடங்கு மின்போற்றமுச் சோர்ந்து தமது பெண்தன்மையைப்
பலருங்கூறவேண்டி வெண்ணுரையை யுடுத்து நின்றவர், அரசன் தமதழகை
நுகரநின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்ந்தாரென்க. பெண்
களுக்கு உவமையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (சுரு)

2664. (க) தன்படை யுடையத் தத்தை சந்தனத் தாரை வீக்கி
ஒன்பது முகத்தி னோடி யுறுவலி யகலம் பாயப்
பொன்படு சுணங்கு போர்த்த பொங்கிள முலையிற் றாவான்
முன்படு குலிகத் தாரை முழுவலி முறுக்க லுற்றான்.

2665. (உ) மெய்ப்படு தாரை வீழி னோமிவட் கென்ன வஞ்சிக்
கைப்படை மன்ன னிற்பக் கதுப்பயன் மாலை வாங்கிச்

2663. பண்போல் உரையையுடைய மகளிர். கண்ணால் உரைக்கும்
மகளிர். இருளில் திவளும்; திவளும் - விளங்கும். பெண் - கட்டிலுறைய அமை
தித் தன்மை. பிடிக்கைக் கூந்தல்: "பிடிக்கை யன்ன பின்னுவீழ் சிறுபுறம்"
(சிறுபாண்.191); "பிடிக்கையன்ன பின்னகம்" (அகநா. 9); பெருங். 1, 40 :
193 - 5. நோக்கு - அழகு.

(உரை.) 1 முகு. 199 - 205, ந.

2664. உடைய - தோற்றுப் போக. தத்தை - காந்தருவதத்தை;
நாமைக தேசம். உறுவலி அகலம் - சீவகனது மார்பில். சுணங்கு - தேமல்.
துவானுகி. முழுவலி : சீவகனெனலுமாம்.

2665. நோம் - துன்பமுண்டாகும். கதுப்பு - கூந்தல். செப்பட -
செவ்விதாக. யாப்ப - கட்ட. பைப்புடை - பாம்புப் படத்தின் பக்கத்தைப்
போன்ற. பாழி - வன்மை.

செப்பட முன்கை யாப்பத் திருமகன் றெலைந்து நின்றான்
பைப்புடை யல்கு லானைப் பாழியாற் படுக்க லுற்றே.

2666. (ங) அடுத்தசார் தலங்கல் சுண்ண மரும்புனல் கவர வஞ்சி
உடுத்தப் டொளிப்ப வொண்பொன் மேகலை யொன்றும் பேசா
கிடப்பமற் றரச னோக்கிக் கெட்டதுன் றுகின்மற் றென்ன
மடத்தகை நாணிப் புல்லி மின்னுச்சேர் பருதி யொத்தான்.

இவைமூன்றும் ஒரு தொடர்.

(க) வீக்கி - வீக்க. முன்பு அடு - தத்தையது வலியை அடுகின்ற.

(உ) கைப்படை - சிவிறி. செப்பட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத்
திற்பக்கம். பாழி - வலி.

(ஈ) பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெய்ம்முழுதும் தோன்றும்படி
பட்டு ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி - புல்ல.

(இ - ள்.) அவாழகை அங்ஙனம் நுகர்ந்த மன்னன், அல்குலானைச் சாந்து
அலங்கல் சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான்; உற்றவன், அப்
பொருள்கட்கு அடுத்த வலியாலே அவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கு அஞ்சி நிற்ப,
தத்தை தன்படை முன்னர்க்கெட அவள்பொறுதே ஒன்பது தாரையாக ஒடி
உறுவலியகலத்தே பாயும்படி சந்தனத் தாரையை வீக்க, அதுகண்டு திருமகன்
முன்படு குலிகத்தாரையை முழுவலியோடே முறுக்கலுற்றான்; உற்றவன்
கைப்படையின் மெய்ப்படுதாரை இளமுலைமேல்வீழின், இவட்குநோமென்றஞ்
சிச் செவ்விதாகத் தாவானாய்த் தொலைந்து நின்றான்; அதுகண்டு அவள் மாலை
யைவாங்கி முன்கையையாப்ப, ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த வெண்பட்டினைக்
கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும் பேசாதே கிடக்கும்படி ஒளிப்ப,
பின்னை அரசன் அதனைநோக்கி நினதல்குவில் துகில் கெட்டுப்போயிற்றுக்
காணென, அதுகேட்டு அவள் நாணித் தன்னைத்தழுவ, அவன் ஆண்டு மின்
னுச்சேர்ந்த பருதியை ஒத்து நின்றனென்க, (கக - அ)

2667. விம்மகிற் புகையின் மேவி புடம்பினை வேது செய்து
கொம்மென நாவி நாலுங் கூந்தலை புலர்த்தி நொய்ய

2666. அலங்கல் - மாலை. உன் துகில் கெட்டது என்ன. என்ன -
என்று சேவகன் கூற. மடத்தகை - கார்தருவதத்தை. புல்லி - சேவகனைப்
புல்ல. அடி. 2 - 4: பெருங். 1. 40 : 148 - 51. கார்தருவதத்தைக்கு
மின்னும், சேவகனுக்குப் பருதியும் உவமைகள்.

2667. விம்முகின்ற அகிற் புகையில் மேவி; விம்முதல் - கக்குதல்.
நாவி - கஸ்தூரி. நொய்ய - மெல்லிய. அம்மலர் - அழகிய மலர்த் தொழிலை

அம்மல ருரோமப் பூம்பட் டுத்தபி னனிச்ச மாலை
செம்மலர்த் திருவி னன்னார் சிகழிகைச் சேர்த்தி னாரே.

கொம்மென - விரைய. மலர்த்தொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்செய்த பின்னர்த் திருவன்னார், விரையத் தமது கூந்தலையுலர்த்தி அகிற்புகையிலே மேவி உடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையுடுத்தபின் அனிச்சமாலையை முடியிலே சேர்த்தியிருந்தாரென்க. (சுக)

ந.—இ ரு து நு க ர் வு

(வேறு)

2668. கார்கொள் குன்றன கண்கவர் தோளிணன்
நீர்கொ ணீரணி நின் றுக னற்றலின்
வார்கொண் மென்முலை வம்பணி கோதையார்
ஏர்கொள் சாயலுண் டாடுமற் றென்பவே.

(இ - ள்.) அத்திருவன்னார் அங்ஙனமிருந்தபின்னர், அவருடைய நீர்மை கொண்ட நீர்க்கொலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்துதலின், அவரழகுகொண்ட மென்மையை அவன் முன்னர்க் கண்ணாலே நுகர்ந்து, பின்னர் அவரோடு மேல் விளையாடுமென்க.

ஆடுமென்றது, ஈண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று; என்றது, மேற்கூறு கின்ற முதுவேனின் முதலிய ஆறுகாலத்திலும் விளையாடுமென்றவாறு. (எ0)

[மு து வே னி ல்]

2669. வேனில் வாய்க்கதிர் வெம்பலின் மேனிலைத்
தேனு லாங் குளிர் சந்தனச் சேற்றிடைத்

யுடைய, உரோமப் பூம்பட்டு - எலி மயிராற் செய்த பொலிவு பெற்ற பட்டு; “உருவ மாந்தன வுரோமப் பட்டுத்து” (சீவக. 2425.) அனிச்சமாலையைச் சிகழிகையில் சேர்த்தினார்; சிகழிகை - மயிர்முடி. திருவினன்னார் - திரு மகளைப் போன்றவர்; எழுவாய்; இன்: அசை.

2668. கார் - மேகம். குன்றன்ன தோளிணன்; சீவகன். நீர்கொள் நீரணி - மகளிரது நீர்மைகொண்ட நீர் விளையாட்டு. முலையில் வம்பை அணிந்த கோதையாரது சாயலை; வம்பு - கச்சு. சாயல் - மென்மை. உண் டாடும் - நுகர்வான்.

2669. வேனில்வாய் - முதுவேனிற் பருவத்தே. கதிர் வெம்பலின் - வெயில் கொதித்தலால். தான் உலாய் - தான் பொருந்தி. நிலாப் பாயும் பள்ளியில் முலைத்தடத்தே தங்கினான்.

தானு லாய்த்தட மென்முலைத் தங்கினுன்
பானி லாக்கதிர் பாய்தரு பள்ளியே.

(இ - ள்.) முதுவேனிற் காலத்து ஞாயிறு கொதித்தலின், அதற்காற்றோதே
மேனிலத்தில் தேக்கின சந்தனச்சேற்றிடையிலே தான் உலாவிப் பின்னர்
நிலாமுற்றத்திற் பள்ளியிலே அம்மகளிர் முலைத்தடத்தே சேர்ந்தானென்க. ()

2670. முழுது மெய்ந்நல மூழ்கலி நீர்சுமந்
தெழுது கண்ணிரங் கப்புரு வக்கொடி
தொழுவ போன்முரி யச்சொரி பூஞ்சிகை
அழுவ போன்றணி நித்தில முக்கலே.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ் சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்ந்நலமாகிய தடத்தே
முழுது மூழ்குதலின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்து இரங்காநிற்க, புருவம் நீ
வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகை
அணிந்த நித்திலம் அப்பூஞ்சிகை அழுவனபோலே சிந்தினைவென்க. (எஉ)

2671. எழுத்தின் பாடலு மாடலு மென்றிவை
பழுத்த கற்பகப் பன்மணிக் கொம்பனார்
அழுத்தி யன்னவ ணிவளைத் தோண்மிசைக்
கழிக்கு மைங்கணைக் காமற்குங் காமனே.

(இ - ள்.) காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையும்
கூத்தையும் கேட்டும் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர் தோண்மிசைக் கூட்டத்
தாலே அம்முதுவேனிற் காலத்தைக் கழியாநிற்குமென்க. (எங)

[கா ர்]

2672. நீர்து ஞம்பு வயிற்றின் னிழன்முகில்
பார்து ஞம்ப முழங்கலிற் பல்கலை
ஏர்து ஞம்ப வெரீஇயிறை வற்றழீஇக்
கார்து ஞம்பு கொம்பிற்கவி னெய்தினார்.

2670. நலத்தே முழுதும் மூழ்கலின். நலம் - மகளிரின்பம். எழுது
கண்ணில் நீர் சுமந்து இரங்க. எழுதுகண் - மையெழுதியகண். முரிய - வளைய.
நித்திலம் உக்க - முத்துக்கள் சிந்தின.

2671. பழுத்த - முற்றிய. கொம்பனார் - மகளிர். அழுத்தியன்ன
வளையணிந்தோள். காமற்கும் காமன் - சீவகன்.

2672. முகில் - மேகம். பார் - பூமி. கலை - மேகலைகள். வெரீஇ -
அஞ்சி. இறைவன் - சீவகன். கொம்பின் - பூங்கொம்பைப்போல.

நிழல் - ஒளி. துரும்புதல்நான்கும் அசைதலாம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அக்காலங்கழிந்த அளவிலே, முகில் முழங்கலின், அதுகேட்டு மகளிர் அஞ்சி இறைவனைத்தழுவிச் காராற் கவின்பெற்று அசையுங் கொம்புபோலக் கவின்பெற்றாரென்க. (எசு)

2673. இழிந்து கீழ்நிலை யின்னகிற் சேக்கைமேற்
கிழிந்து சாந்தழி யக்களர் மென்முலை
தொழிந்து மட்டொழு கத்துதை தார்பொர
அழிந்த மேகலை யஞ்சிலம் பார்த்தகலே.

1 தொழிந்து - தொழித்து; விகாரம்; என்றது சிதறியென்றதாம். பூக் கிழிந்து மட்டுச் சிதறியொழுகும்படி தார் பொர.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கவின்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற் குளிர்ந்து, கீழ்நிலத்தையிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்த பின்பு அரசனது தூசிப்படை முலைச்சாந்தழியப் பொருதலின், அதற்கெதிரே அவர்மேகலைகள் பொருதழிந்தன; அதுகண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க. மகளிர்தொழிலால் மேகலையும், தலைவன்ரொழிலாற் சிலம்பும் ஆர்த்தன.

2674. தேனி ருலன தீஞ்சுவை யின்னடை
ஆன ருமுலைப் பாலமு தல்லதொன்
ருனு மேவல ரச்சுற வெய்திய
மான ருமட நோக்கிய ரென்பவே.

வடிவினாலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இரூலையொத்த அடை எந்நாளும் பாலமுத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம்; என்றது, சினைமேலுப கற்கும்பசுவெனப் பசுவினது விசேடங் கூறிற்று. அமுதென்றதனால் “பசுவினமுது கொற்றிப் பாலே காம நுகர்வார்க் குரித்து” என தூலிற்கூறிய வாரே கூறினார். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாத நோக்கியார்.

2673. கீழ்நிலையில் இழிந்து; இழிந்து - இறங்கி. மட்டு - தேன் முலைச்சாந்து அழிய தார் பொர; தார் - மார்பின் மாலை, மேகலை அழிந்த.

(உரை.) 1 சீவக. 1986.

2674. அடி. 1. தேனிரால் - தேனடை; “இரு அல் புரையு மெம் லடை” (மதுரைக். 624); “மெழுகு மெல்லடை” (புறநா. 103.) அரு - நீங்காத ஒன்றானும் - வேறொன்றாயினும், அச்சுறவு - அஞ்சுதல். மான் - மான் னுடைய பார்வை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் காமநுகர்கின்ற நோக்கியர், இக்கார்காலத்திற்கு உரித்தாகக்கூறிய அடையையும், பாலமுதையும் நுகர்வதல்லது அவிழ்பதம் சிறிதும் நுகராராயினரென்க. (எசு)

[கூதிர]

(வேறு)

2675. (க) கூதிரவந் துலாவலிற் சுவவு மென்முலை
வேதுசெய் சாந்தமும் வெய்ய தேறலும்
போதவிழ் மாலையும் புகையுஞ் சுண்ணமும்
காதலித் தார்கருங் சுவளைக் கண்ணினார்.

2676. (உ) சுரும்புகின் றறாமலர்த் தொங்க லார்கவின்
அரும்பு கின் றார்கட லமிர்த மேயெனா
விரும்புகின் றுனிள வேனில் வேந்தனைஞ்
சரங்கள்சென் றமுத்தலிற் றரணி மன்னனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) முலையை வெம்மை செய்யுஞ் சாந்தம் - அகிற்சாந்தம். வெய்ய தேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பிய தேறல்.

(இ - ள்.) கார்கழிந்து கூதிரவந்து பரத்தலின், கண்ணினார் சாந்தமுதலிய வற்றைக் காதலித்தார்; அதனை உட்கொண்டு, காமன், அரசன் மேலே சரங் களை யழுத்தலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்ற இடத்தே அப்பொருள் களைக்கொண்டு சென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அழகரும்புகின் றவர்களை அமுதமென்றே கருதி அக்கூதிர்க்காலமெல்லாம் நுகராரின்றானென்க. (எசு-அ)

2677. குழைமுக மிடவயிற் கோட்டி யேந்திய
அழனிற் த் தேறலுண் மதிகண் டையென

2675. வேது - வெம்மை; “வேதணி சரத்தினை” (தே. திருஞா. பிரம புரம். மின். 2); “தடமுலை வேதுகொண் டொற்றியும்” (கலிங்கநீ. 33.) வெய்யதேறல் - வெம்மையையுடைய கள்ளின் தெளிவுமாம்; “உண்ண மதுவும்” (பெருநீ. 1. 38 : 60.) போது - மலரும் பருவத்தரும்பு. புகை - அகிற்புகை.

2676. அற - நீங்காத. கவின் அரும்புகின்றார் - அழகு தோற்றுகின்ற மகளிரை. வேனில் வேந்தன் - மன்மதன். சரங்கள் - அம்புகள். தரணி மன்னன் - சீவகன்.

2677. அடி. 1. “குழைமுகஞ் சுடாக்கோட்டி” (குளா. சுயம். 88.) கோட்டி - சாய்த்து. அழல் நிறத்தேறலுள் - நெருப்புப்போன்ற செந்நிறத்தை

ரிழன்முகப் பகைகெடப் பருகி ரீள்விசம்
புழலென நோக்குவாண் மதிகண் டுடினாள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்ப தாக ஏந்தியதேறிலைக் குழைமுகத்தை இடத்தேகோட்டி நோக்குங் குண மாலை, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன்றக்கண்டு அதனை மதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்கும் பகையாகுந் தன்மை கெடும்படி விரையப்பருகி இனி ரீள்விசம்பிலே உழல்வாயெனக்கூறி அவ்விசம்பிலே அம்மதியைக் கண்டு ஊடினாளென்க. (எக)

2678. (க) பருகினேற் கொளித்துநீ பசலை நோயொடும்
உருகிப்போ யின்னுமற் றுளையென் றுள்சுடக்
குருதிகண் கொளக்குண மாலை யுடினாள்
உருவத்தா ருறத்தழீஇ யுடற்றி ரீக்குவான்.

2679. (உ) நங்கைநின் முகவொளி யெறிப்ப நன்மதி
அங்கதோ வுள்கறுத் தழகிற் றேய்ந்தது
மங்கைநின் மனத்தினால் வருந்த லென்றவள்
பொங்கிள வனமுலை பொருந்தி னானரோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப் பொருள்கொண்டது. தேறலுண்டதன்றி சிவந்ததனை மதியோடுடிச் சிவந்த தாக்கினாள்.

(இ - ள்.) அக்குணமாலை எங்ஙன முடினாளெனின், பருகினேற்கு அக் காலத்துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னை உள்சுடவுடற்றிப் பசலை நோயோடே இன்னும் உளையாயினென்று கூறிக் கண்சிவப்ப ஊடினாள்; அவ்வுடலைத் தழீஇ ரீக்குகின்றவன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளி பரத்தலாலே அஃது உள்கறுத்து அழகினின்று ரீங்கித் தேய்ந்துவிட்டது;

புடைய கள்ளின் தெளிவில். ரிழல் - ஒளி. முகப்பகை - முகத்திற்குப் பகையாகும் தன்மை. ஐயெனப் பருகி. நோக்குவாள் : குணமாலை. அடி. 2 - 4 : கம்ப. உண்டாட்டு. 17.

2678. பசலை நோயென்றது வெளுத்த தன்மையை. கண்கருதி கொள்ள; குருதி - செந்நிறம். உருவத்தார் - அழகிய மாலை. உடற்றி - வருத்தி.

2679. நங்கை : வளி. உள்கருத்து என்றது களங்கத்தைக் கருதி. வருந்தல் என்று - வருந்தாதே என்று சொல்லி. வனம் - அழகு.

நினக்கு ஏற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனி, மங்காய்! நின்மனத்தினால் வருந்தாதே கொள்ளென்று ஊடலை நீக்கினான்; நீக்கிப் பின்னர் அவள்முலையைப் பொருந்தினென்க. (அ0 - அக)

[முன்பனி]

(வேறு)

2680. (க) கொங்கு விம்முபூங் கோதை மாதரார்
பங்க யப்பகைப் பருவம் வந்தென
எங்கு மில்லன வெலிம யிர்த்தொழிற்
பொங்கு பூம்புகைப் போர்வை மேயினார்.

2681. (உ) கூந்த லின்புகைக் குவவு மென்முலைச்
சாந்த மேந்திய தமால் மாலைபும்
ஆய்ந்து தாங்கின ராவ மேகலை
காய்ந்து நித்திலங் கடிய சிந்தினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மாதரார், முன்னர்க் கூதிர்க்காலத்தே குளிரை அஞ்சி மேகலையை யுரீக்கி முத்தையும் சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பணிப்பருவம் வந்ததாக, தொழிலினையும் புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையை மேயினார்; மேவி அக்காலத்திற்கு ஏற்கும்படி கடியனவற்றை ஆராய்ந்து கூந்தலிலே புகையை யும், முன்னர்ச் சாந்தமேந்திய முலையிலே பச்சிலையாற்றெடுத்த மாலையையும் தாங்கினாரென்க. (அஉ - ந.)

2682. அளிந்த தீம்பழ மிஞ்சி யார்ந்தநீர்
விளைந்த வல்விளை வரிசி வேரியும்
வளைந்த மின்னனார் மகிழ்ந்து சண்பகம்
உளைந்து மல்லிகை யொலியல் சூடினார்.

2680. கொங்கு - வாசனை; தேனுமாம். பங்கயப் பகைப் பருவம் - தாமரைக்குப் பகையாகிய முன்பணிப் பருவம்; சீவக. 3072; நைட. அன் - கண். 9. எலி மயிர்ப்போர்வை, வெம்மையை யுடையதென்பது; சீவக. 819, அடிக். அகிற்புகையையுடைய போர்வை.

2681. கூந்தலில் இனிய புகையையும். சாந்தம் ஏந்திய; நகிலுக்கு அடை. தமால் - பச்சிலை மரம். மேகலையையும் நித்திலத்தையும். காய்ந்து - வெறுத்து.

2682. அளிந்த - மிகப்பழுத்த. அரிசியையும் என உம்மை விரிக்க. உளைந்து - வெறுத்து.

எலுமிச்சம்பழத்தின் நீரிலே ஆர்ந்த இஞ்சி; செவ்வஞ்சி. அரிசி வலிய விளைவாக விளைந்தன; அவை, பொரி அவல் முதலியன; கருப்புக்கட்டி முதலிய பலவுங்கூட்டி முறுகப் பொரித்தலின், வலிய விளைவாயிற்று. வேரி-மது.

(இ - ள்.) துடங்கின மின்னையொப்பார், இஞ்சியையும் வேரியையும் பொரி அவல் முதலியவற்றையும் நுகர்ந்து, சிறுசண்பகத்தை வெறுத்து மல்கை மாலையைச் சூடினாரென்க.

இனி, பழமும் இஞ்சியும் நீரிலேறின்று விளைந்த வலிய விளைதலை புடைய அல்லியரிசியுமென்று முரைப்ப. (அச)

2683. (க) தொத்து டைம்மலர்த் தொங்கல் கண்பொர
முத்து டைம்முலைக் கண்க னெந்தவென்
றெய்த்த டிச்சிலம் பிரங்கு மின்கூல்
கைத்தெ டுத்தலிற் காமந் தாழ்ந்ததே.

2684. (உ) பொன்ப னிப்புறம் பொற்பி னார்நலம்
அன்ப னித்தலை யணங்க வத்தலை
முன்ப னித்தலை முழுது நீங்கிப்போய்ப்
பின்ப னித்தலை பேண வந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எய்த்தென்றது, எய்யாதென்னும் எதிர்மறைவினைக்கு விதிவினை; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

(இ - ள்.) திருமகள் வருந்தும் பொற்பினார், அங்ஙனம் கோலஞ்செய்த நலம் அன்பனை இங்காலத்தே வருத்துதலாலே, அவனும் தன்னு தொங்கல் அவர்கள் முலைக்கண்ணப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தன வென்று முன்னர்க் கூறிப் பின்னர் புணர்ச்சிக்காலத்தை யறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்கூலைச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடே முன்பனிக்காலமும் முழுக்க நீங்கிப்போய்ப் பின்பனிக் காலம் அவர்களெதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க. (அரு - சு)

2683. தொத்து - பூங்கொத்து. தொங்கல் - மாலை. எய்த்து - அறிந்து; சீவக. 2481. இரங்கும் - ஒலிக்கும். கைத்து - செலுத்தி; “நுகமின்றி விளாக் கைத்து” (திருவா. அதிசய. 8.) தாழ்ந்தது - தங்கியது.

2684. பொன் - திருமகள். பனிப்புறம் - நடுங்குதற்குக் காரணமாகிய. அன்பனை அணங்க; அணங்க - வருத்த. முன்பனி, பின்பனி; பருவப்பெயர்கள். பேண - விரும்பும்படி.

[பி ன் ப ன்]

2685. (க) வெள்ளி லோத்திரம் விளங்கும் வெண்மலர்க்
கள்செய் மாலையார் கண்கொ ளாத்துகில்
அள்ளி யேந்திய வரத்த வல்குலார்
ஒள்ளெ ரிம்மணி யுருவப் பூணிணர்.

2686. (உ) செந்நெ ருப்புணுஞ் செவ்வெ லிம்மயிர்
அந்நெ ருப்பள வாய்பொற் கம்பலம்
மன்ன ருப்ப்பன மகிழ்ந்து தாங்கினர்
என்ன ரொப்புமில் லவர்க ளென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலாராற்செய்த மாலை. அரத்தத் தினது நிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணற் பார்க்கவொண்ணாத துகிலை யேந்தியவல்குல்; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று; “கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” (முருகு. 15) போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

(உ) நெருப்பைத் தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்த நெருப்பினளவு வெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

(இ - ள்.) என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாத மகளிர், குளிர்நீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணிணராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினாரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுரைப்ப. ‘என்னருப் புமில்லவர்’ என்று பாடமோதி, எக்குற்றமுமில்லாதாரென்றுமுரைப்ப. ( )

2687. ஆட லின்சுவை யமர்ந்து நாடொறும்
பாடன் மெய்நிறீஇப் பருகிப் பண்சுவைத்

2685. வெள்ளிலோத்திர...வெண்மலர். ஐங். 301. கண்கொளாத் துகில் - இழை தெரியாத ஆடை. அரத்தத்தை அள்ளியேந்திய துகிலென்க. எரிம்மணி; சந்தம் நோக்கி ஒற்று விரிந்தது.

2686. நெருப்புண்ணுதல் எலிக்கு அடை. பொன் - பொலிவு. என் னர் - எப்படிப்பட்டவரும். ஒப்பும், என்பதிலுள்ள உம்மையை என்னர் என்பதனோடு கூட்டுக. மயிரால் ஆடை நெய்தல்; சிலப். 14 : 205 - 7.

2687. அமர்ந்தும் - விரும்பியும். மெய்நிறீஇ - தம்முடம்பில் நிறுத்தி. உரிஞ்சும் - உரையும். பொன்னின் மாடம் - பொன்னுற் செய்த மாடம்.

தோடு மாமதி யுரிஞ்சு மொண்பொனின்
மாடக் கீழ்நிலை மகிழ்ந்து வைகினார்.

(இ - ள்.) அவர்கள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மிடற்றுப்பாட்டைத்
தங்கள் மெய்யிலே நிறுத்திப் பருகி யாழ் முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும்
மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்கினாரென்க. (அக)

(வேறு)

2688. புரிக்குழன் மடந்தையர் பொம்மல் வெம்முலை
திருக்கழற் குருகிறார் துளைக்கும் போரினுட்
செருக்குரற் சிறுபறை சிலம்பு கண்கிணி
அரிப்பறை மேகலை யாகி யார்த்தவே.

புரிக்குழல் - 1 நெறிப்பிணையுடைப குழல். செருக்குரல் - போரை
உண்டாக்குங் குரல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வைகின மகளிரிளமுலையும், தலைவன்தாரும் பொரு
கின்ற போரிலே, சிலம்பும் கண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறை
யாகி ஆர்த்தனவென்க. (கூ0)

2689. ஏச்செயாச் சிலைநுத லேழை மார்முலைத்
தூச்செயாக் குங்குமந் துதைந்த வண்டினம்
வாய்ச்சியா விட்டிகை செத்து மார்தார்தம்
பூச்செயா மேனிபோற் பொலிந்து தோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைநுதல் - ஏத்தொழில் செய்தற்கு ஏறிட்டும் அத்தொழில்
செய்யாத விற்போலும்நுதல்; இந்திராவில்லுமாம். வண்டினம் துதைந்த குங்
குமம் - வண்டினம் படிதற்குக் காரணமான குங்குமம்; தூச்செயாக்குங்குமம் -
கழுவாத குங்குமம்.

2688. மடந்தையர் - சீவகன் மனைவியர். பொம்மல் - பெருமை.
குருகில் - சீவகன். முலையும் தாரும் துளைக்கும் போரினுள்; துளைக்கும் -
பொருகின்ற. செரு - காமப்போர். சிலம்பும் கண்கிணியும் சிறு பறையாகி,
மேகலை அரிப்பறையாகி.

(உரை.) 1 நெறிப்பு - நெளிவு.

2689. ஏச்செயாச்சிலை - அம்புத் தொழிலைச் செய்யாது வளைந்த வில்.
சிலைபோலும்நுதல். தூச்செயா - கழுவாத. வாய்ச்சி - செதுக்குகின்ற ஓர்
கருவி. இட்டிகை - செங்கல். செத்தும் - செதுக்குகின்ற. பூச்செயா
மேனி - கழுவாத உடம்பு.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்த குங்குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகை செத்து மாந்தருடைய கழுவாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர் முலையிற் குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகை செத்தினார் மேனிபோற்றேன்றுமென்றுமுரைப்ப. (கக)

[இளவேனில்]

(வேறு)

2690. குரவம் பாவை கொப்புளித்துக் குளிர்சங் கீர்ந்த துகளேபோல்
மரவம் பாவை வயிறுரப் பருகி வாடை யதுநடப்ப
விரவிக் தென்றல் விடுதூதா வேனி லாற்கு விருந்தேந்தி
வரவு நோக்கி வயாமரங்க ளிலையூழ்த் திணரீன் றலர்ந்தனவே.

வாடைதொடங்கின காலத்தே குரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாலு முண்டு தெவிட்டினமை தோன்ற, ‘கொப்புளித்து’ என்றார். கொப்புளித்தல் - காற்றுச் சிதற அடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிகின்ற காலத்தே மரவம்பூத்த புதுமைபற்றி வயிறு நிறையவுண்டென்றார். இதனால் மிகக் காற்றுச் சிதற அடியாமை கூறிற்று. வாடை நடப்ப-வாடை போகாநிற்க வென நிகழ்வு. தென்றல் விரவி வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடை போகாநிற்க விரவியருகின்ற வரவைக்குறித்து. இலை ஊழ்த்து வயாமரங்கள் - அதனாலே இலையுதிர்ந்து வயாநோய்கொண்ட மரங்கள். அது விடு தூதா - அத்தென்றல் காமன்விடுத்த தூதாகக்கொண்டு. வேனிலாற்கு விருந்தேந்தி இணரீன்று அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை ஏறட்டுக்கொண்டு ஈன்று அலர்ந்து விருந்திட்டன.

(இ - ள்.) வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவி வரவு நோக்கி அதனாலையூழ்த்து வயாநோய்கொண்ட மரங்கள் பின்னர் அது தூதாக விருந்தேந்தி இணரீன்று அலர்ந்தனவென்க.

இதனால், வாடையும் தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்பு முதிர்ந்ததென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பதா உம், மாற்றருஞ்சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின் பம் படவந்த மரபென்று மரபியலிய் பாதுகாத்தாம். (கஉ)

2690. குரவம்பாவையைக் கொப்புளித்து; கொப்புளித்து - சிதற அடித்து. ஈர்ந்ததுகள் - அறுத்ததனால் உண்டான தூசி. வாடையது - வாடைக் காற்று; அது, பருகிப் பொருள் விசுதி. வேனிலாற்கு - மன்மத னுக்கு. வயாநோய் கொண்ட மரங்கள். ஊழ்த்து - சொரிந்து. இணர் ஈன்று - பூங்கொத்தைப் பூத்து.

2691. இளிவாய்ப் பிரசம் யாழாக விருங்கட் தும்பி குழலாகக்
களிவாய்க் குயில்கண் முழவாகக் கடிபூம் பொழில்க ளரங்காகத்
தளிர்போன் மடவார் தணந்தார்தந் தடந்தோள் வளைபு மாமையும்
விளியாக் கொண்டிங் கிளவேனில் விருந்தா வாட றொடங்கினான்.

இளி - இளியென்னும் நரம்பு. கணவரைப் பிரிந்தார் தம்முடைய வளை
கழன்ற படியையும், மாமைநீறும் கெட்ட படியையும், தத்தங் கணவருணர்
தற்குத் தூதுசென்ற பாணன் யாழ்மேல் வைத்துப் பாடும் பாட்டைப் பாட்
டாகக் கொண்டென்க. அது, “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல்,
கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய” (தொல். கற்பு. 28)
என்பதனுணர்; “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” (நி. 11)
என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) இளவேனிலென்னுங் கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்
கொண்டு புதிதாக ஆடலைத் தொடங்கினென்க. (கந.)

2692. வேனி லாடும் விருப்பினுல் வியன்காய் நெல்லிச சாந்தரைத்து
நான வெண்ணெய் கதுப்புரைத்து நறுநீ ராடி யமிர்நுயிர்க்கும்
தேனா ரகிலின் புகைசேர்த்தி வகுத்து நாவிக்குழம்புநீஇ
ஆனாப் பளித நறுஞ்சண்ண முகிரி னுழுதாங் கணிந்தாரே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வந்த வேனிற்காலத்தே விளையாடும் விருப்பினாலே,
கதுப்பில் எண்ணெயைத் தேய்த்து நெல்லியை அரைத்து அச்சாந்தைக்
கொண்டு நீராடிப் பின்னர்ப் புகைத்து வகிர்ந்து புழுகை வார்த்து உகிராலே
நீக்கி அவ்விடத்தே கருப்பூரப் பொடியை அணிந்தாரென்க. (கசு)

2691. இளியென்னும் பண்ணையுடைய பிரசம்; பிரசம் - வண்டு.
இருங்கண் தும்பி குழலாக - கரியகண்ணையுடைய வண்டின் ஒலி வேய்ங்குழ
லாக; “குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட” (மணி. 4: 3); “இருந் தும்பி
யின் குழலாதும்” (காரி. 15); “குழல்வாய்த் தும்பியும்” (பெருங். 2. 13: 24);
“வரிவண்டுகள் குழலின்படி சுழலும்” (கம்ப. கங்கை. 3.) களிக்கின்ற
வாயையுடைய குயில்கள் முழவாக; “கடிகமழ் மாங்குயில் முழவா” (இலங்க.
நவவருட. 46.) தணந்தார் - பிரிந்தார். விளி - பாட்டு. விருந்தா - புதி
தாக. இளவேனில் ஆடல் தொடங்கினான். மு. “இரங்கு குயின்முழவா
விண்ணிசையாழ் தேனா, அரங்க மணிபொழிலா வாடும் போலு மிளவேனில்”
(யா - வி. 76, மேற்.)

2692. வேனில் - வேனிற் காலத்தே. நெல்லிக்காயின் சாந்தரைத்து,
நானம் - கஸ்தூரி. கதுப்புரைத்து - கூந்தலில் தேய்த்து. சேர்த்தி - தம்
கூந்தற்கு ஊட்டி. நாவிக்குழம்பு உறீஇ - புழுகைத் தடவி. (பி - ள்.)

2693. முத்தார் மருப்பி னிடைவளைத்த முரண்கொள் யானைத் தடக்கையின், ஒத்தே ருடைய மல்லிகையி னெலியன் மாலை யுறுப் படக்கி, வைத்தார் மணிதூற் றனவைப்பால் வளைய முடித்து வான் கழுநீர், உய்த்தாங் கதனுட் கொளவழுத்திக் குவளைச் செவித்தா துறுத்தாரே.

(இ - ள்.) முன்னர் முன்பனிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பி னிடத்தே சுற்றியே யானைத்தடக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல் லிகை மாலையையடக்கி அதனருகே வகைமாலையையும் வைத்தவர்கள், இவ் விளவேனிற்காலத்து அம்மயிரினத் திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மலை யைச் செலுத்தி அதுகொள்ள அழுத்தி ஆங்கே குவளையினது செவ்வித்தாதை யுமுறுத்தினொன்க.

மல்லிகையினெலியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மாலை. உறுப்புமாலை யென்க. (கந.)

2694. புகையார் வண்ணப் பட்டுடுத்துப் பொன்னங் கலைகள் புறஞ்சூழ்ந்து, நகையார் கவுள கிண்கணியுஞ் சிலம்பு நாய்நாச் சீறடி மேற், பகைகொண் டார்போற் சுமாயுய்க் கண்பின் பருஉக்காம் பனைட கணைக்கால்சூழ்ந், தகையார்ந் திலங்கும் பரியகந் தாமே கவினச் சேர்த்தினார்.

கண்பின்பருஉக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு னன்றது இரண்டு கண்ணுக்கும் நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை; “தேனெய்பெய், வாடாத காம்பேபோல்” (சீவக. 176) என்றார் முன்னும்.

2693. தடக்கையின் ஒத்து - வளைந்த கையைப் போன்று; “கோட் டிடை வளைஇய குஞ்சரத் தடக்கையிற், சூட்டொடு விரைஇச் சுற்றுடி முடித்து” (பெருங். 2. 5 : 174 - 5.) மல்லிகையின் ஒலியல் - மல்லிகைப் பூ மாலை. மணிதூற்றினைய ஐம்பால் - நீலமணியைக் கம்பியாக்கினொலொத்த மயிர்; சீவக. 1784. கூந்தலுக்கு யானைத் துதிக்கையும் மல்லிகை மாலைக்குத் தந்த மும் உவமைகள். கழுநீர் - செங்கழுநீர் மாலை. செவி - செவ்வி.

2694. புகை - அகிலின் புகை. வண்ணம் - நிறம். பொன்னங்கலைகள் - பொன்னாலாகிய மேகலைகள்; அம், அசை. புறம்கூழ்ந்து - பட்டுக்குமேலே வளைத்து. நகை - ஒளி. நாய்நாவைப்போலும் அடி; பொருந். 42; சிறுபாண். 17-8; மலைபடு. 42-3; நந். 252; பெருங். 2. 19: 176-85. சுமாயு - சுமத்தி. கண் - கணு. பரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபரணம்.

(இ - ள்.) அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாரைப்போலே தாம் பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையை வளைத்து அடிமேலே கிண்கிணியை யுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பினைய கணைக்காலிலே பரியகஞ்சூழ்ந்து கவினச்சேர்த்தினாரென்க.

அகை - கூறுபாடு; சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கூசு)

2695. பிடிக்கை வென்று கடைந்தனபோற் பஞ்சியார்ந்த திரள் குறங்கு, கடித்துக் கிடந்து கவினவளருங் காய்பொன் மகரங் கதிர்முலைமேல், உடுத்த சாந்தின் மிசைச்செக்க ரொளிகொண் முந்நாட் பிறையேய்ப்பத், துடிக்குங் கதிர்சேர் துணைமுத்தந் திருவில் லுமிழ்ந்து சுடர்ந்தனவே.

ஒழுக்கோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலும் சருச்சரையின் மையாலும் பஞ்சியாலும் கடைந்தனபோற்றிரண்ட குறங்கு.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக் கௌவிக்கிடந்து அழகுவளரும் குறங்குசெறியும், செக்கர்வானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற் பூசின சாந்தின்மேலே கிடந்தசையும் கதிரையுடைய முத்தமும் வில்லைக் கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க. (கூசு)

2696. குழியப் பெரிய கோன்முன்கை மணியார் காந்தட் குவிவிரன்மேற் கழியப் பெரிய வருவிலைய சிறிய மணிமோ திரங்கனலத் தழியப் பெரிய தடமென்றோட் சலாகை மின்னத் தாழ்ந்திலங்கும் விழிகண் மகர குண்டலமுந் தோடுங் காதின் மிளிர்ந்தனவே.

பெரியவென்றது, ஆகுபெயரார் 1 கேவணங்களை. அருவிலையவென்றது, ஆகுபெயரார் பூணினை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனெச்சம்.

2695. பிடிக்கை - பெண்யானையின் துதிக்கை; துடைக்கு உவமை. திரள்குறங்கு - திரண்டதுடை. கடித்து - கௌவி. மகரம் - குறங்கு செறியென்னும் ஆபரணம். செக்கர் - செவ்வானில். முந்நாட்பிறை - மூன்றும்நாட்பிறை. முத்தம் - முத்துமலை. திருவில் - இந்திரவில். மார்பிற் பூசிய குங்குமச் சாந்திற்குச் செவ்வானமும், முத்துவடத்திற்கு மூன்றும்பிறையும் உவமைகள்; சீவக. 1501, அடிக்.

2696. கோல் முன்கை - திரண்ட முன்கையிடத்து. காந்தன் மலர் போலும் குவிந்த விரலின்மேல். கழிய - மிக. பெரியனவும் அரியவிலையினவும் சிறியனவுமான மணியாலாகிய மோதிரம். கனல - ஒளிவீசு. தழிய - தழுவுப்படி. சலாகை - காதில் இடும் கம்பி. விழித்த கண்ணையுடைய மகரம்போன்ற வடிவத்தையுடைய குண்டலம்.

(உரை.) 1 கேவணம் - ஆபரணங்களில் மணிகளை அழுத்துகின்ற குழி.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலின், திரண்ட முன்கையிடத்துக் காந்தனையொத்த விரன்மேலே சிறிய மணிமோதிரம் கனலப் பெரியதோளிலே கேவணம் குழிந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளார்ந்த அருவிலையையுடைய அணிகலம் தழுவக் காதிலே மகரகுண்டலமும் தோடும் மிளிர்த்தனவென்க.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஓட்டின சலாகை மின்னறிந்தத் தோளிலே தாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம். விழித்த கண்ணையுடைய மகரம். இனி, சலாகை - வாகுவலயமென்பாருமுளர். (கஉ)

2697. நாணுள் எரிட்டுச் சுடர்வீசு நன்மாணிக்க நகுதாவி

பேணி நல்லார் கழுத்தணிந்து பெருங்கண் கருமைவிருந்தாட்டி
நீணீர் முத்த நிரைமுறுவல் கடுச்சுட் டிரிஞ்சுக் கதிருமிழ்ந்து
தோணீர்க் கடலுட் பவளவாய்த் தொண்டைக் கனிக டொழுதனவே.

நாணைத் தன்னுள்ளேயடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே கிடக்கும்படிபேணி. சுடர்வீசு மாணிக்கத்தைக் கழுத்திலே அணிந்து. கண்ணுக்குக் கரிய மையை விருந்திட்டு. தோணீர்க்கடல் - தோண்டினகடல்; விளைத்தொகை; தோள், முதனிலை; நீர், இடைக்கிடப்பு.

(இ - ள்.) நல்லார், பேணி அணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலை உரிஞ்சு, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிரையுமிழ்தலாலே, தொண்டைக் கனிகள் தோற்றுத் தொழுதனவென்க. (கக)

2698. மாலை மகளி ரணிந்ததற்பின் பஞ்ச வாசங் கவுட்கொண்டு

சோலை மஞ்ஞைத் தொழுதிபோற் றேகை செம்பொ னிலந்திவளக்
காலிற் சிலம்புங் கிண்கிணியுங் கலைபு மேங்கக் கதிர்வேலும்
நிலக் குவளை நிரையும்போற் கண்ணார் காவி விருந்தாரே.

(இ - ள்.) வேலும் குவளைநிரையும்போலும் கண்ணாராகிய அம்மகளிர், ஒப்பனைக்குறைதீற மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற் சிலம்புமுதலியன ஏங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலையிலே மயிற்றிரளிருந்தாற்போலக் காவிலே இருந்தாரென்க. (க00)

2697. நாண் - பொன்னாண். நகு - ஒளிவீசுகின்ற. நல்லார் - மகளிர். கண்ணுக்குமையை ஊட்டி, முத்தநிரைபோலும் முறுவல். கடுச்சுட்டு முறுவல் உரிஞ்சு - கடுக்காயைச்சுட்டுப் பொடிசெய்து பல்லைத் தேய்த்தலால்.

2698. மகளிர் மாலையை யணிந்ததற்பின். பஞ்சவாசம் - வெற்றிலை. சோலையிடத்து மஞ்ஞைத் தொழுதிபோல்; தொழுதி - கூட்டம், தோகை - கொய்சகம். நிலந்திவள - நிலத்தேபுரள. கலை - மேகலை. நிரை - வரிசை. வேலையும் குவளையையும் போன்ற கண்ணார்; மகளிர்.

2699. மணிவண் டொன்றே நலம்பருக மலர்ந்த செந்தா மரைத்தடம்போல்
அணிவேன் மன்ன னலம்பருக வலர்ந்த வம்பார் மழைக்கண்ணார்
பணியார் பண்ணுப் பிடியூர்ந்து பருஉக்காற் செந்நெற் கதிர்குடித்
தணியார் கழனி விளையாடித் தகைபா ராட்டத் தங்கினார்.

(இ - ள்.) ஒருவண்டு பூக்களின் நலத்தையெல்லாம் பருகப் பூத்த தாம
ரைத்தடம்போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காவிலே கொடுத்த மக
ளிர், அணிகலநிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியை யேறிப்போய்க் கழனி
யிலே விளையாடிப் பருத்ததாளினையுடைய செந்நெற்கதிரைச்சூடி அதனாலும்
தணியாராய் அரசன் தமதழகைப்பாராட்ட அக்கழனியிலே தங்கினாரென்க.

இது, நகரியினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை நுகர்ந்து இன்பமுற்
றமைகின்றது. குடியென்றார், தொழத்தகுதலின்; “தொழுதுகொண்,
டுண்க வகாஅமை நன்கு” (அ.சா. ௨0) என்றார். (க0க)

2700. எண்ணற் கரிய குங்குமச்சேற் றெழுந்து நாண நீர்வளர்ந்து
வண்ணக் குவளை மலரளேஇ மணிக்கோல் வள்ளத் தவனேந்த
உண்ணற் கினிய மதுமகிழ்ந்தா ரொலியன் மாலை புறந்தாழக்
கண்ணக் கழுநீர் மெல்விரலாற் கிழித்து மோந்தார் கனிவாயார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விளையாடிய கனிவாயார் அரசன் எழுந்து வளர்ந்து
நிறத்தையுடையவாகிய குவளைமலரைவிட உண்ணற்கினிய மதுவை மணி
யழுத்தி விளிம்பு பிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமாலை முத்த

2699. நீலமணிபோலும் வண்டு. நலம் - பூக்களின் அழகை. மன்னன் -
சீவகன். நலம் - மகளிரது நலத்தை. அம்பு ஆர் - அம்பை ஒத்த. கண்ணார் -
காந்தருவதத்தை முதலியவர்கள். சீவகனுக்குவண்டும், அவன் மனைவியர்க்குத்
தாமரைத் தடமும் உவமைகள். பணியார் பண்ணுப்பிடி - ஆபரணங்கள்
நிறைந்த ஆயத்தம் செய்யப்பட்ட பெண்யானையை. பருஉக்கால் - பருத்த
தாளினையுடைய. நெற்கதிர்குடுதல்: பெருங். 1. 42: 68; சூளா. அரசியற்.
397. தணியார் - வேட்கை தணியாதவராய். தகை - அழகு.

2700. நான நீரில் வளர்ந்து. வண்ணத்தையுடையவாகிய குவளை மலர்.
வண்ணம் - நிறம். அளேஇ - கலந்து. மணிக்கோல் வள்ளம் - மணிகளையுடைய
அழகிய கண்ணம் எனலுமாம்; கோல் - கோலம். கடைக்குறை. அவன் -
சீவகன். அடி, 2: மதுநுகர்கையில் மோந்து இன்புறுதற் பொருட்டுக் குவளை
மலர் வட்டிலில் விரவப்பெற்றது; “இஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டி” (பதிற்.
42: 10-11, உரை.) அடி, 2-3: சீவக. 2083. ஒலியல் - பூமாலை. மாலை -
முத்துமாலை. கண்ண - தம் கருத்தைச் சீவகன் கருதும்படி. கனிவாயார்:
சீவகன் மனைவியர்.

மாலையென்கின்றவை புறத்தேதாழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின் இவர்கள் குறிப்பு இன்னவென்று அவன்கருதும்படி கழுநீரை உகிராற்கிழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்தி மோந்தும் இனிய நாற்றத்தவையாவினாற்போல எம்மையும் உகிர்முதலியவற்றாற் சிறிது வடுப்படுத்தி நுகர்தல் எமக்குவருத்தமென்று அஞ்சினையாவினும் அஃது எமக்கு மிக்க இன்பமேயாதலின், உனக்கும் இன்பஞ்செய்யுமென்பதுணர்த்துவதற்குக் கிழித்து மோந்தாரென்க; இளமைச் செவ்விமிக்கவழி மகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்தி நுகர்தல் இன்பஞ்செய்யுமென்று காமநூலிந்கூறலின், அதனையீண்டுக் கூறினார். அது “காமத் தாமுறு கனியை யொத்தான்.....வேந்த னஞ்சிறைப் பறவை யொத்தான்” (சீவக. 192) என முன்னர்க் கூறியவாற்றாணுமுணர்க. (க0உ)

ச.—பு த ல் வ ர்ப் பே று

2701. இவ்வா நெங்கும் விளையாடி யிலையான் மார்பி னலம்பருகிச் செவ்வாய் விளர்த்துத் தோண்மெலிந்து செய்ய முலையின் முகங்கருகி அவ்வாய் வயிறு கால்வீங்கி யனிச்ச மலரும் பொறையாகி ஒவ்வாப் பஞ்சி மெல்லணைமே லசைந்தா ரொண்பொற் கொடியன்னார்.

(இ - ள்.) அக்கொடியன்னார், தாம் கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்தினுமிருந்து புணர்ந்து, அக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றை விரும்பி இவனைப்போலும் புதல்வரைப்பெறவேண்டுமென்று அவன் வடிவழகையெல்லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பம் தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயாரோய் செய்துவிடுகையினாலே பின்பு முலையின் முகங் கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கு ஒவ்வாத பஞ்சணைமேலே தங்கினாரென்க.

மார்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னும் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்க் கருப்பம் தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகுவென்றுமாம். 1 பூப்பின் புறப்பா டராலு நாளும் நீவா துறைந்து, நாளு மோரையும் நன்றாய வாறு முணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனைபோலும் புதல்வனை யானுடையேனாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன் கூறிப் பின்னர்ப் புணர்தல்வேண்டுமென தூலிற் கூறியவாறே இவரும் கூறினார். கால் - இடம். (க0௩)

2701. இளையான் - சீவகனுடைய. மார்பினலம் பருகி : பொருள். 2. 1: 37-8. வாய்விளர்த்தல் முதலியன கருப்பத்திற்குரிய அடையாளங்கள்; சீவக. 231. அவ்வாய் வயிறு - அழகு வாய்த்த வயிறு. கால் - இடம். அனிச்சமலரும்; உம்மை, இழிவு சிறப்பு. ஒவ்வா - தம் காலின் மென்மைக்குப் பொருந்தாத. மு : சீகாளத்தி. கண்ணப்ப. 18-9.

(உரை.) 1 தோல். கற்பு. 46.

2702. தீம்பால் சமந்து முலைவீங்கித் திருமுத் தீன்ற வலம்புரிபோற்
காம்பேர் தோளார் களிற்றீன்றார் கடைக டோறுங் கடிமுரசும்
தாம்பாற் பட்ட தனிச்செங்கோற் றரணி மன்னன் மகிழ்தூங்கி
ஓம்பா தொண்பொன் சொரிமாரி யுலக முண்ணச் சிதறினான்.

(இ - ள்.) காம்பேர்தோளார், தம்முலைகள் பாலைச்சமந்து அடிவீங்கி,
வலம்புரி நலந்தொலைந்தினுமாறுபோல நலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றார்;
அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபட நின்றொலித்தன;
அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறிந்து ஓம்பாது சொரியும் பொன்மழையை
உயர்ந்தோரேற்பப் பெய்தானென்க. (௧0௪)

2703. காடி யாட்டித் தராய்ச்சாறுங் கன்னன் மணியு நறுநெய்யும்
கூடச் செம்பொன் கொளத்தேய்த்துக்கொண்டு நாளும்வாயுறீஇப்
பாடற் கினிய பசுவாயுங் கண்ணும் பெருக வுகிருறுத்தித்
தேடித் தீந்தேன் றிப்பிலிதேய்த் தண்ணு வுரிஞ்சி மூக்குயர்த்தார்.

(இ - ள்.) காடியை வார்த்துப் பிரமிச்சாறும் கண்டசருக்கரைத்தேறும்
நறுநெய்யும் தம்மிற்கூடப் பொன்னாற்றேய்த்துப் பிள்ளைகள் கொள்ளும்படி
மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிவிட
யத்தையும் திப்பிலியையுந் தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயும் கண்ணும் பெரு
கும்படி உகிரான் அகற்றி அண்ணாக்கையுரிஞ்சி மூக்கை உயர்த்தினாரென்க.

தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றுமாம். (௧0௫)

2704. யாமுங் குழலு மணிமுழவு மரங்க மெல்லாம் பரந்திசைப்பத்க்
தோழன் விண்ணே னவட்டோன்றி வயங்காக் கூத்து வயங்காபின்
காழார் வெள்ளி மலைமேலுங் காவன் மன்னர் கடி நகர்த்தும்
வீழா வோகை யவன்விட்டான் விண்பெற்றாரின் விருப்பினார்.

2702. திருமுத்து - கண்டார் விரும்பும் அழகையுடைய முத்து.
காம்பு - மூங்கில். களிற்று - பிள்ளைகளை; காதற்சொல். பாற்பட்ட - கூறுபட
ஒலித்தன. தரணிமன்னன் - சீவகன். ஓம்பாது - தனக்கு என்று பாதுகாவா
மல். மாரியென்றதற்கேற்ப உண்ண என்றார்.

2703. காடி - கஞ்சி கன்னல் மணி - கருப்புக்கட்டி; “தானேற்ற
மான சருக்கரை மாமணியே” (யா-வி. 62, மேற்.) வாயுறீஇ - வாயில் உறுத்தி;
வாயுறையென்று மருந்திற்கு வழங்கும் பெயர் அறியற்பாலது; நொல். செய்.
112, பேர். பெருக - பெரிதாகும்படி. உகிர் உறுத்தி - நகத்தால் அகலமாகும்
படி செய்து. அண்ண - உண்ணாக்கு.

2704. குழலும் யாமும் முழவும் என முறைக்கு ஏற்பங்கொள்க. அரங்
கம் - நாடகசாலை. தோழனாகிய விண்ணேன் : சுதஞ்சனன். காழ் - வைரம்.
மன்னர் - சித்தரசர். வீழா - கெடாத.

(இ - ள்.) அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சணன் தோன்றி யாழ் முதலியன அரங்கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாத கூத்து இவ்வுலகிலே ஆடிய பின்னர், கலுழவேகனிபத்திலும் தன் சுற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலும் கெடாத ஓகையை அரசன் சொல்லிப் போகவிட்டான் ; அவர்களும் அது கேட்டு விண்பெற்றாரைப்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - 1 சீவக சரிதை. காழார்மணிமுழவென்க. (க0சு)

2705. தத்த நிலனு முயர்விழிவும் பகையு நட்புந் தந்தசையும்
வைத்து வழுவில் சாதகமும் வகுத்த பின்னர் தொகுத்தநாட்
சச்சந் தணனே சுதஞ்சணனே தரணி கந்துக் கடன்விசயன்
தத்தன் பரதன் கோவிந்த னென்று நாமந் தரித்தாரே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஓகைபோக்கிய பின்னர், கணிகள் திரண்டு, கோள் கள் தம்முடைய தம்முடைய நிலங்களிலே நிற்கின்ற நிலைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமான நிலையும், தாழ்ந்த நிலையும், தம்முட் பகைத்த நிலையும், தம்முட் பொருந்தின நிலையும், தாம் நிற்கின்ற தசைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாத கமுமெழுதிய பின்னர் 1 பன்னிரண்டென்னு மெண்ணாகத் தொகுத்த நாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாரை முற்கூறிய முறையே அவர்கள் புதல்வர் பெயர்களையும் வைத்தாரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற் பெயர் ; நட்பு மிகுதியால், உலோகபாலன் பெயரும், விசயன் பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமா தேவியார் தந்தை பெயர் ; அது கோவிந்த மகாராசன் தனது மகனை ஸ்ரீ தத்த னென்று பெயரிட்டதானுணர்க. அப்பெயரைத் தத்தனென்று குறைத்து வைத்தார் ; சாகரத்தன் பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சணந்தியா சாரியன் பெயர். (க0எ)

(உரை.) 1 அரசருடைய சரித்திரத்தை நாடகமாக நடித்தல் மரபென் பது “ ராஜராஜ நாடகம் ” என்னும் நூற்பெயர் சிலாசாஸனத்திற் காணப் படுவதாலும் அறியப்படும்.

2705. நிலம் முதலியன கோள்களுக்குரியன. சச்சந்தணன் முதலி யன சீவகன் மக்கள் பெயர்.

(உரை.) 1 பன்னிரண்டா நாளில் பெயரிடுதல் : “ பத்து நாளுங் கடந்த விரண்டா நாள்.....மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தனை, உத்தா னஞ்செய் துகந்தன ராயரே ” (பெரியாழ். திருமொழி. 1. 1 : 8.)

2706. ஐயாண் டெய்தி மையாடி யறிந்தார் கலைகள் படைநவின்னார்
கொய்பூ மாலை குழன்மின்னுங் கொழும்பொற் றோடுங் குண்டலமும்
ஐயன் மார்க ளுளக்கின்றி யாலுங் கலிமா வெகுண்டீர்த்தார்
மொய்யா ரலங்கன் மார்பற்கு முப்ப தாகி நிறைந்ததே.

(இ - ள்.) அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை எண்ணுகப் பெற்று
மையோலை பிடித்துக் கலைகள் கற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாலை
வெகுண்டீர்த்தார்; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய்
நிறைந்ததென்க.

மாலைபும் குழலும் தோடும் குண்டலமும்சையாமலுர்தல் ஒழிந்தோர்க்கு
அரிதாகலின், அவைகள் துளங்காமலுர்த்தாரென்றார். வெகுண்டீர்த்தார்
அடித்தேறினார்.

நிறைந்ததென்றது, அரசவுரிமை நிகழ்த்தின யாண்டு முப்பதும் முன்
னர்க்கழிந்த யாண்டு பதினைந்தும் ஆக நாற்பத்தையாண்டு சென்றமையின்,
இவ்வறத்திற்குரிய காலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனி, 1 ஆறவறத்தின்
மேல் உள்ளம் நிகழ்த்தற்குக் காரணம் கூறுகின்றார். (க0அ)

ரு.—சோலை நுகர்வு

2707. பூநிறை செய்த செம்பொற் கோடிகம் புரையு மல்குல்
வீநிறை கொடிய னாரும் வேந்தனு மிருந்த போழ்தில்
தூநிறத் துகிலின் மூடிப் படலிகை கொண்டு வாழ்த்தி
மாநிறத் தளிர்நன் மேனி மல்லிகை மாலை சொன்னான்.

(இ - ள்.) பூ நிறைதல் செய்த பூந்தட்டையொக்குமல்குலையுடைய பூத்த
கொடியனாரும், அரசனும் சேர்ந்திருந்த காலத்தே பூவிடு பெட்டியைத் துகி

2706. மையாடி - கல்விகற்கத் தொடங்கி. நவின்னார் - பழகினார். மாலை
பும் குழலும், துளக்கு - அசைதல். கலிமா - மனஞ் செருக்கிய குதிரைகள்.
மொய் - வன்மை; மார்பிற்கு அடை; வண்டுகள் மொய்த்தல் என்றுகூறி
அலங்கலுக்கு அடையாக்கினுமாம். மு : துளா. ஆறவு. 187.

(உரை.) 1 நாற்பது பிராயத்திற்குப் பின்பே துறத்தல் இயல்பாதலின்
இங்ஙனம் கூறினார்; “நாற்ப திகந்தா ரரைத்தானும் வந்ததினி, நீத்த னுணிவா
நிலையா திளமையே,” (வளையாபதி.)

2707. கோடிகம் - பூந்தட்டு; சீவக. 352. வீ - பூ. கொடியனார் :
சீவகன் தேவியர். படலிகை - பூவிடுபெட்டி. நிறத்தையுடைய மாந்தளிர்
மேனி. மல்லிகை மாலை : ஒருத்தி பெயர்,

லான் மூடிக்கையிலே கொண்டு அரசனை வாழ்த்தி மல்லிகை மாலை ஒருமொழி கூறினானென்க.

‘வீழிறைகொடி’ என்றார், புதல்வர்ப் பயந்தமை தோன்ற. (க0க)

2708. தடமுலை முகங்கள் சாடிச் சாந்தகங் கிழிந்த மார்பிற்
குடவரை யணைய கோலக் குங்குமக் குவவுத் தோளாய்
தொடைமலர் வெறுக்கையேந்தித் துன்னினன் வேனில் வேந்தன்
இடமது காண்க வென்று னிறைவனு மெழுக வென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகிய பூ.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனங் கூறினானெனின், முலைமுகங்கள் சாடிச் கிழிந்த மார்பினைபுடைய அரசனே! காமன், பூவாகிய 1 பாகுடத்தை யேந்திச் சோலையிலே அணுகினான்; அஃது அவனைக் காண்டற்கு இடம்; நீ சென்று காண்பாயாக வென்று கூறினான்; அரசனும் எழுகவென்றுனென்க. (கக0)

2709. முடித்தலை முத்த மின்னு முகிழ்முலை முற்ற மெல்லாம்
பொடித்துப்பொன் பிதிர்ந்த வாகத் தினையவர் புகழ்ந்து சூழக்
கடுத்தவாள் கனல வேந்திக் கன்னியர் காவ லோர்ப்
இடிக்குரற் சீய மொப்பா னிழையொளி விளங்கப் புக்கான்.

முத்தமின்னு முலை; முகிழ்போலமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கூறிய அரசன், முடியைத் தலையிலேபுடைய முலைப்பரப்பெல்லாம் சுணங்கு தோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடைய தேவியர் தன்னைச்சூழ, கன்னியர் புகழ்ந்து போற்றல் செய்ய, வானையேந்தி, இழை விளங்க அச்சோலையிலே புக்கானென்க. (ககக)

2710. இலங்குபொன் னூர மார்பி னிந்திர னுரிமை சூழக்
கலந்தபொற் காவு காண்பான் காமுறப் புக்க தேபோல்

2708. சாடி - மோதி. குடவரை - அத்தமனகிரி; குங்குமச் சாந்து பூசியதற்கு உவமை. வெறுக்கை - செல்வம். வேனில் மலரேந்தித் துன்னல்; சிலப். 14: 113 - 7. இறைவன் : சீவகன்.

(உரை.) 1 பாகுடமென்பது “பூாஹுதஸ்” என்னும் வடமொழிச் சிதைவு; கையுறை என்பது பொருள். “நரிப்ப டைக்கொரு பாகுடம் போலே கோடி மூடி யெடுப்பதன் முன்னம்” (பெரியாழ். 4. 5 : 8.)

2709. முகிழ்முலை : வினைத்தொகை யெனலுமாம். முற்றம் - பரப்பு. இனையவர் : மகளிர். இழை ஒளி - ஆபரணங்களின் ஒளி.

2710. உரிமை - தேவியர். காமுற - விருப்பமுற. மாது, ஒ : அசைகள். நந்திற்று - பெருகிற்று. அன்று, ஏ : அசைகள்.

அலங்குபொற் கொம்ப னொரு மன்னனு மாட மாதோ
நலங்கவின் கொண்ட காவு நல்லொளி நந்திற் றன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புகுந்த கொம்பனும் அரசனும், தாம் முன்பு பழகின கற்பகச் சோலையைக் காண்டதற்கு இந்திரன் உரிமை சூழப் புக்கு ஆடின தன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளி சிறந்ததென்க. (௧௧௨)

2711. புலவியுண் மகளிர் கூந்தற் போதுகுக் கின்ற தேபோற்
குலவிய சிறகர்ச் செங்கட் கருங்குயில் குடையக் கொம்பர்
நிலவிய தாது பொங்க நீண்மலர் மணலிற் போர்த்துக்
கலவியிற் படுத்த காய்பொற் கம்பல மொத்த தன்றே.

(இ - ள்.) அந்தக் காவிடமெல்லாம் மகளிர் புலவிக்கண்ணே தமது கூந் தலிற் போதை உகுக்கின்ற தன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாது பொங்கக் குடையப் பூக்கள் மணலிலே வீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே கலவி காரணத்தாற் படுத்த கம்பலத்தை ஒத்ததென்க. (௧௧௩)

2712. காசுநூல் பரிந்து சிந்திக் கம்பலத் துக்க தேபோல்
முகதேன் வண்டு மொய்த்து முருகுண்டு துயில மஞ்ஞை
மாசில்பூம் பள்ளி வைகி வளர்ந்தெழு மகளி ரொப்பத்
தூசுபோற் சிறக ரன்னந் தொழுதியோ டிரியச் சேர்ந்தார்.
நூல் பரிந்து - நூல் அற்று.

(இ - ள்.) மணிகள் சிந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே அக்கம்பலத்தை ஒத்த இடத்தே தேனும் வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாரிந், அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்தெழுமின்றது துயில்கொண்டெழுமின்ற மகளிரை ஒவ்வாரிந், அன்னங்கள் கெடாரிந் அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. (௧௧௪)

2711. புலவியுள் - ஊடற்காலத்தில். உகுக்கின்றது - சொரிகின்றது. கொம்பர் - கொம்புகளிடத்தே. நிலவிய - விளங்கிய. தாது - மகரந்தப்பொடி. குயில் - மலரைக் குடைந்து குத்தல். சிறுபாண். 4 - 5. காய் பொன் - விளங்கும் பொன்.

2712. காசு - மணிகள். நூல் - மணிகளைக் கோத்த நூல். முருகு - தேனை, வண்டுக்கும் தேனுக்கும் மணிகள் உவமை. வளர்ந்தெழு - விழித்து எழுகின்ற. தூசு - வெள்ளிய ஆடை; அன்னச் சிறகுக்குவமை. தொழுதி - தொகுதி.

2713. காதிக்கண் ணரிந்து வென்ற வுலகுணர் கடவுள் காலத்
தாதிக்கண் மரங்கள் போன்ற வஞ்சொலீ ரிதனி னுங்கள்
காதலிற் காண லுற்ற விடமெலாங் காண்மி நென்றான்
நீதிக்க ணின்ற செங்கோ னிலவுவீற் றிருந்த பூணன்.

காதி கண் அரிந்து வென்ற - 1 காதிவினைகளைத் தன்னிடத்தே இவ்
லாதபடி வேரறுத்து அவற்றை வென்ற; அவை, ஞானாவாணீயம் முதலாயின.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ் சேர்ந்த பின்னர், அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்
கள், 2 இறைவன்றோன்றின ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டு
நின்றன; இதனாலே நீர் நும் காதலாற் காணவேண்டிய இடங்களெல்லாவற்
றையும் சென்று காண்பீராக என்றானென்க. (ககரு)

2714. வானவர் மகளி ரென்ன வர்கயிற் றாச லுர்த்தும்
கானவர் மகளி ரென்னக் கடிமலர் நல்ல கொய்தும்
தேனிமிர் குன்ற மேறிச் சிலம்பெதிர் சென்று கூயும்
கோனமர் மகளிர் காணிற் குழாமயில் பிரிவ தொத்தார்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் கூறியபின்னர், அவன் தேவிமார் ஊர்த்தும்
கொய்தும் கூவியும் மயிற்குழாம் வெவ்வேறாகப் பிரியுந் தன்மையை ஒத்தா
ரென்க. (ககசு)

2713. காதிக்கண்ணரிந்து வென்ற: “காதிகண் ணரிந்து வீடுங் காலத்
தால்” (மேரு. மன்னனுந். 180.) கடவுள்: ரிஷப தீர்த்தங்கரர். ஆதிக்கண் - ஆதிக்காலத்தில். இடப தீர்த்தங்கரர் அவதரித்தற்கு முன்பு இவ்விட
மெல்லாம் போக பூமியாக இருந்தனவென்றும், அப்பால் கரும் பூமியாயின
வென்றும் கூறுவர். செங்கோலையும் பூணையுமுடையவன்; எழுவாய்.

(உரை.) 1 (பி-ம்.) ‘உபாதி.’ 2 இறைவனென்றது ரிஷப தீர்த்தங்கரரை;
இவர் முதல் தீர்த்தங்கரர். இவர் தந்தையும் பதினான்காமனுஷமாகிய நாபி
ராசன் காலத்து, “மேகங்களெழுந்து மழை பொழிந்தன; எல்லாத் தானியங்
களும் உழுது வித்தாமல் கால ஸ்வபாவத்தால் தாமே விளைந்தன; கற்பக
வீருட்சங்கள் மறைந்தபின், நானாவிதமாகிய வீருட்சங்கள் தாமே தோன்றிப்
பலித்தன” என்று ஸ்ரீ புராணம் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிக்காலத்திடத்து
மரங்களென்றது அக்காலத்துத் தாமே தோன்றிப் பலித்த மரங்களை
என்றறிக.

2714. வானவர் மகளிர் - அரம்பையர். கானவர் மகளிர் - வேடிச்சியர்.
சிலம்பெதிர்கூவல், மகளிர் விளையாட்டுக்களில் ஒன்று; கீழ். 30. கோன் அமர்-
அரசன் விரும்பிய. குழாம் மயில் - கூட்டமாகிய மயில்.

2715. நெடுவரை யருவி யாடிச் சந்தன நிவந்த சோலைப்
படுமதங் கவரும் வண்டு பைந்தளிர்க் கவரி யேந்திப்
பிடிமகிழ்ந் தோப்ப நின்ற பெருங்களிற் றரசு நோக்கி
வடிமதர் மழைக்க ணல்லார் மன்னனை மகிழ்ந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிரிந்த நல்லார், அத்தொழில்களால் இளைத்தலின், அருவியிலேயாடி மிக்க மதத்தை நுகராரின்ற வண்டைத் தளிராகிய கவரியை யெடுத்துப் பிடி ஒட்ட.ச் சோலையிலே நின்ற களிற்றை நோக்கித் தாமும் அங்ஙனங் கூடுதற்கு அரசனை விரும்பி நின்றாரென்க. (கக௭)

2716. கொழுமடற் குமரி வாழைத் துகிற்சுருள் கொண்டு தோன்றச்
செழுமலர்க் காம வல்லி செருக்கயல் சிற்ப மாகக்
கழுமணிச் செம்பொ னுழிக் கைவிர லுகிரிற் கிள்ளி
விழுமுலைச் சூட்டி நின்றார் விண்ணவர் மகளி ரொத்தார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரும்பினவர், வாழையினது துகில்போலும் வெள்ளிய குருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில் தோன்ற உள்ளே கயற்பிணக்கும் அதனைச் சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற் கிள்ளி அதனை முலையிலே சூட்டி இங்ஙனம் வினோதந் தோன்ற நின்றார்; அப்பொழுது அவர் தெய்வமகளிரை யொத்தாரென்க. (ககஅ)

2717. (க) கடைதயிர்க் குரல வேங்கை கண்ணுறச் சென்று நண்ணி
மிடைமயிர்க் கவரி நல்லான் சுன்றுணக் கண்டு நிற்பார்
புடைதிரண் டெழுந்த பொம்மல் வனமுலை பொறுக்க லாற்றார்
நடைமெலிந் திகலி யன்ன நன்னடை நயந்து நிற்பார்.

2715. நிவந்த - உயர்ந்த. சோலையில். படுமதம் - உண்டாகும் மதத்தை. வண்டை ஏந்தி ஒப்ப. நின்ற களிற்றரசு. பைந்தளிர்க் கவரி யேந்தி : “வார்தளிர் கவரிவீச” (சீவக. 2730.) வடி - மாவடுவின் வகிர்.

2716. குமரி வாழை - சூலை ஈனாத வாழை. கொழுமடற்.....சுருள் : “கனமடற் குமரி வாழை யுள்ளெழு சுருளை வாங்கி” (சூளா. சுயம். 87.) துகிலைப்போன்று வெள்ளிய சுருள். கழுமணி - கழுவியமணி; “கழுமணி மோதிரங் கழித்தார்” (பெருங். 2. 12 : 74.) உகிரின் - நகத்தால். அடி, 1 - 3 : “செந்தளிர் வாங்கிப், பத்திரச் சேதம் பற்பல கிள்ளியும்” (பெருங். 2. 14 : 30 - 31.) விழு : விழுமமென்பதன் விகாரம்; விழுமம் - சிறப்பு.

2717. தயிர்கடையும் ஓசையைப் போன்ற குரலையுடைய வேங்கைப் புலி; “புலிக்குரன் மத்த மொலிப்ப வாங்கி.....தயிர்கலக்கி.” (பெரும்பாண். 156 - 8); “கடையலங் குரல வாள்வரி யுழுவை” (அகநா. 277); “இரும் புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செந்நாகு, நாட்டயிர் கடைகுரல் கேட்டொழும்

2718. (உ) எம்வயின் வருக வேந்த னிங்கென விரங்கு நல்லியாழ்
வெம்மையின் விழையப் பண்ணி யெஃகு நுண் செவிகள் வீழச்
செம்மையிற் கணிந்த காமத் தூதுவிட் டோத முத்தம்
வெம்முலை மகளிர் வீழ்பூம் பொதும்பருள் விதும்பி னாரே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கடைகின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை எதிர்ப்படுதலாலே
சென்றனுகிக் கவரியைப் பசுவின் கன்றுண்ண. முன்னர் அன்னத்தோடு
இகலி நடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்னடை
தோற்று அவற்றின் நடையை நயந்து.

(உ) எஃகு நுண் செவி - அரசனுடைய கூரிய நுண்செவி. அது, 1 மூவ
கைச்செவியினும் தலையான செவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்ட காமம்.
கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டை, 'காமத்தூது' என்றார்.
முத்தம் விரும்பின முலை. சுற்றுக் கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு.
விதும்பினார் - நடுங்கினார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நின்ற மகளிர், கண்டு நிற்பார், நயந்து நிற்பாராய்ப்
பின்னர்ப் புணர்ச்சி விருப்பினாலே நங்கு நின்ற எம்வயின் அரசன் வரவேண்டு
மென்று கருதி யாழைப்பண்ணி அவன் செவிகள் தாழும்படி பாடி அவனை
அழைத்துப் பொதும்பிலே கூடுதற்கு விதும்பினாரென்க. (ககக - ௨௦)

2719. பிடிமரு ணடையி னார்தம் பெருங்கவின் குழையப் புல்லித்
தொடைமலர்க் கண்ணி சேர்த்திச் சுரும்புண மலர்ந்த மாலை

வெருஉம்" (தொல். அகத். 41, ந. மேற்.) கண்ணுற - நெருங்க. கவரியை
உண்ண. புடை - பக்கம். ஆற்றாராய் நடைமெலிந்து. இகலி - மாறுபட்டு.
அன்னத்தின் நன்னடையை. நயந்து - விரும்பி.

2718. இரங்குதல் - ஒலித்தல். வெம்மையின் - புணர்ச்சியின் மேலுள்ள
விருப்பத்தால். வீழ - விரும்ப. ஒதம் - கடல். விதும்பினார் - விரைந்தார்;
'புணர்ச்சி விதும்பல்' (குறள், 129 - ஆம் அதி. அவதா. பரிமேல்.)

(உரை.) 1 மூவகைச் செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்
செவி யென்பன; "ஒட்டைமரச் செவியர் கேளார்" (சீவக. 1552); மூவகைச்
செவிகளுள், "தோளா மரச்செவித் தூரா வயிற்றுச் சுமடர்" (நீருதூந். 10)
என்பதனால் மரச்செவியும், 'எஃகுச் செவியாலே சுருதியை யளந்து' (முருது.
140 - 41, ந) என்பதனால் எஃகுச் செவியும் தூல்களில் வழங்கப்பட்டவாறு
அறிக.

2719. பிடிமருள் - பெண் யானையை ஒத்த. குழைய - வாட. தொடை -
தொடுத்தல். தார் குழைய - மார்பின் மாலை வாட. மகளிர் மலரை ஒத்தார்.
அடி, 4: சீவக. 191, ந.

உடைமது வொழுக்கச் சூட்டி யுருவத்தார் குழைய வைகிக்
கடிமலர் மகளி ரொத்தார் காவலன் களிவண் டொத்தான்.

(இ - ள்.) அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர் கவின் கெடுகையினாலே கண்
ணியைச் சேர்த்தி மாலையைச் சூட்டித் தாரிற் பூ அலரப் புல்லி வைக, ஆண்டு
அம்மகளிர் கடிமலரை ஒத்தார்; அவன்றான் களிவண்டை ஒத்தானென்க.

வைகி - வைக. கடி - ஈண்டு வரைவு; கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனி
லையாய் நின்ற பெயரெச்சம், வினைத்தொகையாய் நின்றது; கடிந்த மலரெனவே,
மேல் கூட்டமின்றாயிற்று. களிவண்டெனவே, மேல் தேனுகரும் விருப்ப
மின்றி நுகர்ச்சி யமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேல் துறவுக்குக் காரணங்
கூறுகின்றாராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்த்ததை நுகருமென்பது
தோன்றக் கூறினார், “தேன்வா யுமிழ்ந்த வமிர்துண்டவன் போன்று செல்வன்”
(சீவக. 29) என்று பதிகத்துள் அவ்வாறே கூறலின். (கஉக)

2720. இழைந்தவர் நலத்தை யெய்தி யினந்திரி யேறு போலக்
குழைந்ததார் நெகிழ்ந்த தானைக் கொற்றவன் பெயர்ந்து போகி
வழிந்துதேன் வார்ந்து சோரும் வருக்கையி னீழில் சேர்ந்தான்
விழைந்தவக் கடுவ னாங்கோர் மந்தியை விளித்த தன்றே.

(இ - ள்.) தாரினையும் நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவன்றான்,
கூடினவர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழைவற நுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாற்
கைவிட்ட ஏறுபோல மீண்டுபோய் ஒரு வருக்கையின் நீழில் சேர்ந்தான்;
ஆங்கே களவொழுக்கத்தை விழைந்த கடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒரு மந்தியை
அழைத்ததென்க.

தேன் பழத்தின் நின்றும் வடிந்து வீழும் வருக்கை. (கஉஉ)

2721. அளித்திள மந்தி தன்னை யார்வத்தால் விடாது புல்லி
ஒளித்தொரு பொதும்பர்ச் சேர்ந்தாங் கொருசிறை மகிழ்ச்சி யார்ந்து

2720. இழைந்தவர் - கூடினவருடைய. இனந்திரியேறு : ‘இனம்
பிரியேறு’ என்று பாடம் இருப்பின் நன்று. தானை - ஆடை. கொற்றவன் :
சீவகன். வருக்கை - பலாமரம். கடுவன் - ஆண்குரங்கு. மந்தி - பெண்
குரங்கு. அடி, 4 : “ஆசினிக் கவினிய பலவி னாவுற்று, முட்புற முதுகனி
பெற்ற கடுவன், துய்த்தலை மந்தியைக் கையிடுஉப் பயிரும்” (புறநா. 158 :
22 - 4.)

2721. பொதும்பர் - மாச்செறிவு. ஆர்ந்து - நிரம்ப நுகர்ந்து. இரண்
டும் - களவிற்புணர்ந்த கடுவனும் மந்தியும். சேர்ந்த : முற்று. அன்று, ஏ ;
அசைகள்.

தளிர்ந்தலைப் பொதும்பர் நீங்கித் தம்மின மிரண்டுஞ் சேர்ந்த
களித்தலைக் கூட்டங் காதன் மந்திகண் டிருந்த தன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்தி வந்த பின்னர், கடுவன் சேய்த்தாக ஒளித்துப் போய்
ஒருபொதும்பரின் ஒருசிறையிலே அம்மந்தியை அளித்துப் புல்லுகையினாலே
அவையிரண்டும் மகிழ்ச்சியை ஆர்ந்து அப்பொதும்பரினின்று நீங்கித் தம்மி
னங்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினை அக்கடுவனது காதன்மந்தி கண்
டிருந்ததென்க. (கஉ௩)

2722. பரத்தைபரத் தோய்ந்த மார்பம் பத்தினி மகளிர் தீண்டார்
திருத்தகைத் தன்று தெண்ணீ ராடிநீர் வம்மி னென்ன
உரைத்ததென் மனத்தி லில்லை யுயர்வரைத் தேனை யுண்பார்
வருத்துங்காஞ் சிரமும் வேம்பும் வாய்க்கொள்வார் யாவர் சொல்லாய்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கண்டிருந்த மந்தி, பரத்தையரைத் தோய்ந்த மார்
பம் திருத்தகைத் தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர் தீண்டார்; இனித்
தெண்ணீரிலே குளித்து வம்மினெனக் கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன், நீ கூறியது
யான் மனத்தும் நினைத்ததில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும்
வேம்பையும் தின்னார்; யான் அத்தன்மையேனாதலைநீயே கூறியென்றதென்க.

2723. ஈங்கினி யென்னை நோக்கி யெவன்செய்தி யெனக்கு வாணார்
நீங்கிற்றுச் சிறிது நிற்பிற் காண்டியா னீயு மென்னத்
தூங்கித்தான் றுளங்க மந்தி தொழுத்தையேன் செய்த தென்று
தாங்குபு தழுவிக் கொண்டு தன்னைத்தான் பழித்த தன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்தி மறுமொழி கொடாது துனித்து நோக்கலின், அக்
கடுவன்றன், தூங்கி, இனி இவ்விடத்து என்னை இங்ஙனம் நோக்கி என்செய்

2722. பரத்தையரைத் தோய்ந்த மார்பத்தை. பத்தினி மகளிர் -
கற்புடைய மங்கையர்; “பத்தினிப் பெண்டிர்” (மணி. 2 : 48.) திருத்தகைத்
தன்று - அழகுடைத்தன்று. உரைத்தது - நீ கூறிய பரத்தைமை. தேன்
காதன் மந்திக்கும், காஞ்சிரமும் வேம்பும் பரத்தை மந்திக்கும் உவமை.

2723. எவன் செய்தி - என்ன செய்வாய். நீங்கிற்று - விரைவு பற்றிய
காலவழுவமைதி. காண்டியால்: ஆல், அசை. தூளங்க - மனம் நடுங்கும்
படி. தொழுத்தையேன் : “தூசனஞ் சொல்லுந் தொழுத்தை மாறும்”
(பெரியாழ். 2. 9 : 8); “இத்தொழுத்தையோர் தனிமை தானே”, “தொழுத்
தையோர் தனிமையும்” (திருவாய்மொழி, 10. 3 : 3 - 4.)

(மேற்.) மு. நன். பெயர், 28; இ - வி. பெயர், 29.

வாய்; எனக்கு உயிர் போயிற்று; அதனை இங்ஙனஞ் சிறிதுபொழுது நிற்பின், நீயும் காண்பாயென்று மந்தியது மனம் துளங்கச் சொல்ல, அம்மந்தி, இத் தொழுத்தையேன் செய்ததொரு வருத்தமிதனை ஒழிகவென்று எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு தன்னைத் தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - நினது ஏவற்றொழில் செய்தற்குரியேன்; “இவ் வுட், தொழுத்தையாற் கூறப் படும்” (நூலடி. 326) என்றார் பிறரும். (கஉரு)

2724. கண்ணினாற் குற்றங் கண்டுங் காதலன் நெளிப்பத் தேறிப் பெண்மையாற் பழித்த மந்தி பெருமகி முவகை செய்வான் திண்ணிலைப் பலவின் தேங்கொள் பெரும்பழங்கொண்டுகீறிப் பண்ணுறு சுவைகள் கையாற் பகுத்துணக் கொடுத்த தன்றே.

தேறி - தேற. மனமகிழுமகிழ்ச்சி. பகுத்து - கோதுகளை நீக்கி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பழித்த மந்தி, குற்றத்தைக் கண்ணாற் கண்டுவைத் தும் தன் கணவனுடரீர்ப்பத் தன் பெண்மையால் நேறுதலின், அதற்குக் கடுவன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சி செய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தை யெடுத்த னுக்கொண்டு கீறிப்பகுத்து ஆராய்தலுற்ற சுவைகளை அது தின்னக் கையிற் கொடுத்ததென்க. (கஉசு)

2725. இன்கனி கவரு மந்தி கடுவனோ டிரிய வாட்டி
நன்கனி சிலத னுண்ண ரச்சுவேன் மன்ன னோக்கி
என்பொடு மிடைந்த காம மிழிபொடு வெறுத்து நின்றான்
அன்புடை யரிவை கூட்டம் பிறனுழைக் கண்ட தொத்தே.

சிலதன் - அரசனாவல்செய்து அக்காவினைக் காக்கின்றவன்; பிறரும், “பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்” (சிலப். 5 : 51) என்றார். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காமமென்றது, அரசவுரிமையை யெய்தி நுகரும் போகத்தின்மேலே நிகழும் ஆர்வத்தை. அது, “செல்வம் புலனே புணர்வு வினை யாட்டென், நல்ல னீத்த வவகை நான்கே” (தொல். மெய்ப்பாடு. 11) என்பதனுணர். ஈண்டு இழிபென்றது, இளிவரலாகிய சுவையையாதலின் அச்சுவையை யுணர்த்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன்னர் நின்ற மூப்

2724. குற்றத்தைக் கண்டும். தேறி - தெளிந்து. பெண் தன்மை யால் தன்னைப் பழித்த. செய்வான் - செய்யும் பொருட்டு. தேம் கொள் - இனிமையைக் கொண்ட. கீறி - பிளந்து.

2725. மந்தியைக் கடுவனோடு ஆட்டி; ஆட்டி - அலைத்து. சிலதன் - தொழில் செய்வான்; “சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பின்” (பெரும்பாண். 324.) ரச்சுவேல் - நஞ்சு பூசிய வேல். கண்டதொத்து வெறுத்து நின்றான்

பிணையே கொள்க. அது, “மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையோ, டியாப் புற வந்த விளிவர னான்கே” (ஐடி. ஐடி. 6) என்பதனுணர். இனி நான் கிணையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கனியைக் கவரு மந்தியைக் கடுவனோடே கெட்டுப் போம்படி அலைத்து அவை தின்கின்ற கனியைச் சிலதன் உண்ணு நிற்க, அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடைய மனைவி தன்னைக் கூடுகின்ற கூட்டத்தைப் பிறனிடத்தே செய்யக் கண்ட தன்மையை யொத்து, உடம்பு தோன்றுகின்ற காலத்து உடன்றோன்றிச் செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல் வரு கின்ற மூப்பையும் வெறுத்து நின்றானென்க. (கஉஎ)

2726. கைப்பழ மிழந்த மந்தி சுட்டியங் கார னெத்த
திட்பழந் தூர்து கொண்ட சிலதனு மென்னை யொத்தான்
இப்பழ மின்று போகத் தின்பமே போலு மென்று
மெய்ப்பட வுணர்வு தோன்றி மீட்டிது கூறி னானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வெறுத்து நின்றவன் கைப்பழமிழந்த மந்தி அரசை இழந்த சுட்டியங்காரனெத்தது; அவற்றைத் தூர்து இப்பழத்தைக் கொண்ட சிலதனும் அவனைத் தூர்து அரசை யெய்திய என்னை யொத்தான்; இன்னும் வலியான் வாங்கி நுகர்தற்குரிய இப்பழத்தை நுகர்ந்து இவனெய்துகின்ற இன்பம் இன்று யானுகுகின்ற இன்பத்தையே யொக்குமென்று உண்மையாக உணர்வு தோன்றி அதனானும் அமையாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத் தன்மை தோன்றக் கூறினானென்க. (கஉஅ)

2727. மெலியவர் பெற்ற செல்வம் வேரொடுங் கீழ்த்து வெளவி
வலியவர் கொண்டு மேலை வரம்பிகந் தரம்பு செய்யும்
கலியது பிறவி கண்டாங் காலத்தா லடங்கி நோற்று
நலிவிலா வுலக மெய்த னல்லதே போலு மென்றான்.

அரம்பு - குறும்பு. கலியாவது, நுகரும் பொருள்களின்மையான் அவற் றின்மேற் செல்லும் பற்றால் நிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனங் கூறினானெனின், வலியில்லாதவர் பெற்ற செல்வத்தை வலியவர் மேலை வரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்த்து வெளவிக்

2726. தூர்து - ஓட்டி. என்னையென்றது, சீவகனை. மெய்ப்பட - உண்மையாக. மீட்டு - மறுபடியும்.

2727. செல்வத்தைக் கீழ்த்து வெளவி. அரம்பு - குறும்பு; “அரம்பு மல்லலங் கரம்பு மில்லது” (பெருங். 3. 2 : 48.) பிறவியது கலி; கலி - கண்பம்.

கொண்டு குறும்பு செய்யும் பிறவியது கலியைக் கண்ணைக் கண்டாம்; ஆதலின், இச்செல்வத்தைக் கைவிட்டுத் துறத்தற்குரிய காலத்தே துறந்து தவஞ்செய்து ஐம்பொறியுமடங்கி ஒன்றானும் நலிவில்லாத வீட்டுலகத்தை பெய்துதலே நல்துபோலு மெனக்கென்று கூறினானென்க.

‘மேலைவரம்பிகந்து’ என்றது, தந்தை தாயத்தைப் புதல்வனே பற்றுதற் குரியனென முன்னர்க் கூறிய வரம்பைக் கடந்தென்றவாறு. என்றது, சச்சந்த னரசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்திய தன்மை கூறியவாறாயிற்று. (௧௩௧)

2728. நல்வினை யென்னு நன்பொற் கற்பக மகளி ரென்னும்.
பல்பழ மணிக்கொம் பீன்று பரிசில்வண் டுண்ணப் பூத்துச்
செல்வப்பொற் சிறுவ ரென்னுந் தாமங்க டாழ்ந்து நின்ற
தொல்கிப்போம் பாவக் காற்றி னொழிகவிப் புணர்ச்சி யென்றான்.

(இ - ள்.) நல்வினை யென்கின்ற கற்பகத்தின் மணிக்கொம்பு, பரிசிலரா கிய வண்டு துகரும்படி பரிசிலைப் பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தை யீன்று புதல்வரென்கின்ற மாலைகள் தன்னிடத்தே தங்கி நின்றது; இங்ஙனம் நின்றது தீவினையாகிய காற்று வந்தடித்தலின், நிலைபேறின்றிச் சாய்ந்து விழுந்து போவதாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம் விழுவதற்கு முன்னே இவ்வில்லறத்திற் பயிற்சி நம்மை விட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினானென்க. (௧௩௦)

2729. வேட்கைமை யென்னு நாவிற் காமவெந் தேறன் மார்க்கி
மாட்சியொன் றுனு மின்றி மயங்கினேற் கிருளை நீங்கக்
காட்டினார் தேவ ராவர் கைவிளக் சுதனை யென்று
தோட்டியாற் றொடக்கப் பட்ட சொரிமதக் களிற்றின் மீண்டான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத் தன்மையென்னும் நாவாலே காமமாகிய கள்ளை நிறைய வுண்டு வீட்டினைத் தரும் நற்செய்கை

2726 - 7. ழு : “வாணர் துதலார் வலைப்பட் டடியேன் பலவின் கனீவீந் தது போல்வதன்முன், ஆணே டுபெண்ண முருவா கிநின்ற யடியே னுய் யப்போ வதோர்கு ழல்சொல்லே” (நே. சுந்தர. திருநெல்வாயில், திருவரத் துறை) என்னும் திருவாக்கு இதன் பொருளை ஆராய்தற்கு இன்றியமையாதது.

2728. கற்பகம் : எழுவாய். செல்வப் பொற் சிறுவர் : “பொன்போற் புதல்வனோடு” (ஐங். 265); “பொன்போற் புதல்வர்” (புறநா. 9.) தாமம் - மாலை. காற்றின் ஒல்கிப்போம். புணர்ச்சி ஒழிக.

2729. வெந்தேறல் - விருப்பமுள்ள கள்ளின் தெளிவை. ஒன்றானும் - சிறிதாயினும். கைவிளக்கு என்றது துறவை. தோட்டி - அங்குசம்.

சிறிதுமின்றிப் போகத்தே மயங்கினேற்கு இவ்விருணீங்கும்படி வீட்டு நெறியிலே செலுத்தும் கை விளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக் காட்டிய இவர்கள் தேவராகக் கூடுமென்று கூறித் தோட்டியைக் கடந்த மதயானை போலாது தோட்டியால் தொடக்கப்பட்டதொரு மதயானை போலே போக நுகர்ச்சியினின்று மீண்டானென்க.

ஐ : அசை. காட்டினார் : மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும் ; இவர்கள் இங்ஙனங் காட்டிய நல்லினையான், மேலே தேவராவென்றுமாம். களிறு : இல்பொருளுவமை. (கநக)

2730. கைநிறை யெஃக மேந்திக் கனமணிக் குழைவில் வீச
மைந்நிற மணிவண் டார்ப்ப வார்தளிர் கவரி வீச
மெய்நெறி மகிழ்ந்து நின்றான் வேனில்வாய்க் காம நெத்தான்
மொய்ந்நிற மாலை வேய்ந்து முருகுலா முடியி னானே.

(இ - ள்.) அங்ஙன மீண்ட முடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டை விரும்பி நின்றவன், காமனை யொத்தானென்க.

‘தளிர் கவரிவீச’ என்றார், பொதும்பரிடைத் தனியே நின்றலின். காம நெடுவமித்தார், 1 மனவேட்கை யடங்குதலின். (கநஉ)

2731. நடுச்சிகை முத்துத் தாமம் வாணுத னுன்று நக்கப்
படுத்தனர் பைம்பொற் கட்டில் பாடினர் கீதந் தூபம்
எடுத்தன ரெழுந்து தேன ரெரிமணி வீணை யார்த்த
கொடிப்பல பூத்துச் சூழ்ந்த குங்குமக் குன்ற மொத்தான்.

(இ - ள்.) தொழில் செய்தற்குரிய மகளிர், சிகை நடுவில் தலைப்பானே நான்கு நக்க நின்று கட்டிலைப் படுத்தார் ; அதிலே அவனிருந்த பின்னர்ச் சிலர் தூப மெழுப்பினார் ; சிலர் பாடினார் ; அதன் பின்னர் யாழுமெழுந்து ஆர்த்தனர் ; அவை அங்ஙனம் நிகழ் மகளிர் சூழ் இருந்தவன், பல கொடி பூத்துச் சூழ்ந்த குங்கும மலையை யொத்தானென்க. (கநங)

2730. எஃகம் - வேல். வில் - ஒளி. மணிவண்டு - நீலமணிபோலும் வண்டு. முருகு - வாசனை.

(உரை.) 1 காமன் மனவேட்கை யடங்கியவன் : “சிலைவலான் போலுஞ் செறிவினான்” (கலி. 143.)

2731. சிகை - மயிர்முடி. நான்கு - தொங்கி. கட்டில் படுத்தனர். தேன் ஆர் - தேனை ஒத்த. ஆர்த்த - ஒலித்தன. கொடி, மகளிர்க்கு உவமை.

2732. மெள்ளவே புருவங் கோலி விலங்கிக்கண் பிறழ் நோக்கி
முள்ளெயி றிலங்கச் செவ்வாய் முறுவற்றா தாதி யாக
அள்ளிக்கொண் டுண்ணக் காமங் கனிவித்தார் பனிவிற் றுழ்ந்த
வள்ளிதழ் மாலே மார்பன் வச்சிர மனத்த னானான்.

பனிவில் - முத்துவடம் ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவனை அம்மகளிர், தம் புருவத்தை வளைத்துக்
கண் விலங்கிப் பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிலிலங்க முறுவலிக்கும் முறு
வற்றுது முதலாக ஒழிந்த காமக் குறிப்புக்கள் நிகழ்த்துவனவற்றைக் கருவி
யாகக் கொண்டு அவன் காமவிற்பத்தை அள்ளி உண்ணும்படி பழுப்பித்துப்
பார்த்தார் ; பார்த்ததற்கு அவன் மனம் நெகிழாது துறவின்கண்ணே வைர
மனத்தனையினானான். (௧௩௪)

2733. முலைமுகஞ் சமந்த முத்தத் தொத்தொளிர் மாலே யாரும்
மலைமுகந் தனைய மார்பின் மன்னனு மிருந்த போழ்திற்
கொலைமுகக் களிற் றொற்கு நாழிகை சென்று கூறக்
கலைமுக மல்லர் புல்லிக் கமழுநீ ராட்டி னாரே.

முலைத்தலை சமந்த முத்தத் தொத்து விளங்குமலை. மலையின் பெருமை
யைக் கொள்ளை கொண்டாற்போலு மார்பு, மஞ்சன மாட்டுதற்குக் கூறிய
இலக்கணங்கள் போன மல்லர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மகளிரும் அரசனுமிருந்த பொழுதிற் கழிந்த
நாழிகையைக் கணிகள் கூற, மல்லர் உடம்பு தடவி மஞ்சன மாட்டினா
ரென்க. (௧௩௫)

2732. கோலி - வளைத்து, பிறழ் - மாறுபட. முள்ளைப்போன்ற எயிறு.
எயிறு - பல், முறுவல் - புன்னகை, வள்ளிதழ் - வளவிய இதழ்.

2733. தொத்து - கொத்து. மலையை முகந்தாற்போன்ற, நாழிகைகூற;
அரசனுக்குக் கழிந்த நாழிகையைக் கணிகள் கூறுதல்: “குறுநீர்க் கன்ன
வினைத்தென் றிசைப்ப” (முல்லைப். 58); “வேதா ளிகரோடு நாழிகை
யிசைப்ப” (மதுரைக் 671); “பொழுது சென்னாழிகை.....உணர்த்த”
(தூளா. சயம். 134); “பூமென் கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு,
காமன் றிரியுங் கருவூரா - யாமங்கள், ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று
போய் நாழிகையும், ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று” (சீலப். 5: 49,
அடியார். மேற்.) நாழிகை கூறும் கணிகள் நாழிகைக்கணக்கொன்றும், கடி
கையாரென்றும் கூறப்படுவர்.

2734. வெண்டுகின் மாலை சாந்தம் விழுக்கலம் விதியிற் சேர்த்தி
நுண்டுகிற் றிரைகள் சேர்ந்த நூற்றுலா மண்ட பத்துக்
கண்டிரண் முத்த மென்றோட் காவிக்கண் மகளிர் போற்றி
எண்டிசை மருங்கு மேத்த வினிதினி னேறி னானே.

(இ - ள்.) துகில் முதலிய நான்கினையும் அரசியலிற் கூறியவாற்றாலே
சேர்த்தி எண்டிசையினின்று மகளிர் போற்றி ஏத்தத் திரைகள் சேர்ந்த
நூறடி உலாவுதலையுடைய அமுது செய்யு மண்டபத்தே ஏறினானென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப் பெயராகிய நூறென்னும்.
எண்ணுப் பெயர் எண்ணுடைப் பொருண்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது ;
“ஆற்றி யந்தணர்” (கலி. 1) என்றற்போல. உண்டால் நூறடி உலாவுதல்
வேண்டுமென்று மருத்துவ நூல் கூறியதனைக் கூறினார். (கநசு)

2735. நெய்வளங் கனிந்து வாச நிறைந்துவான் வறைக ளார்த்து
சூய்வளங் கழுமி வெம்மைத் தீஞ்சுவை சூன்ற வீன்றி
ஐவரு ளொருவ னன்ன வடிசினுன் மடைய னேந்த
மைவரை மாலை மார்பன் வான்சுவை யமிர்த முண்டான்.

(இ - ள்.) கனிந்து நிறைந்து ஆர்ந்து கழுமி அறுசுவையும் சூறைதலின்றி
வெம்மையையுடைய அடிசிலை வீமசேனை யொத்த மடையன் ஏந்த, அரசன்
அவ்வடிசிலை உண்டானென்க.

சூய் - தாளிப்பு. நூல்மடையன் - நூல்போன மடையன். (கநஎ)

2734. சாந்தம் - சந்தனம். விழுக்கலம் - சிறந்த ஆபரணம். கண்
திரள் - இடம் திரண்ட; “கண்டிரண் முத்தம் பயக்கு மிருமுந்நீர்.” (ஐந்.
எழ. 61.)

2735. நெய்வளம் - நெய்யின் மிகுதி. வாசம் - நறுமணம். வறைகள் -
வறுவல்கள். வெம்மைத்தீஞ்சுவை - சூட்டினால் உண்டான இனியசுவை. சூய்
வளங்கழுமி : “சூய்வளங் கொளீஇ” (பெருங். 2. 3 : 23.) ஐவருள் ஒருவன் -
வீமசேனை; இவன் மடைத் தொழிலிற் சிறந்தவனென்பது வெளிப்படை.
அவனால் மடை நூலொன்று செய்யப்பட்டுள்ளதென்பது, “காவெரி யூட்டிய
கவர்களைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன், பனிவரை மார்பன்
பயந்த நுண்பொருட், பனுவல்” (சிறுபாண். 238 - 41) என்பதனால் விளங்
கும்; வீமபாகமென்று தமிழில் ஒருநூல் வழங்குகின்றது. மைவரை - மேகங்
களையுடைய மலை. அமிர்தம் - உணவு.

2736. கைப்பொடி சாந்த மேந்திக் காகநீர் விதியிற் பூசி
மைப்படு மழைக்க ணல்லார் மணிச்செப்பின் வாச நீட்டச்
செப்படு பஞ்ச வாசந் திசையெலாங் கமழ வாய்க்கொண்
டொப்புடை யுறுவர் கோயில் வணங்குது மெழுக வென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடி முதலியன.

(இ - ள்.) முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சந்தனத்தையும் தன்
கையிலே வாங்கி நீராலே நூலில் விதித்த விதி தப்பாமற் பூசி நல்லார் செப்பி
லிருந்த முகவாசத்தை நீட்ட அதனைத் தின்று கோயிலில் உறுவரை யாம்
வணங்குதும்; அதற்கு எழுவீராகவென்றானென்க.

செப்படும் ஒப்புடைக் கோயில் - செப்பினைத் தன்னோடு உவமிக்கு
மளவில், அதனைக் கெடுக்கும் ஒப்பிணையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத்
தேவரினும்மிக்கவர். (கநஅ)

கா.—அறி வர் சி ற ப் பு

2737. ஒருபகல் பூசி னோராண் டொழிவின்றி விடாது நாளும்
பெரியவர் கேண்மை போலும் பெறற்கருந் வாச வெண்ணெய்
அரிவையர் பூசி யாடி யகிற்புகை யாவி யூட்டித்
திருவிழை துகிலும் பூணூற் திறப்படத் தாங்கி னாரே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுது பூசின் ஒருகாலமு
மொழிவின்றாய் எக்காலமும் விடாமல் நாளும் பெரியவர் கேண்மையை
ஒக்கும் வாச எண்ணெயைப் பூசி மஞ்சளமாடிப் புகைத்துத் துகிலையும் பூணூ
யும் தாங்கினாரென்க.

‘ஒராண்டும்’ என்னுமம்மை விகாரத்தால் தொக்கது; அஃது எக்காலமு
மென்னும்பொருட்டு. (கநக)

2736. காகநீர் - கமண்டலத்திலுள்ள நீரால். பூசி - வாய் துடைத்து.
மை எழுதிய மழைக்கண். செப்படு பஞ்சவாசம்: சுட்டுப் பெயரளவாய் நின்ற
தெனலுமாம். அடி, 2-3 : “பணியோள் பற்றிய பவழச் செப்பின், வாச நறுந்
திரை.....தான்பின் கொண்டு” (பெருங். 1. 34: 46-8.) உறுவர்: “உறற்பால்
நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா” (நாலடி. 104.)

2737. ஒழிவு - நீங்குதல். கேண்மைபோலும் எண்ணெய், நாளும்
எண்ணெய் என்க. அடி, 1 - 2 : “ஒருநாட் பூசினு மோரியாண்டு விடாஅத்,
திருமா னுறுப்பிற்குச் சீர்நிறை யமைத்துக், கரும வித்தகர் கைபுனைந்
தியற்றிய, வாச வெண்ணெய்” (பெருங். 2. 5 : 98 - 101.) புகையாவி : இரு
பெயரொட்டு. திருமகளும் விரும்பும் துகில்.

2738. நற்றவஞ் செய்த வீர ருளவழி நயந்து நாடும்
பொற்றதா மரையி னுளிற் பூஞ்சிகை முத்த மின்னக்
கொற்றவற் றொழுது சேர்ந்தார் கொம்பனார் வாமன் கோயில்
மற்றவன் மகிழ்ந்து புக்கு மணிமுடி துளக்கி னுனே.

மிக்க தவத்தைச் செய்து அதனால் நால்வகை வீரத்தையுமுடையராவர். அவை, “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே” (தொல். மெய்ப்ப. 9) என்பதனுணுணர்க.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் தாங்கின கொம்பனார், வீரரை நயந்து அவருள்ள இடத்தை நாடும் பொற்றாமரையினுளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச் சென்று முத்தம் மின்னத் தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னர் அவன் அதற்கு மகிழ்ந்து வாமன் கோயிலிலே புக்கு வணங்கினனென்க. (கசு0)

(வேறு)

2739. கடிமலர்ப் பிண்டிக் கடவுள் கமலத்
தடிமலர் சூடி யவருலகில் யாரே
அடிமலர் சூடி யவருலக மேத்த
வடிமலர் தூவ வருகின்ற ரன்றே.

எக்காலமும் புதிதாகிய மலர். கமலத்தே நடந்த அடியாகிய மலர்.

(இ - ள்.) கடவுளுடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் சூடினவர் இப்பிறப் பில் இவ்வுலகின்கண் யாவராய் நுகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமலரைச் சூடினவர்களன்றே உலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்த மலரைத் தூவ நண்டு வருகின்றவரென்று தேவியர் கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்த இரண்டற்கும் இவ்வாறே பொருளுரைக்க. (கசுக)

2738. நற்றவஞ் செய்த வீரர் - புண்ணியமிஞ்ஜதவா. நயந்து நாடும் - விரும்பி ஆராயும். பொற்ற - பொலிவுபெற்ற. தாமரையினுளின் - திருமகளைப் போல. அடி, 1 - 2: “திருமக ணிலைமையுஞ் செல்வார் கேட்டிரோல், மருவிய மனிதரை யிகந்து மற்றவள், பொருவறு புகழினர் புதியர் காழறும், ஒருவர் கண் ணுறவில னுணர்ந்து கொண்மினே”, “புண்ணிய முலந்தபின் பொருளி லார்களைக், கண்ணிலர் துறந்திடுங் கணிகை மார்கன்போல், எண்ணில ளிகந்திடு மியாவர் தம்மையும், நண்ணிய நண்பில ணங்கை வண்ணமே” (குளா. முத்தி. 14, 15) என்பவற்றில் திருமகளியல்பு இச்செய்யுளின் போலவே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. சிகையில் முத்தம் மின்ன. வாமன் - அருகன்.

2739. கடி - விளக்கம். அடிமலரைச் சூடியவர். உலகம் எத்த - உலகம் புகழும்படி.

2740. முத்தணிந்த முக்குடைக்கீழ் மூர்த்தி திருவடியைப்
பத்திமையா னானும் பணிகின்றார் யாரே
பத்திமையா னானும் பணிவார் பகட்டுருத்தின்
ரித்தில வெண்குடைக்கீழ் நீங்காதா ரன்றே.

பணிவார் - பணிந்து போவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழேயிரு
கின்ற இருப்பு நீங்காமல் வருகின்றார். (கசஉ

2741. கருமக் கடல்கடந்த கைவலச் செல்வன்
எரிமலர்ச் சேவடியை யேத்துவார் யாரே
எரிமலர்ச் சேவடியை யேத்துவார் வான்றோய்
திருமுத் தவிராழிச் செல்வரே யன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக் கடந்து அதனும் பெற்ற கைவல மடந்தையை
துகருஞ் செல்வன். முத்தவிராழி - முத்து விளங்குகின்ற கொற்றக்குடை
ஆழி - வட்டம்; ஆகுபெயர்.

அங்ஙனம் முடி துளக்கினவன், வணக்கத்தாற் பெறும்பயனைத் தேவியர்
கருதும்படி இம்மூன்று தாழிசையாலும் கூறித் துதித்தானென்க. (கசஉ)

(வேறு)

2742. வண்ண மாமலர் மாலை வாய்ந்தன
சண்ணங் குங்குமந் தூமத் தாற்புனைந்
தண்ணல் சேவடி யருச்சித் தானரோ
விண்ணி விரிபமே விழைந்த வேட்கையான்.

(சு - எ.) தேவருலகிலல்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பின வேட்கை
யையுடையவன், அங்ஙனம் துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர் முதலிய
ஐந்தினனும் புனைந்து அண்ணல் சேவடியை அருச்சிக்கானென்க. (கசஉ)

(மேற்.) அடி, 1 : மேற். உரி. 3.

2740. முக்குடை : சீவக. 139, அடிக். பகட்டுருத்தின் - யானை
யின் புறக்கழுத்தில். அடி, 3 - 4 : “யானை யெருத்தம் பொலியக் குடை
நிழற்கீழ்ச், சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும்” (நாலடி. 3.)

2741. கைவலச் செல்வன் - முத்தியாகிய செல்வத்தை உடையவன்,
எரிமலர்ச் சேவடி : சீவக. 2561, ந.

2742. வண்ணம் - நிறம். சண்ணம் - வாசனைப்பொடி. தூமம் - அகிற்
புகை. வேட்கையான் - விருப்பத்தையுடைய சீவகன்.

எ.—அறவுரை

2743. இலங்கு குங்கும மார்ப் னேந்துசீர்
நலங்கொள் சாரணர் நாதன் கோயிலை
வலங்கொண் டாய்மலர்ப் பிண்டி மாரிழற்
கலந்த கன்மிசைக் கண்டு வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அருச்சித்த குங்கும மார்பன், ஆகாயத்தே வந்து
பூநீ நாதன் கோயிலை வலங்கொண்டு பிண்டியின் கீழே பளிக்குக் கன்மிசையிலே
நலங்கொண்டு நின்ற பெரிய மணிகளின் நிறத்தைக் கலந்த சாரணரிருவரைக்
கண்டு வாழ்த்தினானென்க.

1 மேல் இருசுடரை உவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமே கொள்க. ( )

2744. உரிமை தன்னொடும் வலங்கொண் டோங்குசீர்த்
திரும கன்பணிந் திருப்பச் செய்தவர்
இருநி லம்மனற் கின்ப மேயெனப்
பெருநி லம்மனன் பெரிதும் வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச் சுற்றத்தோடே
வலம் வந்து வணங்கி இருந்த அளவிலே, சாரணர், மன்னனுக்கு இருநிலமாளு
தல் இன்பமன்றாயிற்றேயென்று கேட்ப, அம்மன்னன்றான் இருநிலத்தைத்
தூறந்த தன்மையை உணர்ந்ததற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை.

(கசுசு)

2743. மார்பன் - சீவகன். சாரணர் - சமணமுனிவர்; அவர் தலசாரணர்,
ஜலசாரணர், பலசாரணர், புஷ்பசாரணர், தந்துசாரணர், சதுரங்குலசாரணர்,
சங்கசாரணர், ஆகாசசாரணரென எண்வகையார்; இவ்விருவராகச் சென்று
தருமோபதேசஞ் செய்தல் அவர்கட்கியல்பென்பர். சாரணரைக் கண்டு,
கல் - சிலாதலம்; சிலப். 10 : 24 - 5, 160 - 61; இது சந்திரகாந்தக் கல்லால்
அமைக்கப்படுவது; “தென்றலுஞ் செழுமதுத் திவலை மாரியும், என்னுநின்
றறாததோ ரினர்தண் பிண்டியும், நின்றொளி திகழ்வதோர் நிலாக்கல் வட்ட
மும், சென்றவ ராமர்ந்துழித் திகழ்ந்து தோன்றுமே” (குளா. இராத. 74.)

(உரை.) 1 சீவக. 2893.

2744. உரிமை - தேவியர். அடி, 1: “அரச னுரிமையோ டப்பொழில்
புகுந்து” (மணி. 25: 1.) திருமகன் - சீவகன். பெருநிலம்மன் - சீவகன்.

2745. தெருள லேன்செய்த தீவி னையெனும்
இருள்வி லங்கநின் றெரியு நீர்சுடர்
அருளு மின்னெனக் கடிசு ளென்றனன்
மருள்வி லங்கிய மன்னர் மன்னனை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் துதித்து இல்லறத்தின் மயக்கம் தீர்ந்த மன்னன், அடிகளே! பிறப்பறுமாறு அறியாதேன் எப்பிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினையென்னும் இருள் கெடும்படியாகச் சிலநாள் கின்று தவஞ்செய்து பின்னர் எரியுநீர்சுடராகிய ஞானத்தை எய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்றனென்க.

இனி, இருள் விலகும்படி கின்று எரியுஞ் சுடர் - 1 இரத்தினத் திரயமுமாம். (கசுஎ)

(வேறு)

2746. பாற்கடற் பனிமதி பரவைத் தீங்கதிர்
மேற்பட மிகநனி சொரிவ தொப்பவே
நூற்கடன் மாதவ னுனித்த நல்லறம்
கோற்கடன் மன்னனுக் குரைக்கு மென்பவே.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றேன்றின பனிமதி தன் கதிரைப் பாற்கடலின் மேலே வீழ் நனி சொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த அறத்தை மன்னனுக்கு உரையாற்றும்மென்க.

செங்கோல் நடாத்துதலைக் கடனாகவுடைய. (கசுஅ)

(வேறு)

2747. தேனெய் தோய்ந்தன தீவிய திருமணி யனைய
வாணி னுய்ப்பன வரகதி தருவன மதியோர்

2745. தெருளலேன் - தெளியாதேனாகிய யான். விலங்க - நீங்க. சுடரென்றது ஞானத்தை. அடிகள் : விளி. மருள் - மயக்கம்.

(உரை.) 1 இரத்தினத் திரயம் - நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம்.

2746. பாற்கடலில் கதிரைச் சொரிவதை ஒப்ப. நுனித்த - ஆராய்ந்தறிந்த. என்ப, ஏ : அசைகள். மாதவன் உரைக்கும். மேற்கூறிய சாரணரிருவருள் உபதேசிப்போர் மூத்தோராதலின், 'நூற்கடன் மாதவன்' என ஒருமையாற் கூறினார்; இது, சிலப். 10 : 163-ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் அறியப்படும்.

2747. தேனெய் - தேனாகிய நெய். வான் - சுவர்க்கம். மாணம் - குற்றமென்னுமாம். மணிவண்ணன் : "மணிவரை யனைய மாதவன்" (சீவக. 2891). நுவலிய வலித்தான் - சொல்லுதற்குத் துணிந்தான்.

ஏனை யாவரு மமுதெனப் பருகுவ புகல்வ

மான மில்லுயர் மணிவண்ண னுவலிய வலித்தான்,

உயர்மணிவண்ணன் - இருவரிலு மூத்தவன் ; இரத்தினப் பிரபை யென் னுமவன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமுரைக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்ட அறங் களுள், தீவிய தேனெய்யை ஒத்தனவாகையாலே, சிலநாள் துறக்கத்திலே செலுத்துவனவாய் அறிவில்லோர் யாவரும் புகல்வனவற்றையும், பெறுதற் கரிய மணியை யொத்தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோர் யாவரும் அமுதெனப் பருகுவனவற்றையும் நவலத்துணிர்தானென்க.

தேனுக்வார்க்கு, அது புளிச்சுவையையுந் தருதலின், நிலையில்லாத துறக் கந்தருகின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும் வீட்டையும் தருகின்ற இருவகை யறமுங் கூறுகின்றது, இவற்கு இன்னும் துறக்கத்திற் செல்லுங்கருத்து உண்டாமோவென்பது உணர்தற்கு. மானம் - ஒப்பு. (சசுக)

2748. அருமை யின்னெய்தும் யாக்கையும் யாக்கைய தழிவும்
திருமெய் நீங்கிய துன்பமுந் தெளிபொருட் டுணிவும்
குருமை யெய்திய குணநிலை கொடைபெறு பயனும்
பெருமை வீட்டொடும் பேசவல் கேளிது பெரியோய்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந் துணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்கள் யாக்கையையும், அந்த யாக்கை தனக்கடைத்த நூறியாண்டும் நிலை பெற்று நில்லாது கருப்ப முதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நல்வினை மெய்யி னின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகிய நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவரென்கின்ற நாற் றுதியிற் துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணிவையும், நிறத்தைப் பெற்ற சீலத்தினது நிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும் சீலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும் பயனையும், பெருமையை யுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன் ; அவற்றுள் இப்பெறுதற்கரு மையை முதற்கேளென்றானென்க.

நீங்கிய : தொழிற்பெயர். இதுவென்றது, பெறுதற்கருமையை. குரு வென்னு முரிச்சொல் ஈறு திரிந்தது. திருமையும் பாடம். (சுரு0)

2748. யாக்கை - மனிதவுடம்பு. திருமெய் - நல்வினையால் அடையும் உடம்பு. குருமை - நிறம் ; மை பகுதிப்பொருள் விசுதி யெனலுமாம். குண நிலையையும் கொடையையும் என உருபும் உம்மையும் விரிக்க.

அ. - பெறுதற்கருமை

2749. பரவை வெண்டிரை வடகடற் படுகுகத் துளையுட்
யுரைசெய் தென்கட லிட்டதோர் நோன்கழி சிவணி
அரச வத்துளே யகவயிற் செறிந்தென வரிதால்
பெரிய யோனிகள் பிழைத்திவண் மானிடம் பெறலே.

பரவை - பாத்தல்.

(இ - ள்.) அரசனே! எண்ணுங்கால் நால்வகைத் தோற்றத்தாற் பெரிய வாகிய யோனிகளைத் தப்பி இவ்வுலகிலே மக்கள் யாக்கையைப் பெறுதல், தென் கடலிலே போகட்டதொரு கழி வடகடலிலே உண்டான நுகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்வளவேயன்றி அத்துளையினடுவே சென்று செறிந்தென்னும்படி அரிதாயிருக்குமென்றனென்க. (கருக)

2750. விண்டு வேய்நர லான்வினே கானவ ரிடனும்
கொண்டு கூர்ம்பனி குலைத்திடு நிலைக்களக் குறும்பும்
உண்டு நீரென வுரையினு மரியன வொருவி
மண்டு தீம்புனல் வளங்கெழு நாடெய்த லரிதே.

ஊனே உணவாக விளையும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மானிடம் பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையிலும் கூறுதற்கரியவாய் வேய் வெடித்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு குலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளையும் நீங்கி நன்னாட்டிலே பிறத்தல் அரிதென்றனென்க. (கருஉ)

2749. கழி - கயிறெனலுமாம்; தக்க. 132, உரை. சிவணி - பொருந்தி. இவண் - இவ்வுலகத்தில். அடி, 1-3: "வளைபயில் கீழ்கட னின்றிட மேல் கடல் வானுகத்தின், துளையுழி நேர்கழி கோத்தென" (சிந். 6); "தென்கட லிட்டதோர் திருமணி வான்கழி, வடகட லுகத்துளே வந்துபட்டாஅங்கு" (பெருங். 1, 32: 17-8); "திண்பெற்ற வடபால் வீரை செறிநுகத் துளையி னூடே, வண்பெற்ற வடபால் வீரைக் கழிசெல மருவு மாபோல்" (மெய்ம் மொழி); "வடகடலிட்ட ஒரு நுகத்தின் ஒரு துளையில் தென்கடலிட்ட ஒரு கழிசென்று கோத்தாற்போல்" (இறை. 2, உரை.) அரிதால்.....மானிடம் பெறல்: "மக்க ளுடம்பு பெற்றகரின" (அறநெறிநி. 212.)

(மேய்.) அடி, 4: மாறன். பொருளணி. 99.

2750. விண்டு - பிளந்து. வேய் - மூங்கில். கூர்ம்பனி - மிக்கபனி. குறும்பு - சிற்றரசர் வாழ்மிடம். நாடு - மருதநிலம்.

2751. வில்லின் மாக்கொன்று வெண்ணிணத் தடிவீளிம் படுத்த
பல்லி னூர்களும் படுகடற் பரதவர் முதலா
எல்லை நீங்கிய விழிதொழி விழிகுல மொருவி
நல்ல தொல்குலம் பெறுதலு நரபதி யரிதே.

(இ - ள்.) நரபதி! மாக்களை வில்லாலே கொன்று அவற்றின் தசையைத் தின்கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும் பரதவருமுதலாக எண்ணிறந்த இழிதொழிலால் இழிந்த குலங்களிற் பிறவாமல் நற்குலத்திலே பிறத்தலும் அரிதென்றனென்க. (கநந.)

2752. கருவி மாமழை கனைபெயல் பொழிந்தென வழிநாள்
அருவி போற்றொடர்ந் தருதன வரும்பிணி யழலுட்
கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா
துருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

(இ - ள்.) குலத்திற்பிறக்குங் காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின் னர்ச் சிலகல்லிடை அருவி இடையறாதொழுகுமாறுபோலே, உயர்க்கிழுவனைத் தொடர்ந்து விடாதனவாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத் தீயினுள்ளே இட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின் கண்ணே அவ்விருவினையின் கட்டளையாற் பின்றோன்றும் வடிவத்தில் தீவினையின் கட்டளையால் உறுப்புக் குறையும் வடிவைத் தப்பி நல்வினையின் கட்டளையாலே உருவான் மிக்கதோ ருடம்பை அம்மக்கள்யாக்கை பெறுதலுமரிதென்றனென்க.

பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று. கட்டளையென்றார், தத்தம் பயனை நுகர்வித்தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையா விதியினை. (கநச)

2751. மாக்களை வில்லின் கொன்று; மா - விலங்கு. தடி - ஊன். விளிம்பிலே அடுத்த. பரதவர் - நெய்தனில மக்கள். நரபதி : விளி.

(உரை.) ¹ கரும்புறத்தோர் - வேடர்; இச்சொல் இலக்கணவுரைகளில் மேற்கோளாக வழங்குகின்றது.

2752. கருவி - மின்முதலிய தொகுதி. பொழிந்தென - பெய்ததாக. கருவி.....அருதன : “யாமத்துக், கருவி மாமழை வீழ்ந்தென வருவி, விட ரகத் தியம்பு நாட” (குறுங். 42 : 1-3.) அருவிவினைக்கு : “வினையிற் றிரள் வெள் ளருவித்திர டீங்கி வீழ” (கம்ப. கடராவு. 50.) கருவில் - கருப்பத்தில். படிமை - விதி. பிழையாது - தவறாமல். உரு - அழகு.

(மேற்.) அடி, 4 : குறள், 407, பரிமேல்.

2753. காம் னன்னதோர் கழிவனப் பறிவொடு பெறினும்

நாம நாற்கதி நவைதரு நெறிபல வொருவி

வாம னூனெறி வழுவறத் தழுவின ரொழுக்கல்

ஏம வெண்குடை யிறைவமற் றியாவது மரிசே.

(இ - ள்.) இறைவனே! அங்ஙனம் மிக்க அழகை அறிவுடனே பெற்ற ராயினும் அச்சத்தைத் தரும் நாற்கதியிலே செலுத்தும் குற்றத்தைத்தரும் பாசமயங்களைக் கைவிட்டு வாமனூல்வழியை யாவதும் வழுவறத் தழுவின ரொழுக்குதல் அறிதென்றனென்க.

இத்துணையும், மக்களையாக்கை பெறுதற்கருமையும், அது பெற்றாலும் நன்னிலமும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்லறமும் பெறுதற்கருமையுங்கூறி, இனி, அவ்வியாக்கை நிலைபெறுதொழியுந் தன்மை கூறுகின்றார். (கருடு)

கூ.—நிலையாமை

2754.(க)இன்ன தன்மையி னருமைபி னெய்திய பொழுதே

பொன்னும் வெள்ளியும் புணர்ந்தென வயிற்றகம் பொருந்தி

மின்னு மொக்குளு மெனநனி வியினும் வியும்

மின்னை வெண்ணெயிற் றிரண்டின் பிழைக்கவும் பெறுமே.

2753. கழிவனப்பு - மிக்க அழகு; வனப்பு - பலவுறுப்பும் திரண்ட வழிப்பெறுவதொழுகு; தொல். செய். 235, பேர். பெறினும்; உம்மை, அங்ஙனம் பெறுதற்கு இயலாமையை விளக்கியது. நாமம் - அச்சம்; உரிச்சொல் ஈறு திரிந்தது. நாற்கதி - மக்கள் முதலிய நால்வகைப் பிறப்பு. நெறி - பிறமதங்கள். வாமன் - அருகன்; சீவக. 271. ஏமவெண்குடை - மக்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்யும் வெண்குடை.

2749 - 53. இச்செய்யுட்களின் பொருளும், “வினைப்பய வலியி னாலே வேறுவே றியாக்கை யாகித், தனிப்பல பிறவி தம்முட் டுன்புறாஉம் பல்லு யிர்க்கு, மனித்தரி னரிய தாகுந் தோன்றுத தோன்றி னாலும், இனித்தவை நுகர் வெய்துஞ் செல்வமு மன்ன தேயால்”, “உயர்குடி யதனிற் றேன்ற லானமில் யாக்கை யாதல் மயர்வறு கல்வி கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல், பெரிதுணர் வரிய வெய்தல் பேரறங் கோட வென்றாங், கரிதிவை பெறுத லேடா பெற்றவர் மக்க னென்பார்” (வலையாபதி) என்பவற்றின் பொருளும் ஒருவாறு ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

2754. மின்னும் மொக்குளும் யாக்கைக்கு: “மின்னி னிலையில, மன்னுயி ராக்கைகள்” (திருவாய்மொழி, 1. 2: 2); “படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக், கெடுமிதோர் யாக்கை” (நாலடி. 27.) வியும் - அழியும். பிழைக்கவும் - அழியவும்.

- 2755.(உ)வெண்ணெ யாயது வீங்குபு கூன்புற யாமை
வண்ண மெய்தலும் வழக்கவும் பெறுமது வழக்கா
தொண்மை வாண்மதி யுருவொடு திருவெனத் தோன்றிக்
கண்ண னொழகக் கவிழினுங் கவிழும்ற் றறிரீ.
- 2756.(ஈ)அழித லின்றியங் கருநிதி யிரவலர்க் கார்த்தி
முழுதும் பேர்பெறு மெல்லையுண் முரியினு முரியும்
வழுவில் பொய்கையுண் மலரென வளர்ந்துமை யாடிக்
செழீஇயி னுரொடுங் கிளையழக் கெடுதலுங் கெடுமே.
- 2757.(ச)கெடுத லவ்வழி யில்லெனிற் கேள்விக டுறைபோய்
வடிகொள் கண்ணியர் மனங்குழைந் தநங்கனென் றிரங்கக்
கொடையுங் கோலமுங் குழுகுந்தம் மழுகுங்கண் டேத்த
விடையிற் செல்வழி விளியினும் விளியுமற் றறிரீ.
- 2758.(ரு)எரிபொன் மேகலை யிலங்கரிச் சிலம்பொடு சிலம்பும்
அரிபொற் கிண்குணி யணியிழை யரிவையர்ப் புணர்ந்து
தெரிவில் போகத்துக் கூற்றுவன் செகுத்திடச் சிதைந்து
முரியும் பல்சன முகம்புடைத் தகங்குழைந் தழுவே.
- 2759.(சு)கோதை மங்கையர் குவிமுலைத் தடத்திடைக் குளித்துக்
காதன் மக்களைக் கண்டுவந் தினிகினிற் கழிப்பப்

(மேற்.) அடி, க : நொல். வினை. 37; இ - வி. வினை. 17.

2755. வீங்குபு - பெருத்து. கூன் புறம் - வளைந்த முதுகு. வண்
ணம் - வடிவம். வழக்கல் - அழிதல். மதி - பூர்ணசந்திரன். கண்ணனார் - கண்
போன்ற உறவினர்.

2756. ஆர்த்தி - நிறையக் கொடுத்து. பேர் - புகழ். பொய்கையுள்
மலரென வளர்ந்து : “மக்களை...தாமரைப் போதுபிடித் தாங்கு” (மதுரைக்.
461 - 3); “போதவிழ் தாமரை யன்னநின், காதலம் புதல்வன்”
(ஐங். 424); “அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட, குடைநிழற்
றோன்றுஞ் செம்மலை” (கலி. 84 : 10 - 11.) மையாடி - கல்விகற்று. கெழீஇ
யினார் - நண்பர்.

2757. வடி - மாவடுவின் வகிர். குழுகு - இளமை; “கொம்மைக்
குழுகாடும்” (சீவக. 2790.) விடையின் - காணையைப்போல.

2758. எரிபொன் - விளங்கும் பொன். அரி - பரல். போகத்து -
புணர்ச்சியில். அழிச் சிதைந்து முரியும்.

2759. கோதைமங்கையர் - மாலையைப்போன்ற மகளிர்; சிற்.1.
தடம் - பரப்பு. பேது - மயக்கம். உடைகலத்தவர் உற்றது - உடைந்த
கப்பலிலுள்ளார் அடைந்த துன்பத்தை.

பேதுசெய்பிணிப் பெரும்புலி பாய்ந்திடப் பிணமாய்
ஒத மாக்கட லுடைகலத் தவருற்ற துறவே.

2760.(எ)காமம் பைப்பயக் கழியத்தங் கடைப்பிடி சுருங்கி
ஊமர் போலத்த முரையவிந் துறுப்பினி லுரையாத்
தூய்மை யில்குளந் தூம்புவிட் டாம்பொரு ளுணர்க்கி
ஈம மேறுத லொருதலை யிகலமர் கடந்தோய்.

இவை ஏழும் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) இகலமர் கடந்தோய் ! நீ யான் இனிக் கூறுகின்றதனை அறிவாயாக ; அஃது யாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத் தன்மையிற் காட்டில் மக்கட்கு விதித்த ஆயுள் நிலபெறுதலரிதாகையினாலே, அது : பொன்னும் வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுரோணிதமும் சக்கிலமும் வயிற்றகத்தே பொருந்தி மக்கள் யாக்கை எடுத்தற் கெய்திய பொழுதிலே மின்னும் மொக்குளும் தோன்றிக் கெடுமாறு போலக் கெடினுங் கெடும் ; அங்ஙனங் கெடாது வெண்ணெய்போல் திரண்ட பின்னர்க் கெடவும் பெறும் ; அதிற் கேடின்றேல், அஃது யாமையின் தன்மையைப் பெற்ற அளவிலே கெடவும் பெறும் ; அஃது அந்நிலையிற் கெடாதேல், நிறைமதிபோலும் குறையா உருவுடனே பிறந்து இரு முதுகுரவர் முதலாயினாழக் கெடினுங் கெடும் ; அதிற் கேடின்றி இரவலர்க்கு நிதி முழுதையுங் கொடுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங் கெடும் ; அதிற் கேடின்றேல் மையோலை பிடித்து நட்டோரும் கிளையுமழக் கெடுதலையுஞ் செய்யும் ; அவ்வழிக் கேடின்றேல் தூல்களை முற்றக்கற்று, மகளிர், வடிவையுர் இளமையையும் அழகையும் கண்டு அநங்கனையென்று மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையை ஏத்த விடைபோல் நடக்கின்ற காலத்தே கெடினுங் கெடும் ; அதிற் கேடின்றேல் அரிவையரைப் புணர்ந்து வேறொன்றுந் தெரியாத போக நுகர்ச்சிக் காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வெளவுதலாலே பல்சளம் சிதைந்து முகத்தே புடைத்துக்கொண்டு அழும்படி கெடும் ; அதிற் கேடின்றேல் மகளிரிடத்தே அழுந்தி அவர் பெறும் புதல்வரைக் கண்டு உவந்து காலங் கழிக்குமளவிலே தம் சுற்றத்தார் உடைகின்ற மாக்கலத்தில் இருந்தவருற்ற வருத்தத்தை உழும்படி நோயாகிய புலி பாயப் பிணமாய்க் கெடும் ; அதிற் கேடின்றேல் தம் போக நுகர்ச்சி மெல்லமெல்லக் கழிதலாலே தம் கடைப்

2760. பைப்பய - மெல்ல மெல்ல ; “ சின்னெறி பைப்பய நீங்கினார்” (கம்ப. அகத்திய. 27.) உரை அவிந்து - வார்த்தை அடங்கி. உரையா - உரைத்து. ஊமரியல்பு : “ உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற், படம்புரு மிலேச்சர்” (முல்லைப். 65 - 6.) குளமென்றது உடம்பை. தூம்பும் குளமும் : சீவக. 1976. ஈமம் - பிணஞ்சுடும் விறகடுக்கு. ஒருதலை - துணிவு. கடந்தோய் - வஞ்சியாது எதிர்நின்று வென்றோய்.

பிழிகள் குறைந்து ஊமர் போலே உறுப்பாலே வார்த்தை கூறித் தாய்மையில்த உடம்பாகிய குளம் ஒன்பது வாயிலாகிய தாம்புகளும் தம் வயத்தன வாகாமற் சேரத் திறந்து பாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவில் ஆம்பொருளினு வென்று அறியாதார்க்கு அறிவித்துச் சுகோட்டிலே ஏறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ இதற்கு வேறுகி நிலைபெறும் பொருளை அறிவாயாக வென்றானென்க.

முன்னிரு திங்களிற் பொன்னும் வெள்ளியும் போன்றும், பின்னிரு திங்களில் வெண்ணெய் போன்றும், ஐந்தாந் திங்களில் ஆமை போன்றும், ஆறாந் திங்களில் உருத்தெளிந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற் கூறிய மற்று, வினாமாற்று. ‘பிணமாய்’ என்றும் பாடம். (கந்நி - கூஉ)

2761. தேங்கொள் பூங்கண்ணித் திருமுடித் திலகவெண் குடையோய்
எங்கி தன்றியு மிமையவ ரமையலர்க் கடந்த
தாங்கு மாவண்கைச் சக்கர மிக்குயர் பிறரும்
யாங்க ணாவ ருரோடு பேரோமக் குரையாய்.

இமையவர்க்குப் பகைவராயுள்ளாரை ஆண்டுச் சென்று வென்ற பிறர்; திருவை ஒழிந்த அரசர்பாற் செல்லாமல் தம்மிடத்தே தாங்கும் பிறர்; முன்னர்ச் செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்குயர்தற்குக் காரணமாகிய பிறர். உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்க இருத்தலிற் சக்கரவர்த்திகளை, ‘பிறர்’ என்றார்.

(இ - ள்.) அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக் கூறிய இந்நிலையாமையென்றியும் அவரிற் சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்களும் பெயரும் நிலைபெறாமையின், யாமுணர்ந்திலேம்; நீ நிலைபெறுணர்ந்தன உளவேற் கூறென்றானென்க. (கந்நி)

2761. தேம் கொள் - இனிமை கொண்ட. திலகம் - மேலாதல். இமைய வருடைய அமையலரைக் கடந்தவர்; முசுருந்தன்முதலியோர். வண்கைப் பிறர், மிக்குயர் பிறர் எனப் ‘பிறர்’ என்பதை முன்னும் கூட்டுக. சக்கரம் - ஆஞ்ஞாசக்கரம். யாங்கணர் - எவ்விடத்தார்? மு. “திரையிடு மணலினும் பலரே யுரைசெல, மலர்தலை யுலக மாண்டுகழிந் தோரே” (மதுரைக். 236 - 7); “தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்,.....சேயாற்று, வடுவா மெக்கர் மணலினும் பலரே” (மலைபடு. 553 - 6); சிலப். 28; 123 - 50.

க௦.—நரககதித்துன்பம்

(வேறு)

2762. வெவ்வினை செய்யு மாந்த ருயிரெனு நிலத்து வித்தி
அவ்வினை வினையு ஞ்ணனு மவ்விடத் தவர்க டுன்பம்
இவ்வென வுரைத்து மென்று நினைப்பினும் பணிக்கு முள்ளம்
செவ்விதிற் சிறிது கூறக் கேண்மதி செல்வ வேந்தே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கூறி, வேந்தே ! தீவினையைச் செய்யு மாந்தர் தமது உயிரென்னும் நிலத்தே அத்தீவினையை விதைத்து அத்தீவினையின் பயனை நுகரும் அந்நரகத்திடத்தே அந்நரகர் படுந் துன்பம் இத்தன்மையவென உரைக்கக் கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளம் நடுங்கும்; ஆயினும் சிறிது அதன் தன்மை கூறச் செவ்விதிற் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (க௭சு)

2763. ஊழ்வினை தூர்ப்ப வோடி யொன்றுமூழ்த் தத்தி னுள்ளே
சூழ்குலைப் பெண்ணை நெற்றிக் கொடுத்த தீங் கனிக ளூழ்த்து
வீழ்வன போல வீழ்ந்து வெருவரத் தக்க துன்பத்
தாழ்தாய ருழப்ப லுணு மருவை நஞ்சு கண்டாய்.

(இ - ள்.) தீவினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே ஓடிச் சென்று அதன் பயனையெல்லாம் நுகர்தற்குப் பொருந்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணை மேற்றொடுத்த கனிகள் ஊழ்த்துப் பெருங் காற்றாற் சேர விழுவன போலே தலை கீழாக வீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தே சென்று பிற ஆழ்துயரையுழப்பர்; அவர்க்கு அவ்விடத்து ஊணும் நஞ்சுகானென்றானென்க.

ஒன்று மூழ்த்தம் - ஒரு முகூர்த்தமென்றுமாம். வெருவரத்தக்க துன்ப மென்றது, நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயும் சாகார், இத்தீவினையை நுகர்தற் காக. எதிர் நின்று போர் செய்யாது எளியராயிருப்பாரைச் சேரக் கொன்றார், பின்னர் இங்ஙனம் நுகர்வரென்றார். (க௭ரு)

2762. வினையுள் உண்ணும் - வினையின் பயனை அனுபவிக்கும். அடி, 1 - 2. இவ்வடிகளை உரைநடையாக அமைத்தனர் பரிமேலழகர்; குறள், 320. இவ்வென - இவையென்று. உரைத்தும் - சொல்லுவோம். உள்ளம் பணிக்கும். கேண்மதி : மதி, முன்னிலையசை.

2763. மூழ்த்தம் : முகூர்த்தமென்பதன் விகாரம். நெற்றி - உச்சி. வெருவரத்தக்க - அஞ்சத்தக்க. உழப்ப - அனுபவிப்பர். நவை நஞ்சு - தீங்கைச் செய்யும் விடம்.

2764. இட்டிலேவ் குந்தங் கூர்வா ளெரிநுனைச் சுரிகை கூட
நட்டவை நிரைத்த பூமி நவையுடை நரகர் பொங்கி
உட்பட வெழுந்து வீழ்ந்தாங் கூன்றகர்த் திட்ட வண்ணம்
எட்டெலாத் திசையுஞ் சிந்திக் கிடப்பவா லடக்க மில்லார்.

(இ - ள்.) முன்னர் ஐம்பொறிகளில் அடக்கமில்லாராய்த் தீவினையை
யுடையராகிய நரகர் பொங்கி எழுந்து ஈட்டி முதலியன கூட நட்டவை
நிரைத்து நிற்கின்ற பூமியிலே அவை தம்முள்ளே அழுந்தும்படி வீழ்ந்து
அவ்விடத்தே ஊனைச் சிதறத் தட்டி. நூற்போல் எல்லாத் திசைகளிலுஞ் சிந்திக்
கிடவா நிற்பர் காணென்றானென்க. (கக. ௫௭)

2765. வெந்தடி தின்ற வெந்நோய் வேகத்தான் மீட்டு மாலைப்
பைந்தொடி மகளி ராடும் பந்தென வெழுந்து பொங்கி
வந்துடைந் துருகி வீழ்ந்து மாழ்குபு கிடப்பர் கண்டாய்
கந்தடு வெகுளி வேகக் கடாமுகக் களிற்று வேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பிய தசைகளைத் தின்றதனாற்
பிறந்த தீவினையின் கொடுமையினாலே மகளிராடும் பந்தெனத் தீயினின்றும்
பொங்கி எழுந்து வீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளே வந்து உருகி உடைந்து
மயங்கிக் கிடப்பர் காணென்றானென்க. (கக. ௫௭)

2766. வயிரமுண் ணிரைத்து நீண்ட வார்சினை யிலவ மேற்றிச்
செயிரிற்றீ மடுப்பர் கீழாற் சென்னுனைக் கழுவி லேற்றி
மயிருக்கொன் றுக வாங்கி யகைத்தகைத் திடுவர் மன்னு
உயிரைப்பே துறுத்து மாந்த ருயிரைப்பே துறுக்கு மாறே.

(இ - ள்.) அரசனே! ஒன்றனுயிரை வருத்த முறுத்தும் மாந்தருடைய
உயிரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய் : தாம் செய்த தீவினையாலே உடம்
பிற்றைத்தால் முனை முறியாதபடி வைரமாகிய முள்ளை முழுக்க நிரைத்து

2764. இட்டி - ஈட்டி; குறுக்கல்விகாரம்; சீவக. 1136. சுரிகை -
பத்திரமென்னும் ஒருவகை வாள். நட்டவை - நடப்பட்டவை, நவையுடை -
குற்றம்செய்தலையுடைய. அடக்கமில்லார் கிடப்பவால்; ஆல்: அசை.

2765. வெந்தடி : வெம்மை - விருப்பம். மாலையையும் தொடியையும்
அணிந்த மகளிர். மாழ்குபு - மயங்கி. (பி - ம்.) 'மாழ்கியுங் கிடப்பர்.' கந்து
அடு - கட்டுத்தறியை வருத்துகின்ற.

2766. முள்ளை நிரைத்து. வார்சினை - நீண்ட கிளையையுடைய. கீழால் -
கீழே. செல்நுனை - உடம்பிலே செல்லும் நுனியையுடைய. (பி - ம்.) 'வாங்கி
வகைத்தரிந்திடுவர்.' பேதுறுத்தும் - வருத்தும்.

நீண்ட இலவிலே ஏற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவே யன்றிக் கழு விலே ஏற்றித் தாம் கொன்ற விலங்கு முதலியவற்றினது ஒரு மயிருக்கு ஒரு தசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப் போகடுவரென்றென்க. (ககஅ)

2767. துடிக்குரற் குரல பேழ்வாய்த் தொடர்ப்பிணியுறுத்த செந்நாய்
மடுத்திட வைர ஆசி வாளையி றழுந்தக் கெளவிப்
புடைத்திட வலறி யாற்றார் பொன்றினும் பொன்றல் செல்லார்
உடுப்பினம் வேட்டஞ் செய்தா ருழப்பவாற் றுன்ப மாதோ.

(இ - ள்.) உடுப்பினத்தை வேட்டை யாடினவர், துடியின் குரல்போலுங் குரலவாகிய சங்கிலியாற் பிணித்த பெரிய வாயையுடைய செந்நாயைக் கொண்டு வந்து கடிக்கவிட, அவை வைரஆசிகள் போலும் எயிறுகள் அழுந்தக் கெளவி உதறிப் போகடுதலாலே ஆற்றாராய் அலறி இவ்வாறே உடம்பு பொன் றினும் உயிர் பொன்றுதல் செல்லாராய்த் துன்ப முழப்பவரென்றென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுத்தற்காக அழிந்த உடம்பு மேலும் வடிவு கூடுமென் றுணர்க. (ககக)

2768. வாளைமீன் தடிக டின்றார் வருகென வருக வெந்த
வாளத்தைக் கொடிற்றி னேந்திப் பகுத்துவாய் பகுத்த லாற்றார்
ஊளைக் கொண் டோடு கின்ற ருள்ளடி யூசி பாயத்
தாளொற்றித் தப்பி வீழ்ந்தார் தறிவலை மானிற் பட்டார்.

(இ - ள்.) நம்முடைய நல்லறத்தைத் தப்பிப் புலாலுண்ண விரும்பினா ராய்ப் பின்னர் வாளைமீன் தடிகள் தின்றார், இங்ஙனே வாருங்கோளென்று அழைத்து அவர்கள் வாயைப் பகுத்து உருக வெந்த செப்புப் பாளத்தைக் கொடிற்றலே யெடுத்துப் பகுத்தலைப் பொறாராய்க் கூப்பிட்டு ஓடுகின்றவர் கள், அங்ஙனமோடாமைக்கு நட்டுவைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கை யினாலே, கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலையில் அகப்பட்ட மான் போலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றென்க.

2767. துடிக்குரற் குரல - உடுக்கையின் ஓசைபோன்ற குரலையுடைய. தொடரால் பிணியுறுத்த; தொடர் - சங்கிலி. வைரஆசிபோன்ற எயிறு. ஆற்றார் - பொறுதவராய். பொன்றல் - இறத்தல். உடுப்பினம் = உடம்பு இனம். உடும்பை நாயால் வேட்டையாடுதல்: “ருமலி தந்த மனவுச்சு லுடம்பின்” (பெரும்பாண். 132.)

2768. வாளைமீனின் தடிகள்; தடி - மாமிசம். கொடிற்றின் - கன் னத்தில். பகுத்து - பிளந்து. (டி-ம்.) ‘கொண்டாடு வாரையுள்’ ஒற்றி - ஒட்டி. தறி வலை - முளையிலே கட்டிய வலை.

‘தப்பி வீழ்வார்’ என்ற பாடத்திற்குத் தப்பி வீழ்வாராய்த் தின்ற ரென்க. தறி வலை - தறியைப் புதைத்து அதனோடே கட்டி நிலத்தில் இட்டு வைத்த வலை. (கஎ0)

2769. காதலாள் கரிந்து நையக் கடியவே கனைந்து கன்றி
ஏதிலான் றுர நம்பி யெளிதென விறந்த பாவத்
தூதுலை புருக வெந்த வொள்ளழற் செப்புப் பாவை
ஆதகா தென்னப் புல்லி யலறுமால் யானை வேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே! தன் மனைவி வருந்தா நிற்கத் தான் ஏதிலான்தாரம் எனக்கு எளிதென்று உலகியலை இறந்து நச்சிப் பலரும் கடிந்து கூறாநிற்கவே அதிலே செறிந்து தழும்பிச் செய்த பாவத்தாலே, அவ்வுயிர்கள், பின்னர் உலையில் ஒள்ளழலிலே உருக வெந்த செப்புப் பாவையைக் கண்டோர், ஆ! தகா தென்னும்படி தழுவி ஆற்றாது அலறுங் கானென்றானென்க. (கஎக)

2770. சிலையினுன் மாக்கள் கொன்று செழுங்கடல் வேட்ட மாடி
வலையினுன் மீன்கள் வாரி வாழியிர்க் கூற்ற மான
கொலைநரைக் கும்பிதன் னுட் கொந்தழ லழுத்தி யிட்டு
நலிகுவர் நாளு நாளு நரகரை நாம வேலோய்.

(இ - ள்.) நாமவேலோய்! கொன்றும் வாரியும் வேட்டமாடி உடல் வாழ முயிர்கட்குக் கூற்றமான பாலிகளை நரகத்துள்ள நெருப்பின்கண்ணே அழுத்தி நாடோறும் நாடோறும் நரகரைச் சுடா நிற்பரென்றானென்க. (கஎஉ)

(மேற்.) அடி, ச : தோல். வினை. 34, ந.

2769. கரிந்து - மனம் கருகி. கடிய - பிறர் தகாதென விலக்க. கன்றி - அடிப்பட்டு. ஏதிலான் தாரம் நம்பி - ஆயலான் மனைவியை விரும்பி. இறந்த - வரம்பு கடந்து செய்த. ஏதிலான்.....இறந்த : “எளிதென வில் விறப்பா னெய்தும்.....பழி” (குறள், 145.) உருகும்படி வெந்த. செப்புப் பாவையைப் புல்லல் : “வம்புலாங் கூந்தன் மனைவியைத் துறந்து பிறர்பொருடாரமென் றிவற்றை, நம்பினா ரிறந்தா னமன்றமர் பற்றி யெற்றிவைத் தெரி யெழு கின்ற, செம்பினா லியன்ற பாவையைப் பாவீ தழுவென மொழிவதற் கஞ்சி” (பெரியதிரு. 1. 6 : 4); “தங்கிருட் போதிற் றலைச்சென் றயன்மனை, அங்கு மகிழ்ந்தா ளவளிவள் கானெனச், செங்கன லேயென வெம்பிய செம்பி னிற், பொங்கன்ற பாவைகள் புல்லப் புணர்ப்பார்” (குளா. துறவு. 93.)

2770. மாக்கள் - விலங்குகளை. கடலில் மீன்வேட்டமாடி. உயிர்க்குக் கூற்றமான. கொலைநரை - கொலை செய்வோரை. நரகரை அழலழுத்தியிட்டு நலிகுவர். நாமவேல் - அச்சம் செய்யும் வேல்.

2771. பாரகங் கழுநர் போலப் பருஉத்தடி பலரு மேந்தி
 வீரனோய் வெகுளி தோற்றி விழுப்பற வதுக்கி யிட்டுக்
 காரகற் பொரிப்பர் கண்ணுட் சுரிகையை நடுவர் நெஞ்சிற்
 பாரக்கூர்ந் தறிக ணட்டுப் பனையெனப் பிளப்பர் மாதோ.

(இ - ள்.) அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார் செய்த தீவினைகளைத் தாம்
 கழுவுவார்போலே நிரயபாலர் பலரும் பரிய தடிகளை யெடுத்து வலிய நோயைக்
 கொடுக்குங் கோபமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றும் இல்லையாம்படி
 கூட நருக்கியிட்டுச் சிலரைக் காரகலிலே பொரிப்பர்; சிலரைக் கண்ணிலே
 சுரிகையை நடுவர்; சிலரை நெஞ்சிலே தறிகளைப் புடைத்துப் பின்னர் பனை
 போலப் பிளப்பரென்றனென்க.

பல்லுயிர்களும் தாம் செய்த வினையைத் தாமே நுகரினும் அதனை
 முயன்று நுகர்வித்துக் கழிப்பராதலின், 'கழுநர்போல' என்றார்; இஃது
 ஒப்பில்போலி. (களங்)

2772. நாப்புடை பெயர்த்த லாற்றார் நயந்துநீர் வேட்டு நோக்கிப்
 பூப்புடை யணிந்த பொய்கை புக்குகீ ருண்ண லுற்றற்
 சீப்படு குழம்ப தாகிச் செல்லலுற் றந்தோ வென்னக்
 கூப்பிடு குரலாய் நிற்பர் குறைப்பனைக் குழாங்க ளொத்தே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் தீவினைப்பயனை நுகருங்கால் தண்ணீர்வேட்டு
 நாலை வறட்சியால் அசைத்தலாற்றாராய்ப் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்து
 நோக்கிப் புக்கு அதில் தண்ணீரை உண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண்
 டான குழம்பாகையினாலே தாம் வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழத்தொ
 டங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குரலாராய்த் தலைபோன பனைத்திரளை
 ஒத்து நிற்பரென்றனென்க.

'அணிந்து' என்று பாடமாயின், தோன்றுமென ஒருவினை வருவுக்க. (1)

2771. பாரகம் - பூமியிலுள்ளார். கழுநர் - கழுவுபவர். பருஉத்தடி -
 பருத்த இறைச்சி. வீரம், நோய்க்கு அடை. விழுப்பு - கழிதல். விழுப்பற
 வதுக்கியிட்டு: "விழுப்பற வதுக்கவினை யேகொடிய தென்பார்" (மேந.
 நிரயத். 25.) காரகல் - கரிய இருப்புச் சட்டியில். நெஞ்சு - மார்பு. கூர்ந்தறி
 கள் - கூர்மையான முனைகள்.

2772. நாலைப் புடைபெயர்த்தல்; புடைபெயர்த்தல் - பக்கத்தே
 அசைத்தல். வேட்டு - விரும்பி. செல்லல் - துன்பம். குரலாய் நிற்பர் - குரலை
 புடையதாகி நிற்பர். குழாங்களொத்து நிற்பர்.

2773. நறுமலர்த் தாம நானு நானரீர் பிலிற்றும் பந்தர்க்
குறுகலுங் குடநெய் பெய்த கொந்தழல் போன்று பொங்கிப்
பறையல கனைய வெண்பற் பசங்கழற் குண்டு பைங்கண்
உறுதுயர் நாகர் தம்மை புருகச்சுட் டிடுங்க ளன்றே.

1 பறையலகு இக்காலத்துப் பலகறையென மருவிற்று.

(இ - ள்.) பலகறையையொத்த பெரிய பல்லினையும், பசங்கழல்போ
லும் கண்ணினையுமுடைய நாகர் நீர்வேட்டுப் பந்தரைக் குறுகின அளவிலே
அப்பந்தர் குடநெய் சொரிந்த நெருப்புப்போலப் பொங்கி அவரை உருகச்
சுட்டிடு மென்றனென்க.

கள் : அசை.

(களு)

2774. வெந்துருக் குற்ற செம்பின் விதவையு ளமுத்தி யிட்டும்
எந்திர ஆச லேற்றி யெரியுண மடுத்தஞ் செக்கிற்
சுந்தெழுந் தரைத்தும் போகச் சுண்ணமா நுணுக்கி யிட்டும்
மந்தரத் தனைய துன்பம் வைகலு முழப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நிரயபால
ரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமான ஊசலிலேற்றிக் கீழே நெருப்பை
எரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேஇட்டு 1 நீரெழுந்து போக அரைக்கப்பட்டும், சுண்ண
மாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற்பெரிய துன்பத்திலே நாடோறும்
வருந்துவரென்றனென்க.

விதவை - குழம்பு.

(களு)

2773. தாமம் - மலை. நானு - தொங்கவிடப்பட்டு. பிலிற்றும் -
துளிக்கும். பறையலகு - பலுவை ; “பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யா”
(பு - வெ. 160.) கழல் - கழற்சிக்காய். குண்டு பைங்கண் - ஆழமான பசிய
கண்.

(உரை.) 1 “நின், மிளிறுஞ்மி றுக விளங்க - இமிழ்கின்ற, வைசாகி
வைகாசி வாய்ந்த பறையலகே.....பலகறையென் றானவே” (கச்சி. வஸூ. 414-5.)

2774. விதவை : “மானிணப் புழுக்கலொடு தேனெய் விதவையின்”
(பெருங். 2. 12 : 113.) எந்திரஆசல் - எந்திரத்தால் இயங்கும் ஊசல்.
மடுத்தும் - சேர்த்தியும். சுந்து - நீர். நுணுக்கியிடுதல் - பொடியாக்குதல்,
வைகலும் - நாஸ்தோறும். மாது, ஓ ; அசைகள்.

(உரை.) 1 (பி. ம்.) ‘நீரெழுந்து,’

2775. உழும்பகட் டெருது போல வுரன்று தாள ராகிக்
கொழுங்களி யளற்றுள் வீழ்ந்துங் கொழும்புகை மடுக்கப் பட்டும்
அழுந்துமிந் நரகந் தன்னுட் செல்பவர் யார்கொ லென்னின்
எழுந்துவண் டிமிரும் பைந்தா ரிறைவநீ கேண்மோ வென்றான்.
பகடு - பெருமை.

(இ - ள்.) இறைவனே! யான் கூறியவாறேயன்றிப் பலரும் தாம் செய்த
தீவினையாலே சென்று அழுந்தும் இந்நரகத்தள்ளே ஒருதுபோல வலியற்ற
காலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளே விழும்பும் ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப்
புகை மடுக்கப்பட்டும் செல்வர்; அங்ஙனம் சேற்றுகுரியார் யாரென்று கேட்
டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

“துன்னின் ரழுந்துநரகம்” என்ப. (களஎ)

2776. கொல்வதே கன்றி நின்றார் கொடியவர் கடிய நீரார்
இல்லையே யிம்மை யல்லா லும்மையு முயிரு மென்பார்
அல்லதுந் தவழு மில்லை தானழு மிழவென் பாரும்
செல்பவர் நரகந் தன்னுட் டெவினைத் தேர்க ளுந்ந்தே.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலிலே அடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடி
யாரும், கடிய தொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை;
உயிர்க்கிழவனென்று ஒருவனுமில்லை யென்பாரும், நல்வினையும் தீவினையு
மில்லையென்பாரும், செய்த தானமும் பயன்தாராதென்பாரும் தீவினையாகிய
தேரை ஏறி அந்நரகத்தன்னுட் செல்வவென்றானென்க.

தவழும் தவமல்லதுமென்க. (களஅ)

கக.—விலங்குகதித்துன்பம்

(வேறு)

2777. எரிநீர வேநரக மந்நரகத் துன்பத்
தொருநீர வேவிலங்கு தாமுடைய துன்பம்

2775. உரன் - வன்மை. இமிரும் - ஒலிக்கும். பைந்தார் - வாடாத
மாலை. கேண்மோ; மோ : முன்னிலையசை.

2776. கன்றி - தழும்பி. உம்மையும் உயிரும் இல்லை யென்பார்.
உம்மை - மறுபிறப்பு. இழவு - இழத்தல். தேர்களுந்ந்து நரகத்தன்னுள் செல்ப.
“இல்லையுயிர் நல்வின யிறந்தவர் பிறப்பெனச், சொல்லினவர் செம்பருக்கி
வாயிற்பெய் துயிர்வார்” (மேநு. நிரையத். 23.)

2777. எரிநீர - எரிகின்ற தன்மையையுடைய. பெண் அணங்கு -
மகளிரை வருத்துதற்குக் காரணமான. அச்சணங்கு வேலோய் : “அச்சணங்கு
வேற்றுருவும்”, “அச்சணங் கயில்வேல்” (கூர்ம. சந்திர. 8, கண்ணன் சிவ
புரை. 14.)

பெருநீர வாட்டடங்கட் பெண்ணைங்கு பூந்தார்
அருநீர வேந்தடர்த்த வச்சணங்கு வேலோய்.

(இ - ள்.) பெரிய நீரவாகிய கண்ணையுடைய 1 பெண்களை வருத்துந் தாரினையும், அடர்த்தற்கரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளை அடர்த்த வலியினை யும், வருத்தத்தினைச் செய்யும் வேலினையுமுடைய அரசனே! நரகம் எக்கால மும் எரியினது தன்மையவே; அந்நரகத்திலே பல்லுயிருமுறும் துன்பத்தோடு ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றனென்க. (களக)

2778. கழைபொதிர்ப்பத் தேன்சொரிந்து காய்த்தினைக ளார்த்தும்
மழைதவழுங் குன்றில் வயமா முழங்க
உழையளிய தாமுறாஉந் துன்பங்க ணின்மேல்
விழைவயரா வேந்துறாஉந் துன்பமே கண்டாய்

(இ - ள்.) இரூலிலே மூங்கில் பொதிர்ப்ப அது தேனைச் சொரிந்து தினை களை யார்த்துங் குன்றிலே புலி முழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுறும் துன்பங்கள் நின்னிடத்து விருப்பஞ் செய்யாத வேந்துகளுநர் துன்பமேகா ணென்றனென்க. (கஅ0)

2779. நிணம்பிலிற்றும் வாயர் நெருப்பிமைக்குங் கண்ணர்
குணனஞ்சர் கூற்றனைய கோனாய் மடுப்பக்
கணமஞ்ஞா யஞ்சிக் கழுத்தொளிப்ப கண்டாய்
மணமல்கு பூந்தார் மழைதழீஇய கையாய்.

(இ - ள்.) தாரினையுடைய மழைபோன்ற கையாய்! வாயராய் இமைக் குங் கண்ணராய்த் தம் குணத்தால் நஞ்சின்றன்மையையுடையார், கூற்றனைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச் செலுத்த, அதற்கு அஞ்சித் தம் கழுத்தைச் சிறகிலே மறைப்பன மயில்கள்காணென்றனென்க. (கஅக)

2780. மண்ணா மஞ்ச னுரிஞ்சி மலர்கூட்டிக்
கண்ணார் மறியறுத்துக் கையா லுதிரந்தாய்

(உரை.) 1 (பி - ம்.) 'பேதைகளை.'

2778. பொதிர்ப்ப - துளைக்க. வயமா - புலி. அளிய உழை - இரங்கத் தக்கனவாகிய உழைமான்கள். விழைவு அயரா - விரும்புதலைச் செய்யாத.

2779. பிலிற்றும் - துளிக்கும். குணன் நஞ்சர். கோள் - கொலை. கண மஞ்ஞா - கூட்டமாகிய மயில். மழை தழீஇய - மழையின் தன்மையைத் தழுவிய.

2780. மண் - கழுவுதல். உரிஞ்சி - பூசி. கண் ஆர் மறி - கண்ணிற்கு ஆர்த ஆட்டின் குட்டியை. உதிரந்தாய்: "மறியீர்ந் துதிரந்தாய் வேலற் றரீஇ" (ஐந். ஐம். 20.) தேவீர்: விளி. தேவர்களை விளித்துப் பலி கொடுத்தல்: குறுந். 362 : 1-5.

மு. "வெறியயர்.....இல்" (நாலடி. 16.)

உண்ணீரே தேவீ ருவந்தென்ப திவ்வுலகம்
நண்ணூர்க் கடந்தோய் நமனுலகி னுன்மடங்கே.

(இ - ள்.) நண்ணூர்க் கடந்தோய்! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சளுரிஞ்சி
மண்ணுதல் முடிகையினாலே பின்னர் மலரைச் சூட்டி அதனையறுத்துக் கை
யாலே உதிரத்தைத் தூவி, தேவீர்! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்ற
கொடுமை நாகத்திலும் நான்மடங்கு கொடியதென்றானென்க. (கஅஉ)

2781. மங்கை மனுவனைய மென்சூன் மடவுடும்பு
செங்கண் வரிவரால் செந்நீ ரிளவாரீ
வெங்கருளை புல்லுதற்கு வேறுவே ருக்குறைப்ப
அங்காந் தழுகின்ற தார்கண்ணே நோக்குமே.

மன - அக்கு; இனி, 'மனவு' என்னும் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற்
றென்றுமாம்.

(இ - ள்.) உடும்பு வரால் வாரீயென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச்
சமைத்தற்கு வேறுவேறாக அறுப்ப, அவை உயிர்போவதற்கு வாய் அங்காந்தழுகி
ன்ற தீவினை யாரிடத்தே செல்லுமென்றானென்க.

அழுதல் - பழையதன்மை கெட்டு வருந்துதல்; அஃது அசைவென்னு
மெய்ப்பாடாம். யார்கண்ணே நோக்குமென்றது செய்தவர்கண்ணேயன்றி
ஏவினார்கண்ணும் உடம்பட்டார்கண்ணும் செல்லுமென்றவாறு. (கஅங்)

2782. கடலரண மாகாது காடரண மாகா
குடலரண மாகாது குன்றரண மாகா
அடுதுயர மூர்ந்தலைப்ப வாங்கரணங் காணுப்
படுதுயரத் தாலே பதைத்தளிய வேமே.

'ஆங்கு' என்றது தாம் செல்கின்ற விலங்குகதியை. 'அரணம்' என்
றது அதற்குக் காவலாகிய நல்வினையை. காணு அளியவென்க.

(இ - ள்.) தாம் செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன் செய்
யாத விலங்குகள், தம்மை அடுகின்ற தீவினை சென்று அலைக்கையினாலே கடல்
அரணமாகாமற் காடுகள் அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற் குன்றுகள்
அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்டார் துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றா
னென்க.

2781. மங்கை மனுவனைய - மகளிர் அணியும் அக்குமணியைப் போன்ற.
மனுவனைய மென்சூலுடும்பு: "மனவுக்கு லுடும்பு" (பெரும்பாண். 132.)
வரி - கோடுகள். செந்நீர் - புதுநீரிலுள்ள. வெங்கருளை - வெப்பமுள்ள பொரிக்க
றிய. அங்காந்து - வாய்திறந்து.

2782. அரணம் - பாதுகாவல், படுதல் - உண்டாதல், வேம் - வேகம்.

சூடலிற் கிடந்தவையும் நோயான் வருந்திவிடுமென்றான், ‘ஆகா’ என்ற பன்மையை ஆகாவாயென விரித்து ஆகாமலெனவுரைக்க. (கஅச)

2783. முழுப்பதகர் தாடுரந்து முட்டாற்றிற் குத்தி
உழப்பெருது பொன்றப் புடைத்துழுது விட்டாற்
கழித்துண்ணுங் காக்கை கடிவோரு மின்றிப்
புழுச்சொரியத் துன்பம் பொறுக்கலா பொன்றும்.

அறிவு நுழைதற்கு வழியிலராய், தீவினை செய்யலாகாதென்பார்க்குப் பத கங் கூறுவார் முழுப்பதகர்; பதிதர், விகாரமுமாம்; பாதகர் பதகரென விகாரமுமாம்.

(இ - ள்.) பதகர் உழுதற்றொழிலையுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படி அடித்து அதற்குப் போகாமையின் தாற்றுக்கோலாலே குத்தித் தமது முயற்சி யாலே துரந்து உழுது கைவிட்டால் என்பைக் கழித்துத் தசையையுண்ணும் காக்கையை ஒட்டுவாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம் பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றனென்க. (கஅரு)

2784. நிரம்பாத நீர்யாற் றிடுமணலு ளாழ்ந்து
பெரும்பாச வாடவர்போற் பெய்ப்பண்டந் தாங்கி
மருங்கொற்றி மூக்கூன்றித் தாடவழ்ந்து வாங்கி
உரங்கெட் டுறுப்பழுகிப் புல்லுண்ணு பொன்றும்.

(இ - ள்.) சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமணலுள்ளே சுகடம் அழுந்துதலாலே, அதிற் பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாசத்தைச் சுமந்த ஆட வர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமும் தாங்கித் தமக்குப் போகலா நிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கை நிலத்தே ஊன்றி அடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம் வலியெல்லாம் கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுகிப் புல்லுண்ணு வாய்ச் சாமென்றனென்க. (கஅசு)

2783. தாள் துரந்து; தாள் - முயற்சி. தாற்றுமுள்ளாற் குத்தி, உழப் பெருது: சீவக. 751. உண்ணும் - தசையை உண்ணும். கடிவோர் - ஒட்டு வோர். பொன்றும் - இறக்கும்.

2784. ஆழ்ந்து - ஆழ்தலால். பெரும்பாசத்தைச் சுமந்த ஆடவரைப் போல். மருங்கு ஒற்றி - பக்கத்தைச் சேர்ந்து. புல்லை உண்ணுதனவாய். அடி, 2 - 4: “ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கும், உரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்”, “பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய, வரிமணன் னெருமரக் கற்பக நடக்கும், பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ” (புறநா. 60, 90); “மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான்” (குறள், 624); “குண்டுதுறை... பகட்டினைப் போல” (பெருங். 1. 53: 53-4.)

(மேற்.) அடி, ௩: குறள், 624, பரிமேல்.

2785. போழ்மதிபோற் கூரிரும்பிற் பூதுதல்கள் போழ்ந்திடவும்
காழ்நுதியிற் குத்துண்டுங் கார்மழைபோ னின்றதிரந்தும்
வீழ்பிடிகள் சிந்தித்தும் வெந்நோய்தம் முள்சுடவெந்
தாழ்த்த கந்திளக யானை யலம்வருமே.

(இ - ள்.) யானைகள், மதியை வகிர்ந்ததுபோலும் தோட்டியாலே மத்த
கத்தைப் பிளக்கப்பட்டும் பரிக்கோலாற் குத்துண்டும் அவைபொருமல் அதிர்ந்
தும் காமநோய் சுட வெந்து பிடிகளை நினைத்தும் ஆழ்நாட்டின கந்து இளகச்
சுழலுமென்றனென்க. (கஅ௭)

2786. எரிவளைப்ப வெம்புகையுண் டின்னுயிர்விட் டேகும்
அரிவளைப்பக் குஞ்சரமு மாலிபோ னீராம்
வரிவளைக்கும் வெண்மயிர்க்கு முத்திற்கு மாந்தர்
திருளைத்த மார்ப செகுத்திடுவர் தேங்கார்.

(இ - ள்.) திருவைத்தடுத்த மார்பனே! சில விலங்குகள், நெருப்பு
வளைப்பப் புகையைபுண்கையினாலே உயிர்விட்டுப் போம்; குஞ்சரங்களும்
சிங்கம் வளைப்ப உயிர்விட்டுப் போம்; அவையேயுமன்றி மாந்தர் நீரிலே பிறக்
குஞ்சங்கை வரிவளைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்கும், கவரிமாவை
மயிர்க்குந் தேங்காராய்க் கொல்வர்காணென்றனென்க. (கஅ௮)

2787. வேள்விவாய்க் கண்படுத்தும் வெவ்வினைசெ யாடவர்கை
வாளின்வாய்க் கண்படுத்தும் வாரணத்தி னீருரிபோற்

2785. போழ்மதி - பிறை. கூரிரும்பு - அங்குசம்; “அரைமதி யிரும்
பொடு” (பெருங். 1. 32: 96.) பூதுதல் - தெறுதல் பூவைப்போன்ற புள்ளி
களையுடைய நெற்றி; புறநா. 119: 2. காழ்நுதி - குத்துக்கோலின் நுனி. கார்
மழை - கரியமேகம். வீழ்பிடிகள் - தன்னை விரும்பிய பெண் யானைகள், வெந்
நோய் - கொடிய காமநோய். கந்து இளக - கட்டுத்தறி முறியும்படி. அலம்
வரும் - மனம் சுழலும்.

2786. புகையை உண்டு. அரி - சிங்கம். அடி, 2: “நீராலிக் கட்டினனி
நிரந்தெழுந்து” (குளா. அயம். 204.) ஆலிபோல் முத்து எனக் கூட்டுக. நீர்
ஆம் - நீரில் விளையும். தேங்கார் - வருந்தாராய்.

2787. கண்படுத்தும் - கொன்றும். வாரணத்தின் ஈருரி - யானையினது
உரிக்கப்பட்ட தோல்; இது வலைக்கு உவமை. இமிழ்ப்பு - கட்டுதல். இன்ன
ணமே - இவ்விதமே. நாள் உலப்பித்திட்டார் - தம் வாழ்நாளாக் கெடச் செய்
தார்.

கோளிமிழ்ப்பு நீள்வலைவாய்க் கண்படுத்து மின்னணமே
நாளுலப்பித் திட்டார் நமரலா தாரெல்லாம்.

(இ - ள்.) உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்று போர்த்த யானையின் பசந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயினாற்போல, கொடியமாக்கள் நமக்கு நன்மையைத் தருமென்று விலங்குகளை விருந்திடுதற்கு வாளின்வாயாற் கொன்றும் வேள்வியிடத்தே கொன்றும் வலையிடத்தே கொன்றும் இப்படியே தமது வாழ்நாளைத் தேய்ப்பித்து விட்டார், நம்முடைய ¹ தமரல்லாதாரெல் லாருமென்றனென்க.

யானையின் பசந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டாற் கொல்லுமென்றுணர்க. “கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லா துயிருண் ணுங் கூற்று” (குறள், 326) என்றார் பிறரும். இனி, அவற்றின் வாழ்நாளு மென்ப. இனி, வாரணத்தூரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்று மாம். இமிழ்ப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (கஅக)

2788. கொல்வாருங் கூட்டுச் செறிப்பாரு மாடவர்கள்
அல்லாரு நாய்வேட்ட மாடாத மாத்திரையே
அல்லாத பைங்கிளியும் பூவைபு மாதியா
எல்லாங் கிளைபிரித்திட் டேழுநோய் செய்பவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மக ளிருமென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நம் சமயமல்லாத.

(இ - ள்.) அல்லாத மகளிரும், கருணைபுல்லாதற்குக் கொல்வாருங் கிளி யும் பூவைபுமுதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாம் தத்தங் கிளையைப் பிரித்துக் கூட்டுள் அடைப்பாருமாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறு நோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து நாய்வேட்டமாடாத மாத்திரையாயிருப் பர்கானென்றனென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமே செய்வரென்றான். (கக0)

2789. மல்லன் மலையனைய மாதவரை வைதுரைக்கும்
பல்லவரே யன்றிப் பகுத்துணப் பாவிசுளும்

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘சமயமல்லார்.’

2788. கூட்டுள் செறித்தல் சிவல், குறும்பூழ் முதலிய பறவைகளை, பூவை - நாகணவாய்ப்புள். ஏழும் நோய் - வருத்தம் அடைதற்குக் காரண மான துன்பத்தை.

2789. மல்லல் - வளத்தையுடைய. மலையனைய மாதவர் : “குன்றன் னா” (குறள், 898); “ஆன்றோர் போலத், துளக்க மில்லாத் திருத்தகு நிலை மைய” (பெருங். 1. 50 : 4-5); “மலையனைய நிலையுடைய மாதவர்கள்” (மேரு. சமவ. 50.) பகுத்து உண - சுற்றத்தார் விருந்தினரோடு பகுத்து உண்ணாத, தொடியர் - பரத்தையர்.

அல்குல் விலைபகரு மாய்தொடிய ராகியார்
வில்பொருதோண் மன்னு விலங்காய்ப் பிறப்பவே.

(இ - ள்.) வில்பொருத தோளையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத
மாதவத்தோரைப் பழித்துரைக்கும் பலரும், பகுத்துண்ணாதாரும், பரத்தை
யர் முதலாயினுரெல்லாரும் விலங்காய்ப் பிறப்பர்காணென்றனென்க. (௧௯௧)

கஉ.—மக்கட்குதித்துன்பம்

2790. தம்மை நிழனோக்கித் தாங்கார் மகிழ்தூங்கிச்
செம்மை மலர்மார்ப மட்டித் தினையார்தோள்
கொம்மைக் குழகாடுங் கோல வரைமார்பர்
வெம்மை மிகுதுன்பம் வேந்தே சிலகேளாய்.
வரைமார்பர்: இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப் பூசித் தம்மைக்
கண்ணாடியிலே பார்த்துத் தம்முகைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சி செறிந்து
பெரிய இளமைச்செவ்வியாலே இனையார்தோளைக் கூடும் வரைமார்பரது
துன்பத்திலே சிலவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றனென்க. (௧௯௨)

2791. ஈருட் டடிமுடி யீண்டு மலப்பண்டப்
போர்வை புழுமொய்ப்பப் பொல்லாக் குடர்கூடிச்
சார்தற் கரிதாகித் தானின் றறுவள்ளல்
நீர்வாய்ச் சுரம்போந்தார் தம்மை நினையாரோ.

தமக்கு அடைத்த காலங்கள்தோறும் உறுப்புக்கள் திரள்கின்ற மலமாகிய
தம்முடம்பைப் போர்த்த போர்வையைப் புழுமொய்ப்ப, நீராற்றாய்மை
செய்யாக்காற் சேர்தற்கரிதாகிப் பொல்லாதான சுரம்; நீர்தானின்றறாத
சுரம்; அள்ளலை இடத்தேயுடைய சுரம்.

(மேற்.) அடி, க: குறள், 898, பரிமேல்; நன். பொது, 56, மயிலை
சங்கர.; இ - வி. அணி, 22.

2790. நிழல் நோக்கி - கண்ணாடி நீழலை நோக்கி, மட்டித்து - சந்த
னத்தைப் பூசி. இனையார் - மகளிருடைய. அடி, 3: “குழக ராயின மடந்
தையர்க் குருகுவோர்” (வி - பா. சூதுபோர். 66.)

(மேற்.) அடி, ஈ: நன். உயிரீற்றுப். 1, மயிலை.

2791. ஈருள் - ஈரல், தடி - மாமிசம். (பி - ம்.) ‘மலபண்டம்.’ அறு -
நீங்காத, அள்ளல் - சேறு. இச்செய்யுள் கருவிவிருத்தலையும் பிறத்தலையும்
கூறியது.

(இ - ள்.) தாம் வயிற்றுள் இருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில் புழுத் தாயி னுடைய ஈருளாகிய தடியை மூடித் தமது போர்வையையும் மொய்யாநிற்கத் தாம் குடரைச் சூடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழிபைப் போந்த மக்கள் தம் தூய்மையை நினையார்களோ? நினையாமையினன்றே தம்மை வியக்கின்றாரென்றனென்க.

ஓகாரம் : எதிர்மறை. இனி, மலபிண்டத்திற் பிறந்த புழு, தடியையும் மூடித் தம்மையும் மொய்ப்ப வென்பாரும் உளர். (ககக)

2792. அஞ்சொன் மடவார்த மார்வக் களிபொங்க
நெஞ்சத் தயிலேற்று நீள்வெங் கழுவுந்நும்
குஞ்சிக் களியானைக் கோட்டா லுழப்பட்டும்
துஞ்சிற் றுலகந்தோ துன்பக் கடலுள்ளே.

குஞ்சி - மத்தகத்தின் மயிர்.

(இ - ள்.) உலகத்து மாக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற் பிறந்த மயக்கம் மிகுதலின், அவரைப் பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையேற்றும், அவர்க்குப் பொருள் கொடுத்தற்குக் களவு கண்டு கழுவேறியும், அவரைக் களவு கண்டு யானைக்கிடப்பட்டும் துன்பக் கடலிலே அழுந்தினர்; அந்தோ! இத்துன் பத்தை நீ ரோக்கா நின்றாயே யென்றனென்க. (ககச)

2793. பண்ணார் களிதேபோற் பாயோங் குயர்நாவாய்
கண்ணார் கடன்மண்டிக் காற்றிற் கவிழுங்கால்
மண்ணார் மணிப்பூணைய் மக்க ளுறுந்துன்பம்
நண்ணு நரகத்தி னுன்கா மடியன்றே.

(இ - ள்.) பூணைய்! சமைத்த களிதேபோலப் பாய் விரித்த நாவாய் கடலிலே ஓடிக் காற்றாற் கவிழும்போது மக்கள் படுத்துன்பம், சென்று சேர் தற்கரிய நரகத் துன்பத்திலும் நான்மடங்கு காணென்றனென்க.

அந்நரகம், 1 நிகோதம்.

(ககஞ)

2792. மடவார்தம் ஆர்வக் களி - மகளிரீதுள்ள ஆசையாகிய மயக்கு. உலகு : ஆகுபெயர்.

2793. அடி, 1 : “களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற், கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்” (தொல். உவம. 37, மேற்.) பண்ணார் களிறு - அலங்கரித்தல் பொருந்திய யானை. நாவாய் - கப்பல். கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கடல்; இடம் நிறைந்த கடலெனினுமாம். அடி, 2 - 3 : “வந்ததே, ஆழ்கலத் தன்ன கலுழ்” (நாலடி. 12.) மண் ஆர் - கழுவுதல் பொருந்திய; மணிக்கு அடை. நான்காமடி : ஃவக. 2780; மடி - மடங்கு.

(உரை.) 1 நிகோதம் - இரத்தினப்பிரபை முதலிய நரகம் ஏழினுக்கும் கீழுள்ளது.

2794. (க) செந்தீப் புகையுண்டுஞ் சேற்று ணிலைநின்றும்
அந்தோ வெனமாற்றா லாற்றப் புடையுண்டும்
தந்தீ கெனமுன்கை வீக்கத் தளர்வுற்றும்
நொந்தார் குடிச்செல்வர் நோன்மை நுகம்புண்டார்.

2795. (உ) கண்குன் றிடப்பட்டும் கால்கை களைந்தாங்கே
அண்பல் விறக்கையா லாற்றத் தகர்பெற்றும்
நுண்சார் தரைப்பார்போ னோவ முழங்கையாற்
புண்செய் திடப்பட்டும் புன்க ணுழப்பவே.

இவை இரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) தந்தீகென்பது, வினைத்திரி சொல். நொந்தார் - பகைவர்.

(இ - ள்.) நின் பகைவர் நாட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாகிய செல்வர், நீ
தேடிய பொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனச் சொல்லி முன் கையை
வீக்க அத்துன்பத்திற்குத் தளர்ந்து அதனைப் பொறுக்கின்ற நுகத்தை முன்
ணர்ப் புண்டவர், பின்னர் அங்கே சேற்றிலே நின்றிலைச் செய்தும், மாற்றற்
புடையுண்டும், கையால் அண்பல்லிறத் தகர்பெற்றும், சார்து அரைப்பார்போல
முழங்கையாற் புண் செய்யப்பட்டும், கால்கை களைந்து கண் குன்றிடப்பட்டும்,
புகையுண்டும் துன்பத்தே அழுந்துவர் கானென்றானென்க.

செல்வர் புண்டாரென்க. தந்தீகென ஒருமையாற் கூறிற்று, அவரைத்
தனித்தனியே தண்டித்தலின். (ககக - ௭)

2796. மாலைக் குடைமன்னர் வைய மகற்றுவான்
காலைக் கதிதுன்பங் காவல் பெருந்துன்பம்
சோலை மயிலன்றோ நோள்சேர் விலராயின்
வேலைக் கடலேபோற் றுன்பம் விளையுமே.

2794. மாற்றல் - வளரால். தந்தீகென - தருகவென்று. (பி - ன்.)
'தந்தீயெனா' வீக்க - கட்ட. நுகம் புண்டார் - பாரத்தை மேற்கொண்ட
வர்; நுகம் - பாரம்; "எழுவர் புண்ட வீகைச் செந்நுகம்,.....ஒருதான் ருங்
கிய" (சிறுபாண். 113 - 5.)

2795. குன்றிடப்பட்டும் - தோண்டப்பட்டும். (பி - ன்.) 'கால்கள்
குறைத்தாங்கே.' அண்பல் - நாவிலிம்பு அணுகுதற்குக் காரணமான பல்.
புண்கண் உட்ப்ப - துன்பத்தை அனுபவிப்பர்.

2796. வையம் அகற்றுவான் - தாம் ஆளும் பூமியை அகலச் செய்யும்
பொருட்டு; "நாடுகண் ணைதற்றிய வுறியஞ் சேரல்" (அகநா. 65 : 5.) கதி -
பகைவர் நாட்டின்மீது செல்லும் செலவு காவல் - கைப்பற்றிய நாட்டைக்
காத்தல். சோலை மயிலன்றோ : சீவக. 283. வேலைக்கடல் - கரையையுடைய
கடல். காமத்துிற்குக் கடல் : "கடலன்ன காமம்" (குறள், 1137.)

(இ - ள்.) மன்னர்க்கு வையத்தை அகற்றுதற்குப் போதற்குரிய காலை யிலே போகின்ற போக்குத் துன்பம்; அதனை அகற்றிப் பிறர் கொள்ளாமற் காத்தல் துன்பம்; அவையையன்றி அவர்தாம் மகளிர் தோனைச் சேராராயின், அவர்க்குக் கரையையுடைய கடல்போல் துன்பம் பெருகுமென்றனென்க. (1)

2797. ஊன்சே ருடம்பென்னு மோங்கன் மரச்சோலை
தான்சேர் பிணியென்னுஞ் செந்தீக் கொடிதங்கிக்
கான்சேர் கவினென்னுங் காமர் மலர்வாடத்
தேன்சேர் மலர்மார்ப் தீத்திட்டி டிறக்குமே.

(இ - ள்.) மார்பனை! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலே சேர்ந்த பிணியென் னுந் தீயொழுங்கு அதனை விட்டுப் போகாமல் தங்கிக் கவினென்னும் கான்சேர் மலர் வாடும்படி அச்சோலையைச் சுட்டுத் தான் போமென்றனென்க. (ககக)

2798. கொட்டுப் பிடிபோலுங் கூனுங் குறளாமை
விட்டு நடப்பனபோற் சிந்தும் வினைந்துசீ
அட்டு முயவுநோ யல்லாப் பிறநோயும்
பட்டா ருறுதுன்பம் பன்னிச் சொல்லாமோ.

(இ - ள்.) கொட்டுப் பிடிபோலுங் கூனரும், குறளரும், ஆமை கைவீசி நடக்குமாறு போலுஞ் சிந்தரும், சீ வினைந்து வடியும் வருந்து நோயையும் பிற நோயையும் உற்றவர்களும் படுந்துன்பம் நம்மால் ஆராய்ந்து கூற முடியாது காணென்றனென்க. (உ௦௦)

(வேறு)

2799. வேட்டன பெருமை துன்பம் விழைநரைப் பிரித றுன்பம்
மோட்டெழி விளமை நீங்க மூப்புவந் தடைத றுன்பம்
ஏட்டெழுத் தறித வின்றி யெள்ளற்பா டுள்ளிட் டெல்லாம்
சூட்டணிந் திலங்கும் வேலோய் துன்பமே மாந்தர்க் கென்றான்.

2797. ஒங்கல் - ஒங்குதல். கான் - மணம். காமர் மலர் - விருப்பம் மரு வின மலர். தீத்திட்டு - சுட்டு. இறக்கும் - தான் நீங்கும்.

2798. கொட்டுப்பிடி - களைக்கொட்டின் பிடி. விட்டு - கைகளை வீசி. கூனும் குறளும்: சீவக. 764. அட்டும் - சொரியும். உயவு - வருத்தம்; “உயாவே யுயங்கல்” (தொல். உரி. 71.) பன்னி - ஆராய்ந்து.

2799. விழைநரை - தம்மை விரும்பினவரை. மோடு - பெருமை. எழில் இளமை - எழுச்சியோடு கூடிய இளமை. அடி, 3: “சுவைநடுவே, நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய, மாட்டா தவனன் மரம்” (முதுவை, 13.) எள்ளற்பாடு - இகழ்ப்படுதல். சூட்டு - இறைச்சி.

(இ - ள்.) மாலை யணிந்து இலங்கும் வேலோய்! மக்கட்கு வேட்ட பொருள்களைப் பெறுமை துன்பம்; விரும்பினாரைப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்பு வந்து சேர்தல் துன்பம்; இவையேயன்றி ஏட்டிலெழுத்தை அறிதலின்றி இகழ்தல் முதலாக - மற்றும் இகழ்ச்சிகளெல்லாம் துன்பமேயாயிருக்குங் காணென்றானென்க. (௨௦௧)

கா.—தேவகதித்துன்பம்

2800. திருவிற்போற்குலாய தேந்தார்த் தேவர்தந் தன்மை செப்பிற் கருவத்துச் சென்று தோன்றார் கானிலந் தோய்தல் செல்லார் உருவமே லெழுத லாகா வெளியுமிழ்ந் திலங்கு மேனி பருதியி னியன்ற தொக்கும் பன்மலர்க் கண்ணி வாடா.

(இ - ள்.) இனித் தேவருடைய குணத்தைக் கூறின், அவர் கருவிற் சென்று பிறவார்; கால் நிலந் தீண்டுதல் செல்லார்; அவருருவத்தைக் கூறின், எழுதலாகா; அவர் நிறம் பருதியின் இயன்ற தொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணி வாடா என்றானென்க. (௨௦௨)

2801. அங்கையு மடியு நோக்கிற் றுமரை யலர்ந்த தொக்கும் பங்கய மனைய செங்கண் பருவொளிப் பவழஞ் செவ்வாய் செங்கதிர் முறுவன் முத்தின் நெளிநகை திகழுஞ் செய்யாள் வெங்கடை மழைக்க னோக்கி வெய்துறத் திரண்ட வன்றே.

(இ - ள்.) அவர் தேவியர்க்குக் கையும், அடியும் தாமரையலர்ந்த செவ்வியை யொக்கும்; கண் கமலத்தை யொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொளியையுடைய பவழத்தை யொக்கும்; திகழு முறுவல் முத்தினொளியை யொக்கும்; இவையேயன்றி அவர்க்குத் திருமகள் இவாழகைப் பெற்றிலேனென்று தானோக்கி வருந்தும்படி ஒழிந்த அவயவ அழகும் வந்து திரண்டன என்றானென்க. (௨௦௩)

2802. தானெடுங் குவளைக் கண்ணித் தளையவிழ் கோதை மாலை வரண்முடி வைர வில்லும் வார்புழை சுடரு மார்பிற்

2800. திருவல - இரத்திரவில். செப்பின - சொல்லப் புகுநதால். கருவத்து - கருவில்; அத்து: சாரியை. எழுதலாகா: முற்று. மேனி ஒக்கும். பருதி - சூரியன்.

2801. கண் அனைய. பருவொளி - பேரொளி. நகை - ஒளி. கண்ணால் நோக்கி. வெய்துற - துன்பம் அடைய. அன்று, ஏ: அசைகள்.

2802. தளா அவிழ் - முறுக்கு அவிழ்கின்ற. வார்புழை - ஒளியை யுடைய கிரீடம். மின்னெடு பொலிந்த மேனியென்க. ஊண் உடைய - உண்ணப்படுதலையுடைய.

பூணிடை நிலவு மேனி மின்னொடு பொலிந்த தேவர்

ஊனுடை யமிர்தம் வேட்டா லுண்பது மனத்தி னாலே.

(இ - ள்.) சுவளைக் கண்ணியினையும், 1 மார்பிற் கோதையினையும், நெற்றி மாலையினையும், வாண்முடியிலுண்டாகிய வைர வில்லினையும், சுடரும் குழையினையும், மார்பிற் பூணிடத்தில் நிலவினையும், மின்னொடு பொலிந்த நிறத்தினையுமுடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழிலையுடைய அமிர்தத்தை உண்டற்கு விரும்பினால் மனத்தாலே உண்பது; கையினாலும் உண்ணார் கானென்றனென்க.

(உ0ச)

2803. சிதாரி யொழுகி யோடிச் செவியுறப் போழ்ந்து நீண்ட

மதாரி மழைக்க ணம்பா வாங்குவிற் புருவ மாகத்

துதைமணிக் கலாப மின்னத் தொன்மலர்க் காம னம்பு

புதைமலர் மார்பத் தெய்யப் பூவணை மயங்கி வீழ்வார்.

சிதாரி - சிதரின செவ்வரி. மதாரி - கதிர்த்த அழகு. ஓடிப் போழ்ந்து நீண்ட கண்.

(இ - ள்.) காமன் தொன் மலரம்பு முன்னர்ப் புதைந்த தேவருடைய மலர்ந்த மார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்கு வில்லாகக் கண் அம்பாக எய்ய மயங்கிக் கலாபம் மின்ன அணையிலே வீழ்வார் கானென்றனென்க.

கலாபமின்னவென்றுது, புணர்ச்சியை.

(உ0டு)

2804. (க) பூத்ததை கொம்பு போன்று பொன்னிழை சுடரு மேனி

ஏத்தருங் கொடிய னாரை பிருநடு வாகப் புல்விக்

காய்த்தியிட் டுள்ளம் வெம்பிக் கடைந்திடு கின்ற காமம்

நீத்துநீர்க் கடலை நீந்தும் புணையென விடுத்தல் செல்லார்.

(உரை.) 1 மார்பிற் கோதை - மார்பின் மலை; "கோதை மார்பிற் கோதை" (புறநா. 48.)

2803. போழ்ந்து - பிளந்து. புதைதல் அம்பின் தொழில். மலர் மார்பு - பரந்த மார்பு. பூவணை - பூவாலாகிய படுக்கையில்.

2804. பூ ததை - பூக்கள் செறிந்த. பொன்னிழைக்கு ஏற்ப வேங்கை மரத்தின் கொம்பைக் கொள்க; "மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து" (பதிற். 40 : 22.) கொடியனார் - மகளிர். காய்த்தியிட்டு - சுட்டு. கடைந்திடு கின்ற காமம் - மிகப் பண்ணுகின்ற காமம்; சீவக. 1308. புணையென - தெப்ப மென்று மகளிரைக் கருதி.

2805 (உ) பொங்கல்வெம் முலை ளென்னும் போதொடு பொருது பூந்தார்
அங்கலந் தொடையன் மாலை கிழிந்தழ கழிய வைகிக்
கொங்கலர் கோதை நல்லார் குரைகட லமிர்த மாகத்
தங்கலர் பருகி யாரார் தாழ்ந்துகண் ணிமைத்தல் செல்லார்.

இவை இரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) ஏத் தருங் கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி.
இரு நடுவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

(உ) பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையும் தொடையன் மாலை
யிளையுமுடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

(இ - ள்.) கொம்பை யொத்து இழை சுடரும் மேனியையுடைய கொடி
யன்னாரைப் புல்லி அவருடைய முலைகளென்னுந் தாமரை முகைகளோடே
தமது தார்பொருது தோற்று அழகழிய வைகி அதனாலும் அமையாராய் அவரை
அமிர்தமாகப் பருகி அதனாலும் ஆராராய் விருப்பமிகுதியாம் கண்ணிமையாமல்
தாழ்ந்து உள்ளம் வெம்பிக் காய்த்தியிட்டுக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலை
நீந்துந் தெப்பம் இவர்களேயென்று கருதி அவர்களைக் கைவிடார் காணென்றா
னென்க. (உ0௬-௭)

2806. (க) கருவியின் னிசைக ளார்ப்பக் கற்பக மரத்தி னீழற்
பொருகய லனைய கண்ணும் புருவமு மரவஞ் செய்ய
அரவமே கலை ளம்பொற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்ப்பத்
திருவனா ராடல் கண்டுந் திருவொடு திளைத்து மாணர்.

2807. (உ) பனிமுகின் முனைத்த நான்கு பசங்கதிர்த் திங்க ளொப்பக்
குனிமருப் புழுது மேகங் குஞ்சரங் குனிந்து குத்த
இனிதினி னிலங்கு பொற்றோ டேற்றுமின் குழைகள் பொங்கத
துனிவிலர் களிற்றோ டாடித் தொழுதகக் கழிப்பர் வேந்தே.

2805. போதொடு - மலரும் பருவத்து அரும்போடு. தாரும், கலமும்,
மாலைபும் கிழிந்து. கொங்கு அலர் - மணம் பரவிய. நல்லாரை அமிர்தமாகக்
கருதி. ஆரார் - தெவிட்டாராய்.

2806. பொரு கயல் - தம்மில் போர் செய்யும் கயல்மீன். (பி - ி.) 'புரு
வமு முருவஞ் செய்ய.' இப்பாடத்திற்கு 'உரு' அச்சமாதலின், உருவமென்
பதை அதன் திரிபாகக் கொள்க. அரவமேகைகள் - ஒலியைச் செய்யும் மேக
லைகள். ஆனார் - அமையாதவராய்.

2807. முகிலில் முனைத்த. திங்கள் ஐராவதத்தின் தந்தத்திற்கு
உவமை. குனிதல் - வளைதல். மேகத்தைக் குத்த. ஏற்று - போரை ஏற்று.
தோடும் குழைகளும் பொங்க. துனிவிலர் - வெறுப்பில்லாதவராய்.

இவை இரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) அரவஞ் செய்ய - மனத்தைக் கலக்க.

(உ) பனிமுகில் - பனிமாசு. வெண்மேகத்தே முனைத்த நான்கு பிறையை
யொப்ப வென்றார், வெள்ளை யானை நாற்கோட்டதாதலின். ஏற்று -
போரேற்று. தொழுதக - விரும்ப.

(இ - ள்.) வேந்தே! அங்ஙனம் நுகர்ந்தவர், கற்பக மரத்தின் நீழலிலே
இருந்து நால்வகைக் கருவிகளுடனே இனிய இசைகளாரா நிற்கத் திருவனா
ருடைய மேகலை முதலியன ஆரா நிற்க அவர் கண்ணும் புருவமும் அரவஞ்
செய்யாநிற்கக் கூத்தைக் கண்டும் செல்வத்துடனே ஒழிந்த விளையாட்டுக்களை
விளையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்சரம் மேகத்தோடே போர் தொடங்கிக்
குனிந்து திங்களொப்ப வளைந்த மருப்பாலும் குத்தும்படி தமது தோடும் குழை
யும் பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிலராய் அக்களிற்றோடே விளையாடிப்
பொழுது போக்குவர் காணென்றனென்க. (உ௦௮ - க)

2808. கடிகைவா ளார மின்னக் கற்பகக் காவு கண்டும்

தொடிகவி னறாத மென்றோட் டேவியர் சூழ வாமன்
அடிகையிற் றொழுது பூத்தா யஞ்சலி செய்து வீடே
முடிகவிப் பிறவி வேண்டே முனைவவென் றிரப்ப வன்றே.

கடிகை - தோள்வளை.

(இ - ள்.) அவர், போகம் நுகர்வதற்கு வேண்டுவன தருகின்ற கற்பகக்
காவைக் கண்டுவைத்தும் இது நிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர் சூழத்
தோள்வளையும் ஆரமும் மின்னச் சென்று வாமனடியைத் தொழுது பூவைத்
தூவி வணங்கி, முனைவனே! இப்பிறவியை விரும்பேம்; வீடே எமக்கு முடிவ
தாகவென்று இரப்பர் காணென்றனென்க. (உ௧௦)

2808. கடிகை வாளாரம் மின்ன; “கடிகை யாரங் கழுத்தின் மின்ன”
(பெருங். 1. 38 : 123.) கவினறாத - அழகு நீங்காத. வாமன் அடி கையிற்றொ
ழுது; தேவர்கள் ஜின பூணை செய்வதுண்டென்றும், தேவலோகத்தில்
8497023 ஜினாலயங்களுள்ளனவென்றும் கூறுவர்; இதனை, “பாரிடை
யீரிரு தூற்றைம்பத் தெட்டுப்பத் தாம்பவணத், தோரொழு கோடியெண்
னென்பா னிலக்க முயர்ந்தகற்பத், தோரியல் யோனிதொள் ளேழா யிரச்
சின்ன மெண்ணவொண்ணச், சீரிய வந்தரர் சோதிடத் தீசர்நற் சேதியமே”
(திருநாற். 92) என்பதனால் உணர்க. அஞ்சலிசெய்து - கைகூப்பி வணங்கி.
இப்பிறவியை வேண்டேம். இரப்ப - வேண்டுவர்,

2809. மலங்குவித் தாவி வாட்டி வாய்நிறை யமிர்தம் பெய்த
இலங்குபொற் கலச மன்ன வெரிமணி முலைகள் பாயக்
கலந்தனர் சென்ற பின்னாட் கதிர்கழன் றிருந்த வெய்யோன்
புலம்புபோற் புலம்பித் தேவர் பொற்புகுத் திருப்ப வன்றே.

1 பற்று, ஆர்வம், செற்றம் முதலிய மலங்களைத் திரட்டித் தமக்குள்ளு
ஆயுளை அவமே போக்கி.

(இ - ள்.) தேவர், வாயளவும் நிறைய அமிர்தம் பெய்த கலசமன்ன முலை
கள் பாயக் கலந்தனராய் ஆவியை வாட்டிச் சென்ற பின்னாளிலே கதிர்போன
ஞாயிற்றின் புலம்புபோற் புலம்பிப் பொலிவைப் போக்கி இருப்பவொன்றா
னென்க.

முலைகள் தேவரை மயங்கப்பண்ணி ஆவியை வாட்டிப் பாய வென்றுமாம்.()

2810. எல்லெழு வைந்து நாள் க ளுளவென விமைக்குங் கண்ணும்
நல்லெழின் மாலை வாடு நஞ்சுடை யமிர்துண் டாரிற்
பல்பகற் றுய்த்த விற்பம் பழுதெனக் கவல்ப கண்டாய்
பில்கித்தே னொழுகும் பைந்தார்ப் பெருநில வேந்தர் வேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே! அத்தேவர்கட்கு உயிர்போகப் பதினைந்து நாள்கள்
உளவெனக் கண்ணும் இமைக்கும்; மாலை வாடும்; அவர் தாம் நஞ்சையுள்ளே
புடைய அமிர்தை உண்டாரசுப்போலே அங்ஙனம் பலநாளும் நுகர்ந்த இன்பத்
தைப் பயனின்றிக் காலம் போக்கினோமேயென்று பின் வருந்துவர் காணென்றா
னென்க.

(உகஉ)

2811. தேவரே தாமு மாகித் தேவராம் நொழிக்கப் பட்டும்
ஏவல்செய் திறைஞ்சிக் கேட்டு மணிகமாப் பணிகள் செய்தும்
நோவது பெரிதுந் துன்ப நோயினுட் பிறத்த றுன்பம்
யாவதுந் துன்ப மன்னா யாக்கைகொண் டவர்கட் கென்றான்.

2809. வாய்நிறை அமிர்தம் பெய்த.....முலைகள் : “திங்கரும் பும்மமிழ்
துஞ்செழுந் தேனும் பொதிந்து.....கொங்கைகளே” (சிந். 46.) கழன்று
நீங்கி. வெய்யோன் புலம்பு - சூரியனுடைய தனிமை, பொற்பு - பொலிவு

(உரை.) 1 பற்று.....மலங்கள் : சீவக. 3039.

2810. இமைக்கும் : முற்று. நஞ்சையுடைய அமிர்து. உண்டாரின்
உண்டவரைப்போல. துய்த்த - அனுபவித்த. பழுது - குற்றமுடையது
கவல்ப - கவலையடைவர்.

2811. தொழிக்கப்பட்டும் - கோபிக்கப்பட்டும். மாப்பணிகள் - பெரி
ஆபரணங்கள். நோயினுள் - மக்கள் யாக்கை முதலியவற்றுள், யாவதும்
யாதும்; வகரம் விரித்தல்.

(இ - ள்.) மன்னா! தாமும் தேவரோயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராத் கோபிக்கப்பட்டும், அவரையிறைஞ்சி அவரேவல் கேட்டும், அவ்வேவலைச் செய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரிய பணிகளைச் செய்தும் நோவது மிக்க துன்பம்; அதனை விட்டு மண்ணிடை வந்து மக்களாயும் விலங்காயும் பிறத்தலுந் துன்பம்; ஆதலால், யாதோரியாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங் காணென்றனென்க.

அணி திரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள் செய்வார் - மயன் முதலியோர்; “நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” (முருகு. 18) என்றார் பிறரும். என்றானென்பதனை முன்னர்க் கூறியவற்றிற்கும் கூட்டுக. இனி, ஊர்திகளாகிப் பணிகள் செய்துமென்பாருமுளர்; வாகன தேவதைகளாகி யென்பதாம்; ¹ அணிகம் - ஊர்தி. (உகந)

கசு.—நற் காட்சி

(வேறு)

2812. கொங்கு விம்மு குளிர்பிண்டிக் குழவி ஞாயிற் நெழிலேய்ப்படச் சிங்கஞ் சுமந்த மணியணைமேற் தேவ ரேத்திச் சிறப்பயர எங்கு மூலக மிருணீங்க விருந்த வெந்தை பெருமாநூர் தங்கு செந்தா மரையடியென் றலைய வேயென் றலையவே.

(இ - ள்.) பிண்டியின் கீழே அணைமேலே தேவர் சிறப்புச் செய்ய ஞாயிற் நெழிலேய்ப்ப உலகமெங்கும் இருணீங்க இருந்த எந்தையாகிய பெருமானாருடைய தாமரைமேற்றங்கின அடி என்றலை யிடத்தவே, என்றலை யிடத்தவே என்றானென்க.

இது 1 விரைவு. இருள் - பிற தெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல். (1)

2813. இலங்கு செம்பொ னெயின்மூன்று மெரிபொன் முதத்தக் குடைமூன்றும், வலங்கொண் டலர்தூஉ யடியேத்தும் வைய மூன்றும்

(உரை.) 1 “அந்தரம் விளங்க வெங்கு மணிகமூர தமர ஈண்டி” (சீவக. 3115.)

2812. கொங்கு - வாசனை. குழவி ஞாயிற்று எழில் - பால ஞாயினது அழகு பெருமானாது அடிகள்.

(உரை.) 1 “விரைசொல் லடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும்” (தொல். எச்ச. 28) என்பது இங்கே கருதற்பாலது.

2813. எயில் - மதில். எரி பொன் - விளங்கும் பொன். அலர் தூஉய் - மலரைத் தூவி.

படைமூன்றும், கலங்கா தூயர்ந்த வதிசயங்கண் மூன்றுங் காமர் நூன்மூன்றும், நலங்கொ டம்பாற் குணக்கடலு முடையார் நம்மை யுடையாரே.

எயின் மூன்றாவன : உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம். குடை மூன்றாவன : சந்திராதித்தியம், நித்திய வினோதம், சகல பாசனம். உலக மூன்றாவன : நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படை மூன்றாவன : இரத்தினத்திரயம்; அவை : நற்காட்சி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம். அதிசயங்கள் மூன்றாவன : சகசாதிசயம், கர்மகூயாதிசயம், தெய்விகாதிசயம். நூன்மூன்றாவன : அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம். குணக்கடல் - அநந்த ஞானாதி குணங்கள்.

(இ - ள்.) இவற்றையுடையார்காண், நம்மை அடிமையாக உடையா ரென்றனென்க. (உகடு)

2814. மன்ற னாறு மணிமுடிமேன் மலிந்த சூளா மணிபோலும் வென்றோர் பெருமா னறவாழி வேந்தன் விரிபூந் தாமரைமேற் சென்ற திருவா ரடியேத்தித் தெளியும் பொருள்க ளோனாந்தும் அன்றி யாறு மொன்பாணு மாகு மென்பா ரறவோரே.

வென்றோர் - இருடிகள். 1 ஐந்தாவன : சீவம், புற்கலம், தருமம், அதருமம், ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி; இவற்றோடு காலமுஞ் சேர ஆறுமாகும். ஒன்பதாவன : சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சரை, பந்தம், மோகம் என இவை.

(இ - ள்.) அறவோர் சூளாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய அடியையேத்தித் தெளியும் பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பது மென்பவென்றனென்க. (உகசு)

2815. பெரிய விற்பத் திந்திரனும் பெட்ட செய்கைச் சிறு குரங்கும், உரிய செய்கை வினைப்பயத்தை யுண்ணு மெனவே யுணர்ந்த வனை, அரிய ரென்ன மகிழாது மெளிய ரென்ன விகழாதும், இருசார் வினையுந் தெளிந்தாரே யிறைவ னூலுந் தெளிந்தாரே.

2814. சூளாமணி - முடி மணி. அறவாழி - தரும சக்கரம். திரு - கண்டார் விரும்பும் தன்மை.

(உரை.) 1 ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆறினை ஷட்திரவிய மென்றும், ஒன்பதினை நவபதார்த்தமென்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

2815. பெட்ட - தான் விரும்பிய, புண்ணிய மிகுதிக்கு இந்திரனையும் பாவ மிகுதிக்குக் குரங்கினையும் எடுத்துக் காட்டினர். உண்ணும் - அனுபவிக்கும். இருசார் வினை - நல்வினை, தீவினைகள்.

பெட்ட - விரும்பின.

(இ - ள்.) தம் செயலால் தமக்குரியவாகிய இருவினையின் பயனை இந்திரனும் குரங்கும் நுகருமென்றே உணர்ந்து பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கரியவென்று வியந்து இந்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கெளியவென்று வெறுத்துக் குரங்கை இகழாதேயும் நல்வினை தீவினையின் தன்மை இத்தன்மைத்தென்று தெளிந்தவர்களேகாண் இறைவனுடைய நற்பத்திராண்டு பரமாகமத்தையும் தெளிந்தாரென்றானென்க.

1 அவை பன்னிரண்டும் பதினான்கும் பதினாலும் ஆக நற்பத்திராண்டு. ( )

2816. உறுவர்ப் பேண லுவர்ப்பின்மை புலையா விற்பந் தலைநிற்றல்
அறிவர் சிறப்பிற் கெதிர்விரும்ப லழிந்தோர் நிறுத்த லறம்பகர்த்தல்
சிறியா ரினத்துச் சேர்வின்மை சினங்கை விடுதல் செருக்கவித்தல்
இறைவ னறத்து ளார்க்கெல்லா மினிய ராத லிதுதெளிவே.

(இ - ள்.) மிக்கோரை விரும்புதல், வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்துங்கருத்துத் தம்மிடத்தே நிறநல், அறிவர்க்குச் செய்யும் பூசைக்கு எதிர் விரும்புதல், அழிந்தோரைப் பழைய நிலையிலே நிறுத்துதல், அறத்தைக்கூறுதல், அறிவின் மாக்களைக் கூடாதிருத்தல், சினத்தைப் போக்குதல், செருக்கைக் கெடுத்துதல், இச்சமயத்தார்க்கெல்லாம் இனியராதல் ஆகிய இத்தன்மைகாண் பரமாகமப் பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவதென்றானென்க. (உகஅ)

2817. செறியச் சொன்ன பொருடெளிந்தார் சேரார் விலங்கிற்
பெண்ணுகார், குறுகார் நாக மோரோழுங் கீழ்முத் தேவர் குழார்
தீண்டார், அறியா துரைத்தே னதுநிற்க வாழே நாகமாகாத, பொறியார்
போக பூமிபுள் விலங்கு மாவ ரொருசாரார்.

(உரை.) 1 அங்காகமம், 12; பூர்வாகமம், 14; பஞ்சருதியாகமம், 16; “ஆறிரண்டங்கமு மாயந்தீரோழ் பூர்வமும், கூறிரண்டெண் கேள்விகளிற் குன்றமந்-தேறி, வரந்தருநல் லோத்துரைக்கும் வாய்மையார் பாதம், நிரந்தர நான் வந்திப்ப னின்று” (சீவசம்போதனை) என்பதனால் அறிக.

2816. உறுவர்ப் பேணல்-முனிவரை உபசரித்தல். உவர்ப்பு - வெறுப்பு. சிறப்பு - பூசை. பகர்த்தல் - கூறுதல். அவித்தல் - அடக்குதல்.

(மேற்.) அடி, க : நன். உரி. 11, மயிலை.

2817. செறியத் தெளிந்தார் விலங்கிற் சேரார். குழாம் - கூட்டம். பொறி - நல்வினை.

இக்கவியின் விசேட வரையிலுள்ள வரலாறு இந்தநீதி கண்ணிடக்மென் னும் வடநூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பர்.

(இ - ள்.) யான் சொன்ன பொருளைச் செறியத் தெளிந்தார், விலங்கிற் சேரார்; பெண்ணாகப் பிறவார்; ஏழு நாகத்தையும் அணுகார்; கீழான மூன்று தேவர்திள்களைத் தீண்டார்; இவற்றுள் நாகமேழென்று அறியாமற் கூறினேன்; அது நின்மனத்தே ஏழென்று துணியாமை நிற்பதாக; ஆகாத நாகம் ஆறே; அதற்குக் காரணம் யாதெனின் ஒரு சாரார் நல்வினை நிறைந்த போக பூமியில் விலங்காய்ப் பிறப்பதும் செய்வர்காணென்றனென்க.

நாகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சுருக்கராப்பிரபை, வாலுகாப்பிரபை, பங்கப்பிரபை, தாமப்பிரபை, தமத்தமப்பிரபை எனவிலை. கீழ் முத்தேவராவார்: பவணர், வியந்தார், 1 ஜ்யோதிஷ்கர். ஆகாத நாகமாறே யென்றது முன்பே நாகாபுஷ்யம். கட்டினபின்பு 2 தரிசனங்கொண்டவர், முதல் நாகத்திலே முதற்புரையிலே நாகராயும், விலங்காபுஷ்யம் கட்டின பின்பு தரிசனங் கொண்டவர் போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்பொன்ற தென்க.

(உகக)

கரு.—சீ ல ம்

(வேறு)

2818. ஏத்தருந் திருமணி யிலங்கு நீர்மைய

கோத்தன போற்குண நூற்றுக் கோடியும்

காத்தன காவல பதினெண் ணாயிரம்

பாத்தன பண்ணவர் சீல மென்பவே.

(இ - ள்.) காவலனே! இலங்கு நீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்தன போலும் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாகப் பகுக்கப்பட்டனவாகிய குண விரதங்களும், நூற்றுக்கோடி மகா விரதங்களும், பதினெண்ணாயிரஞ் சீலாசார மும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றனென்க.

(உஉ௦)

(உரை.) 1 ஜ்யோதிஷ்கர்: சந்திராதித்திய கிரக நகூத்திர தாரகைகள்; “சந்திராருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும், வெந்திரல கோட்களுமா மெனவிளங்கி விசம்பாறு, மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவரும், சந்தராஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே” (சூளா. துறவு. 206.) 2 தரிசனம் - நற்காட்சி.

2818. ஏத்தரும் - புகழ்தற்கு அரிய. குணம் - குணவிரதம். பாத்தன - பகுக்கப்பட்டன. இதிற் கூறப்பட்டவை துறவிகளுஞ்சூரிய நித்தியா சாரங்களாம்.

2819. மொய்யமர் ஞாட்பினுண் முரண்கொண் மன்னவர்
 நெய்ப்புகு பொன்னணி கவச மொப்பன
 ஸைமலைப் பொறிமதம் வாட்டி வைகலும்
 மொய்யினை நுணுக்குவ சீல மென்பவே.

(இ - ள்.) அவற்றுட் சீலமென்று கூறப்படுவன, வலிமேவின போரிலே மன்னவர் மெய் சென்று மறையும் கவசத்தை யொப்பனவாய் நாடோறும் உண்ணின்று மயக்கத்தைச் செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும் வாட்டிப் புறத்துச் செய்யும் தீவினையையும் குறைப்பனகாணென்றனென்க. (உஉக)

2820. மணித்துண ரணையதங் குஞ்சி வண்கையாற்
 பணித்தனர் பறித்தலிற் பரவை மாநிலம்
 துணித்தொரு துணிசுமந் தணைய திண்பொறை
 அணித்தகு முடியினு யாதி யாகவே.

மணி அணைய துணர் - நீலமணியணைய பற்றம்.

(இ - ள்.) முடியினு! குஞ்சியைத் தங்கையாற் பறிக்கையினாலே, இத்திண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை இருகூறுக்கி அதில் ஒரு கூற்றைச் சுமந்து பொறுத்த தன்மையவென்று கருதி அச்சிலங்களுள் இதனை ஆதியாகக் கொண்டு பணித்தாரென்றனென்க.

ஒரு துணியோடு உவமித்தலின், ஏனைய ஒரு கூறும் இஃது ஒரு கூறுமாகக் கூறினான், அருமையானென்றுணர்க. இது துறவின் பகுதியென்றுணர்க.

(வேறு)

2821. பெரியவாட் டடங்கட் செவ்வாய்ப் பிறர்மனை பிழைக்கு மாந்தர்
 மரீஇயவாய்ப் புறஞ்சொற் கூர்முண் மத்திகைப் புடையு மன்றி

2819. மொய் அமர் - வன்மை பொருந்திய. பொன் அணி - இரும்பினால் செய்து அணியப்பட்ட. மையல் ஐம்பொறி - மயக்கத்தைச் செய்யும் ஐந்து இந்திரியங்கள். நுணுக்குவ - குறைப்பன.

2820. மணி - நீலமணி. தம் குஞ்சியைத் தம் கையாற் பறித்தல், 'உலோச்சு' என்னும் பெயரினதென்பர்; இந்தக் கிரியை, 3031-ஆம் பாடலிலும் வந்துள்ளது; "தடுக் குடுத்துத் தலையைப் பறிப்பாரொடு" (தே. திருஞா. திருப்பிரமபுரம், 'விடையதேறி' 10); "பறித்த புன்றலைக் குண்டிகைச் சமணர்" (றேடி. றேடி. 'அன்னமென்னடை' 10.) பரவை - கடல். துணித்து - இரண்டு கூறுக்கி. ஆக என்பதன்பின் பணித்தனரென்னும் சொல்லை இயைத்து முடிக்க.

2821. கண்ணையும் வாயையுமுடைய மனை. மனையை அவாய் மரீஇ; மரீஇ - மருவி. பிழைக்கும் - குற்றம் செய்யும். அரியவை; இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

ஒருவர்வா யுமிழப் பட்ட தம்பல மொருவர் வாய்க்கொண் டரியவை செய்ப வையத் தாண்பிறந் தார்க ளன்றே.

(இ - ள்.) கண்ணினையும் செய்ய வாயினையுமுடைய பிறர் மனையானே அவாவி அவளிடத்தே மருவி ஒழுக்கத்தைத் தப்பும் மாந்தர், இம்மையிற் புறஞ் சொல்லாகிய கூர்முண் மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவளை முன்னர் நுகர்ந்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே உமிழப்பட்ட தம்பலத்தைப் பின் னர் நுகர்வாரொருவர் தம் வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டு தின்று இங்ஙனம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள்; இத்தன்மையார் வையத்தில் ஆண்மக்க ளாய்ப் பிறந்தவர்களன்று காணென்றானென்க.

இக்கவி, இல்லறஞ் செய்வார்க்குரிய விதங்களுள், இது 1 காத்தலரி தென்று கூறிற்று. (உஉ௩)

2822. ஒழுக்கமே யன்றித் தங்க ளுள்ளுணர் வழிக்கு மட்டும் புழுப்பயி றேனு மன்றிப் பிறவற்றின் புண்ணு மாந்தி விழுப்பய னிழக்கு மாந்தர் வெறுவிலங் கென்று மிக்கார் பழித்தன வொழித்தல் சீலம் பார்மிசை யவர்கட் கென்றான்.

(இ - ள்.) உலகில் அறம் செய்வார்க்குச் சீலமாவன: ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலேயன்றி உணர்வையுங் கெடுக்கும் கள்ளையும், புழுப்பயின்ற தேனையும், பிறவற்றின் புண்ணாகிய தசைகளையும் மாந்தி வீடுபேற்றினை இழக்கு மாந்தர் உணர்விலல்லா விலங்குபோல்வரென்று உயர்ந்தோர் பழித்தவற்றை நுகர்தலைத் தவிர்தல்காணென்றானென்க. (உஉ௪)

ககூ.—தா ன ம்

2823. நன்னிலத் திட்ட வித்தி னயம்வர வினோந்து செல்வம் பின்னிலம் பெருக வினும் பெறலருங் கொடையும் பேசுந்

(உ௨௫) 1 இது பற்றியே திருவள்ளுவரும் இதனை, “பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை” (குறள், 148) என்றார்.

2822. உணர்வு அழிக்கும் - அறிவைக் கெடுக்கும். மட்டு - கள். விழுப் பயன் - மக்கட் பிறப்பால் அடைய வேண்டிய சிறந்த பயன். மிக்கார் - உயர்ந் தோர். பழித்தனவற்றை ஒழித்தல்.

2823. வித்தின் - விதையைப்போல. நயம் - விருப்பம். நிலம் - பூமி யில். கொடை - தானம். புற்கென - புல்லென; “புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று” (பு - வெ. 267); ‘புற்கென்ற செந்நாப் புலவரை யொத்து’

புன்னிலத் திட்ட வித்திற் புற்கென விளைந்து போகம்
மின்னெனத் துறக்குந் தானத் தியற்கையும் விரித்து மன்றே.

(இ - ள்.) நன்னிலத்திலே விதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வா
விளைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருக ஈனும் பெறுதற்கரிய தலை
யான தானத்தியற்கையையும், சொல்லுமளவிற்பொல்லா நிலத்தே விதைத்த
விதைபோலே பொல்லாதாக விளைந்து போகமானது நிலை நிலலாது மின்
போலத் தோன்றி மாயும் இடையான தானத்தினத்தியற்கையையும் இனி விரித்
துக் கூறுது மென்றனென்க. (உஉரு)

2824. (க) ஐவகைப் பொறியும் வாட்டி யாமையி னடங்கி யைந்தின்
மெய்வகை தெரியுஞ் சிந்தை விளக்குநின் றெரிய விட்டுப்
பொய்கொலை களவு காம மவாவிருள் புகாது போற்றிச்
செய்தவ னுனித்த சிலக் கணைகதிர்த் திங்க ளொப்பார்.

2825. (உ) வாய்ச்சிவா யுறுத்தி மாந்தர் மயிர்தொறுஞ் செத்தி னாலும்
பூச்சுறு சாந்த மேந்திப் புகழ்ந்தடி பணிந்த போதும்
தூக்கியில் விரண்டு நோக்கித் தொல்வினை யென்று தேறி
நாச்செறு பராவு கொள்ளார் நமர்பிற ரென்று முள்ளார்.

2826. (ங) பாற்கதிர்த் திங்கட் கொட்பிற் பருமித்த களிறு போல
நூற்கதி கொண்டு கண்ணு னுகத்தள வெல்லை நோக்கி
மேற்கதிக் கேணி யாய விழுத்தவர் மனையில் வந்தாற்
காற்கொசி கொம்பு போலக் கைதொழு திறைஞ்சி மாதோ.

(ஐடி. உரை.) மின் நிலையாமைக்கு உவமை. விரித்தும் - விரித்துச் சொல்லு
வோம். மு: “கேத்திர நன்ற தாயிற் கேடின்றி யிட்ட வித்து.....அதனை
யன்றே” (நரிவிருத்தம், 16.)

2824. யாமையின் அடங்கி: “ஒருமையு ளாமைபோ லேந்தடக்க லாற்
றின்” (குறள், 126.) சீலமாகிய மிக்க கதிற்களையுடைய.

2825. வாய்ச்சி - மாதத்தைச் செதுக்குதற்குரிய கருவி. செத்துதல் -
வெட்டுதல். பூச்சுறு - பூசுதல் பொருந்திய. தூக்கி - சீர்தூக்கி. நாச்செறு -
நாவாற் செறுதல். பராவு - புகழ்தல். மு. சீவக. 1167, 2640; ‘நடுவு
நிலைமை.....சமநிலை; அஃதாவது செஞ்சார் தெறியினுஞ் செத்தினும் போழி
னும், நெஞ்சோர்ந் தோடா நிலைமை; அது காமம் வெகுளி நீங்கினார் கண்ணே
நிகழ்வது’ (தொல். மெய்ப். 12, பேர்.); “தத்தமக்குக் கொண்ட குறியோ
தவமல்ல.....பகலாணி போன்று” (பழ. 95.)

2826. திங்கட்கொட்பின் - சந்திரனது சுழற்சிபோல. பருமித்த -
அலங்கரிக்கப்பட்ட. கதி - வழி. ஏணி - செலுத்துபவராகிய. விழுத்தவர் -

2827. (ச) தொடிக்கையாற் றொழுது வாழ்த்தித் தாமணி நிலத்து ளேற்றிப்
பொடிப்புனை துகிலி னீக்கிப் புகழ்ந்தடி கழீ லிய பின் னற
அடுத்தசார் துகிலி னாவி யாய்மல ரருச்சித் தாலூர்
கொடுப்பர்நா லமிர்த மூன்றிற் குணம்புரிந் தடங்கி னூர்க்கே.

இவை நான்கும் ஒரு தொடர்.

(க) மனவெழுச்சியடங்கி ஆமைபோல் ஐம்பொறியையும் கெடுத்துப்
பொய் கொலை களவு காமம் அவாவாகிய இருள் சென்று புகாமற் சீவபுற்கலம்
முதலிய ஐந்தின் மெய்வகையினை ஆராயும் சிந்தையாகிய விளக்கை அவியா
மல் எரியவிட்டுப் போற்றிச் செய்கிற தவத்தைக் கூர்க்க நிகழ்த்தின சீல
மாகிய கதிரிணையுடைய திங்கையொப்பார்.

(உ) மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச் சேர்த்தி ஒரு மயிர்க்கு ஒரு செத்
தாகச் செத்தினாலும் பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்
துப் பழவினையென்று தெளிந்து, செத்தின காலத்தும் பணிந்த காலத்தும்
பிறரென்றும் நமரென்றும் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதல் செய்
தலையுமுள்ளார்; இது நிரனிறை.

(ங) 1 திங்கள் எல்லா மீன்களையும் அளித்தற்குச் சுழலும் சுழற்சிபோல
எல்லாரையும் அளித்தற்குப் பல தாரணிந்த களிறு அடங்கி மெத்தென நடக்கு
மாறுபோல ஆகமத்திற் கூறிய வழியை உட்கொண்டு நுகத்தளவாகிய எல்
லையை நோக்கி மனையிடத்து வந்தால்.

(ச) அடுத்த - பொருந்தின. நாலமிர்தம் - உண்பன, தின்பன, நக்கு
வன, பருகுவன. மூன்றின் - மனோவாக்குக் காயங்களின் தாய்மையோடே.

சிறந்த துறவிகள். அடி, 1-3: “மண்ணிற்கண் ணுகத்தளவு நோக்கி.....
புக்கான்” (மேரு. வச்சிராயுதன். 38.) காற்கு ஒசி - காற்றால் வளைந்த; காற்கு:
வேற்றுமை மயக்கம்.

துறவிகள் பிணைக்குச் செல்லுதல், “வில்லின தெல்லை கண்ணா னோக்கி
மெல் லடிகள் பாவி, நல்லருள் புரிந்து யிர்க்க ணகைமுத லாய நாணி, இல்லவ
ரெதிர்கொண் டயி நெதிர்கொளுண் டியரு மாகி, நல்லற வழத முண்டார்
நடந்தனர் வீதி யூடே” (முதலாவது, 24) என இப்படியே யசோதா காவியத்
திற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2827. ஏற்றி - இரக்கச்செய்து. பொடி - காலினுள்ள பொடியை.
கழீஇய பின்றை - கழுவிய பிறகு. ஆவி - புகை. ஆனார் - இவற்றாலும் அமை
யாராய். நாலமிர்தம் - நால்வகையுணவு; “உண்டி நாலு விதத்தி லாறு
சுவைத்தி றத்தன” (பெரிய. இளையான். 4.) அடங்கினூர்க்குக் கொடுப்பர்.

(உரை.) 1 ‘அச்சுவினி முதலாகிய நட்சத்திரங்களுள் கிரமஹானி
யின்றிச் சரிக்கின்ற சந்திரனைப்போலக் கிருகந்தோறும் மௌனியாகி எழுந்
தருளுகின்ற ஸ்வாமி’ என ஸ்ரீ புராணத்தில் விருஷப தீர்த்தங்கரர் புராணத்
தும் கூறினர்.

(இ - ள்.) திங்களொப்பாராய் உள்ளாசாய் மேற்கதிக்கு எல்லையாகிய விழுத்தவர் மனையில் வந்தால், அவரைக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு மணிநிலத்தே இருத்திப் பின்னர்க் கொம்புபோல இறைஞ்சிக் கைதொழுது அவாடியிற் பொடியைத் துகிலாற்றுடைத்து நீராற் கழுவின் பின்னர், அவரைச் சந்தன முதலியவற்றால் அருச்சித்து அமையாசாய் அவர்க்கு நால்வகை அமிர்த்தத்தையும் மூன்றோடே கொடுப்பார்காணென்றனென்க. (உஉச-க)

2828. ஒன்பது வகையி னோதிற் றுத்தமர்க் காகு மார்ந்த
இன்பத மருளி யீத லிடையென மொழிப யார்க்கும்
துன்புற விலங்கு கொன்று சொரிந்துசோ றாட்டி னார்க்கும்
நன்பொருள் வழங்கி னார்க்கும் பயனமக் கறிய் லாகா.

(இ - ள்.) ஒன்பது வகையினுற் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று, யான் முற்கூறிய 1 உத்தமராயினார்க்காகும்; குறைவற்ற இனிய சோற்றை யார்க்கும் அருளிக்கொடுத்தல் இடையாய தான மென்று கூறுவர்; இவையன்றி விலங்கைத் துன்புறக் கொன்று சோற்றையூட்டினார்க்கும்; அதனை உண்ட பாவிகட்கும், அவர்க்கு நல்ல பொருளைக் கொடுத்தார்க்கும் வினையும் தீவினைப்பயன் நமக்கு அறிந்து கூற முடியாவென்றனென்க.

ஒன்பதாவன: “எதிர்கொள லிடநனி காட்டல் கால்கழீஇ, அதிர்பட வருச்சனை யடியின் வீழ்தரல், மதுநன் மொழியொடு மனமெய் தூயராய், உதிர்கநம் வினையென வுண்டி யேந்தினார்” என இவை. (உஉ0)

கந.—தானப்பயன்

(வேறு)

2829. கூற்றுநா வலறுவ தனைய கூரிலை
ஏற்றநீர்த் துளும்புவா ளிறைவ வீங்கினிப்
போற்றினை கேண்மதி பொருவில் புண்ணியர்க்
காற்றிய கொடைப்பய னறியக் கூறுவாம்.

2828. ஒதிற்று - சொல்லப்பட்டது. ஆர்ந்த - நிறைந்த. பதம் - உணவு. இடை - இடைப்படுதானம். பயன் - பாவத்தின் பயன்.

(உரை.) 1 “உத்தமர்க் கொன்பது புண்ணியத் தாலீவ, துத்தம தான மெனல்” (அருங்கலச் செப்பு, 136.)

2829. வேலின் இலைக்குக் கூற்றின் நா உவமை. பொருளில் ஒப்பு இல்லாத. ஆற்றிய - அளித்த.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவனையி வாள் - தன் கொடுமை கூறிப் பலரும் கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினது நாய் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயிரையுண்ணும் வாள் ; வடிவுவமையும் கொள்க. துரும்பு நீரேற்ற வாள் - மணிக்குடங்களிலசையும் மஞ்சனநீரை அரசர் சொரியும் வாள்.

(இ - ள்.) இறைவனே ! இனி இவ்விடத்து மனைவியுந் தானும் மனம் பொருந்திப் புண்ணியர்க்குக் கொடுத்த கொடையின் பயனை நீயறியக் கூறு வேம் ; அதனைப் போற்றிக்கேளென்றனென்க. (உநக)

2830. (க) கடிப்புலா ரங்குலி கொளீஇய கைதுரந்
தடுததுவார் மயிர்த்துதி யலற லுதலிற்
பொடித்தபொற் றுமரை யனைய பொங்கழல்
இடைக்கிடந் தெவ்வள விரும்பு காய்ந்ததே.

2831. (உ) காய்ந்தவல் வளவினாற் கௌவு நீர்தொத்
தாய்ந்தறி கொடையின தளவிற் புண்ணியம்
தோய்ந்துயி ருடம்பிவ னெழியத் தொக்கநாள்
வீந்துபோய் வயிற்றகம் விதியி னெய்துமே.

இவை இரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க - உ) விளிம்பிற் பிணித்த கடிப்பிற் சேர்த்த வாரை விரல் கோத்துக் கொண்ட கையாலே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியை ஊதலின், அவ்வழ லிடைக் கிடந்து இரும்பு எவ்வளவு காய்ந்தது, அக்காய்ந்த மிகுதியினாலே தான் உண்ணும் நீர்போல இருப்புயிரும் தோய்ந்தென்க. நெடியவாய மயிரை யுடைய துருத்தி. அலற - அதன் வாயொலிப்ப. 1 உயிரென்றது மேல், “இரும்பு போலவாம், பிணியுயிர்” (சீவக. 3111) என்பதனால் ஈண்டு நாகத் துச் சேற்றுகரிய இருப்புயிரைக் கூறிற்றாம்.

(இ - ள்.) இவ்விருப்புயிர், பல பிறப்பினும் தீவினையென்னும் தீயினுட் கிடந்து காய்ந்தே தீவினையுடைய நீரையுண்ணுதலைக் கெடுத்து ஈண்டுச் செய்த நற்றானத்தினது அளவாலே உண்டான புண்ணியநீரை உண்டுபோய்ப் போகபூமியிலே ஒரு வயிற்றகத்தே எய்து மென்றனென்க.

2830. வாரை அங்குலியிற் கொளீஇ ; அங்குலி - விரல். கொளீஇ - கொண்டு. மயிர்த்துதி - மயிரையுடைய தோல். பொடித்த - தோன்றிய. தாம ரைப்பூ அழலுக்கு உவமை.

2831. கௌவு நீரது ஒத்து - தான் உண்ணும் நீரினை ஒத்து. கொடையினது அளவில் - தானத்தின் அளவால். புண்ணியம் தோய்ந்து - புண்ணியம் சேரப்பெற்று. தொக்கநாள் வீந்து ; வீய - கெட. உயிர் வயிற்றகம் எய்தும்.

(உரை.) 1 உயிரின் வகை இன்னவென்பது 3107-ஆம் பாடல் முதலிய வற்றால் விளங்கும்.

(உ) தப்பும் வழி இதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கு அடைத்த நாளறுதலின், உடம்பு இவனொழியப் போயென்க. (உநஉ-ந)

2832. (க) திங்கனா ளொன்பதும் வயிற்றிற் சேர்ந்தபின்
வங்கவான் றுகில்பொதி மணிசெய் பாவைபோல்
அங்கவ ரிரட்டைக ளாகித் தோன்றலும்
சிங்கினா ரிருமுது குரவ ரென்பவே.

2833. (உ) இற்றவர் தேவராய்ப் பிறப்ப வீண்டுடல்
பற்றிய விசம்பிடைப் பரவு மாமுகில்
தெற்றென வீந்தெனச் சிதைந்து போகுமால்
மற்றவம் மக்கடம் வண்ணஞ் செப்புவாம்.

இவை இரண்டும் ஒரு தொடர்.

(க) வங்கம் - மரக்கலம். சிக்கினர் : விகாரம்.

(உ) இற்றவர் - உடம்பை நீத்தவர்.

(இ - ள்.) அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களால் உண்டான இருதூற்றெழுபது நாளும் வயிற்றிலே இருந்தபின், அவ்வுயிரை யுடையவர்கள் துகிலாற் பொதிந்த பாவை அத்துகிலினின்றும் புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி இரட்டைப் பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்த அளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச் சிக்கிக்கொண்டு நின்றவர்கள், தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவராய்ப் பிறப்ப, ஈண்டிய உடல் மேகவிநாசம்போலே மாய்ந்துபோம்; அம்மக்கள் வண்ணம் இனிச் செப்புவாமென்றனென்க. (உநஉ-ந)

2832. வங்கவான்துகில் - கப்பலில் வந்த சிறந்த ஆடை. மணியாற் செய்த பாவைபோல. சிக்கினர் - இறந்தனரெனலுமாம்; சிங்குதல் - அழிதல்; “சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்து” (சிலப். பதிகம், 47.) இருமுது குரவர் - தாய் தந்தையர்.

2833. ஈண்டுடல் : வினைத்தொகை. தெற்றென - தெளிவாக. வீந்தென - அழிந்தாற்போல.

இக்கவியும் இதனூரையும் பின்னுள்ளவாறு சில பிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளன; “இற்றவர் தேவராய்ப் பிறப்ப வீண்டுடம், பற்றமில் பறவைகளடையக் கொண்டுபோய்ச், சுற்றிய பாற்கடற் றுளும்ப விட்டிடும், பொற்றிரள் வரையொடு மின்னுப் போலவே” இ-ள். சிக்கிக்கொண்டு நின்றவர்கள் தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்களாய்ப் பிறப்ப, வரையொடு கூடிய மின்னுப்போல ஈண்டிய உடம்பைச் சில பறவைகள் எடுத்துக்கொண்டு போய்ப் பாற்கடலிலே போகடுமென்றனென்க; வேறுபாடு இன்னும் பலவுள. இச்செய்யுளின் பாடபேதம் மிக அதிகம்; உரைக்கு ஏற்ற பாடம் இங்கே பதிப்பிக்கப்பெற்றது; ஏனையிடங்களிலும் இப்படியே.

2834. பிறந்தவக் குழவிகள் பிறர்கள் யாவரும்
புறந்தர வின்றியே வளர்ந்து செல்லுநாள்
அறைந்தன ரொன்றிலா வைம்ப தாயிடை
நிறைந்தனர் கலேகுண முறுப்பு நீரவே.

(இ - ள்.) பிறந்த அப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளார் ஒருவரும் போற்றாத
வின்றியே வளர்ந்து செல்லுநாள் நாற்பத்தொன்பதென்னும் நாளுக்குள்ளே
நீர்மையையுடையவாகிய உறுப்பும் கலையும் குணமும் நிறைந்தனரென்றும்
ஆகமத்தே அறைந்தாரென்றனென்க.

குழலியென்னும் விரவுப்பெயரின் பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணை
யையுணர்த்துதல், “கடிசொ லில்லை” (தொல். எச்ச. 56) என்பதனாற்
கொள்க. (உருசு)

(வேறு)

2835. சோலை மீனரும்பித் திங்கட் சுடரொடு பூத்த தேபோல்
மாலைபுங் கலனு மீன்று வடகமுந் துகிலு நானு
காலைபு மிரவு மில்லாக் கற்பக மரத்தி னீழற்
பாலையாழ் மழலை வேரூய்ப் பன்மணிக் கொம்பி னின்றாள்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

(இ - ள்.) பாலையாழ்போலும் மழலைச் சொல்லாள் அவனை நீங்கிப்போய்
ஒரு சோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றோடு பூத்த தன்மைபோல ஈன்று
நானு காலைபு இரவுமில்லாத கற்பகமரத்தின் நிழலிலே மணிக்கொம்பு
போலே நின்றாளென்றனென்க. (உருஎ)

2836. இலங்குபொற் குவடு சாந்த மெழுதிய தனைய தோண்மேல்
நலங்கிளர் குழைக னுன்று சாந்தின்வாய் நக்கி மின்னக்
கலங்கலந் தகன்ற மார்பிற் கற்பக மாலை தாழ்
விலங்கர சனைய காளை வேனில்வேந் தென்னச் சேர்ந்தான்.

2834. புறந்தரல் - காப்பாற்றாதல். ஒன்றிலா ஐம்பது - நாற்பத்
தொன்பது.

2835. சோலை : எழுவாய். சுடர் : சூரியன். வடகம் - மேற் போர்வை.
நானு - தொங்கி. பாலையாழ் இனிமை. மிகுதிக்குக் கூறப்பட்டது.

2836. பொற்குவடு - பொன் மலை. குவடு அனைய தோள் என்க. நானு -
தொங்கி.

(இ - ள்.) சிங்கத்தை யொத்த அந்தக் காளை சாந்தமெழுதியதாகிய
1 குடவரையினைய தோண்மேற் கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நான்ரு
நக்கி மின்ன மார்பிலே மாலை தாழக் காமனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தா
னென்றனென்க. (உருஅ)

2837. குண்டலங் குலவி மின்னப் பொன்னரி மாலை தாழத்
தெண்கட லமிர்திற் செய்த பாவையிற் பாவை நிற்ப
விண்டலர் மாலை மார்பன் விதியினுற் சென்று மாதோ
கண்டனன் கலந்த வுள்ளங் காதலி னெருவ் ரானார்.

(இ - ள்.) அதனைச் சேர்ந்தவன் அமிர்தாற் செய்த பாவைபோல மின்
னத் தாழ அவன் நின்ற அளவிலே, ஊழாலே சென்று கண்டான்; அப்
பொழுது இருவருள்ளமும் காதலினுற் கலந்தன; பின்பு ஒரு மனத்தராயினு
ரென்றனென்க. (உருக)

2838. கொதிநுனைக் காம னம்பு கொப்புளித் துமிழ்ந்து காம
மதுநிறை பெய்து விம்மு மணிக்குட மிரண்டு போல
நுதிமுக முத்தஞ் சூடி நோக்குந ராவி வாட்ட
விதிமுலை வெய்ய வாகித் தாரோடு மிடைந்த வன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிநுனையினையுடைய அம்பைக் காமன்
சொரிய; உமிழ்ந்து - உமிழ். மதுப்பெய்து நிறைந்த மணிக்குடம்.

(இ - ள்.) நோக்குநர் ஆவி வாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே
முத்தத்தைச் சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்மும் முலை, விதியாலே
அம்பைக் காமன் உமிழ் அவன் தாரோடு மிடைந்தவென்றனென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூடின.

(உச0)

2839. இமைத்ததுங் கண்க ளென்னை யிகழ்ந்தனி ரென்று சீற
அமைத்துநின் னழகு கோல மாரவுண் டறுக்க லாற்றா

(உரை.) 1 பொற்குவ டென்பதற்குக் குடவரை யென்று பொருளெழுதி
யது, “அத்த மென்னும் பொன்னஞ் சிலம்பு” (பாண்டிக் கோவை) என்பதை
நோக்கிப் போலும்.

2837. குலவி - விளங்கி. பொன்னரிமாலை - பொன்னை அரிந்து செய்த
மாலை. விண்டு - முறுக்கவிழ்ந்து. கலந்த - கலந்தன; முற்று.

2838. கொதிக்கும் நுனையையுடைய காமனம்பு. காமமாகிய மதுவை
நிறையப் பெய்து. முலை விதியால் மிடைந்த என்க.

2839. இமைத்த - இமைத்தன. சீற - கோபிக்க. இயற்கை யழகையும்
அலங்காரத்தாற் பிறந்த கோலத்தையும். ஆர - நிரம்ப. வஞ்சி - விளியாக்கி

திமைத்தன வஞ்சி யென்ன விளையவள் சிலம்பிற் குஞ்சி
நமைத்தபூந் தாமந் தோய நகைமுக விருந்து பெற்றான்.

(இ - ள்.) நும் கண்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை இகழ்ந்தீ
ரென்று அவள் சீற, அதற்கஞ்சி, அவை நின் வடிவழகையும் ஒப்பினைக்கோலத்
தையும் நிறையவுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல்லா
நிற்க, இளையவளது சிலம்பிலே தன் குஞ்சியிற் சூட்டிய தாமம் தோய்தலாலே
அமைத்து நகைத்த முகத்தில் விருந்தைப் பெற்றானென்றானென்க.

அமைத்து - பொறுத்து; 'வழுவமைத்து' என்றும்போல நின்றது.
என்று கூறவும் பாடம். (உசக)

2840. இன்னகி லாவி விம்மு மெழுநிலை மாடஞ் சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க் காவு புக்கும் புரிமணி வீணை யோர்த்தும்
நன்மலர் நான வாவி நீரணி நயந்துஞ் செல்வத்
தொன்னலம் பருகிக் காமத் தொங்கலாற் பிணிக்கப் பட்டார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள் மாடத்தைச் சேர்ந்தும் காலிலே
புக்கும் யாழைக் கேட்டும் வாலியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தை விரும்பியும் செல்
வத்தையுடைய தொன்னலம் பருகிக் காமமாகிய மாலையாற் கட்டப்பட்டா
ரென்றானென்க. (உசஉ)

2841. பூமுற்றுந் தடங்க ணாளும் பொன்னெடுங் குன்ற னானும்
காமுற்று நினைந்த வெல்லாங் கற்பக மரங்க ளேந்தத்
தாமுற்றுக் கழிப்பர் தான மிடையது செய்த நீரார்
ஏமுற்றுக் கரும பூமி யிருந்திக் கிழமை வேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே! அங்ஙனம் தலையான தானத்தைச்செய்த பூவின் தன்
மை நிரம்பிய கண்ணாளும் குன்றானும் தாங்கள் விரும்பி நினைந்தவெல்லாம்
கற்பகமரங்கள் கொடுக்க அவற்றை நுகர்ந்து காலங்கழிப்பர்; இடையதாகிய

னும் பொருந்தும். நமைத்த - பிணித்த; "நும்மா னமைப்புண்ணேன்"
(தே. திருநா. ஆரூர். பொய். 3.) நகை முகவிருந்து: சீவக. 1046, அடிக்.

2840. விம்மும - நிறைந்த. எழுநிலை மாடம் - ஏழு நிலைகளையுடைய
மாளிகை, வீணையின் இசையைக் கூர்ந்து கேட்டும். நீரணி - நீர் விளையாட்டு.
தொங்கல் - மாலே.

2841. காமுற்று - விரும்பி. கற்பகமரங்களென்று பன்மையாற் கூறி
ஞர் அவைபத்தாகலின்; "பத்துவகை பாதவ மியற்றிய பயத்தால், அத்தகைய
செய்கையு மவர்க்குணைய கண்டாய்" (தூளா. துறவு. 185.) ஏமுற்று - மயக்க
முற்று. கருமபூமியென்பதனோடும் கழிப்பொன்பதைக் கூட்டுக.

தானத்தைச் செய்தவர்களும் கரும பூமியிலே இருந்திக்கிழமைக் கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்பொன்றொனென்க.

ஏழுற்று, “தேரே முற்றன்று” (கலி. 74) என்றற்போல நின்றது. கடையான தானத்திற்குப் பாவமே உண்மையின், ஈண்டுக் கூற்றிறிலர். (உசங்)

2842. அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினு லலறு முந்நீர்த்
தடங்கட னடுவுட் டவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி
உடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ருழ்கனி மாந்தி வாழ்வார்
மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே.

இது முற்கூறிய புண்ணியரல்லாதார்க்கு ஈந்த தானத்துக்குப் பயன் கூறு கின்றது.

(இ - ள்.) மன்னரேறே! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடுத்த தானப் பயனாலே, கடலிடைத் தீவுகள் பலவுள; அவற்றிலே உடம்பு மக்க ளுடம்பும் முகம் விலங்கின் முகமுமாய்த் தோன்றிக் கனியை மாந்தி வாழ்வ றொன்றொனென்க. (உசச)

கடி.—சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.

2843. செப்பிய சீல மென்னுந் திருமணி மாலை சூழ்ந்தார்
கப்பத்து ளமர ராவர் காட்சியி னமிர்த முண்டார்
ஒப்பநீ ருலக மெல்லா மொருகுடை நிழற்றி யின்பம்
கைப்படுத் தலங்க லாழிக் காவல ராவர் கோவே.

2842. முந்நீர்த்தடங்கடல் - மூன்று நீர்மையையுடைய பெரிய கடல்; சீவக. 5, ந. தீவு பல உள; இத்தீவுகளை அந்தரத்துவீபமெனவும், குமானுவத் துவீபமெனவும் கூறுவர்; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு; அவற்றை, “வாரியுட் டவு தொண்ணூற்றாறு” எனவும், ஈண்டு, “உடம்பொடு முகங்க ளொவ்வார்” என்றதை விளக்கி, “ஒன்றதாங் காலர் வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம், பன்றிமான் குரங்கு கீரி ஒட்டகங் காடி யாதி, ஒன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காத மோக்கம், தின்றிடாப் பழத்தை மண்ணை முழைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர்வர்” (மேரு. சமவ. 180 - 81) எனவும் கூறினர். ஊழ்கனி - பதனழிந்து வீழ்ந்த பழங்களை. மாந்தி - உண்டு. மடங்கல் - சிங்கம். துப்பு - வன்மை.

(மேற்.) அடி, க. இ - கோ. வின. 17, உரை. மு: குறள், 276. பரிமேல்.

2843. மணிமாலை - மாணிக்க மாலை. கப்பம் - பதினாறுவகைக் கற்ப லோகம்; “கப்பத் திந்திரன் காட்டிய தூலின்” (சிலப். 11: 154.) உண் டார் ஆழியையுடையகாவலராவர்; ஆழி - ஆஞ்ஞா சக்கரம்.

(இ - ள்.) கோவே! யான் முற்கூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலையைச் சூடினார் கற்பத்தில் அமராவர்; காட்சிப்பயனை நுகர்ந்தார் பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப ஒரு குடையாலே நிழற்றி இன்பத்தை அகப்படுத்துச் சக்கரவர்த்திகளாவரொன்றென்க. (உச௫)

கக.—வீடுபேறு

(வேறு)

2844. வீட்டின தியற்கைநாம் விளம்பிற் தீங்கதிர்ப்
பாட்டரும் பணிமதி பழித்த முக்குடை
மோட்டிருங் கொழுமலர்ப் பிண்டி மூர்த்திநால்
சட்டிய பொருளாகத் தியன்ற தென்பவே.

இளைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பணிமதியினையும் பழித்த முக்குடை மூர்த்தி. மோடு - புடைபட்ட வயிறு.

(இ - ள்.) வீட்டினது இயற்கையை நாம் கூறின், அது மூர்த்தியீட்டிய தூற்பொருளிடத்தே கூறிற்று; அதனை யான் கூறக் கேட்பாயாகவென்றென்க.

என்ப: அசை.

(உச௬)

2845. உள்பொரு ளிதுவென வுணர்தன் ஞானமாம்
தெள்ளிதி னப்பொரு டெளிதல் காட்சியாம்
விள்ளற விருமையும் விளங்கத் தன்னுளே
ஒள்ளிதிற் றரித்தலை யொழுக்க மென்பவே.

(இ - ள்.) பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்; அங்ஙனமுணர்ந்த அப்பொருளின் தன்மை இதுவெனத் தெளிந்து விடுதல் காட்சியாம்; அங்ஙனம் தெளிந்த இரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும் படி தன் மனத்திலே நிலைபெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றென்க.

ஐ, என்ப: அசைகள்.

(உச௭)

2844. தீங்கதிர்ப்பாடு - இளஞ் சூரியனது கூறுபாடு. முக்குடையை யுடைய மூர்த்தி; சீவக. 139, அடிக். மோடு - பெருமை, பொருளாகத்து - பொருளினுள்ளே.

2845. அடி, 1: “பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரும், மருளானு மாணப் பிறப்பு”; “எப்பொருள்.....மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” (தறள். 351, 423.) விள்வு - நீங்குதல். இக்கவியாற் கூறப்பட்டவை இரத்தினத்திரயங்கள்; சீவக. 1436, அடிக்.

கக. - முத்தியிலம்பகம்

2846. கூடிய மும்மையுஞ் சுடர்ந்த கொந்தழல்
நீடிய வினைமர நிரைத்துச் சுட்டிட
வீடெனப் படும்வினை விடுதல் பெற்றதங்
காடுழிற் றேளினு யநந்த நான்மையே.

(இ - ள்.) தோளினாய்! இங்ஙனங் கூடிய மூன்றுதன்மையும் நின்றெரிந்த நெருப்பு மிகவளர்ந்த இருவினையாகிய மரத்தினை நிரைத்துச் சுட்டுப்போகட அவ்விருவினை தாம் நெடுங்காலம் பயின்ற உயிர்க்கிழவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படும்; அங்குப்பெற்ற பயன் அநந்தசதுட்டயங்கள் காணென்றனென்க.

அவை : அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம். ( )

2847. கடையிலா வறிவொடு காட்சி வீரியம்
கிடையிலா விற்பமுங் கிளந்த வல்லவும்
உடையதங் குணங்களோ டோங்கி விண்டொழ
அடைதலான் மேலுல கறியப் பட்டதே.

இதனாலே வினை விடுத்தகாலத்துப் பெற்ற அநந்தசதுட்டயமுங் கூறிப் பின்னர் ஏனைநான்கும் கூறுகின்றார். கடையிலா - முடிவிலாத. இதனை நான்கினோடும் கூட்டுக. கிடை - ஒப்பு.

(இ - ள்.) அறிவும் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்லனவும் தம்முடைய குணங்களாலே மிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு; அது யாவராலும் அறியப்பட்டதென்றனென்க.

அல்லவென்றது 1 ஏனைநான்கையும்.

(உசக)

2846. மும்மையாவன : நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் என்பன. சுடர்ந்த - எரிந்த. வினையாகிய மரத்தை. வினைவிடுதல் வீடெனப்படும்; விடுதல் - உயிர்க்கிழவனை நீங்குதல். அநந்த நான்மை - அநந்தசதுட்டயங்கள். அடி, 4: “எல்லையி லின்ப முணர்வு வவிகாட்சி, புல்லும் வினை வென் றவர்க்கு” (அநங்கல. 157); “அநந்த சதுட்டய மவைவெய்த” (பஞ்சகல்யாண அகவல்.)

2847. விண் தொழும்படியடைதலால்.

(உரை.) 1 ஏனைநான்காவன : நாமமின்மை, சுகாததரமின்மை, ஆயு வின்மை, அழியாவியல்பு என்பன,

உ௦.—பிறவிகளறவுரை

2848. மாதவனெனப்பெயர் வரையி னவ்வரை
ஏதமி லெயிறணி பவள வாய்த்தொடுத்
தாதியி லறவுரை யருவி வீழ்ந்தென
மாதூயர் மலங்கெட மன்ன னாடினான்.

(இ - ள்.) அழகிய வரைகளையுடைய பவளம்போலும் வாயிற் பிறந்த
ஏதமில் அறவுரையாகிய அருவி தொடுத்து மாதவனெனப் பெயர்பெற்ற
வரையினின்றும் வீழ்ந்ததாக, தூயரைச் செய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன்
ஆடினானென்க.

“நுண்ணிய வரியொடு திரண்டு” (சீவக. 1702) என்றார் முன்னும்.
வாய் மேகமாயிற்று. (உரு௦)

2849. எல்லையி லறவுரை யினிய கேட்டபின்
தொல்லையெம் பிறவியுந் தொகுத்த பாவமும்
வல்லையே பணிமின மடிக ளென்றனன்
மல்லையென் றகன்றுபொன் மலர்ந்த மார்பினான்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாடின மார்பினான் இனியவாகிய எல்லையில்லாத அற
வுரையைக் கேட்டபின்னர், அடிகளே! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்
பிறப்பில் யாம் தொகுத்த பாவத்தையும் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றானென்க.

கடுகத் துறத்தற்கு வல்லையென்றான். அம் : அசை. (உருக)

2850. கதிர்விடு திருமணி யங்கைக் கொண்டதொத்
தெதிர்வது மிறந்தது மெய்தி நின்றதும்
அதிர்வது தவவிளக் கெறிப்பக் கண்டவன்
பதரறு திருமொழி பணிக்கு மென்பவே

2848. வரையின் - மலையினின்றும். அ வரை - அழகிய கீற்றுக்களை
புடைய. அறவுரையாகிய அருவி, வரையினின்றும் தொடுத்து வீழ்ந்தென;
வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததாக. மா - பெருமை. மலம் - குற்றம். மன்னன் -
சீவகன். அருவியென்றதற்கேற்ப ஆடினான் என்றார்.

2849. இனியவாகிய அறவுரை. தொகுத்த - முற்பிறப்பில் சேர்த்து
வைத்த. பணிமின் - எடுத்துக்கூறுங்கள். மார்பினான் - சீவகன்.

2850. கதிர் - ஒளி. அங்கை - உள்ளங்கையில். அதிர்வது தவவிளக்கு
எறித்தலால் எதிர்வதும் இறந்ததும் எய்தினின்றதும் கண்டவன் திருமொழி
பணிக்கும்; அதிர்வு - நடுக்கம். எதிர்வு - எதிர்காலநிகழ்ச்சி. இறந்தது -
நடந்தநிகழ்ச்சி. எய்தினின்றது - நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி. திருமொழி - உண்மை
பான வார்த்தை. பணிக்கும் - கூறுவான்.

(இ - ள்.) மணியை அங்கையிற் கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றை அது விளக்குந்தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக் காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்க. (உருஉ)

(வேறு)

2851. முழுநீர் வளைமேய் தலின்முத் தொழுகிப்
பொழிநீர் நிலவின் னிருள்போழ்த் தரிசிக்
கழுநீ ரொழுகக் கழுநீர் மலரும்
தழுநீ ரதுதா தகியென் றுளதே.

முழுநீர் - கடல்.

(இ - ள்.) கடலிற் சங்கு நாட்டைத்தழுவின நீரிடத்ததாய் வந்து ஊரிலே அரிசிக்கழுநீரிலே மேய்கையினாலே அவை சொரிந்த முத்து ஒழுங்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் போகவொட்டாமல் தடுத்தலின், அதனிடத்தே செங் கழுநீர் ஒழுக நின்று மலரும் தாதகியென்று ஒரு நாடுளதென்றானென்க.

இருளைப் போழ்து பொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய நிலவினை யுடைய முத்தென்க. முத்தொழுகிக் கழுநீர் மலருமெனக் காரண காரியமாத லின், அப்பொருட்டாயிற்று. (உருஉ)

2852. கயல்பாய்ந் துகளக் கடியன் னம்வொர் இ
வியனீள் சுடர்வெண் மதிசேர் வதுபோல்
அயலே யலர்தா மரைசேர்ந் துறையும்
வயல்குழந் தனவூர் வளமார்ந் தனவே.

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினாலே மிக்க அன்னம் வெருவி விண்ணில் ஞாயிற்றை மதிசென்று சேரும் தன்மைபோல அயலேயலர்ந்த தாமரையைச் சேர்ந்துறையும் வயலென்க.

(இ - ள்.) அந்நாட்டில் வயல் சூழ்ந்தனவாகிய ஊர்கள் செல்வம் நிறைந் தனவென்றானென்க. (உருசு)

2853. அவணத் தவர்கூந் தலகிற் புகையைச்
சிவணிச் சிறுகால் கமுகம் பொழில்சேர்ந்

2851. வளை - சங்கு. வளை அரிசிக்கழுநீரில் மேய்தலின் கழுநீர் மலரும். தழுநீரது - தழுவினநீரையுடைத்தாகிய.

2852. உகள - பிறழ்தலால். கடி - மிகுதி. சுடரை மதி சேர்வது போல்; சுடர் - சூரியன். அன்னம் சேர்ந்து உறையும். வளம் - செல்வம்.

2853. அவணத்தவர் - அங்கேயுள்ளவர்கள். சிவணி - ஒன்றாகப் பொருந்தி. சிறுகால் - தென்றற்காற்று. உவண் - அந்த நாட்டில். உய்த்திட - புகையைச் செலுத்த. மஞ்ச - வெண்மேகம். பவணம் - நாகலோகம்.

துவணுய்த் திடமஞ் செனநின் றுலவும்
பவணத் தொருபாங் கினதா லனிதோ.

(இ - ள்.) தென்றற்காற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருப்பார் கூந்தலிற் புகையை முதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கமுகம் பொழிலைச் சேர்ந்து அதன் மணத்தையும் பொருந்தி அந்நாடுங்கும் அவற்றைச் செலுத்த அப்புகை வெண்மேகமென நின்றுலாவும்; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொரு நாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒரு கூற்றின் தன்மையை உடையதாயிருக்கு மென்றனென்க.

அந்நாடு கேடின்கையின் அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் -
கரத்தல். (உருடு)

2854. மதியுஞ் சுடரும் வழிகா ணலுரூப்
பொதியும் மகிலின் புகையுங் கொடியும்
ரிதியின் கிழவன் னினிதா வுறையும்
பதிபொன் னகரின் படிகொண் டதுவே.

(இ - ள்.) அகிற்புகையும் கொடியும் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் வழி காணலுராதவாம்படி மறைக்கும் பதி ரிதியின்கிழவன் விடாமல் உறையும் பொன்னகரின் தன்மையைக் கொண்டதென்றனென்க. (உருசு)

(வேறு)

2855. ஏம மாகிய துப்புர வெய்திய
பூமி மாதில தம்மெனும் பொன்கிளர்
நாம நன்னகர் வீதிக டாமெலாம்
காம வல்லி கிடந்தன போன்றவே.

காமவல்லியெல்லாம் கிடந்தனவென்றது காமவல்லியெல்லாம் கிடக்கப் பட்ட அமராவதியிற்றெருக்களை.

(இ - ள்.) நுகர்பொருளைத் தன்னிடத்தே கொண்ட பூமிமாதிலகமென் னும் நாமத்தையுடைய நன்னகரிற் பொன்கிளர் வீதிகள் தாம் அமராவதியிற் றெருக்களை யொத்தனவென்றனென்க. (உருஎ)

2854. வழியைக் காணலுராதவாறு. பொதியும் - மறைக்கும். புகையும் கொடியும் பொதியும் பதி, ரிதியின் கிழவன் உறையும் பதி. படி - தன்மை.

2855. துப்புரவு - நுகரும் பொருள்கள், வீதிகள் காமவல்லி கிடந்தன மாகிய அமராவதியின் தெருக்களைப்போன்றன.

(வேறு)

2856. பைங்கழன் மன்னர் மன்னன் பவணமா தேவனென்பான்
சங்கினுண் முத்த மொப்பாள் சயமதி பயந்த நம்பி
ஐங்கணைக் காமனன்னு அசோதர னரச சீயம்
தங்கிய கேள்வி யாற்குத் தையலாரச் சேர்த்தினாரே.

(இ - ள்.) அந்நகரிலுறையும் மன்னர் மன்னன் யாரென்னின், பவண
மாதேவனென்று பெயர் கூறப்படுவானெருவன்; அவன்றேவி யாரென்னின்,
முத்தமொப்பாளாகிய சயமதியென்பா ளொருத்தி; அவர்பெற்ற பிள்ளை
யாரென்னின், காமனன்னாகிய அசோதரன்; அவன்றான் அரசசின்கம்; அவ
னுக்குத் தையலாரச் சேர்த்தினாரென்றனென்க. (உருஅ)

2857. இளமுலை பொருது தேந்தா ரெழில்குழைந் தமிழ வைகிக்
கிளைநரம் பிசையுங் கூத்துங் கிளர்ந்தவை கனற்ற நாளும்
வளைமயங் குருவ மென்றோள் வாய்நலம் பருகி மைந்தன்
விளைமதுத் தேறன் மாந்தி வெற்றிப்போ ரநங்க னானன்.

(இ - ள்.) அம்மைந்தன் அத்தையலார் முலைகள் பொருதலினாலே தார்
குழைந்தழிய அவர்கள் வாய்த்த நலத்தைப்பருகி இசையுங்கூத்துந் தோற்றிய
வைகள் நாளும் காமத்தைக் கனற்ற வைகித் தேறலை மாந்தி மென்றோளினே
யுடைய அம்மகளிர்க்கு அநங்கனையினென்றனென்க. (உருக)

2858. இலங்கரி பரந்த வாட்க ணிளையவர் புலவி நீங்கச்
சிலம்பெனும் வண்டு பாடச் சேறடிப் போது புல்லி
அலங்கல்வாய்ச் சென்னி சேர்த்தி யரிமதர் மழைக்கண் பில்க
நலங்கவர்ந் துண்டு நண்ணார் நாமுறக் கழிக்கு மாதோ.

(இ - ள்.) அவன் அவ்விளையவர் புலவி நீங்கும்படி தன் சென்னியில்
அலங்கலிடத்தே அவர் சேறடிப்போதை வண்டு பாடச் சேர்த்திப் பின்னர்

2856. பவணமாதேவனுடைய மனைவி சயமதி; அவர்கள் புதல்வன்
அசோதரன். அரசசீயம் - இராச சின்கம். கேள்வியாற்கு - அவ்வசோதர
னுக்கு. சேர்த்தினார் - மணம் புரிவித்தார்.

2857. பொருது - பொருதலால். வைகி - தங்கி. கிளையென்னும்
நரம்பின் இசை; சீவக. 841. இசையும் கூத்துமாகிய கிளர்ந்தவை
காமத்தைக் கனற்ற; சீவக. 2597, ந. கிளர்ந்தவை - தோன்றியவை. மென்
றோளினையுடைய மகளிரது வாய்த்த நலத்தை. மைந்தன் - அசோதரன்.

2858. இளையவர் - மகளிர். நீங்க - நீங்கும்படி. சென்னியில் அலங்
கலிடத்தே சேறடிப்போதைச் சேர்த்தி. நலம் - இன்பம். நண்ணார் நாமுற -
புகைவர் அச்சமுறும்படி. கழிக்கும் - காலம் போக்கும்.

அவரை உவகைக் கண்ணீர் பில்கப் புல்லி நலத்தை நுகர்ந்து பகைவர் அஞ்சக் காலம் போக்குமென்றனென்க.

இங்ஙனம் காமம் நுகரினும் வீரத்தின் மிக்கமைதோன்ற, 'நாமுற' என்றார். (உசு0)

(வேறு)

2859. மங்கையர் தம்மொடு மடங்கன் மொய்ம்பினான்
பங்கயப் பனித்தடஞ் சேரப் பார்ப்பனம்
செங்கயற் பேரின மிரியச் செவ்வனே
பொங்கிமேற் பறந்துவிண் புதைந்த தென்பவே.

(இ - ள்.) அம்மொய்ம்பினான், மங்கையருடனே நீர் விளையாடுதற்குப் பங்கயத்தடத்தைச் சேர்ந்தானாக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடைய அன்னத் திரள், அஞ்சிக் கயலிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பறக்கையினாலே விண் மறைந்ததென்றனென்க. (உசுக)

(வேறு)

2860. வேய்ந்த வெண்டாமரைக் கோதை போல விசம்பிற்
பறக்கின்ற வெள்ளை யன்னம், ஆய்ந்த முகிலாடைத் திங்கட் கண்ணி
யாகாய் மென்னு மரிவை சாயற், ரேய்ந்ததன் காதலன் பற்ற வற்றுச்
சொரிகின்ற மேகலைபோல் வீழ்ந்த வாளை, பாய்ந்து துகைப்பக்
கிழிந்த கூழைப் பனித்தா மரைசூழ் பகற் கோயிலே.

வாளை துகைத்தலாலே கிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்ந்த தாமரை சூழ்ந்த நீராலி மண்டபம். பகற்கோயிலென்றார் பகற்போதில் இருத்தல் பற்றி.

(இ - ள்.) கட்டின வெண்டாமரை மாலையோல விசம்பிலே பறக்கின்ற வெள்ளையன்னம் ஆடையினையும் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னும் அரிவையது மேகலையை அவள் தன் சாயலைத் தோய்ந்த கணவன் ஊடல் தீர்ப் பான் பிடிப்ப அவையற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கண்ணே வீழ்ந்தன வென்றனென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க.

(உசுஉ)

2859. மொய்ம்பினான் - அசோதான். பங்கயத்தடம் - தாமரைத் தடாகம். பார்ப்பு அனம் - குஞ்சுகளையுடைய அன்னப்பறவைகள். செவ்வனே - நேரே. பறந்து - பறக்கையினல். புதைந்தது - மறைந்தது.

2860. வேய்ந்த - கட்டின. முகிலாகிய ஆடையினையும், திங்களாகிய கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயம். பற்ற - மேகலையைப் பிடிப்ப. வெள்ளை யன்னம் மேகலையற்றுச் சொரிகின்றபோல் கோயிலில் வீழ்ந்தன என்க. பகற் கோயில் : "பகற்கோயி லெய்தினான்" (சூளா. சுயம். 134.)

(வேறு)

2861. விரும்புபொற் றட்டிடை வெள்ளிக் கிண்ணமார்ந்
திருந்தன போன்றிள வன்னப் பார்ப்பினம்
பொருந்துபொற் றுமரை யொடுங்கப் புக்கொளித்
திருந்தகண் டானிளங் கோக்க ணம்பியே.

(இ - ள்.) இளங்கோக்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய அவன் பொற்
றட்டிலே வெள்ளிக்கிண்ணம் இருந்தவைபோன்று பறத்தலாற்றாமல் தாமரை
யிலே புக்கு ஒடுங்கி ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்ற
னென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப் பொருந்தின. நம்பி, ஈண்டு இளமைப்பெய
ரன்று. (உசூந)

2862. உரிமையுட் பட்டிருந் தொளிக்கின் றார்களைப்
பெருமரீ கொணர்கெனப் பேசு காஞ்சுகி
ஒருமகற் கீந்தனன் கோயில் புக்கனன்
எரிமுயங் கிலங்குவேற் காளை யென்பவே.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனங் கண்ட அன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையும்
கண்டிருந்து, பெரும! ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று
சட்டையிட்டுரின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீ பேசுவாயாகவென்று அவர்கள் கூற,
அதுகேட்ட காளையும் அங்ஙனங் கூறி அவற்றுள் ஒன்றைப் பிடிப்பித்து அவ
ர்க்கு ஈந்தனனாய்க் கோயிலிலே புக்கானென்றனென்க.

உட்பட்டென்றது - அக்காட்சிக்கு உட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றதனை
இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. 'பெருமைரீர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். பல
பார்ப்பைப் பிடிப்பித்தானென்றற் பலகாற் சிறைப்படுதல் வேண்டுமாதலின்
அவற்றுள் ஒன்றென்றே பொருள் கூறவேண்டிற்று. (உசூச)

2863. வடமலைப் பொன்னரை மகிழ்ந்து தாமரைத்
தடமுறை வீர்க்கிவை தடங்க ளல்லவே

2861. அன்னப்பார்ப்பினம் - அன்னக் குஞ்சுகளின் கூட்டங்கள்.
பொன்போலும் தாமரையில் ஒடுங்கி. ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக்
கண்டான். இளங்கோக்களுக்கு நம்பி; நம்பி - தலைவன்; என்றது அசோ
தரனை.

2862. உரிமை - மனைவியர். ஒளிக்கின்றார்களை - மறைகின்ற அன்
னக் குஞ்சுகளை. காஞ்சுகியாகிய ஒரு மகற்குப் பேசு என. காளை - அசோதரன்.

2863. வடமலைப் பொன்னரை - ஹிமவானிடத்துள்ள பத்மையென்
னும் பொய்கையில் தோன்றிய ஸ்ரீயை ஒப்பவர்; சீவக. 183, அடிக். வட

வடமுலை யெனநடாய் வருடிப் பாலமு

துடனுறீஇ யோம்பினார் தேம்பெய் கோதையார்.

(இ - ள்.) திருவையொப்பார், அவனீந்ததற்கு மகிழ்ந்து பின்னர் அவர் கள்தாம் தாமரைத்தடத்தே உறையும் நுமக்கு ஈண்டுறைகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்களல்லவே; வடங்களுறைகின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலே தடவி எல்லாருஞ் சேர்ந்து பாலமிர்த்ததைக் கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றனென்க.

உறைவீர்க்கென்றது ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்பு, கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்றென்பது தோன்ற முலையி லணைத்தென்றார்; அஃது, “இளவன்னப் பார்ப்பினம்” (சீவக. 2861) என் றதனுணுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்து வளர்த்தாரென் னது முலைத்தடத்தே அணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்றமையால், சீவகனும் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையறிக. (உசுரு)

(வேறு)

2864. கண்டா னொருநாட் கதிர்மாமுடி மன்னர் மன்னன்

தண்டா மரைசூழ் தடத்திற்பிரித் தார்கள் யாரே

ஒண்டா ரிளங்கோவென் றுழையவர் கூற வல்லே

கொண்டங்கு வம்மின் கொலைவேலவன் றன்னை யென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலணைத்து வளர்க் கின்ற தன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்றான்; அதுகேட்ட உழையர் அசோதரனென்று கூற, அது கேட்டு அவன் அவனை இங்கே வல்லே கொண்டு வம்மினென்று கூறினா னென்றனென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசரைப்பிடியாமற் பார்ப் பைப்பிடித்தானென்றலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல் செய் யாமையால், அரசற்குக் காட்சியானமையுணர்க. (உசுசு)

முலைப்பொன் : “வடமுலைப் பிறந்த பொன்னும்” (படீ. 187); “வடதிசை மாமுலைச் சடர்விடு பொன்னும்” (பெருங். 1. 58: 33.) உறைவீர்க் கென்றது அன்னப்பார்ப்புக்களை நோக்கி. இவை - இம்முலைத்தடம், நடாய் - நடத்தி, உடன் உறீஇ - எல்லாரும் சேர்ந்து.

2864. மன்னர் மன்னன் - பவணமாதேவன். தடத்தினின்றும் பிரித் தார்கள் யார் என்று கேட்க. இளங்கோ - அசோதரன். உழையவர் - மந்திரி தன். கொலைவேலவன் - அசோதரன்.

2865. (க) படுகண் முழவும் பசம்பொன்மணி யாழு மேங்க
இடுகுந் துசப்பி னவராட விருந்த நம்பி
அடிகட் கடிக ளாருளிற்றென் றிறைஞ்ச வல்லே
கடிவிம்மு தாரான் கழல்கையிற் றொழுது சேர்ந்தான்.
(வேறு)

2866. (உ) அணிசே ரிடக்கை விரலால் வலத்தோள்
மணிசேர் வளைவாய் வதினவைத் துவலத்
தணிமோ திரஞ்சூழ விரல்வாய் புதையாப்
பணியா முடியாற் பணிந்தா னினையோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) முழவும் யாழுமேங்க நுசப்பினவராட அது கண்டிருந்த நம்பியென்க.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட உழையர் நம்பியிடத்தே சென்று நமக்கு நம்மா
சனது அருள் இத்தன்மைத்தென்று கூறி இறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லே
சென்று அரசனதடியைக் கையாற்றொழுது பின்னர் முடியாற்பணிந்தான் ;
பணிந்தபின்னர் இடக்கைவிரலாலே வலத்தோளின் வளையை நன்றாகத்திருத்தி
வலக்கையின் விரலாலே வாயைப் புதையாச் சேர்ந்தானென்றனென்க. (உசுஅ)

(வேறு)

2867. கிளைப்பிரி வருஞ்சிறை யிரண்டுங் கேட்டியேல்
விளைக்கிய வித்தனா யிருமற் றீங்கெனத்
திளைக்குமா மணிக்குழை சுடரச் செப்பினுன்
வளைக்கையார் கவரிகொண் டெறிய மன்னனே.

கிளைப்பிரிவு - தாயையும் தந்தையையும் பிரித்தல். சிறையாவது, தான்
நினைத்தவாறொழுகுதலின்றிப் பிறர் நினைத்தவாறே ஒழுகும்படி காத்தல்.
இளம்பார்ப்புக் கிளையைப் பிரிந்திருந்து ஆற்றின அருமைநோக்கி, ' அருஞ்
சிறை ' என்றார்.

2865. ஏங்க - ஒலிக்க. இடுகும் நுசப்பினவர் - தேய்கின்ற இடையை
புடையவர்கள். நம்பி - அசோதரன். உழையர் இறைஞ்ச. தாரானுடைய கழலை;
தாரான் - பவணமாதேவன்.

2866. வளை - தோள்வளையை. வாய்வதின் வைத்து - மூட்டுவாயைப்
பொருத்தி. புதையா - புதைத்து.

2867. விளைக்கிய - விளைத்தற்கு. வித்தனாய் - வித்தை யொப்பாய்.
வளைக்கையார் - மகளிர். எறிய - வீச. மன்னன் - பவணமாதேவன்.

(இ - ள்.) மகளிர் கவரி வீசாநிற்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையும் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் விளைத்தற்கு ஒருவிதத்தையொப்பாய்! இங்கேயிருவென்று குழைசுடரச் செப்பினுனென்றனென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானும் பிரிந்தும் அதனைச் சிறை செய்ததற்குத் தானுஞ் சிறைப்பட்டும் அத்தீவினை நுகர்ந்தானென்று! முன்னர்ப் பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங் கேளென்று அவனை நோக்கி ஈண்டு அரசன் கூறுமையின்.

(உ.சுசு)

(வேறு)

2868. அறம்பெரிய கூறின் னலங்கலணி வேலோய்
மறம்புரிகொ ணெஞ்சம்வழி யாப்புருநர் தீண்டிச்
செறும்பெரிய தீவினைகள் சென்றுகடி தோடி.
உறும்பெரிய துன்ப முயிர்க்கொலையும் வேண்டா.

(இ - ள்.) வேலோய்! பெரிய தீவினையின்றன்மையைக்கூறின், அவை மறத்தை விரும்பிய நெஞ்சவழியாகப் புருந்து திரண்டு தம்மைச் செய்த உயிரோடே கடிதோடிச் சென்று அதனைச் செறும்; செறும்பொழுது அது பெரிய துன்பமுறும்; ஆதலால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் நாமக்கு வேண்டா; இஃது அறங்களுட் பெரிய அறமென்று கூறினானென்றனென்க.

(உஎ0)

2869. மெய்யுரைவி ளங்குமணி மேலுலக கோபுரங்கள்
ஐயமில் நின்றபுகழ் வையகத்து மன்னும்
மையல்விளை மாநரக கோபுரங்கள் கண்டர்
பொய்யுரையும் வேண்டாம் புறத்திடுமி னென்றான்.

(இ - ள்.) மெய்யுரையைக் கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தே நிலைநின்ற புகழ் மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோயில் மன்னும்; பொய்யுரையைக் கூறினால் அதற்கு இம்மையிற்பழியும் மறுமையில் நரகத்துக்கோயில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லக் கண்டர் ஆதலால், அப்பொய்யுரையையும் கைவிடுமினென்று கூறினானென்றனென்க.

(உஎக)

2868. மறம்புரி கொள் - பாவத்தை விரும்பிய. பெரிய துன்பம் உறும். இக்கவிமுதலியவற்றாற் கூறப்படும் உயிர்க்கொலை முதலியவை ஸப்த வியஸனத்தின் பாற்படும் என்பர்.

2869. மையல் - மயக்கம். பொய்யுரைத்தால் நரககோபுரங்கள் மன்னும். புறத்திடுமின் - கைவிடுங்கள்.

2870. முளரிமுக நாகமுனை யெயிறுமுது கீற
அளவிறுயர் செய்வரிவண் மன்னரத னாலும்
விளைவரிய மாதுயரம் வீழ்கதிபு ஞப்க்கும்
களவுகட னாகக் கடிந்திடுதல் சூதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகரையுடைத்தாகிய முகத்தைபுடைய யானை யினது முனைத்த எயிறு.

(இ - ள்.) களவின் விளைவினைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக் கொம்பு குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நாகத்திலே அரிய துன்பங்களை அது தானே செலுத்தும்; அதனாலும் அக்களவை மேற்கொண்டு கடிதல் உபாயமெனக் கூறினானென்றானென்க. (உஎஉ)

2871. மடத்தகைய நல்லார் மனங்கரிய மாற்றார்
பிடர்த்தலையொள் வாள்போற் பிறர்மனைகள் சேரின்
எடுப்பரிய துன்பத் திடைப்படுவ ரின்னா
நடுக்குடைய காமம் விடுத்திடுத னன்றே.

(இ - ள்.) தம் மனைவியர் வருந்தப் பிறர்மனையானைச் சேரின், தாங்கற்கு அரிய துன்பத்திடையிலே அழுந்துவர்; ஆதலால், நடுங்குதலுடைய காமத் தினைக் கைவிடுதல் நன்றென்று கூறினானென்றானென்க.

மாற்றார் கழுத்தில் வைத்த வாள்போல் இன்னாது பிறர்மனையென்றது கொன்றே விடுமென்றற்கு. (உஎ௩)

2872. தெருளிற்பொருள் வானுலக மேறுதற்குச் செம்பொன்
இருளில்படு கால்புகழ்வித் தில்லையெனி னெல்லா
அருளுநக வையநக வைம்பொறியு ரையப்
பொருளுநக வீட்டும்பொருள் யாதும்பொரு ளன்றே.

2870. யானையின் நெற்றியிலுள்ள புள்ளிக்குத் தாமரை உவமை. அடி. 1-2: சீவக. 782, அடிக். வீழ்கதிபுள் - நாகத்தில். கடனாக - மேற் கொண்டு. சூது - உபாயம்.

2871. மடத்தகைய நல்லார் மனம் கரிய - மடமைத்தன்மையை புடைய மனைவியர் மனம் வருந்தும்படி. வாள்போலும் துன்பத்தைத் தருகின்ற பிறர் மனைகளைச் சேரின். அடி. 2-3: சீவக. 253; வி - பா. 11-ஆம் போர். 42, எடுப்பரிய - தாங்குதற்கரிய. நடுக்கு - நடுங்குதல். (பி - ம்.) 'கடுப் புடைக் காமம்.'

2872. தெருளின் - ஒருவன் தெளிவானான். செம்பொனாலகம் ஏறுதற்குப் படுகால்; படுகால் - ஏணி; படிக்கால் எனவும் வழங்கும்; "குறுந்

ஒருவன் தெளிவானாயின், அருள்கள் பலவாதலின், 'எல்லாவருளும்' என்றார். வையம்: ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்களை நுகரப்பெறுதலுருந்த. பொருளுருநக - அவ்வைம்பொறியும் நுகர்த்தற்குரிய பொருள்களும் எம்மை நுகர்கின்றிலனென்று நக.

(இ - ள்.) தெருளில், நக, நக, நைய, நக ஈட்டும் பொருள் சிறிதும் நற் பொருளன்று; அங்ஙனம் தீதாக ஈட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழை விளைக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொனாலக மேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏணியாமென்று கூறினானென்றனென்க. (உஎச)

2873. பொய்யொடு மிடைந்தபொரு ளாசையுரு ளாயம்
மைபடும் வினைத்துகள் வழக்குநெறி மாயம்
செய்தபொருள் பெய்தகலன் செம்மைசுடு செந்தீக்
கைதவ நுனித்தகவ ருடலொழி கென்றான்.

(இ - ள்.) பொய்யொடு நெருங்கின பொருளாசையைபுடைய பரத்தையர், மாயத்தைச் செய்த இன்பநிறையப் பெய்ததொரு கொள்கலம்; ஆதலின் அது பாவமுண்டாந் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அதனை ஆடுதலையும், நடுநிலையைச் சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூர்த்த கவறாடுதலையும் ஒழிகவென்று கூறினானென்றனென்க.

உருளாயம் - தம்மை நுகர்வார் மனங்கட்கேற்பப் புரளும் ஆயம். வழக்கு, "வளிவழக் கறுத்த வங்கம்" (புறநா. 368) என்றற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது, நாற்பொருட்கு முரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. (உஎடு)

2874. காமமுடை யார்கறுவொ டார்வமுடை யாரும்
தாமமொடு சாந்துபுனை வார்பசியி னுண்பார்
ஏமமுடை யார்களிவ ரல்லரிவை யில்லா
வாமனடி யல்லபிற வந்தியன்மி னென்றான்.

தொடை நெடும்படிக்கால்" (படீ. 142.) புகழுக்கு வித்து. ஈட்டும் பொருள் - சேமிக்கும் பொருள். அடி. 3-4: "வைத்த, பொருளு மவனை நகுமே புலகத், த்ருளு மவனை நகும்" (நாலடி. 273.)

2873. பொய்யொடு மிடைந்த பொருளாசை: "பொய்யோ டிடை மிடைந்த சொல்" (நாலடி. 80); "பொய்யொடு மிடைந் தவைதோன்றின்" (இறை. 18, உரை, மேற்.) உருள் ஆயம் - தம் இன்பத்தை நுகர்வார்க்கேற்ப மனம் புரளுகின்ற பரத்தையர். மை படும் வினைத்துகள் - பாவமுண்டாகும் தீவினையாகிய துகளை. செம்மை - நடுநிலைமை. கைதவம் - வஞ்சனை.

2874. கறுவு - கோபம். ஆர்வம் - ஆசை. தாமம் - மாலை. ஏம முடையாரல்லார் - நம்மைப் பாதுகாப்பவரல்லர். வாமன் - அருகன். வந்தியன் மின் - வணங்காதீர்.

(இ - ள்.) காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையையுடையாரும், தாமத்தையும் சாந்தையும் புனைவாரும்; பசியாலே இல்லிலே சென்று பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர்; ஆதலின், இத்தீக் குணங்களிலில்லாத வாமனடியல்லாத பிறவடிகளை வணங்கன்மினென்று கூறினானென்றனென்க.

(உஎசு)

2875. பூவைகிளி தோகைபுண ரன்னமொடு பன்மாயாவையவை தங்கினையி னீங்கியழ வாங்கிக் காவல்செய்து வைத்தவர்க டங்கினையி னீங்கிப் போவாபுகழ் நம்பியிது பொற்பிலது கண்டாய்.

(இ - ள்.) நம்பி! தன் கிளையோடே புணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவை முதலியனவும் பல விலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தம் கிளையினின்று நீங்கி வருந்தப் பிரித்து இம்மையிற் காவலிட்டு வைத்தவர்கள் மறுமையில் தம் கிளையினின்று நீங்கித் தாமும் பிறநாற் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவார்; ஆதலின், நீ பிரித்துக் காவல்செய்த இதுவும் பொலிவில்லாதது காணென்று கூறினானென்றனென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல் செய்தற்குரியவல்லா இளமைப்பருவத்தனவற்றையே ஈண்டுக்கூறலின், 'காவல்செய்து' என்றார். ஈண்டுக் காவல்செய்து வைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னம் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையுணர்க.

(உஎஎ)

(வேறு)

2876. அல்லித்தா ளற்ற போது மறாததா லதனைப் போலத் தொல்லைத்தம் முடம்பு நீங்கத் தீவினை தொடர்ந்து நீங்காப் புல்லிக்கொண் டுயிரைச் சூழ்ந்து புக்குழிப் புக்குப் பின்னின் றெல்லையி றுன்ப வெந்தீச் சுட்டெரித் திடுங்க ளன்றே.

(இ - ள்.) அல்லித்தண்டு அற்று வீழ்ந்தபோதும் தூலறது தொடர்ந்து நிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்கிக்கிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தையுடைய தம் தொல்லைத் தீவினையாகிய வெந்தீ அவ்வுயிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்று சூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிர் போய்ப் புக்க

2875. பூவை - நாகணவாய்ப்புள். தோகை - மயில். பன்மா - பல விலங்குகள். வாங்கி - அவற்றைப் பிரித்து. தம் கிளையின் - தம் சுற்றத்தினின்றும். நம்பி - அசோதரன்; விளி.

2876. தாள் - தண்டு. தூல் அறாததனைப்போல. உடம்பிற்கு அல்லித் தண்டும், தீவினைக்கு அல்லி தூலும் உவமைகள். புல்லிக் கொண்டு - உயிரைத் தழுவிக்கொண்டு. உயிரைச்சுட்டெரித்திடும். எரித்திடுங்கள் : கள், அசை.

தொரு மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னே நின்று அதனை எரித்துச்சுட்டிடு
மென்று கூறினானென்றனென்க. (௨௭௮)

2877. அறவிய மனத்த ராகி யாருயிர்க் கருளைச் செய்யிற்
பறவையு நிழலும் போலப் பழவினை யுயிரோ டாடி
மறவியொன் றுனு மின்றி மனத்ததே சுரக்கும் பால
கறவையிற் கறக்குந் தம்மாற் காமுறப் பட்ட வெல்லாம்.

(இ - ள்.) அறத்தைபுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும் அருளைச்செய்
வராயின், அந்நல்வினை பறவையும் நிழலும் விடாது திரியுமாறுபோல அவ்
வுயிரை விடாமற்றிரிந்து சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன
எல்லாவற்றையும் சுரபியைப்போலக் கொடுக்குமென்று கூறினானென்ற
னென்க.

மனத்தில் நினைத்ததே கொடுக்கும் பாலவாகிய கறவை. (௨௭௯)

2878. நெடுமணி யூபத் திட்ட தவழ்நடை யாமை நீணீர்த்
தொடுமணிக் குவளைப் பட்டந் துணையொடு நினைப்ப தேபோல்
கடுமணிக் கயற்க ணல்லார் காமமும் பொருளுஞ் சிந்தித்
தடுமணி யாவி நீப்பா ரறிவினாற் சிறிய நீரார்.

மணி - அழகு. மணிக்குவளை : உவமத்தொகை. கடிய கண். மணிக்
கயல் - அழகிய கயல். மணியடுமாவி நீப்பாரென்றது, வீடுபெறுதற்குரிய
மணியுயிரைப் பாழே போக்குவரென்றவாறு.

(இ - ள்.) அறிவில்லாதார், யாகத்திற்கு ரட்ட தறியிலே கட்டின யாமை
தான் கிடக்கும் பொய்கையையும் துணையைபு நினைக்குமாறுபோல, நல்வினை
செய்யாதிருந்து காமத்தையும் பொருளையும் நினைத்து ஆவிரீப்பாரென்று கூறி
னென்றனென்க.

“அழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை, நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட்
டா அங்கு” (361) என்றார் அகத்திலும். (௨௮0)

2877. அறவிய மனத்தராகி - தருமத்தைபுடைய மனத்தினராய்;
சீவக. 1125, அடிக். பழவினை - நல்வினை. மறவி ஒன்றானு மின்றி - மறத்தல்
ஒரு சிறிது மில்லாமல். பாலவாகிய கறவையின்; கறவையின் - சுரபியைப்
போல.

2878. யூபம் - யாகத்திற்கு ரட்ட தூண். குவளையையுடைய பட்டம்;
பொய்கை. பட்டத்தையும் துணையையும் நினைப்பதே போல், நல்லாது
காமத்தையும் பொருளையும் சிந்தித்து.

2879. வீறழி வினைசெய் காலன் வைரவாள் வலையிற் பட்டாற்
சாறழி குவளை மாலையவரையுந் தனமு நீக்கி
ஆறிழி வரையிற் றோன்று மறநனி நினைப்பர் செம்பொன்
ஏறெழி னெறியி னேறியிருவிசும் பாளு நீரார்.

வீறழிந்த வினையாவது, கொலைத்தொழில். பலகாலும் வெட்டினும்
கேடின்மென்றற்கு வைரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையி
லகப்பட்டாலென்றது, பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதனம்- விழாக்கொண்டாடு
தன் மிக்கபொருள். ஆறிழிகின்ற வரையென்றார், பயன்படுதலும் நிலைகுலை
யாமையும் பற்றி. செம்பொனீராரென்றது, சுவர்க்கத்தே செல்லும் பொன்
னாகிய உயிரையுடையாரை. நெறி - தவம்.

(இ - ள்.) எழிலேறுபோலே அரிதென இகழாது தவத்தாலே விசும்
பிலே ஏறி அதனையானுஞ் செம்பொனீரார், காலன் வலையிலகப்பட்டால், மகளி
ரையும் பொருளையும் நீக்கி, மலைபோற்றோன்றும் அறத்தைச் செய்ய நினைப்ப
வென்று கூறினானென்றனென்க. (உஅக)

2880 துன்னிமற் றறத்தைக் கேட்டே துகினெருப் புற்ற தேபோல்
மின்னுத்தார் மார்பன் மெய்வெந் தாலியி னுருகிப் பெண்பால்
அன்னப்பார்ப் பன்று கொண்ட தடத்திடை விடுவித் திட்டான்
பின்னைத்தன் கிளைகள் கூட்டம் பெருந்தகை வித்தி னுனே.

(இ - ள்.) மின்னுப்போலுந் தாரையுடைய மார்பன், அங்ஙனம் அறத்
தைத் துன்னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சருகி மெய்வெந்து பின்னர்
உடுத்த துகிலிலே நெருப்புற்றதனை விரைந்து நீக்குமாறுபோல விரைந்து
அன்னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலிடத்தினின்றும் விடுவித்து அன்று பிடித்த
தடத்தின் ரீரிடத்தே போகவிட்டான் ; அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்
தகை முன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்
துக் கூட்டத்தையும் வித்தினானென்றனென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையை நீங்கிச் சுநந்தையிடத்தே வளர்ந்தா
னென்றும், பின்னர் அவனைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்கூறினார். (உஅஉ)

2879. வீறு - பெருமை. காலனுடைய வயிரவாளாகிய வலையிற்
பட்டால். சாறு - விழா. குவளைமாலையையுடைய மகளிரையும் தனத்தையும்
நீக்கி. வரையைப்போற்றோன்றும் அறத்தை நினைப்பர். நெறியால் விசும்பி
லேறி ஆளும் செம்பொனீரார்.

2880. துகிலில் நெருப்புற்றதேபோல். மார்பன் - அசோதரன். ஆலி
யின் - ஆலங்கட்டியைப்போல். அன்னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலினின்றும்
விடுவித்து. கிளைகள் - சுற்றத்தினர். பெருந்தகை - அசோதரன்.

2881. மெய்ப்படு முதுபுண் டர்ப்பான் மேவிய முயற்சி போல
ஒப்புடைக் காமந் தன்னை யுவர்ப்பினோ டொழித்துப் பாவம்
இப்படித் திதுவென் றஞ்சிப் பிறவிநோய் வெருவி னானே
மைப்படு மழைக்க ணல்லார் வாய்க்கொண்ட வமுத மொப்பான்

(இ - ள்.) மகளிர் வாய்க்கொண்ட அமுதம்போல அவர் நினைத்த தன்
மையனாயிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய 1 ஒடுவத
தீர்த்தற்குப்பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கு ஒப்புடைய காமத்
தை வெறுப்பினாலொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதொரு
தன்மையையுடைத்தென்று அஞ்சி இவற்றையெல்லாமுடைய பிறவி நோயை
வெருவினென்றானென்க. (உஅந.)

2882. ஆளியாற் பாயப் பட்ட வடுகளி யானே போல
வாளிவிற் றடக்கை மைந்தன் வாய்விட்டுப் புலம்பிக் காம
நாளினு நஞ்சு துய்த்தே னச்சறை யாக நன்பொற்
ரோளியர்த் துறந்து தூய்தாத் தவஞ்செய்வ லடிக ளென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வெருவின மைந்தன், நஞ்சிற்கு ஓரிருப்பிடமாகக்
காமமாகிய நஞ்சினை நாடோறும் துகர்ந்தேனென்று யானேபோலப் புலம்ப்
மகளிரைத்துறந்து தவத்தைத் தூய்தாகச் செய்வேன் ; அடிகளையென்று
கூறினென்றானென்க. (உஅச.)

2883. சிறுவன்வாய் மொழியைக் கேட்டேதேர்மன்னன்னுஞ்சொன்னான்
உறுகளிற் றுழவ மற்றுன் னொளிமுடித் தாய மெய்தி
அறைகடல் வேலி காத்துன் னலங்கல்வேற் றுய மெல்லாம்
பெறுதகு புதல்வற் கீந்து பின்னைநீ துறத்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூறிய அசோதான்மொழியைக் கேட்டு அரசனும்
சொன்னான் ; அஃதியாதெனின், உழவனே ! தாயத்தையெய்திக் காத்துப்
புதல்வனுக்கீந்து பின்னைநீ துறத்தியென்று கூறினென்றானென்க. (உஅரு.)

2881. மெய்ப்படு - உடம்பிற்றோன்றிய. உவர்ப்பினோடு - வெறுப்பினால்.
இது இப்படித்தென்று அஞ்சி ; இப்படித்து - இத்தன்மையையுடைத்து.
பிறவி நோய்க்கு வெருவினான். நல்லார் - மகளிர்.

(உரை.) 1. ஒடு - புண் கட்டி.

2882. ஆளி - அத்தியாளி. வாளி - அம்பு. நச்சு அறையாக, காமமாகிய
நஞ்சை நாளினும் துய்த்தேன் ; நச்சு அறை - நஞ்சிற்கு இருப்பிடம். நாளி
னும் - நாள்தோறும். தோளியர் - மகளிரை.

2883. மன்னன் - பவணமாதேவன். தாயம் - அரசவரிமை. அறை
கடல் - ஒலிக்கின்ற கடல். பெறுதகு - பெறத்தக்க.

2884. கொலைச்சிறை யுய்ந்து போரு மொருவனைக் குறுக வோடி
அலைத்தனர் கொண்டு பற்றி யருஞ்சிறை யழுத்து கின்றார்
தொலைப்பருஞ் சுற்றத் தாரோ பகைவரோ வடிக ளென்ன
விலைப்பெரு மணியை முந்நீர் நடுக்கடல் வீழ்த்த தொத்தான்.

தொல்லை, விகாரம்.

(இ - ள்.) அது கேட்ட அசோதான், அடிகளே! சிறையினின்றும்
தப்பிப்போமொருவனைத் தொடர்ந்து சென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தன
ராய்ச் சிறையிலே அழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ? பகைவரோ? என்றுகூற,
அதுகேட்ட அரசன் பெருவிலை மணியை மூன்று தன்மையையுடைய நடுக்கட
லிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்தானென்றனென்க.

முந்நீர்க்கு, “ முந்நீர்ப் பிறந்த ” (சீவக. 5) என்ற கவியிற் கூறிலும். (1)

2885. காதல மல்ல மேனாட் கழிந்தநம் பிறவி தம்முள்
ஏதிலம் யாங்க ளெல்லா மினிக்கொளு முடம்பி னானும்
ஆதலாற் சுற்ற மில்லை யதுபட்ட வாறென் றம்பூந்
தாதலர் மார்ப் னற்புத் தனையறப் பரிந்திட டானே.

(இ - ள்.) அத்தன்மையனாகிய அரசன், முன்பு போன நம் பிறவிகளில்
யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிக்கண்
னும் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால், ஈண்டுச் சுற்ற
மென்பதொன்றில்லை; இவற்குப் பட்டவாறும் அதுவென்று கருதி அன்பாகிய
தனை போம்படி அறுத்தானென்றனென்க.

தாய் முதலியோரையுங்கூட்டி, ‘ யாங்களெல்லாம் ’ என்றான். ‘ அது ’
என்றது, தான்கருதிய கருத்தினை. (உஅஎ)

2884. சிறை - சிறையினின்றும். குறுக ஓடி - தொடர்ந்து சென்று.
பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய். தொலைப்பரு - நீக்குதற்கரிய எனலுமாம்.
அடிகள்; விளி. என்ன - என்று அசோதான்சொல்ல. பெருவிலையையுடைய
மணியை. முந்நீராகிய நடுக்கடலில். ஒத்தவன் பவணமாதேவன். அடி, 4:
சீவக. 3109; “ ஒங்கிய நன்மணி யுறுகடல் வீழ்த்தோர் ” (சிலப். 30: 30);
“ மாமணி, ஒங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர் ” (மணி 2: 72-3.)

2885. காதலம் - சுற்றம். ஏதிலம் - சுற்றமாகேம். அடி, 1-2: சீவக.
270. பட்டவாறு - தோன்றியவிதம். மார்பன் - பவணமாதேவன். அன்பாகிய
தனை அறும்படி.

2886. நற்பொறி சூயிற்றி வல்லான் செய்ததோர் நன்பொற் பாவை
பொற்பொறி கழல வெல்லாப் பொறிகளுங் கழல்வ தேபோற்
சொற்பொறி சோர வெல்லாப் பொறிகளுஞ் சோர்ந்து நம்பன்
இற்பொறி யின்ப நீக்கி யிராயிரர் சூழச் சென்றான்.

(இ - ள்.) நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை உள்ளே வகுத்து
வல்லவன் செய்த பாவை அந்நற்பொறி சூலைய எல்லாப்பொறியும் சூலையுந்
தன்மைபோலே அங்ஙனம் தலைபரிந்த அரசனது சொல்லாகிய எந்திர
மொன்று கழலுதலாலே, நம்பன் தன்னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலே
செல்லும் வேட்கையும்போக இல்லின்கண் நல்வினையால் நுகருமின்பத்தையும்
நீக்கி இரண்டாயிர அரசர்கள் சூழ்ந்து செல்லத் துறவிலே சென்றனென்ற
னென்க

சோர்ந்து - சோர.

(௨௮௮)

2887. தணக்கிறப் பறித்த போதுந் தானளை விடுத்தல் செல்லா
நிணப்புடை யுடும்ப னாரை யாதின னீக்க லாகும்
மணப்புடை மாலை மார்ப னொருசொலே யேது வாகக்
கணைக்கவி னழித்த கண்ணார்த் துறந்துபோய்க் கடவு ளானான்.

(இ - ள்.) வாலை இறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்தும் தான் அளையைக் கை
விடாத உடும்பையொப்பாரை யாதொருகாரணத்தாலும் இவ்வாழ்க்கையி
னின்றும் போக்கலாகாது; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முற்
பிறப்பிலும் தவஞ்செய்து வருதலின், தந்தை கூறிய ஒரு சொல்லே துற
விற்குக் காரணமாகக் கருதி மகளிரைத் துறந்துபோய்க் கடவுளாயினென்ற
னென்க.

நிணத்தைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக் கூடுதலையுடைய மாலை.
ஒரு சொல்லென்றது, “விளைக்கிய வித்தனாய்” (சீவக. 2867) என்றதனை. (1)

2886. பொறி - எந்திரம். பவணமாதேவனுடைய சொல்லாகிய பொறி
சோர. எல்லாப்பொறிகளும் - ஐம்பொறிகளும். நம்பன் - அசோதரன். இவ்
பொறி இன்பம் - இவ்வாழ்க்கையிடத்து நல்வினையால் நுகரும் இன்பத்தை;
பொறி - நல்வினை.

2887. தணக்கு - வால். அனைவிடுத்தல்செல்லா - வங்கினைக் கை
விடாத. நிணம் - தசை. உடும்பனார் - உடும்பையொப்பவர். தணக்கிற.....
உடும்பனார்: “வங்கினைப் பற்றிப் போதா வல்லுடும் பென்ன நீங்கான்”
(பெரிய. கண்ணப்ப. 116.) மணம் - வாசனை. மார்பன் - அசோதரன். ஒரு
சொலே - பவணமாதேவன் கூறிய ஒருசொல்லே. கணை - அம்பு. கண்ணாரைத்
துறந்து.

2888. தூமமார்ந் தணங்கு நாறுஞ் சுரும்புகும் தாரி னானும்
தாமமா ரொலிய லைம்பாற் சயமதித் திருவு மார்ந்த
காமமா சுண்ட காதற் கதிர்வளைத் தோளி னாரும்
நாமநாற் கதியு மஞ்சி நற்றவத் துச்சி கொண்டார்.

அணங்கு - தெய்வம். தாரினான் - பவணமாதேவன். சயமதியாகிய திரு.
அவன்றேவி. காமமாகிய மாசிலே தழும்பிய தோளினார் - அசோதரன்
தேவீமார்.

(இ - ள்.) அவன் கடவுளான பின்னர்த் தாரினானும் சயமதியும் தோளி
னாரும் நாற்கதியிலும் சேற்றகு அஞ்சி நற்றவத்தின் முடிவைக் கைக்கொண்
டாரொன்றானென்க. (உக0)

(வேறு)

2889. ஆசார நாணத் தவஞ்செய்தலர்க் கற்ப கத்தார்ச்
சாசார னென்னுந் தகைசாலொளித் தேவர் கோவாய்
மாசார மாய மணிவானுல காண்டு வந்தாய்
தூசார்ந்த வல்குற் றுளும்புந்நலத் தாரொ டென்றான்.

சாசாரன் - 1 ஸஹஸ்ராரன், சாரம் - ஸாரம், துளும்பும் - ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடவுளாகிய நீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத்
தவஞ்செய்து அதனாலே கற்பகத்தாரையுடைய சாசாரனென்னும் இந்திரான்கி
ஆண்டு நலத்தாரொடு வந்தாயென்றானென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருளின்கண் நுகருமின்பமும்
யானுகரப் பெற்றிலேனென்னும் அவாவற்றலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுத
லின்றென்பது உணர்த்தற்கு இந்திரனும் வந்தாயென்றான். எனவே எல்லா
அவாவற்றது வீடாயிற்று. முற்பிறப்பில் தேவியானவரே இப்பிறப்பிலும்
தேவியாக வந்தாரென்று ஈண்டுச் சாரணர் கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில்
'எண் முத்தணிமாலே' (சீவக. 223) தூங்கக் கண்டாளென்றுணர்க. (உகக)

2888. தூமமார்ந்து - அகிற்புகை ஊட்டப்பெற்று. அணங்குநாறும் -
தெய்வத்தன்மை கமழ்கின்ற. தாமம் ஆர் ஒலியல் - ஒளிரிறைந்த மாலையைச்
சூடிய. தோளினார் - அசோதரனுடைய மனைவியர். நாம் - அச்சம்.

2889. ஆசாரம் - ஒழுக்கம். சாசாரன் என்னும் தேவர்கோவாய்:
“இந்தச் சாசாரனான” (மேநு. நால்வரும். 40); “சாசாரமென்னு மிந்திர
வுலகமெய்தி” (சூளா. மந்திர. 116.) உலகு - ஸஹஸ்ராரலோகத்தை. நலத்
தார் - மனைவியர்.

(உரை.) 1 ஸஹஸ்ராரமென்னும் உலகம், கற்பலோகம் பதினாறனுள்
பன்னிரண்டாவதென்பர்.

2890. மின்னார் சிலம்பிற் சிலம்புங்குர லன்ன மேனார்
மன்னு பிரித்தாய் பிரிந்தாய்சிறை வைத்த தனாற்
பொன்னார மார்ப சிறைப்பட்டனை போலு மென்றான்
இன்னாப் பிறவிப் பிணிக்கின்மருந் தாய சொல்லான்.

சிலம்பு போல ஒலிக்கும்.

(இ - ள்.) மருந்தாய சொல்லான், மன்னா! முற்பிறப்பிலே அன்னப் பார்ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்தாய்; அத்தீவினையாலே நீயும் இப்பிறப் பிற் கிளையினின்றும் பிரிந்தாய்; பொன்னார மார்பனே! முன் அதனைக் காவல் செய்துவைத்த தீவினையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க்குத் தோன்றிலுமென்றனென்க.

பிறரிடத்து வளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக் கூறினாராதலிற் சுநந்தை யைப் பிறரென்று கூற்றாற் கூறாயினார். போலுமென்பது, “வேறுபட வந்த வுமாத் தோற்றம்” (தொல். உவம. 32) என்னுஞ் சூத்திரத்து அடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று; இதனைத் தற்குறிப்பேற்றமென்ப. சீவகற்குச் சிறைப் பட்ட தன்மையின்மை, “விலங்கிவில் லுமிழும் பூனான்” (சீவக. 1167) என் னும் கவியிற் கூறினார். ஈண்டுச் சாரணர், ‘சிறைவைத்ததனாற்***சிறைப்பட் டனைபோலும்’ என்று கூறிய சிறையென்னுஞ் சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப் போந்த கட்டென்னுஞ் சொல்லும் பரியாயச் சொல்லன்றி வேறுவேறு பொரு டருஞ் சொற்களாம்; என்னை? இத் தமிழ்ப்பாடையில் உலகவழக்காகிய இயற் சொற்களில் ஒரு வினையை உணர்த்துதற்கு ஒரு சொல் வழங்குதலன்றி இரு சொல் வழங்காமையின். சிறையென்பது, தடுத்துக் காத்தலையுணர்த்தும்; முன்னர், “அருஞ்சிறை” (சீவக. 2867) என்றதற்குப் பின்னர், “காவல் செய்து வைத்தவர்கள்” (ஐ. 2875) என்றமையால். அன்றியும், “சிறை காக்குங் காப்பெவன் செய்யும்” (குறள், 57), “சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழைக்கண்” (குறுந். 86), “கொலைச்சிறை யுயர்ந்து போகு மொருவனை” (சீவக. 2884) என்றும் போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், நீர்ச்சிறை யென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தா னென்றாற் சிறைக்கோட்டத்தை யுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் 1 கோலுதல், அகப்படுத்தல், தகைத்தலென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந்

2890. மின்னார் சிலம்பிற் சிலம்பும் குரல் அன்னம் - மகளிரது சிலம்பு போல் ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய அன்னத்தை; சூளா. நகர. 11; கம்ப. நகர. 65; கையடைப். 22; பம்பை. 15; அரங்ககீதந். 92. மன்னா என்றது சீவகனை; விளி. பிரித்தாயாதலாற் பிரிந்தாய். சிறைவைத்ததனாற் சிறைப் பட்டனைபோலும். சொல்லான்: முனிவன்; எழுவாய்.

(உரை.) 1 (பி - ம்.) ‘கொல்லுதல்.’

திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனிக் கட்டினுனென்னுஞ்சொல், உண்டான், வந்தான், போனென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித் தொழிலுணர்த்துஞ் சொற்கு வேறொரு சொல்லின்றிற்கும்; இதற்கு வீக்கினன், பிணித்தான், யாத்தா னென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவதூஉந் திரித்துக்கொண்ட வினைத்திரி சொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவைமுலையைக்கட்டினுன், பாம்பை வாயைக்கட்டினுனென்றற்போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும் நிற்கும்; இவ்விரண்டு சொல்லும் வேறு வேறு பொருள் தருதலின், ஒன்றற் கொன்று பரியாயமாகாமையிற் சாரணர் கூறிய சிறையென்னுஞ் சொல் விடத்துக் கட்டென்னுஞ்சொல்லின் பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்று கூறியது ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர் கூறிய பாவம் காரணமும், ஆண்டுச் சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவே கோடல் வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யாண்டும் பொருள் கூறுவதன்றிக் கட்டுண்டானென்று பொருள் கூறலாகாமை யுணர்க. (உகஉ)

(வேறு)

2891. மஞ்சிவர் மணிவரை யனைய மாதவன்
வஞ்சமி லறவுரை பொதிந்த வாய்மொழி
அஞ்சின னிருந்துழி யம்பு வீழ்ந்தென
நஞ்சமிழ் வேலினு னடுங்க வீழ்ந்ததே.

பயன்றருதலின், மஞ்சு கூறினார்.

(இ - ள்.) சலிப்பற்ற மாதவன் முற்கூறிய அறவுரையாலே, வேலினுன், அரசாட்சியை அஞ்சியிருந்த அளவிலே, உமிழும் நஞ்சைப்பொதிந்த வாய் மொழி அவன் நடுங்கும்படி வீழ்ந்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழியென்றது, தீவினையாற் சிறைப்பட்ட தன்மை கூறியதனை. அஃது அம்புவீழ்ந்த விடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர் நடுங்குமாறுபோலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்ந்ததென்க. (உகஉ)

2892. வாரணி மணித்துடி மருட்டு நுண்ணிடைக்
காரணி மயிலனார் சூழக் காவலன்
ஏரணி மணிமுடி யிறைஞ்சி யேத்தினுன்
சீரணி மாதவர் செழும்பொற் பாதமே.

2891. வேலினுன், அம்புவீழ்ந்தென நடுங்கும்படி மாதவன் வாய் மொழி வீழ்ந்தது. அடி, 2-4: சீவக. 3016.

2892. துடியை மருட்டுகின்ற நுண்ணிடை; துடி - உடுக்கை. கார் அணி; மயிலுக்கு அடை. காவலன் : சீவகன். முடியாலிறைஞ்சி.

காரணி - காராலுண்டான அழகு.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட அளவிலே, காவலன், தேவியர் குழ வணங்கி
நிற்ப மாதவர்பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்தினுனென்க. (உகச)

2893. நலத்திரு மடமக ணயந்த தாமரை
நிலத்திருந் திருசுடர் நிமிர்ந்து செல்லபோல்
உலப்பருந் தவத்தினு லோங்கு சாரணர்
செலத்திரு விசம்பொளி சிறந்த தென்பவே.

திரு, தாமரைக்கு அடை.

(இ - ள்.) தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து,
ஞாயிறும் திங்களும் செல்வனபோல விசம்பிலே செல்ல, அவர் திருவொளி
அவ்விசம்பெங்கும் சிறந்ததென்க. (உகரு)

உக.—தா ய த் தீ ர் வு

2894. சாரணர் போயபின் சாந்த மேந்திய
வாரணி வனமுலை வஞ்சிக் கொம்பனார்
போரணி புலவுவேற் கண்கள் பூத்தன
நீரணி குவளைநீர் நிறைந்த போன்றவே.

(இ - ள்.) சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீரணி கண்கள் பூத்தன
வாகிய குவளைகள் நீர்நிறைந்தன போன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென்றஞ்சி நீர் மல்கின. (உகசு)

2895. பொன்வரை நிலாக்கதிர் பொழிந்து போர்த்தபோல்
தென்வரைச் சந்தனந் துளைக்கு மார்பினுன்
மின்னிவர் நுகுப்பினார் மெலிய மெல்லவே
இன்னுரை கொடான்கொடிக்கோயி லெய்தினுன்.

2893. நலம் - அழகு; நன்மை எனலுமாம். நயந்த - விரும்பிய
தாமரையையுடைய நிலத்தே இருந்து. செல - ஆகாயத்தே எழுந்துபோக.

2894. சாந்தம் - குங்குமச்சாந்து. கொம்பனாருடைய நீரணிந்த கண்
கள், பூத்தனவாகிய குவளை நீர்நிறைந்ததைப் போன்றன; கொம்பனார் -
சீவகன் மனைவியர்.

2895. பொன்வரை - மேருமலையில். தென்வரை - பொதியமலை, மார்பி
னுன்; சீவகன். நுகுப்பினார் - சீவகன் மனைவியர். கொடியையுடைய கோயிலை;
கோயில் - அரண்மனை.

(இ - ள்.) மேருவிலே நிலாத் தனது கதிரைச் சொரிந்து அதனை மறைத்தாற்போல மலயத்திற் சந்தனங்கிடந்து பயன்கொண்ட மார்பினான், தேவியர் வருந்த இன்னுகொடாளுய் மெல்லக் கோயிலைச் சேர்ந்தா னென்க. (உகௌ)

2896. அஞ்சரை பொழிந்தபா லன்ன மென்மயிர்ப்
பஞ்சிமெல் லணையின்மேற் பரவை யல்குலார்
மஞ்சிவர் மதிமுக மழுங்க வைகினார்
நஞ்சயிர்த் தணிநலங் கரிந்து றையவே.

மடி சொரிந்த பாலெனவே நுரைபுண்மை பெற்றும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்துயிர்த்து றைய மழுங்க அரசன் தோளணைத் துயிலாது நுரைபோலும் பஞ்சணைமேலே வைகி னாரென்க. (உகௌ)

2897. வெள்ளையிற் றரவு மேய்ந்த மிச்சிலின் மெலிந்து மேகப்
புள்வயிற் பிறந்த புட்போ லொன்றலா துரைத்த நேற்றார்
கள்வயிற் றலர்ந்த கோதைக் கலாபவில் லுமிழ் மல்குல்
ஒள்ளையிற் றவர்கள் பொன்பூத் தொளிமணி யுருவ நீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலே அலர்ந்த மாணியினையும் கலாபத்தினது ஒளியைக் காலும் அல்குலினையுமுடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

(இ - ள்.) வானம்பாடி மேகத்துப்பிறந்த துளியையே நச்சிப் பாடுமாறு போல அரசனுள்வயிற் பிறந்த அளியொன்றுமல்லாதனவற்றை உரைத்தவற் றியாத தேவியர், பாம்புமேய்ந்த குறைமதிபோல் ஒளிகெட்டுப் பசந்து மணி களினுருவைக் கைவிட்டாரென்க. (உகௌ)

2896. அம் சரை - அழகிய மடி. பாலன்ன மென்மயிரையுடைய பஞ்சியா லாகிய அணை; “பால்பார் தன்ன பஞ்சி மெல்லணை” (பெருங். 1. 34 : 145.) அல்குலார் : சீவகன்மனைவியர். மழுங்க - ஒளிகெட. நஞ்சு உயிர்த்து - விடத்தைப்போல் வெவ்விதாகப் பெருமூச்சுவிட்டு. றைய வைகினார்.

2897. மேய்ந்த - உண்ட. மிச்சிலின் - குறைச்சந்திரனைப்போல். புள்போல் - மேகத்துளியை விரும்பிப்பாடுமாறுபோல. ஒன்றலாது - சீவகனி டத்து அன்பொன்றுமேயல்லாமல். அடி, 1-2: “துளிநசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன், அளிநசைஇ யார்வுற்ற வன்பினேன் யானாக” (கலி. 46 : 20-21); “துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கி” (புறநா. 198 : 25.) தேற்றாாகிய எயிற்றவர்கள்; சீவகன் மனைவியர்.

2898. கிளிச்சொலி னினிய சொல்லார் கிண்கிணிய சிலம்பொ டேங்கக் குளித்துநீ ரிரண்டு கோலக் கொழுங்கயல் பிறழ்ப வேபோற் களித்துநீர் சுமந்து வாட்கண் கலாஅய்ப்பிறழ்ந் தலமந் தாட அளித்ததா ரலங்க லாழி யவன்றுற வுரைத்து மன்றே.

(இ - ள்.) அத்தேவியருடைய கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஏங்க வாட்கண் ஆட முன்னரளித்த அரசன்றுறவை இனிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டு கயல் நீரிலே குளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்கண்ணீரைச் சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல், ஆழிக்கு அடை. (ந.00)

2899. புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத் தம்மி னென்றான் நனைமல ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அத்துறக்கின்ற அரசனும் சீவின கொம்பு அழுந்தக் குத்திப் பொருதுவென்ற உருமப்போலும் சீற்றத்தையுடைய ஏற்றின் உரிவையைப் போர்த்த முரசையுடைத்தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவரு வீராக வென்றான்; அவனும் வந்து தொழுது சேர்ந்தானென்க. (ந.0க)

2900. கொடியணி யலங்கன் மார்பிற் குங்குமக் குன்ற மன்னன் அடிபணிந் தருளு வாழி யரசரு ளரச வென்னப் படுகின வெகுளி நாகப் பைத்தலை பணித்து மாழ்க இடியுமிழ் முரச நாண வின்னண மியம்பி னானே.

2898. சொல்லாருடைய கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஏங்க; ஏங்க - ஒலிக்க. இரண்டு கயல் நீருட் குளித்துப்பிறழ்பவேபோல். கலாய் - கோபித்து. அல மந்து - வருந்தி. அளித்த - முன்பு பாதுகாத்த. ஆழியவன் - சீவகனுடைய.

2899. விடை உரிவை - ஏற்றின்தோல். அடி, 1-3: சீவக. 2142, அடிக்; “விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்” (புறநா. 63: 7); “ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறழ் தழங்குரம்,.....கொற்ற முரசம்” (பெருங். 2. 2: 28 - 9.) தோன்றலை - நந்தட்டனை. நனை - தேன்.

(மேழ்.) மு: சிலப். 5: 76-88, அடியார்.

2900. கொடியணி - எழுது கொடியணிந்த என்றுமாம். குன்றமன்ன னுடைய அடியைப்பணிந்து. அருளுவென்ன - காரியத்தை அருளிச்செய்வா யாக என்று கேட்ப. பைத்தலை - படத்தையுடைய தலை. பணித்து - நடுங்கி. இடியுமிழ் முரசம்: சீவக. 2392; “உருமிடி முரச” (முருகு. 121); “இடி முரசியம்ப” (பரி. 4); “இடியுமிழ் முரசம்” (அகநா. 354); “இடிமுரசறைந்த தென்பவே” (சூளா. சுயம். 213.)

வெற்றிக்கொடி யெடுத்தற்குக் காரணமான மார்பு: ஒழுங்குபட அணிந்த அலங்கலுமாம். பாம்பின்றலை நடுங்கி மயங்க இடிக்கும் இடியோசையைப் பிறப்பிக்கும் முரசம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் தொழுது சேர்ந்தவன், பின்னர்க் குன்றமன்னான் அடியைப் பணிந்து, அரசனே! நினைத்த காரியத்தை அருளிச்செய்வாயாக வென்ன, அவனும் முரசம் நாண இன்னணம் செப்பினனென்க.

அது மேற் கூறுகின்றார்- வாழி, அசை. (ந0உ)

2901. ஊனுடைக் கோட்டு நாகான் சரிமுக வேற்றை யூர்ந்து
தேனுடைக் குவளைச் செங்கேழ் நாகிளந் தேரை புல்லிக்
கானுடைக் கழனிச் செந்நெற் கதிரனைத் துஞ்சு நாடு
வேன்மிடை தானைத் தாயம் வீற்றிருந் தாண்மோ வென்றான்.

(இ - ள்.) ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையும் சரிமுகத்தினையுமுடைய நத்தை, வரம்பிற்றுயின்ற ஆவினதேற்றினையும் செங்கேழ் நாகினையுமேறி இளந்தேரையினையும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டின் றன்மையை யுடைய செந்நெற்கதிரினையிலே துயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தாயத் தினையும் வருத்தமின்றி ஆள்வாயாகவென்றனென்க. (ந0ங)

2902. கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனிசூழ் பழன நாடு
சுரும்புலாங் கண்ணி விண்ணோர் துறக்கமும் வீடும் வேண்டேன்
அரும்புலா யலர்ந்த வம்மென் றுமரை யனைய பாதம்
விரும்பியான் வழிபட் டன்றே வாழ்வதென் வாழ்க்கை யென்றான்.

பழனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலர்ந்த - அரும்பு நெகிழ்ந்தலர்ந்த.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட நந்தன், நாடும் துறக்கமும் வீடும் எய்தி வாழும் வாழ்க்கை யான் வேண்டேன்; அவை எனக்கு என்? யான் வேண்டுவது, நின் பாதத்தை விரும்பி வழிபட்டு வாழ்வதன்றேவென்றனென்க.

இனி வழிபட்டு வாழ்வதன்றே என்வாழ்க்கை, வேண்டேனென்று மாம். (ந0ச)

2901. சரிமுக நாகு ஆனேற்றையும், செங்கேழ்நாகினையும் ஊர்ந்து, இளந்தேரையையும் புல்லி. செந்நெற் கதிராகிய அணையில். நாட்டினையும், தாயத்தினையும் ஆண்மோ என்றான்; தாயம் - அரசரிமை. ஆண்மோ - ஆள்வாயாக.

2902. கரும்பலாற் காடொன்றில்லாக் கழனி; “கரும்பல்லது காடறி யாப் பெருந்தண்பனை” (புறநா. 16:15-16); “கரும்பல்லது காடினமை யான்” (சிலப். 10:81-5, அடியார், உரை நடை.) கண்ணி - மாலே. துறக்கம் - சுவர்க்கம். வீடு - மோட்சம். அம்மென் தாமரை - அழகிய மெல்லிய தாமரை.

2903. குன்றென மருண்டு கோலமணிவண்டுங் குழாங்கொ டேனும்
சென்றுமொய்த் திமிரும் யானைச் சீவகற் கீளைய நம்பி
மன்றல்வீற் றிருந்து மின்னு மணிக்குவ டனைய தோளான்
ஒன்றுமற் றரசு வேண்டா னுவப்பதே வேண்டி னானே.

மலையென்று மருண்டு வண்டும் தேனும் சென்று மொய்த்து இமிரும்
யானையையுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூறின நந்தட்டன், அரசாட்சியைச் சிறிதும் வேண்
டானும் அரசனுவக்குந் துறவே விரும்பினானென்க. (ந.0௫)

2904. பொலியுடைத் தாகுமேனும்பொள்ளிவ் வுடம்பென் றெண்ணி
வலியுடை மருப்பி னல்லால் வாரணந் தடக்கை வையா
தொலியுடை யுருமுப் போன்று நிலப்படா தூன்றின் வைவேற்
கலிகழிந் தாலகங் காக்குங் காணையைக் கொணர்மி னென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட அரசன், இவ்வுடம்பு மேற்றோற்றப்பொலிவு
டைத்தாயிருக்குமாயினும் உள்ளு வயிர்த்திராது; அதனால் இப்பருவத்தே
துறத்துமென்றெண்ணி, யாம் துறக்குங்காலத்து, உருமுப்போன்று ஒலி
யுடைய வாரணம் நிலத்துவீழாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பி
னன்றி வேறோரிடத்துக் கையை வையாது; அதுபோல யாமும் அரசினைத்
தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே இதனை வைத்துமென்று கருதி அவனைக்
கொணர்மினென்றானென்க.

ஊனைத் தின்னும் வைவேற்காணே. (ந.0௬)

2905. கழுமணி யார மார்பிற் காவலன் மக்கள் காய்பொன்
எழுவளார் தனைய திண்டோ ளினையவர் தம்முண் மூத்த
தழுமலர்க் கொம்பு போலுந் தத்தைநாட் பயந்த நம்பி
விழுமணிப் பூணி னானே வீற்றிரீஇ விதியிற் சொன்னான்.

2903. கோலம் - அழகு. குழாங்கொள் தேனும் - கூட்டத்தைக்கொண்ட
தேனென்னும் வண்டின் சாதியும். இமிரும் - ஒலிக்கின்ற. நம்பி - நந்தட்
ட்டன். மன்றல்- மணம். நம்பி, அரசு ஒன்றும்வேண்டாது தோளான் உவப்பதே
வேண்டினான்; ஒன்றும் - சிறிதும்; தோளான் : சீவகன்.

2904. பொள்ளல் - உள்ளீடில்லாமை. உருமுப்போன்று ஒலியுடைய
வாரணம் மருப்பினல்லாமல் தடக்கையை வையாது; தடக்கை - துதிக்கை.
ஊன்தின் - மாமிசத்தைத் தின்கின்ற; வேலுக்கு அடை. காணையை - தன்
மகனாகிய சச்சந்தனை; இவன் கார்தருவதத்தை யிடமாகப் பிறந்தவன்.

2905. கழுவியமணி. காவலன் : சீவகன். எழு - கணையமாம். மூத்த
நம்பியாகிய பூணினை; என்றது, கார்தருவதத்தையின் மகனாகிய சச்சந்
தனை. தழுமலர்க் கொம்பு - தழுவிய மலையையுடைய கொம்பு. வீற்றிரீஇ -
தனியே இருக்கச் செய்து; சீவக. 2914, ந.

கமுமணி : வினைத்தொகை. திண்டோண்மக்களென்க. முழுதும் மலரை
புடைய கொம்பு. தத்தை முதனாட்பயந்த நம்பி.

(இ - ள்.) காவலன் தன்மக்கள் இளையவர்தங்களில் மூத்த நம்பியாகிய
சச்சந்தனை வீற்றிருத்தி நூல்விதியாற் கூறினானென்க.

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்துவதனை வீற்றிரீஇயென இறந்தகாலத்தாற்
கூறினார், இயற்கைபற்றி. (ந.0௭)

2906. பால்வளை பார்த்து மேபும் படுகடல் வளாக மெல்லாம்

கோல்வளை யாமற் காத்துன் குடைநிழற் துஞ்ச நோக்கி

நூல்வளைத் தனைய நுண்சொற் புலவரோ டற த்தையோம்பின்

மேல்வளை யாத வின்பம் வேந்தமற் றில்லை கண்டாய்.

நூல் பயன் தந்தாற்போலுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனங் கூறினானெனின், வேந்தனே ! நீ உலகெல்
லாம் நின்குடை நிழலிலே தங்கும்படி பார்த்து அதனைக் கோல்வளையாமற்
காத்து அமைச்சரையும் அறத்தையும் பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு
மேலுண்டாகாத இன்பம் வேறில்லையெனன்றானென்க.

‘வேந்த’ என்றான், மேல் முடிசூட்டக் கருதுதலின். (ந.0௮)

2907. வாய்ப்படுங் கேடு மின்றும் வரிசையி னரிந்து நாளுந்

காய்த்தநெற் கவளந் தீற்றிற் களிறுதான் கழனி மேயின்

வாய்ப்பட வின்றிப் பொன்றும் வல்லனாய் மன்னன் கொள்ளின்

நீத்தநீர் ஞால மெல்லா நிதிநின்று சுரக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் நாளுமரிந்து தீற்
மின், அதற்கு உணவுமாம் ; அழிவுமின்றும் ; அங்ஙனந் தீற்றுகளிறு தானே
கழனியிலே மேயின், உணவுமின்றி அழிந்துவிடும் ; அத்தன்மைபோல மன்ன
னும் கொள்ளவல்லனாய் முறைமையாற் கொள்ளின், உலகும் அவன் வழி
நின்று பயன்படுமென்றானென்க. (ந.0௯)

2906. பால்வளை - பால்போலும் வெண்ணிறமுடைய சங்கு. வளாகம் -
உலகப் பாப்பு. கோல் - செங்கோல். உன்குடை நிழலில் துஞ்சக்காத்து ;
துஞ்ச - தங்கும்படி. நுண் சொற் புலவர் - நுண்ணிய சொல்லைக்கொண்ட அறி
புடையோர் ; என்றது அமைச்சரை ; (குறள், 632, 634, 636) ; “அஞ்சொ
னுண்டேர்ச்சிப் புலவர்” (புறநா. 235 : 13.) புலவரையும் அறத்தையும்
உம்பின்.

2907. அரிந்து, தீற்றின் வாய்ப்படும் ; கேடுமின்றும் ; வாய்ப்படும் -
உணவாகும். கழனி - வயலில், பொன்றும் - நெற்கத்திரும் அழிந்துவிடும்.
'த்தமாகிய நீரையுடைய. மு : புறநா. 184.

2908. நெல்லுயிர் மாந்தர்க் கெல்லா நீருயி ரிரண்டுஞ் செப்பிற்
புல்லுயிர் புதைந்து பொங்கு முழங்கழ விலங்கு வாட்கை
மல்லலந் களிற்று மாலை வெண்குடை மன்னர் கண்டாய்
நல்லுயிர் ஞாலந் தன்னு னாமவே னம்மி யென்றான்.

(இ - ள்.) நம்பி! உலகத்து மக்கட்கெல்லாம், நெல்லுமுயிர்; நீருமுயிர்;
இவ்விரண்டும் யான் கூறுமளவிற் சிறந்த உயிரல்ல; அவர்க்குச் சிறந்த உயிர்
மன்னர்கானென்றானென்க. (நக௦)

2909. ஆர்வலஞ் சூழ்ந்த வாழி யலைமணித் தேரை வல்லான்
நேர்நிலத தூரு மாபி னீடுபல் காலஞ் செல்லும்
ஊர்நில மறித நேற்றா தூருமேன் முறிந்து வீழும்
தார்நில மார்ப வேந்தர் தன்மைபு மன்ன தாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்ற மணி.

(இ - ள்.) தாருக்கு நிலமாகிய மார்பனே! ஊரவல்லவன் தேரை ஒத்த
நிலத்திலே ஊருமாயின் மிகப் பலகாலம் நடக்கும்; அதனை ஊருநிலமிது
வென்று அறியாதாருமாயின், அதுவுமுறிந்து தானும் வீழும்; அத்தன்மைத்
தாம் வேந்தர் தன்மையுமென்றானென்க.

என்றது, வேந்தர் அரசை ஆளுமுறைமையின் ஆளின், அது நீடுநடக்
கும்; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும் வீழ்வொன்றானாம். ( )

2910. காய்ந்தெறி கடுங்கற் றன்னைக் கவுட்கொண்ட களிற் று போல
ஆய்ந்தறி வுடைய ராகி யருளொடு வெகுளி மாற்றி
வேந்தர்தாம் விழைப வெல்லாம் வெளிப்படார் மறைத்தல் கண்டாய்
நாந்தக வுழுவ ரேறே நன்பொரு ளாவ தென்றான்.

(இ - ள்.) ஏறே! வேந்தர், அருளோடு அறிவுடையராகி, ஒருவனைக்
காய்ந்தெறியுங்கல்லைக் காலம் வருமளவும் கவுளிலே மறைத்துவைத்த களிற்
போலே பகைவர்மேற் சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று

2908. மாந்தர்க்கு நெல்லும் உயிர்; நீரும் உயிர். புல்லுயிர் - அற்பமான
உயிராகும். கையையும், களிற்றையும், மாலையையும், குடையையும் உடைய
மன்னர். நல்லுயிர் மன்னராவர். நம்பி: சச்சந்தன்; விளி. மு: புறநா. 186.

2909. ஆர் - ஆரக்கால். ஆழி - சக்கரம். அலைகின்ற மணியையுடைய.
'தெரிந்தவனுரந்தால் தேர் பலநாளுரலாம்' என்பது ஒரு பழமொழி. மு:
புறநா. 185.

2910. காய்ந்து - கோபித்து. கவுள் - கன்னத்தினுட்புறம். அருளோடு
அறிவுடையராகி என மாறுக. அடி, 1-2: பெருங். 1. 43: 10-11; துளா. சீய
தை. 94. அடி, 3: குறள். 440, 692. நாந்தகம் - வாள். மறைத்தலே நன்
வபாருளாவது.

அவருட் கொள்ளும்படி அதனைக் காலம் வருமளவுமாற்றி, அவர் தாம் விரும்பு வனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து கொடுத்து அவரை அழிக்கின்ற எண்ணத்தை மறைத்தல்காண் அவர்க்கு நன்பொருளாவ தென்றனென்க.

“களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல, ஒளித்த அப்பினை” (புறநா. 30) என்றார் பிறரும். (நகஉ)

2911. குடிபழி யாமை யோம்பிற் கொற்றவேன் மன்னர் மற்றுன்
அடிவழிப் படுவர் கண்டா யரும்புகழ் கெடுத லஞ்சி
நொடியலோ ரெழுத்தும் பொய்யை நுண்கலை நீத்த நீந்திக்
கொடியெடுத் தவர்க்கு நல்கு கொழித்துணர் குமர வென்றான்.

(இ - ள்.) தீங்கை நீக்கி நன்மையை யுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்கெடு தலையஞ்சிப் பொய்ம்மொழி ஓரெழுத்தையும் கூறுதேகொள்; கலைகளாகிய கடல்களை நீந்தி வெற்றிக்கொடியை யெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும் அருள்; இவையையன்றிக் குடிமக்கள் பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின்னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்வர்கானென்றனென்க. (நகந)

2912. சேனடந் தாங்கு மோடிச் சென்றுலாய்ப் பிறழும் வாட்கண்
மான்மட நோக்கின் மாதர் மாலைநாட் பயந்த மைந்தன்
கானடந் தனைய மான்மேர்க் காணையைக் காவன் மன்னன்
தானுட னணிந்து தன்போ லிளவா சாக்கி னானே.

உம்மை, இசை நிறை. கால் நடந்தனைய - காற்று விசைகொண்டு நடந் தாற்போன்ற; இனித் தன்கால் நடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யு மென்றுமாம்; கானடந்தனைய காலை - சுதஞ்சணன்.

(இ - ள்.) சேல் நடந்தாங்குப் பிறழும் கண்ணினையும், மான்மோலும் நோக்கினையும், காதலையுமுடைய குணமாலை முதற்பயந்த மைந்தனாகிய காலை யைச் சீவகன்றான் சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கந்துக் கடனளில் இளவரசாயிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினென்க.

என்றது, தன் குலத்திற்கேற்ற நுகர்ச்சியையெய்தும் அரசவரிமையை.()

2911. குடி பழியாமை - குடி மக்கள் தன்னைப் பழியாமல். பொய்யை ஓர் எழுத்தும் நொடியல்; நொடியல் - சொல்லாதே. கொடி - வெற்றிக்கொடி; பட்ட. 169-71. நல்கு - அருள் செய்வாயாக. கொழித்துணர் குமர - தீமையை நீக்கி நன்மையறிகின்ற குமரனே.

2912. சேல் - ஒருவகை மீன்; கண்ணுக்கு உவமை. மாதர் - காதல். கண்ணையும், நோக்கினையும், மாதரையுமுடைய மாலை. மாலை - குணமாலை; நாமக தேசம். மைந்தனாகிய காணையை என்றது குணமாலையின் மகனான சுதஞ்சணனை. மன்னன்; சீவகன். தன்போல் அணிந்து எனலுமாம்.

2913. கூரெயி றணிந்த கொவ்வைக் கொழுங்கனிக் கோலச் செவ்வாய்
ஏரணி மயிலஞ் சாய விலக்கணை யீன்ற சிங்கம்
சீருடைச் செம்பொற் கண்ணிச் சிறுவனைச் செம்பொன் மாரி
போறைந் துலக முண்ணப் பெருநம்பி யாக வென்றான்.

(இ - ள்.) செவ்வாயினையும் சாயலையுமுடைய இலக்கணையீன்ற சிங்க
மாகிய சிறுவனை. உலகெல்லாம் நின்புகழைச் சாற்றி நீ சொரிகின்ற பொன்
மழையை துகரும்படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாக வென்றானென்க.

என்றது, சச்சந்தனுக்குப் பின்பு கோவீர்தன் அரசாரும்படி உரிமை
கொடுத்தானென்றவாறு. (நகரு)

2914. தன்கழ றொழாத மன்னர் தாஞ்சமந் தேந்தி நின்ற
பொன்றிக முருவிற் றம்பி புதல்வனைத் தந்து போற்றி
மின்றிகழ் முடியஞ் சூட்டி வீற்றிரீஇ வேந்து செய்தான்
குன்றினங் குழீஇய போலுங் குஞ்சரக் குழாத்தி னானே.

குஞ்சரக் குழாத்தினுன் - சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாத மன்னர் பின்பு வணங்
கித் திறையாகவெடுத்த பொன்னுற்செய்த பூண்விளங்கும் வடிவினையுடைய
நந்தட்டன் புதல்வனை யழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே
அவன் நிற்கும்படி போற்றி வீற்றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி
வேந்தாக்கினென்க.

“படையுங் கொடியும்” (தொல். மாபு. 7) என்னுஞ் சூத்திரத்தான்
அரசர்க்கே முடிசூற்றினமையானும், “வில்லும் வேலும்” (ரெடி. ரெடி. 83)
என்னுஞ் சூத்திரத்தான் மன்பெறு மாபினேனோர்க்கு முடிசூற்றமையானும்,
“அந்த னாளர்க் கரசவரை வின்றே” (ரெடி. ரெடி. 82) என்னுஞ் சூத்திரத்
தான் அரசில்வழி அந்தணரை அரசியல் பூண்பொன்றமைமையானும், நந்தட்டன்
புதல்வனை முடிசூட்டினென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (நகரு)

2913. கொவ்வைக் கனிபோலும் செவ்வாய். இலக்கணையின் மகனான
சிறுவனை; என்றது கோவீர்த னென்பவனை. உலகம் போறைந்து - உலகத்த
வர் உன் புகழைக்கூறி. பெருநம்பி யென்பது ஓரசனுக்குப் பின்னே அரச
வரிமைபெற உரியோர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயரென்று தெரிகிறது.
‘முன்னோன் றன்னைப் பின்ன ரியற்றிப், பின்னோன் றன்னையும் பெருநம்பி
யாகென’ (சிலப். பதிகம், 1-2, கட்டுரை, அடியார்.); ‘பெருநம்பிப்பட்டம்
பெறுதல் சிந்தாமணியிலும் உதயணன்கதையிலுமுள்ளது’ (நக்க. 179,
உரை.)

2914. மன்னர் - பகையரசர். பொன் - திறையாக எடுத்த பொன்னால்.
தம்பி புதல்வனை - நந்தட்டன் மகனை. குஞ்சரக் குழாத்தினானே முடியுஞ்சூட்டி
வேந்து செய்தான்; குழாத்தினுன் : காந்தருவ தத்தையின் மகனான சச்சந்தன்.
வேந்து செய்தான் - அரசாக்கினுன். (பி - ம்.) ‘குன்றுடன் குழீஇய போலும்.’

2915. நிலஞ்செதி னெடுக்கு மான்றேர் நித்திலம் விளைந்து முற்றி
நலஞ்செய்த வைரக் கோட்ட நாறுமும் மதத்த நாகம்
குலஞ்செய்த குமரர்க் கெல்லாங் கொடுத்தன னிதியு நாடும்
உலஞ்செய்த வைரக் குன்ற மோரிரண் டனைய தோளான்.

செதிள் - தாளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனி, 'திறஞ் செய்து' என்று பாடமாயின், கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தால் தொழில் செய்த தோள்.

(இ - ள்.) தோளான், தேர்களையும், கோட்டினையும் மதத்தினையுமுடையவாகிய யானைகளையும், நிதியையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்லாம் கொடுத்தானென்க. (நுகள்)

2916. நூற்கிடங் கொடுத்த கேள்வி நுண்செவி மண்கொண் ஞாட்பில்
வேற்கிடங் கொடுத்த மார்பின் வில்வலான் தோழர் மக்கள்
நாற்கடல் வளாகங் காக்கு நம்பிதன் கண்க ளாகப்
பாற்கடற் கேள்வி யாரைப் பழிப்பற நாட்டி னானே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொள்ளும் போரிடத்தே வேலுக்கு இடங்கொடுத்த மார்பினையுமுடைய தோழர்.

(இ - ள்.) வில்வலான், தோழர் மக்களாகிய தூய நூற்கேள்வியையுடையாரைச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினானென்க.

என்றது, தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை அவர் மக்களும் இவற்குச் செய்கவென்றனென்றவாறு. (நுகஅ)

2915. நித்திலம் - முத்து. நலம் - அழகு. தேரையும், நாகத்தையும், நிதியையும், நாட்டையும் குமரர்க்கெல்லாம் கொடுத்தான். தோளான் : சீவகன்.

(மேற்.) அடி, க: பீரயோக. திங்ங. 13.

2916. ஞாட்பில் - போரில். செவியினையும், மார்பினையுமுடைய தோழருடைய மக்கள். வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய கேள்வியாரை நம்பிதன் கண்களாக நாட்டினான்; வில்வலான்: சீவகன். நம்பி: சச்சந்தன். தோழரை அரசனுக்குக் கண்ணாகக் கூறுதல்; “சூழ்வார்கண் ணாக வொழுக்கலான் மன்னவன், சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்” (குறள், 445); “தாளே பெருங்கிளை தோளே துணைவி, பல்வே மக்கள் கண்ணே தோழர்”, “கண்போற் காத னின் கழிபே ரமைச்சன்”, “கண்புரை.தோழன்” (பெருங். 2.10:100-101, 11:166, 17:161.)

2917. காவல ரகல மென்னுங் கழனியு னுழுது காமர்
மாவலம் விளைத்த கோட்டு மழகளிற் றரசு னன்னுன்
பூவலர் கொடிய னுரை விடுக்கிய கோயில் புக்கான்
தாவல ரொலிய லார்தம் வலக்கண்க டுடித்த வன்றே.

மாவலம் விளைத்த - திருத்தங்கும் வெற்றியை விளைத்த; மா - பெருமை
புமாம்.

(இ - ள்.) களிற்றையொப்பான், தன் தேவியாராகிய கொடியைப்போல்
வாரை இல்லறத்திற் பற்றை விடுவித்தற்குக் கோயிலிலே புக்கான்; ஆண்டு
அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச் செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச் சேறலிற் கடா
மின்றிப் பாகன் தோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்
கொடுத்தலிற் பூவலர்ந்த கொடியையும் உவமித்தார். தாவலரொலியல் - தாய்
தாக அலர்ந்த மாலை. இனி, 'தாவலர்க்கொடியனார்' என்று பாடமோதி,
ஒழிகின்ற அலர்களைபுடைய கொடியனையாரென்றுமாம்; தாவுதல் - ஒழிதல்.()

உஉ— து ற வு ண ர் த் த ல்

2918. செம்பொனாற் செறிய வேய்ந்து திருமணி முகடு கொண்ட
வெம்புரீள் சுடருஞ் சென்னி விலங்கிய மாட மெய்தி
அம்பொனாற் றெளிந்த பாவை யனையவர்த் தம்மி னென்றான்
பைம்பொனாற் வளர்க்கப் பட்ட பனைதிரண்டனைய தோளான்.

பொன்னுல்வேய்ந்து மணியால் முகடுகொண்ட மாடம்; ஞாயிறும் விலங்கிப்
போகப்பட்ட சென்னியையுடைய மாடம்.

(இ - ள்.) தோளான், மாடத்தைச் சேர்ந்து, தத்தம் பொருண்மிகுதி
யாற் செல்வனற்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றான்
என்க. (௩௨௦)

2917. காவலர் - பகையரசரது. மா - திருமகள். களிற்றரசன் :
பூதநாதன். கொடியனாரை - தன்மனைவியரை. விடுக்கிய - இல்லாழ்க்
கையிற் பற்றை விடுத்தற்கு. தா - தாய்மை. ஒலியலார் : மனைவியர். மகளிர்க்கு
வலக்கண் துடித்தல் தீமை விளைவிக்கும் என்பர்.

2918. வெம்பு சுடர் : சீவக. 2; சுடர் - சூரியன். பொன் - செல்வம்.
பாவையனையவர் - மனைவியர். தோளான் : சீவகன்.

(வேறு)

2919. 4) தின்பளித மாலைத்திர டாமந்திகழ் தீம்பூ
நன்கொளிசெய் தாமநதும் பூநவின்ற தாமம்
பொன்றெளித்த தாமம்புரி முத்தமிளிர் தாமம்
மின்றெளித்த மின்னுமணி வீழ்ந்ததிர டாமம்.

2920. (உ) ஈன்றமயில் போனெடிய தாமத்திடை யெங்கும்
மான்றுமணம் விம்முபுகை மல்கிறுரை யேபோல்
தோன்றுமணிக் காலமளித் தூவணையின் மேலார்
மூன்றுலகம் விற்குமுலை முற்றிழையி னாரே.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழைக்கின்ற அரசனேவலாளர் செல்கின்ற
காலத்து, ஈன்றமயில்போலும் முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூர
வொழுங்கால் திரண்ட தாமம், தீம்பூ மிகவுமொளிசெய்த தாமம், பூந்தாமம்,
பொற்றகட்டை ஒப்பஞ்செய்த தாமம், முத்தத்தாமம், மின்னென்று தெளி
வித்த மணியினது மின்னுத்தங்கிய தாமமாகிய இத்தாமங்களினிடையே
கிடந்த மணிக்காலமளியில் விம்மு புகை மல்குகையினாலே மணமெங்குமயங்கி
றுரையே போற்றோன்றும் அணையின் மேலாராயிருந்தாரென்க. (நஉக-உ)

2921. இன்னதரு னென்றினைய ரேத்தடுமி றுர்ப்ப
மின்னினிடை நோவமிளிர் மேகலைகண் மின்னப்
பொன்னரிய கிண்கணியும் பூஞ்சிலம்பு மேங்க
மன்னனடி சேர்ந்திறைஞ்சி வாழியென நின்றார்.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, சென்ற இளையர், அரசன்
திருவுள்ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேற வருவதாயிருந்ததென்று கூறி ஏத்த,
அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்ன
னடியை வணங்கினின்றாரென்க. (நஉக)

2919. பளித மாலைத்திரள் தாமம் - கருப்பூரத்தாலாகிய ஒழுங்கை
யுடைய திரண்ட மாலை. தீம்பூவாலாகிய தாமம்; தீம்பூ: ஒருவகை மாம். மின்
னைப்போல் தெளிவித்த.

2920. மணம் மான்று - வாசனையெங்கும் மயங்கி. மணிக்கால் அமளி -
மாணிக்கத்தாற் செய்த கால்களையுடைய படுக்கையிடத்து. றுரைபோற்றோன்
றும் தூவணையின் மேலார்.

2921. இளையர் - ஏவலாளர். பொன்னாற் செய்த அரிகளையுடைய
கிண்கணி. பூஞ்சிலம்பு - அழகிய சிலம்பு. (பி - ம்.) 'சிலம்பு மார்ப்பு.'
மன்னன்: சீவகன்.

2922. கலவமயில் கால்துளிக்த போலுங்கம மைம்பரல்.
நிலவுமணி மேகலை நிலாவுமிழும் வாய்ப்புண்
இலவமலர் வாரிணணி கூரொழிற்றி னீரே
உலவமனம் வைத்துறுதி கேண்மினமி தென்றான்.

(இ - ள்.) மயில் கலாபத்திடத்தைக் குறிக்காற் போலும் ஐம்பால் முதலியவற்றையுடைய எயிற்றினீர்; நம்முடைய மனம் பரங்கமானாயிருக்கும்; அதனை ஒருப்படுத்திவைத்து உறுதியாகிய காரியத்தைக் கேட்பீராகவென்றோனென்க.

1 அம், அசை.

(ந.உசு)

(நெறு)

2923. வாயழ வுயிர்க்கு மாமி மன்னவன் குறிப்பு நோக்கி
வேயழத் திரண்ட மென்றோன் வெம்முலைப் பரவையல்குல்
தோய்பிழி யலங்க வார்தந் தொன்னலந் தொலைந்து வாழ்க்
காயழத் தொடியைச் சேர்ந்த கற்பக மாலை யொத்தார்.

வேய் வருந்தத் திரண்ட தோள். தோய்பிழி - செறிந்த மது.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தோள்முதலியவற்றையுடைய தேவியர், அழலை வாயுயிர்க்குமாழியையுடைய அரசன் துறவையுட்கொண்டு தம்நலந்தொலைந்து வாடி நெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையை யொத்தாரென்க. (ந.உரு)

2924. சுருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலைப்
பெருங்குளத் தென்றுந் தோன்று பிறைநுகற் பிணைய னீரோ
அருங்கொடைத் தான மாய்ந்த வருந்தவந் தெரியின் மண்ணெல்
மருங்குடையவர்கட் கல்லான் மற்றையர்க் காவ துண்டே.

(இ - ள்.) பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து, வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல் வது குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகிய தானமும்,

2922. அடி, 1: புறநா. 146: 8-9. இலவமலர்போலும் வாய். உலவு மனம் - எங்கும் பரத்தலைக்கொண்ட மனத்தை. வைத்து - ஒருப்படுத்தி வைத்து, உறுதியாகிய இது கேண்மின்.

(உரை.) 1 கேண்மினம் என்பது உள்ளது.

2923. அழலையுயிர்க்கும் வாயையுடைய ஆழி; ஆழி - சக்கரம். மன்னவன் - சீவகனுடைய. பிழி - தேன். அலங்கலார்: மனைவியர். நலம் - அழகு. அழற்கொடி - நெருப்பினொழுங்கு.

2924. வலம்புரி: ஒருவகைச்சங்கு. தானமும் தவமும். தெரியின் - ஆராய்ந்தால். மருங்கு உடையவர்கட்கல்லால் - செல்வமுடையவர்க்கல்லது. மற்றையர்க்கு - வறுமையையுடையவர்க்கு.

அருந்தவமும் ஆராயின் மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க் குண்டாந் தன்மையிலையென்றனென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம்.

(நஉசு)

2925. அட்டுநீ ரருவிக் குன்றத் தல்லது வைரந் தோன்று
குட்டநீர்க் குளத்தி னல்லாற் குப்பைமேற் குவளை பூவா
விட்டுநீர் வினவிக் கேண்மின் விழுத்தகை யவர்க ளல்லால்
பட்டது பகுத்துண் பாரிப் பார்மிசை யில்லை கண்டீர்.

(இ - ள்.) நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பீராக; குன்றத்தல்லது வைரம் தோன்று; குளத்திலல்லது குவளை பூவா; அவை போலத் தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வுலகிற் பகுத்துண்பாரில்லை காணுங்கோளென்றனென்க.

(நஉஎ)

2926. நரம்பொலி பரந்த கோயி னன்னுதன் மகளிர் தூவும்
பெரும்பலிச் சோற்றி னீதல் பெரிதரி தாகு மேனும்
சுரும்பொலி கோதை யார்த மனைவயிற் றாண்டொ ழாட்டும்
அரும்பலி யனைத்து மீயி னதுபொருட் குன்று கண்டீர்.

(இ - ள்.) அரசன்கோயிலில் தேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிருக்குமாயினும் தத்தநிலைக்குத் தகும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றாண்களி லுறையும் தெய்வங்கட்குத் தூவும் பலியளவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங்காணுங்கோளென்றனென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு.

(நஉஅ)

2927. அற்றவர் வருத்த நீக்கி யாருயிர் கொண்டு நிற்கும்
தூற்றவி ழீதல் செம்பொற் றுறக்கத்திற் கேணி யாகும்
முற்றயி ரோம்பித் தீந்தே னூனெடு துறப்பின் யார்க்கும்
மற்றரை யில்லை மண்ணும் விண்ணுதும் மடிய வன்றே.

2925. அட்டு நீர் - சொரிகின்ற நீரையுடைய; அட்டும் - சொரியும்; சீவக. 112, 2798, ந. விட்டு - வெளிப்படுத்தி. விழுத்தகையவர் - தகுதிப் பாட்டையுடையவர்.

2926. கோயிலில் மகளிர் தூவும் பெரும்பலியாகிய சோற்றினைப்போல். கோதையார் மனைவயின் தூண் தொறும் ஊட்டுகின்ற பலியனைத்தும் ஈயின்; கோதையார் - மகளிர். அனைத்தும் - அளவாயினும். பொருட்குன்று - மேருமலை.

2927. ஆருயிர் கொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தை நீக்கி, அற்றவர்க்குத் தூற்றவிழ் ஈதல் துறக்கத்திற்கு ஏணியாகும்; அற்றவர் - பொருளற்றவர். தூற்ற விழ் - உண்ணும் சோற்றை. உயிரோம்பி - உயிர்களைப் பாதுகாத்து. தேனையும் ஊனையும் துறப்பின். மற்று : அசை.

(இ - ள்.) ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தை நீக்கி நுற்றவர்க்குத் துற்றுஞ் சோற்றைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம் ; அஃகையன்றிக் கொலைகடிந்து தேனையும் ஊனையும் துறப்பார்களாயின், அவர் லொர்க்கும் மண்ணும் விண்ணும் வந்துவணங்குதற்கு வேறு சில அறம் கூறவேண்டும தில்லை ; நமக்கு அவ்விரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும் நம்மடியிடத்தவன்றேயென்றனென்க. (நஉக)

(வேறு)

2928. மாலைப் பந்தும் மாலை யு மேந்தி மதுவார்பூஞ்
சோலைம் மஞ்ஞைச் சூழ்வளை யார்தோள் வினையாடி
ஞாலங் காக்கும் மன்னவ ராவார் நறவுண்ணுச்
சீலங் காக்குஞ் சிற்றுப காரம் முடையாரே.

(இ - ள்.) பந்தையும் மாலையையும் 1 கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலை யில் மகளிர்தோளிலே வினையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்பார், முன்னர்க் கள்ளுண்ணுமையாகிய சீலத்தைக் காக்குஞ் சிறியவுதவியையுடையார் காணுங்கோளென்றனென்க. (நஉ௦)

2929. மாசித் திங்கண் மாசின சின்னத் துணிமுள்ளின்
ஊசித் துன்ன மூசிய வாடை யுடையாகப்
பேசிப் பாவாய் பிச்சை யெனக்கை யகலேந்திக்
கூசிக் கூசி நிற்பர் கொடுத்துண் டறியாதார்.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிட்டுண்ணாதார், பின்பு அழுகிவினையுடையனவாகிய சிறிய சீலைகளை முள்ளாகிய ஊசியாலே தைத்த தையல் மொய்த்த ஆடையைக் குளிர்மிக்க காலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையேந்தி, பாவாய் ! பிச்சையிடுகென்றுபேசிச் செல்வர்மனையினுட்சேற்றற்குக் கூசிக்கூசி நிற்பரென்றனென்க. (நஉ௧)

2928. மாலைப்பந்து - மாலையாற்சமைத்த பந்து ; “புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த, மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன” (புறநா. 33 : 12-3); “தாரகம் புதைத்த தண்மலர் நலும்பைந்து” (பெருங். 3. 8 : 64.) சோலை யிடத்து மஞ்ஞைபோலும் வளையார். நறவு உண்ணச்சீலம் - முற்பிறப்பில் கள்ளுண்ணுமையாகிய சீலத்தை.

(உரை.) 1 கையுறை - கையின்கண்ணேசேர்த்துவது ; காணிக்கை.

2929. மாசினவாகிய சின்னத்துணிகளை; சின்னத்துணி - சிறிய துண்டு. முள்ளாகிய ஊசியால். துன்னம் மூசிய - தையல் மொய்த்த. பாவாய் : விளி. கையில் அகலை ஏந்தி. மு. நாலடி. 193 ; கலி. 18 : 9-10.

(மேற்.) அடி, க : பிரயோக. சமாச. 5.

(வேறு)

2930. காட்டகத் தொருமகன் றுரக்கு மாக்கலை
ஒட்டுடைத் தாமெனி னுய்யு நங்களை
ஆட்டியிட் டாருயி ரளேந்து கூற்றுவன்
சட்டிய விளைமதுப் போல வண்ணுமே.

(இ - ள்.) காட்டகத்து ஒட்டவல்லானொருவன் ஒட்டுக்கலை ஓடவற்
றாயின் அவனைத் தப்பியும்போம்; அங்ஙனந் தப்பாதபடி கூற்றுவன் நம்மை
ஆட்டி உயிரைவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றனென்க. (நநஉ)

2931. புள்ளுவர் கையினு முய்யும் புள்ளுள
கள் ள்விழ் கோதையீர் காண்மி னல்வினை
ஒள்ளியா நொருமக னுரைத்த தென்னன்மின்
தெள்ளியீ ரறத்திறந் தெரிந்து கொண்மினே.

(இ - ள்.) கோதையீர்! யான்முற்கூறியவாரேயன்றி நல்வினையாற் புள்
ளுவர்கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள; அதுபோல யாமும்
நல்வினைசெய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று காண்மின்;
அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை அறிவுடையானொருவன்
பயனின்றாகவுரைத்ததென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை உலகியல்
பாற் றெரிந்துகொண்மினென்றனென்க. (நநந)

2932. மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலும்
தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்
வாய்புகப் பெய்யினும் வழக்கி நல்லறம்
காய்வது கலதிமைப் பால தாகுமே.

2930. ஒருமகன் - ஒருவேட்டுவன். துரக்கும் - ஒட்டுகின்ற. கலை -
மான். ஒட்டுடைத்தாமெனின் - ஓடவல்லதாயின். அடி, 1-2: புறநா.
193. நங்களை - நம்மை. அளேந்து - வாங்கி. கூற்றுவன் நம்மை அளேந்து
உண்ணும்.

2931. புள்ளுவர் - வேடர். ஒள்ளியான் - அறிவுடையான்; கீவக. 74.1.
என்னன்மின் - என்று கொள்ளாதீர். தெள்ளியீர் - அறிவுடையீர்.

2932. அடி, 1-2: “தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும், மாய்த
லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியா தோரையு மறியக் காட்டித்,
திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து” (புறநா. 27: 11-4.) நல்லறத்தை வாய்
புகப் பெய்யினும்; வாய்புகப் பெய்யினும் - செவியிடத்துச் செல்லும்படி
சொரிந்தாலும். வழக்கி - மனங்கொள்ளாமல். காய்வது - கெடுத்துவிடுவது;
கலி. 45: 1, ந. கலதிமைப்பாலது - தீவினையின்கூறாகும்.

(மேற்.) அடி, க-உ: நன். பொது. 53, மயிலை, சங்கர; இ - வி. பொது. 53.

(இ - ள்.) திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக்கைக்கு உடைமையாதலை அறியாதோரையும்றியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்; அதனைக்கண்டும், நல்லறத்தைச் செலிக்குள்ளே செல்லும்படி சொரியினும் அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்ளாதே அவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின் கூறுமென்றனென்க. (ந.நசு)

2933. புள்ளிரீர் வீழ்ந்தது பெருகிப் புன்புலால்
உள்வளர்ந் தொருவழித் தோன்றிப் பேரறம்
உள்குமேன் முழுப்புலாற் குரம்பை யுய்ந்து போய்
வெள்ளரீ ரின்பமே விளைக்கு மென்பபோ.

(இ - ள்.) சுக்கிலம் பைக்குள்ளே வீழ்ந்தது பெருத்துப் புற்கென்ற தசை பார்த்து தான் புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தை நன்றென்று கொள்ளுமாயின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப் பெரிய வீட்டின்பத்தை விளைவிக்குமென்றனென்க.

போய், போகவெனத் திரிக்க.

(ந.நரு)

2934. பாற்றுளி பவளரீர் பெருகி யூன்றிரண்
டுற்றுரீர்க் குறும்புழை யுய்ந்து போந்தபின்
சேற்றுரீர்க் குழியுளே யழுந்திச் செல்கதிக்
காற்றுணுப் பெருதழு தலறி வீழுமே.

(இ - ள்.) சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்துத் தசைதிரண்டு உய்ந்து இடையறாது ஊறுரீரையுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின், அறிவைபுடைத் தாய் அறத்தை நன்றென்று கொள்ளாதாயின், செல்கதிக் கு நல்வினையாகிய 1 பொதிசோற்றைப் பெறுதேபோய் நாகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட்டும் அக்குறும்புழைக்குள்ளே அழுந்தி வீழுமென்றனென்க.

குறும்புழை, இடக்கர். 'பருகி' என்றுபாடமாயின் உள்ளடக்கியென்க.()

2935. திருந்திய நல்லறச் செம்பொற் கற்பகம்
பொருந்திய பொருளொடு போகம் பூத்தலால்

2933. பேரறம் உள்குமேல் - அறத்தை நன்றென்று கொள்ளுமாயின், குரம்பையினின்றும் உய்ந்துபோய், இன்பம் - வீட்டின்பத்தை.

2934. பால்துளி - சுக்கிலம். பவளரீர் - இரத்தம். ஊற்று ரீர்க்குறும்புழை - ஊறுகின்ற ரீரையுடைய சிறு வாயிலாலே. ஆற்றுணு - கட்டுச்சோறு.

(உரை.) 1 பொதிசோறு - கட்டுச்சோறு.

2935. நல்லறமாகிய கற்பகம். பொருளையும் போகத்தையும் பூத்தலால். அறத்திறம் மறத்தல் - தருமத்தின் கூறுபாட்டை மறத்தலை. காலவேல் - இறுதியைச் செய்யும் வேல்; "கால வேலான்" (கம்ப. கையடை. 11.)

வருந்தினு மறத்திற மறத்த லோம்புமின்
கரும்பொனத் திரண்டதோட் கால வேற்கணீர்.

(இ - ள்.) வேற்கணீர்! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன்றிப்
பொருளையும் போகத்தையும் பூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தை மறத்
தலை ஒழிவீராகவென்றானென்க.

காலத்தைச்செய்யும் வேல்.

(ந.ந.௭)

2936. மந்திர மருங்கிவை யில்லை யாய்விடின
ஐந்தலை யரளினை யாவர் தீண்டுவார்
சந்தரச் சுரும்புகூழ் மாலை யில்லையேல்
பைந்த ந மகளிரை மருங்கு சேர்கிலார்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் மந்திரமும் மருந்தும் இல்லையாயிற் போகிற பாம்பைத் தீண்டித் தம்வயத்ததாக்குவாரில்லை; அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற்றங்களைச் சுரும்பு சூழியியல்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும் மகளிரருகே சென்று அவரைத் தம்வயத்ததாக்குதலிலொன்றானென்க.

(ந.ந.௮)

2937. பொன்னலாம் பொன்னனீர் தருதும் பாகுநீர்
தின்றலாற் சிறுவரை யானுஞ் சொற்சில
இன்றெலா மெம்மருங் கிருந்து பேசினால்
வென்னலாம் வேற்கணீர் விழுத்தக் கீர்களை.

(இ - ள்.) பொன்னனீர்! வேற்கணீர்! நீரோல்லாம் முன்னர்ப் பாகு தின்று விழுத்தக்கீர்களாயிருத்தவன்றி இன்று எம்மருங்கிருந்து பாகுதினும் மல் சிறுவரையானும் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்ஙனம் பேசினால் ஒரு துலாம் பொன் தருவேமென்றானென்க.

(ந.ந.௯)

(வேறு.)

2938. மெய்ப்படு சாந்தம் பூவு மிகநனி கமழு மேனும்
கைப்படு சாந்தம் பூவுங் கொண்டலாற் கலக்க லாகா
ஐப்படு பித்து நெய்த்தோ ரசம்புசோ ரமுகற் புன்றோற்
பொய்ப்பட வுரைத்த துண்டோ பொன்னனீர் நம்முனாமால்.

2936. மந்திரமும் மருந்தும் என்ற இவை. சந்தரம் - அழகு. மாலை - இயல்பு. மருங்கு - பக்கத்தே.

2937. பொன்னனீர், வேற்கணீர் இரண்டும் விளி. பாகு - வெற்றிலை முதலியன. சிறுவரையானும் - சிறிய காலவனவேனும். பேசினால் துலாம் பொன் தருதும். விழுத்தக்கீர்கள் - தகுதிப்பாடுடையீர்.

2938. மெய்ப்படு - உடம்பில் முன்னேயணிந்த. கலக்கலாகா - கூடுதல் முடியா. ஐப்படு - ஐயோடுகூடிய. நெய்த்தோர் - இரத்தம். நம்முள்நாமால்; ஆல், அசை. பூ : நாலடி. 43.

அழகலசம்பு - மலங்கள்.

(இ - ள்.) பொன்னனீர்! நம்முள் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோடு கூடிய பித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினையுமுடைய அழகலசம்புசோரு மெய்யிலே முன்னையணிந்த சாந்தும் பூவும் கமமுமாயினும் பின்னுங் கை வழியாகிய சாந்தும் பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா; அத்தன்மையிற் பொய் யாக யான்கூறியதுண்டோ? கூறுமினென்றனென்க. (நசு0)

2939. அனிச்சத்தம் போது போலத் தொடுப்பவே குழைந்து மாழ்கி இனிச்சத்தாம் பிறந்த போழ்தே யென்றுநா மிதனை யெண்ணி தனிச்சித்தம் வைத்த நேற்றாந் தளர்ந்துகண் பரப்பி நோக்கிப் பனித்துமென் றுற்ற போழ்தே பழுதிலா வறிவி னென்னும்.

(இ - ள்.) நாம் பிறந்தபொழுதே இனிச் செத்தேமல்லேமோவென்று இதனையெண்ணி, நூலாற்றொடுப்பவே மயங்கிவாடும் அனிச்சப்பூப்போலத் தீவினையுற்றபொழுதே குழைந்து மயங்கித் தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுங்கு வேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினாலுண்டார் தனித்த சித்தத்தைநிலைபெற வைத்தலைத் தெளியேம்; ஆதலால் யாம் உய்யுமாறு என்னையென்றனென்க.

‘வாடும்’ என ஒருசொல் வருவிக்க.

(நசுக)

2940. நீநிறங் கொண்ட வைம்பா னிழன்மணி யுருவ நீங்கிப் பாணிநங் கொண்டு வெய்ய படாமுலை பையிற் றாங்கி வேணிந மழைக்கண் டாமு மிமைகுறைந் தழுகி மேனி தானிறங் கரக்குங் காலந் தையலீர் மெய்ய தன்றே.

(இ - ள்.) தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்ட மயிர் அவ்வுரு வம் நீங்கி வெளுத்து, முலையும் பைபோல ஞான்று, கண்களும் இமையழுகிந் குறைந்து, மேனி ஒளிகெடு மூப்பு மேல் தும்மிடத்தே வருமல்லவோ? அதற்கு முன்னே துறப்பீராகவென்றனென்க. (நசுஉ)

2939. தொடுப்பவே - நூலினால் தொடுக்கவே. மாழ்கி என்பதன்பின் ‘வாடும்’ என ஒருசொல்வருவிக்க. நாம் பிறந்தபோழ்தே இனிச் செத்தாம் என்றுஎண்ணி. தனித்த சித்தத்தை. பனித்தும் - நடுங்குவேம்.

2940. மணியின் நீநிறம் கொண்ட ஐம்பால் உருவம்நீங்கி; உருவம் - பழைய நிறம். வெய்ய - விரும்பத்தக்க; வெப்பத்தையுடைய எனலுமாம். பையின் தாங்கி - பைபோலத் தொங்கி; “இறும்பூது சான்ற முலையுங் காணாய், வெறும்பை போவ வீழ்ந்துவே ருயின” (மணி. 20 : 55-6.) கண்தாமும் - கண்களும். நிறம் கரக்கும் - ஒளிகெடும்.

(வேறு)

2941. குஞ்சர மயாவுயிர்த் தனைய குய்கமழ்
அஞ்சவை யடிசிலை யமர்ந்துண் டார்கடாம்
இஞ்சிமா நகரிடும் பிச்சை யேற்றலால்
அஞ்சினேன் றுறப்பல்யா னாவ மில்லையே.

(இ - ள்.) யானை உயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக் கம
ழும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னர்ப் பிச்சையேற்றலாற் செல்வத்தில்
ஆசை எனக்கில்லை. அரசாட்சியை அஞ்சினேன் ; இனி யான் துறப்பே
னென்றானென்க. (கசந)

உந.—அந்தப்புர விலாவனை

2942. (க) ஒருவர்தம் வலிகெடு முடன்று பொங்கிமேல்
இருவர்மற் றியைந்தெழுந் திருப்பி னென்பபோல்
உருவநுண் ணுசப்பிற விருந்த வொண்மணிப்
பரியகட் படாமுலைப் பைம்பொற் கொம்பனீர்.

2943. (உ)காதலங் கழிந்தநா ளிதனி னிப்புறம்
ஏதில மென்றசொற் செவிச்சென் றெய்தலும்
மாதரார் மழைமலர்த் தடங்கண் மல்குநீர்
போதுலா மார்பின்வாய்ப் பொழிந்து வீழ்ந்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நீலமணிபோலும் பெரிய கண்.

2941. அயா உயிர்த்தனைய - கொட்டாவி விட்டாற்போன்ற. குய் -
தாளிப்பு. அமர்ந்து - விரும்பி. இஞ்சி - மதில். ஆர்வம் - ஆசை.

2942. இருவர் எழுந்திருப்பின் ஒருவர் வலிகெடும் என்பபோல். உரு
வம் - அழகு. மணிபோலும் பரிய கண்ணையுடைய முலை.

2943. கழிந்த நாளிற் காதலம். இதனின்இப்புறம் ஏதிலம் என்ற
சொல் - தருமவுரையைக் கேட்டதற்கு இப்பால் நாம் அயலாரானோம் என்று
சீவகன் கூறிய சொல். மாதரார் - மனைவியர். மு : சீவக. 269.

(இ - ள்.) ஒருவர்மேலே இருவரியைந்து உடன்று பொங்கி எழுந்திருப்பின் அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே நுசப்பு வருந்த வீங்கின முலைகளையுடைய கொம்பனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்த நாளெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் காதலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்கு இப்பால் அதனைக் கைவிட்ட தன்மையையுடையேமென்ற சொல்லாததேவியர் கேட்டவளவிலே அவர்கள்கண்ணீர் இடையறுது சொரிந்து மார்பிலே வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௪-௫)

(வேறு)

2944. செருக்கி நிணந்தின்று சிவந்து மன்ன ருயிர்செற்ற
நெருப்புத் தலைநெடுவேற் கண்ணூர் கண்ணீர் நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பி னிடைப்பாய்ந்து குளமாய்ப் பாலார் படாமுலையை
வருத்தி மணிநெடுங்கோட் டருவி போல வீழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) நிணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்து செற்ற வேல்போலுங் கண்ணுடைய அங்ஙனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூணுகிய கரையுள்ளே பாய்ந்து குளமாய்நிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவி வீழுமாறுபோல அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௬)

2945. அழலேந்து வெங்கடுஞ்சொ லுருமே றுண்டாங் கலர்சிந்தி
நிழலேந்து பூங்கொடிக ணிலஞ்சேர்ந் தாங்கு நிலஞ்சேர்ந்து
கழலேந்து சேவடிக்கீழ்க் கண்ணீர் வெள்ளங் கலநிரப்பக்
குழலேங்கு மாறேங்கி யழுதார் கோதை மடவாரே.

(இ - ள்.) அங்ஙனநின்றமுத மடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக எதிலமென்ற சொல்லாலே சேவடிக்கீழ் நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப அழுதாரென்க.

2944. செருக்கி - மயங்கி. கண்ணூரது கண்ணீர். பூண்பரப்பினிடை - ஆபரணங்களாகிய கரையுள்ளே. அழுதலால் முலையிடைக் குளமாதல்: சீவக. 1523, 1629; “கருங்கால் வெண்குருகு மேபும், பெருங்குள மாயிற்றென்னிடைமுலை நிறைந்தே” (குறுந். 325 : 5-6.)

2945. அழல் - தீ. கடுஞ்சொல் - சீவகன் கூறிய கொடுஞ்சொல்லால். நிழல் - ஒளி. பூங்கொடிகள் உருமேறுண்டு அலர்சிந்தி நிலம் சேர்ந்தாங்கு. சேவடிக்கீழ் - சீவகன் பாதத்தில். குழலேங்குமாறு ஏங்கி அழுதார்; “ஆம் பவங்குழலி னேங்கி” (நற். 113 : 11); “குழலினை வதுபோ லழுத னள்” (புறநா. 143 : 15); “வேயங்குழல்..... நாண, ஏங்கினள்” (கம்ப. அரசியற். 3).

குழல் ஏங்கியழுமாறுபோல ஏங்கியழுதாரென்க.

(நசுஎ)

(வேறு)

2946. குலிகவஞ் சேற்று னூறிக் குங்கும நீரு ளோங்கிப்
பொலிகென வண்டு பாடப் பூத்ததா மரைகள் போலும்
ஒலிகழ லடிக னுங்கீழ்ப் பிழைத்ததென் னுரைமி னென்னப்
புலிரிழற் பட்ட மான்போற் போகுயி ராகி நின்றார்.
அத்தேவியர் அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) குலிகச்சேற்றிலே முனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிநீரிலே
வளர்ந்து வண்டாகிய பாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப் பாடப் பூத்த
தாமரைப்பூக்கள்போலும் திருவடிகளே! யாங்கள் நும்மிடத்துப் பிழைத்தது
யாது? அதனை உரைமினென்றுகூறிப் புலிக்கட்பட்ட மானுயிர்போலப்
போதற்கொருப்பட்ட உயிராகி நின்றாரென்க. (நசுஅ)

2947. அருந்தவி சாகி யெம்மைச் சுமந்தயா வுயிர்த்த வாண்மைப்
பெருந்தகு குறங்கு காணீர் பெண்ணுயி ரளிய தாமே
வருந்துமா லென்று நோக்கீர் வாடுமா லாவி யென்னீர்
விருந்தினர் போல நின்றீர் வெற்றுடல் காண்மி னென்பார்.

(இ - ள்.) முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச் சுமந்து இளைப்பாற்றிய
ஆளுந்தன்மையையுடைய குறங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர்
தாம் அளியாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்
வுயிர் வாடுமென்றுநினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்
றுடலைக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (நசுசு)

2948. கோதையுந் துகிலு மேந்திக் குங்கும மெழுதிக் கொய்பூந்
தாதுகொண் டளகத் தப்பித் தடமுலை வருடிச் சேர்ந்து

2946. குலிகம் - சாதிலிங்கம். நாறி - தோன்றி. ஒங்கி - வளர்ந்து.
அடிகள் - சீவகனுடைய பாதங்கள்; விளி. நும்கீழ்ப் பிழைத்தது
என் - நும்மிடத்துச்செய்த பிழை யாது? என்ன - என்று. போகுயிராகி -
போவதற்குத் துணிந்த உயிரை உடையவராகி.

2947. இப்பாடல், சீவகனுடைய துடைகளைநோக்கிக் கூறுவது.
தவிசு - ஆதனம். அயாவுயிர்த்த - இளைப்பாற்றிய. குறங்குகாள் - துடை
களே. அளிய - அளிக்கத் தக்க. ஆவிவாடும் என்னீர்; என்னீர் - என்று எண்
ணைவராய்.

2948. இப்பாடல், சீவகனுடைய கைவிரல்களை நோக்கிக் கூறுவது.
கோதை - மாலை. குங்குமம் - குங்குமச்சாந்து. அளகம் - முன்னுச்சிமயிர்.
வருடி - தடவி. கைவிரல் - விளி. அளிய - எம்மை அளிக்கத்தக்க. ஏதிலர் -
அயலார். கோமான் : சீவகன்.

காதல்கொண் டிருந்த காமர் கைவிர லளிய நீரும்
ஏதில ராகிக் கோமா னெண்ணமே யெண்ணி னீரே.

அளகம் - 1 பனிச்சை.

(இ - ள்.) ஏந்தி எழுதி அப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதலெக்கொண் டிருந்த விரல்களே! எம்மை யருளத் தக்க நீரும் எமக்கு அயலாராகி அரச னெண்ணியதனையே எண்ணினீர்; இது தருமோவென்பாரென்க.

செந்திக்கடவுளை வலஞ்செய்து அதுசான்றாக நம்மைப் பாதுகாப்பே மென்று எங்கைகளைப் பற்றின நீரென்றலின், உம்மை சிறப்பும்மை. 'சாந்தங், காதல்கொண் டணிந்த' என்றும் பாடம். (நூலு)

2949. பஞ்சிகொண் டெழுதி யார்ந்த சீறடி பனித்த லஞ்சிக்
குஞ்சிமே லேற்ற கோமான் கொப்புளித் திட்ட வெம்மை
வஞ்சித்தீர் மணிசெய்தோள் கால் வாங்குபு தழுவிக் கொள்ளீர்
நெஞ்சநீர் வலியீ ராகி நிற்பீரோ நீரு மென்பார்.

(இ - ள்.) தோள்காள்! எழுதி அழகுநிறைந்த அடி ஊடுகின்ற காலத்து உடம்பிற்பட்டால் நொந்துநடுங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்ற அரசன் இனி நுகரேமென்று கைவிட்ட எம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலியீராகி நிற்பீரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், நம்முடைய கை எங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்ற காலத்து அதற்கு உதவியாயிருந்தும் உண்மை செப்பாது வஞ்சித்தீரென்பாரென்க.

'நெஞ்சின்' என்ற பாடத்திற்கு நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் 1 உம்மை, சிறப்பு. (நூலு)

2950. முட்டுவட் டனைய கோல முத்துலாய்க் கிடந்து மின்ன
மட்டுவிட் டலர்ந்த கோதை மதுவொடு மயங்கி நாளுந்

(உரை.) 1 கூந்தலின் ஐம்பால்களுள் ஒன்றன்பெயர்.

2949. இப்பாடல், சீவகனுடைய தோள்களை நோக்கிக்கூறுவது. பஞ்சி - செம்பஞ்சுக்குழம்பு. பனித்தல் அஞ்சி - நடுங்குதற்குப்பயந்து. அடியைக் குஞ்சிமேலேற்ற. கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட. எம்மை - எங்களை. வஞ்சித்தீர் - வஞ்சனைசெய்தீர். வாங்குபு - அணைத்து. நீர் தழுவிக்கொள்ளீர்; நீரும் நிற்பீரோ என்க.

(உரை.) 1 நீரும் என்பதிலுள்ளது.

2950. இப்பாடல் சீவகனுடைய மார்பத்தை நோக்கிக்கூறுவது. முட்டுவட்டு - அரசுக்கு வட்டு; "முட்டினை வட்டும்" (பெருங். 1. 38 : 170.) கோலம் - திரட்சியையுடைய. மட்டு - தேன். கோதை - எமது மார்பிலுள்ள பூமாலை. மதுவொடு - உன்னிடத்துக் கிடந்த மாலையிலுள்ள தேனோடு. ஒட்டி யிட்ட - ஒன்றுபட்டு. மார்பம் : விளி. நன்மை - நற்குணம்.

ஒட்டியிட் ஓறைய வெங்கட் குயராணை யாய மார்பம்
நட்புவிட் டொழியு மாயி னன்மையார் கண்ண தம்மா.

(இ - ள்.) ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து அரக்குவட்டனையவாய்த் திரண்டு பெருத்த முத்துக்கிடந்து மின்ன எம்முடைய மார்பிற்கோதை நின்னிடத்துக் கிடந்த மாலையினமதுவோடே மயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையும்படி எங்கட்கு அணையாய மார்பமே ! கேளாய் ; எம்மோடு கொண்ட நட்புக் கைவிட்டு நீங்கின், மற்று நற்குணம் யாரிடத்தே யுள்ளதுகூறாயென்பாரென்க. (நடுஉ)

2951. மாக்கவின் வளரத் தீண்டி மணிநகை நக்கு நாளும்
பூக்கவி னூர்ந்த பைந்தார் புனைமதுத் தேனெ டேந்தித்
தாக்கியெம் முலைக டம்மை நெருக்கினாய் தரணி மன்னின்
நீக்கிநீ யெம்மை நோக்காய் நீத்தியோ நீயு மென்பார்.

(இ - ள்.) எம்முடைய பெரிய அழகு வளரும்படி தீண்டிமாணிக்கத்தின் தொளியை நீதோற்றுவித்து மதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களினமுகு நிறைந்த கழுநீர்த்தாரே ! நீ எம்முலைகளைத் தாக்கி நெருக்கினாய் ; அங்ஙனநெருக்கிய நீயும் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவா யாய்க் கைவிட்டுநின்றாயோவென்பாரென்க. (நடுங்)

2952. அன்னமே தோகை நல்யா முமுதமே யாய்ந்த தீந்தேன்
இன்னரே நங்கை மாரென் றேத்திய பவளச் செந்நா
என்னைநீ கண்ட தெம்மை யிரண்டுநா வாயி னாயே
மன்னன்போ லீர மின்றி வலித்தனை வாழி யென்பார்.

(இ - ள்.) நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென் கின்ற இத்தன்மையரையென்று எத்திய பவளமாகிய செவ்விய நாவே ! நீ மன்னனைப்போல் அருளின்றி எம்மை அழித்துக்கூறத் துணிந்தனை ; இங்ஙனங் கூறுதற்கு எம்மிடத்துக் கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகிய குற்றம் ; அதனைக் கூறு ; கூறாயேல் நீ இரண்டுநாவாயேவிட்டாயென்பாரென்க. (நடுசு)

2951. இப்பாடல் சீவகனுடைய மார்பின்மாலையை நோக்கிக்கூறுவது. கவின் - அழகு. மணி நகை நக்கு - மாணிக்கத்தின் ஒளியைத் தோற்றுவித்து. பூக்கவின் ஆர்ந்த பைந்தார் - பூக்களினமுகை நிறையக்கொண்ட பசுமையான கழுநீர்மலை ; விளி. மது - தேன். தேன் : ஒருவகைவண்டு. மன்னின் - மன்னனைப்போல. நீயும் ; உம்மை, சிறப்பு.

2952. இப்பாடல், சீவகனுடைய நாவைநோக்கிக் கூறுவது. அன்னமே ஏ, அசை. இன்னரே - இத் தன்மையையுடையவர்களே. செந்நா - செவ்விய நாவே ; விளி. நீ எம்மிடத்துக்கண்டது என்னை ? வலித்தனை - எம்மை வெறுத்துக் கூறத்துணிந்தாய். வாழி : அசை.

2953. பூணிநா நெருங்க நொந்து பொதிர்த்தன வெம்பி யென்று
நாணிநால் வருத்தந் தீர்ப்பா னன்முலைக் கண்க டம்மைப்
பேணிநீ ரெழுதி யோம்பிப் பேரின்பங் கொண்டு தந்தீர்
காண்மினோ வின்னெம் வண்ணங் கண்ணிலீர் கண்க ளென்பார்.

(இ - ள்.) இவை பூணோடே நெருங்குதலாலே வெம்பி நொந்து புடைக்
கொண்டனவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாக அணிந்த பொன்னாணி
நாற் பின்னும் அம்முலைகட்குப் பிறந்த வருத்தத்தை நீக்குதற்குக் கண்களே !
நீர் அம்முலைக்கண்களோப் பேணி நும்மணிகளாலே எழுதிப் பாதுகாத்துப்
பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்கும் பேரின்பத்தைத் தந்தீர்; இங்ஙனம் இன்
பத்தைத் தந்த நீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிலீராயினீர்; எம்வண்ணம்
கெட்டபடியை இனித் காண்பீராகவென்பாரென்க. (நூநூ)

2954. சென்னிமேன் மிதித்த வஞ்செஞ் சேறடித் திருவில் வீச
மின்னிவா ளாரஞ் சிந்த வெறுநிலத் துறைந்து நீயெம்
இன்னகை முறுவல் பார்த்தா யின்னெம் தாவி பார்த்தாய்
மன்னிய மாலை வண்டார் மணிமுடி வாழி யென்பார்.

(இ - ள்.) வண்டார் மாலையினைபுடைய நீலமணிபோலும் மயிர்முடியே !
வெறுநிலத்திலே ஆரம் மின்னிச் சிந்த அரசன் வீழ்ந்து வணங்கவும் அவன்
சென்னிமேலே திருவில்வீச மிதித்த சேறடியிலே நீயுறைந்து எம் முகிழ்நகை
எய்துமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எமதாவி வருந்துதலையும் பார்த்
தாய்; நின்வழிபாடு பொய்யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி, அசை. என்பார் என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினாரென வருவித்து
முடிக்க. இத்துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூற்றிற்குத் தேவர்கூறி
னார்; “சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச், செய்யா மரபிற் ரொழிற்படுத்
தடக்கியும்” (தொல். பொருளியல், 2) என்னும் பொருளியற்றுகத்திரத்தா
லென்றுணர்க. (நூநூ)

2953. இப்பாடல், சீவகனுடைய கண்களை நோக்கிக்கூறுவது.
பொதிர்த்தன - வீங்கின. தீர்ப்பான் - தீர்த்தற்கு. கண்ணிலீர் - அருளில்லாத
வராயினீர். கண்கள் : விளி.

2954. இப்பாடல் சீவகனுடைய மயிர்முடியை நோக்கிக்கூறுவது.
திருவில் வீச - இந்திராவில்லப்போல் பல நிறத்தை வீச. வாள் ஆரம் -
ஒளியையுடைய முத்துமாலை. எமது ஆவி வருந்துதலைப் பார்த்தாய். மணிமுடி -
நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிர்முடியே; விளி.

2955. வீங்குபாற் கடலு நஞ்சாய் வினைந்ததால் விரிந்த வெய்யோன்
பாங்கிலா விருளை யீன்று பார்மறைத் திட்ட தாலோ
திங்கதிர்த் திங்கள் செந்தீச் சொரிந்ததாற் றிசைக ளெல்லாம்
தாங்குமா நென்னை யாவி தரிக்கிலேந் தேவிர் காளோ.

(இ - ள்.) அரசன் இங்ஙனம் தன் தன்மை திரிந்தமையால், இனிப்பாற்
கடலும் நஞ்சாய்வினைந்தது ; வெய்யோன் தன்னிடத்தில்தாத இருளை ஈன,
அவ் வருள் பாறை மறைத்துவிட்டது ; திங்கள் திசைகளெல்லாம் செந்தீயைச்
சொரிந்தது ; ஆதலால், தேவீர்களா! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டு
கிலேம் ; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனம்? கூறுவீராகவென்பாராயினாரென்க.
ஈன்று - ஈன. (௩௫௭)

(வேறு)

2956. விண்ணோர் மடமகள்கொல் விஞ்சை மகளேகொல்
கண்ணார் கழிவனப்பிற் காந்தருவ தத்தையென்
நெண்ணுய வானெடுங்கண் மெய்கொள்ள வேழுற்றுப்
பண்ணுற் பயின் றீ ரினியென் பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனைநோக்கி ஒருவரையொருவர் காட்டிக் கூறு
கின்றார்.

(இ - ள்.) உலகம் எண்ணுந்தன்மையுண்டாய வனப்பிற் றத்தையுடைய
வாள்போலுங்கண் அறிவைக் கவர்ந்துகொள்ளுகையினாலே இவளை விண்ணோர்
மகளோ ; விஞ்சைமகளோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்று
துணிந்து யாழ்வென்று உறவுகொண்ட நீர் இங்ஙனம் கைவிட்ட நிலையில்
என்ன உறவு கொண்டாராவீரென்க. (௩௫௮)

2957. கொல்வே நெடுங்கட் குணமலை குஞ்சரத்தால்
அல்லனோ யுற்றாளுக் கன்று களிமடர்த்துப்
புல்லிப் புணர்முலையின் பூங்குவட்டின் மேலுறைந்தாய்
எல்லேமற் றெம்பெருமாற் கின்றிவளு மின்னாளோ.

2955. நஞ்சு - விடம். மறைத்திட்டதால் - மறைத்துவிட்டது ; ஆல்,
அசை. திங்கள் திசைகளெல்லாம் தீயைச்சொரிந்தது. என்னை - எவ்விதம்.
தேவீர்களா, ஓ : அசை. மு : நைடது. சந்திரோபா. 30.

2956. கழிவனப்பின் - மிக்க அழகையுடைய. எண்ணுய - எண்ணுந்
தன்மையையுடைய. மெய்கொள்ள - அறிவைக் கவர்ந்துகொள்ள. ஏழுற்று -
மயங்கி. பண்ணல் - இசையோடு.

2957. கொல்லுகின்ற வேலைப்போலும் நெடிய கண்ணையுடைய. குஞ்
சரம் - அசனிவேகம். குணமாலையாகிய அல்லலோயுற்றவருக்கு. முலையாகிய
குவட்டின்மேல். எல்லே - வெளியாக ; சீவக. 653, ந. இவளும் - குணமாலையும்.

(இ-ள்.) குணமாலையானையால்வருத்தமுற்ற இவள்பொருட்டு அன்று அவ்வினையையவருத்தி இவளைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்த நினக்கு இன்று இவளும் வெளியாக இன்னொளையினோவென்க. (௩௫௬)

2958. தூம்புடைய வெள்ளெயிற்றுத் துத்தி யழகைப்
பாம்புடைய நோக்கிப் பதுமை பவழவாய்
தேம்புடைய வின்னமுதாச் சேர்ந்தாய்க் கிளியதுவே
ஆம்புடைய நஞ்சுடங்கிற் றின்றாறிற் றுகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் தீராமல்நின்றது; அதுவே இன்று ஊறிற்றுகாதோவென்க.

(இ - ள்.) புரையினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுடைய நாகப்பாம்பின் நஞ்சு உடையும்படி நோக்கிப் பதுமை வாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடின நினக்கு அந்நஞ்சே தீர்ந்ததிலையாகாதோவென்க. ()

2959. தாழ்ந்துலவி மென்முலைமேற் றண்ணாரம் வில்விலங்கப்
போழ்ந்தகன்ற கண்ணினு லேப்பெற்றுப் போகலாய்
தாழ்ந்தமர ரின்னமிர்தந் தக்கநாட் டாகாதே
வீழ்ந்ததென வீழ்ந்தாய்நீ யின்றதுவும் விட்டாயோ.

போழ்ந்து - போழ.

(இ - ள்.) முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி ஒளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணினுலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்க எய்த ஏவைப்பெற்றுப் போகமாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டுபோகின்ற அமுதம் தாழ்ந்துவீழ்ந்தது, தக்கநாட்டிலையாகாதேயென்று கருதி விரும்பினாய்; இன்று அவ்விருப்பமும் விட்டாயோவென்க. (௩௫௭)

2958. தூம்பு - துளை. துத்தி - பொறி. அழல் - விடம். நாகப்பாம்பு உடைய நோக்கி - நாகப்பாம்பின்விடம் கெடும்படி பார்த்து. பதுமையுடைய வாயை அமுதமாகச் சேர்ந்தாய்க்கு. தேம் இனிமையெனலுமாம். ஆம்புடைய - மேல் வளரும் திறத்தையுடைய. நஞ்சுஅடங்கிற்று இன்று ஊறிற்றுகாதோ; அடங்கிற்று - அடங்கியதே.

2959. தண்ணாரம் - குளிர்ச்சியைக் கொண்ட முத்துமலை. வில் விலங்க - ஒளியைக் குறுக்கிடும்படியாக. கண்ணினுலெய்த ஏவைப்பெற்று; ஏ - அம்பு. வீழ்ந்தாய் - விரும்பினாய். இப்பாடலிற் சீவகன் கேமசரியை மணங்க கூறப்பட்டுள்ளது; சீவக. 20.

2960. கண்ணோ கயலோ கழுநீரோ காவியோ

பெண்ணோ வழுதோ பிணையோ வெனப்பிதற்றித்
துண்ணென் சிலைத்தொழிலுங் காட்டிமுன் னின்புற்றீர்
புண்மேற் கிழிபோற் துறத்தல் பொருளாமோ.

(இ - ள்.) இவன்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி இவளைப் பெற்ற பின்னர், இவளைப் பெண்ணோ! அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணோ! கயலோ! கழுநீரோ! காவியோ! பிணையோவென்றும் புணைத் துரைத்து முன்பு இன்புற்ற நீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சீலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோவென்க.

(நகூஉ)

2961. பொன்னகர வீதி புகுந்தீர் பொழிமுகிலின்

மின்னி னிடைநுடங்க நின்றாடன் வேனெடுங்கண்
மன்ன னகரெல்லாம் போர்ப்ப வலைப்பட்டீர்க்
கின்னே யொளியிழந்த வினா விடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூறிற்று, மிகவிளங்குதற்கு. மன்னன் - சச்சந்தன். இனி, 'மன்ன' என்று பாடமாயின், ஒருமைபன்மைமயக்கமாம். 'போர்ப்ப' என்றது, "எங்கெங்கே நோக்கினு மங்கங்கே தோன்றுமே" (சீவக. 1971) என்றதனை.

(இ - ள்.) இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்த நீர் விமலைகண் சூழ்போத அவ்வலையிலே அகப்பட்டீர்; அவ்வலைப்பட்ட உமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னவாய் ஒளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க.

(நகூந)

2962. செங்கச் சிளமுலையார் தின்கறையூர் பல்வினார்

மங்கையர்கள் காப்ப மகிழ்ந்தானே நீமகிழ்ந்து

2960. காவி - நீலோற்பலமலர். பிணை - மான்; கண்ணுக்குவமை. சிலைத்தொழில் காட்டியது: சீவக. 1640, 1641. கனகமாலையை யின்புற்றீர். புண்மேற்கிழி - புண்ணை ஆற்றுதற்கு அதன்மேற்போட்ட துணி. பொருள் - தருமம். இப்பாடலில் சீவகன் கனகமாலையை மணந்தது கூறப்பட்டது.

2961. முகிலினிடத்து மின்னைப்போலும் இடைநுடங்க; நுடங்க - அசைய. நின்றாள்: விமலை. மன்னன் நகரெல்லாம் - சச்சந்தனுடைய நகர முழுதும். இன்னே - இப்படியே. கண் இன்னவாய் ஒளியிழந்து இடுகினவோ; இடுகுதல் - குறைதல். இப்பாடலிற் சீவகன் விமலையை மணந்தது கூறப்பட்டது.

2962. செங்கச்சையணிந்த இளமுலையார் - இளமங்கையர். பல்வினார்: முதியமகளிர். முலையாரும், பல்வினாருமாகிய மங்கையர். மகிழ்ந்தானே - உவந்திருந்த சுரமஞ்சரியை. பார்ப்பானாய் - வேதியனாய். பண் அணைத்து - பாட்டால் சேர்த்து. தகவு - தகுதிப்பாடு.

பங்கயமே போல்வானைப் பார்ப்பானாய்ப் பண்ணனைத்துத்
தங்கினாய் கோவே துறத்த தகவாமோ.

முதுமையாற் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார். பங்கயமேபோல்
வாள் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையே நோக்கிக் கற்புக்
கடம்பூண்டவள்.

(இ - ள்.) கோவே! இளையருமுதியருமாகிய மங்கையர் காப்ப அக்காவலை
மகிழ்ந்தானை நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச் சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக்
கூடினாய்; இனி இங்ஙனம் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

‘பண்ணலைத்து’ என்ற பாடத்திற்குப் பண்ணுலே அவள்வன்மையை
நெகிழ்த்தென்க. (ந.சு.ச)

2963. புல்லா ருயிர்செகுத்த பொன்னந் திணிதோளாய்
மல்லா ரகன்மார்ப மட்டேந்தி வாய்மடுத்தித்
டெல்லாருங் காண விலக்கணையோ டாடினாய்
அல்லாந் தவண்டுங்க வன்பி னகல்வாயோ.

(இ - ள்.) தோளாய்! மார்பனே! ஏந்த மதுவை எடுத்துக்கொடுத்து
இலக்கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்ஙனம் புணர்ந்தநீ அவள் அலமந்து நடுங்க
அன்பினின்றும் அகல்வாயோவென்க.

ஏந்தி - ஏந்த.

(ந.சு.ந)

உசு.—கோயில் விலாவனை

2964. (க) கல்லோ மரனு மிரங்கக் கலுழ்ந்துருகி
எல்லாத் திசைதோறு மீண்டி யினமயில்போற்
சொல்லாத் துயர்வார் தொழுவா ரழுவாராய்
அல்லாந் தகன்கோயி லாழ்கடல்போ லாயிற்றே.

2965. (உ) பூப்பரிவார் பொன்செய் கலம்பரிவார் பொன்வளையை
நீப்பி ரெனப்புடைப்பார் நீடாமஞ் சிந்துவார்

2963. புல்லார் - பகைவரது, மட்டு - கள்ளை. வாய் மடுத்திட்டு - இலக்
கணையின் வாயிடம் நெருங்கிக்கொடுத்து, அவள் அல்லாந்து - இலக்கணை அவ
மந்து. அன்பினின்றும் அகல்வாயோ.

2964. கல்லும் மரனும்; ஓ, அசை. சொல்லா - சொல்லி. அல்லாந்து -
அலமந்து, கோயில் - அரண்மனை.

2965. பரிவார் - அறுப்பார். புடைப்பார் - மோதி உடைப்பார். நீள்
தாமம் - நீண்ட மாலையை. ஏ - அம்பு.

ஏப்பெற்ற மான்பிணைபோ லேங்குவா ரின்னுயிரைக்
காப்பரேற் காவலனார் காவாரோ வின்றென்பார்.

2966. (ந.) கழுநீருந் தாமரையுங் கண்டனவே போலும்
முழுநீர்வேற் கண்ணும் முகமு முலறிச்
செழுநீர் மணிக்கொடிகள் காழுகஞ்சேர் கொம்பாய்
அழுநீர வாயலறி யல்லாப்ப போன்றாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) சொல்லாவென்றதுடன் என்று இங்ஙனஞ்சொல்லியென முற்கூறிய
வற்றைக் கூட்டியுரைக்க.

(உ) காவலனார் - காத்தலை வல்லவர்.

(ங்) கழுநீரையும் தாமரையையும் சேரக்கண்டாற்போலும் கண்ணு
முகமுமென்க.

(இ - ள்.) தேவியர் கலங்கி நெஞ்சருகிக் கல்லும் மாமுமிரங்காநிற்க
இங்ஙனஞ்சொல்லி, பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; ஏங்கு
வார்; என்பாராய் உலறி மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த கொம்பாய் அலறி
அழுந்தன்மையவாய் அலமருவனவற்றை ஒத்தார்; அதுகண்டு, எல்லாத்
திசைகளிலும் நின்ற மகளிரும் இனமயில்போலீண்டி, துயர்வார்; தொழுவார்;
அழுவாராய் அலமருகையினாலே கோயிலில் கடலொலிபோலே ஒலியுண்டா
யிற்றென்க.

(ங்) வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளை
யும் கருதி. (நகசு - அ)

(வேறு)

2967. பண்ணார் பனைமுழுவம் பாடவிந்து பன்மணியாழ் மழலை நீங்கிப்
புண்ணார் புனைகுழலு மேங்கா புனைபாண்டி விரங்கா வான்பூங்
கண்ணு ரொலிகவுள கிண்கிணியு மஞ்சிலம்புந் கலையு மாரா
மண்ணார் வலம்புரிபும் வாய்மடங்கிக் கோன்கோயின் மடிந்த தன்றே.

2966. உலறி - காய்ந்து. காழகம் சேர் - கருமை சேர்ந்த. அழுநீரவாய் -
அழுந்தன்மையவாய். அல்லாப்ப - அலமருவனவற்றை.

2967. பண்ணார்யாழும், பனைமுழுவும் பாடவிந்து; பாடவிந்து - ஒலி
யடங்கி. குழல் - வேயங்குழல். பாண்டில் - கஞ்சதாளம். கவுள - பக்கத்தை
யுடைய. ஆரா - ஒலியாவாய். வாய்மடங்கி - ஊதாதொழிந்து. கோன்கோயில் -
சீவகனுடைய அரண்மனை.

மண்ணூர்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்த கோன் ; இனி, மண்ணூர் வலம்புரி - அரக்கிட்டாடின வலம்புரியென்றுமுரைப்ப.

(இ - ள்.) பூப்போலுங் கண்ணாருடைய மழலைமொழிபோய் அழுங் குரல் மயங்குதலாலே, பெரிய முழவமும் பண்ணூர்யாழும் ஒலிகெட்டுத் துளை யார்ந்த குழலும் ஊதாவாய்க் கஞ்சதாளமும் ஒலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத் தையுடைய கிண்கிணி முதலியவும் ஒலியாவாய் வலம்புரியும் ஊதாதொழிந்து அரசன் கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க. (நகசுக்)

2968. அணியார் மணியரக்கு வட்டமுத்தி வைத்தனை ய செங் கண் மாத் தாட், பிணியார் பெருந்துருத்தி யன்ன பெருங்கவுள பிறை யேர் கோட்ட, பணியார் கமழ்கடாத் தண்ண லரசுவாப் பண்ணூர் பாய்மா, இணையாது மில்லாத கண்ணீர்வீழ்த் துண்ணுநின் றினைந்த தாமே.

(இ - ள்.) அண்ணலுடைய மணியினையும் கண்ணினையும் தாளினையும் வண்டுள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானை கள், யாதும் ஒப்பில்லாத பண்ணுதல் நிறைந்த குதிரைகள் தாமுண்ணுவாய் அழுது வருந்தினவென்க. (ந௭௦)

2969. கழித்த கடிப்பிணையுங் கைவளையு மாலைபுங் களைந்து முத்தும், தொழித்த நறுஞ்சாந்துஞ் சண்ணமும் பன்மணியுங் கலனுஞ் சிந்தி, விழித்து வியன்கோயில் பன்மீன் பரந்திமைக்கும் பணியார் வானம், பழித்துப் பசும்பொன் னுலகு குடிபோயிற் றெடுத்த தன்றே.

சாந்தும் சண்ணமும்னைந்த மணியென்க. களைந்து கழித்த சிந்தி விழி த்து - வாங்கிப்போகடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. 'களைந்த முத்து' என் றும் பாடம். தொழித்த கலன் - ஆரவாரித்த கலன்.

(இ - ள்.) கோயில் கடிப்பிணை முதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வானைப் பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தே நின்றலிற் பொன்னு லகு குடிபோன தன்மையை ஒத்ததென்க. (ந௭௧)

2968. யானையின் கண்ணிற்கு அரக்குவட்டு உவமை. மாத் தாள் - பெரிய பாதத்தையுடைய. அரசுவா - இராசயானை ; சீவக. 2231, 3087 ; சூளா. மந்திர. 32. பாய்மா - குதிரை. இனைந்த - வருந்தின.

2969. கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதோரணி ; காதைப்பெருக்கு வதற்கிடுவது. மீன் - நட்சத்திரம்.

2970. அழலார் சரையெயிற்று வெஞ்சினவைந் தலைசுமந்த வெருளி நாகம்
நிழலார் திருமணியுந் தேவர் திருமுடிமே னிலவி வீசும்
சுழலார் பசும்பொன்னும் வேய்ந்து சொரிகதிர்மென் பஞ்சி யார்ந்த
சுழலா னகர மமுது கடைகடல்போற் கலங்கிற் றன்றே.

அழல் - நஞ்சு. சரை - பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும் பொன்
னும் மேலே வேய்ந்து கதிரைச் சொரிகின்ற நகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த
தேவர் முடிமேல் நிலவி வீசங்கழல் - வலஞ்செய்தல் நிறைந்த தேவர் வணங்கின
முடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவீசும் அடியென்க; கழல், ஆகுபெயர்; பஞ்சி
யார்ந்த கழல் - நிறத்தாலும் மென்மையாலும் செம்பஞ்சியின் தன்மைநிறைந்த
அடி. அது, மேல், “திருவடிப்போ தமரர் முடிமே லணிந்தாரே” (சீவக.
3090) என்பதனாலுணர்க.

(இ - ள்.) மேல் தேவர் வணங்குங் கழலானது நகரம் கடல்போற் கலங்
கிற்றென்க. (உஎஉ)

உரு.—ந க ர விலா வ ணை

(வேறு)

2971. நீர்நிறை குளத்து மாரி சொரிந்தென நறுநெய் துள்ளும்
நேர்நிறை பொரியுங் குய்யும் வறைகளு நிவந்த வாசம்
பார்நிறை யடிசிற் பள்ளி தனியொடு சாலை யெல்லாம்
ஊர்நிறை யுயிர்த்த லின்றி யுயிர்சென்ற போன்ற வன்றே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும் நறுநெய்யாற் பொரித்த
பொரிக்கறி; பல காயங்கள் குறிக்கு நேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய் -
தாளிக்குங்கறி. வறைகள் - துவட்டின கறிகள். பாரிலே நிறைந்த புகழினை
புடைய ஊர்.

(இ - ள்.) 1 அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோறிடுஞ்சாலைகளி
லும் சமைக்கும் பொரியலும் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்த வாசம் ஊர்நிறை

2970. அழல் - விடம். சரை எயிறு - உள்ளே துளையைபுடைய பற்கள்;
சீவக. 2958. நாகத்தின் ஐந்தலையிற் சுமந்த நிழலார்மணி; நிழல் - ஒளி. கழ
லான் நகரம் - சீவகனுடைய இராசமாபுரம்.

2971. குய் - தாளிப்புடைய கறி. வறை - வறையல்; வறுவென
வழங்கும். நிவந்த - வளர்ந்த. அடி, 1-2: புறநா. 386: 1-3. அடிசிற்பள்ளி -
உணவு சமைக்கும் இடம். தளி - கோயில். சாலை - சோறிடும் சாலை. தனியும்
சாலையும்: சீவக. 306.

(உரை.) 1 அடுக்களை: அடுக்குள் என வழங்கப்படும்.

யும்படி தோன்றுதலின்றாய் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றும் போன்றன வென்க. (௩௭௩)

2972. கோட்புலிச் சுழல்கண் ணன்ன கொழுஞ்சுவைக் கருனை முல்லை
மோட்டின முகையின் மொய்கொள் கொக்குகிர் நிமிரல் வெண்சோ
றுட்டுறு கறிகொ டேமாங் கணிசுவைத் தயிரோ டேந்தி
வேட்டவர்ப் பெறுது வீதி வெறுநிலங் கிடந்த வன்றே.

புலிக்கண்போன்ற நிறத்தையுடைய கருனைக்கிழங்கு. முல்லைமுகையாற் செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்ட சோறு; ஒரோவோரவிழ் கொக்குகிர் போலும் நீட்சியையுடைய சோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவிற் கொண்ட கணி.

(இ - ள்.) முன்பு சோற்றையும் கருனை முதலியவற்றையும் தயிரோடே எந்தி விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கின்ற வீதிகள், இன்று அரசன் துறவினால் வருந்தி விரும்புவாரின்மையின், அவர்களைப் பெறாமல் வெறுநிலமாய்க் கிடந்தனவென்க. (௩௭௪)

2973. மைந்தர்தம் வண்கை யான்முன் மணிவள்ளத் தெடுத்த தேறல்
பைந்துகின் மகளிர் மேவார் பாசிழை பசம்பொன் மாலை
சிந்தியே கரந்தார் சொற்போன் மெய்யின்கட் சேர்த லின்றாய்ச்
சந்தனச் சாந்தொ டாரந் தாங்கவி னிழந்த வன்றே.

(இ - ள்.) மைந்தர்தம் கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்த தேறலை இன்று எடுத்தலை மேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையும் சந்தனக் குழம்பையும் ஆரத்தையுஞ் சிந்தி அவற்றை மேவார்; அவர் அங்ஙனமேவாமையின், அவை அழகிழந்தனவென்க.

2972. கருனைக்கிழங்கிற்குப் புலியின் கண் உவமை; “புலிக்கண் வெப்பர்” (புறநா. 269 : 4.) முல்லைமுகையினைப் போன்ற வெண்சோறு; “மாதர்மென் முல்லை யின்ற வான்முகை யனைய மூரல்” (ஐநாந். நாடு. 14.) கொக்குகிர்நிமிரல் வெண்சோறு - கொக்கினது நகத்தைப்போன்ற நீட்சியையுடைய வெண்மையான சோறு; “கொக்குகிர் நிமிரன் மாந்தி” (நற். 258 : 6.) ஊட்டுறு - உண்ணப்பண்ணும். சுவையுடைய தயிர். வேட்டவர் - விரும்புவவரை.

2973. வள்ளம் - கிண்ணம். தேறல் - மதுத்தெளிவு. மேவார் - பொருந்தார். கரந்தார் சொல்போல் - மறைப்பவரின் பொய்ச்சொல்லைப்போல். ஆரம் - முத்துமாலை, கவின் - ஆழகு.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல் செய்யாத துறவோர் சொல்லுஞ் சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றன போன்றிருக்குமாறுபோல, அவர் களும் பற்றுண்டாயிருக்கவும் அரசன் துறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிற்பற் றில்லாதார்போல மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (௩௭௫)

2974. தாழிவாய் மறைக்குந் தண்ணென் றடம்பெருங் குவளைக் கண்ணார்
மூழிவாய் முல்லை மாலை முலைமுக முரிந்து நக்க
யாழின்வாய் முழுவம் விம்ம வாட்டொழிந் தயர்ந்து தீந்தேன்
ஊழிவாய்க் கொண்ட தொக்கும் பாடலு மொழிந்த தன்றே.

(இ - ள்.) தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுங் கண்ணார் பெட் டியின் முல்லைமாலை முலைமேலே நக்க முழுவொலிப்ப முரிந்தாடும் ஆட்டுமொ ழிந்து யாழின் வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டும் ஒழிந்து அவ்வூர் வருந்திற் றென்க.

ஊழ், ஊழியெனத் திரிந்தது. தேனினர் தான் பாடுமாறொழிந்து முறைமைப்படப் பாடினாலொக்கும் பாட்டு. (௩௭௬)

2975. அருங்கல நிறைந்த வம்பூம் பவழக்கா நிகழும் பைம்பொற்
பெருங்கிடு கென்னுங் கோலப் பேரிமை பொருந்தி மெல்ல
ஒருங்குட னகர மெல்லா முறங்குவ தொத்த தொல்லென்
கருங்கடல் கல்லென் சும்மை கரந்தது மொத்த தன்றே.

அருங்கலம் நிறைந்த அம்பூம்பவழக்கால் - 1 மணிபுனை செம்பொற்கொட் டை வம்பணி பவளக்கால்; பவழக்கால் நிகழுங்கிடுகு; கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்காடி கண்ணாகவும், சட்டம் அதற்கு இமையாகவும் உவமஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) நகர் கிடுகென்னும் இமை பொருந்தி உறங்குவதொத்தது; அதுவேயன்றி ஒலியவிந்து கிடத்தலிற் கடல் சும்மையை மறைத்ததுவுமொத்த தென்க.

இதனால், அங்காடியடைத்ததென்றார்.

(௩௭௭)

2974. அடி, 1: சீவக. 833, அடிக். மூழிவாய் - பூவிடு பெட்டி. ஆட்டொழிந்து - ஆடுதலை நீங்கி. ஊழிவாய்க் கொண்டதொக்கும் - முறைமைப் படப் பாடினாலொக்கும். ஒழிந்த - நீங்கின.

2975. அடி, 1-2: சீவக. 113, அடிக். சும்மை - ஒலி.

(உரை.) 1 சீவக. 113.

2976. கலையுலாய் நிமிர்ந்த வல்குற் கடல்வினை யமுத மன்னார்
முலையுலாய் நிமிர்ந்த மொய்தார் முழவுமுத் தூரிஞ்சி மின்னச்
சிலையுலாய் நிமிர்ந்த மார்பன் நிருநகர் தெருள்க லாதாய்
நிலையிலா வுலகின் றன்மை நீர்மைமீக் கூறிற் றன்றே.

அமுதமன்னார் முலையுலாய்ப் பார்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலு
முத்தும் உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவி நிமிர்ந்த மார்பன்.

(இ - ள்.) மார்பனது நகர், பொலிவழிதலால் இராசமாபுரமென்று தெளி
யலாகாததாய் உலகின்தன்மை நிலையில்லா நீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்
கூறிற்றென்க. (௩௭௮)

(வேறு)

2977. கூந்த லகிற்புகையும் வேள்விக் கொழும்புகையும்
ஏந்து துகிற்புகையு மாலைக் கிடும்புகையும்
ஆய்ந்த பொருளொருவர்க் கீயா வதிலோப
மார்தர் புகழேபோற் றேன்றா மறைந்தனவே.

(இ - ள்.) கூந்தலுக்கு இட்ட புகையும், யாகத்திற் புகையும், துகிற்கு ஏந்
தின புகையும், மாலைக்கு இட்ட புகையும் பொருளை ஈயாத உலோபர்புகழ்
போல மறைந்தனவென்க. (௩௭௯)

2978. புல்லுண் புரவி புலம்பு விடுஞரல்போல்
நல்லவனை போழுவ நாரை நரல்குரல்போற்
கல்லா வினையர் கலங்காச் சிரிப்பொலியும்
கொல்யானைச் சங்கொலியுங் கூடா தொழிந்தனவே.

2976. கலை - மேகலை. உலாய் - பார்த்து; சூழ்ந்து எனலுமாம். முழவு
போலும் முத்து. தாரும் முத்தும் உரிஞ்சி; உரிஞ்சி - உராய்ந்து. மார்பனது
நகர்; மார்பன் : சீவகன். தெருள்கலாதாய் - தெளிய வொண்ணாததாய். உல
கின்தன்மை நிலையிலா நீர்மையது என்று. மீக்கூறுதல் - மேலாகக் கூறுதல்.

2977. துகிற்கு ஊட்டிய புகை. அடி, 1-2: கருத்தொப்பு: “அட்டிலு
மிழந்தன புகைய கிற்புகை, நெட்டிலு மிழந்தன” (கம்ப. நகர்நீங்கு. 204.)
ஆய்ந்த - ஆய்ந்து ஈட்டிய. அதி - மிகுதி. தோன்றாவாய் மறைந்தனவே.

(மேற்.) அடி, ௩-௪: பிரயோக. திங்கு. 11.

2978. புலம்புவிடு குரல்போல் - சோம்புவிடுங்கால் உண்டாகும் ஒலி
யைப்போல. வளை - சங்கு. இனையர் சிரிப்பொலிக்கு நாரையின் குரல் உவமை.
யானையும் சங்கும் ஒலிக்கின்ற ஒலி.

(இ - ள்.) புரவிவருந்திச் சோம்பு போக்குங்கால் எழும் விளிபோலச் சங்குக்கின்ற அரவமும், நாரைநாலுங்குரல்போல இனையர் விடாது சிரிக்கின்ற சிரிப்பொலியும், யானையும் சங்கும் ஒலிக்கின்ற ஒலியும் அவ்விடத்துக் கூடாமல் நீங்கினவென்க. (ந.அ.0)

2979. பொற்புடைய பூமாலை சாந்தம் புனைகலன்கள்
கற்புடைய மங்கையரிற் காவ லவையிழந்த
நற்புடைய தேனூர் நறவு நயம்புல்லார்
சொற்பொருள்போல் வேட்கப்படாசோர்ந் தொழிந்தனவே.

(இ - ள்.) மாலையும் சாந்தமும் கலன்களும் நறவும் கற்புடைய மங்கையரைப் போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்கப்படாதவாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (ந.அ.க)

2980. தீம்பால் கிளிமறந்து தேவ ரவிமடங்கித்
தூம்பார் நெடுங்கைம்மாத் தீங்கரும்பு துற்றுவாய்
ஆம்பா லுரைமடங்கி யாரும் பிறர்பிறராய்க்
காம்பார் நடுவிருட்கட் காடேபோ லாயிற்றே.

ஆம்பாலுரைமடங்கி யாரும் பிறர் பிறராய்-அரசன் துறவினைத் தாழுமுட் கொண்டமையின், மனவேட்கையாலே நுகரப்படும் பொருள்கள்மேல் நிகழும் பகுதியையுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மையின், யாரும் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்றவர்களாய், இடையாமத்திருளில் நின்ற முள் ளுடை மூங்கில் நிறைந்த காடேபோலென்றதனற் பயன் : இவ்வூரிற் பெற்ற செல்வத்தன்னையே நுகர்ந்தாற் பின்னும் (மயக்கஞ் செய்யும் பிறவியாகிய இருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினால் தொடக்கிக்கோடலும், வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம்.) ஆதலின், துறவுள்ளம் பிறந்தோர்க்கு இத் தன்மைத்தான நகரி காடுபோலாயிற்று ; கிளிக்கும் தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொருள்களினுகர்ச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

(இ - ள்.) மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றுவாய் நின்றலானும் பிறர்பிறராய் நின்றலானும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க. (ந.அ.உ)

2979. மங்கையரின் - மங்கையரைப்போல. நற்பு - நன்மை. நயம்புல்லார் - அறிவில்லாதவர் ; நயம் - அறிவு. வேட்கப்படாவாய்ச் சோர்ந்தொழிந்தனவென்க.

2980. தீம்பால் கிளிமறந்து ; “நிறைந்த பால்கிளி, வட்டிலு மிழந்தன” (கம்ப. நகர்நீங்கு. 204.) தூம்பு - துளை. துற்றுவாய் - உண்ணாதனவாகி. காம்பு - மூங்கில்.

2981. நீர்முழங்கு நீல நெடுமேக மால்யானைத்
தேர்முழங்கு தானைத் திருமாலின் முன்றுறப்பான்
பார்முழங்கு தெண்டிரைபோற் செல்வந்தம் பாலர்க்கீந்
தூர்முழுது நாடு மூரவோன்றாள் சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையும் தேரும் முழங்கும்
தானையையுடைய அரசன்.

(இ - ள்.) ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன் முன்னாகத்
திறத்தற்குக் கடல்போலுஞ் செல்வத்தைத் தமது புதல்வர்க்கு அளித்து அறி
வுடையோன்றானைச் சேர்ந்தாரென்க. (ந-அந)

உகா.—துறவுவலியுறுத்தல்

(வேறு)

2982. கொல்லுலைப் பொங்கழற் கிடந்த கூரிலை
மல்லல்வே விரண்டொரு மதியுள் வைத்தபோற்
செல்லநீண் டகன்றகஞ் சிவந்த கண்ணினார்
அல்லலுற் றமுபவர்க் கரசன் சொல்லினான்.

சொல்லினான், முற்றுவனைத்திரிசொல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சேர்ந்த அளவிலே, மதியுள்ளே இரண்டு வேலைச்
சேரவைத்தாற்போல முகத்திலே கிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சிவந்த
கண்ணினாரமுபவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினானென்க. (ந-அச)

(வேறு)

2983. நற்றவம் பரவை ஞால நாமுட னிறுப்பின் வையம்
அற்றமி நவத்திற் கென்று மையனி யனைத்து மாற்றா

2981. திருமாலின்முன் - சீவகனுக்கு முன்னாக; உலகத்தைக்காக்கும்
அரசனைக் காவற்றொழிற்சூரிய திருமாலாகக் கூறுதல் மாபு; “திருவுடை
மன்னரைக் காணிற் றிருமலைக் கண்டேனே யென்னும்” (திருவாய்மொழி,
4. 4: 8.) துறப்பான் - துறவுபூணுதற்கு. பாலர் - குமாரர்.

2982. கொல்லுலையிடத்து அழலிற் கிடந்தவேல். அகம் - உள்ளம்.
கண்ணினாராய் அல்லலுற்று அமுபவர்க்கு. அரசன் : சீவகன்.

2983. நாம், தவத்தையும் ஞாலத்தையும் உடன்றிறுப்பின். அற்றம்
இல் - குற்றம் இல்லாத. ஐயவி அனைத்தும் - வெண்கிறகுகளவும். அடி, 1-2;
சீவக, 3027. நிற்பின் - தவத்தே நின்றால். பற்று - ஆசை. மு : புறநா. 358.

திற்றென வுணர்ந்து நிற்பிற் திருமக ளென்று நீங்காள்
பற்றோடே நிற்பி னென்றுந் திருமகள் பற்றல் செல்லாள்.

(இ - ள்.) நாம் தவத்தையும் ஞாலத்தையும் சேரநிறுப்பின், ஞாலம் தவத்திற்கு எந்நாளும் வெண்சிறுகடுகளவும் நிறையாற்றாது; அதனை இற் றெனவுணர்ந்து அத்தவத்தே நிற்பின், திருமகள் என்றும் நம்மை நீங்காள்; நாம் பற்றோடே நிற்பின், திருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல் செய்யாள்; ஆத லாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ம்மினென்றானென்க. (நஅரு)

2984. உப்பிலிப் புழுக்கல் காட்டுட் புலைமக னுகுப்ப வேகத்
கைப்பலி புண்டி யானும் வெள்ளின்மேற் கவிழ நீரும்
மைப்பொலி கண்ணி னீரான் மனையக மெழுகி வாழ
இப்பொருள் வேண்டு கின்றீ ரிதனைநீர் கேண்மி னென்றான்.

(இ - ள்.) யானும் சுடுகாட்டிலே பாடைமேலே கிடந்து புலைமகன் ஒரு கையாலே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீரையுகுப்ப அவற்றையுண்டு கவிழ் நீரும் கண்ணீரான் மெழுகி வாழ இப்பயனில் பொருளை விரும்பாநின்றீர்; அதனைவிட்டு இப்பயனுடைய பொருளைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

புலைமகனென்றார், புரோகிதனை; அவன் தன்குலத்திற்குரியன செய் யாது அரசன் குலத்திற்குரிய தொழில்களை மேற்கொண்டு நின்றவன்; “புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” (புறநா. 360) என்றும், “இழிபிறப்பினோ னீயப் பெற்று” (ஐடி. 363) என்றும் பிறநூல் கூறினார்; நாவிதனுமாம். கவிழ் தல் - பொன்றக் கெடுதல். (நஅரு)

2985. (க) கொல்கின யானை பார்க்குங் கூருகிர்த் தறுக ணுளி
இல்லெலி பார்த்து நோக்கி யிறப்பின்கீ ழிருத்த லுண்டே
பல்வினை வெள்ள நீந்திப் பகாவின்பம் பருகி னல்லால்
நல்வினை வினையு ளென்னு நஞ்சினுட் குளித்த லுண்டே.

2984. காட்டுள் புழுக்கலைப் புலைமகன் உகுப்ப; காடு - சுடுகாடு. உப் பிலிப்புழுக்கல் - உப்பிடப்பெறாததாகிய புழுக்கிய சோறு. வெள்ளில் - பாடை. அடி, 3: புறநா. 249: 14.

2985. ஆளி - சிங்கம். இல்லெலி - வீட்டெலி. இறப்பு: வீட்டினுறுப்பு, உண்டே; ஏ, எதிர்மறை. பகா இன்பம் - வீட்டின்பம். நல்வினையாலுண் டாகிய வினையுள் : செல்வம்.

2986. (உ) ஆற்றிய மக்க ளென்னு மருந்தவ மிலார்க ளாகிற்
போற்றிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா பொன்ன னீரே
வேற்றுவ ரென்று நில்லா விழுப்பொருள் பரவை ஞாலம்
நோற்பவர்க் குரிய வாகு நோன்மின நீரு மென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பல்வினை - இருவினை. பகா இன்பம் - நீங்காவீட்டின்பம். நல்வினை
வினையுள் - நல்வினையாலுண்டாகிய செல்வம்.

(உ) ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

(இ - ள்.) பொன்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்கும் யாளி எலியை
உணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்ப
மாகிய அமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகிய நஞ்சினைப் பருகி அதனுள்ளே
அழுந்துதலில்லை; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினால் நோக்கி, மக்கள் தேடி
வைத்த தவம் சிறிதுமுடையரல்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்ட
வாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவையல்லா விழுமிய பொருள்
களும் ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்து அவர்பக்கல் நில்லவாய்
நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரும் நோற்பீ
ராக வென்றானென்க.

நோக்கியென்றதனை இரண்டற்குங்கூட்டுக.

(ந-அ-அ)

2987. காதலஞ் சேற்றுட் பாய்ந்த மதியெனுங் கலங்க னீரை
ஊதுவண் டடுத்த தாரா னுவர்ப்பினி னுரிஞ்சித் தேற்ற
மாதரார் நெஞ்சந் தேறி மாதவஞ் செய்து மென்றார்
காதலான் காத லென்னு நிகளத்தா னெடுங்க ணாரே.

உவர்ப்பு - வெறுப்பு; அஃதாவது பொருள்கண்மேற்சென்ற பற்றுள்
ளத்தை விடுதல். தாரானாகிய காதலான் தன்மனைவியர்மேல் வைத்த காத
லென்னும் பிணிப்பினாலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் 1 காதலென்றது, பலபிறப்பி

2986. மக்கள் ஆற்றிய தவம் இலார்களாகின். பொருளும் ஞாலமும்
நோற்பவர்க்கு உரியவாகும்.

2987. காதலாகிய சேற்றுள் பாய்ந்த மதியாகிய நீரை; மதி - மகளிரது
அறிவு. தாரானாகிய காதலான், மதியெனும் நீரை உவர்ப்பினாலுரிஞ்சி, காத
லென்னும் நிகளத்தால் தேற்ற; நிகளம் - பிணிப்பு. மாதரார் - மனைவியர்.

(உரை.) 1 ஈண்டுக் காதலென்பதற்கு உரையாசிரியர் எழுதும் பொருள்
கூர்ந்தறியற்பாலது.

லும் நமக்கு மனைவியராய் வந்தவர் இப்பிறப்பிற் செய்யுந்தவத்தாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காதலித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத்த காதலால் துறந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுக் குள்ளே பாய்ந்துகின்ற நீர்.

(இ - ள்.) காதலான், மாதராருடைய அறிவென்னுநீரைக் காதலாகிய பிணிப்பாலே உரிஞ்சித் தேற்ற அவர்நெஞ்ச வெறுப்பினுற்றேறித் தவஞ்செய்து மென்றாரென்க. (ந.அக)

2988. தாமஞ்சால் கோதை யீரே தொல்வினை நீத்த நீந்தி
நாமஞ்சால் கதியி னீங்கி நன்பொன்மே லுலகி னுச்சி
ஏமஞ்சா லின்பம் வேண்டி னென்னெடும வம்மி னென்றான்
காமஞ்சாய்த் தடர்த்து வென்ற காஞ்சனக் குன்ற மன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளி நெருக்கின ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு.

(இ - ள்.) மேருவையொப்பான், கோதையீரே! நாற்கதியினின்று நீங்கி இருவினைக்கடலை நீந்தித் துறக்கத்துக்கு மேலான வீட்டின்பத்தை விரும்புவீ ராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராகவென்றானென்க. (ந.க0)

2989. நாடக நயந்து காண்பார் நலங்கிளர் கண்கள் சூன்றும்
ஆடகக் கலத்து ளான்பா லமிர்தினை நயந்துண் பாரை
நீடகம் வெகுண்டுங் கையாற் பிடித்துநீ றட்டி யிட்டேம்
கோடக மணிந்த கோல முடியினாய் துறத்து மென்றார்.

நாடகமெனவே பாட்டும் கூறிற்று ; “ விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண் டலும் ” (திர். 11) என்றலின். சூன்றும் - தோண்டியும். உண்பாரை நீறட் டியுமென்றது, உண்பாரை உண்ணுமற்றடுத்துமென்றவாறு. நீடகம் வெகுண் டும் - மிக்க அன்பினுற் புணர்கின்றாரை நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண் டும். கையாற்பிடித்தும் - நறிய நாற்றங்களை நுகர்கின்றாரை நுகராமற்கையாற் பிடித்தும். இட்டேமென்றது, யாங்கள் பிறந்ததொரு பிறப்பிலே பிறரை இங்ஙனம் ஐம்பொறியால் நுகராமற்றடுத்து யாமும் நுகர்ச்சியைக் கைவிட்டே மாதலின், இனி எமக்கு நுகர்ச்சி இன்றென்றவாறு. கோடகம்: 1 தாமம்,

2988. தாமம் - அகிற்புகை. இன்பம் - வீட்டின்பம். குன்றமன்னான் : சீவகன்.

2989. சூன்றும் - தோண்டியும். ஆடகக்கலத்துள் - பொன்னாலாகிய பாத்திரத்துள். பாலமிர்து - பாலன்னம். கோடகம் - ஒருவகைமுடி, துறத்தும் - துறப்பேம்.

(உரை.) 1 தாமம் முதலிய முடிவகை ஐந்தன் பெயர்கள் ; முருகு. 83-4, 8 ; சூடாமணி நிகண்டு, 7 : 22.

கசுருசு

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாய்ச்
செய்த முடி.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தேவியர், முடியினும்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சி
யின்மையின், யாமும் நின்னோடு துறத்தலைச் செய்வேமென்றாரென்க. (நகக)

(வேறு)

2990. சாந்தங் கிழிய முயங்கித் தடமலராற்
கூந்தல் வழிபட்ட கோவேநீ செல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேம் வந்துன் வழிபடுநா ளின்றேபோற்
காய்ந்தருளல் கண்டா யெனத்தொழுதார் காரிகையார்.

முயக்கத்தால் வருத்தம் நிகழ்ந்ததாகக் கருதி மலராற் கூந்தலை வழி
பட்டு வருத்தந்தீர்த்த கோவேயென்றது, எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்
தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம்.
வாய்ந்து - வீடுபெறுதற்குரிய தவங்கள் எமக்கு வாய்த்து.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், கோவே! நீ செல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே
அடியேமும் வாய்த்து வந்து நின்னை வழிபடுநாள், இன்றுபோலே முனிந்
தருளாதொழிகவென்று தொழுதாரென்க. (நகஉ)

உஎ.—தே வி ம ா ர் து ற வு

(வேறு)

2991. தெண்டிரை நீத்த நீந்தித் திங்கதிர் சுமந்து திங்கள்
விண்படர்ந் தனைய மாலை வெண்குடை வேந்தர் வேந்தன்
கண்டிரை முத்த மாலைக் கதிர்முலை நங்கை மாரை
வெண்டிரை வியக்குங் கேள்வி விசயைகண் ணபயம் வைத்தான்.

திங்கள் கடலை நீந்திக் கதிரைச் சுமந்து விண்ணிலே சென்றற்போன்ற
குடையையுடைய வேந்தன். கண் திரண்ட முலை. கடல்போலும் துற்கேள்வி.

2990. உன் வழிபடும் நாள் - உன்னை வழிபடுகின்ற நாளில். காய்ந்
தருளல் - கோபியாதே. காரிகையார் - மனைவியர்.

2991. கதிர் - கிரணம். மாலையையுடைய வெண்குடை வேந்தன்:
சீவகன். திரை வியக்குங் கேள்விவிசயை; “கடலே யினையம்யாங்
கல்வியால்” (நன்னெறி, 7.) அபயம் - பயமின்மை.

(இ - ள்.) வேந்தன், தேவியரை விசயையிடத்தே அச்சமின்றாக வைத் தானென்க. (நகந)

2992. கடிமலர் நிறைந்து பூத்த சுற்பகக் கொம்புங் காமர்
வடிமலர் மலர்ந்த காம வல்லியுந் தம்மைத் தாமே
உடைமலர் கொய்து போக வுருத்திடு கின்ற தொத்தார்
படைமலர் நெடுங்க ணல்லார் பாசிழை நீக்கு கின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு. விருப்பம் வடிந்த மலர் மலர்ந்த வல்லி.

(இ - ள்.) தேவியர், தம்மெய்யணிகளைத் தாமே நீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்லியும் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்து நின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்ற தன்மையை ஒத்தாரென்க. (நகச)

2993. தழுமலர்த் தாம நானு சந்தகின் மணந்து விம்மும்
செழுமணி நிலத்துச் செம்பொற் றிருமுத்த விதான நீழல்
எழுமையும் பெறுக வென்னு மெழின்முலை நெற்றி சூழ்ந்தார்
கழுமிய துகிலிற் காமன் கண்புடைத் திரங்க மாதோ.

(இ - ள்.) பருமையாலே தழுவப்படுந் தாமம் நானு சந்தனமணந்து அகிற்புகை விம்மும் நிலத்திலே மேற்கட்டியினிழலிலே அவரையிருத்திக் காமன் இரங்கத் துகிலான் முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும் பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கிய துகில்; கழுமல் - மயக்கம். (நகரு)

2994. நறும்புகை நான நாவிக் குழம்பொடு பளிதச் சுண்ணம்
அறிந்தவ ராய்ந்த மாலை யணிந்தபைங் கூந்த லாய்பொன்
நிறந்தரு கொம்பு நீலக் கதிர்க்கற்றை யுமிழ்வ வேபோற்
செறிந்திருந் துருத்துச் செம்பொற் குணக்கொடி யாயி னாரே.

2992. காமர் வடிமலர் - விருப்பம் வடிந்த மலரை. உருதுதிடுதல் - சிந்துதல். படைமலர் - காமன்படையாகிய நீலமலரைப்போன்ற. இழை - ஆபரணம்.

2993. நானு - தொங்கவிடப்பட்டு. விதானம் - மேற்கட்டி. நெற்றி - உச்சி. கழுமிய - மயங்கிய. காமன் இரங்கத் துகிலால் முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தார்.

2994. நாவியினது நானக்குழம்பு; நாவி - கஸ்தூரி. பளிதச் சுண்ணம் - கருப்பூர்ப்பொடி. பொன்னிறம் தருகொம்பு-கற்பகக்கொம்பு. கூந்தலை உருத்து.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ் சூழப்பட்ட அவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்த் திரளைக் கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையைபும் கருட் பூரப்பொடியையும் மாலையையுமணிந்த கூந்தலை மனோவாக்குக் காயங்களால் அடங்கியிருந்து உகுத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினு ரென்க. (ந.கூசு)

உஅ.—பெ ரி ய யா த் தி ரை

(வேறு)

2995. இலம்பெரி தெனவிரந் தவர்கட் கேந்திய
கலஞ்சொரி காவலன் கடகக் கையினை
புலம்புரிந் துயர்ந்தன விரண்டு பொன்னிற
வலம்புரி மணிசொரி கின்ற போன்றவே.

எந்திய கலம் - உயர்ந்த கலம். புலம் புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் - மாற்றற்ற பொன்.

(இ - ள்.) பெரிதாக 1 வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன் புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுந் கையினைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டு சங்கநிதி பொன்னையும் மணியையும் சேரச் சொரிகின்றனவற்றை ஒத்தனவென்க. ()

2996. என்பரிந் தெரிதலைக் கொள்ள வீண்டிய
அன்பரிந் திடுகலா வுலக மார்க்கென
மின்சொரி வெண்கலம் வீசும் வண்கைகள்
பொன்சொரி தாமரைப் போது போன்றவே.

என்பரிந்து - எலும்புருகி; எலும்பு, விகாரம். அன்பரிந்து - அன்பற்று. எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்றன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்னுமாம். வெண்கலம் - முத்தாற்செய்த கலங்கள். வண்கையும் பாடம். இரப்போர்மேல் அன்பற்று அவர்க்கு இடமாட்டாத உலகங்களாவன : வேற்றரசராண்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும் வன்பாலாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

2995. பெரிதும் இலமென இரந்தவர்கட்கு; இலம் - இல்லாமை யெனினுமாம்; நோல். புள்ளியங்கு. 21, ந. காவலன் - சீவகனுடைய புலம் - அறிவு. இரண்டு வலம்புரி மணியைச் சொரிகின்றவற்றைப்போன்றன.

(உரை.) 1 வறுவியோம் - வறுமையுடையோம்.

2996. ஆர்க என - ஆர்வனவாகவென்று.

(இ - ள்.) அரசன், இடுகலா உலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து கலங்களை வீசங் கைகள் பதுமரிதியை ஒத்தனவென்க. (ந.கௌ)

2997. பூந்துகில் புனைகல மாலை பூசுசார்
தாய்ந்துல குணவுவர் தருளி மாமணி
காந்திய கற்பகக் கான மாயினான்
ஏந்திய மணிமுடி யிறைவ னென்பவே.

மாலை - முத்தமாலை. கானமென்றார், 1 பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடும் பனவெல்லாம் கொடுத்தலின்.

(இ - ள்.) இறைவன் துகின்முதலியனவற்றை உலகம் நுகரும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக் கானமாயினானென்க. (ந.கௌ)

(வேறு)

2998. தேய்பிறை யுருவக் கேணித் தேவாரீர் மலர்ந்த தேனார்
ஆய்நிறக் குவளை யஞ்சிக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்
வேய்நிறை யழித்த மென்றோள் விசயையைத் தொழுது வாழ்த்திச்
சேய்நிறச் சிவிகை சேர்ந்தான் தேவர்கொண் டேகி னாரே.

தேய்பிறையெனவே நுதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டு குவி யும். வேய்போலுமென்றோள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கொடுத்த பின்னர்ச் சேயை ஒத்தவன், நுதலையும் கண்ணையும் தோளையும் நிறையாலழித்த விசயையைத் தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலே ஏறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டுபோயினாரென்க.

2997. கலம் - ஆபரணம். அருளி - கொடுத்து. காந்திய - ஒளிவிட்ட. இறைவன் : சீவகன்.

(உரை.) 1 பத்துவகைக் கற்பகங்களாவன. (க) மத்தியாங்கம் (உ) தூரியாங்கம் (ங) பூஷணங்கம் (ஈ) மாலியாங்கம் (ஐ) தீபாங்கம் (ஊ) கிருகாங்கம் (ஏ) சோதிராங்கம் (அ) போசணங்கம் (ஐ) பாசணங்கம் (க0) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம்; இவை முறையே திவ்யஸாரமாகிய நானாவித பானங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாத மண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தரொளியினை யடக்கு மொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகை உணவினையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திர வஸ்திரங்களையும் கொடுக்கும்; இது ஸ்ரீ புராணத்திற் கண்டது.

2998. தேய்பிறையுருவக்கேணி : “மதிசேர்ந்த.....வான் பொய்கை” (பட். 35-8.) குவளையையஞ்சிக் குறுவிழிக்கொள்ளும் வாட்கண்; “செங்கழுநீரனந்தரில் விழித்த கண்ணெனக் குறுவிழிக் கொள்ளும்” (கூர்ம. சம்புத் தீவின். 57.)

சச்சந்தன் பட்டயின், தன்னுறுப்புக்கள் பொலிந்திருக்கல் ஆகாதென்று உட்கொண்டு அவற்றின் பொலிவினைக் கடிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்த வென்றார். (ச00)

உக. — ச ம வ ச ர ண வ ரு ண னே

(வேறு)

2999. நரம்பெழுந் திரங்கின வீணை நன்குழல்
பரந்துபண் ணுயிர்த்தன பைய மெல்லவே
விருந்துபட் டியம்பின முழுவம் வீங்கொலி
சுரந்தன சுடர்மணிப் பாண்டி லென்பவே.

(இ - ள்.) அவனை அவர்கொண்டு போகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கு இரங்கின; குழல் உயிர்த்தன; முழுவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்க ஒசையைக் கொடுத்தனவென்க. (ச0க)

3000. மங்குலா யகிற்புகை மணந்து கற்பகப்
பொங்குபூ மாலைகள் பொலிந்து பூஞ்சுணம்
தங்கியித் தரணியும் விசம்புந் தாமரோ
செங்கதிர்த் திருமணிச் செப்புப் போன்றவே.

(இ - ள்.) அவன் போகின்றபொழுது அகிற்புகை மணந்து இருளாய் மாலைகள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தரணியும் விசம்பும் மணியிருக்கின்ற செப்பை ஒத்தனவென்க.

மணி - சமவசரணம்.

(ச0உ)

2999. வீணைநரம்பு எழுந்து இரங்கின - வீணையின் நரம்பு மிக்கு ஒலித் தன. குழல் - வேயங்குழல். பண் - இராகத்தை. பையமெல்ல; ஒரு பொருட் பன்மொழி. விருந்துபட்டு - புதுமையுற்று.

3000. மங்குலாய் - இருளாய். பொலிந்து - பொலியப்பட்டு. சுணம் - சுண்ணம். மணியடங்கிய செப்புப்போன்றன; பெருங். 2. 6 : 160.

(உரை.) 1 சமவசரணம் : இது, பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்கு மேலே பன்னிரண்டு யோசனை அளவுள்ளதாய்ச் செளதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்ட சிவலயம் ; இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதிலுயிரம் படிசுள்ளனவென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை ஸ்ரீ புராணத்தும், மேந மந்திர புராணத்தும் அந்நூலாசிரியர் நிரம்ப விரித்துக் கூறினர் ; திருநாற். 18.

(வேறு)

3001. திலக முக்குடைச் செல்வன் திருநகர்
பலரு மேத்தினர் பாடின ராடினர்
குலவு பல்லியங் கூடிக் குழுமிநின்
றுலக வெள்ள மொலிப்பது போன்றவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன் திருநகர் தோன்றிய
தனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினார்; பாடினார்; ஆடினார்; பின்னர்
அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்
கின்ற தன்மையை ஒத்தனவென்க. (சு0௩)

3002. கானி ரைத்தன காவொடு பூம்பொய்கை
தேனி ரைத்தன செம்பொ நெடுமதில்
மேனி ரைத்தன வெண்கொடி யக்கொடி
வானு ரிப்பன போன்று மணந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணநிரைத்தனவாகிய சோலை
களுடனே தேனினங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதி
லின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால்
தேவருலகைத் தீண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கின
வென்க. (சு0௪)

3003. கோல முற்றிய கோடுயர் தூபையும்
சூல நெற்றிய கோபுரத் தோற்றமும்
ஞால முற்றிய பொன்வரை நன்றரோ
கால முற்றுடன் கண்ணுற்ற போன்றவே.

3001. திலகம் - மேன்மை. செல்வன் - அருகன். இயம் - வாத்தியம்.

3002. கான் நிரைத்தனவாகிய காவொடும்; கான் - வாசனை. தேன் -
வண்டு. மணந்தவே - நெருங்கின.

3003. கோடு உயர் - உச்சி உயர்ந்த. தூபை - ஸ்தாபி; சமவசரணத்
துள்ள பதினொரு பூமியுள் நவஸ்தாபாபூமிவென்று ஒரு பூமி உளதாதலின்,
ஈண்டுத் தூபை கூறினார்; பதினொரு பூமியாவன: (க) சைத்தியப் பிராஸாத
பூமி (உ) காதிகாபூமி (ங) வல்லிபூமி (ச) உத்தியானபூமி (ரு) துவசபூமி
(சு) கற்பகவிருட்ச பூமி (எ) நவஸ்தாபாபூமி (அ) துவாதசகோஷ்டபூமி
(க) பிரதமபீடம் (க0) துவதீயபீடம் (கக) திருதீய பீடம் என்பனவாம்.
சூலம் - இடிதாங்கி. பொன்வரை - மேருமலை.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான் சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) தூபையின் தோற்றமும் கோபுரங்களின் தோற்றமுமிருந்த படி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேரக்கூடிய வற்றை ஒத்தனவென்க.

பல அண்டங்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம்.

(சு0௫)

3004. வாயிற் றேரணங் கற்பக மாலைதாழ்ந்
தேயிற் றிந்திரன் பொன்னக ரின்புறம்
போயிற் றேயகி லின்புகை போர்த்துராய்
ஞாயிற் றொள்ளொளி நைய நடந்ததே.

(இ - ள்.) வாயிலில் நடட் தோரணம், கற்பகமாலை தாழ்ந்து அகிலின் புகை பொருந்திற்று; அப்புகை, பொருந்திப் பின்னர் உராய்ப்போர்த்து இந் திரனாகரின் புறம்போயிற்று; போய பின்னர் ஞாயிற்றினொளிமழுங்க அது நடந்ததென்க.

(சு0௬)

3005. செய்ய தாமரைப் பூவினுட் டேங்கமழ்
பொய்யில் சீர்த்திவெண் டாமரை பூத்தபோன்
றையஞ் செய்து பானிறப் புள்ளினம்
மையி றுமரை மத்தகஞ் சேர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அரசன்சென்ற ஆரவாரத்தாலே மதிலைச்சூழ்ந்த காக்களி லிருந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்மையை யொத்து ஐயம்நிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத் தலை யிலே சேர்ந்தனவென்க.

(சு0௭)

3006. மல்லன் மாக்கட லன்ன கிடங்கணிந்
தொல்லென் சும்மைய புள்ளொலித் தோங்கிய
செல்வ நீர்த்திருக் கோயிலிம் மண்மிசை
இல்லை யேற்றுறக் கம்மினி தென்பவே.

3004. ஏயிற்று - பொருந்திற்று. போர்த்து - மூடி. நைய - மழுங்க.

3005. ஐயம்செய்து - ஐயத்தை உண்டாக்கி. புள்ளினம் - அன்னத் தின் குழாம். தாமரை மத்தகம் - செந்தாமரையின் உச்சியில்.

3006. மல்லல் - வளன். கிடங்கு - அகழி. சும்மைய - ஒலியை புடையவாகிய, கோயில் - சமவசரணம். துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(இ - ள்.) கிடங்கு சூழ்ந்து சும்மையவாகிய புள் ஒலிக்கப்பட்டு ஒங்கிய கோயில் இவ்வுலகிலில்லையாயின், துறக்கம் நன்று; இஃது உளதாதலால், துறக்கம் தீதாயிற்றென்க. (சு0௮)

(வேறு)

3007. விளங்கொளி விசும்பறுத் திழிந்து மின்னுதார்த்
துளங்கொளி மணிவணன் ரொழுது துன்னினான்
வளங்கெழு மணிவரை நெற்றிப் பாற்கடல்
இளங்கதிர்ப் பருதியொத் திறைவன் ரோன்றினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் தேவர் கொண்டு போந்தபடியினாலே, சீவகன் விசும்பை ஊடறுத்து இழிந்து 1 கோயிலேநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மணிவரைத் தலையினின்றும் பருதியையொத்து இறைவன் தோன்றினென்க.

மணி - ஈண்டு மாணிக்கம். பாற்கடலிற் பருதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்த தற்கு. இறைவன் - 2 ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள். (சு0௯)

3008. வினைபுதிர் தவர்வடி வின்ன தென்னவே
வனைகதிர்த் தடக்கைவைத் திருந்த வாமனார்
கனைகதிர்த் திருமுக மருக்க னாகவான்
புனைமலர்த் தாமரை பூத்த தொத்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் தோன்றி இருவினையைக் கெடுத்தவர் வடிவு இத் தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவுதான் கூறும்படியாகவே கையை வைத் திருந்த வாமனருடைய முகம் அருக்கனாக, தேவர்கள் முகங்கள் அலர்ந்தவை தாம், தாமரை பூத்த தன்மையை ஒத்தனவென்க. (சு௧0)

3009. இரிந்தன விருவினை யிலிர்த்த மெய்ம்மயிர்
சொரிந்தன கண்பணி துதித்துக் காதலால்

3007. விசும்பறுத்து - ஆகாயத்தின் நடுவைப் பிளந்து. தொழுது - கோயிலைவணங்கி. மணிவணன் : சீவகன். பாற்கடலிடத்துப் பருதியை ஒத்து.

(உரை.) 1 கோயில் : கந்தகுடி எனப்படும். 2 இவர் இருபத்துநான்காம் தீர்த்தங்கரர்.

3008. வாமனருடைய முகம் அருக்கனாக; வாமன் : அருகன். அருக் கன் - சூரியன். வான் - வாணிடத்துள்ள தேவர் முகம்.

3009. இருவினை இரிந்தன; இரிந்தன - கெட்டன. இலிர்த்த - இலிர்த்தன. அரிந்தது - அற்றது. திலகமன்னன் : சீவகன்.

அரிந்தது மணிமிட றலர்பெய்த் மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனன் வலமுறை திலக மன்னனே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மன்னனுக்கு இறைவன்மேற் சென்ற காதலாலே இருவினை கெட்டன; மெய்ம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன; கண்கள் உவகை நீரைச்சொரிந்தன; துதித்து மிடறு அரிந்தது; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க. (சுகக)

3010. முத்தொளிர் தாமமு முருவ மாமணித்
தொத்தொளிர் தாமமுஞ் சொரிபொற் றுமமும்
தத்துநீர்த் தண்கடற் பவழத் தாமமும்
வைத்தபூந் தாமமு மலிந்து தாழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் வலம்வருகின்ற காலத்தே ஒளிரும் முத்துத் தாமமும், ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவழத்தாமமும், கொத்துத் தன்னிடத்தே வைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்கினவென்க. (சுகஉ)

3011. மணிவரை யெறிதிரை மணந்து சூழ்ந்தபோல்
அணிமயிர்க் கவரிக ளாமர ரேந்தினார்
துணிமணி முக்குடை சொரிந்த தீங்கதிர்
பணிமணிக் காரிருள் பருகு கின்றதே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மாணிக்கமலையைத் திரைகள் சூழ்ந்தாற்போலே அமரர் கவரியை ஏந்தி இறைவனைச் சூழ்ந்து நின்று வீசினார்; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்த கதிர், நீலமணிகளினிருளோப் பருகாநின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல். (சுகங)

3012. முழாத்திரண் மொய்ம்மலர்த் தாமந் தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திரு மலரெலா மலர்ந்து வண்டினம்

3010. பொற்றாமம் - பொன்மலை. மலிந்து தாழ்ந்த - மிக்குத் தங்கின.

3011. மணிவரை - மாணிக்கமலை. கவரி - சாமரை. மணிக்காரிருள் - நீலமணிகளின் கரிய இருளை; சமவசரணத்தை இந்நிரநீலமணிமயத்தென்று சைனநூல்கள் கூறும்.

3012. வழாத்திருமலர் - வாடாத அழகிய மலர்; மணி. 3:50. இறை, கொள - தங்குதல் கொள்கையினால். குயில் கூய் - குயில் கூவும்படியாக; “கோகிலங்கள், கூக்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யானே” (நிருநாழ். 1.) மலர்த்தாமம்.....பிண்டி : சீவக. 3018; சிலப். 11:3.

குழாத்தொடு மிறைகொளக் குனிந்து கூய்க்குயில்
விழாக்கொள விரிந்தது வீரன் பிண்டியே.

கூய் - கூவ. வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்ட தாமம்
நான்று மேலால் வாடாத் திருமலர் பூத்து வண்டினம் குழாத்தொடு தங்குதல்
கொள்கையினாலே பாரமிக்கு வளைந்து, குயில்கள் கூவுப்படியாகப் பரந்த
தென்க. (சகச)

3013. பிண்டியின் கொழுநிழற் பிறவி நோய்கொட
விண்டலர் கனைகதிர் வீரன் றோன்றினான்
உண்டிவ ணறவமிர் துண்மி னோவெனக்
கொண்டன கோடணை கொற்றமுற்றமே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பிறவியாகிய நோய் கெடும்படி நிழலிலே இறை
வன் தோன்றினான் ; இனி, இவ்விடத்தே அறமாகிய அமிர்தமுண்டு ; அதனை
உண்பீராகவென்று கோயிலில் திருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டன
வென்க.

கோடணை - 1 திவ்யத்தொனரி,

(சகரு)

3014. வானவர் மலர்மழை சொரிய மன்னிய
ஊனிவர் பிறவியை யொழிக்கு முத்தமன்
தேனிமிர் தாமரை தினைக்குஞ் சேவடி
கோனமர்ந் தேத்திய குறுகி னானரோ.

(இ - ள்.) தேவர் பூமழை சொரியாநிற்க அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும்
த்தமனுடைய அடியை ஏத்துதற்கு அணுகினென்க.

3013. பிண்டியின் நிழலில் வீரன் தோன்றினான். வீரன் - ஸ்ரீவர்த்த
மான சுவாமிகள். இவண் அமிர்தம் உண்டு; உண்மினோ எனக் கொற்றமுற்றம்
கோடணை கொண்டன ; கோடணை - ஆரவாரம்.

(உரை.) திவ்யத் தொனரியாவது, அருகனுக்குத் தேவர்கள் செய்யும் எண்
வகைச் சிறப்பினுள் ஒன்று ; எண்வகைச் சிறப்புக்களை, “சுடர்மண் டலஞ்
சுர தூந்துபி தெய்வத் துவனிசிங்கப், பிடர்மண் டலவனை பிண்டிவெண்
சாமரை பெய்மலரின், அடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாம
டியோம், இடர்மண் டலங்கெடுப் பார்க்கிமை யோர்செயு மெண்சிறப்பே ” (திரு
நாழ். 80) என்பதனுணராக.

3014. ஊனிவர் - உடம்பிலே பரக்கின்ற. உத்தமன் - ஸ்ரீவர்த்தமான
ருடைய. சேவடி - பாதத்தை. கோன் : சீவகன். ஏத்திய - துதித்தற்கு.

ஊனிவர்பிறவி - உடம்புகளிலே பாக்கின்ற பிறப்பு. இமிருந்தேனினம்
தாமரையென்று திளைக்கும் சேவடி. (சுகசு)

3015. குருகுலஞ் சீவக குமரன் கோத்திரம்
அருகலில் காசிப மடிகள் வாழியென்
றெரிமணி முடிநில முறுத்தி யேத்தினுன்
புரிமணி வீணைகள் புலம்ப வென்பவே.

துறக்கும்பொழுது குடியும் குலமும் கேட்டே துறப்பித்தல் இயல்பு.

(இ - ள்.) அவனணுகின அளவிலே, அடிகளே! இவன்குலம் குருகுலம்,
இவன்பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரம் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லு
வார்களென்று உழையர்கூற, அவ்வாசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தா
னென்க.

வாழி, அசை. என்று - என்ன. (சுகள)

3016. மன்னவன் துறவெனத் துறத்தன் மாண்பெனப்
பொன்வரை வாய்திறந் தாங்குப் புங்கவன்
இன்னுரை யெயிறுவில் லுமிழ வீழ்ந்தது
மின்னியோர் வியன்மழை முழங்கிற் றொத்ததே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் துதித்த அரசன் யான் துறப்பேனென்று கூற,
அது கேட்ட புங்கவன், பொன்வரை வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து, நின்
மனம் துறவில் வீழ்ந்தது; இனி நீ துறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்
லுமிழக் கூறிய இன்னுரை மழை மின்னி முழங்கிய தன்மையை ஒத்ததென்க.
எயிறு வில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை. (சுகஅ)

நா. - சீ வ க ன் று ற வு

(வேறு)

3017. காய்களிற்றி னிடைமருப்பிற் கவளம்போன் தேமாராக்
கதிபுட் டோன்றி, ஆய்களிய வெவ்வினையி னல்லாப்புற் றஞ்சினே

3015. அருகலில் - குறைதலில்லாத. புலம்ப - வருந்த.

3016. மன்னவன் - சீவகன். துறவென - துறப்பேனென்று கூற.
புங்கவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர். உரை, மழை முழங்கியதை ஒத்தது.

3017. காய்தல் - கோபித்தல். ஏமாரா - கெடுகின்ற; சீவக. 1699.
ஆய்களிய - ஆராய்ந்த உவப்பினையுடைய. அல்லாப்புற்று - வருத்தமுற்று.
தாமரைப் போதின்வாய் ஒளிபெற நடந்த மலரடி: சீவக. 3022.

னறிந்தார் கோவே, வேய்களிய வண்டறைய விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்
விரைசேர் போதின், வாயொளியே பெறநடந்த மலரடியை வலங்
கொண்டார் வருந்தார் போலும்.

(இ - ள்.) அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலே வைத்த
கவளம் அதுநுகர்ந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுநுகர்ந்து
கெடுகின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினைபுடைய தீவினையாலே
வருத்தமுற்று இப்பிறவியை அஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர்,
தாமரையினது போகிடத்தே அதுதான் ஒளிபெறநடந்த நின்றிருவடிகளை
வலம்வந்தார்போலே இருந்ததென்றனென்க.

களிப்பினைபுடையவாகிய வண்டு அறையும்படி விரிந்தலர்ந்த தாமரை
யென்றது, முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது. போலுமென்றது,
“ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” (தொல். இடை. 30) என்ற
தனற் பொருள்தந்தே நின்றது. (சகக)

(வேறு)

3018. சேடார் செம்பொற் நிரமணி வைரத்தொத்தணிர் துலகோம்பும்
வாடா மாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாமநின் குணநாளும்
பாடா தாரைப் பாடா துலகம் பண்ணவர் நின்னடிப்பூச்
சூடா தார்தாள் சூடார் மாலைச் சூடர்மணி நெடுமுடியே.

(இ - ள்.) பெருமைநிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரத்
தொத்தினையுமணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின்
குணத்தை நாளும் பாடாதாரை இறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்
பூச் சூடாதாரடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்
னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றனென்க.

வாடாத மாலையினையும் தளிரினையுமுடைய பிண்டி. (சஉ௦)

(வேறு)

3019. வைய மூன்று முடனேத்த வளருந் திங்கள் வாளெயிற்
றைய வரிமான் மணியணைமே லமர்ந்தோய் நின்னை யமராதார்

3018. சேடு - பெருமை. வாடாத மாலையையும் தளிரையுமுடைய
பிண்டி; “வாடா மாமலர் மாலை தூக்கலின்” (மணி. 3: 50.) குணத்தைப்
பாடாதாரை உலகம் பாடாது; பாடாது - புகழாது. நின் அடிப்பூவைச் சூடா
தாருடைய தாளைப் பண்ணவர் முடிமீது சூடார்.

3019. திங்கள் போலும் வாளெயிறு; திங்கள் - பிறைச் சந்திரன். அரி
மான் - சிங்கம். அமராதார் - விரும்பி நினைந்து பொருந்தாதார். நெய்யும்
நுண்ணூல் நாழிகை; நெய்தற் நெறுழிற்குரிய கருவிகளுள் ஒன்று.

வெய்ய வெந்நோய் வினையுதைப்ப வீழ்ந்து துன்பக் கடலுமுந்தி
நெய்யு துண்ணா னுழிகையி னிரம்பா நின்று சுழல்வரே.

ஐ : உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

(இ - ள்.) உல்கமுன்றும் ஒருகாலத்தே ஏத்தப் பிறைபோலும் எயிற்
றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவனே! நினை நெஞ்சார்
பொருந்தாதார், வெய்ய வினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலே வீழ்ந்து அமுந்தி வெந்
நோய் நிரம்பாநின்று நெய்தற்றொழிலையுடைய தார்கிடக்கும் நாடாப்போல
மறுகுவரென்றனென்க. (சஉக)

3020. தொழுதிப் பன்மீன் குழாஞ்சுழத் துளும்பா திருந்த திங்கன்போல்
முழுதும் வைய முடனேத்த முதுவாய் வலவை யாயிருந்
தழுது வினைக ளல்லாப்ப வறைந்தோய் நின்சொ லறைந்தார்கள்
பழுதி னறுநெய்க் கடற்சுடர்போற் பல்லாண் டெல்லாம் பரியாரே.

(இ - ள்.) தொகுதலையுடைய பன்மீன்றிரள்குழ அசையாதிருந்த திங்
கன்போலே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தே ஏத்த முதிய உண்மையால் வெற்றி
யையுடையையாயிருந்து இருவினைகள் அழுதுவருந்த அறத்தைச் சாற்றின
வனே! நின் அறத்தைச் சாற்றினவர்கள், நெய்க்கடலிலிட்ட விளக்குப்
போலே பலகாலங்களெல்லாம் கெடாரென்றனென்க. (சஉஉ)

3021. செழும்பொன் வேய்ந்து மணியழுத்தித் திருவார் வைர
நிரைத்ததனுட், கொழுந்து மலருங் கொளக்குயிற்றிக் குலாய சிங்கா
தனத்தின்மேல், எழுந்த பருதி யிருந்தாற்போ லிருந்த வெந்தை
பெருமானே, அழுந்தேன் வந்துன் னடியடைந்தே னருவாய்ப் போத
லழகிதோ.

(இ - ள்.) வேய்ந்து அழுத்தி நிரைத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மல
ரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியை எழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே
இளஞாயிறுந்தாற்போல இருந்த எந்தையாகிய பெருமானே! பிறவிக்கட
லில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச் சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல்
கிணக்கு நன்றென்றனென்க.

3020. துளும்பாதிருந்த - அசையாதிருந்த. முதுவாய் - முதிய உண்
மையால். வலவையாயிருந்து - வெற்றியுடையையாயிருந்து. அறத்தை
அறைந்தோய். நெய்க்கடலிற் சுடரைப் போல; சுடர் - விளக்கு. பரியார் -
கெடார்.

3021. குயிற்றி - எழுதி. குலாய - பண்ணின. அருவாய்ப் போதல் - பிறப்
பற்றுப் போதல். அழகிது - நன்று.

ஓகாரம், சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம்.

(சஉந)

(வேறு)

3022. குண்டலமும் பொற்றோடும் பைந்தாருங் குளிர்முத்தும்
வண்டலம்பு மாலைபு மணித்தொத்து நிலந்திவள
விண்டலர்பூந் தாமரையின் விரைததும்ப மேனடந்த
வண்டலர்பூந் திருவடியை மணிமுடியின் வணங்கினான்.

தார் : மார்பின்மலை. வண்டலம்புமலை : முடியின்மலை; அதின் மணிக்
கொத்து.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனங்கூறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலே
கிடந்தசையத் திருவடியை முடியால் வணங்கினனென்க.

விரை ததும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேல் நடந்த அடி; பூக்களை
புடைய அடி. (சஉச)

3023. நிலவிலகி யுயிரோம்பி நிமிர்ந்தொளிர்ந்து பசிபகைநோய்
உலகமிருள் கெடவிழிக்கு மொண்மணி யறவாழி
அலகையிலாக் குணக்கடலை யகன்ஞான வரம்பாளை
விலையிலா மணிமுடியான் விண்வியப்ப விறைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவை விலக்கிப் பல்லுயிரையும்
பாதுகாத்து மேனோக்கி விளங்கி உலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளு
நீங்க விழிக்கும் அறவாழியையுடைய எண்ணிறந்த குணக்கடலை, ஞானத்
துக்கு வரம்பாந்தன்மையையுடையவனை இறைஞ்சினனென்க. (சஉரு)

3024 தூய்த்திரண் மணித்தாமஞ் சொரிந்துபொன் நிலநக்கப்
பூத்திரண் மணிமலைப் போர்ச்சிங்கம் போதகம்போல்
ஏத்தரிய குணக்கடலை யிகலின்ப வரம்பாளைத்
தோத்திரத்தாற் றொழுதிறைஞ்சித் துறப்பெனென் றெழுந்திருந்தான்.

3022. வண்டு அலம்பும் மலை - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற பூமலை
திவள - அசைய. விரை - வாசனை.

3023. உலகத்துப் பசியும், பகையும், நோயும், இருளும் கெடவிழிக்
கும் அறவாழி; அறவாழி - தரும சக்கரம்; “அறவாழி யந்தணன்” (குறள், 8,
பரிமேல்.) அலகையிலா - எண்ணிறந்த; ஐ, அசை. குணக்கடல்: சீவக. 3024;
“நற்குணக்கடல்” (கம்ப. கடவுள். 2.) முடியான்: சீவகன்.

3024. தூய்த்திரள் - தூய்மையாகத் திரட்சி கொண்ட. தாமம்
நிலத்தை நக்க. சிங்கம்: சீவகன். போதகம் - யாளை. குணக்கடல்: சீவக.
3023.

தூய்தாத் திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள இன்பங்களுக்கு மாறாகிய இன்பம் ; அஃதாவது வீட்டின்பம்.

(இ - ள்.) மாலையையுடைய சிங்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமம் நிலநக்கப் போதகம் இறைஞ்சுமாறுபோல இறைஞ்சி இனி யான் துறப்பேனென்று கூறி அவ்விடத்துரின்றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னும் 1 கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉசு)

(வேறு)

3025. முடியணி யமரநு முலைநல் லார்களும்
புடைபணிந் திருந்தவப் புலவன் பொன்னகர்
கடிமலர்க் சுற்பகங் காம வல்லியோ
டிடைவிரா யெங்கணும் பூத்த தொத்ததே.

சுண்ணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, தேவரும் அவர் தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறிவுடையோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலந்திருந்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (சஉஎ)

3026. ஒத்தொளி பெருகிய வருவப் பொன்னகர்
வித்தகன் வலஞ்செய்து விழுப்பொற் பூமிபோய்
மத்தக மயிரென வளர்த்த கைவினைச்
சித்திரக் காவகஞ் செல்வ நெய்தினான்.

(இ - ள்.) வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம்வந்து பொற்பூமியைக் கடந்துபோய்க் காலிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

தலைமயிர்போலப் பேணி வளர்த்த கா. (சஉஅ)

(உரை.) 1 கணதாரிருக்குமிடம் கணதரகோட்டமென வழங்கும் ; கணதார பதினொருவர் : கௌதமர், வாயுபூதி, அக்கினிபூதி, சுதன்மர், மௌரியர், மந்தாரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

3025. புடை - பக்கத்தே. புலவன் - சுதன்மரென்னும் கணதார். விராய் - கலந்து.

3026. நகரை வலம் செய்து. மத்தகமயிரென - தலைமயிரைப் போல ; துறள், 964. கை வினை - தொழிலையுடைய. செல்வன் - சீவகன்.

3027. ஏமநீ நுலகமோ ரிம்மிப் பாலென
நாமவே னரபதி நீக்கி நன்கலம்
தூமமார் மாலைபுந் துறக்கின் றுனரோ
காமனார் கலங்கழிக் கின்ற தொத்ததே.

(இ - ள்.) ராபதி, 1 உலகத்தையும் தவத்தையும் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஒரிம்மியென்னும் நிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையும் கழிக்கின்ற தன்மை, காமனார் அணி கலங்களைக் கழிக்கின்ற தன்மையை ஒத்ததென்க. (சஉக)

3028. மணியுறை கழிப்பது போல மங்கலப்
பணிவரு பைந்துகி னீக்கிப் பாற்கடல்
அணிபெற வரும்பிய வருக்க னாமெனத்
திணிநிலத் தியன்றதோர் திலக மாயினான்.

பணிவரு - குறைகூறுதற்கரிய.

(இ - ள்.) அரசன், மணியை மறைத்த உறையைக் கழிக்கின்ற தன்மை போலத் தன்மேனியை மறைத்த துகிலை நீக்கி, ஆண்டுப்பிறந்த மிக்க ஒளியாலே, பாற்கடலிலே அரும்பிய அருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்று கூறும்படி ஒருதிலகமாயினானென்க. (சஉ௦)

3029. மலிந்தநன் மாலைகள் வண்ணப் பூந்துகில்
நலிந்துமின் னகுமணி நன்பொற் பேரிழை
மெலிந்தனென் சுமந்தென நீக்கி மேனிலைப்
பொலிந்ததோர் கற்பகம் போலத் தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அரசன், தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான் மாலையும் துகிலும் மணியும் இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றை நீங்கி மேனிற்றலாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல் அதுபோலத் தோன்றினானென்க.

3027. ஒரிம்மிப்பாலென - ஓர் இம்மியளவென்று. ராபதி: சீவகன். கலம் - ஆபரணம். தூமம் - அகிற்புகை. காமனார் - மன்மதன்.

(உரை.) 1 சீவக. 2983, அடிக்.

3028. மணியை உறை கழிப்பது போல். சீவகன் மேனிக்கு மணி உவமை. அரும்பிய - தோன்றிய. அருக்கன் - சூரியன்.

3029. வண்ணம் - நிறம். இழை - ஆபரணம். சுமந்து மெலிந்தனென் னனநீக்கி.

மின்னை நலிந்து நகுமணி யென்க.

(சுடக)

3030. திருந்திய கீழ்த்திசை நோக்கிச் செவ்வனே
இருந்ததோ ரிடிஞரற் சிங்கம் பொங்கிமேற்
சுரிந்ததன் னுனையிர் துறப்ப தொத்தனன்
எரிந்தெழு மிளஞ்சுட ரிலங்கு மார்பினன்.

உனே - கழுத்தின்மயிர்.

(இ - ள்.) ஒளிமிக்குத் தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல்
இலங்குமார்பினன், மயிர் களைதற்கிருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசை
யினேநோக்கி நேரேயிருந்ததொரு சிங்கம் தன்னுனையின் மயிரினைத் துறக்குந்
தன்மையையொத்தானென்க.

மேல் - முன்பு. முன்புபொங்கி இடிக்குங் குரலையுடைய சிங்கமென்க. ( )

3031. அஞ்சுடர்த் தாமரைக் கையி னுன்மணிக்
குஞ்சிவெண் படலிகைக் குமர னீப்பது
செஞ்சுடர்க் கருங்கதிர்க் கற்றை தேறுரீர்
மஞ்சடை மதியினுட் சொரிவ தொத்ததே.

(இ - ள்.) குமரன் தாமரைபோலங் கையினாலே நீலமணிபோலங் குஞ்
சியை வாங்கி வெள்ளித்தட்டிலே இடுகின்ற தன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்துண்
டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை அஞ்ஞாயிறு தான்வாங்கித் தெளிந்த நீர்மையை
யுடைய மதியிடத்தேயிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சுடங்)

3032. வேலைவாய் மணியிலே யூழ்த்து வீழ்ப்பதோர்
காலேவாய்க் கற்பக மரத்திற் காவலன்
மாலேவா யகிறவழ் குஞ்சி மாற்றலிற்
சோலைவாய்ச் சுரும்பினந் தொழுது சொன்னவே.

3030. செவ்வனே - நேராக. சுரிந்த - வளைந்த. சீவகன் மார்பிற்கு
இளஞ்சுடர் உவமை; சீவக. பக். 225, 'சேட்டிலும் பருதி.'

3031. குமரன் மணிக்குஞ்சியை வெண்படலிகையில் நீப்பது; குமரன் :
சீவகன். மணிக்குஞ்சி - நீலமணி போலும் நிறத்தைக் கொண்ட தலைமயிர்.
படலிகை - தட்டு. கருங்கதிர்க் கற்றையை மதியினுட் சொரிவ தொத்தது.

3032. ஊழ்த்து - முறைமைப்பட்டு. காவலன் : சீவகன். சுரும்பினம் -
வண்டின் கூட்டம்.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய நல்ல பொழுதிற்கண்ணே.

(இ - ள்.) தன்னுடைய நீலமணிபோலுமிகைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர்ப்பதொரு காலத்திடத்துக் கற்பகமரம்போலே அரசன் மாலையில் அகற் புகை தவழுங்குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சுரும்பினம் தொழுது சிவ மொழி கூறினவென்க. (சநஉச)

3033. (க) தங்கிடை யிலாத்திருக் கேசந் தன்னையும்
கொங்குடைக் கோதையுங் கொய்து நீக்கினாய்
துங்கடை நோக்கினாம் வாழும் வாழ்க்கையம்
எங்கிடை யவரினி யெங்குச் செல்பவே.

3034. (உ) என்றன தேனின மிரங்கு வண்டொடு
சென்றன விடுக்கிய செல்வன் பொன்மயிர்
இன்றொடு தொழுதன நும்மை யாமென
மன்றலுண் டவைவலங் கொண்டு சென்றவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அச்சுரும்பினம், யாங்கள் நும்முடைய இடத்தை நோக்கி வாழும் உயிர்வாழ்வினையுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் நீ தமக்கு ஒப்பில்லாத மயிரினையும் மாலையினையும் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி எம்மையொப்பார் எங்கே போவாரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரினை வழிவிடுதற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு, இன்றோடே உறவு கைவிட்ட நும்மைத்தொழுதேம்; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்று கூற, ஏனையவை வலங்கொண்டு பின்சென்றனவென்க.

ஏனையவையென்றது மிஞ்ஞிகளை. நீக்கினாய், நும்மென்பன ஒருமை பன்மைமயக்கம். (சநஉரு-சு)

ஓபஓ. தம கிடையலா - தமக்கு ஒப்பல்லாத. மகசம-தலையா. வகாங்கு-வாசனை. கோதை - மாலை. எம்கிடையவர் - எம்மைப் போன்றவர்.

3034. தேனினம் - வண்டின் கூட்டம். விடுக்கிய - விடுத்தற்கு. செல்வன் : சீவகன். மன்றலை யுண்டு நும்மையாம் தொழுதனம் என; என - என்று கூறி.

3035. மேற்படு கற்பக மாலை வேய்ந்துபொன்
ஏற்புடைப் படலிகை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்
நாற்கடல் கடந்தவ னமோவென் றிட்டிடப்
பாற்கடற் பணிமதி போல வீழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே குழ்ந்து படலிகையோடே எடுத்துக்கொண்டுபோய் நாலுகடலைக்கடந்து பாற்கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோல வீழ்ந்ததென்க.

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி.

(சுநஎ)

(வேறு)

3036. (க)ஏவா விருந்த வடிக ளிவர்வாய்ச்சொற்
கோவா மணிகொழித்துக் கொண்டாலே போலுமால்
சாவா கிடந்தார் செவிச்சார்த்தி னப்பொழுதே
மூவா வமரராய் முத்தணிந்து தோன்றுவரே.

3037. (உ)தோளா மணிகுவித்தாற் போன்றிலங்கு தொல்குலத்துச்
சூளா மணியாய்ச் சுடர விருந்தானே
வாளார் முடிவை விறற்றிளத்து வண்டாற்றும்
தாளார வேத்திப்போய்த் தன்கோயில் புக்கானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏவா - சொல்லி. சாவாகிடந்தார், 'உண்ணுகிடந்தான்' போல சிக்குகாலமுணர்த்திற்று.

3035. படலிகை - தட்டு. அவன் - சுதஞ்சணன். பாற்கடலில் நமோ என்று கூறி இட்டிட; இட்டிட - சீவகனுடைய தலைமயிரைப் போட. ஏழு கடல்களுள் பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக் கூறுதல் சைன சம்பிரதாயம்; "நாற்கடலும்பர் நாக வேதிகைப், பாற்கடற் பரப்பில்" (பெருங். 4. 5: 66-7); "உவரி தண்ணீர் தேன்கரை, திவரும் பானெ யிக்குவின், சுவைய நீரின் வாரிகள், அவைபு மேழ தாகுமே" (மேரு. சமவசரணச். 202.)

3036. அடிகளாகிய இவருடைய வாய்ச்சொல்; அடிகள் : சீவகன். கோவா - துளையிட்டுக் கோக்கப் பெறுத. மணி - மாணிக்கத்தை. கொழித்து - குற்றம் நீக்கி. செவிசார்த்தின் - மனம் கொண்டு கேட்பாரானால்.

3037. தோளாமணி - துளையிடப் பெறுத மாணிக்கம். சூளாமணி - நாயகமணி. சுடர - ஒளிவிட. வான் - ஒளி. வண்டாற்றும் தாளே ஆர ஏத்திப் போய், கோயில் - அரண்மனை. புக்கவன் சுதஞ்சணன்.

(இ - ள்.) துறந்த மகிழ்ச்சியால் இறைவனைத் துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்த வாய்ச்சொற்கள் துளையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றரீக்கிக் கொண்டாலொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாநின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட்பாராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த் தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன்னருகு நின்றார்க்குக் கூறித் துளையிடாத மணியைக் குவித்தாற்போன்று விளங்கும் தன்குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒரு நாயகமணியாய் விளங்க இருந்தவனைப் பூவென்று வண்டாற்றும் தானே நிறைய வாழ்த்தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளிதிறைத்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம், அரற்றுமென்னும் பிறவினை கொண்டது; “அம்முக் கிளவியும்” (தொல். வினை. 34) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால். (சுநஅ-சு)

3038. புக்கான் சுதஞ்சணனும் பொற்று மரைமகளிர்
தொக்காலே போலுந்தன் நேவிக் குழாஞ்சூழ்
மிக்கான் குணம்பாடி யாடி மிகுதீம்பால்
தொக்க கடல்போற் சுதங்க ணிறைந்தனவே.

(இ - ள்.) அச்சுதஞ்சணன் எங்ஙனம் சென்று புக்கானென்னின், பொற்றமரையிற் பல திருச் சென்று தொக்கிருந்தாற்போலுந் தேவியர்திரள் சூழச் சீவகசாமி குணத்தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன் புக்கபின்பு சீவகசாமிக்குச் சுருதஞானங்கள் நிறைந்தனவென்க. (சசுந)

3039. பற்றாவஞ் செற்ற முதலாகப் பாம்புரிபோல்
முற்றத் துறந்து முனிகளா யெல்லாரும்
உற்றுயிர்க்குத் தீம்பால் சுரந்தோம்பி யுள்ளத்து
மற்றிருள் சேரா மணிவிளக்கு வைத்தாரே.

பற்று - பெற்றதன்மேல்நிகழும் ஆசை. ஆர்வம் - பெருததன்மேல் நிகழும் ஆசை.

3038. தொக்காலே போலும் - ஒருங்கு கூடியிருந்தாற்போன்ற. மிக்கான் - சீவகனுடைய. பாடியாடிச் சுதஞ்சணன் புக்கான். சுதங்கள் - சுருதஞானங்கள்; தூலுணர்ச்சி; அலுது அக்ஷராத்மகம், அநக்ஷராத்மகம் என இருவகைப்படும்; நீல. ஆசீவக. 2.

3039. பற்று, ஆர்வம், செற்றம் முதலாக முற்றவும் பாம்புரிபோல் துறந்து; சீவக. 1546, அடிக்; திருநாற். 16. எல்லாரும் - நந்தட்டனும் தோழன்மாரும். தீம்பால் - கருணை. மணிவிளக்கென்றது சுருத ஞானத்தை.

(இ - ள்.) நந்தட்டனும், தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமும் செற்றமு முதலாகிய ஏனையமுழுதையும் பாம்பு தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து இருடிகளாய் உயிர்களுக்குற்றுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சிலே அஞ்ஞானஞ்சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (சசக)

3040. கோமா னடிசாரக் குஞ்சரங்கள் செல்வனபோற்
பூமாண் டிருக்கோயிற் புங்கவன்றாள் சேர்ந்தேத்தித்
தாமார்ந்த சீலக் கடலாடிச் சங்கினத்துள்
தூமாண் வலம்புரியின் ரோற்றம்போற் புக்காரே.

(இ - ள்.) சக்கரவர்த்தியடியைச்சேர யானைத்திரள் செல்வன போலத் தாம் கோயிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகளடியைச் சேர்ந்து ஏத்திச் சீலக்கடலிலே ஆடிச் சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றிறுப்போலப் பின் சீவக சாமியும் திரளும் முனிக்குழாத்தினடுவே புக்காரென்க. (சசஉ)

நக.—சே ணி க ன் வ ர வு

(வேறு)

3041. மட்டலர் வனமலர்ப் பிண்டி வாமனார்
விட்டலர் தாமரைப் பாதம் வீங்கிருள்
அட்டலர் பருதியி னளிக்கச் செல்லுநாட்
பட்டதோர் பொருளினிப் பழிச்ச கின்றதே.

(இ - ள்.) இருளைக்கொண்டு அலர்ந்த பருதிபோல வாமனுடைய திரு வடிகள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள் வழிபட்டுச் செல்லுநாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று தேவர் கூறினாரென்க. (சசந)

(வேறு)

3042. சுயலின முகனிப் பாய முல்லையம் பொதும்பிற் காமர்
புயலின மொக்குள் வன்கட் குறுமுயல் புலம்பிக் குன்றத்

3040. கோமான் - பாதேசுவர சக்கரவர்த்தி. அடி, 1: சீவக. 32, அடிக். புங்கவன் - ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள். சீவகனுக்கு வலம்புரி உவமை.

3041. வாமனுடைய பாதம் இருளை அட்டு அளிக்கச் செல்லுநாளில். பட்டதோர் பொருள் - நிகழ்ந்ததாகிய ஒரு காரியத்தை. பழிச்சதல் - புகழ்ந்து கூறுதல்.

3042. புயலினவாகிய மொக்குள்போலும் கண்ணையுடைய முயல்; புறநா. 333: 1-3. புலம்பி - அஞ்சுவருந்தி. ஆமான் குழவி - காட்டுப் பசுவின் கன்று.

தயல்வளர் கின்ற வாமான் குழவியோ டிரிந்து செந்நெல்
வயல்வளர் சுரும்பிற் பாபு மகதநா டென்ப துண்டே.

(இ - ள்.) கயலினம் எழுந்துபாய்கையாலே அதற்கு வெருவிக் குறிய
முயல் தன்னினத்தை நீங்கிக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண்
டென்க.

பொதும்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குள்போலும் கண்.
இரிந்து - இரிய; குன்றத்தயலே வளர்கின்ற ஆமான்குழவியோடு இரியும்படி
முயல்பாபுமென்க, எனவே நிலமயக்கம் கூறினார். (சசச)

3043. இரும்பிடி தழீஇய யானை யிழிமதங் கலந்து சேரூய்ச்
சுரும்பொடு மணிவண் டார்க்குந் துகிற்கொடி மாட வீதிப்
பெருங்கடி நகரம் பேசி னிராசமா கிருக மென்பர்
அருங்கடி யமரர் கோமா னணிநக ராய தொன்றே.

(இ - ள்.) யானையின்மதங்கலந்து சேரூய் அதனாலே சுரும்பும் வண்டும்
ஆரவாரிக்கும் கொடியையுடைய மாடங்களை யுடைத்தாகிய வீதியையுடைய
அந்நாட்டின் நகரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன் தன்மை
பேசின், இந்திரன் நகரை ஒப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசரு)

3044. எரிமிடைந் தனைய மாலை யினமணி திருவில் வீசும்
திருமுடி யார மார்பிற் சேணிக னென்ப நாமம்
அருமுடி மன்னர் சூழ வலரணி பிண்டி வேந்தன்
திருவடி விருந்து செய்வான் றிரண்முர சறைவித் தானே.

(இ - ள்.) மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந்
நகரியிலாசன்பெயர், சேணிகனென்று கூறுவர்; அவன் அரசர்சூழ இருந்து
பிண்டிவேந்தன் திருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசறைவித்தானென்க.

சேணிகன் - ஸ்ரீணிகமகாராசன். (சசசு)

3043. இரும்பிடி - கரிய பெண்யானை. சுரும்பும் வண்டும் ஆர்க்கின்ற
கொடியையுடைய. அமரர் கோமான் - இந்திரன். நகர் - அமராவதி.

3044. சேணிகன்: உத்தமச்ரோதாக்களுள் ஒருவன் என்பர். பிண்டி
வேந்தன் திருவடி - வாமனுடைய பாதத்திற்கு. விருந்து - பூசனை.

(வேறு)

3045. (க)பொன்னு வழியாற் புகழ்நாவழித் தாய்ந்த மெல்கோல்
மின்னார் மணிப்பூ ணவன்மேவிலிண் காறு நாலும்
முன்னேர் வகுத்த முகவாசம் பொதிந்த வெந்நீர்
மன்னார வாய்க்கொண் டுமிழ்ந்தான்மணி மாலை வேலோன்.

3046. (உ)தீம்பா னுரைபோற் றிகழ்வெண்பட் டுடுத்து வண்டார்
தேம்பாய சாந்த மெழுக்கிலன் தோறன் மாலை
தாம்பால தாங்கிப் புகழ்தாமரைக் குன்ற மன்ன
ஆம்பான் மயிரவேய்ந் தயிராவண மேறி னானே,

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆய்ந்த மெல்கோல் - தூற்கண்ணையாய்ந்த மெல்கோல். மேவி -
தின்று. பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவர்நீர்.

(உ) வண்டு ஆர் சாந்தம். தேம்பாய மாலை. தேறுதலையுடைய கலம்.
பால - பாலின் றன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம் பால் மயிர் - தான்
அணிந்தவற்றின் பகுதியாகிய வெள்ளிய மயிர். ஐராவணமெனவே களிறும்
வெள்ளிதாயிற்று.

(இ - ள்.) அங்ஙன மறைவித்த பூணவனாகிய வேலோன், கோலத்தின்று
நாவழியால் நாவைவழித்து வெந்நீரை உமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முக
வாசத்தை வாய்க்கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுக்கிப் பா
லவாகிய கலங்கள்தாம் மாலைகள்தாம் பல தாங்கி வெண்டாமரை பூத்த குன்றை
யொத்த ஐராவணத்தையேறினானென்க. (சுசு-அ)

(வேறு)

3047. (க)எறிகரும் பரற்று மாலை யெரிமணிச் செப்பு வெள்ளம்
பொறிவரி வண்டு பாடும் பூஞ்சுண்ண நிறைந்த பொற்செப்

3045. பொன்னுற் செய்த நாவழியென்னும் கருவியால் நாவை
வழித்து. வெந்நீருமிழ்ந்த பின்னர் முகவாசத்தை வாய்க்கொண்டு; முக
வாசம் - வெற்றிலை முதலியன. முகவாசம் என்பதற்கு வாசனைப் பொருள்
களென்று உரை கொண்டு வெந்நீருக்கு அடையாக்குதலுமாம். வேலோன் :
சேணிகள்.

3046. பாலின் னுரைபோலும் வெண்பட்டு; “ நுரையென விரிந்த நுண்
பூங்கலிங்கம் ” (சிலப். 22 : 21); “ நுரைபுரை கலிங்கம் ” (பெருங். 2. 5 : 86.)
பட்டத்து யானையை ஐராவணமெனக் கூறுதல் முவநலாவிற் காணப்படும்.

3047. மாலையை உள்ளே கொண்ட மணிச் செப்பு. சுண்ணம் - வாச
னைப்பொடி.

பறிவரி துணர்வு நாணித் தலைபனித் தஞ்சுஞ் சாந்தம்
செறியிரும் பவழச் செப்புத் தெண்கடற் றிரையி னேரே.

3048. (உ)வந்துதேன் மயங்கி மூசு மலயச்செஞ் சாந்த மார்ந்த
சந்தனச் செப்புங் கங்கை தருமண லலகை யாற்றாச்
சந்தரம் பெய்த யானைத் தூமருப் பியன்ற வெண்செப்
பந்தரத் தலர்ந்த பன்மீ னெனைத்துள வனைத்து மாதோ.

3049. (ங)மைப்பொதி குவளை வாட்கண் மல்லிகைக் கோதை நல்லார்
நெய்ப்பொதி நெஞ்சின் மன்னர் நிலம்பிறக் கிடுவ போலும்
கொய்சுவற் புரவி மான்தேர் குழுமணி யோடை யானை
மெய்ப்பொதிந் துயர்ந்த கோமான் விரைப்பலி சுமந்த வன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரே அறிவரிதாய் நாணித் தலை
நடுங்கியஞ்சும் மெய்ப்பொருளை உள்ளேபொதித்து உயர்ந்த கோமானென
(சீவக. 3049) மேலே கூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். சாந்
தம் - அகிற்சாந்து. தெண்கடற்றிரையினாலே வந்து கரையிலே செறிந்த
பவழச் செப்பென்க.

(உ) சந்தனமரத்தாற்செய்த செப்பு. கங்கையினுடைய திரை தருமணல்.
அலகு - எண். சந்தரம் - சிந்தாரம்.

(ங) நெய்ப்பொதிநெஞ்சு - நேயம் பொதிந்த நெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று
விகாரமாயிற்று; 'நெய்ப்பொதி குஞ்சி' என்றபாடத்திற்கு நெய் - நானம்.

(இ - ள்.) அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்த காலத்தே கோமானுக்குப்
பூசனைசெய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவெண்
னுள அவ்வளவெண்ணுண்டாக எடுத்த மாலையிட்ட மணிச்செப்புவெள்ள
மும், சுண்ணநிறைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவழச்செப்பும், சந்தன
மிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்தாரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும்
ஆகிய விரைப்பலிகளைப் புரவியும் தேரும் யானையும் சுமந்தனவென்க. (1)

3048. தேன் - வண்டு. அலகை - எண்; ஐ, அசை. அடி, 2: ஆற்று
மணல், கடல்மணல்களை அளவின் பேரெல்லைக்குக் கூறுதல் மரபு; மதுரைக்.
235-7; புறநா. 55, 136. மருப்பாலியன்ற வெண்செப்பு. அந்தரம் - ஆகா
யம். எனைத்துள - எவ்வளவெண்ணுள. அடி, 4: புறநா. 302: 10-11.

3049. மை - கருமை. நல்லார் - மகளிர். பிறக்கு - பின். நிலம்பிறக்
கிடுவபோலும் கொய்சுவற்புரவிமான்; "நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குளம்பு
கடையூஉ, உள்ள மொழிக்குங் கொட்பின் மான்மேல்" (புறநா. 303: 1-2.)
கோமான் - வாமனுக்கு.

3050. கொடிக்குழாங் குஞ்சி பிச்சக் குழாநிறை கோல மாலை
முடிக்குழா மூரி வானம் பால்சொரி கின்ற தொக்கும்
குடைக்குழா மிவற்றின் பாங்கர்க் குளித்தது குளிர்ச்சங் கார்க்கும்
படைக்குழாம் பாரிற் செல்லும் பாற்கடல் பழித்த வன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக் குழாமும் முடிக்குழாமும் வான் பாலிச்சொரிகின்ற தன்மைபோலும் கொற்றக்குடைக்குழாமும் இவற்றின் பாங்கர்க் குளித்ததாகிய படைக்குழாமும் தம்மிற்கூடி, பசிய நிறம் விரவிப் பாரிலே நடப்பதொரு பாற்கடலுண்டேல் அதனைப் பழித்தவென்க. (சுருஉ)

3051. கணைகடல் சுவரச் செல்லுங் கணமழைத் தொழுதி போலும்
நனைமலர்ப் பிண்டி நாத நல்லறங் கொள்ளை சாற்றிப்
புனைமுடி மன்ன ரிண்டிப் பொன்னெயிற் புறத்து விட்டார்
வினையுடைத் தின்ப வெள்ளம் விரும்பிய வேட்கை யானே.

(இ - ள்.) அம்மன்னர் ஈண்டி இருவினையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய வெள்ளத்தை விரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகிய அறத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்படி பறையறைவித்து எயிற்புறத்துவிட்டார்; அந்நிலைமை கடலை முகக்கச் செல்லும் மழைத்திரை ஒக்குமென்க. (சுருஉ)

(வேறு)

3052. வண்டுசூழ் பூப்பலி சமந்து தான்வலம்
கொண்டுசூழ்ந் தெழுமுறை யிறைஞ்சிக் கோனடி
எண்டிசை யவர்களு மருள வேத்தினுள்
வெண்டிசைப் புணரிசூழ் வேலி வேந்தனே.

(இ - ள்.) அவர்கள் விட்டபொழுது, சேணிகள், பூப்பலியைத் தான் சமந்து வலங்கொண்டு மனத்தாலே சூழ்ந்து இறைவனடியை எழுகா லிறைஞ்சி ஏத்தினுன்க.

3050. பிச்சக்குழாம் - பீலிக்குடையின் தொகுதி. குடை - வெண் குடை. குளித்ததாகிய படைக்குழாம்; குளித்தல் - மறைதல்.

3051. கணைகடல் - ஒலிக்கின்ற கடல். மழைத் தொழுதி - மேகக் கூட்டம். பிண்டிநாதுடைய அறத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்படி சாற்றி; சாற்றி - பறையறைவித்து. விட்டார் - தங்கினார். வினை உடைத்து - இரு வினையையும் கெடுத்து. வேட்கையான் மன்னர் விட்டார்.

3052. பூப்பலி: “கமலப்பூப்பலி”, “அலர் செய் பூப்பலி” (சூளா. துறவு. 35, 39.) கோன் அடியை எழுமுறையிறைஞ்சி; கோன் : வாமன். வேந்தன் ஏத்தினுள்; வேந்தன் : சேணிகள்.

புணரியைச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளகிரியை. அதற்குவேந்த
னெனவே சேணிகனைச் சக்கரவர்த்தியென்றார். (சருச)

(வேறு)

3053. பகல்வளர் பவழச் செந்தீப் பருதிமுற் பட்ட தேபோல்
இகல்வினை யெறிந்த கோமா னிணையடி யொளியிற் றோன்று
தகல்விசும் புறையுந் தேவ ரொளியவிந் திருப்ப மன்னன்
முழிக்கிழி மதியம் போலு முனிக்குழா நோக்கி னானே.

(இ - ள்.) பவழம்போலஞ்செந்தீ உதயகிரியிற் பருதியின்முன்னர் ஒளி
மழுங்கினற்போல இறைவன் இணையடியொளியினால் தேவரொளிதோன்றாது
மழுங்கியிருந்த அளவிலே மதிபோலும் முனித்திரளைச் சேணிகன் நோக்கினு
னென்க. (சருரு)

3054. கண்வெறி போக வாங்கோர் கடுந்தவ னுருவ நோக்கி
ஒண்ணெறி யொருவிக் கோமா னொளிதிரண் டிருந்த தாங்கொல்
விண்ணெறி வழுவி வீழ்ந்த விண்ணவ னொருவன் கொல்லென்
றெண்ணெறி யாது மோரா திருந்திது கூறி னானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்விடத்தேயிருந்த கடிய
தவத்தையுடையவனுருவைக் கண் வெறிபோகநோக்கி, இறைவனொளி ஒள்
ளிய நெறியைத் தப்பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி இவன்றான் விண்ணவ
னொருவனெவென்று எண்ணுநெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து
இம்மொழியைக் கூறினானென்க. (சருசு)

(வேறு)

3055. விளங்கொளி விசம்பறுத் திழிந்து விண்ணவன்
இளங்கதி ரெனத்துறந் திருப்பக் கண்டனம்
வளங்கெழு முக்குடை யடிகள் வாய்மொழி
துளங்கின னெனத்தொழு திறைஞ்சி னானரோ.

3053. பவழம்போலும் செந்தீ. பருதிமுன் - சூரியன் முன்னர்.
பட்டதேபோல் - ஒளி கெட்டதேபோல். கோமான் - வாமன், மன்னன் :
சேணிகன்.

3054. கடுந்தவனென்றது சீவகனை. கோமான் - வாமனுடைய. எண்
னும் நெறி யாதும் ஓராது இருந்து; யாதும் - சிறிதும்.

3055. விண்ணவன் - தேவனொருவன். முக்குடையடிகள் - வாமன்,
துளங்கினன் - தப்பினான். இப்பாடல் சேணிகன் கூற்று.

(இ - ள்.) அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்னும் படி துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்ருன் கூறிய ஆகமம் தப்பினு னென்று சுதன்மரென்னுங் கணதாரைநோக்கி அவன்கூறினான்; கூறி அவரைக் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கினுனென்க. (௪௫௭)

3056. மன்னவ கேண்மதி வானில் வாழ்பவர்
பொன்னியல் கற்பகப் போக பூமியார்
என்னதுந் துறவல ரிறைவன் வாய்மொழி
சொன்னவா நல்லதெப் பொருளுந் தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட கணதார், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூமியோரும் சிறிதும் துறவார்; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப் பொருள்களும் தோன்றுவென்றாரென்க. (௪௫௮)

3057. அடிகளுக் கிடமருங் கிருந்த வாய்மலர்க்
கடிகமழ் தாமரைக் கண்ணி னானிவன்
வடிவமே வாய்திறந் துரைக்கும் வானவன்
ஒடிவறு பேரொளி யுட்கத் தக்கதே,

(இ - ள்.) அதுகேட்ட 1 சேணிகள், கணதாரைநோக்கி, நினக்கு இடப் பக்கத்திருந்த தாமரைக்கண்ணினாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பேரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறு நிற்கும்; ஆதலால், யான் இங்ஙனங் கூறினேனென்றாரென்க. (௪௫௯)

3056. கேண்மதி - கேட்பாயாக; மதி, முன்னிலையசை. வானில் வாழ்பவரும் போகபூமியாரும் என்னதும் துறவலர்; என்னதும் - சிறிதும். தோன்றுமே - தோன்றுது; ஏ, எதிர்மறை. இப்பாடல் சுதன்மர் கூற்று.

3057. அடிகள் என்றது சுதன்மரை நோக்கிக்கூறியது. மருங்கிருந்த கண்ணினாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய ஒளியுடைய வடிவமே வானவன் என்பது உரைக்கும்; இவனென்றது சீவகனை. இப்பாடல் சேணிகள் கூற்று.

(உரை.) 1 “மற்றொருநாள் ஸ்ரீணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோக வனத்துள் அசோகவிரூட்ச மூலத்து ஸுபயௌவர சுபலட்சண சுகித ராகித் தியானாநுடராகியிருந்த சீவந்தர முனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தம் விஸ் மிதனாகிச் சுதன்மரென்னுங் கணதாரையடைந்து, பகவானே! ஈதிரூலட்சண சுகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யாரென்று வினவ, அவரும் அருளிச் செய் வார்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

3058. திருவினோ டக்ன்ற மார்பிற் சீவக சாமி யென்பான்
உருவினோ டொளியு நோக்கி னோப்புமை புலகி னில்லை
மருவினா ரிமைத்து நோக்கின் மனம்பிறி தாகி நிற்பார்
அரிதிவன் முகத்து நோக்க லழகொளி யன்ன வென்றான்.

(இ - ள்.) அச்சேணிகளை நோக்கி, இவன், திருமகளோடுகூடி அகன்ற மார்பினை யுடைய சீவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங் கூடிய புகழைப்பார்த்தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறிய தெய்வத்தன்மையாயேயிருக்கும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்வேராய்நிற்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரர் கூறினாரென்க.

(சுக0)

நஉ.—சேணிக ன் வினா

(வேறு)

3059. மாதவன் சரிதமுந் துறந்த வண்ணமும்
ஏதமின் றியம்புமி னடிக ளோவெனப்
போதலர் புனைமுடி யிறைஞ்சி யேத்தினான்
காதலிற் கணந்தொழக் காவன் மன்னனே.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சேணிகள், சீவகசாமி முற்பவங்களிற் செய்த தவங்களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் குற்றமின்றாக அடிகளியம்புமினென்று அந்தக் கணதரரை இறைஞ்சி யேத்தினான்; அருகிருந்த முனிகணம் இவற்றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்க வென்க.

ஓகாரம், சிறப்புணர்த்திற்று.

(சுகக)

3060. பாட்டருங் கேவலப் பரவை மாக்கடற்
கூட்டருங் கொழுந்திரை முகந்து மாமுனி
மோட்டிரு மணிமுகின் முழங்கிப் பெய்தலின்
ஊட்டரு மறவயிர் துலக முண்டதே.

3058. மருவினார் - சீவகனைப் பொருந்தியவர்களும். இவன் முகத்து நோக்கல் அரிது. அழகு ஒளியும் அன்னவே, இப்பாடல் சுதன்மர் கூற்று.

3059. மாதவன் : சீவகன்; துறவுபூண்டானாதலின் இவ்வாறு கூறினார். அடிகள் : சுதன்மர்; விளி. மன்னன் இறைஞ்சினான்; மன்னன் : சேணிகள்.

3060. பாட்டரும் - புகழ்தற்கரிய. கேவலஞானமாகிய கடலில். முனி யாகிய முகில் முகந்து பெய்தலின். அறமாகிய அமிர்தத்தை.

(இ - ள்.) புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தை யுடைய பெறுதற்கரிய திரையை முனியாகிய முகில் முகந்துகொண்டுநின்ற அறமாகிய அமிர்தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை உலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களை உணர்ந்த கூறினாரென்றார். தவங்களைக்கூறவே அறமாயிற்று. இக்காரணங்கூறவே துறந்தவண்ணமும் கூறினாயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரும் - பிறரை அறிவித்தற்கரிய. (சுசுஉ)

3061. சீவகன் திருவின மாக யாமென
நாவகந் தழும்பநின் றேத்தி நன்றரோ
காவல னாதியாக் கணங்கள் கைதொழப்
பாவமில் சுதன்மராற் பாடப் பட்டதே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, யாங்களும் பெரிதும் சீவகன்பெற்ற இத்திர வினை உடையேமாகவேண்டுமென்று நாத்தழும்புற ஏத்திச் சேணிகள் மு, லாக முனிகணங்களுந்தொழும்படி இவன் சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணத. ராலே இப்படிப் பாடப்பட்டதென்றாரென்க. (சுசுஉ)

நா. — கே வ லே லா ற் ப த் தி

(வேறு)

3062. முல்லைசூழ் முல்லை வேலி முயலொடு கவரி மேயும்
கொல்லைசூழ் குன்றத் துச்சிக் குருசினோற் றுயர்ந்த வாறுட
வில்லுமிழந் திலங்கு மேனி விழுத்தவ நங்கை மார்கள்
மல்லலங் குமரர் வான்மேற் சென்றதும் வகுக்க லுற்றேன்
முல்லைநிலஞ்சூழ்ந்த குன்று.

(இ - ள்.) குருசில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த மலையுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், நந்தட

3061. திருவினமாக - திருவினை உடையேமாக. காவலன் ஆதியா சேணிகள் முதலாக. சீவகசரிதம் பாடப்பட்டது.

3062. கவரி - கவரிமான். குருசில் குன்றத்துச்சியில் நோற்று உயர்ந்த வாறும்; குருசில்: சீவகன். நங்கைமார்கள்: சீவகனுடைய மனைவியர். குமரர் நந்தட்டன் முதலியவர். வகுக்கல் - கூறுபடுத்திச் சொல்லுதல்.

டனும் தோழன்மாரும் துறக்கத்துச் சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவே
னென்றோன்க. (சசுசு)

(வேறு)

3063. முழுது முந்திரி கைப்பழச் சோலைத்தேன்
ஒழுக்கி நின்றசும் பும்முயர் சந்தனத்
தொழுதிக் குன்றத் துளும்பச்சேன் நெய்தினன்
பழுதில் வாய்மொழிப் பண்ணவ நென்பவே.

(இ - ள்.) வாய்மொழியையுடைய பண்ணவன், முந்திரிகைப் பழத்தை
யுடைய சோலையில் தேனொழுக்கி நிற்கையினாலே முழுக்க அசும்பும் குன்றிலே
துளும்பச் சென்று சேர்ந்தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப - ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனம்
துறத்தற்கு வருந்த ; தவத்தின் கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சசுசு)

3064. நணிதி நெண்வினை யின்னவை கண்ணிறீஇத்
துணிய வீரந்திடுந் துப்பமை சிந்தையான்
மணியின் மேன்மணி கட்டிய தொத்ததற்
கணியு மாயலர் ஞாயிறு மாயினான்.

(இ - ள்.) அதனைச் சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடைய குற்றங்
களை முன்னர் நிறுத்தி அவற்றை அற்றுப்போம்படி அறுத்திடும் தாய்மை
யமைந்த சிந்தையையுடையனாய் அதன்மேல் நின்றபொழுது அதற்கு நீல
மணியின்மேலே மாணிக்கத்தையழுத்திய தன்மையை ஒத்து ஒரு பூணுமாய்
இளஞாயிறுமாயினென்க. (சசுசு)

3065. குன்றின் வீழரு விக்குரல் கோடனைச்
சென்றெ லாத்திசை யுஞ்சிலம் பின்மிசை
நின்ற னன்னிறை வம்மின நீரோன
ஒன்றி நின்றதி ரும்மொரு பாலெலாம்.

3063. சோலையில் தேன் ஒழுக்கி நிற்கையால் அசும்பும் குன்றத்தில்.
துளும்ப - சீவகன் துறவு பூணுதலைப் பார்ப்பவர் வருந்த. பண்ணவன் எய்தி
னான் ; பண்ணவன் : சீவகன்.

3064. நணிதின் - அண்ணிதாக. நவை கண் நிறீஇ - குற்றங்களை முன்
னர் நிறுத்தி. துப்பு அமை - தாய்மையமைந்த ; துப்பு - வன்மையெனலுமாம்.
சிந்தையான் : சீவகன். அணி - ஆபரணம். அவர்ஞாயிறு - இளஞ்சூரியன்.

3065. குன்றின்கோடு அனைச்சென்று எலாத்திசையும் வீழ் அருவிக்
குரல் ; கோடு - சிகரத்திடத்தே. அனைச் சென்று - அனைதலைச் சென்று.
இறை நின்றனன் நீர்வம்மின் என ; இறை : சீவகன். குரல் அதிரும்.

(இ - ள்.) அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே எல்லாத் திசைகளிலும் அணை தலைச் சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே இறை வந்து நின்றான் ; அறங்கேட்கும்படி நீர் வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம் அதிருமென்க. —

கோடு - மரக்கோடுமாம்.

(சுசுஎ)

3066. செம்பொன் பின்னிய போற்றினைக் காவலர்
வெம்பு மும்மத வேழம் விலக்குவார்
தம்பு னத்தெறி மாமணி சந்துபாய்ந்
தும்பர் மீனெனத் தோன்றுமொர் பாலெலாம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம், பொற்கம்பி பின்னியது போலும் முற்றிய தினைக்காவலராய் நின்று வேழத்தை ஒட்டுகின்றவர்கள், தம்பு னத்தே நின்று எறிந்த மணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றாநிற்குமென்க.

(சுசுஅ)

3067. யானை குங்கும மாடி யருவரைத்
தேனெய் வார்சனை புண்டு திளைத்துடன்
கான மாப்பிடி கன்றொடு நாடகம்
ஊன மின்றிநின் றுடுமொர் பாலெலாம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக் கொடியிலே கிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகிய சனைநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப் பாலை பிடியோடும் கன்றோடும் சுழன்று திரியாநிற்குமென்க.

(சுசுஈ)

3068. வரிய நாக மணிச்சுடர் மல்கிய
பொருவில் பொன்முழைப் போர்ப்புலிப் போதகம்
அரிய கின்னரர் பாட வமர்ந்துதம்
உருவந் தோன்ற வுறங்குமொர் பாலெலாம்.

3066. பொன் பின்னியதுபோலும் தினை ; “பொன்போற் சிறுதினை” (குறுந். 105 : 1.) காவலராய் வேழத்தை விலக்குவார். பாய்ந்து - தள்ளிப் போய்.

3067. குங்குமம் - குங்குமக்கொடி. திளைத்து - களித்து. பிடியொடும் கன்றோடும் நாடகம் ஆடும். ஊனம் - குறைபாடு.

3068. வரிய நாகம் - வரிகளைபுடைய பாம்பு. புலிபுடன் போதகமும் ; போதகம் - யானை, கின்னரர் பாட ; “கின்னர கீதத்துக் கேள்வி மாந்தர்” (பெருந். 1. 37 : 108.)

(இ - ள்.) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மணியினது ஒளிரிறைந்த வரி
க்லையுடையவாகிய பாம்பும் புலிகளோடே யாணைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கு
அரிய கின்னரர்கள் அமர்ந்து பாடுதலாலே அதுகேட்டு மணியினதொளியிலே
தம் வடிவுதோன்றக் கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை, இருடிகளிருத்தலின் தீங்குசெய்யாவாயின.

(சஎ0)

3069. பழுத்த தீம்பல வின்னரி வாழையின்
விழுக்கு லைக்கனி மாங்கனி வீழ்ந்தவை
தொழித்து மந்தி துணங்கை யயர்ந்துதேன்
அழிக்கு மஞ்சனை யாடுமொர் பாலெலாம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மந்திகள், முப்பழம் வீழ்ந்த
வற்றைத் தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனாகிய வெள்
ளம் சென்று அழிக்குஞ்சுனையிலே ஆடுமென்க.

(சஎக)

(வேறு)

3070. நளிசிலம் பதனி னுச்சி நாட்டிய பொன்செய் கந்தின்
ஒளியொடு சுடர வெம்பி யுருத்தெழு கனலி வட்டம்
தெனிகடல் சுடுவ தொத்துத் தீயுமிழ் திங்க ணுன்கும்
விளிவருங் குரைய ஞான வேழமேற் கொண்டு நின்றான்.

ஞாயிற்றினது வட்டம் கடலைச் சுவற்பண்ணுந் தன்மையையொத்து
ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந் 1 திங்கள்.

(இ - ள்.) அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பின் உச்சியிலே
ஞானமாகிய வேழத்தை ஏறி நாட்டின கந்துபோலே திங்கணுன்கும் நின்றா
னென்க.

2 குரைய; அசை. சித்திரை முதலிய நான்குதிங்களையும் கூறினார். (சஎஉ)

3071. (க) பார்க்கடல் பருகி மேகம் பாப்பினம் பதைப்ப மின்னி
வார்ப்பிணி முரசி னுர்த்து மண்பக விடித்து வானம்

3069. தொழித்து - ஆரவாரித்து; கீவக. 2969. மந்தி - பெண்குரங்கு.
துணங்கை: ஒருவகைக் கூத்து.

3070. சிலம்பு - மலை. கந்தின் - துணைப்போல. கனலிவட்டம் -
ஞாயினது வட்டம். ஞானமாகிய வேழம்.

(உரை.) 1 திங்கள் - மாதம். 2 குறிஞ்சிப். 14.

3071. பார்க்கடல் - பாறையையுடைய கடலை; முநு. 45, ந. பாப்
பினம் - பாம்புக் கூட்டங்கள். நீர்த்திரைப் பளிக்குக் கோலையுடைய தூணி
சொரிந்திட; என்றது மழைபெய்ததை. கோமான்: கீவகன்.

நீர்த்திரள் பளிக்குத் தூணி சொரிந்திட நின்று வென்றான்
மூர்த்தியாய் முனிவ ரேத்து முணிக்களி ற்ணைய கோமான்.

3072. (உ) திங்கணன் கவையு நீங்கத் திசைச்செல்வார் மடிந்து தேங்கொள்
பங்கயப் பகைவந் தென்னப் பனிவரை யுருவி வீசும்
மங்குல்குழ் வாடைக் கொல்கான் வெள்ளிடை வதிந்து மாதோ
இங்குநான் காய திங்க ளின்னுயி ரோம்பி னானே.

3073. (ங) வடிமலர் நெடுங்க ணுரு மைந்தரும் வரவு பார்த்தங்
கடிமலர் பரவ வேறி யாரமிர் தரிதிற் கொள்வான்
கடிமலர்க் கமலத் தன்ன கையினை மறித்துக் கொள்ளான்
முடிதவக் கடலை நீந்தி ஈின்னண முற்றி னானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்.

(உ) அவையென்றுசுட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணன்காகிய காரையும்
கூதிரையும். மடிந்து : செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது. தேங்கொள்
பங்கயப்பகை - அத்தேசங்களிலே கொண்ட பனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக்
கடலைப்பருகிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படி மின்னி ஆர்த்து இடித்து நீர்த்
திரளைப் பளிக்குக்கோல் கிடக்குந்தூணி அதனைச் சொரியுமாறுபோலச் சொரிய
அத்திங்கணன்குநின்று அவையும் போனபின்பு, பணிக்காலம் வந்ததாக, பனி
மாசைத்தடவிவரும் வாடைக்கு ஒல்கானாய் வெளியிலே நான்காகிய திங்களும்
உணவொழிந்து தங்கி இங்ஙனம் ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வள
விலே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் இவன் 1 சரியைகொள்ள
வரும் வரவினேநோக்கி அவ்வரையிலேயேறி அவன் சரியைகோடற்கு அடிமலர்

3072. திங்கள் - மாதம். தேங்கொள் - தேசங்களிலே கொண்ட. பங்கயப்
பகை யென்றது பனிப்பருவத்தை; சீவக. 268, அடிக். வாடைக்கு
ஒல்கான்; ஒல்கான் - தளராதவனாய், வெள்ளிடை - வெளியில். இங்கு உயிர் -
தங்கிய உயிர்.

3073. நெடுங்கணர் - சீவகன்மனைவியர். மைந்தர் : நந்தட்டனும்
தோழன்மாரும். அமிர்தைக் கொள்வதற்கு அடிமலரைப் பரவ; அமிர்து -
உணவு. கொள்ளானாய்த் தவத்தை முற்றினான்.

(உரை.) 1 சரியை கொள்ள - பிணைக்கொள்ள.

களைப்பாவ, அவனும் அதனையெல்லாம் கொள்ளானும் வேண்டாவென்று கையினேமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓரியாண்டாக உணவொழிந்து தங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான் ; இவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை நீர்திப் பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை இங்ஙனமுடித்தா னென்க.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல். அதுமுடித்தபடி மேற்கூறுகின்றார்.(சுளந.-இ)

3074. ஒளிறுதேர் ஞானம் பாய்மா வின்னுயி ரோம்ப லோடைக் களிறுநற் சிந்தை காலாள் கருணையாங் கவசஞ் சீலம்
வெளிறில்வாள் விளங்கு செம்பொன் வட்டமெய்ப் பொருள்க ளாகப் பிளிறுசெய் கருமத் தெவ்வர் பெருமதின் முற்றி னானே.

வெளிறு - குற்றம்.

(இ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனிய உயிரைப் பாது காத்தலே மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறாகக், கருணையே காவாளாகச் சீலமே தனக்காம் உடம்புக்கீடாக மெய்ப்பொருள்களே வானும் கேடகமு மாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச்செய்யும் இருவினையாகிய பகைவர் பெரிய மதிலை வளைத்தானென்க. (சுளந.)

3075. உறக்கெனு மோடை யானே யூனெனு முருவத் திண்டேர் மறப்பெனும் புரவி வெள்ளம் வந்தடை பிணிசெய் காலாட் டிறப்படப் பண்ணிப் பொல்லாச் சிந்தனை வாயில் போந்து சுறக்கட லினைய தானே துளங்கப்போர் செய்த தன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வுருடைய கடலினைய தானே, உறக்கமென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதலையுடைய தேரினையும், மறவியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாளினையும் கூறுபட அணிந்து அசுப பரிணாமமென்கின்ற வாயிலேவிட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போர்செய்த தென்க. (சுளந.)

3074. ஒம்பல் - பாதுகாத்தல். பிளிறுசெய் - ஆரவாரத்தைச் செய் கின்ற. கருமத் தெவ்வர் - இருவினையாகிய பகைவர்.

3075. உறக்கு - உறக்கம். ஊண் - உணவு. திறப்பட - கூறுபட. சுறக் கடல் - சுருமீனையுடைய கடல்.

3076. தெளிவறுத் தெழுவர் பட்டா ரீரெண்மர் தினைத்து வீழ்ந்தார்
களிறுகா லுதைப்ப வெண்மர் கவிழ்ந்தனர் களத்தி னுள்ளே
பிளிறிவீழ் பேடி பெண்ணோ யறுவகைத் துவர்ப்பும் பேசின்
அளிபடு சிந்தை யென்னு மாழிவாய் வீழ்ந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்பலையிலே எழுவர்
கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சன்மார்க்கமதியென்னும்
களிறு காலாலுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டவீழ்கின்ற
நபஞ்சகவேதமும், ஸ்திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்பும் சொல்லின், தண்ண
ளியையுடைய சிந்தையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டனவென்க.

1 எழுவரென்றது : மித்தியாத்துவம், சம்மியக் மித்தியாத்துவம், சம்
மியத்துவப் பிரகிருதி, அநந்தானுபந்திக்குரோதம், அநந்தானுபந்திமானம்,
அநந்தானுபந்தி மாயை, அநந்தானுபந்திலோபமென்பனவற்றை. இவை
முறையே கற்பிளப்புப்போல்வதூஉம், கற்றூண்போல்வதூஉம், வெதிர்வேர்
முடங்கல்போல்வதூஉம், உலைமூக்கிற்பற்றின கிட்டம்போல்வதூஉம், சேறு
போல்வதூஉம், சேறும் நீருங் கலந்தாற்போல்வதூஉம், மண்ணின்மேற்றெளிந்த
நீர்போல்வதூஉமென்று கொள்ளப்படும்; [“மலைநிலனை மணனீர்க்கீற்றிவை
வெகுளிக் குவமமாம், சிலையென்பு திமிசத்தூண் செங்கொழுந்து பெரு
மிதக்கா, முலைமாயை முதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீர்,
உலையுசுடி நீர்மஞ்சட் டுகிலினீ ருலோபக்கே.” அநந்தானுபந்திக்குரோத
முதலாகச் சஞ்சவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுகடியமும்
விரித்துக்கொள்க.] இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார் : “இருகதி
நாற்சாதி யீராறு பூர்வி, வெயில்விளக்கு நிறற் றுணுகல் - பொதுவுடம்பு, நித்
தாதி மூன்றோ டிவைபதினா றென்றுரைப்பர், எப்பொருளுங் கண்டுணர்ந்தோ
ரீண்டு.” அவற்றுள், இருகதியாவன : நாககதி, விலங்குகதி. நாற்சாதியாவன :
ஏகேந்திரிய சாதிராமகர்மம், துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம், திரீந்திரியசாதி
நாமகர்மம், சதுரிந்திரியசாதி நாமகர்மம். ஈராறுபூர்வியாவன : நாககத்தியாறு
பூர்வி, திரியக்கத்தியாறுபூர்வி, வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை, விளக்
கென்றது, உத்தியோத நாமகருமத்தை. நிறற்றென்றது, தாவர நாமகரு
மத்தை. நுணுகலென்றது, சூக்குமநாம கருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது,
சாதாரண சரீரத்தை. அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய் நின்றே பல்வேறு உயிர்க்கும்
உடம்பாதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றாழைமுதலியன; கிளுவை முதலாகக்
கொம்புநட்டாலாவனவுமாம். நித்தாதி மூன்றாவன : நித்திராதித்திரையும்,

3076. (உரை.) 1 இந்தக் கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்
பெயர்க் காரணமும், இவற்றிற்குரிய உவமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னும்
தூலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

பிரசலாப்பிரசலையும், ஸ்தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராநித்திரையாவது, உறக்கத்தின் மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது, துளக்கத்தின் மேற்றுளக்கம். ஸ்தியானக்கிரந்தியாவது, கனவிற்செய்தது நனவிலறியாமை. எண்மரென்றது ; அப்பிரத்தியாக்கியானக் குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப்பிரத்தியாக்கியான மாயை, அப்பிரத்தியாக்கியான லோபம், பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தியாக்கியான லோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பினந்தாற்போல்வதூஉம், எலும்புபோல்வதூஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதூஉம், உசுவுபோல்வதூஉம், மணற்கேற்றுப்போல்வதூஉம், திமிசுத்தூண்போல்வதூஉம், வாளின் வாய்நார்போல்வதூஉம், நீர்மஞ்சள் போல்வதூஉமென்று கொள்ளப்படும். பேடியாவது, நபஞ்சகவேதம். பெண்ணோயாவது, ஸ்திரீவேதம். அறுவகைத் துவர்ப்பாவன : ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருச்சை என இவை. அவற்றுள் ஆசியமென்பது - சிரித்தல் ; இரதியென்பது - வேண்டதல் ; அரதியென்பது - வேண்டாமை ; சோகமென்பது - அசைவு ; பயமென்பது - அச்சம் ; சுருச்சையென்பது - அருவருப்பு. பிளிறுதல் - அரற்றுதல். (சௌ)

3077. மயக்கப்போர் மன்னன் மக்கண் மந்திரி யவரும் வீழ
வியப்புறு வேத வில்வாய் வேட்கையம் பெடுத்திட் டெய்யக்
கலக்கமி லசுப மென்னுங் குந்தத்தாற் கண்பெய்ம் மாரி
விலக்கித்திண் வெறுப்பு வாளால் விரைந்துயி ரவனை யுண்டான்.

மயக்கம் - மோகநீயம். முன்பு பட்டவர்களுல்லாம் அவனுடைய மக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்று கருதின கருத்து.

(இ - ள்.) மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டு வீழ்கையினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கின்ற அம்புகளைத் தொடுத்தெய்ய, அந்த அப்புமாரியைக் கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங் குந்தத்தாலே விலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே விரைந்து அவனை உயிரையுண்டானென்க. (சௌ)

3078. கரும்பெறி கழிகை போன்றுங் கதலிகைப் போழ்கள் போன்றும்
அரும்பெறிப் பகைவர் தம்மையுறுப்பறத் துணித்து மீர்ந்தும்
மருந்தெறி பிணியைக் கொல்லு மருத்துவன் போன்று னாதோ
விருந்தெறிந் தெறியு மூவர் மேற்படை யியற்றி னானே.

3077. வில்லின் வாயில். குந்தம் - ஏறிகோல். வெறுப்பாகிய வாளால்.

3078. கரும்பெறி கழிகை - கருப்பந்துண்டம். கதலிகைப் போழ்கள் - வாழைத் துண்டுகள்.

(இ - ள்.) அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகிய பகைவரைக் கழிகைபோலே துணித்தும், போழ்கள்போலே ஈர்ந்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறியும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனை ஒத்து ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய மூவர்மேலே படையை நிகழ்த்தினுனென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலே கொல்லுமென்றுமாம்.

(சுஅ0)

3079. செழுமல ராவி நீங்கு மெல்லையிற் செறிந்து காயம்
கழுமிய வுதிரம் போல விமைப்பினுட் கரந்து நீங்கக்
கொழுமலர்க் குவளைக் கண்ணிக் கூற்றுயி ருண்ப தேபோல்
விழுமிய தெவ்வர் வாணுள் வீழ்ந்துக வெம்பி னானே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் படையை நிகழ்த்தி அவரையும் வென்றவன், உடம்பிலே செறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒரு மாத்திரையிற் கரந்துபோமாறுபோல இருவினையும் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிர்களைக் கூற்றுவுணுண்டாற்போல அவ்வினைத்தெவ்வருயிர் குறைந்து கெட உண்டானென்க.

(சுஅக)

3080. குரோதனை மானன் மாயன் கூர்ப்புடை யுலோப னென்பார்
விரோதித்து விரலிற் சுட்டி வெருவரத் தாக்க வீரன்
நிரோதனை யம்பிற் கொன்று னித்தைநீள் பசலைப் பேரோர்
விராகெனும் வேலின் வீழ வெகுண்டன னவரும் வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) குரோதன் முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டு விரலாலே சுட்டிக்காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னுமப்பாலே கொன்றான்; பின்னர் நித்திரையும், பிரசலையுமென்னும் பேருடையோர் தாக்க, அவரை விராகமென்னும் வேலாலே பொருதான்; அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது - சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபமென்பனவற்றை. அவை முறையே நீர்க்கீற்றுப்போல்வதாம், செங்கொழுந்து போல்வதாம், விடைநீர்போல்வதாம், துகிலினீர்போல்வதாமென்று கொள்ளப்படும். நிரோதனை - செறிப்பு. விராகமென்பது விகாரமாயிற்று.

(சுஅஉ)

3079. காயம் - உடம்பில். குவளைக்கண்ணியை அணிந்த கூற்று. வெம்பினான் - உண்டான்.

3080. வெருவர - அஞ்சும்படி.

3081. புணரிபோற் சிறுபுன் கேள்விப் படையொடு புகைந்து பொங்கி
உணர்வொடு காட்சி பேறென் றிடையுறு கோக்க னேற்றார்
இணரெரி முழக்க மன்ன சுக்கிலத் தியான மென்னும்
கணையெறிந் துகைப்ப வீழ்ந்து காற்படை சூழப் பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லிய கேள்வியையுடைய படையென்றது,
நெறியல்லா நெறியொழுகஞ்சமயங்களை.

(இ - ள்.) உணர்வொடு காட்சி பேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடையாக வருமாசர் புகைந்துபொங்கிப் படையோடே வந்து பொருதார்; அவர்கிளைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னும் அம்புபட்டுத் தள்ளுகையினாலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்படை சூழ்ந்துகிடக்கப் பட்டாரென்க.

. உணர்வென்றது - மதிஞானாவரணீயம், சுருதஞானாவரணீயம், அவதிஞானாவரணீயம், மனப்பரியய ஞானாவரணீயம், கேவலஞானாவரணீயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானாவரணீயம் - சுவபாவபுத்தியை மறைப்பது; சுருதஞானாவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது; அவதிஞானாவரணீயம் - அதீதகதமான பரிஞானத்தை மறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவை மறைப்பது; மனப்பரியயஞானாவரணீயம் - மனப்பரியயஞானத்தை மறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிறருடைய முற்பிறப்பையும்றியுமறிவை மறைப்பது; கேவலஞானாவரணீயம் - திரிகாலஞானத்தையு மறைப்பது; காட்சியென்றது - சக்குதரிசனாவரணீயம், அசக்குதரிசனாவரணீயம், அவதிதரிசனாவரணீயம், கேவலதரிசனாவரணீயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசனாவரணீயமென்பது - கண்ணாலறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; அசக்குதரிசனாவரணீயமென்பது - கண்ணொழிந்த நான்கிந்திரியங்களினாலுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; அவதிதரிசனாவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; கேவலதரிசனாவரணீயமென்பது - கேவலஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. பேறென்றது - தானந்தராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், தானந்தராயமாவது - கொடையினை விலக்குவது; இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலே விலக்குவது; போகாந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது; உபபோகாந்

3081. புணரி - கடல். கோக்கள் - அரசர். இணரெரி - கிளைத்தலையுடைய நெருப்பு. சுக்கிலத்தியானமென்னும் கணை; “சுக்கிலத்தியானவாளெடுத்து” (மேரு. சஞ்சயந்த. 21.) காற்படை - காலாட்படை.

தராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது; வீரியந்தராயமாவது - வீரியத்தை விலக்குவது. காற்படையாவன் : பரிசேந்திரியம், நயனேந்திரியம் முதலாயின. (சஅங்.)

3082. காதிப்போர் மன்னர் வீழக் கணையொரி சிதறி வெய்யோன்
ஹதிய வகையி னென்றி யுலகுச்சி முனைத்த தேபோல்
வீதிபோ யுலக மூன்றும் விழுங்கியிட டலோக நுங்கி
ஆதியந் துகன்ற நான்மைக் கொடியெடுத்தி திறைமை கொண்டான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டு வீழும் படி கணையாகிய பெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதிய கூற்றிலே பொருந்தி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலே முனைத்த தன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலக மூன்றையும் விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியும் அந்தமுமகன்ற நான்கு கூறாகிய வெற்றிக்கொடியை யெடுத்து இறைவனார் தன்மையைக் கொண்டாரென்க.

அந்நான்காவன : அந்தஞானம், அந்ததரிசனம், அந்தவீரியம், அந்தசுகமென இவை. (சஅச)

3083. பசம்பொனி னுலகிற் தேவர் பயிர்வளை முரசு மார்ப்ப
அசம்புசேர் களிறு திண்டே ரலைமணிப் புரவி வேங்கை
விசம்பியங் கரியோ டாளி விடைமயி லன்ன நாகம்
நயந்தவை பிறவு மூர்ந்து நாதன்னுள் கோயில் கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்ற சங்கு.

(இ - ள்.) தேவர்கள், களிறுமுதலிய வாகனங்களையும், விரும்பின பிற வற்றையுமேறி வளைபுமுரசுமார்ப்ப வந்து நாதனுடைய தானைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க. (சஅரு)

3084. நறுமலர் மாலை சாந்தம் பருஉத்துளித் துவலை நன்னீர்க்
கறைமுகில் சொரியக் காப்பொற் கற்பக மாலை யேந்திச்

3082. போர்செய்யும் காதியாகிய மன்னர்; காதி - உபாதி. அலோகம் - பார்க்கப்படாத இடம். நுங்கி - விழுங்கி. ஆதியந்துகன்ற; சூளா, இரத. 82. நான்மைக்கொடி - நான்குவகையையுடைய வெற்றிக்கொடியை.

3083. பயிர்தல் - அழைத்தல். அலைக்கின்ற மணியையுடைய புரவி. வேங்கை - புலி. அரி - சிங்கம். ஆளி - அத்தியாளி. விடை - ஏறு. நாதன்னுள் - சீவகனுடைய பாதத்தை. கோயிலாகக் கொண்டார்.

3084. பருஉத்துளி - பரிய துளி. விஞ்சை வேந்தரும் நிலமன்னரும் சேர்த்தார்.

சிறகுப் பரப்பி யன்னம் பறப்பன் போல் வீண்டி.
நிறைகடல் விஞ்சை வேந்தர் நீணில மன்னர் சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) விஞ்சை வேந்தர், கற்பகமாலையை ஏந்தி அன்னம் பறப்பன் போல் பறந்துவந்து ஈண்டித் தானைச்சேர்ந்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையை ஏந்திக் கரிய முகில் பருந்துளியோடு கூடிய துவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்தையுடைய பனிரீரைச் சொரியும்படி நிறைகடல் போல்வந்து தானைச்சேர்ந்தாரென்க. (சஅஅ)

3085. விண்ணியங் கருக்கன் வீழ்ந்து மீனிலங் கொள்வ தேபோல்
மண்ணெலாம் பைம்பொன் மாரி மலர்மழை சொரிந்து வாழ்த்தி
எண்ணிலாத் தொழில்க டோற்றி யிந்திரர் மருள வாடிக்
கண்முழு துடம்பிற் றேன்றிச் சதஞ்சணன் களிப்புற் றுனே.

(இ - ள்.) அருக்கன் விரும்பி மருளாநிற்க, விசம்பிலே இயங்குமீன்கள் நிலத்தே குவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழை சொரிந்து மருளாநிற்க, இந்திரர் பொன்மாரியைச் சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள் தோற்றி மருளாநிற்க, சதஞ்சணன் உடம்புமுழுதிலும் கண்தோன்றி ஆடிக் களிப்புற்றென்க.

தொழில்கடோற்றி - மகிழ்ச்சியாத் கூத்துமுதலிய தொழில்கடோற்றி.)

3086. குளித்தெழு வயிர முத்தத் தொத்தெரி கொண்டு மின்ன
அளித்துல கோம்பு மாலை யகன்குடை கவித்த தாங்கு
வளிப்பொர வுளருந் திங்கட் கதிரெனக் கவரி பொங்கத்
தெளித்துவில் லுமிழஞ் செம்பொ னுசனஞ் சேர்ந்த தன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளி மறைந்து பின்னரும் எழும் வயிரத்தையும் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடை மின்னக் கவித்தது.

(இ - ள்.) அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி உளருங் கவரி திங்கட்கதிரெனப் பொங்காநிற்க ஆசனம் சேர்ந்தது; அவ்வளவிலே உலகை அளித்தோம்பும் குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

3085. அருக்கன் - சூரியன். உடம்பு முழுவதிலும் கண் தோன்றி.

3086. ஆங்கு - அப்பொழுது. வளிபொர - காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி. கவரி - சாமரை. வில் - ஒளி.

(மணியரும்பதம்)

(வேறு)

3087. மணியுமிழ் திருக்கேசம் வானவ ரகிற்புகையும்
பிணியவிழ்ந்த கற்பகமும் பெயர்ந்தோடக் கமழுமால்
துணியரு வினையெறிந்தாற் கதுநாற்றஞ் சொல்லலாம்
அணிதிக முரசுவா வதன்கடாஞ் சாற்றோதோ.

துணி அரு வினை - நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்த வினை.

(இ - ள்.) அரசவாவை அதன் கடாமே அரசவாவென்று சாற்றோதோ? அதுபோல வினையைக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம் நாற்றமாகிய அதனைக் கேசந்தானே புகையும் கற்பகப்பூவும் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை சொல்லலாமென்றாரென்க. (சுஅக)

3088. முழங்குதிரு மணிமுறுவன் முருக்கிதழ் கொடிப்பவழச்
தழங்குரல்வாய் நளையவிழ்ந்த மந்தாரம் தவநாறும்
அமுங்கல்சூழ் வினைவெறுத்தாற் கதுநாற்ற மறியலாம்
வழங்குபொன் வரைவளரும் பைங்கண்மா வுரையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய்; முருக்கிதழையும் பவழத்தையும் போன்ற வாய்; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

(இ - ள்.) மேருவிலே வளரும் நாவியை அதனிடத்து வழங்கு நாற்றந்தானே, நாவியென்று கூறாதோ? அதுபோல இரக்கத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினையை வெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம் நாற்றமாகிய அதனை வாய்தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரம் கெட நானிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை அறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சுக0)

3089. உறுப்பெலா மொளியுமிழ்ந் துணர்வரிதா யிருசுடரும்
குறைத்தடுக்கிக் குவித்தோர் குன்றேபோன் றிலங்குமால்

3087. மணி உமிழ் திருக்கேசம் - நீலமணியின் நிறத்தைச் சிந்துகின்ற அழகிய தலைமயிர். பெயர்ந்தோட - கெட்டுப்போம்படி. துணி அருவினை - நீக்குதற்கரிய வினை. அரசுவா - இராசயானை. கடாம் - மதம்.

3088. மணிமுறுவல் - முத்துப்போலும் முறுவல். முருக்கிதழ் - முருக்கம்பூவின் இதழ். தவநாறும் - மிக மணம் வீசும். அமுங்கல் சூழ்வினை - இரக்கத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினையை; சீவக. 3093. மா - மான்.

3089. இருசுடர் - அக்கினியும், சூரியனும். இருவினையை வெறுத்து உதிர்த்தாற்கு. வண்ணம் - நிறம். எரிவாய்க்கிடந்து கறுப்பொழிந்த இரும்பே கரியாகும்; கரி - சாட்சி.

வெறுத்திரு வினையுதிர்ந்தாற் கதுவண்ணம் விளம்பலாம்
கறுப்பொழிந்த கணையொரிவாய்க் காரிரும்பே கரியன்றே.

(இ - ள்.) இருவினையை வெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாம்
நிறமாகிய அதனை, உறுப்பெல்லாந்தானே ஒளியைக்கான்று, எரியின் வாய்க்
கிடந்து தன் கறுப்புத்தீர்ந்த இரும்பே சான்றன்றோவென்று, குன்றுபோன்று
விளங்கிக் கூறாநிற்கும்; ஆகலால் நமக்கும் அதன்றன்மை கூறலாமென்றா
ரென்க.

இருசுடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையும்.

இம்மூன்று கவியும் தேவர் மகிழ்ச்சியாலே எடுத்துக்காட்டுவமையான்
உலகிற்கு அறிவித்தார். (சுகுக)

(வேறு)

3090. வானோ ரேந்து மலர்மாரி வண்ணச் சார்தம் பூஞ்சுண்ணம்
கானூர் பிண்டிக் கமழ்தாமங் கறையார் முகிலி னிறங்காட்டும்
தேனூர் புகைக ளிவையெல்லாந் திகைப்பத் திகைகண் மணநாறி
ஆன கமழந் திருவடிப்போ தமார் முடிமே லணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை - கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாம் காட்டிக்கொள்
ளும் புகைகள்.

(இ - ள்.) வானோரேந்துகின்ற பூமழை, சார்தம், சுண்ணம், புகைகள்,
பிண்டித்தாமமாகிய இவையெல்லாங்கெட இயல்பாகிய மணம் திசைகளெங்
குந்தோன்றி அமையாவாய் நாளும் திருவடித்தாமரையைத் தேவர் முடிமேலே
அணிந்தாரென்க. (சுகுக)

(வேறு)

3091. சுறவுக்கொடிக் கடவுளொடு காலற்றொலைத் தோயெம்
பிறவியறு கென்றுபிற சிந்தையில ராகி
நறவமலர் வேயந்துநறுஞ் சாந்துநில மெழுதித்
துறவுநெறிக் கடவுளடி தூமமொடு தொழுதார்.

3090. கான் - வாசனை. திகைப்ப - கெட. மணம் திகைகளில் நாறி;
திகை - திசை. ஆன கமழும் - அமையாதனவாய் மணம் வீசம். பூ : பெருங்.
2. 1 : 15-6.

3091. சுறவுக் கொடிக் கடவுள் - மன்மதன். காலற்றொலைத்தோய் -
யமனை வென்றோய், நறவமலர் - தேனையுடைய பூ. சாந்தால் நிலத்தை மெழுகி,
தூமம் - அகிற்புகை.

(மேற்.) அடி, க : தோல். செய். 9, ந.

(இ - ள்.) விஞ்சையர், வேறொரு சிந்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காம நொடு காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி அறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்தோடே தொழுதாரென்க. (சுகந்)

3092.(க) பாலனைய சிந்தைசுட ரப்படர்செய் காதி
நாலுமுட னேயரிந்து நான்மைவரம் பாகிக்
காலமொரு மூன்றுமுட னேயுணர்ந்த கடவுள்
கோலமலர்ச் சேவடிகள் கொண்டுதொழு தும்பாம்.

3093.(உ) முழங்குகட னெற்றிமுனைத் தெழுந்தசுட ரேபோல்
அழுங்கல்வினை யலறநிமிர்ந் தாங்குலக மூன்றும்
விழுங்கியுமி ழாதுகுணம் வித்தியிருந் தோய்நின்
இழுங்கில்குணச் சேவடிக ளேத்தித்தொழு தும்பாம்.

3094.(ஈ) ஏத்தரிய பல்குணங்கட் கெல்லைவரம் பாகி
நீத்தவரு ளிரந்திரனை நின்றதொழு தமரர்
நாத்தழும்ப வேத்தித்தவ நங்கையவர் நண்ணித்
தோத்திரங்க ளோதித்துகண் மாசுதுணிக் கின்றார்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) காதிரான்காவன : ஞானாவரணீய முதலியன. அவை 'புணரிபோல்' (சீவக. 3081) என்னுங் கவியிற்கூறப்பட்டன. நான்மையாவன : அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசகம்.

(உ) அழுங்கல் - இரக்கம். நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலக மூன்றினையுமூணர்ந்து பின்னர் அந்நிலை நீங்காதே குணத்தை வித்தியிருந் தோய். இழுங்கில் குணம், விகாரம்; இழுங்கு - நீங்குதலுயாம்.

(ஈ) எல்லைவரம்பாகி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள் - பெருக்கத்தையுடைய அருள். இந்திரன் - முனிந்திரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே; இது பிறவினையொண்டது.

3092. படர் - துன்பம். காதிராலும் - ஞானாவரணீயம் முதலிய நான்கையும். நான்மைக்கும் வரம்பாகி; நான்மை - அநந்தஞானம் முதலிய நான்கு.

3093. முனைத்து - தோன்றி. சுடர் - பால சூரியன். அழுங்கல்வினை - இரக்கத்தைத் தரும் வினை; சீவக. 3088. இழுங்கில் = இழுக்கில் - குற்றமில்லாத.

3094. நீத்த அருள் - பெருக்கத்தையுடைய அருள்; நீத்தம் - பெருக்கம். துகள்மாசு துணிக்கின்றார் - துகளாகிய குற்றத்தைத் துணித்துநின்றார்.

(இ - ளீ.) அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையி னாலே அரிந்து வரம்பாகி உணர்ந்த கடவுளே! நின்னடிகளை உட்கொண்டு யாமும் தொழுவேமென்றும், சுடர்போலிருந்தோய்! நின்னடிகளை யாமும் தொழுவேமென்றுங்கூறி இந்திரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவிய ராய்த் துறந்தவர்களும் நண்ணி ஒதித் துக்களாகிய அழக்கைத் துணியாரின்ற ரென்க.

(சுக்க - ளீ)

(வேறு)

3095.(க) செய்தவ னேவினை சேரும தற்கெனும்

ஐயமின் றுயலர் தாமரை மேலடி

மொய்ம்மலர் தூய்முனி யாதுவ ணங்குதும்

மெய்யுல கிற்குவி ளம்பிய வேந்தே.

3096.(உ) நல்லன வேயென நாடி யோர்புடை

அல்லன வேயறை கின்றபுன் னுதர்கள்

பல்வினைக் கும்முலைத் தாய்பயந் தாரவர்

சொல்லுவ நீசுக தாவுரை யாயே.

3097.(ங) மதியறி யாக்குணத் தோனடி வாழ்த்தி

நிதியறை போனிறைந் தார்நிக ரில்லாத்

துதியறை யாத்தொழு தார்மலர் சிந்தா

விதியறி யும்படி வீரனை மாதோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) என்னும் - சிறிதும்.

(உ) நல்லபொருள்களே யென்றாய்ந்து ஒரு கூற்றிலே தீயனவாகிய பொருள்களையே சாற்றுகின்ற புல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினை களையும் வளர்த்தற்குச் செவிலித்தாயை உண்டாக்கிவிட்டாரென்றது, அவர் கூறிய ஆகமங்களிலே இருவினைகெடுக்குமாறு கூற்றிறிலரென்றதாம்.

3095. வினையைச் செய்தவன். என்னும் - சிறிதும், மெய் உலகிற்கு விளம்பிய - உண்மைப் பொருளை உலகத்திற்கு எடுத்துக்கூறிய.

3096. நாடி - ஆராய்ந்து. அல்லனவே - தீயனவாகிய பொருள்களையே. முலைத்தாய் - செவிலித்தாய்; பாலூட்டி வளர்ப்பவள். சுகதா - சுகத்தைத் தருபவனே.

3097. நிதிஅறைபோல் நிறைந்தார் - பொன்னறையைப்போலக் கேள் வியால் வாமனுடைய பரமாகமங்கள் நிறைந்த மனைவியர். துதி அறையா - துதிகளைக்கூறி. சிந்தா - சிந்தி. வீரனைத்தொழுதார்.

(ங) மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணக் குணத்தோன். நிதியறைபோலே கேள்வியால் பரமாகமங்கள் நிறைந்த தேவியர். ஒப்பில்லாத்தோத்திரம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் துணிக்கின்ற தேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் எண்வினையுடையவன்; அவற்றிற்குப் புன்னுதர்கள் செவிலியைப் பயந்தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர் கூறு வனவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி அவனைத்தொழுதாரென்க. (சுகள் - கூ)

(வேறு)

3098. தீவினைக் குழவி செற்ற மெனும்பெயர்ச் செவிலி கையுள்
வீவினை யின்றிக் காம முலையுண்டு வளர்ந்து வீங்கித்
தாவினை யின்றி வெந்நோய்க் கதிகளுட் டவழு மென்ற
கோவினை யன்றி யெந்நாக் கோதையர்க் கூற லுண்டே.

வீவினையின்றி - கெடுகின்ற தொழிலின்றி; ஒழிதலின்றியென்பாரு முளர். தாவினையின்றி - குதித்துப்போம் வினையின்றி. கோதையர் - கோதா கிய பொருளையுடையவர்.

(இ - ள்.) அவற்றுள், அவன் தீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்ட தேவியர், தீவினையாகிய குழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையையுண்டு வீங்கி வளர்ந்து தாவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவழு மென்றுகூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்பொருள் கூறியவர்களை எம் நாக் கொண்டாடுதலின்றென்று புகழ்ந்தாரென்க. (௩௦௦)

3099. நல்வினைக் குழவி நன்னீர்த் தயாவெனுஞ் செவிலி நாளுந்
புல்லிக்கொண் டெடுப்பப் பொம்மென் மணிமுலை கவர்ந்து வீங்கிச்
செல்லுமாற் றேவர் கோவா யெனுமிருள் கழிந்த சொல்லால்
அல்லிமே னடந்த கோவே யச்சத்து னீங்கி னோமே.

3098. தீவினையாகிய குழவி. செற்றமாகிய செவிலிகையில். காமமாகிய முலையை. தாவினையின்றி - கெடும்வினையில்லாமலென்றுமாம். என்ற - என்று கூறிய. கோவினையன்றி - இத்தலைவினையல்லாமல். நா - நாக்கு. கோதையர் - குற்றத்தைபுடையவரை.

3099. நல்வினையாகிய குழவி. நன்னீர்த் தயாவெனும் செவிலி - நல்ல நீர்மையையுடைய அருள் என்னும் செவிலி. கவர்ந்து - உண்டு. தேவர் கோவாய்ச் செல்லுமால் எனும் சொல்லால். அல்லிமேல் - தாமரையின் அகவிதழ்மேல்.

(இ - ள்.) பின்னர் அவன் நல்வினையின் றன்மை கூறக்கேட்ட தேவியர், கோவே! நல்வினையாகிய குழவி அருளென்னுஞ் செவிலி தழுவிக்கொண்டு டெடுப்ப அவள் முலையையுண்டு வீங்கி இந்திரனுய்ச் செல்லாநிற்குமென்று கூறிய இருள்நீங்கின சொல்லாலே, அச்சம் நீங்கினேமென்றாரென்க.

(௧௦௧)

இக்கவியிரண்டும் 1 கொண்டு கூற்றென்றுணர்க.

(வேறு)

3100. மணியினுக் கொளியக மலர்க்கு மல்கிய
அணியமை யங்குளிர் வாச மல்லதூஉம்
திணியிமி லேற்றினுக் கொதுக்கஞ் செல்வநின்
இணைமலர்ச் சேவடி கொடுத்த வென்பவே.

மணியென்றது, மணியுயிரை; அது வீடுபெற்றடியிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது, தங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேறென்றது, அறத்தினை; தருமத்திற்கு அது வடிவாகலின்.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், பின்னரும் செல்வனே! நின்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக் கொடுத்தன; அன்றியும், தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழா நிற்பாரென்க.

(௧௦௨)

(பரிநிர்வாணம்)

3101. இகலிருண் முழுமுத ஹமிய வீண்டுநீர்ப்
பகல்கமந் தெழுதரும் பருதி யன்னநின்
இகலிரு மரைமல ரளித்த சேவடி
தொகலருங் கருவினை துணிக்கு மெஃகமே.

(உரை.) 1 கொண்டு கூற்று - பிறர்கூறியதைக் கொண்டு கூறியது.

3100. நின்சேவடி, மணியினுக்கு ஒளியையும் அகமலர்க்கு வாசத்தை யும் ஏற்றினுக்கு ஒதுக்கத்தையும் கொடுத்தன; அகமலர் - இதயமாகிய பூ. ஏறு - தருமம்; “அறமெனப் படுமால் வெள்ளேறு” (பாகவதம், 266.) ஒதுக்கம் - தங்குமிடம்.

3101. இகல் - மாறுபாடு. இருளாகிய முழுமுதல்துமிய; முழுமுதல் - பெரிய வடிவு; துமிய - கெட, பகல் - ஒளி. மலரையளித்த அடி வினையைத் துணிக்கும் எஃகம்; எஃகம் - வாள்.

தன்னொடு மாறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரிய வடிவு துமியும்படி ஒளியைச்சுமந்து கடலிலே தோன்றும் ஞாயிற்றை ஒத்தனவாய் இருவினையோடு இகலுமடி.

(இ-ள்.) அவர், பின்னரும் பழவினையறுக்கும் வாள் நின்னடியென்று புகழ்ந்தாரென்க. (௫௦௩)

(வேறு)

3102. மீன்றயங்கு திங்கண் முகநெடுங்கண் மெல்லியலார்
தேன்றயங்கு செந்நாவிற் சின்மென் கிளிக்கிளவி
வான்றயங்கு வாமன் குணம்பாட வாழியரோ
கான்றயங்கி நில்லா கருவினாகாற் பெய்தனவே.

(இ-ள்.) மீன்றிரளுக்குள்ளே கிடந்தசையுந் திங்கன்போலும் முகத்தையும் கண்ணையுமுடைய தேவியர், தம் நாவிற்கிளவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர் தீவினையுள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே ஓடினவென்க.

வானிலுள்ளாரும் அசையும் வாமன்குணம். (௫௦௪)

(வேறு)

3103. மதியம்பொழி தீங்கதிர்கள் பருகிமல ராம்பல்
பொதியவிழ்ந்து தேன்றுளிப்ப போன்றுபொரு வில்லார்
விதியிற்களித் தாரறிவன் விழுக்குணங்க ளேத்தித்
துதியிற்றொழு தார்துளங்கு முள்ளமது நீத்தார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தீவினையெடுத்தலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவினையால் துளங்குமுள்ளமாகிய அது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் அவன் கூற்றினைக்கேட்டுக் களித்தார்; களித்து, மதியின் கதிரைப்பருகி மலர்ந்த ஆம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறுபோன்று, அறிவன் குணங்களை ஏத்தித் துதிகளோடே அவனைத்தொழுதாரென்க. (௫௦௫)

3102. மெல்லியலார் - சீவகனுடைய மனைவியர். தேன்தயங்கு - தேனின் இனிமை விளங்குகின்ற. கிளிக்கிளவியால் வாமன் குணத்தைப்பாட. வினை காளின்கண் காற்பெய்தன; காற்பெய்தன - ஓடின.

3103. மதியம் - சந்திரன்; அம், அசை. ஆம்பல் மலர். பொதி - கட்டு. பொருவில்லார்: சீவகனுடைய மனைவியர். அறிவன் - வாமனுடைய.

3104. ஆர்ந்தகுணச் செல்வனடித் தாமரைக ளேத்திச்
சேர்ந்துதவ விரர்திசை சிலம்பத்துதி யோதித்
தூர்ந்தவிரு முணிக்ஞ்சுடர் தொழுதருந் தென்றார்
கூர்ந்தமிழ்த மாரியெனக் கொற்றவனுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவனடிகளையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளை
ஒதித் தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்த இருளையறுக்குஞ் சுடரை எமக்கு
அருளிச்செய்வாயென்றார்; அவனும் அதனை அருளிச்செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகமம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார். (இ0௬)

3105. இன்பமற் றென்னும் பேரா நெழுந்தபுற் கற்றை தீற்றித்
துன்பத்தைச் சுரக்கு நான்கு கதியெனுந் தொழுவிற் றேன்றி
நின்றபற் றார்வ நீக்கி நிருமலன் பாதஞ் சேரின்
அன்புவிற் றுண்டு போகச் சிவகதி யடைய லாமே.

மற்று: அசை.

(இ - ள்.) இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்கு கதியாகிய பெரிய தொழு
விலே தோன்றிக் கற்றை தீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அத
னிடத்துநின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையும் நீக்கி மலமற்றவன் திருவடிகளை
அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவடிகளைத் தியா
னித்துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினானென்க.

எழுந்த புற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை. (இ0௭)

3106. வாட்கையம் மைந்த ராயும் வனமுலை மகளி ராயும்
வேட்கையை மிகுத்து வித்திப் பிறவிநோய் விளைத்து வீயாத்
தேட்கையிற் கொண்ட தொக்கு நிச்சநோய்ச் செற்றப் புன்றோற்
பூட்கையை முனியின் வாமன் பொன்னடி தொழுமி னென்றான்.

3104. தவவீரர் - தவமாகிய வீரத்தையுடையவர். சிலம்ப - ஒலிக்க.
தூர்ந்த இருள் - செறிந்த இருட்டை. ஒதித் தொழுது அருளுக என்றார்.

3105. இன்பமென்னும் பேரான்; பேரான் - பெரிய பசு. மற்று: அசை.
தீற்றி - ஊட்டப்பட்டு. பற்றையும் ஆர்வத்தையும் நீக்கி; பற்று - பெற்ற
பொருளிடத்துண்டாவது. ஆர்வம் - பெருத பொருள்மேல் உண்டாவது. நிரு
மலன் - மலம் அற்றவன். விற்று - கொடுத்து. சிவகதி - வீட்டுலகம்.

3106. வாளைக் கையிலேயுடைய மைந்தர். தேளைக் கையிற்கொண்ட
தொக்கும் புன்றோலை முனியின்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்;
இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறும் தாகமுமோகமுமாகிய
நோயினையும் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறி, நீர் ஆசையை மிகுத்துவிதைத்து வானைக்
கையிலேயுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும் வரும் பிறவிநோயை விளை
த்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிவீராயின், வாம
னடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினானென்க.

வீயாது: விகாரம்.

(நு0அ)

(வேறு)

3107. (க) தன்னுயிர் தான்பரிந் தோம்பு மாறுபோல்
மன்னுயிர் வைகலு மோம்பி வாழுமேல்
இன்னுயிர்க் கிறைவனா யின்ப மூர்த்தியாப்ப்
பொன்னுயி ராய்ப்பிறந் துயர்ந்து போகுமே.

3108. (உ) நெருப்புயிர்க் காக்கினோய் செய்யி நிச்சமும்
உருப்புயி ரிருவினை யுதைப்ப வீழ்ந்தபின்
புரிப்புரிக் கொண்டுபோய்ப் பொதிந்து சுட்டிட
இருப்புயி ராகிவெந் தெரியுள் வீழுமே.

3109. (ங) மழைக்குர லுருமுவா வோத மாக்கடற்
பிழைத்ததோ ரருமணி பெற்ற தொக்குமால்
குழைத்தலைப் பிண்டியான் குளிக்கொ ணல்லறம்
தழைத்தலைச் சந்தனப் பொதும்பர்ச் சார்ந்ததே.

3107. பரிந்து - வருந்தி. ஒம்புதல் - காத்தல். வைகலும் - நாள்
தோறும். அடி, 1-2: குறள், 316.

3108. உயிருக்கு நெருப்பாக்கி நோய்செய்யின்; நெருப்பாக்கி - வெம்
மையை உண்டு பண்ணி. நிச்சமும் - நித்தமும். இருப்புயிராகி - தீவினை
பொருந்திய உயிராய்ப்போய். எரி - நரகம்.

3109. உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்யும் உவாக்கடலில்; ஓதம் -
பெருக்கம். பிழைத்ததோர் - கெடுத்ததொரு. குழை - தளிர். இச்சந்தனப்
பொதும்பரிடத்துப் பிண்டியானுடைய நல்லறத்தைச் சார்ந்தது கடலிடைப்
பிழைத்ததொரு மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

3110. (ச) மல்குபூங் கற்பக மரத்தி னீழலான்
நல்குவா னொருவனை நயந்து நாடுமோ
பில்குபூம் பிண்டியா னமிர்துண் டார்பிறர்
செல்வங்கண் டதற்கவாச் சிந்தை செய்யுமோ.

3111. (ரு) மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியின்
அணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவாம்
பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசி னேனினித்
துணிமின மெனத்தொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தினார்.

இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

(க) இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகரூபி. பொன்னுயி ராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

(உ) உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பை உயிர்க்கின்ற அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தள்ளுகையினாலே, அந்தநோய் புரியாற் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்து சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினை தோய்ந்த உயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே வெந்துவீழும்.

(ஈ) உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப் பொதும்பரிலே பிண்டியானறஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்ற தன்மை கடலிலே வீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

(ச) கற்பகத்தினிழலிடத்தே தங்குவான் வேறோர் உபகாரியைத் தேடான்; அதுபோல இறைவனறங்கேட்டோர் சிந்தை பிறர்செல்வத்தைக் கண்டு அதற்கு அவாச்செய்யாது.

(ரு) மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர். பொன்னுயிர் - தேவருயிர். வெள்ளி யுயிர் - மக்களுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும். இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக் காக்குமாறுபோலப் பலவுயிரையும் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயிராய் விசம்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்

3110. நீழலான் - நிழலிடத்தே தங்குவோன். நல்குவான் - உபகாரி. அமிர்தென்றது அறத்தை. உண்டாரது சிந்தை பிறர்செல்வம் கண்டு அதற்கு அவாச் செய்யாது.

3111. அடி, 1-2: “கரும் பிறப்பும்.....வெண்ண பிறப்பும்” (மணி 27: 150-52); “வெண்மை நன்பொன்மை.....உணருமென்றான்” (சிவ. சித்தி. ஆசீவகன், 8); துளா. இரத. 62.

செய்யின் நாகத்தே வீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்ற தன்மை கடலின்கண்ணே வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங் கேட்டோர்சிந்தை அவாச்செய்யாது; யான் உமக்கு இங்ஙனம் பிணியுயிர் ஈராகப் பேசினேன்; இனி அவற்றைத் துணிவீராகவென்றுகூற, அதுகேட்டு அவரும் இறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினாரென்க. (ருஃக-கா)

3112. விண்ணின்மேன் மலர்மழை பொழிய வீங்குபாற்
றெண்ணிலாத் திருமதி சொரியத் தேமலர்
மண்ணின்மேன் மழகதிர் நடப்ப தொத்ததே
அண்ணலா ருலாய்நிமிர்ந் தளித்த வண்ணமே.

திசைகள் பரந்த மண்.

(இ - ள்.) அத்தலைவன், அருளின்கண்மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை அளித்த தன்மை, பூமழைபொழிய மதிநிலாச்சொரிய இளஞாயிறு திரியுந் தன்மையை ஒத்ததென்க.

என்றதனாற்பயன் : இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகை அளித்தாற் போல, இவனும் மக்கள் மனத்திருளைக்கெடுத்து அறக்கதிரைப் பாப்புகின்ற னென்பதாம். மதி - குடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதொரு ஞாயிறு இப்பொருளுவமை. (ருகசு)

(வேறு)

3113. பான்மிடை யமிர்து போன்று பருகலாம் பயத்த வாகி
வானிடை முழக்கிற் கூறி வாலற வமிழ்த முட்டிக்
தேனுடை மலர்கள் சிந்தித் திசைதொழச் சென்ற பின்னாள்
தானுடை யுலகங் கொள்ளச் சாமிநாள் சார்ந்த தன்றே.

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்துபோன்றென்றது, கேட்போருணர்விற்கும் அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்கென்றற்கு. வாலி தாய் எல்லாரும் அறியப்படுகின்ற அறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்பு செய்த தவத்தாலே தனதாகிய வீடு.

3112. பால்போலும் நிலாவை மதிசொரிய. மழகதிர் - இளஞ்சூரியன். அளித்தவண்ணம் - உலகத்துயிரைப் பாதுகாத்த தன்மை: இதனை ஸ்ரீ விகாரமென்பர்.

3113. பால் மிடை - கூறுபாடு நெருங்கிய. வாலறம் - வெள்ளியதாகிய அறம். தானுடையுலகமென்றது வீட்டை. சாமி கொள்ளும்படியாக நாள் சார்ந்தது; சாமி - சீவகன்.

(இ - ள்.) சாமி, அங்ஙனம் பருகலாம் பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத் தைக் கூறி ஊட்டி எல்லாரும் தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே வீட்டுலகத் தை அவன் கொள்ளும்படியாக நாள் சேர்ந்ததென்க.

என்றது, வீடுபெறக் கற்பித்த காலம் வந்ததென்றவாரும். (ருகரு)

3114. உழவித்தி யுறுதி கொள்வார் கொண்டுய்யப் போகல் வேண்டித் தொழுவித்தி யறத்தை வைத்துத் துளங்கிமி லேறு சேர்ந்த குழவித்தண் டிங்க ளன்ன விருக்கைய னாகிக் கோமான் விழவித்தாய் வீடு பெற்றான் விளங்கிநால் வினையும் வென்றே.

(இ - ள்.) அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பாப்பி அதன்பயனைக் கொள்ளவல்லார் கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சமவ சரணத்தே அறத்தை உண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லி யங்காசனத்தையுடையனாய் விளங்கி விழவுக்குக் காரணமாய் நால்வினையையும் வென்று வீடுபெற்றானென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறு சேர்ந்த திங்கள் - இடபவிராசியைச் சேர்ந்த திங் கள். நால்வினையாவன : பின்பு நின்ற வேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத் திரமென இவை. (ருகசு)

3115. தூந்துபி கறங்க வார்த்துத் துகிற்கொடி நுடங்க வேந்தி அந்தரம் விளங்க வெங்கு மணிகழார்ந் தமர ரீண்டி. வந்துபொன் மாரி சிந்தி மலர்மழை சொரிந்து சாந்தும் கெந்தநா நகிலுங் கூட்டிக் கிளர்முடி யுறுத்தி னாரே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்க ஆர்த்து நுடங்கக் கொடியை ஏந்தி ஆகாயமெங்கும் விளங்க ஊர்திகளை ஏறிவந்து சிந் திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகிற்புகையையுஞ்சேர்த்தி வணங்கினாரென்க. ( )

3116. முனைத்தெழு பருதி மொய்கொண் முழங்கழற் குளித்த தேபோற் றினைத்தெழு கொடிகள் செந்தீத் திருமணி யுடம்பு நுங்க

3114. உழவித்தி - உழவுத் தொழிலைப்பாப்பி. உறுதி - பயன். தொழு வில் அறத்தை வித்தி வைத்து; தொழு - சமவசரணம். ஏறு - இடபராசி. கோமான் : சீவகன். விழவித்தாய் - விழாவிற்குக் காரணமாய். வினையை வென்று வீடுபெற்றான்.

3115. நுடங்க - அசைய. அணிகம் - ஊர்திகளை; சீவக. 2811, ந. கெந்தம் நாறு அகிலும் - வாசனை வீசுகின்ற அகிற்புகையும்.

3116. முழங்கு அழல் - மிக்க நெருப்பில். தீக்கொடிகள் உடம்பை நுங்க; நுங்க - விழுங்கும்படி. மங்கலம் - கலியாணம். வளைப்பொலி - சங்காற் பொலிவுபெற்ற.

விளைத்தபின் விண்ணு மண்ணு மங்கலம் வகைபிற செய்து
வளைப்பொலி கடலி னூர்த்து வலங்கொண்டு நடந்த வன்றே.

(இ - ள்.) எழுகின்றனாயிறு மிக்கநெருப்பிலே முழுகிநிற்போலச் செந்
தீக்கொடிகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படி அதனைவிளைத்தபின்பு, விண்ணி
லுள்ளோரும், மண்ணிலுள்ளோரும் 1 பரிநிர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை
விதியினாற்செய்து சங்காற்பொலிந்த கடல்போல ஆர்த்து வலஞ்செய்து
போளுரென்க. (நிகஅ)

3117. கேவல மடந்தை யென்னுங் கேழ்கிளர் நெடிய வாட்கட்
பூவலர் முல்லைக் கண்ணிப் பொன்னொரு பாக மாகக்
காவலன் ருனொர் கூறுக் கண்ணிமை யாது புல்லி
மூவுல குச்சி யின்பக் கடலினுண் முழுகி னானே.

(இ - ள்.) கண்ணினையும், கண்ணியடிமுடைய கேவலஞானமென்னும்
பொன் ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி உச்சியிலேயிருந்து
இன்பக்கடலிலே அழுந்தினானென்க. (நிகக)

3118. பிரிதலும் பிணியு மூப்புஞ் சாதலும் பிறப்பு மில்லா
அரிவையைப் புல்லி யம்பொ னணிகிளர் மாடத் தின்றேன்
சொரிமது மாலை சாந்தங் குங்குமஞ் சுண்ணந் தேம்பாய்
விரிபுகை விளக்கு விண்ணோ ரேந்தமற் றுறையு மன்றே.

(இ - ள்.) விண்ணோர் மாலைமுதலியவற்றை மாடங்களிலே ஏந்த நீங்கு
தல்முதலியன இல்லாத அரிவையைப் பருகியுறையுமென்க. (நிட௦)

(தேவிமார்நோற்றுயர்வு)

3119. வல்லவன் வடித்த வேல்போன் மலர்ந் துநீண்டகன்ற வாட்கண்
மெல்லவே புறவி யோம்பி யொதுங்கியு மிருந்து நின்றும்

(உரை.) 1 கர்ப்பாவதரணம், ஜன்மாபிஷேகம், பரிநிஷ்கிரமணம், சேவல
ஞானம், பரிநிர்வாணம் என்னும் பஞ்சகலியாணங்களுள் பரிநிர்வாணம் ஐந்தா
வதாதலின் கலியாணமெனப்பட்டது; பரிநிர்வாணம் - முத்தி.

3117. கேழ் - நிறம். கண்ணி - மாலை. காவலன் - சேவகன். மூவுலகத்தி
னுச்சியிலேயிருந்து.

3118. அரிவையை - கேவல மடந்தையை. விண்ணோர் மாலை முதலிய
வற்றை மாடத்து ஏந்த, சேவகன் உறையும்; உறையும் - உறைவான்.

3119. வல்லவன் - தொழிலில் வல்லவன். கண்ணையுடைய நுசப்பினல்
லார், உறவியோம்பி, ஒதுங்கியும் இருந்தும் நின்றும் மாதவத்தை முற்றினார்;
உறவியோம்பி - எறும்பையும் பாதுகாத்து.

முல்லையஞ் சூட்டு வேயின் முரிந்துபோ நுகப்பி னல்லார்
மல்லற்குன் தேந்தி யன்ன மாதவ முற்றி னாரே.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙன முறைகின்ற காலத்தே, நல்லார், தம் கண்ணு
லே ஏழும்பிற்கும் ஒரேதம் வாராமற் பாதுகாத்து நடந்தும், இருந்தும், நின்
னும் மலையை எடுத்தாற்போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (ருஉக)

(வேறு)

3120. சூழ்பொற் பாவையைச் சூழ்ந்து புல்லிய
காழகப் பச்சை போன்று கண்டெறாஉம்
மாழை நோக்கினார் மேனி மாசுகொண்
டேழைப் பெண்பிறப் பிடியச் சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

(இ - ள்.) அந்நோக்கினார், நன்றென்று சூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்து
தழுவி யகருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று, முன்பு தம்கண் தெறுமேனி
யெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. ()

3121. ஆசை யார்வமோ டைய மின்றியே
ஓசை போயுல சூண்ண நோற்றபின்
ஏசு பெண்ணொழித் திந்தி ரர்களாய்த்
தூய ஞானமாய்த் துறக்க மெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது, தரிசனவிசுத்தியைக்
கூறிற்று.

(இ - ள்.) ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய
தேவருலகிலுள்ளவற்றை நுகரும்படி நோற்றபின்பு பொல்லாதென்கூறும்
பெண்பிறப்பைக் கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை
எய்தினாரென்க. (ருஉஉ)

3120. காழகப் பச்சைபோன்று மாசுகொண்டென்க; காழகப்
பச்சை - கருமையை யுடைய தோல் கண்டெறாஉம் - முன்பு கண்
களின் ஒளியை அழிக்கின்ற. மாழை - ஒருவகை மாணுமாம். ஏழை - அறியா
மையாகிய குணத்தையுடைய. இடிய - கெடும்படி.

3121. ஐயமின்றி - நற்காட்சியிற் சங்கையில்லாமல். ஓசை உலகு
உண்ண - புகழையுடைய தேவருலகத்தின்பத்தை நுகரும்படி. ஏசுபெண்
ஒழித்து - தீங்கைத் தருமென்று இழித்துக்கூறும் பெண்பிறப்பை நீக்கி
ஞானத்தைப் பெற்று.

3122. காம வல்லிகள் கலந்து புல்லிய
பூமென் சுற்பகப் பொன்ம ரங்கள்போற்
றாம வார்புழற் றைய லார்முலை
ஏம மாகிய விற்ப மெய்தினார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமெய்தினவர், வல்லிதழுவிய சுற்பகமரம்போலே
தெய்வமகளிர்முயக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமுயங்கித் தாம் எய்திய செல்வத்தை வியந்துகூறுதலின், அஃது
ஊடலையும், புலவியையும் விளைத்ததென்பர் மேல். (௫௨௪)

3123. கலவி யாகிய காமத் தின்பயன்
புலவி யாதலாற் பொன்னங் கொம்பனார்
உலவு கண்மல ரூடற் செவ்விரோக்
கிலைகொள் பூணினா ரிதயம் போழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின் பயன் புலவியாதலால் அட்
புலவியை மேல்விளைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ்
சினை வருத்தியதென்க. (௫௨௫)

3124. பூவி னுள்ளவள் புகுந்து முள்ளத்தாள்
நாவற் பெண்பெயர் நவற்றி னீரெனக்
காவிக் கண்கடை யிடுகக் காற்சிலம்
பாவித் தார்த்தன வம்மென் குஞ்சியே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அவர், நும்முள்ளத்தே திருமகளிருந்தாள் ; நா
மகளையும் வாக்காறகூறினீரென்று புலவிவிளைத்துக் கண்ணருகி நோக்கு
தலாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்து - வாய்விட்டு. (௫௨௬)

3122. கலந்து - கூடி. தாமம் - மாலு. தையலார் - தெய்வமகளிரது.
ஏமம் - காவல். இன்பத்தை எய்தினார்.

3123. கலவி - முயக்கம். புலவி - ஊடல். கொம்பனாருடைய ஊடல்
நோக்கு பூணினாருடைய இதயத்தைப் போழ்ந்தது. கொம்பனார் - தெய்வ
மகளிர். பூணினார் : தேவருடம்பு பெற்ற தேவிமார்.

3124. பூவினுள்ளவள் - திருமகள். நாவற் பெண் - நாமகள். காவி -
நீலோற்பலமலர். இடுக - அருகி நோக்குதலால். குஞ்சியில் சிலம்பு
ஆவித்து ஆர்த்தன என்றது, ஊடல்கொண்ட தெய்வமகளிரது பாதத்தைத்
தேவிமாராகிய தேவர் தம் தலையால் வணங்கி அவ்ஹுடலை நீக்கினரென்ப
துணர்த்தியது.

3125. நெஞ்சி னேரிழை வருந்து மென்றுபூங்
குஞ்சி யேற்றது குறிக்கொ னீயெனப்
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை பூதுதால்
அஞ்சி னூர்க்கதோர் தவற தாகுமே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூதுதால்! நின்
னடி மார்பிலே பட்டாற் பூனாலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது;
அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்றுகூறிப் பின்னரும் தவறுபிறக்குமென்று
அஞ்சினூர்சிலர்க்குத் தவறாகிய அது பிறந்தேவிடுமாயிருந்ததென்றுகூறி அவர்
புலவியைத் தீர்த்தாரென்க. (ருஉ௭)

3126. (க) தவளைக் கண்கிணித் தாமஞ் சேர்த்தியும்
குவளைக் கண்மலர்க் கோலம் வாழ்த்தியும்
இவளைக் கண்டகண் ணிமைக்கு மோவெனாத்
திவளத் தேமலர்க் கண்ணி சேர்த்தியும்.

3127. (உ) பன்ம ணிக்கதிர்ப் பாவை மேகலை
மின்ன ணிந்துகத் திருத்தி வெம்முலைப்
பொன்ன ணிந்துபூஞ் சுண்ணந் தைவர
நன்ம ணிக்குழை யிரண்டு நக்கலே.

3125. நெஞ்சின் இழை வருந்துமென்று - நிற்பாதம் பட்டால் என்
மார்பிடத்து ஆபரணத்தால் வருந்துமென்றெண்ணி. குஞ்சி - தலையில். நீகுறிக்க
கொள் எந் - அத்தன்மையை நீ மனத்தெண்ணுவாயாக என்று கூறி.
பாவை, பூதுதால் என்பன விளி.

3126. தவளைக்கண்கிணி: கீவக. 243, அடிக். சேர்த்தியும் - அணி
வித்தும். கோலத்தை வாழ்த்தியும். இவளை: வழுவமைதியால், 'பலர்'
என்று பன்மையே கொள்க. திவள - அசைய. கண்ணி - மாலே.

3127. மின் உக அணிந்து - ஒளிவிட அணிந்து. மேகலையைத் திருத்தி.
முலையிடத்துப் பொன்னையும் சுண்ணத்தையும் அணிந்து; பொன் - ஆபர
ணம்; ஆகுபெயர். சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி. தைவர - தடவ. குழை - குண்
டலம். நக்க - ஒளிவீசின.

3128. (ஈ) செய்த நீர்மையார் செயப்பட்டார்கடாம்

எய்தி யாவையும் முணர்க வென்பபோல்

மைய வாங்குமுன் மடந்தை குண்டலம்

நைய நின்றொலா நாண நக்கவே.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(க) தவனாவையையுடைய சதங்கைமலை. குவனாக்கண்மலர் (உ) நன் மணக்குழையிரண்டையுநக்கவென்றது, ஊடறீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து நோக்கின நோக்கை. திவள - அசைய.

, (உ) பொன் - அணிகலம்.

(ஈ) செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்ப போல் நக்கவென்றது, முற்பிறப்பிற் பிறரை மதியாமற்செய்த தன்மையை யுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பில் தம்மைவந்து அவை எய்துகையினாலே இப் பொழுது பிறரார் பாராமற் செய்யப்பட்டார்களென்றுகூறுவனபோலக் குண்டலநக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம் இங்ஙனனகாதே நின்று நாணநிற்க நையாநிற்கத் தாம்நக்கனவென்க; என்றது, தேவிமார் முற்பவத்திற் பிள்ளையார் முடியை மிதித்த வினைப்பயத் தால் தாங்களும் இப்பவத்து மிதியுண்டாரென்றவாறு.

(இ - ள்.) கண்மலர் நக்க, அதனை உணந்தவர்கள்தாம் கோலத்தை வாழ்த்தியும் சேர்த்தியும் சேர்த்தியும் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையும் சுண்ணத்தையுமணிந்தும் இவனைக் கண்ட கண் இமைக்குமோவெனக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

இவனையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினானும், “ஒரு பாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப” (தொல். பொருளியல், 28) என்னும் பொருளியல் வழவமைதியாற் பன்மை கூறிற்றென்றுணர்க. (ருஉஅ-ரு0)

3128. செய்தநீர்மையார், தாம் யாவையும் எய்திச் செயப்பட்டார் களாவதை உணர்கவென்பபோல்; என்றது, முன்பு ஊடல் கொண்டகாலத் துத் தேவிமார், தம்பாதத்தைச் சீவகனைத் தலையால் வணங்கும்படி செய்தமை யால், இப்பிறவியில் தாம் தேவராகி ஊடல் கொண்ட தெய்வமகளிரது பாதத்தை வணங்கலாயினரென்பதை உணர்த்தியது. மடந்தை: ஈண்டும், ‘மடந்தையர்’ எனப் பன்மையே கொள்க.

3129. (க) செல்வக் கண்கிணி சிலம்பத் தேன்சொரி

முல்லைக் கண்ணிகள் சிந்த மொய்ந்நலம்

புல்லிப் பூண்டதார் புரள மேகலை

அல்குல் வாய்திறந் தாவித் தார்த்தவே.

3130.(உ) இலங்கு கொம்பனார் காம மென்னும்பேர்

கலந்த கள்ளினைக் கைசெய் தையென

மலர்ந்து வாய்வைத்தார் மணிகொள் வள்ளத்தே

நலங்கொள் சாயலார் நடுங்கி நையவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பூண்ட மேகலையென்க.

(உ) மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர்கலந்த கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது, முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர் கூடின கள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தே வைத்தார்களென்றவாறு; என்றது, இரு திறத்தோரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. 1கள்ளுப்போலே எயிற்று நீர் மகிழ்ச்சிகொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) அவர்கள் தம் தேவியரை அங்ஙனம் கை செய்து மலர்ந்து ஐயென, கொம்பனாராகிய சாயலார் நடுங்கியையும்படி அவர்மொய்ந்நலத்தைப் புல்லி வாய்வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள் சிந்தத் தார் புரளக் கண்கிணி சிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து இன்பநுகர்தலையென்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பநுகர்தலு முளதென்பது இதனாற்பெற்றும். (நூக-உ)

3129. செல்வம் - பாக்கியத்தையுடைய. சிலம்ப - ஒலிக்க. பூண்ட - அணிந்த. தார் - மார்யின்மலை. அல்குலிடத்து மேகலை வாய்திறந்தார்த்த வென்க.

3130. கொம்பனார் - தெய்வமகளிர். கைசெய்து - அழகு செய்து. சாயலார் - தெய்வ மகளிர்.

(உரை.) 1கலி. 4 : 13 - 4.

3131. வெம்மை கொண்டதே நமிர்த மெல்லவே
அம்மை யஞ்சொலா ரார வுண்டவர்
தம்மைத் தாமகிழ்ந் துறைய வித்தலைச்
செம்மை மாதவர்க் குற்ற செப்புவாம்.

வெம்மை - வேண்டுதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தை ஆராரிற், அத்தேவரும் அதனைபுண்டு தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையாரிற், இவ் விடத்து நந்தட்டிற்கும் தோழர்க்கும் பிறந்த செய்கைகளுவேமென்றா ரென்க. (௫௩௩)

(நந்தட்டன் தோழன்மார் நோற்றுயர்வு)

3132. நாள்கண் கூடிய நகைவெண் டிங்கள்போற்
காளை நந்தனுந் தோழன் மார்களுந்
நாளு நாளினு நடுங்க நற்றவம்
தாளி னீட்டினார் தம்மைத் தாம்பெற்றார்.

(இ - ள்.) நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறும் தன்னிடத்தே கலை கள் வந்து கூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற்றவத் தைக் கண்டார் நடுங்கும்படி ஈட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையும் தம் வச மாக்கினாரென்க. (௫௩௪)

3133. பாவ னைமரீஇப் பட்டி னியொடும்
தீவி னைகழுஉந் தீர்த்தன் வந்தியாப்
பூவுண் வண்டன கொட்பிற் புண்ணியர்
நாவின் வேட்கையு நஞ்சி னஞ்சினார்.

3131. வெம்மை - விருப்பம். அம்மை - அமைதித்தன்மையுடைய. அஞ்சொலார் ஆர - தெய்வமகளிர் உண்ணாநிற்க. அவர் உண்டு - அத்தேவரும் அதனை உண்டு. இத்தலை - இவ்விடத்து. மாதவர்க்கு - நந்தட்டனுக்கும், தோழன்மார்க்கும்.

3132. நாள்கண்கூடிய - நாள்தோறும் தன்னிடத்துக் கலைகள் வந்து சேர்ந்த. நகை - ஒளி. காளையாகிய நந்தனும். நாளும் - நாள்தோறும். தாளின் - முயற்சியால்.

3133. மரீஇ - மருவி. கழுஉம் - கழுவுகின்ற. தீர்த்தன் வந்தியா - இறைவனை வணங்கி. கொட்பின் - சுழலுதலையுடைய. புண்ணியர் - நந்தட் டன் முதலியவர். நஞ்சின் - விடத்தைப்போல்.

(இ - ள்.) அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே 1 சோடசபாவனைகளை மருவி எழுந்திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப் பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக் கருதிய மனக்கொட்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டை யொத்த நாவிறுந்தொண்ட உணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோல அஞ்சிக் ஐக விட்டாரென்க.

வண்டொத்த வேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக் கொள்ளு முணவை; வேட்கை; 2 ஆகுபெயர். (ருரு)

(உரை.) 1 சோடசபாவனைகளாவன: (க) தரிசன விசுத்தி, (உ) விநய சம்பந்நதை, (ங) சீலவ்ரதேஷ்வ நதீசாரம், (ச) அபீக்ஷண ஞானோபயோகம், (ரு) சம்வேகம், (சு) சக்திதஸ்தியாகம், (எ) சக்திதஸ்தபஸ், (அ) ஸாதுஸமாதி, (க) வையாவிருத்தியம், (க0) அருகத்பக்தி, (கக) ஆசாரியபக்தி, (கஉ) பசுசுருத பக்தி, (கங) பிரவசனபக்தி, (கச) ஆவசியகாபரிஹாணி, (கரு) மார்க்கப் பிரபாவனை, (கசு) பிரவசனவத்ஸலத்வமென்பன; அவற்றுள் (க) தரிசன விசுத்தியாவது: பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷ மார்க் கத்துச் சங்காதிகளின்றித் தெளிதல். (உ) விநயசம்பந்நதையாவது: குருக் கள் முதலாயினுள் சத்காரம் பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (ங) சீலவ்ர தேஷ்வ நதீசாரமாவது: அஹிம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரதரக்ஷணர்த்த மாகிய குரோதாதி நிலிர்த்தி முதலாகிய சீல விரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுகுதல். (ச) அபீக்ஷண ஞானோபயோகமாவது: தத்துவஞானத்தினை நித்தி யமும் அப்பியசித்தல். (ரு) சம்வேகமாவது: தருமத்திலும் தருமபலத்திலும் பிரீதியுடைமை. (சு) சக்திதஸ்தியாகமாவது: தன் சக்திக்குத் தக்க வண்ணம் சற்பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல். (எ) சக்திதஸ்தபஸாவது: தன் சக்திக்குத்தக்க வண்ணம் இந்திரியங்களும் மனமும் தன்வசமாதற் பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (அ) ஸாது ஸமாதியாவது: தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒரு காரணத்தினால் தவத்தி னுக்கு விரோதம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல். (க) வையாவிருத்தியமாவது, சம்மியக்தரிசனாதி குணங்களையுடைய ஜனங்கட் குத் துக்கம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (க0) அருகத் பக்தியாவது: அரு கத் பரமேசுவரருள் எழுகின்ற பக்தி. (கக) ஆசாரிய பக்தியாவது; ஆசாரிய ராயினார்கண் எழுகின்ற பக்தி. (கஉ) பசுசுருத பக்தியாவது: பசுசுருதராகிய முனிகளுள் எழுகின்ற பக்தி. (கங) பிரவசனபக்தியாவது: பரமாகமத்துள் எழுகின்ற பக்தி. (கச) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது: ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (கரு) மார்க்கப் பிரபாவனையாவது: ஞானதப பூஜாதிகளால் ஜினதர்மத்தினைப் பிரகாசிப்பித்தல். (கசு) பிரவசனவத்ஸலத் துவமாவது: தருமஸ்தராயினரைக் கண்டால் கண்டு கண்ட கறவை போன்றி ருத்தல்; இவை மூபுராணத்திற் கூறப்பட்டன. ஆவசியகம் ஆறாவன: ஸாமாயீகம், ஸ்துதி, வந்தனை, பிரதிக்கிரமணம், பிரத்தியாக்கியானம், வியுஸ்ஸர்க்கமென்பன. 2 வேட்கையாலாகிய உணவிற்காயிற்று.

3134. கருவிற் கட்டிய காலம் வந்தென
உருவ வெண்பிறைக் கோட்டி னேங்கிய
அருவிக் குன்றின்மேன் முடித்திட் டைவரும்
திருவின் ரோற்றம்போற் றேவ ராயினார்.

உயர்ச்சியால் தன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே ஓங்கிய குன்று.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் உணவைத்துறந்த ஐவரும் குன்றிலேநின்று ஏனைத் தவங்களை யு முடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே இறத்தற்கு விதித்தகாலம் வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினான்க.

திவினைநீங்கி நல்வினை வந்தால் திருமகள் நினைவின்றித் தோன்றுமாறு போல இவரும் இவ்வுடம்பினை நீக்கித் தேவராயக்கை கடிதிற்பெற்றாரென்றார்.

(வேறு)

3135. அனங்கனைத் தவஞ்செய வழன்று கண்டவர்
மனங்களைக் கவர்ந்திடு மணிக்கண் வெம்முலைப்
பொனங்கொடி மயிலனாப் புல்ல மாப்பிடி
இனம்பாபில் கடாக்களிற் றின்ப மெய்தினார்.

தாம் தவஞ்செய்தற்கு அனங்களை அழன்றுநோக்கினவர் - இருடிகள். இனிக் காமனைத் தம்மைப் பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி அழன்று தம்மைக் கண்டார் மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

(இ - ள்.) அவர் தேவராயின காலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத்தேவர் புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப் புல்லிய களிற்றினதின் பத்தை அவரெய்தினான்க.

என்றது, களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்க இன்பமாகவின், ஊற்றின்பத் திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (௫௩௭)

3134. கருவில் - கருப்பம் தங்குகின்ற காலத்தே. கட்டிய காலம் - இறத்தற்கு விதித்த காலம். பிறைபோலும் கோட்டினால்; கோடு - உச்சி. முடித்திட்டு - தவத்தை முடித்து. ஐவரும் - நந்தட்டனும் தோழன்மார் நால்வரும்.

3135. அனங்கன் - மன்மதன். அழன்று கண்டவர் - கோபித்துப் பார்த்த முனிவர். மயிலனா - தெய்வ மகளிரை. பிடியினத்தோடு பயின்ற கடாக்களிற்றின் இன்பத்தை எய்தினார்; கடாக்களிறு - ஆணயானை.

(வேறு)

3136. காதணிந்த தோடொருபான் மின்னு வீசக் கதிர்மின் னுக் குழையொருபாற் றிருவில் வீசத், தாதணிந்த தாமங்க ளொரு பாற் சோரத் தாமரைக்கண் டாமிரங்கப் புருவ மாட, மாதணிந்த நோக் கினு ரல்கும் காச மணிமழலைக் கண்கணியுஞ் சிலம்பு மேங்கப், போத ணிந்த தாருடையப் பொருது பொங்கப் புணர்முலைகள் போர்க்களந் தாங்கண்ட வன்றே.

(இ - ள்.) அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குற்காசம், கண்கணியும், சிலம்பும் ஆரவாரிப்பப் பொருகையினாலே, அத்தேவியர் முலைகள் ஒருபால் தோடு மின்னுவீச, ஒருபால் மகரக்குழை ஒளியைவீச, ஒருபால் தாமங்கள் சோர, கண்கள் உவகைக்கண்ணீர் வீழ்ப்ப, புருவம் ஏறிமுரிய, கணவர் மார்பி லுள்ள தாருடையப் போர்க்களத்தைக் கண்டனவென்க.

பொருது - பொர.

(இருஅ)

3137. முழுதார மின்னு முலைக்குவட்டினுன் மெய்ம்மார்பிற் குங்குமச்சே றிழுக்கி வீழ, உழுதார்வம் வித்தி யுலப்பிலாத நுகர்ச்சி விளைத்தலர்ந்த கற்பகத் தின்கீழ், எழுதார் மணிக்குவளைக் கண்வலை யுட்பட் டிமையார்கள் காம மறுசுழியுளாழ்ந், திழுதார்மென் பள்ளிப் பூந் தாது பொங்க விருவர் பலராகி யின்புறுபலே.

(இ - ள்.) அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத் துப்பள்ளியிலே தம் தேவி யர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் குங்குமச்சேற்றைக் 1 தொளியாக உழுது ஆர்வத்தைவித்தி இன்பத்தைத் தாது பொங்கவிளைத்த லாலே அவர் கண்வலையிற்பட்டுச் சுழியிலே விழுந்து இன்புறுவவென்க.

இழுதார்பூ - தேனிறைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவியரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு.

(இருக)

3136. தாது - மகார்தப் பொடி. தாமம் - மாலை. ஆட - வளை தலைச் செய்ய, மாது - காதல். நோக்கினார் - தெய்வமகளிர். காச - மேகலையின் மணிகள், மழலைக்கண்கணி; சீவக. 293, 317, அடிக். போது - மலரும் பரு வத்தரும்பு.

3137. ஆரம் - முத்துமாலை. குங்குமச்சேற்றை உழுது. ஆர்வத்தை விதையாக வித்தி. உலப்பிலாத - எல்லையில்லாத. நுகர்ச்சியாகிய பயனை விளை வித்து; நுகர்ச்சி - இன்பம், கண்ணாகிய வலையுள்பட்டு. இமையாதவர்களாய்க் காமச்சுழியுள் ஆழ்ந்து. இழுது - தேன். இருவர் - தேவரும் தெய்வமகளிரும்.

(உரை.) 1 தொளி - சேறு.

3138. மண்கணிந்த பொன்முழுவ மழையின் விம்ம மாமணி யாழ் தீங்குழல்க ளிரங்கப் பாண்டில், பண்கணியப் பாவைமார் பைம் பொற் றோடும் குண்டலமூந் தாம்பதைப்ப விருந்து பாட, விண்கணியக் கிண்கணியுஞ் சிலம்பு மார்ப்ப முரிபுருவ வேனெடுங்கண் விருந்து செய்யக், கண்கணிய நாடகங்கண் டமார் காமக் கொழுந்தீன்று தந்த வந்தா மகிழ்ந்தா ரன்றே.

கண்கள் காமமாகிய கொழுந்தை ஈன்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

(இ - ள்.) விண்ணிலுள்ளோர் மனமுருக, அத்தேவர், முழுவம் விம்ம யாமும் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாம் தோடும் குண்டலமும் பதைப்ப இருந்து பண் முற்றுப்பெறப் பாட அவர்கள் கண்கள் விருந்துசெய்யக் கிண்கணியும் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டு மகிழ்ந்தா ரென்க. (௫௪௦)

(வேறு)

3139. முருகுடைந்த பூங்கோதை முத்தணிந்த தோளார்
ஒருகுடங்கைக் கண்ணு லுளங்கழிய வேவுண்
டருகடைந்த சார்தழிய வம்முலைமேல் வீழ்ந்தார்
திருவடைந்த நீண்மார்பிற் றேந்துளிக்குந் தாரார்.

(இ - ள்.) அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாரு டைய கண்ணுலே ஏவுண்டு முலையருகே கிடந்த சார்தழியும்படி அம்முலை மேலே வீழ்ந்தாரென்க. (௫௪௧)

3138. மண் - மார்ச்சுனைமண். மழையின் - மேகத்தைப் போல. விம்ம - ஒலிக்க. யாமும் குழலும் பாண்டிலும் இரங்க; இரங்க - ஒலிக்க. பண்கணிய - இராகம் உருகும்படி. கண்கணிய - இன்பத்தாற் கண் உருக. தம் தவத்தைத் தாம் மகிழ்ந்தார்.

(பி - ம்.) 'தந்தவர் தாமகிழ்ந்தார்.'

3139. முருகு - தேன்; வாசனை எனலுமாம். முத்து - முத்துமாலை. தோளாருடைய கண்ணுல் ஏவுண்டு, தோளார்: தெய்வமகளிர். ஒரு குடங் கைக் கண்: சீவக. 342, அடிக். உளம் கழிய - உள்ளத்தே மிக. திருவடைந்த - திருமகள் தானே விரும்பிச் சேர்ந்த. தாரார்: தேவர்; என்றது நந்தட்டன் முதலியவரை.

3140. நிலவி யொளியுமிழு நீளிலவேற் கண்ணார்
கலவித்தூ தாகிய காமக்கை காய்த்திப்
புலவிப் படைபயிலப் பூச்செய்த கோலம்
உலவித் துறக்க மொளியூத்த தன்றே.

நிலவி - நிலைபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற்
பட்டுச் செய்த கோலம்.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், புணர்ச்சிக்குத் தூதாகிய காமென்கின்ற கையா
லே புலவியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையினாலே காமனம்பு
செய்தகோலம் எங்கும்பரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது, துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்பநுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தா
ரென்றவாரும். (ருசஉ)

3141. புருவச் சிலைநுதற் பொன்றுஞ்சு மல்குல்
உருவத் துடியிடையா னுடலுப் பாகத்
திருவிற் றிகழ்காமத் தேன்பருகித் தேவர்
பொருவற் கரிய புலக்கடலு ளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்ற நுதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு - இனி
மை. திருவிற்றற்றிகழுங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

(இ - ள்.) அத்தேவர், புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியனுடலே இனி
மையாகத் தேனைப்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய புலக்கடலிடத்தாராயினாரென்க.

(வேறு)

3142. முகடு மணியழுத்தி முள்வைர முள்வேய்ந்து முத்
தம் வாய்ச்சூழ்ந், தகடு பசுமணியார்ந் தங்காந் திருள்பருகி யடுபால்

3140. கண்ணார் - தெய்வமகளிர். கலவிக்குத் தூதாகிய காமமெனும்
கையால் புலவியாகிய படையைக் காய்த்தி; கலவி - முயக்கம். புலவி - ஊடல்.
காய்த்தி - வெவ்விதாக்கி. உலவி - பரந்து.

3141. புருவத்தையுடைய சிலைபோலும் நுதல். பொன்றுஞ்சும் -
பொன்னுபரணம் தங்கும். இடையார் - தெய்வமகளிராது. உப்பாக - இனிமை
யாக. ஊடலை இனிதென்றல்: சீவக. 1996. தேவர்: நந்தட்டன் முதலியவர்.
பொருவற்கரிய - ஒப்பிடுதற்கரிய. புலக்கடல் - விடயக்கடலிலே.

3142. முகடு - உச்சியில். முத்தம் - முத்துமாலை. பால்விம்மி - பால்
போன்ற ஒளியைச்சிந்தி. பகடு - பெருமை. பண்ணவனார்தம் ஒளி - அருக
னுடைய ஒளி. முக்குடையான் - அருகனுடைய.

கருகஅ

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

விம்மிப், பகடு படவடுக்கிப் பண்ணவனார் தம்மொளிமே னின்றூற் போலும், தகடு படுசெம்பொன் முக்குடையான் றுளிணையென் றலை வைத் தேனே.

முகடு மணியாகவிட்டு. முள் - கூர்மை. இருளைப்பருகி முத்தம் பால் போன்ற ஒளியைச் சொரிந்து. அடுபால் - காயும்பால்.

(இ - ள்.) தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி விளிம்பிலே முத்தமாலேசூழ்ந்து நடுவே நீலமணிநிறைந்து பருகி விம்மி மூன்றாக அடுக்கி இறைவனொளி மேலேநின்றூற்போலும் முக்குடையை உடையானது திருவடிகளை எந்தலைமேலே வைத்தேனென்றொன்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான், மீட்டும் வணங்கினார். (ருசுசு)

(ஒ ம் ப டை)

3143. முந்நீர் வலம்புரி சோர்ந்தசைந்து வாய்முரன்று முழங்கி யீன்ற மெய்நீர்த் திருமுத் திருபத்தேழ் கோத்துமிழ்ந்து திருவில் வீசும் செந்நீர்த் திரள்வடம்போற் சிந்தா மணியோதி யுணர்ந்தார் கேட்டார் இந்நீர ராயுயர்வ ரேந்துபூந் தாமரையாள் காப்பா ளாமே.

சோர்ந்தசைந்து - தளர்ந்துநடுங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினால் மெல்ல இசைத்துப் பின்கிகவுமுழங்கி. மெய்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்து நீர் மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்மையென்றும் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்தநீர்மையையுடைய மாணிக்கம்; ஆகுபெயர். இம்முத்தையும், மணியையுமீன்ற வலம்புரி, இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்து வலம்புரி, பிறர் குற்றங் கூறுகின்றொன்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி ஈன்ற இருபத்தேழாகிய முத்தையும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவில் உமிழ்ந்து வீசஞ் சிந்தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஒதியுணர்ந்தாரும், அவர் கூறக்கேட்டாரும் இந்திரராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத் திருமகள் காப்பாளென்க.

3143. முந்நீர் - கடல். வலம்புரியென்றது இந்துலாசிரியராகிய திருத்தக்க தேவரை. மெய்நீர் - உண்மையான பொருளின் நீர்மையையுடைய, சிந்தாமணியை ஒதி.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப் புனைந்துரைத்தலாகாமையின், முத்துமணியும் கோத்தாற்போன்றதென்றார், எளிதிற்பொருடந்தும், அரிதிற்பொருடந்தும் நின்றலின். இருபத்தேழுந் து, ஒன்றைப் பத்தாற்பெருக்கின இருநூற்றெழுபதைப் பத்தாற்பெருக்கின இரண்டாயிரத்தெழுநூற்றை; எனவே தேவருளிச்செய்த செய்யுள், 1 இரண் டாயிரத்தெழுநூற்றென்றேகொள்க. (க)

(வேறு)

3144. செந்தா மரைக்குச் செழுநாற்றங் கொடுத்த தேங்கொள்
அந்தா மரையா ளகலத்தவன் பாத மேத்திச்
சிந்தா மணியின் சரிதஞ்சிதர்ந் தேன்றெ ருண்டார்
நந்தா விளக்குச் சுடர்நன்மணி நாட்டப் பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமரையென்றது, இறைவன் திருவடிகளை. அந்தாமரையை ஆளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவ னென்றது, சீவகனை. சிதர்ந்தேனென்றது, பரக்கக்கூறினெனென்றவாறு. அவியாதவிளக்கு உள்ளேநின்று எரிகின்ற நன்மணியென்றது, குருக்களை.

(இ-ள்.) குருக்கள் அங்ஙனநாட்டிக் கூறக் கேட்ட தேவர், சீவகனது இனிய சரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான் நிற்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன்; இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ இங்ஙன நாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோ ரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (உ)

(வேறு)

3145. செய்வினையென்னு முந்நீர்த் திரையிடை முளைத்துத் தேங்கொள்
மைவினை மறுவி லாத மதியெனுந் திங்கண் மாதோ

(உரை.) 1 மற்றை 445 செய்யுட்களும் கந்தியார் என்னும் பெண் புலவரால் இடையிடையே பாடிச் சேர்க்கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்ற னர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவை யென்று புலப்படவில்லை.

3144. தேம் கொள் - இனிமைகொண்ட. அந்தாமரையை ஆளும் அகலத்தவன் சரிதமாகிய சிந்தாமணியை நிற்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன்; அகலத்தவன் - சீவகனுடைய. சிதர்ந்தேன் - பரக்கக் கூறினேன். நன்மணி; விளி. நாட்டப்பெற்றுத் தெருண்டார்; தெருண்டார் - உலகத்தவரும் நன் றென்று தெளிந்தார்.

3145. செய்வினை - நல்வினை. மதியெனும் - அறிவென்னும். திங்க ளாற் கைவினைசெய்த சொல்லாகிய பூவை மூர்த்திபாதத்தே னுவித்தொழுது; கைவினை - தொழிலழகு. சொல் - செய்யுள். மூர்த்தி - அருகதேவன்.

மொய்வினை யிருள்கண் போழு முக்குடை மூர்த்தி பாதம்
கைவினை செய்த சொற்பூக் கைதொழு தேத்தி னேனே.

செய்வினை - முன்செய்த நல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகிய மறு.
மொய்வினையிருள் - செறிந்த வினையாகிய இருள். கைவினைசெய்த - ஆராய்ந்த.

(இ - ள்.) நல்வினையென்னுங் கடலிலே முனைத்து இனிமை கொண்ட
நல்லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீ கைவினைசெய்த செய்யுளாகிய பூவை
யான் கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தே சூவித் தொழுது ஏத்தினேனென்று
தேவர் குருக்களேநோக்கிக் கூறினாரென்க. (௩)

1 “தத்தைகுண மாலை” என்னுங்கவியும், 2 “பகைமாற்று” என்னுங்
கவியும் கந்தியார்கூற்று.

கா. — முத்தியிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, ௩௧௪௫.

சீவகசிந்தாமணி நச்சினூர்க்கினியருரை
முற்றுப்பெற்றது.

(வாழ்த்து).

திங்கண்மும் மாரிபெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோல்
நன்கினி தரச னுள்க நாடெலாம் விளைக மற்றும்
எங்குள வறத்தி னோரு யினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயந்த நன்னூல் புகழோடும் பொலிக மிக்கே.

1 தத்தைகுண மாலையொடு தாவல்புகழ்ப் பதுமை
ஒத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மலை
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதான்
அத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.

1 கமாற் றொருநற் பரன்வாழ்த் தவைச்சொற் பதிக விலம்பகமோ
வகைமாற் றொருநா மகளோ கோவிந்தை மணமுறு தத்தைகுணம்

பின்னேயுள்ள செய்யுட்கள்
: சில பிரதிகளிற் காணப்பட்டன.

(வேண்பா)

நாமகள்கோ விரந்தையொடு நற்கார் தருவதத்தை
தாமகுண மாலை தனிப்பதுமை - கேமசரி
1 மின்கனக மாலை விமலைசுர மஞ்சரியோ
டன்பி னிலக்கணைபத் தாம்.

(விருத்தம்)

உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவங் கருணை யூக்கம்
பொருவளி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
பெருநிதி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
திருமுத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

(வேண்பா)

மண்டித் தடுமாறி வாழ்விழந்தேன் மாதூயரப்
பண்டைப் பழவினைநோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமாலை முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.
திருத்தக்க மாமுனிசின் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளணுகேம்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு.

மிகைமாற் பதுமை கேமசரி கனகம் விமலையர் வீழ்சுரமஞ்
சகைமாற் றொடுமண் மகள்பூ விலக்கணை முத்தீயீ ராரென்றே.

[இப்பாடல் செந்தமிழ்த் தொகுதி 20, பகுதி 5, 23-ஆம் பக்கத்தில்
'பெயர் விழையான்' என்பவரால் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.]

(பி - ம்.)— 1 'மாகனமாலைவிமலைசுரமைகணையோ, டாகுதிருமணங்
களாம்'

உரைச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள்.

(வேண்பா)

- (க) பாரத்தோல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியும்
ஆரக் குறுந்தொகையு னேஞ்ஞான்கும்—சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னூர்க்கனிய மே.

(நேரிசையாகிரியப்பா)

- (உ) பாற்கடல் போலப் பாரந்த நன்னெறி
தூற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தின்
நாற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
ரு தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுயிற் மூன்றும்
இழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கெறல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமேனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுந் குறையு மின்றி யென்றும்
க௦ கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணாக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியும்
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியும்
உரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்தும்
கரு ஆன்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரியல்
ஒருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லாம்
உரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்தும்
ஒலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்கும்

உ௦ கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
சூள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமும்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
உள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி

உரு இறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொள்இத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்

உ௦ பாற்பட தூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்

உரு சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
1 பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து

ச௦ வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்தும்
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய

சரு இதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனில்
எண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாசன்

1 இவர் தஞ்சைவாணன்கோவை ஆசிரியரான பொய்யாமொழிப்
புலவரல்லர்.

- ௫௦ நான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
 தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
 தானே யாகிய தன்மை யாளன்
 நவின்ற வாய்மை நச்சினூர்க் கினியன்
 இருவினை கடியு மருவியம் பொதியிலில்
 ௫௫ மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
 ஊழி யூழி காலம்
 வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

(விருத்தம்)

- (௩) பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
 எச்சினூற் றிசையு முண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சில்
 மெச்சிநா னானும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போதன்
 1 நச்சினூர்க் கினிய னாவி னல்லுரை கொள்வர் நல்லோர்.

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளகராதி

(அண் - செய்யுளெண்)

அஃதேயடிகளும்	1884	அடிகளையின்னி	1744	அந்தணனாறு	1287
அகப்படுபொறி	2315	அடிகளோதுறக்க	2646	அந்தரத்தார்மய	234
அகழ்கிடங்கந்து	1444	அடிசில்வைகலா	76	அந்தாவகடு	1239
அகில்கொண்ட	796	அடிசிற்கலங்	2601	அந்தோவிசயை	312
அகிலார்புகையலாற்	679	அடிநிலமுறுத	2525	அந்தகர்க்கா	1449
அகிறருகொழும்	1251	அடிநிழற்றருக	1087	அந்நுண்டுநிற்	1783
அங்கதன்றன	1199	அடிமனைபவள	837	அம்புகைவல்வில்	2332
அங்கருங்காலி	2473	அடியிறைகொண்	2059	அம்புஞ்சிலையு	2321
அங்குநின்ற	1179	அடியுலகமேத்தி	1245	அம்பொரைந்து	1997
அங்கைசேப்ப	2592	அடுத்தசாந்தல	2666	அம்பொற்கலத்து	2624
அங்கைபோல்	172	அடைது நானிரை	416	அம்பொற்கொம்பி	1980
அங்கையந்தலத்தக		அண்ணல்குருகுலத்		அம்பொற்கொம்பி	363
	1953		1886	அம்பொன்வள்ளத்	992
அங்கையந்தலத்தினால்		அண்ணல்கூறலு	760	அம்மலரடியுந்	2446
	1834	அண்ணல் பிறந்	2604	அம்மலரனிச்சத்	606
அங்கையுமடியும்	2801	அண்ணலங்குன்	1899	அம்மலைச்சின	1248
அசம்புபொன்வரை	533	அண்ணலஞ்சிலை	1646	அம்மெல்லனிச்சம்	2454
அசைவிலாப்புரவி	201	அண்ணலவ்வழி	1309	அமரிகைக்கோசனை	
அசைவுதீர்ந்திரு	1438	அண்ணலியாழ்	727		336
அஞ்சனக்கோலி	1894	அண்ணருன்செலு		அயிலினிற்புனைந்த	276
அஞ்சனநிறீக்கி	2239		1566	அரக்கியல்செந்	178
அஞ்சனமெழுதின		அண்ணருனுரைப்ப		அரக்குண்டாமரை	1374
	2230		202	அரக்குண்பஞ்சி	1564
அஞ்சிலம்பொலியே	110	அண்ணறோற்பறவை		அரக்குநீர்ச்சிவிநி	2657
அஞ்சுடர்த்தாமரை			795	அரக்குநீரெறியப்	700
	3031	அண்ணன்மே	1206	அரக்கெறிகுவளை	560
அஞ்சுரைபொ	2896	அணங்காவுரித்	2009	அரசர்தமுடி	2297
அஞ்சொன்மடவா	2792	அணிகலவரவத்	1569	அரசனைக்கண்டு	506
அட்டுநீரருவிக்	2925	அணிசேரிடக்கை	2866	அரத்தகமருளச்	2459
அடங்கலர்க்கீந்த	2842	அணித்தகுபவள	2478	அரந்தினப் பிறந்த	1507
அடர்பொற்பைம்	313	அணிநிலாவீச	2531	அரவுகான்றிட்ட	136
அடல்வண்ண	1468	அணிமுடியரசர்	2326	அரவுவெகுண்டன்	1878
அடிக்கலமரற்றவ	2041	அணியார்மணி	2968	அரிகுரற் கோழி	1755
அடிக்கலமரற்றவே	562	அணுகிமுன்	1668	அரிபொற்கிண்	2385
அடிகள் கண்டாங்	2587	அத்தம்மனைய்	18	அரிமாணோர்மெல்	294
அடிகளுக்கிட	3057	அத்தமாமணி	2211	அரியகொள்கை	1423
அடிகளுக்கிறை	1272	அந்தணர்க்காக்	934	அரியலார்ந்த	1249

அருகமயிலகவ	2559	அலங்கரா தவிழ	2088	அறவுரைபின்னைக்	2683
அருங்கணையடக்	2224	அலங்கரான்ருடு	1319	அறிவினாற் பெரிய	375
அருங்கயம்விசும்	626	அலங்குவெண்	1770	அறுகுவெண்	2428
அருங்கலக்கொடி	1372	அலத்தகக்கொழு	1945	அன்பினினவலி	1392
அருங்கலச்சேயி	1204	அலர்ந்தவந்தாம	2449	அன்புநூலாக	1596
அருங்கலநிறைந்	2975	அலைமணிக்கவரி	2641	அன்பொட்டி	2045
அருடேர்வழிநின்	1381	அவ்வழியிரண்டு	1758	அன்றுசூடிய	2380
அருந்தவக்கிழமை	2204	அவ்வளையலி	2435	அன்னங்களாகி	2662
அருந்தவக்கொடிக்		அவணத்தவர்	2853	அன்னனின்றேழி	
	2631	அவனுரைதெளிந்து			1599
அருந்தவஞ்செய்	1298		540	அன்னதேயென்	1620
அருந்தவன்முந்து	388	அவாக்கிடந்தகன்ற		அன்னந்தானவ	1403
அருந்தவிசாகி	2947		2444	அன்னப்பெடை	2501
அருந்தீத்தொழிலே		அவிரிழைசுடர	2542	அன்னமுமகன்றி	1250
	1872	அவிழ்ந்தேந்து	2051	அன்னமென்	2100
அருப்பிளமுலை	322	அழல்செய்தடத்து	918	அன்னமேதோகை	
அரும்பனைத்தடக்	2154	அழல்பொதி	1224		2952
அரும்பெற்ற	1076	அழலம்பூநற	939	அனங்கனைத்	3135
அரும்பேர்வன	734	அழலார்சுரை	2970	அனிச்சத்தம்	2939
அரும்பொற்பூணு	308	அழலுவெண்	408	அனிச்சப்பூங்	745
அரும்பொனும்	97	அழலேந்துவெங்	2945	ஆக்கமுங்கேடு	1727
அரும்பொனுமணியு	369	அழிதலின்றியங்	2756	ஆக்கையுள்ளுறை	1362
அருமணிமரகத்த	183	அழுகுரன்மயங்கிய	330	ஆகந்தானோர்	1657
அருமணியிரம்	555	அழுது நுண்ணிடை		ஆகமுமிடையு	460
அருமைமாமணி	242		1317	ஆங்கவெல்லு	1197
அருமையினெய்து	2748	அழுது பின்னணி	2630	ஆங்குருக்கார	1768
அருவரைநாகஞ்	812	அள்ளம் சேற்று	929	ஆசாரநாணத்	2889
அருவிக்குன்றமு	1779	அள்ளம்சேறரு	1771	ஆசிலடுபா	2033
அருவிலையநன்	2586	அள்ளிலைப்பல	2109	ஆசைமாக்க	911
அருள்வலி	1165	அள்ளுடைக்குவளை	868	ஆசையார்வ	3121
அருளிலாரிவ	2452	அளகு சேவலோ	1778	ஆட்சியைம்	1292
அருளுமாறென்னை	2593	அளந்துதாங்கொண்	213	ஆடகக்கொழும்	1370
அருளுமேலர	247	அளப்பரியநான்	1790	ஆடகச்செம்பொற்	510
அரைசனதரு	601	அளித்திளமந்தி	2721	ஆடகச்செம்பொன்	
அல்லதுவுமெங்கை		அளிந்ததீம்பழ	2682		1697
	1877	அலைச்செறியிரும்	1851	ஆடலின்சுவை	2687
அல்லிசேரணங்	1329	அலைவது காம	1551	ஆடலின்னரவ்வழு	156
அல்லித்தாளற்ற	2876	அற்றவர்வருத்	2927	ஆடவர்க்குட	985 (a)
அல்லியரும்பதமு	2602	அற்றுமன்று	1998	ஆடவர் தனதிட	2000
அல்லியுட்பாவை	1505	அற்றுவிழ்தலைகள்		ஆடவர் மனங்க	683
அல்லியும் புல்லு	1430		2305	ஆடவராண்மை	2299
அலங்கலங்குழ	1397	அறழிலாயில	2590	ஆடவரியியவேகி	2055
அலங்கலேந்தி	2378	அறம்பெரிய	2868	ஆடன்மங்கை	2399
அலங்கரா தவிழ்ந்து	2132	அறவிய மனத்த	2877	ஆடியன் மாமயி	238

ஆடுகொடியுச்சி	501	இகலிருண்முழு	3101	இரும்பிடிதழீஇய	3043
ஆடுதசைபிறங்	176	இங்கனமிவர்	1193	இரும்பிடிதூறு	2525
ஆடுபாம்பெனப்	1007	இங்கிதநிலைமை	765	இரும்பினீர்மை	952
ஆண்மாவாணிலத்	774	இங்கிவர்களிவ்வா	493	இருமலர்க்குவளை	1171
ஆணையாணை	634	இங்ஙனமிரண்டு	1359	இருள்கெடவிகலி	304
ஆதிவேதம்	1242	இசைத்திறத்	656	இல்லாளையஞ்சி	2319
ஆம்டனாறுமரக்	1656	இசையினிலிவட்கு	748	இலங்கரிபார்த	2858
ஆம்பொருள்களா	848	இஞ்சிமாகடுஞ்	143	இலங்கலாழியினான்	32
ஆய்களிறற்சனி	1121	இட்டதூல்வழா	112	இலங்குருங்கும	2743
ஆய்ந்தகேள்வி	2492	இட்டவுத்தரியமி	835	இலங்குகொம்பனார்	
ஆய்ந்தபானிற	2421	இட்டவுத்தரியமெ	472		3130
ஆய்ந்தபொன்	2496	இட்டவெண்ணில	93	இலங்குசெம்பொ	2813
ஆய்ந்தமோட்	2395	இட்டிடையாரி	880	இலங்குநீண்முடி	35
ஆய்பிழிவிருத்	55	இட்டிவேல்குந்...		இலங்குபூண்	2381
ஆய்மொற்புரி	2350	வாளிரு...	1136	இலங்குபொற்குவடு	
ஆய்மணிப்பவ	1126	இட்டிவேல்குந்...			2836
ஆய்மதக்களிறு	2178	வாளெரி	2764	இலங்குபொன்னா	
ஆயிதழ் பொன்	595	இடத்தொடு	1927		2710
ஆர்கெழுகுறடு	828	இடம்படவகன்று	2553	இலங்குபொன்னி	1463
ஆர்த்தகுணச்	3104	இடிந்துஞ்சண்	2123	இலங்குபொன்னேலை	
ஆர்ப்பெதிர்மாரி	801	இடியுமிழெறி	1490		2060
ஆர்வலஞ்சூழ்ந்	2909	இடியுமின்னு	1157	இலங்குவெள்ளருவி	
ஆர்வவேரரிந்	409	இடுக்கண்வந்து	509		2092
ஆரகிற்சேக்கை	1720	இடைச்செறி	2445	இலங்கெயிற்றேன	2205
ஆரந்தியல்வா	631	இத்தலையிவர்	963	இலங்கொளிமா	1238
ஆரமருளாண்	288	இதுபள்ளியிடம்	1194	இலம்பெரிதென	2995
ஆரமின்னவருங்	2500	இதுவெனவுரு	1015	இலவம்பூவாக்கு	1881
ஆரமின்னும்	1148	இந்நகரப்புறங்காட்	2555	இலவம்போதே	1588
ஆரழன்முளரி	2632	இந்நாட்டிவ்வூர்	1637	இலைப்பொலி	1210
ஆரறிவிகழ்தல்	212	இந்நால்வர்துணை	1548	இலைபொரவெழுதி	612
ஆவதாக	1151	இம்பரிலாநறும்	221	இலையாரெரிமணி	732
ஆழ்கடல்வைய	2569	இம்மலைக்கிரண்டு	1177	இலைவிசுவபூம்பை	1885
ஆழிமால்கட	2386	இம்மியன நுண்பொ		இவ்வாறெங்கும்	2701
ஆழியங்கழனி	757		495	இவ்வுருவுருஞ்செ	180
ஆழியானூர்திப்	449	இமைத்த நுங்கண்	2839	இவையின்னனவும்	933
ஆளநற்றமின்றி	455	இயக்கினினை	1590	இழிந்துகீழ்நிலை	2673
ஆளியமொய்ம்ப	517	இரங்குமேகலை	1557	இழுதன்னவெண்	1552
ஆளியாற்பாயப்	2882	இரவிதோய்கொடி	456	இழுதார்குடர்	1523
ஆற்றியமக்க	2986	இரிந்ததேன்குவளை	48	இழுதொன்றுவாட்	445
ஆற்றுவிர்வம்மி	782	இரிந்தனவிருவினை		இழைக்கண்வெம்	2004
ஆறிருமதி	1221		3009	இழைகிளரிளமுலை	195
ஆறெலாந்	1127	இருங்கடன்மணி	1827	இழைகொள்வெம்	127
ஆனதுவேந்த	2137	இருநிலமடந்தை	720	இழைத்தபொன்	2416
ஆனமும்மத	2578	இரும்பறக்கழுவி	698	இழைந்தவந்நலத்	2720

இழைபொறையாற்	1928	இன்னிழலிவரும்	959	உரிமைமுன்போக்கி	
இழையொளிபா	2130	இன்னீரமிர்தன்ன	21		272
இளமுலைபொருது		இன்னீரின திரை	2264	உரிமையுட்பட்ட	2862
	2857	இன்னீரெரிமா	1073	உருக்கமைந்தெரியு	616
இளமுலைமணிக்	841	இனக்களியானே	2568	உருகிவாடியென்	1629
இளமையின்மூப்	1394	இனஞ்சேராவாகி	636	உருமுக்கதிர்வேல்	843
இளவளநாகுபுல்லி	751	இனத்திடையேறு	1723	உருவச்செங்கய	2499
இளவெயின்	1182	இனமாமென்று	215	உருவமாமதிவாண்	339
இளிந்தகாய்கமழ்	1479	இனிச்சிறிதெழு	2040	உருவமார்ந்தன	2425
இளிவாய்ப்பிரச	2691	இனிதினிங்ஙன	1421	உருவமென்று	1585
இளமையங்	2598	இனையகூறிமற்	709	உருவளரகவை	
இனையவண்மகிழ்	2101	இனையல்வேண்டா		தனிப்பாடல்	
இனையவற்கா	2042		1600	உருவுஞ்சாயலு	163
இற்றதனாற்பய	226	இனையையைய	391	உருளிமாமதி	532
இற்றதென்னாவி	2508	நங்கினியென்னை	2723	உரைத்தவெண்	970
இற்றவர்தேவ	2833	நட்டஞ்சானீனி	1042	உரையகங்	521
இறங்கியமாதர்	2067	நடில்சந்தன	2423	உரைவினையாமை	397
இறுதியில்லமிர்	1313	நடுசால்போர்பழித்	59	உலகமூன்று	1244
இறு நுகுப்பினந்நலா	74	நண்டழற்குட்டம்	1079	உலகுணர்கடவு	2562
இறுமருங்குல்	1698	நர்ந்தண்கோதை	2585	உலந்தநாளாவர்	2141
இறுவரையிவர்	1833	நரங்கொண்ட	2422	உலம்ருநெஞ்சி	2566
இன்கனிகவரு	2725	நரலங்கலேந்து	576	உவரிமாக்கட	2427
இன்கவையாமோ	564	நருட்டடிமூடி	2791	உவாமுதவிரவ	913
இன்பக்காரணமா	909	நரைஞ்ஞாற்றினே	1772	உழந்தவருநோக்கி	597
இன்பமற்றென்	3105	நன்றதாய்தந்தை	1091	உழந்தாலும்	2621
இன்புகையார்	1576	நன்றதாயானு	2513	உழவித்தியுறுதி	3114
இன்றுநீர்வினே	903	நன்றமயில்போ	2920	உழந்துபயறுப்	2486
இன்றையதன்று	544	நனாதவிளங்கமுகின்		உழும்பகட்டெருது	
இன்னகிலாவி	2840		169		2775
இன்னகிற்கொழு	185	உகிர்வினேசெய்	2540	உழையினமுச்சி	2301
இன்னணமேத்தி	1612	உச்சிவரைவளர்	2484	உள்பொருளிது	2845
இன்னணமொழுது	842	உடம்பிடுனெடுயிரிற்	556	உள்விரித்திதனை	1341
இன்னதருளென்	2921	உடற்றும்பிணி	2620	உள்ளங்கொள்ள	889
இன்னதன்மை	2754	உடுப்பனதுகில்	831	உள்ளமுடையான்	496
இன்னதோர்காலத்	906	உடைதிரைமுத்	2652	உள்ளிமுதுடைய	1990
இன்னபொங்குனே		உண்டெனவுரை	303	உனாவனப்பிருந்த	2193
	2162	உண்டேதனதியல்		உறக்கெனுமோடை	
இன்னமுதனைய	457		1419		3075
இன்னரிச்சிலம்	1985	உண்ணுநீர்வே	1592	உறங்குமாயினு	248
இன்னவர்களில்	2028	உப்பிலிப்புழுக்	2984	உறுதிசூழ்ந்தவ	357
இன்னவாறுறுதி	1556	உப்புடையமுந்நீர்	280	உறுதிநீபுணர்ந்து	1236
இன்னனென்ன	693	உய்யுமாறுரை	1000	உறுதிமுன்செய்த	946
இன்னாப்பிறவி	1243	உரிமைதன்னெனும்		உறுப்பெலா	3089
இன்னியமுழங்கி	834		2744	உறுபடைமன்ன	814

உறுவர்ப்பேண	2816	எரிக்குழாஞ்சுடரும்	2131	என்றலுஞ்சுநந்	2627
உறைகழித்திலங்கு	656	எரிகுதிர்ப்பைம்	2189	என்றலுந்தன்	944
ஊட்டியன்ன	642	எரிசுடர்ப்பருதி	773	என்றலுந்தேனு	1237
ஊடியமடந்தை	2185	எரித்திறல்வென்றி	1857	என்றலுந்தொழு	2374
ஊதுவண்டாற்று	2334	எரிதலைக்	1536	என்றவளாசன்	685
ஊழ்வினை தூரப்ப	2763	எரிதவழ்குன்றத்	1095	என்றவளுரைப்ப	1084
ஊழிவாய்த்தீ	1929	எரிநீரவேநாக	2777	என்றவனிருப்ப	1579
ஊழினீருண்ப	1233	எரிநுதியுற்ற	1533	என்றவனுரைத்தலு	1994
ஊற்றுநீர்க்கூவ	1176	எரிபொன்மேகலை	2758	என்றவனுரைப்	442(a)
ஊறுகொள்கிங்கம்	1284	எரிபொன்னுலகி	1377	என்றவனுரைப்...	
ஊன்சுவைத்து	1235	எரிமணிக்கலாபத்	2061	...யிமய	956
ஊன்சேருடம்	2797	எரிமணிக்குப்பை	2295	என்றனதேனின	3034
ஊன்பிறங்கொளிறு	1090	எரிமணிச்சுண்ண	625	என்றன புத்தி	1829
ஊன்விளையாடும்	2574	எரிமணிநெற்றி	619	என்றாங்கொன்	1973
ஊன்நகர்த்தனைய	1701	எரிமணிப்பளிக்கு	549	என்றாணினைந்தா	1962
ஊன்றலைப்பொடி	2106	எரிமணியடைப்	2140	என்றுகூறலுமேழை	417
ஊன்மருகுமடு	2281	எரிமணியிமைத்	1940	என்று கூறவென்	578
ஊனிரிர்க்கிதிர்	2429	எரிமாலவேனுதி	961	என்னநாளுமரம்	2538
ஊனுடைக்	2901	எரிமிடைந்தனைய	3044	என்னலாற் பிறர்	259
ஊனுண்சிங்கத்	1653	எரிமுயங்கிலங்கு	383	என்னுங்கட்குள்	2347
ஊரெடுதேனுங்	1334	எரியொடுநிகர்க்கு	1925	என்னுறு நிலை	1726
எஃகெனவிலங்கு	299	எரிவளைப்ப	2786	என்னே மற்றென்	1883
எங்களுனைய	1910	எல்லிருட்கனவிற்	1909	என்னைக் கண்ட	1743
எங்கள் பெண்மை	763	எல்லேழுவைந்து	2810	என்னைக் கொன்றி	976
எங்கள் வினையா	1793	எல்லையிலற	2849	என்னை கேள்	1594
எங்குலமடிகள்	1856	எல்லையெய்திய	343	என்னை யுள்ளம்	1667
எங்கோமற்றென்	1882	எவ்வூரீரொப்பதிக்கு	1543	என்றோர் மருங்கி	2128
எஞ்சுற்றமென்	2502	எழின்மலை	1353	எனக்குயிர்ச்சிறு	1916
எண்கொண்ட	2353	எழுத்தின்பாடலு	2671	எனக்குயிரென்ன	205
எண்டிசைவளியு	508	எழுதருபருதிமார்ப	203	ஏகவெண் குடை	2580
எண்ணத்தில	1571	எழுதுவாடுண்டுங்	133	ஏச்செயாச்சிலை	2689
எண்ணமென்னி	2362	எழுந்துவிண்பட	752	ஏத்தரியபல்குண	3094
எண்ணற்கரிய	2700	எள்ளுநர்க்கர்சாய	847	ஏத்தருந்திருமணி	2818
எண்ணெயுநானமு	164	எறிசுரும்பரற்று	3047	ஏத்தருமல்லிகை	2007
எத்துணைத்தவஞ்	2567	எறிசுறவினைய	1446	ஏதிலனையின	2644
எதிர்நலப்பூங்	2115	என்பரிந்தெரி	2996	ஏதிலாரிடர்பன்	318
எம்மனைமாரினி	425	என்பினைநரம்பிற்	1577	ஏந்தல்வேறிருத்த	285
எம்மைநீர்வெல்ல	755	என்புநெக்குருகி	273	ஏந்தலைத்தோழ	1864
எம்வயின்வருக	2718	என்பெழுந்துருகுபு	324	ஏந்தறன்கண்கள்	2258
எய்த் துநீர்ச்சிலம்	2481	என்பொடுநரம்	179	ஏந்தி நாங்களு	2482
எய்தவக்கணையு	1641	என்மன நின்மன	1842	ஏந்தியவேற்பத்	1300
எயிற்றுப்படை	2164	என்வரவிசைக்க	542		

ஏந்து பூங்கோதை	1992	ஒழுக்கமேயன்றி	2822	கடநாகமதங்	1189
ஏந்து மலர்ச்சே	2032	ஒழுக்கியலருந்தவ	325	கடம்புஞடிய	990
ஏந்தெழிலாகஞ்	2181	ஒள்ளழல்வயிர	2203	கடல்விளையமுத	805
ஏமநன்னெறி	1428	ஒள்ளிலைச்சூல	2527	கடலம்பவளம்	922
ஏமநீருவக	3027	ஒளிமுதேர்ஞான	3074	கடலரணமாகாது	2782
ஏமமாகியதுப்	2855	ஒற்றர்தங்களை	1921	கடலெனக்காற்	973
ஏவாவிருந்த	3036	ஒற்றருமுணர்த	2096	கடவுளரிடனுங்	2373
ஏழாண்டின்மே	1978	ஒற்றன்வந்து	1139	கடற்சுறவுயரி	1173
ஏற்றகைத் தொடி	1979	ஒன்பது வகை	2828	கடற்படைமன்	2597
ஏற்றருமணிவரை	1212	ஒன்றாய்வுக்க	962	கடற்படையனுங்	447
ஏற்றியும்பிழித்	2497	ஒன்றயினும்பல	2262	கடனித்திலம்வைத்	
ஏற்றூரி போர்த்	2152	ஒன்றுடைப்பதி	2375		1515
ஏறங்கோண்முழங்	489	ஒன்றுநீர்கவ	1130	கடாந்திறந்திட்டு	806
ஏறநெகிருளை	1542	ஒன்றேயுயிரை	917	கடிகமழ்குழலினுற்	
ஏறுவாரொலி	859	ஒன்றேயெயிற்ற	1660		1482
ஏனைமன்னர்	161	ஒங்குகொற்றவர்	2387	கடிகமழ்பூஞ்சிகை	1011
ஐங்கதிக்கலினப்	784	ஒங்குமால்வரை	1559	கடிகைவாளார	2808
ஐதேந்தகலல்	2050	ஒசனை நறும்புகை	953	கடிகலக்கரும்பொடு	81
ஐந்துமூன்றடுத்த	838	ஒடரியொழுதி	1388	கடிப்பிணைக்காது	2091
ஐந்துநூ நூறுதலை	453	ஒடுதேர்ச்சாரிகை	84	கடிப்புவாரங்குலி	2830
ஐயர்கூடலு	1426	ஒடுந்திரைகளு	516	கடிகமலர்நிறைந்து	2992
ஐயருறைபள்ளி	1782	ஒடுமுகில் கீறி	598	கடிகமலர்ப்பிண்டி	2739
ஐயற்கென்றுரை		ஒம்படைசாற்றற்	1738	கடிகமலர்மங்கை	2407
	2072	ஒம்பிப்படைத்த	518	கடிகமலைஞடி	1574
ஐயனுக்கமைந்த	667	ஒருயிரொழித்திர	2628	கடியரங்கணிந்து	672
ஐயனே யறியும்	886	ஒலையுட்பொரு	2148	கடியவைமுன்பு	2642
ஐயனைக்கண்ணி	403	ஒலையையவட்கு	671	கடியனகச்சி	1483
ஐயனையாமவ	1767	ஒவாதிரண்டு	1547	கடுகியவிளையர்	1086
ஐயாண்டெய்தி	2706	ஒவியக்கொடி	1364	கடுந்துடிக்குர	1202
ஐவகைப்பொறி	2824	கங்குற்பாற்புகு	1988	கடுந்தொடைக்	1218
ஐவாயரவின்	2345	கங்கைமாக்கடற்	2309	கடுமதக்களிப்	1831
ஐவிலினகல	1704	கங்கையின்களிற்றி	623	கடுவளிபுடைக்	2618
ஒண்மணிக்குழை	1689	கங்கையின்சுழி	1096	கடைகந்தன்ன	1312
ஒத்தொளிபெருகி	3026	கச்சுறியிரந்து	1153	கடைதயிர்க்குர	2717
ஒப்பாடுருமகனே		கச்சுவிசித்து	2015	கடைந்தபொற்செ	
	1544	கச்சையும்வீக்கி	1836		2006
ஒப்பிணை தனக்	1691	கட்டழற்கதிய	583	கடைந்துபெய்மணி	839
ஒருகையிருமருப்	985	கட்டியங்காரனம்	2143	கடையிலாவறி	2847
ஒருங்கவன்பிற	785	கட்டியங்காரனெ	2323	கண்கடுஞ்சாகதிர்	2589
ஒருபகல்பூசினே	2737	கட்டியங்காரனே	2150	கண்கள்கொண்ட	901
ஒருவர்தம்வலி	2942	கட்டியினரிசி	1938	கண்கூன்றிடப்	2795
ஒருவனேகளிறு	1840	கட்டிலேறிய	1981	கண்டபினின்னை	1749
ஒருவனே சிலையு	810	கட்டுயிலனந்தர்	1097	கண்டபேய்நகரி	1184
ஒல்லைநீருலகமஞ்ச	2324	கடத்திடைக்	1529	கண்டவர்கள் காழு	599

கண்டவன்கண்	1570	கம்பார்களியாளை	1068	கருளைவாசமுங்	130
கண்டானெடிது	1039	கம்மப்பல்கலங்	991	கரைகொன்றிரங்கு	1063
கண்டாலினியன	523	கயல்பாய்ந்துகள்	2852	கரைபொருகட	777
கண்டானொரு	2864	கயலாலிவையெ	1521	கரையுடைத்து	2467
கண்டார்கருமம்	1809	கயலினமுக்களிப்	3042	கல்சேர்ப்புண்கொள்	719
கண்ணக்ககண்ணி	2066	கயற்குணை	1346	கல்லார்மணிப்பூண்	2196
கண்ணகன்கடலங்		கரப்புநீர்க்கங்	1385	கல்லார்மணிப்பூணவ	9
	1859	கரியவன்கன்னற்	389	கல்லொடுவன்றடி	935
கண்ணயற்களிப்ப	566	கரியவன்றிருமுடி	1211	கல்லோமரனுயிர	2964
கண்ணாடியன்ன	2827	கரியவுள்வெறி	1484	கல்விபுங்கொடி	1683
கண்ணிகொண்	2659	கருங்கடல்வளந்தா	63	கலங்கமுமரவமுங்	832
கண்ணிவேய்ந்து	1333	கருங்கடற்பிறப்பி	2924	கலத்தற்காலங்	995
கண்ணிற்காணி	1294	கருங்கடற்போயிற்	518	கலந்ததுபெரும்	779
கண்ணின்மார்	890	கருங்கணிளமுலை	2416	கலந்தெழுதிரை	964
கண்ணினாலின்று	2458	கருங்குழலுஞ்செ	1969	கலம்புரியகலல்	184
கண்ணினார்க்குற்ற	2724	கருங்கொடிப்புரு	658	கலவமயில்கால்	2922
கண்ணினோடுபிற	635	கருஞ்சிலைமறவர்	1112	கலவமாமயி	1558
கண்ணுதற்கட	695	கருஞ்சிறைப்பறவை		கலவியாகியகாமத்	3123
கண்ணும்வாளற்ற	998		1261	கலிவளர்களிறுகை	968
கண்ணுமிழ்தீயி	1832	கருந்தடங்கண்ணி	475	கலைக்கோட்ட	2234
கண்ணுளாந்துங்	72			கலைத்தொகை	1489
கண்ணுறக்காளை	1472	கருநெறியின்ற	696	கலைபுறஞ்சூழ்	2063
கண்ணெனக்குவளை	51	கரும்பணிவளவ	1442	கலைமுத்தங்	2312
கண்ணெனும்வலை	713	கரும்பலாற்கா	2902	கலையார்துகிலே	216
கண்ணோகையலோ	2960	கரும்பார்தோண்	231	கலையின்பிணை	1188
கண்பயிலிளங்க	1616	கரும்பின்மேற்	1936	கலையினதகலமுங்	411
கண்வலைக்காமுக	78	கரும்புகண்ணுடை	60	கலையிளற்கன்னி	678
கண்வாளறுக்குங்	24	கரும்புந்தேனு	2438	கலையுணர்மக	1625
கண்வெறிபோக	3054	கரும்பெறிகடிகை	3078	கலையுலாய்மிமிர்	2976
கண்மலையரசன்	2655	கரும்பேதேனே	2453	கலைவளர்கிளவி	1432
கணிபுனைந்துரை	1344	கரும்பொனியல்	104	கவ்வையங்கருவி	153
கணைகடிகண்	1721	கருமக்கடல்கடற்	2741	கவ்வையுங்கடும்புன	42
கத்திகைக்கண்ணி	971	கருமணியழுத்திய	822	கவிமதங்கடந்து	2292
கத்திகைக்கழுநீர்	1946	கருமரீகவல	2093	கவிழ்மணிப்புடை	2155
கதங்கனல்யாளை	2584	கருமுகிற்பொடித்	1724	கழலவாய்க்கிட	1865
கதிர்முடிமன்னர்	613	கருவளிமுழக்குங்	2296	கழலிற்செந்தா	1648
கதிர்விடுதிருமணி	2850	கருவித்தேன்கலை	1606	கழலுநெஞ்சொடு	1511
கந்தடுகளிறு	1219	கருவிதேனென	1561	கழித்தகடிப்பிணை	2969
கந்தார்களியா	1806	கருவிமாமழை	2752	கழித்தவேலேறு	715
கந்துக்கடனென்ற	1797	கருவியின்னிசை	2806	கழித்தனர்கனல	2226
கந்துகப்புடையி	1050	கருவியுடுளங்	2237	கழித்துவாளமலை	783
கந்துகன்கழறக்	2697	கருவிவானங்	725	கழுநீருந்தாமரை	2966
கந்துமாமணித்	155	கருவிற்சுட்டிய	3134	கழுமணியாரமார்	2905
கப்புரப்பசுந்திரை	197	கருனைக்கவளந்	2127	கழைபொதிர்ப்ப	2778

கள்வாய்ப்பெயப்	638	காசறுதுறவின்	851	காய்களிற்றினிடை	
கள்வாய்விரிந்த	491	காசின்மாமணி	429		3017
கள்ளத்தானம்	2149	காசநூல்பரிந்து	2712	காய்சினவெகுளி	1164
கள்ளமுண்டெனிற		காஞ்சனக்கமுகு	1497	காய்த்தசெந்நெ	1777
	1763	காட்சிநன்னிலை	381	காய்தழல்கவரப்	1707
கள்ளமூப்பினர்	2089	காட்டகத்தொரு	2930	காய்ந்தவவ்வளவி	2831
கள்ளைத்திழித	328	காடியாட்டித்	2703	காய்ந்தெறிகடுங்	2910
கள்ளவானரமுங்	870	காடியுண்ட	71	காய்மாண்டதெங்கின்	31
கள்ளிழ்கமழ்	2431	காதணிந்ததோ	3136	காய்வுறுவேட்கை	1692
கள்ளுந்தேனும்	2439	காதலங்கழிந்த	2943	காயத்தின்குழம்பு	788
களிசெய்கோசி	1673	காதலஞ்சேற்று	2987	காயமீனெனக்	421
களிசேர்களை	1611	காதலமல்லமே	2885	கார்கொள்குன்ற	2668
களித்தகண்ணி	1330	காதலன்காதலிநூற்	229	கார்தோன்றவே	1931
களித்தலைமயங்கி	507	காதலனல்லை	2643	கார்வளர்மின்னு	2536
களிமுகச்சுரும்பு	298	காதலார்க்கமிர்	2241	கார்விரிமின்னனார்	442
களிறுனமைச்சர்	200	காதலாலெண்	1420	கார்வினாமேக	433
களிறுமாய்கதிர்	1617	காதலாங்காரிந்து	2769	கார்வினாயாடிய	915
கற்சிறையழித்து	2612	காதலாளுடலுள்	1631	காரின்முழங்கு	2195
கற்சுனஞ்செய்த	91	காதலாற்காமபூமி	189	காலகம்புடைப்ப	434
கற்பகங்கலங்கி	390	காதலான்காதல்	1666	காலத்தீநகரை	1141
கற்பாலுமிழ்ந்தமணி	4	காதன்மாமன்	1586	காலற்றவயிரமாலே	797
கற்றவைம்பதங்	951	காதன்மிக்குழிக்	1632	காலனைச்சூழ்ந்த	1144
கற்றார்மற்றுங்	1054	காதன்மைகண்ணு		காலனெடுசூழ்ந்த	2165
கறந்தபாலினுட்	1325		1485	காலுற்றகாம	2044
கறவைகாண்	1125	காதார்குழைபு	2349	காலையொடுதாழ்	2031
கறைபன்னீரான்	306	காதிக்கண்ணரிந்து		காவலகுறிப்பன்	206
கன்மழைப்பொற்	2188		2713	காவலரகலமென்	2917
கன்றியவெகுளி	1080	காதிப்போர்மன்னர்		காவலன்மக்க	1682
கன்னிநாகங்	724		3082	காவிகடந்தகண்	227
கன்னிமாநகர்	900	காதிவேல்வல	240	காவிகழுநீர்	1781
கன்னிமைகளிந்து		காதிவேன்மன்னர்	233	காவியன்னகண்ணி	67
	1260	காதுசேர்ந்த	1323	காவில்வாழ்பவர்	891
கன்னியர்கரக	1301	காந்தளங்கடி	1848	காவிற்சுண்டத்	873
கன்னியர்குலத்தின்	483	காந்தியமணி	1181	காவின்மேற்கடி	1935
கன்னியராயிரர்	2638	காம்புபொன்செய்த	561	காழகச்சேற்றுட்	1541
கன்னியருற்ற	1028	காமக்கடுநோய்	1966	காழகமூட்ட	1280
கன்னியைக்கடி	1288	காமம்பைப்பயக்	2760	காளமாகுருளை	2245
கனிகொள்காமங்	1510	காமமுடையார்	2874	காளேசீவகன்	883
கனிகொள்வாழை	1414	காமமேகன்றி	210	காளையாம்பருவ	1912
கனிபடுமொழி	2199	காமர்களிறும்	596	காற்படையுங்	2209
கனிவளர்கிளவி	486	காமவல்லிகள்	3122	கான்முகம்புதை	2415
களைகடல்கவரச்	3051	காமனன்னதோர்	2753	கானத்தினேகு	1567
களைகடலமுதுந்	2071	காமனேசெல்லினுங்		கானவிரியவில்	452
களைகதிர்க்கடவு	1943		2001	கானிரைத்தன	3002

செய்யுள்கராதி

கநூந்

கிடங்குழும்பில்	529	குருகுலஞ்சீவக	3015	குன்றின்வீழருவி	3065
கிணைநிலைப்	61	குருதிவானொளி	2308	குன்றுண்டோங்	1195
கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்		குரோதனேமானன்		குன்றெனத்திரண்	954
	1645		8080	குன்றெனமருண்டு	
கிழவனாய்ப்பாடி	2087	குலங்கெழுமகளிர்	2221		2903
கிளிச்சொலினினிய		குலத்தொடுமுடிந்த	477	குனிகொள்பாகவெ	704
	2898	குலநினையனம்பி	482	கூகையுங்கோட்	1905
கிளிவளர்ப்புமரு	64	குலிகச்செப்பன	641	கூட்டினுண்மணி	1003
கிளைப்பிரிவருஞ்	2867	குலிகமாரந்த	1670	கூட்டுறமுறுக்கி	786
குங்குமக்குவட்டி	955	குலிகவஞ்சேற்று	2946	கூடநீர்நின்ற	1751
குங்குமங்குயின்	2064	குலைவாழைபழு	1191	கூடார்புலியு	2328
குங்குமஞ்சேர்	1043	குவளையேயந்த	1331	கூடியமும்மை	2846
குங்குமத்தோளி	199	குழலுடைச்சிகழி	1092	கூடினார் கணம்மலர்	66
குங்குமநறுநீர்	2157	குழலுநலியமு	422	கூடிரவந்துலா	2675
குங்குமமுஞ்சந்தன	850	குழலெடுத்தியாத்	1254	கூந்தலகிந்துகை	2977
குங்குமெழுதி	108	குழவிக்கோட்டிளம்	165	கூந்தலின்புகைக்	2681
குஞ்சரங்குனிய	2293	குழவிப்பிடிசுஞ்	1187	கூந்தலேந்திய	2403
குஞ்சரந்தலை	2240	குழவியஞ்செல்வ	1838	கூந்தலையொரு	2660
குஞ்சரமயாவுயிர்	2941	குழவியாய்ப்பிற	1503	கூருளிரமுகம்பொ	2229
குஞ்சிமேலனிச்சம்	134	குழலிவெண்டிங்	2105	கூரெயிறணிந்த	2913
குட்டநீர்க்குவளை	710		34	கூற்றம்மஞ்சங்	361
குடம்புரைசெரு	2102	குழலிவெண்மதிக்	34	கூற்றம்வந்து	2174
குடர்தொடர்	2182	குழற்சிகைக்கோதை	252	கூற்றமன்னகூர்	152
குடர்வாங்குசூறு	2242		1952	கூற்றின்னிடிக்கு	432
குடவரையினைய	1731	குழன்மலிந்த	1939	கூற்றுநாவலறு	2829
குடிபழியாமை	2911	குழியத்துக்குவளை	2696	கூற்றுவன்கொடி	376
குடைகவித்தனை	1460	குழியப்பெரிய	1593	கூற்றெனமுழங்கி	981
குடைநிழற்கொற்	1863	குழைகொள்வா	2677	கூற்றெனவேழம்	2283
குடையுடைநிழ	2213	குழைமுகமிடவயி	816	கூறப்பட்டவக்	872
குடையுடைவேந்	776	குழையுடைமுகத்தி	2491	கூன்கருங்குற	764
குடையொடுகுடை	119	குளநென்முன்றி	3086	கெடலருங்குரை	1914
குண்டலங்குமரன்	979	குளித்தெழுவைரமு	1383	கெடுதலவ்வழி	2757
குண்டலங்குலவி	2737		2468	கெண்டையுஞ்சிலை	2076
குண்டலமிலங்க	2192	குளிர் துன்னிய	1461	கெலுழனோந்த	1926
குண்டலமும்பொற்		குளிர்மதிகொண்ட	1568	கேட்டிது மறக்க	475
	3022		1563	கேட்பதுவிரும்பினு	
குண்டலமொரு	1009	குறங்குணிமயி	650		2078
குணில்பொரக்	2222	குறிஞ்சிப்பூங்	2537	கேண்மின்கேண்	2389
குந்தமேயயில்வா	2156	குறிஞ்சியெல்லை	286	கேம்மாபுரமெனு	1448
குமரிமாரகர்	994	குறுத்தாட்குயிற்	1437	கேவலமடந்தை	3117
குரல்குரலாகப்	723	குறையணிகொண்	1289	கேழ்கிளரொரிகட்	2298
குரவநீடிய	1196	குன்றமார்பரிந்து		கைகவிநறுநெய்	400
குரவம்பாவை	2690	குன்றனாநுரைப்		கைசெய்துகமழு	2474
குரவரைப்பேண	1728	குன்றிரண்டனைய		கைத்தலமந்தி	2571

கைந்நிறையெஃக	2730	கொடையுளுமொரு	464	கோட்சுரூவினத்	95
கைப்படையொன்	2259	கொண்டபூணி	2500	கோட்டிளங்கிலை	2104
கைப்பழமிழந்த	2726	கொண்டவாளொடு	430	கோட்டிளங்களிற்று	484
கைப்பொடிசார்	2736	கொண்டான்பகழி	808	கோட்டிளங்குழவி	1739
கைப்பொருள்	1595	கொண்டுகோதை	1655	கோட்டிளந்தகர்	73
கைபுனைசாந்தமுங்	80	கொண்டுநீங்கல்	1955	கோட்டிளந்திங்	404
கைம்மலர்க்கார்	208	கொதிநுனைக்காம	2838	கோட்டுமீன்குழா	2325
கைம்மலர்த்	1214	கொந்தழல்பிறப்ப	2254	கோட்புலிச்சுழல்	2972
கைம்மாண்கடற்	1801	கொந்தழல்வேற்	1499	கோடாதசெங்கோற்	7
கையகப்படுத்தலோ	983	கொம்பரின்குயில்	854	கோடிக்கோடுங்	2331
கையடுசிலையினர்	1205	கொம்பிநொத்தொ		கோடிநுண்ணுகிலு	1369
கையவளைமைய	2017		2037	கோடுதையாக்	1650
கையார்வளைகள்	295	கொம்மை...போதி	110	கோணிலைதிரிந்து	255
கையாரிலங்கெஃகி		கொம்மையார்த்தன		கோணைக்களிற்று	28
	1802		2364	கோதைகொண்ட	1102
கையாற்பொதித்	1553	கொம்மைவெம்முலை		கோதைதாழ்குடை	
கையிற்றொழுதார்	2013		1674		2544
கையினுற்சொலக்	997	கொய்தகைப்பொதி		கோதைநித்திலஞ்	159
கையுறையெழுதின	829		1267	கோதைப்பாரத்	2498
கையொடுகண்டங்		கொய்யுளைப்புரவி	2214	கோதைபுந்தாழ்	731
	1278	கொல்சினயாளை	2985	கோதைமங்கையர்	2759
கைவரையன்றி	407	கொல்லுலைப்	2982	கோதையருவிக்	525
கைவளர்கரும்பு	1263	கொல்லையகடணி	1228	கோதையுங்குழ	1494
கைவிசைமுறுக்கி	448	கொல்வதேகன்றி	2776	கோதையுந்தாரும்	2119
கொங்குவிம்முகளி	2812	கொல்வாருங்கடட்	2788	கோதையுந்துகிலு	2948
கொங்குவிம்முழ	2812	கொல்வேனெடுங்	2957	கோதையுந்தோடு	740
கொட்டமேகமழு	2575	கொலைக்களங்	1811	கோதையொடு	2014
கொட்டுப்பிடிபோ	2798	கொலைகொள்வே	1371	கோதைவீழ்ந்தது	1208
கொட்டையம்புரோசை		கொலைச்சிறை	2884	கோதைவேனம்	1815
	1835	கொழித்திரை	2551	கோப்பெருந்தேவி	1343
கொடிக்குழாங்	3050	கொழுநனைக்குறிப்		கோமகளுருவமாய்	2451
கொடிநெடுந்தே	1678		1730	கோமகன்கோல	2572
கொடிமுதிர்	1231	கொழுமடற்குமரி		கோமான்கனே	1805
கொடியணியலங்	2900		2716	கோமானடிசாரக்	3040
கொடியார்குளிர்	681	கொழுமடம்பெ	2526	கொல்பொருகொடு	2212
கொடியெழுந்த	2406	கொழுமெனின்ன	1350	கோலநெடுங்கண்	919
கொடுஞ்சிலையா	1041	கொழுவாய்விழுப்	2355	கோலமணிவாய்க்	2029
கொடுஞ்சிலையுழ	2252	கொற்றவன்குறிப்பு		கோலமுற்றிய	3003
கொடுமரங்குழைய	2256		1078	கோலிழுக்குற்ற	476
கொடுமரவெயின	428	கொற்றவிமகளை	2609	கோவமாவாகி	1804
கொடுவெஞ்சிலையை		கொன்வளர்குவி	1008	கோவிந்தனென்னு	
	1659	கொன்னுனைக்	2216		2460
கொடுவெஞ்சிலைவா		கோக்கணங்கொதி	871	கோழரைமணிம்மட	147
	1520	கோங்குழத்துதிர்	2253	கோள்வயிரளை	645

கோளியங்குழவை	405	சில்லம்போதின்மே	413	சுரந்துவானஞ்	717
கோற்றொடிப்புரி	1837	சில்லரிக்கிண்கிணி	2008	சுரிமுகவலம்புரி	829
கோன்றமர்நிகள்	262	சில்லரிச்சிலம்பி	458	சுரும்பிமிர்மால	2124
கோனுடையின	1849	சில்லரிச்சிலம்பு	1399	சுரும்புசூழ்குவனா	1213
சங்குடைந்தனைய	547	சிலம்பிரங்கிப்	340	சுரும்புடையலங்க	401
சங்குவம்முநித்தில	145	சிலம்பெனும்	1357	சுரும்புநின்றறா	2676
சட்டகம்பொன்	2523	சிலம்பொடுமேகலை	1012	சுரும்பெழுந்திருந்	661
சண்பகந்தமகந்	827	சிலைகொணுணிற்	1413	சுற்றணிகொடுஞ்	780
சண்பகந்ருமலர்	1441	சிலைத்தொழிற்	657	சுற்றார்வல்விற்	1057
சண்பகமாலேவெய்	1081	சிலையினுன் மாக்கள்	2770	சுறவுக்கொடிக்	8091
சந்தமாலைத்தொகை	1160	சிலையொடுசெல்வ	1135	சுறாநிறக்கொடுங்	703
சந்தனக்களியும்	1719	சிலையொடுதிரண்ட	1785	சுனையநீலமுஞ்	1608
சந்தனக்காவு	1253	சிலையின்மாறு	966	சூட்டுஞ்சண்ண	2519
சந்தனச்சேற்றி	1493	சிறகராற்பார்ப்பு	1917	சூடுறுகழலினற்கு	957
சந்தனஞ்சொரி	2307	சிறுகண்யானை	1897	சூரியற்காண்டலும்	2208
சந்திரகாந்தமென்	585	சிறுவன்வாய்	2883	சூழ்க்திர்மதியமன்	380
சலசலமும்மதஞ்	82	சிறுவெண்சங்கு	2168	சூழ்கழன்மன்னர்	1138
சாணிடைநெடிய	2461	சிறைப்புறங்	1142	சூழ்பொற்பாவை	3120
சாதலும்பிறத்தாறு	269	சிறையனப்	96	செங்கச்சிளமுலை	2962
சாதிப்பைம்பொன்	366	சின்மணிமழலை	317	செங்கட்குறுநரி	297
சாந்தகங்கிழிய	2552	சின்னப்பூவணி	2251	செங்கட்புன்மயிர்	431
சாந்தகநிறைந்த	967	சின்னத்தலைப்	1750	செங்கண்மாறெழி	811
சாந்தங்கிழியமுயங்	2990	சினவுநர்க்கட	466	செங்கதிர்ச்சிலம்பு	677
சாந்திடைக்குளி	1358	சினைத்துணர்முழவ	825	செங்கயலிரட்டை	2487
சாந்தின்மேற்றொடு	1820	சீதரீர்தெளித்துச்	2615	செங்கயன்மழை	2098
சாந்தினுன்மெழுகி	1714	சீந்தானின்ற	1055	செங்காற்குழவி	2341
சாந்துங்கோதை	1604	சீர்கொளச்செய்	1303	செட்டிதன்பாலன்	1791
சாமெனிற்சாத	1598	சீர்தங்குசெம்பொற்	881	செண்பகப்பூங்குன்	2250
சாரணர்போய	2894	சீராவச்சிலம்	914	செத்தமாமொய்த்	2022
சாரலந்திமிசுடை	1901	சீவகன்றிருவின	3061	செந்தாமரைக்குச்	3144
சாரிகைதிரியும்	2271	சீற்றுமிக்கமன்னர்	278	செந்தார்ப்பசு	1036
சிங்கத்துரிபோர்	2166	சீறடியகிண்	2019	செந்தீக்கருந்துளை	292
சிங்கநடப்பது	2608	சுடுமண்மிசை	2503	செந்தீப்புக்கை	2794
சித்திரமணிக்கு	1075	சுண்ணந்தோற்	878	செந்நெருப்புணுஞ்	2686
சிதாரியொழுகி	2803	சுண்ணநல்லன	884	செப்பியசீலமென்	2843
சிதைப்பருஞ்சீற்ற	611	சுண்ணம்முடைந்து	13	செம்புருகுவெங்	103
சிந்திப்பலென்சிறு	1785	சுண்ணமுஞ்சூட்டு	2114	செம்புறக்கனி	869
சிந்துரப்பொடி	86	சுண்ணமென்பதொ	876	செம்பொற்கடம்	1664
சிந்தையிற்பருதி	1178	சுண்ணமேற்சொ	2547	செம்பொற்கண்ணி	128
சிரற்றலைமணி	2202	சுந்தரத்துகள்	2400	செம்பொற்புளகத்	1867
சிரையையந்தும்	1277	சுந்ததைதன்மகன்	2521	செம்பொன்பின்னி	2066
		சுமைத்தயிர்	2617		

செம்பொன்மழை	106	சென்றதுதடக்கை	2272	தடம்பெருங்குவளை	
செம்பொன்மாடங்	531	சென்றதோசெல்	2647		2244
செம்பொன்வரை	2	சென்றூர்வரைய	1037	தடமுலைமுகங்கள்	2708
செம்பொனாற்செறி		சென்றுகாலங்	908	தடித்திறைதிர	1464
	2918	சென்னிமேன்	2954	தண்கயக்குற்ற	1241
செம்பொனீண்முடி		சேட்குலாஞ்சிலை	1826	தண்காஞ்சித்	649
	2167	சேட்டிளஞ்செழு	1223	தண்டிலத்தகத்	2466
செம்பொனோலை	1103	சேட்டிளம்பருதி		தண்டுவலியாக	2012
செம்மலரடியுநோ	739		442 (b)	தண்ணந்தீம்புனல்	910
செம்மலைப்பயந்த	465	சேடார்செம்பொற்	3018	தண்ணுமைமுழுவம்	965
செய்கபொருள்	497	சேதாநறுநெய்	481	தண்மலர்மாற்புற	228
செய்தநீர்மையார்	3128	சேந்துநீண்ட	2479	தணக்கிறப்பறித்த	2887
செய்தவப்பாவ	821	சேந்தொத்தலர்ந்த	8	தணிக்குந்தாமரை	1348
செய்தவனேவினை	3095	சேயிழைகணவ	1453	தத்திலனுயர்	2705
செய்தவிஞ்சையை		சேலனையசில்லரிய	167	தத்துநீர்ப்பவளத்	895
	1711	சேலுண்கண்ணியர்	2383	தத்தைகுணமாலே	
செய்தானிருவினை	1418	சேலவென்றகண்	1032		3145 (a)
செய்பாவையன்	2338	சேவலன்னந்	65	தத்தையொடுவீணை	844
செய்யதாமரைப்	3005	சேறமைசெறு	45	தப்பில்வாய்மொழி	535
செய்யதாமரைமேற்	639	சேனடந்தாங்கு	2912	தம்பியுந்தோழன்	666
செய்யவாய்	1717	சொரிபனிமுருக்	1404	தம்பியைச்சீவக	792
செய்வினையென்னு		சொல்லருஞ்சூற்	53	தம்முடைப்பண்	771
	3145	சொல்லியநன்மை	960	தம்மைமிழனோக்கி	2790
செயிர்த்தவள்சிவ	1989	சொல்லியவென்	1747	தமிழ்தழியசாய	2026
செயிர்ப்பொடுசிவந்		சொற்றிறலன்றி	756	தயங்கிணர்க்கோ	1360
	1624	சொற்றிறற்கூழ்	1222	தரணிகாவலன்	1813
செருக்கயனெடுங்	1259	சொன்மருந்து	1030	தருக்கொடுகுமரூ	
செருக்கிமிணந்தின்		சொன்னநன்	1652		2275
	2944	சொர்புயன்	58	தருமணற்றருப்	2463
செருநாடுசெஞ்	2582	சொருங்காரிகை	2005	தருமன்றண்ணளி	160
செருநிலத்தவ	1174	சொலைசூழ்வரை	862	தவம்புரிந்தடக்கி	605
செருவினைத்	2077	சொலைமஞ்ஞை	893	தவலோக்கிண்கிணித்...	
செல்கதிமந்திரம்	1217	சொலைமீனரும்பி	2835	சீறடி	243
செல்வக்கிண்கிணி	3129	சொலையஞ்சரும்	897	தவலோக்கிண்கிணித்...	
செல்வர்க்கின்னணம்		சொலைவெய்மருள்	999	சேர்	3126
	162	ஞாயில்கூடிய	949	தழுங்குரன்முரசிற்	378
செல்வர்க்கேசிற	2535	ஞாலம்விற்பன	1774	தழுமலர்த்தாம	2993
செல்வர்மனத்தி	1416	தகைமதியெழிலை	474	தழுமாவலிமைந்	1384
செல்வனுற்ற	1150	தகைவாடிய	1524	தழுமுற்றும்வாராத்	
செல்வனையின்று	1745	தங்கிடையிலாத்	3038		1870
செவ்வழியாழினூ	1407	தங்கொளிரித்திலத்	94	தழையுங்கண்ணி	1338
செழும்பொன்வே	3021	தடங்களுள்பணி	716	தள்ளாதசம்மை	20
செழுமலராவி	3079	தடங்கொடாமரைத்		தளையவிழ்கோதை	651
செறியச்சொன்ன	2817		342	தற்புறந்தந்துவை	2302

தறுகணுண்மைய	2159	தானமர்காதலிதன்	222	திருவடிதொழுது	1911
தன்கழறொழாத	2914	தானுந்தன்னுணர்	359	திருவநீணகர்	126
தன்படையுடை	2664	தானுழந்துற்ற	1759	திருவமன்னவ	2419
தன்பான்மனையா	443	தானையுளன்றி	1679	திருவமாமணிக்	2368
தன்மதற்கிவண்	2313	திங்கண்மதிமுகத்த	643	திருவமேகலை	530
தன்றுணைவி	1035	திங்கண்முக்குடை	139	திருவிலேசொரிந்து	674
தன்னமர்காதலா	190	திங்கண்மும் (3145 a)		திருவிற்கமைந்தா	1062
தன்னுயிர் தான்	3107	திங்கணலஞ்சூழ்	2025	திருவிற்குங்கற்பக	1488
தன்னெறிவளர	2530	திங்கணுளொன்பது	2832	திருவிற்போற்குலா	2800
தன்னையாக்கிய	245	திங்கணுண் கவை	3072	திருவிற்குன்மாரி	2070
தன்னையான்	1626	திங்கள் சூழ்ந்த	1337	திருவின் சாயலொ	1765
தன்னொப்பாரை	1365	திங்கள் சேர்முடி	1083	திருவின் சாயறன்	1765
தனக்கியானுயிரு	2147	திங்கள் வாண்	1705	திருவினல்வவர்	2396
தனியே துயருழ	2603	திங்களங்கதிர்	898	திருவினோடகன்ற	3058
தாசியர்முலை	2002	திங்களங்குழவி	1501	திரைகடருஞ்சங்கு	502
தானெடுங்குவளை	2802	திங்களுகிரிற்	350	திரைபொருகளை	39
தாதனிகொழுநிழ	1824	திங்களும்துவு	1334	திரையிடைக்	1693
தாதைதானுரை	694	திங்களைத்தெளித்	1169	திரைவளரிப்பி	2645
தாதையாருவப்ப	1748	திங்களோடுடன்	2306	திலகநீண்முடி	246
தாமச்செப்பினை	171	திண்டேரரசர்	22	திலகமுக்குடைச்	3001
தாமணிநானச்	2475	திண்ணிலைக்கதவ	265	திறந்தமணிக்	2560
தாமமார்பனுந்	2505	திண்பொருளெய்	1760	திறைமன்னருய்	27
தாமமாவைவார்	2088	திருக்கிளர்மன்ன	1825	தின்பளிதமாலைத்	2919
தாமரைச்செங்கட்	2057	திருக்குழன்மக	1133	தினைவினோசாரற்	1498
தாமரைத்தடக்	1725	திருக்குறிப்பன்ன	1853	திங்கரும்பனுக்	1942
தாமரைப்போதிற்	2133	திருத்தக்கமா	3150	திங்கரும்பெருத்	712
தாமரைமலர்தலை	1615	திருத்துயில்	1504	திங்குயின்மணந்து	149
தாய்தன்கையின்	930	திருந்தியகீழ்த்	3030	திண்டினுர்தமைத்	250
தாய்முலைதழுவிய	100	திருந்தியநல்லறச்	2935	தித்துமும்வேலான்	2348
தாயிலாக்குழவி	1581	திருந்துகோதை	1033	திந்தொடைநரம்பி	721
தாயுயர்மிக்கதந்தை	473	திருந்துசாமரை	861	திந்தொடைமகா	608
தார்ப்பொலிதரு	256	திருந்துதகாச்	349	திம்பயறியன்ற	692
தாரணிபரவைமா	2280	திருந்துபொற்றேரு	972	திம்பால்கிளிமறந்	2980
தாவிறுழ்வடந்	2426	திருந்துமல்லிகை	1512	திம்பால்சுமந்து	2702
தாழ்தருபைம்பொ	1452	திருந்துவேற்சீவ	1027	திம்பாலடிசிலமிர்	928
தாழ்ந்துலவிமென்	2959	திருநிறக்காம	2517	திம்பாலமிர்தாட்டி	1040
தாழிருந்தடக்கை	775	திருமகளிவளைச்	744	திம்பாற்கடலைத்	492
தாழிவாய்மறைக்கு	2974	திருமகற்பெற்	331	திம்பாற்பசியி	924
தாளுடைத்தடங்	1506	திருமகனருளப்	2377	திம்பாணுரைபோற்	3046
தானகமாடமேறி	2658	திருமணிகுயின்ற	1508	திமுகத்துமிழும்	2270
		திருமல்கவந்த	1974		
		திருமலர்க்கமலத்	662		
		திருமலுமார்பினை	2561		

திராவினை தீர்த்து	1247	தாமமேகமழுந்	135	தேன்கறிகற்ற	1487
தீவினுளிழிந்து	504	தாமலர்மாலை	2656	தேன்சென்ற	1890
தீவினைக்குழவி	3098	தாமாண்டமக்	2455	தேன்சொரிமுலை	485
தீவினையுடைய	2099	தாயத்திரண்	3024	தேன்மலிந்தகோ	1105
துகண்மனத்தின்றி	1052	தாவியஞ்சிறை	346	தேன்முழங்குதார்	845
துஞ்சாமணிப்பூட்	25	தெண்டிரைநீத்த	2991	தேன்வாயுமிழ்ந்த	29
துடிக்குரற்குரல	2767	தெண்ணீர்ப்பணி	1968	தேன்றருமாரி	581
துடித்தலைக்கரு	194	தெண்மட்டுத்துவலை	676	தேன்றலைத்துவலை	140
துணையிறோகை	925	தெய்வதம்வணங்கு	778	தேனடைந்திரு	1355
துந்திபுகறங்க	3115	தெய்வமேகமழு	1718	தேனமர்கோதை	314
துப்புறழ்தொண்டைச்	107	தெருள்கலான்படை	2448	தேனவாங்கமழ்	1988
துளங்குபொற்கு	2408	தெருளலேன்செய்	2745	தேனார்காமன்	2456
துளங்குபொன்னக	527	தெருளிற்பொருள்	2872	தேனிரைத்துயர்	33
துளங்குமாமணி	2420	தெள்ளறல்யாறு	1387	தேனிற்பாலென	1761
துறக்கம்மிதுவே	1871	தெனிகயம்மலர்	1001	தேனிறுலனதீஞ்	2674
துறந்தமன்னவர்	1605	தெளித்தவின்முறு	1941	தேனுக்குக்கின்ற	1266
துறந்தவிந்நங்கை	2649	தெளிவறுத்தெழு	3076	தேனுடைந்தொழு	686
துறவின்பாற்படர்	2653	தென்வரைப்பொதி	2187	தேனுயர்மகரவீணை	664
துறுமலர்ப்பிணை	193	தென்றிசைமுலை	1459	தேனுலாமதுச்	111
துன்பமுற்றவர்க்	571	தேக்கணின்னகி	534	தேனுலாமாலை	2635
துண்ணிமற்றறத்தை	2880	தேங்கயத்தணி	1440	தேனாறுதீஞ்சொற்	15
துனிப்புறுகினவி	1020	தேங்காதமள்ளர்	16	தேனெய்தோய்	2747
துனிவாயினதுன்னு	1375	தேங்கொள்பூங்	2761	தேனெய்போன்றி	1051
துக்குமின்காலை	1110	தேசிகமுடியுந்	2549	தொடிக்கையாற்	2827
துங்குசிறைவாவ	498	தேதாவெனவண்	1066	தொடிகடவழ்	1798
துங்குறிக்கிடர்	1429	தேந்தாமஞ்செம்	680	தொடித்தோண்	2356
துசுக்குழ்பரவை	109	தேம்பெய்கற்பக	2336	தொடித்தோள்	2049
துசுலாநெடுந்	1320	தேமலரங்கட்	2121	தொடுத்தாங்கவம்	2320
துசுலாப் பரவை	2268	தேய்ந்துதுண்	759	தொண்டைவாயிவ	1513
துசுலாய்க்கிடர்	550	தேய்ப்பிறையுருவ	2998	தொத்தணிபிண்டி	223
துப்புடைநெடுங்	2958	தேர்த்தொகைத்	1852	தொத்துடைம்மலர்	2688
துப்புடையவெள்	2958	தேரிவருந்தனர்	1466	தொல்லேரம்பி	270
தும்ங்கமழ்பூந்	1071	தேவதுந்துபி	2367	தொல்லேரால்வகை	2360
துமங்கமழுங்	921	தேவர்பண்ணிய	1328	தொழித்துவண்டி	1986
துமஞ்சால்கோ	2188	தேவரேதாமுமா	2811	தொழுததங்கை	1891
துமஞ்சூடிய	875	தேவனேமகனல	1843	தொழுதிப்பன்மீன்	3020
துமத்தாற்கெழீஇ	754	தேறினேன்றெய்வ	2062	தோக்கையந்துகிலி	2477
துமமார்ந்தணங்கு	2888			தோட்டுவண்டொலி	2294
துமமார்ந்தது	1715				
துமமார்ந்தன	2404				

செய்யுள்கராதி

கடுங்கு

தோடணிமகளிர்	852	நரம்பெழுந்திரங்	2999	நன்மணியிழந்த	1098
தோடலர்தெரிய	582	நரம்பொலிபரந்த	2926	நன்மயிற்பொறி	2629
தோடார்புனை	2605	நல்லசண்ணமிவை	887	நன்மனவேந்தர்	799
தோடேந்து	1229	நல்லவனோக்க	669	நன்முடிநின்மக	225
தோய்தகைமக	1892	நல்லவள்வனப்பு	2179	நன்றப்பொருளே	1932
தோய்தவிசும்	290	நல்லவைபுரியுமாந்	815	நன்னகர்நோக்கி	536
தோரைமலர்	2489	நல்லறத்திறைவனா	382	நன்னிலத்திட்ட	2823
தோலாப்போர்	2236	நல்லனவேயென	3096	நன்னெறிநூனய	237
தோழனுந்தேவி	1155	நல்லுயிர்நீங்கலு	832	நனந்தலையுலகின்	367
தோளாமணிகுவி	3037	நல்லொளிப்பவள	2317	நனைகலந்திழியும்	2249
தோளார்முத்து	1093	நல்வளத்தாமரை	1474	நனைவளர்கோதை	2075
தோளாற்றமுவி	1074	நல்வினைக்குழவி	3099	நாகத்தால்விழுங்க	2610
தோளினால்வலி	2257	நல்வினைசெய்திலா	319	நாகத்துப்படங்	738
தோளினாலெஃக	2248			நாகந்நெற்றி	2330
தோளினான்மிடை	749	நல்வினையுடைய	2314	நாகநான்மலர்	855
தோற்பொலிமுழவு	675	நல்வினையென்னு	2728	நாகம்மருப்பி	2440
தோற்றனண்மடந்	702	நல்வினையொன்று	941	நாட்கடன்கழித்	1944
தோன்றியபுண்	938	நலங்கிளர்காணமு	2410	நாட்டியமணி	1445
நகைமாமணிமா	1379	நலங்குவித்தனை	2516	நாடகநயந்து	2989
நகைவெண்டிங்	1314	நலத்தகுநான	92	நாடுமின்னினி	1762
நங்கைக்கின்றிறத்	1281	நலத்தகையவட்கு	490	நாண்சுமக்கலாத	2443
நங்கைதன்முகத்	1271	நலத்திருமடமக	2893	நாண்மெய்க்கொ	1119
நங்கைதன்னலத்	575	நலத்தைமத்தாக	711	நாணுள்ளிட்டு	2697
நங்கைகின்றமுக	2679	நலிவில்குன்றொடு	919	நாடுநொடுமிடை	2094
நங்கைநீடக்கல்	267	நளிசிலம்பதனி	3070	நாப்புடைபெயர்த்	2772
நச்சநாகத்தினா	157	நற்செய்கை	945	நாமகணலத்தை	370
நச்செயிற்றாவி	2494	நற்பொறிகுயிற்றி	2886	நாமகள்கோ	3145 (b)
நஞ்சனாணுரைப்ப	1122	நற்றவஞ்செய்த	2738	நாமவென்றி	412
நஞ்சினையமுத	1405	நற்றவஞ்செய்வார்	77	நாபுடம்பிட்டிவ	943
நஞ்சுகுடித்தாலு	2557	நற்றவம்பரவை	2983	நாவாயிழந்து	514
நஞ்சுபுகிகொண்ட	287	நற்றானஞ்சேலநடுங்	1545	நாஃநோய்செய்	1967
நஞ்சுமேய்ந்தினங்	2384			நாவியகலமெழுதி	1575
நட்டவற்குற்ற	1134	நற்றொடிகளிரு	1011 (a)	நாவீற்றிருந்த	30
நட்டிடைக்குய்யம்	253	நற்றோளவள்	1070	நாழியுளிமுது	487
நட்புப்பகையுட்	591	நறவார்ந்த	218	நாள்கண்கூடிய	3132
நடுச்சிகைமுத்து	2731	நறவிரிசோலை	1270	நானும்புள்ளுந்	1775
நணிதினெண்வினை	3064	நறவிரியநாறு	2021	நானுந்நம்பி	10
		நறவெங்கோதை	1623	நானைவருநைய	1879
நந்தாவிளக்குப்	2564	நறும்புகைநான	2994	நாளொருநடப்பது	320
நம்பன்சிறிதே	1975	நறுமலர்த்தாம	2773	நாற்கடற்பரப்பு	1858
நம்பனித்தலை	410	நறுமலர்மாலை	3084	நாறியுஞ்சுவைத்	1351
நம்பனைநகரி	670	நறையுநானமு	131	நாறுசாந்தழித்து	2507
நம்பிநந்தட்டன்	1737	நன்மணிச்சிலம்பி	1957	நாறுமும்மதத்தி	750
நரம்புமிதிறத்தல்	2596			நான்குநூறுயிரங்	823

நான்மருப்பின்மத	2595	நீண்டதோனெடி	1722	நெட்டிடைநெறி	1216
நான்மறபொன்மணி	2433	நீணிதிவணிக	615	நெடியவாட்கண்	1654
நானக்திடங்காடை	590	நீணிலம்வகுத்து	142	நெடுங்கொடிநிழன்	88
நானநீரிற்கலந்து	923	நீணிலமன்ன	264	நெடுந்தகைநின்று	1290
நானமண்ணிய	853	நீதியாலறுத்து	1920	நெடுமணியூபத்தின்	
நானமுரைத்தாங்	2024	நீந்துநித்திலவூர்	858		2878
நிணம்பிலிறும்	2779	நீர்செய்காந்த	1671	நெடுவரையருவி	2715
நிணம்பிறங்ககல	2225	நீர்தங்குதிங்கண்	1960	நெய்க்கிழிவைக்கப்	818
நித்திலக்குப்பை	2266	நீர்துறும்புவயிற்	2672	நெய்கனிந்திருண்ட	
நித்திலப்பந்துட	52	நீர்நிறைகுளத்து	2971		1411
நித்திலமணிவண்	2276	நீர்நின்றிளகிற்றி	718	நெய்த்தலைக்கருங்	1101
நித்திலமுலையினர்	1907	நீர்முழங்குநீல	2981	நெய்பருகிநீண்ட	682
நித்தலவடமும்	2493	நீரகம்பொதிந்த	1116	நெய்பெயர்நெரி	988
நிரந்துகன்னலும்	2401	நீரணிமாடவாவி	2654	நெய்முகமணிந்து	282
நிரம்பாதநீர்	2784	நீருடைக்குவளை	274	நெய்வளங்கனிந்து	
நிரைகதிர்நித்திலங்	99	நீரோந்தெய்	2599		2735
நிரைத்ததீவினை	1603	நீலத்துகிலிற்	931	நெய்விலைப்பசும்	488
நிரைவீழருவிந்	1376	நீலன்குடெளித்து		நெருப்புயிர்க்காக்	3108
நிலஞ்செதினெடுக்கு			896	நெருப்புற்றபோல	2339
	2915	நீனிமக்குமுனோர்	1361	நெல்லுயிர்மார்தர்	2908
நிலத்தலைத்திருவ	261	நீனிமங்கொண்	2940	நெற்பொரிநிறை	2464
நிலத்தினீங்கிநிதி	1924	நீனிமப்பெளவ	789	நெற்றிமேற்கோல்	2247
நிலந்தினக்கிடந்த	1471	நீனிமவண்ண	209	நெறிநீர்வளைபு	1522
நிலம்பொறுக்கலாத	402	நுங்களைவீணை	798	நெறிமருப்பெருமை	44
நிலமநிற்த்தணிக	673	நுண்டுநிலவேத	1434	நெறியிற்றளர்	1190
நிலவியொளியுமி	3140	நுண்டுகிலகலல்	654	நேரார்நெருநீணி	1635
நிலவிலகியுயிரோ	3023	நுண்டுகினெகிழ்	2086	நொச்சிமாமலர்	2163
நிலவுவெண்கதி	1982	நுண்ணியவரி	1702	நொந்தெடுக்க	1532
நிலவுமழ்ப்பூனி	1131	நுண்மதிபோன்று	2611	நோக்கவேதளிர்ந்து	
நிலையிலாவுலகி	2107	நுண்முத்தமேற்றி	258		1880
நிவந்தவெண்குடை		நுணங்குநுண்	344	நோக்கினுணிறை	1291
	2310	நுதிக்கொண்டன	1186	நோக்கினுண்ணெடு	1258
நிழன்மணிப்புரவி	2220	நுனசீறடிநோவ	1517	நோக்கொழிந்தொ	
நிழனிமிர்நெடு	1555	நூல்புடைத்தாற்	1044		2376
நிறத்தெறிந்து	993	நூல்பொரவாரிய	459	நோய்முதிர்குரங்கு	
நிறைத்திங்கொள	1140	நூற்கிடங்கொடு	2916		1435
நிறையாது	1963	நூற்புடபுவன்	554	நோற்றிலர்மக	1109
நிறையோதநீர்	2514	நூற்றுவர்பாகர்	2146	பக்கத்தாற்	175
நின்மகளிவளை	552	நூனெறிவகையி	374	பகல்வரைப்பவளச்	
நின்மவப்படை	2289	நெகிழ்ந்துசோர்	1004		3053
நினைப்பருநீணி	1475	நெஞ்சங்கலங்கி	1964	பகைநரம்பிசை	2138
நீட்டியசடைய	1431	நெஞ்சம்புணையா	11	பகைபுறங்கொடு	1077
நீடகமிருந்த	281	நெஞ்சினேரிழை	3125	பகைவருள்ளமும்	1816
நீடுநீர்மணிநீரு	2418	நெஞ்சினெத	358	பச்சிரும்பெஃகிட்	2303

பச்சிலைப்பட்டு	2090	பண்ணார்கிளவிப்	1065	பவ்வத்துப்பிறந்	1736
பச்சைமால் (உரைச் சிறப்புப்பாயிரம்)		பண்ணார்பனை	2967	பவழங்கொள்	1268
பசுங்கதிர்க்கடவுள்	621	பண்ணியல்யானை	747	பவழவாய்ச்செறு	879
பசும்பொன்செய்	177	பண்ணுரைமகளிர்	2663	பவழவாய்ப்பாவை	191
பசும்பொனினுலகிற்		பண்ணுலாங்கிளவி	1481	பழங்குழைந்தனை	1183
	3083	பண்ணென்றுபாட	735	பழங்கொடெங்கிலை	40
பஞ்சிகொண்டெழு		பணிசெயாயத்	1589	பழியொடுமிடை	2512
	2949	பணிசெயாயத்	1589	பழுத்ததீம்பலவி	3069
பஞ்சிசூழல்குற்	2576	பணித்தஞ்சேகால	1026	பள்ளிகொள்களிறு	905
பஞ்சிமெல்லடி	2318	பணிவரும்பைம்	722	பளிக்கறைப்பவழ	192
பஞ்சியடானிச்சு	341	பனைமுனிந்தாலு	2228	பளிக்கொளிமணி	655
பஞ்சியடிப்பவள	219	பத்தியிற்குயிற்றி	1478	பற்றாமன்னனகர்ப்	310
பஞ்சியனையேய்	351	பத்திரக்கடிப்பு	2277	பற்றார்வஞ்செற்ற	3039
பஞ்சிறைகொண்ட		பதுமுககுமரன்	766	பறந்தியறருக்கி	2215
	1538	பதுமையைப்பாம்பு		பறவைமாநாகம்	1283
பஞ்சுசூழ்பாவை	840	பந்தட்டவிரலி	1273	பறையஞ்சங்கும்	1776
பட்டதெனங்கை	904	பந்தட்டவிரலி	2648	பன்மணிக்கடகஞ்	1282
பட்டபழிவெள்ளி	1876	பந்துமைந்துற்	1956	பன்மணிக்கதிர்	3127
பட்டவர்த்தப்பலிற்	98	பரத்தையர்த்	2722	பன்மலர்ப்படலைக்	1299
பட்டவெல்லாம்	1601	பரந்தொளியுமிழு	629	பன்மாண்குணங்கட்	3
பட்டியன்றகண்டத்		பரவைவெண்டிரை		பன்னலம்பஞ்சி	2274
	647		2749	பனிமதியின்	1554
பட்டுலாய்க்கிடந்	1047	பரிதிபட்டது	1304	பனிமயிர்குளிர்	2471
படநாகந்தோ	1546	பரிந்தமாலை	1349	பனிமுகின்முனை	2807
படம்புனைந்தெ	1439	பரிந்தமுகின்ற	1729	பனிவரைமுனைத்த	
படம்விரிநாகஞ்	980	பரியகஞ்சிலம்பு	2079		2273
படுகண்முழுவினி	2172	பரிசுற்றற்பய	1627	பனைக்கையானை	2194
படுகண்முழுவும்	2865	பருகிப்பாயிருணிற்	1368	பாகவரைவாங்கி	1038
படுதிரைப்பவழவா	196	பருகினேற்கொளி	2678	பாங்கின்மாதவர்	1425
படுபழிமறைக்கலா	211	பருகுவாரிற் புல்லி	1415	பாசவல்லிடிப்ப	68
படுமணிப்பைம்பொ		பருந்துநிழ	730	பாசிப்பாசத்து	1649
	2145	பருமணிப்படங்	2069	பாசிலைசுருட்டி	1987
படுமழைபருவம்	1185	பருமித்தகளிறு	263	பாசிலைசுருட்டுபு	1480
படைப்பருங்கற்பி	555	பருமித்தகளிறு	512	பாசிலைபாவை	586
படைமலர்நெடுங்	1005	பருமுத்துறையும்	1518	பாட்டருங்கேவல	3060
பண்களிர்தினிய	1398	பல்கதிர்மணியு	2139	பாட்டினைக்கேட்	1741
பண்களியப்பருகி	230	பல்கதிராரமும்	2113	பாடகஞ்சுமந்த	479
பண்கெழுமெல்லிர	220	பல்கிழியும்பயினும்	235	பாடல்வண்டியாழ்	1207
பண்டவழுவிரலிற்	239	பல்பூம்பொய்கைத்	364	பாடலொடியைந்	1256
பண்டியார்ப்பண்	1047	பல்லிநாற்குகிர்ந்த	438	பாடலோசை	865
பண்ணடிவீழந்	1082	பல்வினைப்பவளப்	558	பாடன்மகளிரும்	2118
பண்ணமைதேரி	1757	பலகைசெம்பொரு	927	பாடினருவிப்	2112
பண்ணார்களிறே	2793	பலிகொண்டுபேரா	653	பாடினனேறவ	2052
		பவ்வத்தங்கட்	1672	பாடுதும்பாவை	2046

பாடுபாணிமுக	948	பாளுப்பிறைமரு	296	புண்டோய்த்தெடு	26
பாடுவண்டிருந்த	1996	பானிறக்கவரி	1860	புண்ணவாம்புலவு	1528
பாண்குலாய்த்	2515	பானிறப்பனிவரை	573	புண்ணிடங்கொ	284
பாத்தரும்பசும்	87	பானுரைய்யன	2520	புண்ணுமிழ்குருதி	1733
பாத்தில்சீர்ப்	1845	பானுரையினுய்	2490	புண்மல்குமத்த	1808
பாம்பொழிப்பாம்பு	1280	பிடிக்கைபோலுந்	353	புண்முழுதிறை	1684
பாய்ந்ததுகலின	787	பிடிக்கைவென்று	2695	புணர்ந்தவார்பிரித	505
பார்க்கடல்பரு	3071	பிடிமருணடை	2719	புணர்மருப்பியா	1621
பார்கெழுபைம்பொ	820	பிடியொடுகின்ற	1187	புணர்வின்னினிய	1378
பார்நனைமத்த	2219	பிண்டமுண்ணும்	1844	புணரிபோற்சிறு	3081
பார்மலிபரவைத்	1861	பிண்டியின்கொழு	3013	புதிதினிட்டபூந்	705
பார்மிசையுலக	817	பிணிக்ஞுலத்தக	1172	புதுக்கலம்போலும்	2108
பாரகங்கமுநர்	2771	பிரிதலும்பிணியு	3118	புதையிருளிரியப்	2153
பாரகூரவம்பல்ல	2160	பிரிந்தவற்கிரங்கி	1391	புரவியுங்களிறு	2095
பாரத்தொல்		பில்கித்தேனெழுசு	2186	புரிக்குமுன்மடந்தை	2688
(உரைச்சிறப்பு)		பிள்ளையுள்புகுந்	420	புரிமுத்தமாலை	2316
பாவ்பரந்தன்ன	541	பிள்ளைவெண்பிறை	2390	புரிவலையலறி	2103
பால்வலைபரந்து	2906	பிளிறுவாண்முரசு	2613	புருவச்சிலைதுதற்	3141
பால்வெண்டிங்க	2397	பிறங்கினகெடுங்	1535	புல்லாருயிர்செகுத்த	2963
பாலருவித்திங்க	291	பிறந்தநீயும்பூம்	311	புல்லுண்புரவி	2978
பாலவியும்பூவும்	1045	பிறந்தவக்குழவி	2834	புல்லும்போழ்தி	1363
பாலினையசிற்தை	3091	பிறந்தவர்களெ	2622	புல்லுமல்லியும்	1422
பாலாராவிப்பைந்	1094	பிறந்துநாம்பெற்ற	2616	புலந்தவள்கொடி	1019
பாலினொற்றீடி	2634	பிறனலமரற்றக்	688	புலம்பொடுதேவி	386
பாலுடையமிர்தம்	354	பிறையதுவளரத்	254	புலவியுண்மகளிர்	2711
பாவமிதுநோவ	2016	பிறையார்திருநுத	733	புலாத்தலைத்	1950
பாவனைமரீஇப்	3133	பிறையெயிற்றெரி	2180	புலிப்பொறிப்போ	266
பாவைநீபுலவி	1017	பின்னிவிட்டபிடி	1658	புலியாப்புறுத்திக்	2197
பாவையவளிருக்கு	594	பீலிநன்மாமயிலும்	236	புள்ளிரீர்விழுந்தது	2933
பாவையன்னவர்	125	பீலிமாமயிலெரு	2161	புள்ளிரைப்பன்ன	768
பாழிநம்படை	762	பீழைசெய்துபெற்ற	580	புள்ளின்வாயுரை	1029
பாளைமென்கழுகின்	132	புக்கான்சுதஞ்சண	3038	புள்ளும்பாழுங்	2591
பாளைவாய்கமுரு	1198	புகழ்ந்துரைமகிழ்	2640	புள்ளுவர்கையினு	2931
பாற்கடல்போலப்		புகழ்வரைச்செ	1888	புள்ளொன்றேசொ	450
(உரைச்சிறப்பு)		புகையவாவிய	1307	புற்றிடைவெகுளி	1285
பாற்கடற்பனி	2745	புகையார்வண்ணப்	2694	புறநகர்மண	1618
பாற்கடன்முனை	2413	புடைத்தென்	940	புறவணிபூவிரி	427
பாற்கதிர்த்திங்கட்	2826	புடைதாழ்குழை	2263	புன்காஞ்சித்தாது	648
பாற்சுவையறிந்த	47	புடைநகர்த்தொழி	85	புனமாமயிலே	1519
பாற்றுளிபவள	2934	புடையிருகுழையு	399	புனவெரிதவழந்	1180
பாறுடைப்பருதி	568				
பாறைபடுதயிர்	426				
பான்மிடையமிர்து	3113				

புனைகதிர்த்திருமணி	புவார்புனலாட்டி	1069	பைங்கதிர்மதிய	1572
323	பூவியல்கோயில்	1686	பைங்கழன்மன்னர்	
புனைகதிர்ப்பொன்	பூவினுட்டாழ்குழ	1993		2856
2288	பூவினுட்பிறந்த	316	பைத்தரவத்திரை	1766
புனைகதிர்மருப்புத்	பூவினுள்ளவன்	3124	பைந்துகின்மகளிர்	
2279	பூவுடைத்தெரி	1812		1819
புனைதார்பொர	பூவுண்டகண்ணாள்		பைந்தொடிமகளிர்	
1380		1965		2528
புனைமருப்பமுந்த	பூவைகிளிதோகை	2875	பைந்நாகப்பள்ளி	17
2899	பூவைபுகிளியுங்	2510	பைம்பொற்புளகப்	809
புனைமலர்த்தாரி	பூவைபுகிளியுமன்	384	பைம்பொனியிர்	646
1495	பெண்ணிடர்விடுப்ப		பைம்பொனீளு	877
பூக்கணீர்விளை		1752	பையரவிழுங்கப்	1540
866	பெண்ணுயிரவல	978	பொங்கல்வெம்முலை	
பூங்கணவ்வயி	பெண்ணெனப்	1597		2805
1305	பெண்பாலவர்கட்	1921	பொங்கியாயிரர்	528
பூங்குழலாளைப்	பெண்பெற்றபொ	2546	பொங்குமணிமுடி	2607
1639	பெண்மைநாண்	355	பொய்கைபோர்	2311
பூங்குழற்குருசிறந்த	பெய்யார்முகிலிற்	2342	பொய்கையுட்	1406
305	பெயன்மழைப்	1310	பொய்யொடுமிடை	
பூஞ்சதங்கைமா	பெரியவாட்டங்	2821		2873
2034	பெரியவின்பத்	2815	பொரியரைஞாழலு	515
பூண்குலாம்வன	பெருந்தகைக்குருசி		பொருகயலுகளிப்	1854
2233		548	பொருங்களத்தா	2227
பூணிற்முலையவன்	பெரும்பெயர்ப்பிரம	207	பொருசரஞ்சலாகை	
1010	பெரும்பொருணீதி			1676
பூணிளுனெருங்க		2534	பொருதிழியருவி	974
2953	பெருமகற்காக்கம்	334	பொருந்தலாற்பல்லி	
பூனெடேந்திய	பெருமகன்காதற்	2177		1895
1002	பெருமனைகுறுக	584	பொருந்தியவுலகி	327
பூத்தகிறவழும்	பெருமுழங்கு	2556	பொருந்துபொற்	627
1906	பெருவலியதனை	2269	பொருமதயானை	2111
பூத்தகோங்குபோற்	பெருவெண்டிங்க	1662	பொருவருங்குரை	1930
419	பெற்றகூழுண்டு	2511	பொருளுடைவாய்	338
பூத்தகோங்கும்	பெற்றவந்நிமித்	1129	பொலிவுடைத்தாரு	
154	பெறுமன்பினளென்			2904
பூத்ததைகொம்பு		1516	பொழிந்துகாதல்	
2804	பேதைமையென்னு			1496
பூத்தலைவாரணப்		1389	பொழிந்துஞ்சு	1286
120	பேரஞரிடும்பை	377	பொற்கச்சார்த்த	1060
பூத்தின்றுபுகன்று	பேரிடர்தன்க	2573	பொற்குடந்திரும	2639
398	பேரினும்பெண்டி	1018	பொற்குன்றாயினும்	
பூத்தொழியாப்	பைங்கண்மணி	1971		1031
1469	பைங்கணுளையெ	2371	பொற்கிறுதேர்	89
பூந்துகில்புனைகல				
2997				
பூந்துகில்பொரு				
1492				
பூந்துகிற்கொடுத்த				
1855				
பூந்துகின்மாலை				
1896				
பூநிறைசெய்த				
2707				
பூப்பரிவார்பொன்				
2965				
பூப்பெய்செம்பொ				
352				
பூம்பாவைவந்து				
1976				
பூமாலைசூடிற்				
1699				
பூமியும்பொறை				
996				
பூமியையாடற்				
1339				
பூமுற்றுந்தடங்க				
2841				
பூமென்சேக்கை				
1315				
பூவணையமளி				
1025				
பூவரம்பாயகோதை				
1111				
பூவலர்ந்தாரினுள்				
1104				

பொற்பமைதாமக் 2073	பொன்னிறக்கோ 2257	மட்டவிழ்கோதைவா 2058
பொற்புடையபூமா 2979	பொன்னினுகும் 1923	மட்டவிழ்ந்ததாரி 690
பொற்புடையமளி 1710	பொன்னுகம்புரவி 471	மட்டார்பூம்பிண்டி 1549
பொற்புண்சுமந்த 19	பொன்னுடைய 1789	மட்டுலாந்தாரி 772
பொற்புண்சுமந்து 2340	பொன்னேவிட்ட 708	மட்டுவாயவிழ்ந்த 1145
பொறிகுலாய்க் 1706	பொனங்கொடி 188	மட்டுவிரிகேரதை 2030
பொறிதவநெருங்க 1818	போகமகளிர்வலக் 2173	மட்டொளித்துணை 2533
பொறியிலிழியும் 1908	போகமாமழை 2398	மடத்தகையநல்லார் 2871
பொறியறுபாவை 833	போதவிழ்தெரிய 1265	மடந்தைத்திறத்தினி 1061
பொறியின்மே 2201	போதுலாஞ்சிலை 1308	மடநடைபெண் 2125
பொறைவிலங்கு 1937	போதுவாய்திறந்த 1456	மடமாமயிலே 1526
பொன்செய்குடங் 593	போதெனக்கிடந்த 1262	மடலணிபெண் 2053
பொன்செய்வேய் 860	போதொடுநான 1583	மடற்பனைக்குழா 2524
பொன்சொரிகதவு 114	போர்க்கோலநீக்கி 2352	மடையவிழ்ந்த 293
பொன்பணிப்புறம் 2684	போர்த்தகல் 2200	மண்கனிந்தபொன் 3138
பொன்மகம்வாய் 644	போர்த்தநெய்த் 2286	மண்களைமுழுவம் 628
பொன்வரைநிலாக் 2895	போர்ப்பண்ணமை 444	மண்காவலைமகிழா 2260
பொன்வரைபொரு 2081	போர்ப்பறைமுழுவ 758	மண்கேழ்மணி 2346
பொன்விளைத்த 1402	போர்மயிர்க்கேட 2218	மண்டலநிறைந்த 618
பொன்றியவுயி 1342	போழ்ந்துகதிர்நேமி 289	மண்டலிமற்றிதென் 1276
பொன்றுஞ்சாகத் 1332	போழ்மதிபோற் 2785	மண்டித்தடுமா 3145 (f)
பொன்றுஞ்சுமார்ப 14	பௌவரீர்ப் 874	மண்ணகங்காவலின் 198
பொன்றுலாம்பொ 2937	மகாவெல்கொடி 912	மண்ணகங்காவன் 1215
பொன்னகரவீதி 2961	மங்கலப்பெருங் 2411	மண்ணகமடந்தை 609
பொன்னகருள்வே 1792	மங்கலமடிந்த 1787	மண்ணாருஞ்ச 2780
பொன்னங்காழிற் 2470	மங்கலவணியினர் 603	மண்ணிடமலிர 620
பொன்னங்குடடி 2136	மங்கலவெள்ளை 1477	மண்மிசைக்கிடந் 1175
பொன்னணிகாம்பு 1170	மங்குலாயகிற் 3000	மணமாலைமடந்தை 2235
பொன்னணிதிகிரி 1203	மங்கைக்குரியான் 1977	மணிக்கண்மா 2518
பொன்னணிமணி 1147	மங்கைநல்லவர் 892	மணிக்குடமுத்தி 1491
பொன்னரிமாலை 2538	மங்கைமனுவனைய 2781	மணிசெய்கந்நூ 986
பொன்னறையு 2035	மங்கையர்தம்மொடு 2859	மணிசெய்வீணை 2480
பொன்னொன்புணை 791	மங்கையர்ப்பண் 1991	மனித்துணைய 2820
பொன்னுவழி 3045	மஞ்சிவர்மணி 2891	மணிநிறமாமை 1665
பொன்னியல்குரும்பை 1022	மஞ்சிவர்மின்ன 2300	மணிபுனைசெம்பொற் 113
பொன்னியன்மணி 2054	மஞ்சுக்குழுவதனை 301	
பொன்னிலஞ்சென் 2056	மஞ்சுக்குழுவரை 1373	
பொன்னிலத்தெ 1457	மஞ்சுக்குழிசும் 1828	
	மட்குடமல்லன் 937	
	மட்டலர்வனமலர்ப் 3041	
	மட்டவிழ்கோதை 360	

மணிபொதிதுகிலிற்	1742	மந்திரமருந்திவை	2936	மழைதவழ்சோலை	524
மணிமகரம்வாய்	170	மந்திரமறந்து	1264	மழைமொக்குளன்	
மணிமதக்களிறு	1049	மந்திரமன்னன்	545		1064
மணியறைந்தன்ன	335	மந்திரமுன்றுந்	1753	மழையிடைக்குளி	1335
மணியியல்சீப்பிடச்		மந்திரவிதியின்	2465	மழையொடுகுழர்	1680
	2637	மயக்கப்போர்	3077	மற்பகம்மலர்ந்த	2424
மணியியல்வவன்	1146	மயற்கையிம்மக்	1393	மற்றடிக்கண்ட	1873
மணியியல்வள்ளத்	2083	மயிர்வாய்ச்சிறு	2126	மற்றமாதர்	1295
மணியியற்பாலி	1209	மயிரொறிகத்தரி	168	மற்றவடந்தை	607
மணியிருதலையுரு	977	மயிலினமிரியவாக்	1580	மற்றவன்சொலக்	1764
மணியின்மேற்	1713	மயிலினாடலுமந்தியி		மற்றவனுலோகபா	2255
மணியினுக்கொளி	3100		1322	மற்றிம்மாநகர்	885
மணியும்முத்தும்	365	மரகதமணிப்பசும்	826	மறங்கொள்வெங்க	1084
மணியுமிழ்திருக்	3087	மரவநாகமணங்	1918	மறப்படைபசித்	781
மணியுயிர்பொன்	3111	மராமரமேழுமெய்த		மறுமுயற்கிவர்ந்த	665
மணியுறைகழிப்ப	3028		1643	மறுவறமனையினிங்	406
மணியெழுவனைய	1582	மருங்குலுமொன்று	678	மறுவறவுணர்ந்த	2563
மணியொலிவீணை	1746	மருடகும்ல்லிகை	2450	மறையார்வேள்வி	1059
மணிவண்டிம்மா	1502	மருப்பினுல்வேழம்	807	மறையொன்று	2606
மணிவண்டொன்	2699	மருமகன்வலந்தது	187	மறைவல்லாற்கு	668
மணிவரையெறி	3011	மல்குபூங்கற்பக	3110	மன்பெரியமாமனடி	
மத்தம்புல்லிய	423	மல்லல்பாணை	2169		849
மத்திமேதேசமா	1619	மல்லலங்கங்கை	2084	மன்மதன்மணிக்	2036
மத்திரிப்புடைய	753	மல்லலந்தெங்கிள	62	மன்மதனென்னுங்	
மதிதானென்னு	1340	மல்லலைத்தெழுந்து	268		2246
மதியகடுரிஞ்சு	1447	மல்லமறொல்வளத்		மன்றற்கிடளுமணி	1934
மதியங்கெடுத்த	23		1591	மன்றன்மாமயி	2171
மதியம்பொழி	3103	மல்லன்மலையனைய	2789	மன்றனிலஞ்சி	69
மதியறியாக்குண	3097	மல்லன்மாக்கட	3006	மன்றனுமணி	2814
மதியினுக்கிவர்ந்த	982	மல்லன்மாக்கடலி	572	மன்னர்கள்வெகுண்டு	
மதியுஞ்சுடரும்	2854	மல்லனீர்மணி	984		802
மதுக்களிரெடுங்	1014	மல்லிகைம்மலிந்த	1100	மன்னர்கோயி	1669
மதுக்குடம்விரி	1999	மல்லிகைமணங்	1458	மன்னர்தம்வெகு	1117
மதுக்குலாமலங்கன்		மல்லிகைமாலே	879	மன்னவகேண்மதி	3056
	1821	மல்லுறையலங்க	1527	மன்னவவருளி	1118
மதுக்கைமாலே	1712	மலங்குவித்தாவி	2809	மன்னவன்சிறு	1640
மதுமடைதிற	1124	மலிந்தநன்மாலே	3029	மன்னவன்பகை	241
மதுமுகத்தலர்ந்த	1708	மலைத்தொகை	1161	மன்னவன்றுறவெ	3016
மந்தாரமாமாலே	2370	மலைபகவிடிக்குஞ்	392	மன்னவன்னிரை	415
மந்தாரமாலே	1959	மலையச்செஞ்சாந்து		மன்னவனிரை	1861
மந்திரங்கேட்டு	793		2190	மன்னன்செய்த	1149
மந்திரத்தரசன்கா	836	மவ்வலங்குழலி	1046	மன்னனாங்கோர்	2175
மந்திரத்தரசன்வல்	539	மழகளிற்றெருத்	1345	மன்னனாழ்நீற	1162
		மழைக்குரலுரு	3109	மன்னனாகவிணைப்பட	173

மன்னிரைபெயர்	440	மாலேப்பந்தும்	2928	மின்னினீள்கடம்	1948
மன்னுரீர்மொக்கு	1537	மாலேபலதாழ்ந்து	2018	மின்னுகுழையினர்	
மனத்திடைச்செ	947	மாலேமகளிரணிந்த	2698		2117
மனைப்பெருங்	1220	மாலேமாமதி	2170	மின்னுங்கடற்றிரை	
மாக்கடற்பெருங்	2231	மாலேயுங்கண்ணி	2217		2369
மாக்கவின்வளர	2951	மாலேயுட்கரந்த	1954	மின்னுடைமணி	1200
மாகரீள்விசும்பிடை		மாலேயும்பசும்பொ	90	மின்னும்பூணும்	1716
	569	மாலேவாடின	1327	மின்னுமிழ்வை	2417
மாகம்முழக்கின்	2337	மாலேவாண்மூடி	2392	மின்னுமிளிர்பூங்	503
மாசறுமணியு	2080	மாலேவாய்நெடு	2238	மின்னுவாட்ட	867
மாசித்திங்கண்	2929	மாலேவெள்ளரு	1232	மின்னுளேபிறந்த	1408
மாசிலாள்பிறந்த	1451	மாவடுமருட்டு	1455	மின்னெனமிளிரும்	
மாசொடுமிடைந்து		மாழ்கிவெய்துயிர்த்			1734
	1784		1293	மின்னேயுடையா	1072
மாடமோங்கும்வள	307	மாழ்குபுமயங்கி	1800	மின்னொப்புடைய	920
மாடியந்தானை	537	மாற்றமொன்று	899	மின்னொழும்பொ	
மாதர்தன்வன	2506	மாற்றவர்மலைப்	1143		1386
மாதர்யாழ்தடவர	660	மாற்றவர்மறப்படை	101	மின்னொழுசூசாய	494
மாதர்வாழ்வுமண்	577	மாற்றவன்சேனை	2267	மீண்டவரேகுதலும்	
மாதரர்க்கற்கறி	1106	மாற்றவனொற்ற	2142		942
மாதவப்பெருமை	1799	மானவயிரூர்ந்து	2290	மீன்கணினளவும்	54
மாதவன்சரிதழந்	3059	மானக்கவரிமணி	2120	மீன்சேர்குழா	637
மாதவனெனப்பெய		மானயாநோக்கி	1822	மீன்றயங்குதிங்கள்	
	2848	மானிடம்பழுத்தன			3102
மாதியாழ்மழலை	1316		1900	மீனெறிதூண்டில்	800
மாதுகுமயிலினல்	463	மானுமரனுமிரங்க	519	மீனெறுயர்த்த	6
மாந்தருமாவுஞ்	2545	மிக்கநாளினால்	414	முகடுமணியழுத்தி	3142
மாநகர்க்குத	1152	மிக்கார்தங்கேட்டி	1227	முகிற்றலைமதிய	600
மாரீர்மணிமுகி	1354	மிகவாயதொர்	1382	முட்டுவட்டனைய	2950
மாமணிமுகடு	2442	மிகுகொடாமுத்த	1486	முடிகெழுமன்னன்	
மாமனுமருகனும்	43	மிடைந்தமாமணி	950		1685
மாய்தலும்பிறத்த	2932	மின்றவழ்மணிவரை		முடிச்சடைமுனிவ	
மாரிமல்கிவளந்	1579		1703		2285
மாரியிற்கடுங்கணை	277	மின்றெளித்தெழுதி		முடித்தலைமுத்த	2709
மால்வரைத்தொடுத்			371	முடிமனரெழுதரு	2223
	451	மின்றோய்வரை	2122	முடியணியமரரு	3025
மால்வரையயிறு	588	மின்னடுகனையிரு	326	முத்தகநிறைந்த	2485
மாலேறனையா	2344	மின்னணங்குறு	1006	முத்தணிந்தமுக்குடை	
மாலேக்கனும்பல்	2284	மின்றாரசிலம்பிற்	2890		2740
மாலேக்கதிர்வேன்	1613	மின்னிரைத்தபை	1803	முத்தம்வாய்	150
மாலேக்குடைமன்ன		மின்னிலங்கெஃகி	1123	முத்தமாலேமுப்புரி	144
	2796	மின்னிலங்கெயி	1154	முத்தார்மருப்பி	2693
மாலேச்செற்றான்	2329	மின்னினான்மலையை		முத்திலங்காகந்	1395
மாலேறுதிகொண்டு	283		1114	முத்துடைவெண்	83

முத்துமிழ்திரை	2462	முழுவங்கண்டுயி	856	மெய்யுரைவிளங்கு	2869
முத்துமிழுமுநீர்	1470	முழுவணிமுதுநகர்	118	மெய்வகைதெரி	1436
முத்துலாய்நடந்	2539	முழுவின்னிசை	1193	மெல்லென்சிலம்	737
முத்தொளிர்தாம	3010	முழவுஞ்சங்க	138	மெல்விரன்மெலிய	355
முதிர்பெயன்மூரி	543	முழுவெனத்திரண்	368	மெலியவர்பெற்ற	2727
முதுமரப்பொந்து	819	முழாத்திரண்மொ		மெழுகினுற்புனைந்த	
முந்துஞர்தடிந்த	2548		3012		1386
முந்துநாகூறிய	186	முழுதாரமின்னு	3137	மெழுகுசெய்ப்படம்	1602
முந்நீர்ப்படுசங்	12	முழுதுமுந்திரிகை		மெள்ளவேபுருவங்	2732
முந்நீர்ப்பவனத்	1067		3063	மென்றினைப்பிறங்	148
முந்நீர்ப்பிறந்த	2	முழுதுமெய்ந்நல	2670	மேகம்மீன்முமின்	362
முந்நீர்வலம்புரி	3143	முழுதுலகெழிலே	2651	மேகமேமிடைந்து	526
முயங்கினுன்சொன்		முழுநீர்வளைமேய்	2851	மேகலைப்பரவை	2278
	1530	முழுப்பதகர்தா	2783	மேவிநம்பிக்கு	761
முரசமார்த்தபின்	2393	முழைமுகத்திடி	275	மேற்படுகற்பகமாலே	
முரணவியவென்று		முளரிமுகநாக	2870		3035
	1246	முளரிமரக்காடு	813	மைத்துனரீண்ட	2333
முால்வாயகூழ்	2558	முளைத்தெழுபருதி		மைத்துனன்வன	1048
முருக்கிதழ்குலிக	1454		3116	மைதிரண்டவார்	2626
முருகுகொப்புளிக்	1889	முளைத்தெழுமதிய		மைதோய்வரை	2135
முருகுடைந்தபூங்	3139		1016	மைந்தர்த்தம்வண்	2973
முருகுலாமுல்லை	769	முறிந்தகோல	2358	மைந்தரைப்பார்	1902
முருகுவார்குழலா	1306	முறுவற்றிங்கண்	2574	மைந்தரொடி	121
முருகுவின்னொலா	989	முறுவன்முன்சிறிய		மைந்தூற்றினைய	2437
முருகவிம்மிய	1321		1572	மைபூத்தலர்ந்த	2198
முருகவிம்முகோ	706	முன்னுபுகீழ்த்	2636	மைபொதிருவளை	3049
முருந்தனையதூ	2619	முன்னொருகா	1807	மையணிமதயா	2434
முல்லைகூழ்முல்லை	3062	முனித்தலைக்கண்	2541	மையல்யானையின்ப	
முல்லைப்பூம்பந்து	743	முனிமைமுகடாய	1609		2365
முல்லைமுகைசொரி		முனிவரும்போக	553	மையல்யானையின்மு	37
	2623	முனிவருமுயன்று	1240	மையலங்களிற்	1023
முல்லையங்குழலா	137	முனைத்திறத்து	707	மையன்மதயானை	589
முலைத்தடஞ்சேதக	46	முனைவற்றொழுது	2357	மையார்நெடுங்கண்	736
முலைமுகஞ்சுமந்த	2733	மூசுதேன்வாரியல்	1690	மையில்வாணெடுங்	1366
முலைமுதறுந்த	2554	மூசுதேனிறுவின்	116	மொய்ப்படுசாங்	2287
முலையீன்மபெண்	2351	மூரித்தேந்தாரி	214	மொய்யமர்ஞாட்	2819
முலைவட்டப்பூணு	2184	மூவாமுதலாவுலக	1	மொய்வார்குழலார்	2322
முலைவைத்ததடத்	1514	மூழிவாய்முல்லை	833	மோட்டிளங்குரு	1688
முழங்கினவின்	2412	மெய்ப்படுசாந்தும்	2938	மோட்டும்முதுநீர்	446
முழங்குகடனெற்றி		மெய்ப்படுதாரை	2665	மோட்டுமுதுநீர்	1788
	3093	மெய்ப்படுமுதுபுண்		மோடுகொண்ணிலா	
முழங்குதிருமணி	3088		2881		2379
முழங்குதெண்டிரை		மெய்பெருவெழுத்	181	மோடுடைநகரி	300
	987	மெய்யணிபசம்பொ	117	மோதுபடுபண்ட	499

யாண்டுநிறைந்தே	1794	வண்சிலைகொண்ட	1642	வயிரவரை	105
யாண்டையாயை	1509	வண்சிலையவனப்	166	வயிரவில்லுமிழும்	2048
யாப்புடையாழ்	2011	வண்சிறைப்பவள	1623	வரிக்கழற்குருசின்	2082
யாமகனீ துநீர்	1056	வண்டலர்கோதை	2457	வரியநாகமணி	3068
யாவராயினு	249	வண்டலையே	2282	வரிவளையாவ	124
யாவளையாயினு	1013	வண்டளிர்ச்	1225	வருக்கையின்களி	1903
யாவளையானுமாக	714	வண்டறைந்த	2550	வருக்கையின்பழ	2402
யாழ்கொன்றகிளவி	2089	வண்டார்துவளை	337	வருந்தியின்றூண்	1661
யாழங்குழலும்	2704	வண்டினமுகபடா	182	வருந்தூர்மைய	1195
யானலனெளவை	1915	வண்டுக்கொப்புளித்து	1622	வருவார்நங்கேள்	1740
யானைகுங்கும	3067	வண்டுமூழ்ப்புப்பலி	3052	வரைநிரையருவி	123
யானைபுளரசன்	2436	வண்டுணமலர்ந்த	587	வரையகன்மார்	1462
யானைவெண்மருப்பி	1201	வண்டுதுயில்கொ	1780	வரையின்மங்கை	1326
யானைவெண்மருப்பு	1562	வண்டுதேன்சிலை	2003	வரையுடுத்தபள்ளி	1786
வசையறநிறை	1132	வண்டுபடுத்தேற	592	வரையோடுமுரு	2243
வஞ்சமின்மனத்தி	574	வண்டுமூச்சுரு	418	வரைவிழித்திமை	699
வஞ்சவாய்க்காமன்	1531	வண்டுமேய்ந்து	2581	வரைவிளைவளர்	2430
வஞ்சிவாட்டிய	1947	வண்டுமொய்த்	271	வல்லதேனையென்ன	2027
வட்டச்சுரையர்	632	வண்டுவாழ்கொடுந்	1443	வல்லவன்வடித்த	3119
வட்டம்மலர்த்தா	2343	வண்டுவாழ்பயில்	1630	வல்லான்புனைந்த	1868
வட்டிகைப்பாவை	2085	வண்டுதவம்மரு	1700	வலம்புரிபொறித்த	204
வட்டிகைமணி	1107	வண்ணத்திங்கண்	1587	வலம்புரியின்ற	563
வட்டுடைப்பொலி	468	வண்ணத்துகி	2625	வலியுடைக்கை	56
வட்டுடைமருங்குல்	767	வண்ணப்பூமலை	1893	வலைப்படுமானை	424
வடகழந்துகிலுந்	462	வண்ணமாமலர்	2742	வலையவார்முன்	2583
வடதிசைக்குன்ற	742	வண்ணவார்சிலை	894	வழங்குதாரவன்	2504
வடதிசையெழுந்த	2304	வண்ணவொண்	969	வழங்குவங்கக்	863
வடமலைப்பொன்ன	2863	வணக்கருஞ்சிலை	1817	வழிவரல்வருத்த	1644
வடிக்கண்மகளிர்	932	வணக்கருந்தானை	610	வழிவளர்மயிலஞ்	2074
வடிகயிருய்ந்து	794	வணங்குநோன்	1311	வழுவின்மார்த	2405
வடித்தபோத்தொடு	1773	வந்தவரவெண்ணை	2020	வழைச்சுறுசாடி	1614
வடிநிரைநெடிய	2650	வந்தவனையாரு	1875	வள்ளநீராமங்கை	857
வடிமலர்க்காவின்	1396	வந்துதரன்சூறிய	846	வள்ளலவாச	1476
வடிமலர்நெடுங்கண்	3073	வந்துதேன்மயங்கி	3048	வள்ளற்கைத்தல	36
வடிவமிதுமூப்பளி	2023	வம்பலர்கோதை	1269	வள்ளரூன்வல்ல	1274
வடுப்பிளவனைய	1573	வம்பலிழ்கோதை	1128	வள்ளியின்னமு	1424
வண்கையாற்கலி	158	வம்புகொண்டிரு	439	வள்ளிவாரிய	1565
		வம்புடைமுலை	478	வள்ளுகிர்நுதியி	1841
		வம்புவீக்கிவருமுலை	633	வள்ளுகிர்வரித்த	2532
		வயிரம்வேய்ந்த	1156	வளமலரணியப்	684
		வயிரமணிக்கலன்	1874	வளமுடிநடுபவர்	49
		வயிரமுண்ணிரை	2766	வளர்த்தகைத்	2570

வளர்த்தசெம்மை	1367	வாரணிமணித்துடி	2892	விசையையென்று	1814
வளர்பைம்பொனும்		வாரம்பட்டுழி	888	விஞ்சைகள்வல்லே	520
	1192	வாருடுத்தவெம்	1970	விஞ்சையர்வீர	1296
வளைக்கையார்	50	வாருலாழுலை	1687	விஞ்சையர்வெம்	2207
வளைகடல்வலை	1115	வாலரக்கெறிந்த	663	விட்டழல்சின்து	2291
வளைநிறவார்	824	வாலரிகழுவிய	830	விடாக்களிவண்டு	916
வளையசந்தர	1830	வாவிப்புண்ணடை	1756	விடுகணைவிசையி	701
வளையறுத்தனைய	122	வாழ்கநின்கழலடி	1021	விடுகணைவிசையொ	602
வளைகலக்குயவ	2614	வாழ்வதோருபாய	1163	விடுசரம்விசம்	2232
வளைகலத்திகிரி	1839	வாழியாரிறைவ	1120	விடுபொறியர	1850
வாக்கணங்கார்	1473	வாழைமல்கிய	2391	விடைகுழேற்றின்	1058
வாக்கினிற்செய்	2495	வாள்கடைந்	321	விடையுடையின	1847
வாசநற்பொடியு	1302	வாள்களாலே	2354	விண்டவருடலங்	2151
வாசநீலங்கழு	1675	வாள்வாயுமின்றி	454	விண்டார்த்தே	1686
வாசநெய்வண்டு	622	வாளரந்துடைத்	461	விண்டுவேய்நர	2750
வாசமிக்குடைய	1539	வாளார்திமுகத்	1972	விண்ணகத்தினோ	1949
வாசவெண்ணெயு	864	வாளியம்பன	1628	விண்ணகத்துளர்	467
வாட்கையங்	3106	வாளிரண்டுமாறு	1995	விண்ணகம்வணங்க	538
வாட்டிறற்குருசி	2913	வாளிழுக்குற்ற	1088	விண்ணவரவியப்	729
வாட்டபடையனுங்க	436	வாளினுன்மிடைந்த		விண்ணுறுசெல்	2184
வாடாதமாலை	2565		1694	விண்ணியங்கரு	3085
வாண்மதர்மழை	2447	வாளுமவேலு	1347	விண்ணிறநில்கள்	902
வாண்மின்னுவண்	882	வாளுழலைபாய்	1226	விண்ணின்மேன்	3112
வாண்முகத்தலர்ந்த	470	வாளுநைறநெடுங்	348	விண்ணினோடமிர்	244
வாணிகமொன்றுந்	770	வாளொடுவயவ	958	விண்ணுமண்ணு	1158
வாணுதற்பட்ட	1257	வாளைமீன்றடி	2768	விண்ணோர்மடமகள்	
வாமான்நிண்டேர்	1638	வாளையினினந்	57		2956
வாய்ச்சிவாயுறு	2825	வான்சுவையமிர்த	373	வின்பாற்சுடர்	2600
வாய்ந்தவிம்மாதர்	2043	வான்மலர்நுரை	2432	வின்புகுவியன்சினே	79
வாய்ப்படுங்கேடு	2907	வான்றருவளத்த	604	வின்புதைப்பன	1324
வாயுழலுயிர்க்கு	2923	வானக்கிநின்று	1866	விண்விளக்குவபோ	
வாயிற்றேராரணங்	3004	வானத்தின்வழுக்கி	387		2394
வார்குழைவில்லிட	224	வானமீனினரும்பி	726	விதையத்தார்	2344
வார்கிலைவடிப்	1450	வானமுறநீண்ட	500	விம்மகிற்புகையின்	
வார்கெலச்செல்ல	469	வானரமுகள	1168		2667
வார்தருதடங்	102	வானவர்மகளிர்	2714	விம்முறுவிழும்	315
வார்தளிர்ந்ததை	1356	வானவர்மலர்	3014	விரிகதிர்விளங்	1352
வார்ந்திலங்கெயி	1465	வானுர்கமழ்	2065	விரிகதிராமின்னி	2476
வார்ந்துதேன்றுளி	1823	வானிடையொருவ	2206	விரிந்துவான்பூத்	2409
வார்பிணிமுரசு	2372	வானின்வழங்கும்	1412	விரிமாமணிமாலை	217
வார்பொன்முடி	1869	வானுறைவெள்ளி	395	விரிபுமாலையன்	2363
வார்புதுத்துளி	2183	வானோரேந்துமலர்	3090	விருந்தவன்செய்த	1732
வார்பீதாடி	2359	விசயனேவிசயன்	1681	விருந்தாயினையெயி	
வார்புயங்கு	1888	விசம்பிவர்மேகம்	522		2265

விரும்புபொற்றட்டி	2861	வினையதுவினேவு	1108	வெந்திறலாளன்	746
விரைசெய்தாம	1601	வினையமாமலை	1053	வெந்துருக்குற்ற	2774
விரைத்தலைமலை	2414	வினையுதிர்ந்தவர்	3008	வெந்தெரிசெம்பொ	
வில்லிடுமணி	2068	வீக்கினுன்பைங்	1409		1279
வில்லின்மாக்கொன்று	2751	வீக்கினுன்றாரை	2661	வெம்மைகொண்ட	3131
விலக்கில்சாலை	75	வீங்குநீர்விறையத்	2176	வெருகுவேட்டச்	1651
விலங்கரம்பொருத	2441	வீங்குபாற்கடலு	2955	வெருவிமாநகர்	2366
விலங்கவன்ன	689	வீங்கோதவண்	1467	வெல்களிற்றச்ச	1754
விலங்கிவிலுமி	1167	வீட்டருஞ்சிறை	1166	வெலற்கருங்குஞ்சரம்	41
விலைபுகர்ந்தல்குல்	372	வீட்டிடந்தோறும்	2110	வெவ்வாயோரி	109
விலைவாம்பறிதலில்	617	வீட்டினதியற்கை	2844	வெவ்வனைசெய்யு	2762
விழக்கலஞ்சொரிய	115	வீடிப்பட்டினம்	38	வெவ்வனைவெருண்	394
விழக்கொடுவெ	1584	வீடிலைந்தரைக்	2577	வெள்ளணியணிந்த	614
விழுத்தகுமணி	2472	வீடுமலியுலகினவர்	2483	வெள்ளிப்போழ்	70
விழுத்திணைப்பிற	1534	வீடுவேண்டி	1427	வெள்ளியானைமென்	
விழுமணிமாசு	1390	வீணையுங்குழலு	1500		146
விள்ளாவியனெடுங்	1887	வீணைவித்தகன்	2335	வெள்ளிலைவேற்	741
விளக்கழலுறுத்த	559	வீணைவென்றிவள்	640	வெள்ளிலோத்	2685
விளங்கினாளுக	551	வீரவேலுடம்	790	வெள்ளிவெண்மலை	
விளங்குபாற்கட	2120	வீழ்ந்தபந்தின்	1958		1696
விளங்குவெண்	2388	வீழ்ந்துமயில்	1810	வெள்ளிவேதண்ட	546
விளங்கொளிவிசம்ப	3007	வீழ்ந்துவெண்	1560	வெள்ளருருவமலை	2488
.....மின்	3007	வீழ்பனிப்பாறை	1904	வெள்ளெயிற்றாவு	2897
விளங்கொளிவிசம்ப	3055	வீழ்மணிவண்டு	728	வெள்ளைமைகல	2529
.....விண்	3055	வீழறிவினைசெய்	2879	வெளிற்றுடற்குரு	804
விளங்கொளிவிசம்பில்	1297	வீறினமையின்	2261	வெற்றிவேன்மணி	565
விளங்கொளிவிசம்பிற்	2469	வெங்கதிர்க்கட	1607	வெறிமலைகள்	1525
வினாகபொலிக	260	வெஞ்சிலை...தொ	1796	வென்றவனகலம்	630
விற்படைவிலக்குவ	567	வெஞ்சிலை.....		வென்றிராங்கோடு	437
விற்பழுத்துமிழந்த	435	வெள்ளம்	691	வென்றியாக்கலு	1922
விற்பொறிகள்	102	வெஞ்சினங்குறை	396	வேகயானைமீளி	141
விற்பிறல்விசய	2191	வெஞ்சினவெருளி	570	வேட்கைமை	2729
விற்பிறலான்	2210	வெஞ்சினவேழ	1024	வேட்கையூத்தா	1634
விற்பிறனம்பி	1647	வெண்ணுகின்மலை	2734	வேட்டனபெருமை	
விற்பெழுழிலும்	1795	வெண்ணரை	2010		2799
வினைக்குஞ்செய்	1400	வெண்ணிறத்து	1433	வேண்டியதெமக்	1709
வினைப்பெருந்	1578	வெண்ணிறமழை	624	வேண்டுவனம்பி	393
வினையதுவினேவின்	511	வெண்ணெய்போன்	480	வேந்தலால்விடுக்	1410
		வெண்ணெயாயது	2755	வேந்திரியக்கணை	1769
		வெண்மதிநெற்றி	1984	வேந்துகாயினும்	1318
		வெண்மதியிழந்த	1695	வேந்தொடுமாறு	1089
		வெதிர்ங்குதைச்	441	வேமென்னெஞ்சு	1663
		வெந்தடித்தின்ற	2765	வேய்ந்தவெண்	2860
		வெந்தனம்மனம்	1099	வேய்நிறக்கரும்	2158

செய்யுளகராதி

கநக

வேயேதிரண்மென்	652	வேழவெண்டிர	174	வேனிலாடும்விருப்	2692
வேரிநாறலங்கன்	2543	வேள்வியினுண்டி	936	வேனிரைவாண்	1846
வேரியின்மெழுக்	129	வேள்விவாய்க்கண்	2787	வேனெடுங்கண்	1951
வேலின்மன்னனை	251	வேற்றுவரில்லா	1550	வைகிறெறம்மனை	345
வேலுடைத்தடக்கை	1677	வேற்றைவந்த	1933	வைத்தபந்தெ	151
வேலைவாய்மணி	3032	வேன்மிடைந்த	279	வையகமுடைய	385
வேழமும்மத	571	வேனல்வாய்ப்பட்டு	2382	வையகமுன்றும்	907
வேழவெண்கோ	803	வேனில்வாய்க்கதிர்	2669	வையமுன்றுமுட	3019

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

(எண் - செய்யுளெண்.)

அ : அசைச்சொல் 494, 517, 530 ;
உலகறிபொருள்மேலது, சுட்டு ;
221.

அஃகம் - முறைமை, 2087.

அஃகியமதுகை - குறைந்தவலி, 299.

அஃதே, 1884.

அஃதோ, 2344.

அஃறிணையால் விசேடிக்கப்பெற்ற
உயர்திணைச்சொல் அஃறிணை
வினைகொண்டு முடிதல், 39.

அஃறிணையை உயர்திணையாற் கூறு
தல், 392-3, 2862.

அக்காரடலை, 928.

அக்காரை - உக்காரையென வழங்கும்
ஒருவகைச் சிறுமுண்டி ; 928.

அக்கினிசித்தர், 934.

அகங்கை புறங்கை ஆனற்போலும்,
312.

அகச்சுவை, 672.

அகத்தியம், 1.

அகத்தியர், 672.

அகநிலைக்கொச்சகம், 2514.

அகப்பரிவாரமகளிர் (அகச்சுற்றம்)
ஐஞ்ஞாற்றுவர், 292.

அகப்பாட்டு, 65, 1740.

அகப்பூ - இதயகமலம், 1662.

அகப்பொருள், 1090.

அகம் - அகநானூறு, 6, 2878 ; ஆகம்,
2552 ; மருதம், 1613, 2097.

அகமடைதிறந்த கடல்போல, 2138.

அகமார்க்கம், 672.

அகரவீற்றுப்பலவறிசொல், 66.

அகல், 2463.

அகல்வு - அகற்சி, 360.

அகவிதழும் அல்லியும் வேறு வேறு,
2311.

அகழி, 99, 1250, 1444.

அகற்றுவான் - விரியச்செய்தற்கு,
2796.

அகில், 2092, 2187.

அகிலகொண்ட கொள்ளி வட்டம்,
796.

அகில்தவழும்பூவணை, 229, 1656.

அகிலவயிரூர்ந்தகோதை, 30.

அகிலார்துகில், 21.

அகிற்குடம், 2391.

அகிற்கூட்டு, 534, 1350.

அகிற்சேக்கை, 2673.

அகிற்புகை, 349, 534, 679, 1350.

அகிற்புகையமளி, 1984.

அகிற்புகையாவி, 2737.

அகிற்றேய்வை, 2018.

அகை - கூறுபாடு, 2694.

அகைத்தகைத்து - அறுத்தறுத்து,
2766.

அகையாது - தாழாமல், 1379.

அகையேல் - வருந்தாதேகொள்,
154.

அங்கநூல் - அங்காகமம் (ஐ)
2640.

அங்கலுழ்மேனியாய், 1988.

அங்காகமமுதலிய மூன்று (ஐ)
1246.

அங்காமினி - ஆகாசகாமினி யென்
னும் வித்தை, 1713.

அங்குரார்ப்பணம் - தானியமுளை
களைப் பாலிகைகளில் இடுவதொரு
சடங்கு ; (அங்குரம் - முளை ; அர்ப்
பணம் - இடுதல்) 2362.

அங்கை சேர்முன்கை, 1344.

அங்கைபோல்வயிறு, 172.

அங்கையென்கண்களாக, 1738.

அச்சணங்குவேலோய், 2777.

அச்சணந்தி - சீவகனுடைய ஆசிரி
யன், 409.

அச்சு - வலி, 2777.

அச்சுதந்தெளித்தல் - அறுகுமரிசியு
மிடல், 2411, 2426, 2494.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருநா

அச்சுகொழுந்தொடர் - யானையின் வேகத்தை அடக்குவதொருகருவி, 1836.

அச்சுறுத்த - அச்சமுறுத்த (வி), 14.
அச்சுமாரோபணம் - விவாகச்சடங்கி னுள் ஒன்று ; மணப்பெண்ணின் காலக்கல்லில் ஏற்றுதல் (அச்சுமா - கல்), 2464.

அச்சுக்குதரிசனாவரணியம் (ஐ), 3081.
அச்சுதியாடல் - பரிகாசம் செய்தல், 1871, 1988.

அச்சுலகீர்த்தி - கணகமாலையின் சகோ தரருள் ஒருவன், 1681.

அச்சுலன் - சச்சந்தனுடைய சேனாபதி, புத்திசேனன் பிதா ; இப் பெய ருள்ள வீரனொருவன் காதம்பரியிற் புகழப்பட்டுள்ளான், 1681, 1790.

அச்சுனிவேகம் - கட்டியங்காரன் பட் டத்து யானை, 973, 2145, 2313.

அச்சாரவாசி - வாயில் காப்பவன் ; ஆசாரவாசியெனவும் வழங்கும்,

அசி - அரிசி (வி), 830. [430.

அசிப்ப - சிரிப்பன், 659.

அசுணமா-இசையறிவதொரு விலங்கு, அசுபடரிணமம் (ஐ), 3075. [1402.

அசுபம் (ஐ), 3077.

அசும்பிவர்சாரல், 522.

அசும்பு - ஊற்று, சிறு திவலை, நீர்ப் பொசிவு, 100, 278, 494, 522,

அசும்பு சேர்களிறு, 3083. [533.

அசும்பு சோரமுகல் - மலம், 2938.

அசும்பு தேனலங்கல், 621.

அசும்பு பொன்வரை, 583.

அசும்பும், 3063.

அசும்பு வீழ்தல், 1226.

அசை, அசைச்சொல் : (அ, அம், இ, இன், உம், என்ப, ஐ, ஓரும், கள், குரைய, மற்று, மா, வாழி முத லியன), 28, 39, 64, 83, 89, 161, 270, 284, 458, 494, 509, 515, 517, 530, 543, 598, 602, 604, 631, 705, 790, 819, 844, 906, 915, 954, 1051, 1149, 1173, 1203, 1267, 1331, 1334, 1392,

1438, 1549, 1562, 1598, 1736, 1743, 1761, 1772, 1773, 1795, 1822, 1840, 1844, 1861, 1882, 1912, 2238, 2289, 2303, 2308, 2314, 2378, 2385, 2451, 2610, 2729, 2773, 2849, 2900, 2922, 2954, 2963, 3015.

அசைதல் - தங்கல், 2701.

அசைந்த - இளைத்த, 692.

அசைந்த சாயல், 1207.

அசைவிலாப் புரவி, 201.

அசைவின் கட்பாட்டு செய்தல், 699.

அசைவு - ஓய்வு, 201 ; வருத்தம், 1185.

அசைவென்னும் மெய்ப்பாடு, 2781.

அசோகமரம் மாலையால் அலங்கரிக்கப்படுதல், 1419.

அசோகினீழல் (ஐ), 384, 2108.

அசோதரன் - பவணமாதேவன் புத்திரன் ; சீவகனாக வந்தவன் இவனே, 1089, 2856. [1610.

அஞ்சப்படுவான் - மதிக்கப்படுவான்,

அஞ்சல் - அஞ்சாதே கொள், 1131.

அஞ்சனக் கோலினூற்றா நாகம், 1894.

அஞ்சனத்தொடு மையனின், 1373.

அஞ்சனம், 1632, 2357.

அஞ்சனமணிந்தயானை, 2434.

அஞ்சனமாநதி - சித்திரகூட மலையிலிருந்து பெருகுவதோராயு (ஐ), 1193.

அஞ்சனமெழுதப்பட்ட யானை, 2230.

அஞ்சனவரை, 1898.

அஞ்சிலோதி, 134, 691, 2676.

அஞ்சுற்றுழிப்புலந்தாங்கு, 2502.

அட்டமங்கலம் - அஷ்டமங்கலம், 472, 629, 2410, 2428, 2487.

அட்டரக்கு - அட்ட அரக்கு (வி), 468.

அட்டுந்தார், 112.

அட்டுந்தேன், 2575.

அட்டுந்தேனணிந்த மலை, 2533.

அட்டுந்தேனலங்கல், 904.

அட்டு நீரருவிக்குன்றம், 2925.

அட்டும் - வடியும், 112, 2798.

அட்டொளியரத்தம், 98.

அடகிடுமின் ஒட்டகத்தென்றயில்
அடருீஇ, 2625. [வார், 2623.
அடங்கலர் - பொறிகளை வாட்டாதார்,
2842.

அடர் - இதழ், தகடு, 179, 341.
அடர்பொற்றைப் பூணரசு, 313.
அடாக்களியவர் - ஒழுக்கக்கேடு பண்
ணை களிப்பையுடையவர், 916.
அடிக்கடி ஆயிரம் பொன் சொரிதல்,
106.

அடிக்கல மரற்ற, 2037, 2041.
அடிக்குடில் - அடிச்சேரி, 2588.
அடிக்கெய்துகேன் : கு, உருபுமயக்
கம், 1711.

அடிகட்கு அடிகளருள் இற்று, 2865.
அடிகள் (பெண்), 1792, 1908,
1910, 1914, 1932, 2615,
2631, 2646.

அடிகள் கண்டருளிச் செய்க, 1873.
அடிகள் சொல்லுமின், 1747.
அடிகள் வாழி : வாழி, அசை, 3015.
அடிகள் வேண்டா, 2099.

அடிகளுக்கு - உமக்கு (பெண்), 1787.
அடிகளுமுளரோ (பெண்), 1884.
அடிகளைச் செவ்வியறி (பெண்),
1908. [லிரானீர், 1744.

அடிகளையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்
அடிச்சி - குற்றேவேல் செய்பவன்,
481, 1878.

அடிச்செருப்பாதல், 1049.

அடிச்சேரி, 2590.

அடிசில், 1896.

அடிசில் கைதொட்டு, 1816.

அடிசில் வைகல் - அடிசிற்காலை, 76.

அடிசிலேந்த, 1743.

அடிசிற்காலை, 76.

அடிசிற்புறம் - உணவின் பொருட்டு
விடப்பட்ட இறையிலிதிலம், 2577.

அடிசிற்றளி, 2579.

அடித்தியார் - தலைவியார், 2045.

அடி தைவரல், 345.

அடிதிலம், 2407.

அடிநிழற்றருக, 1087.

அடிப்பட்ட வழக்கு, 2690.

அடிப்பட்டு, 9, 210.

அடிப்பணி - அடிமைப்பணி (வி), 552;
தாழ்ந்து ஏவல் செய்தல், 1049.

அடிபிழைப்பதன்று, 547.

அடிமலர்த்தாமரை, 1005.

அடிமனை - சுற்றுச் சுவர், 887.

அடிமுடி (பாதாதிசேசம்) அச்சுதந்
தெளித்தல், 2494.

அடிமுதலியவற்றில் அலத்தகம் எழு
அடியதன்று, 1596. [தல், 2446.

அடியினை, 1460.

அடியீடேத்தல் - அடியிடுதலை (அடி
வைத்தலை)ப் புகழ்தல், 2369,
2454.

அடியொட்டி - ஒரு கருவி, 2768.

அடிவீழ்ச்சி - வணக்கம், 1873, 2587.

அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விவா
வனை, 1804. [2389, 2811.

அடுக்கு, 156, 637, 1804, 1883,
அடுகதிரயிலொளி, 2232.

அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு, 192.

அடுத்திரண்டுபவனி அரசர்க்கு ஆகா,
2369.

அடுத்து வரலுவமை, 107, 1007.

அடுநறவு, 1197.

அடை, 58, 70, 107, 157, 165, 173,
232, 713, 832, 881, 1366,
2182, 2502, 2542, 2587, 2893.

அடைச்சி - செருகி, 1397; சேர்த்து,
991; புதைத்து, 1048.

அடைசின - சேர்த்த, 819.

அடைத்த நாள், 2831.

அடைத்தனையது - அடைக்குந்தன்
மையது; கால மயக்கம், 85.

அடைதும், 416.

அடைந்துவந்தவர், 60.

அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை, 1303,
அடையடுத்தல், 7. [2140.

அடையாளப்பூ, 208.

அண்ணலங்கடிகரன் : அம், சாரியை,
78. [2303.

அண்ணலங்குமரன் : அம், அசை,
அண்ணலம்புன்-அரசு அன்னம், 1893.

அண்ணலும் : உம், சிறப்பு, 243.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி கநீநீநீ

அண்ணதேர்க்குப் பறவை, 795.
 அண்ணாந்து, 2625. [2703.
 அண்ணாவுரிஞ்சி - உள்நாவை உரிஞ்சி,
 அண்பல் நீரூறமிர்தம் - புளிங்கறி,
 அண்மைவிளி, 1502. [928
 அணங்கருஞ்சரம், 2225.
 அணங்கிற்கணங்கு, 162.
 அணங்கு - தெய்வத் தன்மை, தெய்வம், 162, 171, 353, 1473,
 அணங்குகாள், 1311. [2444.
 அணங்கு நுண்ணெல் - இழை தெரியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமாகிய நுண்ணிய ஆடை, 344.
 அணல் - கழுத்து, 1314, 2345 ; கீழ் அணலூன்றி, 2050. [வாய், 296.
 அணி : உவமவுருபு, 223, 1324, 2562.
 அணிக்கந்தன்னவன், 1348.
 அணிகம் = அணி - ஆபரணம், ஊர்தி (கிரிபு), 2811, 3115.
 அணிகலத்து ஆபுதம் ஒடுங்கும், 1891.
 அணிகலப் பேழை, 863.
 அணிகிளர்வலமருப்பு, 2436. [427.
 அணி கேட்க - அணித்தாகக் கேட்க,
 அணிசுண்ணம் - அணிந்து மிக்க சுண்ணம், 117.
 அணித்தகையுடம்பு, 1172.
 அணிநலவமிழ்தம், 1988.
 அணில், 355.
 அணிவட்ட மதிமுகம், 165.
 அணிற்காயிலவு, 1701.
 அணை - மெத்தை, 170.
 அத்தகவடைந்தாள், 2022.
 அத்தம் - அத்தகிரி, வழி (வி), 18, 1185, 1733, 2022, 2211.
 அத்தம் பெருமான் : அ, உலகறி பொருண் மேலது, 221.
 அத்தலை, 423, 656, 791, 2684.
 அத்தவாளம் - மேற்போர்வை, 462.
 அத்திகாயம் ஐந்து (ஐ), 2814.
 அத்தினபுரம், 610, 2182.
 அத்து - சாரியை ; சிவப்பு, 1848 ; துவர், 2418.
 அத்துணாடையர் - இடையர், 1848.
 அதகம், (அகதம், வட), 403.

அதட்டம் - கீழ்வாய்ப் பல், 1286.
 அதனிற்காட்டில், 553.
 அதிகரித்தல், 370.
 அதிங்கத்தின் கவளம் - அதிமதுரத்தின் குளகு, 750.
 அதிசயங்கள் மூன்று - ஸஹஜாதிசய முதலியன (ஐ), 2813.
 அதிபதி - இறைவன், 563.
 அதிமதுரத்தழை யானைக்கு மதத்தை மிகப்பண்ணல், 750.
 அதிர்வு, 717, 2850.
 அதிரரிக்கிண்கிணி, 2115.
 அதிலோபமாந்தர் புகழேபோல்தோன்றும் புகைகள் மறைந்தன, 2977.
 அதிவாசம் - ஒரு சடங்கு, 2363.
 அதீதகதமான பரிஞானம் (ஐ), 3081.
 அதீதாவத்தை - அருகந்தாவத்தை யென்று வழங்கும் (ஐ), 1548, 3107.
 அதுக்கல் - அடித்தல், 425, 761, 936, 1104.
 அதோ, 2679.
 அதோர் தவறு, 3125.
 அந்தண்ச்சாதிப் பாம்பு, 1287.
 அந்தணர்களின் இறையிலி நிலம், 2373.
 அந்தணர் தொழில் திருப்தியடைதல், அந்தணர்முதலிற் கூறல், 1140. [400.
 அந்தணவீரர், 662.
 அந்தணன் - பிரமதேவன், 366.
 அந்தப்புரம், 2942.
 அந்தப்போதிகை - யானையின் பின்னங்காற் சங்கிலி, 1831.
 அந்தராகுமரன் - தேவரிலோருசாதி (ஐ), 1264.
 அந்தரத்திவரந்த - பறந்தன, 1819.
 அந்தரத்து அறுவைவைப்பார், 1279.
 அந்தர விசம்பு - விசம்பாகிய அந்தரம் ; நடுவாகிய விசம்புமாம், 836.
 அந்தர வோசை (இசைக் குற்றம்), அந்தி, 313. [735.
 அந்தில் : அசை, அந்நகில், 1719, 1785, 1797.

அந்து - அந்தம், 3082.
 அந்தோ - இரக்கக் குறிப்பு, 1036,
 அந்நுவயம், 897. [1806.
 அநங்கமாதிலகன், 2001.
 அநங்கமாலை - ஒரு நாடகப்பரத்தை,
 693, 2584.
 அநங்கமாவீணை - பவதத்தன் மனைவி
 1580, 1593. [(ஐ), 674.
 அநங்கவிலாசினி, 1668.
 அநங்கன் - அருபியாகிய வித்தன்
 அநங்கன் இசையிற்சிறந்தவன், 729.
 அநந்தசதுட்டயம் - அநந்த ஞான
 முதலியன (ஐ), 2846, 3082.
 அநந்தசுகம் - எண்குணங்களுள்
 ஒன்று (ஐ), 2847, 3082, 3092.
 அநந்தானுபந்திமாயை (ஐ), 3076.
 அநந்தானு பந்திமானம் (ஐ), 3076.
 அநந்தானுபந்திலோபம் (ஐ), 3076.
 அநுகரணம் - ஒன்றைப் போலே
 ஒலித்தல் செய்வது, 292.
 அப்பணை - அம்பு அணை, 2505.
 அப்பணையிலே கிடந்தோனுக்குக்
 கழற்காயுவமை, 2287.
 அப்பம் - அடை, 2486. [3076.
 அப்பிரத்தியாக்கியான லோபம் (ஐ),
 அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ,
 என்னுமொலி; பாகர் யானையைத்
 தம் வழிநடத்தக் கூறும் ஒலிக்
 குறிப்புக்கள், 1834.
 அப்பு நிழல், 2298.
 அபரகாத்திரம் - யானைக்கால்கள்,
 பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர்,
 806, 2154.
 அபவேட்டிதம் (பர), 1257.
 அபிடேகாங்கக்குடை, 2368.
 அபிமந்திரித்த - மந்திரங்களை உரு
 வேற்றிப் பிரதிஷ்டை செய்த,
 அபிமன்னுவின் போர், 288. [2411.
 அம்: அசை, 515, 521.
 அம்பலம் - பலருங்கூத்துக் காணு
 மிடம், 2112.
 அம்பழ நீண்டவாட்கண், 1128.
 அம்பி - கப்பல், 580.
 அம்பினுறை, 2065.

அம்பினெய்வார், 633.
 அம்பு - உலகம் (ஆகுபெயர்); வளை
 யல், 2332.
 அம்பு பின்முன்னு வீழ்தல், 1863.
 அம்புபெய்துணி யொத்தான், 2286.
 அம்புபோலே போய், 1993.
 அம்புவீழ்ந்தென வாய்மொழி வீழ்ந்
 அம்புவீழ்மெல்லை, 1600. [தது, 2891.
 அம்பைத் தம் விசையால் விலக்குவன
 குதிரைகள், 567, 701, 1770,
 அம்மலரணிச்சம், 606. [2158, 2228.
 அம்மனையோ - அம்மேயோ, 745,
 760.
 அம்மா - ஐயோவென்னும் இரக்கக்
 அம்மி, 2464. [குறிப்பு, 2622.
 அம்மி மிதந்து சுரை ஆழ்தல், 495.
 அம்மென் அமளி, 1304.
 அம்மென்மாலை, 991.
 அம்மேயோ, 1273. [2364.
 அம்மை - அமைதி, 3131; அழகு,
 அமர்ந்து - பொருந்தி, 1262.
 அமர்மலைந்து - போரை ஏறிட்டுக்
 கொண்டு, 777.
 அமராபதி, 2335, 2400.
 அமராவதி, 528.
 அமராவதித் தெரு, 2855.
 அமரிகையாறு - ஏமாங்கத நாட்டிற்
 கும் தண்டகாரணியத்திற்கும்
 இடையிலுள்ள நதி (ஐ), 335.
 அமளியங்கட் பூவணைப் பள்ளி, 1710.
 அமளியஞ் சேக்கை, 1941.
 அமிர்தம் - இனிமை, 350; உணவு,
 1178, 1731, 2827; தேவாமிர்
 அமிர்தமன்னுள், 268. [தம், 8, 268.
 அமிர்தன்னசாயல், 8.
 அமிர்து - அமிர்தம், 222; பஞ்ச
 நமஸ்காரமந்திரம் (ஐ), 14;
 பொருள்கள், 2110.
 அமிர்துயிர்க்கும் அகிற்புகை, 2692.
 அமிர்துறழ்க்தம், 1941.
 அமிழ்துறழ் நாற்றம், 1569.
 அமுக்கி, 2191.
 அமுதம் - ஆகமம் (ஐ), 2639;
 இனிமை, 2048; உணவு, 1026.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதிரி கருடுகள்

அமுது புளித்தாங்கு, 2015.
 அமைக, 1639.
 அமைத்து - பொறுத்து, 2839.
 அமைதல் - தவிர்தல், 982.
 அமைதி - நிறைவு, 78.
 அமைந்த - இல்லாத, 107.
 அமைந்தது - முடிந்தது, 1341.
 அமோகம் - இலக்குத் தப்பாமை, மழுங்கலின்மை, 1646.
 அமோகமாவாசான், 1646.
 அயணம் - அயனம் (பா), 851.
 அயா - வருத்தம், 1822.
 அயாஉயிர்த்த, 2947.
 அயா உயிர்த்தது, 600, 2108.
 அயிலாற் பொருதல், 2158.
 அயோத்தி அரசன், 614.
 அர - அரவு (வி), 1540.
 அரக்காம்பல், 1990.
 அரக்கார் செம்பஞ்சியனை, 170.
 அரக்கி - அமுக்கி, 2541.
 அரக்குண் செம்பஞ்சி, 174.
 அரக்குண் தாமரை, 1374. [2657.
 அரக்கு நீர் - இங்குலிகங்கரைத்த நீர், அரக்கு நீரோறியப்பட்ட அஞ்சனக் குன்றம், 700.
 அரக்கு வட்டமுத்தி வைத்தனைய செங்கண்யானை, 2968.
 அரக்கெறிகுவனாவாட்கண், 560.
 அரங்கக் கூத்திகள், 1557.
 அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம், 2112.
 அரங்கி - டைத்து, 293.
 அரங்கின் இலக்கணம், 672.
 அரங்குபுல்லெனப்போகி, 2531.
 அரசச்சாதிப் பாம்பு, 1287.
 அரசமுல்லை - அரசனுடைய இயல் பின் மிகுதி, 547.
 அரசர்க்குச் சிறந்த நான்கு, 411.
 அரசர் காய்வனவற்றை உவமை கூறு மிடத்துள் கூறார், 249.
 அரசர் செங்கழுநீர்மலரைக் கையிற் பிடித்திருத்தல் மரபு, 429.
 அரசர் தமது ஆணையாற் கொணர்ந்த மரங்கள், 1710.
 அரச வன்னம், 1401.

அரச வாழ்க்கை, 1401.
 அரசன் செங்களம் சிறந்தது, 279.
 அரசன் தன்பெயரினாற் பறையறை வித்தல், 299. [2983.
 அரசாட்சியிலும் தவமே சிறந்தது, அரசவா - இராசயானை, 2231, 2968.
 அரசவாவின் மதமணம், 2968, 3087.
 அரட்டன் - குழம்பன், 1221.
 அரண்கடிந்த அம்பு, 1141.
 அரண்பாதம் - ஜினாலயமுள்ள ஒரு மலை (ஜை), 1177, 1237.
 அரணம் வீசினார் - கவசத்தை யணிந்தார், 777, 1847. [2459.
 அரத்தகம் - அலத்தகம் (திரிபு), அரத்தம் போலுந்துகில், 1783.
 அரந்தினப் பிறந்த பைம்பொன் - தேமல், 1507.
 அரந்துடைத்தவேல், 461.
 அரம், 341.
 அரம்பு - குழம்பு, 2727.
 அரவஞ் செய்ய - மனத்தைக் கலக்க, அரவத்திரை, 1766. [2806.
 அரவம் - ஒலி, 2405, 2526.
 அரவவெஞ்சிலை, 2308.
 அரவின்றோற்றமே போலுஞ்சிலை, 1850, 2158.
 அரவுகான்றிட்ட மணி, 136. [1651.
 அரவுபைத்து ஆவித்தன்ன கார்தள், அரவுரித்த தோலினைய மேனி, 2009.
 அரவு வெகுண்டன்ன அல்குல், 1878.
 அரற்றி, 372.
 அரற்று - யாது செய்வேனென்றல், அரா - விகாரம், 1540. [302.
 அரி - அரிசி (வி), 830; இரேகை, 167; ஐம்மை, 129; பரல், 177, 458. [கயிறு, 104.
 அரிகயிறு - பிடித்த கையை அரிபுள் அரிச்சந்தன் - கட்டியங்காரனுடைய அமைச்சன், 2299.
 அரிசி, 122, 830.
 அரிசிப்பண்டி, 824.
 அரிசிப்புல் - மத்தங்காய்ப்புல், 43.
 அரிஞ்சயன் - விசையின் பாட்டன், 201, 1412.

அரித்தசும்பொழுது குன்றம், 1853.
 அரித்தல் - களைதல், மேய்தல், 1769.
 அரிதாக - அரியராக, 1029.
 அரிதினின் ஏறி, 2189.
 அரிந்து - அற்று, 121.
 அரிப்பறை, 2082, 2688. [2425.
 அரிபெய்கண்ணியர்க்கனங்கனயினன்,
 அரிபொன் - ஐதாகிய பொன், 2385.
 அரிமானேற்றை, 432.
 அரியல், 1249.
 அரில் - குற்றம், 1892.
 அருக சரணம் - அருகனை வணங்
 கல்; இது நால்வகைச்சரணத்துள்
 ஒன்று (ஐ), 1.
 அருகந்தாவத்தை - அதிதாவஸ்தை
 (ஐ), 1548, 3107.
 அருகன் - ஜினன், பூஜ்யன், இஃது
 அடியார்க்கு நல்லார் கருத்து, 1, 2.
 அருகன் முகத்திற்குச் சூரியன்,
 3007.
 அருகனது இறைமைச் சிறப்பு, 957.
 அருகனிருத்தல், 2812. [1306.
 அருகு நோக்கம் - சிறு நோக்கம்,
 அருங்கலக்கொடியன்னவன், 1872.
 அருங்கலப் பேழை, 557.
 அருங்கலப் பொடி, 2409.
 அருங்கல வெறுக்கை, 538.
 அருங்கொடைத்தானம் - உத்தம
 தானம், 2924.
 அருச்சுனன், 456, 464.
 அருஞ்சுரத்தின் மரம் அருகனுக்கு, 3.
 அருந்ததி, 327.
 அருந்ததிக் கற்பினன், 1729.
 அருந்ததி காட்டல், 2469.
 அருந்ததி மீன் வாழ்நாளற்றவர்க்குத்
 தோற்றது, 2141.
 அருந்ததியகற்றிய ஆசில் கற்பு, 327.
 அருந்தவக்கிழமை போல இருதலில்
 அருதநான், 2204.
 அருந்தவக் கொடிக்குழாம் - ஆரியாங்
 களைகளின் கூட்டம் (ஐ), 2631.
 அருந்தவர், 1895.
 அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான், 1872.
 அருநகை, 2183.

அருநவை, 1114.
 அரும்புமிலையுமயக்கி ஆய்ந்த முல்லைச்
 சூட்டு, 2438. [சுருங்கி, 2534.
 அரும்பொருணீதிகேளா அரசனிற
 அருவாய்ப் போதல் - உருவமின்றிப்
 போதல் (ஐ), 3021.
 அருவி - ஒழுங்கு, நீரோட்டம், 291,
 428, 732, 1193, 1417, 1606,
 1671.
 அருவி துகிற்கொடி போல்வது, 34.
 அருவிரீர் மருப்பினிநெறியக் களிறு
 விளையாடல், 2105.
 அருவிமலர், 2565.
 அருவி முத்தாரம் போல்வது, 35.
 அருவிமுழவிற்றதும்பின, 34, 1560,
 2172.
 அருவியானைமுகபடாத்திற்கு, 2380.
 அருவியின் வெரீஇய மருங்கை ஓடல்,
 அருவியைவனம், 1561. [1853.
 அருள்கள் பல, 2872.
 அருள்ளோக்கு, 1972.
 அருளிச் செயல், 2390.
 அருளிற்று, 1989.
 அருளுக - திருவுளம் பற்று, 1272.
 அரை - அரைசு (வி), 2430.
 அரைத்த சாந்தணிந்த கோட்ட
 வேழம், 2414.
 அரைத்தலத்தகம் - அரைத்த அலத்
 தகம் (வி), 1603.
 அரைவினை கலைநல்லார், 2430.
 அரோ: அசை, 1921.
 அல்லதிலும்: இல், ஏழனுருபு, 1631.
 அல்லல் வெவ்வினை - பாவம், 343.
 அல்லலுற்றமுக்கிய, 572.
 அல்லன நினைத்தல்செல்லார், 2314.
 அல்லாந்து - அலமந்து, 2963, 2964.
 அல்லாப்ப - அலமருவன், 2966.
 அல்லி - அல்லிக்காயிலுள்ள அரிசி;
 பூவின் உள்ளிதழ், 162, 355,
 606, 1422.
 அல்லி சேரணங்கு - திருமகள், 162.
 அல்லித்தண்டினால், 2876.
 அல்லியரும்பதம் - அல்லியரிசியாலா
 கிய உணவு, 2602.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருநாக

அல்லியுட்பாவையன்னாள் - திரு
மகள் போல்வாள், 1505.
அல்லியும் புல்லுமுண்டு - அல்லியரிசு
யையும் புல்லரிசியையுமுண்டு,
1480.
அல்லீற்றுலியங்கோள், 327, 651,
அலகம்பு - இலையம்பு, 1828. [2093.
அலகு - இலைவடிவம், பரப்புக்கழி
யென்னும் வீட்டினுறுப்பு, 593,
887. [கனே], 1244, 3023.
அலகையில்லாக்குணக் கடலே (அரு
அலகையுடைய வேல், 2209.
அலங்கல் - நெற்றிமாலை, 349.
அலங்கலந்தாதவிழ்ந்த, 577.
அலங்கலந்தாதவிழ்ந்து சோர, 2132.
அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குகிற
தெண்ணீர், 510.
அலங்கன்மாலை, 918, 1821.
அலங்காரம் - ஒரு தூல், நாவிதர்க்
குரியது, 2492. [தோழி, 2435.
அலங்காரமாலை - இலக்கணையின்
அலத்தகக் கொழுங்களி, 1945.
அலத்தகமெழுதுமுறுப்புக்கள், 2446.
அலபல செய்து கொல்வான், 1131.
அலர்கதிர் - எழுகின்ற ஞாயிறு, 1252.
அலரிவாய் கமழக் கூறினான், 1618.
அலவன் - நண்டு, 516.
அலவனாடல் - நண்டு விளையாடல்,
அலறுஞ்சிறு சங்கு, 2195. [927.
அலைத்தர - அலைய, 703, 1101.
அலோகம் - பார்க்கப்படாத இடம்,
3082.
அவ்வண்ணனும் : உம், சிறப்பு, 243.
அவ்வரிவையிற் காட்டில், 608.
அவ்வருகு பட்டு, 2563.
அவ்வனையவிராழி - அழகிய வளைந்த
விரன் மோதிரம், 2435.
அவ்வாய்வயிறு கால்வீங்கி, 2701.
அவ்விருந்தாள் - அவ்விடத்திருந்
தாள், 1038.
அவ்வேனிலான் - நுகல் விழிக்கு
அழியாத காமன், 1063.
அவ்வை - தாய், 992, 1046.
அவ்வையோவென்று - அம்மையோ

வென்று, 1271.
அவட்டுப்பாலான் - அவளுக்குக் கண்
வருவான், 2177.
அவண் விளங்கப்புகேன், 1757.
அவணத்தவர் - அங்கேயுள்ளவர்கள்,
2853.
அவதி ஞானம் - முற்பிறப்பையறிபு
மறிவு (ஐ), 951, 1156.
அவதிஞானாவரணியம் (ஐ), 381.
அவதிதரிசனாவரணியம் (ஐ), 3081.
அவந்தி மன்னன், 613, 2185.
அவரகாத்திரம் - யானையின் கால்,
அவரைக்காய், 1561. [806, 2154.
அவலநீரமுந்தல், 1096 [391, 645.
அவலம் - வருத்தம், 212, 267, 302,
அவலிக்கின்ற, 1582, 2095.
அவலிடிப்பவர், 68.
அவலித்து - வருந்தி, 273, 515, 909.
அவலியா, 314. [2612.
அவாயாங்கு - அவாவியதுபோல,
அவாவெனுமுடைகடல், 913.
அவி - ஹவிஸ், 1604.
அவிநயம், 672.
அவிழ்ந்த மார்பு - அவிழ்ந்தருக் கார
ணமான மார்பு, 577.
அவைப்பரிசாரம் - சபையை வணங்
கல், விரயப் பிரசார மென்றும்,
ஸபாஸ்தவமென்றும் கூறுவர் வட
தூலார், 647, 651.
அவையடக்கம், 4, 5.
அழல் - விடம், 157, 375, 746,
1292, 2345, 2970.
அழல் செய்ததத்துணை மலர்ந்த அலங்
கன்மாலை, 918.
அழல் புற்கானத்தை மேய்தல், 2279.
அழல் வேட்கை, 1183.
அழலம்பு, 2249, 2295, 2309.
அழலம்பு நறவு - தீம்பூவாலாக்கின
நறவு, 939.
அழலம்பெய்த கண்ணுதல், 2249.
அழலாவு, 375.
அழலவிர்குலத்தண்ணல், 2105.
அழலாற்றுவ - வெம்மையைத்தணிப்
பன, 126, 582.

அழலுறு வெண்ணெய், 408.
 அழலைந்திடை மருவி, 1423.
 அழற்குட்டம் - தீத்திரள், 1079.
 அழற்கொள்ளிவட்டம், 2203.
 அழற்பருதிமேற்பருதி நிற்தல், 2203.
 அழன்மிதித்தன்ன அருஞ்சரம், 2106.
 அழன்று - நெஞ்சுமன்று, 274.
 அழனாகம் - நஞ்சையுடைய பாம்பு,
 அழனுதிவாள், 2326. [2958.
 அழிக்கொண்ணை - அழிக்க ஒண்ணை
 அழிஞ்சிற்பூ, 1649. [(வி), 848.
 அழிந்தோர் நிறுத்தல் - மெலிந்தோ
 ரைப் பழைய நிலையிலே நிறுத்தல்,
 அழிமதக்களிறு, 1939. [2816.
 அழிமதம், 117.
 அழியும் புனல் - பெருகும் நீர், 1193.
 அழியும் மது, 2575.
 அழிவு - வருத்தம், 476.
 அழுகுரன்மயங்கி, 2629.
 அழுகை, 295, 2508.
 அழுகையென்னு மெய்ப்பாடு, 1258.
 அழங்கல் - அழிதல், 242; வருந்து
 தல், 1388, 1752. [லங்கண், 321.
 அழுத்திய கண் - அழுத்தினாற் போ
 அழுதிட்டவே : ஏ, தேற்றேகாரம்,
 346. [2405.
 அழுதிட்டாள் நெய்யும் பாலுமாகவே,
 அழுவபோன்று முத்தமுக்க, 2670.
 அழுவம் - பரப்பு, 506, 2319.
 அழுவமாரி - பெருமழை, 802.
 அழேல் - அழுவதுஞ் செய்யாதே
 கொள், 1524. [1113, 1285.
 அழேற்க - அழாதே கொள், 1051,
 அழைஇ - அழைத்து, 648.
 அள் - செறிவு, 614, 1191.
 அள்ளற் சேறு, 929.
 அள்ளிக் கொண்டுண்ணக் காமம்
 கனிவித்தார், 2732.
 அள்ளிலைப்பலவின் அளிந்து வீழ்சுனை,
 அள்ளிலைப்பூணிஞள், 1274. [2109.
 அள்ளிலையணிந்தவைவேல், 614.
 அள்ளிலை வேல், 1341.
 அள்ளுடைக்குவளைக்கயம், 868.
 அள்ளுற அளிந்த காமம் - நுகருந்

தன்மையுறும்படி பழுத்த காமம்,
 1387.
 அளக்குவம் - அறியக்கடவேம், 1425.
 அளகம் - ஐம்பாலிலொன்று, 2437.
 அளகு - காட்டுக் கோழி, கூகைப்
 பெடை, 1778.
 அளந்தன போகமெல்லாம், 213.
 அளமரலிலாத இன்பக்கடல், 841.
 அளமரு - அலமரு, 49.
 அளவழிச் சந்தம் - தனித்தனியே
 4-எழுத்துச் சிறுமையும் 26-எழுத்
 துப் பெருமையும் பெற்று எழுத்த
 ளவு ஒத்தன வாய்க்குருவும் இல
 குவும் ஒவ்வாத அடிகளால் வருஞ்
 செய்யுள், 1.
 அளவழித்தாண்டகம் - 26-எழுத்து
 முதலாக எழுத்தளவொத்துக்குரு
 ளும் இலகுவும் ஒவ்வாத அடிகளால்
 வருஞ் செய்யுள், 1.
 அளவியற்சந்தம் - 4-எழுத்துச் சிறு
 மையும் 26-எழுத்துப் பெருமையும்
 பெற்று எழுத்தளவும் குருவும்
 இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருஞ்
 செய்யுள், 1.
 அளவியற்றாண்டகம் - 27-எழுத்து
 முதலாக எழுத்தளவொத்துக்குரு
 ளும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால்
 வரும் செய்யுள், 1.
 அளித்தது - வருத்தத்தைக் கெடுத்
 தது, 1622.
 அளித்தயில்கின்ற வேந்தன், 192.
 அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 2023,
 அளிந்த பழம், 2682. [2853.
 அளிய, 1171, 2459, 2778.
 அளியதாம், 2947. [இகழ்ச்சி, 376.
 அளியமோஓ பெரிய மேகாண் : ஓ ஓ,
 அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 467.
 அளியீர் - அளிக்கத்தக்கீர், 742.
 அளைச் செறியிரும்புலி, 1851.
 அற்க - நிலைபெற, 1060.
 அற்பழல் (அன்பு அழல்), 1072,
 1627, 1707. [2033.
 அற்பாகாரிகள் - பத்மினி மங்கையர்,
 அற்புத்தனை, 2885.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருகுக

அற்புத்தீயழலுள் நிற்ப, 1707.
 அற்ற - மாண்ட, 2316. [மாலை, 226
 அற்றதொர் கோதை - தங்கியதொரு
 அற்றம் - இடைவிடல், 565; குற்றம்,
 455; பொய், 1764
 அற்றமில்மிர்து, 1295.
 அற்றும் அன்று - அத்தன்மையது
 அறச்சாலை, 306. [மன்று, 1998.
 அறத்தொடு நின்றாள் - உண்மை
 கூறினாள், 2073.
 அறந்தலை நீங்கக்காக்கும் அரசன்
 யானை (வஞ்சினம்), 2067.
 அறப்புறம் - தருமத்தின் பொருட்டு
 விடப்பட்டுள்ள இறையிலி நிலம்,
 அறம் இருவகை, 2747. [76.
 அறம்கரிது சேய்த்து என்பது அறி
 யார், 2622.
 அறமே களைகண், 2557.
 அறல்பட்ட கொம்பு, 44.
 அறல்படப்பிடித்து, 164.
 அறவமிர்து, 3060. [1611.
 அறவாழியண்ணல் - அருகன் (ஐஜ),
 அறவியமனத்தார் - அறத்தைபுடைய
 மனத்தார், 2877.
 அறவியான், 1125.
 அறவு - அறுதல், 218.
 அறவுரையருவி, 2848.
 அறனளித்துரைத்தல் (மெய்), 996.
 அறதகற்பு - அருட்கற்பு, 2551.
 அறாவி - அடித்து, 703.
 அறிமோ - அறி; மோ அசை, 904.
 அறியப்படாயாதி - அறியப்படுவாயாக,
 அறியாயெனதாற்றலை, 2207. [1244.
 அறியுநராவியோழு மறங்கன், 1572.
 அறிவாச்சிறப்பு, 1548, 2737-2742.
 அறிவல்:மறுத்தற்பொருட்டாய இறை
 பயந்தது, 1620.
 அறிவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர், 27.
 அறிவன் அடி - சமவசரணம்; ஐனா
 லயம் (ஐஜ), 27. [1633.
 அறிவனல்லதங்கார் சாணுகுவார்,
 அறிவில்லாருடைய சொற் பொருள்
 விருர்ப்பட்டா, 2979.
 அறிவுடையார் பிறர் தீங்கு செய்யி

னும் நன்மை செய்யினும் ஒப்ப
 எண்ணுவர், 2314.
 அறிவென்னுமமைச்சன், 232.
 அறுகம்புல்லால் தோய்த்து நெய்யை
 அணிதல், 487, 2416, 2430.
 அறுகு, 2489. [2428.
 அறுகு வெண்மணலளாய வாசகீர்,
 அறுசுவை, 193
 அறுசுவை நால்வகை யமுதம், 1937.
 அறுத்தல் - சீரணித்தல், 2839.
 அறுத்து, 1920.
 அறுதல் - தங்கல், 226.
 அறுதியிட்ட நாள்கள் ஏழு, 2518.
 அறுதியிட்டு, 591.
 அறுநிலத்தமிர்தம், 193.
 அறுபகல் கழிந்த, 665, 1917.
 அறுபத்து நாலு கலைகள், 667.
 அறை, 2180.
 அறைகென் - அறைக என் (வி), 601.
 அறைத் தொழிலாளர் - கீழறுக்குந்
 தொழிலையுடையார், 1142.
 அறைபோகமைச்சர், 1142.
 அறைபோய நெஞ்சு - ஓட்டைபோன
 மனம், 642.
 அறைமினமென : அம் அசை, 602.
 அறையவோ, 2589.
 அறையோ - வஞ்சினங் கூறவோ,
 அறைவாசல், 2469. [2514.
 அறைவாய்க்கடல், 1963.
 அன்பரிந்து - அன்பு அற்று, 2996.
 அன்பிற்றலைப்பிரிந்த சொல், 268.
 அன்பிற்றலைப் பிரியாத சொல், 268.
 அன்பினின் அவலித்து, 1892.
 அன்பெழுது வந்த அகரவீற்றுப்பல
 வறி சொல், 247.
 அன்பெனப்படும் எரி, 1627. [2176.
 அன்பெனும் அயில் கொள்வான்,
 அன்றி - அன்றாக, 435.
 அன்னங்கண்படும், 1615.
 அன்னங்கள் தாமரையின் அல்லியை
 உண்ணல், 2662.
 அன்னத்தாவி, 2454.
 அன்னதானம். 122. [2102, 2662.
 அன்னப் பறவை, 189, 1017, 1615,

அன்னப் பறவைபோலாராய்தல், 395.
 அன்னப் பார்ப்பு, 15, 2831.
 அன்னப் பார்ப்பைப் பிரித்த தீவினை,
 அன்னப்புள், 125. [199.
 அன்னம் உறங்கும் வரை, 1612.
 அன்னமும் மயிலும் வளர்க்கப்படுதல்,
 அன்னராய், 1105. [2598.
 அனங்கவிலாசினி - கனகமாலையின்
 தோழி, 1668.
 அனந்தர் - உணர்ச்சி, 1097; மயக்
 கம், 1249, 1988, 2083.
 அனன்று - அழன்று, 1750.
 அனிச்சப்பூ, 341, 606, 2454, 2939.
 அனிச்சப்பூங்கோதை, 745.
 அனிச்சமலரும் பொறையாகி, 2701.
 அனிச்சமலரையும் அன்னத்தாவியை
 யும் மிதித்தற்குப் பொறாத பாதம்,
 அனிச்சமாலை, 231, 2667. [2454.
 அனுக்கிய, 1942.
 அனுசருதி, 657.
 அனுபவிக்கும் துறைகள், 849.
 அனுலோமர், 116.
 அனைப்பதவமீர்தம், 947.
 அனையதனையதாயினார், 709.
 அனையதே - அப்படியே, 1053.
 அனையதொப்ப, 478, 672.
 ஆ, இரக்கக் குறிப்பு, 527, 1036.
 ஆக்க - ஆக்கு (வி), 1743.
 ஆக்கச் சொல்வருவித்தல், 43.
 ஆக்கம் - அமைத்துக் கோடல், 187.
 ஆக்கம் பற்றி வந்த மருட்கையென்னு
 மெய்ப்பாடு, 2506. [லிர், 1727.
 ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீர் அடிகளேயல்
 ஆக - பொருந்த, 2398, 2551.
 ஆகம் - நெஞ்சு, 1332.
 ஆகமங்கள் நாற்பத்திரண்டு (ஐ),
 ஆகம்பிரமாணம், 303. [2815.
 ஆகம மூன்று (ஐ), 1246.
 ஆகமவிதி (ஐ), 2632. [1713.
 ஆகாசகாமினி - ஒருவித்தை (ஐ),
 ஆகாசமிதை இரண்டு, 2464.
 ஆகுபெயர், 5, 8, 11, 21, 25, 31,
 32, 52, 67, 74, 83, 92, 97,
 145, 153, 174, 208, 220, 271,

279, 286, 316, 320, 339, 403,
 527, 571, 634, 656, 800, 914,
 949, 1325, 1662, 1765, 1961,
 2135, 2601, 2690, 2734.
 ஆகுலப்பூசல், 1095.
 ஆகுலம், 1104.
 ஆகுலமயங்கிற்று, 1112.
 ஆகோட்பறை - பசுக்களைக் கொள்
 வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அடிக்
 ஆங்க, 2320. [கும் வாத்தியம், 418.
 ஆங்கண் - அங்கண் (வி), 1559.
 ஆங்கவெல்லை, 1197.
 ஆங்கனைய, 2106.
 ஆச்சியஸ்தாலி, 2463.
 ஆசனம் ஒன்பது, 656.
 ஆசாரம் - அருவி பெருகும் மலைப்பக்
 கம், 2074; ஒழுக்கம், 2889.
 ஆசாரியதண்டி - தண்டியாசிரியர்;
 சிறந்த வடமொழிப் புலவர்களுள்
 ஒருவர், 1089.
 ஆசிரியர் - தொல்காப்பியர், 1.
 ஆசினிவருக்கை - நரப்பலா, 68.
 ஆசு, 2279.
 ஆசும் - சிறிதும், 2002.
 ஆசுமன்பிலாத (சிறிதுமன்பிலாத)
 பெண் கூந்தல் யானைவல் (வஞ்
 சினம்), 2002. [997-9.
 ஆசுரத்தின்பாற்படும் கைக்கிளை,
 ஆசெவ்தாண் - ஆதின்குற்றி, 419.
 ஆசைப்பட்டாரசு வைக வருங்கடி கம
 மும், 109. [911.
 ஆசைமாக்களொடந்தணர் கொள்க,
 ஆசையிற் செல்லும், 359.
 ஆட்கடிந்தொழுகினை, 906.
 ஆட்கெலாம், 1826. [கம், வீடு, 381.
 ஆட்சியிலுலகம் - முன்பு ஆளாத உல
 ஆட்சியைப்பொறியாளன், 1292.
 ஆட்செற்று, 1486.
 ஆட்டி - அலைத்து, 2725. [1153.
 ஆட்டினத்திற்கோண்மாபுக்கதொப்ப,
 ஆட்டுவார் - பாராட்டுவார், 363.
 ஆடகச் செம்பொற் கிண்ணம், 510.
 ஆடகச்செம்பொற்பாவை ஏழு, 479.
 ஆடகச்செம்பொருணி, 1697.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருகந்

ஆடகப் பொன்வரை, 1370.
 ஆடகமாற்றுந்தார் - ஆடகத்தார்;
 வேற்றுமைத் தொகை, 84.
 ஆடம்பலம், 2112.
 ஆடல் மகளிர், 2118.
 ஆடலில்ல, 156.
 ஆடவர்க்கு உழவையொப்பாய், 1751.
 ஆடவர்களின் உதட்டுக்கு முருக்கி
 தழும் பவளமும் உவமை, 3088.
 ஆடவர் களைபறித்தல், 51.
 ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் அழ
 கன், 1528.
 ஆடி - உலாவி, 2426; பூசி, 37.
 ஆடியுட்பாவை, 957.
 ஆடு - வெற்றி, 2185. [ஞன், 948.
 ஆடுசுத்தரின் ஐயெனத் தோன்றி
 ஆடுதல் - பிறத்தல், 911. [1481.
 ஆடைக்குள்ளே மேகலையணிதல்,
 ஆடையை வீசிச் சேனைக்குத் தம்
 கருத்தைக் குறிப்பித்தல், 1863.
 ஆண்கோலமகளிர், 633.
 ஆண்டகைக்குரவிர், 393.
 ஆண்டகையலிந்தான் - ஆண்தகைமை
 குறைந்தான், 289.
 ஆண்நண்டு பெண்நண்டுக்கு வாழைப்
 பழத்தையும், பலாச்சுளையையும்
 கொடுத்தல், 2109.
 ஆண்மக்கள் கடன், 1119.
 ஆண்மாவாணிலம், 774.
 ஆண்யானை, 2910.
 ஆண்மாகியபட்டு, 2389.
 ஆணழகு, 2263.
 ஆணு - நேயம், 1002.
 ஆணுடைத்தானைமகளிர், 633.
 ஆணுப்பைங்கிளி, 102. [640.
 ஆணை - மந்திரம், 273; வஞ்சினம்,
 ஆணை ஆணை (அடுக்கு), 634.
 ஆணையிராமின், 556.
 ஆணைவேந்து, 1087.
 ஆத்து - பிணிக்கப்பட்டு, 1882.
 ஆதபநாமகர்மம் (ஹை), 3076.
 ஆதரம்பெருகும்பு, 189.
 ஆதிக்காலத்தந்தணன் மகன், 366.
 ஆதிக்காலம் - அறுவகைக்காலத்துள்

நன்னற்காலம் (ஹை), 366, 2713.
 ஆதிநாய்கன், 665.
 ஆதிமுதுநாய்கன், 1797.
 ஆதியந்தகன்ற - ஆதியும் அந்தமு
 மகன்ற (வி), 3082.
 ஆதிண்டுமுற்றி - தினவைப்போக்கப்
 பசுக்கள் உரிஞ்சிக்கொள்ளும்
 பொருட்டு நாட்டப்படும் கட்டை,
 ஆந்தை, 1395. [419.
 ஆந்தைபாடல், 1281.
 ஆப - ஆவன, 247, 2301; ஆவார்,
 ஆபாணங்களை நதல், 2599. [1183.
 ஆபாணத்தோணி, 967.
 ஆபாணப்பெட்டி, 557.
 ஆம் = அம் - அழகு (வி), 492.
 ஆம்பல், 2336, 2652; ஆம்பற்பண்,
 1662; ஆம்பற்பண்ணையுடைய
 குழல், 1314.
 ஆம்பல்லவியரிசி, 355.
 ஆம்பற்பூ, 2336.
 ஆம்பறமுதச்செவ்வாய், 561.
 ஆம்பறமுதமரக்கார்பவளவாயார்,
 1656.
 ஆம்பால் = அம்பால் - அழகியபால்
 (வி), 492; ஆகும்பால், 928; பெரு
 கும்பால், 492.
 ஆம்புடை - ஆகுங்குறுபாடு, 239.
 ஆம்புடையென்கணில்லை, 1738.
 ஆம்பொருள்களாகும், 848.
 ஆமணக்குநட்டு ஆச்சா ஆக்கலாகாது
 (பழ), 2613.
 ஆமந்திரிகை, 124, 675. [1902.
 ஆமான் - காட்டுப்பசு, 189, 484,
 ஆமான்குழவி, 355, 3042.
 ஆமின் - ஆவீராக, 556.
 ஆமை, 1895, 2878.
 ஆமைப்பார்ப்பு, 177.
 ஆமைபோலடங்கி, 2824.
 ஆமைபோலுஞ்சிந்து, 2798. [426.
 ஆய் - ஆக, 1607; இடைச்சாதி,
 ஆய்த்தியர் - இடைச்சியர், 419.
 ஆய்ந்த அணிச்சமாலை, 231.
 ஆய்ந்தபாணிற்ம், 2421.
 ஆய்ந்த மோட்டின - அழகியவயிற்றை

யுடையன், 2398.
 ஆய்ப்படை - இடையர்சேனை, 426.
 ஆய்ப்பாடி, 362.
 ஆய்ப்பதம் - அழகிய உணவு, 48.
 ஆய்மயில், 299.
 ஆயிடை, 357.
 ஆயிதழ்பொன்னலங்கல், 595.
 ஆயிரச்செங்குணன், 473.
 ஆயிரச்செங்கதிர், 343. [1453.
 ஆயிரத்தெட்டுநேரந்த ஆரமுதடிசில்,
 ஆயிரத்தெண்மர், 472.
 ஆயிரத்தெண்மர் கவரியேந்தல், 2410.
 ஆயிரம்பேடைச்சேவல் - சக்கரவாகப்
 புள், 1893. [நிறைத்தல், 2486.
 ஆயிரமரக்கால்களிற் செந்நெலை
 ஆயுக்கண்மம் - வாழ்நாளைக்கொடுத்
 தற்குரியவினை (ஐஜ), 376.
 ஆயுளே - அப்பொழுதே, 415.
 ஆயுஷ்யம் (ஐஜ), 3114.
 ஆர் - ஆரக்கால், 828, 2229.
 ஆர்கெழுஞ்ஞெட்டாழி, 828.
 ஆர்த்தவாய் நிறைய, 2286.
 ஆர்த்தி - ஆர்வித்து, 331, 2415.
 ஆர்ந்த - ஆர்த்த (வி), 2393.
 ஆர்ந்து, 1823.
 ஆர்ப்பு, 717.
 ஆர்பு, 58.
 ஆர்பொன், 1869.
 ஆர்வம் - பெறக்கடவதன்மேலது,
 946, 1097, 1601, 3039.
 ஆர்வவேர், 409.
 ஆர்வுறு, 58.
 ஆரத்திற்கு அருவி, 2363.
 ஆரப்பண்ணி, 2065.
 ஆரம் - ஆரக்கால், 790.
 ஆரம் நூற்பெய்வார், 1106.
 ஆரமிர்து - மக்கள் யாக்கை, 377.
 ஆரன்முளரியின்ன அருந்தவமரிது,
 ஆரநிற்ப, 2205. [2632.
 ஆராய்ச்சியென்னுமெய்ப்பாடு, 714.
 ஆராய்தல், 657.
 ஆரி = அரி - அழகு ஐம்மை (வி), 129.
 ஆரியநந்தி - அச்சணந்தி யாசிரியன்;
 சீவகனுடைய ஆசிரியன், 409.

ஆரியாக - அழகாக, மேலாக, 129,
 2579. [2637.
 ஆரியாங்களைகள் - தவமகளிர் (ஐஜ), -
 ஆரும்பிறப்பிறாய், 2980.
 ஆருயிர்க்கிழத்தி, 273.
 ஆருயிர்த்தோழன், 952.
 ஆருயிர்மேயுநேமி - காலசக்கரம், 796.
 ஆல் - ஆதல் (வி), 693.
 ஆலத்தி, 473, 2468.
 ஆலம்பழம், 2108.
 ஆலம்விதை, 476.
 ஆலமரத்திற்குச் சீவகன் இறையிலி
 ஆலமரம், 93 [நிலம்விட்டது, 2574.
 ஆலயம் - இருப்பிடம். 90, 594, 897.
 ஆலவட்டம் - விசிறி, 173, 352, 839,
 2452.
 ஆலி - ஆலங்கட்டி, 2786; கூலி, 919.
 ஆலியின் உருகி, 2880.
 ஆலும், 52, 236, 1774, 2165.
 ஆலை, 60.
 ஆலைக்கரும்பு, 1613.
 ஆலோசனை, 1890-95.
 ஆவணத்தினீளம் ஒருயோசனை, 112.
 ஆவணவீதி, 2118.
 ஆவநாழிகை, 176.
 ஆலி - அலி (வி), 2367; கொட்டாலி,
 1572; நெட்டுயிர்ப்பு, 2111; புகை,
 67; மணம், 20, 971.
 ஆலித்து - வாய்விட்டு, 346, 2354,
 3124, 3129.
 ஆலித்து அழலுயிரா, 2050.
 ஆலிமலர் - மணம், 1588.
 ஆலியந்துகிலார், 67, 873.
 ஆலியம்புகை சுழற்றி, 2426.
 ஆலியன்னதுகில், 67.
 ஆலியா அழலென உயிர்க்கும், 1025.
 ஆலியொன்றிரண்டுடம்பு, 1017.
 ஆலுந்தோழும்போன்று மூக்க, 487.
 ஆழ்கடற்புணையினன்னவறிவான்,
 380
 ஆழ்கலமார்தரமுங்கல், 1163, 2769.
 ஆழ - வீழ, 282.
 ஆழத்தகந்தினாக, 2785.
 ஆழி - கூடற்சுழிவட்டம், மோதிரம்,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருகநீ

விரற்சாடு, 351, 833, 1037, 2435.
ஆழிக்காவலர் - சக்கரவர்த்திகள்,
2843.

ஆழிக்கு (சக்கரத்துக்கு) மதி, 2268.
ஆழிதொட்டான் - சேனாபதி, 2167.
ஆழிமணிவிரல், 2507.
ஆழிமெல்விரல் கூப்பி, 2068.
ஆழியங்கழனி - சக்கரவியூகமாகிய
வயல், 757.

ஆழியினான் - சக்கரவர்த்தி, 32.
ஆழியுட்கீறுகின்றகீற்று, 1038.
ஆழிவாய்த்துஞ்சு, 1929.
ஆழிவாய்விரல், 833.
ஆள்கடிந்தணங்கியகாடு, 321.
ஆள்வழக்கற்றது, 907.
ஆள்வழக்கொழிய நீண்டகண், 461.
ஆளத்தி = ஆலப்தி - ஆலாபனம்
(இசை), 201, 1066.

ஆளாபம் - ஆலாபனம், 723, 1959.
ஆளி - சிங்கம், 2554.
ஆளி ஆளையினஞ்செருத்தல், 814.
ஆளி எலியைவிரும்பாமை, 2985.
ஆளி மிக்க இளமையில் யானைக்கோடு
பறித்தல், 2554.
ஆளிமுடிக்கிற்கு யானை புலம்பல், 811.
ஆளியமொய்ப்பன் : அ அசை, 132,
517.

ஆளியாற்பாயப்பட்ட யானை, 2882.
ஆளியொன்று பலயானைகளைக்கொல்
லல், 814. [936.
ஆனென்னும் (நாய்) ஒசைக்குறிப்பு,
ஆற்ற - முடிவுற, 303.
ஆற்றல் - நடத்துதல், 251.
ஆற்றலங்கந்து, 2146.
ஆற்றலோடாண்மைதோன்ற, 2267.
ஆற்றிய - தேடிய, 2986.

ஆற்றின தோழர் - உதவி செய்த
தோழர், 2142. [346, 562.
ஆற்றுகிலாது - ஆற்றாமல், சகியாமல்,
ஆற்றாது - கட்டுச்சோறு, 1550.
ஆற்றேனாற்றேனல், 1806.
ஆறலாறியிற்று, 2661. [2261.
ஆறன்மையின் - அறமல்லாமையால்,
ஆறுகாலத்திற்குமுரியபானம், 193.

ஆறெலாங்கடலுள்ளவைகல், 1127.
ஆன்பாலவிநாறுதல், 1287.
ஆன்பாலுலை, 2395.
ஆனா - அமையாத, 649.
ஆனிடையழித்தபுள்-பசுக்களினிடை
யிலே காரியெழுந்தன, 1849.
ஆனியம் - இரவும் பகலும், 359.
ஆனிரையினத்து ஏறனான், 2520.
ஆனுபூர்வி இரண்டு (ஜை), 3076.
ஆனெய்பால்வெறுப்ப ஊட்டி, 2054.
ஆனெய்பாற்றிவந்ததொத்து, 1051.
ஆனெய்வாரந்தனைய நுண்கோல்,
இகரவீற்றுலையங்கோள், 466. [1697.
இகழ்ச்சி, இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, 102,
136, 200, 262, 294, 376, 429,
718-9, 1368, 1521, 2514,
2790, 2864.

இங்கிதக்களிப்பு - காமக்குறிப்போடு
கூடிய களிப்பு, 145.
இங்கிதநிலைமை, 765.
இங்குசுவை-தங்குகின்றசுவை, 2025.
இங்குதல் - தங்குதல், 763, 1083,
இங்குலிக இறுவரை, 2239. [3072.
இங்குலிகத்தாரை, 2664.
இங்குலிகத்தைச் சொரிதல், 1898.
இங்குலிகமுட்டினகுவளை, 560.
இங்குலிகவருவி, 2239.
இங்குவார்கழலினான், 1083.
இங்குவார்முரலுங்கலை, 763. [2484.
இச்சவிய - இப்படி யழகுடையன,
இசைக்கலை நிறைந்த சொல், 732.
இசைத்தலோடும் : ஒடு உடனிகழ்ச்சி,
203. [659.

இசைத்திறத்தனங்கனையனையர்,
இசைநிறையும்மை, 805, 867, 1110,
1386, 1434, 1503, 2912.
இசைநூல், 662.
இசைநூலோர், 648, 650.
இசைப்பாட்டு, 238, 1698 - 1701.
இசை மரபு - ஒரு நூல், 658.
இசைய, 1814.
இசையறியும்புள் - அசனம், கின்ன
இசையாசிரியன், 672. [ரம், 723.
இசையாற்றிசைபோயது, 31.

இசையுங் கூத்தும் காமத்திற்குத்தீப
னம், 2598.

இசையோசைக்கு உவமைகள், 730.

இஞ்சிவட்டம் - மதிவட்டம், 1947.

இட்ட உத்தரியம், 472.

இட்டி - ஈட்டி (வி), 1136, 2764.

இட்டிகையாற் செய்த மதில், 1821.

இட்டிகைவாய்ச்சி, 2689.

இட்டிடை - சிற்றிடை, 1107, 1145,
1305, 2004, 2040, 2058.

இட்டிடையார், 880.

இட்டமின் - இடுமின், வினைத்திரி
சொல், 2553. [மித்தம், 1909.

இடக்கண் ஆடல் மகளிர்க்கு நன்னி

இடக்கண் ஆடலும் சீவகன் தோழனை
நினைத்தமை, 1156.

இடக்கர், 966, 1819, 1987, 2012,

இடக்கவுள், 2495. [2041, 2934.

இடங்கணி - வந்தோர்மேற் கல்லை
வீசும் ஒருவகை மதிற்பொறி, 102.

இடத்துகிகழ் பொருளின் தொழில்
இடத்திற் கேற்றின ஆகுபெயர்,

1614.

இடத்துகிகழ் பொருளின் தொழில்
இடத்தின்மேனிற்றல், 56.

இடத்தொடு பொழுது நாடி, 1927.

இடபதீர்த்தங்கரர் தோன்றிய கால
விசேடம் (ஹை), 2713.

இடம்படுத்தல், 2354.

இடவிய நிலம், 2373.

இடறியேகினை : இடறி நிகழ்கால
முணர்த்திற்று, 1621.

இடி - மா, 196.

இடிக்குங்கொல் - கொல்லுமோ, 1108.

இடிக்குச்சிங்கம், 2250.

இடிக்கும் - கோபிக்கும், 432.

இடிகள் தவழ்ந்திட்ட பட நாகம்,
இடித்தமா, 196. [1798.

இடித்து - வெட்டி, 592. [214.

இடித்துக் கூறல் அமைச்சர்க்கியல்பு,

இடிமுரசினைய சொல், 1685.

இடிமுரசு எருக்கினை, 1275.

இடியரி, 275.

இடியினுங் கொடியினுமயங்கி, 196.

இடியுமிழ் தழங்கென முரசு முழங்க,
இடியுமிழ் முரசும், 2900. [2392.

இடியுருமேற்றிற் சீறி, 1087.

இடியுறுமேறு, 756.

இடுக்கணவந்துற்ற கால நகுக, 509.

இடுக்கணென்னு மெய்ப்பாடு, 715.

இடுக - சிறுக, 2086.

இடுகின் - குறைந்தன, 2961.

இடுகுதுசப்பு, 2865.

இடுகொடியகலம், 2477.

இடுகொடியணிந்த மார்பர், 2145.

இடுகொடியெழுதி, 850, 2383.

இடுதல்-ஈடு (வி), 2423 ; உவமித்தல்

இடுபுகை, 456. [(வழக்கு), 2423.

இடுபுண் மருந்து, 1965.

இடும்பை - துன்பம், 252.

இடுமயிர்ப்புரவி, 2525.

இடுமுன், 774.

இடை - சமயம், 1975. [2697.

இடைக்கிடப்பு - இடைப்பிறவரல்,

இடைகழி (ரேழி), 399.

இடைகுழைந்து நின்றார், 2540.

இடைகொடாது - இடைவிடாது,
1491. [னும் ஆபரணம், 2445.

இடைச்செறி - குறங்குசெறி யென்

இடைச்சேரி, 422.

இடைச்சொல், 1114.

இடைநகர், 85.

இடைப்படாது, 447. [னேன், 1914.

இடைமகன் கொன்ற இன்னுமரத்தி

இடையர், 1849, 1850. [438.

இடையர்க்கு முல்லை மாலை உரியது,

இடையாயதானம், 2828.

இடையிட்டம் : அம்ம அசை, 284.

இடையிட்டு - நடுவேயிட்டு, 656.

இடையீடு, 1006.

இணங்கினகாய், 1479.

இணங்கின மலர், 1241.

இணைகடிசிய மன்னான், 1721.

இணைப்படம் - இருதலையும் ஒத்த

இணைமலர்த்தார், 1621. [படம், 173.

இணையம்பு, 2065. [1243.

இணையிலின்பம் - அநந்தசகம் (ஹை),

இணையொக்கும், 1590. [2684, 3131.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருகுக

இத்தலை, 410, 423, 656, 791,
 இத்திசை - இவ்வறம், 1946. [2427.
 இத்தொகை - இத்தொகையர் (வி),
 இதா-இதோ (திசைச்சொல்), 1232.
 இது வேண்டா, 718.
 இந்தனம் - தூபமுட்டி, 558.
 இந்தா (திசைச்சொல்), 1232.
 இந்திர குமரன், 1253.
 இந்திர கோபங்கெளவியிறகுளர்
 மஞ்ஞை, 1819.
 இந்திரகோபம், 1564.
 இந்திர திரு, 1753.
 இந்திர திருவன், 1264.
 இந்திர திருவில், 86, 121.
 இந்திர நீலச்செப்பு, 838.
 இந்திரர், 1239, 3085, 3121.
 இந்திரவில், 539, 1956.
 இந்திரவித்போலுமலை, 2073, 2425.
 இந்திரற்கும் : உம் சிறப்பு, 173.
 இந்திரன், 528, 1219, 1239, 2400,
 2815, 3094. [2710.
 இந்திரன் உரிமை சூழவந்தமை,
 இந்திரியத்திற்கு அவ்வருகுபட்டு நிற்
 இந்நின்றவன், 1327. [கின்ற, 2563.
 இப்பர் - ஒருவகை வணிகர், 1756.
 இப்பால் - இவ்விடத்தே, பின்பு, 360,
 490, 1266.
 இப்புறம் - இப்பால், 2943.
 இம்பரிவ்வுலக மொப்பாய்க்கு, 1737.
 இம்மி - குறைந்ததோர் எண்; மத்தங்
 காய்ப் புல்லரிசி; மிகவும் சிறியது,
 495, 3027.
 இம்மென்கலையார், 2454.
 இமயச்சாரங்கருப்புரக்கன்று, 1267.
 இமயம் - மந்தரம் (ஐ), 963, 2105.
 இமயம்போல நிலைபெறுகென அரசு
 சரை வாழ்த்தல், 2417.
 இமயமலை, 956.
 இமவான் - இமயமலை, 183.
 இமவானில் மரகதப்பாறை (ஐ),
 இமில், 2437. [183.
 இமிலேற்றின் நடை, 3100.
 இமிழ் - சுயிறு, 1091.
 இமிழ்கொளீஇ - பிணைத்து, 1835.

இமைக்குங்கண் இவையோ: ஓ எதிர்
 மறை, 644.
 இமைத்தகண் விழித்தலின்றி, 2617.
 இமைத்த நுங்கண்கள், 2839.
 இமைத்தார் காண்கலாப்புரவி, 2354.
 இமைத்துநோக்கிற் கண்ணிற் பிரதி
 பிம்பந் தோன்றாது, 72.
 இயக்கரியல்பு, 1015.
 இயக்கி - யகிதேவதை (ஐ); இசக்
 கியெனத் தென்னாட்டில் வழங்கும்,
 596, 1015, 1178, 1248, 1590,
 1600, 1658.
 இயக்கியர்குழாம், 1219.
 இயங்கிடையறுத்தகங்குல், 1360.
 இயந்திரித்தபொறி, 103.
 இயம்ப - முழங்க, 440.
 இயமாம்சிலம்பின, 779.
 இயல்புகணத்துக்கண் மெல்லொற்றுத்
 இயலாசிரியன், 672. [திரிதல், 55.
 இயற்கைப்புணர்ச்சி, 1328.
 இயற்கையன்புடையார், 1346.
 இயற்றினான் - நடத்தினான், 1839.
 இயற்றியின் : ஒருவரைக் கூறும்
 பன்மை, 234. [டனம், 7.
 இயைபின்மைமாத்திரை நீங்கியவிசே
 இரக்கக்குறிப்பு, 295, 345, 1036,
 1511, 1804, 2622. [1511.
 இரக்கக்குறிப்போகாரம், 678, 687,
 இரங்கல்வேண்டா, 267.
 இரங்கியெங்கி, 302.
 இரட்டுற - மாறுபட, 387.
 இரட்டைக்கிளவி; 82, 806, 2040.
 இரட்டைகள் - ஆண் பெண்கள், 1.
 இரண்டுநாள் - சிலநாள், 270.
 இரண்டுநாளைச்சுற்றம், 270.
 இரணியன்பட்டது, 1813.
 இரத்தினத்திரயம் : நன்னூன முதலி
 யன (ஐ), 374, 381, 394, 1436,
 2745, 2847. [(ஐ), 2747.
 இரத்தினப்பிரபையென்னுஞ்சாரணர்
 இரதங்குத்த இரும்பு பொன்னாதல்,
 இரதிகன்மம் (ஐ), 3121. [960.
 இரந்தாட்டுவார், 2401.
 இரலை - துத்தரிக்கொம்பு, 434, 447.

இரவன்மார்தர்க்கும் : உம் இழிவு
சிறப்பு, 136.

இரற்றும் - அரற்றும், 95.

இராக்கதமணம் - வலிதிற்கொள்ளு
தல், 253, 749.

இராசதத்தாற்கூறல் - ரஜோகுண சம்
பந்தத்தாற் கூறல், 265.

இராசநீதி, 2906 - 9.

இராசமாகிருகம் - மகதநாட்டிலுள்ள
தொரு நகரம், 3043. [1276.

இராசமாநாகம் - ஒரு வகைப்பாம்பு,
இராசமாபுரம்-சீவகன் நகர்; ஏமாங்கத
நாட்டில் நாற்காத அகலமுடைய
தாயிருந்தது, 2544.

இராசமாமந்தம் - ஒரு வகைப்பாம்பு,
இராமன், 1643. [1276.

இரிக்கும் - கெடுக்கும், 1769.

இரிய - கெட, 47.

இரியலுற்ற - கெடுதலுற்ற, 1107.

இரீஉ - இருத்தி, 704.

இரீஇயினர் - இருத்தினர், 2433.

இருகண் ணும் புதைத்துவைக்கும்,
இருகாலாவதும்புல்லி, 1052. [1578.

இருட்போர்வை, 335.

இருடிகள் கோபம், 2107.

இருடுணித்தது, 2450.

இருண்மணிச்சுடர், 2422.

இருணீந்தி, 326. [எறும்பு, 272.

இருதலைக் கொள்ளி யிடத்துற்ற

இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேம், 1631.

இருதலைபு மொத்த காமம், 11.

இருதுறுகாவு, 2668.

இருந்தனகள், 2489. [1872.

இருந்தாற் கொரோலை கொடுத்தான்,

இருநடுவாக - இடைமுரிய, 2804.

இருப்புச்சுற்று - பூண், 1136.

இருப்பு நாராசத்தை யெய்தல், 1676.

இருப்புயிர் - நரகருயிர் (ஐ), 2931,
3108.

இருப்பெழு - இருப்புத்தூண், 81.

இரு பிறப்பாளர், 1682.

இருபுற வாழ்த்து, 1420.

இருபெயரொட்டு, 929.

இரும்பறக்கழுவி, 698.

இரும்பினீர்மை - இழிந்தநிலை (ஐ),
952.

இரும்பு இரதத்தாற் பொன்னுதல்,
960, 1204. [மருப்பு, 1076.

இரும்பு செய் குழவித் திங்கண்
இரும்புண்ட நீர், 394.

இரும்புண்டு மிகுத்த மார்பு, 2281.

இரும்பு மேய்ந்தொழிந்த மிச்சில்
வரை மார்பன், 1790.

இரும்பு மேல் விடாது நிற்பார், 782.

இரும்புயிர் - இருப்புயிர், நரகருயிர்,
(ஐ), 952.

இரும்பெச்சிற் படுத்த மார்பர், 2353.

இருமலர்க்குவனையுண்கண், 1171.

இருமுது குரவர் - தாய் தந்தையர்,

இருமை - கருமை, 1171. [604.

இருவில் - கரிய வொளி, 339.

இருவில்லளவு, 2608.

இருவிற்கண் இடுதலிசில் இருந்
தான், 2608.

இருவேரி - வெட்டிவேர், 129.

இருள் - அஞ்ஞானம், 2812.

இருள்பின்னிவிட்டன்னகுழல், 1457.

இருளிலார் - மயக்கநோயையுடைய
இவ்வாழ்வார், 2448.

இருளோநீங்க : ஐ அசை, 2729.

இரேவதிவியாழ வோரை, 506.

இரைக்கிடைந்தபசி-இரைக்கு இடை
ந்த பசி, 446.

இரைகௌவிய நாகம், 446.

இரைப்பு - ஒலி, 768.

இவ் பொருளுவமை, 162, 191, 195,
261, 275, 938, 1012, 1059,

1170, 1314, 1691, 1798, 2105,
2368, 2469, 2597. [2319.

இவ்லானையஞ்சி விருந்துகோறல்,

இவ்லுறை தெய்வத்துக்குப் பூப்பலி
சிந்தல், 2394.

இவ்லுறைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்வம்,
354, 1095, 1311, 1527, 2394.

இலக்கணை - சீவகன் மனைவிகளுள்
ஒருத்தி, 2429. [286.

இலக்கம் - குறி, 995; லக்ஷியம், 188,

இலக்கித்து - எழுதி, 180.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுசுக

இலங்கித்திட்டான் - குதித்தான், 2191.
 - இலஞ்சி - குளம், 69.
 இலம்பகம் = இலம்பம் - நூலுறுப்பு, 408; தலைக்கோலம், 1442.
 இலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதம், 2641.
 இலயந்தாங்கி, 1265.
 இலயம், 682, 727, 1258.
 இலயமா - லயமாக, அழிய, 1256.
 இலவங்கமரம், 1901.
 இலவங்காய்க்கு அணில், 1701.
 இலவம், 2766.
 இலவம்பூ அரக்குண்டன்ன பஞ்சி மெல்லடி, 1881. [1701.
 இலவம் பூவிற்குரிய உவமைகள், இலவம்போதேரெழிற்றகைய சீறடி, இலவலர்வாய், 482. [1588.
 இலவு, 1701.
 இலாபாந்தராயம் (ஐ), 3081.
 இலாஜஹோமம் - பொரியாற் செய்யும் ஹோமம், 2464.
 இலிர்த்த - சிலிர்த்த, 3009.
 இலிற்றும் - சொரியும், 2521.
 இலேசு - சிறுமை, 1, 10, 770.
 இலை - ஆயுத அலகு, 2209; இல்லை (வி), 76.
 இலைகொள்பூண், 653, 1371, 2107.
 இலைப்பலி - இலைச்சாம்பல், 1662.
 இலைப்புரை கிளைத்தல் (பழ), 1741.
 இலைப்பொலிபூண், 1210.
 இலைப்பொலியலங்கல், 711.
 இலைபுறங்கண்ட கண்ணி, 2063.
 இலைபொரவெழுதியன்ன, 612.
 இலையார்கடகத்தடக்கை, 2197.
 இலையார்பூண், 732.
 இலையுடைக்கண்ணி, 392, 1735.
 இலையூழ்த்து - இலையுதிர்ந்து, 2690.
 இலைவட்டத்தாமம், 2184.
 இலைவளர்குரம்பை, 1432.
 இலைவிரவுபூம்பைந்தார், 1885.
 இலைவைத்தகோதை, 2190.
 இவ்விருந்தோன் - இவ்விடத்திருந் தோன், 1790.
 இவ்வெனவுரைத்துமென்று கிளைப்பி

னும் பணிக்குமுள்ளம், 2762.
 இவணது, 540. [665, 959, 972.
 இவர்தல் - செல்லல், பரத்தல், 522,
 இவர்ந்தது - பரந்தது, 1716.
 இவர்ந்து, 752.
 இவரி - பரந்து, 2427.
 இவறல் - பேராசையுறல், 2588.
 இவறினார் - மிக்கார், 966.
 இவுளி, 123.
 இவுளிக்கடல், 28.
 இழுவென்னுமெய்ப்பாடு, 736, 1738.
 இழிகை - கைச்சுரிகை, 558.
 இழிதொழில் இழிகுல மொருவிப் பிறத்தலரிது, 2751.
 இழிந்ததென்பவே: என்ப அசை, இழிந்தனர், 2412. [39.
 இழிந்து, 2055.
 இழிவுசிறப்பு (தத்தையீரே), 2511.
 இழிவு சிறப்பும்மை, 77, 136, 240.
 இழினென்பன, 2395.
 இழுக்கி - தப்பி, 2238.
 இழுக்குற்று - வழுக்கி, 476. [1602.
 இழுகுபொன் - உரிஞ்சும்பொன், இழுங்கு - இழுக்கு (வி); நீங்குதலு மாம், 3093. [2630.
 இழுதமையெரி சுடர் விளக்கு, இழுதன்னவெண்ணினம், 1552.
 இழுதார் இன்புகை, 1576.
 இழுதார்டும், 294.
 இழுதார்மென்பள்ளி, 1576, 3137.
 இழுது - தேன், 3137; நெய், 445; வெண்ணெய், 1576.
 இழுதுசேர் கவளம், 819.
 இழுதொன்றுவாட்கணினையார், 445.
 இழைத்த, 2036.
 இழைத்தது - செய்தது, 1842.
 இழைத்தபொன்னகர், 2416.
 இழைத்தல் - சூழ்தல், 1689.
 இழைத்து - அமைத்து, 4.
 இழைந்தவர் - கூடினவர், 2720.
 இழைபக இமைப்பினெய்திட்டு, இழைமுகத்தெறிபடை, 275. [1680.
 இழைய - பொருந்த, 1593. [2709.
 இழையொளி விளங்கப்புக்கான்,

இளக - அசைய, 1778; நெகிழ, 1398, 2445.

இளகிற்று - மெல்கிற்று, 718.

இளகுகாடு - தழைத்த காடு, 1778.

இளங்கால் - இளம் பருவம், 2012.

இளங்கிளைச்சுற்றம், 1730.

இளங்கோக்கள் - பு வ ரா சா க் க ள், 2861. [சிரியர், 498.

இளங்கோவடிகள் : சிலப்பதிகாரநூலா
இளஞாயிற்றைக் கண்ட ஆம்பல்
வாடல், 2336.

இளஞாயிறு, 2420. [1687.

இளநலம் பருகுகின்றான், 702,

இளநீர், 2402.

இளநீர் வண்டி, 62.

இளம்பசங்காய், 2473.

இளம்பட்டும் முயல் இரத்தமும் சூரி
யனுக்குவமை, 173.

இளம்படியர், 1098. [பருகல், 2104.

இளம்படியார் (மகளிர்) நகை முகம்
இளம்பிடி, 2127.

இளமரக்கா, 842.

இளமை - அறிவின்மை, 1599.

இளமைக் கள்ளுண்டு, 2619.

இளமையாடியிருக்கும், 2491.

இளவரசு, 2912.

இளவளநாகு, 751, 1226.

இளவுடையான் - புவராசா, 2568.

இளவேனிற்காலம், 648, 2690-700.

இளிந்த - இணங்கின, 1241, 1479.

இளியினுமினிய சொல்லாய், 1537.

இளிவரலாகிய சுவை, 2725.

இளிவரவென்னு மெய்ப்பாடு, 736.

இளிவாய்ப்பிரசம் யாழாக, 2691.

இளிவு - இளிவரவு, 2498.

இளைமையங்கழனி, 2598.

இளையர் - மங்கையர், 150.

இளையவர் - தேவியர், 2709.

இளையார் - சேடியர், 2585.

இற்பரத்தையர் - ஒருவனுக்கே உரி
மை பூண்டவர்; காமக்கிழத்தியர்,

இற்றிசை - இல்லறம், 1946. [372.

இறக்கத் துணிந்தோர் வாட்போர்
செய்தல், 2277.

இறக்கினர் - இழுத்தனர், 781

இறங்கிய - நாணிய, 2067.

இறங்கு கண்ணிமையார், 248.

இறங்குதல் - கெடுதல், 248.

இறந்தகால வழக்கு, 2108.

இறந்தது - மிக்கது, 969.

இறந்தது தழீஇய உம்மை, 168.

இறந்தநாளையார் மீட்டார், 2616.

இறந்தார் - போனார், 2105.

இறந்துபாடு, 740.

இறப்பு - வீட்டினுறுப்பு, 2985.

இறவு - இராமீன், 1788.

இர - ஒருமீன், 95.

இரல் - தேன்கூடு, 116.

இரல் திங்களுக்கு, 1168.

இறுகநீக்கி - கைவிட்டு, 1237.

இறுகயாத்து, 1798.

இறுகல் - நிலைபெறுதே கொள், 946.

இறுகி - மூர்ச்சித்து, 299.

இறுங்கு - சோளம், 1561.

இறுதியில்லமிற்று - மாணமின்மைக்
குக் காரணமாகிய அமிர்தம், 1813.

இறுப்புத்தண்ட-இறுக்கும் பொருளோ
வாங்க, 2570. [2522.

இறுவரை - பெரியமலை, 1463, 1833,

இறை - இரேகை; அதனை யுடைய
கை, 656, 1283; தங்குதல், 74,

இறைச்சிக்குன்று, 801. [538, 1445.

இறைச்சிச் சோறு, 757.

இறைச்சிப்போர் - உடம்பு, 1585.

இறைஞ்சல் - கவித்தல், குனிதல்,
980, 1704.

இறைப்பாரம் - பல்லுயிரைக் காக்
கின்ற பாரம், 475. [2372.

இறையிலிலம் - ஸர்வமானியம், 76,

இறைவளைத்தோளி, 1270.

இறைவற்பேணி, 1221.

இறைவன் - அருகன், 1658; சிவ
பெருமான், 2285.

இறைவன் திரிபுரமெரித்தமை, 2249.

இறைவனது ஆணை, 271.

இன்கனித் தொண்டையர் ஆவர்
வாய், 2107.

இன்பக் கடலகத் தழுந்தினார், 2080,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுக

இன்பக்கனி கவர்கணம் - தேவர் (ஐ), 1240.

இன்பக்கொடி - காமவல்லி, 365.

இன்பத்தை வெறுத்தலென்னு மெய்ப்பாடு, 993.

இன்பநிலத்தியன்ற பொருள், 849.

இன்பம் - புண்ணியப் பயன், 2602.

இன்பம் அறிவைக் கெடுக்கும், 1194.

இன்பம்தாங்கும் இருங்கனி, 1236.

இன்ப மருந்து, 1895.

இன்பழக்கினவி, 324.

இன்பிடி - கவளம், 81. [205.

இன்மை - உடைமைக்கு மறுதலை,

இன் (இனிமை) வளரிளம்பிறை,

இன்றி - இன்றாக, 455. [1008.

இன்னணம் - இப்படி, 331, 392, 791, 842.

இன்னதென்ப: என்ப அசை, 64.

இன்னநாட் பிறந்த இன்னொன்றல் அரசர்க்கு மரபு (மலைநாட்டு வழக்கு), 1813 [யேம், 2542.

இன்னம் - இத்தன்மையை யுடை

இன்றப் பிறவிப்பிணிக்கு இன்மருந் தாய சொல்லான், 2890.

இன்னரோலை இன்றார் காண்கவென்றல், 1041.

இன்னுடையருண்மொழி, 326.

இன்னும் - பின்னும், 810.

இன்னுயிர்த் தோழர், 1868.

இன்னுருபு உவமப் பொருளில் வருதல், 2, 955, 1091, 1748; உறழ் பொருவில் வருதல், 2, 1911; ஏதுவில் வருதல், 2195; ஏழனுருபாதல், 1220, 1354, 1550; காரகவேதுப் பொருட்கண் வருதல், 1; நீக்கத்தில் வருதல், 198; பொருவில் வருதல், 1757, 1765, 2575.

இன்னுரை கொடுமின், 2644.

இன்னே - இப்பொழுதே, 226.

இன - இத்தன்மையன, 1766.

இனஞ்சுட்டின பண்பு, 930.

இனத்திடையேறு, 1475, 1723,

இனந்தலைப்புலி, 1750. [1916.

இனந்திரியேறு - இனத்தை மனத்

தாற் கைவிட்ட ஏறு, 2720.

இனம் - பாவினம், 1.

இனமலை - ஒரு வகைமலை, 1652.

இனிதினின் மலர்ந்த, 2199.

இனைந்திரங்கி, 292.

இனைய, 2060.

நகை, 365.

நங்கனம் - இங்ஙனம், 1942.

நங்கு: உவமவருபு, 1593; என்னி

நட்டகம், 396. [டம், 72.

நட்டரூ - நட்டமருத (வி), 95.

நடமை பசும்பொற் கார்தம், 1256.

நடு-பெருமை, இடுதலுமாம், 59; வருத்தம், 1762.

நடுசால் போர்பு, 59.

நண்ட - கடுக, 1794.

நதேபோல்வதொன்றில்லை, 2148.

நமஞ்சேர்மலை, 210.

நமம், 294, 309.

நயல் - நசல், 925.

நயின்றி யிருந்த தீந்தேன், 712.

நர்ங்குருதி - நர்க்குங்குருதி (வி),

நர்ஞ்சடை மாமுனி, 2491. [2285.

நர்ம்பொழில், 1209.

நர்வளை, 2347.

நரங்கொன்றியின் - ஆற்றியபின், 2422.

நருடம் போருயிராயினர், 1981.

நற்றசை ஏகாரம், 137, 228, 334, 1469.

நறு திரிந்தசொற்கள், 37, 56, 79, 138, 149, 356, 1179, 1289, 1480, 2486, 2748, 3019.

நன்றணிப்பால் - நன்ற அணிமையால், 2541.

நனோர் - இவ்வுலகிலுள்ளோர், 29.

உக்கவை, 2118.

உகவா - அன்புமிக்கு, 1382.

உகளி - பிறழ்ந்து, 1854.

உகிர் - நகம், 178, 2446.

உகிர்வரித்தசாந்து, 2532.

உகிர்விடுத்ததோர் கோலமலை, 1406.

உகிர்வினைசெய்து பஞ்சியூட்டி, 2540.

உருக்கிய - உருத்தற்கு, 2636. [735.

உச்சம் - ஸங்கீதத்தில் உச்சஸ்தானம்,

உசவு - கரியும் எண்ணெயும், 786,
உசாவுதல் - வினாவுதல், 310. [3076.
உட்கு, 300.

உட்கத் தக்கது - அஞ்சத் தக்கது,
உட்கி - அஞ்சி, 403. [3057.

உட்கு - அச்சம், 591. [976, 1226.

உட்கோள் - எண்ணம், 214, 899,

உட்பட உரைத்து, 1216.

உடங்கு - சேர, 529. [1438.

உடம்பிற்குக் கூறுகின்ற இலக்கணம்,

உடம்பின் நிலையானமைக்கு மின்னும்

மொக்குளும், 2754.

உடம்பினோடியிரிற் பின்னி, 556.

உடம்புக்கீடு - கவசம், 3074.

உடம்புநனி சுருங்கல் (மெய்), 998.

உடம்பெலாங் கண்களாயின், 2553.

உடல்சினங் கடவ, 768.

உடற்சி - கோபம், 1078, 1749.

உடற்றி - வருத்தி, 814.

உடற்றுதல் - கெடுத்தல், 52.

உடன்று - வருந்தி, 2005, 2345.

உடனேசுட - முழுக்கச் சுட, 1966.

உடுத்த - சூழ்ந்த, 1786.

உடுத்தல் - ஏகாந்தமாதல், 1427.

உடும்பின்குல், 2781.

உடும்பு, 1230, 2887.

உடும்பு வேட்டை, 2767.

உடுவம் - அம்பின் ஈர்க்கு, 2275.

உடுவமை பகழி, 2191.

உடைகடலொலி, 119.

உடைகலத்தவருற்ற வருத்தம், 2757.

உடைஞாண் - அரைஞாண், 2240.

உடைநாண் - முறுக்குடைந்த கயிறு,

வல்லிக் கயிறு, 1189, 2263.

உடைமணி - மேகலை, 2407.

உண்கண், 682.

உண்கலங்கள், 398. [117.

உண்டசோறு - உண்டுமிக்கசோறு,

உண்டாடல் - விளையாடல், 2668.

உண்டு : உவமவாசகம், 1159.

உண்டுமில்லையுங்குறல் - அஸ்திநாஸ்

திக வாதம் (ஐ), 1419.

உண்ண உருக்கிய - தீய உருக்கிய,

உண்ணுகிடந்தான், 3036. [480.

உண்பது மனத்தினாலே (தேவ
போகம்), 2802. [யை, 2609.

உணர்ந்தனையாயினும் : ஆன் சாரி

உணர்ந்துவைத்து, 271.

உணர்வின்மிக்கான் பிறர்மனையாளி

டம் சென்ற உள்ளத்தை மீட்

டல், 2186.

உணரக் கூறி, 1759.

உத்தமம் - தலைமை, 753.

உத்தமார்க்குக் கொடுத்தல், 2828.

உத்தராகுரு - போகபூமி, 1710, 2580,

2632.

உத்தரட்டாதியான் - சீவகன், 387.

உத்தராசங்கம் - மேற்போர்வை, 2457.

உத்தயோத நாமகர்மம் (ஐ), 3076.

உதயகிரி, 785, 1749, 2153.

உதயகிரியிற் சிந்தார அருவி, 169.

உதயத்துச்சி, 785.

உதயாருடக்கவிப்புக்கள் (சோ), 1280,

உதாசீனம், 226. [1686.

உதிதா - உதிக்க, 1340.

உதிதன் - தோற்றியவன், 23.

உதிரச் சட்டை, 1080.

உதிரம் உறவறியும் (பழ), 1910.

உதைப்ப, 516. [காமம், 107.

உப்பமைகாமம் - வெறுப்பில்லாத

[சோறு, 2984.

உப்பிலிப்புழுக்கல் - உப்பில்லாத

உப்பின் உயர்வு, 805. [107.

உப்பு - இனிமை, 3141; உவர்ப்பு,

உப்புக்குன்றம் புனற்கு உடைந்தது

உப்புப் பண்டி, 824. [போலும், 813.

உப்பும் உலகும் உள்ள அளவும் வாழ்

வீரோன்னும் உலக வழக்கு, 2546.

உபசாரம், 1299 - 303. [வன், 2362.

உபதிரஷ்டா - கூட இருந்து பார்ப்ப

உபபோகாந்தராயம் (ஐ), 3081.

உபவேட்டிதம் (பர), 1257.

உபாதியாகிய மன்னர் (ஐ), 3082.

உம் : சிறப்பு, 464, 480.

உம்மீற்றால் வருவதோர் ஏவல் கண்ணி

யவியங்கோள், 201.

உம்மைகள் வருத்தத்தின் சிறப்

புணர்த்துதல், 1705.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுஎங்

உம்மைத் தொகை, 159.
 உம்மை நின்ற தொழுத் வினை, 343.
 உம்மை மாறல், 247, 2194.
 உம்மையும் உருபும் விரித்தல், 29.
 உம்மை விகாரத்தால் தொகுதல், 21.
 உம்மை விரித்தல், 31, 101.
 உமிழ்கட்டினை - கண்ணுமிழ்ப்பினை,
 உமிழ்நகைவேலினான், 191. [1584.
 உமிழல் - தோற்றுவித்தல், 2149.
 உமைத்துழிச்சொறியப் பெற்றும்,
 உய்த்தனர், 425. [2617.
 உய்த்தார் - அறிவித்தார், 1407 ;
 சொன்னார், 1679.
 உய்த்தீமின், 306.
 உய்த்து - நீக்கி, 2481.
 உய்த்துணரவைத்தல், 2627.
 உய்யவல்லார், 1141.
 உயர்கதி, 1236.
 உயர்மிக்க தந்தை - பிள்ளையுயர்ச்சி
 மிகுதற்குக் காரணமாகிய தந்தை,
 உயர்மையைவர் - தேவர், 965. [473.
 உயவுநோய் - வருந்துநோய், 2798.
 உயிர் - அழகு, 168.
 உயிர்க்கவசம், 1792.
 உயிர்க்கிழவன், 1.
 உயிர்க்குக் கூற்றம், 1969. [349.
 உயிர்க்கும் - சொரியும், 48 ; நானும்,
 உயிர்ப்ப - சுமைபோக்க, 1354.
 உயிர்ப்பதும் ஒம்பி - இறந்துபாட்டை
 யும் ஒழிந்து, 1989.
 உயிர்பருகலுற்று-கொல்லத்தொடங்கி,
 புத்தசன்னத்தனாகி, 392.
 உயிர்பெற எழுதப்பட்ட ஓவியப்பா
 வை, 2048.
 உயிர்போயிருந்தான்-அறிவுமுதலியன
 போயிருந்தான், 2196. [தறிவு, 636.
 உயிரின்மேலெண்ணம் - உயிரிடத்
 உயிரெனு நிலத்தில் வினையெனும்
 விதையை விதைத்து, 2762.
 உயிரைநோக்கி விசையை கூறல், 310.
 உரவோன்சிறுவன், 353.
 உரற்றலை உருவப்பன்றி, 2202.
 உரற்றொலி - பிளிறுகின்றஒலி, 865.
 உரறி, 88, 1930.

உராமனம்-நீங்கிப்போமுள்ளம், 1643.
 உராய்-பாந்து, பெயர்ந்து, 36, 1100,
 1169, 1606, 1903, 2304, 2396.
 உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 37, 56, 356,
 2486, 2508, 3019 ; விசேடித்து
 வருதல், 9 ; வினைமேல் மெய்தடு
 உரிஞ்சி, 2418, 2937. [மாறல், 844.
 உரிப்பால் - உரியபால் (வி), 555.
 உரிமை - மனைவி, 272, 548, 2642,
 2710, 2862.
 உரிமைதன்னால் நீராட்டி, 1169.
 உரிமைதன்னோடும் வலங்கொண்டு,
 2744.
 உரீஇ - உருவி, 276, 1984, 2625.
 உரீஇயினான் - உருவினான், 2247.
 உரு - அச்சம், உட்கு, 1340. [616.
 உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொன்,
 உருக்கரக்கு, 642.
 உருக்கார் அரக்கிட்டு, 1763. [2303.
 உருகினஇரும்பிலே எஃகு வைத்தல்,
 உருகினபொன்னிலுற்ற நீர்த்துளி,
 உருகுவட்டு, 103. [1387.
 உருட்டியிட்டேம், 1164.
 உருட்டுபு, 2191.
 உருணேமி - சக்கரம், 2237.
 உருத்திர தத்தன் - சச்சந்தனுடைய
 மந்திரி, 212. [யின் வடிவம், 2105.
 உருத்திரப்படிமம் - உருத்திர மூர்த்தி
 உருத்திரனும் உமையும்போன்று,
 உருத்து - கோபித்து, 276. [1083.
 உருபினும் பொருளினும் மெய்தடு
 மாறி ஒன்றின் நிலைக்களத்து
 ஒன்றுசெல்லுதல், 91.
 உருபுமயக்கம், 24, 608, 740, 1172,
 உருபுமாறுதல், 1. [1711, 1889.
 உருமுற்றபாம்பு, 27.
 உருவக்கோலி - முடியவளைத்து, 453.
 உருவகவணி, 379, 683.
 உருவகவுமை, 290. [180.
 உருவங்களின் கண்ணைத்திறத்தல்,
 உருவச்சாதகம் - வடிவுகூறுமிலக்க
 ணம், 1571.
 உருவஞ்செய்ய - அழகுசெய்ய, 1953.
 உருவமோதி - மந்திரத்தைபுருவோதி;

உரு உருவமென ஈறுதிரிந்தது,
உருவுதிரை, 2471. [1289, 1601.
உருவுதிரையையுடைய கொல்லா
உருளாயம், 2873. [வண்டி, 858.
உருளி - உருள் ; இ பகுதிப்பொருள்
விகுதி, 532.
உருளுதல் - கெடுதல், 2452.
உரைக்கும் நானம், 831.
உரைக்குற்றேன், 2210.
உரைத்தவெண்ணெய், 970.
உரைத்தார்க்கு அவன் மெய் மகிழ்ந்
உரைத்து, 2692. [தான், 1061.
உரைத்துக்கொள், 1030.
உரைமோ, 1852. [2014.
உரையீயான் - மறுமொழிகொடான்,
உரைவினோத்துரைப்ப-சொல்லீ வலிய
எழுப்பிக்கூற, 2645.
உரோணி - உரோகிணி (வி), 23, 198.
உரோணியூர்ந்தமதி, 620.
உரோமப்பட்டுடுத்து, 2425.
உரோட்பூம்பட்டு, 2667.
உலக்கை, 68, 92.
உலகம் - உயிர்க்கிழவன், 1.
உலகம் நித்தியம் (ஐ), 1.
உலகமுன்று - நாகலோகம், பூலோ
கம், சுவர்க்கம் (ஐ), 2812.
உலகமலிற்ரும்மாமணி, 386, 1890.
உலகமன்னவன் திருநாள், 1558.
உலக வழக்கு, 1068, 2546.
உலகியலவழக்கான கந்தருவம், 2063.
உலகியலாற்கூறல், 206, 245.
உலகென்னுஞ்சொல் பூமியின் ஏக
தேசத்தை உணர்த்தல், 2606.
உலகோடிய, 1814.
உலஞ்செய்ததோள், 2915.
உலம் - கல், 204, 667, 1471. [1770.
உலம்-அஞ்சி, முழங்கி, 281, 1749,
உலம்பினை - முழங்கின, 274.
உலம்பு - முழங்கி, 2205. [1900.
உலம்பும் - இடையொலி செய்யும்,
உலமருநெஞ்ச - அலமருகின்ற மனம்,
உலமேந்தியாடல், 690. [2566.
உலறி, 2966.
உலா, 433.

உலாப்பிரபந்தம், 2529.
உலாம் - அலமரும், 694; உவமச்
சொல், 1581.
உலாய் - சூழ்ந்து, 550.
உலாவுநீர், 136.
உலைப்பு - தொலைத்தல், 1184.
உலைவிலார், 2107.
உலைவு, 1735.
உலோகமாபாலன் - அச்சணந்தியாசிரி
யன்; பதுமைசகோதரன்; மா வியங்
கோளசையின்றி இசை நிறைத்து
நின்றது, 395, 1272, 1273, 1754,
2225.
உவகைக்கலுழ்ச்சி, 294, 2096.
உவந்தமார்பம், 2256.
உவப்பின்கட்பால் மயங்கல், 1974.
உவப்பின்கண் அஃறிணை உயர்திணை
யாதல், 425.
உவமச்சொல், 1582, 2490.
உவமத்தொகை, 107. [52, 79.
உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயர்,
உவமவாசகம், உவம வருபு, 10, 26,
222,, 291, 1159, 1324, 1591,
1965, 2490, 2562. [1557.
உவமிக்கும்பொருள் - உபமேயம், 41,
உவமை, 96, 170, 176, 178, 190,
222, 242, 276, 290, 301.
உவமையிலக்கணம், 1722.
உவமையும்உருபும் விரித்தல், 160.
உவர்க்கும் - வெறுக்கும், 5.
உவர்த்தது - வெறுத்தது, 1382.
உவர்ப்பு - வெறுப்பு, 2816, 2987.
உவவுறுமதியினெண்மையான், 1409.
உவளகம் - ஒரு பக்கம், 243.
உவறுநீர் - ஊறுகின்ற நீர், 966.
உவனித்தல் - வில்லை எய்யத் தொடங்
குதல், 2179.
உவாக்கதிர்த்திங்கள், 2444.
உவாத்தி - உபாத்தியாயர், 1090.
உவாத்தி முதலியோர், 369.
உவை : சுட்டுப் பெயர், 1194.
உழ - உழவுத் தொழில், 3114.
உழக்கல் - மிதித்தல், 1899, 2271.
உழந்தவர் - பழகியவர், 597.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுஎடு

உழப்பெருது, 751, 2783.
 உழலை-உழலைமரம், எழுத்தடி, தடை
 மரம், 422, 713, 1226, 1278.
 உழவன், 182.
 உழவு - வழிபாடு, 3114.
 உழிதரு பெருநிதி, 330.
 உழுத்தகல் - உழுந்து அகல், 2488.
 உழுத்தம்பொடி முதலியவற்றிற்கை
 கழுவல், 2736.
 உழுந்து முதலியவை, 2486.
 உழுவலன்பு, 1567.
 உழுவை - புலி, 1388, 2469.
 உழுவை தோகையோடிருத்தல் சீவ
 கன் இலக்கணையோடிருத்தற்கு,
 2469.
 உழுவை பிரிவால் வருந்தாது, 1388.
 உழைக்கணுளர் - தன் முகத்திடத்துக்
 கண்போன்ற தோழர், 2004.
 உழைக்கலங்கள் - வீட்டிற்குரிய பாத்
 திரங்கள், 2369.
 உழைமான் கொம்பு கழன்றால் அதனை
 வீசிவிடல், 2301.
 உழையம்பிணை: இருபெயரொட்டு,
 உழையவர், 2864. [982].
 உள் - மனவெழுச்சி, 449.
 உள்வாங்குக, 437.
 உள்ளடி ஊசி பாய, 2768.
 உள்ளத்தாலுமிழவேண்டா, 2149.
 உள்ளம், 2186. [1771].
 உள்ளம்போற் செவ்வ குதிரை,
 உள்ளமில்லவர் - மடிந்திருப்பவர், 36.
 உள்ளாளப் பாட்டு (இசை), 658,
 உள்ளிட்டு - முதலாக, 2790. [735].
 உள்ளினருழைக் கண்டது, 1029.
 உள்ளுபொருள் - நினைத்த காரியம்,
 உள்ளுழி - உள்ள இடம், 1695. [847].
 உள்ளுறுத்த - உள்ளிட்ட, 136,
 உளப்பாட்டுப் பன்மை, 2561. [1873].
 உளமிகுதி - மனச் செருக்கு, 322.
 உளர்கின்ற மஞ்ஞை, 1819.
 உளர்தல் - அசைதல், 1182.
 உளர்ந்த - சிதறின, 707.
 உளர்ந்து, 650.
 உளியென்னுங் கருவி, 2229.

உளு - ஒரு பூச்சி, 1899.
 உளை, 2371, 3030.
 உளைந்து - வெறுத்து, 2682.
 உளைவனப்பிருந்த மான், 2193.
 உற்பல உருவு கொண்ட விளக்கு,
 உற்றது - உதாசினம், 226. [1990].
 உற்றதெல்லாம், 2210.
 உற்றதையெவன் கொல், 1732. [885].
 உற்று - உவமவாசகம், 10; தீண்டி,
 உறக்கத்தின் மேலுறக்கம்(ஹை), 3076.
 உறக்கு - உறக்கம், 1289, 1361,
 3075.
 உறவியோம்பி - உயிர்களைப் பா
 காத்து, 3119.
 உறழ்ச்சி - மாறுபாடு, 879.
 உறித்தாபதர் - உறியிற் கிடந்
 தவஞ்செய்வோர், 1429.
 உறீஇ - அழுத்தி, 704; உறுத்தி,
 2426, 2692.
 உறுகோளாய்க் கிடந்தது - பற்றுக்
 கோடாய்க் கிடந்தது, 1578.
 உறுதி - நல்லது, 1236.
 உறுப்பினாலேயுரைப்ப, 2096.
 உறுப்புக்களிற் காட்டில், 1461.
 உறுவது - ஒப்பது, 1780.
 உறுவர் - மிக்கவர், 119, 2736.
 உறுவர்ப் பேணல் - மிக்கோரைவிரும்
 உறுவரர் பலி, 119. [பல், 2816].
 உறுவலி - மிக்க வலியையுடையவன்,
 1471, 1696, 1836, 2282, 2574,
 2664. [கக் குறிப்பு, 270].
 உறை - தானிய சம்பந்தமான இலக்
 உறை கழித்திலங்குவாள், 656.
 உறை கழிப்பது, 3028.
 உறை கொள்வாள், 1776.
 உறையிடல், 270.
 உன்மனம்போலொழுகினேன், 2093.
 உன்னை நான் பிரிந்த நாளோருழியே
 போன்றது, 2100.
 ஊக்கம் - முயற்சி, 962.
 ஊக்கல் - முயறல், 751.
 ஊக்கி, 534, 1384.
 ஊக்கினுன், 1409.
 ஊக்குபு - முயன்று, 1775.

ஊசல் - அசைதல், 68.
 ஊசல் போற் சேனையோட, 2268.
 ஊசலாடல் - அசைதல், 68.
 ஊசலாடு கழுரு, 68, 147.
 ஊசி-எழுந்தாணி, 369, 1121. [1913.
 ஊட்டரக் குண்ட செந்தாமரையடி,
 ஊட்டியன்ன உருக்கரக்காரடி, 642.
 ஊட்டுதல் - உண்பித்தல், 363.
 ஊடல் - ஊடாதே கொள், 72, 1624.
 ஊடலை வணங்கி நீக்கல், 1020, 1034.
 ஊடிய மடந்தை, 2185.
 ஊடினும் புணர்ந்த தொத்தினியவள்,
 ஊடு - மகளிரிடை, 2418. [1996.
 ஊடு போய், 865.
 ஊதல் - உண்ணல், 349. [2014.
 ஊதவரு தன்மையினொடொல்கி,
 ஊதியம் - ஆதாயம், 770.
 ஊதுவண்டுத்த தாரான், 2987.
 ஊமை, 997.
 ஊர்கள், 75.
 ஊர்கெழு விழவு, 820. [மேகம், 320.
 ஊர்கோள் - பரிவேடம், 1136;
 ஊர்த்து - ஊற்றி, 2286. [1634.
 ஊர்தா - பரக்க, 939; மேலிட, 328,
 ஊர்தல் - போதல், 286.
 ஊர்தி - ஏற்படுவது, 234, 858.
 ஊர்திகளில்லையாயின் சுவசமணிந்து
 போர் செய்தலாகாது, 266.
 ஊர்திகளின் வகை, 859.
 ஊர் மூன்று, 2079.
 ஊரேறப் போக, 1875.
 ஊரேறவர, 1875.
 ஊழ் - ஊழி (வி), 147, 1133;
 பான்மை, 544, 2265, 2386.
 ஊழ் சென்ற மதியம், 2089.
 ஊழ்த்து - உதிர்ந்து, 2690; கழன்று,
 2108, 2763. [தல், 1742.
 ஊழ்த்துச் சொரிதல் - பழகிச் சொரி
 ஊழ்ந்து (பாம்பு ஊழ்ந்து), 1560.
 ஊழ்படுகாதலான் - தொன்று பட்டு
 வந்த காதலான், 1452.
 ஊழ்வினை, 343, 899; உழுவலன்பு,
 1157, 1670.
 ஊழி - ஊழ் - முறைமை (வி), 149,

2974; ஊழிக்காலம், 1973, 2581.
 ஊழிக்காலத்து நீர், 274.
 ஊழித்திரை - ஊழ் திரை (வி), 1138.
 ஊழித்தீ, 1929.
 ஊழியளவு, 2282.
 ஊழினன்றியும் உறுவினை ஓரையின்
 ஊழும், 2507. [முடிப்பான், 2386.
 ஊற்றிருந்தமும்மதம் - இடைவிடாத
 மூன்று மதம், 152,
 ஊற்றுடை நெடுவரை, 278. [1176.
 ஊற்றுநீர்க்கு வலுளுறையுமீனார்,
 ஊறிலாவுணர்வு, 1127.
 ஊறு - இடையூறு, 194, 1226;
 புண், 73; ஸ்பரிசம், 480.
 ஊறு கேளாது, 1274.
 ஊறுகொள் சிங்கம், 1284.
 ஊறுதல் - மாறமை, 491.
 ஊறுமமுதம் - மாறாத அமுதம், 491.
 ஊன்குணர் - மானிடர், 54.
 ஊன் செய்கோட்டம் - உடம்பு, 1552.
 ஊன்செருயிருயங்க கொண்டோடிப்
 போமின், 637.
 ஊன்தகர்த்தனைய போன்று, 1701.
 ஊன்மதர்த்த ஒளிவேற் கண்ணார்,
 2595.
 ஊன்வயிரார்ந்த ஒள்வேல், 2290.
 ஊன்விளையிடம், 2750.
 ஊன்றலைப் பொடித்தாங்கினைய செஞ்
 சூட்டின் வாரணம், 2106.
 ஊன்றி - கடைப்பிடித்து, 1235.
 ஊன்றினார், 2106.
 ஊனம் - பழி, 1530.
 ஊனமார் குறடு - இறைச்சி கொத்தும்
 பட்டடை மரம், 2281.
 ஊனாகிய கண், 233.
 ஊனார்ந்த அம்பு, 2065.
 ஊனினேகின்றார்: இன் அசை, 1761.
 ஊனுடையருவக்காக்கை, 686.
 ஊனேரைந்துருகி: ஐ அசை, 1051.
 ஊனையுண்டவருருகும் பசுந்தினே, ஐ
 அசை, 1562.
 எஃகமும்புகைந்தது, 769.
 எஃகு - படை, 497, 1291, 2303.
 எஃகுதல் - (பஞ்சு) பறித்தல், 2274,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுஎஎ

எஃகு நுண்செவி, 2718.
 எஃகெறியினை, 299.
 எஃகென இலங்குவாட்கண், 299.
 எக்கர், 2432.
 எகினம், 942.
 எங்கணவரும்-எவ்விடத்தவரும், 297.
 எங்கணன் - எவ்விடத்தான், 1910.
 எங்குமிலை இன்னசவை, 2025.
 எங்கெழிலென் ஞாயிறென வளர்ந்
 எங்கை, 1877. [தேம், 1793.
 எங்கோபணி, 2608.
 எங்ஙனம், 2208.
 எச்சத்தல்லவும், 2163.
 எச்சவும்மை, 1753.
 எஞ்சுபொருட் கிளவியான
 செஞ்சொல், 691.
 எட்டானும்பத்தானு மில்லாதார்க்கு :
 ஆனும் உம்மும் அசைகள், 1549.
 எட்டுத்தேவியர் பட்டமெய்தினர்,
 2575.
 எட்பகவனைத் துமார்வம்ஏதமே, 1097.
 எடுக்கிய, 65.
 எடுத்தல் - எழுப்பல், 608, 2683.
 எடுத்துக்காட்டுவமை, 814, 3089.
 எடுத்துமொழிதல் - உயர்த்துக் கூறு
 தல், 518.
 எடுத்துரைத்தல், 199, 224.
 எடுத்தோச்சல், 2236.
 எடுப்பெடுத்து, 450.
 எண்குணங்கள் (ஐ), 1, 1469.
 எண்கொண்டஞாட்டி, 2353.
 எண்ணங்கொள்ளல் - காரியம் விசா
 ரித்தல், 636, 2140.
 எண்ணிடமின்றி - எள்ளுக்கு இடமில்
 லாமல், 338.
 எண்ணிப்பத்தங்கையிட்டால், 1597.
 எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
 பெண்ணின்மிக்கது பெண்ணை
 தில்லை, 998.
 எண்ணில்கோடி பொன்ஈதும், 878.
 எண்ணும்மைவிரிதல், 101.
 எண்ணெடு, 125.
 எண்வினை-அஷ்டகர்மம் (ஐ): காதி
 கர்மம் நான்கு, அகாதி கர்மம்

நான்கு, 961, 1420, 3076.
 எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு
 அன்பெறாதுவந்த அகரவீற்றுப்பல
 வறிசொல், 247. [சொல், 2340.
 எதிர்கால நோக்கிய இறந்தகாலச்
 எதிர்கால முணர்த்திய நிகழ்காலம்,
 548.
 எதிர்காலமுணர்த்தும் எச்சம், 214.
 எதிர்தல் - தோற்றுதல், 2115.
 எதிர்நலப்பூங்கொடி, 2115.
 எதிர்பெய்துபரிதல்(மெய்), 714, 998,
 1379, 1518, 1971. [1073.
 எதிர்மறையேகாரம், 679, 1036,
 எதிர்மறையோகாரம், 247, 644,
 எந்திரம் - ஆலை, 1614. [1390, 1524.
 எந்திரவூசல், 2774.
 எந்திரவூதி இயற்றுகின், 234.
 எந்திரவெழினி, 740, 838.
 எந்தைபெருமானே, 3021.
 எந்தூற்றிறமுமுணர்வான், 2437.
 எம் கிடையவர் - எம்மைப்போல்வார்,
 3033. [315, 327.
 எம்மனை - எம் இல்லாளே, தாயே,
 எம்மனைமார் - எம்முடையதாய்மாரே,
 425.
 எம்மானே - என்பிள்ளாய், 1801.
 எய் : உவமவுருபு, 2382.
 எய்த்துஅறிந்து, 2683. [1863.
 எய்தவிடுகளை : விடுகளை ஒருபெயர்,
 எய்தும் : பன்மைத்தன்மை, 1929.
 எய்ப்பன்றி, 1233.
 எயில், 1821.
 எயிற்றம்பு - அலகம்பு, 780, 2303.
 எயிற்றுக்கோள், 1739.
 எயிற்றுப்படை, 2164.
 எயிறழுந்தச்செவ்வாய் கவ்வி(கௌவி),
 எரி, 1925. [2247.
 எரிகொளுவ, 710.
 எரிதவழ்குன்றம், 1095.
 எரிபுரைமரைமலர், 2561.
 எரிமணிக்கொட்டை நெற்றிவாய்ந்த
 பொண்குயிற்றிச்செய்க மரவடி,
 எரிமலர் - முருக்கிதழ், 662. [1300.
 எரிமலர்ச்சேவடி, 2741.

எரிமலர்த்தாமரை, 2741.
 எரியுறுமெழுகு, 710. [1162.
 எரிவிளக்குறுத்தல் (தண்டனை),
 எருக்கி - தாக்கி, 609.
 எருக்கினான், 1275.
 எருக்குப்பை, 995.
 எருத்தம் - பிடர், 1461.
 எருத்தம் இடங்கோட்டி, 1658.
 எருத்து - பிடர், 298.
 எருத்தை அலங்கரித்தல், 2054.
 எருமை, 69, 2102.
 எருமைப்போத்து-எருமைக்கடா, 59.
 எருமைமறம் - மற்போர், 2259. [44.
 எருமையினொருத்தல் - ஆணெருமை,
 எருவிலும் இலக்கிலும் எய்துகற்றல்,
 எல் - ஒளி, 364. [995.
 எல்லா - தோழனே, 1893. [1539.
 எல்லாம் இருதிணைக்கும்பொது, 60,
 எல்லாம் விலையே, 2066.
 எல்லார் - தேவர், 364.
 எல்லி - இரவு, 1877. [1747, 1909.
 எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருள்,
 எல்லே - வெளியாக, வெளியே, 653,
 எல்லை - பகல், 1416. [2957.
 எல்லொளித்தேவன், 960.
 எலி, 2985.
 எலிமயிர்க்கம்பலம், 2686. [2680.
 எலிமயிர்ப்போர்வை, 1874, 2471,
 எலிமயிர்முதலியவற்றற் செய்தபட்டு,
 எவ்வம்-வெறுப்பு, 360, 874. [2425.
 எவ்வெலாத்திசைகளும், 42.
 எவன் - எப்படி, 1234. [651.
 எழால்வகை - யாழின் கூறுபாடுகள்,
 எழில்செய்க்கை: எழில்செய் இகழ்ச்
 எழிற்கவரீ, 355. [சுக்குறிப்பு, 102.
 எழினி - உறை, 716.
 எழீஇ - எழுப்பி, 647.
 எழு - கணையம், 81.
 எழுகிளை, 330.
 எழுத்தாணி, 1767.
 எழுத்தின்பாடல், 2671. [1045.
 எழுத்துக்களின் தன்மையும் வடிவும்,
 எழுத்துக்களைத் தெய்வமென்றல்,
 1045.

எழுத்து வடிவுபடக் கட்டினமலை,
 எழுத்துவாரிகள், 1044. [2450.
 எழுத்தைமறைத்து எழுதுதல், 1767,
 எழுதருபருதிமார்பன், 203. [2450.
 எழுதியபாவை, 2087.
 எழுதிற்றென்ன, 2422.
 எழுதினான் - அணிர்தான், 2098.
 எழுதுகண்மலர், 1994.
 எழுதுகொடி, 850.
 எழுதுநுண்ணிடை, 195.
 எழுநாள், 1151.
 எழுநிலைமாடம், 2840.
 எழுபிறப்பு, 307.
 எழுமுற்றுந்தோளார், 1870.
 எழுமுறையிறைஞ்சி, 3052.
 எழுமையும்இயைந்தெய்திய அன்பி
 னார், 1350. [1730.
 எழுமையும்பெறுக இன்ன இளங்கிளை,
 எழுவர், 116.
 எழுவுவார்யாழ், 2355.
 எழுஉ - எழுந்து, 959.
 எள், 1561.
 எள்க - அஞ்ச, 1749.
 எள்ளற்பாடு - இகழ்தல், 2799.
 எள்ளுதல் - இகழுதல், 847.
 எள்ளுநர்கள்சாய, 847.
 எற்றுதல் - உடைத்தல், 258.
 எற்றே - என், 310.
 எறிகுறவேறு, 2283.
 எறித்தல் - பரத்தல், 380. [421.
 எறிதல் - அடித்தல், 101; கடைதல்,
 எறிந்து - குறுகத்தரித்து, 1614;
 தட்டி, 582.
 எறும்பின்பாவை, 892-3.
 எறும்வலி - வீரன், 1723.
 எறும்வலிமுடிவுத்தோள், 785. [976.
 என்கண்மாய்ந்தால் - யானிறந்தால்,
 என்ப: அசை, 39, 63, 1693, 2215,
 2466, 2629.
 என்பரிந்து - எலும்புருகி, 2996.
 என்பெழுந்துருகுபுசோரவீண்டிய
 அன்பு, 324.
 என்பொடுமிடைந்தகாமம், 2725.
 என்பர் - என்பார் (வி), 640, 1842.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருகுக

என்றார்க்கெழுக்கென்றார், 1060.
என்றால் : ஒருவார்த்தைப்பாடு, 1053,
1091, 1886.
என்றும் - என்பேம், 2001.
என்னரொப்புமில்லவர், 2686.
என்னவாட்டமுமின்றி, 867.
என்னனோ - எவனோ, யாரோ, 1948.
என்னிதற்படுத்த, 713.
என்னிற்காட்டில், 530.
என்னுங்கட்குள்ளம், 2847. [3095].
என்னும் - சிறிதும், 1658, 2014,
என்னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினும்
தெளிநர்யாரோ, 2144.
என்னை இக்கிருமிகொன்று, 1154.
என்னைநேர்: ஐ இடைச்சொல், 1114.
என்னையா: இரக்கக்குறிப்பு, 1802.
என்னையாவது: ஐ அசை, 1149.
என்னொப்பார் பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்
றேன்றற்க, 1807.
என்னோரும் - எல்லோருர், 2128.
எனதாவி அகத்துறைவாய், 1517.
எனவெனெச்சம் காரண காரியப்
பொருளில் வருதல், 332.
எனைத்தொருமதி, 1220.
எனையதெனைய தெய்தினார், 709.
ஏ - அசை, 1844; அம்புத்தொழில்,
1638; குறிப்புமொழி, 290; மே
னோக்குதல், 87; வினா, 1804.
ஏப பாவம், 290.
ஏக்கமுத்தம் - தலையெடுப்பு, 87, 496.
ஏக்கம் - இளைத்து இடைய, 1622.
ஏக்கு ஒசிலிலாதவில்லாள், 2477.
ஏகம், 2326.
ஏகமா நகர், 2398.
ஏகவாணை, 141.
ஏகவின்பம், 855, 1657.
ஏகவெண்குடை, 2580.
ஏகாந்தமாதல், 1427. [3076].
ஏகேந்திரியஜாதிநாமகர்மம் (ஐஜ),
ஏங்கி - இளைத்து நின்று, 2012.
ஏங்குதல் - பாடுதல், 1197.
ஏச்செயாச்சிலை நுதல், 2689.
ஏட்டின்மேற்றீட்டி, 2110. [446].
ஏட்டைப்பசி-இரைக்கு இடைந்தபசி,

ஏட்டைப்பட்டு - இளைத்து, 1552.
ஏடா, 1236.
ஏணிகந்து - திண்மையைக் கைவிட்டு,
ஏணியேற்று, 1955. [770].
ஏத்தரு - ஏத்தல்தரு (வி), 2007.
ஏத்தருங் கொடியனார் - வேள் அம்பு
செலுத்துதலைத் தரும் மகளிர்,
ஏத்தருமயில், 87. [2804].
ஏத்தாளி, 1844, 2139.
ஏத்தித்தொழுதான்: ஏத்தி நிகழ்
காலம், 2560.
ஏத்தினான் - வாழ்த்தினான், 324.
ஏத்துதல்வேறு வாழ்த்தல் வேறு,
ஏதம், 1097. [2128].
ஏதிலம் - அயலேம், 270, 2885,
2942.
ஏதிலாப்புள் - காரணமில்லாதபறவை,
ஏதின்மை, 1485. [2241].
ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கல்,
ஏந்தல், 2137. [22].
ஏந்திரநாழில், 2283.
ஏந்துபொன் - உயர்ந்தபொன், 1604.
ஏநீர் - ஏவுகின்றநீர்மை, 1354.
ஏப்புழை, 105.
ஏப்பெற்ற மான்பிணை, 2965.
ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு, 2988.
ஏமஞ்சேர்த்தி, 2603.
ஏமமாங்கதமது: பகுதிப்பொருள் வி
ஏமமாபுரம், 1821, 1875. [குதி, 1854].
ஏமாராக்கதி, 3017.
ஏமாராது, 1699.
ஏமுதலாய எல்லாப்படைக்கலம், 370.
ஏமுற்று - மயக்கமுற்று, 754, 2459,
2841, 2956.
ஏமுற - தப்பாதபடி, 1839.
ஏமுறுத்து - மயக்கமுறுத்தி, 2001.
ஏயிற்று - பொருந்திற்று, 3004.
ஏயினவகை, 1453.
ஏயே - என்னே என்னே, 652.
ஏர் - எழுச்சி, ஒப்பு, 1588, 2100;
தோற்றப்பொலிவு, 1721. [224].
ஏர்குழையாம லெடுத்தரைக்கின்றான்,
ஏல் - உணர்ச்சி, 1810; மனவெழு
ஏலம்-மயிர்ச்சாந்து, 194. [ச்சி, 302,

வலாதேலாது, 1094.
 வவ - சொல்ல, 907.
 வவடு பிணையினோக்கி, 1455.
 வவல், 891, 1013.
 வவலாற்சேர்கலேன், 1013.
 வவலான் - வில்வல்லான், 1935.
 வவா - சொல்லி, 1547, 3036.
 வவுச்சரமும் வேறு, 2305.
 வழ்தரு - எழுதரு (வி), 1155
 வழி நடத்தல், 179, 1384
 எழு கிழமை, 544.
 எழுதினமளவு கொடுத்தல், 307.
 எழுநாள் கழிந்தகாலே, 2518.
 எழுநாள் மணவினை, 2390.
 எழுயர்போதகம், 775.
 ஏற்றகைத்தொடி வீழ்ந்தென, 1979.
 ஏற்றியல் - ஏறுதலின் இயல்பு, 1837.
 ஏற்றினஞ்சிங்கம், 272.
 ஏற்றினஞ் சுருக்கன் போன்றார் வீரர்,
 2267.
 ஏற்றுத்தொழில் - யானை முதலியவற்
 றில் ஏறுதற்றொழில், 1758.
 ஏற்றுமீ னெறியப்பாய்ந்த ஏறிகுற
 ஏறு, 2283. [2152.
 ஏற்றுரி போர்த்தமுரசம், 2142,
 ஏற்றுரி முரசநாணச் சொன்னான்,
 2142.
 ஏற்றை - ஆண்சிங்கம், 432, 665.
 ஏற்றை மேம்படுத்தின, 6.
 ஏறக்கட்டி, 977.
 ஏறக்கொண்டுபோய், 552.
 ஏறங்கோள் - ஏறுகோட்பறை, முல்
 லைத்திணைக்குரியது, 489.
 ஏறச்செல்லும் நிலைமை, 1932.
 ஏறட்டுக்கொண்டு, 777, 876.
 ஏறப்பறக்கவெனின், 2156.
 ஏறப்போக, 1875.
 ஏறப்போந்தான், 499.
 ஏறப்போவதற்கு, 1875.
 ஏறப்போவாய், 1229.
 ஏறனான், 1351, 1542.
 ஏறிட்டவில், 657.
 ஏறிடல், 2689. [2507.
 ஏறியும் இழிந்தும் புருவங்கள் முறிய,

ஏறு - ஆண், 2901.
 ஏறுகோட்பறை, 489.
 ஏறுண்டவர் - வெட்டுண்டவர், 2261.
 ஏறுண்டு - ஏறுபட்டு, 2183.
 ஏன்ற, 262.
 ஏனாதி - அரசனாற் கொடுக்கப்படும்
 பட்டம், 2167.
 ஏனாதி மோதிரம் - ஏனாதிப் பட்டத்
 தார்க்குரிய மோதிரம், 2569.
 ஏனாதிமோதிரம் செறித்த சேனாபதி,
 ஏனை - ஒழிந்த, 1234. [2167.
 ஏனையவரும் - எல்லாரும், 2120.
 ஏனேரும் - எல்லோரும், 29.
 ஐ - சிலேட்டுமம், 376; பகுதிப்
 பொருள் விசுதி, 935; வியப்பு,
 உரிச்சொல், 37.
 ஐங்களை இரண்டுவகை, 706.
 ஐஞ்ஞாற்று நால்வர் - சீவகன் தோழர்
 கள், 985.
 ஐஞ்ஞாற்றுவர் - சச்சந்தனுடைய அக
 ப்பரிவாரமகளிர், இவர்கள் புதல்வ
 ரும் சீவகன்றோழருமாகிய வீரர்,
 ஐதா, 625. [985.
 ஐது - அழகு, 625; இளகுதல், 117.
 ஐந்தலை நாகம், 746, 2970.
 ஐந்து மூன்றடுத்த செல்வத்தமளி
 மூன்று, 838.
 ஐந்து வில்லகலம், 1704.
 ஐப்பசி, 1770. [ரம் (ஐ), 951.
 ஐம்பதங்கள் - பஞ்ச நமஸ்கார மந்தி
 ஐம்பதவமிர்தம் - பஞ்ச நமஸ்கார மந்
 திரம், 947.
 ஐம்பான்மயிர், 164, 2437.
 ஐம்பொறிக்கும் இனியநுகர்ச்சி, 197.
 ஐம்முழுவகலம் பூப்பரப்பல், 617.
 ஐய - வியப்பையுடைய; திரிபு, 37,
 706. [யின்மை, 3121.
 ஐயமின்மை - நற்காட்சியிற் சங்கை
 ஐயமென்னுந் துறை, 1326.
 ஐயமென்னும் மெய்ப்பாடு, 713.
 ஐயர் - துறவோர், 1426.
 ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 113.
 ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாத
 படி கற்கவி தொடங்கி நூற்றுர்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கந அக

துலாம்; நெருக்குமரம், 102.
 ஐயவும்மை, 214.
 ஐயவோவென்றெழுந்தனள் : ஐயவோ
 இரக்கக் குறிப்பு, 345, 1511.
 ஐயன், 1814, 1827.
 ஐயனதருளிஞல் - உன்னருளால்,
 ஐயனீரே, 1744. [400.
 ஐயனை - உன்னை, 403.
 ஐயாண்டெய்தி, 2705.
 ஐயா விளாம்பழமே யென்கின்றீர்,
 ஐயிற்காட்டில், 1276. [1553.
 ஐயுருபு இரண்டு, 227.
 ஐயென - வியவாரிந்த, விரைய, 448,
 703, 948, 983, 1025, 1040,
 1205, 2225, 3130.
 ஐயென மன்னனேவ, 907.
 ஐயென விருப்ப, 829.
 ஐயோவென்னுமிரக்கக்குறிப்பு, 2622.
 ஐராதம் - ஐராவதம், திரிபு, 806.
 ஐராவணம் : கோவிந்தராசனுடைய
 யானை, 2126, 2167; சீவகன்
 யானைகளுள் ஒன்று, 3046.
 ஐராவதத்தின் மேலுள்ள பொய்கை
 யிற் பூத்த தாமரை (ஐை), 2595.
 ஐராவதம், 2807.
 ஐவருளொருவனென்ன அடிசினான்
 மடையவன் - வீமன்போலுமடை
 ஐவனநெல், 1561-2. [யன், 2735.
 ஐவனநெல் அவல், 1562.
 ஐவாயரவு, 2345.
 ஐவில்லகலம் நிலந்திருத்தி, 616.
 ஐவினிகல நின்றாங்கு, 1704.
 ஒக்கடித்து - ஒக்கவடித்து, 156.
 ஒக்குமாயிருந்தது, 1632.
 ஒசிந்து - சாய்ந்து, நாணி, 166, 595,
 ஒசிய - வருந்த, 989. [2541, 2659.
 ஒசியும் - முறியும், 2586.
 ஒட்ட - இசைய, 1062.
 ஒட்டாமன்னவர் - பகையரசர், 2566.
 ஒட்டி - அறுதியிட்டு, துணிந்து, 591,
 2143; பூசி, 2519; வஞ்சினங்
 கூறி, 632, 690.
 ஒட்டிமை, 2047.
 ஒட்டியிருடம் போருயிராயினர், 1981.

ஒட்டினான், 2047.
 ஒட்டுமேல், 2046.
 ஒட்டுவல் - பொருந்துவேன், 890.
 ஒடிக்கச்சுடர்விட்டு, 932.
 ஒடிவு - தவிர்தல், 76.
 ஒடு - முதுபுண், 2881.
 ஒடு உருபு: உடனிகழ்ச்சி, 389, 592;
 எண், 122, 434, 558, 591.
 ஒண்மை - விளக்கம், 535.
 ஒத்ததோ - பொருந்தியதோ, 895.
 ஒத்ததோ என்சொல், 1139.
 ஒத்துளது : ஒரு சொல், 1515.
 ஒத்துளை - ஒத்தாய், ஒத்து வருந்து
 கின்ற, 898.
 ஒத்தென - ஒத்ததென (வி), 1845.
 ஒதுக்கு - நடை, 1014.
 ஒப்பாய்க்கு - ஒக்கும் நினக்கு, 1737.
 ஒப்பார் - ஒழுக்கமுடையார், 1543.
 ஒப்பினை தனக்கில்லாதான், 1691.
 ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல், 118,
 1195.
 ஒப்பித்து - விழுக்காடிட்டு, 798.
 ஒப்பில்போலி, 2112, 906, 1391.
 ஒப்பு, 1840.
 ஒப்புக்கு, 1259.
 ஒய்வவர் - விரைபவர், 633.
 ஒய்யென - விரைய, 866, 952,
 1833, 1838, 2290. [281, 800.
 ஒய்யெனவுலம்பி - விரையமுழங்கி,
 ஒய்யெனவே வெய்துயிர்த்து, 1808.
 ஒர்தேவன் - ஒரு தேவன் (வி), 15.
 ஒருக்கடித்து நோக்கி, 2191.
 ஒருக்கின - ஒன்றுசேர்ந்த, 60.
 ஒருக்கு - ஒருங்கு (வி), 807, 1903,
 ஒருக்குற - சேர, 178. [2275.
 ஒருகலைப்பிறை, 165.
 ஒரு காக்கை எண்ணிறந்த கூகையைக்
 கொன்றமை, 1927.
 ஒரு காதிற்கு ஒலையும் ஒரு காதிற்குக்
 குழையும் சேர்த்தல், 696.
 ஒரு சொல், 190, 427, 462, 894,
 946, 977, 1005, 1305, 1515,
 1870, 1886, 2121. [தல், 165.
 ஒரு சொல்லைப் பலவிடத்துங் கூட்டு

ஒரு சொல் விழுக்காடு, 1886, 2121.
 ஒருத்தல், 44.
 ஒருத்தி தன் வேட்கை யுரைத்தலால்
 அவளது குலனும் நலனும் கீழ்ப்
 படும், 1002.
 ஒருதலைச் சதங்கைமலை, 2656.
 ஒருதனி, 280.
 ஒருதாய்க்கு ஒருபிள்ளை (பழ), 678.
 ஒருநாட்டு அரசுணங்க, 2582.
 ஒருப்பட்டிருந்து, 180.
 ஒருப்படுதல் - துணிதல், 587, 1222.
 ஒருபிடி துசப்பினான், 613.
 ஒருபுறமலை, 2034. [1863.
 ஒருபெயர், 248, 646, 1285, 1818,
 ஒருபொருளிரு சொற் பிரிவிலாமை,
 ஒருபோகு, 648 - 50. [203.
 ஒருமகள், 2177.
 ஒருமகன் உருமிற்றோன்றி, 1266.
 ஒருமுக வெழினி, 675.
 ஒருமை பன்மை மயக்கம், 234, 373,
 1129, 1138, 1149, 2093, 2137,
 2210, 2404, 2609, 3033.
 ஒரு யானை நூறு யானைபோலே திரி
 ஒருவகைமலை, 1652. [கல், 1840.
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மை; 888,
 1549, 1970. [401.
 ஒருவன் கல்வியால் மறுபிறப்பாதல்,
 ஒருவனாகி - கூடியவனாகி, 2176.
 ஒருவனானை, 2150.
 ஒருவனுக்கு ஒருத்திபோல உளம்
 மகிழ்ந்து, 2377.
 ஒருவார்த்தைப்பாடு, 1053, 1886.
 ஒல்கி - எதிர்கொண்டு, 472.
 ஒல்குதல் - ஒதுங்குதல், குழைதல்,
 ஒல்லன், 1683. [319, 595, 654.
 ஒல்லென்சம்மைத்து, 54.
 ஒல்லென - வெளியாக, 737.
 ஒல்லென ஒலிப்ப, 433.
 ஒல்லெனுயர்தவம், 737.
 ஒல்லே - கடுக, 898.
 ஒலி - தழைத்தல், 653.
 ஒலிகவுள கிண்கிணி, 2967.
 ஒலிமயிர்ச்சிகழிகை, 2471.
 ஒலியல் - மலை, 1670, 2682.

ஒலியல் ஐம்பால், 2888.
 ஒலியன்மலை, 2700.
 ஒழிககாமமீங்கென, 72.
 ஒழிந்திட்டான் - தங்கினான், 2504.
 ஒழிய - தங்க, 2361. [மெல்ல, 53.
 ஒழுக-நீள, 174, 200, 1462, 2695;
 ஒழுகக்குறைந்த, 199.
 ஒழுகக்கெட்டு, 223.
 ஒழுக நின்றுமலரும், 2851. [2658.
 ஒழுகவிட்டு - முன்னே மிதக்கவிட்டு,
 ஒழுகுதல் - பரத்தல், 494; வளர்தல்,
 165.
 ஒழுகு பொற்கொடி மூக்கு, 165.
 ஒழுகும் - இடைவிடாது போம், 62.
 ஒள்ளகிற்புகை, 70. [741.
 ஒள்ளியன் - நல்லன் (திசைச்சொல்),
 ஒளி - அரசர்பாலுள்ள கடவுட்
 டன்மை; புகழ்வடிவு, 248, 2377.
 ஒளியுடைமன்னர், 272.
 ஒளிமுதேர்ஞானம் (ஐ), 3074.
 ஒளிறுவான், 200, 2223.
 ஒளிறுவேற்சுற்றம், 1617, 2613.
 ஒற்றர், 2142.
 ஒற்றர்களை ஒற்றர்களால் ஆராய்தல்,
 1921. [2096.
 ஒற்றருமுணர்தலின்றி உரையவித்து,
 ஒற்றரொற்றுவகை - ஒற்றர்கள் ஆரா
 யாத கூறுபாடு, 2142.
 ஒற்றல் - அடித்தல், 634.
 ஒற்றுகப் புணர்க்கப்படும் பூவை, 384.
 ஒற்றுகள் மூவர், 1829.
 ஒற்றி - ஒற்றிப் பார்த்து, 671, 1679;
 சேர்த்தி, 1746; தள்ளி, 1505;
 துடைத்து, 1397, 1759, 2479.
 ஒற்றிக்கொள்ளல், 1721.
 ஒற்றிவா, 693.
 ஒற்று - ஒன்றியொன்றி அறிவன்
 வாகிய பறவை, 384. ^
 ஒற்றுபு - அழுக்கி, 2191.
 ஒற்றுமையிற் சினைவினையை முதன்
 மேலேற்றல், 353.
 ஒற்றைக்கடிப்பு-ஒரு குதம்பை, 2440.
 ஒற்றைச்சடையில் இறைவன் கங்
 கையை ஏற்றது, 2105.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருஅந்

ஒன்பதின் சாண்டத்தல், 179.
ஒன்பது சுவைகளுள் ஒன்று அதிக
ரித்தால் மற்றொன்றுகெடும், 758.
ஒன்றனைக்கூறும் பன்மைக் கிளவி,
2863. [(ஐ), 962.
ஒன்றாய ஊக்கம் - பகிராத முயற்சி
ஒன்றுதேர், 417.
ஒன்றும் - சிறிதும், 232.
ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெட்டுவரையின
டாகிய கணிகையார்பரிசும், 107.
ஒன்றென முடித்தல், 891.
ஒன்றோ - இடைச்சொல், 1050,
1152; ஒருகாரியம், 1076, 1745.
ஒன்னுமை - பொருந்தாமை, 1243.
ஓ: இரக்கக் குறிப்பு, 294, 345,
687, 1511; மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு,
905; வியப்பு, 228; வினா, 1511.
ஓ ஒபாவம், 1551.
ஓ ஒபெரியம்: இகழ்ச்சி, 376.
ஓக்கம்நீள்விசும்பு, 866.
ஓக்கி - புறப்படவிட்டு, 2153.
ஓக்கினார் - ஓச்சினார், 2661.
ஓகைபோக்கி, 308, 1269.
ஓச்சு, 2262.
ஓசனித்தல் - பறவை சிறையடித்
தல், 2652.
ஓசனை, 99, 336, 953, 1192, 1675,
ஓட்டகம், 2623. [1901.
ஓட்டறவோட்டி, 1688.
ஓட்டிடுப - ஓடிடுப (வி), 1469.
ஓட்டியுங்கோறும், 1741.
ஓட்டை நெஞ்சினர், 642.
ஓட்டை மாச்செவியர் (ஐ), 1552.
ஓடாத தானை, 7.
ஓடிப்போங்கோள், 447, 637.
ஓடுதல் - கெடுதல், 215.
ஓடுருபு உடனழிச்சி, 334, 389.
ஓடை - சந்தனம் வைக்கும் மடல்,
1147; நீர்நிலை, 868; நெற்றிப்
பட்டம், 865.
ஓதநீர், 159.
ஓதி - அவதிஞானம் (ஐ), 951,
ஓப்பி - ஓட்டி, 1498. [1156.
ஓபெரிது, 228.

ஓம்படை - பரிகாரம், 232.
ஓம்பா - பரிகரிக்கவொண்ணாத, 492.
ஓம்பி, 766.
ஓம்பினார், 51.
ஓமாலிகைகள் முப்பத்திரண்டு, 623,
2418. [பொருள், அம்பர், 63.
ஓர்க்கோலை - கடலிற்போன்றும் ஒரு
ஓர் குண்டலமிலங்க நின்ற கொடி,
ஓர்த்து - ஓர்ந்து (வி), 758. [618.
ஓர் வண்ணம் - ஒரு புணர்ப்பு விசே
ஓரி, 2310. [டம், 1698.
ஓரிசைச்சாந்து, 488.
ஓரும் - அசை, 631, 790, 1772,
1840; ஆராய்ந்து பாரும், 888.
ஓருரிண்டல்கமாயிற்று, 2087.
ஓரை - முகூர்த்தம், 506, 2411.
ஓரோலை காதிற் சேர்த்தல், 696.
ஓலக்கம், 1156. [363.
ஓலுறுத்துவார் - தாலாட்டுபவர்,
ஓலை - திருமுகம், 1032, 1872, 2143.
ஓலைப்பாசரம், 2147.
ஓலைப்பாசரமான மாலை, 1653.
ஓலை வீடுகள், 1613.
ஓவக்கைவினை, 1075.
ஓவர் - ஏத்தாளிகள், 1844.
ஓவென்று பூசல் செய்தார், 1095.
ஓவெனக் கூப்பிட்டு, 425.
ஓவெனு மோசை, 1843.
ஓளவை - தாய், 1915.
ஓளவைமார்கள் - ஆரியாங்கனைகள்
(ஐ), 2637, தாய்மார்கள், 1271,
கங்கை, 2084. [2628.
கங்கை கடலிற் பாய்தல், 2309.
கங்கைச் சுழி, 172, 1096.
கங்கைத்துவலை, 1960.
கங்கை நீர், 623.
கச்சம் - ஒரு வகையளவு, 2219.
கச்சற வீக்கி, 2116.
கச்சார்ந்த பொன் வான், 1712.
கச்சிற் பிணிப்புண்டு, 1748.
கச்சு, 16, 2224. [2484.
கச்சு விளிம்பணிந்தவிதானம்,
கச்சை, 1836.
கச்சை துணிந்த வேழம், 800.

கச்சையுங் கழலும் வீக்கி, 2303.

கசுந்துருகி, 1744.

கசிவு - வருத்தம், 1132.

கஞ்சனை - கலசப்பானை, 2140.

கஞ்சிகை வையம் - உருவுத்திரையை
யுடைய வண்டி, 858.

கஞலி, 1566.

கஞலிய - நெருங்கிய, 337.

கட்டுடமுடைப்பேனென்பது ஒரு
வகையார் சங்கேதம், 940.

கட்டமை நீதி - வகுப்பமைந்த
கட்டழல், 583. [முறை, 1145.

கட்டழலெல்லாம் - இணரொரிதோய்
வன்ன இன்னா, 360.

கட்டழற்காமத்தீ, 253.

கட்டளை தப்பாமற் கூறல், 2453.

கட்டளைப் படிமை, 2752.

கட்டளைப் புரவி - பண்ணினையுடைய
கட்டி, 2092. [குதிரை, 767.

கட்டியங்காரன் - காஷ்டாங்காரகன்,
சச்சந்தன் மந்திரி, 200.

கட்டியங்காரன் மக்கள் நூற்றுவர் -
காளாங்காரகன் முதலியோர், 1736.

கட்டியங்காரனிறந்ததற்கு மதி வீழ்
தல், 2322. [240.

கட்டியங்காரனும்: உம் இழிவுசிறப்பு,
கட்டியிட்டு: ஒரு சொல், 977.

கட்டியினரிசி - கருப்புக்கட்டியுடனே
கலந்த அரிசி, 1938.

கட்டில் - சிங்காதனம், 541; பிணிப்
பிணையுடைய இல்வாழ்க்கை, 1981;

மஞ்சம், 558, 835, 2468.

கட்டிலின் மேற் கால்களில் உட்டுளை
யமைத்து அவற்றிற் கத்தியைச்
செருகி வைத்தல், 558.

கட்டுடைக் காவல், 98.

கட்டுயிலனந்தர், 1097.

கட்டுரை, 397, 1553.

கட்பவர் - களை பறிப்போர், 1249.

கடகம் - ஒரு வகைப் பெட்டி, 863,
2197.

கடகமின்னக்கை மறித்து, 1809.

கடக மெற்றல், 258.

கடகவண்கை, 2318.

கடகு, 2218.

கடம் - காடு, 715, 1556.

கடம்பன், 1664.

கடம்பின் இலை, 2106.

கடம்பினெடுவேள், 1948.

கடம்பு குடிய கன்னி மாலை, 990.

கடமை, 2375.

கடல், 280, 432, 1127.

கடல் கரையைக் கொல்லல், 280.

கடல் போலும் நூற் கேள்வி, 2292,

கடல் வளம், 63. [2386, 2991.

கடல் விளையமுதம் - உப்பு, 805.

கடல்வேட்ட மாடி, 2770.

கடலகம், 722.

கடலங் கேள்விச் சீவகன், 2292.

கடலங்கோடு, 1859.

கடலமிர்து - கடல்படுதிரவியம், 2110.

கடலில் வீழ்ந்த மணி, 2884, 3109.

கடலின் முழங்கு தேர், 2195.

கடவ, 1857.

கடவுள், 96, 276, 851, 1124, 1752.

கடவுள் நாள் - நல்ல நாள், 1490.

கடவுள் வெகுளி, 2107.

கடவுளரிடன் - தெய்வங்களுக்கு
விட்ட இறையிலி நிலம், 2373.

கடற்றனை, 2250.

கடன்றலை கழிந்த முறைமை யெல்
லாம் நீங்கின, 586. [1486.

கடாங்கோதை - தேன் பரக்கும்மாலை,
கடாத்த, 1862.

கடாம் பெய்து - மதஞ் சொரிந்து,
கடாவிடல், 1561. [981.

கடாவிடுகளிறு, 1153,

கடி - புதுமை, வரைவு, 658, 2739.

கடிகை - துண்டம், 1076, 2350,
3078; தோள் வளை, 2808; முகூர்
த்தம் பார்ப்பவன், 2362,

கடிகையர் - யாழ் மகளிர், 2367.

கடிகையாளர், 1844. [2587.

கடிசெய்பைந்தார் கமழ்மாலை வேல்,
கடிநிறை சிவிகை, 2650.

கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதொரு
பணி, 295, 488, 1323, 2091,
கடிப்பினோச்சி, 609. [2969.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருஅரு

கடிப்பு (உலைத்துருத்தியின் விளிம்புறுப்பு) வாரங் குவிகொளீஇயகை, கடிப்பு, 22. [2222, 2440, 2880.
கடிமணக்கிழமை, 196.
கடிமணப்பள்ளி, 2503.
கடிமதில் மூன்றுமெய்த கடவுளிறு கன்னு, 1087.
கடிமலர்ப் பிண்டி, 2739.
கடிமாடம் - கன்னியா மாடம், 13.
கடிமார்பன், 158, 2327.
கடிமலைகலம் நொய்ய தாங்கி, 2033.
கடிமிடறு, 658.
கடிமுரசு, 440, 602.
கடிய, 2443.
கடியறை - மணவறை, 2059.
கடிவட்டு - வட்டுடை, 2263.
கடிவட்டம் = கடுக - விரைய (வி), 940.
கடுகு மூலம், 3076.
கடுச்சுட்டுரிஞ்சு, 2697.
கடுத்த (கால் கடிய) ஓட்டகம், 1773.
கடுத்திறல் - காற்று நெருப்பு நீர் முதலியன, 1218.
கடுத்தொடைக் கவர்களை, 1218.
கடு நடப்புப் பகை காட்டும் (பழ), 909.
கடுப்புடைய காமம், 2871.
கடிமை - விரைவு, 312.
கடைகந்தன்ன தோள், 1312.
கடைகின்றது - மிகப் பண்ணுகின்
கடை குழன்ற, 164. [றது, 1308.
கடைசி மங்கையர், 1249.
கடைசியர், 50.
கடைத் தெரு, 112 - 6.
கடைதயிர்க் குரலவேங்கை, 2717.
கடைதல் - அரித்தல், 1202.
கடைந்த பொற்செப்பு, 2006.
கடைந்திடுகின்ற காமம், 2804.
கடைப்படுதல் - முற்றுப் பெறல், 573 - 80.
கடைபல கடந்து சென்றான், 1098.
கடைமடை, 1614.
கடைமணியையுடைய கச்சு, 113.
கடைமாலை, 1574.
கடைமுகம்-தலைவாயில், 1214. [2030.
கடையலுற்றான் - அலைக்கலுற்றான்,

கடையாமத்திற் கண்டகனா விரைவிற்பலித்தல், 219.
கடையுங் கட்டுரல் - கள்ளரிக்குங்கண் - கணு, 169. [குரல், 1202.
கண் அழலையுமிழ்தல், 2308.
கண் இடுக-கண் அருகநோக்க, 3124.
கண் உரை மகளிர், 2663.
கண்கரிந்து நீர்வரல், 2506.
கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல், 2545.
கண் கழுவல் (இடக்கரடக்கல்), 220.
கண்கள் மலர்ந்திருந்து - உடம்பு முழுவதும் கண்ணுயிருந்து, 2607.
கண்களினெழுதி, 2479.
கண்களை இடுகக்கோட்டி, 2086.
கண்களைந்து முரசு மார்ப்பு, 628.
கண் கனிந்து, 2644.
கண் கொளாத்துகில், 2471, 2685.
கண் கொளாப்பட்டு, 2444.
கண் கோட்டி - கண்ணால் வளைத்துப் பார்த்து, 470. [தார், 811.
கண் சாம்பினர் - கண்ணொளி குறைந்
கண் சுழன்று சோர்ந்து, 2189.
கண் சூன்றிடப்பட்டு, 2795.
கண்டத்திரை - பல் வண்ணத்திரை, 647, 873.
கண்டத்தினாவியார் - கட்டி முதலிய உறுப்பாற் புகைத்த அகிற்புகையை யுடையார்; கண்டத்திலே புகைக கண்டாய், 2643. [யுடையார், 1434.
கண்டிடல், 1920.
கண்டிர் - காணுங்கோள், 547, 748, 798, 1109, 1549; வினாவொடு சிவனாது நின்ற அசை, 2619.
கண்டு நோக்கி, 1710.
கண்டியிருண்ணுங் கூற்றம், 2457.
கண்டியிலுறுதல் - இறத்தல், 2029.
கண்டுவைத்தும், 681.
கண்டேன் சீதையை, 1509.
கண்ணக்ககண்ணி, 2066.
கண்ணக்கமுநீர், 2700.
கண்ணடி - கண்ணடி(வி), 629, 1082.
கண்ணபிரான் குருந்தொசித்தது, 209.
கண்ணயற்களிப்பனயானை - கண்ண

யலில் மதஞ் சொரிவன யானைகள், 566.
 கண்ணரிந்த - தன்னிடத்தே இல்
 லாதபடி நீக்கிய, 1240, 1891.
 கண்ணற்றார் - நட்புக்குலைந்தார், 878.
 கண்ணற்று, 13.
 கண்ணறச் சொல்லிய சொல், 1069.
 கண்ணன் கண்ணனுக்குப் பிறப்புணர்த்
 கண்ணனார், 2362. [தியது, 389.
 கண்ணனைக் கொல்லத் தெய்வம்
 யானையாய் வந்தது (ஐ), 984.
 கண்ணாடி, 2406.
 கண்ணாடிக் கேடகம், 2218.
 கண்ணாடிதைத்தயானை, 2253.
 கண்ணாடி போர்க்களத்திற்கு, 2299.
 கண்ணாள், 1573.
 கண்ணி - குடும்பு, தலையின் மாலை,
 பிணையல், மாலை, முடிக்கு மாலை,
 193, 208, 389, 395, 484, 786,
 1115, 1317, 1338, 1355, 1621,
 1889, 2063, 2569.
 கண்ணிக் கணையமாக, 2656.
 கண்ணி கொண்டெறிதல், 2659.
 கண்ணிடனாடல், 1156.
 கண்ணித் திருமுடி, 2761.
 கண்ணிமையார் - தேவர், 248.
 கண்ணியிட்டெறிவார், 2547.
 கண்ணியும் பசும் பொருளும், 1689.
 கண்ணிரங்க, 1985.
 கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை, 1521.
 கண்ணினால் இரப்பார், 2549.
 கண்ணினுளை - கண்ணினுளுக்கு
 (உருபு மயக்கம்), 740.
 கண்ணினே யென்று: ஏ அசை, 1844.
 கண்ணீர், 294.
 கண்ணீர்கவுளைப்ப, 2050.
 கண்ணீர்கள், 2087.
 கண்ணீரிற்சாயையதோன்றல், 1524.
 கண்ணீரினாலே கையைக் கழுவல்,
 கண்ணுட்டி - கோபத்தீ, 807. [2095.
 கண்ணுவாயுமிழந்து, 1158.
 கண்ணுருகுதல் - நீர் வார்தல், 682.
 கண்ணுறல் - சேர்தல், 415, 777,
 1858.

கண்ணுறு - எதிர்ப்படுதி, 1214.
 கண்ணாடழல் - கண் பொறி, 2456.
 கண்ணெனுந்தாது, 1485.
 கண்ணெனும்நீதி, 233.
 கண் துடித்தல், 2173.
 கண் நெருக்குற்ற, 634.
 கண் பசுலைபூத்த காமம், 231.
 கண்படுகாறும், 2282.
 கண்படுப்பித்து - துயில் கொள்ளு
 வித்து, 1040.
 கண்படும் - துயிலும், 1615.
 கண்பில்கி - கண்கள் சிறு துவலையை
 வீசி, 1258. [கால், 2694.
 கண்பின் பருஉக்காம்பனைய கணைக்
 கண் புதைத்திரங்கல், 2616.
 கண்மணிப்பாவை கண்ணீரில் நீந்து
 தல், 1994.
 கண் மலர்த்தாள் - விழித்தாள், 228.
 கண் மாயம் - கண் கட்டு வித்தை,
 கண்மிசைக்காரந்த, 974. [2283.
 கண் முழுதுடம்பிற்றேன்றி, 3085.
 கண் வடுவுற்றதார் - கண்ஒளி மழுங்கு
 தற்குக் காரணமான தார், 499.
 கண் விடுக்கப்பட்டேம் - அறிவுண்
 டாக்கப்பட்டேம், 1437.
 கண் விடுத்தல், 180.
 கண் விழித்தல் குவளை மலர்வது
 கண் விழிப்ப, 105. [போலும், 1987.
 கண் வெறிப்பு, 2397.
 கண்வெறி போதல், 3054.
 கணங்கொள் நல்யாழநங்கன், 607.
 கணதரர் பதினொருவர் (ஐ), 3024.
 கணம் - தேவ கணம் (ஐ), 1245,
 3059. [தத்தை, 2655.
 கணமலை யரசன் மங்கை - கார்தருவ
 கணவனுவப்பதே மனைவிக்குமுவப்பு,
 கணன் - தேவர் குழு, 1240. [2093.
 கணி - சோதிடன், தூல் போனவன்,
 தூலிற்றோச்சி பெற்றவன், 113,
 308, 590, 722, 1451, 1686.
 கணிக்கு இடங்கொடா நலம், 1491.
 கணிகை சிறுவன் சிறப்பிலன், 718.
 கணிச்சி - குந்தாலியென்னும் கருவி,
 கணித்த - அறுதியிட்ட, 2518. [592.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கந அள

கணிபுனைந்துரைத்த நாள், 1344.
 கணிபெறுநிலன், 2373.
 கணியிற்கணி பேசிய - தூலையுடைய
 கணி கூறிய, 1062.
 கணியின் பெருமை, 2386.
 கணை - அலகு, கணைக்கோல், 90;
 தண்டம், 757.
 கணைக்கவினழித்த உண்கண், 610.
 கணைக்கோல், 90.
 கணைபின்னொழிய ஓடல், 502.
 கணையிச்சில், 809. [தூண், 81.
 கணையம் - தண்டாயுதம், 757; யானைத்
 கணைவிசையிவுளி, 701.
 கத்தரிகை காதுக்கு, 168.
 கத்தரிகைத் தொழில், 168, 2500.
 கத்திகை - குருக்கத்தி, 971; தொடை
 விசேடம், 989, 1946.
 கத்திகைக் கண்ணி நெற்றிக் கை
 தொழு கடவுள், 971.
 கத்திகைப்போது, 1208.
 கதநாய், 2242.
 கதம்பன் - கனகமாலை சகோதரரில்
 ஒருவன், 1681. [2212.
 கதலிகைக் கானம் - வாழைக்காடு,
 கதலிகைப் போழ்கள், 3078.
 கதவந்தாழுறுக்க, 265.
 கதவு திறத்தல், 1505.
 கதழொளி - மிக்க ஒளி, 1749.
 கதன், 2164. [ஓம், 6.
 கதாநாயகனை முதலிற் கூறல் வேண்
 கதி இரண்டு (ஐ), 3076.
 கதிகள், 1097.
 கதி நான்கு, 374.
 கதிய - கதுவிய, பற்றிய, 583. [1943.
 கதிர்க் கடவுள் கண் விதித்த காலே,
 கதிர்க் குப்பை, 355.
 கதிர் வட்டம், 281. [189.
 கதிரொளியவருமொத்தார்: உம்சிறப்பு,
 கதுப்பினுனம் - மயிருக்கினிய புழுசு,
 கதுப்பு - கூந்தல், 1621. [1712.
 கதை - பொய் வார்த்தை, 2144.
 கதையை உட்கொண்டு சுட்டல், 10.
 கந்தட்ட திணி திண்டோளன், 2648.
 கந்தடு களிறு கொல்லுங் கருவரை

யுழுவை யன்னுன், 1219.
 கந்தா முட்டி, 1680.
 கந்தருவ மார்க்க (சங்கீத வழி)ச் செய்
 யுள், 724-6, 1245-7, 1609-11,
 2561-3, 2739-41.
 கந்தருவர் செய்த பூண்கள், 644.
 கந்தருவர் மணம், 1346.
 கந்தன்னதோள், 2518. [1959.
 கந்தாரம் - காந்தாரமென்னும் பண்,
 கந்தியார் கூற்று, 3142.
 கந்து - தூண், 155, 585, 2073, 2347.
 கந்துக்கடன் - சீவகனை வளர்த்த
 வணிகன்; சீவகன் புதல்வருள் ஒரு
 வன், 2705.
 கந்துக்கடன் இறந்தமை கூறாமைக்
 குக் காரணம், 2627. [1050.
 கந்துகப்புடையிற் பொங்குங்கவினமா,
 கந்துகள், 1054. [330.
 கந்துநாமன் - கந்துக்கடன், 320,
 கந்துநாமனும்: உம் சிறப்பு, 320.
 கப்பணம் - இரும்பாற் செய்த யானை
 நெருஞ்சி முள், 285. [535.
 கப்பம் - 16 வகைக் கற்பலோகம்(ஐ),
 கப்பல் கடலிற் செல்லல், 501, 2231.
 கப்பலுக்கு யானை, 493.
 கப்பலோட்டம், 502.
 கப்பற்பாய் மூன்று, 501.
 கப்பூர (கருப்பூர) ப்பசுந்திரை, 197.
 கப்பூரம் - கருப்பூரம் (பா), 534, 2110.
 கபாலமேந்தல், 1427.
 கபில பரணர், 1144.
 கம்பஞ்செய் பரிவு, 1737.
 கம்பலக்கிடுகு, 113.
 கம்பலம்கம்பலை - ஒலி (வி); இச்
 சொல் பெருங்கதையில் கம்பல்
 எனவும் வழங்கும், 56, 308, 1197;
 படாம், 2233, 2711.
 கம்பலம் போர்த்த போலும் கடி
 மலர்க்கா, 1269.
 கம்பலவிதானம், 837. [1068
 கம்பார்களியானை: கம்பமார் (வி),
 கம்பிதப்பாட்டு (இசை), 735.
 கம்புள் - ஒருவகைப் பறவை, 2108.
 கம்மகாரர், 501.

கம்மப்பல்கலம், 991.
 கம்மம் - தொழில், 991.
 கம்மியர் = கர்மியர் - பிறர் தொழில்
 கமலப்பள்ளி, 1385. [செய்வார், 76.
 கமல வட்டம், 2130.
 கமலவர்த்தனை, 675.
 கமலை : விமலையின் தாய், 1975.
 கமழ்கடாத்து அரசுவா, 2968.
 கமுகங்காய்க் குலை, 2403. [99.
 கமுகம்பாளைக்கு முத்துக் கோவை,
 கமுகின் கண்போலும் கழுத்து,
 கமுகினூசல், 922. [2056.
 கமுகினெற்றி, 1198.
 கமுகு, 68, 1616.
 கயக்கம் - கலக்கம், 394. [பூ, 1241.
 கயக்குற்ற போது - கயத்திற் பறித்த
 கயத்தி - கொடியன், 678.
 கயந்தலை - கயத்தலை (வி), 67.
 கயம், 868.
 கயம்பட - ஆழம்பட, 592.
 கயல் சீவகன்கண்ணுக்கு, 2499.
 கயல் நஞ்சை மேய்தலிற் செருக்கு
 தல், 2384.
 கயவாய் - பெரியவாய், 2102.
 கயற் கண்ணினளவுங் கவற்சி கொள்
 ளார், 1393.
 கயில் - ஆபரணம், 298.
 கர்மக்ஷயாதிசயம் பத்து வகை, 2813.
 கரணம், 133, 1625.
 கரண விசேடம், 841.
 கரந்த கற்படை - சுருங்கை; மூடப்
 பட்டுள்ள கற்படுத்திய வழி, 142.
 கரந்துவரலெழினி, 675.
 கரந்தெழுத்திட்டாள், 1767.
 கரப்பறக்கற்று - வெளியாகக் கற்று,
 1678. [1385.
 கரப்பு நீர்க்கங்கை - பாதாள கங்கை,
 கரிக்குருவியார் கண்ணுக்குக் காக்
 கையார் பொன்னெடுத்துத் தோன்
 றுவர் (பழ), 1584.
 கரிபோக்கினார் - மை எழுதினார், 626.
 கரி போக்கினால், 889.
 கரி போவார், 891.
 கரிமலை நெஞ்சினான், 294.

கரிய - கொடிய, 1249.
 கரியவன் - இந்திரன், 1211.
 கரிவிளைத்தாய்ந்த சுண்ணம், 2077.
 கருங்கலம் - சமைத்தற்குரிய மண்
 பாத்திரம், 97.
 கருங்கழல் - கொடிய கழல், 1732.
 கருங்காலிக்களி கலந்த காய், 2473.
 கருங்குரங்கு, 1893.
 கருங்குழல்கள் மயிர் மாத்திரையாய்
 ஐவகையையுமுணர்த்தல், 164.
 கருங்கொடிப் புருவம், 658.
 கருஞ்சிறைப்பறவை - மயில், 1261.
 கருடன், 1074, 1405.
 கருடனது சிறகொளியாற் பாம்பு
 ஒடுங்குதல், 449.
 கருணையென்னும் மெய்ப்பாடு, 2508.
 கருதி - கருத (திரிபு), 15.
 கருந்தலை, 476. [கழியுமுன், 2619.
 கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க்
 கருநிறவினை - பாவம், 951.
 கருநெறியின்றகுஞ்சி, 694, 738.
 கருப்பம்பாகு வண்டி, 61.
 கருப்புரக்கந்தினின்ற யானை, 2522.
 கருப்புர மரக்கன்று, 1287.
 கருப்பூரச் சோலை, 1497.
 கருப்பூர மரம், 1901.
 கருப்பூரமலை, 2919.
 கருப்பூரமுக்கி, 1574. [2902.
 கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக் கழனி;
 கரும்பியல்காடு - கரும்பு வளர்ந்த
 காடு, 54.
 கரும்பிள்ளை - காக்கை, 1252.
 கரும்பின் எந்திர ஒலிக்கு மழைக்
 குரல், 1614. [1936.
 கரும்பின்மேற்றெடுத்த தேன், 712,
 கரும்பினெற்றி, 1198.
 கரும்பு, 1561.
 கரும்பும் தேனும் அமுதும் பாலும்
 கலந்த தீஞ்சொல், 2438.
 கரும்புறத்தோர் - வேடர், 2751.
 கரும்புறம், 2514. [1076.
 கரும்பெறிகடிகை - கருப்பந்துண்டம்,
 கரும்பொடுகாய்நெல்லைத் துற்றினின்ற
 யானை, 2522.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருத்து

கருமக்கடல் கடந்த செல்வன் - அரு
 கன் (ஜை), 2741.
 கருமங்காழ்த்தமை - காரியத்தில்
 முற்றினமை, 242.
 கருமணிபாவையன்னுள், 1508.
 கருமத்தெவ்வர் - இருவினையாகிய
 பகைவர், 3074.
 கருமம் - காரியம், 206, 316.
 கருமனநச்சுவெஞ்சொல், 744.
 கருமுகிற் பொடித்த வெய்யோன்,
 கருமுத்தம், 2508. [1724.
 கருமை - கொடுமை, 166, 1732, 1835.
 கருவலி - பெரியவலி, 2269.
 கருவலித்தடக்கை, 1835.
 கருவழலைப் பாம்பு, 1276.
 கருவாய்ப்பதிகின்றபொழுது, 213.
 கருவி - கவசம், 2214; கைத்தளம்,
 தொகுதி, 1561; வீரர்திரள், 153.
 கருவித்தேன் - கைத்தளம் போலுந்
 தேனிரூல், 1606.
 கருவிமாமழை - (மின்னு முழக்கு
 முதலிய) தொகுதியையுடைய
 மேகம், 2752. [(இசை), 728.
 கருவியுங் கண்டமும் உடனிகழ்தல்
 கருவில்வாய்க்கொளீஇ, 2224.
 கருவிவானம், 725.
 கருவி வீசுதல், 2214.
 கருவினை மலர், 319.
 கருவினை - பாவம், 3102.
 கருனை - பொரிக்கறி, 2781, 2972.
 கருனைக்கவளம், 2127.
 கருனையாக்குவார், 832.
 கருனையார்ந்த இளவாளை, 2601.
 கருனையாற்குழைக்குங்கைகள், 257.
 கரைகடல் - முழங்குகின்றகடல், 506.
 கரைதல் - கொண்டுகோதல் (திசைச்
 சொல்), 63.
 கரைபுரண்ட இன்பக் கடல், 491.
 கரையுடைத்துகில், 2467.
 கரையும், 63.
 கல்யாணம், 784.
 கல்லதரத்தம், 1185.
 கல்லாக்கட்டியங்காரன், 747. [353.
 கல்லாடையைப்பெண்டிர் உடுத்தல்,

கல்லார் மணிப்பூண் மார்பு, 2196.
 கல்லாவினையர்களின் சிரிப்பொலி,
 கல்லூரி - கற்குமிடம், 995. [2978.
 கல்லென்கடற்றிரை, 2097.
 கல்லென்சும்மை, 413.
 கல்லென்முரசம், 1063.
 கல்லெனல், 1280.
 கல்லேந்தல், 667, 690.
 கல்வி, 1595.
 கலக்கம், 998.
 கலங் கவிழ்த்தல்லல் = கலங் கவிழ்த்த
 அல்லல் (வி), காரணகாரியம்,
 கலங்கழித்தல், 3027. [332, 572.
 கலங் கழுமாவம் - கலங்களைக் கழுவுத
 லாலுண்டாகும் ஒலி, 832.
 கலங்குதல், 2301.
 கலங்கு நீரிடை கலக்குறு கருங்கய
 வினை அழுகின்ற மகளிர் கண்க
 கலச நீரோற்றல், 2467. [ளுக்கு, 2381.
 கலஞ்செய் போர்வை - கலத்தைப்
 புறத்தேகாட்டும் போர்வை, 2586.
 கலதிமைப்பாலது - தீவினையின்
 கூறு, 2932. [769.
 கலதியம்பு - கேட்டினைச் செய்யும்பு,
 கலப்பை - யாழிட்டபெட்டி, 864.
 கலம், 339.
 கலம்பொழியுங்கை, 2359.
 கலமிழியுந் துறை - கப்பலிறங்குங்
 கடற்றுறை, 1618.
 கலவம் - மயிற்றோகை, மேகலை,
 1558, 1982, 2922.
 கலவைநீர் தெளிப்பார், 2547.
 கலன்பெய்ப்பேழை, 35.
 கலா அய் - கலாய்த்து, 2898.
 கலாபம், 2061.
 கலாபம்வீக்கி, 624.
 கலாபம்வீங்க - கலாபமிறுக, 586.
 கலாம் - மாறுபாடு, 620, 1826. [940.
 கலாய்க்குறின் - கலாய்க்க உறின்(வி),
 கலாய்த்திருத்தல் - கோபித்திருத்
 தல், 495, 1950.
 கலாவி - கலந்து, 508.
 கலி - ஆரவாரம், 653; பாவம், 266;
 வருத்தம், 2727; வறுமை, 158.

கலிங்கக்கடகம் - புடைவைப்பெட்டி,
863.
கலிங்கம் - ஆடை, ஒருதேயம், 697.
கலிங்கம் மருங்குலுக்கெழுதி வைத்
தான், 697.
கலிங்கர்கோன், 2187, 2251.
கலிங்கு - ஒருவகை மதகு, 2476.
கலியரசு, 2323.
கலியாணச்சடங்கு, 2462 - 8.
கலிவளர்களிது, 968.
கலினம் (கடிவாளம்), 784.
கலுழ்ந்து, 294.
கலுழ - உருக, 1926.
கலுழவேகன் - காந்தருவதத்தையின்
தந்தை, 537, 546.
கலுழன் - கலுழவேகன், 843. [2107.
கலை, 364, 372, 411, 1625, 2063,
கலைக்கணுளர் - மந்திரிகள், 1924.
கலைத்தொழில்கள் (இசை), 657.
கலைமூன்று, 1054.
கலையார்திஞ்சொல், 732.
கலையிகந்தினிய சொல்லார், 372.
கலையினதியல்பு - காந்தருவ மணங்
கூறிய நூலின் இயல்பு, 1357.
கலையின்ற சொல்லார், 2351.
கலைவலார் பரத்தையார், 1625, 2107.
கலைவளர் கிளவியார், 1432.
கல்வை - முழக்கம், 153.
கவடு - பணைத்தகிலை, 1389.
கவந்தம் - குறைத்தலை, 2310.
கவர்களைக்காமன், 1218.
கவர்குரல், 2106.
கவர்ந்து - உள்ளடக்கி, 38.
கவர்ப்பு - பலவாதல், 1212.
கவரி, 355, 541, 1897, 2427.
கவரிகன்றாட்ட, 46. [2524, 3086.
கவரி திங்கட்குதிரெணப் பொக்க,
கவரிரெற்றிப் புரவி, 701.
கவரிமயிரால் வேயந்தகுரம்பை, 1201.
கவல்ல - கவலாதேகொள், 1535;
வருந்தாதேகொள், 1726.
கவலை, 302.
கவலி - விரும்பி, 1658.
கவழம், 191, 1898.

கவளம், 2127.
கவற்கும் - வருத்தும், 2033.
கவற்றல், 2199.
கவறூடல், 927.
கவறூடலினிழிவு, 2873.
கவாய் - கவலி, 2444.
கவான்முதல் - காலடி, 913.
கவிகள், 308.
கவிப்பர் - ஒருவகை வணிகர், 1756.
கவிப்பு (சோ), 1280. [தல், 2292.
கவிமதங்கடந்து வனப்பு வீற்றிருத்
கவியெனு நற்றேர், 1054.
கவிரம் - ஒருமரம், 1710.
கவிழிய, 175.
கவுள், 2050, 2358.
கவுள, 2694.
கவுளழிசடாத்த வேழம், 433.
கவுளைபுடைய கிண்கிணி, 2967.
கவைக்கதிர் வாகு, 1561.
கழகம் - சூதுபொருமிடம், 1657.
கழல் - செருப்பு, வீரக்கழல், 1639,
கழல், 422. [1640, 1648.
கழற்கண், 2773.
கழற்காயுமொத்தான், 2287.
கழற, 2097.
கழறச் சென்றேன், 1720.
கழனிவிளையாடி, 2699.
கழாய்-ஆடுதற்கு நாட்டுமழங்கில், 66.
கழி, 2479.
கழிசண்ணோட்டம், 198.
கழிபெரு, 203, 330, 1644.
கழிமலர் - கழிப்பூ, 1939.
கழிமீன் கவர்புள், 1949.
கழியப்பெரிய, 2696.
கழிவளர்கயல், 2074.
கழுத்து மாறுபடப்பார்த்து, 1569.
கழுநீர்க்கண், 1016.
கழுநீர்த்தார், 2951.
கழுநீர்ப் பூப்பிடித்தல், 429, 1323,
1887, 2358.
கழும் - கழுவும் (வி), 832.
கழும - திரள, 2053; மயங்க, 71.
கழுமணி - வினைத்தொகை, 2716,
2905.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுகுக

கழுமி - திரண்டு, மயங்கி, 206, 349, 2271.

கழுமிய, 120, 1730, 2993, 3079.

கழுமிற்று - நிறைந்தது, 1870.

கழுமுதல் - திரளுதல், 1350.

கழுமொலியரவ வானம், 2526.

கழை - கோல், 1064.

கழைக்கரும்பு, 1198, 1614.

கழைமுற்றுந் தீந்தேன், 1064.

கள்: அசை, 509, 1535, 1595, 1795.

கள்வயிற்றலர்ந்த கோதை, 2897.

கள்ளாமை, 2870.

கள்ளா வா புலியைக்குத்து(பழி), 741.

கள்ளாவி நாலுங்கமழ் கோதை, 20.

கள்ளும் - திருடும், 2439.

கள்ளைக் கடைதல், 1202.

களகளமுழங்கும் வேழம் (குளுகுளு என்றல் கன்னடம்), 806.

களங்கொண்டிட்ட - இருப்பிடமாகக் கொண்டுவிட்டன, 1481.

களங்கொள்வேழம், 2388.

களத்துப்பாவம் போக்கல், 821.

களபம், 753.

களம், 2299.

களம் வாழ்த்தல், 2282. [2352.

களம்வேட்டல், 757, 820, 2327,

களனெனக்கரையும், 684.

களி - வண்டல், 2432.

களிகள், 103.

களிசெய்கோசிகம் - கஞ்சி தோய்த்த கோசிகப்பட்டு, 1673. [2514.

களித்து - தேனை உட்கொண்டு,

களிப்பன - மதமுடையன, 566.

களிப்பாக்கு, 2473.

களிப்பு - உவகை, 1389.

களிமகன், 937.

களிமுகச்சுரும்பு, 298.

களியாளர், 378.

களிற்றரசன், 2436. [மார்பு, 817.

களிற்றுக்கோடு உழுத சால்கொள்

களிற்றுக்கிர்ப் பிறழ்பற்பேய்கள், 804.

களிற்றுத் தவிசை ஞமலிமேவிடல், 202.

களிற்று மருப்பின் வைரம், 2275.

களிற்றெருத்தில் தந்த மணிக்குடநீர், களிற்றான், 200. [1345.

களிறு இறைஞ்சல், 980.

களிறுகள் தூற்றெட்டு, 2387.

களிறுங் களிறும் நெருங்கல், 119.

களிறு நாவாய்க்கு, 2223.

களிறுமாய்க்திர்ச் செந்நெல்,

களிறுமாய்கழனி, 54. [54, 1617.

களிறுமென்று உமிழ்ப்பட்ட கவழம் போற்றுகர்ந்து, 2613.

களைகண் - பற்றுக்கோடு, 2557.

களைகம், 260.

கற்கடகசிங்கி - ஒருமருந்து, 1277.

கற்குன்றேந்திய தோள், 1031.

கற்சிறையை(கலிங்கை)யழித்து வெள்ளம் கடற்கவா யாங்கு, 2612.

கற்சணஞ் செய்ததோள், 91.

கற்ப, 21.

கற்பகங்காமவல்லியனையநீர், 1129.

கற்பகச்சோலை (ஐ), 140, 2997.

கற்பகத்தாரினான், 2219, 2386.

கற்பகத்தின் மேற்படர் கொடி, 365.

கற்பகம், 390, 1714, 2424.

கற்பகம் இவ்வுலகிற் கொண்டுவரப் பெற்றுப் பூவளவே கொடுத்தல், 1710.

கற்பகம் வேண்டக் கொடுத்தல், 265.

கற்பக மரங்கள் பத்து (ஐ), 2841.

கற்பகமாலை, 1874. [இடம், 600.

கற்பம் - கற்பலோகம், கற்பித்த

கற்பலோகம் பதினாறு (ஐ), 600,

கற்பனகள், 1795. [2134, 2843.

கற்பாடு, 19.

கற்பாலுமிழ்ந்தமணி, 4. [1737.

கற்பிப்பார்க்கு உவர்த்துச் சொல்லார்,

கற்பினின் : இன் அசை, 604.

கற்பு, 41, 361, 1107.

கற்புக்கடம் பூண்டவள், 2962. [2380.

கற்புடை மகளிர், 1107, 1598,

கற்புடை மகளிர் சூல தெய்வத்தை வணங்கல் விதியாமென்பது, 220.

கற்புடைய மங்கையரிற் - காவலவை

கற்பெனுமாலை, 2073. [யிழந்த, 2979.

கற்பொறி, 102.

கற்றடிப்படுத்தல், 735, 1285.
 கற்றமாந்தரைக் கண்ணெனக் கோ
 டல், 1921.
 கற்றனங்கள் : கள்அசை, 1795.
 கற்றார் கட்டுரைவல்லார் கவி, 1054.
 கற்றாழை, 3076.
 கற்றை, 1707. [ஆடை, 353.
 கற்றேய் நுண்கலிங்கம் - காஷாய
 கற்றது கூற்றுண்ணும் ஞானது,
 கறவை, 2572. [2616.
 கறவைக்கலம், 69. [தழுதல், 1283.
 கறவை கன்றிழந்தபோன்று கிடந்
 கறவை காண்கன்றின்வெஃகி, 1125.
 கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற, 485.
 கறித்து - கடித்து, 1480.
 கறை - கடமை, 306 ; மும்மலம், 96.
 கறையினீங்க முரசுறைதல், 2372.
 கறையூர்பல்லினார், 2962.
 கன்மங்கள் எட்டு - ஞானாவரணீய
 முதலியன (ஐஜ), 2600, 3076.
 கன்மேல் நித்பர், 2302.
 கன்றி - அடிப்பட்டு, 9, 210, 375,
 2769, 2776 ; வாடி, வெதும்பி,
 கன்றிய - தழும்பிய, 148. [1726.
 கன்று சிறைப்பட்ட புனிற்றூப்
 போல்வான், 1151. [371.
 கன்றொளித்து அகல வைத்த கறவை,
 கன்னலங் குடங்கள் : அம்அசை, 400.
 கன்னற்குடம்-சர்க்கரைக்குடம், 692.
 கன்னன் - கர்ணன், 464.
 கன்னன்மணி - கண்ட சருக்கரைத்
 தேறு, 2703.
 கன்னி - கன்னிப்பெண், 98, 1203.
 கன்னிக்கலிங்கம், 1658.
 கன்னிக்கொடிமதில், 525.
 கன்னிநாரை, 50.
 கன்னிநீலம், 900.
 கன்னிப் பிணையினிலைகலங்கி, 1659.
 கன்னிப்போர், 806.
 கன்னிமகளிர் காண்டற்கரியார், 1203.
 கன்னிமாடம், 714, 900.
 கன்னிமார்பம் - அழியாத மார்பம்,
 கன்னிமாலை, 990. [483.
 கன்னிமைகளிந்து முற்றி, 1260.

கன்னியங்கமுகு, 2056.
 கன்னியமகளிர் : அ அசை, 1203.
 1861, 1998. [மறைய, 1861.
 கன்னியமகளிர் நெஞ்சிற்காமம்போல்
 கன்னியர், 253, 1950.
 கன்னியாமாடம், 13, 585, 900.
 கன்னியூகம் - கருங்குரங்கு, 870.
 கன்னிவாழைத்தண்டு, 174. [880.
 கனகபதாசை - சரமஞ்சரியின் தோழி
 கனகமாலை - சீவகன் மனைவிகளுள்
 ஒருத்தி, 1675.
 கனகமாழை - பொற்கட்டி, 913.
 கனகன் - கனகமாலைவின் சகோதரரில்
 ஒருவன், 1681.
 கனலி - சூரியன், 1290.
 கனலிவட்டம், 3070. [3076.
 கனவிற்செய்தது நனவில் அழியாமை,
 கனற்றல், 1982, 2154, 2668.
 கனா, 219.
 கனாலின் விதி, 224.
 கனி - பழம், 523 ; ஸாரம், 1985.
 கனிக்கும் - உருக்கும். 607. [230.
 கனிந்து-உருகி, 657, 727 ; குழைந்து,
 கனிப்பான், 230. [511, 1398.
 கனிப்புறு சொல் - இனிமையுள்ள
 சொல், 1020.
 கனிப்பொறை மலிந்துநின்ற கற்பகப்
 பூங்கொம்பொத்தார், 2541.
 கனிப - வருந்துவார், 1513.
 கனிய - முற்ற, 826. [1554.
 கனிய நின்றாடுவார் - முற்றத்திரிவார்,
 கனியாத மரங்கள் மகளிராற் கனி
 தல், 1907.
 கனிவளர்கிளவி-கனிந்தமை தோற்று
 கின்ற சொல், 486.
 கனிவாழை-ஒருவகை வாழை, 1562.
 கனைகடுங் கதழ்பரி, 1839.
 கனைத்து வண்டுணுங்கோதை, 1400.
 கனைந்துகன்றி, 9, 2769.
 கஷாயம் பதினாறு (ஐஜ), 3076.
 கா, 383.
 காக்கை வலமாதல் நன்னிமித்தம்,
 காசுறு துறவு, 851. [1252.
 காசிபகோத்திரம், 3015.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருகூறு

காசு - பலவகை மணிகள், 121; மணி, 2053, 2064, 2068, 3136. [586.
காசுகண்பரிய - மணிகள் அற்றுவிழ், காஞ்சனத் தளிவம் - பொற்சின்னம், காஞ்சனவட்டு, 2467. [2303.
காஞ்சித்தாது - காஞ்சிப்பூவினுள்ள மகரந்தம், 648 - 50.
காஞ்சிரம் - எட்டி, 2722.
காஞ்சுகி - சட்டையிட்டவன், 1558,
காட்சி - தரிசனம், 1242. [2862.
காட்சிக்கின் பொய்கை, 1634.
காட்சிக்கினிய விழவு, 933.
காட்சியினமிர்தம் - நற்காட்சிப்பயன் (ஐ), 2843.
காட்டமிர்து-காடுபடுதிரவியம், 2110.
காட்டி - காட்டுக; இகர வீற்றுவி யங்கோள், 466.
காட்டில், 530, 553, 608, 655.
காட்டின், 463.
காடி - கஞ்சி, 71.
காடியாட்டி, 2703.
காடியுண்டதுகில், 71.
காடுகவர்தீ, 281.
காடுடையளவையெல்லாம், 300.
காண்க, 1907.
காண்டமந்திரம் - குதிரைகளை விரை விற செலுத்துமந்திரம், 793.
காண்டலோடு: ஒடு உடனிகழ்ச்சி, காண - கேட்க, 2037. [1960.
காணம்-பழங்காசு, 591, 1117, 1938,
காணமும்பொன்னும், 2410 [2410.
காணுங்கோள், 755, 1109.
காத் தல்வேண்டும், 201.
காத்திரம், 806.
காதநான்ககன்றகடிநகர், 2544.
காதம், 179.
காதல் - வேட்கை, 190, 229, 994, 1389, 2987.
காதல் கைம்மிகல் (மெய்ப்பாடு), 996.
காதலங்கழிந்தநாள், 2943.
காதலம், 1644.
காதலார் - மனைவிமார், 2241.
காதலான் காதல்போல அகன்றசண், காதன்மை, 1485. [666.

காதிக்கண்ணரிந்து வென்றகடவுள் - அருகன் (ஐ), 2713.
காதிகண்ணரிந்த - காதி கர்மங்களை வென்ற (ஐ), 1240.
காதிகர்மம் - காதிவினைகள், ஆத்ம குணங்களைக்கொல்லுவன்; அவை, ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், மோகனீயம், வேதனீயம் என்பன (ஐ), 1240, 2713, 3092.
காதிப்போர் மன்னர் (ஐ), 3082.
காதிவினைகள் - காதிகர்மங்கள், 2718.
காந்தட்டுப்பு - காந்தட் பூவினிதழ், காந்தட் பூமாலை, 1848. [354.
காந்தம் - காந்தக்கல், 1906.
காந்தருவதத்தை - சீவகன் மனைவி களுள் ஒருத்தி, 550.
காந்தருவதத்தை பளிக்கு மாடத் திருத்தல், 549, 594.
காந்தள், 1651.
காந்தள் முகிழ்விரல், 351, 1992.
காந்தளின்தோடுகள் வளைகளுக்கு, காந்தா நின்றகற்பகம், 1055. [1742.
காந்தாரநாடு - வெள்ளியம் பெரு மலைக்கணுள்ளது (ஐ), 546.
காந்தி - பசித்து, 502.
காப்பியக் கவிகள், 1585.
காப்பு - அரசன் நுகருவன, 1873.
காப்புவிஞ்சை, 1881.
காம்படுகாட்டுத்தீ, 1738.
காம்பழி பிச்சம் (சோ), 1280.
காம்பிலிமன்னன், 611, 2183, 2256.
காம்பு - மூங்கில், 176.
காம்போத்தோளி, 924.
காம இகழ்ச்சி, 206 - 11.
காமக்கடல், 2503.
காமக்கலன், 929.
காமக் கவறடல், 1657.
காமக் குழவி, 921.
காமங்காழ் கொளீஇ, 1941.
காமஞ்செப்பிக் கண்ணினாவிரத்தல், 2549.
காமத்திற் கனிந்தவூடல், 1625.
காமத்தின் கொடுமை, 2029.
காமத்தினைப் போற்றுவாயாசு, 2614.

காமத்தியால் வெந்தவர், 719.
 காமத்துள்ளுயிர் காமவின்பம், 2529.
 காமதிலகன், 2070.
 காமநீர்ப்புதுத் தளிரினையவன், 1014.
 காமநூல், 2700.
 காமபானம், 98.
 காம பூமி, 189.
 காமம், 1963.
 காமம் வென்றார் விளைத்த இன்பம்
 காம மாலை, 1357. [(ஐ), 712.
 காமமென்னுமது, 233.
 காமமே கன்றிநின்ற கழுதை : ஏ
 தேற்றம், 210.
 காமர், 97.
 காமவல்லி, 197, 365, 1081, 2716.
 காமவல்லிக்கொடி, 549, 2044, 2442.
 காமவல்லி கற்பகம் பிணைந்ததே
 போல், 2517.
 காமவல்லி கிடந்தன, 2855.
 காமவல்லியும் : உம் சிறப்பு, 197.
 காமற்குங்காமன், 2671.
 காமன் - கண்ணபிரானுக்கு உருக்கு
 மணியினிடமாகத் தோன்றிய பிரத
 தியும்நன், 43, 599, 1715.
 காமன் கைச்சிலையையும் கணைகளையு
 மேந்திக்கடையைக்காததல், 2090.
 காமன்கோட்டம், 2003.
 காமன் சாமன் : இவர்கள் இராம
 லக்ஷ்மணர்களைப் போலச் சேர்ந்தே
 வாழ்பவர்கள் (ஐ), 43.
 காமன்சிலை யிரண்டு, 2065.
 காமன்சேனை - மகளிர், 458, 490.
 காமன்தந்த வீணை, 2047.
 காமன் மாடம், 2052.
 காமன் வீணையில் வல்லோன், 664.
 காமன்றதைநெறி - திருமால் கூறிய
 வழி, 1428. [2505.
 காமனப்பனை - காமன் அம்பு அனை,
 காமனார் கலங்கழிக்கின்றதொத்தது,
 3027. [நூல், 370.
 காமனும் கனியவைத்தபுலம் - இசை
 காமனை : காமன்; ஐ அசை, 1598.
 காமா, 1805.
 காமினம் : அம் அசை, 2451.

காமினி - ஆகாச காமினியென்னும்
 ஒருவித்தை (ஐ), 1713.
 காமுகன் - கட்டியங்காரனைச் சார்ந்த
 ஒரு வீரன், 2266.
 காமோத் தீபனம், 2597.
 காய்கதிர், 1168.
 காய்த்த நெல், 1777.
 காய்த்தி - காய்ச்சி, வெவ்விதாக்கி,
 2007, 3140.
 காய்த்தியிட்டு, 2804.
 காய்த்தும் - ஏறிக்கும், 2433.
 காய்த்துதுதமனியம், 120. [2348.
 காய்த்தெங்கு சூழ்ந்த கரும்பார்பதி,
 காய்தல் - ஏறித்தல், 473; செடுத்த
 தல், 2232.
 காய்பொற்களஞ்சிந்தி, 2599.
 காய் பொன், 329, 2599.
 காய்முதிர்க்கனியின் ஊழ்த்து வீழும்
 யாக்கை, 1435.
 காய்வுறுவேட்கை, 1692.
 காயம் - பெருங்காயம், 788.
 காயாமரம், 1558.
 கார்க்கெதிர் மேகம், 801.
 கார்காலம், 1564, 2672.
 கார்கெழு குன்றையான் - சலியா
 தவன், 224. [தல், 256.
 கார்த்திகை விளக்கு மலையிலே வைத்
 கார்மதம், 2183. [2851.
 காரண காரியப்பொருள், 1, 332,
 காரண நீர, 1386.
 காரண மயில், 2892.
 காரன்னம், 930
 காரி - கரிக்குருவி, 420.
 காரிகை - பேரழகு, 163, 2199.
 காரிடி, 2248.
 காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 420, 1849.
 காரியங் கடைப்படுதல், 580.
 காரியப் பெயர், 2110.
 காரியுண்டிக் கடவுள் - சிவபெருமான்,
 காரேந்திடி முரசம், 2599. [670.
 கால்நோம், 2029.
 கால்பொருகடல், 2629.
 கால்வளை, 1202.
 கால்விசை முறுக்கி, 438.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கந்கநீ

காலசக்கரம், 796, 1839.
 காலணி, 177.
 காலந்தோன்றாத வினைப்பெயர், 247.
 காலம், 2106.
 காலமயக்கம், 85, 226, 423.
 காலவியர்ப்பொன்விளக்கு - மணிவிளக்கு (வெளிப்படை), 1045.
 காலவேற்றடங் கண்ணி, 999.
 காலன் - கூற்றத்திற்கு ஏவல் செய்வோன், 1487. [2634.
 காலனைக் கண் புதைத்ததுபோல், காலனைக் கையால் விரித்தல், 2148.
 காலனைச் சூழ்ந்தநோய், 1144, 2165.
 காலாச - காற்கவசம், 2236.
 காலாட்கள், 2164 - 6, 2217.
 காலாழி - கால் விரல் மோதிரம், காலியற்றேர், 2229. [178, 353.
 காலினேகினான், 1412, 1540.
 காலுறீஇ - ஊற்றி, 59.
 காலு - பகல், 1877.
 காலுப்பண், 1991.
 காவல் - கவசம், 793.
 காவலன் - காவலில்லாதவன், 1813.
 காவலனையொழிய : ஐ அசை, 1801.
 காவலின்வழுக்கி : இன் நீக்கம், 198.
 காவலோம்பல் பரிகரித்தல், 473, காவற்குன்றிற்புனிற்று, 1151. [766.
 காவன்முல்லை - காத்தற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது, 547.
 காவாது - பரிகரியாது, 1069.
 காலி சமுநீர் குவளை யாம்பல் கடிக் கமலம், 1781.
 காவு காண்பான், 2710.
 காவுறீஇ - சுமந்துவந்து, 826.
 காழ் - காம்பு, 113, 2484; குத்துக் கோல், 2785; விதை, 2082.
 காழ்க்கும் - உறைக்கும், 2474. [242.
 காழ்த்தமை - கொல்லத் துணிந்தமை, காழ்நெற்றி - தூணின் தலை, 837.
 காழ்பரிந்து - முத்துவடத்தை யறுத்து, 1800.
 காழ்கக்கச்சை - சுறுப்புக்கச்சை, 939.
 காழகம் - சருமை, 1230; கருஞ்சேறு, 3120.

காழக மூட்டப்பட்ட காரிருட்டுணி யொப்பான் - வேடன், 1230.
 காழார் வெள்ளிமலை, 2704.
 காழின்றிக் கணிந்த காமக் கொழுங்காளகவுடை, 320. [சுனி, 2089.
 காளம், 149.
 காளமாகிருள், 2245.
 காளாத்திரி - பாம்பின் பல், 383.
 காளியென்னும் பல், 1288.
 காளிக் கொழுங்கதிர், 379.
 காற்சரி, 674.
 காற்படை - காலாட்கள், 3081.
 காற்பெய்தன - காட்டின் கண்ணே ஓடின, 3102.
 காற்றிற் பரிக்குங் கலிமான், 1933.
 காற்றுவாக்கிலே நின்ற, 1568.
 காறளர்ந்து = கால் தளர்ந்து - அசைந்து, 2659. [637, 1945.
 காரொடர்ந்து - கால் தொடர்ந்து, கான் - வாசம், 2281.
 கான்றிடல் - கக்கல், 2208.
 கானக்கார் முல்லை, 2382.
 கானல் - கடற்கரைச் சோலை, 2558.
 கானமுன்னி, 1933.
 கானயாறு : அ அசை, 1822.
 கானவர் குரம்பை, 1201.
 கானுடைச் செந்நெல், 2901.
 கானெறியாயினான் - சாளரமாயினான், 2291.
 கிடங்கு - அகழ், 142, 1444.
 கிடந்தென - கிடந்ததென (வி), 322.
 கிடுகு - சேடயம், 2218; சட்டம், 113.
 கிடுகு சூழ்ந்த சித்திர கூடம், 2139.
 கிடுகுடைக் காப்பு, 2213.
 கிடை-ஒப்பு, 731, 1299, 2263, 3033.
 கிடைத்து, 1592.
 கிண்கிணி - சதங்கை, 177, 293, 530, 624, 655, 1957, 2079, 3129.
 கிண்கிணி ததும்ப, 561.
 கிண்கிணியும் சிலம்பும், 353, 2008, 2019, 2407, 2898.
 கிண்கிணி யொலிக்குத் தவனையொலி, 243, 3132.

கிணற்றகத்து மீன், 1176.
 கிணினெனவிசைத்தன யானே மணி
 கள், 1841.
 கிணைநிலைப்பொருநர் - தடாரிப்பறை
 கொட்டி வேளாளரைப் புகழ்ந்து
 பாடும் பொருநர், 61.
 கிம்புரிமுத்தம், 2091.
 கிம்புரி வைரம், 83.
 கிருமி - புழு, 1154.
 கிலுத்தம் - முன்கைச் சந்து, 1645.
 கிலுத்த மரம், 1900.
 கிழக்கிடுபொருள், 290.
 கிழமை, 544, 958.
 கிழவ, 379.
 கிழி - சீலை, 164, 235, 1003; படம்,
 கிழிமிசை உருவு தீட்டி, 1047. [180.
 கிள்ளை - கிளி, 70.
 கிள்ளைவளைவாயுகிர், 2439.
 கிளந்து - வெளியாகச்சொல்லி, 1001.
 கிளவியோடும்: உம் இசைநிறை, 1503.
 கிளி, 64, 648, 655, 1232. [2898.
 கிளிச்சொலின் இனிய சொல்லார்,
 கிளி நிறத்த பாய்மா, 1860.
 கிளிமழலையஞ் சொல், 457.
 கிளிமுகக்கிளவி, 298.
 கிளியார், 1036.
 கிளியைத் தூதுவிடல், 2044.
 கிளியை நோவதுகட்டொடுக்கி, 1039.
 கிளியை முன்கையிற் கொள்ளல், 94.
 கிளியை வயிற்றிலிணைத்தல்மரபு,
 கிளிவளர் மருது, 64. [1039.
 கிளுவை, 3076.
 கிளைக் கழுநீர், 1016.
 கிளைநரம்பினைய சொல்லாள், 1386.
 கிளைநரம்பினைய தீஞ்சொல், 841.
 கிளைநரம்பிசை, 2857.
 கின்னரம் - இசையின் குணகுற்ற
 மறிவதொரு பறவை, 660.
 கின்னரமிதுனங்கள் - ஆணும்பெண்
 ணுமாகிய கின்னரப் பறவைகள்,
 கின்னரமும் அசுணமும், 723. [657,
 கின்னரர், 647, 727, 3068.
 கீதம் - இசைப் பாட்டு, 1241, 2480.
 கீதவீதி - கீதத்தின் வழி, 2039.

கீர்த்தித்தன் - பவதத்தன் தந்தை,
 1591.
 கீழ்ந்து - அகழ்ந்து, பிளந்து, 1157,
 கீழ்நிலையிழிந்து, 2673. [2727.
 கீழ்முத்தேவர் (ஐ), 2817.
 கீள் - கூறு, 2248.
 கீற்றுக்கள், 2464.
 கீற்றுப்பட்டு, 782.
 கு உருபு: அதற்குடம்படுதல், 1054;
 அதற்குப் படுபொருள், 1791;
 கொடைப் பொருள், 2035; பகைப்
 பொருள், 1736, 2678.
 குக்குடசர்ப்பம், 1271.
 குங்குமக்கதிர்ச்சுழுவியஞ் செல்வன் -
 இளஞாயிறு, 2307.
 குங்குமக்கதிர்கள், 2153.
 குங்குமக்குழங்கன் மாலை, 743.
 குங்குமக்குன்றனான், 2577.
 குங்குமங்கொட்டப்பட்டன, 1483.
 குங்குமச்சாந்து, 677.
 குங்கும மரம், 524, 1905.
 குங்குமமெழுதல், 2098.
 குச்சு - பாவாற்றி, 615.
 குச்சென நிரைத்த, 1153.
 குஞ்சரச் செவிக்குச் சுளகு, 1778.
 குஞ்சரநகரம் - அஸ்தினபுரி, 2182.
 குஞ்சரம், 1840, 2230.
 குஞ்சரம் வேட்டம் பட்டென, 41.
 குஞ்சரமயாவுயிர்த்தனைய குய், 2941.
 குஞ்சரமுழங்கு தீ - பஸ்மக வியாதி,
 யானைத்தீ நோய், 396.
 குஞ்சி - குஞ்சம், 437, 2170, 2422,
 3050; கொடி நாட்டுங்குழி, கழை
 யுமாம், 143; யானையின் மத்தக
 குஞ்சித்து-குந்தி, 341. [மயிர், 2792.
 குஞ்சிமாண் கொடி, 143.
 குஞ்சிமாமஞ்ஞை, 301.
 குஞ்சியைக் கையாற் பறித்தல், 2820.
 குட்டநீர்க்குவளை, 710, 2533.
 குட்டநோயிலும் நாகத்திலும் அமுந்
 துவோர், 253.
 குட்டம் - திரள், 1079.
 குட்டியைத் தின்னலாமோ கோட்
 புலி புறத்ததாக, 1134.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுகௌ

குடகச் செலவு, 2657.
 குடங்கை - உள்ளங்கை, 22, 529.
 குடங்கை போலுங் கண்கள், 342,
 1290, 2006, 2535, 3139.
 குடங்கையால் நொண்டு கொண்டு,
 1258.
 குடதாடி - தூணுக்கும் உத்தரத்துக்
 கும் நடுவே வைக்கப்படுவது, 598.
 குடம்புரை காய்வழை, 1918.
 குடம்புரை செருத்தல், 2102.
 குடர்க் கண்ணிமலை, 1080.
 குடர்க்குழ்கோட்ட குஞ்சரம், 1058.
 குடர்தொடர்குருதிக்கோடு, 2182.
 குடவர் - இடையர், 492.
 குடவரை நெற்றி, 980. [2708.
 குடவரையனைய குங்குமத் தோள்,
 குடவரையனைய மாப்பு, 1731.
 குடித் தெய்வம், 547.
 குடிப்பிறந்து பழி நாணுவார், 799.
 குடில் - உடம்பு, 2620.
 குடிலப்பாட்டு (இசை), 735.
 குடும்பம் - சுற்றம், மனைவி, 1437.
 குடுமி கட்டுங்கயிறு, 977.
 குடுமி கொண்டான் - வெற்றி கொண்
 டான், 2249. [301.
 குடுமி நெற்றிக் குஞ்சி மாமஞ்சை,
 குடை, 2523.
 குடைதல், 67.
 குடை பின் செல்லல், 2650.
 குடை மூன்று - சந்திராதித்தம் முத
 லியன (ஐ), 2813.
 குடை வகை, 860.
 குண்டலம், 979, 1009.
 குண்டலம் ஒருபுடை தோடு ஒரு
 புடை, 1009.
 குண்டலம் செம்பொனோலை, 674.
 குணக்கடல் - அந்த ஞானதி குணங்
 கள் (ஐ), 2813.
 குணங்கள் எட்டு - அந்த ஞானம்
 முதலியன, 1, 1469, 2600.
 குணப் பண்பு, 11.
 குணம், 374, 1090.
 குணமது, 1214. [ஒருத்தி, 874.
 குணமலை - சீவகன் மலைகளில்

குணவதம் - குண விரதம் (ஐ),
 378, 2818.
 குணவிரதம் 84 லக்ஷம் (ஐ), 2818.
 குணில் - குறுந்தடி, 2222.
 குத்த - அள்ளி ஒழுக்க, 960.
 குத்தி, 2528.
 குதம்பை போல்வதொருபணி, 295.
 குதிரைக்குத்திரை, 2223. [2228.
 குதிரைகள், 1770, -71, 1795, 2214,
 குதிரைகள் பறப்பன போலவிரைதல்,
 2525. [தல், 767.
 குதிரைகளின் ஈல்களைப் பாதுகாத்
 குதிரைகளின் வகை, 2157.
 குதிரைகளுட் சில கிளிபோலும்
 நிறத்தை யுடையன, 1261.
 குதிரைத்தார், 1769.
 குதிரை தன் வேகத்தால் அம்பை
 விலக்கல், 567, 701. [2160.
 குதிரை தேறலின் நிறத்தனவாதல்,
 குதிரை நம்பிரான் - உத்தம இலக்
 கணமமைந்த குதிரை, 2157.
 குதிரை நாவற்கனி நிறத்தவாதல்,
 குதிரை நுகம், 471. [2159.
 குதிரைப் பக்கரை, 567.
 குதிரைப்பந்தி, 471, 1772.
 குதிரைப் போர், 2228.
 குதிரை பவழக்குளம்புடையன, 2161.
 குதிரை பிறக்குமிடங்கள், 2159-60.
 குதிரை முதலியவற்றினுணவு, 1938.
 குதிரையின் துடைகளில் அவை
 பிறந்த இடப் பெயரை எழுதுதல்,
 குதிரையேற்றம், 1795. [2215.
 குதிரையைப் பறப்பிக்குமந்திரம்,
 குதிரை வீரர், 2158. [792.
 குந்தத்தின் வடிவு, 2158.
 குந்தம் - ஏறிகோல், 1078, 2156,
 குந்தாலி, 592. [2216, 2254.
 குப்பாயம் - சட்டை, 431.
 குப்புற்று - குதித்து, 980, 2202.
 குப்பை - பொலி, 59, 114, 355.
 குபேரத்தன் : சுரமஞ்சரியின்
 தந்தை, 2076. [தந்தை, 1053.
 குபேரமித்திரன் - குணமாலையின்
 குமரி - அழியாதவன், 368; குமரி

யாறு, பெண், 2020.
 குமரிக் கொடிமதில், 336.
 குமரிப்பிடி, 358.
 குமரிப் போர், 806.
 குமரியன்னம், 931.
 குமரியாடல், 2020.
 குமரிவாழைத்துகிற் சுருள், 2716.
 குமிழிவிட்டுமிழ்குருதி, 2239.
 குய் - தாளிக்குங்கறி, 2971.
 குய்யம் - வஞ்சனை, 253.
 குய்வளங்கழுமி, 2735.
 குயம் - மயிர்க் கத்தி, 2500.
 குயவன்னான், 2614.
 குயவனது திகிரி, 786.
 குயில், 149, 650.
 குயில் கூய், 854.
 குயில் முழுவமா, 65, 2691.
 குயில் - வாசிப்ப, 1255. [1011.
 குயிலுருவம் போவ்வது மயிர் முடி,
 குயிலைப் பழித்தல், 1661.
 குயிலோசைப் டஞ்சம் ஸ்வரமாதலின்
 மெல்லிய ஓசையன்று, 65.
 குயிலோடு மயில் மாறு கூவல், 79.
 குயிற்பெடை, 650.
 குயிறா - நெருங்க, 120. [719.
 குரங்கல் - தாழல், வளைதல், 262, 657,
 குரங்கு, 1414.
 குரம்பை, 1201. [1218.
 குரல் - ஆண் மயிர், 2202; சாரீரம்,
 குரல் குரலாசப் பண்ணல் (இசை),
 723. [1563, 2690.
 குரவம்பாவை - குராமரத்தின்கூ, 1270,
 குரவர் ஐவர், 252.
 குரவரைச் சிந்தித்து, 1759
 குரவரைப் பேணை பாவம், 1728.
 குராவரும்பு, 1651.
 குருக்கத்தி முருகனுக்குஉரித்து, 971.
 குருக்கள் - (திருத்தக்க தேவரின்)
 குருகு, 825, 2102. [ஆசிரியர், 1.
 குருகுபாய் தடங்களாய், 830. [2559.
 குருகு பொறையுயிர்க்குந் தாழை,
 குருகுலத்தை விளக்கிட்டாள், 2605.
 குருகுலம் - சீவகன் பிறந்த குலம்,
 290, 1805, 1885, 2605, 3015.

குருசில், 305, 850.
 குருசிற் குற்றூர்க் குற்றது, 1694.
 குருதத்தை - சீதத்தன் (சீவகன்
 தோழன்) தாய், 1789.
 குருதிக் கண்ணீர், 2323.
 குருதிக்கார்தன் - செங்கார்தன், 1651
 குருதிக் கோட்டிக் குஞ்சரம், 225
 2182.
 குருதிச்சாந்து - குங்குமச் சாந்து, 673
 குருதித்துகில் - செம்பட்டு, 673, 926
 குருதிப்பட்ட, 673.
 குருதியிலேநின்று போர்புரிவோர்
 குப் புதுப் புனலிலே நின்று போ
 புரிவோர், 2225.
 குருதிவாளாவு - செம்பாம்பு, 2308
 குருதிவான் - செவ்வான், 2271.
 குருந்தமரம், 209, 1195, 1564.
 குருமித்து - முழங்கி, 512.
 குருமை - நிறம்; குரு ஈறுதிரிந்தது
 குருவிசேர்மலை, 2237. [(வி), 2748.
 குரை, 99, 1583.
 குரைய: அசை, 1914.
 குலக்கன்னியர், 371.
 குலஞ்செய்த குமார், 2915.
 குலத்தலைமகளிர் தம் கற்பிற்றிண்ணிய
 வனகிரி, 41, 1210.
 குலத்தொடுங் கோறல், 261.
 குலதெய்வத்தை வணங்கல், 220.
 குலம்புரிந்தனையதோர் கொடி, 184.
 குலம்புரிந்தனையவதிபதி, 563.
 குலமகளிர் கற்பு, 41.
 குலவுதல் - தாழ்தல், 1625.
 குலாய் - வளைத்து, 2515.
 குலாய - செய்யப்பட்ட, 2198; நிலை
 குலிகச் செப்பு, 641. [பெற்ற, 1007.
 குலிகச்சேறு, 2946.
 குலிகரீர், 968.
 குலிகம், 170.
 குலிகமாரந்த கொழுந்தாமரை, 1670.
 குலைக்கும், 2750.
 குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை, 2184.
 குலை வாழை-ஒருவகை வாழை, 1191.
 குவட்டின் வீங்கி: இன் உவமப்
 பொரு, 955.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கடுகுகு

குவலயாபீடம் - ஒரு தெய்வம் (ஐஜ),
 குவவி - குவித்து, 2110. [984.
 குவளை, 256, 2439, 2925.
 குவளைக் கண், 2429.
 குவளைக்கண்ணி மொய்ப்ப, 1214.
 குவளைத்தண்டு ஒலைக்குச் சலாகை
 குவளைத்தாது, 2693. [யாதல், 669.
 குவளைமலர் சூடப்படுதல், 55.
 குவளைமலர் விரவியமது, 2700.
 குவளைமாலை - செங்கழுநீர்மாலை, 256.
 குவளையங்குழி, 66.
 குவளையின் அகவிதழ்த் தடிப்பளவு
 சந்தனம் பூசி, 622.
 குவளையும்: உம்மை சிறப்பு, 51.
 குவளையே யளவுள்ளகண்: ஏ தேற்
 குவளையோடை, 66. [றம், 243.
 குழங் கடும் - இளையார் தோளைக்
 கூடும், 2790.
 குழகு - இளமை, 2757. [2037.
 குழங்கன்மாலை, 743, 863, 1494.
 குழல் - வேயங்குழல், 422, 530, 989.
 குழல்கை செய்து, 1333.
 குழல் நிமிர்கிளவியார், 1555.
 குழல்புரை கிளவி, 1503. [1224.
 குழல்பொதிந்த தீஞ்சொல்லான்,
 குழல் வலத்தோளில் வீழ் எருத்தங்
 கோட்டித் துதிக்கின்றான், 2056.
 குழல்வாய்க்கிடந்த கோதை, 1865.
 குழலுடைச்சிகழிகை - குழற்சியை
 யுடைய மயிர்முடி, 1092.
 குழலுறு கிளவி, 408.
 குழலேங்குமாறேங்கி, 2945.
 குழலோன் - வேயங்குழல் வாசிப்
 பவன், 672.
 குழவிக் கோட்டிளம்பிறை, 165.
 குழவிகள் - பெண்ணும் ஆணும்
 (உயர்திணை), 2834.
 குழவித்திங்கள் மருப்பு, 1076.
 குழவிநாறு, 379.
 குழவிமதி, 313. [1838.
 குழவியஞ் செவ்வன் - இளஞாயிறு,
 குழவியமுல்லை: அ அசை, 1267.
 குழற்கற்றை, 1707.
 குழற்சிகை-ஒருவகை மயிர்முடி, 252.

குழற்புரியினால் யாத்து, 2007.
 குழன்ற, 164.
 குழாமாலை, 2131.
 குழிசி-உருளையின் குறடு, 790, 2229.
 குழிமதுக்குவளை, 1939.
 குழிய-குழிந்திருத்தலின், 2696.
 குழு - ஆசாரிய உபாத்தியாய சாதுக்
 கள் (ஐஜ), 3.
 குழும - முழங்க, 485.
 குழுமியம் - குழுமு இயம், 2078.
 குழுமொலி, 2526.
 குழை - கொடி நாட்டுதற்குப் பண்
 ணுந் துளை, 1369; மங்கலவணி,
 2355. [2060, 3136.
 குழை ஒரு காதில் வில்வீச, 696,
 குழைக்கீழ் மகரம் - மகர குண்ட
 லம், 644. [நக்கி மின்ன, 1077.
 குழைகள் தாழ்ந்து சாந்தின் வாய்
 குழைகளும் தோடும், 1658, 2408.
 குழைசிதறி மகளிர் அழுதல், 2355.
 குழைந்தாள் - வருந்தினாள், 1474.
 குழைந்திழைந்து - லெங்கிக் கலந்து,
 குழைந்து நினைதல், 520. [1256.
 குழைப்பொலிந்து இலங்கு காதிற்
 கொற்றவன், 2416.
 குழைமுக ஞானமென்னுங்குமரி, 368.
 குழைமுகநெற்றி, 1680. [மதில், 275.
 குழைமுகப்புரிசை - மகளிர் காக்கு
 குழைமுகமிடவயிற் கோட்டி, 2677.
 குழையற்கென - குழையற்க என
 (வி), 18.
 குழையாற் பொறியொற்றுபு, 1768.
 குழையும் ஒலையும் வேறு, 2060.
 குளங்கரை - குளக்கரை (வி), 1488.
 குளந்தாம்புவிட்டு, 2760.
 குளநெல் - ஒருவகை நெல், நீவார
 மென்பர் வடநூலார்; குளச்செந்
 நெல்லெனவும் கூறப்படும், 355,
 2491, 2602.
 குளிக்கும் - தோற்கும், 2141.
 குளிர்ந்தல்-தங்குதல் (திசைச் சொல்),
 494, 1579, 1782, 1973.
 குளிர்ந்து தோணுக்கல், 1843.
 குளிர்ப்பித்தார், 2478.

குளிர்தி, 320.
 குளிறின, 2222.
 குற்ற, 1495.
 குளிறி-சிறிது முழங்கி, 508. [1140.
 குற்றேல் - குற்றேவல் (வி), 1057,
 குறங்கினணி, 353.
 குறங்கு, 1461.
 குறங்குசெறி-ஓராபரணம், 174, 2695.
 குறடு - அச்சச்சுக்கோப்பது, 828. [631.
 குறள் - குறுகிய வடிவமுடையது,
 குறள் நடைக்குத் தேரைநடை, 631.
 குறளர், 2798.
 குறளி - குறியவள், 1653
 குறி - கருத்து, 1921. [1638.
 குறிக்கொண்டு - கைக்கொண்டு, 499,
 குறிஞ்சி நிலம், 1559-62, 2105.
 குறிஞ்சிப் பூங்கோதை போலுங்குங்
 குமம், 1568. [நோக்க, 1730.
 குறிப்பினாலே குமரன் யாரென்று
 குறிப்பு (தொனி)ப் பொருள், 87, 70,
 88, 626, 1369, 1373, 1379,
 1483, 1493, 2091, 2477, 2480,
 குறிப்புமொழி, 291. [2514, 2594.
 குறிப்பெச்சம், 1005.
 குறுத்தாட்குயிற்சேவல், 650.
 குறுந்தோட்டி, 1835.
 குறு நரி, 297, 804.
 குறுநிலமன்னராதற்குரியோர், 2567.
 குறுநெறி பயின்ற கூந்தல், 1572.
 குறும்பர் - வேடர், 1079.
 குறும்பல்கால், 1572.
 குறும்பு - அரண், 1228.
 குறும்புழை, 2934.
 குறும்புகள்-பாலிலித்தூர்கள், 2750.
 குறும்பூழ் - ஒருவகைப்பறவை, 1651.
 குறும்பேக்கு (இசை), 657.
 குறுமுயலின் குருதி, 173. [2998.
 குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்,
 குறை - காரியம், 907, 1647.
 குறைக்குடன்பட்டான், 1047.
 குறைப்பணி, 114
 குறைப்பனைக் குழாங்கள், 2772.
 குறையணி கொண்டவாறேயோடி,
 2537.

குறையாவு - குக்குட ஸ்ப்பம், 1271.
 குறையிரத்தல், 478. [262.
 குன்றத்துச்சியிற் பழி விளக்கிட்டு,
 குன்றம் - கிரொளஞ்சுகிரி, 286.
 குன்றனான் - சலிப்பில்லான், 224,
 944, 1437, 1625, 1994, 2080,
 2645.
 குன்றி - குன்றிமணி, 1963. [256.
 குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிடல்,
 குன்றுபோல் நின்றான், 2627.
 குணிகொள் - குணிவுகொள் (வி), 704.
 குனிந்துகுத்தும், 2220.
 குனிமருப்பு, 2273.
 குனிவளர் சிலை - குனிவு வளரும்
 வில் (வி), 486.
 கூஉய்-கூவி; இகரவீறு திரிந்தது, 79.
 கூகை - ஒரு வகைக் கொடி, 1905.
 கூகை பகலிற் குழறல் தீயநிமித்தம்,
 2173. [பளிங்கு, 1166.
 கூட்டாக்கெறிந்த பஞ்சிற் கூடிய
 கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகிய
 நோக்கு, 1965.
 கூட்டு - அகிற் கூட்டு, 1350; பல
 பொருள் கூடியது, 890; மண்
 திரள், 786.
 கூட்டுண்ட - திறை கொண்ட, 1499.
 கூட்டுணும் - கவரும், 134.
 கூட நிமிர்தல், 1690.
 கூடம் - இசைப் பொல்லாமை, 717;
 இல்லுறுப்பு, 2420.
 கூடற் சூழியை இழைத்தல், 1037.
 கூடார்க்கடந்தான், 2565.
 கூடார மாடம், 2328.
 கூடின்று - கூடியது, 84.
 கூடினார் கண்கள் அர்த்த உன் மீலன
 முடையன, 66.
 கூடு - உடம்பு, 510.
 கூத்த தூல், 124.
 கூத்தருதபள்ளி - நாடகசாலை, 154.
 கூத்தி, 1207.
 கூத்தியரின் பல் தளவத்திற்கு, 1651.
 கூத்தியாடல், 66.
 கூத்து, 2573. [2598.
 கூத்தும்பாட்டுங்காமத்தைவிளைத்தல்,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   கக௦க

கூத்தும் பாட்டும் வகுத்தார், 2601.
 கூதிர்க்காலம், 2675.
 கூதிர்க்குரியது பாலடிசில், 2033.
 கூந்தல் தொடேல் (ஆணை), 1229.
 கூந்தல் மணங் கமழ்தல், 1169.
 கூந்தல் மா, 1889, 2240.
 கூந்தலார்: பெயர், 130.
 கூந்தலின் ஐம்பால், 164, 2437.
 கூந்தலைக் கணவர்க்குரிமை கூறல்
     மரபு, 1229.
 கூந்தலேந்திய கழுகு, 147, 2403.
 கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம், 1671.
 கூந்தற்குப் புகையூட்டல், 71.
 கூந்தற்குமரிப்பிடி, 859.
 கூந்தன்மா, 781, 2257.
 கூட்பாத, 1976.
 கூம்பு - பாய்மரம், 513. [1645.
 கூர்ப்பாரம் - முழங்கைக்கு முன்,
 கூவல்வாய்வெண் மணல், 1017.
 கூவித்து - கூவுவித்து (வி), 821.
 கூழை - கூந்தல், 1487; மயிர்ப்பாடு,
 கூழை மௌவல், 485. [1661.
 கூழையிலத் தாமரை, 2860.
 கூற்றங்கள் பலவுந்தொக்க கூற்றத்
     திற் கூற்றமொப்பான், 1143.
 கூற்றங்கொண்டோட, 1550.
 கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டி -
     யமனைக் கை தட்டி யழைத்து,
     1109. [2457.
 கூற்றம் கயிறுரீஇக் காட்டியிட்டார்,
 கூற்றம் கூற்றம் : விரைவு, 637.
 கூற்றம் வந்து புறத்திறுத்தது, 2174.
 கூற்றரும் குருதிவாள், 278.
 கூற்றிற் காட்டில், 935. [1808-9.
 கூற்றினிற்றிக்குறிப்பு நி கழ்ந்தது,
 கூற்றுநாவனையவாள், 2829.
 கூற்றொடுகொம்மை கொட்டுவ, 2230.
 கூறிக்காணீர், 678.
 கூறை, 2625.
 கூன்களும்குறளும், 764.
 கூன்குயம், 56.
 கூன்புறயாமை, 2755.
 கூனர், 764, 2798.
 கூனி - சண்பகமாலை, 314

கேடலருங் குரைய கொற்றம் :
     குரைய அசை, 1914.
 கெடிது - ஒரு வகை மீன், 1464.
 கெலுழன், 1926.
 கெழிய - கெழுவிய, 499.
 கெழீஇயினுரொடுங்கினையெழு, 2756.
 கெழுமினார்க்கு - பொருந்தினார்க்கு,
 கெழுவி - பொருந்தி, 1187. [754.
 கேசம் - மயிர், 3033.
 கேசாதிபாதவருணனை, 164-79.
 கேட்டவர்மருளக் கொடுத்து, 2570.
 கேடகம் - பலகை, 2166.
 கேடக வகைகள், 2218.
 கேண்மினமிது : ஆம் அசை, 2922.
 கேண்மையை விளைத்தி, 1284.
 கேணி - வாவி, 2998. [1450.
 கேமசரி-சீவகன்மனைவிசுளுள்ஒருத்தி,
 கேமமாபுரம் - சுபத்திரன் ஊர், 1448.
 கேவணங்கள் - ஆபரணங்களில் மணி
     யழுத்துங் குழி, 2696.
 கேவலக்கிழவன் - அருகன்(ஐ), 856.
 கேவல ஞானம் - திரிகால வுணர்ச்சி
     (ஐ), 3060.
 கேவலஞானவரணியம் (ஐ), 3081.
 கேவல மடந்தை - முத்தியாகிய
     மங்கை (ஐ), 29, 3117.
 கேவலோற்பத்தி - கேவல ஞானத்
     தின் தோற்றம் (ஐ), 3062.
 கேழ்த்து - நிறத்து, 2598.
 கேழல் - குள நெல், 1422.
 கேள் - கணவன், 1052.
 கேள்வி - நூல், 2386.
 கேள்விக் கோ, 30.
 கேள்வித் துறை போய் - கேள்வியில்
     முற்றி, 717, 2386, 2492.
 கேள்வியுங் காட்சியே, 2038.
 கேளாது - உடன்படாது, 1274;
     கேட்டு நிறைவேற்றாமல், 1803.
 கை - ஒழுக்கம், 407; கற்பொழுக்
     கம், 1767; காம்பு, 839, 2626;
     கைம்மரம், 155; சாந்தாற்றியினு
     றுப்பு, 839; பரிவு, 766.
 கைக்கிழி கொடுக்கப்பட்டார், 818.
 கைக்கிளை - ஒரு தலைக் காமம், 253,

கைக்கிளை வகையாகிய இராக்கத
மென்னு மணம், 253.
கைக்கு நாகம், 2468.
கைகடுத்து, 1101.
கைகவி நறுநெய், 400.
கைச்சாரிகைக் கட்டில், 558.
கை செய்தல் - கலந்து அமைத்தல்,
1710, 2473.
கைத்தலத்தகன்றபந்திற் கைப்படு
வான், 1395.
கைத்தளம் - ஒரு வகைக் கேடகம்,
1561, 1606.
கைத்தளம்இறுங்கின்கதிருக்கு, 1561.
கைத்தாய், 363.
கைத்து - செலுத்தி, 2683.
கைதிரண்டவேல் (கை-காம்பு), 2626.
கைதை வேலி, 546.
கைந்நூற்றிறம், 2437.
கைநிகரமைந்த வேல், 1449.
கைப்படுதி - காண்பாய், 1600.
கைப்படு பொருளிலாதான் காமம்
போற்காளை மீண்டான், 2259.
கைபுடைத்து, 2197.
கைபோய் - முற்றக்கற்று, 710.
கைம்மலர்க்காந்தள் வேலி, 208.
கைம்மலர்ந்தனைய காந்தள், 1214.
கைம்மறித்த காந்தள் - கை கவித்து
விலக்கின காந்தள், 1227.
கைம்மறித்து - காமசைத்து, 1809.
கைம்மாறில்லையே, 2602.
கைம்மிகல் (மெய்ப்பாடு), 710.
கையரிக்கொண்டு, 38, 1540.
கையலகு, 593, 837.
கையவாஞ்சிலை, 1717.
கையறவு, 2629.
கையாரிலங்கெஃகு, 1802.
கையாறு - செயலறுதல், 299, 302,
390; மெய்ப்பாடு, 715.
கையிறை சொலக்கண்ணினிற் கேட்
டிமூங்கை, 997.
கையுறை யெழுதினர், 829.
கையூழ் (இசை), 657.
கையெறிந்து - கைதட்டி, 582.
கைவட்டணை (பா), 1257.

கைவரையன்றி நில்லாமடங்கல் - ஒழு
க்கத்தின் எல்லை கடவாத சிங்கம்,
407. [2741.
கைவலச் செல்வன் - அருகன் (ஐ),
கைவலத் தொழிந்தார், 2103.
கைவிதிர்த்தல், 1108, 1841, 2366.
கைவிரணுதியிற் சுட்டி, 2270.
கைவில்லுங் கணையுமில்லாக் காமன்;
கைவிளக்கு, 2350, 2729. [1704.
கைவிளக்கு மதியத்திற்கு, 1541.
கைவினை - தொழில், 2472.
கொக்கரிப்பு - கர்ச்சித்தல், 447.
கொக்குகிர்போலும் வெண் சோறு,
கொங்கு - தேன், 48. [2972:
கொங்கு கொப்புளிக்கு நீலமலர், 2199.
கொங்கு சூழ்குழல், 949.
கொங்குவீம்மு கோதை, 145, 2680.
கொங்கொளிக் குழலாய், 1334.
கொச்சக ஒருபோகு, 565 - 80,
648 - 50, 652 - 3.
கொட்டம் (கோஷ்டம்) - மணம்,
கொட்டி - பூசி, 624. [2575.
கொட்டில் - வில் பயிற்றுமிடம், 995.
கொட்டுப்பிடி (கொட்டாப் பிடி)
போலுங் கூணுங்குறளும், 2798.
கொட்டை - கச்சின் கடைமணி, 113.
கொட்டி - குதிரைக்கதி விசேடம்,
540.
கொடி - ஒழுங்கு, 196, 1976,
காக்கை, 1252; துவசம், 104,
529; வல்லி, 1956.
கொடிக் கரும்பு, 1184.
கொடிப்புருவம், 658.
கொடிப்புல், 932.
கொடிப்புற்று, 1292.
கொடிபடத்திரிந்திடுவகுதிரை, 1771.
கொடி மின்னிடை, 1310.
கொடிமுதிர் கிழங்கு, 1231.
கொடிமூக்கு, 165.
கொடியணிந்த குஞ்சரம், 2237.
கொடியணிந்த மாப்பு, 2145, 2264,
2285, 2477, 2483, 2900.
கொடியும் பதாகையும் வேறு, 104.
கொடியெடுத்தது, 847.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி ககூர்ந்

கொடுக்கிய - கொடுத்தற்கு, 1987.
 கொடுங்கோலால் வருந்திங்கு, 255.
 கொடுங்கோள் : முன்னிலைப் பன்மை,
 கொடுஞ்சிலையான், 1041. [1451.
 கொடுமா எயினர், 428.
 கொடுமோ : மோ முன்னிலையசை,
 கொடைக்கடன், 331, 365. [715.
 கொடைக்கு ஒருவன் படைக்கு ஒரு
 வன் (பழ), 464.
 கொடைக்குரிப்பால், 555.
 கொண்டதெல்லாம்: ஒருமை பன்மை
 கொண்டாட்டம், 229. [மயக்கம், 373.
 கொண்டார் (இரந்தவர்) குடங்கை
 யளவேயுள கண்ணினான், 22.
 கொண்டுசூறல், 29, 160, 1632,
 3098 - 9.
 கொண்டுவாருங்கோள், 1378.
 கொண்டேத்தல், 599. [2437.
 கொண்டை - ஐம்பாலிலொருவகை,
 கொண்மு = கொண்மு - மே க ம்
 (வி), 444.
 கொண்மென - கொண்மினென (வி),
 கொத்தலர்த்தும்பைக்குடி, 2277. [48.
 கொதிதருவேலினான், 1340.
 கொந்தழல், 2254.
 கொப்புள் - கொப்புளம், 531.
 கொப்புளத்திற்கு மரற்பழம், 2339.
 கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட, 2949.
 கொப்பூழ், 172, 1650.
 கொம்பர், 2019. [த்து, 315.
 கொம்மென (பொருக்கென) வுயிர்
 கொம்மென வுலர்த்தி, 2667. [2790.
 கொம்மை - பெருமை, 347, 2364,
 கொம்மை கொட்டல் - தட்டியழைத்
 தல், 1109; புறத்தைத் தட்டல்,
 529; பொய்க்கை தட்டல், 1834,
 2230.
 கொய்சகம் - ஆடையுறுப்பு, 1320.
 கொய்தாமந் தாழ்ந்தொசிந்த குளிர்
 பூம்பிண்டி (ஐ), 1418.
 கொய்தாம மாலை, 2135, 2198.
 கொல்ல, 1118.
 கொல்லாமை (ஐ), 2868.
 கொல்லாவண்டி - ஒருவகை வண்டி,

858, 862.
 கொல்லிப்பாவை, 197, 667. [879
 கொல்லியல் வேனெடுங் கண்ணியர்.
 கொல்லுதல் - தடுத்துக் காத்தல்.
 கொல்லுலை, 960. [2890.
 கொல்வளர்வேல், 1474. [குறிப்பு, 75.
 கொலைத்தலையவேல்: தலைய வினைக்
 கொலைநர் - கொலைஞர், 2770.
 கொலையிலாழி-அறவாழி (ஐ), 1244.
 கொழிக்கும்பழி - எடுத்துச் சொல்லும்
 கொழித்து, 3036. [பழி, 1049.
 கொழித்துணர்குமர - திங்கை நீக்க
 நன்மையை யுணர்கின்ற கும
 ரனே, 2911. [643.
 கொழிப்பில்பொன் - ஒட்டற்ற்பொன்.
 கொழுங்சயற் கண்ணினான், 2412.
 கொழுந்தபடக் கூப்பல், 2486.
 கொழுமலர்க்குவளைப்போது : ம ல ர்
 முதலுக்கேற்ற அடை, 1289.
 கொழுமெனின்னகில், 1850.
 கொள்கை-விரதம், 396, 409, 1818.
 கொள்ளாத - கரைபுரண்ட, 491.
 கொள்ளி, 102, 448.
 கொள்ளிமண்டிலம், 1771.
 கொள்ளிவட்டம், 448, 796, 2203.
 கொள்ளுதல் - கோள் (வ்), 1286.
 கொளீஇ - கொளுத்தி, 73, 896.
 கொளுத்தக் கோடல், 1982. [673.
 கொளுத்தல் - பொருத்தல், 378,
 கொளுவ, 710.
 கொளையமைத்து, 1659.
 கொற்பழுத்தெரியும் வேலார், 435.
 கொற்றம் - அரசவுரிமை, 27, 204,
 1914, 1921, 2582.
 கொற்றம் கொள்கென்றேத்த, 2198.
 கொற்றம் வைத்தல், 204.
 கொற்றமுரசம், 2173.
 கொற்றவன், 2738.
 கொற்றவன் பருதியாக, 2544.
 கொற்றவி - அரசி, 2609.
 கொறுகொறுப்ப - கோப்பிப்பன, 2040.
 கொன்றாய் - வருத்தினாய், 642.
 கொன்றை சிவபெருமானுக்கு அடை
 யாளப் பூ, 208.

கொன்றையினான் சடை, 32.
 கொன்னெறி - கொற்றொழில், 237.
 கோக்கணம் - அரசரினம், 871.
 கோக்குழாம், 1079. [2253.
 கோங்கமரம், 1558, 1608, 1918,
 கோங்கு பூத்துதிர்ந்தகுன்று, 2253.
 கோசலதேயத்தரசன், 2184.
 கோசிகளீர், 1673.
 கோசிகவாடை, 1650.
 கோட்குறைவின்றியாக்கி, 2078.
 கோட் சுரு, 95. [நிலை, 41.
 கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நீர்
 கோட்டம் - சிறைச்சாலை, 262, 306;
 வாசனைப் பொருள், 1905.
 கோட்ட வீணை - கோட்டுறுப்பை
 யுடைய வீணை, 1100.
 கோட்டி - ஒருவரோடொருவர் இருத்
 தல், 470, 1035; சாய்த்து, 1568.
 கோட்டிமிலேறு, 428.
 கோட்டிளந்திங்கள், 404.
 கோட்டுமண்கொண்ட மார்பன், 2294.
 கோட்டுமீன் - சுரு, 2325.
 கோட்டெருத்தம் - சாய்ந்த கழு
 த்து, 1971.
 கோட்பாட்டையுடைய வயிரம், 645.
 கோட்புகாத கன்னிக் கழுகு, 169.
 கோட்புலியினம், 436.
 கோடகம் - ஐவகை முடிசுருள்
 ஒன்று, 2989.
 கோடணை - முழக்கம், யாழ்வாசித்தல்,
 603, 3013, 3065.
 கோடாத செங்கோல், 7.
 கோடாலி, 422.
 கோடி - இருபது பட்டு, 2321.
 கோடிகம் - தட்டு, 352; பூந்தட்டு,
 2707.
 கோடித்து - அலங்கரித்து, 456.
 கோடு - பிறையினிரு பக்கத்துமுள்ள
 முனை, 1650.
 கோடுசிலை : வினைத்தொகை, 84.
 கோடுபுயக்கலாதுகின்றயானை, 2276.
 கோடும் பறைகளும், 1859.
 கோண் - கோணுதல், 1079.
 கோண்மா - புலி, 1153.

கோண்மீன், 882. [யுடைய புலி, 470.
 கோண்முகப்புலி - கொல்லுமுகத்தை
 கோணம் - குறுந்தெரு, 615.
 கோணைக் களிறு : ஐ அசை, 28.
 கோணைப்போர், 640, 816.
 கோதம் - குரோதம் - பொல்லாங்கு,
 1583.
 கோதாவரி - நந்தகோன்மனைவி, 477.
 கோது - பயனில்லாத கூறு, 240.
 கோது செய்குணக் கோது - நன்றி
 மறத்தல், 240.
 கோதை - பூமலை, மார்பிலணியுமாலை
 159, 419, 754, 2019, 2511;
 2802.
 கோதை கண்படுக்குங் குழல், 349.
 கோதைத்தாது, 2407. [154
 கோதைநித்திலம் : உம்மைத்தொடை
 கோதை போலாம் பெண்டிர், 2511;
 கோதையங்குருதி வேல், 2067.
 கோதையர் - கோதாகிய பொருளை
 யுடையவர், 3098.
 கோதையருவிக்குளிர் வரை, 525.
 கோதையுந்தாரும் பிணங்க, 2119.
 கோதையுந்தோடுமின்ன, 740.
 கோதையுமாலைபும், 1952.
 கோதைவான், 2294.
 கோதைவெள்வேல், 7.
 கோதை வேலான், 491.
 கோதைவேனப்பி, 1815.
 கோப்ப - எதிர்க்க, 1290.
 கோபக் குறிப்பு, 256.
 கோபித்த யானையின் தன்மை, 1071
 கோபுரத்திற் சூலம் நடுதல், 144.
 கோமானிங்கேவருகென்றான், 2607
 கோமுகன் - சாமுகன் தம்பி, 2270.
 கோய் - குகை, பரணி, 764, 1906.
 கோயில், 154, 949, 2112.
 கோயில்விலாவணை - அரண்மனை
 லுள்ளோர் அழுதல், 2964-70.
 கோல் - அம்பு, திரட்சி, பிரம்பு, யாழ்
 நரம்பு, 209, 451, 459, 797
 2186, 2255, 2319, 2700.
 கோல் கோடலால் வருந்திங்கு, 255.
 கோல்பொரச்சிவந்த விரல், 663.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௬௦௫

கோல்வள்ளம் - விளிம்பிற் பிரம்பு கட்
 டின வட்டில், 2700.
 கோலஞ் செய்தல், 2446.
 கோலம் - கழுநீர், 1466; குவளைப்
 போது, 955.
 கோலம் வீற்றிருந்ததோளான், 955.
 கோலவியாவெஞ்சிலையான், 1045.
 கோலிளகிற்று - அரசன் இறந்தான்,
 2146. [455].
 கோவன் - அரசன், 1843; இடையன்,
 கோவிந்தராசன் மாடத்திலிருந்து
 படை காண்டல், 2153.
 கோவிந்தன் - சீவகன் புத்திரர்களுள்
 ஒருவன்; நந்தகோன்; விசயை
 சகோதரன்; கோவிந்த மகாராச
 னெனவும் கூறப்படுவான், 2913.
 கோவிந்தன் வாழ்கவென்று, 2277,
 2285. [முகன் மனைவி, 477].
 கோவிந்தை - நந்தகோன் மகள், பது
 கோழரை - கொழுவிய அரை, 147,
 கோழரைக் கமுகு, 147. [869].
 கோழி, 449, 2106.
 கோழிச்சண்டைமுதலியன, 73, 120.
 கோழி நாமத்தாவு - குக்குட சர்ப்பம்,
 கோழி முள், 1650. [1755].
 கோழி மேலெறிந்த குழை, 89.
 கோள் - குலை, கொலை, கொள்ளுதல்,
 பரி வேடிப்பு, 169, 264, 405,
 436, 470, 1098, 2468; மேகம்,
 320.
 கோள் வயிரம் - கோட்பாட்டை
 யுடைய வயிரம், 645.
 கோளகை - யானையின் தந்தப் பூண்,
 83, 645, 2275.
 கோளியங் குழுவை, 405.
 கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறு முதலி
 கோளுலாஞ்சிங்கம், 749. [யன, 958].
 கோற்கடன் மன்னன், 2746.
 கோற்றொடிப்புரிசை - தொடிபோல்
 வளைந்த மதில், 1837.
 கோனார் மகள், 2456.
 கோளவை, 92, 1396.
 சக்காச் செல்வம், 2761.
 சக்கரப் படை, 281.

சக்கரயுகம், 757.
 சக்கரவர்த்தி, 32, 1548, 3040.
 சக்கரவர்த்தியுடைய மகளிர், 1203.
 சக்கரவாள சக்கரவர்த்தி, 2417.
 சக்குதரிசனாவாணியம் (ஐஜ), 3081.
 சகசாதிசயம் பத்துவகை, 2813.
 சகடம் - வண்டி, 363.
 கருனம், 1775.
 சகோடயாழ், 608.
 சங்கத்தார்சொற்கள் ஆராய்ந்தமை, 4.
 சங்கநீணிதி, 139, 2259.
 சங்கம் - ஓரெண், 493; மங்கலத்திற்
 குரிய சங்கு, 701.
 சங்கமுழங்கல் நன்னிமித்தம், 1888.
 சங்கராசாதி, 116.
 சங்கலற, 12.
 சங்கவெண் மலை - சுதஞ்சணனுடைய
 சங்கறுக்குமொலி, 2978. [மலை, 955].
 சங்கிலி, 1831.
 சங்கிலியை வலிக்கும் நாய், 2242.
 சங்கீர்த்தனுகள், 2690. [547].
 சங்குடைந்தனைய வெண்டாமரை,
 சங்குதாழையின் முகைக்கு, 2558.
 சங்குவிம்முதானை, 575.
 சங்குவிம்மு நித்திலம், 145.
 சங்கேதம், 940.
 சச்சந்தனன் - சச்சந்தன், 2705.
 சச்சந்தன் = ஸத்யந்தரன் - சீவகன்
 பிதா; சீவகன் புதல்வருள் ஒரு
 வன், 157.
 சச்சந்தன்களம், 277 - 9.
 சச்சந்தன் குணவிசேடம், 157-61.
 சச்சந்தன் குருகுலத்திற் பிறந்த
 வன், 290.
 சச்சந்தன் மந்திரிகள், 242.
 சச்சந்தன் விசையை நோக்கிக்கூறல்,
 269 - 72. [297].
 சச்சந்தனுக்குச் சிங்கம் உவமை, 275,
 சஞ்சவலனக் குரோதம் (ஐஜ), 3080.
 சஞ்சவலனமாயை (ஐஜ), 3080.
 சஞ்சவலனமானம் (ஐஜ), 3080.
 சஞ்சவலன லோபம், 3076, 3080.
 சட்டகம் - சட்டம், 2523.
 சடங்கு - கிரியை, 834.

சடையம், 1431.
 சண்டம் - கொடுமை, 430.
 சண்டமன்னன், 430.
 சண்டையிலே கொள்ளுமிடத்தைக் கொள்ளல், 1676. [வாடல், 2349.
 சண்பகச் சாம்பல் - சண்பகப் பூ சண்பகப்பூ, 1650, 2250, 2349.
 சண்பக மரம், 68, 1608, 1918.
 சண்பக மாலை - விசையையின் தோழி, 314.
 சத்தி - இடிதாங்கி, சூலம், 144.
 சதக்கினி - நூற்பேர்களைக் கொல்லு வதொரு படை, 101.
 சதங்கை மாலை - ஒருதலை மலை, 2034, 3126.
 சதங்கைமாலை சக்கரமென்ன, 2656.
 சதுக்கம்-நாற்றெருக் கூடுமிடம், 112.
 சதுத்தம்பவேதிகை - நான்குதூணு ள்ள திண்ணை, 2463.
 சதுமுகமாக-நான்கு வகையாக, 766.
 சதுரிந்திரிய சாதிநாமகர்மம் (ஐ), 3076.
 சந்தத்தாண்டகம் - சந்தவடிமிக்கும் தாண்டகவடி. மிகாதும் வரும் செய் சந்தம் - நிறம், 1160. [யுள், 1.
 சந்தன ஆலவட்டம், 1906, 2748.
 சந்தனக்களி-சந்தனக் குழம்பு, 1719.
 சந்தனக்காவு, 1253.
 சந்தனக்காற்று, 1904.
 சந்தனச் சாந்தச்செப்பு, 838, 3048.
 சந்தனஞ் சொரி தண்கதிர்த்திங் கள், 2307.
 சந்தனத்தளிர் மாலை, 2661.
 சந்தனத்தாரையை ஒன்பதுமுகமாகச் செலுத்துங் கருவி, 2664. [647.
 சந்தனத்தால் நிலத்தை மெழுகல், சந்தனத்தேய்வை கொட்டி, 624.
 சந்தனத்தோணி, 967.
 சந்தனம் தளிர்த்தல், 545.
 சந்தனம் நிலாவிற்கும் குங்குமம் வெயி லிற்கும் உவமைகள், 2307.
 சந்தனம் பளிதந்தீற்றி, 1081.
 சந்தனம் மாலை துகில் கலம் இவற்றை யுடைய தோணி, 967.

சந்தனம் வாய்மெழுகிட்ட, 1371.
 சந்தனத்திக் கூட்டு, 390.
 சந்திரகாந்தக் கல்நீர், 1267. [585.
 சந்திரகாந்தமென்னும் தண்டணி சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற் குக் கீழுள்ளதென்பது, 532.
 சந்திரன் (மதி), 2322.
 சந்திரனிடத்து முயல், 254. [1251
 சந்திராபரகர் : தனபதியின்நகர் சந்திராபரணமென்னும் சோதிடனால் 621.
 சந்திரோதயம் - ஒருநகர், ஒருமலை சதஞ்சணன் தங்குமிடம், 955. 1168. [1541 - 2
 சந்திரோதய (மலை) வருணனை, 955.
 சந்தின் மேற்றெடுத்த தீந்தேன், சந்து, 175. [1820.
 சந்திரகம் - கவசம், 2236.
 சம்மியக் மித்தியத்துவம் (ஐ), 3076.
 சம்மியத்துவப் பிரகிருதி (ஐ), 3076.
 சம சந்தத் தாண்டகம் - சந்தவடியும், தாண்டக வடியும் ஒத்து வழங்கப் பெற்ற செய்யுள், 1.
 சமபுத்தி, 1167.
 சமம் (இசை), 735.
 சமயநூல்கள், 1045.
 சமயமிருக்கு மண்டபம், 2370.
 சமவசரணத்துள்ள பதினொரு பூமி (ஐ), 3003.
 சமவசரணம் - ஜினாலயம், 409.
 சமழாது - வருந்தாது, 1000.
 சமாவர்த்தனம் - பிரமசரிய விரத த்தை ஒழித்தற்குச் செய்யும் கிரியை, 485, 822, 829 - 32.
 சமிதை, 2464.
 சயந்தம் - ஒருநூல், 672. [2856.
 சயமதி - பவணமாசேவன் மனைவி, சயை - திருதியை, அஷ்டமி, திர யோட்சி என்னுந் திதிகள், 590.
 சரகூடங் கட்டல், 1680.
 சரணம் நான்கு (ஐ), 1, 382.
 சரத்திற்குத் திருந்திறை சிந்தை, 2204. [லுள்ளது, 39.
 சரவு - சரயுநதி; கோசல தேசத்தி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககூ௦௭

சரியை கோடல் - பிணைக்குச் செல்
லல் (ஐ), 3072 - 3.
சருக்கரைப் பண்டி, 824.
சருச்சரை, 1462.
சல்லியும் தூக்குமாக இட்டமுத்த
மாலையையுடைய குடை, 1170.
சலசலமுடும்மதம், 82.
சலஞ்சயனம்ஆக்கி, 1673.
சலஞ்சலச்சங்கு - ஆயிரம் வலம்புரிச்
சங்கங்களாற் சூழப்படுவது, 184,
231, 317, 2109.
சலஞ்சலம் - ஒருசங்கு, 2103.
சலஞ்சல வடிவச் செப்பு, 2475.
சலரிதி - சீவகன் தோழர் ஐந்தூற்று
வருள் ஒருவன், 2292. [1676.
சலாகமின்ன, 2696.
சலாகை - இருப்பு நாராசம், 669.
சவட்டி - அழித்து, 1734.
சவரர் - வேடர், 1655.
சவிமது - செவ்வித்தேன், 2292.
சவிய, 2484.
சளி - குளிர்ச்சி, 1673.
சன்மார்க்க மதி (ஐ), 3074, 3076.
சனம் - ஜனம், 116, 828, 1841.
சாகரத்தன் - விமலையின் பிதா,
சாகரன் - சச்சந்தன் மந்திரி, 1789.
சாசாரன் - கற்பலோகம் பதினான்
கனுள் 12-ஆவதாகிய ஸகஸ்ரார
கற்பத்திலுள்ளவன் (ஐ), 2134,
சாடி, 1614. [2889.
சாணிடை நெடிய வாட்கண், 2461.
சாத்து - வாணிகத்திரள், 1775.
சாத்துறி - பரணிக்கூடு, 1906.
சாதகஞ் செய்தல், 404, 539, 2308.
சாதாரண சரீரம் (ஐ), 1686.
சாதி நான்கு, 116.
சாதிப் பன்மை, 901, 1543.
சாதிப்பைம்பொன், 366.
சாதி யொருமை, 206, 213, 718.
சாதிவைரம், 1731.
சாதுக்கள் - துறந்தோர், 1.
சாது சரணம் - நான்கு சரணங்களுள்
ஒன்று (ஐ), 3.
சாந்தகங்குழிய, 2552.

சாந்தம் வைத்தாலொப்பத்தைவந்
தான், 1294 [839, 2452.
சாந்தாற்றி - சிற்றூல வட்டம்,
சாந்திக் கூத்து (பா), 672, 2468.
சாந்திரமான பகும் (சோ), 493.
சாந்தின் மேற்றொடுத்த தீந்தேன்,
1820.
சாந்து, 1077. [764.
சாந்துக் கோய் - சந்தனப் பரணி,
சாந்துப்புறம் - சந்தனத்தின் பொரு
ட்டு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்,
சாபிள்ளை, 1124. [2577.
சாம்பல் - பூ வாடல், 2349.
சாம்பி - கெட்டு, 1098.
சாம்பினீர் - குவிந்தீர், 2376.
சாம்புதல் - மேனிவாடுதல், 728, 1259.
சாம கீதம், 2038.
சாமம் - ஒருபாயம், 747 - 9.
சாமரம் - சாமர மிருகத்தின் வால்,
சாமரை, 429, 2412. [355.
சாமரைக்குத்திங்கட்கதிர், 355.
சாமரைவெம்பரிமான், 192.
சர்மன் - காமன் தம்பி; கண்ணபிரா
னுக்குச் சாம்பவதியிடம் தோற்றி
யவன், 43, 1715.
சாமி - ஸ்வாமி, தலைவன் (பா), 6,
849, 1734, 1875, 2038, 3113.
சாயல்: ஆகு பெயர், 8, 1033, 2435.
சாயலால் விளைந்த அழகு, 2598.
சார் - இடம், 2123.
சார்பறுத்து - பிறப்பறுத்து, 1221.
சார்வுந்திண்ணையும், 108.
சாரணர் அசோகின் கீழே பீடத்
திருத்தல், 2743.
சாரணரிருவர் (ஐ), 2743.
சாரணரிருவருக்கு இருசுடருவமை
(ஐ), 2893.
சாரணரைத் துதித்தல், 1245 - 7.
சாரல், 1229.
சாரிகை - தேரின் கதி விசேடம், 84.
சாரிகைதிரியும்யானை, 2271.
சாரித்திரம் - நல்லொழுக்கம், 962.
சாரியை, 78, 359, 360, 962, 2609.
சாரீரம், 1218.

சாரீரவீணை; 658, 2047.
 சால், 59, 69.
 சாலிகை - கவசம், 2217.
 சாலை - அறச்சாலை, 306, 2114.
 சாவாகிடந்தார் (நிகழ்காலம்), 3036.
 சாற்றி - அமையச் செய்து, 568, 2295. [242.
 சாற்றினான் - பலரறியக் கூறினான்,
 சாற்றுமாய் - சொல்லுவதாய், 1963.
 சாறயர்ந்து - விழாச் செய்து, 1221,
 சாறு - விழா, 489. [2400.
 சான்று - சாட்சி, 626.
 சிக்க-அகப்படக்கோல(திசைச்சொல்),
 16, 1890, 2890; கொல்ல, 16.
 சிக்ஷயாததச்சு, 16.
 சிசுழிகை - மண முடி, 2091; மயிர்
 முடி, 1033, 1289, 1444, 2447.
 சிகை - தலை, 598; முடி; 195.
 சிங்கக்குட்டி, 364.
 சிங்கக்குழுவியினையிது, 1653.
 சிங்கஞ் சூழ்ந்த வேங்கையினம், 1739.
 சிங்கத்துரி போர்த்த கேடகம், 2166.
 சிங்க நடப்பது போற் சேர்ந்து, 2608.
 சிங்கநாதன் - உலோக பாலனுடைய
 சிங்க நோக்கு, 1569 [வீரன்.
 சிங்கப்பெட்டை, 1083 - 4. [3030.
 சிங்கம், 392, 2256, 2358, 2615,
 சிங்கம் நரி வலைப்பட்டது, 1928.
 சிங்கமடங்கல், 392.
 சிங்கமன்றம், 404.
 சிங்கவேற்றை - ஆண் சிங்கம், 665.
 சிங்கவேறெள்ளிச் சூழ்ந்த நரிக்குழாம்,
 1083.
 சிங்களம் - ஒரு வகைக் கூத்து, 672.
 சிங்காசனம், 2371.
 சிங்கி - கற்கடக சிங்கி, சுக்கு, 1277.
 சிங்கினார் - சிக்கினார் (வி), 2832.
 சிச்சிலிப் பறவை, 2499.
 சித்த சரணம் - நால்வகைச் சரணத்
 துள் ஒன்று; சித்தனைவணங்கல்
 (ஐ), 1. [962.
 சித்த பரமேஷ்டிகள் - வித்தர் (ஐ),
 சித்தர் - இருடிகள், 727.
 சித்தராளுடமென்னு நூல், 1287.

சித்தன் - காதி அகாதி யென்னும்
 இருவகைக் கருமங்களையும்வென்று
 அக்கினி யிந்திரனால் உடம்பைத்
 துறந்து பரிநிர்வாணம் பெற்று
 மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன்; சித்தி
 பெற்றவன்; அசாரி யென்றும்
 அநங்கனென்றும் கூறப்படுபவன்;
 முத்தி பெற்றவர்கள் பலராக இருந்
 தும் ஒருமையாற் கூறல் சாதி
 யொருமை யென்பார், 1.
 சித்தகேசுத்திரம் - முத்தியுலகு
 (ஐ), 956.
 சித்திராக்கிம்புரிவரைஞ் சேர்த்துநர்,
 சித்திரகூடம், 2139. [83.
 சித்திரகூடமலை (ஐ), 1192, 1421;
 சித்திரச்சுருங்கை, 142.
 சித்திரத் தொழில், 180.
 சித்திரப்புறா, 564.
 சித்திரம், 594, 2567.
 சித்திர மா மண்டபம், 2370.
 சித்திரமா மாலை - பவதத்தனுடைய
 மாமி, 1591.
 சித்திரமெழுதல், 1003. [டது, 1672.
 சித்திரிக்கப்பட்டது - கோக்கப்பட்
 சித்திரை வைகாசியில் குடக மலையிற்
 கார் காலம், 2106.
 சிதர்ந்து - சிதறி, 1106.
 சிதர்ந்தேன் - பாக்கக் கூறினேன்,
 சிதாரி, 2803. [3144.
 சிதைந்தது - தன்மைகெட்டது, 974.
 சிதைப்பருஞ் சிற்றத்துப்பு, 611.
 சிதைவு பிறர்க்கின்மை (மெய்ப்பாடு),
 712, 997, 2509.
 சிந்தாமணி, 311, 2370, 3143-4.
 சிந்தினடைக்குத் தேரை நடை, 631.
 சிந்து - குறள் வடிவத்திற் சற்று
 உயர்ந்த வடிவம், 631, 2798.
 சிந்துரப்பொடி, 86.
 சிந்துராகரம் - உதயகிரியிலுள்ள ஓரி
 டம், 169. [1304, 1701.
 சிந்தை - வருத்தம், 913, 1124,
 சிந்தையிலன் - நினைவிலேன், 2027.
 சிந்தையிற் செல்வல், 1219.
 சிம்பு - தும்பு, 559, 666.

சிமிழ்த்தல் - அகப்படுத்தல், 1116.
 சிரல் - மீன் கொத்துங் குருவி, 626.
 சிரற்சிறகு, 2418.
 சிரற்றலை மணிகள், 2202. [1227.
 சிரித்தாற் பல்லை யுகுப்பேம் (பழ),
 சிருங்கி - கற்கடக சிங்கி, சுக்குமாம்;
 சிரை - நாடி, 1277. [1277.
 சிரை ஐந்து, 1277.
 சிரோமுட்டி, 1680.
 சிற்சுணங்கு, 1458.
 சில்லம்போது, 413.
 சில்லமிந்து, 222.
 சில்லரிச் சிலம்பு, 612.
 சில்லென்கிளிக் கிளவி, 2027.
 சிலதன் - (சோலையில்) ஏவல் செய்
 பவன், 2725.
 சிலதியர் - சேடியர், 197.
 சிலம்ப - முழங்க, 1661.
 சிலம்ப நொந்து, 1728.
 சிலம்பி - சிலம்பினால், 340, 2108.
 சிலம்பி நூலாற் சிமிழ்ப்புண்ட சிங்க
 மொத்தான், 1116. [த்து, 340.
 சிலம்பிவலந்தது போற்போர்வைபோர்
 சிலம்பிவாய் நீராலுண்டான நூல், 116.
 சிலம்பிற் சிலம்பும் அன்னம், 2890.
 சிலம்பின் வள்வார் சிறு பறை : இன்
 அசை, 458.
 சிலம்பு - பக்கமலை, 1211. [2079.
 சிலம்புங்கிண்கிணியும், 1985, 2068,
 சிலம்புங்கிண்கிணியும் கலையும் ஏங்க,
 2698.
 சிலம்புரி - சிலம்புபுரி (வி), 184.
 சிலம்பெதுர் கூவுநர், 1319. [2858.
 சிலம்பெனும் வண்டு பாட., 1357,
 சிலம்பொடு திலகமுந் திருத்தி
 (பாதாதி கேசம்), 2383.
 சிலாவட்டம் - வட்டப் பாறை, 1213.
 சிலேடை, 2020 - 21, 2027, 2046.
 சிலை, 2156.
 சிலைக்கு அரசு, 1850, 2158. [1413.
 சிலை கொண்ணிறீராத் திருந்து கற்பு,
 சிலைத் தழும்பு, 21, 1645.
 சிலைத் தொழில், 1758.
 சிலைதொட்டான், 1862.

சிலைபாரித்தான் - வில்லைவளைத்தான்,
 2285. [612.
 சிலைபொரத் திரண்ட திண்டோன்,
 சிலை முத்தங்கொள்ளுந் திண்டோன்,
 2312. [முத்து வடம், 635.
 சிலை முத்தம் - வானவீற் போலு
 சிலையிடம் பிடித்த ஞானேற தெவ்
 வரைச் செகுத்த நம்பி, 2554.
 சிலையுலாய் நிமிர்ந்த மார்பன், 2976.
 சிலையைக் கொளையமைத்து - வில்லை
 நானேறிட்டு, 1659. [1735.
 சிலையொடு திரண்ட திண்டோன்,
 சிலை வட்டம், 2184.
 சிலைவடிப்ப - வில்லைப்பயிற்ற, 1450.
 சிலைவாங்க, 2182.
 சிலைவித்தகனே, 1514.
 சிவணி, 2296, 2749.
 சிவந்தமுன்று, 274.
 சிவபெருமான், 598.
 சிவபெருமான் உமைக்குத் திருமேனி
 யிற்பாதி கொடுத்தமை, 208. [362.
 சிவபெருமான் எய்தகணை - திருமால்,
 சிவபெருமான் சத்தியொடு சேர்ந்து
 உலகத்துக்கெல்லாம் போகத்தை
 புண்டாக்கியது, 362
 சிவபெருமான் திரிபுரத்தை யழித்
 தும் நஞ்சை யுண்டும் பல்லுயிர்
 களையும் பாதுகாத்தமை, 362.
 சிவபெருமான் திரிபுர தகனஞ் செய்
 தமை, 1087.
 சிவிகை, 2069, 2379, 2628.
 சிவிறி - நெடுந்துருத்தி, 86, 745,
 சிற்பம், 2716. [966, 2654 - 5.
 சிற்பவிசேடம், 667.
 சிற்பிகள் உருவங்களின் கண்ணைத்
 சிற்பிச்சி, 1873. [திறத்தல், 180.
 சிற்பனுக்கன் - ஒருவகை விருது ; மிக
 வும் அருகிற் பிடித்தற் குரியது,
 437.
 சிற்புலவட்டம் - சிறு விசிறி, 839.
 சிறகமைந்த பகழி, 2191.
 சிறப்பு நிலைக்களமாக முதலொடு முத
 லேவந்த மெய்யுவமம், 290.
 சிறப்பும்மை, 51, 116, 131, 173,

189, 197, 231, 243, 320, 709.
 சிறப்போகாரம், 3059.
 சிறிதும் அன்பில்லாத பெண்கூந்தலை
 யான் அணைவேன் (வஞ்சினம்),
 2002. [த்து, 1568.
 சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப் பார்
 சிறிய மோதிரங்கள், 2696.
 சிறியவயின்று - சிறிது உண்டு, 2033.
 சிறியவர்கேண்மை, 1416.
 சிறியவர் செய்த தீமைகளைப் பெரிய
 வர் பொறுப்பார், 2088.
 சிறியானாகிய பேரறிவாட்டி, 2077.
 சிறுகூறையாகம் ஓர் கைபாகமுடுத்து,
 சிறு சொல், 207. [2625.
 சிறுதேர்மிசைப்போதகத்தைச் சிறுர்
 ஊர்தல், 89.
 சிறுநாகம் யானையைக் கொல்லும்,
 சிறுநாவிற்கேழை, 2445. [1894.
 சிறுபிழகேள்வ, 2126.
 சிறுபுறம் - முதுகு, 625.
 சிறுமி, 1458.
 சிறுமுதுக் குறைமை, 1051.
 சிறுமுதுக்குறைவி, 2077. [2606.
 சிறுவர் பயந்து இறைவற்றொழுவிர்,
 சிறை - காவலிடம், 2087; தடுத்தல்,
 2867, 2890. [2372.
 சிறைக்கோட்டஞ் சீப்பித்து, 306,
 சிறைகொண்டு - குடிக்கொண்டு, 169.
 சிறைப்பள்ளி - சிறைக் கோட்டம்,
 சிறைப்புறம் - சிறை, 1142. [1538.
 சிறையழிதல், 2537.
 சிறையழிந்ததோர் செம்புனல், 1776.
 சின்மணி மழலைநாவிற்கண்கிணி, 317.
 சின்மென் கிளிக்கிளவி, 3102.
 சின்ன - சிறிப, 2929.
 சின்னப்பூ - விடுபூ, 2251. [2251.
 சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சேத்தான்,
 சின்னமலர்க் கோதை, 2369.
 சின்னீர், 2344. [2540.
 சின்னீர்மாக்கயல் எதிரந்தவேபோல்,
 சின்னீரிடத்தே கலங்கியகயல், 2381.
 சினக்குறிப்பு, 258.
 சினகரம் - ஜினக்கிரகம் (பா), 1248.
 சினதத்தை - பவதத்தன் தாய், 1591.

சினந்தலைப்பெருக்கி, 1750.
 சினவு பொன்வான், 2251.
 சினவுவாட்கண், 1791.
 சினையிற் கூறுமுதலறி கிளவி, 171
 சினைவினை முதலொடு முடிதல், 104,
 154, 1539, 2593.
 சினைவினை முதன்மேலேறல், 353.
 சீதத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஒரு
 வணிகன்; வெள்ளிமலையிலிருந்து
 காந்தருவதத்தையை அழைத்து
 வந்தவன்; சீவகன் தோழருள் ஒரு
 வன்; கோவிந்தராஜன் பிதா; கோ
 விந்தராஜன் புத்திரன், 1789,
 2141, 2251.
 சீதமண்டலி-ஒருவகைப்பாம்பு, 1276.
 சீந்தானின் - கோபியானின்ற, சிந்தா
 சீப்பித்து, 2372. [நின்ற (வி), 1055.
 சீப்பினுறை, 2436.
 சீமான்-சீதத்தனுடையமாமன், 1591.
 சீமின், 306.
 சீரியதறவு, 2628.
 சீலக்கடலாடி, 3040 [2843.
 சீலப்பயனும் காட்சிப்பயனும் (ஐ),
 சீலம் - ஒழுக்கம், பாகன் பயிற்றும்
 நிலை, வேறுபாடு, 1545, 2392,
 2818.
 சீலம் கூலியாக்கொண்டு (ஐ), 2621.
 சீலமில்லனசினக்களி நகற்றுமின்,
 2392.
 சீலவேலி, 379. [2818.
 சீலாசாரம் பதினெண்ணாயிரம் (ஐ),
 சீலை அடைசின எலி மயிர்ப்படத்தாற்
 செய்த சட்டை, 819.
 சீவ - ஜீவித்திரு, 323.
 சீவக சரிதை, 846, 2704.
 சீவகசாமி, 6, 2310, 2609.
 சீவகசாமியீரே, 1913.
 சீவகன் (இக் காப்பியத் தலைவன்) அர
 சாட்சிக்கு அஞ்சினமை, 27,
 2891; அன்னப் பார்ப்பைப் பிரித்
 தமை, 2860, 2862; தாயைக்
 காண்டல், 1910.
 சீவகன் குண விசேடங்கள், 1165.
 சீவகன் சுதஞ்சனை சரிதத்தை

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி   கசுகக்

நாடகமாக நடித்தல், 2573.
 சீவகன் வஞ்சினம், 443, 773,
 1042-3, 2002, 2067, 2319.
 சீவகனது கேசத்தின் இயற்கை
 மணம், 3087. [3088.
 சீவகனது வாயின் இயற்கை மணம்,
 சீவகனுக்குச் சந்திரன், 362, 380,
 387, 454, 882.
 சீவகனுக்குச் சூரியன், 700, 953,
 980, 1459, 1724, 2129, 2199,
 2324, 2371, 2497.
 சீவகனுக்கு மன்மதன், 6.
 சீவகனுக்கு வீணையில் மிக்க பயிற்சி
 உண்டென்பது, 28, 411, 1002,
 2956. [1460-65.
 சீவகனுடைய கேசாதி பாதவர்ணனை,
 சீவகனைக் கண்டவுடன் விசையைக்
 குப்பால் பெருகல், 1911.
 சீவகனை முற்கூறியதற்கு நியாயம், 6.
 சீவபுற்கலம் (ஐ), 2824.
 சீவரம் - சுவரூட்டின ஆடை, 1427.
 சீவிதம் - விருத்தி, 1374, 2156.
 சீழ்க்கை - நாக்கின் றுனியை மடித்
 துச் செய்யும் ஒலி, 447.
 சீழ்க்கைக்கூத்து - சீழ்க்கையொலியுட
 னுடன் கூத்து, 120.
 சீறடிவலத்ததூன்றி, 2132.
 சீறடி வெகுண்டான், 2810.
 சுக்கிரன் வானுக்கிட்ட சுட்டி போல
 முளைத்தது, 834, 1532.
 சுக்கிராஸ்தமனம் விவாகத்திற்குக்
 கூடாது (அஸ்தமனம் சூரியனோடு
 சேர்தல்), 834.
 சுக்கிலத்தியானம் - எல்லாக் கருமங்
 களும் நீங்கிய பரமான்மாவாகத்
 தன்னைப் பாவித்தல்; பரமான்ம
 பாவனை யெனப்படும்; ஸ்ரீபுரா
 ணத்தில் 24-ஆம் தீர்த்தங்கரர்
 புராணத்தைப் பார்க்க (ஐ), 291,
 2562, 3081, 3092.
 சுகதா - சுகத்தைத்தருபவனே, 3096.
 சுகிர்ந்த - கிழித்த, 438. [728.
 சுகிர்புரி நரம்பு - சீவிமுறுக்கின நரம்பு,
 சுகுச்சை = ஜுகுப்பை - அரு

வருப்பு, 3076.
 சுட்டி - நெற்றியில் அணியும் அணி,
 விரலாற் காட்டி, 1532, 2270.
 சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளப்பட்டு
 ஐந்து நிலம் பெற்ற கந்தருவம்,
 சுட்டு, 683, 2500, 2522. [1328.
 சுட்டுப் பெயர்: கதையை உட்கொண்டு
 வருதல், தகுதிபற்றி வருதல்,
 வினைக்கொருங்கியலல், 10, 18,
 1487, 2605.
 சுட்டு வருவித்தல், 15, 71.
 சுடர் ஞானம், 2745.
 சுடர் விளக்கு, 2466. [1435.
 சுடாதும் ஆமே: உம் இசை நிறை,
 சுடு - சுடுதல், 416.
 சுடுமண்மிசை மாரி சொரிய நீராவி
 நுறு மேனி, 2503.
 சுண்ணச் செப்பு, 3047.
 சுண்ணத்தால் விளக்கவித்தல், 91.
 சுண்ணத்தைமுதுகிலேதீட்டல், 625.
 சுண்ணப்பொடி, 887.
 சுண்ணம், 2367, 2439. [படுவது, 92.
 சுண்ணம்நானத்திலே நனைத்திடிக்கப்
 சுண்ணமனைந்த பட்டு, 91.
 சுண்ணமேற்சொரிவார், 2547.
 சுணங்கன் - நாய், 960.
 சுத்த நிருத்தம், 672. [1222, 1713.
 சுதஞ்சணன், 493, 952, 1155,
 சுதம் - சுருதஜ்ஞானம்; நூலுணர்ச்சி;
 அஃது அக்ஷராத்மகம் அநக்ஷராத்
 மகமென இருவகை (ஐ), 3038.
 சுந்தரத்துகள், 2400.
 சுந்தரம் - நன்மை, 121.
 சுந்து - நீர், 2774.
 சுநந்தை - சீவகனை வளர்த்த தாய்,
 360, 401. 1802, 2521, 2551,
 சுபத்திரன், 1450. [2627.
 சுமாவும், 2694.
 சுமை - சுமத்தல், 2617.
 சுமைத்தயிர், 481.
 சுரத்தல், 2877.
 சுரந்து, 2401.
 சுரம், 2378.
 சுரிகை, 2764.

சுரிசையமைத்தல், 698.
 சுருங்கை, 142. [892 - 3.
 சுரும்பு முதலியவற்றின் பாஷை,
 சுருள் - வெற்றிலைச் சுருள், 197.
 சுரை - மடி, 2896.
 சுவர், 2085.
 சுவாகதம், 1021.
 சுழற்றி - சுற்றி, 2426.
 சுள்ளி - மராமரம், 1565.
 சுளகு - முறம், 1778.
 சுளகுவார் செவிச் சூஞ்சரம், 1778.
 சுளித்தல் - கோபித்தல், 298, 1076.
 சுவிவு, 2461.
 சுற்றார் வல்லில், 1054.
 சுறவணி கிடங்கு, 95, 427.
 சுறவுயர்த்த தோன்றல், 401, 1173.
 சுறு, 95, 142.
 சுறநிறக்கொடுங்குழை, 703.
 சுறவினந்தொக்கபோன்மறவர், 1845.
 சுறவினம், 2236.
 சுறு வேறு, 2283.
 சுனைவளர்குவளை, 2075.
 சூட்டு - குடுமி, 73; போர்ப்பூ, 786;
 மகளிர்க்குரியது, 193, 484, 624.
 சூட்டுமணிகள், 786.
 சூடகம், 2052.
 சூடு, 57.
 சூது - உபாயம், 1921; வெற்றி, 879.
 சூரிய காந்தக்கல் சூரியனைக் கண்டு
 நெருப்பைக் காலல், 2208.
 சூரியன், 1459, 2324, 2371, 2497.
 சூரியன் பூமி தேவியின்சுட்டி போலத்
 தோன்றல், 1223. [974.
 சூரியன் முன்னர் மறைந்த மீன்கள்,
 சூரியனைப் பாம்பு சேர்தல், 1092.
 சூரியாத்தமயவருணனை, 1503.
 சூரியோதயம், 1223, 1406.
 சூரை - சல்லடம் (ஐ), 632.
 சூலத்தண்ணல், 2105.
 சூலந்தெண்ணீருலாமுகில் கிழிக்கு
 மாடம், 2527.
 சூலம் வைத்த கோபுரம், 144, 3003.
 சூலல் - தோண்டல், 2795.
 சூழ்ச்சி - எண்ணம், 9.

சூழ்ந்தகை - சூழ்ந்துதகை(வி), 2694.
 சூழ்மணியாழி, 2569.
 சூளாமணி - ஓர் யானை, 2522; முடி
 யின் மணி, 786, 3037.
 சூளுறவு - சபதம், 1876.
 சூளுறும் - சூளுறுதும், பன்மைத்
 சூற்சலஞ்சலம், 231. [தன்மை, 2126.
 சூற்பசும்பாம்பு, 53.
 சூற்பேய், 803.
 சூன்றிட - களைய, 2795.
 சூன்று - தோண்டி, 629, 2989.
 சேகுக்கும் - வெல்லும், 1903.
 செகுத்தல் - கோறல், 670.
 செகுப்பவோ - போக்குப்பவோ, 814.
 செங்கழுநீர் உள்ளிதழ், 178.
 செங்கழுநீர்ப் பூவை அரசர் கையிற்
 பிடித்தல், 429, 1887.
 செங்களி, 2473.
 செங்காந்தட் பூ, 1651.
 செங்கோட்டியாழ், 608.
 செங்கோல், 2579 - 80.
 செங்கோலாய்க்கதிர், 290. [தல், 2534.
 செங்கோற் பெருமகனாக்கம் பெருகு
 செச்சை - சட்டை, 1080.
 செஞ்சொலாய் முற்படக் கிளத்தல்,
 செஞ்சொன்மலை, 691. [213.
 செஞ்சோற்றுக்கடன், 2240.
 செண்டு வெளி - யானைச் செண்டென்
 னும் விளையாடலைச் செய்யுமிடம்,
 275, 277.
 செண்ணவஞ் சிலம்பு - நுண்ணிய
 தொழிலை யுடைய சிலம்பு, 1333.
 செண்பகமலை, 1487.
 செத்தல் - செத்துதல், 1578.
 செதிள் - தாளி, 2915.
 செதுமக - சாப்பிள்ளை, 1124.
 செந்தாமரைமேல் நடந்தான் : அரு
 கன் (ஐ), 2564.
 செந்தார்ப் பசங்கிளியார், 1036.
 செந்தீ நான்மறையாளர், 2373.
 செந்துவராதையாயர், 485.
 செந்துறைப் (மக்களைப் பாடுவது)
 பாடாண் பகுதி, 1, 2539. [1816.
 செந்நிலல்லா - செவ்விதாக நிலல்லா,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கங்கு

செந்நீர் - புதுநீர், 12.
 செந்நெருப்புணும் செவ்வெலிமயிர்,
 செந்நெற் கதிர்குடி, 2699. [2686.
 செந்நென்முளையை வித்தல், 45.
 செப்பட - செவ்விதாக, 2665.
 செப்படு பஞ்சவாசம், 2736.
 செப்பிலுறைந்த வெண்பட்டு, 2358.
 செப்பிற்பிணையல், 1146.
 செப்பினுள் துகிலுஞ்சாந்தும், 1299.
 செப்பினுள்மாலு, 1667.
 செம்பகை - யாழில் நரம்பினிசை
 யாற் பிறக்குங் குற்றத்துள் ஒன்று,
 செம்பட்டு, 173. [717.
 செம்பழக்காய், 2473.
 செம்பாம்பால்திங்கள் விழுங்கப் படு
 செம்பாலை, 723. [தல், 2308.
 செம்பு கொண்டன்ன இஞ்சி, 439.
 செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயினோருயி
 ரும் விலங்கினுயிரும் (ஐ), 3111.
 செம்புருகு வெங்களிகள், 103.
 செம்பொற்கடம்பன், 1664.
 செம்பொற்கொடி-கனகபதாகை, 881.
 செம்பொற்கூட்டு - பட்டம், 2569.
 செம்பொற்பட்டம், 2438.
 செம்பொற்புரிசை, 646.
 செம்பொற்புகம், 1867.
 செம்பொன் நாமன் - கனகன், 1681.
 செம்பொன் பின்னிய போற்றினை,
 3066.
 செம்பொன்வண்ணப் புழுக்கல், 928.
 செம்பொன் வாபுளிட்டு, 778.
 செம்பொனீன் கொடித்தேர், 410.
 செம்மல் - அழகு, 535; சீவகன்,
 செம்மலர்த்திரு, 606. [1931.
 செம்மலர்துதல், 2446.
 செம்மற்று - தலைமைத்து, 50, 535.
 செம்மார்திருந்தான், 2358.
 செம்மை மாதவர், 247.
 செய் : உவமச்சொல், 2490.
 செய்கலங்கள் சிந்த, 1103.
 செய்கலமுகுத்து, 1105.
 செய்குன்று, 148.
 செய்சுனை, 1319.
 செய்ததற்பின், 627.

செய்தல் - தேடுதல், 1922.
 செய்தெனெச்ச அடுக்கு பிறவினை
 கொள்ளல், 1, 79.
 செய்தெனெச்சங்கள் காரணப்
 பொருளவாதல், 1823, 1903;
 செயப்படு பொருளானவாதல், 255,
 970, 1780. [273.
 செய்தெனெச்சத்திரிபு, 116, 124,
 செய்தெனெச்சம் விரிந்த சொல்
 லொடு கூடல், 63, 105.
 செய்தெனெச்சமுடிபு, 190.
 செய்பாவை - திரு, 2338.
 செய்பூண்சிலநாண், 2198.
 செய்யணிகலம், 117.
 செய்யவாய் நெடியகண்ணாள், 1717.
 செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்
 கிளவியாதல், 1244.
 செய்புள் - தூல், 3143.
 செய்புளுறுப்பு இருபத்தாறாவன :
 மாத்திரை முதல் வண்ணம் இறுதி
 யாகவுள்ளவை, 104.
 செய்வதன்தொழில், 31.
 செய்வதையெல்லாம், 334.
 செய்வன செய்க, 205.
 செய்வன செய்தேன், 205.
 செய்வெனெச்சம் காரணகாரியப்
 பொருட்கண் இறந்தகால முணர்த்
 செயற்கை நலம், 192. [தல், 31.
 செயற்கை யழகு, 698.
 செயிர்த்து - கோபித்து, 1989.
 செயிர்ப்பு - குற்றம், 1624.
 செருக்கற்றபஞ்சிமலர் - வாடின
 இலவமலர், 2339.
 செருக்கிய - மயங்கிய, 2052.
 செருக்கியகண், 2657.
 செருக்கு - களிப்பு, 341.
 செருக்குபு - மயங்கி, 1283.
 செருக்குரற் சிறுபறை, 2688.
 செருத்தல், 2102.
 செருநிலம் பயப்புறச் செல்வன் செல்
 செருமி - இருமி, 130. [லும், 331.
 செல்லல் - துன்பம், 61, 1937.
 செல்லும் - செல்லாநிற்குமென நிகழ்
 காலமே புணர்த்தும், 469.

செல்வக்கொடியே - செல்வம் வரு
மொழங்கே, 1976.
செல்வநாமன் - ஸ்ரீமான், 1591.
செல்வ நிலையாமை, 213.
செல்வப் பொற்சிறுவரென்னும் தா
செல்வப்போர், 458. [மங்கள், 2728.
செல்வமிகுதி, 129.
செல்வமூன்று, 137.
செல்வர்க்கே சிறப்புச் செய்யுந்திரு
ந்து நீர்மாதர், 2535.
செல்வர்மனம், 1416.
செல்வி - உமை, நாமகள், 188,
369, 1720. [1945.
செலக்குறைபடாததோர் செல்வம்,
செலவழங்குவித்தல், 724-6. [1945.
செலவு - செல்லுதல், 657; போக்கு,
செலவைக் குறிக்கொண்டு, 727.
செலீஇய - சென்ற, 2529.
செல்வழி, 74.
செல்வழிபாடாகி, 1758. [1407
செல்வழியாழிநூற்றுத் தீஞ்சொலாள்,
செல்வன் - நேரே, 42, 1040, 2065,
2448, 3030.
செல்வன்-நேரே; அம் அசை, 515.
செல்வனே, 2065.
செல்வி - சமயம், 2582.
செல்விஞ்சி - எலுமிச்சம்பழரீரி
லூறின இஞ்சி, 2682.
செவிட்டிநோக்கி, 2191.
செவிப்படியகம் - வளையையுடைய
செவிப்புடை, 2355. [படிக்கம், 2472.
செவிமதக்கடலங்கேள்விச் சீ வ க ன்,
செவி மூன்றுவகை, 2718. [2292.
செழுந்து - செழுமை (உரிச்சொல்
நூறுதிரிந்தது), 2486
செழுமலர் - வளமை மிக்க, 3079.
செற்றம் - தணியாக்கோபம், 250.
செற்றவர்ச்செருத்தல் அறம், 820.
செற்றி-செறிந்து, பின்னி, 277, 2178.
செற்றுப்பு, 63.
செறலின்கண் திணையக்கர், 1661
செறிவு, 1802.
செறுப்பு - செற்றம், 947.
செறுவார் - செற்ப்பவோர், 497.

சென்றதோ செல்க - உலகத்து நிகழ்
ந்தபழி நிகழ்ந்தே போக, 2647.
சென்றார் வரையகருமம், 1037.
சேக்கும், 1853, 1880.
சேக்கை, 108. [449.
சேக்கைக்கோழி - வலைப்பட்டகோழி,
சேக்கைமரீஇயசின்கம், 2358.
சேட்டிளஞ்செங்கயல், 1223. [1458.
சேட்டப்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான்,
சேடர் - உயர்ந்தவர், ஊடின மகளிரை
நாயகரோடு சேர்க்கும் ஆற்றலுடை
சேடன், 2112. [யவர், 852.
சேடார் மாப்பு, 1888
சேடி, 546.
சேடியர், 128.
சேடு, 59, 1913.
சேன் - தூரம், 983. [சன், 3044.
சேனிகராஜன் - மகத்தேயத் தா
சேனிகன் வரவு, 3041.
சேணிலத்திறைஞ்சிச் சொன்னான்,
சேத்தல் - துயிலல், 1385. [264.
சேதகம், 46.
சேதா, 398.
சேதா நறு நெய், 481. [2477.
சேந்த - கோபித்த, சிவந்த, 329,
சேந்து - சிவந்து, 8. [1385.
சேப்புழி - துயில்கின்ற அளவிலே,
சேமத்தால் வைக்க - சேமத்திடத்தே
வைக்க: ஆல் உருபு மயக்கம், 670.
சேம விடை, 678.
சேமவில், 810. [2348.
சேய்ச்செந்தவிசு - மிகச்சிவந்ததவிசு,
சேய்த்து - செம்மை நிறமுடையது,
சேய்பொற்கமலமகள், 2350. [2622.
சேயுடம்பு - பெரிய உடம்பு, 943.
சேயுயர் மதில், 100.
சேயுயருலகம், 473. [தன, 2198.
சேயர்நாளுக்கன் - பகைவார்நாளுல்
சேரி, 111, 2127.
சேரிப் பரத்தையர் - ஒருவனுக்குரி
மை பூணுமல் யாரையும் விரும்பு
வோர்; இவர் வரைவின் மகளிர்
என்றும் காதற்பரத்தையரென்றும்
கூறப்படுவர், 372.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககுகடு

சேல் நடந்தாங்குமோடி : உம்மை
இசை நிறை, 2912.
சேலுண்கண்ணியர், 2883.
சேலேறு (ஆண் மீன்) சின்னீரிடைச்
செவ்வன போன்று, 2344.
சேவகம், 1897.
சேவடிகழுவிய நீர், 2428.
சேவலாடி, 96. [தான், 2564.
சேவித்தற்கு தூறுகளிற்றையளித்
சேறு - தேன், 2019.
சேறுபடுமலர், 426.
சேன் - சேனன் (வி): கனகமாலையின்
சகோதரருள் ஒருவன், 1681.
சேனை காவல், 204.
சைத்தியோபசாரம், 1671.
சையம் பூண்டு சமுத்திரம் நீந்து
வான் உய்யின், 1426.
சைனமதோபதேசம், 374-7; 381-2.
சோக்கம் - சுத்த நிருத்தம், 672.
சொல் - நெல், 53; சுட்டுப் பெயர்
மாத்திரையாய் நிற்பல், 6.
சொல் மாறல், 270.
சொல்லிய - தீர்த்தற்கு, 1146.
சொல்லெச்சம், 4, 441, 577, 960.
சொல்லு முன்னும் பின்னும் கூட்டு
சொல் வகை, 1129. [தல், 110, 189.
சொல் வருவித்தல், 2, 43, 1922-3,
2044, 2051, 2343-4.
சொல் வளர்த்தார், 1474
சொல்விரித்தல், 628.
சொலிப்பது - பெயர்ப்பது, 350.
சொற்பழுத்தவர் - சொல்லெல்லாம்
கை வந்தவர், 435.
சொற்றிறற் சூழ்ச்சி, 1222.
சொன் மாண்பு, 3.
சொன்மலை, 2302.
சோடசபாவனை (ஐ), 3133.
சோதிட்கர் - ஜ்யோதிஷ்கர்; சந்தி
ரன், சூரியன், மற்றக் கோள்கள்,
27-நட்சத்திரங்கள், தாரகைகள்,
(ஐ), 600, 2817.
சோதிட நூல், 532.
சோதிட நூலாரின் இறையிலி நிலம்,
2373.

சோருங்காரிகையான் - அழகு ஒழு
கப் பெற்றவன், 2005.
சோலை, 383, 524, 871, 1225,
1780, 1824, 1918.
சோலைகளும் அவற்றின் அங்கமான
வாவிகளும், 67.
சோலை நுகர்வு, 2707. [2018.
சோலையிலுள்ள கன்னியா மாடம்,
சோழ குலமாகிய கடல், 3143.
சோளக் கதிர், 1561. [934.
சோற்றுக்குவால் - சோற்றுக்குவியல்,
சோளமானம் - சூரிய கதியைப்
பொருத்த அளவு, 493.
சொளம் - சூடா கர்மம்; குடுமி
வைத்தல், 365.
சூமலிக்குத் தவிசிடுதல், 202.
சூமன் - நமன், 251.
சூயில் - மதிலுறுப்பு, 105, 949.
சூயிற்றின் விமானம், 1280.
சூயிற்றைக் கண்ட ஆம்பல், 2336.
சூயிறு சீவகனுக்கு, 2336.
சூழல் - புலி நகக் கொன்றை, 515.
சூன்றன் - தொங்கின, 140.
சூனம் (ஐ), 368, 2745.
சூனமென்னுங் குமரி, 368.
சூனாவரணிய முதலாயின (ஐ),
சூமிது, 48. [2713.
சூழங்க, 2552.
தக்க நாடு - கேமமாபுரத்தைபுடைய
தேயம், 20, 1197, 1756.
தக்கோலமரம், 1901. [1052.
தகணிலாக்கேள்வி - தட்டற்றகேள்வி,
தகர்த்த - தாக்கிய, 1701.
தகர்வென்றி, 73. [நெருப்பு, 2092.
தகரச்செந்தி - தகர விறகாலாக்கின
தகரச்செந்தெருப்பு, 349.
தகரம் - ஒரு வாசனை மரம், 349.
தகவா தகும்படிவா, 1382.
தகுதிபற்றிய வழக்கு, 2394.
தகை - அழகு, 490, 528, 1379.
தகைத்தல் - தடுத்தல், 2890.
தகைத்து - நெருங்கி, 825.
தகைபாடல் - நலம் பாராட்டல், 1337,
1379.

தசகுமாரசரிதம் : ஒருவடநூல், கத்
தியகாவியம்; பத்துக் குமாரர்கள்
விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமை
யின் இப்பெயர் பெற்றது; உச்ச
வாஷங்களுன்கிற பகுப்புக்களை
யுடையது; இந்நூலை யியற்றியவர்
தண்டியாசிரியர், 1089.

தஞ்சம், 1964. [1286.

தட்டம் - பாம்பின் மேல்வாய்ப் பல்,
தட்டற, 30.

தட்டித் திரியுஞ் சுரும்புகள், 892.

தட்டியழைத்து, 1109.

தட்டுடைத்தோர், 767.

தட்டு (நெடுங்கைமரம்) வேய்ந்து, 155.

தட்ப - தடுப்ப, 470.

தட்பஞ்செய்ய, 1810. [ண்டு, 2553.

தடங்கணென்னுங் குடங்கையில்லகா

தடம் - குளம், 1439; பரப்பு, 46;

மணற்குன்று, 39.

தடமாக அழுதல், 1524. [1635.

தடமித்தன் - கனகமாலையின் பிதா,

தடவளர்முழங்கு செந்தீ, 2373.

தடறு, 2065.

தடாம் - வளைந்த, 806.

தடாயின - வளைந்த, 284, 2293.

தடிதடிக்கீழ்ந்தபோழ்து, 1584.

தண்ட, 2570.

தண்டாரணியம் = தண்ட காரணியம் -

ஒருதவ வனம், 337, 1882.

தண்டிலம் - ஹோமம் பண்ணுதற்

குக் கற்பித்த இடம், 2464; மணற்

பரப்பு, 2466.

தண்டுவலியாக நனிதாழ்ந்து, 2012.

தண்டோபாயம், 747, 757.

தண்ணீர்ப் பந்தர், 75.

தண்ணுமை, 292.

தண்ணுமை முதல்வன், 672.

தண்ணுமை முழுவம், 1255.

தண்ணென்மலை புணையாக, 1663.

தண்மதி போலுநேமி - அறவாழி

தணக்கு - வால், 2887. [ஹை], 1246.

தணப்பற - தட்டற, 373.

தணிவருங்கயம், 1582.

தத்தம் பொருள் வயின் தம்மொடு

சிவணிய ஆகு பெயர், 1872.

தத்தன் - சீதத்தன், 2705.

தத்தை - கார்தருவதத்தை, 606,

844, 2098; தத்துவம், 1813.

தத்தையங் கிளவி, 1048.

தத்தையீரோ, 2511.

தத்தொளி மணி, 144.

ததும்ப - ஒலிப்ப, நிறைய, 561, 2658.

ததும்பி - நிறைந்து, 1566.

ததும்பின் - முழங்கின, 1560.

ததும்பும் - துளும்பும், 1467.

தந்திரம் - தொழில், 234.

தந்திக - தா, 2794.

தந்திகென - தருவாயாக வென்று

(வினைத்திரி சொல்), 2794.

தந்தை - ஞானபிதா, 405.

தந்தை புதல்வனாய்ப் பிறத்தல், 2324.

தப்பல் - கொல்லுதல், 98.

தம்பலம், 2821. [டல், 448.

தம்மிற்றும் படைவகுத்து விளையா

தம்மின் - தாருங்கோள், 1407; தா

ரும், 1079. [2790.

தம்முடைய நிழலை நோக்கி மகிழ்தல்,

தம்மென-தாருங்கோளென்று, 1712.

தம்மைத் தாம் பெற்றோர், 3132.

தம்மைத்தாம் மகிழ்ந்துறைதல், 3131.

தம்மைப் பிறர்போற் கூறல், 296,

தம்மோ - தா, 906. [2550.

தம்மோய் - தாய், 1138.

தமநகம் - மரு, 827. [மரம், 827.

தமாலம் - பச்சிலைக்கொடி, பச்சிலை

தமாலமலை, 2681.

தமிழ்தழியசாயலவர், 2026.

தமிழியற்கை யின்பம் - இயற்கைப்

புணர்ச்சியாகிய இன்பம், 2068.

தயங்குதல் - அசைதல், 3102.

தயிர்ப்பித்தைக்கோவலர், 1564.

தயிர்ப்புள்ளி மெய்த்த தோள், 423.

தயிர்முழங்கப் புகுதல் நன்னிமித்தம்,

தயிராஸமைத்ததுவை, 122. [485.

தரங்கித்து, 328.

தரணி - உலோகபாலன், சீவகன்

புதல்வருள் ஒருவன், 2190, 2705;

தரணிகாவலன், 1813. [பூமி, 1177.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கசுகள

தரணிதிலகநகர் - இராசமாபுரத் திற்கும் தண்டகாரணியத்திற்கும் இடையேயுள்ளதோரூர், 336.
தரணிமேற்றிலகமன்னாய், 1178.
தரத்திற்கேற்றப்பட்டமும் ஆபரணமும், 112.
தரமறிந்து சிறப்புச் செய்தல், 1864.
தரவு, 252.
தரன் - கலுழவேகனிடைத்துள்ள ஒரு வித்தியாதரன், 519, 557, 1875.
தராய்ச்சாறு - பிரமிச்சாறு, 2703.
தரிசனமோகனீயப் பிரகிருதி - பார்வையை மறைப்பதாகிய கன்மம் (ஹை), 120.
தரிசனவிசத்தி (ஹை), 3121, 3133.
தருக்கினார் - மிகுத்தார், 1679.
தருகும் - தாரும் (வி), 1174.
தருப்பாக்கிரம் - தருப்பையின் துனி, தருப்பை, 2464. [2465.
தரும் - தாரும் (வி), 1274.
தருமத்தின்வடிவம் இடபம், 3100.
தருமத்தன்-சச்சந்தன்மன்கிரி, 242.
தருமத்தன் புத்திகூறல், 243, 251.
தருமம், 2557. [யாதவர், 2622.
தருமம் கறுப்பு சிவப்பென்று செரி தருமன் - அறக்கடவுள், 160, 1825.
தருமனை அரிதிற் கண்ட தனஞ்சயன் போல, 1724.
தருவி - சட்டுவம், 2466.
தலை - தலையணை, 2240.
தலைக்கொள - அதிகரிக்க, 1259.
தலைக்கோலமாகிய முத்து - ஓராபரணம், 349. [1365.
தலைச் சென்று - இடத்தே சென்று, தலை திறந்து, 331 [1230.
தலைப்படுதல் - எதிர்ப்படுதல், 605, 1232, 1592, 1882.
தலைப்பாளை - ஓரணி, 2731.
தலைப்பிரியாதன - நீங்காதவை, 268.
தலைப்பெய்தல், 766.
தலைமழுங்கல், 557.
தலையின்மலை, 124.
தலையெடுப்பு, 496. [648 - 50.
தலைவந்தது - அவ்விடத்தே வந்தது,

தலைவர் துறந்தால் கூடப்பலர் துறப்பார், 2631.
தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் சூரியனும் சந்திரனுமுவமை, 2490.
தலைவிலங்கிய, 1251.
தவ்வையர் - ஐவகைத்தாயரின் மகளாய்த்தனக்கு மூத்தவர், 184, 1337. [இழிவு சிறப்பு, 77.
தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம் : உம்தவத்தால் மெலிந்தோர் பொன்னுடம்பு பெறுவர், 325.
தவத்திற்குரிய உணவு, 354.
தவத்தின்பெருமை, 2887.
தவப்பள்ளி, 347.
தவம், 77, 1545, 2555.
தவம்புரியாச்சிறியார்கள், 997.
தவமகளிருணவு, 2602.
தவமுடையோர் பிறரை உயர்த்துக் கூறவேண்டும், 357.
தவவிசயை, 1818.
தவ விளக்கு, 2850.
தவ வீரர், 3104.
தவழ்தல் - பாத்தல், 524, 1095.
தவளைக் கிண்கிணி - சதங்கை, 243, தவிசு, 202, 2119, 2409. [3126.
தவிர்தல் - தங்கல், 1620.
தவிரவெய்யகாமம் தாங்கி, 2542.
தழங்குரல் - தழங்கு குரல் (வி), 40, 378, 403, 3088.
தழங்கென, 2392.
தழிய - தழுவ, 2696; தழுவிய (வி), தழீஇயினான், 228. [2026.
தழும், 1183.
தழும்பிய, 148.
தழுமலர்க்கொம்புபோலுந்தத்தை, தழுமலர்த்தாமம், 2993. [2905.
தழுமுற்றும் வாராத் (முற்றும் தழுவ வாராத்) திரள்தாமங்கள், 1870.
தழுவ வாரத்தாமம், 2370.
தழுவுப்பதம் - தழுப்பதம் (வி), 2283.
தழை - உடைவிசேடம், 1231; ஒரு வகை மாலை, 1338.
தழைத்துகிற்பெண், 1231.
தழையலங்கலேந்தி, 1499.

தளம், 719.
தளர்கு - தளர்வேன், 1379.
தளர்தல் - தப்புதல், 1190.
தளவளமுறை கொள் பல்லாள், 751.
தளி - கோயில், 306.
தளித்த - பூசின, 129, 1330.
தளிர்க்கவரியேந்த, 2715.
தளிர்கவரி லீசு, 2730.
தளிர்ந்து நோக்கி, 545.
தலையவிழ்கோதை, 651.
தற்காத்தல் வேண்டும், 1894.
தற்குறிப்பேற்ற அணி, 1227, 2449, 2890, 3128.
தற்புறந்தந்து வைத்த, 2302.
தறிபுடைத்தவை, 1565.
தறிவலைமான், 2768.
தறுகணுண்மை, 285.
தன்புண்ணியப்பயனைப் பிறர்க்கு ஈதல், 2602. [207.
தன்பெயராற் பறை யறைவித்தல்,
தன்மசரணம் - நால்வகைச் சரணத்
துளொன்று (ஐஐ), 3.
தன்மனை, 2094.
தன்மைச் சொல், 360.
தன்மையினின்: இன் அசை, 598.
தன்வினையுரைக்கும் தன்மைச்சொல்,
தன்றுணைவினோட்டி, 1036. [1379.
தன்னஞ்சிறிதே துயின்று, 2028.
தன்னம் - சிறிது, 141.
தன்னிழலைக்கண்டு ஊடாடல், 1623.
தன்னினெய்தி: இன் காரகவேதுப்
பொருட்கணவந்த ஐந்தாமுருபு, 1.
தன்னுடைமதி சுட, 326.
தன்னை - அவனை, 2149.
தன்னையாக்கிய மன்னன், 2557.
தன்னை வியத்தல் குற்றமாகாத இடம்,
1031.
தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், 767.
தனபதி-பதுமையின் பிதா, 1272.
தனபாலன் - ஒரு வணிகன்; பது
முகன் தந்தை, 1791.
தனிச்சித்தம்வைத்ததேற்றும், 2939.
தனிசு - கடன், 306.
தனிது - தனித்து (வி), 1421.

தனிமைத் தலைமை, 1609.
நாக்கணங்கு - எல்லாரிடத்திலும்
சென்று தங்குந்திரு, 871, 1473.
நாகமோகம் (ஐஐ), 3077.
நாங்கல் - நாங்கு, 2093.
நாங்குள், 257.
நாசியர் - சேடியர், தாதியர், 2002.
நாட்படுத்த, 103.
நாடி - ஆசு (விரலுறை), 2279.
நாண்டகச்சந்தம் - நாண்டக அடி
மிக்கும் சந்த அடிமிகாதும் வரப்
பெற்ற செய்யுள், 1.
நாண்முதல் - பாதத்திடத்தே, 1725.
நாணிழல், 409.
நாணிழற்றங்கியவையம், 159.
நாதகி - ஒருதீவம், 2851.
நாதவிழ்ந்தமார்பு, 577. [வழி, 1208.
நாதின்மேல்நடந்ததோர் தன்மைத்து
நாதுகொண்டளகத் தப்பி, 2948.
நாதுரிஞ்சியுண்ணும் வண்டினம்,
2305. [292.
நாந்தாமென்றிரங்கும் தண்ணுமை,
நாந்தாமெனத் தாழ்ந்த பொன்
மேகலை, 680.
நாபதப்பள்ளி - முனிவராச்சிரமம்,
337, 1421. [வார், 1190.
நாபதர் - தவமுடையோர், முனி
நாம் தம்பொன்னடிபோற்றி - நாம்
தம்மைப் பாதுகாப்பாராக, 1880.
நாம்பால் - தம்பால் (வி), 492.
நாம் வலைவார் பிறருக்கு ஊற்றங்
கோலாகார் (படி), 1068.
நாமகள் - தம்மகள் (வி), 1056.
நாமச் செப்பினை, 171.
நாமணி - நாமம் அணிந்த, 2475.
நாமம், 764, 2565.
நாம மாலை, 1358, 1452.
நாமரை, 560.
நாமரைக்காடு, 1398, 2199.
நாமரைச் சதங்கை மாலை, 2656.
நாமரைத் தடாகம், 2699.
நாமரைத் தாதுறை தேவி - திரு
மகள், 342.
நாமரை நாமன் - பதுமுகன், 1145.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி கககக

தாமரைப் பூவின் இதழ்வகை, 2311.
தாமரைப் போதிற்பூத்த தண்ணறுங்
குவளை, 2133. [1591.
தாமரைபுல்லும் பேரூர் - பதுமபுரம்,
தாமரை மத்தகம் - தாமரைத்தலை,
3005. [முருகவேள், 994.
தாமரைமலரிற்றேன்றிய அண்ணல்-
தாமரை மலரும் குயிலோசையும் இள
வேனிற் குரியன, 65. .
தாமரையல்லிப் பாவை, 2449.
தாமரையாள், 244.
தாமரை யிதழின் கனத்தோடே சந்
தனத்தைப் பூசி, 2423.
தாமரையிலையைக் கோலித் தண்ணீர்
கொணர்ந்து, 1592.
தாமரையும் பருதியும், 1725.
தாமரையென்னுமெண், 1725.
தாமரைவளையம், 1671.
தாமவரங்கு, 680.
தாயங்கூறி, 927.
தாயத்தீர்வு, 2894.
தாயர், 184.
தாயர் ஐவர், 184, 363.
தாயிலாக்குழவி, 1581.
தார்-கிண்கிணிமாலை, 84, 389, 1819;
தாசிப்படை, 2477; மாப்பின்மாலை,
979, 2119. [சுருவி, 3019.
தார்கிடக்கும் நாடா - நெய்தற்குரிய
தார்குழைச் சேர்ந்தார், 2034.
தார்குழையப்புல்லி, 582.
தார்வடுப்பொறிப்பு, 1043.
தாரணி - காந்தருவத்தையின்தாய்,
தாரும் ஆரமு மிளிர, 2192. [537.
தாரும் கண்ணியும், 2054.
தாருமாலையும், 979.
தாருழக்கியிட்டு, 1688.
தாரொணுந்திருவில், 2476.
தாலம் - உண்சலம், 398; வட்டில்,
தாலவட்டம், 1677, 2154. [2489.
தாலி, 2697.
தாவர நாமசாரம் (ஐஜ), 3076.
தாவீடுமின் - வருத்தத்தைக் கை
விடுவீராக, 749. [3098.
தாவீனை - குதித்துப் போகும்வினை,

தாழ் - தாழ்க்கோல், 105, 381.
தாழ்க் கதவு, 105.
தாழ்கொளுவி, 381.
தாழ்தல் - சங்குதல், 523, 1314.
தாழ்பீலி - சிறுசின்னம், 2222.
தாழ்வடம், 2426.
தாழ்வு - மலையடி, 1771.
தாழம் (தாழ்தல்) பட்ட ஓசை, 1,
648 - 50, 2561 - 8.
தாழிசைக் கொச்சகம், 732-4.
தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகுகள்,
724 - 6.
தாழிசை மூன்று, 2739 - 41.
தாழிவாய்க்குவளை, 833.
தாழிவாய் மறைக்குங்குவளை, 2974.
தாழுறுக்க - தாழிடுக, 265.
தாழை, 68.
தாழைமலர், 1287.
தாழையின் முகைக்குச் சங்கு, 2558.
தாள் - தாழ்க்கோல், 114, 1912.
தாளநெடுங்குவளை, 2802. [1177.
தாளவாய் - தாளவரை, பாசசைலம்,
தாளத்தை யொற்றுதல், 2591.
தாளியல் தவங்கள், 405.
தாளொற்றி, 2768.
தாறு, 31.
தான்யாதுமின்றி மயங்கி, 2137.
தானசம் - தன்னகம் (வி), 2658.
தானப்பயன், 2829 - 43.
தானம், 542, 923, 1545, 1567,
2632, 2823.
தானவர் - வித்தியாதார (ஐஜ), 535.
தானாறு, 2137.
தானந்தராயம் (ஐஜ), 3081.
தானுடையுலகம், 3113.
தானையோடநாணி, 2250.
திக்கயங்கள், 1794.
திகழ, 1819.
திங்கள், 643.
திகிரி, 2189.
திகிரியஞ் செல்வன், 1203.
திகை - திசை, 3090.
திங்கட் கதிர்க்குப்பை யன்னகவரி,
திங்கட்கோடு, 2105. [2524.

திங்கண்மணி-சந்திரகாந்தக்கல், 1960.
திங்கண்முக்குடையான் - அருகன், 139.
திங்கள் சூழ்ந்த பன்மீனென, 1337.
திங்கள் செம்பாம்பால் விழுங்கப் படுதல், 2308. [சேனன், 671.
திங்கள் விரவிய பெயரினான் - புத்தி திங்களின் நிலாவிற்குப் பளிக்குக் குடப்பால், 1541.
திங்களுக்கு இரூல், 1168.
திங்கனும் மறுவுமெனச் சேர்ந்தது நம்மன்பு, 1334.
திங்கனா அணிநீக்கல், 350.
திங்களைத் தெளித்திட்டன்ன தெண்ணீர், 1169. [றித்தவன், 1450.
திசைகளெல்லாம் பேர் நலம் பொதிசைச் சொல், 16, 63, 324, 494, 741, 1232, 1782, 1932, 1973, திசை வணங்கி, 849. [2890.
திட்டை. - மணன்மேடு, 614.
திடல், 805.
திண்டோள் ஊழ்பிணைந்து - கையோடு கைமாறித் தோளிலேறத் திண்ணை, 1126, 1478. [தட்டி, 1120.
திண்ணை வெண்மணல் - உயர்ந்த மணல், 1822.
திண்பிணி முடிவு, 2467.
திணிலம் - கற்படுத்திய பூமி, 113.
திணை மயகம், 48. [முடிதல், 443.
திணைவிராய் எண்ணி உயர் திணையால் தித்தியம் - வேள்விக்குண்டம், 2878.
திப்பிலி, 2703
திமிசு - வேங்கைமரம், 1901, 3076.
திமிர்ந்த சாந்தம் - பூசிய சந்தனம், திமிர்ந்திட்டு-பூசி, 1071. [109, 128.
திமிர்ந்து - பூசி, 622, 857.
திமிரி - பூசி, 1892.
தியாக முரசு, 2599.
திரவிய பாணம், 706.
திரவியம் ஆறு (ஐ), 2814.
திராய் - ஒரு கீரை, 2703.
திரித்தல், 239.
திரிதா - நீங்க, 1211.
திரிதல் - பிறழ்தல், 1677.

திரிபன்றி மூன்று, 2200.
திரிபன்றியந்திரம், 2177.
திரிபு, 96, 138, 149, 2459, 2974.
திரிபுரமெரித்த இறைவன், 2249.
திரியக்கத்தியாநுபூர்வி (ஐ), 3076.
திரீந்திரியசாதி நாம கர்மம் (ஐ), 3076.
திரு-கண்டார் விரும்பப் படுந்தன்மை, 840; செல்வம், 2415; நல்வினை, 2552, 2556; ஸ்ரீ, 183.
திருக்கிட்டு - நீளமுறுக்கி, 164.
திருக்குறிப்பு, 1853.
திருத்தக்கதேவர், 670-71, 806.
திருத்தக்காள், 1635.
திருத்தகைத்தன்று, 2723
திருத்தம், 2489.
திருத்தல் - செவ்வையாக்குதல், 284.
திருத்துயில்மார்பன், 1504. [2204.
திருந்தினார் சிந்தைபோலுஞ் சரம், திருந்துசோலைக் கருங்குயிலே, 1661.
திரு நல்வினையாரிடத்தே செல்லல், திருநிலம், 2377. [2449.
திருநீர்நுதல், 2439. [1150.
திருப்பார்க்கத் தீங்கெல்லாம் நீங்கும், திருப்புறக் கொடுத்த - திருமகளைப் போகவிட்ட, 560.
திருமகள், 2737.
திருமகள் பொதுகள், 1150.
திருமகளும் கலைகளும் வெறுப்பின் நிச்சேர்தலருமை, 20.
திருமகற்கவலஞ் செய்தான், 267.
திருமசன், 1453, 2094.
திருமயிர், 2412.
திருமல்க வந்த திருவே, 1974.
திருமலர்த்தடக்கை, 1724.
திருமால் - அரசன், 2981. [961.
திருமால் இரணியனைக் கொன்றமை, திருமால் போந்தான், 2369.
திருமுகம், 1032
திருமுடித்திலகம் - சூடாமணி, 787.
திருமொழி - ஆசிரியம் (ஐ), 1211.
திருவச் சிறுடி - அ அசை, 2385.
திருவநீர் - அ அசை, 2308.
திருவடன்னவன் - அ அசை, 2419.

அரும்பதமுதலியாவற்றின் அகராதி ககஉக

திருவமாமணி : அ அசை, 2368.
 திருவமேகலை:அ அசை, 530.
 திருவனாலை, 840.
 திருவாழி - மோதிரம், 1032.
 திருவி, 1969.
 திருவிருந்தகன்றமார்பன், 1930.
 திருவில் - இந்திர வில், 339, 1903,
 2070, 2368, 2499, 2695.
 திருவிளை தேம் பெய் மாரி, 2077.
 திருவிற்கோர் திலகம், 627.
 திருவிற்தீர்த்தவர் - வறியவர், 1779.
 திருவின்பாவாய், 315.
 திருவின்பேரான் - ஸ்ரீ தத்தன், 788.
 திருவினல்லவர், 2396.
 திருவுளம்பற்று, 430.
 திருவெழுத்திட்டு, 2110.
 திருவேபுகுதக, 2121.
 திருவோடொப்பான், 646. [2026.
 திரை- வெற்றிலைச்சுருள், 197, 1479,
 திரைகள் உதைப்ப, 516.
 திரைந்து - சாய்ந்து, 413.
 திரையியம்பியாங்கும் : உம் சிறப்பு,
 திரைவளரிப்பி, 2645. [116.
 திரைவீளையமிர்தம், 2420.
 திலக நீண்முடி, 246.
 திலகம், 305, 595.
 திலக மன்னான், 1170.
 திலகமுக்குடைச் செவ்வன், 3001.
 திலகவெண் குடை, 183.
 திலகன், 305.
 திலோத்தமை - பதுமையின் தாய்,
 புத்திசேனன் தாய், 1271, 1754,
 1790. [முற்றது, 207.
 திலோத்தமையாற் பிரபன் நான்முக
 திவ்யத்தொளி - தேவர்கள் அருக
 னுக்குச் செய்யும் எண்வகைச்
 சிறப்பினுள் ஒன்று, 3013.
 திவ்விய கிளவி - இனிய சொல், 581
 திவண்ட - திளைத்த, 2313.
 திவண்டது - குழைந்தது, 2062.
 திவண்டு, 968, 1420. [விளங்க, 1791.
 திவள - அசைய, 3022, 3126;
 திவளம் - துவளும், 1331.
 திவளுமின் போல, 2663.

திளைக்கும் - அசையும், 1559.
 திளைத்தல் - அருதொழுகுதல், 50;
 புணர்தல், 2806.
 திளைத்தவர் - தொழிலில் இடை
 விடாது பயின்றவர், 50.
 திளைத்து - பொருது, 3076.
 திளைப்ப, 1902. [168.
 திளைப்பாற - அசைதலமையாத,
 திளைப்பினர், 217.
 திளைப்பு, 189.
 திறப்பட - கூறுபட, 3075.
 திறம் - குலம், 248; சுற்றம், 2071.
 திறலாற்றலான் - திறலை நடத்துதல்
 உடையான், 251.
 திறலிறாற்குத்தெவ்வரை : கு உருப
 பகைப் பொருட் கண்ணது, 1736.
 திறவிதின் - நன்றாக, 124.
 திறவிது - செவ்விது, நன்று, 2633.
 திறனல - நெறியல்லாதன, 688.
 திறை, 966.
 தினை, 1232.
 தினைக்கதிரில் மறைத்த ஓலை, 1032.
 தினைக்கதிருக்குப் பின்னினை பொற்
 கம்பி, 3066.
 தினைக்குரலைச் சூடினான், 1039.
 தி - கோபம், 250, 2201.
 திக்கை - திசை (ஜை), 407, 2634.
 திக்கொடி - தீயொழுங்கு, 1059.
 திக்கொளுதுப்பு - திக்கோட்பாட்டை
 யுடைய உறுப்பு, 1750.
 திங்கதிர, 2419.
 திங்களவி, 2024.
 திங்குழல், 1940. [1141.
 திச்சவாரர் - நெருப்பு வைக்கும் வேடர்.
 திச்சொல், 498.
 திஞ்சொல் நவீன்றபுள், 890.
 திட்டி - எழுதி, 625.
 திண்டு வந்து, 1509.
 தித்தும்முவேலான், 2348.
 திதிலவாக, 318.
 திதிலார், 2103.
 திதிலார்திளைப்பினுமான், 189.
 திது - மாணம், 327.
 திந்தொடை - யாழ், 1328.

தீந்தொடை நரம்பு, 721.
 தீந்தொடைமகாவீணை, 608.
 தீபம் - தீவு, 503. [2597.
 தீபனம் - வளரச் செய்யும் கருவி,
 தீம்பண்டம் - இனிய பழம், 62.
 தீம்பழம், 37.
 தீம்புகை, 2410.
 தீம்புனல், 162.
 தீம்பூ - ஒருவகைமரம், 939, 2919.
 தீம்பூமரம், 1, 1497, 1901.
 தீயநிமித்தம், 2173.
 தீயினுளமிர்தம் பெய்தாங்கென்னுயிர்
 செருப்பல், 1581.
 தீர்த்தங்கரர் - ஆசுமங்களை இயற்றிய
 இருபத்து நால்வர் (ஐ), 366.
 தீர்த்தம் - ஆசுமம் (ஐ), 1247.
 தீர்த்தன், 821.
 தீவிகை - தீபம், 2325.
 தீவிய, 197.
 தீவியதிருமணி, 2747.
 தீவிய துப்பு - இனிய துகர்ச்சி, 197.
 தீவிழித்து - தீப்புறப்பட விழித்து,
 783.
 தீவிழியா - தீப்புறப்படவிழித்து, 431.
 தீவினைத்தேர்களுந்ந்து, 2776.
 தீவினைப் பறவைத்தேர், 1633.
 தீவினையுடையவரை மேம்படுத்தல்
 ஒருவராலும் இயலாது, 2315.
 தீவினையுடையார் உண்ணும் அமு
 தும் நஞ்சாம், 2314.
 தீற்றல் - உண்பித்தல், 3105; பூச
 தல், 788, 1277.
 துக்கம் கூறுவோர் கேட்பவர் பொ
 றுக்கும்படி மெல்லக் கூற வேண்
 டும், 2344.
 துகில் - வெண்பட்டு, 931, 2663.
 துகில்கள் வைக்கும் வலம்புரிச்செப்பு,
 2475.
 துகில் விளிம்பொன்றேந்தி, 1568.
 துகில்வீசல் ஒருவகைக்குறிப்பு, 1863.
 துகிலணை, 1715.
 துகிலருவி, 428.
 துகிலிகை - எழுதுகோல், 180, 1107.
 துகிலிகைச் சணக்கு, 669.

துகிலிகைக்கோல்-எழுதுகோல், 166.
 துகிலிசைப்பாவை யொத்தார், 2542.
 துகிலிற் பொன்னாண் துயல்வரப்
 போந்துவேந்தன், 1077.
 துகிலுக்கு நில்லாக்கதிர், 2635.
 துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தை வீச்சி,
 துகிலை நிலத்திற் பார்ப்பல், 617. [624.
 துகிற்கிழி, 164. [மேகலை, 1184.
 துகிற்குள்ளே கிடக்கும் பவள
 துகிற்கொடி - வெண்கொடி, 34.
 துகிற்சேக்கை, 2505.
 துகின்முடி-தலைக்கட்டு, 1558, 2213.
 துகினூல் - வெண்ணூல், 235.
 துகினெருப்புற்றதே போல் மெய்
 வெந்து, 2880.
 துகைத்துன்பம் - வருத்தின வருக்
 தஞ்சல், 1567. [தம், 1392.
 துஞ்சு வையம், 2554. [2487.
 துஞ்சை - ஐம்பாலினுள் ஒருவகை,
 துட்கென-துணுக்கென, 237, 2059.
 துடி, 1847.
 துடித்தலைக் கருங்குழல், 194.
 துடுப்பு-பூவிதழ், 354; தருவி, 2466.
 துணங்கையயர்ந்து - துணங்கை
 துணிகதிர், 170. [யாடி, 3069.
 துணிமினம், 3111.
 துணிவருஞ்சாயல், 1569.
 துணை - தோழி, 465.
 துணைமலர்க்கண்ணி, 1621.
 துணைமுத்தம் - பல்வடஞ் சேர்ந்த
 முத்தம், 351. [1721.
 துணையமை வடிவு - ஒப்பிலாதவடிவு,
 துணையிறோகை மஞ்ஞை, 925.
 துத்தரிக்கொம்பு - ஒருவகை ஊது
 கொம்பு, 434, 447.
 துதி - ஸ்துதி, 1242-7, 1467-69,
 1609-11, 2561-3, 2739 41;
 துருத்தி, 2830.
 துதிக்கை மல்லிகை மாலைக்கு, 2693.
 துப்பு - பவழம், 107.
 துப்புமிழ்ந்து, 197. [503, 527.
 துப்புரவு - துகர்த்தற்குரிய பொருள்,
 துப்புறந்தொண்டைச்செல்வாய், 107,
 தும்பற, 666. [550.

அருட்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௬௨௩

தும்பி, 65, 1228, 1415, 2691.
 தும்பிக்குச் செவியறிவுண்டு, 893.
 தும்பியும் வண்டும், 825, 854.
 தும்பு- சிம்பு, 666.
 தும்பைமலை, 2277.
 தும்முதல் நன்னிமித்தம், 323, 388.
 தும்மும், 2348.
 தய் - சிம்பு, 559.
 தயரி - யாழ் நரம்பு, 921.
 தயிலல், 1580.
 தயிலிய (தங்கிய) கற்பு, 1580.
 தயிலேற்றான் - தயிலுணர்ந்தான்,
 தயிற்றிய, 2164. [2355].
 தயிறல் - தங்குதல், 1504.
 தரந்தகோல் - எய்த அம்பு, 2186.
 தரால் - செத்தை, 128; மயற்கை,
 தரியோதனன், 456, 1825. [1393].
 தருவம் - ஒப்பு, 811.
 தரோணசாரியர், 1646.
 தவக்குசங்கிலி - தானேசென்று
 கட்டுஞ் சங்கிலி, 101.
 தவட்டினகறி, 2971.
 தவர் - சிவப்பு, 219.
 தவர்க்காய், 1128. [1074].
 தவர்த்தொண்டையஞ் செவ்வாய்,
 தவர்ப்பு ஆறு - ஆசியம் முதலியன
 தவர்ப்பத்து, 623, 2418. [(ஐ), 3076].
 தவராடை ஆயர், 485.
 தவலை, 2070, 2414. [3076].
 தவீர்திரியசாதி நாமகர்மம் (ஐ),
 தவை - புளிங்கறி, 122, 2620.
 தவைத்த, 1847.
 தழாய் - தழாவி, 2220.
 தள்ளற் செலவு, 657.
 தளக்கத்தின்மேற் துளக்கம் (ஐ),
 தளக்கி, 2357. [3076].
 தளக்குறுத்தன - வருத்தமுறுத்தின,
 தளங்க - பதைப்ப, 2182. [1560].
 தளங்கல் - வருந்தாதேகொள், 1747.
 தளங்கல்வேண்டா, 745.
 தளங்கி, 2363.
 தளங்கின, 1227.
 தருப்பிடுதல் - கலக்குதல், 1112.
 தரும்ப - இளசு, 3063; எழ, 1674;

வருந்த, 3063.
 தரும்புதல்-அசைதல், 1867, 2672;
 ததும்புதல், 75, 2489.
 தரும்புநலத்தார், 2829.
 தரும்புமுந்நீர், 1155.
 தரும்புவான், 2829.
 துற்றி - யானையுணவு, 2522.
 துற்றிய - உண்ட, 203, 232.
 துற்று அவிமும் - உண்ணப்படுவ
 தோர் அவிமும், 2622.
 துற்றுதல் - விழுங்குதல், 101.
 துறக்கத்திற்கு ஏணி, 2927.
 துறக்கம்புக்கவர்களொத்தான், 2081.
 துறந்தமன்னவர், 1605.
 துறப்பல், 2627.
 துறவின்மிக்க கடவுளர் சிந்தைபோல
 மாசறு விசம்பு, 851.
 துறவுணர்த்தல், 2918.
 துறவை விலக்கல், 406.
 துறு, 1891.
 துறுதல், 1897.
 துறுவரை, 2298.
 துறை - கடற்றுறை, 1618.
 துறை போய் - முற்றக் கற்று, 717,
 2386, 2492.
 துன்பமுற்றவர்க்கலால் இன்பமில்லை,
 துன - தன்ன, 1519. [579].
 துனித்து - வெறுத்து, 745.
 துனிப்புறுகிளவி, 1020.
 துனிவரைமார்பன், 2273.
 தூக்க - தொங்கவிட, 469.
 தூக்காகிய முத்தமலை, 1170.
 தூக்குபு - துளக்கி, 224.
 தூக்குமின், 1110. [321, 507].
 தூங்கிருள் - செறிந்த இருள், 310,
 தூங்கும் செறியும், 1237.
 தூசம்-புரோசைக்கயிறு, 1602, 1833.
 தூசி (பா), 673.
 தூசு - ஒலியல், 1302.
 தூசுலாநெடுந்தோகை, 1320.
 தூசலாய்க் கிடந்த, 550.
 தூண், 593.
 தூண்களிலுறைபுந்தெய்வம், 2926.
 தூண் தீப்பட அடித்து, 1857.

தூணி - அம்பரூத்தூணி, 2272.
தூணிற்கை புடைத்தல், 1282.
தூது - காரியம், 1876; வார்த்தை, 1022-3.
தூதுமுனிவின்மை(மெய்ப்பாடு), 996.
தூநகர் - பரிசுத்தபான இடம், 2633.
தூப்புடையவள் - தூயநெஞ்சிடத்தை புடையவள், 2011.
தூபக்குடம் - தூமக்குடம், 2391, தூபமுட்டி, 558. [2455].
தூபை - ஸ்தூபி, 3003.
தூம்பழிகுளம், 1280.
தூம்பார் நெடுங் கைம்மா, 2980.
தூம்பியா தூமில்லாக்குளம் போன்றது, 1976.
தூம்புடை நெடுங்கை வேழம் - விளா மரத்திற்கு வருவதொரு நோய் (கை - அடை), 232. [2958].
தூம்புடைய வெள்ளெயிற்று நாகம், தூமக்கொழுமென் புகை, 2592.
தூமங்கமழ் பூந்துகில், 1071.
தூமங்கமழுங்கோதை, 921.
தூமங்கமழுஞ்சேக்கை, 136. [2505].
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிற்சேக்கை, தூமஞ்சூடிய தூத்துகில், 875.
தூமத்தாற்கெழீஇய கோதை, 754.
தூமத்தினூர்ந்த துகில், 1966.
தூமம் - தூமமுட்டி, 2592; புகை, 647.
தூமமார்ந்த துகிலிணைப்பள்ளி, 1715.
தூமமார்ந்ததுகிலுறை, 719.
தூய் - தூவி, 745.
தூரகமனம், 1219, 1408, 1612.
தூரிய இடம், 1216.
தூவலரொலியலார், 2917.
தூவழியென்னும் பண், 854.
தூவி - சிகரம் (ஸ்தூபி), 531; மயிலின் குட்டு, 65; மிகச்சொரிந்து, 453.
தூவிப்பென், 1756.
தூவிமஞ்ஞை, 65.
தூவிமடநாரை, 1781.
தூவியஞ்சிறையன்னம், 346.
தூவியன்னம், 125. [ஞல், 804].
தூவியிட்டான் (ஒரு சொல்) - தூவி தூவியெரிக்கும் புழுது, 121.

தூவியொழிபுள்ளிற்றேன்றி, 1575.
தூவுதல் - ஒழிதல், 2917.
தூற்றி, 211.
தூற்றிக்கொள்ளப்பட்டார், 2164.
தெகிழ்ந்த - நெகிழ்ந்த, 1935; வாய் தெங்கிளநீர், 2402. [விட்ட, 1440].
தெங்கின் பழம், 31, 68, 92.
தெங்கினிலை, 40. [1546, 2546].
தெண்மட்டு - தெளிந்ததேன், 1288, தெண்மட்டுத் துவலைமலை, 676, 1355.
தெய்வச் சின்னங்கள், 953.
தெய்வப் பகை - வால கிரகங்களாகிய தெய்வப்பாவை, 657. [பகை, 364].
தெய்வமன்னான், 2651.
தெய்வமே கமழுமேனி, 1718.
தெய்வவுத்தி - திருமகள் வடிவமாகச் செய்யப்பட்டதோராபரணம், 217.
தெய்விகாதிசயம் பதினான்கு வகை, 2814. [2253].
தெரியற்றார்-தெரிதலை புடையமலை, தெழிக்கப்பட்ட வலம்புரி, 811.
தெழித்தல் - முழக்குதல், 2308.
தெழித்து - உரப்பி, 59.
தெள்விளி - இசைப்பாட்டு, 661.
தெள்விளியெடுப்பி, 608. [199].
தெள்ளிப் பகர்ந்தெடுத்துரைத்தும், தெள்ளியிர் - அறிவுடையிர், 2931.
தெள்ளுநீங்கனி, 1424. [1001].
தெளிகயம் மலர்மேலுறை தேவி, தெளித்த இன்முறுவல், 1941.
தெளித்த செம்பொன் - ஓட வைத்த பொன், 1956. [வது, 1566].
தெளித்தனையது - கரைத்தாற்போல் தெளித்து கரைத்து, 371, 896, 1003.
தெளிதகவுடைத்து, 2008. [1486].
தெளியுங்கோள், 1280.
தெளிர்க்கு முன்கை, 2441.
தெளிர்ந்த - ஒலித்த, 1330.
தெளிர்ந்த வளை, 1330.
தெளிவு - சம்பந்தமிடனம், 2817.
தெளிவு பற்றிய சூல மயக்கம், 226 267.
தெற்றி - பிணங்கி, 972. [பகுதி, 546].
தென்சேடி - வித்துயாதாருலகின்ஒரு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககஉரு

தென்வரைச்சந்தனம், 2081.
 தென்வரைப்பொதியில், 697, 2187.
 தென்றிசைக்கிறைவன் றூது, 1080.
 தென்னன், 2190.
 தேக்கணின்னகில், 534, 2945.
 தேக்கிடுதல், 892, 2495.
 தேங்காத - கெடாத, 16.
 தேங்கொள் ஐயவி, 113.
 தேங்கொள்சண்ணம் - ஒளியும் நாற்ற
 மும் ஊறும் இனிமை கொண்ட
 சண்ணம், 12.
 தேங்கொள் மாப்பு, 1559. [வகை, 672.
 தேசி - மெய்த்தொழிற்கூத்திலே ஒரு
 தேசிகப்பாவை - ஒரு பரத்தை; பது
 மையின் தோழி, 1261, 1356,
 2584, 2596.
 தேசிகம் (தேசு) - ஒளி (வி), 1480.
 தேசிகமுடி, 2549.
 தேசு - புஷ், 771.
 தேடி - அதிவிடயம், 2703.
 தேதாவென வண்டொடு தேன் வரி
 தேதி, 493. [செய்ய, 1066.
 தேந்துளிக்ஞந்தாரார், 3139.
 தேந்தேமென்னுமுழுவம், 292.
 தேம் - கட்டு இனிமை, 1559, 1653.
 தேம்ப, 1659.
 தேம்பாவெழுத்தோலை, 1040.
 தேம்பிழிகோதை, 1280.
 தேம்புடை - தேம்புதலையுடைய (வி),
 282, 2958.
 தேம்புதல் - கெடுதல், 232. [2077.
 தேம்பெய் மாரி பாற்கடற் பெய்தது,
 தேமாவடுவிறுத்தாங்குப் புனிற்றுப்
 பால் பிலிற்றி, 2541.
 தேய்பிறையிரும்பு - அரிவாள், 55.
 தேய்பிறைபுருவக்கேணி, 2998.
 தேய்வை, 624.
 தேர், 363, 2162, 2213, 2229.
 தேர்க்குப் பலி கொடுத்தல், 471.
 தேர்க்குழிசி, 790.
 தேர்க்குறடு, 790.
 தேர்க்கொட்டில், 471.
 தேர்ச்சாரிகை, 84.
 தேர் சுற்றுதல் சக்கர கதி, 448.

தேர்த்தட்டு, 352.
 தேர்த்தொழில், 1795.
 தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, 385.
 தேர்பரிகடாவி - தேரைச் செலவிலே
 கடாவி, 442.
 தேர் வீரர், 2163, 2213.
 தேருருள், 2229.
 தேருருளைச் சுமந்தெழுந்த யானைக்
 குப் பருதி சேர்ந்த மலை, 2237.
 தேரேறுமிடமுதலியவை, 84.
 தேரை, 631, 2901.
 தேரை நடை, 631.
 தேரைபோயிற்றென்றல், 1024.
 தேரை வழிபடல்மாபு, 471.
 தேவகதித் துன்பம், 2800. [2052.
 தேவகீதம் - தேவனுற் பெற்றபாட்டு,
 தேவகோடி - ஓராஷ (ஐ), 2219.
 தேவ சரீரத்தின் இயல்பு, 953.
 தேவதத்தன் - விசய தத்தனுடைய
 புத்திரன்; சீவகன் தோழருள் ஒரு
 வன், 786, 1792.
 தேவதுந்துபி, 2367.
 தேவபாணி - தேவரைவாழ்த்துவது, 1.
 தேவபாணிக் கொச்சக ஒரு போகு,
 1242-4.
 தேவபாணித்தாழிசைக் கொச்சக ஒரு
 போகு, 256-63, 1418-20.
 தேவமாதத்தன் - தேவதத்தன்; மா
 அசை, 1735, 2250.
 தேவர் - திருத்தக்க தேவர்; துறந்
 தோரைத் தேவரென்றல் சைன
 சமய மரபு; குணபத்திர தேவர்
 உதீசித் தேவரென்னும் பெயர்க
 ளாலுணர்க, 1, 670-71, 806, 814;
 திருவள்ளுவர், 1891, 1927-8;
 பெண் பன்மை, 2440.
 தேவர்கள் மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றி
 நோக்கத்தால் நுகர்தல், 222, 352.
 தேவர் ஜினபூணை செய்தல், 2808-9.
 தேவன் மழைமின்னென வந்து, 15.
 தேவிப்பட்டம், 2567.
 தேவிமார் துறவு, 2991.
 தேவியிற்காட்டில், 1001.
 தேவிற்கான், 1807.

தேவிளங்குமான், 698.
தேவு - தெய்வம், 1. [3106.
தேனாக்கையிற் கொண்டதுபோல்,
தேற்றார், 723. [தெளிவியான், 1685.
தேற்றான் - அறியான், 1048, 2201;
தேற்றேகாரம், 111, 135-6, 155,
189, 210, 243, 1456, 1487,
தேற்றேன், 257. [1917.
தேறல், 2402.
தேறல் நறவு, 592.
தேறலை மகளிரேந்தல், 1986.
தேன் - வண்டு, 47, 181; வைத்த
தேன், 222, 872, 1823.
தேன் கணக் கரும்பு, 54. [1487.
தேன்கறிகற்றகூழைச் சண்பக மாலை,
தேன்காள் வண்டுகாள், 2509.
தேன் கூடு திங்களுக்கு, 1168.
தேன் சென்ற நெறி, 1390.
தேன் மழை பாற்கடலிற் பெய்தது
போலும் (பழ), 2077.
தேன்வயிரூர்ந்த கோதை, 2290.
தேன் வாயுமிழ்ந்த அமிர்து - தேனை
உமிழ்தற்குக்காரணமாகிய அமிர்து,
29. [2072.
தேன் வெம்மையாயின் நஞ்சாகும்,
தேன்றருமாரி போன்று திவ்விய
கிளவி, 581.
தேனயாம்பூம்பொழில், 1822.
தேனிற்பாலென, 1761, 1915.
தேனிரூல்போலும் அடை, 2674.
தேனினைங்காள், 892.
தேனினம் யாழ்செயும், 1012.
தேனுக்கு இன்சுவை நிகழ்ந்த கால
த்தே புளிச்சுவையும் நிகழ்தல்,
2362.
தேனுக்குக்கின்ற கண்ணி, 1266.
தேனும் வண்டும், 349.
தேனும் வழங்கும் பைந்தார் : உம்
இசைநிறை, 1412.
தேனுழந்தாற்றுந்தாரான், 1759.
தேனாறு தீஞ்சொல், 15.
தேனெய்-தேன், 176, 1051, 1201,
1233, 1529, 1562, 2382, 2747,
தேனெய்வார்சுனை, 3067. [3067,

தேனெனப்பாலெனச் சில்லமிர்தாற்
ஹனக் கனமொழிகின்றான், 222.
தேனைமாரியன்னாள்: ஐ அசை, 161.
தையலாள், 181.
தைவா, 48. [304.
தைவால் (இசை), 201; தொடுதல்,
தோங்கல் தோமரமாக, 2656.
தொட்டிமை - ஒற்றுமை, 1255,
2047, 2085.
தொட்டுவிடுத்தேன் (குளுறவு), 1876.
தொடக்கினேன் - பிணித்தேன், 579.
தொடக்கொடுதாக்கி - சவ்வியுந் தாக்கு
மாக நாற்றி, 1343.
தொடர் - சங்கிலி, 101, 2242.
தொடர்நிலைச் செய்யுள் - காப்பியம், 1.
தொடர்ப்பாடு - காமதுகர்ச்சி, 1426.
தொடர்ப்பிணியுறு த்த செந்நாய்,
2767.
தொடர்பிணியெளில் முதல், 973.
தொடர்பு - நட்பு, 1171.
தொடர்வாள், 102.
தொடரயில், 102. [இடுவது, 469.
தொடி - வளையல்களுக்குக் காவலாக
தொடிக்கட்பூவை, 932.
தொடித்தோள்வளை, 2049.
தொடிப்புரிசை - தொடிபோல வளை
ந்தமதில், 1837.
தொடி வேறு வளை வேறு, 469.
தொடுத்தம்பு - தொடுத்த அம்பு
(வி), 2320.
தொடுமறைத்தோலன், 1231.
தொடேல்-தீண்டாதேகொள், 1229.
தொடை - கட்டு, 293; தாறு, 31;
நாம்பு, 608.
தொடைமலர்-தொத்தாகியபூ, 2708.
தொடைமுரண், 2.
தொடையல் - இரூல், 1198.
தொடையலங்கோதை - கட்டுதலை
புடைய அழகிய மாலை, 464.
தொடைவாங்கி, 2320. [418.
தொண்டகப்பறை - ஆகோட்பறை,
தொண்டிக்கள் - நெல்லாலாக்கின்கள்,
தொத்தணிபிண்டி (ஐ), 223. [1234.
தொத்தொளிமுத்துத் தாமம், 2653.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககஉஎ

தொய் - குற்றம், 2474.
 தொய்யில், 2049.
 தொல்காப்பியம், 1.
 தொல்காப்பியனார், 290.
 தொல்மரம் - ஆலமரம், 498.
 தொல்லை நல்வினை, 343.
 தொலை - தொல்லை (வி), 2884.
 தொழிக்கப்பட்டு - கோபிக்கப்பட்டு, 2811. [3069.
 தொழித்தல் - ஆரவாரித்தல், 2969,
 தொழித்து - கோபித்து, 2337;
 சிதறி, 1986.
 தொழிந்து = தொழித்து - சிதறி,
 தொழில் - தந்திரம், 1217. [2673.
 தொழிலுவமம், 66, 1662, 1949.
 தொழிற்பெயர் (வினையாலணையும்
 பெயர்), 35, 51, 66, 127, 157,
 302, 436, 2522.
 தொழு - இவ்வாழ்க்கை, 856, 3105.
 தொழுத்தையேன் - தொழில் செய்
 தற்குரியேன், 2723.
 தொழுதக - நன்குமதிப்ப, 2076,
 2383; விரும்ப, 2807.
 தொழுதகு தெய்வமன்னாள் - அருந்
 ததிபோல்வாள், 1912.
 தொழுததங்கை முதலியவற்றிற் படை
 யொடுங்கும், 1891.
 தொழுதனன் டெயர்ந்து நிற்ப, 842.
 தொழுதாற்ற-தொழுதுசெல்ல, 2588.
 தொழுதி - கூட்டம், 2405.
 தொழுதிச்சிறகு, 1187.
 தொழுது விதைத்தல், 45.
 தொழுவனர், 2124.
 தொழுவாய்விடை, 1523.
 தொழுனையாறு - யழுனைநதி, 209.
 தொள்ளை யுணர்வு - புரைபட்ட
 உணர்வு, 496. [நிரை, 474.
 தொறு - இடைச்சாதி, 477; பசு
 தொறுத்தியர் - ஆய்ச்சியர், 488.
 தொறுவினுள்ளேன் - இடை இடத்
 தொன்னலம்பருகி, 2081. [தேன், 477.
 தொனிப்பொருள், 37, 88, 921.
 தோக்கை (தோகை) - கொய்சுகம் (வி),
 1820, 2477.

தோகை - மயில், 870; முன்றானை,
 762, 2875. [2698.
 தோகை செம்பொனிலம் ஆவள,
 தோகையில் - ஆண்மயில், 65, 925.
 தோசம் (தோஷம்) - குற்றம், 1784.
 தோட்கட்டு, 644, 1462.
 தோட்டி - அங்குசம், 1835, 2011.
 தோட்டி நீவாதுகிடத்தல், 1808.
 தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்ட களிது,
 2729.
 தோட்டியை நீவாதகளிறு, 2917.
 தோட்டியை நீவுங்களிறு, 200.
 தோட்டுவண்டொலியன்மலை - தொகு
 தியாகிய வண்டுகள் ஒலித்தலை
 யுடைய மலை, 2294.
 தோடு - ஆடவர்காதணி, 2241;
 காதணி, 279; குண்டலம், தொகுதி,
 859, 1009; பனைமடல், 1767.
 தோடு இடவயினுடங்க, 1257.
 தோடும் குழையும் அணிதல், 488.
 தோடு யானைக்கொம்பாற் செய்யப்
 படுதல், 2440.
 தோடேந்து பூங்கோதை, 1229.
 தோடொரு பால், 3136.
 தோண்மகரம் - ஓரணி, 231, 351,
 தோணி, 967. [644, 1093, 2383.
 தோணிக்கு யானையுவமை, 493, 501.
 தோணிக்கோழி, 73.
 தோணிவகை, 967. [2697.
 தோணீர்க்கடல் - தோண்டினகடல்,
 தோணைக்கல் மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு,
 தோணைக்கினர், 1843. [1843.
 தோதகம் - வருத்தம், 463.
 தோய் : உவம உருபு, 26, 291.
 தோய்ந்த - செறிந்த, 290, 2492.
 தோய்பிழி-செறிந்தமது, 1707, 2923.
 தோரணம், 2398.
 தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடு
 வோர் (பா), 680.
 தோரை - ஒருவகைநெல், மூங்கிலரிசி,
 1464, 2489; வடம், 2132.
 தோரைய கைவிரல், 1464.
 தோல் - செய்யுட்குரிய எண்வகை
 வனப்பினுளொன்று, 1.

தோலடி, 1615.
தோலன், 1231.
தோழ் - தொழுவம், 487.
தோழ, 1233.
தோழன்மார்கள், 3132.
தோழி, 1599.
தோழிமார், 1222.
தோழிமாரும்: உம் சிறப்பு, 709.
தோழியர், 1021.
தோழியை டுறைந்து - தோழியை
முன்னிடத்தே கொண்டு, 2041.
தோள் - கை, 10.
தோள்முத்தம் - ஓரணி, 231, 351,
தோளாமணி, 3037. [1093].
தோளிரண்டன்ன தோழர், 1995.
தோளின் முத்தம், 351.
தோளும் மார்பும்விரைமெழுகி, 2034.
தோளுற்று: உற்று உவமவாசகம், 10.
தோற்பரம், 2218.
தோற்றுருத்தி - உடம்பு, 1585.
தோன்றல் - தலைமை, 316; தோன்று
தலையுடையன, 2211; விளக்கம்,
தோன்றா எழுவாய், 1,91. [1261].
தோன்றி அஞ்சுடரேந்த, 1563.
தோன்றிப் பூ - செங்காந்தட் பூ,
73, 120. [ரிடைச்சொல், 482].
ந: சிறப்புப் பொருளுணர்ந்துவதோ
நக்க-ஆலர்ந்த, 1503; கெடுத்த, 1866.
நக்கி - தீண்டி, 799, 1866, 1957.
நக்கிடும் - சிரித்திடும், 590.
நக்கிரன், 482.
நகர் - இடம், 2484; கோயில், 139,
525; சடங்கு செய்யுமிடம்,
2633; மண்டபம், 701; மனை,
நகுலன், 1681. [326, 2101].
நகை - முத்தம், 132, 603; முத்து
வடம், 276, 412. [1599].
நகை இளமைபற்றி நிகழ்தல் (மெய்),
நகைமுகங்கோட்டி நின்றாள், 1568.
நகைமுகம் - முகச்செவ்வி, 478.
நகைமுக முறுவல், 2090.
நகைமுகவிருந்து செய்தான், 1046
நகையார்களுள் கிண்கிணி, 2694.
நங்கன்: கள் அசை, 1334.

நங்கூரம், 2231. [1271].
நங்கையடிகள் - பதுமையின் தாய்,
நங்கையாடிகள், 2648.
நங்கைவாட்படை, 763. [2882].
நச்சறை - நஞ்சுக்கு இருப்பிடம்,
நச்சிலேவெற்படை - நஞ்சுதோய்த்த
அலகையுடைய வேல், 2209.
நச்ச நாகத்திரோழல், 157.
நச்செயிற்றம்பு, 2303.
நச்செயிற்றாவிலோக்கி, 2494.
நச்செள்ளை: சங்கமேறிய புலமை
வாய்ந்த ஒரு பெண்பாலார், 482.
நஞ்சினையமுதமென்று நக்கினும்
அமுதமாகாது (பழ), 1405.
நஞ்சுடையமிர்துண்டா ரிற் க வ ல் ப,
நஞ்சுபோலுஞ் சீற்றம், 157. [2810].
நஞ்சுயிர்த்து, 1161, 2896.
நஞ்சுற்ற - நைந்துற்ற; மனமுருகிய, 1.
நட்பிடைக்குய்யம் வைத்தான், 253.
நடப்பு - செலவு, 770. [இடம், 1637].
நடக்குமிடம் - செல்வாக்குள்ள
நடந்து திரியாதே கொள், 1517.
நடலை - வருத்தம், 1914.
நடுக்கம் (மெய்ப்பாடு), 715.
நடுக்கம்பாட்டு, 735.
நடுக்குறுகிளவி, 2094.
நடுச்சிகை முத்துத்தாமம் நானு
றுதலை நனைக்க, 2731.
நடுச்சிகையுள்மாலாவளைஇ, 1333.
நடுநடுங்க, 736.
நடுநடுங்கி, 735.
நடுவிரூட்காடு, 2980.
நடைக்கொடி, 1379.
நடைப்பாவாடை, 617.
நடைமாலை, 1574.
நடைமுறைமை, 399.
நடையறிபுலவர், 672.
நடையறிமகளிர், 399.
நடைவிளக்கெரித்தல் - தலையில்
விளக்குவைத்து நடக்கச்செய்தல்,
நண்டு உருகின்றென, 1443. [1162].
நண்பன் - கணவன், 1324, 1369.
நணிது - அண்ணிது, 3064.
நத்தை, 2901.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௬௨௯

நத்தை முட்டைக்கு முத்துப்பந்து, 52.

நத்தையின் நாவிற்சூழ் பாதிப்பூ, 52.

நதியில் வண்டுமொய்த்தல், 1169.

நந்தட்டன் - கந்துக்கடன் பின்னை, 1737. [477.

நந்தகோன் - கோவிரந்தையின் பிதா,

நந்தன் - நந்தட்டன், 23, 1144,

1856, 1916, 1925, 2288, 2899.

நந்தாவிளக்கு - அலியா விளக்கு,

நந்தியாவட்டம், 1287. [2564, 3144.

நந்து, 2109.

நந்தை - சுந்தை (தலைக்குறை), 365.

நப்பாலத்தர் : ஒரு சங்கப்புவர், 482.

நப்பின்னை : நப்பின்னைப் பிராட்டியார்; கண்ணனுடைய தேவிமார் களுள் ஒருவர், 482.

நபஞ்சகவேதம் (ஐ), 3076.

நபுலமாவிலர் (மா - இசைநிறை) - சீவகன் தம்பிமார்; விசையையின் புதல்வர்களால், 787, 1144.

நபுலவிலர், 766, 1794.

நபுலன், 721, 2257.

நம்ப - விரும்ப, 1867.

நம்பன் - நமக்குச் சிறந்தவன், 363, 410, 469, 670, 809, 2568.

நம்பன் சிறிதே இடைதந்தினுக்கேட்க, நம்பன்மின் செல்வம், 2624. [1975.

நம்பி - நம்முதனிலையாக, நமக்கு இன்னொன்றென்பதுபட வருவதோ ருயர்ச்சிச் சொல், 10, 792, 1796,

நம்பிதந்தகீதம், 2037. [1909, 2861.

நம்பியோரம்பி, 2096.

நம்முள்நாம், 2938.

நமரங்காள் : அம் அசை, 547, 2623.

நமன், 1114.

நமைத்த - சூட்டிய, 2839.

நமோ அரஹந்தாணம் - பஞ்ச நமஸ் கார மந்திரங்களில் ஒன்று; இதினை மந்திரத்தியான மென்பர் (ஐ),

நயந்து, 792, 2037. [1459.

நயப்பு, 1331-2.

நயப்புரைத்தல், 492

நயம் - நீதி, விருப்பம், 237.

நயனமோக்கம் பண்ணி - கண்ணைத் திறந்து, 130.

நரக கத்தியாறுபூர்வி (ஐ), 3076.

நரக கதித்துன்பம், 2762.

நரகத்தில் அழிந்த உடம்பு மேலும் வடிவு கடும், 2767.

நரகம் ஏழு, 2817.

நரகர், 2773.

நரதேவன் - தடமித்தன், 1867.

நரபதி - அரசன், 1617; தடமித் தன், 1852. [சன், 1448.

நரபதிதேவன் - கேமமாபுரத் தர

நரம்பிசையாற் பிறக்குங்குற்றம், 718.

நரம்புதேனாத்தெனத் தீண்டி, 717.

நரம்புளர - நரம்பைத் தடவ, 662.

நரல, 58.

நல்கூர் சிறுநுசப்பு, 2502.

நல்கூர்ந்தார்க்கில்லை சுற்றம், 2535.

நல்ல மணத்தே செல்வனவாகிய வண்டு முதலியன, 892-3.

நல்லவேறுகர்வார் பள்ளி, 1422.

நல்லவை புரியுமாந்தர் நாந்தகம் பிழைத்து வீழாது, 815.

நல்லறங்காக்க, 386. [2935, 3051.

நல்லறம்-சினதருமம், 3, 386, 2624,

நல்லார் - மருத்துவர், 819.

நல்லார் வாய்க் கொண்டஅமுத மொப்

நல்லிசை முழவு, 2596. [பாள், 2881.

நல்லுயிர் - ஆன்மா, 332, 374, 1860.

நல்லொழுக்கம் : அணுவிரதம் மகா விரதமென இருவகை, 374, 381.

நல்வினைக் கற்பகம், 2728.

நல்வினை செய்திலாதேன், 319.

நல்வினை மாண்டாற் செல்வத்தைக் கெடாத்தடி பிடித்து வைப்பார் எவருமில்லை, 2316.

நல்வினை முன் தீவினை யழிதல், 343.

நல்வினையுடையாரைத் தாழ்த்துவா ரெவருமில்லை, 2315.

நல்வினையுடையோர் நஞ்சுண்டாலும் இறவார், 2314.

நலங் கணிந்து - அன்பு முற்றி, 2060.

நலங்குவித்தனைய மாதர், 2516.

நலஞ் செகுத்தல், 1590.

நலத்தகு - நலத்துக்குத்தக்க இலக்க
 ணம் அமைந்த, 92, 477.
 நலந்துறை போய, 2132.
 நலம் - அன்பு, 107, 2067.
 நலம் பாராட்டல், 1330-32. [563.
 நலம் புரிந்தனைய காதற்றேவி,
 நலம் பொறுக்கலாத பிண்டி நான்
 முகன்-அருகன்(ஐ), 402. [2727.
 நலிவிலாவுலகம் - முத்தியுலகம்(ஐ),
 நவ்வியம்பினை கொணோக்கி, 1046.
 நவபுண்ணியக்கிரமம் (ஐ), 1125,
 நவியம் - கோடாலி, 422. [2828.
 நவிர - பீறல், 2010.
 நவிறல், 658.
 நவை, 1799.
 நளினி : கனகமாலையின் தாய், 1635.
 நற்காட்சி - ஸம்மியக்தரிசனம்; ஐய
 மின்மை, அவாவின்மை, உவர்ப்
 பின்மை, மயக்கமின்மை, அறப்
 பழி நீக்கல், அழிந்தாரைத் தாங்
 கல், அறத்துக்கு அளவளவு, அறத்
 தை விளக்கவென்னும் எட்டுறுப்
 பிணையுடையது (ஐ), 374, 381.
 நற்செங்கல், 353.
 நற்பூண், 2340.
 நற்பொருள், 77.
 நற்றவஞ் செய்த வீரர், 2738.
 நற்றவத்துச்சி கொண்டார், 2888.
 நற்றாய், 367.
 நற - நறவு, 592.
 நறவமுல்லை, 1227.
 நறவயாவுயிர்க்குமலை, 1125.
 நறவற - நறு நாற்றம் தன்னிடத்தே
 தங்க, 406. [2021.
 நறவிரிய-பூமணங்கனெல்லாந்தோற்ப,
 நறவு, 939.
 நறுஞ்சுண்ணம் உகிரினுமுது, 2692.
 நறு நெயொடடு கறி : ஒடு எண், 122.
 நறுமென் கமழ் தாரவனே : கமழ்
 தார் பெயர் மாத்நிரை, 1516.
 நறுமேனி, 1324.
 நறை - நறைக் கொடி, 131.
 நன்கலஞ் செய்போர்வை, 2586.
 நன்குரங்கு - பொல்லாங்குக்கு நன்

முன குரங்கு, 1997.
 நன்னூனம் - ஸம்யக்நூனம்; பொருள்
 களின் தன்மைகளை உள்ளவாறே
 புணர்ச்சல் (ஐ), 374, 381.
 நன்பகல், 114.
 நன்பால் - நல்லொழுக்கம், 443.
 நன்பொன்வினை கழனி, 591.
 நன்பொன் வினை தீபம், 503.
 நன்மணியிழந்தநாகர், 1098.
 நன்மார்தர் (இகழ்ச்சி), 262.
 நன்றியறிவு, 2564-5, 2571-4,
 நன்று, 37. [2602-5.
 நன்றுண்டாகெனவாழ்த்துதல், 1159.
 நன்னிமித்தப்பாட்டு, 1739.
 நன்னிமித்தம், 516.
 நன்னிலத்திட்டவித்து, 2823.
 நன்னிலமிதித்தல் - அரசர்க்குரிய
 தொரு கிரியை, 2369.
 நனந்தலையுலகு, 367.
 நனி (விசேடித்தல்), 9.
 நனியொல்லே, 898.
 நனை - தேன், 1417, 2249.
 நா - சொல் (ஆகு பெயர்), 316.
 நாகணையினன், 287.
 நாகணைவிடை, 2062.
 நாக நகர் - பவணலோகம் (ஐ), 410.
 நாகநாண்மலர், 855.
 நாகநீரநன்னகர், 141.
 நாகப் பாம்பு, 561.
 நாகப்பைந்தார், 2143.
 நாகம், 143.
 நாகம் இடிக்கு வருந்தல், 242.
 நாகம் கைக்கு, 2468.
 நாகம் யானைக்கைக்கு, 2238.
 நாகமரம் - ஒரு வகை மரம்; சுர
 புண்ணையன்று, 524, 1497, 1569,
 நாகமலர், 1168. [1608, 1918.
 நாகமலை : சச்சந்தனது அகப்பரிவார
 மகளிருள் ஒருத்தி, 667.
 நாகர் - நாக லோகத்தினர், 11, 217.
 நாகர் நாகம் - பவணலோகம், 2580.
 நாகர் நுகர்ச்சி, 1347.
 நாகர் மகளிர், 460.
 நாகரிற்றுய்த்தல், 11.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௬௩௧

நாகரினியினர் - நாகரைப் போல்
ஒன்றாயினர், 217.
நாகருலகம் - பவணலோகம், 460.
நாதலோகம், 536.
நாகான்கன்று, 487. [1226.
நாகிட்டு - நாகுகளைக் கைவிட்டு,
நாகிலை, 2102.
நாகிளந்தாமரை, 218.
நாகிளவேய்த் தோள், 1635.
நாகு - பசுப்பெண், 751, 1226.
நாகு (இளமை) புண்ணை, 74.
நாகுவேய்த்தோள், 1527. [1762.
நாங்கள் : கள் பகுதிப்பொருள்விசுதி,
நாச்செறு - நாவால் வைதல், 2825.
நாசி - வீட்டின் ஒருறுப்பு, 598.
நாட் கடன் கழித்தல், 1944, 1991.
நாட்கடி மயிர் வீணை, 2413.
நாட்காலம், 132. [45, 448, 2070.
நாட் செய்தல் - நாட் கொள்ளல்,
நாட்டம் - அழகு, 1788. [2110.
நாட்டிலமிர்து - நாடு படு திரவியம்,
நாட்டு - நிலை, 2582.
நாடகசாலை, 156. [673.
நாடகப் பரத்தையை அணிதல்,
நாடகம், 230, 582, 1253, 2573.
நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்கும்
பொருந்திய அகப்பொருள், 1328.
நாடி - நாசி; வீட்டினுறுப்பு, 598.
நாடொறும்நாடொறும், 1347, 1628.
நாண், 356, 1028, 1961 (மெய்ப்
பாடு), 736.
நாண் சுமக்கலாத நங்கை, 2443.
நாண் முதற் பாகம் - நாணுகிய முதற்
நாண் வேலி, 710. [றனை, 470.
நாண் மொழி, 2605.
நாணெனுந்தோட்டி, 1638.
நாணெடுமிடைந்த கிளவி, 2094.
நாத்தலை மடிவிளிக் கூத்து - சீழ்க்
கைக் கூத்து, 120.
நாத்தழும்ப ஏத்தாதார், 1469.
நாதன், 525, 1417. [2743.
நாதன் கோயிலை வலங்கொள்ளல்,
நாந்தகம் - வாள், 815.
நாம் - அச்சம், 25.

நாமம் - நாம் (வி), 1715.
நாமமோதிரந்தொட்டு, 1040.
நாம வேற்றடக்கை, 210.
நாய், 934, 2779.
நாய்க்கு மயில் அஞ்சல், 2779.
நாய்கன், 493, 2072.
நாய்தேவனுன கதை, 951.
நாய் நாச்சீறடி, 2694. [2788.
நாய்வேட்டமாடாத மாத்திரையே,
நாயகமுத்து, 2184.
நாயனார் - தந்தையார், 2097.
நாயில் - ஞாயில், மதினுறுப்பு, 1444.
நார்மடலன்றில், 1314.
நாராசம் - கம்பி, 1676.
நாரை, 1781, 2108.
நாரைக்குரல், 2978.
நாரைக்குரலுக்குப் பீலிக்குரல், 2108.
நாரைப்பார்ப்பு, 2102. [1774.
நால்கு-நான்கு (பெயர்த்திரி சொல்),
நால்வரை விட்டாற்கு அவர் சென்
நாலமிர்தம், 1125. [றார், 1054.
நாலிருவழக்கிற்குப்பத பக்கம், 1123.
நாவலர் - அமைச்சர், 206.
நாவழி - நாவை வழித்தற்குரிய
நாவாய், 2793. [கருவி, 803, 3045.
நாவி, 1434.
நாவிக்குழம்புறீஇ, 2692.
நாவிதன் குலவரலாறு, 2491 - 2.
நாவிதன்பெற்ற சிறப்புக்கள், 2493.
நாவிநாறுங் கூந்தல், 2667.
நாவிநாறுமேனி நங்கை, 2099.
நாவிநாறெழின் மேனி, 346.
நாவியகலமெழுதி, 1575.
நாவிற்றேரகை, 2445.
நாவினுலகமெல்லா நடக்கும், 316.
நாவினுளமிர்தம், 504.
நாழிகைக் கணக்கார், 2733.
நாள் முதலியவற்றின் நலம், 1775.
நாள் வேங்கை, 1227.
நாளினால் - நாளில், 414.
நாளினு நாளும் - நாடோறும் நாடோ
நாளினும், 1879. [றும், 363.
நாளுநாளினும், 1628.
நாளென்னு நாகம், 2617.

நாளொடுக்கரைந்து வீழினும் வீழ்
தலில்லாக் கோளுடைக் கிழமை
நாற்கடல், 3035. [யொப்பாய், 958.
நாற்காதம், 1419.
நாற்றி - நான்மடங்கு, 567.
நாற்றாண் கூடம், 627.
நாறி - மோந்து, 885.
நாறிய, 183.
நாறு - நாற்று, 45.
நாறுமதம் - புழுகு, 1653.
நான்குசாதி, 116.
நான்மறையாளர் நிலன், 2373.
நான்முகன் - அருகன், 402.
நான்றுயான் சாவல், 2513.
நானக் கலவை, 2437.
நானக்குழல், 349.
நானச் செப்பு, 558.
நானரீர், 117, 616, 923, 2700.
நானம் - கஸ்தூரி, புழுகு, 42, 131,
164, 616, 1653, 1712.
நானமக நாறுகமழ் குஞ்சியவன், 500.
நானமிடிப்பவருலக்கை தெங்கம்பழத்
தை யுதிர்ந்தல், 92.
நானமுரைத்து - வாசவண்ணெயை
ஊட்டுவித்து, 2024
நானவாவி, 2840. [2692
நானவெண்ணெய் கதுப்புரைத்து,
நானெறி - சதுர்க்கதி, 374.
நிகரமைந்த - ஒப்பில்லாத, 170.
நிகழ்ந்ததைக் கூறும் வாயிலோனைக்
கோபித்தல் ராசதருமமன்று, 431.
நிகளம், 1632.
நிகோதம் - ஏழுநகரத்திற்குங்கீழுள்ள
ஒரு நகரம் (ஹை), 2793.
நிச்சம், 2163.
நிணக்கொழுங்குருதிவாள், 610.
நிணந்து - பிணித்து, 1311.
நிணப்புடையுடம்பு, 2887.
நிணப்புலால், 2242.
நிணப்புழுக்கல், 368.
நிணர், 2030.
நித்திராதி மூன்று (ஹை), 3076.
நித்திரா நித்திரை (ஹை), 3076.
நித்திலக்கோதை, 419.

நித்திலப்பந்து-நத்தையின் முட்டை;
உவமைத் தொகைக்கண் வந்த
ஆகு பெயர், 52. [யானை, 2276.
நித்திலமணிவண்டு: பதுமுகனுடைய
நித்தில முறுவலுண்டான், 1395.
நித்தில வட்டம்-முத்து வடம், 1323.
நித்திலவூர்தி - முத்துப்பந்தர், 858.
நிதி - திரள், 402; பொருள், 496.
நிதிசிந்தல், 363.
நிதிதலைதிறந்து, 331.
நிதிநிலம், 1284. [1533.
நிப்புதி - கேமசரியின்தாய், 1470,
நிமித்தம்-சகுனம், 415-6, 1129,
2168.
நிமித்திகள்-சச்சந்தன் மந்திரி, 204;
சகுனஞ்சொல்லுவோன், 417, 539.
நிமிர்பொன் சொரியும்வரை, 1376.
நிமிரல், 2972.
நியமம் - ஊர் (ஆகுபெயர்), 2601.
நிரந்த, 1859.
நிரந்து, 162, 2401.
நிரயபாலர், 2771.
நிரியாசம் - பிசின், 534. [292.
நிருத்தகீதவாச்சியத்திற்குரியமகளிர்,
நிருத்தம் - நடனம், 682
நிருமிதமகன், 707.
நிரை, 1846.
நிரைகோடல், 1847-51.
நிரைத்த - ஓடைவிடாத, 1603.
நிரைத்திட்டது (ஒருசொல்), 462.
நிரைபண்ணினார், 1846.
நிரையைவாரி, 428.
நிரைவிழுங்கல், 1847.
நிரோதனை (ஹை), 3080.
நில்லலா - நில்லா, 1816. [2915.
நிலஞ்செதினொடுக்கு மான்றேர்,
நிலத்தலைத்திருவனார், 261.
நிலந்தினக்கிடந்தனநிதி, 1471.
நிலநெளிபரந்த, 453.
நிலம் பிறக்கிடுவபோலும் புரவி, 3049.
நிலம்புடை பெயர்க்குமாற்றல், 610.
நிலம் பொறுக்கலாத செம்பொன்,
நிலம் வீசந்தேள், 287. [402.
நிலமகள் கேள்வன், 482.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககநக

நிலமயக்கம் - திணைமயக்கம், 48,
நிலமோந்தழி, 2339. [1777.
நிலவி - நிலைபெற்று, 3140.
நிலனுறீஇ, 2374.
நிலா - ஒளி, 111. [1950.
நிலாத்தலைத் திகழும் பைம்பூண்,
நிலாப்போலும் ஆடை, 1982, 2444,
2635. [முறைமை, 1625.
நிலை-ஒருவகை இசைப்பாட்டு, 650 ;
நிலைக்கண்ணாடி, 558.
நிலைக்கண்ணாடி போர்க்களத்திற்கு,
நிலைக்களம், 1811. [2299.
நிலைபெறுதேகொள், 946.
நிலையாமை, 2754.
நிலையிலாவுலகில்நின்றவண்புகழ்,
நிலைவிசேடம், 1642. [2107.
நிவந்த - வளர்ந்த, 2971.
நிவந்து - ஏறி, 2566.
நிழல் செய்நீர், 918.
நிழலினீங்கார், 1648.
நிழலினீப்பருங்காதல், 1511.
நிழலாறுமதியம், 408.
நிழற்றல் - ஒளியிடல், 1325.
நிழற்றிகழுவேல், 252. [2220.
நிழறுழாய்க் குன்றிந் குத்தும் யானை,
நிழன்மணி, 573.
நிழன்றனசாமரை, 2412.
நிழன்று - நிழல்செய்து, 1101, 1270,
நிழனிமிர் நெடுமதி, 1555. [2493.
நிற்கின்ற தவநிலை, 357.
நிறம் - உயிர்நிலை, 808 ; மாற்பம், 993.
நிறுமின், 306. [கலம், 69.
நிறை, 1928, 2514 ; சாலென்னுங்
நிறைக்கதவம், 714.
நிறையாற்றுப் படுத்து நின்றாள் -
நிறையைப்போக்கிநின்றாள், 1964,
நிறையெனுஞ்சிறை, 710. [915.
நின்றதை - நின்றது ; ஐ அசை,
நின்னிழல் போல நீங்கேன், 959.
நினையல் - நினையாதே கொள், 1121.
நினைவு - வருத்தம், 333 ; சென்ற
வற்றை நினைதல், 391.
நினைவுபோலச் சென்று, 1224.
நீகவலவேண்டா, 1456.

நீங்கள், 1045. [1438.
நீங்கியினர் - நீங்கினர் : இன் அசை,
நீடருள் - நிலைபெற்ற இரவின் இருள்,
நீடு - நெடுநேரம், 188. [2118.
நீடுநீர் - கங்கை முதலிய தீர்த்த நீர்,
நீண்டதோளவன், 1509. [2418.
நீண்முடி - அரசன் (ஆகுபெயர்), 286.
நீண்மைக்க ணின்று வந்தநிதி -
தொன்று தொட்டுவந்த பொருள்,
நீணிதியந்துஞ்ச நிலம், 1929. [1119.
நீணிதிவணிகர், 615.
நீத்த - பெருக்கத்தையுடைய, 3094.
நீத்தறச் செல்லவே வித்து, 398.
நீத்திட - பெருக்கிட, 1382.
நீதி - முறைமை, 755.
நீதி கொள்ளா அரசன் செல்வஞ்
சுருங்குதல், 2534.
நீதிச் செல்வம் - செளளம், 366.
நீந்தப்பெய்து - தொலைக்க வொண்
ணைதபடி பெய்து, 2401.
நீந்தல், 858, 880.
நீந்து நித்திலவிதானம், 2421.
நீம் - நீர் (முன்னிலைப் பன்மை),
திசைச் சொல், 1932.
நீர்க்கடன் - உதகக் கிரியை, 1737.
நீர்க்கீழரும்பு, 1016.
நீர்க்குளத்து மாரி சொரிந்ததெனத்
துள்ளும் நெய், 2971.
நீர்க்கோலம் - நீர் விளையாட்டுக்குரிய
கோலம், 2852, 2840.
நீர்கள் : கள் அசை, 1891.
நீர் செய்கார்த்தம் - சந்திரகார்த்தக் கல்,
1671.
நீர்த்துறைவிசேடம், 97.
நீர்ப்பறவைகள், 2108.
நீர்ப்பூக்கள், 1566.
நீர்ப் போர்த்தொழில், 2655.
நீர் பிரிந்து - கோபித்து, 2449.
நீர்பிலிற்றுவாய்ச்சாந்தாற்றி, 1673.
நீர் மஞ்சள், 3076.
நீர் மிசைச் செல்வா, 2571. [1537.
நீர் மொக்குஞ்சு மாணிடரிளமை,
நீர் விழவாட்டு, 12.
நீர் விளையாட்டணி, 2652.

நீர் விளையாட்டுக் கருவிகள், 86, 966, 2655.

நீர் விளையாட்டு விழவு, 856, 933.

நீர் விளாவமை உப்பு, 824.

நீரணி - நீர்விளையாட்டுக் கோலம், நீரணிமாடம், 2654. [2668, 2840.

நீரவாய், 2422.

நீரூத லோடை, 868.

நீராவிமண்டபம், 2860.

நீரிது - நீர்மை, 1720.

நீரில் வாத்திய வோசையைப் பிறப் பித்தல், 965.

நீரினிடம் முதலை மிக்க வலியுடை நீருருள், 1831. [யது, 446.

நீலக்கண், 900.

நீலக்களிறு, 645.

நீலக்குஞ்சி, 2289.

நீலச்சுறு, 2236.

நீலத்துகிலிற் கிடந்த மணிகள், 931.

நீலப் பனிமலர்க்காடு, 2199.

நீலம், 900.

நீலம் கழுநீர் குவளை, 1675.

நீலமணி, 588.

நீலமணி பாலை வேறுபடுத்தல், 1325.

நீலயானை, 148.

நீவாது, 2701.

நீவி - கோதி, 618; நீக்கி, 488.

நீவுமாறு, 200.

நீழல் - நிழல் (வி), 317.

நீளமா - தூரியனாகு, 2248.

நீறு - புழுதி, 2545.

நீறு அட்டியிட்டேம், 2989.

நீனிற்வினை - பாவவினை, 947.

நுகத்தள வெல்லை நோக்கிச்செல்லல், (ஐ), 2826.

நுகப்புரவி, 1859.

நுகம் - பாரம், 203, 2214.

நுகம் பூட்டிப்புரவி பண்ணி, 444.

நுகம் பூட்டுதல் விட்டு, 471.

நுகம் பூண்டார், 2794.

நுகம் பெய்களிறு, 2214.

நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீடு (ஐ), 376.

நுகங்கல், 2347. [3082.

நுக்குதல் - விழுங்குதல், 1094,

நுகப்பிளையொசிய - இடை ஓசிய;

இன், ஐ அசைகள், 459.

நுகப்பும் கண்ணின் புலனயிற்று :

உம் சிறப்பு, 231. [புற்றார், 2535.

நுகப்பு மிடித்தார் - இடைவறுமை

நடக்கி - ஒன்றாக வைத்து, 762.

நுண்கொடியறுகு, 2486. [2906.

நுண் சொற்புலவர் - அமைச்சர்;

நுண்ணுவியிளஞ் சேவல், 649.

நுண்ணவிற்றுவை - நுண்ணிய பீறின

புடைவை, 2010.

நுண்ணிய வரி, 1702.

நுண்ணுற்றோட்டி, 2610.

நுண்துகிலிகை, 1107.

நுண்துகிற்றிரைகள், 2734.

நுண்பொருணுழந்து, 554.

நுணுக்கி - கூரிதாக்கி, 886.

நுணுக்கியிட்டும், 2774.

நுணுகுநல்லார், 1880.

நுதம்பசலை, 732, 1740. [2390.

நுதற்பட்டமின்ன, 1257, 2182,

நுதி - முன்பு, 1933.

நுதிசொள் நாகரிகன், 1110.

நுதிமயிர்த்துகிற்குப்பாயம், 819.

நுதியழற்குட்டம், 1727.

நும் என்னுஞ் சொல் நீயிரென

முழுதூர் திரியாது மகர சிற்பத்

திரிந்து நீமென நிற்பல், 1932.

நும்கலைதூறும் புகுவதாக, 749.

நுமம்னைமார், 425. [னார், 1709.

நுமையனார் - நும்முடைய தமைய

நுரைக்கலிங்கம், 697. [டுகில், 699.

நுரைகிழித்தனைய நொய்மை நுண்

நுரைபோற்றிகழ் வெண்பட்டு, 3046.

நுரையெனுமால், 39.

நுளைச்சியர், 47.

நுன் - உனது (திசைச் சொல்), 324.

நுனசிறடி, 1517. [சீலம், 2824.

நுனித்தசீலம் - கூர்க்க ரிசுழ்த்து

நுனித்த நல்லறம், 2746. [1677.

நுனித்தவன் - கூரிதாக்க கற்றவன்,

நுனித்து - கூர்த்து, 621, 2495.

நூக்க, 922.

நூக்கினுன் - பரிகரித்தான், 819.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககூநு

நூல், 235. [795.
நூல்கழிய நோக்கிப் பண்ணிய வீதி,
நூல் நாழிகை - நெய்தற்றொழிற்
குரியதொரு கருவி, 3019.
நூல்பரிந்து - நூலற்று, 2712.
நூல்புடைத்தாற் போற்கிடந்த வித்த
கஞ்சேர் நுண்வரிகள், 1044.
நூல் மூன்று - மூன்று வகை ஆகமங்
கள் (ஐ), 2813
நூல் வகை, 370.
நூல் வழக்கு, 214. [வர், 2906.
நூல் வீலாந்தனைய நுண்சொற் புல
நூலார் கோதை, 1094.
நூலைக் கூர்க்கப் பார்த்து, 795.
நூழிலாட்டி-கொன்றுகுவித்து, 762.
நூழிற்கொடி-பின்ன்கிய கொடி, 196.
நூற்கடல் : விளி, 886.
நூற்கிடங் கொடுத்த கேள்வி நுண்
நூற்படுதேர், 2209. [செவி, 2916.
நூற்படுபுலவன் - கணி, 554 [2734.
நூற்றுலா மண்டபத்து ஏறினான்,
நூற்றுவரைக் கொல்லி, 101.
நூற்றுவில், 1773.
நூற்றெட்டு அரிவையர், 2079.
நூற்றெட்டுக் கரணம் - சுத்த நிருத்
தத்துக்குரிய அங்கங்கள், 672.
நூற்றெட்டுக் குடம், 2366.
நூற்றையுரைத்தல், 1645.
நூறி, 2234. [294, 453.
நூறு - சுண்ணாம்பு, 2474; பற்பல,
நூறும் புகுதல், 2043. [2043.
நூறும் புகுவானென்று வாழ்த்தி,
நெக்கது - கெட்டது, 426. [2293.
நெஞ்சகறுழைந்த வேலைப் பறித்து,
நெஞ்சம் புணையாக்கலைமாக்கட
நெஞ்சமுன்று, 276. [னீந்தி, 11.
நெஞ்சறிபொருண் மேலாதல், 271.
நெஞ்சினெத்து - யான் கருதியத
னையே தானுங் கருதி, 358.
நெஞ்சுகை யெறிந்துரைய, 2221.
நெஞ்சுண, 156. [880, 1216.
நெட்டிடை - நெடுந்தாரமான இடம்,
நெட்டிருங் கூந்தல், 835.
நெடித்தல் - தாமதித்தல், 2147.

நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழை,
நெடுங்கை, 155. [556.
நெடுங்கை வேழம், 232.
நெடுங்கொடி, 88, 1444.
நெடுந்துருத்தி, 86.
நெடுந்தோட்டி, 1835.
நெடுமுடிக்குருகில், 264.
நெடுமை - பெருமை, 1951.
நெடுமொழி மகளிர் - வஞ்சினங் கூறு
தற்குரிய மகளிர், 2256.
நெய் - தேன், 1198; நேயம் (வி),
3049; புழு, 80, 1101.
நெய்க் கடற்சுடர், 3020.
நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார், 818.
நெய்கனிந்திருண்டவைம்பால், 1411.
நெய்கை - நெய்தல், 3019.
நெய்த்தலைக் கருங்குழல், 1101.
நெய்த்தோர், 2173, 2235.
நெய்தல், 2103.
நெய்ப்பத்தல் - நெய்க்கிழி, 818.
நெய்ப்பு - பளபளப்பு, 169.
நெய்ப்பூசி, 1299.
நெய்பெய் நீளெரி, 988.
நெய் பொதிந்த நெஞ்சு, 3049.
நெய் பொதிந்த பித்தை, 428.
நெய்மலிகவளம், 1076.
நெய் முதிர் தொடையல் - தேன்
முதிர்ந்த இரால், 1198.
நெய்யாரந்த கூந்தல், 2842.
நெய்யுந்திரியுமாண்ட பொழுது
விளக்கு அவிதல், 2316.
நெய்யேற்றுக்கின்றார், 2416.
நெய்விலைப் பசும் பொற்றோடு, 488.
நெரித்து, 2439.
நெரிதால் - நெருங்குதல், 119.
நெரிபுரத்தடற்றுவான், 2517.
நெரிமுரி புருவமாக்கி, 286.
நெருங்குபு : நிகழ்காலம், 63.
நெருஞ்சிப்பூ சூரியனேநோக்கல், 461.
நெருஞ்சியின்ற பழம், 341.
நெருப்பிமையா - நெருப்புப்போலே
விழித்துக் கிடந்து, 2235.
நெருப்பில் வீழ்ந்த மாலை போற்
கரிந்து, 988.

நெருப்பிற் காய்ந்த இரும்பு, 2830.
 நெருப்பிற் சுடுங்காமம், 1962.
 நெருப்பு நீருமாகிய அத்திரங்கள்,
 நெருப்புமிழ்தல், 2236. [1680.
 நெல்லிச்சாந்து, 2692.
 நெல்லுப் பார்ப்பவர் கோழிமேலெ
 றிந்த குழை, 89.
 நெல்லும் பொன்னும் வழங்கல், 2150.
 நெளிபரந்தது-நெளியப் பரந்தது(வி),
 நெற்கதிரைச் சூடல், 2699. [433.
 நெற்காடு, 55.
 நெற்குப்பை, 59.
 நெற்பொறி, 2464.
 நெற்போர்க்குப் பொற்குன்று, 59.
 நெற்போரையழித்து மிதிப்பித்தல்,
 59. [428, 619, 1232.
 நெற்றி - உச்சி, தலை, 31, 48, 88,
 நெற்றிக்கட்டு, 193. [தொன்று, 484.
 நெற்றிச்சூட்டு-மகளிரணிதற்குரிய
 நெற்றிப் பட்டம், 1010.
 நெற்றிமாலை, 979, 1105, 2446,
 2802.
 நெற்றியிற் சுட்டியாக இட்ட சந்த
 னம், 1956.
 நெற்றிவார் முரிபுருவ மாக்கி, 258.
 நெறி - நெளிவு, 164.
 நெறிநீர் - கடல், 1522.
 நெறிப்படுக்கலுற்று, 348.
 நெறிமருப்பு, 44.
 நெறிமையினிழிந்து, 1908.
 நெறியிற் சொன்னான், 204.
 நேடிய, 252. [912.
 நேமி - நேமி தீர்த்தங்கரர் (ஐ),
 நேமிக்கிறைவன் - சக்கரவர்த்தி, 744.
 நேமியஞ் செல்வன், 2417.
 நேமியான், 1339.
 நேமியிற் பொறிதிரிதல், 2180.
 நேமிஸ்வாமிகள் - நேமி தீர்த்தங்கரர்
 நேயம், 2889. [(ஐ), 912, 1467.
 நேர்கட்டி, 534.
 நேரம்புணை நொய்ய தெப்பம், 2654.
 நேர்மரப்பலகை, 2218.
 நேர்வடம் - முத்துவடம், 1952.
 நேர்வளை - ஒத்தவளை, 835.

நேரே - ஒழுங்காக, செவ்வே, 2061.
 நேரேன் - கொடேன், 554.
 நேய - அவசமாக, 492.
 நையல் - நையாதே கொள், 1000,
 நையா, 1802. [1879.
 நைவளம் - நட்ட பாடை, 2435.
 நைவளமிசூசாயனங்கை, 2435.
 நொச்சிப்பூ, 2163.
 நொசித்த - வருத்தின, 654.
 நொசிதவம் - நுண்ணியதவம், 1132.
 நொசிந்த நோக்கு - வளைந்த பார்வை,
 2020.
 நொடித்தான் - சொன்னான், 589.
 நொடிப்பின் மாத்திரை : இன்னுதை
 நொடிப்பு - கணம், 2209. [1773.
 நொடிபயிற்றுவான் - வார்த்தை கற்
 பிப்பவன், 363.
 நொடியில் நூற்றுவில் லேகுவ, 1773.
 நொடிவரும், 2163.
 நொடிவாம், 2385.
 நொண்டு கொண்டு - முகந்துகொண்டு,
 1258, 1630 1697, 2553.
 நொந்தார் - பகைவர், 2564, 2794.
 நொந்து, 2099.
 நொய்தாக ஒப்பித்தல் - மெல்லிதாக
 அலங்கரித்தல், 1323.
 நொய்தின் - கடிதின், 589.
 நொய்து - விரைவு, 258, 978,
 1767, 2147.
 நொய்ம்மை - விரைவு, 633.
 நொய்ய, 2033.
 நோக்க - கேட்பு, 1730.
 நோக்கனோக்கம், 352, 1004, 2293.
 நோக்கானுகர்வர் தேவர், 352.
 நோக்கிக்கானீர், 681.
 நோக்கொழிந்தொடுக்கினீர், 2376.
 நோய்க்கிரையாவோர், 252.
 நொய்முதிர் குரங்கு, 1435.
 நொயுற்ற மஞ்ஞைத்தோற்றம், 1743.
 நொவித்தல் - வருத்துதல், 798.
 நொன்பு, 353.
 நொன்புணை - வலிய தெப்பம், 1132.
 நொன்மினம் : அம் அசை, 2986.
 நொன்மை - பொறுமை, 2794.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கசாநன்

நோனன் - பொருள், 282, 2145, 2185, 2269.

பக்கரை-குதிரைக்கலனை, 567, 1772.

பகட்டரசன் மத விசேடம், 2365.

பகடு - பெருமை, 1077, 1989.

பகடுபட அடுக்கி, 3142.

பகர்குற்றேன், 360.

பகர்ந்தறைந்து, 2205.

பகர்ந்தெடுத்துரைத்தும், 199.

பகல் - ஒளி, 3101; முகூர்த்தம், 2200; வெளி, 1596.

பகவரை - திருமால், 1429.

பகவு, 1097. [திட்டு, 1680.

பகழி வாங்கி இழைபகவிமைப்பினெய் பகற் கோயில், 2860.

பகற் சோறு (ஐ), 591, 1939.

பகு ஒளி - பேரொளி (ஐ), 2801.

பகுத்துண்ணப் பாவிகள், 2789.

பகுதிப் பொருள் விசுதி, 247, 378, 532, 935, 1828, 1762, 1854.

பகை சிறிதென்று கருதற்க, 1894.

பகைத்தி-பகையைபுடையான், 1488.

பகை நரம்பிசையுங் கேளாக் கோயில், 2138. [2516.

பகைப்புலம்புக்க வேந்திற் கவாந்திட,

பகை புறங் கொடுத்த வேந்து, 1077.

பகைவர், 1895.

பகைவர் யானையின் வலமருப்பை யீர்ந்து செய்த கட்டில், 2565.

பங்கப்பட்டார் மேற் படை நினைந்தே னாக (வஞ்சினம்), 1043.

பங்கயப்பகைப் பருவம் - பனிக்காலம், 2680, 3072.

பங்கயப்படு - தாமரை மடு, 898.

பங்கயமே போல்வானை, 2962.

பங்கி - ஆண் மயிர், 2277.

பங்கியை வம்பிற் காட்டி, 2277.

பங்குனியில் இளவேனில் தோன்று தல், 650.

பச்சிரும்பு - உருகின இரும்பு, 2303.

பச்சிலப்பட்டு, 2090.

பச்சைப் பாம்பு, 53.

பச்சை புகுதல் - கலியாணத்திற்கு வரிசை புகுதல், 823.

பச்சையெழுதிமுதலிட்டவர்கள், 829. பசப்பு, 1510.

பசலை, 371, 732, 2539, 2678.

பசியட நிறநல் (மெய்ப்பாடு), 993.

பசுக்களுக்கு விண் மீன், 421.

பசுக் கன்று, 422.

பசுங்கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன், 621.

பசுங்காய், 2473.

பசுங்காய்க் குலை, 826.

பசுங்கிளி நிறத்த பாய்மா, 1860.

பசுங்கூட்டையும் பனிரீரையுங் கூட்டல், 2547.

பசுநெய்பாலுக்கு விருப்பங்கொண்டாற் போல (பழ), 1051.

பசு பூத்தின்றல், 398.

பசுவும் தொழுவும் போல் மூக்க, 487.

பசை - பற்று, 1814. [1242.

பசையாப்பு - பற்றுகிய தொடர்ச்சி,

பசையினாற் பிறந்த பாவம், 1433.

பஞ்சகிருத்தியம் (போர் வகை), 1676.

பஞ்ச நமஸ்காரம் - ஐந்து மந்திரம் (ஐ), 14, 933, 951, 1289.

பஞ்சமுகவாசம், 1896, 2026, 2358,

பஞ்சரத்தக்களி, 2396. [2592, 2698.

பஞ்சவர் - பாண்டவர், 211.

பஞ்சவர் விமானம் - ஜ்யோதிஷ்கருடைய விமானம் (ஐ), 600.

பஞ்சவாசம், 1896, 2358.

பஞ்சாக்கினி, 1423. [2489.

பஞ்சி - செம்பஞ்சு, 358; வெண்டுகில்,

பஞ்சியடர், 341.

பஞ்சியிற் காட்டில், 1894.

பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகை சிறிதென்ன வேண்டா, 1894.

பஞ்சிறை கொண்ட பைம் பொற்கலை, 1538. [591.

பஞ்சு - ஆடை, 840, 2384; படாம்,

பஞ்சுக்குன்றமெரி முகத்தல், 2274, பட்டடை மாம், 2281.

பட்டத்து யானையை ஐராவணம் என்றல் மாபு, 3046.

பட்டத்தேவியர், 2131.

பட்டதை: ஐ பகுதிப் பொருள் விசுதி, 360, 925.

பட்டதை யெல்லாம், 360.
 பட்டதையெவன் கொல், 1085.
 பட்டம் - அதிகார உரிமை, பட்டப்
 பெயர், 112, 472, 868, 1791,
 2118, 2438, 2575.
 பட்ட மங்கையர் தனியே இருந்த
 மாடங்கள், 2379. [2343.
 பட்டமணிந்தாள் - பட்டத் தேவி,
 பட்டாங்கு கூறுதல், 1364.
 பட்டாபிஷேகம், 2366.
 பட்டிமை - வஞ்சனை, 2058.
 பட்டினி, 1125, 3133.
 பட்டினி விட்டு, 1547.
 பட்டினெடு பஞ்சதுகில், 591.
 பட்டு, 541, 2444.
 பட்டுக் கச்சை, 1898.
 பட்டுநிணர் கட்டில், 2030.
 பட்டுன - அகப்பட்டதாக, 1607.
 பட்டோலைகள், 829.
 பட-ஒப்ப (உவம உருபு), 56.
 படத்திடைப் பாவை போன்றோர்
 நோக்கினளாகி நிற்ப, 1573.
 படநாகந் தோலுரித்தாற் போற்
 றுறந்து (ஐ), 1546, 3039.
 படப்பை - தோட்டம், 1934.
 படம் புனைந்தெழுதிய வடிவு, 1439.
 படர், 2242.
 படர்ச்சி, 1816.
 படர் நோய், 1307.
 படலிகை - தட்டு, பரந்த தட்டு, பூவிடு
 பெட்டி, 1209, 2633, 2707, 3031.
 படலை மாலை, 483, 1889.
 படாம், 591.
 படாமுரசு - ஒலியவியாதமுரசு, 1687.
 படி - உருவம், 1156, 2447; தன்மை,
 படிக்கம், 2472. [166.
 படிக்கால் - ஏணி, 2372.
 படிமம் - பாவை, 2642.
 படிமை, 2752.
 படியகம் - படிக்கம், 2140, 2472.
 படியர் - படிவத்தை யுடையவர்,
 1098. [2003.
 படிவம் - வடிவம், 395, 1156, 1166,
 படிவவொற்றாளர் - மறைந்த வேடத்

தையுடைய வொற்றர், 1846.
 படு - உடு, தடாகம், 898.
 படுக்கை ஐந்து, 838.
 படுக்கை மூன்று, 838.
 படுகண் முழவு, 2172, 2865.
 படுகளங் கண்டு, 817.
 படுகால் - ஏணி; படிக்கால் என
 வழங்கும், 2872.
 படுத்த நிலம், 113.
 படுத்தலோசை, 1284.
 படுத்தவை - சேர்த்தவை, 2397.
 படுத்து - தலமிசைத்து, 592.
 படுநரம்பு, 1398.
 படுநகம் - பெரிய பாரம், 203.
 படுமழை பருவம் பொய்யாப் பல்லவ
 தேயம், 1185.
 படுவி - குறியவள், 1653.
 படை - கல்லனை, 2157; குதிரைப்
 பக்கரை, 567.
 படைக்கல்ப் பயிற்சி, 1676.
 படைக்களிறுபோல உயங்க, 2512.
 படையாட்டல், 2164-5.
 படைச்சுற்றம், 565.
 படைசாற்றி - போர்கூறி, 1675.
 படைப்பருங் கற்பினாள், 555.
 படைமலர் நெடுங்குணை, 1005.
 படைமூன்று - இரத்தினத்திரயம்
 படை வீடு, 85. [(ஐ), 2812.
 பண் - இசை; நிறைந்த நரம்புகளை
 யுடைய இராகம், 51; யாழ் நரம்பு,
 220.
 பண்அடி வீழுந் தீஞ்சொல், 1082.
 பண் ஏறிந்தாள், 647.
 பண்கெழுமெல் விரல், 220.
 பண்கொண்ட சொல்லார், 2353.
 பண்டசாலை, 499.
 பண்டஞ் சமக்கும் விலங்குகள், 1773.
 பண்டம் - பழம், 62.
 பண்டவழ் விரல், 239.
 பண்டறிசுட்டு, 1445.
 பண்டி - சாகாடு, 2621; வண்டி, 62-3.
 பண்டி அச்சிறுமுன், 2621.
 பண்டியான் செய்த பாவப்பயத்தை
 யார்க்குரைப்பன், 2509.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககநக

பண்டையுழி - கிருதபுகம், 2581.
 பண்ணகத் துறையுஞ் சொல்லார், 467.
 பண்ணைத்துத் தங்கினாய், 2962.
 பண்ணமைத்து - சமைத்து, 444.
 பண்ணமைத் தெழுதப் பட்ட
 பண்ணல் (இசை), 657. [பாவை, 729.
 பண்ணவர் - முனிவர், 395.
 பண்ணவனது உருவமாக்கியது முத
 வியன, 820.
 பண்ணவிழ்த்த யானை, 2354.
 பண்ணி - சமைத்து, 263, 2209.
 பண்ணியல் யானை, 747.
 பண்ணினுக்கரசன் - சீவகன், 2052.
 பண்ணுப்பிடி, 2699.
 பண்ணுரை - புனைந்துரை, 228.
 பண்ணுறீஇ - பூட்டி, 44.
 பண்ணையாட - விளையாட, 1579.
 பண்பு தொகுமொழி, 835.
 பண்புத்தொகை, 1.
 பண்பு, பண்புடைப் பொருண்
 மேனின்ற ஆகுபெயர், 11.
 பண்புளி - பண்புள்ளி, 1338.
 பண்விட்டது - நிலைகுலைந்தது, 676.
 பணி - பரத்தல், 2531.
 பணிக்கும்வேல், 2164.
 பணித்தகுதோலம், 1026.
 பணித்ததே செய்தும், 1817.
 பணித்து - மிதித்து, 2109.
 பணிநலம் புதியதுண்டான், 1665.
 பணிமினமடிகள் : அம் அசை, 2849.
 பணிவருங் கற்பு, 335.
 பணிவருங்குருசில், 977.
 பணிவிலர், 2637.
 பனை - பண்ணை (வி), 61; குதிரைப்
 பந்தி, 2228; பிழைத்தல், 313,
 1513; முரசின் விசேடம், 2222.
 பனைவருறைபதி - முரசறைவாரூர்,
 பத்தர் - 722. [602.
 பந்தி - யானை நடைவிசேடம், 1839,
 2266; வரிசை, 2211. [1478.
 பந்தியிற்குயிற்றிய : இன் அசை, 83,
 பந்தியிற்படுசார்து, 1946. [2276.
 பந்திராக்கடுப்பு - நன்றாகிய குதம்பை,

பத்திராலாபனம், 2180.
 பத்தினிப்பாவை, 753.
 பதம் - செவ்வி, 45; மந்திரம், 944.
 பதாறுதிருமொழி, 2850.
 பதாகை - பெருங்கொடி, 104.
 பதார்த்தம் ஒன்பது (ஐ), 2814.
 பதி - கோயில், 2603.
 பதிகொண்டு-பதிதல் கொண்டு, 1186.
 பதிதர், 2783.
 பதியமை பருதி - இருப்புத்தவிர்த்த
 பருதி, 982. [ளாமை, 2375.
 பதினாறுயாண்டு கடமை கொள்
 பதினெண்பாவை, 93.
 பதினைந்தும் படுத்தார், 2470.
 பதினைந்து வருடத்திற்குப்பின் ஆட
 வர்க்கு நல்வினையாற் பிறக்குங்
 குணங்கள், 411.
 பதுமபுரம் - பவதத்தனார்; இது மத்
 திம தேயத்துள்ளது, 1591.
 பதுமயோனி, 218.
 பதுமவியூகம், 2311.
 பதுமாசனம், 656.
 பதுமுகன் - தனபாலனுடைய புத்தி
 ரன்; இவன் சீவகன் தோழர் நால்
 வருள் ஒருவன், 1791, 1929,
 2268.
 பதுமை - ஒரு பொய்கை (ஐ), 183,
 1001, 2105; ஸ்ரீதத்தன் மனைவி,
 சீவகன் மனைவிகளுள் ஒருத்தி,
 494, 1754.
 பதுமைபுலம்பல், 1363-5.
 பந்தட்ட விரலினார், 2648.
 பந்தாடல், 151, 925, 1101, 1951.
 பந்தாடுபூமி, 150.
 பந்தி, 2179. [டத்துருத்தி, 86.
 பந்து - மட்டத்துருத்தி, 86, 968; வட்
 பந்துபுடை பாணியெனப் பாபுங் கலி
 மான், 846.
 பந்துபோலத் திரட்டினசோறு, 2972.
 பந்தெடுத்தல், 151.
 பம்பைப் பறை, 40, 2222.
 பம்மை = பத்மை - ஓர் ஆரியாங்கனை
 பய - டெல்ல, 901. [ஐ), 2630.
 பயங்கெழுமாமலை, 2112.

பயப்புற - பயனுற, 331.
 பயம் - பிரயோசனம், 464.
 பயம்பு - குழி, 1900.
 பயறியன்றசோறு - பருப்புச் சோறு,
 பயறு, 1561. [692.
 பயனிழைத்த மென்பள்ளி, 1310.
 பயனுவமம், 1151.
 பயிர் - அருவருப்பு, 2048; யானைக்
 குரிய பரிபாஷை, 1834.
 பயிர்க்கு மரக்கதப் பலகை, 1564.
 பயிர்ப்பு - டனங்கொள்ளா திருக்
 கின்ற தன்மை, 1624.
 பயிர்வளை-அழைக்கின்ற சங்கு, 3083.
 பயிரிலா நரம்பு, 2048.
 பயிரும் - அழைக்கும், 992.
 பயில்வு, 2423.
 பயிற்றுக்கின்றார், 1647.
 பயிறல், 172.
 பயின் - பிசின், 235.
 பரசுராமன், 1681.
 பரடு - காலிலுள்ள சிற்றுறுப்பு, 2445.
 பரணி நாட்பிறந்தான் - சச்சந்தன்,
 1813.
 பரணியானை பிறந்தநாள், 1813.
 பரத்தரானின்றசீர் - பரத்தலைத்தரா
 ின்ற சீர், 1832.
 பரத்தையர், 98. [பட்ட வழி, 1212.
 பரத்தையர் நெஞ்சம்போல்பவகவர்ப்
 பரத்தையர் பரிசம், 107.
 பரத்தையர் வீதி, 107.
 பரத்தையரிற் கன்னியர், 572.
 பரதசேனபதியம்-ஒருதூல், 673.
 பரதராச சக்கரவர்த்தி - மகா சக்கர
 வர்த்திகள் பன்னிருவருள் ஒரு
 வர்; இவருக்கு 84 லக்ஷம் யானைகள்
 உண்டென்பர் (ஐ), 32, 366,
 3040.
 பரதன் : அச்சணந்தி யாசிரியன்;
 சீவகன் புதல்வருள் ஒருவன், 2705.
 பரந்துளது - பரந்தது, ஒருசொல்,
 1305.
 பரந்தெலாம்-பரந்தஎல்லாம் (வி), 369.
 பரமாகமம், 948.
 பரலுக்குவேல், 1186.

பரவ - போற்ற, 184.
 பரவைஞாப்பு, 2215.
 பரவைத்தானை, 747.
 பரவைமாப்பு-பரந்தமாப்பு, 819, 2250.
 பரவையாழ் - பேரியாழ், 530.
 பரவை வெங்கதிர், 126.
 பரற்றலைமுரம்பு, 1385.
 பரி - செலவு, 442, 1778.
 பரிக்கோற்றகாரர், 41.
 பரிகரம் - நாற்புறத்தும் தொழில்
 செய்வோர் தொகுதி, 2099.
 பரிகரிக்க மாட்டார், 248.
 பரிகரித்தல் = பரிக்கிரகித்தல் - காத்
 பரிகரித்தான், 819. [தல், 924.
 பரிகரித்து, 473.
 பரிகாரம் - தீங்கு நீங்குக வென்பது,
 பரிசை, 2218. [232, 364.
 பரித்தவை - ஒடியவை, 1853.
 பரிந்த - அற்ற, 922.
 பரிந்து, 1683, 1800, 2528, 2712.
 பரிநிர்வாணமென்னுந் கல்லியானம்
 பரிபரியென்றல், 1834. [(ஐ), 3116.
 பரிய - அற, 586. [ணம், 674, 2079.
 பரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபர
 பரியகம்சிலம்புகிண்கிணி, 2079.
 பரியம் = பரிசம் - முலைவிலை, 1047.
 பரியாயச் சொற்கள், 2890.
 பரியாளம் - பரிவாரம், 949.
 பரியும் - அழியும், 1429.
 பரிவட்டணை (பர), 657.
 பரிவர்த்திதம் (பர), 1257. [1489.
 பரிவாரம் - சூழ்ந்திருப்பது, 949,
 பரிவு - இன்புறுதல், 269, 1804,
 பரிவுவிட்டுயிர்த்து, 905. [2604.
 பரிவேடிப்பு - பரி வேஷத்திலிருந்
 துண்டாயது; சுற்றிய தென்பது
 பொருள், 1098, 1136, 2162.
 பரிஇ - பரிந்து, வாங்கிக் கொண்டு,
 68, 1616. [துக் காட்டின, 3339.
 பருக்கென்ற - பருத்த, 2339; பருத்
 பருகியிட்டமின் - பருகியிடுமின்
 (வினைத்திரி சொல்), 2553.
 பருகியிடுதல் : ஒரு சொல், 190.
 பருகு காதல், 1765.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககசுக

பருகு பைங்கழலினார், 1889.
 பருதி - வட்டம், 537, 2203; நீள
 மான சமிதை, 2463.
 பருதி சுண்டறியா மாடம், 2379.
 பருதிசேர்வரை, 2237. [போதே, 304.
 பருதி போலப் பொன்னனான் பிறந்த
 பருதி போற்றிறலினான், 1736.
 பருதி முந்நீர்க் கோளொடு வீழ்தல்,
 பருதி முன்னிருள், 773. [2251.
 பருதியங் கடவுளன்னகோன் - அரு
 பருதி வட்டம், 1437. [கண், 374.
 பருதியன்ன பொற்கலம், 399.
 பருதியன்ன முகம், 1582.
 பருதி வெள்வேல், 395.
 பருதி வேல், 568.
 பருந்து, 2106.
 பருந்து பறத்தலின் முறை, 730.
 பருந்தும் நிழலும் போலும் பாட்டும்
 எழாலும், 730.
 பருப்பு - பருமை, 1282, 2273.
 பருப்புச் சோறு, 2604.
 பருப்புப்பண்டி, 824.
 பரும யானை, 410, 2211.
 பருமித்தல் - அலங்கரித்தல், 263,
 512, 2113, 2826.
 பருமைக்குருப்பளிங்கிற் புகழ்ப்பஞ்சி,
 பருவம் - மாதம், 851. [843.
 பருவரு, 2377.
 பருஉ, 2771.
 பருஉக்காற் செந்நெல், 2699.
 பல் - ஒருவகைக் கருவி, 438.
 பல் குழலினான், 989.
 பல்லவதேயம் - தனபதியின் நாடு,
 1185, 2253, 2278.
 பல்லி, 1895. [ஆஸனம்(ஐ), 3114.
 பல்லியங்காஸனம் - ஒரு வகை
 பல்லியும் பட்டபாங்கர், 1909.
 பல்லினாற் சுகிர்த நார், 438.
 பல்லைபுகுத்திடுவம், 1228. [647.
 பல் வண்ணத்திரை - கண்டத் திரை,
 பலகறை, 2773.
 பலகாரம் - யானைக்குரிய ஒரு கருவி,
 பலகைக் கேடகம், 2218. [2237.
 பல சொற்றொகை இருசொற்றொகை

யாய் நின்றல், 24.
 பலவகை மகளிர், 2338.
 பலாக்கனி, 58, 1903. [1652.
 பலாச்சுளைகளை மாலையிற் சேர்த்தல்,
 பலாசு - புரசு மாம், 834.
 பலாப்பழம் அழிந்தனம், 58. [3049.
 பலி - பூசை, பூசைப் பொருள், 119,
 பவ்வம் - கடல், 508. [(ஐ), 374.
 பவ்விய ஜீவன் - பக்குவமுள்ள ஜீவன்
 பவணம் - துறக்க நாடு, நாகலோகம்
 (ஐ), 146, 2853.
 பவணமா தேவன், அசோதரன்
 தந்தை, 1089, 2856 [1594,
 பவதத்தன் - ஒரு வணிகன், 1573.
 பவழ உழக்கு, 927.
 பவழக்கடிகை, 2241.
 பவழக் கன்னல் - பவழக்காரகம், 1907.
 பவழக் காம்புக் குடை, 2523.
 பவழத்தின் கை, 2299.
 பவழ நோன்றாழ்க் கசவு, 1504.
 பவழப் பூங்கொடி, 2413.
 பவழம், 1656-7.
 பவழமனைய மயிர்ப் பேரெலி, 1898.
 பவழமேலை, 1184.
 பவழமோடிமைக்கும், 2047.
 பவழவம்மியரைத்த சார்தம், 2592.
 பவளச் செப்பு, 2474, 3047.
 பவளச் செவ்வாய், 658.
 பவளத்தாமம், 680. [ஐடி, 2299.
 பவளத்திண்கை நீடெரி நிலைக்கண்
 பவளத்தூண், 2073.
 பவளம் கொள்கோடு நாட்டி 1268.
 பவளம்புரை பாவை யன்ன மடவார்,
 பவளமணை, 322. [1866.
 பவன வேகம் - கோவந்தராசன் குதி
 ரைகளுள் ஒன்று, 2175.
 பவனிக் குடை, 2369.
 பவித்திராகுமரன் - சீவகன், 1169.
 பவித்திரத்தூம்பி, 2311. [2311.
 பவித்திரம் - சுத்தம், 1167; தூய்மை,
 பவித்திரம் நல்கு, 2024.
 பவித்திரன், 2366, 2655.
 பவித்திரை - பதுமுகன் தாய்; துன
 பாலன் மனைவி, 1971.

பழக்கிளவி, 324.
 பழங்காசு, 1117. [1183.
 பழங் குழைந்தனையதோர் மெலிவு,
 பழங்கெள் தெங்கு, 40.
 பழத்தின் செருக்கு, 341.
 பழம் பகை நட்புமாமே (பழ), 1741.
 பழம் பெய்த வண்டி, 62.
 பழமொழி, 741, 909, 1068, 1584,
 பழவினே, 408. [1739, 1741, 1910.
 பழனப்பட்டப்பைப்புனனாடு, 1934.
 பழிச்ச ஆனா, 166.
 பழிச்சுகின்றது - கூறுகின்றது, 3041.
 பழுக்கக் கேட்டு - முற்றக் கேட்டு,
 பழுக்காய், 1128, 1441. [230.
 பழுக்காய்க் குலகாவுறீஇ, 826.
 பழுக்காய்க்குலை வண்டி, 62.
 பழுக்குலைக்கமுகு, 115.
 பழுத்தல் - உடம்பு. போதல், 1389.
 பழுத்து அடிப்பட்டு, குழைந்து, 435.
 பழுதிலாவறிவு (ஐ), 2939.
 பழுப்பு - அரிதாரம், 1287.
 பழுமரப் பறவை - ஆலமரத்தின்கட்
 செல்லும் பறவை, 828.
 பழுமரப்புள்ளின் ஒலி கடைத்தெரு
 பழுவம் - காடு, 1414. [ஒலிக்கு, 93.
 பழைய காலத்தனி, 1008-10.
 பழைய நண்பன், 1338.
 பள்ளி - இடைச்சேரி, 317, 422,
 426; முனிவராச்சிரமம், 359,
 1194, 1779, 2503, 2669. [905.
 பள்ளிகொள் கதிர்போல உதிர்த்து,
 பள்ளிச்செம்பெயர் படையமளிமேல்,
 பள்ளிப் படுத்தார், 292. [2591.
 பள்ளிமாட மண்டபம், 146.
 பள்ளியிடம், 1194.
 பள்ளிவாய்ந்து, 2109.
 பளிக்கறைப்பவளப்பாவை, 192.
 பளிக்குடப்பால் திங்களின் நிலா
 விற்கு, 1541.
 பளிக்குக்கோல்போலு மழை, 3071.
 பளிக்குச்சுவர், 594, 655.
 பளிக்குமாடம், 549.
 பளிக்கொளிமணிச் சுவரொழிவி, 655.
 பளிங்கில் வெண்பஞ்சுடுத்தல், 843.

பளிங்கு - கருப்பூரம், 2356.
 பளிங்குநாய், 927.
 பளிதச்சண்ணம், 2994.
 பளிதம் - கருப்பூரம், 2403.
 பளிதம்தீற்றி - கற்பூரத்தை வேதி
 பற்சிவி-பல்விளக்கி, 803. [த்து, 1081.
 பற்றம் - கற்றை, 1707, 2820.
 பற்றற்றாரியல்பு, 993. [பகை, 1817.
 பற்றார்பகை - தழும்பேறிக் கிடந்த
 பற்றார்வம் (ஐ), 946, 3039, 3105.
 பற்றி - தொடங்கி, 2046.
 பற்றின் இழிவு, 2983. [3039.
 பற்று - உள்ளதன் மேற்று, 946,
 பற்றுப் பாடுவார் - வாரம் பாடுந்தோ
 பறக்க, 2156. [ரிய மடந்தையர், 680.
 பறத்தல், 1838, 2525.
 பறந்தான், 521. [2215.
 பறந்தியல் தருக்கின குதிரைகள்,
 பறவைகளை ஒற்றாகப் புணர்த்தல்,
 384. [காது, 2875.
 பறவைகளைச் சிறையில் வைத்தலா
 பறவை தாதுண்டவண்ணம் பட்டி
 னிப்பிரிவு தீர்ந்தாள், 1125. [1283.
 பறவைமாநாகம் - குக்குட சரப்பம்,
 பறவையும் நிழலும் உயிருக்கும் வீணை
 க்கும் (ஐ), 2877.
 பறவையும் வண்டும் நடுங்குங் காப்பு,
 பறித்தல், 51. [2379.
 பறை, 501, 2537.
 பறைஅனுங்க ஆர்க்கும்மேகலை, 2082.
 பறைக்குற்றார் பறைக்கலாமே, 1434.
 புறைந்தன-அழிந்தன, 1349. [2773.
 பறையலகு-பலகறை (மலுஉ, எதுகை),
 பறையாயறையும் பசப்பு, 1963.
 பறையினாலு - பறையொலி போலே
 முழங்குவன, 2159.
 பன் மலர்ப்படலைக் கண்ணி, 1299.
 பன்மைத்தன்மை, 1929, 2126.
 பன்மையொருமை மயக்கம், 2360.
 பன்றி, 2181, 2183, 2190.
 பன்றிப்பொறி-இலக்கணையின் விவா
 கத்தின் பொருட்டுக் கோவிந்த
 மகராசனால் இயற்றுவித்த வராக
 யந்திரம், 25, 104.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககசுந்

பன்றிப்பொறியின் மேலுள்ள உரல், 2202.
 பன்னருமாலையான் - ஆராய்தற் கரிய இயல்பை யுடையான், 1085.
 பன்னலம் பஞ்சு - எஃகுதலையுடைய பஞ்சு, 2274.
 பன்னி - ஆராய்ந்து, 2798.
 பனங்குரும்பை, 2526.
 பனம்பழம், 2227, 2763.
 பனிக்கதிர்ப் பகைமலர் - தாமரை மலர், 1020. [1510.
 பனிகொள் மாமதிபோற் பசுப்பூர, பனிச்சை - அளகம்; ஐம்பாலில் ஒரு வகை, 682, 2437, 2948.
 பனிப்பறைகள், 1904.
 பனிப்பிறைப்பூணினான், 2040.
 பனிமுகில் - பனிமாசு, 2807.
 பனுவல் - ஆராய்ச்சி, 464.
 பனைத்திரண்டனைய தோளாய், 1220.
 பனைபோலும் பூமாலை, 2351.
 பனைமடல், 999. [1900.
 பனைமடிந்தனையன மலைப்பாம்பு, பாக்கியம் - நல்வினை, 1410.
 பாக்குவகை, 2473.
 பாகத்தார், 1437.
 பாகம் - கூறு, பங்கம், 2278.
 பாகர் ஊற்றுவர், 2146.
 பாசவரைவாங்கி, 1038.
 பாகவெண்மதிக் கூரிரும்பு - தோட்டி, பாசுடம் - கையுறை, 2708. [704.
 பாங்கர் - கணவர், 2528; நல்ல இடம், பாங்காயவிஞ்சை, 16. [1909.
 பாங்கிலார், 1305. [1425, 2387.
 பாங்கு - உறவு, 2253; நல்ல இடம், பாசம் - அன்பு, 1320; உயிறு, 1649; பாசவல், 68, 1562. [காலபாசம், 653.
 பாசறைப்பரிவு, 851.
 பாசிப்பாசம் - பச்சைக் கயிறு, 1649.
 பாசிலை சுருட்டி - வெற்றிலையை மடி பாசிலை, 586. [த்து, 1987.
 பாட்டினஸ்தானங்கள், 238, 730.
 பாட்டு - பட்டு, 436.
 பாட்டும் கூத்தும் காமத்திற்குத்தீப னம், 2598.

பாடகம், 177, 479, 1947.
 பாடகம்போலச்சூழ்ந்த பழவினை, 510.
 பாடம் - ஒளி, 596, 699.
 பாடமிக்குத் தோன்றல், 2085.
 பாடல் ஆடற்கருவி, 1256.
 பாடல் வண்டரற்றும்பிண்டி, 957.
 பாடற்படுகரம்பு இளகியங்கு, 1398.
 பாடன்களிரர், 2118.
 பாடாண் - பாடுதல் வினையையும் ஆண் மகனையும் நோக்காது அவ னது ஒழுக்கத்தினை யுணர்த்தும்; இது பாவிக்கண்வரும் செந்துறைப் பாடாண்பாட்டும், புகழ்ச்சிக்கண் வரும் செந்துறைப் பாடாண்பாட் டும், முன்னோர் கூறிய குறிப்பின் கண் வரும் செந்துறைப்பாடாண் பாட்டுமென மூவகைப்படும், 1.
 பாடி - தாயங்கு றி, 927.
 பாடிவீடு, 851.
 பாடினமை, 416.
 பாடினருவி - ஒசை இனிய அருவி, பாடு - ஒலி, 2173. [2112.
 பாடுகுறித்த வீரர் பொற்கட்டைத் தம் வாயிலிட்டுக்கொள்ளல், 778.
 பாடுடை மயிலந்தோகை - பக்க முடைந்த மயிற்பொறி, 300.
 பாடுவண்டிருந்தவன்னபல்கலை, 1996.
 பாண் - தாழ்ச்சி, 1624.
 பாண்குலாய்ப்படுக்க வேண்டா, 2515.
 பாண்டவர், 211, 1237.
 பாண்டில் - எருது, 2054; கஞ்ச தாளம், 1940, 2480, 2967, 2999, 3138; வட்டம், 175.
 பாண்மைச் சொல் - தாழ்ச்சிச்சொல், பாண்வலை, 2040. [2515.
 பாணி - தாளம், 1241, 2082.
 பாணித்தல், 1929.
 பாணிமுகமென்னுங்கதி, 948. [1500.
 பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழ், பாணுவண்டு - பாட்டை யுடைய வண்டு, 2447. [87, 398.
 பாத்தரும் டசம்பொன் - ஓடினபொன், பாத்தியது, 1.
 பாத்தில்சீர் - நீக்கமில்லாதசீர், 1845.

பாதசேடம் - பாதோதகம், 821.
 பாதமூலம், 511.
 பாதாலமுத்தி, 2462.
 பாதாளகங்கை, 1885.
 பாதிரிப்பூ, 52, 1650.
 பாந்தன் - மலைப்புரம், 1900.
 பானான்கு, 1.
 பாம்பின் குணமெட்டு, 1286.
 பாம்பின் சாதிநான்கு, 1287.
 பாம்பின் நாப்போலுமுன்றானை, 2445.
 பாம்பின் வாய்ப்பட்ட மதியத்தைத் திருமால் சிறைவிடுத்தமை, 454.
 பாம்புதோலை உரித்தல்போலத் துறத்தல் (ஐய), 3039.
 பாம்புபோல ஆடல், 151. [தல், 3071.
 பாம்பு மின்னாலும் இடியாலும் பதைத்தல் (ஐய), 3039.
 பாம்பு - அகழியிற் கீழே புறப்படப் படுத்தது, 1250; மதிலின் ஓர் உறுப்பு, 1444.
 பாம்பு விழுங்கியதிங்கள், 2610.
 பாய்ச்சுக்காட்டுவான், 984.
 பாய்த்தி - பரப்பி, 585, 1268.
 பாய - பரப்பிய, 26-
 பாயினர் - முதிர்ந்தார், 2841.
 பார் - தட்டு, 30; பெருமை, 224.
 பார்க்கடல், 3071.
 பார்க்கெழுநூல், 224.
 பார்க்கெழுபைம்பொன், 820.
 பார்த்திப குமான், 1683.
 பார்தோன்ற - பூமி நின்னாலே விளங்க, 1931. [672.
 பார்ப்பனப்பூதம் முதலிய நான்கு, பார்ப்பு (நாளை), 2102.
 பாரஞ்சுவம், 2160.
 பாரற - தட்டற, 30.
 பாராவளை - வளைதடி, 2655.
 பாரித்த - பார்த, 2134.
 பாரித்தல் - வளைத்தல், 2285.
 பாரித்திட்ட - பார்த, 706.
 பாரித்து - பர்க்கவந்து, 2543. [214.
 பாரித்தேன் - பர்க்கக் கூறினேன், பாரிற்குக் கட்டின கடமை, 2372.
 பாருடைப்படனிக்கடல், 274.
 பால் - பகுதி, 4.

பால்பரந்தன்னபட்டு, 541.
 பால்வரப்பாயினர், 2341.
 பால் வரை தெய்வம் - இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமான நல்வினை தீவினைகளை வகுக்கும் தெய்வம், பால் வரை மணி, 588. [349.
 பாலக்கிரகாரிட்டம் - பாலர்களைப் பிடித்து வருத்தும் பேய்களால் உண்டாகும் தீங்கு, 306.
 பாலமாகுமான் - பால குமான்; காம் பிலி நாட்டு மன்னன்; மா இசை நிறை 611.
 பாலமிர்தம் - பாலடிசில், 2033.
 பாலன்ன பஞ்சி மெல்லனை, 2896.
 பாலனையகந்திக் கொம்பு(ஐய), 2649.
 பாலாராவிப்பைந்தகில், 1094.
 பாலான் - கணவன், 2177.
 பாலிகை - கத்திப்பிடி, 2217.
 பாலிகையனைய சுனை, 1209.
 பாலுலை, 398.
 பாலுற்ற - பாலுண்ட, 2044.
 பாலென, 222.
 பாலுத்திரிவு (இசை), 723.
 பாலுநிலம், 1186-9, 2106.
 பாலுப் பண் ஏழு, 619.
 பாலையாழ்மழலை, 2018, 2835.
 பாலவாணம், 706.
 பாலம், 679.
 பாலம் மூவகை, 2781.
 பாலாற்றி - நெய்கோர்க்குரிய ஒரு கருவி, 615, 1153.
 பாவை, 125, 549, 2177, 2886.
 பாவை இருபாற்கும் பொது, 699, 907. [1319.
 பாவைகளை வாழ்க்கைப் படுத்தல், பாவை பந்தாடுகின்றார், 1951.
 பாளை வாய் கழுவினெற்றிப் படுபழம், பாற் கடல், 3035. [57, 1198.
 பாற்கடலு நஞ்சாய் விளந்தது, 2955.
 பாற்சுடற் பனிமதி, 2746.
 பாற்கடன் முளைத்ததோர் பவளப் பாற்சோறு, 398. [பூங்கொடி, 2413.
 பாற - சிதற, 451.
 பாறு - பருந்து, 568.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககசுரு

பாறுடைப் பருதி கேல், 568.
 பாரைபடுதயிர், 426. [போல, 1044.
 பான்மடுத்துத் தீந்தேன் பருகுதான்
 பான்மயக்குவம், 2259.
 பான்மை - ஊழ், 215; நல்வினைப்
 பயன், விதி, 559, 553. [1781.
 பான்மையால் வருந்து செய்தான்,
 பான்மையிற்று - பகுதியை யுடையது,
 பானக்க தீஞ் சொல், 1866. [553.
 பாளுப்பிறை, 296. [1915.
 பானிலத்துறையும் தீந்தேனையை,
 பானிலாக் கதிர் பாய்நருபள்ளி - நிலா
 பானிறக்ககரி, 1860. [முற்றம், 2669.
 பானிறக்குருகினாய்ந்து, 395.
 பானுண்டிஞ் சொல்லான், 1653.
 பானுரைபோலும் வெண்பட்டு, 3046.
 பானுரையன பைந்துகில், 2520.
 பானுரையின் நொய்ய அணை, 2490.
 பாடுநெடு தீஞ் சொலான் (நெடுமை -
 பெருமை), 1951. [றன, 2524.
 பிச்சங்கள் மடற்பனைக் குழாம்போன்
 பிச்சம் - பீலியாற் கட்டுவன (பிஞ்சு
 மென்னும் உட மொழிச் சிதைவு);
 பீலிக்குடை, 416, 437, 561,
 797, 860, 2170, 2297, 3050.
 பிடி - கவளம், 81.
 பிடிக்கைக் கூந்தல், 2663.
 பிடிக்கை போலும் குறங்கு, 353.
 பிடிக்கை வென்ற குறங்கு - துடை,
 2695. [1831.
 பிடிக்குக்கு இடையேயுள்ள களிறு,
 பிடிமருள் நடையினர், 2719.
 பிடியேறுதல், 2699. [1844.
 பிண்டமுண்ணும் பெருங் களிறு,
 பிண்டி - அசோகு, 149, 384; மா,
 பிண்டித்து - திரண்டு, 1276. [1562.
 பிண்டி நான்முகன், 402.
 பிண்டிப்பகவன் - அருகன், 957.
 பிண்டிப்பெருமானடிகள் - அருக
 தேவன், 311.
 பிண்டி பாலம் - தலையிலே பீலி கட்
 டப்பட்டு ஏறிவதொரு படை,
 2269. [நெருங்க, 1063.
 பிணங்க - பின்னிக்கொள்ள, 424;

பிணங்கு தான் மார்பினன், 2009.
 பிணப்புகை, 301.
 பிணிக் குலத்து அகம் - நாய், 1172.
 பிணி செய் நோய், 1589.
 பிணிப்பு, 1981.
 பிணை, 299.
 பிணைத்திட்டமாலே, 85.
 பிணைதல், 2518. [491.
 பிணைந்தன்ன - சேர்ந்தாற் . போன்ற,
 பிணையல் - மலர் நெருங்கு மார்பின்
 மாலே, 193, 463, 1146, 1621,
 பிணையல் மாலே, 488, 2277. [1653.
 பித்திகை, 2177.
 பித்திகைப் பிணையல், 971, 2177.
 பித்தை - ஆவின் மயிர், 1564; தலை
 மயிர், 428, 1564.
 பிதற்றல் - கூறல், 1082.
 பிதிர்வு, 2.
 பிரசம் - தேனீ, 2691.
 பிரசம் (வண்டு) கலங்கிற்றெனமாந்தர்
 பிரசம்யாழாக, 2691. [பிணங்க, 1063.
 பிரசலாப்பிரசலை (ஐ), 3076.
 பிரசலை (ஐ), 3080.
 பிரணீதபாத்திரம், 2463. [3076.
 பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம் (ஐ),
 பிரத்தியாக்கியானமாயை(ஐ), 3076.
 பிரத்தியாக்கியான மானம் (ஐ),
 3076.
 பிரத்தியாக்கியானலோபம் (ஐ),
 பிரதிலோமர், 116. [3076.
 பிரப்பங் கொடிக் கேடகம், 2218.
 பிரப்பு - பிரப்பரிசி, 369.
 பிரமசரியம், 712.
 பிரமமுடி, 2464.
 பிரமராசனர் - தபோதனர், 1632.
 பிரமி - ஒரு பூடு, 2703.
 பிரமிச்சாறு, 2703.
 பிராயச்சித்தம், 210.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 135.
 பிரியற்பீர் - பிரியீர், 2607. [2945.
 பிரிவற்றோது தேவிமார் புலம்பல்,
 பிரீதிமதி-விசயத்தன்மனைவி, 1792.
 பில்கி - சிறுது வலையாகவிட்டு, 1258.
 பிழி - கள், 55.

பிழிந்து கொள்வனைய பெண்மை,
பிழிப்பொலிகோதை, 2551. [1496.
பிழிபடுங்கோதை போலாம் பெண்
டிர் - பரத்தையர், 2512.
பிழியல் - தேன், 2237.
பிழைத்தல் - தவறுதல், 815. [1640.
பிழைப் பெய்து - பிழைப்ப எய்து(வி),
பிள்ளை - கரிக்குருவி, 420, 1584.
பிள்ளைகளுக்குச் சாவலாக விளக்கு
வைத்தல், 1367.
பிள்ளைப்பால் அளித்தல், 2604.
பிள்ளைப்பிறை, 2390.
பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை, 2529.
பிள்ளையார் - கரிக் குருவி, 1584;
சீவகன், 217, 232, 289, 850.
பிளவியல் பயறு, 824.
பிளிச்சு (பிளாச்சு), 634.
பிளிற்றல் - பிலிற்றல், 1286.
பிளிறுவார் முரசுத்தானை, 2613.
பிளிறுவார் முரசு, 200.
பிளிறுவாரிடி முரசு, 1617.
பிற்பயக்குங் கனவு பின்னும் நெஞ்சிற்
ரேன்றும், 219.
பிற : இடைச் சொல், 806.
பிறகன், 1595, 2158, 2834.
பிறங்கல், 148.
பிறங்கின நெடுங்கண், 1535.
பிறந்த நாளில் வெள்ளையணிதல்
மரபு, 603, 614.
பிறந்தேன் இனிப் பிறவேன் பிறவா
தாயைப் பெற்றேன், 2560.
பிறர்கட்டோன்றிய புதுமை, 739.
பிறர்கள், 2834.
பிறிர்மனை நயவாமை, 2871.
பிறிர்மனை பிழைக்கு மாந்தர், 2821.
பிறரிளமையால் நகை பிறத்தல்,
1599. [(மெய்), 406.
பிறவறமல்ல - அறமல்லவாகிய பிற
பிறவாதாயை-பிறவாதஉன்னை, 2560.
பிறவினை தன் வினைப் பொருளில்
வருதல், 257.
பிறவிகளறுகரை (ஹை), 2848.
பிறவின் - பிறவாற்றான், 958.
பிறவினை. 204.

பிறுண்டு, 1.
பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம், 7.
பிறைக்கை (பா), 1257.
பிறைத்தலை அம்பு, 1142.
பிறைபோற்குலாய சிலை, 2198.
பிறையணி கொண்ட அண்ணல்
பெண்ணொற்பால் கொண்ட தொத்
பிறையம்பு, 2320. [தார், 2537.
பிறையிரும்பு - அரிவான், 55.
பிறையை விண்ணோர் வணங்கல், 538.
பிறைவடம், 171, 619.
பின்பனிக் காலம், 413, 2684. [1827.
பின்றி நீங்கின் - மீண்டு போந்தால்,
பின்றை - பின், 1802.
பின்னி விட்ட பிடிக்கை, 1658.
பின்னை நான் : ஐ அசை, 1743.
பீடிகை - தேர்த்தட்டு, 2213.
பீடிகைத் தெரு, 117.
பீடு, 688, 1348.
பீர்தங்கி - வெளுத்து, 1960.
பீலி, 2108.
பீலிக்கனை குரனரை, 2108.
பீலிக்குடை, 860.
பீலிநன்மாமயில் - ஆண் மயில், 236.
பீலி வேய்ந்த ஊர்திகள், 862.
பீழை - துன்பம், 580; பிழை (வி),
பீளை, 1584. [1120.
பீறின புடைவை, 2010.
புகல் - மகிழ், 9. [1591.
புகழ்த் தத்தன் - கீர்த்தித்தத்தன்,
புகழ்ப்பஞ்சி, 843.
புகழ்வெய்யோன் - புகழை விரும்பிய
வன், 237.
புகழ்வெல், 2599.
புகழும்பழியுமெழு நான், 1151.
புகழைவித்தி, 1284.
புகற்சி - விரும்பப் பண்ணல், 108.
புகற்றும் - விரும்பப்பண்ணும், 870.
புகன்ற தீங்குழல், 1940.
புகன்று - மகிழ்ந்து, 388. [574.
புகன்றுக - உவந்து உவகையொழுக,
புகிய - புக, 764.
புகுதக, 2121.
புகையமளி, 1503.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககசுஎ

புகையவாவிய பூந்துகில், 1307.
 புகையார்ந்தபள்ளி, 1576.
 புகையார் வண்ணப்பட்டு, 2694.
 புகை வகை, 2032, 2977.
 புங்கவன், 603, 3016.
 புட்குரல் நிமித்தம், 415.
 புட்கொடியான் - இராமன், 1727.
 புட்டில் - கவளம் பெய்த பை, குதி
 ரைக்குடண்பு கட்டுங்கருவி, 1938;
 கெச்சை, 1772, 2216; விரற்சாடு,
 புடை - ஒலி, 2993. [2202.
 புடைக்கொண்டன, 1380.
 புடைக்கொள்ளும் படி, 584.
 புடை நகர் 85.
 புடைவைச் செப்பு, 2475.
 புண்டவழுவேல், 239.
 புண்ணிடங் கொண்டவெல்கம், 284.
 புண்ணியநம்பி, 1639.
 புண்ணிய முதல்வனை - புண்ணியத்
 திற்குக் காரணமான தன்மையை
 யுடைய, 2563. [எட்டோர், 361.
 புண்ணியர் - பார்ப்பார் சான்றோருள்
 புண்ணுக்கிடமுருந்து, 1965.
 புண்பட்டவீரர்க்குப்பரிகாரஞ் செய்
 தல், 819.
 புண்பெற்ற வேலினான், 2546.
 புண்மதித்துடைந்தபோது, 1695.
 புண்மாந்தி - தசைகளை யுண்டு, 2822.
 புண்முழுதிறைஞ்சுங் கோட்டுப்பொரு
 களிற், 1684.
 புண்மேற்கிழி போற்றுறத்தல், 2960.
 புண்மேற்புடை, 13.
 புணர்மருப்பியானை, 1621.
 புணர்வின் இனிய புலவி, 1378.
 புணரிழுழுவேலி - சக்கரவாளகிரி,
 3052.
 புணையினன்ன அறிவன் சரணம்,
 புத்தச்சு, 2621. [380.
 புத்தனார், 210.
 புத்திசேன் (புத்திசேனன்) : அசல
 னுடைய புத்திரன்; இவன் சீவ
 கன் தோழர்களுள் ஒருவன்; சச்
 சந்தனுடைய ஆசிரியன் மகன்,
 666, 1734, 1790, 1829.

புத்திமாசேனன் - புத்திசேனன்; மா
 அசை, 2249. [செய்வன, 3068.
 புத்திரன் பிறந்தபொழுது அரசன்
 புத்தொடும் - வாயில்தோறும், 2398.
 புதல்வர்ப்பேறு, 2701.
 புதல்வற்பயந்த புனிறு, 338. [2543.
 புதவந்தொறும் - வாயில்தோறும்,
 புதவி - கோலிந்தராசன் மனைவி,
 பிருதிவிசந்தரி, 26, 2141.
 புதா - கதவு, 1549.
 புதிதினிட்ட : இன் அசை, 705.
 புதுக்கச்சார்ந்த பொன்வான், 1712.
 புதுக்கடி - புதுமணம், 1999. [1821.
 புதுக்கலத்தெழுந்த பொற்பொங்கல்,
 புதுக்கலம்போலும்பூங்கனி - ஆல்,
 புதுநீர்விழவு, 12. [2108.
 புது மணவாளப் பிள்ளைகள், 420.
 புதுமணவாளனார், 1880.
 புதுவது - புதிதாக, 1343.
 புதையிருள், 2153.
 புய்க்கலாது-வாங்கமாட்டாமல், 2276.
 புயமுட்டி, 1680.
 புயல் - நீர்; ஆகுபெயர், 571.
 புரவி, 2187.
 புரவிக்கொட்பிற்காதல், 540.
 புரவிநுகம், 471.
 புரவியை யழலாற்றல், 126.
 புரவிவட்டம் - சூதிரைவட்டமாக ஓடு
 புரவு, 136. [மிடம், 84, 442.
 புராணப்பொருள்-பழையபொருள், 5.
 புரி - முத்துவடம், 619.
 புரிக்குழல், 2688
 புரிகதிர் - மிக்க கதிர், 1352.
 புரிசை காக்குங் காவலர், 265.
 புரித்த - விரும்புவித்த, 2402.
 புரித்தன - அழுத்தின, 150; பூரித்
 புரிதல், 184. [கன (வி), 1203.
 புரிந்த தாமங்கள், 861.
 புரிந்து, 1748.
 புரிநரம்பு, 662.
 புரிநெகிழ்த்து ரோமங்காட்ட, 721.
 புரிவளர்குழல், 124.
 புரிவு - முறுக்கு, 1484.
 புருடவேதம் (ஐ), 3077.

புரைவிடுத்துரைமோ - கூறுபாடெல்
லாம் வேறுபடுத்திச் சொல், 1732.
புரோசைக்கயிறு - யானைக் கழுத்திற்
கட்டும் கயிறு, 1602, 1835.
புரோக்ஷணீபாத்திரம், 2463.
புல் - புல்லரிசி, 1422.
புல்லிதழ், 2311.
புல்லுகை விடாது, 1496.
புல்லுயிர், 332.
புல்லவந்தெனும், 1027. [2531.
புல்லென்ன - பொலிவழிந்துதோன்ற,
புலக்கடல் - விஷயக்கடல், 3141.
புலம் - அறிவு, 30; சூறிஞ்சிரிலம், 46.
புலம்ப - துளிப்ப, 2082.
புலம்பலர் - வெறார், 2088.
புலம்பி - தனித்து, 367.
புலம்பித் தோன்றல் (மெய்), 993.
புலம்பு - குற்றம், 2092; வருத்தம்,
560; வெறுப்பு, 820.
புலம்புதல் வேண்டா, 1729.
புலம்புவித்து - அவசமாக்கி, 2516.
புலமகள் - நாமகள், 30, 2362, 2566.
புலமை துணுக்கி, 886.
புலர்ந்தது - செளிந்தது, 1397.
புலவன் சித்திரித்த சீலம்பு, 1588.
புலவிச்சொல், 1881
புலவிப்பொழுது, 1378.
புலவு - குருதி (ஆகுபெயர்), 293.
புலனெறி வழக்கமல்லாத காந்தருவ
மாய் ஆசுரத்தின் பாற்படுங் கைக்
கிளை, 997-9.
புலா, 1950.
புலாத்தலைத் திகழும்வைவேல், 1950.
புலி, 2135. [2972.
புலிக்கண்போலங் கருணைக் கிழங்கு,
புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்
கும் (பழ), 1226.
புலிக்குழாத்திற் சீறி, 1748.
புலிகாண்கலையிற் புலம்பி, 2196.
புலிநிழல்ட்டமான், 2946.
புலிப்பொறிப் போர்வை, 266.
புலிமுகப்பு-அரண்மனைவாயில், 1836.
புலியனையநாகம், 700.
புலியாப் புறுத்திக்கொண்டேன் -

புலியை அகப்படுத்திக்கொண்டேன்.
புலியின் இயல்பு, 1748. [2197
புலியை வாலுருவிவிட்டதப்பும், 2197
புலியைவென்ற ஏறு, 2899.
புலிவீரற்கு, 2218.
புலமகன், 2984.
புழுக்கல் - புழுக்கியது; உணவு, 2984.
புழுங்கி - வந்து, 741.
புழுங்குகோதை, 2504.
புழுப்பயில்தேன், 2822.
புழைக்கடை, 1614.
புள் - வளை, 2591.
புள்மொழிந்தான் - நிமித்தங் கூறின
புள்ளணி கிடங்கு, 546. [வன், 445.
புள்ளி - துளி, 1387.
புள்ளிரீர், 2933. [768.
புள்ளிரைப்பன்ன பொற்றூர்ப் புரவி,
புள்ளும் நிமித்தமும், 2168.
புள்ளுவமகன் - புள்ளினோசையைத்
தன்னிடத்துடையவன், வேடன்,
புள்ளுவர் - வேடர், 2931. [2039.
புளகம் - கண்ணாடி, 809.
புளி - புள்ளி, 423
புளிங்கறி, 928.
புளிஞர், 449.
புளித்தல் - தன்மை திரிதல், 2015.
புற்கற்றை தீற்றி, 3105.
புற்கென - பொல்லாதாக, 2823.
புற்றிடைவெகுளி நாகம், 1285.
புறக்கணித்து - திரியப்பார்த்து, 1504.
புறக்கொடுத்திட்டது, 2186.
புறக்கொடை, 773.
புறங்காப்ப - காப்ப, 1090.
புறஞ்செய்க-காத்தருளுவீராக, 2353.
புறஞ்செய்ச் சிதைதல் (மெய்), 991.
புறஞ்சொல்லென்னும் பெருஞ்மிறு,
1665.
புறஞ்சொற்கூர்முள் மத்திகை, 2721.
புறத்தின்மேகலை, 468.
புறந்தந்தான் - விட்டவன், 252.
புறந்தரல் - பாதுகாத்தல், 311, 2834.
புறநகர், 1613.
புறப்பட்டைவீடு - புறநகர், 85.
புறப்பொருள், 1090.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககசக

புறம் - இறையிலிநிலம், 76, 2564, 2574, 2577; வீரம், 1090.
 புறம்பணை - நகரத்திற்குப் புறம்பே அணைந்த மருதநிலம், 85, 91.
 புறவம் - புற, 1430.
 புறவிதழ், 2311.
 புறவு, 130.
 புற, 70, 130, 1431.
 புறத்தலை - சிறியதலை, 450.
 புன்கண் - வருத்தம், 1883.
 புன்கம்பு, 1649.
 புன்றலைவேடன், 450.
 புன்னாத்தர், 3096.
 புன்னிலத்திட்டலித்து, 2823.
 புன்னைமரம், 74.
 புனத்திடை மயிலாண், 1723.
 புனல் மறலுமாரந்தரிப் போர்செய்தார், புனலாட்டு, 14, 1069. [2225.
 புனற் கண்ணிகொண்டிழிந்தது, 39.
 புனிற்றுப்பால்பிலிற்றி, 2541.
 பூக்கொசிந்த கொம்பு, 2066.
 பூங்கொடிச் சிற்பம், 1081.
 பூச்சிதறல், 647.
 பூச்சுமை, 827.
 பூசல் பெரும்போர், 430
 பூசறுத்து - கழுவி, பூசுந்தொழிலை முடித்து, 1302.
 பூசி - வாய்பூசி, 2026, 2493, 2736.
 பூசினோரோண்டு ஒழிவின்றி விடாது நாளும் வாசம், 2737.
 பூசுசார்த்தாற்றி-சிறுறலவட்டம், 1906.
 பூசுதல் - கழுவுதல், 1784.
 பூசறு பருதி-கைசெய்த பருதி, 953.
 பூசை - காட்டுப்பூனை, பூனை, 1898.
 பூஞ்சிகை, 195, 1102, 2450, 2581, 2738. [1292.
 பூட்சி - பூணுதல், 381; மேற்கோள், பூட்டு சிலையிறவு, 1788. [264, 2265.
 பூண் - ஆபரணம், 494; கவசம், பூண்கலை வரையாமற் கொடுத்தல், பூண்பிறழ ஒடி, 2014. [2599.
 பூணி - ஒருவகைப் பறவை, 2108.
 பூணுறின் - முயக்க மிறுகின், 1363.
 பூத்தகிறவழும் போர்வை, 1906.

பூத்தகோங்கு, 419, 2253.
 பூத்தலைவாரணப்போர், 120. [398.
 பூத்தின்னுசேதாப்பொழிந்த தீம்பால், பூத்தொழியாப்பிண்டி, 1469.
 பூந்தட்டுப்போலும் பொழில், 1209.
 பூந்தவிசு, 705, 2388.
 பூந்துகிற் கொடுத்த தீந்தேனகிற் பூப்பரிந்து, 2629. [புகை, 1855.
 பூப்பலி, 3052.
 பூப்பந்து, 1653.
 பூம்பந்தையெறிவார், 2547.
 பூம்பெய்கோதை, 2336.
 பூம்பொருக்கு - பூவாடல், 622.
 பூமகட் புணர்ந்தனன், 2368.
 பூமகண் மருங்குல்போற் குயிற்றிய நகர், 2409.
 பூமகள் - செல்வம், 297, 738.
 பூமழை முனைவன் - அருகன், 1943.
 பூமனும் புனைதலின்றி, 1598.
 பூமலை, 1653.
 பூமலைச்செப்பு, 838.
 பூமலைத்தோணி, 967.
 பூமலைபஞ்சில் வீழ்தல்போல், 301.
 பூம்தேவி, 2233. [2855.
 பூமிமாதிலகம் - பவணமாதேவனகர், பூமிமேல் திலகம் வைத்தனையது, 1448. [996.
 பூமியும் பொறை ஆற்றருந் தன்மை, பூரணசேனன் - கட்டியங்காரன் படைத் தலைவன், 2283-4.
 பூரித்து, 2543.
 பூரிப்பார் - நிறைப்பார், 2402.
 பூவகை, 1651.
 பூவடர், 179.
 பூவணிந்தவேல், 2599.
 பூவணை, 2351. [விசுதி, 1328.
 பூவர்சோலை : அர் பருதிப் பொருள் பூவரம்பாய கோதை, 1111.
 பூவாலாக்கினமது, 1197.
 பூவிற்றேன், 3545.
 பூவினுட் பிறந்ததோன்றற் புண்ணி யன் - நுகுநன், 316. [கம், 1965.
 பூவுண்டகண்ணாள் : உண்ட உவமவாச பூவுண்வண்டனகொட்டி, 3133.

பூவையார்கற்பித்தார், 2511.
 பூவையுங் கிளியுங் கேட்டுப் புழை
 முகம்வைத்து, 2510.
 பூவொடு புரையுஞ் சாயல், 1455.
 பூழ் - குறும்பூழ்ப்பறவை, காடை, 73.
 பூளை - ஒருபூண்டு, 1628.
 பெட்டது - விரும்பியது, 1920.
 பெட்டை - சிங்கப்பெண், 752.
 பெட்டைச்சிங்கம், 752, 1084.
 பெட்ட - மிக, 1662.
 பெட்டையிற்சாயலாள், 1744.
 பெண்கள் கொண்ட விடாபெண்கள்
 சாதிப் பன்மை, 901.
 பெண்டிற்றெரியனோற்றாள், 2551.
 பெண்டிருமாண்மை வெல்கல், 165,
 587, 2447.
 பெண்ணருங்கலம், 198. [2010.
 பெண்ணலங்காதலிற் பேயுமாயினன்,
 பெண்ணிற்காட்டில், 1388.
 பெண்ணிற்பேதையரிக்கை, 1388.
 பெண்ணினின்பம் (பெண் நின் இன்
 பம்) பெரிது, 244.
 பெண்ணுயிரவல நோக்கி வாழ்தலி
 னும் சாதல் நன்று, 978.
 பெண்ணைத்திரட்டாமம் - பனைபோன்ற
 திரண்டமலை, 2351.
 பெண்பால், 2880. [நாண், 1961.
 பெண்பாலவர் கட்கணியாய்ப் பிரியாத
 பெண்பிறப்பும் இனிது, 1297.
 பெண்மயம் - பெண்தன்மை, 228.
 பெண்மயமோ பெரிதே : ஓ வியப்பு ;
 ஏ ஈற்றை, 228.
 பெண்மை - அமைதித்தன்மை, 356.
 பெண்மைப் பெருவிளக்காகி நின்
 றாள், 1450. [2611.
 பெண்மையைப் பெண்மையென்றார்,
 பெண்வலைப்படாதவரது பெருமை,
 பெயர் - புழை, 207. [78.
 பெயர் சுமந்தஆழி, 318.
 பெயர்த்திரிசொல், 1774, 2149.
 பெயர்பொறித்த முல்லை, 1268.
 பெயர்பொறித்த மோதிரம், 1040.
 பெயர்மாத்திரை, 636. [1791.
 பெயரெச்சம் நிலப்பெயர் கொள்ளல்,

பெயரெச்ச முடிபு, 117. [1110.
 பெரிதுமேகாண் : உம் இசைநிறை,
 பெரியவர் கேண்மை, 2737.
 பெரியார் நட்பை யடைந்தார் விட்டு
 நீங்க அமையுமோ, 2589. [2066.
 பெரியோர்பெருமான் - பிரமன்,
 பெருமாயிருந்தது, 1632.
 பெருங்கணி, 2411.
 பெருங்காயத்தின் குழம்பைப் பூசிய
 இரும்பு வலிதாதல், 788. [1756.
 பெருங்குடியர் - ஒருவகை வணிகர்,
 பெருஞ்சிறுவர்ப் பயந்தீர், 2605.
 பெருந்தகு குறங்கு, 2947. [187.
 பெருந்திணைப்பாற்படும் கந்தருவம்,
 பெருந்திருவி, 1969. [2968.
 பெருந்துருத்தியின்ன கவுளையானே,
 பெருநம்பி, 2913.
 பெருநவை, 1276.
 பெரும்புணையாய தோழன், 2573.
 பெரும்பாம்பு, 101, 2298.
 பெரும் பெயர்ப்பிரமன், 207.
 பெரும்பொருளைத் திசுச் செங்கோற்
 பெருமகனாக்கம்போல, 2534.
 பெரும்பொருள், 187.
 பெருமகள் - அரசன், 183, 1812.
 பெருமகிழுவகை, 2724.
 பெருமங்கலம் பாவொர், 308.
 பெருமாட்டி, 2602.
 பெருமான் : எனகாவொற்றுப் பெண்
 பாலுணர்த்தியது, 2608.
 பெருமை - அருமை, 1709.
 பெருமைபற்றிய மருட்கை (மெய்
 பெருவலி, 2269. [பாடு, 1258
 பெருவளைப் பிட்டுக் காத்தகற்பிது
 பெறுத்தின, 172. [2077
 பெறுதற் கருமை, 2749. [389
 பேசலோடும் : ஓடு உடனிகழ்ச்சி
 பேசறேற்றேன் - பேசுதலையறியேன்
 பேணி, 2021. [251
 பேதம் - நால்வகை உபாயத்
 ளொன்று, 747, 750 - 54.
 பேது - பேதம், மயக்கம், 106;
 1364, 1920, 2002, 2036; வரு
 தம், 2134.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககருக

பேது செய்பிணிப் பெரும்புலி, 2759.
 பேதுற்று - மயங்கி, 1746.
 பேதுறுதல் - இன்மையுற்று மயங்கு
 தல், 2544. [துசப்பு, 2083.
 பேதுறு துசப்பு - இடை முறியும்
 பேதைமூல்கு, 1740.
 பேதையாரொடும் பெண்ணொடும்
 பேசன்மின், 1815.
 பேந்தருபேய் - அச்சந்தரும்பேய்,
 1181.
 பேய்கள் தண்டித்தற்குரியன, 752.
 பேய்காள், 752.
 பேய் நகர், 1184.
 பேர் - பெயர்; மருஉ, 182. [1970.
 பேர்கொடுத்தார் பெண்ணென்றார்,
 பேர்த்து, 1764.
 பேரணி - ஒருவகைச் சேனை, 277;
 பெரிய ஆபரணம், 1371.
 பேரணிகலம், 2340.
 பேரருள் - கழிசண்ணோட்டம், 198.
 பேரன்பெனப்படும் எரி, 1627.
 பேராலவட்டம், 1906.
 பேரியாழ், 530, 608.
 பேரெலி, 1898.
 பேழை - பெட்டி, 114, 557.
 பைங்கண்மா - நாவி, பைங்கிளி, 992.
 பைத்து - படம் விரித்து, 18, 561;
 பொங்கி, 1766.
 பைந்நாடிப்பள்ளி மணிவண்ணன், 17.
 பைப்பயக்கழிய, 2760. [1867.
 பைம்பொற் புளகக் களிற்றனன்,
 பைம்பொன்னுடு: ஒடு எண்ணெடு,
 பையணனாகம், 403. [591.
 பையமெல்ல, 2999.
 பையரவிழுங்கப்பட்ட மதியம், 1540.
 பையுடையாக்கையர், 1205.
 பையென, 512.
 பொங்க - மிகுத்துக்காட்ட, 645.
 பொங்கல் - பெருமை, 2805.
 பொடித்தல் - தோன்றுதல், 2106.
 பொத்தகம், 2009.
 பொத்திலத்துறையுமாந்தை - பொந்
 தாகிய இல்லிலே வசிக்கும்ஆந்தை,
 பொத்தும் நும் வாயை, 511. [1395.

பொதியவிழ்மலை, 1447.
 பொதியிலாரம், 2187.
 பொதிர்த்தல் - புடைக்கொள்ளல்,
 584, 1500, 2778, 2953.
 பொதிரந்த - வீங்கின, 1380.
 பொதிர்ப்ப - துளைப்ப, 2778.
 பொது நோக்கு - உள்ளே ஒன்றும்
 கொள்ளாத பார்வை, 1068.
 பொதும்பர்-இளமரச் செறிவு, 2718.
 பொதும்பு - குறுங்காடு, 3042.
 பொம்மல் - பெருமை, 1492.
 பொம்மெலோதி, 1674, 2364.
 பொம்மென - கடுக, 333, 1930.
 பொய்க்கத் தட்டல், 1834.
 பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை,
 337, 1175.
 பொய்கைகளின் வளம், 80.
 பொய்கைப் பூமகள், 1358.
 பொய்கைப் போர்வை - பொய்கை
 வடிவாக எழுதின படாம், 1033.
 பொய்கை பார்ப்பெழ, 56. [2576.
 பொய்கையுள் மலர் - தாமரை மலர்,
 பொய்கை வற்றக் கனாக் கண்டேன்,
 பொய்கை விளையாட்டு, 964. [2075.
 பொய்ந் நங்கைமார்கள், 2552.
 பொய்ந்நாட்டு - பொய்யாக நாட்டிக்
 கொள்ளப்பட்டது, 1637.
 பொய்யாமை, 2869.
 பொர - எதிர்த்தற்கு, 459.
 பொரிக்கறி, 2971.
 பொரியரைஞாழல், 515.
 பொருக்கு = பொருவுக்கு - ஒப்புக்கு,
 1259, 1825.
 பொருட்குன்று - மேரு, 2926.
 பொருதல் - தடவுதல், 1795.
 பொருந்தச் சொல்லி, 1593.
 பொருநர் - ஏர்க்களம் பாடுவோர்,
 போர்க் களம் பாடுவோர், பரணி
 டாடுவோரென மூன்று வகையினர்,
 61. [திரை, 675.
 பொருமுகவெழினி - ஒரு வகைத்
 பொருவிறுநம்பி - உவமிக்கின்ற
 நம்பி, 2070.
 பொருவெண் பொற்குடம், 2419.

பொருள் - காரியம், 272, 607,
1152, 1829, 1846, 2093;
சுணங்கு, 460; தருமம், 382,
2960; தன்மை, 849; தூற் பொ
ருள் 2845; பிள்ளை, 267.
பொருள் செய்வார்க்கு மஃதிடம்:
உம் இழிவு சிறப்பு, 77.
பொருளின் பெருமை, 1922 - 3.
பொருளுடைவாய் மொழி, 338.
பொருளுரை - காரிய வார்த்தை,
1123; மந்திரம், 1723.
பொல்லாக்கை, 2173. [2184.
பொல்லா முத்து-துளையிடாத முத்து,
பொல்லாமை, 717. [269.
பொல்லாய் - அறிவிலியாயிருந்தாய்,
பொலி, 58.
பொலிசை - இலாபம், 2546.
பொழிந்தரு காத்தல் பூண்டு, 1496.
பொழிந் பிண்டி - சோலையாகிய
அசோக மரம், 2600.
பொழுது - சூரியன், 1747.
பொழுது போக்கல், 156.
பொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை, 1747.
பொள்ளென, 256.
பொற்கடிகை - பொன்போர்த்த மூங்
கிற் குழாய், 2350.
பொற்கண்ணாடி, 629, 1867.
பொற்கண்ணி, 128, 285.
பொற்கருவி; நாவிதுனுடையது, 2489.
பொற்கலம், 399.
பொற்குடங்கள், 2415.
பொற்குடத்தை மணிகளால் நிரப்பி
யதுபோல் உடம்பைக் குணங்
ளால் நிரப்பி, 2639.
பொற்குவடு - குடவரை, 2836.
பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட்டு, 306.
பொற்குன்றனையான், 1980.
பொற்கொம்பனையான், 1980.
பொற்கொடி, 881.
பொற்சரம், 2322.
பொற்சிவிகை, 858.
பொற் சின்னம், 2303.
பொற்சண்ணம், 2189.
பொற்செப்பிற் பிணையல், 1146.

பொற்பட்டம், 1254, 2343.
பொற்படை, 2157.
பொற்படைப்புரவி, 567.
பொற்பன்றி, 2180.
பொற்பிதிர்வு, 2. [கோயில், 1867.
பொற்புகளத்தின ஞாயிறு செற்ற
பொற்பூமி, 363, 398.
பொற்பூவும் பொன்னாலும் பெற்ற
விஷ வைத்தியர், 1279.
பொற்பொடியால் திருவின் வடிவம்
அமைத்தல், 2485.
பொற்ற - நல்ல, 885; பொற்பென்னு
முரிச்சொல் திரிந்தது, 2508.
பொற்றகடுகளோவாயுள் இட்டுத் தலை
வனை வாழ்த்தல் (உலோகாபிசாரம்)-
பொற்றசண்ணம், 885. [778.
பொற்றதாமரை, 2738.
பொற்றது - பொலிவு பெற்றது, 2247.
பொற்றளிவம் - பொற்சின்னம், 2033.
பொற்றூம், 680.
பொற்றூமரையிற்றிரு, 474.
பொற்றூர்ப்புரவி, 768.
பொற்றீவு, 1184.
பொற்றுகள், 2400.
பொற்றூண், 2455.
பொற்றோரை - பொன்வடம், 2132.
பொறி - அறிவு, 233, 2200 - 01;
உத்தம இலக்கணம், 1339; எந்
திரம், 9, 233, 2886; ஒளி, 44;
தழும்பு, 634; தீவினை, 2201; நல்
வினை, 1359, 1726, 2204; பட்
டம், 1792; முத்திரை, 1872; வரி,
பொறிக்கலாப மஞ்ஞை, 1095. [266.
பொறிகள் ஐந்து, 375.
பொறிகுலாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண்
ணியன், 1706.
பொறித்த : பிறவினை, 204.
பொறித்திரிபன்றி மூன்று, 2200.
பொறித்து, 2439.
பொறிதவநெருங்க நோற்று, 1818.
பொறிப்ப - தெறிப்ப, 46.
பொறிப்பன்றி திரிதல், 2202.
பொறிமஞ்ஞை, 9.
பொறிமயிர்ப்புறவம், 564.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககருந்

பொறிமாண்கலம், 16.
 பொறிமுதல் - உயிர், 475.
 பொறியறுபாவை, 333.
 பொறியிலாதேன், 1726.
 பொறியின்வகை வண்ணம், 848.
 பொறியின்வேலி: இன்சாரியை, 962.
 பொறியினாக்கம் தேராக நின்றான்,
 பொறியினியல்பு, 1722. [1359.
 பொறியினேறுண்டு, 2183.
 பொறியெனும் பெயர ஐவாய்ப்பொங்
 கழலாவு, 375.
 பொறியை நீக்கி, 2143.
 பொறியொற்றிக்கொண்டான், 1721.
 பொறிவரம்புகிய, 2563.
 பொறைவிலங்குயிர்த்தன, 1937.
 பொன் - ஆபரணம், 1250; திரு,
 2369; பசப்பு, 1530; பெறுதற்
 கருமை, 2380.
 பொன் ஒன்றைக்கோடி, 2079.
 பொன்கிளர் பூமி - பொன்னுலகு,
 பொன்சுடு நெருப்பு, 72. [2580.
 பொன்செய் நாணிற் குஞ்சியைக்
 கட்டி, 2288.
 பொன்னாண், 2280, 2443.
 பொன்தெளித்த தாமம் - பொற்ற
 கட்டை ஒட்டிச் செய்த மாலை,
 பொன்புனையூகம், 564. [2919.
 பொன்மரம், 3122. [2913.
 பொன்மாரியை உலகமுண்ணச் சிதற,
 பொன்மாலை, 349, 630, 1452.
 பொன்மேகலை, 680. [சோறு, 928.
 பொன்வண்ணப் புழுக்கல் - பருப்புச்
 பொன்வான், 1712.
 பொன்வான் வெம்பப்பிடித்து, 2321.
 பொன்வியக்கும் நிறத்தாள், 1975.
 பொன்விளக்கு, 1045.
 பொன்விளை தீவு, 106, 603.
 பொன்றக்கெட்டது, 403.
 பொன்றருமாரிவண்கை, 956.
 பொன்றாழ்வரைப் புலிப்போத்தென்,
 2262. [14, 908, 1922.
 பொன்றுஞ்சாகம் - திருத்தங்குமாப்பு,
 பொன்றுஞ்சு மார்பன், 14.
 பொன்றெட்டேம் (குளுறவு), 2045.

பொன்னகர் - இராசமாபுரம், 138.
 பொன்னகலார்ந்த தூபம், 2463.
 பொன்னங்குவட்டிற் பொலிவெய்தி,
 பொன்னசம்பு, 37. [2136.
 பொன்னசம்பு கான்று ஒழுக்கி, 1238.
 பொன்னடர் - பொற்றகடு, 1973.
 பொன்னடிபோற்றி, 1880.
 பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன் - சக்
 கரவர்த்தி, 1203.
 பொன்னணி பகழி, 789. [2253.
 பொன்னணிபுகம் வேய்ந்த யானை,
 பொன்னணிமார்பன், 842.
 பொன்னரிமாலை, 349, 918, 1383,
 1498, 2588, 2663, 2837.
 பொன்னரிய கிண்கிணியும் பூஞ்
 சிலம்பும், 2921.
 பொன்னறை, 237, 2035.
 பொன்னாட்சி - வியாழக்கிழமை, 620.
 பொன்னாண், 1077.
 பொன்னாற்றகுழலைக் கட்டல், 977.
 பொன்னாறமார்பன், 933.
 பொன்னாரிஞ்சி-சமவ ஸரணம், 1243.
 பொன்னாலவட்டம். 1673.
 பொன்னாழி மணிவிரல், 2507. [1563.
 பொன்னிதழ்ப் பைந்தார்க்கொன்றை,
 பொன்னிலே பிறத்தல் - இரணிய
 கர்ப்பம், 911.
 பொன்னிழைசுடரு மேனி, 440.
 பொன்னிறக்குன்றம், 2257. [2380.
 பொன்னிறை - பெறுதற்கரிய நிறை,
 பொன்னினாலுடையும் கற்பு, 1260.
 பொன்னுடம்பு-தேவசரீரம், மேலான
 உடம்பு, 325.
 பொன்னும் வெள்ளியும் புணர்ந்
 தென வயிற்றகம் பொருந்தி, 2754.
 பொன்னுயிர் - தேவருயிர், 959, 2878;
 அருகந்தாவத்தை, 3107.
 பொன்னுலகம், 527. [2321.
 பொன்னுலகினிழிகின்ற தேவன்,
 பொன்னுளே பிறந்த பொன் - ஓட
 வைத்த பொன், 1408.
 பொன்னாசி, 369.
 பொன்னார் சமலான், 21.
 பொன்னால், 2519.

பொன்னெடுங் குன்றனான், 2515.
 பொன்னெயில் வட்டம் - சமவஸா
 ணம் (ஐஜ), 380, 856, 1243.
 பொன்னெலாம் விளைந்து பூமி
 பொலிய, 259.
 பொன்னெழுதப் பட்டமாலை, 2352.
 பொன்னெறி மணியிற் குழல்புறம்
 புடைப்ப ஒடி, 2530.
 பொன்னேவிட்ட சாயல் - திருவைக்
 கடந்த மென்மை, 708.
 பொன்னெழுகு குன்று, 494.
 பொன்னேலை (ஆடவாணி), 369, 677,
 1689, 1952, 2263, 2536.
 பொனங்கொடி - பொற்கொடி, 188,
 367, 3135.
 போக்கில்லாத அருவழி, 1216.
 போக்கு-மீட்சி, 1285, 2197, 2231.
 போக்குதல் - உணர்த்தல், 889.
 போகக் கலப்பை - போகத்திற்குரிய
 யாழ் முதலியவற்றை யிட்ட
 டோகட்டவுடம்பு, 951 [பெட்டி, 864.
 போகட்டு, 927.
 போகடாத, 2177.
 போகடாய்-போகவிடாய் (வி), 1365.
 போகடுவித்தல், 1580.
 போகத்துநெறி, 738.
 போகநுகரும் பரத்தையர், 372.
 போகபூமி, 189, 2580.
 போகபூமிப் போகம், 553.
 போகம், 2440.
 போகமகளிர், 2173. [மான், 362.
 போகமீன்ற புண்ணியன் - சிவபெரு
 போகாந்தர யம், 3081.
 போகயர் நீள்கழை, 1422.
 போகயர் மதியம், 705. [வி], 2045.
 போகொட்டோம் - போகவொட்டோம்
 போங்கோள் - போங்கள், 447.
 போத்து - எருது, 1773.
 போதக - போதுக, 463.
 போதகம், 89, 862. [1618.
 போதர்வான் - போதருவான் (வி),
 போதர்வேன் - மீள்வேன், 1993.
 போதனபுரத்து வேந்தன், 2189,
 போதி - ஞானம், 366.

போது - அலர்கின்ற முகை, 1228.
 போதுலாங்கண்ணி மைந்தர், 694.
 போம்பொருள்கள் போகும், 848.
 போமினம்: அம் அசை, 1411.
 போர் - குவியல், 1585.
 போர்க்கலாம், 620.
 போர்க்களத்துப் பாவம், 820.
 போர்க்களம் வீரருடைய ஆண்மை
 தோற்றும் நிலைக்கண்ணாடி, 2299.
 போர்க்களவருணனை, 2230-33.
 போர்க்கோலம், 2352.
 போர்த்தகல் விசம்பு, 2200.
 போர்த்திறம், 1676 - 81.
 போர்ப்பண்ணமைத்து, 444.
 போர்பு - நெற்போர், 59.
 போர்வை - உறை, 266. [2258.
 போரிற் கண்ணிமைத்தல் குற்றம்,
 போரிற்றுகுவிக்குவம், 640.
 போரின் முழங்கும் புரவி: இன்
 போலா - போன்று, 443. [ஏது, 2195.
 போலும் (ஒப்பில் போலி), 211.
 போலொத்த, 1560, 2267.
 போவர் - உணர்த்துவார், 891.
 போவுடம்பு வாழியர், 1104.
 போழ்தல் - கெடுத்தல், 2118.
 போழ்ந்து - பிளந்து, 239.
 போழ்ந்திபோற் கூடும்பு - தோட்டி,
 போற்றல் - விரும்பல், 338. [2785.
 போற்றி - பரிகாரம், 264; டாதுகாத்
 துக்கோள், 1720; வியங்கோள்,
 1880; விரும்பி, 361, 2353.
 போற்று - திருவுளம்பற்று, 430.
 போற்றுபு, 1816.
 போன்ம் - போலும், 127.
 போனிறம் - பொன்னிறம் (வி), 789.
 மக்கட் கதித்துன்பம், 2790.
 மக்கள், 2561.
 மக, 1897. [1792.
 மகடேவாற்குலம் தூய்மை பெறல்,
 மகண்மா - ஒரு விலங்கு, 1902.
 மகண்மாக்குழாம், 1902.
 மகதநாடு, 3042.
 மகதராசன், 2186.
 மகதையார்கோன், 2257.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ௧௬௫௫

மகப்பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே
பால் சுரவாது, 305.
மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும்
இடையில் ஒட்டின சலாகை, 2696.
மகரப்பேழ்வாய் மதனன், 256.
மகரம் - ஒருவகைத் தோளணி, 168,
மகரயாழ், 608. [174, 2438.
மகரவாய் போழ்ந்த முத்தம், 170.
மகரவீணை, 608, 664, 1984.
மகரவொற்று வண்ணத்திற் கடுத்
தங்கள் - மனைவி, 26. [தல், 274.
மகளிர் உற்றவர்க் குரியர், 1342.
மகளிர்க்குச் சமைத்தமது, 190.
மகளிர்கடன், 1400-01.
- மகளிர்கண் இடனாடல் நன்னிமித்
தம், 1909. [கூறல், 2256.
மகளிர் கற்பின் மிகுதியால் வஞ்சினங்
மகளிர்கூந்தல் முடிக்குக்குயில், 1011.
மகளிர் கொப்புளித்தலால் மலரு
மரங்கள், 74.
மகளிர் சாந்தரைத்தல், 2414.
மகளிர் சித்திரமெழுதல், 1107.
மகளிர் தாம் வளர்த்த முல்லைக்கொடி
முதலில் அரும்பியபோது அதற்கு
விழாச்செய்தல் மாபு, 1268-70.
மகளிர் பந்தாடல், 125.
மகளிர் பலவகை, 2338.
மகளிர் புலம்பல், 391. [20.
மகளிர்பொழில் விளையாடல், 1319 -
மகளிர் மாமைபோன்றினியது தக்க
நாடு, 1439.
மகளிர் முத்துக் கோத்தல், 1106.
மகளிர் மூவகையினர், 2529.
மகளிர் வலக்கண் துடித்தல், 2173.
மகளிர் விளையாட்டு, 2714.
மகளிராடுங் கழற்காய், 2287.
மகளிராடும் ஊசல், 2268.
மகளிரியல்பு, 1597.
மகளிருள் திருவன்னாள், 840. [1600.
மகளிரை வசிகரிப்பதொரு மந்திரம்,
மகன் வாழ்க்கெனத்தாய் போற்றல், 10.
மகனறில் - நீர்ப்பறவைகளு ளொன்று,
மகனென், 1792. [302, 1250.
மகார், 2114.

மகாவிரதங்கள் தூறுகோடி (ஜை),
மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு, 905. [2818.
மகிழ்ச்சியாற் கூத்தாடுதல், 3085.
மங்கலக் கருவி - வபனக்கத்தி, 2411.
மங்கலக் கூற்று, 2098.
மங்கலத்துகில் - வெண்டுகில், 1146.
மங்கலப்பெருங்கணி, 2411.
மங்கல மணிச்சீப்பு, 2436.
மகிழ்தாங்க - மகிழ்ச்சி செறிய, 597.
மகிழ்ந்து - விருமபி, 2715.
மகிழ்வாண - மகிழ்வடங்காத, 164.
மகிழம்பூ, 1650.
மகிழம்பூவுக்குச் சிலம்பி, 2108.
மங்கலக் கடிப்பு, 488.
மங்கல மாபு, 2146.
மங்கலவணி - வெள்ளணி, 603.
மங்கலவெள்ளைவழித்து - சந்தனத்
தாலே மெழுகி, 1477.
மங்குல் - இருள், 1607.
மசகாரி - கொசுகுவலை, 838.
மஞ்சரி - சுரமஞ்சரி, 897.
மஞ்சிகற்கேறனான் - நாவிறுட் சிறந்
தோன், 2492.
மஞ்சிகை = மஜ்ஜிகா (கன்னடம்) -
காதணி, 2388. [க்கு, 2230.
மஞ்சிவர்குன்று கொடியணிந்த யானை
மஞ்ச - வெண்மேகம், 344, 2853.
மஞ்சவயிறழிந்து - மேகங் கருக்கலங்கி,
மஞ்ஞை, 65, 301, 925. [570.
மஞ்ஞைப்பொறி, 9. [கன், 286.
மஞ்ஞைபூர்ந்து நின்றமால் - முரு
மட்டத்துருத்தி, 86, 968.
மட்டித்தல் - குழைத்தல், 622.
மட்டித்தார் - பூசினார், 991.
மட்டித்து - பூசி, 622, 2790.
மட்டு, 2504. [2533.
மட்டொளித்துண்ணு மாந்தர்மாண்பு,
மடக்கிளி, 1666.
மடங்கரு - மடக்கரு (வி), 2252.
மடங்கல், 407.
மடங்கனோக்கியர், 529.
மடத்தகையவளொடும் - மடத்தகை
யவளை (ஒடு உருபு மயக்கம்; உம்
அசை), 1173.

மடந்தபவுரைத்தல்(மெய்ப்பாடு), 995.
 மடந்தை கோல்கொள, 2054.
 மடநடை - மென்னடை, 2125.
 மடப்படல் - மடம்படல் (வி), 1927.
 மடம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்
 டது விடாமை, 356.
 மடல் - வாழைமடல், 2716.
 மடலணி பெண்ணையின்ற மணிமருள்
 குரும்பை, 2053.
 மடலிலிருந்த சாந்து, 1147.
 மடலூர்தல், 998 - 9.
 மடலெழுந்தலமருங்கமுகு, 2406.
 மடவார் - மூடர், 498.
 மடவார்க்கு அச்சத்தால் வாய் துடித்
 மடற்பனை, 2524. [தல், 2337.
 மடிகிற்பின், 496.
 மடிந்து, 3072.
 மடியிருந்துகி லுடை மாக்கணடி,
 மடு, 2460. [2406.
 மடுத்தல் - நெருங்குதல், 864.
 மடைதூல் - பாகசாஸ்திரம், 131.
 மடையவிழ்ந்த வெள்ளிலைவேல், 293
 மண் - மார்ச்சனை, 628.
 மண்கிணை முழுவம், 628.
 மண்கருதும் வேலான், 1225.
 மண்களிப்பான் - மண்ணை புருக்குப
 வன், 230.
 மண்கொண்ட வேலான், 2353.
 மண்கொள் வேல்மன்னர், 2589.
 மண்டபப் பளிக்கறை, 1622.
 மண்டமர், 1616.
 மண்டலம் - குதிரைக்கதி, வட்டக்
 குடை (பர), 672, 795, 860,
 மண்டலிப் பாம்பு, 1276. [1955.
 மண்டிய, 2210.
 மண்டிலம், 1771. [மாலை, 980.
 மண்டிலமுத்து - வட்டமான முத்து
 மண்டினார் - மிக்குச் சென்றார், 418.
 மண்ணகம் வளருந்தோளான், 202.
 மண்ணார்வேற்கண், 1699.
 மண்ணி, 2465.
 மண்ணிய, 853.
 மண்ணுதல் : பண்ணுதல், 202, 735,
 மஞ்சளாடுதல்; 1699; சுழுவ

தல், கடைதலுமாம், 2465.
 மண்ணுநீர் - மஞ்சளநீர், 1252, 1345,
 மண்ணுநீர்மருள் ஆட்டி, 2326. [2414.
 மண்ணுநீராடி, 2599. [1345.
 மண்ணுப்பெய்து - குளிப்பாட்டி,
 மண்ணுறுப்ப நீராட்ட, 2852. [1757.
 மண்ணெலாஞ்செல்ல நின்ற மகிழ்ச்சி,
 மண்பஃவிடிக்குஞ் சிங்கம், 2250.
 மண்பத்து, 2418.
 மண்பெற்ற ஆயுள்பெற்று மன்னு
 மண்மல்குதாரான், 1808. [வாய், 2546.
 மணந்த, 2378.
 மணந்து, 1828.
 மணநாறப் புருகின்றான், 1636.
 மணநிலவகையிற் பிறந்த பெண்
 பாலார் - பரத்தையர், 2539.
 மணம்புகுத்துங் கொம்பு, 65.
 மணமகளிர், 98, 1648.
 மணமகளிர் போன்றதுகாடு, 853.
 மணமகன், 2185.
 மணமுரசறைதல், 2388.
 மணவறை, 837, 1084.
 மணி - உருண்டை, 977; பளிங்கு,
 1541; மாணிக்கம், 931.
 மணிக்கட்டிலி, 839.
 மணிக்கயிறு, 977.
 மணிக்கலத்தமிர்தனைய மாண்பு, 1173.
 மணிக்குடம், 2398, 2431, 2501.
 மணிக்குடம்மதிக்கு, 1541.
 மணிக்குடை, 561.
 மணிக்கூடம், 2420.
 மணிக்கைக் கண்ணாடி, 2397.
 மணிக்கை மத்திகை, 703, 1908.
 மணிக்கை வெண்கவரி, 2369.
 மணிகளின் வகை, 144.
 மணிகறங்க, 611.
 மணிகளொளரி, 2430.
 மணிச்சுண்ணம், 625.
 மணிச்செப்பின் வாசம், 2736.
 மணிச்செப்பு, 197, 630, 2474.
 மணிசெய்கந்து, 986.
 மணிச்செவிப்படியாகம், 2472.
 மணித்தாலம், 2489.
 மணித்துணரணைப் குஞ்சி, 2820.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கசுநெ

மணித் தூண் ஒருதூறு, 2455.
 மணித் தூண்கள் நான்கு, 2420.
 மணிதெளித்தனைய சனை, 1566.
 மணிநாகர், 217.
 மணிநாமழலைக் கிண்கிணி, 317.
 மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப ஆட்டினார்,
 மணிநிறம் - கரிய நிறம், 451 [623].
 மணிநிறமாமை, 1665.
 மணிநிறவண்ணன் - திருமால், 2371.
 மணிநீர் - சந்திரகார்த நீர், 2418.
 மணிநூற்றனையவைப்பால், 1784.
 மணிப்பந்தர், 2455.
 மணிப் புற, 70.
 மணி புனைகுடம், 2326.
 மணிபொதி துகிலிற்றோன்று மஞ்சு
 சூழ்வரைகள், 1742.
 மணிமதக்களிறு, 1049.
 மணிமலர் - நீலமலர், 1613.
 மணிமால, 1452, 2069, 2433.
 மணிமேகலை, 1625, 2384.
 மணியங்கழல், 1869.
 மணியனை, 2429. [335].
 மணியறைந்தன்ன வாரியறலைம்பால்,
 மணியிறந்த நாசம் வருந்தல், 1508.
 மணியுயிர் - வீடுபெற்ற உயிர் (ஈஜ),
 2878, 3100, 3111.
 மணியெரிய, 2491.
 மணியை ஒப்பமிடல், 623.
 மணியை நடுக்கடலில் வீழ்த்த தூண்
 மணிவடம், 1950 [பம், 2884, 3109].
 மணிவண்ணன் - ஒரு சாரணன், 2747.
 மணிவண்ணனனனான், 406.
 மணிவரையனையமாதவன் - இரத்தினப்
 பிரபையென்னும் சாரணன், 2891.
 மணிவள்ளம், 2083.
 மணிவிரல், 2507.
 மணிவிளக்கு, 1304, 2410.
 மணிவிளங்குமால, 2069.
 மனை - பலகை, 922.
 மத்தகம் - தலை, 2251, 3005.
 மத்தகமயிர் - தலைமயிர், 3026.
 மத்தகமயிரென வளர்த்தகா, 3026.
 மத்தம் - மத்து, 1313.
 மத்தம் புல்லிய கயிறு, 423.

மத்திகை - சம்மட்டி, 703.
 மத்திம சீபவணி, 27.
 மத்திமதேயம் - தடமித்தனுடைய
 தேயம், 1619. [1591].
 மத்திமநாடு - பவதத்தனுடைய நாடு,
 மத்திரிப்பு - செற்றம், 753.
 மத்தெறிதயிர், 421.
 மதக்கேழல், 2183.
 மதங்கமழ் கோதை, 2584.
 மதஞ்செய்யுமது, 1874.
 மதநாற்றம், 1621.
 மதம் - செருக்கு, 2183; தேன், 2584.
 மதமுண்டுக்குத்திடுளிறு, 182.
 மதயானை, 2313, 2485.
 மதர்வை நோக்கம், 478.
 மதர்வை வெங்கதிர், 322.
 மதாரி - கதிர்த்த அழகு, 2803.
 மதலை - தோணி, 505.
 மதவலி - அரசன் ; மத : விசேடித்த
 உரிச்சொல், 204, 519, 1091.
 மதவொளி - மிக்கவொளி, 589.
 மதனகீதம், 1211.
 மதனன் - கட்டியங்காரன் மைத்து
 னன், 256, 1079, 1142, 2197,
 மதி - பிறை, 362 [2208, 2245].
 மதிஉரோகினியோடு ஒளித்தது, 198.
 மதிக்கண்ணியான் - சிவபெருமான்,
 208.
 மதிக்கதிர்போற் சந்தனம், 2106.
 மதிக்குக் கைவிளக்கு, 1542.
 மதிக்கோடு, 34. [3097].
 மதிஞானம் - ஸ்வபாவ புத்தி (ஐஜ),
 மதிஞானாவரணியம் - மதிஞானத்தை
 மறைப்பது (ஐஜ), 3081.
 மதிதரன் - தனபதியின் மந்திரி, 1340.
 மதிதள்ளியிடும் - அறிவைக் கொடுக்
 கும், 1194.
 மதிதோய் குடையாய், 2588.
 மதிப்பாகக்கல், 2496.
 மதிப்புடை வியாழம், 618.
 மதிடோற்கல்லியன், 454.
 மதிடோற் பசப்பு, 1510.
 மதிமுகந்தைவந்திட்டான், 1709.
 மதிமுகம், 165.

மதிமுகமென்னும் வித்தை, 1708.
 மதியங்கெடுத்தமீன், 23.
 மதியம் வெய்தா நடுங்கிச் சுட்டிடுதல்,
 மதியன்னை, 362, 498. [2315.
 மதியன புங்கவன் - அருகன், 603.
 மதியிழந்த மீன் போற் புல்லென
 வெய்தி, 1215, 1695.
 மதியுடம் பட்டு, 1163.
 மதியுடம்படுக்கலுற்று, 1046.
 மதில், 101, 1251.
 மதிற் பொறிகள், 101 - 5.
 மதின் மூன்று - உதய தாம முதலி
 யன (ஐ), 1245, 2813.
 மது - செவ்வி, 190, 2108; பூவிலுள்
 ளது, 64, 872, 1824.
 மதுக்குடம் விரிந்தன மாலையார்,
 மதுக்கை மாலை, 1712. [1999.
 மதுகை - அறிவு, 664.
 மதுச்செப்பு, 638.
 மதுத்தண்டு - மது பெய்த மூங்கிற்
 மதுப்பலி, 471. [குழாய், 863, 1874.
 மதுபர்க்கம் - விருந்தினர்க்களிக்கும்
 பால் பழம் தேன் முதலியவை
 சேர்ந்த தொகுதி, 2463.
 மது மகிழ்ச்சல் - மதுவை உண்ணல்,
 2083, 2700.
 மதுமடை திறந்து தீந்தேன் வார்தரு
 கோதை, 1124.
 மதுவுண்டு களித்து, 2282.
 மதுவுந் தேனும், 2194.
 மந்தம் - படுத்தலோசை, 735.
 மந்தார மரம், 1710
 மந்தார மாலை மலர் வேய்ந்து, 1957.
 மந்தி - பெண் குரங்கு, 564, 2571.
 மந்தி கொண்ட கைமகப்போன்று,
 2571.
 மந்திமக - குரங்கின் குட்டி, 1897.
 மந்திரத்தரசன் - கலுழவேகன், 539.
 மந்திரத்தியானம், 1459.
 மந்திரம் - வித்தியாதரலோகம், 539,
 836.
 மந்திர மடந்தையன்னுள், 1719.
 மந்திரமன்னன், 545.
 மந்திர மூன்று, 1219, 1753.

மந்திரமைந்து - பஞ்ச நமஸ்காரம்;
 அருகர், சித்தர், ஆசிரியர், உபாத்தி
 யாயர், சாதுக்களென்னும் பஞ்ச
 பர மேஷ்டிகளை வணங்குதற்குரி
 மந்திர விதி, 2465. [யன, 14, 945.
 மந்திரித்து, 2465.
 மந்திரிமாநாகம், 290.
 மயல் - செத்தை, 128.
 மயற்கை, 1393.
 மயற்கையில்லவர், 1346.
 மயன், 234.
 மயனிழைத்த அம்பாவையின் வைகி
 மயானம், 201. [ஞள், 1310.
 மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு, 1558.
 மயிர்க் கத்தி, 2496. [2717-
 மயிர்க்கவரிநல்லான் கன்றுண்ண,
 மயிர்க்கிடுகு - மயிர்க் கேடகம், 2218.
 மயிர்க்கேடகம், 276, 279.
 மயிர் களைதல், 2413.
 மயிர்ப்பாடு, 1661.
 மயிர்ப்புரவி, 2151.
 மயிர்ப்பேரெலி, 1898.
 மயிர் பறித்தல் (ஐ), 2637.
 மயிர் முடி வகை ஐந்து, 164.
 மயிர் மூன்றறாக் கோடி உடம்பிலுள்
 ளன, 307.
 மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடி, 2126.
 மயிர்வாரணம், 2106.
 மயிர் வினைக் கல்யாணம், 2413,
 மயிருகுத்தமயில், 2636. [2483-90.
 மயிரெறிகத்தரிகை, 168.
 மயில், 437, 1366, 1405.
 மயில் இந்திர கோபத்தைக் குத்தி
 புண்ணல், 2528. [925.
 மயில் ஈயலைப் பிடிக்கச் செல்லல்,
 மயில் கூவிற்பென்றல் மரபு, 79.
 மயிலந்தோகை, 300.
 மயிலிற் காட்டினல்லார், 463.
 மயிலை - இருவாட்சி, 485.
 மயிலைக் கண்டால் கள்ளின் களிப்புத்
 தீரு மென்பது, 50.
 மயிலைப்பந்தர், 485.
 மயிற்பெடை தன் மயிலைத் தெருட்
 டல், 50.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககாடுக்

மயிற்பொறி - விசையை ஊர்ந்து
 சென்ற எந்திர மயில், 238, 273,
 மாக்கட நியாயம், 2571. [2614.
 மாக்குற்றத்தாற்பிறக்குந்திய இசை,
 மாங்கள் பல, 1608. [718 - 9.
 மரணவச்சம், 946.
 மரத்திற்குரிய நோய் நான்கு, 720.
 மரத்தினேன், 1914.
 மரப்பலகை, 2218.
 மரபு - வழிபாடு, 842.
 மரவடி - பாதக்குறடு, 1300.
 மரவம்பாவை, 2690.
 மரவமரம், 1558.
 மரவுரியுடை, 1231.
 மரப்பழம், 2339.
 மரியதோள், 1792.
 மரியவர் - மருவியவர், 1211.
 மருகன், 43.
 மருங்கு - செல்வம், 2924; வடிவு,
 மருங்கொற்றி, 2784. [1195.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 739.
 மருட்டும் - வருத்தும், 1455.
 மருத்துவ தூல், 2734.
 மருதம் - ஒரு உகை மரம், 1853;
 காலைப் பண், 1991, 2102.
 மருத்யாழ், 1991.
 மருந்தின் சாயல், 1033.
 மருப்பிளம்பிறை, 322.
 மருப்பு - பிறைக் கோடு, 322.
 மருப்பு (தந்தம்) ஊசியாக, 1121.
 மருப்புத்தாடி - யானைக் கொம்பாற்
 செய்த விரற் கவசம், 2279.
 மருமகன் - சகோதரியின் மகன், 187
 மருமான், 1057.
 மருமான் முக நோக்க, 1868.
 மருவார் சாயல், 725.
 மருவி நடந்த வழக்கினது பகுதியை
 இலக்கணமாக வுடையது, 1.
 மருவின் பாதத்தியது, 1. [247, 2459.
 மருளி : இ பகுதிப் பொருள் விசுதி,
 மருளினைக்கு : இன் அசை, 2290.
 மரை, 2102.
 மரைத்தோற் செருப்பு, 1231.
 மல் - மற்றொழில், 268.

மல்கின்று - நிறைந்தது, 152, 1607.
 மல்லர் நீராட்டினார், 2733.
 மல்லலைத்தெழுந்து வீங்கி, 268.
 மல்லன் மலையனைய மாதவர், 2789.
 மல்லிகைக் கோதை, 1745.
 மல்லிகை மாலை: ஒரு மங்கையின்
 பெயர், 879, 2707.
 மல்லிகை மாலுக்குத் துதிக்கை,
 2693.
 மலங்க - கெட, 1613; சுழல், 340;
 பிறழ், 1067.
 மலங்குவித்து - மயக்குவித்து, 2809.
 மலங்கு மீன், 1788.
 மலம் - குற்றம், 2809. [2563.
 மலமது திகிரி - அறவாழி (ஐ),
 மலயச்செஞ்சாந்து, 2190, 3048.
 மலர்த்தாள் - விழித்தாள், 298.
 மலர்ந்து - மகிழ்ந்து, 3130.
 மலர்ப்பலி சிந்தினார், 2394.
 மலர்ப்பள்ளி, 2503.
 மலர்பெய்ப்பண்டி, 61.
 மலரணிமணிக் குடம், 1252.
 மலரிடத்துத்திரு, 2121.
 மலிர - நிறைய, 620, 1859.
 மலிவு, 161.
 டலை, 428.
 டலைத்தெய்வதம், 1248.
 மலைந்து - மாறுபட்டு, 747.
 டலை நாட்டார் வழக்கு, 927.
 மலைபொரவரிய டார்பு, 612.
 மலைமகள் - கார்தருவதத்தை, 1745,
 1751.
 மலை மரங்கள், 1608.
 டலைமுகந்தனைய மார்பு, 2733.
 மலை முத்தங் கொள்ளுமார்பு, 2312.
 டலையார்மணிமார்பன், 216.
 மலையிற்றவஞ்செய்தல், 465.
 மலையுடையரும - மலையை யுடைச்
 சின்ற இடி, 1735.
 டலை வருணனை, 1603 - 8.
 டலை வழி, 1416 - 7, 1897 - 8.
 மலை வீளக்கு, 256, 262. [508.
 டவ்வல் - டல்லிகை விசேடம், 153,
 மழகளிற்றரசன் - அரசயானை, 2917

மழலை - எழுத்து வடிவில்லாதசொல்,
மழலைக்கிண்கிணி, 293, 317. [181].
மழலைக்குழல், 2480.
மழலைச் சொற்கள், 939.
மழலைத் தீஞ்சொல்லார், 422.
மழலைப் பொற் சிலம்பு, 638.
மழலைமஞ்ஞை, 564.
மழலை வண்டு, 1503.
மழை, 2268.
மழைக்கவின்றெழுந்த அறுகு, 2416.
மழைத் தாரைக்குப் பளிக்குக் கோல்,
மழை தழீஇய கை, 2779. [508].
மழை பருவம் பொய்யாப் பல்லவ
- தேயம், 1185.
மழை மருண் மாடம், 2116.
மழை மின், 2301.
மழை மின்னென ஒரு தேவன் வந்
தது, 15. [2651].
மழை மொக்குட் போகம் விட்டு,
மழை மொக்குளன்ன வரு முலை,
1064. [தனர், 816].
மழையிடை மின்னினெய்தாமறைந்
மழையூர்ந்து செல்லும் வானவன்,
1838.
மழைவள்ளல் - மழைபோலே வரிசை
யறியாமற் கொடுப்பவன், 13, 899.
மள்ளர், 2525.
மள்ளர்க்குக் கோட்டுமீன், 2325.
மற்பகமலர்ந்து அகன்ற மார்பு, 2424.
மற்பழுத்தகன்ற மார்பம், 435.
மற்றத்தேர், 89.
மற்று அசையாக வருதல், 89, 423,
497, 780, 902, 955, 1281,
1879, 1907, வினைமாற்றில் வரு
தல், 46, 174, 247, 310, 467,
475, 607, 905, 1134, 2584.
மற்றைநாளிற்சமயம், 2358.
மற்றொழில், 1795.
மறப்படை, 101.
மறப்புலி, 752.
மறவி, 791.
மறலுதல் - மாறுபடல், 968, 1198;
- போர்செய்தல், 2225.
மறவர், 1141, 2337.

மறவர்க்குச் சுறாமீன், 1845.
மறவலை - மறவற்க, 947.
மறவி, 2877.
மறவெங்காமம், 1633.
மறனிழல், 2590.
மறித்து - மீட்டு, 520, 1225, 1965.
மறிய - மீள, 595.
மறியுமோ - அற்றுவிழுமோ, 2201.
மறுகல் - சுழலாதேகொள், 946.
மறுகு - நெடுந்தெரு, 615.
மறுத்தற்பொருட்டாய இறை, 1620.
மறுபிறப்பு, 269-70.
மறுவலம் - மீட்டும், 1052.
மறுவாயிரத்தெட்டு (ஐஜ), 2.
மறைத்து - மறைந்து (வி), 1140.
மறைபுறப்படுமென்று, 2097.
மறைபொருள் - இரகசியப் பொருள்,
1222.
மறையின - மறைத்த, 118.
மறைவல்லன், 2027.
மன் - பெருமை, 860; மிகுதி, 1147.
மன்மதன் : மதனன் தம்பி, 2246.
மன்றல் மாமயில் - பெடையோடு
கூடிய மயில், 2171.
மன்றலமலை : அ அசை, 2289.
மன்னர்க்குப் பருதி, 2223.
மன்னர் கோயிலுறைவார் பொறி
செறித்த மாண்பினர், 1669.
மன்னருடைய வெகுளித் தீயை
அவித்தற்கு உபாயம், 1117.
மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம், 1243.
மன்னீர் - அரசர்களே, 756.
மன்னுடை வேலினாய் - அரசர் கெடு
தற்குக் காரணமான வேலையுடை
யாய், 1200.
மன்னும் - மிகவும், 708, 1147.
மனக்கிணு - பொறுமை, 205.
மனக்கினிதுறைக, 2568.
மனத்ததேசுரக்குந் கறவையிற் கறக்
கும் அறம், 2877.
மனத்திழைக்கின்றான் - மனத்தே
சூழா நின்றான், 1089.
மனத்திழைத்த, 2036.
மனத்தினில் ஆவியுள்ளாய், 1887.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கககக

மனத்தைச் சென்றவிடத்தாற் செல்ல
விடல், 1593. [3081.

மனப்பரியயனாளுவாணீயம் (ஐஜ),
மனப்பொலிவு - மனம் பொலிவு (வி),
மனம் கையற்றொழிந்த, 797. [703.
மனம் துளையிய, 367.

மனம்போலேவருந்தாமற் கடிது செல்
மனமசைதல், 2530. [வேன், 1219.

மனவு - சங்குமணி, 466.

மனவேட்கை, 2730.

மனுவனைய மென்கூலும்பு, 2781.

மனும் = மன்னும் - மிகவும், 1598,

மனையேறப் போய், 1034. [2451.

மனையைச் சூழ்ந்த மதில், 470.

மனையைச் சூழப் பச்சை - நிரைத்
மனைவி, 1895. [தல், 828.

மனைவிக்குப் பயந்து விருந்தினரை
வாடச்செய்த கீழ்மகன், 2319.

மஷி - மசி, 1767.

மா-அசை, அசைநிலை, அழகு, ஆகாது,
இசைநிறை, மாறு (வட, வி),
308, 362, 395, 484, 611, 787,
1144, 1276, 1735, 1753, 2001,
2249, 2856.

மாக்கள் ஐயறிவினர், 93, 1278.

மாக்கம் - திக்கு, மஞ்சு, 569.

மாகமாய் - மாகத்திலே தீண்டி, 2580.

மாசனம், 828, 864.

மாசணமகிழ்ச்சி மன்றல், 189.

மாசுமூழ்கிக் கிடந்த மணியைக் கழுவி
னீர், 1890.

மாசைமாக்கடல் மன்னவனாடலின் -

அரசன் பொன்னிலே பிறக்கையி

மாட்சியுள்ளம், 1634. [னாலே, 911.

மாட்டினன் - செலுத்தினன், 1274.

மாட்டு - செய்யுளுறுப்பு, 104, 1273.

மாடக்கீழ் நிலைவைகினார், 2687.

மாடகம் பாலிகை வடிவாய் விசிக்கும்
கருவி, யாழுறுப்பு, 722, 1697.

மாடங்கள், 153.

மாடங்என்றகொடி கட்டல், 2331.

மாடத்திற்குக் குன்று, 2374.

மாடத்துச்சிக்குக் குடம், 87.

மாடவகைகள், 153.

மாடவீட்டகம்-மாடத்திரளிடம், 396.

மாடியந்தானை - கவசத்தையுடைய
சேனை, 537.

மாண்ட எயிற்றெகினம் - நாய், 942.

மாணக்கரியல்பு, 1648.

மாத்தனகனி - மாங்கனி, 1191.

மாத்தொடு - மாவொடு, 869.

மாதங்கி - யாழ்த்தெய்வம், 411, 550.

மாதர் - காதல், 338, 1295, 2584.

மாதர் நகை முறுவல் மாந்தி, 2090.

மாதரம்பாவை, 740, 836, 1074,

மாதவர் பள்ளி, 1195, 1779. [1215.

மாதவிப் பந்தர், 1322. [1316.

மாதியாழ் - காதலை யுடைய யாழ்,

மாது - காதல், 356, 463, 2349.

மாதுகுமயிலினல்லார் - காதலொழுகு
கின்ற மயிலிற் காட்டினல்லார்;
பரத்தையர், 463.

மாது கொண்ட சாயல், 1102.

மாதுபடு - பெருமைப் பட்ட, 499.

மாதுலாமழலை, 1666.

மாந்தளிர் மலர்களம்பாக் கொண்ட
வன் - மன்மதன், 2003.

மாந்தளிரோமாமேனி, 652.

மாந்திரிகர், 1279.

மாபெருந்தேவி, 1403, 1800, 2618.

மாமரம், 68.

மாமன் மருகருக்குள்ள அன்பு, 43.

மாமனார், 1875.

மாமான், 484.

மாமியார், 2650.

மாமேகம், 2476.

மாமேரு, 1437. [1439, 1961.

மாமை நிறம், 1291, 1325, 1330,

மாமை விளர்த்து, 1026.

மாய் - ஒளி கெட்ட, 2421.

மாய்ந்தார் - மறைந்தார், 453.

மாயோனைம்படை, 2599.

மார்பிலுள்ளவரி மூன்று ஆடவர்க்
ளின் உத்தம இலக்கணம், 1462.

மார்பிற் காட்டில், 1911.

மார்பிற் கொடி யெழுதி, 2181,
2264. [2802.

மார்பிற்கோவை மார்பின் மாலே,

மார்பினலம் பருகி, 2701.

மார்பெழுதி, 1297.

மாரட்டம் - மஹாராஷ்டிரம், 2161.

மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடி
லாக ஒதுதல், 2161. [2252.

மாரட்டமென்னும் பொற்குன்று,
மாரி, 365.

மாரி மழை வள்ளல், 500.

மாரிமாமயிலனார், 2543. [409.

மாரிமொக்குளின் மாயந்து (ஜை),

மால் - அருசன், 961, 1549, 1610;

இந்திரன், 472; சச்சந்தன், 476;

முருகன், 286.

மால்வரைத் தொகுத்த மாரி, 451.

மாலை - குணமாலை, 876, 893-4;

பூமாலை, 1338, 1742.

மாலைக் கண் - காமாலைக்கண், 2397.

மாலைக்குப் பனை, 2351.

மாலைக்குப் புகை யூட்டல், 111.

மாலைக்கேற்ற வார்குழல், 2329.

மாலை கட்டுமாறு கூறிய தூல், 1652.

மாலைகளின் வகை, 193, 2656,

மாலை கால் தொடும், 1004. [2919.

மாலைச் செப்பு, 2474.

மாலை சூட்டி, 2414.

மாலைப் பந்து, 2928.

மாலைப்பிண்டி - மாலையாகப் பூக்கும்

அசோக மரம், 1420. [60.

மாலைப்பொழுது கண்டிரங்கல், 1659-

மாலையால் கையையாத்தல், 1988.

மாலையால் வண்டை ஒட்டல், 2073.

மாலையுந்திலகமும் அணியப் பட்ட

களிறு, 2387.

மாலையை மூட்டாகப் பெய்து, 1267.

மாலையை வாளாகக் கொண்டு, 2656.

மாலை வெள்ளருவி, 1232, 2378.

மாவடு மருட்டு நோக்கு, 1455.

மாவலி - சச்சந்தன், 222.

மாழ்குடி, 1800.

மாழாந்து, 23. [1541.

மாழை - இளமை, 2198; பசுலை,

மாழை வாண்முகங்கள், 2536.

மானவம், 2159.

மாற்றம், 432.

மாற்றமஞ்சம் மன்னிய கற்பு, 361.

மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபு, 2690.

மாற்றவன், 2142.

மாற்றாற்புடையுண்டு, 2794.

மாறல், 1354.

மான் கறிகற்ற கூழைமௌவல், 485.

மான்பிணை முதலியவைகள் சித்திர

மாக எழுதப்படுதல், 146.

மானு, 507.

மானக்கவரி, 2120.

மானம் - ஒப்பு, 2747; புலவி, 2382

மானயா நோக்கியர், 1822.

மானிடம் பழுத்தன கிலுத்தம்,

மானினம், 564. [1900.

மானிநோக்கி : இன் சாரியை, 359

மானுமானு மிரங்க மொழிதல், 519.

மாணை நோக்கியர் - மன் நை நோக்கி

யர், 2578.

மீக்காங்கும் : உம் இசைநிறை, 805.

மிகுத்தமார்பு, 2281. [1816.

மிகை - மீதாரந்த நடை, 281; மேல்,

மிச்சில், 1790, 2261.

மிச்சில் சீப்பவர், 832.

மிஞ்சி - மிக்கு, 255.

மிஞிறிற் சுரும்பு சிறந்தது, 892-3

மிஞிறுமீட்டங்கள், 892. [897

மிஞிறு - வண்டு, 1769.

மிஞிறும் சுரும்பும் எல்லா மணத்த

லும் செல்லும், 892-3.

மிடற்றுப்பாடல், 729.

மிடா, 692.

மிடித்தார் - வறுமையுற்றார், 2535

மிடைதல், 953.

மித்தியாதத்துவம் (ஜை), 3076.

மிலேச்சர் - உள்ளர், 93, 431, 1558

2216.

மிழற்றல் - மெல்லக் கூறல், 1626.

மிழற்றி - சிலசொல்லி, 2339.

மிளகுவார்கொடியூசல், 1778.

மிளிர்ந்த - பிறழ்ந்த, 491.

மிளிர்ந்து - குதித்து, 148; பிறழ்ந்து

1985; புரண்டு, 1383.

மிளிர - பிறழ, 1074, 1658.

மிளை - காவற்காடு, 1142.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககககக

மிறைக்கொளி திருத்சல் - இளக்கத்
 தைப் போக்கல், 284.
 மின்: அசை, 2904.
 மின் துளம்பு மேகலை, 1207.
 மின் தெளித்தெழுதியன்ன நல்லார்,
 மின்வாளிற்கு, 2264. [371.
 மின்னணங்குறு மிடை, 1006.
 மின்னலங் கெயிற்றுவேழம், 1154.
 மின்னுக்கொடி, 562.
 மின்னுமிழ்ந்துலாமேனி, 2449.
 மின்னுமீன், 882.
 மின்னுமொக்குளும், 2754.
 மின்னுருக்குறுமிடை, 185.
 மின்னுளே பிறந்ததோர்மின், 1408.
 மின்னெழுதப்பறப்ப தொத்து,
 விசம்பு இவரந்தமான் சென்றான்,
 மின்னொழுசாயல், 494. [959.
 மீசை = மிசை - மேலிடம் (வி), 911.
 மீளிமை - வண்மை, 940, 958, 1382,
 மீன்கண், 54, 1393. [1486.
 மீன்கள் சூரியன்முன் மறைதல், 974.
 மீன்குழ்மதி, 882.
 மீன்சென்றநெறி, 1390.
 மீனெறிதூண்டில் போன்ற நாணற்
 மீனேறு, 6. [றவல், 800.
 முக்கால்மண்ணி, 2465.
 முக்கி - உண்டு, முழுதுவித்து, 1574.
 முக்குடை, 1244, 1467.
 முக்குடைக்கீழ் மூர்த்தி, 2740.
 முக்குடையான், 3142.
 முகங்கழவி, 1943.
 முகஞ்செய்கோலம், 675.
 முகஞ்செய்து, 1408.
 முகடு - மேல், 1609.
 முகத்திற்குச் சூரியன், 1724, 3007.
 முகமில் முரிவு (இசை), 648-50.
 முகப்ப - எடுப்ப, 323.
 முகப்பூ - முகப்பொலிவு, 2334.
 முகபடாம், 182.
 முகம் - தியானம் (ஐ), 1289.
 முகம்புடைத்து அங்கங்குழைந்து அழ,
 முகம் புதைத்தல், 2461. [2758.
 முகம் பெற்று, 1404.
 முகமாகாமை கண்டு, 1119-20.

முகமுகங்கணைக்கினரே, 1808.
 முகவாசச் செப்பு, 838.
 முகவாசம் - வெற்றிலை, 1055, 2474.
 முகவாச வெந்நீர், 3045.
 முகவியர் முனிவு தீர்த்தார், 2045.
 முகில்கழிமதி, 2436.
 முகிழ்த்த, 551. [1004, 2051.
 முகிழ்ந்து - அரும்பி, முகிழ் செய்து,
 முகூர்த்தவிதானி - முகூர்த்தம்
 பார்ப்பவன், 2362.
 முகைநெரித்தனையவுண்கண், 1572.
 முகைவிம்மும் - மலரும், 2558.
 முசு, 1414.
 முட்கோள் - தாற்றுக்கோல், 794.
 முட்டாது - குறையாமல், 553.
 முட்டி விசேடம், 1642.
 முட்டுடை முடுக்கர் - போக்கில்லாத
 முடக்கு, 510. [அருவழி, 1216.
 முடமுட்டாழை, 2558.
 முடிக்குஞ் சொல்லை மட்டும் விரித்
 தல் (உடைய), 63. [1211.
 முடி கவிழ்த்த - தலையைச் சாய்த்த,
 முடி குடைப்புறத்தை யொக்கும்,
 1460. [தேவன், 2285.
 முடிச்சடை முனிவன் - வீரபத்திர
 முடித்தல் - வீடு பெறுதல், 3073.
 முடித்தொடுத்து, 2183.
 முடிதவக்கடல், 3073.
 முடி தீட்டினான்-வணங்கினான், 2641.
 முடி தளக்கி - தலை சாய்த்து, 1881;
 வணங்கி, 2357, 2560, 2738.
 முடிமிடைந்த மாலையன், 953.
 முடியுங்குடையு மொழிந்த சிறப்புக்
 கள், 200. [2567.
 முடியுடைவேந்தராதற் குரியோர்,
 முடியுலக மூர்த்தி - சித்தன் (ஐ),
 முடியுலகு, 1847. [1245.
 முடிவகையைந்து, 2989.
 முடி வைரம், 2585.
 முடுக்கர், 1216.
 முடுகியல், 2561 - 3.
 முடுகுபு, 1850.
 முணை - மிகுதி, 2222.
 முத்தங்கோப்பவர், 47.

முத்தணிந்த முக்குடைக்கீழ் மூர்த்தி,
2740.

முத்தணி மாலை - முத்தை யொத்த
முத்த தூல், 644. [மாலை, 223.

முத்தம், 2740.

முத்தம் உரிஞ்சும், 18.

முத்த மண்டபம், 2433.

முத்த மணல், 595.

முத்த மாலை, 1672.

முத்தரிச் சிலம்பு, 177.

முத்தவிராழி - கொற்றக்குடை, 2741.

முத்தாரத்திற்கு அருவி, 2363.

முத்தாலே கோலமிடல், 1477.

முத்தி யுலகம் - வித்தி கேத்திரம்;
வென்றாருலகமெனவும் வழங்கும்.

முத்தீன்ற வலம்புரி, 2702.

முத்துக்கோக்கக் கற்ற கல்வி, 1106.

முத்துதல் - சேர்தல், 504.

முதல் - முதற் பொருள், 770.

முதல் சினை வினையொடு முடிதல்,

முதல் வங்கியம், 675. [1353.

முதலா - கோன்றாத, 1.

முதலை, 95, 446.

முதலைக் குப்பை, 95.

முதற் கந்தருவம், 1328.

முதற்குறை, 365. [2107.

முதற்கேற்ற அடை, 1289, 1943,

முதனிலை - நிலை மொழி, 2697.

முதிர்ந்த நெற்கதிர் ஒல்லென்றொலி
த்தல், 54.

முதிராவிள முலை முத்தொடுபொங்க,
முதிரை, 63. [2115.

முது கண், 2557.

முது குறைமை, 2511.

முதுமரப் பொந்து போல முழுமெ
யும் புண்களுற்றார், 819.

முது மரம், 300.

முதுவாய் வலவை - முதிய உண்மை
யால் வெற்றியையுடையை, 3020.

முதுவேனிற் காலம், 2669.

முந்திரிகைப் பழச் சோலை, 3063.

முந்தை - முன்பு, 545.

முந்தாட் பிறை, 2695.

முந்தீர், 5.

முந்நீர்ப்படு சங்கு, 12.

முப்பழச் சூனை, 75.

முப்பழ நீர், 2356.

முப்புரம், 1141.

மும்மதம் மணமகள் கூதுப்பென்
நாறும், 1621. [கம், 96.

மும்மலம் - காடம், வெகுளி, மயக்

மும்முறை தழுவிக்கொண்டு, 1725.

மும்முறை நீர் குடித்து, 1302.

முயலின் கண், 3042.

முயற் கூடு - சந்திரன், 2284.

முரசநாண இயம்பினான், 2900.

முரசம், 440, 543.

முரசறைவித்தல், 2374.

முரசறைவோன் கூற்று, 604-9

முரசார்த்தல் நன்னிமித்தம், 1617.

முரசிற் சாற்றி, 200.

முரசொடு முழவம் விம்ம, 2414.

முரட்பயம்பு - ஏற்றிழிவுடைய குழி,

முரணிய - டெருக்கிய, 1772. [1900.

முரம்பிற் சின்னீர் வறுஞ் சூனை,

முரன்றற்கு, 2035. [1385.

முரன்று பாட - ஆலாபனஞ் செய்து

முரிதல், 2756. [பாட, 1959.

முரிந்து, 48, 562.

முரிமுரிந்த - முரிதலைச் செய்தன,

முரிய - வலையாநிற்க, 2670. [2310.

முரிவிலர் - நீங்கார், 372.

முரிவு - வருத்தம், 1627.

முருக்கி - முறித்து, 807.

முருக்கிதழ்குலிக மூட்டி வைத்தன்ன
செவ்வாய், 1454.

முருக்க கடவுள், 482. [994.

முருகவேள் தாமரையிற்றேன்றியது,

முருகன், 316, 971, 1029.

முருகன் வேல், 1291.

முருகு, 2104.

முருகு பொறையுயிர்க்கும்கா, 2559.

முருடு - ஒரு வாச்சியம், 1777.

முருந்தின் காறுங் கூழையை, 1661.

முரசுகிரிமிழிசை, 601.

முல்லை - கற்பு, 686.

முல்லை எயிரீன்றது, 1268.

முல்லைக் கண்ணிகள், 3129.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கககூடு

முல்லைக் கத்திகை - முல்லை மாலை, 989. [1268.
முல்லைக் கொடி, 1195, 1227, [தல், 1583.
முல்லைக் கோதை கண்படுக்குங் கூந்
முல்லை கற்பிற்குச் சூட்டல், 680.
முல்லை கார்காலத்திற்குரியது, 413.
முல்லைச் சூட்டு, 624, 2438.
முல்லை சூழ் முல்லை வேலி, 3062.
முல்லை நிலம், 1563-4.
முல்லைப் பூம்பந்து, 743.
முல்லை மாலை, 438, 769.
முல்லை முகை போலும் வெண்ணோறு,
2623, 2972.
முல்லை முறுவலித்து, 1228.
முல்லை மொய்யம் மலர்க்கானம், 2104.
முல்லையங்குழலார், 137.
முல்லையங் கோதை, 2084.
முல்லையஞ் சூட்டு, 3119.
முல்லையரும்பு, 1651.
முல்லையுங் குறிஞ்சியும் சேர்ந்த இடம்
பாலையாதல், 2106.
முல்லை வடம், 547.
முழுவம், 628.
முழுவம் கண்டியிலாத நகர், 856.
முடிவனபலாக்கனி, 825.
முழவிசை போல்வது அருவி
யொலி, 1193, 1560, 2172.
முழவின் முழக்கு, 2399.
முழவுமுத்துரிஞ்சி மின்ன, 2976.
முழா - முழவு, 530. [3012.
முழாத்திரன் மொய்யம்மலர்த்தாமம்,
முழாவின் - தழுவுதலால், 2541.
முழுப்பதகர், 2783.
முழும் (முழுதும்) - முழுவதும் (வி),
முழுமணி, 600. [1870.
முழு மாணிக்கம், 169.
முழு முற்று - ஒரு சொல், 1870.
முழுமெய்யும் - மெய்முழுவதும், 340.
முழுமெய்யுமிரும்பு மேய்ந்திட, 2156.
முழுவலன்பு, 720.
முழுவலி : பெயர், 2664.
முழைக்கண்வாளரியேறு, 2004.
முழைமுகத்திடயரி, 275.

முழையிடைச் சிங்கமன்னன், 816.
முள் - தாற்றுக்கோல், 2214.
முள்கல், 1514
முள்குதல் - முயங்குதல், 420, 687,
1413, 1986, 2184.
முள்கும்ஆயர் - புதுமணவாளப்பிள்ளை
கள், 420.
முள்வாயெயிறு, 491.
முள்ளிலவின்காய், 788.
முள்ளுறீஇ, 2214.
முள்ளெயிறு, 768, 1099, 2732.
முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களை
தல் (பழ), 1920.
முளரிமுகநாகம் - யானை, 2870.
முளவுமா - எய்ப்பன்றி, 1233.
முளிபுல் - காய்ந்தபுல், 2279.
முளை - அசோகங் கன்று, 223.
முளைத்தண்டு, 1136.
முளையெயிற்றிவள், 2042.
முளை யெயிற்றுயானை, 2485.
முளையை விதைத்தல், 45.
முற்பட மார்க்கொடுத்தான், 2263.
முற்படவரையார், 483.
முற்பிறவியிற் கொடாமையால் வரும்
துன்பம், 2929.
முற்றம், 2341, 2539.
முற்றி - தழும்பியிருந்து, 1678.
முற்றிமை - முதுக்குறைமை, 2511.
முற்றில் - சிறுசளகு, 1099.
முற்றுவினைத் திரிசொல் (சொல்லி
னை), 2982.
முற்றெடுத்து - முழுக்க வெடுத்து,
முறித்திட்டு, 2185. [1608.
முறிந்த - தளிர்த்த, 2358.
முறிமிடைபடலை மாலை, 483, 1889.
முறுக்கிவிட்ட கயிறு, 1189.
முறுகு - மிக்கு, 1503.
முறுகியவிசை - கடுகியவிசை, 796.
முறுகியூர்தா - மிக்கணுக, 1183.
முறுவற்றாது, 2732.
முறுவன் மாந்தி, 2090.
முறுவன்முன் சிறியதோற்று, 1572.
முறுவனோக்கம் - மகிழ்ச்சி கொண்ட
பார்வை, 1022.

முன்கையிற் காப்புக்கட்டல், 1344.
 முன்படு - முன்பு அடு, 2664.
 முன்பனிக்காலம், 2680.
 முன்னம் - குறிப்பு, 415.
 முன்னால்: ஆல் அசை, 1414.
 முன்னிலைப்படர்க்கை, 1760, 1916, 2066, 2300.
 முன்னிலைப் புறமொழி - முன்னே நிற்பாரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறு மாறு போலக் கூறல், 257, 1513.
 முன்னினான் - அணுகினான், 1249.
 முன்னீர் - முற்பட்ட நீர்மை, 1910.
 முன்னீர்க்கணிகடல் - பழைய நீரை யுடைய ஒலிக்கின்ற கடல், 511.
 முன்னுபு - பொருந்தி, 2636.
 முன்னையான் போன்றுமுகத்துளே தோன்றுகின்றான், 1626.
 முன்னோர் கூறிய குறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண்பகுதி, முனது, 1421. [1.
 முனித்தலைச்சிறார் - இருடிகள் தலை போலும் புன்றலைச்சிறுவர், 2541.
 முனிமை - முனித்தன்மை, 1609.
 முனிவர்களுடைய உணவு, 1125, 1422.
 முனிவர் பெருமை, 1240.
 முனிவருண்ணல், 1125.
 முனிந்திரன், 3094.
 முனை - தவம், 707.
 முனைவர் - முனிவர், 707.
 முனைவன், 2357.
 முக்க - மூத்திடுக, 487.
 மூக்கு உயர்த்தார், 2703.
 மூக்குவயிரத்தோட்டிபோலும், 1464.
 மூங்கிலரிசி, 1422.
 மூங்கிற்பிளிச்சு, 635.
 மூங்கை, 997.
 மூசுற - மூசுதல் அறாத (வி), 418.
 மூசு, 116.
 மூட்டு, 1267.
 மூத்து, 2581.
 மூப்பிமார், 1892.
 மூப்புவடிவம், 2009.
 மூர்ச்சனை - நெட்டுயிர்ப்பு, 1627.

மூர்ச்சை தெளிவித்தல், 390, 1800, 2615.
 மூர்த்தி - தவவேடமுடையவன், 3071.
 மூரித்தேந்தாரினும், 214.
 மூரிநூற் கலைகள், 607.
 மூரிப்பேரொக்கல், 1726.
 மூலை - திக்கு, 1232.
 மூவகைப்பாவம், 1753.
 மூவகை வணிகர், 1756.
 மூவரொற்றாட்கள், 1829.
 மூவறுபாலை, 93.
 மூவா - இறவாத, 1.
 மூவாத முதல்வன், 1609.
 மூவியல் (சோ), 1686.
 மூவிக்கணிறைஞ்சி நின்றான், 1701.
 மூழ்கி, 261.
 மூழ்த்தம் - மூகூர்த்தம் (பா), 2763.
 மூழி - பாண்டவிசேடம், 2464.
 மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி, 833.
 மூழிவாய் மூல்லைமாலை, 2974.
 மூழை - அகப்பை, 487.
 மூள்கும் - புகுதும், 1998. [தல், 307.
 மூன்றரைக்கோடிப் பொன் கொடுத்த மூன்றனைத்துலகம் - மூன்றருகிய உலகமனைத்தும், 1091.
 மூன்றிற்குணம் புரிந்து, 2827.
 மூன்றுகடிமதி லுங்கட்டழித்த, 1245.
 மெத்தி - அப்பி, 1577.
 மெய்க்கூத்து (பா), 672.
 மெய்காப்போம்ப, 291.
 மெய்ப்பட உணர்வுதோன்றி, 2726.
 மெய்ப்பாடு, 991.
 மெய்ப்பொருட் கேள்வியன், 1425.
 மெய்ப்பொருள் - தத்துவம், 1595.
 மெய்ப்பொறி - உத்தம இலக்கணம், 1438, 1949.
 மெய்ப்பொறியாக்கையான், 1438.
 மெய்ப்புகுவன்ன முயக்கம், 2384.
 மெய்பெறவெழுத்து, 181.
 மெய்பொறி - மெய்யிலக்கணம், 1949.
 மெய்யசையாது அவசமானது, 1374.
 மெய்யுவம், 290.
 மெய்வழி - விலாப்புடை, 631.
 மெல்கோல் - பற்கொம்பு, 803, 3045.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கசுசுள்

மெல்லிலை - வெற்றிலை (வினைத் தொகை), 62, 132, 826, 2403.
 மெல்லென, 2490.
 மெலிய - மெல்லிய (வி), 641; வளைய, மெழுக்கு - மெழுகுதல், 129. [79.
 மெழுக்கி, 2034.
 மெழுதினபின்பு பூவைத்தல், 129.
 மெழுதினாற்புனைந்த பாவை, 1386.
 மெழுகு செய்படம், 1602.
 மெழுக்கெரிமுகந்த தொக்கும், 2095.
 மென்மெல் மலர்மேல் மிதித்தேகி னுள், 1338. [படுதல், 8.
 மென்மை ஐம்பொறியாலும் நுகாப் மே - பெருமை, 179.
 மேகத்தில் மறையு மின்னல், 1335.
 மேகப்புள் - வானம்பாடி, 2839.
 மேகம், 195.
 மேகம் யானைக்கு, 2322.
 மேகம் வேண்டாமற் கொடுத்தல், 365.
 மேகமாகச் சீவகன் உருவகஞ் செய் யப்படல், 2476.
 மேகலை, 680, 2662.
 மேகலைகளென்றெழுலித்தல், 684.
 மேகலைத் தேன்களார்ப்ப, 1357.
 மேகவிநாசம் (ஹை), 2833.
 மேதகவு, 1922.
 மேதி, 69.
 மேம் (மேவும்) - விரும்பும், 480.
 மேம்படஇய-மேம்படுத்துதற்கு, 782.
 மேம்பால், 480.
 மேய்ந்து - பருகி, 32.
 மேயினார் - பொருந்தினார், 661.
 மேருவின் நாவிலணம், 3088.
 மேலலார்செல்வம், 53.
 மேலிற்கவி, 79.
 மேலை நீள்விசம்பு; ஐ அசை, 2238.
 மேவார்சாயல்-மேவருசாயல் (வி), 1006.
 மேவார்தமிழ்-மேவருதமிழ் (வி), 1328.
 மேழகம் - ஆடு, 521, 1230.
 மேற்பொறி, 2143.
 மைகலந்த கண்ணீர் வீழ்ச்சிக்குத் தாமரை மலரிலிருந்து வீழும் கருமுத்தம், 2508.
 மைத்தல் - ஒளிகெடுதல், 2333.

மைத்துனத் தோழன் - வினையாடு முறையையுடைய தோழன், 1264.
 மைத்துனமன்னர், 2333, 2571.
 மைத்துனன், 187, 1048, 1718,
 மைந்தருட்காமனன்னுன், 840. [1888
 மைந்தரெல்லாம், 1868. [ஊர், 1490.
 மைந்தற்குக்கோதையை மணமியற்றி
 மைந்துறவு - வலியுறுதல், 1601.
 மைந்திரி மழைக்கண்ணார், 1449.
 மைந்துற்றினைய மாவீழோதி, 2437.
 மைந்துறுவேற்கண், 453.
 மைபூத்தலர்ந்த மழைக்கண், 2198.
 மைம்மலர்க்கோதை - இறைவி (ஆகு பெயர்), 208.
 மைம்முகமணிந்த மதயானை, 282.
 மையணிமதயானை, 2434.
 மையல் மதயானை நிரை, 589.
 மையல்யானை, 2365.
 மையலவர் - பித்தர், 2013.
 மையாடல் - மையோலை பிடித்தல், 367, 2706, 2756.
 மையாரணலமணி நாகம், 2345.
 மையெழுத்தாசி, 1767. [1414.
 மையெழுதியவைபோல முகத்தமுசு,
 மையோலை, 367, 2706, 2756.
 மைவழி நெடுங்கணுள், 1758.
 மைவிலைபெற்ற கண்ணுள், 1704.
 மைவினை கழுநீர்-நீலோற்பலம், 2435.
 மோக்குள், 2754.
 மொய்-பகை, 1704, 1802.
 மொழியமை முகமன், 1917. [1852.
 மோ : முன்னிலையசை, 715, 1732,
 மோட்டிருங்கதிர், 1223.
 மோட்டிளங்குரும்பை, 1688.
 மோட்டிளமுல்லை, 2104.
 மோட்டிள, 95.
 மோட்டுமீன்-நகரத்திரம், 2325.
 மோட்டுமுத்து, 2519.
 மோட்டுமுதுநீர் மலங்கு, 1788.
 மோட்டுமுதுநீர் முதலை, 446.
 மோட்டொலி முத்தம், 404.
 மோடு - புடைபட்டவயிறு, 2844;
 பெருமை, 2379; வயிறு, 43.
 மோடு கொள்புனல், 38.

மோதிரந்தொடல், 1040.
 மோதிரம், 318, 323, 2696.
 மோதுபடுபண்டம், 499.
 மோயினன், 12.
 மோழலம்பன்றி - ஆண்பன்றி, 1233.
 மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம், 485.
 யமகம், 2327, 2333.
 யமனாதர், 1080.
 யமனாதி - பாம்பின்பல், 1288.
 யமன் - பாம்பின்பல், 1288.
 யவத்தன் - ஒரு வணிகன், 494.
 யவனக்கைவினையடைப்பை, 1479.
 யவனச்செப்பு, 1146.
 யவனப்பேழை, 114, 557.
 யவனர், 104.
 யகிதேவதை, 314.
 யாக்கை - பிணித்தல், 1362.
 யாக்கைநிலையாமை, 213.
 யாண்டுநேரெல்ல, 393.
 யாத்தஅன்பு, 273.
 யாத்திராதானம், 500.
 யாதுஆவது - வருந்திங்குளன், 481.
 யாப்பினர், 1060.
 யாப்புடையாழ், 2011.
 யாமக்கடல், 1663.
 யாமமும் பகலும், 135.
 யாமை, 2755.
 யாரை : ஐ அசை, 954.
 யாரையுந்தேறன்மின், 1815.
 யாரையென்றார்க்கு : ஐ அசை, 1718.
 யாவதும் - எல்லாம், 1201.
 யாவும் - ஏனையவும், 1191.
 யாழ், 559, 651, 721. [550.
 யாழ்க்கணங்கொடையவம் - மாதங்கி,
 யாழ்க்கோட்டுறுப்பு, 718 - 9.
 யாழ்க்கோல், 559.
 யாழ்செய்யும் - பாடும், 1012.
 யாழ்த்தீஇயிருப்ப, 656.
 யாழ்நரம்பு, 559, 721, 727.
 யாழ்ப்படை, 628.
 யாழ்ப்பத்தர், 559.
 யாழ்ப்பத்தருறுப்பு, 719.
 யாழ்ப்போர்வை, 559.
 யாழ்மண்டலம், 647.

யாழ்முரல்வதொருபொழில், 1936.
 யாழ்வாசினை - யாழ்வாசித்தல், 651.
 660, 664, 1079.
 யாழ்வெற்றிக்குவாகைகூடல், 645.
 யாழ்நிலித்தகன், 1021.
 யாழாசிரியன், 672.
 யாழில்வார்க்கட்டு, 559.
 யாழிற்குரியமரம், 718 - 9.
 யாளி, 1900.
 யாற்றகம், 342.
 யாற்று நீராடல், 123.
 யாளை, 41, 566, 1561, 2154, 2211.
 2225, 2792, 2968.
 யாளை ஆயிரத்தெட்டு, 2414.
 யாளை ஆவித்தன்னபுன், 2354.
 யாளைஇசைக்கு வணங்கல், 748.
 யாளை ஐந்து அங்கங்களால் பகை
 வரைக்கொல்லல், 2154.
 யாளைக்கண், 2698.
 யாளைக்கவனம், 3017.
 யாளைக்கு அஞ்சனமெழுதல், 2230.
 யாளைக்குரிய உவமைப் பொருள்கள்,
 973 - 5, 979, 1837, 2230,
 2306.
 யாளைக்கு வெள்ளணி அணிதல்,
 யாளைக்கூடம், 81, 958. [2388.
 யாளைக்கைக்குச்சேடன், 2521.
 யாளைக்கொம்பால் உழுவித்தல், 287.
 யாளைக்கொம்பாற் செய்த தோடு,
 2440.
 யாளைக்கொம்பு உலக்கை, 1562.
 யாளைகளின் வகை, 2154 - 5.
 யாளைகொம்பை இழந்ததுபோன்றார்
 சீவகனைப் பிரிந்த தோழன்மார்,
 யாளைச்செண்டு வெளி, 275. [1133.
 யாளைச்செவிப்புடை, 2355.
 யாளைத்தந்தச்செப்பு, 3048.
 யாளைத்தீ - பெரும்பசியை விளைப்ப
 தொருநோய்; பஸ்மகவியாதி, 396.
 யாளைத்தொழு, 958.
 யாளைத்தோலின் இயல்பு, 2787.
 யாளைத்தோலின் தூற்றுரை, 1645.
 யாளை தன் மதநாற்றத்தால் மற்ற
 யாளைகளை யஞ்சுவித்தல், 750.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககூகூகூ

யானை துதிக்கையை வைக்குமிடம்,
யானை நடை, 1837. [2904.
யானை நாதத்திற்கேற்றியது, 748.
யானை நெற்றியின் கச்சு, 1898.
யானைப்புணர்மருப்பு, 2081.
யானைப்போர், 2230-31. [2262.
யானைப்போருக்கு வேல் வேண்டும்,
யானை மத்தகத்திற் சங்கமணிதல்,
யானை மத்தகம், 2434. [2306.
யானைமத்ததால் வீதிகள் சேராதல்,
117.
யானைமத்ததைவண்டுண்ணல், 2313.
யானைமதம் வெம்மைமிக்கது, 1189.
யானை மருப்பாலாய குரம்பை, 1201.
யானை யாசனது வலமருப்பீர்ந்து
செய்த சீப்பு, 2436.
யானையின் பருமத்திற் கண்ணாடி
தைத்தல், 809. [குலையவரை, 1561.
யானையின் பழுப்போற் பொங்குகாய்க்
யானையின் மதமணம், 1621, 2365,
3087.
யானையின்மேற் கொடிகளுக்குக்
கதலிகைக்காடு, 2212.
யானையினுச்சியில் தீர்த்தநீரை யெடுப்
பித்தல், 623. [வன ஏழு, 2154.
யானையினுறுப்புக்களுள் நிலந்தோய்
யானையுடன் தனித்துப்போர் செய்
யானையுளரசன், 2436. [தல், 1677.
யானையேற்றம், 978, 1795, 1833,
1837. [1602.
யானையேறுவார் அதனைத்தொழுதல்,
யானையை அடக்கல், 979 - 80.
யானையைக் கொல்லும் புலி, 1219.
யானைவீரர், 2212.
யானைவேட்டை, 41.
யூகம், 870.
யோகம் - நூல், 621; மருந்து, 1800.
யோகு - யோகம் (இரிபு), 96.
ரிஷபஸ்வாமி, 366.
வகுளம், 2108.
வகை - குறுந்தெரு, 462.
வகைநலம் - அவயவ அழகு, 695.
வகைநிலைக் கொச்சகம், 2514. [2693.
வகைமாலை-உறுப்புமாலை, 483, 1889,

வங்கக்கலிங்கக் கடகம், 863.
வங்கத்திற்குக் களிறு, 493, 501,
2223, 2231.
வச்சிர நுதியிட்ட எழுத்தனாள், 1534
வச்சிரம் - மாவயிரம், 2613.
வச்சிரமனத்தன், 2732.
வச்சிரயாப்பு, 544.
வச்சிரவண்ணன் - குபேரன், 2494.
வசந்தரி - தடமித்தனுடைய அரண்
மனையில் வேலை செய்பவள், 1719.
வஞ்சம் - பொய், 574, 1512.
வஞ்சி நுண்ணிடை, 2384.
வஞ்சியங்கொம்பு, 358.
வஞ்சினம் - சபதம், 592, 773, 902,
1042 - 3, 1861, 2002, 2067,
வடக - கெட, 403. [2514.
வட்டக்குடை, 860.
வட்டகை, 928.
வட்டச்சுரையர், 632.
வட்டணை - வட்டவணை (வி), 673,
2433; வர்த்தனை, 1257.
வட்டத்தாமம், 2184.
வட்டம், 1839.
வட்டம்பொழிந்து, 677.
வட்டம் விட்டிட்டது, 860.
வட்டமலர்த்தார், 2343.
வட்டவயிரம், 2523.
வட்டனையகோலமுத்து, 2950.
வட்டிகை - எழுதும் பலகை, 1990.
வட்டிகைப் பலகை, 1990.
வட்டிகைப்பாவை, 2085.
வட்டிகை மணிப்பலகை, 1107.
வட்டித்து - சுழற்றி, 2594.
வட்டில் - கிண்ணம், 74.
வட்டு - எஃகுருண்டை, 103, 811,
983, 2263, 2467.
வட்டுடை, 468, 767, 2263.
வடகம் - உடை விசேடம், 462.
வடசொற்றிரிபு, 18, 659
வடதிசைக் குன்றத்தன்னகுலம், 742.
வடதிசையெழுந்த மேகம், 2304.
வடமலைப் பொன்னன்னார், 2863.
வடவரை வைரம், 1731.
வடி, 1573.

வடிக்கண் மகளிர், 2356.
 வடிகயிறு - குதிரையின் வாய்க்கயிறு,
 வடித்த நுண்ணூல், 271. [794.
 வடித்த நூற்கேள்வியார், 882, 1846.
 வடித்தபோத்து - பண்ணின் எருது,
 வடித்தல்-டயிற்றல், 1450. [1773.
 வடித்தலைக்கண், 194.
 வடித்தாரை-வடித்ததாரை(வி), 2320.
 வடிநிரை நெடியகண்ணூர், 2650.
 வடிவமை மனம், 1686.
 வடிவிற்குத்தக்க குணம், 1172.
 வடிவு கூறும் இலக்கணம், 1571.
 வடிவுவமம், 1766, 2829.
 வடுகு - ஒருவகைக் கூத்து, 672.
 வடுப்பிளவனையகண், 1573.
 வண்டர் - கழிகையர், 1844.
 வண்டலர் - வண்டு துகைத்தலர்ந்த,
 வண்டனார் - முனிவர், 1632 [57.
 வண்டானம் - நாரை, 2108.
 வண்டியெருத்தைப் புனைதல், 2054.
 வண்டின் சாதி நான்கு, 892.
 வண்டுகார், 892.
 வண்டுடுத்த மாலை, 1265, 2987.
 வண்டும் ஈரும்பும், 2065.
 வண்டும் தேனும் நல்ல மணத்தே
 செல்லும், 894.
 வண்டும் தேனும் யாழ் செய்யும்,
 வண்டுளர்ந்ததார், 707. [1196.
 வண்ணக்குவான், 2066.
 வண்ணச் சுவை யமுதம் - பருப்புச்
 சோறு, 2604.
 வண்ணத்துகிலிகை, 1107.
 வண்ணம் - இசைப் பாட்டு விசேடம்,
 657, 1696; கரைத்த வர்ணம்,
 1107; சந்தனம், 274.
 வண்ணவுவமை, 17.
 வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல், 2458.
 வணக்கருஞ்சிலை, 1817.
 வணிகச் சாதிப் பாம்பு, 1287.
 வணிகர் பட்டம், 112.
 வணிகர்பூண், 112.
 வணிகர் வகை, 1756.
 வதம் - விரதம், 378.
 வதுவை கூடி, 479.

வதுவை நாட்டி, 1173.
 வந்தாய் - அவதரித்தாய், 2889.
 வந்துறுங்கள் : கள் அசை, 509.
 வந்தென - வந்ததென (வி), 1022.
 வபன முறை, 2494 - 2500.
 வம் (வாகும்) : உயர்த்துக் கூறுவ
 தொரு மொழி, 357.
 வம்பு - புதிய வழக்கு, 1068.
 வம்புண் கோதை, 128.
 வம்மின், 2605.
 வம்மின நீர் : அம் அசை, 3065.
 வம்மென - வாடுகென, 1023.
 வயபா - புலி, 2778.
 வயா, 231.
 வயா மரங்கள், 2690.
 வயிரத்தொழு, 1523.
 வயிரத் தோட்டி, 1464.
 வயிரம் - கோளகை, 645, 2275.
 வயிரமலை வெண் குடை, 797.
 வயிற்றிற் கட்டின கச்சு, 1153.
 வயிறுக்கினார், 1104, 1106.
 வர்க்கம் - பணம், 1060. [2747.
 வரகதி - மேலான கதி (ஐ), 1431,
 வரகறுப் போர் பாடல், 1196.
 வரகாத்திரம் - யானைத்தலை, 806.
 வரத்து - வரவு, 2020.
 வரந்தருதெய்வம் - அருந்ததி, 1507.
 வரம் - வேண்டுவகோடல், 201, 661.
 வரவு கேட்பான் - வினாவுவான், 954.
 வரன்றி - அரித்து, 2297.
 வரான் மீன், 44, 1198.
 வரி - பாட்டு, 1066, 2581.
 வரியென்னும்பண், 1974.
 வரியை யுடையபாய், 1702.
 வருடை - வரையாடு, 1899.
 வருடைமான், 1238, 1899.
 வருத்தாதே கொள், 2100.
 வருடவந்துறுங்கள், 509.
 வருவது இடைத் தங்காது, 496.
 வரை, 1607.
 வரைபுண், 2354.
 வரைய - அளவின், 1037.
 வரையகன் மாப்பிடை வரியு மூன்
 வரையமிந்து, 2110. [முன, 1462.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி   ௧௬௭௧

வரையாடு, 1559.
 வரையுமிழருவி, 2111. [மார்பு, 699.
 வரை விழித்திமைப்பதொக்கும் ஆர
 வரைவினையாடுமார்பன், 397.
 வரைவின்னி - நிலை பேறின்னி, 107.
 வல்சி - பகற்சோறு, 591.
 வல்லாளுடியமணிவட்டு, 983.
 வல்லிக்கயிறு - அரை ஞாண், 2240,
 வல்லிது, 669. [2263, 2280.
 வல்லே - விரைவாக, 265, 539.
 வல்லையாய் - கற்றறிந்தாயாகி, 792.
 வல்விரைந்து, 328, 925.
 வல்வில், 1054-
 வல்விலிராமன், 1643. [யன, 2682.
 வல்வினாவரிசி - பொரி அவல் முதலி
 வலக்கண் ஆடல் ஆடவர்க்கு நன்னி
 மித்தம்; மகளிர்க்குத் தீ நிமித்தம்,
 2168, 2173, 2917.
 வலக்கவுள், 2495. [தல், 153.
 வலத்தல் - சூழ்தல், 340; சொல்லு
 வலந்த - கூறிய, 153, 187. [2103.
 வலம்புரி - சங்கரோகை, 184, 204,
 வலம்புரித்தடக்கையான், 821.
 வலம்புரிபொறித்தவண்கை, 204.
 வலம்புரி முத்தம், 386, 563, 697,
 2410, 2441.
 வலம்புரியின் கீழ்வளிமுழக்கு, 2308.
 வலம்புரியினீரை உட் கொள்ளல்,
 வலம்புரிவடிவச் செப்பு, 2475. [821.
 வலவை - வெற்றியையுடையை,
 வலிக்கும், 1509. [3020.
 வலித்தது - துணிந்தது, 266, 586,
 1285, 1924, 1932.
 வலித்தனை, 2952. [1334.
 வலிப்புறீஇ - வற்புறுத்தி, 1143,
 வலிமினம் - துணிவீர்; அம் - அசை,
 521.
 வலிய அலர்த்திக் கட்டின கழுநீர்
 மாலையை வீணையிற் சூட்டி, 1466.
 வலை, 279.
 வழங்குதாரவன், 2504.
 வழா, 3012
 வழி - ஆசாரம், 2074.
 வழித்து - பூசி, 699.

வழிநாள், 2752.
 வழிபாட்டோடே வாசித்தல், 842.
 வழிபாடு தோன்றக் கூற்றின்றிக்
 குறிப்பு நிகழ்ந்தமை, 1808.
 வழியாலுண்டாகும் இன்பம், 1207.
 வழிவங்கியம் (இசை), 675.
 வழிவளர் மயிலஞ் சயல், 2074.
 வழும்பு, 1583.
 வழுவமைக்குஞ் சொல், 4.
 வழுவழுத்து, 257. [1918.
 வழை - சரபுன்னை மரம், 1569,
 வழைச்சு - இளமை, 1614
 வழையுறைவனம், 1928.
 வள்வார்க்குளிரிடி முரசம், 628.
 வள்வாரச் சிறுபறை, 458.
 வள்ளல் - வண்மை, 36; வரையாது
 கொடுப்பவன், 11, 450, 797.
 வள்ளி = வல்லி - கொடி, 2039; வளை,
 வள்ளித் தண்டை, 2218. [420.
 வள்ளிதழக்கோதை, 905.
 வள்ளிநாயகியார், 482.
 வள்ளியின்னமுது - வள்ளிக்கிழங்கு,
 வள்ளிவாரியகுழி, 1565. [1424.
 வள்ளுவன் - நிமித்திகன், 419.
 வள்ளுவார் - வள்ளுவர் (பெயர்த்திரி
 சொல்), 2149.
 வள்ளுவர் - ஊன், 1552. [66.
 வள்ளுவாடு - வாடிய வள்ளிக்கொடி,
 வளம் - அழகு, 751. [223.
 வளர்ந்ததை (வினைத் திரி சொல்),
 வளராதன - துயிலாதன, 1366.
 வளாய் - சூழ்ந்து, 2634.
 வளாயினார், 2519.
 வளிமுகச் சுடர், 298.
 வளை (சங்கு) ஆர்த்தன, 1850.
 வளைக்குக்காந்தட்டோடு, 1742.
 வளைத்தேன் - தடுத்தேன், 889.
 வளைந்த அரிசி, 824.
 வளைப்பு - காவல், 2077.
 வளைய சுந்தரம் - தடமித்தன் பட்
 டத்து யானை, 1830.
 வளையவள், 651.
 வளையாத வில்லுக்கு ஊடியமடந்தை,
 2185, .

வனையாபதி - ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்று, 1434.
 வனாவாயுகிர், 2439.
 வனே வேறு தொடி வேறு, 469.
 வற்கம் இட்டவண்பரிமா (வல்கம், வடமொழி), 1060.
 வற்புற்றான், 1122.
 வறியவாழ்நம், 1416.
 வறுமைபுற்றார்க்கு உறவில்லை, 2535.
 வறைகள் - துவட்டின கறிகள், வன்செலல்அத்திரி, 1773. [2735.
 வனகிரி - சினாலயமுள்ள ஒரு மலை, வனதெய்வம், 354. [1210, 1565.
 வணப்பு - வருப்பழகு, 1721, 2292.
 வணம், 636.
 வனே கலத்திகிரி, 1839.
 வனையலாம்படித்தலாவடிவு, 709.
 வாக்கமை பாவை - திருத்தமைந்த வாக்கமையுரு, 1258. [பாவை, 667.
 வாக்கி - வார்த்து, 471.
 வாக்கினிற் செய்த பொன்வாள் - மயிர்க் கத்தி, 2495.
 வாக்கு - திருத்தம், 667, 1473.
 வாகனமில்லாதபொழுதுகவசமணிதல் கூடாது, 266.
 வாங்க, 2179.
 வாங்கி - தழுவி, 584.
 வாச்சியம், 3215. [622, 1476.
 வாசநெய் - வாசனை எண்ணெய், வாசவெண்ணெய், 2737.
 வாசவல் - பாசவல் (வி), 1562.
 வாசி யறியாதான் - உயர்வுதாழ்வுதெரி யாதவன், 899.
 வாசியின்றி, 723.
 வாசினே - வாசித்தல், 603, 1079.
 வாட்கடல், 2195. [விட்டு, 1143.
 வாட்கடாக்கொண்டு - வாளாலே கடா வாட்கண் அகன்றான் - உடம்பெல் லாம் கண்ணாளுள், 1475.
 வாட்கயல், 46.
 வாட்கூத்து, 783.
 வாட்டிய, 1947.
 வாட்படை - வாள்வீரர், 436, 1739.
 வாட்படை சுருவாக, 2223.

வாடாமாலேப் பிண்டி (ஐ), 3018.
 வாணன் - உயிர், 3079.
 வாணிகம், 770.
 வாணிகமகளிர்தாமே வாணிகம் வல் வாணுதற்பட்டம், 1257. [லர், 1500.
 வாத்திய ஒலியை நீரிற் பிறப்பித்தல், வாத்தியவகை, 110, 2967. [965.
 வாமலேகை : அநங்க மாலையின் தோழி, 2590.
 வாமன் - அருகன், 160, 2738.
 வாமனார் - புத்தர், 210.
 வாய் - வடு, 454; விளிம்பு, 595.
 வாய்க்கிலையறிதலில்லான், 1230.
 வாய்ச்சி, 2825. [தர்மேணி, 2689.
 வாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்து மாந் வாய்த்த - தப்பாத, 419.
 வாய்த் தலை - மதகு, 40.
 வாய்திறந்துபாடல், 658.
 வாய்ந்த - வாய்த்த (வி), 2043.
 வாய்ப்பறையறைந்து ஊற்றி, 211.
 வாய்ப்பூசி, 1301.
 வாய்மொழிந்துரைக்கலுற்றான், 1707.
 வாய்வது, 717, 2866.
 வாய்வழிகடாம், 735.
 வாய்விடொடு - வாய்விடுதலொடு, ஒடு உடனிகழ்ச்சி, 592.
 வாயில் - கூட்டுவார், 997; வழி, 2008.
 வார் - கடைகயிறு, 711. [2112.
 வார்மதமுண்டு உகுத்திடுகளிறு, 182.
 வாரணத்தொழு-யானைத்தொழு, 958.
 வாரணப்போர், 120.
 வாரணவாசி - ஒளர், 395, 612, 2188.
 வாரம்படல் - பக்ஷபாதமுறல், 888.
 வாராக்கதி - முத்தி (ஐ), 1247.
 வாராததனால் வந்தது முடித்தல், 892 - 3.
 வாரி - செண்டு வெளி, 275, 277; சேரக்கைக் கொண்டு, 428, 2437; யானைக் கூடம், 81.
 வாரிமணான் - கோவிந்தராசன் யானைகளுள் ஒன்று, 2175.
 வாருங்கோள், 782.
 வால்வெடிப்பன சிங்கம், 1901.
 வாலசிகிற்சை - ஒருநூல், 264.

அரும்பதமுதலிவற்றின் அகராதி ககௌந

வாலணிகலன், 1893.
 வாலரக்குண்ணெம்பஞ்சி, 174.
 வாலரக்கெறிந்த காந்தன், 663.
 வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம் (ஐஜ),
 வாலறவமுதம், 3113. [291.
 வாலிதன்று - நன்றன்று, 251.
 வாவற்பறவை, 192.
 வாவி, 337, 1204, 1781.
 வாழ்க்கைப்படுத்தல், 1319.
 வாழ்க்கைவகன், 1739.
 வாழ்க்கின் கழலடிமைந்த, 1021.
 வாழ்க நுங்கண்ணி, 1890.
 வாழ்க நுங்கலை, 749.
 வாழ்கென - வாழ்க என (வி), 10,
 வாழ்வாரில்வைத்து, 1232. [2288.
 வாழ்வு - சிவீதம், 2347.
 வாழி : அசை, 405.
 வாழிநீலம் : இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, 2514.
 வாழிய : அசை, 345, 1331.
 வாழியர் ஊழி, 2494.
 வாழியரொழிக, 205.
 வாழைக்குருத்தில் மகளிர் நகத்தாற்
 செய்யுஞ் சிற்பத்தொழில், 2716.
 வாழைத் தண்டு, 174, 2601.
 வாழைப் - ழம், 68, 2109.
 வாழைமுகை, 74.
 வாள், 263, 282, 2156.
 வாள் இருபுடையும் வீக்கி, 767.
 வாள்வலை, 279.
 வாள்வாய் - வாள்வடு, 454.
 வாள்த்தைக்கொழற்றினேந்தி, 2768.
 வாளமர்ஞாட்டி, 2210.
 வாளமலை - வாட்கூத்து, 783.
 வாளரம், 461, 2441.
 வாளி - வட்டம், 442.
 வாளியம்பு - அகலம்பு, 1628.
 வாளினுற்பேசல், 257.
 வாளுழலை, 1226.
 வாளேறு - வாள்வெட்டு, 682.
 வாளேக்குவான், 1180, 2583.
 வாளோமீன், 1198.
 வாளோயாநெடியகண்ணாள் (ஐ-அசை),
 1912.
 வாளொடுதோன்றினான், 320.

வான்பிறையம்பு, 2320.
 வான்புலம் - உண்மையறிவு, 793.
 வான்பொற்பூண், 1868.
 வான்மப்பாடிப்புள், 2897.
 வானவிற்புரையும் பைந்தார், 1219.
 வானிடுசிலைபோலத் தேவர் தோன்
 றல், 951. [அறிவு, 664.
 வானுயர்மதுகை - வானினுள்ளாரது
 விக்கிரபாதித்தன் எறும்பின் பாலைஷ
 யை அறிந்தவன், 892-93.
 விகாரம், 2043.
 விகாரமுற்ற சொற்கள், 7, 10, 14,
 18, 25, 38, 40, 48, 61, 67,
 76 - 7, 89, 96, 129, 184, 198,
 216, 232, 308, 317, 322, 369,
 403, 418, 433, 436, 444, 468,
 480, 486, 492, 540, 552, 583,
 593, 601, 618, 629, 641, 693,
 703, 758, 807, 819, 830, 880,
 912, 941, 1006, 1022, 1041,
 1057, 1068, 1082, 1136, 1140,
 1155, 1174, 1286, 1469, 1540,
 1559, 1562, 1603, 1638, 1681,
 1715, 1734, 1743, 1845, 1870,
 1903, 1927, 1979, 2007, 2106,
 2110, 2192, 2209, 2233, 2273,
 2322, 2367, 2378, 2423, 2432,
 2477, 2658, 2673, 2694, 2763,
 2833, 2848, 2884, 3049, 3088,
 விச்சாதரி, 639. [3093.
 விச்சாலோகமாரகர் : வெள்ளிமலை
 யின் மேலுள்ள ஒரு நகரம், 546.
 விசயத்தன் : தேவதத்தனுடைய
 தந்தை, 1792. [ஒன்று, 2175.
 விசயம் - கோவிந்தராசன் தேர்களுள்
 விசயன் - கனகமலை சகோதரர்களுள்
 ஒருவன், 1636, 1681, 2191,
 2245; சீவகன் பிள்ளைகளுள் ஒரு
 வன், 2705.
 விசித்தல் - கட்டல், 559.
 விசித்து, 1565.
 விசம்பறுத்திழிந்து, 3055.
 விசேடித்த உரிச்சொல், 9, 204.
 விசை - விாவு, 2228.

விசைமுறுக்கி, 448.
 விசையை - சீவகன் நற்றாய், 182.
 விசையை கண்குளிர்த்த, 2325.
 விசையையின் அணிகளை நீத்தல், 349-53.
 விசையையின் கேசாதி பாதவருணனை, 164-179.
 விஞ்சைகள்-வித்தைகள், 520, 1881.
 விஞ்சையர், 408, 2241.
 விஞ்சை வீரர்கள், 729.
 விஞ்சைவேந்தர், 816.
 விட்டிடு: ஒருசொல், 946.
 விட்டேறு - ஆபுகவீசேடம், 101.
 விடலை, 457.
 விடவரவு, 104.
 விடிந்ததையன்றே, 219.
 விடுக்கிய - விடுத்தற்கு, 2917.
 விடுகளை: ஒருபெயர், 1863.
 விடுகளைவிசை, 602.
 விடுகதிர்ப்பருதி, 742.
 விடுத்து - வேறுபடுத்தி, 1732.
 விடுத்தேன் - விட்டேன் (வி), 846.
 விடுதல் - தங்குதல், 1779, 1821, 1905, 2172, 3051.
 விடுந்த - விடுத்த (வி), 1041.
 விடுமின் - விடுங்கோள், 1551.
 விடைக்கு ஒரிடத்தும் பற்றிராது, விடைகுழேறு, 1058. [1523.
 விடைநீர், 3080.
 விடைப்பு - வேறுபடுத்தல், 555.
 விடையன்னவன், 942.
 விடையுடையின நிரை, 1847.
 விண் - தேவர் (ஆகுபெயர்), 220.
 விண்டு, 418, 1749, 2192. [952.
 விண்ணிறுத்து - விண்ணைக்கடந்து, விண்ணினின்றும் வீழ்ந்த கடவுள், 276.
 வித்தகம் - எழுதும்வன்மை, 1044.
 வித்தல் - பரப்புதல், 1611, 3114.
 வித்தியபுகழினான், 2567.
 வித்திய வேங்கைவீ, 2539.
 வித்தியாதரருக்கு மேகம் ஊர்ந்தி, 15.
 வித்து - காரணம், 3114.
 விதானித்தல், 2409.

விதிக்கிடை காணலாம் வீதி - சிற்ப
 தூலுக்கு ஒப்புக்காணலாம் வீதி,
 விதித்தபுள்ளியன், 2010. [1999.
 விதித்தல், 1841, 2301.
 விதிர்விதிர்ந்து - நடுநடுங்கி, 1540.
 விதும்பி - மனமசைந்து, 2530.
 விதும்பினார் - நடுங்கினார், 2718.
 விதையத்தரசன் - அரிமர்த்தனன்,
 விசையையின் தந்தை, 162.
 விதையம் - விதேக தேசம், 162,
 வினோதக்க-த்து, 672. [2109.
 விபுலன் - சீவகன் தம்பி, 1144, 2260.
 விம்ம, 2125.
 விம்மகிற்புகை, 2667.
 விம்மா, 319.
 விம்மாந்து - பொருமி, 1801.
 விம்முயிர்ந்து - விம்மி உயிர்த்து, 271.
 விம்முறவு - வருத்தம், 1634.
 விமலை-சீவகன் மனைவிகளுள் ஒருத்தி,
 விமானம், 564.
 வியங்கோள், 601.
 வியத்தகு, 92.
 வியநெறி - ஏவல் நெறி, 1886.
 வியப்போகாரம், 228.
 வியர், 2045.
 வியவர் - ஏவல் செய்வோர், 601.
 வியாவர்த்திதம் (பா), 1257.
 வியாழம் தோன்ற - பிருகஸ்பதி
 வியாழவோரை, 506 [உதிக்க, 2467.
 விரகு - உபாயம், 328, 390.
 விரல், 723.
 விரலாழி, 351.
 விரவு (உவமவுருபு), 1885.
 விரவுபு, 123.
 விரற்சாடு, 833, 2202.
 விரற்றலைப் புட்டில், 2202.
 விரன் மோதிரம், 351.
 விராகு - விராகம் (வி), 3080.
 விராடபுரம், 1825.
 விரிசிகள் = ப்ருச்சிகள் - கணி, 621 ;
 கோவந்தராசனுடைய வேலைக்கா
 ரன், 2143.
 விரீஇ = விரீகி - நெல், 89.
 விருத்தக் கவித்துறை, 1,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககௌநீ

விருத்தி - சீவிதம், 1374, 2156,
 விருத்தி ஒன்பது (பா), 656. [2577.
 விருத்து - விருந்து, 55.
 விருத்துவண்டு, 55. [131.
 விருந்தொடுமுண்ப : உம் சிறப்பு,
 விருப்பு வெறுப்பின்மை, 2640.
 விராகுழல் - விரைக்குழல் (வி), 618
 விரை செவலிளையர், 601.
 விரை சென்றடைந்தகுழலாள்,
 1068. [1802, 1804, 1808.
 விரை சொல்லடுக்கு, 637, 1550,
 விரைதர்வேன்-கடுகவருவேன், 1143.
 விரையாது-கலங்காமல், 513.
 விரையைந்து, 623, 2418. [699.
 விரைவழித்து - விரையைப் பூசி,
 விரைவிளையாடந்தார், 397.
 விரைவு (மெய்ப்பாடு), 711.
 வில், 263, 616, 2789.
 வில்லகவிரல், 2110.
 வில்லுடைக் கடவுள், 1642.
 வில்லெல்லை, 1641.
 வில்வேவு அளவு, 1600.
 வில்லை உறையினீக்கி, 2192.
 வில்வாளமுதல், 2319.
 வில்வித்தை, 756.
 வில்வித்தை கற்பார் எருவிலும்
 இலக்கிலும் எய்து கற்றல், 995.
 வில்லிவங்க - ஒளியைக் குறுக்கிடும்
 படியாக, 2957.
 விலக்கினார் விலக்குண்டவர்க்கு அடி
 மையாய்ப் பிறப்பார், 936.
 விலங்கரசனையகாளை - சிங்கம்
 போன்ற காளை, 2093, 2836.
 விலங்கரம் பொருத வெள்வளை,
 விலங்கி, 1167. [2441.
 விலங்கி வீழ்தல், 35.
 விலங்கினிராக்கம், 346.
 விலங்குகதித்துன்பம், 2777.
 விலங்குதலாக - வேறு வேறாக, 70.
 விலங்கு பாய்வன, 1773.
 விலா இற்று, 804. [2435.
 விலாசி - இலக்கணையின் தோழி,
 விலாப்புடைவீங்கவுண்ணல், 400.
 விலாவணை - அழகை, 2138.

விலாவம் - அழகை, 1092.
 விலைவாம்பறிதலில்லா வெண்டுகில்,
 விழ - விழவு, 3114. [617.
 விழிப்ப - விளங்க, 2280.
 விழியாத்தொழித்து, 2337.
 விழுக்காடு, 798, 1886, 2122.
 விழுக்கும் வெண்ணெஞ்சும் - ஊன்
 விசேடம், 1584.
 விழுங்கல் - கொல்லல், 385.
 விழுங்குகாதலாள், 987.
 விழுங்குவாள் போலவாகி, 739.
 விழுத்தகு, 2364.
 விழுத்திரையமுதம், 1692.
 விழுப்பற அதுக்கியிட்டு, 2771.
 விழுப்புண்குரைப்பொலி, 2355.
 விழுமவெந்நோய் - சீரிய காமநோய்,
 465.
 விழைவறத்துறந்து விட்டார், 1177.
 விளக்கின் சுடருக்கு உற்பலப்போது,
 விளக்கினுருமாயிற்று, 2605 [1990.
 விளக்கு, 1367, 2316, 2640.
 விளக்குப்புறம் - விளக்கிற்காக விடப்
 பட்ட இறையிலி நிலம், 2564.
 விளி - இசைப் பாட்டு, 2691; ஓசை,
 608; கொக்கரிப்பு, 447.
 விளிகுறுதல் - அழிதலுறுதல், 1089.
 விளித்தஇன்னமுதுறழ்கீதம், 1941.
 விளிம்பு, 2478.
 விளைக்கிய - விளைத்தற்கு, 2867.
 விளைகபொலிக : ஒரு வழக்கு, 260.
 விளைதவப்பெருமையோரார், 2193.
 விளைபொருள், 2101.
 விளையாட்டிந்தேற்ப வாவியைச் சந்
 தன முதலியவற்றாற் பூரித்தல்,
 2654.
 விளையாட்டே சலமாம் (பழ), 909.
 விளைவமைதயிர், 122.
 விற்பக ஆரம்வில்லிட, 2424.
 விற்படை - அம்பு, 567.
 விற்படை நிமிர்ந்த தோளான், 1710.
 விற்பயிற்றுமிடத்தைவழிபடல்,
 1719.
 விற்பழுத்துமிழ்ந்த பகழி, 435.
 விற்பழுத்து, 21.

வின்மீஇ நீண்டதோளான், 1556.
 வின்மீஇவாங்கிய வீங்கு தோளி
 னான், 1620.
 வின்னிமிர்ந்த தோள், 1030.
 வினாவும் விடையும், 2020 - 21.
 வினாவேகாரம், 207, 1053, 1311,
 1456, 1502, 1511, 1804.
 வினிதையரசன் (வினிதை - ஒரு
 நகர்), 2181.
 வினை - அஷ்டகர்மம், 1243.
 வினைக்கள்வராறலைப்ப, 1469.
 வினைக்கொருங்கியன்றது, 9. [2794.
 வினைத்திரிசொல், 223, 334, 2553,
 வினைத்தொகை, 22, 39, 62, 84,
 99, 130, 190, 555, 2426, 2714,
 2905.
 வினை நான்கு - வேதநீய முதலியன
 (ஐ), 3114.
 வினைமாற்று, 1134.
 வினைய (விநய) மாமால - குணமால
 யின்தாய், 1053.
 வினையுவமம், 290.
 வினையெச்சத்திரிபு, 15, 58, 103.
 வினையெச்சமுற்றாய்த் திரிதல், 12,
 51, 201, 878.
 விஷ்ணுஹஸநூல், 1287.
 வீக்கம் - பெருமை, 2207.
 வீக்கறவிசித்து, 1086.
 வீக்கறுத்து - வீக்கறுத்து, 2207.
 வீக்கி - அடைத்து நிறைத்து, 534;
 கட்டி, 2116.
 வீக்குதல் - முறுக்குதல், 2661.
 வீகலந்தரஞ்ஞா - கேடுகலந்தமயில்,
 1104.
 வீங்க - இறுக, 840; விரம், 586.
 வீங்குகழல் - வீக்குகழல் (வி), 882.
 வீட்டாலுண்டாகும் பயன் (ஐ),
 2845 - 7. [(வ), 2110.
 வீட்டிடம் - விடுதலையுடைய இடம்
 வீடல் - விடல் (வி), 7, 307.
 வீடலின்றி, 307. [விடுதல், 2846.
 வீடு - விடுதல்(வி), 38, 2577; வினை
 வீடுகண்டவர், 2379. [1996.
 வீடுபெற்றவரும் விரும்பும் விமலை,

வீடுமலியுலகினவர், 2483.
 வீனாபதி - காந்தருவத்தையின்
 தோழி, 555, 651.
 வீணை, 658, 663.
 வீணைக்கிழவன், 28. [காமம், 41.
 வீணைச்செல்வம் - இசைப்பாட்டு
 வீணைத்தண்டு, 712.
 வீணை நரம்புரீஇப்பாட - யாழ் வாசி;
 துப்பாட, 1984.
 வீணை பொருது, 1796.
 வீணைபொரு தொழில், 1795.
 வீணையுறுப்பு, 719.
 வீணைவாட்போர், 620. [2335
 வீணைவித்தகன் - சீவகன், 1002
 வீணைவேந்து - சீவகன், 2598.
 வீதராகர்-ஆசையை விட்டுவிட்டவா
 வீதி, 117, 795, 1839. [2542
 வீதிக்கு இந்திராவில், 86. [தல், 611
 வீதியில் நடத்தற்குத் துகிலை விரி;
 வீமன்மடை நூலில் வல்லவன், 2735
 வீரக்கலைப் புலவர் புகழ்தல், 2302
 வீரசுவர்க்கம், 2302.
 வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாய் பிறந்
 நகை (மெய்), 266.
 வீரபத்திரதேவன், 2285.
 வீரபானமிருக்குங்குழாய், 1874.
 வீரமகள், 411.
 வீரமந்திரமிரண்டு, 792.
 வீரர், 2738.
 வீரார்க்குச் சுருவினம், 2267.
 வீரார்க்குப்புலி, 2164.
 வீரர் சீவகனை எத்தல், 2332.
 வீரர் தலைக்குப் பணங்கனி, 2227.
 வீரர்தலைவனைவாழ்த்தல், 778.
 வீரர் பசைவர் வெட்டுதற்குத் தட
 மாற்பை முற்படக்கொடுத்தல்
 2265. [எல், 2303
 வீரர் பொற்றுண்டுகளை வாய்க்கொள்
 வீரணி, 2263. [409, 3012
 வீரன் - 24-ஆம் தீர்த்தங்காரர் (ஐ)
 வீரபூ, 771.
 வீரபிடுகம், 2326. [277
 வீரியக்குரிசில் - வெற்றிக்குரிசில்
 வீரியந்தராயம் (ஐ), 3081.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககௌள்

வீவருந் துன்பம், 511.
 வீழ்ச்சி - வீழ்தல், 2587.
 வீழ்ந்தது - நிகழ்காலத்திற்குள்ளே நிய
 இறப்பு, 300.
 வீழ்ந்தவையெடுத்துக் கொள்ளா
 வொழுக்கினர், 115. [1979.
 வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததென (வி), 77,
 வீழாநிதியும் வீழ்ந்தது, 1978.
 வீழும் - திரளும், 496.
 வீளை - சீழ்க்கை, 447.
 வீற்றிரீஇ - வீற்றிருத்தி, 2905.
 வீற்றிருந்து, 1676, 1708, 2901.
 வீற்றுத் தெய்வம், 171, 411, 606.
 வீறு - நல்வினை, 1814; வெற்றி,
 2261; வேறென்றற்கில்லா அழகு,
 45, 489.
 வீறுடை இளைஞர், 568. [2107.
 வெகுளி (மெய்ப்பாடு), 773, 1089,
 வெங்கண் வேந்தன், 350.
 வெங்கார்மண், 2503.
 வெச்சென்றிட - வெவ்விதாக, 2015.
 வெடி - பகைத்தல், முழக்கம், 776.
 வெடிசிரிப்பு, 258.
 வெடித்துராய், 1749.
 வெடிபடமுழங்கி, 507.
 வெடிபட முழங்குஞ்சொல், 265.
 வெடிபடு போர்த்தொழில், 776.
 வெண்கடப்பம்பூ, 1650.
 வெண்கறை, 1649
 வெண்குடை, 860.
 வெண்சாந்து, 2394.
 வெண்டலைப்புணரி, 1184.
 வெண்டலையின்றகாடு, 303.
 வெண்டலையோடுகோடல், 1427.
 வெண்டாமரை மலர்த்தடங்கள்
 போலும் நங்குடி, 547.
 வெண்டுகில், 1892, 2388.
 வெண்ணகைவெகுண்டு நக்கு, 258.
 வெண்ணஞ்சு, 1584.
 வெண்ணுரையுடுத்து, 2663.
 வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக் காற்
 றினுற்போல, 2003.
 வெண்ணெய், 2659, 2755.
 வெண்ணெய் உருகல், 1904.

வெண்ணெய்க் குன்றெரி யுற்றூற்
 போன் மெலிந்து, 1597.
 வெண்ணெய் தீயுற்றவண்ணம், 1255.
 வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலிலுருகு
 தல், 682, 1532.
 வெண்ணெய் வெங்கனன்மீமிசை
 வைத்ததொத்து, 388.
 வெண்பட்டுச்செப்பு, 2358. [3031.
 வெண்படலிகை - வெள்ளித்தட்டு,
 வெண்பொற்கட்டில் - வெள்ளிக்கட்
 வெண்மணல், 1017. [டில், 2421.
 வெண்மதியிழந்த மீன், 23, 1215.
 வெண்முள், 2635.
 வெதிர் - மூங்கில், 441.
 வெதிர்ங்குதைச்சாபம், 441.
 வெதிரேகம், 897.
 வெந்தசெப்புப்பாவை, 2769.
 வெந்தனக் கொண்டு, 1897.
 வெந்தெரிபசும்பொன், 585, 1239.
 வெப்பர் - வெம்மை, 1746.
 வெப்பு, 75.
 வெம்ப, 2321.
 வெம்பின - ஒலித்தன, 2222.
 வெம்புதல் - விரும்புதல், 2, 410.
 வெம்பு வேட்கை - எரிகின்ற காமம்,
 வெய்தடி - விரையஅடி, 117. [854.
 வெய்து - விரைவு, 117.
 வெய்துறுத்தாங்கும் : உம் இசை
 நிறை, 1386.
 வெய்யதேன்வாய்க்கொண்டாற்போல
 விழுங்கலோடுமிழ்தல் தேற்றுன்,
 2072.
 வெய்யோன் - விரும்பியவன், 237.
 வெரி நிறம், 183
 வெரீஇ - வெருவி, 2499.
 வெருகு - காட்டுப்பூனை, 1898.
 வெருகுசிரித்தல், 1651. [பெயர், 174.
 வெருட்டி - வெருட்டியவைகள்;
 வெருளி - செல்வச்செருக்கு, 73;
 (வெருள் + இ)-மருட்சி; இபகுதிப்
 பொருள் விசுதி, 532.
 வெல்கதிர்ப்பட்டம், 2113.
 வெல்கெனவாழ்த்தல், 2167.
 வெல்வது விதியினாகும், 2317.

- வெள்ளணி - பிறந்தநாளிலொப்பனை, 614, 2387, 2431.
 வெள்ளாதிதிவீழும், 496.
 வெள்ளாநீணிதி, 905.
 வெள்ளமென்னும் எண், 44.
 வெள்ளி - சுக்கிரன், 1532.
 வெள்ளிக்கட்குடம், 937.
 வெள்ளிடி, 2173.
 வெள்ளிடைப்படாத நீர், 1908.
 வெள்ளிடைப்படுத்து, 437.
 வெள்ளிமணை, 2416, 2429. [526.
 வெள்ளிமலை-கலுழுவேகன்மலை, 395,
 வெள்ளிமுனைத்தெழ, 834.
 வெள்ளியம்பெருமலை, 2361. [937.
 வெள்ளியாற்கள்ளின் கடுமைதீர்தல்,
 வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர் (ஐ), 3111.
 வெள்ளில் - விளும் ழும், 232.
 வெள்ளிலை, 132.
 வெள்ளிலைவேல், 328, 741, 1341.
 வெள்ளிலோத்திரம் - ஒருமாம், 622.
 வெள்ளிலோத்திரமலை, 2685.
 வெள்ளிவட்டகை, 928.
 வெள்ளிவள்ளி - வெள்ளிவளை, 420.
 வெள்ளிவான்சட்டி, 1532.
 வெள்ளி விலங்கு, 1089.
 வெள்ளிவெண்கோல், 33.
 வெள்ளிவெண்டிசர் - வெள்ளிக்கம்பி,
 வெள்ளிவெற்பு, 395. [1565.
 வெள்ளிவேதண்டம், 546.
 வெள்ளிவேய்ந்தாய்ந்தமலை, 2420.
 வெள்ளிவேல், 546. [2897.
 வெள்ளையிற்றாவு மேய்ந்தமிச்சில்,
 வெள்ளைநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுங்
 கொள்ளாத நோக்கு, 1099, 2529.
 வெள்ளையன்மை, 930.
 வெளி - வெள்ளி (வி), 593.
 வெளிப்படை, 774, 1045, 1280.
 வெளில் - யானைத்தறி, 973. [804.
 வெளிற்றுடல்-உதிரம் நீங்கினபிணம்,
 வெளிற்றுரை - பயனில்லாத உரை,
 வெளிறில்வாள், 3074. [1431.
 வெளிறிலாக்கேள்வியான், 200,
 1617.
 வெளிறு - அறிவின்மை, 200; குற்
 மம், 3074.
 வெளிறுமுன்வித்திப் பின்னைவச்சிரம்
 விளைத்தலாமோ, (பழ) 2613.
 வெற்றிலைக்கா - வெற்றிலைத்தோட்
 சுமை, 826.
 வெற்றிலைச்செப்பு, 197, 1055, 2474.
 வெற்றிலைப்படலிகை, 826.
 வெற்றிலைபாக்குக்கொடுத்தல், 132.
 வெற்றிலைவிடினும் வேலாம்(பழ), 815.
 வெற்றுடல், 1969.
 வெறுயிரம் - வேறுயிரம் (வி), 76.
 வெறி - மயக்கு, 1484; வாசனை,
 வெறிப்பு, 2397. [2422.
 வெறியம் - வெறுவியேம், 1024.
 வெறுக்கை - பொன், 1871.
 வெறுக்கைக்கிழவன்-குபேரன், 1871.
 வெறுப்ப - மிக, 555. [1908.
 வெறுமையினவர் - அறிவில்லாதவர்,
 வெறுவாய்க்கிலை கெட்டவன் (பழ),
 1230. (ஐ), 956.
 வென்றவர் - சித்தபாமேஷ்டிகள்,
 வென்றவருலகம் - வித்தகேஷ்த்திரம்
 (ஐ), 956. [(ஐ), 962.
 வென்றார்தம்வீடு - வித்தகேஷ்த்திரம்
 வென்றான் (காமனை வென்றான்)-அரு
 கன், 878, 1435.
 வென்றிமலை, 2325
 வென்றியங்குவேல் - வென்றுபுகழ்
 பார்த்தவேல், 2289.
 வேசம் - நஞ்சு, 1274.
 வேங்கைக்குரல், 2717.
 வேங்கைப்பூப்போலும் பசலை, 2539.
 வேங்கைப்பூ பொற்றாவி போல்வது,
 வேங்கை மரம், 87, 1608. [1649.
 வேட்கை பிறக்கின்ற பருவமகளிர்
 (பெதும்பையர்), 2529.
 வேட்கை பிறவாப்பருவ மகளிர் (பே
 வேட்கைமை, 2729. [தையர்), 2529.
 வேட்கையினோடும்-வேட்கை செல்லு
 கின்ற: இன் சாரியை, 360.
 வேட்கையுள்ள நோன்பு, 10.
 வேட்கைவேர், 1389.
 வேட்கோவர், 2108.

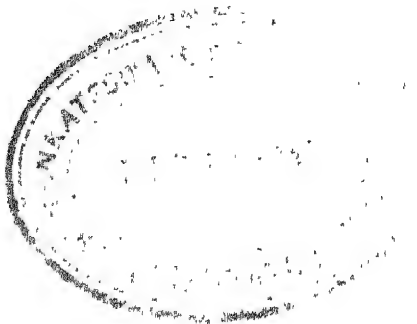
அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ககுகக

வேட்டம்பட்டென, 41.
 வேட்டார்க்கு வேட்டவேபோன்றி
 னிய வேய்மென்றோள், 1042.
 வேட்டுவர், 425, 1230.
 வேடன், 1230.
 வேடு-வேட்டுவச்சாதி, 426, 446.
 வேண்டா, 205, 260, 960, 1130,
 1894, 2084, 2093, 2345.
 வேண்டாவாயிற்று, 2095.
 வேண்டியதெமக்கு நேரின், 1709.
 வேண்டுகோள், 201.
 வேண்டும் (லியங்கோள்), 201, 267.
 வேண்டுமிடத்திற்குரிய முத்துப்பந்
 தர், 2470.
 வேண்டுவல் - அல்லீற்றுத்தன்மைச்
 சொல், 393.
 வேண்டூட்டிசில், 2142. [634.
 வேணுக்கோல் - மூங்கிற் பிளிச்சு,
 வேதண்டம் - வெள்ளிமலை, 546.
 வேதநீயம் (ஜை), 3114.
 வேதவாணிகள், 1449.
 வேதனை - துன்பம், 1389.
 வேதனைமரங்கள், 1389.
 வேதிகை, 2463.
 வேதித்து, 1081.
 வேது - வெம்மை, 2675.
 வேதுசெய்து - காய்ச்சி, 2667.
 வேந்தர் விழைபவற்றை விழைதல்
 கூடாது, 2910.
 வேந்தன் பெயராற் பொறியும் பெற்
 ருன் - அரசன் பெயரோடு பட்ட
 மும் பெற்றான், 1792.
 வேந்தனுக்கு இறைஞ்சினான் : கு
 உருபு மயக்கம், 2493.
 வேந்தொடு மாறுகோடல் விளிகுற்
 ருர்தொழில், 1089.
 வேம்புற்ற - உவர்த்தலுற்ற, 513.
 வேமானியர் - தெய்வமகளிர், 2455.
 வேய்க்குழல், 110, 422.
 வேய்த்தலை, 860.
 வேய்ந்து - அணிந்து, 870 ; மறைக்
 கப்பட்டு, 112, 1208, 1417,
 2523.
 வேய்ந்துணி - புல்லாங்குழல், 1848.

வேய்வெறுத்தமைந்தோளான்,
 [1692.
 வேயமுத்திரண்டமென்றோள், 2923.
 வேயுலாந்தோள், 1581.
 வேரி, 129.
 வேல், 263, 783, 1810, 2599.
 வேல்வரினிமைப்பேனாயின், 2317.
 வேல்விருந்து எதிர்கொண்டான்,
 [2289.
 வேலருவி - வேலொழுங்கு, 291.
 வேலானது முருகக்கடவுள் முக்கட்
 கடவுள் கூற்று இவர்களால் ஏந்தப்
 பெற்றது, 2599.
 வேலினனும் : உம் சிறப்பு, 191.
 வேலுக்கு மாலை யணிதல், 2645.
 வேலுண்கண், 365.
 வேலேறு, 715, 2344.
 வேழந்துற்றிய வெள்ளில், 232.
 வேழப்போரினந்தங்கிய நாடு, 1179.
 வேழம், 783.
 வேழமுண்ட விளங்கனி, 1122.
 வேழமூர்தல் - யானையேற்றம், 363.
 வேழவெண்கோட்டு மெல்கோல்
 தின்று, 803.
 வேழவெந்தீ - யானைத்தியென்னு
 வேழவேற்போர், 786. [நோய், 401.
 வேள், 1948.
 வேள்வித்தீப்போலுங் கற்பினள்,
 வேள்விமுளரி, 996. [1059.
 வேள்வு - வேள்வி (திரிபு), 138.
 வேற்கண் - சுண்ணென்னு மாத்திரை,
 வேற்படை, 435. [1487.
 வேற்றுநாட்டதன்சுவை, 1176.
 வேற்றுமைத்தொகை, 74, 84, 214.
 வேற்றுவர் - அயலார், 1550, 2986.
 வேற்றைவந்தன்ன துதி வெம்பரற்
 கானம், 1933.
 வேறுகூறி, 2101.
 வேறுசெய்து - பகைப்பித்து, 755.
 வேறுபடவந்த உவம விசேடம், 191,
 வேறுபடுமேகலைகள், 2019. [1446.
 வேறுபொருள் தோன்றல், 70, 88,
 வேறு வேறுரைப்ப, 1222. [2558.
 வேன்மாரி, 297.

வேன்மிடைசோலை, 2206.
 வேன்மிடைந்தவேலி, 279.
 வேனல், 2578. [சொல், 2490.
 வேனிரைசெய்கண்ணி: செய் உவமச்
 வேனிரைவாண்மதில், 1846.
 வேனிலான்வருநெறி, 2635.
 வேனிலான்விழைந்தசேரி, 111
 வேனிற்சுன்றென மெய்வெந்து,
 வேனிற்த்தானை, 209. [1761.
 வேனிற் மன்னர், 789.
 வைக்கிய - வைத்தற்கு, 790.
 வைகாசிப்பிறை, 3114.
 வைத்த - கூர்த்த, 844.
 வைத்து: ஒருவகை அசைச்சொல்,
 271, 681.
 வைம்முகமணிந்த றுதிவான், 282.
 வையகமூன்றும் விற்குமாமணி, 907.

வையம் - வண்டி, 2054.
 வைரச்சாதி - நல்லவைரம், 1731.
 வைரத்தோட்டி, 1690.
 வைரம், 83, 1731, 2275, 2925.
 வைரவாள் வலை, 2879.
 வேளவாற் பறவை, 498.
 ஸ்ரீ - திரு, 183.
 ஸ்ரீகோயில் (ஜீனலயம்) உள்ள
 இடங்கள், 139, 154, 912.
 ஸ்ரீ தத்தன் - ஒரு வணிகன், 493.
 ஸ்ரீமான் - ஒரு வணிகன், 1591.
 ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகள் - 24-ஆம்
 தீர்த்தங்கரர் (ஐ), 409, 3007.
 ஸ்ரீவிஹாரம், 3112.
 ஸ்தியானக்கிரந்தி, 3076.
 ஸ்திரீவேதம், 3076.
 ஸ்கஸ்ராசு கற்பம், 2889.

வினங்காமேற்கோளகராதி

[எண் - செய்யுளெண்.]

அகத்தெழுசுவையானகமெனப்படுமே (சயந்தம்)	...	...	672
அடகுபுலால்.....கல்வியவன்	...	...	2403
அதிர்வெனப்படுவது.....ருச்சரிப்பிசையே	...	...	717
அந்தணரவிந்த.....மலர்	...	...	706
அரக்குலண்டு.....ஐந்து	...	...	2110
அரசரெடுத்ததேவகுலம்	...	...	848
அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும்.....மூவகையே	...	...	675
அவைதாம், சாந்திக்கூத்தே.....றானே (சயந்தம்)	...	...	672
ஆர்ப்பெனப்படுவதளவிற்றந்திசைக்கும்	...	...	717
ஆன்றவ.....ஊர்	...	...	1257
ஆனையேறே.....பார்	...	...	2418
இடக்கணிரியா.....கருவியாகும்	...	675,	2596
இருகதிநாற்சாதி.....நாண்டு	...	...	3076
இலவங்கம்பச்சிலை.....யோமாலிகை	...	...	623
உள்ளாளம்விந்து.....றெண்ணுரை (ஐசையமாபு)	...	...	658
உற்றார்க்குரியர்பொற்றொடிமகளிர் (ஐறை, திருச்சு, மேற்.)	...	...	1843
எடுத்தல்பாட்டு.....லுணர்	...	...	735
எதிர்கொளவிட.....யேந்தினார்	...	...	2828
ஏவன்முரணும்	...	...	891
ஒன்றுமிருபது.....நாலோர்விதி (சிலப், உரை, மேற்.)	...	...	608
ஒங்கியமூங்கி.....பார்த்து	...	...	675
ஒர்க்கோலை.....டைந்து	...	675,	2110
கடாமுற்குருதியு.....தொன்றில்லை(தொல், செய்யு, உரை, மேற்.)	...	...	653
கண்ணிழம்பளவும்	...	...	2029
கண்ணிமையா.....பாடலுணர் (ஐசையமாபு)	...	...	658
கருங்காலி.....வைப்பு	...	...	675
கற்சனைக்குவலையிதழ்	...	...	24
கனிட்டமுதலாப்.....பரிவர்த்திதமே	...	...	1257
கனிட்டமுதலாவி.....வியாவர்த்திதமே	...	...	...
குழல்வழி.....ஆமந்திரிகை (கூத்தநாள், ஐசைய, மேற்.)	124,	...	675
கூடமென்பது.....யிசைப்பதுவே	...	...	717
கூத்தின்வகையுங்.....வகைப்படுமே (சயந்தம்)	...	...	672
கூறியவுழப்பிற்.....புணர்ந்தோரே (சயந்தம்)	...	...	...
கொடும்புரி.....யெனமொழிப	...	...	721
கொன்வால்வாடை	...	...	173
கோடேபத்த.....வகையினகாகும்	...	...	719
சந்தனமகி.....யைந்துந்வினையே	...	...	623
சாந்திக்கூத்தே.....புலவர் (சயந்தம்)	...	...	672

சாமரைதிபந்.....லெட்டு	...	...	...	472
சிச்சிவி.....யியல்பு (இசைமரபு)	...	...	...	730
சிறுபூளை.....ரைந்து	...	...	...	888
செந்நெற்.....ஐந்து	...	...	...	2110
செம்பகையார்ப்புக்கடமதிர்வு	...	...	...	717
செம்பகையென்பது.....யென்மனாப்புலவர்	...	...	...	"
சொல்லியகொன்றை.....யாமோர்விதி	...	...	...	719
தக்கோலம்.....டைந்து	...	...	888,	2110
தளமாய்ச்சம்.....தண்டாம்	...	...	...	719
தற்சனிமுதலாப்.....அபவேட்டிதமே	...	...	...	1257
தற்சனிமுதலாவ் டுத்.....உபவேட்டிதமே	...	...	...	"
தாறுபடுநெல்	...	...	...	53
திரையெறிதல்	...	...	...	2530
துன்னினரமுந் துநாகம்	...	...	...	2775
தொடையும்விலக்கும்.....ஐவினையாம்	...	...	...	1676
நவநகர்த்திரோந்ருபதி	...	...	...	2387
நன்பொன்போகியபொன்றாம்	...	...	...	2369
நாற்பான்மர.....துவரே	...	...	...	623
நீரிலேநிற்றல்.....சிறிநிடையே	...	...	...	717
துலாற்போக்கினான்	...	...	...	889
நெய்யோடுதீ.....வேண்டுமெ (தொல். செய். சூ. கசக, உரை, மேற்.)	...	...	...	580
நேர்கட்டிசெந்தேன்.....ராறு	...	...	...	534
நேரிருந்து.....பத்மாசனம்	...	...	...	656
பசுவின்முதுகொற்றி.....குறித்து	...	...	...	2674
படைநான்குமிகப்படைத்து.....புரிந்தோர்	...	...	...	440
பதுமங்கழல்.....மின்னிடையே	...	...	...	719
பதுமமவீரஞ்.....மெய்யாசனமே	...	...	...	656
பல்லாக்கொண்டார்.....மாற்றி (பன்னிருபடலம்)	...	...	...	428
பூவைவிறுத்தியிட்டு	...	...	...	2496
பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை (வனையாப்தி)	...	...	...	1434
பொன்னுரைத்தது	...	...	...	1521
மக்கள்விலங்கு.....ஆகுமென்ப	...	...	...	307
மாக்கலமோடினான்	...	...	...	506
மருந்துதின்னெனப்பிணிநீங்கிற்று...	...	...	...	331
மலைநிலனே.....உலோபக்கே...	...	...	...	3076
முலைமுடிசூடிற்று	...	...	...	94
வட்டணையுந்துசி.....சூழ் (பாதசேனாபதியம்)	...	...	...	673
வழுவின்கேள்வி.....மொழிப...	...	...	...	675
வாடியவண்டளி.....யில்லோர்	...	...	...	1254
விக்கிதம்.....டைந்து	...	...	784,	2169
விட்டில்கிளி.....லெட்டு (பு. வெ. ௨0௫ உரை, மேற்.)	...	...	...	64

இவற்றுட் சிலவற்றின் நேரே குறிக்கப்பட்ட துற்பெயர்கள் சிலப்பதிகார
வுரை, கல்லாடவுரை முதலியவற்றிற் கண்டவை.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
க0	35	சீவாக	சீவக
௫௩	4	கணத்தால்	தனத்தால்
௭௩	7	ஆளி	ஆளிய
அஉ	9	புலிர	புரவி
அ௫	28	திறலும்	தெறலும்
க0௫	26	நாட்டுவளம்	3 நாட்டுவளம்
௭௨௪	2	மராபிலே	மார்பிலே
௭௨௫	33	றன்னைப்	தன்னைப்
௭௨௬	13	இராககத	இராக்கத
௭௨௮	30	வாகனம்	2 வாகனம்
௭௨௯	14	நீண்ட	நீண்டு
௭௩௦	32	வான்வலை	வான்வலை
௭௩௧	33	அதன்வலிக்கானமையின்	கைக்கானமையின்
௭௩௨	38	சிரியாப்	கிரியாப்
௭௩௩	29	கருத்து	கழுத்து
௭௩௪	6	பிரிகின்ற	திரிகின்ற
௭௩௫	29	180	1880
௭௩௬	22	டடன்மருங்கின்	டன்மருங்கின்
௭௩௭	37	பொலிவ	பொலிவு
௭௩௮	29	1 இனையர்	இனையர்
”	”	2 இற்பரத்தையர்	1 இற்பரத்தையர்
”	30	சேரிப்பரத்தையர்	2 சேரிப்பரத்தையர்
௭௩௯	3	செய்யிலே	1 செய்யிலே
”	25	3 - 8 ; 35	3 - 9 ; 35.
௭௪௦	5	தொழில	தொழிலே
௭௪௧	14	ஏறுகோட்	ஆகோட்
௭௪௨	28	மனையாளே	மனையாள்
௭௪௩	37	வளைந்ததலை	சிகரம்
௭௪௪	36	வினையாதது	வினையாத
௭௪௫	31	1 - 12	1 - 2
௭௪௬	35	கணைகடல்	கணைகடல்
௭௪௭	19	வன்கான்	வந்தான்
௭௪௮	10	இவனாற்	2 இவனாற் [கம்
௭௪௯	1	௨. கோவிற்கையாரிலம்பகம்	௩. காந்தருவத்தையாரிலம்ப
௭௫௦	37	பொற்புடைப்புரவி	பொற்புடைப்புரவி
௭௫௧	8	அழைப்பியென்றென	அழைப்பியென்றென
௭௫௨	29	மண்கணை	மண்கணை

ககாஅச

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உஅஅ	29	காசுகள் - மணிகள்	காசு - மணி
நுரு	22	பொறுக்கலாத	பொறுக்கலாத
நஉசு	37	எண்ணி	எண்ணியென
நஉஎ	23	வியைக்க	வியைக்க
நஎரு	18	சாம	1 சாம
நஎசு	20	‘அது	1 ‘அது
சு0சு	17	மாக்கடற்	மாக்கடல்
சஉஉ	25	நெடுநெல்	நெடுநல்
சுகந	32	விழுகின்ற	விழந்த
சுகசு	23	பெருவி	பெருங்
ருஉஅ	35	அணிவதற்கு	துணிவதற்கு
ருநசு	16	1 இம் மூன்று	இம்மூன்று
ருநசு	34	மாதர்	மாதர்
ருசஉ	18	பொண்ணாண்	பொண்ணுன்
ருசசு	36	மாறி	மாறிஇயைக்க
ருஅசு	29	உளர	உரை
சு0எ	13	பாளைவாய்க்	பாளைவாய்
சுகசு	36	முடி	முடிக்க
சுகரு	26	இடுத்தல்	இடுதல்
எசு0	13	துனிவளர்	துனிவளர்
அநசு	32	1681	1681, ந.
அசக	24	முன்னிவார்	முனிவார்
அசு0	33	குறள்	குறள்
சுருரு	34	யூகமோடு	யூகம்
சுஅஉ	2	புவம்பின	புலம்பின
சு00உ	4	காவிட்	காவினுட்
சுகஎ	1	பொது. 6	பொது. 4
சுநஅசு	10	தடுத்துவார்	தடுத்துவார்
சுருரு	41	அத்து - சாரியை	அத்து - சாரியை, 1.
சுருஎசு	6	என்னரொப்பு	என்னரொப்பு

41-100+01/

PRINTED AT THE
KESARI PRINTING WORKS,
THEAGARAYANAGAR.

